In privato. κατ' ιδιαν
The end of July. τα τελη τȣ Ιȣλιȣ.
He destroy'd himself. μονος τȣ εθανατωθη.
Each or every one πας τις.
From his tender years. εξ απαλων ονυχων.—
Day by day – ημερα τη ημερα.

Είναι καλλίτερον το λεξικόν Γρηγορ.
Γ. Ζαλίκογλου εκδοθέν εν Παρισίοις
εις 8. όπου περιέχει όλην κ[illegible] την
Γαλλικήν γλώσσαν.

Ότ<u>ε</u> σημ[illegible] χρόνον μόνον ή χρόνον διορισμέ-
νον; το δε ότ<u>αν</u> χρόνον και υπόθεσιν — Ότ<u>αν</u> ση=
μαίνει "<u>όσακις</u>"! —

[illegible] κτ. λ. αν κ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΡΙΓΛΩΣΣΟΝ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΤΟΤΟΥ

ΝΥΝ ΔΕ ΑΥΘΙΣ ΕΙΣ ΦΩΣ ΑΧΘΕΝ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΝΤΗ

Καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ Τυπογράφου.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΛΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1816.

ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΛΕΙΝΗ ΤΑΥΤΗ ΤΩΝ ΕΝΕΤΩΝ ΠΟΛΕΙ

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ὁ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς καὶ διατελέσας ἐγὼ ἀδιασπάστως μεταξὺ Ὑμῶν, καὶ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν σκέπην καὶ εὔνοιαν, χρέος μου ἐκεῖνα ἱερὸν νὰ Σᾶς δώσω, κἂν διὰ τῶν λόγων, μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον, δημοσίαν τινὰ ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου, ἕνεκα τῶν πολλῶν χαρίτων, ἃς ἀπήλαυσα παρὰ τῆς Ὑμετέρας καλοκἀγαθίας.

Ἡ νέα αὕτη Ἔκδοσις τοῦ γνωστοῦ Λεξικοῦ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Γεωργίου Βεντότου (ὅσον μοι ἦτον ὅμως συγκεχωρημένον ἐπιδιορθωθεῖσα) μοὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἔκτισιν τῆς παλαιᾶς ταύτης πρὸς Ὑμᾶς ὀφειλῆς μου· καὶ ἀγκαλὰ τὸ εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἀξιότητα προσφερόμενον τοῦτο Βιβλίον μήτε εἶναι νέον, μήτε ἔργον ἰδικόν μου, εὔελπις εἰμὶ μὲ ὅλον τοῦτο ὅτι θέλετε τὸ ὑποδεχθῇ μετὰ ἱλαροῦ προσώπου, ὡς δυνάμενον νὰ συνεργήσῃ εἰς ὠφέλειαν τῆς Κοινότητος, ὁμοῦ μὲ τὰ τόσα ἄλλα καλὰ, δι' ὧν τὴν σήμερον λαμπρύνεται τὸ Γένος μας. Ὄντας δὲ ὁμολογούμενον ὅτι καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν παρόντων καλῶν ἓν ἀπὸ τὰ ἀρχικότερα αἴτια ἐγκρίνεται τὸ Ἐμπόριον, ἀκολουθεῖ ὅτι εἰς Ὑμᾶς, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅσοι εἰς τὰ τοῦ Ἐμπορίου εὐμοιρήσαντες, μεταχειρίζονται συνεχῶς τὸν πλοῦτον εἰς βελτίωσιν τοῦ Γένους των, πρέπει βέβαια νὰ ἀποδίδεται πᾶσα τιμὴ καὶ εὐχαριστία· διότι καὶ Ναοὶ, καὶ Ἀκαδημίαι, καὶ Νοσοκομεῖα, καὶ Τυπογραφίαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα, καὶ χρήσιμα, καὶ τερπνὰ, ὅλα γίνονται καὶ κραταιοῦνται διὰ τῆς αὐτῶν συνεργείας.

Οὔ-

Οὕτως ἔπραξαν τῇ ἀληθείᾳ καὶ οἱ Ὑμέτεροι Πρόγονοι, οἱ ἀντλήσαντες ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πηγῆς τὰ μέσα, δι᾽ ὧν ἤγειραν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην Πόλιν τὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεωργίου μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀξιάγαστον Ναὸν (α), τὸ Σχολεῖον, τὸ Μοναστήριον, καὶ τὰς πέριξ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἐπιλοίπους οἰκοδομάς· πλὴν ὅλοι ἦσαν Ἔμποροι οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι Κτίτορες, ὥσπερ καὶ Ὑμεῖς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν νῦν Εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τούτων τὰ ἀθάνατα ἔργα, καὶ τὰ λαμπρὰ παραδείγματα Ὑμεῖς μιμεῖσθε, ὦ Γενναῖοι, μὲ τὴν θεάρεστον καὶ ἄγρυπνον ἡμῶν φροντίδα καὶ πρόνοιαν, ὄχι μόνον πρὸς διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν προγονικῶν Συστημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν, ὅσα διὰ τὰς δεινὰς τῶν ἐσχάτων τούτων καιρῶν περιστάσεις ἐξέπεσον ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον κλέος. Ὑμᾶς ἔχουσι συνηγόρους καὶ βοηθοὺς οἱ ἐνταῦθα σπουδάζοντες Νέοι, εἰς Ὑμᾶς ἀφορῶσι καὶ οἱ εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια ἐνασχολούμενοι· εἰς Ὑμᾶς καὶ οἱ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, καὶ οἱ

Δι-

(α) Ἡ ἱερὰ αὕτη Οἰκοδομή, ἀρχιτεκτονηθεῖσα παρὰ τοῦ περιφήμου Ἰακώβου τοῦ πίκλην Σανσοβίνου (ὅτι ἡ οἰκογένειά του κατήγετο ἀπὸ τὸ ὄρος Σαὶ Σαβίνο ἐν τῇ Τοσκάνᾳ) καλλονὴ τῷ ὄντι καὶ καύχημα ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Γένους, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν Ἐνετῶν Πόλεως, ἐξηργάσθη εἰς διάστημα περίπου τριάκοντα ἐτῶν, καὶ ἤχθη εἰς τέλος τῷ 1561, ἔτει τῷ Σωτηρίῳ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐφεξῆς Ἐπιγραφῆς τῆς σωζομένης ἐπὶ τῆς μείζονος Πύλης τοῦ αὐτοῦ σεβασμίου καὶ πανσέπτου Ναοῦ.

„ Χριστῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Γεωργίῳ οἱ μέτοικοι καὶ
„ οἱ καταίροντες Ἐνετίαζε τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἔχοιεν κατὰ τὰ πά-
„ τρια τὸν Θεῷ θρησκεύειν ἐκ τῶν ἐνόντων φιλοτιμησάμενοι τὸ Ἱε-
„ ρὸν ἀνέθηκαν. ΑΦΞΑ.

Ἥτις Λατινιστὶ μεθερμηνευομένη οὕτως ἔχει.

„ Christo Servatori, et Sancto Martyri Georgio Greci habitato-
„ res et qui Venetias accedunt, ut possint patrio more Deum
„ colere ex facultatibus suis abunde largientes Templum posue-
„ runt. 1561.

Διδάσκαλοι, καὶ οἱ συγγράφοντες, καὶ οἱ τυπώνοντες ἀξιόλογα καὶ χρήσιμα Βιβλία· Ὑμᾶς γνωρίζουσι συνεργοὺς καὶ πρωτάθλους τοῦ καλοῦ ἀγῶνος, καὶ σᾶς ὁμολογοῦσιν ἀπείρους τὰς εὐχαριστίας. Δεν σιωπῶ καὶ τὰς ἀκαταπαύστους καὶ δαψιλεῖς Ὑμῶν συνεισφορὰς καὶ ἐλεημοσύνας τὰς ἢ πρὸς ἐπίδειξιν μειζόνων ἀγαθῶν, ἢ πρὸς βοήθειαν τῶν ξένων, καὶ πενήτων, οἵτινες προστρέχουσιν ὁσημέραι εἰς τὰ φιλογενῆ καὶ φιλοικτίρμονα Ὑμῶν σπλάγχνα, καὶ ὡς εἰς ἐπιτήδειον λιμένα λαμβάνουσιν ἀεί ποτε παρηγορίαν καὶ κυβέρνησιν.

Εἶχον καὶ ἄλλα πολλά, ὦ Ἐκλαμπρότατοι Ἄνδρες, νὰ ἐκθέσω, ἐξ ὧν βλέπω καθεκάστην Ὑμᾶς πράττοντας εἰς δόξαν τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, καὶ ὠφέλειαν τοῦ πλησίον· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἡ Μετριοφροσύνη Σας ἀναγκάζει με νὰ βάλω τέλος εἰς τὴν ταπεινήν μου ταύτην Προσφώνησιν, δέξασθε σᾶς παρακαλῶ τὴν, εἰ καὶ ἄκομψον, ἀλλ᾽ ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας, μαρτυρίαν τοῦ χρέους μου, καὶ ἀξιώσατέ με νὰ λέγωμαι ἐφ᾽ ὅρους ζωῆς μου

ΤΗΣ ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ταπεινὸς δοῦλος
Σπυρίδων Βλαντῆς.

Ἔγραφον Ἐνετίησιν, κατὰ τὴν εἰκοστὴν Ἰουλίου, τοῦ Χιλιοστοῦ Ὀκτακοσιοστοῦ Δεκάτου Ἕκτου Σωτηρίου Ἔτους, ἐπιτροπεύοντος ἐν τῇδε τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεωργίου Ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Λαυραίου τοῦ Κερκυραίου.

ΕΞΗ-

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τῶν κατ' ἀποκοπὴν γεγραμμένων λέξεων.

Τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον κεῖται ὁμοῦ μὲ τὸ ἀρσενικόν. Τὰ Παθητικὰ Ῥήματα ζητητέα εἰς τὰ Ἐνεργητικά. §. τὸ σημεῖον τοῦτο δηλοῖ ἑτέραν σημασίαν τῆς αὐτῆς λέξεως.

Ἀντων. Ἀντωνυμία.
Ἀπρ. Ἀπρόσωπον.
Ἀριθ. Ἀριθμητικόν.
Ἀρ. πληθ. Ἀρσενικὸν πληθυντικόν.
Ἀρχαϊκ. Ἀρχαϊκόν.
Αὐτοπ. Αὐτοπαθητικόν.
Ἀόρ. Ἀόριστον.
Ἐν. Ἐνεργητικόν.
Ἐπίθ. Ἐπίθετον.
Ἐπίρ. Ἐπίρρημα.
Θηλ. Θηλυκόν.
Λέξ. Λέξις.
Λ. χ. Λόγου χάριν.
Μετ. Μετοχή.
Οὐδ. Οὐδέτερον.
Οὐσ. Οὐσιαστικόν.
Παθ. Παθητικόν.
Παρ. χάρ. Παραδείγματος χάριν.
Πληθ. πληθυντικόν.
Πρόθ. Πρόθεσις.
Ῥ. Ῥ. Ἐν. Ῥῆμα, Ῥῆμα Ἐνεργητικόν.
Συν. Σύνδεσμος.
Ὑποκ. Ὑποκοριστικόν.
Χλευασ. Χλευαστικῶς.
Χυδ. Χυδαϊκόν.

ΛΕ-

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΡΙΓΛΩΣΣΟΝ

ΑΠΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΟΝ.

A, ὑσ. ἕνα α, ἕνα ἄλφα, un a, *una*. §. α. ἀριθμητικὸν δηλοῦν τὸ ἕν, un, *uno*. καὶ γράφεται ἢ Ἀραβιςὶ, 1. ἢ Ῥωμαϊςὶ I. ὡς τὸ β΄. γ΄. ἤτοι δύο, τρία, γράφεται II. III. §. a. ςερητικὸν μόριον. Οἱ Γάλλοι δύο ςερητικὰ μόρια ἔχουσι τὸ des, ἢ dé, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ δὺς, καὶ τὸ in. Οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσι τρία τὸ *de*, *in*, καὶ τὸ *s*. §. ἆ ἐπὶ θαυμασμοῦ, o, oh! nargue! *o! oh! cospetto!* §. ἂ, ἄχ, αἰμὲ, ah, ô, oh, hélas, *ah*, *ahi*, *ahimè*. §. ἆ, ὅταν ἐρωτᾷ τινὰς ἕνα τί θέλει, τί λέγει, κτλ. plait-il, *ah*. §. ἆ ἆ ἆ, ὅταν γελᾷ τινὰς, ah ah, *ah ah*.

Ἀβαθὴς, ἄβαθος, ἐπίθ. ὅςις δὲν ἔχει βάθος, celui, ἢ celle qui n'a point de profondeur, qui n'est pas profond, *colùi ò colei che non ha fondo, che non è profondo*.

Ἀβάκιον, ὑσ. κελλάρι, ἢ τόπος ὅπου καλοθέτουν φαγητὰ καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης, abaque, le buffet, *la credenza*.

Ἄβαλτος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι βαλμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas mis, ise. *non messo, sa*.

Ἀβαἶνης, ὑσ. ὁ συκοφάντης, le calomniateur, faux accusateur, *il calunniatore*.

Ἀβαἶνισσα, θ. ἡ συκοφάντισσα, ἐκείνη ὅπου συκοφαντεῖ, la calomniatrice, *la calunniatrice*.

Ἀβανία, ὑσ. συκοφαντία, l'avanie, calomnie, fausse accusation, *avania, calunnia, falsa accusa*. §. μὲ ἀβανίαν, ἐπίρ. calomnieusement, *calunniosamente*.

Ἀβανιάρης, ἴδε ἀβαἶνης.

Ἀβανίζω, Ρ΄. συκοφαντῶ, calomnier, accuser faussement, *calunniare*.

Ἀβανικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. calomnieux, euse. *calunnioso, sa*.

Ἀβάπτιςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βαπτισμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas baptisé, ée. *colui, ò colei, che non è battezzato, ta*.

Ἄβαπτος, ἴδε Ἄβαφος.

Ἀβάρετος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν εἶναι βαρεμένος, ἢ κτυπημένος, ἢ δαρμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas battu, ue. *colui, ò colei che non è battuto, ta*. §. ἀβάρετος, ὅςις δὲν βαριοῦται, δὲν βαργιέται, infatigable, *instancabile*.

Ἀβασανίςα, ἐπίρ. χωρὶς βάσανα, sans tourments, *senza tormenti*.

Ἀβασκάνιςος, η, ον. ἐπίθ.

ὁ μὴ βασανισμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas tourmenté, ée. *non tormentato, ta*. §. ἀβασάνιστος ὅστις δὲν ἔχει βάσανα, qui n'a point de chagrins, *che non ha travagli, fastidi*.

Ἀβασκαίνω, ἀβάσκαμα, ἀβασκαμένος, κτλ. ἰδὲ βασκαίνω, βάσκαμα, βασκαμένος, κτλ.

Ἀβάσκαντος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι βασκαμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas ensorcelé, ée. qui n'est pas fasciné, ée. *colui, ò colei che non è affatturato, ta*.

Ἀβάσταχτα, ἐπίρ. ἀνυπόφορα, insupportablement, intollérablement. *insopportabilmente, intollerabilmente*.

Ἀβάσταχτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν βαστιέται, δὲν εἶναι βασταγμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas soutenu, ue. *colui ò, colei che non è sostenuto, ta*. §. ἀβάσταχτος, ἀνυπόφορος, insupportable, intollérable. *insopportabile, intollerabile*.

Ἀβάσταστα, ἀβάσταστος, ἰδὲ Ἀβάσταχτα, ἀβάσταχτος.

Ἄβατος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible. *inaccessibile*. §. τὸ ἄβατον, τὸ ἀβάβατον, inaccessibilité. *inaccessibilità*.

Ἀβαφής, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει βαφὴν, ὅπου δὲν ἔχει χρῶμα, ὠχρός, pâle, qui n'a point de couleurs. *pallido, da. non colorato, ta*.

Ἄβαφος, ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι βαμμένος, qui n'est pas teint, te. *non tinto, ta*.

Ἀββᾶς, ὁ. ἡγούμενος, abbé, *abate*.

Ἀββατία, ἀββατεία, ἡ. ἡγουμενεῖον. abbaye. *abazia*.

Ἀββατικὸς, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀββᾶν, εἰς ἡγούμενον, abbatial, le. *abaziale*.

Ἀβδέλλα, ἰδὲ Βδέλλα.

Ἀβδέλυκτος, η, ον. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas abominable. *non abbominevole*.

Ἀβέβαια, ἐπίρ. incertainement. *con incertezza*.

Ἀβέβαιος, ἡ, ον. ἐπίθ. incertain, aine. *incerto, ta*. §. ἀβέβαιος, ὁ μὴ ἀσφαλής, mal assuré, ée. *mal assicurato, ta*. §. ἀβέβαιος ὁ μὴ βεβαιωμένος, celui, ἢ celle qui n'est pas verifié, ée. *non verificato, ta*. §. τὸ ἀβέβαιον, l'incertain, l'incertitude, *l'incerto, l'incertezza*. §. δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον, il ne faut pas laisser le certain pour l'incertain. *non bisogna lasciar il certo per l'incerto*.

Ἀβεβαιότης, ἡ. l'incertitude, l'incertain. *l'incertezza, l'incerto*.

Ἀβεβαίωτα, ἐπίρ. incertainement, sans la moindre assurance. *senza veruna certezza*.

Ἀβεβαιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-incertain, aine. *incertissimo, ma*.

Ἀβεβαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus incertain, aine. *più incerto, ta*.

Ἀβεβαίωτος, η, ον. ἐπίθ. incertain, aine. qui n'est pas assuré, ée. qui n'est pas vérifié, ée. *incerto, ta. non verificato, ta. non assicurato, ta*.

Ἀβίαστα, ἐπίρ. χωρὶς βίαν, χωρὶς δυναστείαν. sans violence. *senza violenza*.

Ἀβίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐβιάσθη. celui, ἢ celle qui n'a pas été violenté, ée. *non violentato, ta. non forzato, ta*.

Ἀβλαβά, ἐπίρ. χωρὶς βλάβην, χωρὶς ζημίαν, sans dommage. *senza danno*.

Ἀβλαβής, ἐπίθ. ὁ μὴ βλαβερός, ὑγιεινός, sain, ne. qui n'est pas nuisible. *non nocivo, va. sano, na*. §. ἀβλαβής, ἀνευλαβής, irréverent, ente. irreligieux, euse. *irriverente, irreligioso, sa*. §. ἀβλαβὴς ὅπου δὲν ἐβλάφθη, sauf, sauve. *salvo, va*.

Ἄβλαβος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βεβλαμμένος, ὑγιής, sain et entier, qui n'est pas endommagé, ée. *illeso, sa. non danneggiato, ta*. §. ἄβλαβος, ἄκακος, ἀζημίωτος, ὅπου δὲν προξενεῖ βλάβην, qui n'est pas nuisible. *non nocevole*.

Ἀβλαβῶς, ἰδὲ Ἀβλαβά.

Ἀβλάστητος, η. ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἐβλάστησε, qui n'a pas poussé, ἢ jeté des boutons, des bourgeons, *che non ha germogliato*.

Ἄβλαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει βλαστούς, qui n'a pas de bourgeons.

geom. privo d'germogli.

Ἄβλαπτα, ἀβλάπτως, ἰδὲ ἀβλαβῶς, ἀβλαβῶς.

Ἄβλεπτος, η, ον. ἐπίθ. invisible. invisibile.

Ἀβλεψία, ὑσ. τὸ μὴ βλέπειν, τυφλότης, l'action de ne pas voir, aveuglement. il non vedere, cecità.

Ἀβοήθητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ βοηθημένος. celui, ou celle qui n'a pas été secouru, ue. qui n'a pas été aidé. privo di soccorso, non soccorso, sa. non ajutato, ta. §. ἀβοήθητος, ἀνίατος, ὅπῦ δὲν ἐλπίζει βοήθειαν, ὅπῦ δὲν βοηθεῖται, δὲν ἔχει ἰατρείαν, irremédiable, qui est sans reméde. irremediabile, che non ha rimedio.

Ἀβόλετος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεπιτήδειος, incommode. incomodo, da. §. εἶναι πρᾶγμα ἀβόλετον, ἤγουν εἶναι ἀδύνατον, c'est impossible. egli è impossibile.

Ἄβολος, ἐπίθ. ὅπου δὲν βολεῖ νὰ γίνῃ, impossible, qui ne peut se faire. impossibile, che non può farsi.

Ἀβούλευτα, ἐπίρ. ἀσύχαστα, inconsiderément, imprudemment, sans réflexion, à la legére. sconsigliatamente, sconsideratamente.

Ἀβούλευτος, η, ον. ἐπίθ. ἀσύχαστος, inconsidéré, ée, mal-avisé, ée. imprudent, ente. sconsigliato, ta, imprudente. §. ἀβούλευτος, ἀκούσιος, μὴ θεληματικὸς, involontaire, involontario, ria.

Ἀβούλωτος, η, ον. ἐπίθ. celui, ou celle qui n'est pas cacheté, ée. non sigillato, ta. §. ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀβούλωτη, la lettre n'est pas cachetée. la lettera non è sigillata.

Ἀβράκωτος, η. ἐπίθ. ὁ μὴ βρακωμένος, ὅπου δὲν φορεῖ βρακιὰ, qui ne porte pas de culottes, qui est sans culottes. sbracato. §. ἀβράκωτος, γυμνὸς, ὅπῦ δὲν ἐφόρεσε τὰ βρακκιά, nu, nue. nudo.

Ἀβραμηλέα, ὑσ. εἶδος δαμασκηνιᾶς, prunellier. prugnolo salvatico.

Ἀβράμηλον, ὑσ. prunelle. prugnola salvatica.

Ἄβραστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἐβράσθη, qui n'a pas bouilli. che non ha bollito. §. ἄβραστος ὅπῦ δὲν εἶναι βρασμένος, qui n'est pas cuit, te. non cotto, ta.

Ἀβρεχτὶ, ἐπίρ. στεγνὰ. séchement. asciuttamente.

Ἄβρεχτος, η. ον. ἐπίθ. στεγνὸς, ὅπου δὲν εἶναι βρεγμένος, ὅπῦ δὲν ἐβράχηκε. sec, qui n'est pas mouillé, ée. asciutto, ta. non bagnato, ta.

Ἀβρόξια, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἀβρότονον, ὑσ. auronne. abrotano.

Ἀβροχία, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἄβροχος, ἐπίθ. qui est sans pluie, privo di pioggia.

Ἀβρώμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι βρωμωμένος, δὲν εἶναι βρώμιος, ὅπῦ δὲν βρωμεῖ, qui n'est pas puant, qui ne sent pas mauvais. non puzzolente, che non puzza.

Ἀβύζαχτος, ἀβύζαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἐβύζαξε γάλα, qui n'a pas teté. che non ha allattato, non ha poppato. §. ἀβύζαχτος ὅπου δὲν εἶναι πιπιλισμένος καὶ ῥυφημένος, qui n'est pas sucé, non succiato.

Ἄβυσσος, ὑσ. abyme. abisso. §. ἄβυσσος, βάθος, profondité. profondità. §. ἡ ἄβυσσος τῶν κριμάτων τῦ Θεῦ, la profondeur des jugemens de Dieu. la profondità de' giudizj di Dio.

Ἀγαθὰ, ἐπίρ. ἰδὲ Ἀγαθῶς.

Ἀγάθη, ὑσ. λίθος πολύτιμος, agate, agata.

Ἀγαθοεργία, Ἀγαθοποιΐα, ὑσ. penchant à faire du bien. beneficenza, inclinazione a far bene.

Ἀγαθοεργὸς, Ἀγαθοποιὸς, ἐπίθ. qui fait du bien, qui fait des bonnes œuvres, benéficante, che fa buone opere.

Ἀγαθοποιῶ, Ρ. faire des bonnes œuvres. fare del bene, fare delle buone opere.

Ἀγαθοπρεπὴς, ἐπίθ. bénin, bienfaisant, ante. benefico, ca.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. ὁ καλὸς, bon, ne. buono, na. §. τὸ ἀγαθὸν, le bien, il bene. §. τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ πλοῦτη, τὸ ἔχειν, les biens, i beni, l'avere. §. τὰ κινητὰ ἀγαθὰ, les meubles, i beni mobili.

§. τὰ

Ἀβροτὴς.
Ἀβροδίαιτος.

§. τὰ ἀκίνητα ἀγαθὰ, biens immeubles, *i beni immobili*.

Ἀγαθότης, ἀγαθοσιώη, ὐσ. la bonté, *la bontà*.

Ἀγαθῶς, ἐπίῤ. καλὰ, bien, *bene*.

Ἀγαθώτατος, η, ον. ἐπίθ. tres-bon homme, *molto dabbene*. §. ἀγαθώτατος, καλώτατος, très-bon, ne. *buonissimo, ma*.

Ἀγάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἔχων γάλα, qui n'a point de lait, *che non ha latte*. §. ἀγάλακτος, ἀβύζακτος, qui n'a pas teté, *che non ha allattato*.

Ἀγάλι, ἐπίῤ. ἀπ' ἀγάλι, doucement, *adagio*. §. ἀγάλι ἀγάλι, tout-doux, tout-beau, tout-doucement, bellement, *adagio adagio, piano, pian pianino*. §. ἀγάλι, ἀργὰ, lentement, *lentamente*. §. ἀγάλι, σιγανὰ, tout bas, à voix basse, *piano*.

Ἀγαλλίαμα, Ἀγαλλίασις, ὐσ. exultation, tressaillement de joie, *esultazione*.

Ἀγάλλομαι, Ρ'. exulter, tressaillir de joie, *esultare*.

Ἄγαλμα, ὐσ. statue, *statua*.

Ἀγαλμάτιον, ὐσ. μικρὸν ἄγαλμα, petite statue, *statuetta*.

Ἀγαλματοποιΐα, ουσ. la sculpture, l'art du sculpteur, *la statuaria, l'arte dello scultore*.

Ἀγαλματοποιὸς, ὐσ. statuaire, sculpteur, *statuario, scultore*.

Ἀγαμία, ὐσ. le célibat, *celibato*.

Ἄγαμος, ἐπίθ. célibataire, *celibatario*.

Ἀγανακτήσας, μετ. ἀρ. indigné, courroucé, *sdegnato, irato*.

Ἀγανακτήσασα, μετ. θηλ. indignée, courroucée, *sdegnata, irata*.

Ἀγανάκτησις, Ἀγανάκτισμα, ὐσ. indignation, le courroux, *indignazione, ira, lo sdegno*.

Ἀγανακτικὸς, ἐπίθ. emporté, ée. colére, hargneux, euse. *sdegnoso, sa. cruccioso, sa*.

Ἀγανακτῶ, Ρ'. se courroucer, *sdegnarsi*.

Ἀγάπη, ὐσ. amour, amitié, affection, dilection, *amore, amicizia, affetto*. §. ἀγάπη, ὁ ἔρωτας, l'amour, *l'amore, il Dio d'amore*. §. ἀγάπη καρδιακὴ, amitié affectueuse, cordialité, *amore affettuoso, cordialità, amore cordiale*. §. ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη, la charité chrétienne, *la carità cristiana*. §. ἀγάπη, εἰρήνη, la paix, *la pace*. §. ἀγάπαι τῶν παλαιῶν Χριστιανῶν, agape, *agape*.

Ἀγαπημένα, ἐπίῤ. aimablement, amicalement, d'une manière amicale, *amichevolmente, con amore*. §. ἀγαπημένα, εἰρηνικὰ, paisiblement, en paix, *in pace, pacificamente*.

Ἀγαπημένος, η, ον. μετ. aimé, ée. *amato, ta*. §. ἀγαπημένος, ἐραστὴς, aimant, nte. *amante*.

§. ἀγαπημένος τινὸς, ὁ ὑπὸ τὴν εὔνοιαν τινὸς, favori, ie. *favorito, ta*.

Ἀγαπήσας, μετ. celui qui a aimé, *colui che ha amato*.

Ἀγαπήσασα, μετ. θ. celle qui a aimé, *colei che ha amato*.

Ἀγαπησιάρης, ὐσ. amant, amoureux, *amante, amatore*.

Ἀγάπησις, ὐσ. τὸ ἀγαπᾷν, l'aimer, *l'amare, dilezione*.

Ἀγαπητὰ, ἰδὲ ἀγαπημένα.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ον. ἐπίθ. amoureux, euse. amant, ante. *amoroso, sa. amante*. §. ἀγαπητικὴ, ἡ ἐρωμένη, amante, amie, *amorosa, druda, innamorata*.

Ἀγαπητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aimé, ée. bien-aimé, *amato, diletto*. §. ἀγαπηταὶ καὶ παρθένοι ἐν κοινοβίῳ συζῶσαι, agapetes, *agapeti*.

Ἀγαπητῶς, ἰδὲ ἀγαπημένα.

Ἀγαπητότατος, η, ον. ἐπίθ. très-aimé, ée. bien aimé, ée. *amatissimo, ma. dilettissimo, ma*. §. ἀγαπητότατος, très-ami, ie. *amicissimo, ma. amichevolissimo, ma*.

Ἀγαπητότερος, η, ον. ἐπίθ. plus aimé, ée. *più amato, ta*.

Ἀγαπίζω, Ρ'. τὸ φιλιώνω τινὰς ὁπῦ ἦσαν μαλωμένοι, reconcilier, pacifier, *riconciliare, pacificare*.

Ἀγαπῶ, Ρ'. aimer, *amare, voler bene*. §. ἀγαπῶ, τὸ θέλω, aimer, vau-

vouloir, *amare*, *volere*. §. ἀγαπῶ καλλίτερα, aimer mieux, vouloir mieux, vouloir plus tôt, *amar meglio*, *voler meglio*. §. ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, μὲ ὅλω τὴν καρδίαν, aimer de cœur, aimer de tout son cœur, *amare di cuore*, *amar cordialmente*, *amar svisceratamente*. §. ἀγαπῶ τὸ ἰρῶ, aimer, s'amouracher, devenir amoureux, *innamorarsi*. §. ἀγαπῶμαι, s'aimer, *amarsi*. §. ἀγαπῶμαι, ἀγαπῶ τὸν ἐμαυτόν μου, aimer, aimer soi-même, *amar se stesso*. §. ἀγαπῶμαι, πράττω τὶ διὰ τὸ ὁποῖον γίνομαι ἄξιος νὰ ἀγαπηθῶ, se faire aimer, se rendre digne d'être aimé, *farsi amare*, *rendersi degno dell' amore altrui*. §. ἀγαπῶμαι ἀπὸ τινὰ, être aimé, ée. *esser amato*, *ta*. §. ἀγαπῶ, τὸ θέλω, τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, vouloir, souhaiter, *volere*, *desiderare*. §. ἀγαπῶντας, en aimant, *amando*, *coll'amare*, *nell' amare*. §. ἀφ' οὗ τὸν ἀγάπησα, après l'avoir aimé, *dopo averlo amato*.

Ἀγαρηνός, ἐπίθ. Sarrasin, *Saracino*.

Ἀγαρικόν, ὐσ. agaric, *agarico*.

Ἀγᾶς, ὐσ. Aga, *Agà*.

Ἀγγαρεία, ὐσ. vêxation, exaction, concussion, *angheria*. §. ἀγγαρεία, δόσιμον βαρύ, impôt extraordinaire, *balzello*, *gravezza straordinaria*.

Ἀγγάρευμα, ὐσ. l'action de véxer, *l'angariare*.

Ἀγγαρευμένος, η. ἐπίθ. vexé, ée. *angariato*, *ta*. §. ἀγγαρευμένος, δυναςευμένος νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα ἀκουσίως, violenté à faire quelque chose malgré lui, *angariato*, *forzato ad un lavoro*, *ò a far una cosa contro voglia*.

Ἀγγαρεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a vexé quelqu'un, *colui che ha angariato*. §. ἀγγαρεύσας, ὁ βιάζων τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα ςανικῶς του, celui qui a violenté quelqu'un à faire quelque chose malgré lui, *colui che ha forzato qualcuno ad un lavoro contro voglia*.

Ἀγγαρεύσασα, μετ. ἡ βιάζουσα τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα ςανικῶς τῳ, celle qui a violenté quelqu'un à faire une chose malgré lui, *colei che ha sforzato qualcuno ad un lavoro contro voglia*.

Ἀγγάρευσις, ἰδὲ ἀγγάρευμα.

Ἀγγαρευτής, ὐσ. qui vexe, *che angaria*. §. ἀγγαρευτής, ὅςις βιάζει τινὰ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα ςανικῶς τῳ, qui contraint quelqu'un à faire une chose malgré lui, *colui che sforza uno a far qualche cosa contro sua voglia*.

Ἀγγαρεύω, Π'. vêxer, surcharger d'impôts, faire de vexations, *angariare*. §. ἀγγαρεύω, δυναςεύω τινὰ εἰς ἕνα ἔργον ςανικῶς τῳ, contraindre quelqu'un à faire une chose malgré lui, *sforzare uno a fare qualche cosa contro sua voglia*.

Ἀγγάςρωτος, ἐπίθ. femme qui n'est pas enceinte, qui n'est pas grosse, *donna non gravida*.

Ἀγγειογραφία, ὐσ. angéiographie, *angiografia*, *descrizione de' vasi*.

Ἀγγειολογία, ὐσ. angiologie, *angiologia*, *trattato de' vasi del corpo umano*.

Ἀγγειοτομία, ὐσ. angiotomie, *angiotomia*.

Ἀγγελικός, ή, όν. ἐπίθ. angélique, *angelico*, *ca*. §. ἀγγελικός, ἀνήκων εἰς ἄγγελον, d'ange, *d'angelo*, *angelico*. §. ἀγγελικὸς ἀσπασμός, avé, avé marie, *ave maria*. §. ἀγγελικός, ὅμοιος τῷ ἀγγέλῳ, semblable à un ange, *angelicato*, *ta*. §. ἀγγελικὸς τρόπος, manière d'ange, *angelichezza*.

Ἀγγελικῶς, ἐπίρ. angéliquement, d'une manière angelique, *angelicamente*, *in modo angelico*.

Ἄγγελος, ὐσ. ange, *angelo*, *angiolo*. §. ἄγγελος ὁ φύλαξ, le bon ange, *l'angelo custode*. §. ἄγγελος φωτός, ange de lumière, *buon angelo*. §. ἄγγελος σκότους, ange de tenèbres, *angelo cattivo*. §. μικρὸς ἄγγελος, petit ange, *angeluccio*.

Ἄγδαρτος, ἐπίθ. celui, ou celle qui n'est pas écorché, ée. *non scorticato*, *ta*.

Ἀγγίς.
Ἀγγίζω.
Ἀγγιδιτζου

Ἄγδυτος, ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas déshabillé, ée. qui n'est pas dépouillé, ée. *non spogliato, ta.*

Ἄγε, ἐπίρ. ça, allons, ὀρσὰ, *via.*

Ἀγεπίσκεπτος, ἐπίθ. ὅτις δὲν ἐπισκέφθη, δὲν ἔλαβε τὴν ἐπίσκεψιν τινός, celui, ἢ celle qui n'a pas été visité, ée. *non visitato, ta.*

Ἀγελάδα, ἡ. la vache, *la vacca.*

Ἀγελαδάκι, τό. génisse, jeune vache, *vaccarella, vacchetta.*

Ἀγελαδάρης, ἀγελαδοβοσκός, ὁ. vacher, pâtre, *vaccaro, mandriano, bifolco.* §. ἡ ἀγελαδοβοσκός, gardeuse de vaches, vâchere, *vaccara.*

Ἀγελαδινός, ή, όν, ἐπίθ. de vache, *vaccino, na.* §. γάλα ἀγελαδινόν, lait de vache, *latte di vacca.* §. ἀγελαδινὸν τυρί, fromage fait de lait de vache, *cacio vaccino.* §. κρέας ἀγελαδινόν, chair de vache, *carne di vacca, carne vaccina.*

Ἀγελαδοτόμαρον, τό. cuir de vache, *vacchetta, cuojo di vacca.*

Ἀγέλαστα, ἐπίρ. χωρὶς γέλοιον, sans rire, *senza ridere.* §. ἀγέλαστα, χωρὶς γέλασμα, χωρὶς ἀπάτην, sans fraude, sans tromperie, *senza inganno, senza frode.*

Ἀγέλαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ γελασμένος, ὁ μὴ ἀπατημένος, celui, ἢ celle qui n'est pas trompé, ée. *colui, ἢ colei, che non è ingannato, ta.* §. ἀγέλαστος, ὅπου δὲν γελιέται, celui, ἢ celle qui ne se trompe, *colui, ἢ colei che non s'inganna.* §. ἀγέλαστος, ὁ μὴ γελάσας, ἢ ὁ μὴ γελῶν, qui ne rit pas, *che non ride.*

Ἀγέλη, ἡ. κοπάδι, troupeau, *il gregge, la greggia, la mandra, l'armento.*

Ἀγευμάτιστος, ἐπίθ. qui n'a pas diné, *che non ha pranzato.*

Ἀγέμιστος, η, ον. ἐπίθ. celui, ἢ celle qui n'est pas rempli, ie. *colui, ἢ colei, che non è ripieno, na.*

Ἀγενεαλόγητος, ἐπίθ. qui n'a point de généalogie, *che non ha genealogia.* §. ἀγενεαλογήτως, dont on ne connoit pas la généalogie, *di cui non si sa la genealogia.*

Ἀγένεια, ἡ. δυσγένεια, roture, bassesse de naissance, *ignobiltà, ignobilità, nascita ignobile.*

Ἀγένειος, ἐπίθ. ὅτις δὲν ἔχει γένεια, σπανός, qui est sans barbe, *sbarbato.*

Ἀγενής, ἐπίθ. ὁ δυσγενής, ignoble, roiturier, *ignobile, ch'è di nascita ignobile, di bassa nascita, di bassa condizione.*

Ἀγεννησία, ἡ. τὸ μὴ εἶναι γεννητόν, qualité de ce qui ne peut pas être engendré, *ingenerabilità.* §. ἀγεννησία, στείρωσις, sterilité, impossibilité d'engendrer, *sterilità, impossibilità di generare.*

Ἀγέννητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point engendré, ée. *ingenito, non generato, ta.* §. τὸ ἀγέννητον, qualité de ce qui n'est point engendré, *qualità dell'ingenito, ingenerabilità.* §. ἀγέννητος ὅτις δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννηθῇ, qui ne peut être engendré, *ingenerabile.*

Ἄγευστος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐδοκιμάσθη μὲ τὴν γεῦσιν, dont on n'a pas goûté, savouré, *non gustato, non assaggiato, ta.* §. ἄγευστος, ἀγευμάτιστος, ὅπου δὲν ἐγευμάτισε, celui, ἢ celle qui n'a pas diné, *che non ha desinato.*

Ἀγεύτως, ἰδὲ Ἄγευστος.

Ἀγεωμέτρητος, ἐπίθ. qui ne sait pas la géométrie, *che non sa la geometria, ignaro della geometria.*

Ἀγεώργητος, ἐπίθ. inculte, *incolto, ta.*

Ἀγήραστος, ἐπίθ. ὅτις δὲν γηράζει, celui, ἢ celle qui ne vieillit pas, *colui ἢ colei che non invecchia.*

Ἅγια, ἰδὲ Ἅγιος.

Ἁγιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui sanctifie, *colei che santifica.*

Ἁγιάζω, P. sanctifier, *santificare.* §. ἁγιάζοντας, sanctifiant, *santificando.* §. ἀφ' οὗ ἁγίασε τὸν τόπον, après avoir sanctifié le lieu, *dopo aver santificato il luogo.*

Ἁγιάζων, μετ. ἀρ. sanctifiant, qui sanctifie, *santificante, che santifica.*

Ἁγια-

Ἁγιασματαζιον … Ἀγγκα…

Ἁγιάσας, μετ. ἀρ. celui qui a sanctifié, *colui che ha santificato*.

Ἁγιάσασα, μετ. θ. celle qui a sanctifié, *colei che ha santificato*.

Ἁγιασθεὶς, μετ. ἀρ. sanctifié, sacré, *santificato, sacrato*.

Ἁγιασθεῖσα, μετ. θ. sanctifiée, sacrée, *santificata, sacrata*.

Ἁγίασμα, ὑσ. τὸ ἁγιάζειν, sanctification, *santificazione*. §. ἁγίασμα, τὸ ἁγιασμένον ὕδωρ, τὸ ἁγίασμα, l'eau benite, *l'acqua santa*.

Ἁγιασμένος, η, ον. ἐπίθ. sanctifié, ée, *santificato, ta*.

Ἁγιασμὸς, ὑσ. sanctification, *santificazione*. §. ἁγιασμὸς, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ, la bénédiction des eaux, le jour de l'épiphanie, *la benedizione delle acque*.

Ἁγιαστήρα, ὑσ. τὸ ῥαντιστήριον, aspersoir, asperges, *aspersorio*.

Ἁγιαστήριον, ὑσ. le sanctuaire, *il santuario*.

Ἁγιαστὴς, ὑσ. sanctifiant, *santificante*.

Ἁγιάτρευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἰατρευμένος, qui n'est pas gueri, rie. *non guarito, ta*. §. ἀγιάτρευτος, ἀνίατος, incurable, *incurabile, insanabile, immedicabile*.

Ἁγιογδύτης, ὑποκριτὴς, ψευδευλαβὴς, ὑσ. un mangeur de crucifix, bigot, *graffiasanti, picchiapetto*.

Ἁγιογδύστρα, ὑσ. bigote, *santessa*.

Ἁγιόγραφος, ὑσ. agiographe, *scrittore di cose di pietà*.

Ἁγιοκέρι, ὑσ. τὸ κερὶ, une bougie, *una candela di cera*. §. ἁγιοκέρι, τὸ κηρὶ, cire, *cera*.

Ἁγιολογικὸς, ἐπίθ. agiologique, *de' santi, di cose sante*.

Ἅγιον βῆμα, ἰδὲ Βῆμα, καὶ ἅγιος.

Ἅγιον ἔλαιον, ἰδὲ Ἔλαιον καὶ ἅγιος.

Ἁγιόκλημα, ὑσιας. chevre feuille, *caprifoglio*.

Ἅγιον ξύλον, ἰδὲ Ξύλον καὶ ἅγιος.

Ἅγιος, ία, ιον. ἐπίθ. saint, sainte. *santo, ta*. §. ἅγιος, εἰκὼν, εἰκόνισμα, image de saint, *immagine di santo*. §. ἅγιον βῆμα, le santuaire, *il santuario*. §. ἅγιον ξύλον, la sainte croix, *la santa croce*. §. ἅγιον ξύλον, ξύλον τι τῆς Ἰνδίας, gaïac, bois de gaïac, *legno santo*. §. ἅγιον ἔλαιον, les saintes huiles, *l'olio santo*. §. τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, le saint des saints, *il santuario*.

Ἁγιοσύνη, ὑσ. sainteté, *santità*. §. ἡ ἁγιοσύνη σου, τίτλος διδόμενος τοῖς ἱερεῦσιν. Οἱ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ δὲν μεταχειρίζονται αὐτὸν τὸν τίτλον εἰμὴ μόνον πρὸς τὸν Πάπαν, πρὸς δὲ τοὺς ἱερεῖς λέγουσι, très-révérend, *reverendissimo*.

Ἁγιότης, ἰδὲ Ἁγιοσύνη.

Ἁγιοβασιλιάτικα, ὑσ. τὸ πεσκέσι, τὸ δῶρον ὅπου δίδεται τὴν πρωτοχρονιὰν, τὸ νέον ἔτος, étrennes, *mancia, regalo*.

Ἁγίως, ἐπίρ. saintement, *santamente*.

Ἁγιώτατα, ἐπίρ. très-saintement, *santissimamente*.

Ἁγιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très saint, te. *santissimo, ma*.

Ἁγιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus saint, te. *più santo, ta*.

Ἀγκαθάκι, ὑσ. petite épine, *spinolo, piccola spina*.

Ἀγκαθερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. épineux, euse. *spinoso, sa*.

Ἀγκάθινος, ἐπίθ. ἀπὸ ἀγκάθια φτιασμένος, d'épine, *di spine*.

Ἀγκαθότοπος, ὑσ. buisson, hallier, *cespuglio, macchione, spinato, roprajo*.

Ἀγκαθωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. epineux, euse. *spinoso, sa*. §. ἀγκαθωτὸς, καμωμένος εἰς σχῆμα ἀγκαθιοῦ, fait en forme d'épine, *fatto in forma di spine*.

Ἀγκαλὰ, ἐπίρ. bien que, encor que, quand, quoique. *ancorchè, benchè, sebbene, avvegnachè*.

Ἀγκάλη, ὑσ. le giron, le sein, *il grembo, il seno*.

Ἀγκαλιὰ, ὑσ. brassée, *bracciata*.

Ἀγκαλιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui embrasse, *colei che abbraccia*.

Ἀγκαλιάζω, Ρ. embrasser, *abbracciare*. §. ἀγκαλιάζοντας, en embrassant, *abbracciando*. §. ἀφ' οὗ με ἀγκαλιάσει, m'ayant embrassé, après m'a-

m'avoir embrassé, *avendomi abbracciato*, *dopo avermi abbracciato*.

Α'γκαλιάζων, μετ. ἀρ. qui embrasse, *abbracciante*.

Α'γκαλιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a embrassé, *colui ἢ colei che ha abbracciato*.

Α'γκαλίασμα, ὑσ. embrassade, *abbracciata*. §. ἀγκαλίασμα, τὸ ἀγκαλιάζειν, l'action d'embrasser, *abbracciamento*, *abbraccio*, *l'abbracciare*.

Α'γκαλιασμένος, η, ον. μετ. embrassé, ée. *abbracciato*, *ta*.

Α'γκαλιαστά, ἐπίρ. en embrassant, *abbracciando*, *abbraccioni*.

Α'γκαλιαστής, ὑσ. celui qui embrasse, *colui che abbraccia*.

Α'γκαλιαστός, ἡ, όν. ἐπίθ. embrassé, ée. *abbracciato*, *ta*.

Α'γκίδι, ἀγκίδα, ὑσιας. écharde, *scheggia*. §. ἀγκίδα, fêtu, *bruscolo*. §. ἀγκίδα, ἀγκάθι, épine, *spina*.

Α'γκιδωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. pointu, ue. raboteux, euse. *scheggioso*, *sa*.

Α'γκιχτος, η, ον. ἐπίθ. intact, qui n'a point été touché, ée, *intatto*, *ta*. §. ἄγκιχτος ὁποῦ δὲν ἐγγίζεται, qui ne peut être touché, *intangibile*.

Α'γκιστρόμα, ὑσ. l'action d'accrocher, *aggrappamento*.

Α'γκιστρομένος, ἰδὲ 'Αγκιστρωμένος.

Α'γκιστρόνω, Ρ'. πιάνω μὲ τὸ ἀγκίστρι, accrocher, gaffer, *aggrappare*, *auncinare*.

Α'γκίστρι, ὑσ. crochet, *uncino*, *rampino*. §. ἀγκίστρι διὰ κρέμασμα, croc, accroc, crochet, *appiccagnolo*. §. ἀγκίστρι διὰ ψάρευμα, hameçon, *amo*. §. πιάνομαι ἀπὸ τὸ ἀγκίστρι, s'accrocher, *aggrapparsi*. §. κρεμῶ εἰς τὸ ἀγκίστρι, accrocher, *appiccare*.

Α'γκιστροειδής, ἐπίθ. crochu, ue. fait en forme de crochet, *uncinato*, *ta*.

Α'γκίστρωμα, ὑσ. l'action d'accrocher, *aggrappamento*. §. ἀγκίστρωμα, λύγισμα τινὸς πράγματος εἰς σχῆμα ἀγκιστριοῦ, l'action de rendre crochu, *l'aoncinare*.

Α'γκιστρωμένος, η, ον. ἐπίθ. πιασμένος μὲ τὸ ἀγκίστρι, ἢ κρεμασμένος εἰς τὸ ἀγκίστρι, accroché, ée. *aggrappato*, *ta*. §. ἀγκιστρωμένος, ἀγκιστρωτὸς, crochu, ue. fait en forme de crochet, *aoncinato*, *ta*. *uncinato*, *ta*. *fatto in forma d'uncino*.

Α'γκιστρώνω, Ρ'. πιάνω μὲ τὸ ἀγκίστρι, accrocher, gaffer, *aggrappare*, *uncinare*. §. ἀγκιστρώνω, λυγίζω ὡς τὸ ἀγκίστρι, rendre crochu, *aoncinare*.

Α'γκιστρωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. crochu, ue. *uncinato*, *ta*. §. γίνομαι ἀγκιστρωτὸς, devenir crochu. *aoncinarsi*.

Α'γκλυστῆρι, ἰδὲ Γλυστῆρι.

Α'γκομάχημα, ὑσ. l'action d'haleter, *ansamento*. §. ἀγκομάχημα, ψυχομάχημα, râle, râlement, *il rantolo della morte*.

Α'γκομαχῶ, Ρ'. haleter, *ansare*. §. ἀγκομαχῶ, ψυχομαχῶ, râler, *aver il rantolo*.

Α'γκομαχῶν, ῶσα, μετ. haletant, te. *ansante*. §. ἀγκομαχῶν, ψυχομαχῶν, qui râle, *che ha il rantolo*.

Α'γκοῦρι, ὑσ. concombre, *cetriuolo*. §. δὲν ἀξίζει ἕνα ἀγκοῦρι, il ne vaut pas le sou, ne vaut pas un clou à soufler, ne vaut pas le ramasser, *non vale un lupino*, *un zero*.

Α'γκουριά, ὑσ. plante qui porte des concombres, *pianta del cetriuolo*.

Α'γκουροσαλάτα, ὑσιας. des concombres en salade. *insalata di cetriuoli*.

Α'γκουρόσπορος, ὑσ. semence de concombre, *semenza di cetriuolo*.

Α'γκοῦσα, ὑσιας. angoisse, *angoscia*, *crepacuore*.

Α'γκούσευμα, ὑσ. chagrin, affliction, *angosciamento*, *trambasciamento*.

Α'γκρούφι, ὑσ. croc, crochet, gaffe, *arpione*, *oncino*, *raffio*, *rampino*. §. ἀγκρούφι τῆς κλειδωνιᾶς, auberon, *boncinello*.

Α'γκρουφωμένος, η, ον. μετ. accroché, ée. gaffé, ée. *uncinato*, *ta*.

Α'γκρουφώνω, Ρ'. accrocher, gaffer, *aggrappare*, *uncinare*. §. ἀγκρουφώνω, στραβώνω ὡς τὸ ἀγκίστρι, rendre crochu, *aoncinare*.

'Αγ-

Αγλαιζω.

Ἀγκρυφωτὸς, ἰδὲ Ἀγκιστρωτὸς.

Ἀγκύλωμα, ουσ. piqûre, l'action d'aiguillonser, pugnimento.

Ἀγκυλωμένος, η, ον. μετ. piqué, ée. aiguillonné, ée. punto, ta. pungolato, ta.

Ἀγκυλώνω, Pʹ. aiguillonner, piquer, pugnere, pungolare. §. ἀγκυλώνω, παρακινῶ, aiguillonner, exciter, stimolare. §. ἀγκυλώνωντας, piquant, pugnendo.

Ἀγκύλωσις, ϋσ. ἀγκύλωμα, piqûre, pugnimento. §. ἀγκύλωσις, παρακίνησις, instigation, stimolo. §. ἀγκύλωσις, πάθος τὶ, ankilose, anchilosi.

Ἀγκυλωτὴς, ϋσ. piquant, qui aiguillonne, pugnente. §. ἀγκυλωτὴς, παρακινητὴς, qui aiguillonne, qui excite, stimolatore, trice.

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. crochu, ue. adunco, ca. §. ἀγκυλωτὸς ὁπῦ ἀγκυλώνει, piquant, qui aiguillonne, pungente.

Ἀγκινάρα, ϋσ. artichaut, carciofo.

Ἀγκιναρεά, ϋσ. la plante qui produit les artichauts, la pianta del carciofo.

Ἄγκυρα, ϋσ. ancre, ancora. §. δεύτερα ἄγκυρα τῦ καραβίυ, l'ancre d'affourche, seconda ancora di posta. §. ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ἀγκύστρια, aisson, ancora di quattro raffi. §. ῥίπτω τὴν ἄγκυραν, τὸ σίδηρον, ancrer, ancorare, gettar l'ancora. §. τόπος ἁρμόδιες [illegible] νὰ ῥίψη τὸ καράβι ἄγκυραν, ancrage, ancoraggio.

Ἀγκὼν, ἄγκωνας, ϋαιος. conde, cubito, gomito.

Ἀγκωνάρι, ϋσ. pierres de quartier, massi.

Ἀγκωναρεά, ϋσ. écoinson, la pietra che ferma l'angolo del vano d'una porta, o finestra.

Ἀγκωνὴ, ϋσ. coin; angolo, canto, cantone. §. ἀγκωνὴ τῦ τοίχυ, encoignure, cantonata, canto. §. ἀγκωνὴ παράμερος, recoin, cantone, nascondiglio. §. μικρὴ ἀγκωνὴ, petit coin, angoletto.

Ἀγλύκαντος, ἐπίθ. qui n'est pas dulcifié. non dolcificato, ta.

Ἄγλυπτος, ἐπίθ. qui n'est pas sculpté, non scolpito, ta. §. ἄγλυπτος, ὁπῦ δὲν εἶναι γλυμμένος, qui n'est pas léché, non leccato.

Ἀγλύστρα, ἀγλυστρῶ, ἰδὲ Γλύστρα, γλυστρῶ.

Ἄγλωσσος, ἐπίθ. qui n'a point de langue, privo di lingua.

Ἀγνάντεμα, ϋσ. l'action de regarder vis à vis, il guardar dirimpetto.

Ἀγναντεύω, Pʹ. être vis-à-vis, affrontarsi, essere dirimpetto. §. ἀγναντεύω, κοιτάζω ἀγνάντια, regarder vis-à-vis, guardar dirimpetto. §. ἀγναντεύω, viser, riguardare. §. ἀγναντεύοντας, en regardant vis-à-vis, guardando dirimpetto.

Ἀγνάντια, ἐπίρ. vis-à-vis, dirimpetto, dirincontro, rimpetto.

Ἀγναντίζω, ἰδὲ ἀγναντεύω.

Ἀγνάντιος, ἐπίθ. qui est vis-à-vis, che è dirimpetto.

Ἁγνεία, ϋσ. chasteté, pudicité, castità, pudicizia.

Ἁγνίζω, Pʹ. purifier, purificare.

Ἁγνισμός, ουσ. purification, purificazione.

Ἀγνόημα, ϋσ. ignorance, l'action d'ignorer, ignoranza, l'ignorare.

Ἀγνοημένος, ἐπίθ. ignoré, ée. ignorato, ta.

Ἄγνοια, ϋσ. ignorance, ignoranza.

Ἁγνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. chaste, pudique, casto, ta. pudico, ca.

Ἀγνοῦσα, μετ. θηλ. celle qui ignore, qui ne sait pas, colei che non sa, che ignora.

Ἀγνοῶ, Pʹ. ignorer, ignorare. §. ἀγνοῶντας, ignorant, ne sachant pas, non sapendo, ignorando.

Ἀγνοῶν, μετ. ἀρ. ignorant, nesciente, nescio.

Ἄγνωμος, ἐπίθ. ὁ ἄγνωστος, ὁ μωρὸς, ἀνόητος, étourdi, ie. sot, te. fade, stolido, da. insensato, ta. sciocco, ca. §. ἄγνωμος, ἀχάριστος, méconnoissant, ante. sconoscente.

Ἀγνωμοσύνη, ϋσιας. ἀχαριστία, méconnoissance, sconoscenza, ingratitudine.

Ἀγνώμων, ἐπίθ. ἀχάριστος,

ςος,

ϛος, méconnoissant, te. ingrat, te. sconoscente, ingrato, ta. disconoscente, immemore. §. ἀγνώμων, ἄγνωτος, inconsideré, ée. sot, te. sciocco, ca. stolido, da.

Ἀγνωμονέϛατος, ἐπίθ. très-ingrat, te. ingratissimo, ma. §. ἀγνωμονέϛατος, ἀγνωϛότατος, très-sot, très-balourd, sciocchissimo, stolidissimo, ma.

Ἀγνώριμος, η, ον, ἐπίθ. inconnu, ue. incognito, ta.

Ἀγνωρισία, ὐσ. l'action de ne pas connoître, il non conoscere.

Ἀγνώριϛος, η, ον. ἐπίθ. inconnu, nue. ignoré, ée. sconosciuto, ta. ignoto, ta.

Ἀγνωσία, ὐσ. sottise, balourdise, sciocchezza, stolidezza. §. ἀγνωσία, ἀμάθεια, ignorance, ignoranza.

Ἄγνωϛα, ἐπίρ. ἀγνώριϛα, κρυφίως, en cachette, incognito, sconosciutamente. §. ἄγνωϛα, ἀνόητα, inconsidérément, étourdiment, sottement, sconsideratamente, imprudentemente.

Ἄγνωϛος, η, ον. ἐπίρ. ἀϛόχαϛος, inconsidéér, ée. sot, te. balourd, de. sconsiderato, sciocco, ca. stolido, da. §. ἄγνωϛος, ἀσαφὴς, inconnu, ue. incognito, ta.

Ἀγνωϛότατος, η. ἐπίθ. μωρότατος, très-sot, te. très-balourd, de. sciocchissimo, stolidissimo, ma.

Ἀγνωϛότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sot, te. più stolido, da.

Ἀγόγγυϛος, ἐπίθ. qui ne murmure pas, che non mormora.

Ἀγόνατος, ἐπίθ. qui n'a point de genoux, che non ha ginocchi.

Ἀγονία, ὐσιας. sterilité, sterilità.

Ἄγονος, η, ον. ἐπίθ. infecond, de. stérile, infecondo, da. sterile.

Ἀγορὰ, ὐσ. τὸ ἀγόρασμα, achat, compra. §. ἀγορὰ, τὸ παζάρι, la foire, le marché, la fiera, il mercato. §. ἀγορὰ ὅπε πωλῦν τὰς καρπὰς καὶ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς, apport, mercato.

Ἀγοράζεσα, μετ. θ. celle qui achete, colei che compra.

Ἀγοράζω, Ρ. acheter, comprare. §. ἀγοράζω ἀκριβὰ, surpayer. acheter trop cher, strapagare, pagare più del dovere. §. ἀγοράζω μὲ μετρητὰ, acheter à deniers découverts, en argent comptant, comprar a contanti. §. ἀγοράζωντας, en achetant, comprando. §. ἀφ' ὁ καὶ ἀγόρασε, ayant acheté, après avoir acheté, après qu'il a acheté, avendo comprato, dopo aver comprato, dopo che egli ha comprato.

Ἀγοράζων, μετ. ἀρ. acheteur, celui qui achete, compratore, colui che compera.

Ἀγοράσας, μετ. ἀρ. celui qui a acheté, colui che ha comprato.

Ἀγοράσασα, μετ. θ. celle qui a acheté, colei che ha comprato.

Ἀγόρασις, ὐσ. τὸ ἀγοράζειν, l'action d'acheter, compramento, il comprare.

Ἀγόρασμα, ὐσιας. achat, compra.

Ἀγορασμένος, η, ον. ἐπίθ. acheté, ée. comprato, ta. §. πράγμα ἀγορασμένον, achat, compra.

Ἀγορασμὸς, ἴδε Ἀγόρασις.

Ἀγοραϛὴς, ὐσ. acheteur, compratore.

Ἀγοραϛὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁ ἀγορασμένος, acheté, ée. comprato, ta. §. ἀγοραϛὸς ὅπε ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ, qu'on peut acheter, che si può comprare.

Ἀγόρι, ὐσ. ἀρσενικὸν παιδὶ, enfant, fanciullo.

Ἄγυρα, ἐπίρ. prématurement, immaturamente, acerbamente.

Ἀγυράδα, ὐσ. prématurité, verdeur, crudité, crudezza.

Ἀγυρίδα, ὐσ. verjus, agresto.

Ἀγυριδόζωμον, ὐσ. verjus, agresto, sugo dell'agresto.

Ἄγυρος, η, ον. ἐπίθ. verd, de. pas encore mur, re. acerbo, ba. immaturo, ra.

Ἀγυρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-verd, de. acerbissimo, ma.

Ἀγυρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus verd, de. più immaturo, ra. più acerbo, ba.

Ἀγραμμάτιϛος, η, ον. ἐπίθ. ignorant, te. idiot, te. illetterato, ta. idiota.

Ἀγράμματος, η, ον. ἐπίθ. ignorante. non let-tre

Αγραβαια. L'albero della Giudea

Αγριοκουκουναριά.
pina selvaggia

tré, ée. *ignorante, inerudito, ta.*

Α'γραφος, ἄγραφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas écrit, ite. *non iscritto, ta.* §. ἄγραφον χαρτί, carte blanche, *carta bianca, non iscritta.*

Α'γρια, ἐπίρ. brutalement, *brutalmente, fieramente.* §. ἄγρια, rustiquement, *rusticamente.*

Α'γριά, ἀγριάδα, ὐσ. φυτὸν, gramen, *gramigna.*

Α'γριαγγουριά, ὐσιασ. concombre sauvage, *cocomerello, cocomero salvatico.*

Α'γριαγκινάρα, ὐσ. chardonnette, *cardoscolimo.*

Α'γριάδα, ὐσ. qualité de ce qui est sauvage, *salvatichezza.* §. ἀγριάδα, brutalité, *brutalità, ferocità.*

Α'γριαίνω, ἰδὲ Ἀγριεύω.

Α'γριάκανθα, ὐσ. chardon bénit, *cardosanto.*

Α'γριάμπελος, ὐσ. vigne sauvage, *raverusto, ravirusto.*

Α'γριάνθρωπος, ὐσ. sauvage, *romitano, selvaggio.*

Α'γριελαία, ὐσιασ. olivier sauvage, *oleastro, olivo salvatico.*

Α'γρίεμα, ὐσ. l'action de devenir feroce, *l'inferocire.* §. ἀγρίεμα τῶ πάθυς, empirement, *inasprimento.* §. ἀγρίεμα, l'action d'éffaroucher, *spaventamento.*

Α'γριεμένος, η, ον. μετ. devenu féroce, *inferocito, ta.* §. ἀγριεμένος, éffarouché, ée. *spaventato, ta.*

Α'γρίευσις, ἰδὲ Ἀγρίεμα.

Α'γριεύω, Ρ'. devenir farouche, *inferocire, inasprirsi.* §. ἀγριεύω κάμνω τινὰ νὰ ἀγριεύσῃ, faire devenir farouche, *inasprire.* §. ἡ θάλασσα ἀγριεύει, la mer se courrouce, *il mare imperversa.* §. τὸ πάθος τυ ἀγριεύει, s'aigrir, empirer, *inasprire, divenir aspro.*

Α'γρικῶ, ἰδὲ Γρικῶ.

Α'γρίμι, ὐσ. gibier, sauvagine, venaison. *salvaggina.*

Α'γριμόνια, ὐσ. τὸ εὐπατόριον φυτὸν, agrimoine, *agrimonia.*

Α'γριοβαλανιδιά, ὐσ. orne, *orno.*

Α'γριοβοίδι, ὐσιασ. bison, *bisonte, bufalo.*

Α'γριογάδαρος, ὐσιασ. âne sauvage, *asino salvatico.*

Α'γριόγατα, ὐσ. ichneumon, mangueste, *topo di faraone.*

Α'γριόγατος, ὐσ. chat sauvage, *gatto salvatico.*

Α'γριόγιδα, ὐσ. chamois, *camoscio, camozza.*

Α'γριογούρουνον, ἰδὲ Α'γριόχοιρος.

Α'γριοδαμασκηνιά, ὐσ. prunellier, *prugnolo salvatico.*

Α'γριοδαμάσκηνον, ὐσ. prunelle, *prugnola salvatica.*

Α'γριοδάφνη, ὐσ. laurier thym, *alloro salvatico.*

Α'γριοελαία, ὐσ. olivier sauvage, *oleastro.*

Α'γριοηδύοσμος, ὐσ. calament, menthe sauvage, *nepitella, calaminta, mentastro.*

Α'γριοθωρῶ, Ρ'. regarder de coté, de travers, *guardar bieco, guardar fieramente.*

Α'γριόθωρος, ἐπίθ. qui regarde fierement, qui regarde de travers, *guardatore bieco, fiero.*

Α'γριοκαστανιά, ὐσ. chataignier sauvage, *castagnò salvatico.*

Α'γριοκάστανον, ὐσ. chataigne sauvage, *castagna salvatica.*

Α'γριοκάτζικον, ὐσ. chevreuil, *capriuolo.*

Α'γριοκλῆμα, ὐσ. brioine, *vite bianca.*

Α'γριοκοίταγμα, ὐσ. regard de travers, *cipiglio.*

Α'γριοκοιτάζω, Ρ'. regarder de travers, regarder de mauvais œil, regarder quelqu'un de haut en bas, regarder de côté. *guardar bieco, guardar di mal occhio, guardar con occhio disdegnoso, cipigliare.* §. ἀγριοκοιτάζοντας, regardant de travers, *cipigliando, guardando bieco.*

Α'γριοκουκουναριά, ὐσ. pinastre, *pino salvatico, picea.*

Α'γριόκοτα, ὐσ. gelinotte de bois, *gallina regina.*

Α'γριοκράμβη, ὐσ. chou sauvage, *cavolo, rapa, stuzio.*

Α'γριοκυδωνιά, ὐσιασ. cognassier, *cotogno salvatico.*

Α'γριοκύδωνον, ὐσ. cognasse, *cotogna salvatica.*

Α'γριομάτης, ἐπίθ. qui a des yeux farouches, *che ha occhi fieri, feroci.*

Α'γριομάρουλον, ὐσ. laitue sauvage, *lattuga caprina.*

Ἀγριομέλισσα, ὐσ. bourdon, *pecchione*.

Ἀγριομηλιά, ὐσ. pommier sauvage, *meluggine*.

Ἀγριομολόχα, οὐσ. guimauve, *bismalva*, *altea*.

Ἀγριομύτζυνος, ἰδὲ Ἀγριοπρόσωπος.

Ἀγριοπάπια, ὐσ. halbran, *anitrocco salvatico*.

Ἀγριοπέτεινος, ὐσ. huppe, *upupa*, *bubola*.

Ἀγριοπέρδικα, ὐσ. ococolin, *sorta di starna*.

Ἀγριοπεριστεράκι, ἐπίθ. ramereau, *palombo giovane*.

Ἀγριοπερίστερον, ὐσ. ænas, *colombaccio*.

Ἀγριοπήγανον, ὐσ. sauvevie, *ruta paretaria*.

Ἀγριοπίπερον, ὐσ. caméade, *pepe salvatico*.

Ἀγριοπρόσωπος, ἐπίθ. qui a un visage farouche, *che ha viso feroce*. §. ἀγριοπρόσωπον, visage fier, hagard, *viso fiero*, *feroce*.

Ἀγριοράπανον, ὐσ. raifort sauvage, *ramolaccio*.

Ἀγριορίγανι, ὐσ. origan, *origano*.

Ἀγριόρνιθα, ἰδὲ Ἀγριόκοττα.

Ἀγριοροδιά, ὐσ. balaustier, *melagrano salvatico*.

Ἀγριόροδον, ὐσ. balauste, *melagrana salvatica*.

Ἄγριος, ια, ον. ἐπίθ. brutal, ale. feroce, *brutale*, *feroce*. §. ἄγριος, sauvage, *selvaggio*, *salvatico*. §. ἔχει ἄγριον μάτι, il a l'œil hagard, *ha l'occhio feroce*. §. τὸ ἄγριον, fierté, ferocité, *fierezza*, *ferocia*.

Ἀγριοσέλινον, ὐσ. ache, *iposelino*.

Ἀγριοσκόλυμος, ὐσ. cardonnette, *cardo salvatico*.

Ἀγριοστάφυλον, οὐσ. lambrusque, *lambrusco*.

Ἀγριοσυκιά, οὐσ. figuier sauvage, *caprifico*.

Ἀγριόσυκον, ὐσιας. figue sauvage, *fico salvatico*.

Ἀγριοσύνη, ὐσ. fierté, ferocité, *fierezza*, *ferocia*.

Ἀγριότης, ὐσ. brutalité, férocité, fierté, *ferocia*, *brutalità*, *fierezza*. §. ἀγριότης, qualité de ce qui est sauvage, *salvatichezza*.

Ἀγριότοπος, ὐσ. lieu sauvage, *salvatico*, *deserto*.

Ἀγριότραγος, ὐσιας. bouquetin, *stambecco*.

Ἀγριοτριανταφυλλιά, ὐσιας. églantier, *rosa canina*.

Ἀγριοτριαντάφυλλον, ὐσιας. églantine, *rosa salvatica*.

Ἀγριούτζικα, ἐπίρ. un peu fiérement, un peu rustiquement, *alquanto salvaticamente*.

Ἀγριούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu fier, re. un peu sauvage, *alquanto fiero*, *ra*. *salvatichetto*, *ta*.

Ἀγριόχηνα, ὐσ. oie sauvage, *oca salvatica*.

Ἀγριόχοιρος, οὐσ. porc-sanglier, sanglier, *cignale*, *cinghiale*.

Ἀγρίωμα, ἀγριωμένος, ἀγριώνω, ἰδὲ ἀγρίευμα, ἀγριευμένος, ἀγριώνω.

Ἀγριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-brutal, le. très-fier, re. *ferocissimo*, *ma*. *fierissimo*, *ma*. §. ἀγριώτατος, très sauvage, *salvatichissimo*, *ma*.

Ἀγριώτερος, η, ον. plus brutal, le. plus fier, re. *più fiero*, *più feroce*. §. ἀγριώτερος, plus sauvage, *più salvatico*.

Ἀγρός, ἰδὲ Χωράφι.

Ἄγροικος, οὐσ. ὁ χωριάτης, ὁ τῶ χωριῶ, agreste, champêtre, *campestre*. §. ἄγροικος, χωριάτης, ἀπολίτευτος, rustique, *rustico*.

Ἀγρύπνα, ἐπίρ. avec vigilance, *vigilantemente*.

Ἀγρύπνημα, ὐσ. veille, *vigilia*, *veglia*. §. ἀγρύπνημα, vigilance, *vigilanza*.

Ἀγρυπνημένος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui veille, qui ne peut pas dormir, *vegliante*, *colui ò colei che non può dormire*.

Ἀγρυπνήσας, μετ. ἀρ. celui qui a veillé, *colui che ha vegliato*.

Ἀγρυπνήσασα, μετ. θηλ. celle qui a veillé, *colei che ha vegliato*.

Ἀγρυπνητής, ὐσ. vigilant, qui veille, *vegliatore*, *vegghiatore*, *trice*.

Ἀγρυπνία, ὐσ. veille, *veglia*, *vegghia*. §. ἀγρυπνία, vigilance, *vigilanza*.

Ἄγρυπνος, η, ον. ἐπίθ. vigilant, te. *vigilante*.

Ἀγρυπνοῦσα, μετ. θ. vigilante, *vigilante*, *vegghiante*.

Ἀγρυπνῶ, Pʹ. veiller, *vegliare*, *vegghiare*. §. ἀγρυπνῶ εἰς τὴν φύλαξιν τινός, surveiller, *invigilare*. §. ἀγρυπνῶντας, veillant, *vegghiando*.

Ἀγρυπνῶν, μετ. ἀρ. vigilant, *vigilante*.

Α-

Ἀγυάλιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas poli, ie. qui n'est pas lustré, ée. *che non è lustrato, ta.*

Ἀγύμναστα, ἐπίρ. sans être exercé, *senza esercitarsi.*

Ἀγύμναστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas exercé, ée. *inesercitato, non esercitato, ta.*

Ἀγύρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cherché, ée. qui n'est pas recherché, ée, *non ricercato, non cercato, ta.*

Ἀγύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐπιστρεφόμενος, qu'on ne restitue pas, *che non si restituisce.* §. ἀγύριστος ὅπου δὲν εἶναι γυρισμένος τριγύρω, qui n'est pas tourné, ée. *che non è girato, ta.* §. ἀγύριστος ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ γυρισθῇ, qu'on ne sauroit faire tourner, *che non si può girare.* §. ἀγύριστος ὅστις δὲν ἐγύρισεν ὀπίσω, qui n'est pas retourné, ée. *non ritornato, ta.*

Ἀγύρτης, οὐσ. charlatan, *ciarlatano.*

Ἀγυρτος, ἐπίθ. qui n'est pas incliné, penché, ée. *non inclinato, ta.*

Ἀγχίνοια, οὐσ. sagacité, genie, esprit, finesse, argutie, *sagacità, ingegno, sottigliezza di mente, argutezza, avvedutezza.* §. μὲ ἀγχίνοιαν, avec finesse, avec ruse, *argutamente, ingegnosamente, astutamente.*

Ἀγχίνους, ἐπίθ. fin, delié, avisé, rusé, ée. *ingegnoso, sa. arguto, ta. accorto, ta. fino, na. astuto, ta.* [redacted]

Ἀγχιστεία, οὐσ. affinité, *affinità.*

Ἀγχιστεῖς, οὐσίας. agnats, *agnati.*

Ἀγχόνη, ἰδὲ Κωμάγχη.

Ἀγκύλωσις, οὐσ. πάθος τι ankylose, *anchilosi.*

Ἄγω, Ρ. ἰδὲ Φέρω.

Ἀγωγὴ, οὐσ. ἀναφορὰ, ἀγωγὴ κατά τινος, complainte, *querela.* §. ἀγωγὴ, φέρσιμον, l'action de porter, *portamento, il portare.* §. ἀγωγὴ, ἀναθροφὴ, καὶ διδασκαλία τῶν παίδων, instruction, education, *instruzione, educazione.*

Ἀγώγι, ἀγώγιον, οὐσ. voiture, l'action de voiturer, *vettura.* §. ἀγώγι, ὁ μισθὸς τοῦ ἀγωγιάτη, τὸ ἀγωγιάτικον, ce qu'on paye pour la voiture, aménage, chariage, *vettura.*

Ἀγωγιάζω, Ρ. voiturer, *vettureggiare.*

Ἀγωγιάτης, οὐσ. voiturier, charretier, *vetturino, carrettajo, carrettiere.*

Ἀγωγιάτικος, η, ον. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀγωγιάτην, de voiturier, qui appartient au voiturier, *di vetturino, appartenente a vetturino.* §. ἀγωγιάτικον, ὁ μισθὸς τοῦ ἀγωγιάτη, ce qu'on paye pour la voiture, chariage, aménage, *vettura.*

Ἀγωγιάτισσα, οὐσ. charretière, *carrettiera.*

Ἀγὼν, ἀγῶνας, οὐσ. agon, lutte, *agone, lotta.* §. ἀγὼν, τὸ στάδιον, lice, lieu destiné pour les combats publics, *agone, steccato.*

Ἀγωνία, οὐσ. agonie, *agonia.*

Ἀγωνίζομαι, Ρ. πολεμῶ, μάχομαι εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἀθλίζω, combattre, lutter, *lottare, combattere ne' giuochi publici.* §. ἀγωνίζομαι, βάνω τὸ δυνατόν μου, πάσχω παντοίοις τρόποις νὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα, s'efforcer, faire son possible, *contendere, fare ogni sforzo.*

Ἀγωνιζόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui s'efforce, qui fait son possible, *contendente, colui ò colei che fa ogni sforzo.*

Ἀγώνισμα, ἀγωνισμὸς, οὐσ. combat, lutte, *combattimento ne' giuochi publici, lotta.*

Ἀγωνιστήριον, οὐσίας. lice, champ clos où l'on combat, barrière, *steccato, lizza.* §. ἀγωνιστήριον, τὸ βραβεῖον ὅπου δίδεται εἰς τοὺς ἀθλητὰς, prix qu'on donne aux athlétes, *premio che si dà agli atleti.*

Ἀγωνιστὴς, οὐσίας. athlete, lutteur, *atleta, lottatore.*

Ἀγωνιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. d'athléte, qui concèrne les athlétes, *atletico, ca. d'atleta, attenente ad atleta.* §. ἡ ἀγωνιστικὴ, ἡ γυμναστικὴ, l'agonistique, *l'agonistica.*

Ἀγωνιῶ, Ρ. agoniser, *agonizzare, esser in agonia.* §. ἀγωνιῶ, εἶμαι εἰς τὰ ὀλίθρια, être aux abois, *esser ridotto agli estremi.*

Ἀγωνιῶν, οῦσα, μετ. agonisant,

sant, ante. *agonizzante*.

Α᾽γωνοθέτης, ὀυσ. agonothete, *présidente a' giuochi sacri*.

Α᾽δάκρυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δεν κλαίει, δὲν χύνει δάκρυα, celui ou celle qui ne pleure pas, qui ne jete point de larmes, *colui o colei che non lagrima*.

Α᾽δάμας, ἴδε Διαμάντι.

Α᾽δαμάντινος, ἐπίθ. dur, re. comme le diamant, *adamantino, na*.

Α᾽δάμαστος, η, ον. ἐπίθ. indomptable, *indomabile*.

Α᾽δάνειστος, η, ον. ἐπίθ. μὴ δανεισμένος, qui n'est pas emprunté, ée. *non imprestato, ta*.

Α᾽δαπάνητος, ἐπίθ. ὁ μὴ ξοδευμένος, qui n'est pas depensé, ée. *non ispeso, sa*. §. ἀδαπάνητος, ἀνάλωτος, qu'on ne sauroit consumer, qu'on ne peut consumer, *inconsumabile*.

Α᾽δαρτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frappé, ée. qui n'est pas battu, ue. *non bastonato, ta. non percosso, sa*.

Α᾽δεια, ὀυσ. licence, *licenza*. §. ἄδεια, δύναμις, ἐξουσία, pouvoir, *potestà, facoltà*. §. τȣ̃ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ἀγοράσῃ ἕνα ὀσπῆτι, il lui a donné pouvoir d'acheter une maison, *gli ha dato facoltà di comprar una casa*. §. ἄδεια, νὰ ἀναχωρήσῃ τινὰς, νὰ μισεύσῃ, congé, *congedo*. ὅθεν δίδω ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ, donner congé, congédier, *dar congedo, congedare, accommiatare*. §. δίδω ἄδειαν τινὶ νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα, permettre, *permettere*. §. ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃ καὶ νὰ εἰπῇ εἰς αὐτὸ τὸ ὀσπῆτι ὅ,τι θέλει, il a le privilege de faire et de dire dans cette maison tout ce qu'il lui plait, *egli ha la libertà di fare, e di dire in questa casa tutto quel che vuole*. §. ἄδεια, εὐκαιρία, commodité, occasion, loisir, *comodo, agio*. §. δεν ἔχω ἄδειαν νὰ πηγαίνω, je n'ai pas le loisir, d'y aller, *non ho il comodo d'andarci*. §. μὲ τὴν ἄδειάν σας, avec votre permission, *con sua, con vostra permissione*. §. μὲ τὴν ἄδειάν σας, μὲ τὴν εὐκαιρίαν, ὅταν ἠμπορέσετε, à votre aise, *con suo comodo, con vostro comodo*.

Α᾽δειάζȣσα, μετ. θηλ. celle qui vide, qui évacue, *colei che vuota, che evacua: votatrice*.

Α᾽δειάζω, Ρ'. vider, évacuer, *votare, evacuare*. §. ἀδειάζω τὴν κοιλίαν, aller, chier, *andar di corpo*. §. ἀδειάζω ὀλίγον, ἢ ἐν μέρει, évacuer, *vuotare in parte*. §. ἀδειάζω, ἔχω ἄδειαν, avoir le loisir, *aver comodo*. §. δὲν ἀδειάζω, n'avoir pas loisir, être occupé, *esser occupato*. §. ἀδειάζοντας, evacuant, en vidant, *vuotando*. §. ἀδειάζοντας θέλει ἔλθω, ἤγȣν ὅταν ἀδειάσω, lorsque j'aurai le loisir je viendrai, *quando avrò il comodo verrò*.

Α᾽δειάζων, μετ. ἐν. celui qui vide, qui évacue, *votante, evacuante, vuotatore*.

Α᾽δειανὸς, ἐπίθ. vide, *vuoto, ta. vacuo, ua*.

Α᾽δειάσας, μετ. ἀρ. celui qui a vidé, *colui che ha vuotato*.

Α᾽δειάσασα, μετ. θηλ. celle qui a vidé, *colei che ha vuotato*.

Α᾽δείασμα, ὀυ. évacuation, *evacuazione, votamento*.

Α᾽δειασμένος, η, ον. μετ. évacué, ée. vidé, ée. *evacuato, ta. votato, ta*.

Α᾽δειος, ἐπίθ. vide, *vuoto, ta, vacuo, ua*. §. δὲν εἶναι ἄδειος, ἤγȣν ἔχει νὰ κάμῃ, ἐναχολεῖται, il est occupé, il n'a pas le loisir, *è occupato*.

Α᾽δείπνητος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui n'a pas soupé, *colui o colei che non ha cenato*.

Α᾽δειπνος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui n'a pas soupé, *colui o colei che non ha cenato*. §. ἐπλάγιασεν ἄδειπνος, ἤγȣν χωρὶς νὰ δειπνήσῃ, il se coucha sans avoir soupé, *si coricò senza aver cenato*.

Α᾽δέκαστος, ἐπίθ. intégre, incorruptibile, *incorruttibile, integro*.

Α᾽δεκάτωτος, ἀδεκάτιστος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas imposé la dixiame, καὶ qui n'est pas décimable, *non decimato*,

το, τα. *non decimabile*.

Α'δεκτος, ος, ον. επίθ. ὁ-πού δὲν ἐδέχθη, qui n'a pas été reçu, ue. *non ricevuto*, *ta*. §. ἄδεκτος ἐπού δὲν δέχεται, qui n'est pas propre à recevoir, *non ricevevole*, *che non è atto a ricevere*.

Α'δελφάκι, ὐσ. μικρὸς ἀδελφὸς, ἀδέλφι, petit frère, *fratellino*.

Α'δελφάτον, ὐσ. congrégation, *congregazione*.

Α'δελφὴ, ῆς. sœur, *sorella*.

Α'δέλφι, ὐσ. petit frère, *fratellino*. §. τὰ ἀδέλφια ὅσον τὰ ἀρσενικὰ ὅσον καὶ θηλυκὰ, ἤγουν οἱ ἀδελφοὶ, les frères et et les sœurs, *i fratelli e le sorelle*.

Α'δελφικὰ, ἐπίρ. fraternellement, en frère, *fraternamente*, *da fratello*.

Α'δελφικὸς, ἡ, ον. ἐπίθ. fraternel, le. *fraterno*, *na*. §. ἀδελφικὴ ἀγάπη, intimité, liaison intime, *fratellanza*, *affratellamento*.

Α'δελφικῶς, ἰδὲ Ἀδελφικά.

Α'δέλφιον, ἰδὲ Ἀδέλφι.

Α'δελφίτζα, ἰδὲ Ἀδελφύλα.

Α'δελφόθεος, ἐπίθ. S. Jaques frère de Dieu, *S. Giacomo fratello del Signore*.

Α'δελφοκτονία, ὐσ. fratricide, *fratricidio*.

Α'δελφοκτόνος, ὐσ. fratricide, *fratricida*.

Α'δελφομοίρι, ὐσ. la portion de l'heredité de chaque frère, *la porzione dell'eredità de' fratelli*.

Α'δελφοποιὸς, ἐπίθ. frère par élection, *fratello per elezione*.

Α'δελφὸς, ὐσ. frère, *fratello*. §. ἀδελφὸς ἐκ πατρὸς, frère consanguin, *fratello di padre*. §. ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς, ἢ ὁμομήτριος, frère uterin, *fratello uterino*. §. ἀδελφὸς ὅπις ἐβύζαξε τὸ αὐτὸ γάλα μὲ ἄλλον, frère de lait, *fratello di latte*. §. ἀδελφὸς, καλόγηρος, μοναχὸς, frère, *fratello*, *fra*.

Α'δελφοσύνη, ὐσ. ἀδελφικὴ φιλία, fraternité, familiarité, *fratellanza*.

Α'δελφότης, ὐσ. fraternité, *fraternità*. §. ἀδελφότης, καὶ τὸ ἀδελφάτον, congrégation, *congregazione*.

Α'δελφύλα, ὐσας. petite sœur, *sorellina*.

Α'δελφύτζικα, ἐπίρ. fraternellement, *fraternamente*, *da fratello*.

Α'δελφύτζικος, ἐπίθ. φιλικὸς, σὰν ἀδελφὸς, frère, ami comme un frère, *fratello*, *amico fraterno*.

Α'δενδρος, ἐπίθ. qui est dépourvu d'arbres, *spogliato d'alberi*.

Α'δέξια, ἐπίρ. ἀνεπιτήδεια, maussadement, maladroitement, *disadattamente*.

Α'δέξιος, ἐπίθ. ἀνεπιτήδειος, maussad, de. maladroit, te. *disadatto*, *ta*. §. ἔπαθε τὰ ἀδέξια, ἤ πολλὰ ὑπόφερε, il a bien souffert, *ha molto sofferto*.

Α'δεξιότης, ὐσας. ἀνεπιτηδειότης, maussaderie, *disadattaggine*.

Α'δεξιώτατος, ἐπίθ. ἀνεπιτηδειότατος, très-maussad, de. très mal adroit, te. *disadattissimo*, *ma*.

Α'δίδακτος, ἐπίθ. qui n'a point de maître, *che non ha padrone*, *che non ha signore*.

Α'δερφὸς, κτλ. ἰδὲ Ἀδελφός.

Α'δεται, ἐν χρήσει, ἄδεται λόγος, on dit, le bruit court, *si dice*, *corre voce*.

Α'δετος, η, ον. ἐπίθ. délié, ée. qui n'est pas lié, ée. *sciolto*, *ta*. *non legato*, *ta*. §. βιβλίον ἄδετον, livre en blanc, *libro sciolto*.

Α'διπλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas reiteré, ée. qui n'est pas géminé, ée. *non reiterato*, *ta*.

Α'δηλος, η, ον. ἐπίθ. incertain, aine. *incerto*, *ta*.

Α'δημονία, ὐσ. angoisse, anxieté, *angoscia*, *ansietà*, *affanno*. §. μὲ ἀδημονίαν, avec anxieté, avec chagrin, *angosciosamente*, *ansiosamente*, *affannosamente*.

Α'δήμονος, ἐπίθ. chagrinant, te. affligeant, te. *affannoso*, *sa*. *afflittivo*, *va*.

Α'δημονῶ, P. se chagriner, se tourmenter, *angosciarsi*, *angustiarsi*, *affannarsi*.

Α'δημονῶν, ῶσα, μετ. inquiet, ete. chagrin, ne. *angoscioso*, *sa*. *angustiato*, *ta*. *ansioso*, *sa*. *affannoso*, *sa*.

Α'δὴν, ὐσ. glande, *glandula*.

Α'δηογραφία, ὐσ. autographie, *autografia*.

Α'-

Α'δηνοειδής, ἐπίθ. adénoides, *adenoideo*.

Α'δηνολογία, οὐσ. adénologie, *adenologia*.

Α'δηνοτομία. ὐσ. adénotomie, *adenotomia*.

Α'δηνοφαρύγγειος, ἐπίθ. adénopharyngien, *adenofaringio*.

Α'δης, ὐσ. enfer, *inferno*.

Α'δηφαγία, ὐσ. voracité, gloutonnerie, gourmandise, *voracità*, *edacità*, *diluvio*, *ghiottoneria*. §. μὲ ἀδηφαγίαν, gloutonnement, *ghiottamente*.

Α'δηφάγος, ἐπίθ. goinfre, glouton, ne. gourmand, nde. *mangione*, *divoratore*, *trice*, θ. *ghiotto*, *ghiottone*, *diluvione*, *diluviatore*, *trice*.

Α'διάβατος, η, ον. ἐπίθ. impénétrable, *impenetrabile*. §. τὸ ἀδιάβατον, impénétrabilité, *impenetrabilità*.

Α'διάδεκτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν διαδέχεται, δὲν κληρονομᾶται, dont on ne peut pas hériter, *di cui non si può ereditare*.

Α'διάδοχος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de succession, *che non ha successione*.

Α'διάθετος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a pas fait, ἢ qu'il n'a pas laissé testament, intestat, *intestato*, *colui* ἢ *colei che non ha fatto testamento*, *morto*, *morta senza testamento*.

Α'διαίρετος, η, ον. ἐπίθ. indivisible, inséparable, *indivisibile*, *inseparabile*. §. τὸ ἀδιαίρετον, l'indivisibilité, *l'indivisibilità*.

Α'διαιρέτως, ἐπίρ. indivisiblement, inséparablement, *indivisibilmente*, *inseparabilmente*.

Α'διάκοπος, ἐπίθ. qui ne discontinue, qui ne cesse point, *incessabile*.

Α'διακόπως, ἐπίρρ. sans cesse, incessamment, sans relâche, sans discontinuation, *incessantemente*, *senza interruzione*, *senza intermissione*.

Α'διακρισία, ὐσ. indiscrétion, *indiscrezione*. §. μὲ ἀδιακρισίαν, indiscret-
Α'tement, *indiscretamente*.
διάκριτα, ἐπίρ. indiscrettement, *indiscretamente*.

Α'διάκριτος, η, ον. ἐπίθ. indiscret, te. *indiscreto*, *ta*. §. ἀδιάκριτος ὁποῦ δὲν διακρίνεται, indistinct, cte. *indistinto*, *ta*.

Α'διακρίτως, ἰδὲ Α'διάκριτα.

Α'διαλάλητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas proclamé, qui n'est pas publié, ée. *non proclamato*, *ta*. *non publicato*, *ta*.

Α'διάλεκτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ διαλεγμένος, qui n'est pas choisi, ie. *non scelto*, *ta*.

Α'διάλειπτος, η, ον. ἐπίθ. assidu, ue. *assiduo*, *a*. *indefesso*, *ssa*.

Α'διάλλακτος, η, ον. ἐπίθ. irréconciliable, inconciliable, *irreconciliabile*, *inconciliabile*.

Α'διαλυσία, οὐσ. indissolubilité, *indissolubilità*.

Α'διάλυτα, ἐπίρ. indissolublement. *indissolubilmente*.

Α'διάλυτος, η, ον. ἐπίθ. indissoluble, insoluble, *indissolubile*, *insolubile*. §. ἀδιάλυτος, ἀνεξήγητος, inexplicable, *inesplicabile*.

Α'δίαντον, ὐσιασ. adiante, *capelvenere*.

Α'διάντροπα, ἐπίρρ. effrontement, impudemment, *sfacciatamente*, *impudentemente*.

Α'διαντροπία, ὐσ. effronterie, impudence, *sfacciataggine*, *sfacciatezza*, *impudenza*, *sfrontatezza*.

Α'διάντροπος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. impudent, ente. *sfacciato*, *ta*. *sfrontato*, *ta*. *impudente*.

Α'διαντροπώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-effronté, ée. très impudent, ente. *sfacciatissimo*, *ma*. *sfrontatissimo*, *ma*.

Α'διαντροπώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-effronté, ée. *più sfacciato*, *ta*. *più sfrontato*, *ta*.

Α'διάργυρος, ἰδὲ Διάργυρος.

Α'διάτακτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔκαμε διαθήκην, ἀποθανὼν χωρὶς διαθήκην, ab intestat, *intestato*, *ta*. *morto*, *ta*. *senza testamento*. §. ἀδιάτακτος, μὴ διατεταγμένος, qui n'est pas ordonné, ée. *non ordinato*, *ta*. §. ἀδιάτακτος ἄτακτος, dérangé, ée. *disordinato*, *ta*.

Α'διαφέντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans défense, qui n'est pas défendu, ue. *indifeso*, *sa*.

Α'διάφθαρτος, η, ον. ἐπίθ. non

non corrompu, ue. *incorrotto, ta.*

Α'διάφθορος, η, ον. ἐπίθ. incorruptible, *incorruttibile.*

Α'διάφορα, ἰδὲ Α'διαφόρως.

Α'διαφόρετα, ἐπίρ. inutilement, sans profit, *inutilmente, senza profitto.*

Α'διαφόρετος, η, ον. ἐπίθ. inutile, *inutile.* §. ἀδιαφόρετος, ὁποῦ δεν ἔχει διάφορον, qui n'a point de profit, *che non ha profitto.*

Α'διαφορία, ἡσ. indifférence, *indifferenza.* §. ἀδιαφορία, ὐδετερότης, impartialité, neutralité, *imparzialità, neutralità.*

Α'διάφορος, η, ον. ἐπίθ. indifférent, ente. *indifferente.* §. ἀδιάφορος, ὐδέτερος, ὁποῦ δεν μετέχει, impartial, ale. neutre, *imparziale, neutrale.*

Α'διαφορῶ, Ρ'. εἶμαι ἀδιάφορος, être indifférent, *esser indifferente.* §. ἀδιαφορῶ, εἶμαι ὐδέτερος, être neutre, impartial, *essere neutrale, imparziale.*

Α'διαφόρως, ἐπίρ. indifféremment, *indifferentemente.*

Α'διαφορώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-indifférent, te. *indifferentissimo, ma.*

Α'διαφορώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-indifférent, te. *più indifferente.*

Α'διαχώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable, *inseparabile.*

Α'δίδακτος, η, ον. ἐπίθ. indiscipliné, indisciplinable, *indisciplinato, indisciplinabile, indottrinabile.*

Α'διδασκάλευτος, η, ον. ἐπίθ. indisciplinable, *indottrinabile.*

Α'διέξοδος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible, *inaccessibile.* §. τόπος ἀδιέξοδος, στράτα ἀδιέξοδος, cul-de-sac, *chiassolino.*

Α'διήγητα, ἰδὲ Α'νεκδιήγητα.

Α'διήγητος, η, ον. ἐπίθ. inénarrable, *inenarrabile.*

Α'δικα, ἐπίρ. μὲ ἀδικίαν, injustement, *ingiustamente.* §. ἄδικα, χωρὶς δίκαιον, à tort, *a torto.*

Α'δίκαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κριθεὶς, qui n'est pas jugé, ée. *non giudicato, ta.*

Α'δίκημα, ουσ. injustice, action injuste, tort, *ingiustizia, torto.*

Α'δικημένος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a reçu quelque injustice, quelque tort, *colui ŏ colei che ha ricevuto qualche torto, a cui si è fatto torto.*

Α'δικητὴς, ὑσ. qui fait injustice, qui fait tort, *che fa torto.*

Α'δικητικὸς, ἡ, ον. ἐπίθ. injurieux, euse. outrageant, ante. dommageable. pernicieux, euse. *ingiurioso, sa. dannoso, sa. pregiudizievole.*

Α'δίκητος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas fait d'injustice, qui n'a reçu aucun tort, *che non ha ricevuto torto, ingiustizia.*

Α'δικία, ὑσ. injustice, *ingiustizia.* §. μὲ γίνεται ἀδικία, on me fait tort, *mi si fa torto.*

Α'δικοκρισία, ουσ. jugement injuste, *giudizio ingiusto.*

Α'δικοκριτὴς, ὑσ. juge injuste, *giudice ingiusto.*

Α'δικος, η, ον. ἐπίθ. ἄνομος, ὁ μὴ κατὰ τὰς νόμυς, injuste, *ingiusto, ta.* §. τὸ ἄδικον, le tort, *il torto.* §. ὅλοι τῦ δίδυν ἄδικον, tout le monde lui donne tort, *tutti gli danno torto.* §. ἄδικον, ζημία, ἀδικία πρός τινα, tort, *torto, nocumento.*

Α'δικῶ, Ρ'. faire injustice, faire tort, *far ingiustizia, far torto.* §. ἀδικῶντάς τον, en lui faisant tort, *facendogli torto.*

Α'δικῶν, ῦσα, μετ. ἐρ. celui ἢ celle qui fait injustice, tort, *colui ŏ colei che fa ingiustizia, torto.*

Α'δίκως, ἐπίρ. injustement, *ingiustamente.* §. ἀδίκως, χωρὶς δίκαιον, à tort, *a torto.*

Α'δικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-injuste, *ingiustissimo, ma.*

Α'δικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus injuste, *più ingiusto, ta.*

Α'διόδευτος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible, *inaccessibile.*

Α'διοίκητος, η, ον. ἐπίθ. ἰδὲ Α'κυβέρνητος.

Α'διόρθωτα, ἐπίρ. d'une manière peu correcte, *scorrettamente.*

Α'διόρθωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ διορθωμένος, mal corrigé, ée. qui n'est point correct, te. *incorretto, ta. scorretto, ta.* §. ἀδιόρθωτος, ὁπῦ δεν διορθώνεται, incorrigible, in-

incorrigibile. §. τὸ ἀδιόρθωτον, incorrection, *mancanza di correzione*.

Ἀδιόριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν διορίζεται, indéfinissable, *che non si può definire*. §. ἀδιόριστος ὁ μὴ διωρισθεὶς, indeterminé, ée. *indefinito, indeterminato, ta*.

Ἀδιορίστως, ἐπίρ. indéterminément, *indeterminatamente*.

Ἀδιστάκτως, ἐπίρ. χωρὶς κἀμμίαν ἀμφιβολίαν, infailliblement, sans doute, *infallibilmente, senza dubbio*.

Ἄδιψος, ἐπίθ. ὅστις δὲν διψᾶ, ἢ δὲν πάσχει ἀπὸ τὴν δίψαν, qui n'a pas soif, *che non ha sete*.

Ἀδόκητος, ἰδὲ Ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος.

Ἀδοκήτως, ἰδὲ Ἀπροσδόκητα, ἀνέλπιστα, ἀνιπάντεχα.

Ἀδοκιμασία, ὄν. improbation, *disapprovazione*. §. ἀδοκιμασία, ἔλλειψις δοκιμῆς, ἐμπειρίας, défaut d'expérience, *mancanza di esperienza*.

Ἀδοκίμαστα, ἐπίρ. sans essayer, *senza provare*.

Ἀδοκίμαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas essayé, ée. *non provato, ta*.

Ἀδόκιμος, η, ον. ἐπίθ. inexpérimenté, ée. qui n'a point d'expérience, *inesperto, ta*.

Ἄδολα, ἐπίρ. χωρὶς δόλον, ingénument, sincérement, *ingenuamente, sinceramente, senza frode*. §. ἄδολα, purement, sans melange, simplement, *puramente, meramente*.

Ἄδολος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει δόλον, ingenu, ue. naïf, ive. *ingenuo, ua*. §. ἄδολος, καθαρὸς, ὁποῦ δὲν ἔχει μίγμα, pur, re. *mero, ra. puro, ra*.

Ἀδόλωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐδολώθη, pur, re. qui n'est pas mixtionné, ée. *mero, immisto, ta*.

Ἄδοντος, η, ον. ἐπίθ. édenté, ée. qui n'a point de dents, *sdentato, ta. che non ha denti*.

Ἀδόξαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas glorifié, ée. *non glorificato, ta*.

Ἄδοξος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans gloire, *inglorio, ria. inglorioso, sa*.

Ἀδούλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas travaillé, ée. *non lavorato, ta*.

Ἄδουλος, ἀδούλωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὑποδουλωμένος, qui n'est pas subjugué, ée. *non soggiogato, ta*.

Ἄδραγμα, ὄν. l'action d'arracher, de saisir, *strappamento*.

Ἀδραγμένος, η, ον. μετ. arraché, ée. d'entre les mains, *strappato, ta dalle mani*. §. ἀδραγμένος, grippé, attrapé, arraché, ée. *acchiappato, agguantato, carpito, ta*

Ἀδράζω, ἰδὲ Ἀδράσσω.

Ἀδραχτάκι, ὄν. petit fuseau, *piccolo fuso*.

Ἀδραχτᾶς, ὄν. faiseur de fuseaux, *fusajo*.

Ἀδράχτι, ὄν. fuseau, *fuso*.

Ἀδραχτοῦ, ὄν. faiseuse de fuseaux, *colei che fa i fusi*.

Ἀδρασκέλισμα, ἀδρασκελιά, ὄν. enjambée, *passo, lo stender le gambe*.

Ἀδρασκελιστής, μετ. qui enjambe, *che stende le gambe*.

Ἀδρασκελῶ, P. enjamber, *stendere le gambe*. §. ἀδρασκελῶντας, enjambant, *stendendo le gambe*.

Ἀδράνεια, ὄν. inertie, *inerzia*.

Ἀδράσσω, P. gripper, attraper, arracher, *abbrancare, acchiappare, agguantare, arraffare, carpire*. §. ἀδράσσοντας, attrapant, arrachant, grippant, *agguantando, abbrancando*.

Ἀδρεπάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fauché, ée. *non falciato, ta*.

Ἀδρυά, ἐπίρ. rudement, *ruvidamente, scabrosamente*.

Ἀδρυνώ, P. rendre rude, *far ruvido, inasprire*. §. ἀδρυνώ γίνομαι ἀδρύς, devenir rude, *innasprirsi, divenir ruvido*.

Ἀδρύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. rude, *ruvido, da. ispido, da*.

Ἀδρύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rude, *ruvidissimo, ma*.

Ἀδρύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rude, *più ruvido, da*.

Ἀδρύτης, ὄν. rudesse, *ruvidezza, ruvidità*.

Ἀδυνάμω, ἰδὲ Ἀδυνατῶ.

Ἀδυναμία, ὄν. affoiblissement, foiblesse, *debolezza, fievolezza*. §. ἀδυναμία, τὸ ἀδύνατον, impuissance, *impotenza*.

Ἀδυναμίζω, P. affoiblir, débiliter, *indebolire, debi-*

Αδρανεια.

bilitare. §. ἀδυναμίζω, γίνομαι ἀδύναμος, s'affoiblir, indebolirsi.

Ἀδύναμος, η, ον. ἐπίθ. foible, *debole*. §. ἀδύναμος ὅπου δὲν ἔχει δύναμιν νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα, impuissant, te. *impotente, te.*

Ἀδυνάμωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fortifié, ée. *non fortificato, ta.*

Ἀδύνατα, ἐπίρ. de toute impossibilité, *impossibilmente, in modo impossibile*. §. ἀδύνατα χωρὶς δύναμιν, avec impuissance, *con impotenza*. §. ἀδύνατα, ἀδύναμα, foiblement, *debolmente*.

Ἀδυνατίζω, Ρ'. affoiblir, débiliter, ôter les forces, *indebolire, debilitare, infievolire*. §. ἀδυνατίζω. Ρ'. ἰδ. s'affoiblir, *indebolirsi*. §. ἀδυνατίζοντας, affoiblissant, s'affoiblissant, *indebolendo, indebolendosi*.

Ἀδυνατίζων, ἰδὲ Ἀδυνατῶν.

Ἀδυνατίσας, μετ. ἀρ. affoibli, *indebolito, snervato*. §. ἀδυνατίσας, ὅστις ἀδυνάτισε, ἢ ἔκαμε νὰ ἀδυνατίσῃ ἕνα πρᾶγμα, qui affoiblit, *che indebolisce, che debilita*.

Ἀδυνατίσασα, μετ. θ. ἀδυνατισμένη, ἥτις ἀδυνάτισε, affoiblie, *indebolita, snervata*. §. ἀδυνατίσασα ἥτις ἀδυνάτισεν ἕνα πρᾶγμα, celle qui a affoibli, *colei che ha indebolita*.

Ἀδυνάτισμα, οὐσ. affoiblissement, *indebolimento*. §. ἀδυνάτισμα, ἀδυναμία, foiblesse, *debolezza, fievolezza*. §. ἀδυνάτισμα τοῦ ἀῤῥώστου, débilité, *debilitamento*.

Ἀδυνατισμένος, η, ον. μετ. débilité, ée. affoibli, ie. *indebolito, ta. debilitato, ta.*

Ἀδύνατος, η, ον. ἐπίθ. foible, *debole*. §. ἀδύνατος, ὅπου δὲν γίνεται, δὲν εἶναι βολετὸν νὰ γίνῃ, impossible, *impossibile*. §. τὸ ἀδύνατον, l'impossibilité, *l'impossibilità*.

Ἀδυνατῶ, Ρ'. Ἐν. affoiblir, *indebolire*. §. ἀδυνατῶ. Ρ'. ἰδ. γίνομαι ἀδύνατος, foiblir, s'affoiblir, *indebolirsi*. §. ἀδυνατῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, exténuer, *estenuare*. §. ἀδυνατῶ, ἐκνευρῶ, casser, énerver, *snervare, spossare*. §. αἱ ἀσωτίαις τὸν ἀδυνάτησαν, les débauches l'ont cassé, *i disordini l'hanno snervato*. §. ἀδυνατῶντας, μὴ ἠμπορῶντας, ne pouvant pas, *non potendo*.

Ἀδυνατῶν, ῶσα, ῶν. μετ. affoiblissant, ante, *che indebolisce, che debilita*.

Ἀδυνατώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-foible, *debolissimo, ma*.

Ἀδυνατώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus foible, *più debole*.

Ἀδυσώπητος, η, ον. ἐπίθ. inexorable, *inesorabile*.

Ἀδυσωπήτως, ἐπίρ. inexorablement, *inesorabilmente*.

Ἄδυτον, οὐσ. asyle, lieu sacré, *asilo*.

Ἄδωνις, οὐσ. φυτόν τι, adonis, *pianta simile al ranuncolo*.

Ἀδώρητος, η, ον. ἐπίθ. à qui on n'a pas fait des présens, qui n'a point reçu de présens, *non regalato, ta*.

Ἀδωροδόκητος, η, ον. ἐπίθ. intègre, incorruptible, *integro, ra. incorruttibile*.

Ἄδωρος, ἐπίθ. qui n'a point de présens, *privo di doni*.

Ἀεὶ, ἐπίρ. πάντοτε, toujours, *sempre*.

Ἀειδὴς, ἐπίθ. ἄμορφος, ἄσχημος, difforme, defiguré, ée. *difforme, sfigurato, ta*.

Ἀειδία, οὐσ. ἡ ἀμορφία. difformité, *difformità*.

Ἀείζωον, οὐσ. φυτόν, immortelle, *semprevivo*.

Ἀείμνηστος, η, ον. ἐπίθ. mémorable, digne d'une eternelle memoire, *memorabile, degno d'una eterna memoria*.

Ἀειπάρθενος, ἐπίθ. la sainte Vierge, la très-sainte Vierge, *la santissima Vergine*.

Ἀένναος, η, ον. ἐπίθ. intarissable, *perenne, inesiccabile*.

Ἀενάως, ἐπίρ. perpetuellement, sans cesse, *perennemente*.

Ἀεράκι, οὐσ. Zephir, petit vent, vent doux, *Zeffiro, aura, auretta*.

Ἀέρας, οὐσ. air, *aria*. §. ἀέρας, ἄνεμος, vent, *vento*. §. ἀέρας, φλέγμα, vent, flatuosité, *flato*. §. εἰς τὸν ἀέρα, ματαίως, en l'air, *in aria*. §. πρᾶγ-

μα

μα τῶ ἀέρος, μάταιον, chose en l'air, vain, aine. *aereo, ea. vano, na*. §. ἀέρας τῶ δισκοποτηρίου, corporal, *corporale*. §. ἀέρας τῶ σκιαδίου, ἢ τῶ καπέλου, les bords d'un chapeau, *le punte*. §. σὲ καταλαμβάνω εἰς τὸν ἀέρα, ἤτοι σὲ καταλαμβάνω μὲ μισὸν λόγον, φθάνει νὰ ἀνοίξῃς στόμα, je vous entends à demi mot, *v' intendo per aria*.

Α'ερίζω, Pʹ. δίδω ἀέρα εἰς ἕνα τόπον, aérer, donner de l'air, *dar aria, far prender aria*. §. ἀερίζω, καθαρώνω τὸν ἀέρα, aérier, *purificar l'aria*. §. ἀερίζω, ἀνεμίζω, éventer, *ventilare*.

Α'ερικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει ἀέρα, τόπος ἀνοικτὸς ὁποῦ ἔχει φῶς καθαρόν, aéré, ée. *arioso, sa*.

Α'έριος, ἐπίθ. aerien, enne, *aereo, ea*.

Α'έρισμα, οὐσ. l'action de déployer au vent, air quelque chose, *ventilamento, esposizione d' una cosa acciocchè prenda aria*.

Α'ερισμένος, η, ον. μετ. déployé au vent, à l'air, *spiegato all' aria, sventolato, ta*.

Α'ερισῆρι, ἰδὲ Α'νεμισῆρι.

Α'ερογραφία, οὐσ. καταγραφὴ τῶ ἀέρος, aérographie, déscription de l' air, *aerografia, descrizione dell' aria*.

Α'ερολογία, οὐσ. λόγος περὶ ἀέρος, aérologie, traité sur l'air, *aerologia, trattato intorno all' aria*.

Α'ερομαντεία, οὐσ. aéromantie, *aeromanzia*.

Α'ερομάντης, οὐσ. qui devine par le moyen de l'air, *che indovina per mezzo dell' aria*.

Α'ερομετρία, οὐσ. aerometrie, *aerometria*.

Α'ερόμετρον, οὐσ. aérometre, *aerometro*.

Α'ερόποπος, οὐσ. lieu exposé à l'air, lieu decouvert, καὶ air ouvert, *luogo esposto all' aria, aria libera*.

Α'εροφοβία, οὐσ. aérophobie, *aerofobia*.

Α'ερόφοβος, οὐσ. aérophobe, *aerofobo*.

Α'ερώδης, ἐπίθ. aérée, ée. *arioso, sa*.

Α'ετίτης, οὐσ. λίθος τὶς, aetite, pierre d'aigle, *pietra aquilina*.

Α'ετονύχι, οὐσ. εἶδος σταφυλιοῦ, verjus, *sorta d'uva grossa*.

Α'ετόπουλον, οὐσ. aiglon, aiglette, petit aigle, *aquilotto, aguglino, agugliotto*.

Α'ζάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ridé, ée. *non grinzoso, sa. che non ha grinze*.

Α'ζεμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas échaudé, ée. *non scottato, ta. non spruzzato d' acqua calda*.

Α'ζευγάρωτος, η, ον. ἐπίθ. dépareillé, ée. déparié, ée. qui n'est pas apparié, ée. *dispajato, non appajato, ta*. §. ἀζευγάρωτος, ὁποῦ δὲν ζευγαρώνεται, qu'on ne sauroit apparier, *che non si può appajare*.

Α'ζευκτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, qu'on ne sauroit joindre, *incongiungibile*. §. ἄζευκτος, ὁποῦ δὲν εἶναι ζευγμένος, qui n'est pas attelé, ée. *non attaccato, ta alla carrozza*.

Α'ζήλευτα, ἐπίρ. sans envie, *senza gelosia, senza invidia*.

Α'ζήλευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas envié, ée. *non invidiato, ta*.

Α'ζηλότυπος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de jalousie, *che non ha gelosia, che non è geloso, sa*.

Α'ζήμιος, ἐπίθ. qui n'est pas nuisible, *non nocuo, non nocivo, va*.

Α'ζημιότης, οὐσ. indemnité, *indennità*.

Α'ζημίωτα. ἐπίρ. sans dommage, *senza danno*.

Α'ζημίωτος, η, ον. ἐπίθ. indemne, *indenne*. §. ἀζημίωτος, ὁ μὴ ζημιωμένος, qui n'est pas endommagé, ée. *non danneggiato, ta*. § ἀζημίωτος, ὁποῦ δὲν ἔλαβε ζημίαν, qui n'a reçu aucune perte, *che non ha ricevuto perdita*.

Α'ζήτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas demandé, ée. recherché, ée. *non dimandato, ta. non cercato, ta*.

Α'ζουμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point du suc, qui n'est pas succulent, ente. *non sugoso, sa*.

Α'ζυγίαστα, ἐπίρ. sans peser, *senza pesare*.

'A-

Αεροειδης.

Ἄζυγίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pesé, ée. non pesato, ta. §. ἀζυγίαστος, ὁποῦ δὲν ζυγιάζεται, qu'on ne sauroit peser, che non si può pesare.

Ἄζυγος, ἐπίθ. impair, impari. §. ἄζυγος φλέβα, azygos, vena impari. §. ἄζυγος, ἀζεύκτως, qui n'est pas attelé, ée. non attaccato, ta alla carrozza.

Ἄζυμος, ἐπίθ. azyme, azzimo, ma. §. ἄρτος ἄζυμος, pain azyme, azzimella. §. ἄζυμον, azyme, azzimo. ματζα.

Ἀζύμωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pétri, ie. non impastato, ta.

Ἄζωνος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui n'a point de ceinture, colui o colei che non ha cintura.

Ἄζωος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui n'a point de vie, colui o colei che non ha vita.

Ἄζωστος, η, ον. ἐπίθ. délié, ée. qui est sans ceinture, discinto, ta.

Ἀηδής, ἐπίθ. dégoûtant, ante. ennuyant, ante. stomachevole, nojoso, sa. disgustoso, sa. §. ἀηδής, ἐνοχλητικός, ennuyeux, euse. tedioso, sa.

Ἀηδία, ἡ. dégoût, ennui, disgusto, nausea, noja, tedio, fastidio. §. μὲ ἀηδίαν, ennuyeusement, nojosamente.

Ἀηδιάζω, Р'. dégoûter, disgustare, nauseare, fastidiare. §. ἀηδιάζω. οὐδ. s'ennuyer, annojarsi. §. ἀηδιάζοντας, s'ennuyant, annojandosi.

Ἀηδιάσας, μετ. ἀρ. dégouté, ennuyé, fastidiato, stufo.

Ἀηδιάσασα, μετ. θηλ. dégoutée, ennuyée, stufa, fastidiata.

Ἀηδόνι, ἰδὲ Ἀηδών.

Ἀηδόνισμα, ὐσ. le chant du rossignol, il canto del rosignuolo.

Ἀηδών, ὐσ. rossignol, rosignuolo.

Ἀηδωνάκι, ὐσ. petit rossignol, piccolo rosignuolo.

Ἀήθης, ἐπίθ. ἀπολίτευτος, χωριάτης, rustique, grossier, ière. rustico, ca. zotico, ca. grossolano, na.

Ἀήρ, ἰδὲ Ἀέρας.

Ἄθαμβος, η, ον. ἐπίθ. intrepide, qui n'est pas étonné, ée. intrepido, da. non stupefatto.

Ἀθανασία, ὐσ. immortalité, l'immortalità.

Ἀθάνατα, ἐπίρ. à jamais, éternellement, immortalmente.

Ἀθανατίζω, Р'. immortaliser, immortalizzare.

Ἀθάνατος, η, ον. ἐπίθ. immortel, immortale.

Ἄθαπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enseveli, ie. insepolto, ta.

Ἀθάρρευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει θάῤῥος, découragé, ée. qui n'a pas de courage, scoraggiato, ta.

Ἄθεα, ἐπίρ. en athée, da ateo.

Ἀθέατος, η, ον. ἐπίθ. ἀόρατος, invisible, invisibile. §. ἀθέατος, ὁ μὴ θεωρηθείς, qui n'est pas vu, ue. non veduto, ta.

Ἀθεΐα, ὐσ. athéïsme, ateismo.

Ἀθεΐζω, Р'. Ἐν. διδάσκω ἀθεΐαν, enseigner l'athéïsme, faire profession d'athée, insegnare l'ateismo, professar l'ateismo. §. ἀθεΐζω, εἶμαι ἄθεος, ἀκολουθῶ τὸν ἀθεϊσμόν, être un athée, essere un ateo, seguire l'ateismo.

Ἀθεϊσμός, ὐσ. athéïsme, ateismo.

Ἀθεϊστής, ὐσ. athée, ateo, ateista.

Ἀθελησία, ὐσ. τὸ μὴ θέλειν, l'action de ne pas vouloir, il non volere.

Ἀθέλητα, ἐπίρ. ἀκουσίως, involontairément, sans vouloir, involontariamente, senza volere.

Ἀθέλητος, η, ον. ἐπίθ. involontaire, involontario, ia.

Ἀθεμελίωτα, ἐπίρ. sans fondement, en l'air, senza fondamento, in aria.

Ἀθεμελίωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fondé, ée. qui n'a point de fondements, non fondato, ta.

Ἄθεος, ἐπίθ. athée, ateo.

Ἀθεότης, ἰδὲ Ἀθεΐα.

Ἀθεόφοβα, ἐπίρ. χωρὶς φόβον Θεοῦ, χωρὶς συνείδησιν, sans craindre Dieu, senza temere Iddio, senza conscienza.

Ἀθεόφοβος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas timoré, ée. qui ne craint Dieu, non timorato, ta di Dio, che non teme Dio.

Ἀθεράπευτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνίατος, ἀγιάτρευτος, in-

Αθεμιτουργια.

incurable, *incurabile*. §. ἀθεραπεύτως, ὅπου δὲν ἔχει θεραπείαν, δὲν ἔχει διόρθωσιν, irrémediable, *irremediabile*.

Ἀθέρας, ὁ. τὸ ἄνθος, τὸ ἐκλεκτώτερον τινὸς πράγματος, la fleur, l'élite, le choix, ce qu'il y a de meilleur, *il fiore, il migliore, la parte più scelta d'una cosa*. §. ἀθέρας τοῦ ἀλευρίου, la pure farine, la fleur du froment, *fior di farina*. §. ἀθέρας τοῦ ἀσταχυοῦ, barbes d'épi, *barba delle biade*. §. ἀθέρας τοῦ μαχαιρίου, τὸ κοπτερὸν, le fil, le tranchant d'un instrument, *il filo, il taglio d'un istromento*.

Ἀθέριστος, η, ον. μετ. ὁ μὴ θερισμένος, qui n'est pas encore moissonné, ée. *non mietuto, ta*.

Ἄθεσμος, η, ον. ἐπίθ. illicite, *illecito, ta*.

Ἀθέτημα, ἰδὲ Ἀθέτησις.

Ἀθετηθεὶς, ἀθετημένος, μετ. abrogé, ée. aboli, ie. annullé, ée. *abrogato, ta. abolito, ta. annullato, ta*.

Ἀθετήσας, σα, μετ. celui ἢ celle qui a aboli, qui a annullé, *colui ò colei che ha abolito, che ha annullato*. §. ὁ ἀθετήσας τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, qui a abjuré la foi de Jesus-Crist, *che ha abbiurato la fede di Gesù Cristo*.

Ἀθέτησις, ἡ. abrogation, abolition, annullation, *abrogazione, abolizione*, §. ἀθέτησις τῆς πίστεως, abjuration, *abbiurazione*.

Ἀθετητὴς, οῦ. ὁ ἀθετῶν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, qui abjure, *colui che abbiura*.

Ἀθετῶ, Ρ'. abroger, abolir, annuller, *abrogare, abolire, annullare*. §. ἀθετῶ τὴν πίστιν, abjurer, *abbiurare*.

Ἀθεωρήτως, ἐπίρ. sans pouvoir être observé, *inosservabilmente*.

Ἀθεώρητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ, qu'on ne peut observer, *inosservabile*. §. Ἀθεώρητος, ὁ μὴ θεωρηθεὶς, qui n'a pas été examiné, ée soigneusement, *inosservato, non esaminato, ta*.

Ἀθέως, ἰδὲ Ἄθεα.

Ἀθηλύκωτος, ἐπίθ. dénoué, ée. qui n'est pas noué, ée. *snodato, ta. che non è annodato, ta*.

Ἀθηνᾶ, ἡ. ὄνομα Θεᾶς, Minerve, *Minerva*.

Ἀθησαύριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas thésaurisé, *non tesaurizzato, tesoreggiato, ta*.

Ἀθλήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a combatu, lutté, *colui ò colei che ha combattuto, lottato*.

Ἄθλησις, ἡ. lutte, combat, *lotta, combattimento ne' giuochi pubblici*.

Ἀθλητὴς, ὁ. athléte, combattant dans les jeux publiques, *atleta, lottatore*. §. ἀθλητὴς, ἀγωνιζόμενος εἰς τὸ μαρτύριον, athléte, martyr, *atleta, martire*.

Ἀθλητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. athlétique, *atletico, ca*. §. ἡ ἀθλητικὴ, l'athlétique, *la lotta*.

Ἀθλητικῶς, ἐπίρ. à la manière des athlétes, *alla maniera degli atleti*.

Ἀθλίζω, Ρ'. ἰδὲ Ἀγωνίζομαι.

Ἄθλιος, ία, ον. ἐπίθ. misérable, *miserabile*.

Ἀθλιότης, ἡ. misère, *miseria*.

Ἀθλίως, ἐπίρ. misérablement, *miserabilmente*.

Ἀθλιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-misérable, *miserabilissimo, ma*.

Ἀθλιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-misérable, *più miserabile*.

Ἀθλοθέτης, ὁ. athlothéte, président des jeux gymniques, *presidente de' giuochi publici*.

Ἆθλον, τό. le prix qu'on donne aux athlétes, *il premio che si dà a' vincitori ne' giuochi publici*.

Ἀθλῶ, ἰδὲ Ἀγωνίζομαι.

Ἀθλοφόρος, ἐπίθ. vainqueur aux jeux publiques, *vincitore ne' giuochi publici*. §. Ἀθλοφόρος, καὶ ὁ νικητὴς, vainqueur, *vincitore*.

Ἄθνα, ἀθνίζω, ἰδὲ Ἄχνη, ἀχνίζω.

Ἄθολα, ἐπίρ. purement, sans mélange, *puramente, senza miscuglio*.

Ἄθολος, η, ον. ἐπίθ. pur, re. limpide, *puro, ra. limpido, da*.

Ἀθόνερον, ἰδὲ Ἀνθόνερον.

Ἀθόρυβος, ἐπίθ. ἥσυχος, tranquille, qui n'a point de troubles, *tranquillo, la*.

Αιγιαλο. ...

la. che non ha disturbi. §. ἀθόρυβος, ὁποῦ δὲν κάμνει θόρυβον, δὲν κάμνει ταραχὴν, qui ne fait point de bruit, *che non fa strepito, quieto, tranquillo, la.*

Ἀθόλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point troublé, ée. *non intorbidato, ta.*

Ἀθος, ἰδὲ Ἄνθος.

Ἀθράκι, ὐσ. braise, *brace, bragia.*

Ἀθρύμπα, ὐσ. thym, *timo.*

Ἀθροίζω, Ρ'. recueillir, *raccorre, radunare.*

Ἀθροίστης, μετ. ἀρ. celui qui a recueilli, *colui che ha raccolto.*

Ἀθροίσασα, μετ. θ. celle qui a recueilli, *colei che ha raccolto.*

Ἄθροισις, ἄθροισμα, ὐσ. amas, l'action d'amasser, *raccoglimento, radunamento.*

Ἀθροισμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. *raccolto, radunato, ta.*

Ἀθροιστὴς, ὐσ. cueilleur, *raccoglitore.*

Ἀθροιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de recueillir, *che ha la forza di raccogliere.*

Ἀθύμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι ἐνθυμημένος, ὁ ἀλησμονημένος, oublié, ée. *dimenticato, ta.* §. τὰ ἀθύμητα, les choses qu'on a oubliées, *le cose obbliate.*

Ἀθυμία, ὐσ. abattement, *mancamento di forze.* §. ἀθυμία, λύπη, affliction, *afflizione.*

Ἀθυμῶ, Ρ'. ἐκνευρῶ, ἐξαθενίζω, abbattre, énerver, *affievolire, snervare, fiaccare.* §. ἀθυμῶ. ἤγ. λυπῦμαι, θλίβομαι, se chagriner, s'affliger, *affliggersi, attristarsi.*

Ἀθύμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐθύμωσε, δὲν εἶναι θυμωμένος, qui n'est pas courroucé, ée. *non adirato, ta.*

Ἀθυσίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été sacrifié, ée. *non sacrificato, non immolato, ta.*

Ἀθωότης, ὐσ. innocence, *innocenza.* §. μὲ ἀθωότητα. innocemment, *innocentemente.* §. μὲ ἀθωότητα, μὲ ἀκακίαν, ἁπλᾶ, χωρὶς κακίαν, ingenument, naïvement, *ingenuamente, sinceramente.*

Ἀθῶος, α, ον. ἐπίθ. innocent, ente. *innocente.* §. ἀθῶος, ἄκακος, ἁπλῦς, ἀπονήρευτος, naïf, ive. simple, ingenu, ue. *semplice, ingenuo, ua.*

Ἀθωωθεὶς, ᾶσα, θὲν, μετ. innocenté, déchargé d'une faute imputée, justifié, ée. *dichiarato, ta innocente, discolpato, ta. giustificato, ta.*

Ἀθώως, ἐπίρ. μὲ ἀθωότητα, innocemment, *innocentemente.* §. ἀθώως, ἄκακα, ἀπονήρευτα, naïvement, ingenument, *ingenuamente, con semplicità.*

Ἀθωωμένος, η, ον. μετ. justifié, ée. disculpé, déchargé, ée. d'une faute imputée, *discolpato, giustificato, ta.*

Ἀθωώνω, Ρ'. innocenter, décharger d'une faute imputée, justifier, *dichiarar innocente, discolpare, scolpare, giustificare.* §. ἀθωώνομαι, se justifier, *giustificarsi, discolparsi.* §. ἀθωώνω, συγχωρῶ, ἀπολύω ὡς ἀθῶον, absoudre, *assolvere.*

Ἀθώωσις, ὐσ. justification, *giustificazione, discolpamento.*

Ἀθωώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-innocent, ente. *innocentissimo, ma.*

Αἱ, ἀρθ. θ. ὀνομας. πληθ. les, *le.*

Αἴ, ἄχ, ὤχ, ah, aie, *ah, deh, ahimè.*

Αἶγα, ἰδὲ Γίδα.

Αἰγιαλὸς, ὐσ. rivage, rive, bord de la mer, la côte de la mer, *lido, spiaggia, costa di mare.* §. περιδιάβω σιμὰ εἰς τὸν αἰγιαλὸν, côtoyer, courir terre à terre, *costeggiare.*

Αἰγὶς, ὐσ. ἡ αἰγὶς τῦ Διὸς, egide, *egida.*

Αἰγόκερως, ὐσ. le capricorne, *il capricorno.*

Αἰδέσιμος, η, ον. ἐπίθ. révérend, de. *reverendo, da.*

Αἰδεσιμότης, ὐσ. τίτλος διδόμενος τοῖς ἱερεῦσι, reverend pére, *reverendo padre.*

Αἰδεσιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. réverendissime, très-reverend, *reverendissimo, molto reverendo.*

Ἀΐδιος, ία, ον. ἐπίθ. éternel, elle. perpetuel, elle. *eterno, na. perpetuo, ua. sempiterno, na.*

Ἀθρωως.

Ἀΐ-

Αιδοιολατρεια. Αινιζω. Αινιγμος.

Αἰδιότης, ουσ. l'eternité, la perpetuité, *l'eternità, la perpetuità.*

Αἰδίως, ἐπίρ. éternellement, perpétuellement, *eternamente, sempiternamente.* §. αἰδίως, de toute éternité, à perpetuité, *da tempo immemorabile.*

Αἰδοῖον, ουσ. le membre viril, *il membro virile.*

Αἰδώ, ουσ. pudeur, *pudore, verecondia, arrossimento.*

Αἰθήρ, ουσ. éther, *etere.*

Αἰθέριος, ἐπίθ. éthérée, *etereo.*

Αἷμα, ουσ. le sang, *il sangue.* §. αἷμα πηχτόν, caillot, *sangue grumoso.* §. ἱδρώνω αἷμα. Μεταφ. κοπιῶ ὑπερβολικά. suer sang et eau, *sudar sangue e acqua.* §. τὸ αἷμα νερὸν δὲν γίνεται. Μεταφ. λέγεται διὰ τὴν ἀγάπην τῶν συγγενῶν, ἥτις ἂν ψυχρανθῇ ἀπὸ τινὰ περιστατικά, ὅμως δὲν σβύνεται παντελῶς. bon sang ne peut mentir, *l'affetto naturale, che vien dal sangue, non si può estinguere.* §. τὸ αἷμα, τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, les régles des femmes, *i mestrui.*

Αἱματηρός, ή, όν. ἐπίθ. sanguinolent, ente. *sanguinolente.*

Αἱματίτης, αἱματοστάτης, ουσ. λίθος τις, hématite, *lapis matita.*

Αἱματοπότης, ουσ. ὅστις πίνει αἷμα. Μεταφ. αἱμοβόρος, sanguinaire, qui aime le sang, alteré de sang, qui se plait dans le sang, *sanguinario, avido, desioso di sangue.*

Αἱματοπτυσία, ουσ. hémoptysie, crachement de sang, *sputo di sangue, emotossia.*

Αἱματοχυσία, ουσ. perte de sang. effusion de sang, *perdita di sangue, spargimento di sangue, emorragia.*

Αἱματοχύτης, ουσ. qui répand du sang, *spargitore di sangue.*

Αἱματώδης, ἐπίθ. ὅπου ἔχει πολὺ αἷμα, sanguin, ine. *sanguigno, gna.* §. αἱματώδης ὅπου στάζει αἷμα, saignant; ante. *sanguinante.* §. αἱματώδης, λερωμένος ἀπὸ αἷμα, saigneux, euse. sanguinolent, ente. *sanguinoso, sa.*

Αἱμάτωμα, ουσ. l'action d'ensanglanter, *l'insanguinare.* §. αἱμάτωμα, αἱμάτωσις, épanchement de sang, *effusion di sangue.*

Αἱματωμένος, η, ον. μετ. ensanglanté, ée. *insanguinato, ta.*

Αἱμάτωσις, ουσ. effusion de sang, *spargimento di sangue.* §. αἱμάτωσις, salissure de sang, *imbrattamento di sangue.*

Αἱμοβόρος, ἐπίθ. sanguinaire, qui se plait dans le sang, altéré de sang, *sanguinario, ria. avido, da di sangue.*

Αἱμομίκτης, ἐπίθ. incestueux, euse. *incestuoso, sa.*

Αἱμομιξία, ουσ. inceste, *incesto.*

Αἱμοπότης, ἐπίθ. ὅστις πίνει αἷμα, ἐν χρήσει δὲ αὐτὶ αἱμοβόρος ἰδέ.

Αἱμοπτυσία, ἰδὲ Αἱματοπτυσία.

Αἱμοῤῥαγία, ουσ. hémorragie, *emorragia.* §. αἱμοῤῥαγία τῆς μύτης, saignement, *flusso di sangue del naso.*

Αἱμοῤῥοΐς, ουσ. hémorroïdes, *emorroidi.*

Αἱμοῤῥοοῦσα, ἐπίθ. hémorroïsse, femme malade d'un flux de sang, *emorroissa, donna inferma da un flusso di sangue.*

Αἴνεσις, ουσ. l'action de chanter en louange, *il cantare in lode.*

Αἴνιγμα, ουσ. énigme, *enigma, indovinello.*

Αἰνιγματικός, ή, όν. ἐπίθ. énigmatique, *enimmatico, ca.*

Αἰνιγματώδης, ἐπίθ. ὅπου ἔχει αἴνιγμα, qui est énigmatique, *enimmatico, ca.*

Αἰνιγματωδῶς, ἐπίρ. énigmatiquement, *enimmaticamente.*

Αἶνος, ουσ. hymne, *inno, lauda.*

Αἴντε, allons, sus, *via.* §. αἴντε, φεῦγα ἀπ' ἐδῶ, fi, fi donc, *va via.*

Αἰνῶ, Ρ'. chanter des louanges, *cantar lodi, inni.*

Αἰνῶν, μετ. qui chante des louanges, *laudante, che canta lodi.*

Αἶρα, ουσ. ivraïe, *loglio.*

Αἱρεσιάρχης, ουσ. hérésiarque, *eresiarca.*

Αἵρεσις, ουσ. hérésie, *eresia.*

Αἱρετικός, ή, όν. ἐπίθ. hérétique, *eretico, ca.* §. αἱρετικός, ουσ. un hé-

ré-

Αιχσρεσνια.

rétique, *un eretico*. §. αἱρετικὸς, ὀπαδὸς μιᾶς αἱρέσεως, sectaire, *settario*.

Αἱρετικῶς, ἐπίρ. en hérétique, *ereticamente*, *da eretico*.

Αἱρετικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-hérétique, *ereticbissimo*.

Αἱ[...]ώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus hérétique, *più eretico*.

Αἱρετοχερισία, ὑσ. arbitrage, compromis, *compromesso*, *arbitraggio*, *arbitrato*.

Αἱρετοχερίστης, ὑσ. arbitrateur, *arbitratore*, *arbitro*.

Αἱρετὸς, ἐπίθ. ἐν χρήσει αἱρετὸς κριτὴς, arbitre, compromissaire, *arbitro*, *compromissario*.

Αἱρῦμαι, ἰδὲ Προτιμῶ.

Αἰθάνομαι, Pʳ. sentir, ressentir, *sentire*, *risentire*. §. αἰσθαίνομαι μεγάλην χαρὰν, ressentir un grand plaisir, *provare un gran piacere*.

Αἴθημα, ὑσ. ἀποτέλεσμα τῆς αἰθήσεως, effet des sens, *effetto de' sensi*.

Αἴθησις, ὑσ. ἡ αἴθησις τοῦ σώματος, sens, *senso*. §. αἴθησις, τὸ αἰθαίνεσθαι, τὸ αἰθητικὸν, la sensation, le sentiment, *la sensazione*, *il sentimento*.

Αἰθητήριον, ὑσ. sensorium, *il sensorio*.

Αἰθητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. sensitif, ive. *sensitivo*, *va*. §. αἰθητικὸς, ὅπῃ ὑπόκειται εἰς τὰς αἰθήσεις, sensible, sujet aux sens, *sensibile*. §. αἰθητικὸς ὅσις κυριεύεται ἀπὸ τὰς αἰθήσεις τῆς σαρκὸς, sensuel, elle. *sensuale*. §. τὸ αἰθητικὸν, la sensibilité, *la sensibilità*. §. αἰθητικὸν, αἰθητικὴ δύναμις, la faculté sensitive, *la facoltà sensitiva*.

Αἰθητὸς, ή, όν. ἐπίθ. sensible, *sensibile*.

Αἰθητῶς, ἐπίρ. sensiblement, *sensibilmente*. §. αἰθητῶς, φανερά, sensiblement, visiblement, *sensibilmente*, *visibilmente*.

Αἰθητότατος, η, ον. ἐπίθ. très sensible, *sensibilissimo*, *ma*.

Αἰθητότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sensible, *più sensibile*.

Αἰχροεργία, ὑσ. action honteuse, déshonnête, *azione turpe*, *disonesta*.

Αἰχρόεργος, ἐπίθ. qui fait des actions honteuses, deshonnêtes, *che fa azioni disoneste*.

Αἰχροκέρδεια, ουσ. escroquerie, venalité, *venalità*, *truffa*, *guadagno illecito*.

Αἰχροκερδὴς, ὑσ. escroc, escroqueur, *scroccone*.

Αἰχρολογία, ὑσ. obscénité, *oscenità*.

Αἰχρολόγος, ὑσ. mal-embouché, qui dit des ordures, des obscénités, *sboccato*, *ta*. *disonesto nel parlare*.

Αἰχρολογῶ, Pʳ. dire des ordures, obscénités, *parlare disonestamente*.

Αἰχρὸς, ή, όν. ἐπίθ. déshonnête, honteux, euse. *disonesto*, *sta*. §. αἰχρὸς, ἀσελγὴς, obscène, *osceno*, *na*.

Αἰχρότης, ὑσ. turpitude, obscenité, *turpitudine*, *oscenità*.

Αἰχρῶς, ἐπίρ. déshonnêtement, *disonestamente*.

Αἰχρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-déshonnête, *turpissimo*, *ma*.

Αἰχρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus déshonnête, *più turpe*.

Αἰχμὴ, ὑσ. ἰδὲ Ἐντροπή.

Αἰχύνομαι, ἰδὲ Ἐντρέπομαι.

Αἴσωπος, ουσ. ὁ ἄχημος, difforme, monstre de laideur, *mostro di bruttezza*.

Αἴτημα, ὑσ. ζήτημα, demande, *chiesta*, *richiesta*. §. αἴτημα παρὰ γεωμέτραις, postulat, *postulato*.

Αἴτησις, ὑσ. l'action de demander, *chiesta*, *chiedimento*.

Αἰτία, ὑσ. cause, *causa*, *cagione*. §. αἰτία, ἀφορμὴ, motif, *motivo*. §. αἰτία, δίκαιον, δικαιολόγημα, raison, *ragione*. §. διὰ αἰτίας, attendu que, à cause, *attesochè*, *a cagione*. §. δίδω αἰτίαν, ἀφορμὴν νὰ ὁμιλῦν διὰ λόγυ μυ, donner à parler, faire parler de soi, *dar che dire di se*, *far parlare di se*. §. διὰ ποίαν αἰτίαν; à quel effet? *per qual motivo?* §. ποίαν αἰτίαν ἔχεις νὰ μὲ ὑβρίζῃς; quel sujet avez vous de m'outrager? *qual motivo avete di oltraggiarmi?* §. διὰ ποίαν αἰτίαν; pourquoi? *perchè?* *per qual ragione?*

Αἰτιαματικὸν, ὑσ. μόριον

αἰ

Αισθαντικος.

αἰτιωματικὸν, particule causative, *particola causativa*.

Αἰτιατική, ὐσ. accusatif, *accusativo*.

Αἰτιατός, ή, όν. ἐπίθ. conséquent de la cause, *cagionato dalla causa*.

Αἰτιολογία, ὐσ. aitiologie, traité de la cause des maladies, *Etiologia, trattato della causa delle malattie*.

Αἰτιολογικός, ή, όν. ἐπίθ. causatif, ive. *causativo, va*. §. αἰτιολογικὸν μόριον, particule causative, *particola causativa*.

Αἴτιον, ὐσ. cause, motif, sujet, *cagione, motivo*.

Αἴτιος, ὐσ. auteur, *primo motore, autore*. §. γίνομαι αἴτιος, causer, être la cause de quelque chose, *cagionare, far nascere, esser la causa di qualche cosa*.

Αἰφνήδιος, ἰδὲ Αἰφνιδίως.

Αἰφνίδιος, ον. ἐπίθ. soudain, aine. subit, ite. imprevu, ue. *repente, improvviso, sa*.

Αἰφνιδίως, ἐπίρ. soudainement, subitement, à l'improviste, *all' improvviso, inaspettatamente, repentemente*.

Αἰχμαλωσία, ὐσ. esclavage, captivité, *schiavitù, cattività*.

Αἰχμαλώτωσις, ὐσ. captivité, *cattività*.

Αἰχμαλωτίζω, Ρ. captiver, *porre in ischiavitù, cattivare*.

Αἰχμαλωτισθείς, μετ. ἀρ. celui qui a été captivé, *colui ch' è stato cattivato*.

Αἰχμαλωτισθεῖσα, μετ. θ. celle qui a été captivée. *colei che è stata cattivata*.

Αἰχμαλωτισμένος, η. ον. μετ. captivé, ée. *caduto, ta in ischiavitù, cattivato, ta*.

Αἰχμαλωτιστής, ὐσ. qui rend esclave, *che mette in ischiavitù*.

Αἰχμάλωτος, η, ον. ἐπίθ. captif, ive. esclave, *schiavo, va. cattivo, va*.

Αἰών, αἰῶνας, ὐσ. siècle, *secolo*. §. χρυσοῦς αἰών, l'âge d'or, *l'età d'oro, il secolo d'oro*. §. ὁ σιδηροῦς αἰών, l'âge de fer, *il secolo di ferro*. §. εἰς αἰῶνας αἰώνων, à tous les siècles, aux siècles des siècles, *eternamente, ne' secoli de' secoli*. §. εἰς τὸν αἰῶνα, éternellement, *in eterno*.

Αἰώνια, ἰδὲ Αἰωνίως.

Αἰωνίζω, Ρ. éterniser, *eternizzare*.

Αἰώνιος, ία, ον. ἐπίθ. éternel, elle. *eterno, na*.

Αἰωνιότης, ὐσ. éternité, *eternità*.

Αἰωνίως, ἐπίρ. éternellement, *eternamente, in eterno*.

Ἀκαβαλίκευτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit monter, *che non si può cavalcare*.

Ἀκαδημία, ὐσ. académie, *accademia*.

Ἀκαδημικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀκαδημίαν, académique, d'académie, *accademico, ca. d'accademia*. §. ἀκαδημικός, ὁ χρηματίζων εἰς τὴν ἀκαδημίαν, ἢ ὢν ἐκ τῆς ἀκαδημίας, académicien, enne. *accademico, ca*.

Ἀκαθάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι καθαρισμένος, qui n'est pas mondé, ée. qui n'est pas épluché, ée. *non mondato, ta*. §. ἀκαθάριστος, ἀπάστρευτος, qui n'est pas nettoyé, ée. *non nettato, ta*.

Ἀκαθαρσία, ὐσ. impureté, saleté, ordure, *impurità, immondezza, immondizia*.

Ἀκάθαρτα, ἐπίρ. d'une manière impure, salement, *impuramente*.

Ἀκάθαρτος, η, ον. ἐπίθ. impur, ure. immonde, *impuro, ra. immondo, da*.

Ἀκαθέριστος, ἰδὲ Ἀκαθάριστος.

Ἀκάθιστος, ἄχριστον, ἐν χρήσει δὲ ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

Ἀκαινοτόμητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a souffert point de nouveauté, *che non ha sofferto novità*.

Ἄκαιρα, ἐπίρ. ἔξω τοῦ καιροῦ, hors de temps, hors de saison, *fuor di tempo*. §. ἄκαιρα, ἀργά, après-coup, *troppo tardi*.

Ἄκαιρος, η, ον. ἐπίθ. qui est hors de saison, *intempestivo, va*.

Ἄκακα, ἐπίρ. bonnement, sans malice, *alla buona, schiettamente, senza malizia, bonariamente*.

Ἀκάκια, ὐσ. δένδρον τι, acacia, *acacia*.

Ἀκακία, ὐσ. bonté, bonhomie, *bonarietà*. §. ἀκακία, ἁπλότης, ἀθωότης, innocence, naïveté,

Ἄυρα. tremoussoir.

té, *innocenza, ingenuità*.

Ἄκακος, ν, ον. ἐπίθ. innocent, ente, bon, ne. qui n'est pas méchant, te. *buono, na, innocente, che non è cattivo, ta*. §. ἄκακος, ἁπλοῦς, ἀστόμαχος, bonasse, simple, naïf, ive. qui n'a point de malice, *bonario, ria. semplice, senza malizia*.

Ἀκάλεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ καλεσμένος, qui n'est pas invité, ée. *non invitato, ta*.

Ἀκαλλιέργητος, η, ον. ἐπίθ. inculte, *incolto, ta*.

Ἀκαλλώπιστος, η, ον. ἐπίθ. negligé, ée. qui n'est pas paré, ée. qui est sans ornemens, *incomposto, ta. inconcio, ta. sconcio, cia*.

Ἀκαμασία, ἡ. faineantise, cagnardise, paresse, *poltroneria, infingardia, infingardaggine*.

Ἀκαμάτης, ὁ. fainéant, paresseux, *poltrone, scebifanoja, fuggifatica*. §. μέγας ἀκαμάτης, un grand fainéant, *scioperatonaccio, un gran poltrone*.

Ἀκαμάτρα, ἀκαμάτισσα, ἡ. fainéante, paresseuse, *poltrona, scioperata, neghittosa*.

Ἀκαματοσύνη, ἰδὲ Ἀκαμασία.

Ἀκάμωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι καμωμένος, qui n'est pas fait, te. *non fatto, ta*. §. ἀκάμωτος ὁπῶ δὲν γίνεται, infaisable, qui ne se peut faire, *non fattibile, che non si può fare*.

Ἀκανάκλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas caressé, ée. qui n'est pas cajolé, *non accarezzato, ta*.

Ἄκανθα, ἡ. φυτὸν, branche-ursine, *branca ursina*.

Ἀκάνθινος, κτλ. ἰδὲ Ἀγκάθινος, κτλ.

Ἀκανθόχοιρος, ὁ. hérisson, porc-epic, *porco spino, riccio*.

Ἀκανθοφόρος, ον. ἐπίθ. στεφανωμένος μὲ ἀγκάθια, qui est couronné d'épines, *coronato di spine*.

Ἀκανόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῶ δὲν εἶναι κατὰ τοὺς κανόνας, irregulier, ère. *irregolare*. §. ἀκανόνιστος, ὁπῶ δὲν εἶναι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας, qui n'est pas canonique, *non canonico, ca*. §. ὄργανον ἀκανόνιστον, instrument désaccordé, qui n'est pas accordé, qui n'est pas à l'unisson, *stromento scordato*. §. βιβλία ἀκανόνιστα τῆς γραφῆς, livres apocryphes. *libri apocrifi*. §. ἀκανόνιστος, ἄτακτος, dereglé, ée. *sregolato, ta*.

Ἀκανονίστως, ἐπίρ. χωρὶς κανόνα, d'une manière irreguliere, sans règles, *in maniera irregolare, senza regola*.

Ἀκαπίστρωτος, η, ον. ἐπίθ. délicoté, ée. *scapestrato, ta*. §. ἀκαπίστρωτος. Μεταφ. ἀχαλίνωτες, ἄσωτες, débauché, ée. effréné, ée. *scapestrato, ta. sfrenato, ta*.

Ἀκάπνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ensumé, ée. *non affumato, ta*.

Ἀκαρδα, ἐπίρ. lâchement, *codardamente*.

Ἀκαρδία, ἡ. lâcheté, couardise, poltronnerie, *codardia, vigliaccheria*.

Ἄκαρδος, η, ον. ἐπίθ. lâche, couard, de. poltron, ne. pagnote, *codardo, da. vigliacco, ca. poltrone*.

Ἀκαρπα, ἐπίρ. infructueusement, *infruttuosamente*.

Ἀκαρπίστατος, η, ον. ἐπίθ. très-infructueux, euse, *infruttuosissimo, ma*.

Ἀκαρπία, ἡ. infécondité, infertilité, stérilité, *sterilità, infecondità*.

Ἄκαρπος, η, ον. infécond, de. infertile, infructueux, euse. *infecondo, da. infruttuoso, sa. sterile*.

Ἀκαρτερέσας, σα, μετ. celui ou celle qui a attendu, *colui ò colei che ha aspettato*.

Ἀκαρτέρημα, ἡ. l'attendre, l'action d'attendre, *l'aspettare*.

Ἀκαρτερημένος, η, ον. μετ. attendu, ue. *aspettato, ta. atteso, sa*.

Ἀκαρτέρητος, η, ον. μετ. innattendu, ue. *inaspettato, ta*. §. ἀκαρτέρητος, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἀκαρτέρεσαν, celui qui n'a pas été attendu, *che non è stato aspettato*.

Ἀκαρτερῶ, Ρ. προσμένω, attendre, *aspettare*. §. ἀκαρτερῶντας, en attendant, *attendendo, coll' attendere*.

Ἀκαρτερῶν, οῦσα, μετ. προσμένων, celui ou celle qui attend, qui est en

Αναταλληλα—ως

en attente, *aspettante*, *aspettatore*, *trice*.

Α'καταγώνιστος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable, *inespugnabile*.

Α'καταδάμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν καταδαμάζεται, indomptable, *indomabile*. §. ἀκαταδάμαστος, ὁ μὴ καταδαμασμένος, indompté, ée. *indomito*, *ta*.

Α'καταδέκτως, ἐπίῤ. dedaigneusement, *disdegnosamente*.

Α'καταδεκτος, ἀκαταδέχτως, η, ον. ἐπίθ. dédaigneux, euse, *sdegnante*, *ritroso*, *sa*. *sdegnoso*, *sa*. §. τὸ ἀκαταδεκτον, dédain, *disdegno*.

Α'καταδεξία, ὁς. dédain, *disdegno*. §. μὲ ἀκαταδεξίαν, avec dedain, dédaigneusement, *disdegnosamente*.

Α'καταδίκαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été condamné, *non condannato*, *ta*.

Α'κατακρισία, ὁς. τὸ μὴ κατακρίνειν, l'action de ne pas médire, *il non sparlare contro alcuno*. §. ἀκατακρισία τὸ μὴ καταδικάζειν, l'action de ne pas condamner, *il non condannare*.

Α'κατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. irréprochable, irrépréhensible, *irreprensibile*.

Α'κατακρίτως, ἐπίῤ. irreprohensiblement, irreprochablement, *irreprensibilmente*.

Α'καταλήπτως, ἐπίῤ. imperceptiblement, *impercettibilmente*.

Α'κατάληπτος, η, ον. ἐπίθ. imperceptible, *impercettibile*. §. τὸ ἀκατάληπτον, l'imperceptibilité, *impercettibilità*.

Α'καταληψία, ὁς. incompréhensibilité, acatalepsie, *impercettibilità*.

Α'καταμάχητος, η. ον. ἐπίθ. inexpugnable, *inespugnabile*.

Α'καταννοησία, ὁς. incompréhensibilité, *incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Α'καταννόητα, ἰδὲ Ἀκαταννοήτως.

Α'καταννόητος, η, ον. ἐπίθ. incompréhensible, inconcevable, imperceptible, qu'on ne peut comprendre, *inconcepibile*, *incomprensibile*. §. ἀκαταννόητος, σκοτεινὸς, ὅπου δὲν ἐννοεῖται, inintelligible, *inintelligibile*. §. τὸ ἀκαταννόητον, l'incompréhensibilité, *l'incomprensibilità*, *inconcepibilità*.

Α'καταννοήτως, ἐπίῤ. imperceptiblement. d'une manière incomprehensible, *incomprensibilmente*, *impercettibilmente*.

Α'κατάπαυστα, ἀκαταπαύστα, ἐπίῤ. incessamment, sans cesse, assidument, *incessabilmente*, *incessantemente*, *assiduamente*.

Α'κατάπαυστος, ἀκαταπαύστως, η, ον. ἐπίθ. qui ne cesse point, assidu, ue. *incessabile*, *assiduo*, *ua*.

Α'καταπαύστως, ἰδὲ Ἀκατάπαυστα.

Α'κατάπειστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit persuader, *impersuasibile*.

Α'κατασκεύαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. raboteux, euse. qui n'est pas poli, ie. *rozzo*, *zagreggio*, *gia*. §. ἀκατασκεύαστος, ὁ μὴ κατασκευασμένος, qui n'est pas construit, te. *non costrutto*, *ta*.

Α'καταστασία, ους. inconstance, instabilité, *incostanza*, *instabilità*, *volubilità*.

Α'καταστάτα, ἐπίῤ. inconstamment, *incostantemente*, *volubilmente*.

Α'κατάστατος, η, ον. ἐπίθ. inconstant, ante. *incostante*, *instabile*, *volubile*.

Α'καταφρόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas meprisé, ée. *non disprezzato*, *ta*.

Α'κατέργαστος, η, ον. ἐπίθ. brut, ute. *rozzo*, *zagreggio*, *gia*.

Α'κατηγόρητα, ἐπίῤ. sans médisance, *senza maldicenza*.

Α'κατηγόρητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été accusé, ée. *non accusato*, *ta*. §. ἀκατηγόρητος, ὁ μὴ κατηγορημένος, μὴ κατακριμένος, dont on n'a pas médit, *di cui non si ha sparlato*, *di cui non si ha parlato male*.

Α'κατήχητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été instruit des misteres de la foi, qui n'a pas été catéchisé, *che non è stato catechizzato*.

Α'κατοίκητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κατοικημένος, inhabité, ée. *disabitato*, *ta*. *inospito*, *inabitato*,

Ανατογομαςος

τα. §. ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν κατοικεῖται, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, inhabitable, *inabitabile*.

Α'καυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐκάη, qui ne s'est point brulé, ée. *incombusto*, *sta*. §. ἀκαυστος, ὁποῦ δὲν καίεται, incombustible, *incombustibile*.

Α'κέντητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι κεντημένος, δὲν εἶναι σπασμένος μὲ τὸ κεντρί, qui n'est pas piqué, ée. qui n'est pas aiguillonné, ée. *non punto*, *non pungolato*, *ta*. §. ἀκέντητος, ὁποῦ δὲν εἶναι κεντημένος μὲ μετάξι ἢ ἄλλο, qui n'est pas brodé, ée. *non ricamato*, *ta*.

Α'κέντρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enté, ée. *non annestato*, *ta*. *non innestato*, *ta*.

Α'κένωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀδειασμένος, qui n'est pas évacué, ée. *non vuotato*, *ta*. §. φαγητὸν ἀκένωτον, viande, qui n'a eté servie, *vivanda non portata in tavola*.

Α'κέραιος, η, ον. ἐπίθ. entier, ière. *intero*, *ra*. §. ἀκέραιος, ὅλος, total, *totale*.

Α'κεραιότης, ουσ. τὸ ἀκέραιον, la totalité, *la totalità*.

Α'κέραστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερασμένος κρασί, dont on n'a pas versé à boire, *a chi non è stato dato da bere*.

Α'κέρατος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de cornes, *che non ha corna*.

Α'κέρδητος, ἀκέρδιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κερδημένος, qui n'est pas gagné, ée. *non guadagnato*, *ta*. §. ἀκέρδητος, ὁποῦ δὲν προξενεῖ κέρδος, qui n'est pas profitable, qui n'est pas lucratif, *che non è lucrativo*, *va*.

Α'κέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enduit de cire, *non incerato*, *ta*.

Α'κέφαλος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει κεφάλι, qui n'a point de tête, *che non ha testa*. §. ἀκέφαλοι, acéphales, *acefali*.

Α'κηδία, ὐσ. ἡ ἀηδία, ennui, *la noja*. §. ἀκηδία, ῥαθυμία, nonchalance, *pigrizia*.

Α'κηλίδωτος, η, ον. ἐπίθ. sans tache, immaculé, ée. *immacolato*, *ta*.

Α'κήρυκτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κηρυχθείς, μὴ δημοσιευθείς, qui n'est pas publiée, ée. qui n'est pas divulgué, ée. *non publicato*, *ta*. *non divulgato*, *ta*. §. ἀκήρυκτος, μὴ κηρυχθείς, ὁποῦ δὲν ἐκηρύχθη, δὲν ἐδιδάχθη τὸ εὐαγγέλιον, τὴν πίστιν, qui n'a pas éte preché, *che non è stato predicato*, *ta*.

Α'κινδυνευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐκινδύνευσε, qui n'a pas couru de danger, qui n'a pas risqué, *che non ha corso alcun pericolo*, *che non ha pericolato*. §. ἀκινδύνευτος, ὅστις δὲν κινδυνεύει, qui ne risque, qui n'est pas en danger, *che non pericola*, *che non è in pericolo*.

Α'κίνδυνος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει κανένα κίνδυνον, qui n'a point de danger, *che non ha pericolo*.

Α'κινδύνως, ἐπίρ. sans danger, sans risque, *senza pericolo*, *senza risico*.

Α'κινησία, ὐσ. immobilité, *immobilità*.

Α'κίνητα, ἐπίρ. avec immobilité, *immobilmente*.

Α'κίνητος, η, ον. ἐπίθ. immobile, *immobile*. §. τὸ ἀκίνητον, immobilité, *immobilità*. §. ἀκίνητα ἀγαθά, ἀκίνητα ὑπάρχοντα, ὡς σπήτια, ἀμπέλια, κτλ. biens immeubles, *beni immobili*. §. νερὰ ἀκίνητα ἤτοι στεκάμενα, ὁποῦ δὲν τρέχουν, croupissant, ante. stagnant, ante. *stagnante*.

Α'κλάδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas taillé, émondé, élagué, ée, *non potato*, *ta*. §. δένδρα ἀκλάδευτα, des arbres qui ne sont pas élagués, *alberi non potati*. §. ἀμπέλια ἀκλάδευτα, des vignes qui ne sont pas taillées, *vigne non potate*.

Α'κλαδος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point des branches, qui est sans branches, *che non ha rami*, *senza rami*.

Α'κλαυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été pleuré, *che non è stato pianto*.

Ani ... Annidia. ... della gallina.

Ἀκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κλειδωμένος, qui n'est pas fermé, ée à clef, *che non è inchiavato, ὴ chiuso con chiave*. §. ἀκλείδωτος, ἀνοικτὸς, μὴ ἀσφαλισμένος, ouvert, erte, qui n'est pas fermé, ée, *aperto, ta. dischiuso, sa. non serrato, ta.*

Ἄκλειστος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, erte. qui n'est pas fermé, *aperto, ta. non chiuso, sa. non serrato.*

Ἄκλεπτος, ἄκλεφτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas volé, ée. *non rubato, ta.*

Ἀκληρία, ὐσ. ξεκλήρημα, exhérédation, *diseredazione*. §. ἀκληρία, τὸ μὴ ἔχειν κληρονομίαν, τὸ μὴ ἔχειν κληρονόμους, faute d'héritiers, *mancanza d'eredi*.

Ἀκληρονόμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κληρονομημένος, qui n'a pas été hérédité, ée. *non ereditato, ta.*

Ἄκληρος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει κληρονόμους, celui ὴ celle qui n'a point d'héritiers, *colui ὴ colei che non ha eredi*. §. ἄκληρον ποιῶ, desheriter, *diseredare*.

Ἄκλιτος, η, ον. ἐπίθ. indeclinable, *indeclinabile*.

Ἀκλόνητος, η, ον. ἐπίθ. inebranlable, *immobile*.

Ἀκλουθον, ὐσ. arrière-faix, *placenta, secondina*.

Ἄκλωστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κλωσμένος, ἢ μὴ γνεσμένος, qui n'est pas filé, ée. *non filato, ta.* §. ἄκλωστος, μὴ κλωσμένος, ἤτοι μὴ στριμμένος, qui n'est pas tors, te. *non torto, ta.*

Ἀκμὴ, ὐσ. le dernier point d'accroissement d'une chose, *l'ultimo punto d'accrescimento d'una cosa*. §. ἀκμὴ, ἡ κορυφὴ τινὸς πράγματος, le sommet, *la cima*. §. ἀκμὴ, ἡ ἄκρα, ἡ μύτη τινὸς πράγματος, pointe, bec, *punta, cuspide*. §. ἀκμὴ, ὁ τρίτος βαθμὸς ἑνὸς πάθους, acme, *acma*.

Ἀκμονάκι, ὐσ. μικρὸν ἀκμόνι, enclumeau, enclumot, petite enclume, *ancudinetta, ancudinuzza*.

Ἀκμόνι, ὐσ. enclume, *incudine, ancudine*.

Ἀκοὴ, ὐσ. ἡ αἴσθησις τῆς ἀκοῆς, l'ouïe, *l'udito*. §. ἀκοὴ, τὸ ἀκούειν, audience, l'ouir, *udienza, ascolto*. §. ἐξ ἀκοῆς, par oui-dire, *per aver inteso dire*.

Ἀκοιμησία, ὐσ. insomnie, *veglia, difficoltà di dormire*. §. ἀκοιμησία, l'action de ne pas dormir, veille, *veglia, il non dormire*.

Ἀκοίμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀποκοιμημένος, qui n'est pas endormi, ie. qui veille, *non addormentato, ta*. §. ἀκοίμητος, ὅπου δὲν ἀποκοιμᾶται, qu'on ne peut faire endormir, *che non si può far addormentare*.

Ἀκοινωνησία, ὐσ. insociabilité, *insociabilità*.

Ἀκοινώνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν συγκοινωνᾶται, incommunicable, insociable, *incommunicabile, insociabile*. §. ἀκοινώνητος, qui ne s'est pas communié, *che non si è communicato*.

Ἀκοίταχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été regardé, ée. *non guardato, ta*.

Ἀκολάκευτα, ἐπίρ. sans flatterie, *senza lusinga, senza adulazione*.

Ἀκολάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas flatté, ée. *non adulato, ta*.

Ἀκολασία, ὐσ. immodestie, impudicité, intemperance, *immodestia, impudicità, intemperanza*.

Ἀκόλαστα, ἐπίρ. immodestement, impudiquement, *immodestamente, impudicamente*. §. ἀκόλαστα, sans être damné, sans se damner, *senza dannarsi*.

Ἀκόλαστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσελγὴς, immodeste, intempérant, ante. impudique, *immodesto, ta. impudico, ca. intemperante*. §. ἀκόλαστος, ὁ μὴ κολασμένος, qui n'est pas damné, ée. καὶ qui ne se damne, *non dannato, ta. che non si danna*.

Ἀκόλλητος, η, ον. ἐπίθ. décollé, ée. qui n'est pas collé, ée. *scollato, ta. non incollato, ta*.

Ἀκολούθημα, ὐσ. suite, poursuite, *seguimento, seguitamento*.

Ἀκολουθημένος, η, ον. ἐπίθ. suivi, ie. *seguitato, ta*.

Ἀκολουθήσας, μετ. ἀρ. qui a suivi, *che ha seguitato*.

το. §. ἀκολȣθήσας, ὀπȣ̀ ἀκολȣ́θησεν, ὁποῦ ἐσυνέβη, suivi, ie. qui est arrivé, seguito, ta.

Ἀκολȣθήσασα, μετ. θηλ. celle qui a suivi, colei che ha seguitato.

Ἀκολȣ́θησις, ȣ̓σ. suite, poursuite, seguimento, seguitamento. §. ἀκολȣ́θησις, σειρὰ, ἐξακολούθησις, suite, séguito. §. ἀκολούθησις, συνοδία, suite, cortége, seguito, corteggio.

Ἀκολȣθητὴς, ȣ̓σ. suivant, qui suit, seguitante, seguace.

Ἀκολȣθήτρια, ȣ̓σ. suivante, colei che seguita.

Ἀκολȣθία, ȣ̓σ. office, uffizio. §. ἀκολȣθία ἀνώνυμος τῶν ἀποσόλων καὶ μαρτύρων, commun des apôtres et des martyrs, comune degli apostoli, e de' martiri.

Ἀκόλȣθος, η, ον. ἐπίθ. suivant, ante. seguente, seguace. §. ἀκόλουθος, συνακόλȣθος, accessoire, accessorio. §. ἀκόλȣθος, ἐπακόλȣθος, consequent, ente. conseguente. §. τὸ ἀκόλȣθον, la suite, il séguito.

Ἀκολȣθȣ̃σα, μετ. θηλ. suivante, colei che séguita.

Ἀκολȣθῶ. Pʳ. suivre, seguitare. §. ἀκολȣθῶ, ἐπακολȣθῶ, continuer, suivre, continuare, seguitare. §. ἀκολȣθῶντας, en suivant, seguendo.

Ἀκολȣθῶν, μετ. ἀρ. suivant, qui suit, seguitante, seguitatore. §. ἀκολȣθῶν τὴν γνώμην τινὸς, sectateur, trice. settatore, seguace.

Ἀκολȣ́θως, ἐπίρ. par conséquent, consequemment, in conseguenza. §. ἀκολȣ́θως, κατὰ συνέχειαν, sans relâche, d'arrache pied, seguitamente.

Ἀκολύμπητος, η, ον. ἐπίθ. celui ȣ̓ celle qui n'a pas nagé, colui ȣ̓ colei che non ha nuotato.

Ἀκόλυθος, ȣ̓σ. Ἐκκλησιασικός τις, acolyte, accolito. §. τὸ σίγμα τȣ̃ ἀκολύθȣ, acolytat, accolitato.

Ἀκόμα, ἀκόμη, ἐπίρ. encore, même, ancora, anche, eziandio.

Ἀκόμπωτος, η, ον. ἐπίθ. ὀπȣ̀ δὲν ἔχει κόμπους, celui ȣ̓ celle qui n'a point des nœuds, colui ȣ̓ colei che non ha nodi. §. ἀκόμπωτος, ὁ μὴ θηλυκωμένος, qui n'est pas lacé, ée, non affibbiato, ta.

Ἀκομψος, η, ον. ἐπίθ. fade, insipide, infaceto, ta. sgraziato, ta.

Ἀκομψότης, ȣ̓σ. fadeur, insipidezza.

Ἀκόνδυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κονδυμένος, qui n'est pas logé, ée. non alloggiato, ta.

Ἀκόνη, ἄκονι, ȣ̓σ. queue, pierre à aiguiser, cote, cota.

Ἀκονίζω, ἰδὲ Ἀκονῶ.

Ἀκόνισμα, ȣ̓σιασ. aiguisement, lo affilare, lo aguzzare, arrotamento.

Ἀκονισμένος, η ον. μετ. émoulu, ue. aiguisé, ée, affilato, ta. aguzzato, ta. arrotato, ta.

Ἀκονισήρι. ȣ̓σ. pierre à aiguiser, ce qui sert pour aiguiser, cote.

Ἀκονισὴς, ȣ̓σ. émouleur, remouleur, arrotante, arrotino.

Ἀκόνισος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas émoulu, ue. émoussé, ée. non aguzzato, ta. non arrotato, ta.

Ἀκόνιτον, ȣ̓σ. φυτὸν τι φαρμακερὸν, aconite, aconito.

Ἀκόντυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas accourci, ie. non accorciato, ta. §. ἀκόντυτος, ἀπλησίασος, inabordable, qu'on ne peut approcher, inaccessibile.

Ἀκοντίας, ȣ̓σ. εἶδος κομήτȣ καὶ ὄφεως, acontias, sorta di cometa, e di serpente.

Ἀκοντίζω, Pʳ. darder, dardeggiare, saettare.

Ἀκοντίζων, μετ. ἀρ. qui darde, che dardeggia.

Ἀκόντιον, ȣ̓σ. dard, dardo.

Ἀκόντισμα, ȣ̓σ. l'action de darder, il dardeggiare.

Ἀκοντισὴς, ȣ̓σ. qui lance, qui darde, saettante.

Ἀκονῶ, Pʳ. affiler, aiguiser, émoudre, affilare, aguzzare, arrotare. §. ἀκονῶντας, en aiguisant, aguzzando.

Ἀκοπάνισος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pilé, ée. qui n'est pas broyé, ée. non pestato, ta.

Ἀκοπίασα, ἐπίρ. infatigablement, infaticabilmente, indefessamente.

Ἀκοπίασος, η, ον. ἐπίθ. ὅσις δὲν εἶναι κοπιασμένος, qui n'est pas las, lasse. qui n'est pas fati-

tigué, ée. *non affaticato*, *non faticato*, *ta*. §. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, ὁποῦ δὲν κουράζεται, infatigable, *infaticabile*, *indefesso*, *sa*.

Α'κοπιάστως, ἐπίρ. infatigablement, *infaticabilmente*. §. ἀκοπιάστως, χωρὶς κόπον, sans fatigue, *senza fatica*.

Α'κόπρισος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κοπρισμένος, qui n'est pas amendé, qui n'est pas engraissé, ée avec du fumier, *non letamato*, *ta*. *non ingrassato con letame*.

Α'κοπτος, ἰδὲ Ἄκοφτος.

Α'κόρδιστα, ἐπίρ. sans être bandé, *senza esser teso*.

Α'κόρδιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ τεντωμένος, qui n'est pas bandé, ée. *non teso*, *sa*. §. τόξον ἀκόρδιστον, arc debandé, ǹ qui n'est pas bandé, *arco allentato*, *non teso*. §. ἀκόρδιστος, μὴ κορδισμένος, διὰ τὰ μουσικὰ ὄργανα, qui n'est pas monté, *non rincordato*, *ta*. §. ὡρολόγιον ἀκόρδιστον, montre qui n'est montée, *orinolo non caricato*.

Α'κόσιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fauché, ée. *non segato*, *ta*.

Α'κοσκίνητος, ἀκοσκίνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ κοσκινισμένος, qui n'est pas criblé, ée. *non crivellato*, *non vagliato*, *ta*. §. ἀκοσκίνιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοσκινηθῇ, qu'on ne sauroit cribler, *che non si può vagliare*, *che non si può crivellare*.

Α'κόσμητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ κεκοσμημένος, qui n'est pas paré, ée. qui n'est pas orné, ée. *non adornato*, *ta*. *disadorno*, *na*.

Α'κοσμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de grace, qui est sans ornement, dé-paré, ée. *disadorno*, *na*. *inornato*, *ta*.

Α'κουβάλητος, ἀκουβάλιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐκουβαλήθη, ὁποῦ δὲν ἐκουβάλησε τὰ τζάβαλά του εἰς ἄλλο κονάκι, qui n'a pas deménagé, *che non ha sgombrato*, *non ha sgomberato*. §. ἀκουβάλητος, ὁποῦ δὲν ἐκουβαλήθη εἰς ἄλλο μέρος, qui n'a pas été transporté, ée. *non trasportato*, *ta*.

Α'κουή, ἰδὲ Ἀκοή.

Α'κουκούλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas encapuchonné, ée. *non incapperucciato*, *non incappucciato*, *ta*. §. ἀκουκούλωτος, ὁ μὴ ἔχων κουκούλαν, qui n'a pas de capuchon, *che non ha cappuccio*.

Α'κουμβίζω, ἀκούμβισμα, κτλ. ἰδὲ Ἀκουμπίζω, κτλ.

Α'κουμπίζω. Pʳ. appuier, *appoggiare*. §. ἀκουμπίζω. οὐδ. appuier, *appoggiarsi*. §. σὲ παρακαλῶ ἀκούμπισε, ἢ κάθησε, je vous prie, prenez place, assayez vous, *vi prego*, *sedete*, *mettetevi a sedere*. §. ἀκουμπίζωντας, s'appuyant, *appoggiandosi*.

Α'κουμπίσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a appuié, *colui ǹ colei che ha appoggiato*. §. ἀκουμπίσας, οὐδ. qui s'est appuié, ée. *appoggiato*, *ta*.

Α'κούμπισμα, ους. appui, soutien, *appoggio*. §. ἀκούμπισμα, τὸ ἀκουμπᾷν, l'action d'appuier, *appoggiamento*, *appoggiatura*. §. ἀκούμπισμα. Μεταφ. στήριγμα, ἔρυσμα, appui, soutien, *sostegno*.

Α'κουμπισμένος, η, ον. μετ. appuyé, ée. *appoggiato*, *ta*. §. ἀκουμπισμένος εἰς τὸν ἀγκῶνα, accoudé, ée. *appoggiato*, *ta col gomito*.

Α'κουμπιστήρι, ιοῦ. appui, *appoggio*, *appoggiatojo*. §. ἀκουμπιστήρι, πρᾶγμα τὶ διὰ ἀκούμπισμα. accoudoir, *bracciuolo*. §. ἀκουμπιστήρι, στήριγμα, ἔρεισμα, soutien, appui, *sostegno*.

Α'κουμπιστός, ή, όν. ἐπίθ. appuyé, ée, *appoggiato*, *ta*.

Α'κουμπῶ, Pʳ. appuyer, *appoggiare*, *sostenere*. §. ἀκουμπῶ, οὐδ. s'appuyer, *appoggiarsi*. §. ἀκουμπῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα, s'accouder, *appoggiarsi col gomito*. §. ἀκουμπῶ, κάθομαι, prendre place, s'asseoir, *mettersi a sedere*. §. ἀκουμπῶντας, ἐνεργ. appuyant, *appoggiando*. κὶ παθητ. s'appuyant, *appoggiandosi*.

Α'κούνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν κουνιέται, δὲν κινεῖται, δὲν ἀπαράζει ἀπὸ τὸν τόπον του, inébranlable, *immobile*, *immoto*,

το, *saldissimo*. §. ἀκύνιστος, ὁ μὴ κυνισμένος, μὴ νανουρισμένος, qui n' est pas bercé, ée. *non cullato*, *ta*.

Ἀκυρασία, ὑσ. qualité de ce qui est infatigable, *infaticabilità*.

Ἀκύρασα, ἐπίῤ. infatigablement, *infaticabilmente*, *instancabilmente*.

Ἀκύραστος, η, ον. ἐπίῤ. ὁ μὴ κυρασμένος, qui n' est pas fatigué, ée. *non faticato*, *ta*. *indefesso*, *sa*. §. ἀκύραστος, ὅπου δὲν κυράζεται, infatigable, *infaticabile*, *instancabile*.

Ἀκύρδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n' est point tondu, ue. *intonsa*, *sa*, *non tondato*, *ta*.

Ἀκύρσευτα, ἐπίῤ. sans pillage, *senza saccheggio*, *senza sacco*.

Ἀκύρσευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι κυρσευμένος, qui n' est pas pillé, ée. qui n' est saccagé, ée. *non saccheggiato*, *ta*. §. ἀκύρσευτος ὅπου δὲν κυρσεύεται, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ κυρσευθῇ, qu' on ne peut piller, qu' on ne peut saccager, *che non si può saccheggiare*.

Ἀκύσας, μετ. ἀρ. qui a entendu, qui a ecouté, *ascoltatore*, *che ha ascoltato*, *che ha inteso*.

Ἀκύσασα, μετ. θηλ. celle qui a entendu, qui a écouté, *ascoltatrice*, *colei che ha ascoltato*, *che ha inteso*.

Ἀκυσθεὶς, εῖσα, εν. μετ. entendu, ue. *inteso*, *sa*. *ascoltato*, *ta*.

Ἀκύσιος, ἐπίθ. involontaire, *involontario*, *ria*.

Ἀκυσίως, ἐπίῤ. involontairement, mal-gré, *involontariamente*, *mal volontieri*, *malgrado*.

Ἄκυσμα, ὕσιας. ἡ ἀκοὴ, l' ouïe, *l' udito*. §. ἄκυσμα, τὸ ἀκύειν, l' action d' écouter, d' ouïr, *l' udire*, *ascoltamento*, *ascolto*, *udienza*.

Ἀκυσμένος, η, ον. μετ. ouï, ie. écouté, ée. *udito*, *ta*. *inteso*, *sa*. *ascoltato*, *ta*. *sentito*, *ta*. §. ἀκυσμένος, ξακυστὸς, περίφημος, renommé, ée. *rinomato*, *ta*. *celebre*.

Ἀκυστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀκοὴν, acoustique, auditif, ive. *acustico*, *ca*. *auditorio*, *uditorio*. §. ἡ ἀκυστικὴ τέχνη, l' acoustique, *la scienza de' suoni*.

Ἀκυστὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. renommé, ée. *rinomato*, *ta*. §. ἀκυστὸς, ἄξιος ἀκοῆς, ἄξιος διὰ νὰ ἀκυσθῇ, qui mérite d' être entendu, ue. *degno d' esser ascoltato*, *ta*.

Ἀκύω, Pr. ouir, écouter, *udire*, *ascoltare*. §. ἀκύσαυτί ἄκουσε, écoutez, *sentite*. §. ἀκύω, αἰσθάνομαι, sentir, *sentire*. §. ἀκύω καταλαμβάνω, comprendre, *intendere*. §. τί ἀκύεται, τί νέον ἀκύεται; quel bruit court? que dit on de nouveau? *qual voce corre*, *cosa si sente? cosa si dice di nuovo?* §. ἀκύεται ὅτι, le bruit court, *si sente*, *s' è sparsa voce*. §. μὴν ἀκῦς τὰ λόγιά τυ διότι θέλει μετανοήσης, ne pretez pas oreille, ne faites pas attention à ses discours etc. *non date retta*, *non date ascolto a quel che dica*, κτλ. §. ἀκύομαι, αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω τὸν ἐμαυτόν μυ, se sentir, *sentirsi*. §. ἀκύομαι, ἤγουν εἰσακύομαι, περνᾷ ὁ λόγος μου, être écouté favorablement, *esser esaudito*. §. δὲν ἀκύεται λόγος, ἤγουν εἶναι ἄκρα σιωπὴ, on n' y entend pas le moindre bruit, *si sente un zitto*. §. ἀκύοντας, écoutant, entendant, *ascoltando*, *intendendo*. §. ἀκύοντας αὐτὸ εἶπε, ayant cela entendu, il a dit, *ciò inteso*, *avendo questo inteso*, *ha detto*. §. ἀφ' ὗ ἤκυσε, après avoir entendu, *dopo aver inteso*.

Ἀκύων, ὕσα, μετ. écoutant, ante. qui écoute, qui entend, *ascoltante*, *audiente*.

Ἄκοφτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι κομμένος, qui n' est pas coupé, ée. *non tagliato*, *ta*. §. ἄκοφτος ὅπου δὲν κόφτεται, non sécable, qu' on ne sauroit couper, *insecabile*, *che non si può tagliare*.

Ἄκρα, ὑσ. ἄκρα τινὸς πράγματος, bout, bord, *estremità*, *orlo*, *fine*. §. ἄκρα, ἀγκωνὴ, coin, *canto*, *angolo*. §. τὸ ἔρριψεν εἰς μίαν ἄκραν, il l'a jeté dans un coin, *l' ha get-*

zato in un angolo. §. ἄκρα, μύτη τινὸς πράγματος, pointe, *punta*. §. ἄκρα, κορυφὴ, sommet, cime, cima, *sommità*, *sommo*.

Ἀκρασία, ἡ. intempérie, *intemperie*.

Ἀκράτεια, ἡ. incontinence, intemperance, *incontinenza*, *intemperanza*.

Ἀκρατὴς, ἐπίθ. incontinent, ente. intempérant, ante. *incontinente*, *intemperante*.

Ἀκράτητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit tenir, arrêter, *che non si può tenere*, *trattenere*. §. ἀκράτητος, ὅσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρατηθῇ, ὁρμητικὸς, emporté, qui ne peut tenir ses passions, effrené, ée. *sfrenato*, *ta*. *che non può tener se stesso in freno*.

Ἀκρατὸς, η, ον. ἐπίθ. ἄδολος, pur, ure. *puro*, *ra*. *mero*, *ra*. [illegible]

Ἀκρέμαστος, η, τον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι κρεμασμένος, ὁποῦ δὲν κρέμεται, qui n'est pas suspendu, ue. qui n'a pas été attaché, ée. *non appeso*, *che non è stato appeso*. §. ἀκρέμαστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρεμασθῇ, qu'on ne sauroit pendre, *che non si può appendere*.

Ἄκρη, ἄκρια, ἰδὲ Ἄκρα.

Ἀκριβὰ, ἐπίρ. μὲ ἀκριβὴν τιμὴν, cher, chérement, à haut prix, *caramente*, *a gran prezzo*, *a caro prezzo*. §. ἀγοράζω πολὺ ἀκριβὰ, acheter à grand prix, à au poids de l'or, *comprar a gran prezzo*, *a peso d'oro*. §. ἀκριβὰ μὲ ἀκρίβειαν, exactement, avec exactitude, *esattamente*, *con esattezza*. §. ἀκριβὰ, ἀγαπητὰ, chérement, tendrement, de bon cœur, avec beaucoup d'affection, *caramente*, *amorevolmente*, *di cuore*. §. ἀκριβὰ, φειδωλῶς, φιλάργυρα, chichement, mesquinement, *scarsamente*, *parcamente*.

Ἀκριβαγαπημένος, η, ον. μετ. très-aimé, ée. bien aimé, ée. tendrement aimé, ée. *amatissimo*, *ma*. *dilettissimo*, *ma*. *svisceratamente amato*, *ta*.

Ἀκριβαγαπῶ, Ρ. aimer tendrement, aimer de tout son cœur, *amare teneramente*, *svisceratamente*.

Ἀκριβαίνω, Ρ. αὐξαίνω τὴν τιμὴν τινὸς πράγματος, renchérir, *rincarare*. §. ἀκριβαίνω γίνομαι ἀκριβὸς, renchérir, devenir plus cher, hausser de prix, *rincarare*, *crescer di prezzo*, *diventar più caro*.

Ἀκρίβεια, ἡ. αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, cherté, *carestia*. §. ἀκρίβεια, ἔλλειψις, disette, *penuria*. §. ἀκρίβεια, τὸ ἀκριβὲς, exactitude, justesse, précision, *esattezza*, *accuratezza*, *giustezza*, *precisione*. §. κατ' ἀκρίβειαν, juste, au juste, précisement, à point nommé, *giusto*, *esattamente*, *precisamente*, appunto, *appuntamente*, *appuntino*.

Ἀκριβέστατα, ἐπίρ. très-exactement, *esattissimamente*, *accuratissimamente*.

Ἀκριβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-exact, cte. *esattissimo*, *ma*. *accuratissimo*, *ma*. §. ἀκριβέστατος φίλος, ami très intime, *amico svisceratissimo*.

Ἀκριβὴς, ἐπίθ. exact, acte juste, *esatto*, *ta*. *accurato*, *ta*. *giusto*, *sta*. §. ἀκριβὴς εἰς τὸ νὰ πράξῃ τι, ὅσις δὲν λείπει ἀπὸ τὸ ὑποσχεθέν, ponctuel, *puntuale*. §. ἀκριβὴς φίλος, ami intime, cordial, *amico intimo*, *cordiale*, *di cuore*.

Ἀκριβοθεωρῶ, ἀκριβοκοττάζω, Ρ. observer attentivement, regarder de trop près, considerer, examiner, peser avec la plus grande justesse, *osservare*, *esaminare attentamente*, *guardar troppo nel sottile*, *bilanciare*, *pesare colla bilancia dell'orafo*.

Ἀκριβολογία, ἡ. exacte observation, examen soigneux, *osservazione*, *esame esatto*.

Ἀκριβολογῶ. Ρ. peser, examiner soigneusement, *esaminare*, *ponderare*, *considerare esattamente*.

Ἀκριβομιλῶ, Ρ. parler exactement, *parlar esattamente*.

Ἀκριβοξετάζω, Ρ. examiner, rechercher soigneusement, *indagare*.

Ἀκριβοξεταστὴς, ἡ. qui recher-

cherche soigneusement, *indagatore.*

Α'κεϱβοπωλημένος, ἢ ἀκεϱβοπωλημένος, η, ον. μετ. survendu, ue. *sopravvenduto, venduto, ta. più caro.*

Α'κεϱβοπωλήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a vendu plus cher, *colui, o colei che ha sopravvenduto.*

Α'κεϱβοπωλῶ, ἢ ἀκεϱβοπωλῶ. P. survendre, vendre plus cher, *sopravvendere, vendere più caro.*

Α'κεϱβός, ἡ, όν. ἐπίθ. cher, ère. *caro, ra.* §. ἀκεϱβός, ὁ φιλάργυρος, retenu, avare, *avaro, caro, ra.* §. ἀκεϱβός φίλος, ami cordial, *amico cordiale, amico di cuore.*

Α'κεϱβοχαιρετῶ, P. saluer cherément, *salutare caramente.*

Α'κεϱβότατος, η, ον. ἐπίθ. très-cher, *carissimo, ma.*

Α'κεϱβότερος, η, ον. ἐπίθ. plus cher, re. *più caro, ra.*

Α'κρίδα, ἡ. sauterelle, *cavalletta.*

Α'κριμάτιστα, ἐπίρ. sans peché, sans crime, *senza delitto.*

Α'κριμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans crime, *che è senza delitto, o chi non si può imputar delitto.* §. ἀκριμάτιστος, ἀναμάρτητος, impeccable, *impeccabile.*

Α'κριμός, ή, όν. ἐπίθ. extrême, dernier, ère, *estremo, ma.*

Α'κριτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas jugé, ée. *non giudicato, ta.*

Α'κροάζομαι, P. écouter, prêter l'oreille, *ascoltare, dar ascolto.*

Α'κρόαμα, ἡ. l'action d'écouter, *l'ascolto, ascoltamento.*

Α'κροαματικός, ή, όν. ἐπίθ. ἐν χρήσει ἀκροαματικά μαθήματα, lections publiques, *lezioni publiche di professore.*

Α'κρόασις, ἡ. l'action d'ouir, d'écouter, *udienza. ascoltamento.* §. δίδω ἀκρόασιν, donner audience, *dare udienza, dare ascolto.* §. λαμβάνω ἀκρόασιν, avoir audience, *aver udienza.* §. λαμβάνω ἀκρόασιν, εἰσακούομαι, être exaucé, *esser esaudito, ta.*

Α'κρόασμα, ἀκροασματικός, ἰδὲ Α'κρόαμα, ἀκροαματικός.

Α'κροατήριον, τό. audience, auditoire, *l'auditorio, l'auditorio.*

Α'κροατής, ὁ. auditeur, qui écoute, *ascoltatore, trice, ascoltante.*

Α'κροατικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'auditeur, *appartenente all'auditore.*

Α'κροβάτης, ὁ. εἶδος χορευτοῦ τῶν παλαιῶν. acrobate, *spezie di ballerino da corda.*

Α'κροβολίζομαι, P. escarmoucher, *scaramucciare.*

Α'κροβολισμός, ὁ. escarmouche, *scaramuccia.*

Α'κροβολιστής, οὐ. escarmoucheur, *che scaramuccia, badaluccatore.*

Α'κροβυστία, ἡ. prépuce, *prepuzio.*

Α'κρογιαλιά, ἀκροθαλασσιά, ἡ. rivage, cotière, le bord de la mer, *costiera, spiaggia, lido.*

Α'κρογωνιαῖος, ἐπίθ. λίθος ἀκρογωνιαῖος, pierre angulaire. *pietra angolare.*

Α'κροδάκτυλον, ὕσιας. le bout du doigt, *la punta del dito.*

Α'κρον, τό. le bout, l'extremité, *estremità.*

Α'κρόνυχον, τό. εἶδος ἀστέρος, achronyque, *acronico.*

Α'κρόπολις, ως. citadelle, forteresse, *cittadella, fortezza.* §. ἀκρόπολις τῆς καραβίου, καὶ ξυλόκαστρα τοῦ καραβίου, accastillage, *i castelli della poppa, e della prua d'una nave.*

Α'κρος, ἐπίθ. ὁ ἔσχατος, extrême, *estremo, ma.* §. ἄκρος, ἀνώτατος, suprême, *sommo, ma.*

Α'κροστιχίς, ως. acrostiche, *acrostico.*

Α'κρότης, ἡ. ἡ κορυφή, la cime, le sommet, *la sommità.*

Α'κρωώμενος, η, ον. μετ. écoutant, ante. qui écoute, *ascoltante.*

Α'κρώμιον, τό. acromion, *acromio.*

Α'κρωτήριον, τό. promontoire, *promontorio.*

Α'κτένιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι κτενισμένος, qui n'est pas peigné, ée. *non pettinato, ta.* §. ἀκτένιστος ὅτις ἔχει τὰ μαλλιά ξέπλεκα, échevelé, ée. *scapigliato, ta.*

Ἀκτημοσύνη, ὐσ. pauvreté, disette, *indigenza*.

Ἀκτήμων, ὐσ. pauvre, disetteux, euse. indigent, ente. *povero, ra. indigente, bisognoso, sa*.

Ἀκτίνα, ὐσ. rayon, *raggio*. §. ἀκτίνα, ἢ ἀδράκτι τῦ τροχῦ, rais, *razzo di ruota*.

Ἀκτινοβόλημα, καὶ Ἀκτινοβόλισμα, ὐσ. rayonnement, irradiation, *irradiazione, brillamento, radiazione*.

Ἀκτινοβόλος, ἐπίθ. radieux, euse. *radioso, sa*.

Ἀκτινοβολῶ, P'. rayonner, *radiare*.

Ἀκτινοβολῶν, ῦσα. μετ. rayonnant, ante. radieux, euse, *radiante, radioso, sa*.

Ἀκτινοειδής, ἐπίθ. qui ressemble aux rayons, *che rassomiglia a' raggi*.

Ἄκτιστος, η, ον. ἐπίθ. increé, ée. *increato, ta*. §. ἄκτιστος, ὅπῦ δὲν ἐκτίσθη, δὲν οἰκοδομήθη, qui n'est pas bati, ie. *non fabbricato, ta*.

Ἀκτύπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frappé, ée. qui n'est pas battu, ue. *non battuto, ta*.

Ἀκυβερνησία, ὐσ. incurie, nonchalance, défaut de soin, *incuria, negligenza*. §. ἀκυβερνησία, ἔλλειψις κυβερνήσεως, defaut de gouvernement, *mancanza di governo*.

Ἀκυβέρνητα, ἐπίρ. χωρὶς κυβέρνησιν, sans soin, sans conduite, *senza cura, senza condotta*.

Ἀκυβέρνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gouverné, ée. *non governato, ta*. §. ἀκυβέρνητος, ὅπῦ δὲν ἔχει τὴν κυβέρνησίν τε, καὶ ἀναγκαῖά τε, mal-aisé, ée. *malagiato, ta. scarso, sa*.

Ἀκυλίντριστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit aplanir, aplatir. *che non si può appianare*.

Ἀκύλιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas roulé, ée. *non rotolato, ta*.

Ἀκύματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point des flots, *senza onde*.

Ἀκυμάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει κύματα, καὶ δὲν εἶναι ταραγμένος ἀπὸ τὰ κύματα, calmé, ée. *abbonacciato, ta*.

Ἀκυνήγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas poursuivi, ie. *non inseguito, ta*.

Ἀκυρολογία, ὐσ. discours niais, *baloccheria, frascheria*.

Ἄκυρος, ἐπίθ. invalide, *invalido, da*. §. τὸ ἄκυρον τινὸς πράγματος, l'invalidité, *l'invalidità*.

Ἀκυρότης, Ἀκυροσύνη, ὐσ. abolissement, abolition, *abolizione, cassazione*.

Ἀκυρῶ, P'. abolir, annuller, casser, *abolire, annullare, cancellare, cassare*.

Ἀκυρωθείς, εῖσα, έν. μετ. aboli, ie. annullé, ée. *abolito, ta. annullato, ta. cassato, ta*.

Ἀκύρωσις, ὐσ. abolition, cassation, *annullazione, cassazione*.

Ἄκωλος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει κώλους, qui n'a point de fesses, *che non ha natiche*.

Ἀκώλυτος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεμπόδιστος, qui n'est pas empêché, ée. *non impedito, ta*.

Ἀκωλύτως, ἐπίρ. ἀνεμποδίστως, sans empêchement, *senza impedimento*.

Ἄκων, ἰδὲ Ἀκούσιος.

Ἀλαβαστρένιος, νια, νιον. ἐπίθ. d'albâtre, *alabastrino, na*.

Ἀλαβαστρίτης, ουσ. λίθος τις, alabastrite, *alabastro di volterra*.

Ἀλάβαστρον, ὐσ. albâtre, *alabastro*.

Ἀλώβητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas blessé, ée. *non ferito, ta*. §. ἀλάβωτος, ἄβζωτος, ὅπῦ δὲν λαβώνεται, invulnérable, *invulnerabile*.

Ἀλαγάριστος, ἐπίθ. qui n'est pas distillé, ée. *non lambiccato, ta*.

Ἀλαζονεία, ὐσ. arrogance, orgueil, *arroganza, orgoglio, fasto*. §. μὲ ἀλαζονείαν, arrogamment, orgueilleusement, *arrogantemente, orgogliosamente*.

Ἀλαζονεύομαι, P'. s'enorgueillir, *inorgoglirsi, divenire orgoglioso*.

Ἀλαζονικός, ή, όν. ἐπίθ. orgueilleux, euse, *orgoglioso, sa*.

Ἀλαζονικῶς, ἐπίρ. arrogamment, orgueilleusement, fastueusement, *arrogantemente, orgogliosamente, fastosamente*.

Ἀλαζών, ουσ. arrogant, ante. fasteux, euse. orgueilleux, euse, *fastoso, sa*.

σα. *arrogante*, *orgoglioso*, *sa*.

Α᾽λάθιδα, ἐπίῤ. χωρὶς λάθος, χωρὶς σφάλμα, infailliblement, *infallibilmente*.

Α᾽λάθιδωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅτε δὲν εἶναι ἐσφαλμένος, qui n'a point de fautes, très-correct, *che non ha errori*, *correttissimo*, *ma*. §. ἀλάθιδωτος, ὁ μὴ σφάλλων, ὁ μὴ λανθάνων, infaillible, *infallibile*. §. τὸ ἀλάθιδωτον, l'infaillibilité, *l'infallibilità*.

Α᾽λάϊ, ὐσ. train, *seguito*, *treno*.

Α᾽λάκαιρα, ἐπίῤ. entiérement, totalement, tout-à-fait, *interamente*, *totalmente*.

Α᾽λάκαιρος, η, ον. ἐπίθ. entier, ière. total, *intero*, *ra*. *integro*, *gr*. *totale*.

Α᾽λαλαγμός, ὐσ. fracas, tintamarre, charivari, tapage, *strepito*, *rumore*, *fracasso*, *schiamazzo*.

Α᾽λαλα, ἐπίῤ. sans parler, *senza parlare*.

Α᾽λαλάζω, P^r. faire du bruit, du tapage, tapager, *fare schiamazzo*, *rumore*.

Α᾽λαλος, η, ον ἐπίθ. muet, te. qui ne parle point, *muto*, *ta*. *mutolo*, *la*.

Α᾽λαμβίκος, ὐσ. alambic, *distillatorio*.

Α᾽λας, ὐσ. sal, *sale*.

Α᾽λατερόν, ὐσιας. salière, *saliera*.

Α᾽λατίνιος, ἐπίθ. salin, ine. *salino*, *na*.

Α᾽λατηρός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπε ἔχει ἅλας, salin, ine. *salino*, *na*.

Α᾽λατζᾶς, ὐσ. étoffe rayée, *vergato*, *rigato*, *ta*.

Α᾽λατήριον, ἰδὲ Α᾽λατερόν.

Α᾽λάτι, ὐσιας. ἅλας, sel, *sale*.

Α᾽λατίζω, P^r. saler, saupoudrer, *salare*, *insalare*, *saleggiare*.

Α᾽λατίζων, ὐσα, μετ. celui ou celle qui sale, *colui o colei che insala*.

Α᾽λάτισμα, ὐσ. salaison, salage, *insalatura*.

Α᾽λατισμένος, η, ον. μετ. salé, ée. *salato*, *ta*. *insalato*, *ta*.

Α᾽λατιστής, στρα. ἐπίθ. celui ou celle qui sale, *colui o colei che insala*.

Α᾽λατίστρα, ὐσ. ξύλινον ἁλατερόν, saloir, *vaso di legno da tenervi il sale*.

Α᾽λατιστός, ή, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato*, *ta*.

Α᾽λατοδοχεῖον, ὐσ. salière, *saliera*.

Α᾽λατοπήγιον, ὐσ. saunerie, saline, *salina*, *fabbrica di sale*.

Α᾽λατοπωλεῖον, ὐσ. saunerie lieu où l'on vend le sel, *luogo dove si vende il sale*.

Α᾽λατοπώλης, ὐσ. saunier, *venditor di sale*.

Α᾽λαφρός, κτλ. ἰδὲ Ε᾽λαφρός.

Α᾽λγεβρα, ὀυσ. algebre, *algebra*.

Α᾽λέθω, P^r. moudre, *macinare*. §. ὁ μύλος δὲν ἀλέθει, le moulin chôme, *il mulino non macina*.

Α᾽λέθων, ὐσα. μετ. qui moud, *macinante*.

Α᾽λειμμα, ὐσ. onction, *unzione*. §. ἄλειμμα, ὕλη διὰ ἄλειμμα, gras, graisse, *grasso*, *untume*, *unto*.

Α᾽λειμμένος, η, ον. μετ. oint, te, *unto*, *unta*.

Α᾽λειτούργητος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν ἤκυσε τὴν λειτουργίαν, qui n'a pas assisté à la messe, *che non ha ascoltato la messa*. §. ἀλειτούργητος, eglise où on n'a pas chanté la messe, *chiesa*, *dove non è stata celebrata la messa*.

Α᾽λειψις, ὐσιας. onction, *unzione*.

Α᾽λειφή, ὐσ. onguent, *unguento*.

Α᾽λειφτής, ὀυσ. qui oint, *che unge*.

Α᾽λείφω, P^r. oindre, *ugnere*, *ungere*.

Α᾽λέκτωρ, ἰδὲ Πετεινός.

Α᾽λεκτορομαντεία, ὐσιας. alectoromancie, *divinazione per mezzo de' galli*.

Α᾽λεξιτήριον, ὀυσ. alexiterre, *alessifarmaco*.

Α᾽λεξιπύρετον, ὐσ. alexipyrétique, *febbrifugo*.

Α᾽λεξιφάρμακον, ὐσ. alexipharmaque, *alessifarmaco*.

Α᾽λεπῦ, ὐσ. renard, *volpe*.

Α᾽λεπόγουνα, ὐσ. pelisse de renard, *pelliccia di pelle di volpe*.

Α᾽λεσμα, ὀυσ. moulage, mouture, *macinatura*, *macinamento*.

Α᾽λεσμένος, η, ον. ἐπίθ. moulu, ue, *macinato*, *ta*.

Α᾽λεστής, ὀυσ. qui moud, *macinante*, *che macina*.

Α᾽λεστικόν, ὐσ. ὁ μισθὸς τῦ μυ-

Α'κτ
té,
Α'κτη
sette
ente.
gente
Α'κτίνα
gio. §.
τι τῶ
ζο di
Α'κτινοβ
νοβόλι
ment,
radiaz.
radiaz
Α'κτινοβ
dieux,
Α'κτινοβ
ner, r.
Α'κτινοβ
rayon
dieux,
radioso
Α'κτινοει
semble
rassom.
Α'κτιςος
creé,
§. ἄκτ
τίδη,
qui n
non f
Α'κτύπ
qui n
qui n
non
Α'κ
fait
man
Α'κυβ

, α, α.
, ε. più
. §.
, veridique,
, ε.
, α, α. ἐπίϑ.
, bigle, guercio,
, bieco, stra-
. P. loucher,
, esser guercio, guar-
, stralunare. §.
, en lou-
, guardando bieco.
, ἡ. più
, alecton, Aleto,
Furie infernali.
, μετ. ἀφ.
lui a oublié, co-
dimenticata.
, μετ. ϑηλ.
lui a oublié, co-
dimenticato.
, ἡ. oubli,
, dimentican-
, dimentica-
.
, ἡ. ou-
. qui ou-
, ta,
.
, ἡ. oubli,
, dimenti-
.
, ἡ. oubli,
. obblia-
.

λευτικῶς, ἰδὲ ψαρᾶς, ψαράδικος, ψαράδικα.

Α'λικάκαβον, ὐσ. τὸ δένδρον, baguenaudier, *solano*. §. ἀλικάκαβον ὁ καρπός, baguenaude, *solano*, *solatro*.

Α'λικὴ, ὐσ. saline, *salina*.

Α'λικός, ή, όν. ἐπίθ. salin, ine. *salino*, *na*.

Α'λισίβα, ἰδὲ Ἀλυσίβα.

Α'λισφακιὰ, ἀλιφασκιά, ὐσ. ἐλελίσφακος, sauge, *salvia*.

Α'λιτήριος, ἐπίθ. méchant, te. pervers, erse, *malvagio*, *gia*. *perverso*, *sa*.

Α'λκοράνι, ὐσιας. alcoran, *alcorano*.

Α'λκυὼν, ὐσ. πουλί, alcyon, *alcione*.

Α'λλά. Συνδ. mais, *ma*.

Α'λλαγὴ, ὐσ. change, échange, *cambio*, *cambiamento*, *scambio*. §. ἀλλαγὴ, μεταβολὴ εἰς ἄλλο, convertissement, *trasmutazione*. §. ἀλλαγὴ ἑνὸς πράγματος μὲ ἄλλο, troc, *baratto*, *barattamento*.

Α'λλάγι, ἰδὲ Ἀλλάϊ.

Α'λλαγμα, ὐσιας. changement, *cambiamento*, *mutazione*, *scambiamento*.

Α'λλαγμένος, η, ον, μετ. changé, ée. *cambiato*, *ta*. *scambiato*, *ta*. *mutato*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταβαλμένος εἰς ἄλλο, converti, ie. *convertito*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταλλαγμένος μὲ ἄλλο πρᾶγμα, troqué, ée, *barattato*, *ta*.

Α'λλάζουσα, μετ. θηλ. celle qui change, *colei che cangia*, *che muta*.

Α'λλάζω, Ρ'. changer, échanger, *cambiare*, *scambiare*, *mutare*. §. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιὰ, troquer, *barattare*, *permutare*. §. ἀλλάζω τόπον, changer de lieu, changer pays, *cangiare luogo*, *mutar paese*. §. ἀλλάζω γνώμην, changer d'avis, *cangiar pensiero*. §. ἀλλάζει ὁ καιρὸς, le temps est changé, *il tempo è cambiato*. §. ἀλλάζοντας, en changeant, *cangiando*, *mutando*.

Α'λλάζων, μετ. ἀρ. celui qui change, *colui che cangia*, *che muta*.

Α'λλακτὴς, ὐσ. qui change, *cambiatore*. §. ἀλλακτὴς, ὅστις κάμνει ἀλλαγὴν, troqueur, *barattatore*.

Α'λλακτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. muable, *mutabile*, *mutevole*.

Α'λλαξιὰ, ἀλλάξιμον, ὐσ. change, *cambiamento*, *mutazione*. §. ἀλλαξιὰ, troc, *baratto*. §. κάμνω ἀλλαξιὰν, troquer, *barattare*, *permutare*.

Α'λλαξοκαιριὰ, ὐσ. μεταβολὴ τοῦ καιροῦ, changement de temps, *mutazione di tempo*. §. ἀλλαξοκαιριὰ, συχνὴ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ, fréquent changement de temps, *frequente mutazione di tempo*.

Α'λλαξοπίστης, ουσ. renégat, qui renie sa religion, *rinegato*, *che abbiura*.

Α'λλαξοπιστήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui renie sa religion, qui change de religion, *colui ò colei che rinega*, *ò abbiura la sua religione*.

Α'λλαξοπιστία, ὐσ. μεταβολὴ θρησκείας, changement de réligion, *cangiamento di religione*. §. ἀλλαξοπιστία, ἀπάρνησις τῆς ἰδίας θρησκείας, l'action de renier sa religion, *l'abbiurare la propria religione*.

Α'λλαξόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui change sa religion, *colui che muta la sua religione*.

Α'λλαξοπιστῶ, Ρ'. changer de religion, renier sa religion, *cangiar di religione*, *rinegare la propria religione*. §. ἀλλαξοπιστῶντας, reniant sa religion, *rinegando la propria religione*.

Α'λλαχόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ ἄλλο μέρος, d'ailleurs, *d'altronde*.

Α'λλαχοῦ, ἐπίρ. autrepart, *altrove*.

Α'λλεῶς, ἰδὲ Ἀλλέως.

Α'λλεώτικα, ἐπίθ. autrement, *altrimenti*, *in altra manisra*.

Α'λλεώτικος, η, ον. ἐπίθ. différent, te. *differente*.

Α'λλέως, ἐπίρ. εἰς ἄλλον τρόπον, autrement, *altrimenti*. §. ἀλλέως, εἰδὲ μὴ, si non, *altramente*.

Α'λλη, ἰδὲ Ἄλλος.

Α'λληγόρημα, ὐσ. ἀλληγορικὴ ἐξήγησις, interpretation allégorique, *interpretazione allegorica*.

Α'λληγορητὴς, ὐσ. allego-

μυλωνᾶ διὰ τὸ ἄλεσμα, mouture, *mulenda*, *molenda*.

Ἀλετᾶς, ὁ. laboureur, *aratore*.

Ἀλέτι, ὁ. charrue, *aratro*.

Ἀλετρειά, ἡ. un labourage, *un' aratura*. §. ἀλετριά, τὸ αὐλάκι ὅπου κάμνει τὸ ἀλέτι, sillon, *solco*.

Ἀλετίζω, Ρ'. labourer, *arare*.

Ἀλέτισμα, τό. labourage, *l'arare*, *aratura*.

Ἀλετισμένος, η, ον, μετ. labouré, ée. *arato*, *ta*.

Ἀλετον, ἰδὲ Ἀλέτι.

Ἀλευρᾶς, ὁ. farinier, *farinajuolo*.

Ἀλεῦρι, τό. farine, *farina*.

Ἀλευρόκολλα, ἡ. colle de farine, *colla di farina*.

Ἀλευροπάζαρον, τό. marché où l'on vend la farine, *mercato*, *dove si vende la farina*.

Ἀλευροπώλης, ὁ. farinier, *farinajuolo*.

Ἀλεύρωμα, τό. l'action d'enfariner, *l'infarinare*.

Ἀλευρωμένος, η, ον. μετ. enfariné, ée. *infarinato*, *ta*.

Ἀλευρώνω, Ρ'. enfariner, *infarinare*.

Ἀλευρωτής, ὁ. celui qui poudre de farine, *colui che asperge di farina*.

Ἀλήθεια, ἡ. la vérité, *la verità*. §. ἀλήθεια, ἀληθινά, τῇ ἀληθείᾳ, en vérité, vraiment, *in verità*, *veramente*.

Ἀληθέστατα, ἐπίρ. très-véritablement. *verissimamente*.

Ἀληθέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-vrai, ie. *arcivéra*, *ra*, *verissimo*, *ma*.

Ἀληθέστερα, ἐπίρ. plus vraiment, *più vero*, *più veramente*.

Ἀληθέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus vrai, ie. *più vero*, *ra*.

Ἀληθευμα, τό. vérification, *verificazione*.

Ἀληθευτικός, ἐπίθ. qui se vérifie, *che si verifica*.

Ἀληθεύω, Ρ'. λέγω τὴν ἀλήθειαν, dire la vérité, *dire la verità*. §. ἀληθεύω, εὐγαίνω ἀληθινός, se vérifier, *verificarsi*. §. ὁ λόγος μου ἀλήθευσε, mes paroles se sont vérifiées, *le mie parole si sono verificate*. §. ἀληθεύω, ἀποδείχνω ἀληθινόν, vérifier, *verificare*. §. ἀληθεύω, κάμνω διὰ τὸ ἀληθὲς τινὸς πράγματος, avérer, *avverare*.

Ἀληθής, ές, ἐπίθ. vrai, vraie, *vero*, *vera*. §. ἀληθής, ἀληθινός, véritable, *veritiero*, *ra*. §. τὸ ἀληθές, le vrai, la verité, *il vero*, *la verità*.

Ἀληθινά, ἐπίρ. vraiment, véritablement, en vérité, *veramente*, *in verità*, §. ναὶ ἀληθινά, oui da, oui certes, oui vraiment, *si davvero*, *si certo*. §. ἀληθινά, μὲ τὰ σωστά, χωρὶς μασκαρᾶ, tout de bon, *davvero*, *da senno*.

Ἀληθινός, ή, όν. ἐπίθ. vrai, ie. *vero*, *ra*. §. ἀληθινός, ἀληθής, véritable, *veritiero*, *ra*.

Ἀληθινώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vrai, ie. *più vero*, *ra*. §. ἀληθινώτερος, plus veridique, *più veridico*, *ca*.

Ἀλήθωρος, η, ον. ἐπίθ. louche, bigle, *guercio*, *bercilocchio*, *bieco*, *stralunato*.

Ἀληθωρῶ. Ρ'. loucher, bigler, *esser guercio*, *guardar bieco*, *stralunare*. §. ἀληθωρῶντας, en louchant, *guardando bieco*.

Ἀληκτώ, ἡ. μία τῶν ἐριννύδων, alecton, *Aleto*, *una delle Furie infernali*.

Ἀλησμονήσας, μετ. ἀρ. celui qui a oublié, *colui che ha dimenticato*.

Ἀλησμονήσασα, μετ. θηλ. celle qui a oublié, *colei che ha dimenticato*.

Ἀλησμονησία, ἡ. oubli, *obblivione*, *dimenticanza*, *obblio*, *dimenticamento*.

Ἀλησμονησιάρης, ὁ. oublieux, euse. qui oublie, *smemorato*, *ta*, *dimentichevole*.

Ἀλησμόνησις, ἡ. oubli, *dimenticanza*, *dimenticaggine*.

Ἀλησμόνησμα, τό. oubli, *dimenticanza*, *obbliamento*.

Ἀλησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *dimenticato*, *ta*. *obbliato*, *ta*.

Ἀλησμονῶ, Ρ'. oublier, *dimenticarsi*, *scordarsi*, *porre in obblio*, *obbliare*. §. ἀλησμονῶντας, oubliant, *obbliando*.

Ἀλιάδα, ἡ. sauce d'ail, *salsa*, *intingolo d'aglio*.

Ἀλιδὲς, ἀλιδωτικός, ἀλιδω-

λεϖτικῶς, Ἴδε ψαρᾶς, ψαράδικος, ψαράδικα.

Ἀλικάκαβον, ὐσ. τὸ δένδρον, baguenaudier, *solano*. §. ἀλικάκαβον ὁ καρπὸς, baguenaude, *solano*, *solatro*.

Ἀλικὴ, ὐσ. saline, *salina*.

Ἀλικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. salin, ine. *salino*, *na*.

Ἀλισίβα, ἴδε Ἀλυσίβα.

Ἀλισφακιὰ, ἀλιφασκιά, ὐσ. ἐλελίσφακος, sauge, *salvia*.

Ἀλιτήριος, ἐπίθ. méchant, te. pervers, erse, *malvagio*, *gia*. *perverso*, *sa*.

Ἀλκοράνι, ὐσιασ. alcoran, *alcorano*.

Ἀλκυὼν, ὐσ. πουλὶ, alcyon, *alcione*.

Ἀλλά. Συνδ. mais, *ma*.

Ἀλλαγὴ, ὐσ. change, échange, *cambio*, *cambiamento*, *scambio*. §. ἀλλαγὴ, μεταβολὴ εἰς ἄλλο, convertissement, *trasmutazione*. §. ἀλλαγὴ ἑνὸς πράγματος μὲ ἄλλο, troc, *baratto*, *barattamento*.

Ἀλλάγι, ἴδε Ἀλλάϊ.

Ἄλλαγμα, ὐσιασ. changement, *cambiamento*, *mutazione*, *scambiamento*.

Ἀλλαγμένος, η, ον, μετ. changé, ée. *cambiato*, *ta*. *scambiato*, *ta*. *mutato*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταβαλμένος εἰς ἄλλο, converti, ie. *convertito*, *ta*. §. ἀλλαγμένος, μεταλλαγμένος μὲ ἄλλο πρᾶγμα, troqué, ée. *barattato*, *ta*.

Ἀλλάζουσα, μετ. θηλ. celle qui change, *colei che cangia*, *che muta*.

Ἀλλάζω, Ρ. changer, échanger, *cambiare*, *scambiare*, *mutare*. §. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιὰ, troquer, *barattare*, *permutare*. §. ἀλλάζω τόπον, changer de lieu, changer pays, *cangiare luogo*, *mutar paese*. §. ἀλλάζω γνώμην, changer d'avis, *cangiar pensiero*. §. ἀλλάζει ὁ καιρὸς, le temps est changé, *il tempo è cambiato*. §. ἀλλάζοντας, en changeant, *cangiando*, *mutando*.

Ἀλλάζων, μετ. ἀρ. celui qui change, *colui che cangia*, *che muta*.

Ἀλλακτὴς, ὐσ. qui change, *cambiatore*. §. ἀλλακτὴς, ὅστις κάμνει ἀλλαγὴν, troqueur, *barattatore*.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. muable, *mutabile*, *mutevole*.

Ἀλλαξιὰ, ἀλλάξιμον, ὐσ. change, *cambiamento*, *mutazione*. §. ἀλλαξιὰ, troc, *baratto*. §. κάμνω ἀλλαξιὰ, troquer, *barattare*, *permutare*.

Ἀλλαξοκαιριὰ, ὐσ. μεταβολὴ τοῦ καιροῦ, changement de temps, *mutazione di tempo*. §. ἀλλαξοκαιριὰ, συχνὴ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ, fréquent changement de temps, *frequente mutazione di tempo*.

Ἀλλαξοπίστης, ουσ. renégat, qui renie sa religion, *rinegato*, *che abbiura*.

Ἀλλαξοπιστήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui renie sa religion, qui change de religion, *colui ò colei che rinega*, *ò abbiura la sua religione*.

Ἀλλαξοπιστία, ὐσ. μεταβολὴ θρησκείας, changement de réligion, *cangiamento di religione*. §. ἀλλαξοπιστία, ἀπάρνησις τῆς ἰδίας θρησκείας, l'action de renier sa religion, *l'abbiurare la propria religione*.

Ἀλλαξόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui change sa religion, *colui che muta la sua religione*.

Ἀλλαξοπιστῶ, Ρ. changer de religion, renier sa religion, *cangiar di religione*, *rinegare la propria religione*. §. ἀλλαξοπιστῶντας, reniant sa religion, *rinegando la propria religione*.

Ἀλλαχόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ ἄλλο μέρος, d'ailleurs, *d'altronde*.

Ἀλλαχοῦ, ἐπίρ. autrepart, *altrove*.

Ἀλλειῶς, ἴδε Ἀλλέως.

Ἀλλειώτικα, ἐπίθ. autrement, *altrimenti*, *in altra maniera*.

Ἀλλειώτικος, η, ον. ἐπίθ. différent, te. *differente*.

Ἀλλέως, ἐπίρ. εἰς ἄλλον τρόπον, autrement, *altrimenti*. §. ἀλλέως, εἰδὲ μὴ, si non, *altramente*.

Ἄλλη, ἴδε Ἄλλος.

Ἀλληγόρημα, ὐσ. ἀλληγορικὴ ἐξήγησις, interpretation allégorique, *interpretazione allegorica*.

Ἀλληγορητὴς, ὐσ. allego-

Αλληλογραφια.
Αλληλοφθορια.

riseur, allégoriste, *allegorista*.

Ἀλληγορία, ὑσ. allégorie, *allegoria*.

Ἀλληγορικός, ή, όν. ἐπίθ. allégorique, *allegorico*, *ca*.

Ἀλληγορικῶς, ἐπίρ. allégoriquement, *allegoricamente*.

Ἀλληγορῶ, Ρ. allégoriser, *allegorizzare*.

Ἀλλήθωρος, ἀλληθωρῶ, ἰδὲ Ἀλλήθωρος, Ἀλληθωρῶ.

Ἀλληλομαχία, ὑσ. combat mutuel, *combattimento mutuo*. §. ἀλληλομαχία. Μεταφ. contestation, dispute, *disputa*, *contestazione*.

Ἀλληλος, ἐπίθ. mutuel, elle, *mutuo*, *a*. *scambievole*. §. ἀλλήλων, ἀλλήλοις, κτλ. mutuellement, *scambievolmente*.

Ἀλληλούϊα, ουσ. alleluia, *alleluia*.

Ἀλληλουάριον, ουσ. chant d'alléluia, *cantico d'alleluia*.

Ἀλλογενής, ἐπίθ. étranger, ère. *estraneo*, *ea*.

Ἀλλόγλωσσος, ἐπίθ. qui est de différente langue, *ch' è di differente lingua*. §. ἀλλόγλωσσος, ἀλλογενής, etranger, ère, *estraneo*, *ea*.

Ἀλλοθεν, ἰδὲ Ἀλλοῦθεν.

Ἀλλοί, ἀλλοίμονον, ἐπίρ. hélas, *guai*. §. ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ, ἀλλοίμονον εἰς ἐσὲ, malheur à moi, malheur à toi, malheur à vous, *guai a me*, *guai a te*, *guai a voi*. §. ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ τὸν δυστυχῆ, ἀλλοίμονον, δυστυχὴς ὁπῦ εἶμαι ἐγώ, misérable que je suis: helas! que je suis à plaindre: que je suis malheureux: *guai a me! infelice che sono! oh povero me!*

Ἀλλοιώνω, Ρ. altérer, *alterare*.

Ἀλλοίωσις, ὑσ. altération, *alterazione*. §. ἀλλοίωσις, transmutation, *trasmutazione*.

Ἀλλοιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. altératif, ive, *alterativo*, *va*. TDG.

Ἀλλόκοτα, ἐπίρ. παράξενα, capricieusement, *capricciosamente*. §. ἀλλόκοτα, ἀλόγως, déraisonnablement, *irragionevolmente*.

Ἀλλόκοτος, η, ον. ἐπίθ. παράξενος, capricieux, euse. fantasque, *capriccioso*, *sa*. §. ἀλλόκοτος, ἄλογος, deraisonnable, *irragionevole*.

Ἀλλόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui est d'une autre religion, qui est de différente religion, *ch' è di differente religione*, *di altra religione*.

Ἄλλος, η, ον. ἐπίθ. autre, *altro*, *ra*. *altri*. §. ἄλλος ἕνας, un autre, *un altro*. §. ἄλλος τόσος, une fois autant, *altrettanto*, *ta*. §. ἄλλο πρᾶγμα, autre chose, *altra cosa*. §. ἕνα καὶ ἄλλο, l'une chose et l'autre, *una cosa e l'altra*. §. εἰς ἄλλο μέρος, ailleurs, autre part. *altrove*, *in altra parte*. §. τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, l'un portant l'autre, *l'uno per l'altro*. §. ἄλλος ἐξ ἄλλου, διαφορετικός, tout différent, tout à-fait différent, *differentissimo*, *ma*.

Ἄλλοτε, ἄλλοτες, ἐπίρ. autre fois, *altre volte*. §. ἄλλοτε, ἄλλην φοράν, une autre fois, *un' altra volta*, *in altro tempo*.

Ἀλλότριος, ἐπίθ. étranger, ère. *alieno*, *na*.

Ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, θέν. ἀλλοτριωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. *alienato*, *ta*.

Ἀλλοτριώνω, Ρ. aliéner, *alienare*. §. ἀλλοτριοῦμαι, s'aliener, *alienarsi*.

Ἀλλοτρίωσις, ὑσ. aliénation, *alienazione*.

Ἀλλοῦ, ἐπίρ. εἰς ἄλλο μέρος, ailleurs, autre part, *altrove*. §. ἀπ' ἀλλοῦ, ἀπὸ ἄλλο μέρος, d'ailleurs, *d'altronde*.

Ἀλλοῦθεν, ἐπίρ. d'ailleurs, *d'altronde*.

Ἀλλόφυλος, ἰδὲ Ἀλλογενής.

Ἄλλως, ἐπίρ. καὶ Συνδ. ὅμως, au reste, *peraltro*. §. ἄλλως, εἰς ἄλλον τρόπον, autrement, *in altra maniera*. §. ἄλλως, ἀλλέως, si non, *altrimenti*.

Ἀλμυράδα, ἀλμύρα, ὑσ. salure, *salsedine*. §. ἀλμύρα, φαγητά τινὰ ἀλμυρὰ καὶ ὀρεκτικά, les sauces appétissantes, *vivande salse*, *appetitose*.

Ἀλμυρίζω, ἰδὲ Ἀλμυρώνω.

Ἀλμυρός, ή, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato*, *ta*. §. εἶναι ἀλμυρός, ἤτοι ἀκριβός,

Αλληλοντονια.
Αλλοεθνης.
Αλληλοδιαδοχως.
Αλλοφωνος.

βὸς, il coûte cher, *costa caro*.

Ἀλμυρότης, ἰδὲ Ἀλμυράδα.

Ἀλμυρώνω, P'. saler, *salare*.

Ἀλμυρώτατα, ἐπίρ. avec trop de salure, *con molta salsedine*.

Ἀλμυρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-salé, ée. *molto salato*, *ta*.

Ἀλμυρώτερα, ἐπίρ. avec plus de salure, *con più salsedine*.

Ἀλμυρώτερος, η, ον, ἐπίθ. plus salé, ée. *più salato*, *ta*.

Ἀλογάκι, ὑσ. petit cheval, bidet, *cavalletto*, *cavallino*, *puledro*, *ronzino*.

Ἀλογαριάστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἐλογαριάσθη, sans être computé, ée. *non computato*. §. ἀλογαρίαστος, ἀναρίθμητος, innombrable, *innumerabile*. §. ἐξεχώρησαν ἀλογαρίαστοι, ἤγουν χωρὶς νὰ κάμουν τὲς λογαριασμοὺς των, χωρὶς νὰ σφαλίσουν τὲς λογαριασμοὺς των, ils se son separés sans avoir arrêté, ŭ réglé leurs comptes, *si sono separati senza aver saldato i loro conti*. §. ἀλογαρίαστος, ὅπῦ δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν, qui n'entre pas dans le compte, *che non si computa*, *che non entra nel conto*.

Ἀλογία, ὑσ. bêtise, *stupidezza*. §. ἀλογία, déraison, *irragionevolezza*.

Ἀλόγιαστα, ἐπίρ. ἀσόχαστα, inconsidérement, étourdiment, *sconsideratamente*.

Ἀλόγιαστος, η, ον, ἐπίθ. ἀσόχαστος, inconsidéré, ée. mal-avisé, ée. *inconsiderato*, *ta*. §. ἀλόγιαστος, ὅπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λογιασθῇ τινας, qu'on ne peut penser, qu'on ne peut imaginer, *inescogitabile*, *che non si può pensare*.

Ἀλογήσιος, ια, ον. ἐπίθ. de cheval, *cavallino*, *na*.

Ἀλόγιςος, ἰδὲ Ἀλόγιαστος.

Ἀλογόμυγα, ὑσ. mouche asille, *mosca cavallina*.

Ἄλογον, ὑσ. cheval, *cavallo*. §. ἀχρεῖον ἢ ποταπὸν ἄλογον, criquet, bringue, rosse, *cavallo di cattiva presenza*, *cavallaccio*, *cavalluccio*. §. ἄλογον μεγάλον, gros cheval, *cavallone*. §. ἄλογον μικρὸν, petit cheval, *cavallino*. §. ἄλογον τῦ χυβάλισμα, cheval de collier, *cavallo da tiro*. §. ἄλογον ἀγωγιάτικον, locati, cheval de louage, *cavallo d'affitto*. §. ἄλογον ἀςρωτον, cheval à nu, qui n'est pas sellé, *cavallo non sellato*. §. καβαλικεύω ἄλογον ἄςρωτον, monter un cheval à nu, *cavalcare a bardosso*. §. ἄλογον ςρωμένον, ἢ σελλωμένον, cheval sellé, *cavallo sellato*. §. ἄλογον συρτὸν, cheval de main, *cavallo da mano*.

Ἄλογος, η, ον. ἐπίθ. déraisonnable, *irragionevole*. §. ἄλογον ζῶον, brute, *bruto*.

Ἀλογόςαυλος, ὑσ. écurie, *stalla*.

Ἀλογοσυρμένος, η, ον. ἐπίθ. écartelé, ée. *squartato*, *ta*.

Ἀλογοσύρνω, P'. τετραρτιάζω τινὰ σύρωντάς τον μὲ τέσσαρα ἄλογα, écarteler, *squartare*.

Ἀλογότριχα, ὑσ. crin, *crine*.

Ἀλόγως, ἐπίρ. χωρὶς δίκαιον, χωρὶς δικαιολόγημα, déraisonnablement, *irragionevolmente*.

Ἀλόη, ὑσ. aloès, *aloe*.

Ἀλωπῦ, ἰδὲ Ἀλώπηξ, ἀλωπῦ.

Ἀλυργίδα, ὑσ. manteau royal, *mantello*, ŭ *clamide regia*.

Ἄλυςος, ἄλυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas la tête lavée, *che non ha la testa lavata*. §. ἄλυτος, ὅςις δὲν ἐλύθη, qui n'est pas entré dans le bain, qui ne s'est mis dans le bain, *non bagnato*, *che non si è bagnato*.

Ἀλυγαριά, ὑσια. osier, *vinco*, *vetrice*.

Ἀλύγιςα, ἐπίρ. inflexiblement, *inflessibilmente*.

Ἀλύγιςος, η, ον. ἐπίθ. inflexible, *inflessibile*.

Ἀλύκτημα, ἰδὲ Γαύγισμα.

Ἀλυκτῶ, κτλ. ἰδὲ Γαυγίζω.

Ἀλυπησία, ὑσ. τὸ μὴ λυπεῖσθαι, l'action de ne pas s'affliger, *il non affliggersi*. §. ἀλυπησία τὸ νά μὴ συλυπεῖται, τὸ νὰ

νὰ μὴν ἔχῃ τις συμπάθειον πρός τινα, inhumanité, barbarie, cruauté, *spietatezza*, *barbarie*.

Ἀλύπητα, ἐπίῤ. sans compassion, inhumainement, impitoyablement, *spietatamente*.

Ἀλύπητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν λυπᾶται, δὲν ἔχει συμπάθειον, impitoyable, *spietato*, *ta*. §. ἀλύπητος, ὅςις δὲν εἶναι ἄξιος λύπης, qui n'est pas digne de compassion, *indegno*, *gna*, *di compassione*. §. ἀλύπητος, ὅπου δὲν ἔλαβε λύπας, ὅπου δὲν ἔχει λύπας, qui n'a point de chagrins, *che non ha afflizioni*.

Ἀλυπος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν προξενεῖ λύπην, qui n'est pas chagrinant, ante. qui n'est pas affligeant, ante. *che non affligge*.

Ἀλυσία, ὐσ. indissolubilité, *indissolubilità*.

Ἀλυσίβα, ἀλυσία, ἰσίας. lessive, buée, *bucato*, *lisciva*.

Ἀλυσίδα, ουσ. chaîne, *catena*. §. ἀλυσίδα μικρὴ, chainette, *catenella*.

Ἀλυσίδωμα, ὐσ. enchaînement, enchaînure, *incatenatura*, *lo incatenare*.

Ἀλυσιδωμένος, η, ον. μετ. enchainé, ée. *incatenato*, *ta*.

Ἀλυσιδώνω, P'. enchaîner, *incatenare*.

Ἀλυσίδωσις, ἰδὲ Ἀλυσίδωμα.

Ἀλυσιδωτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. enchaîné, ée. *incatenato*, *ta*.

Ἀλυσος, ὐσ. chaîne, cadéne, *catena*. §. ἄλυσος μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τοὺς πόδας τῶν σκλάβων, alganon, *anello di ferro, che si mette a' piè degli schiavi*. §. μικρὴ ἄλυσος, chaînette, *catenella*. §. μεγάλη ἄλυσος, grosse chaîne, *catenone*. §. δένω μὲ ἀλύσους, enchaîner, *incatenare*. §. λύω ἀπὸ τὴν ἄλυσον, déchaîner, *scatenare*.

Ἀλυτα, ἐπίῤ. indissolublement, *indissolubilmente*.

Ἀλυτος, η, ον. ἐπίθ. indissoluble, *indissolubile*.

Ἀλφα, ὐσ. l'alpha, un a, *l'alfa*, *l'a* §. τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, le commencement et la fin de toutes choses, *l'alfa e l'omega, il principio e il fine di tutte le cose*.

Ἀλφαβητάρι, ἀλφαβητάριον, ὐσ. l'abc, l'alphabet, croix de par dieu, *l'abbicci*, *l'alfabeto*.

Ἀλφάβητον, ὐσ. alphabet, *alfabeto*. §. κατ' ἀλφάβητον, par ordre alphabétique, *alfabeticamente*.

Ἀλφάδι, ὐσ. plomb, *archipenzolo*, *piombino*.

Ἀλφαδιάζω, P'. niveler, mésurer avec le plomb, *misurare col piombo*, *livellare*.

Ἀλφαδίασμα, ὐσ. l'action de niveler, *il livellare*.

Ἀλφαδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. nivelé, ée. *livellato*, *ta*.

Ἀλφαδιαςής, ὐσ. niveleur, *livellatore*.

Ἀλχυμία, ὐσ. alchimie, *alchimia*.

Ἀλωνάκι, ὐσ. μικρὸν ἀλώνι, aréole, *areola*, *ajetta*, *ajuola*.

Ἀλωνάρης, ὐσ. ὁ Ἰούλιος μὴν, juillet, *luglio*.

Ἀλώνι, ὐσ. aire, *aja*.

Ἀλωνιά, ὐσ. airée, *ajata*.

Ἀλωνίζω, P'. battre en grange, *battere il grano*, *trebbiare*. §. ἀλωνίζοντας, battant en grange, *trebbiando*.

Ἀλώνισμα, ουσ. battage des blés, *trebbiatura*.

Ἀλωνισμένος, η, ον. ἐπίθ. battu, ue. en grange, *trebbiato*, *ta*.

Ἀλωνιςής, ὐσ. batteur en grange, *battadore*.

Ἀλωνιςικόν, ὐσ. ὁ μισθὸς τοῦ ἀλωνιςοῦ, ce qu'on paye pour battre en grange, *ciò che si paga per la trebbiatura*.

Ἀλώνιςος, η, ον. ἐπίθ. grain, qui n'est pas battu, *grano non trebbiato*.

Ἀλωπήσιος, ἐπίθ. de renard, *volpino*, *na*. *volpigno*, *gna*.

Ἀλώπηξ, ἀλωποῦ, ὐσ. renard, *volpe*. §. ἀλώπηξ θηλυκιά, renarde, *volpe femmina*: §. μικρὴ ἀλωποῦ, renardeau, *volpetta*, *volpicina*, *volpicella*. §. μιὰ παλαιὰ ἀλωποῦ, vieux renard, *volpone*. §. ἀλωποῦ, πανοῦργος, πονηρὸς, renard, de. rusé, ée. fin. *volpe*, *astuto*, *ta*. *scaltro*, *tra*.

Αλωπέκης. 'Αλω-

Α'λωπῦδι, ὐσ. renardeau, *volpicino*.

Α'λωπυφωλιά, ὐσ. renardière, *la tana della volpe*, *volpaja*.

Α'λωπώγυνα, ὐσ. pelisse de renard, *pelliccia di volpe*.

Α'λωσις, ὐσ. αἰχμαλώτησις, κυρίευσις ἑνὸς τόπου, prise de force, prise d'assaut, *espugnazione*.

Α'μα, αὐταμα, ὁμῦ, ensemble, *insieme*. §. ἐν τῷ ἅμα, aussitôt, *subito*, *sul campo*.

Α'μαγάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι μαγαρισμένος ἀπὸ σκατά, qui n'est pas embrené, ée. *non ismerdato*, *ta*. *non imbrattato di merda*. §. ἀμαγάριστος, ὁπῦ δὲν εἶναι λερωμένος, δὲν εἶναι μυρδαρωμένος, qui n'est pas sali, ie, qui n'est pas barbouillé, ée. *non imbrattato*, *non insudiciato*, *ta*.

Α'μάγευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ensorcelé, ée. *non ammaliato*, *ta*. *non affascinato*, *ta*.

Α'μάδα, ουσ. palet, *piastrella*. §. ἀμάδες τὸ παιγνίδι, le jeu de petits palets, *il giuoco delle piastrelle*. §. παίζω ταῖς ἀμάδαις, jouer aux palets, *giuocar alle piastrelle*.

Α'μάδητος, ἀμάδιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pelé, ée, *non pelato*, *ta*. §. ἀμάδιστος λέγεται κ̀ [illegible] τὰ σπαρτά, qui n'est pas egrené, ée. *non isgranato*, *ta*.

Α'μάζωχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas recueilli, ie, qui n'est pas ramassé, ée, *non raccolto*, *ta*, *non ammassato*, *ta*.

Α'μαζών, ὐσ. amazone, *amazzone*.

Α'μάθεια, ὐσ. ignorance, *ignoranza*. §. μεγάλη ἀμάθεια, ânerie, ignorance crasse, grossière et inexcusable, *asinaggine*, *ignoranza crassa*, *ignoranza grandissima*.

Α'μαθέστατα, ἐπίρ. très-ignoramment, *ignorantissimamente*.

Α'μαθέστατος, η, ον. ἐπίθ. très ignorant, tout-à-fait ignorant, ante. *ignorantissimo*, *ma*. *ignorantaccio*, *cia*. *ignorantone*.

Α'μαθέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus ignorant, te, *più ignorante*.

Α'μαθής, ἐπίθ. ignorant, ante. *ignorante*.

Α'μάθητα, ἐπίρ. ignoramment, *ignorantemente*.

Α'μάθητος, η, ον, ἐπίθ. ὁ ὑστερημένος μαθήσεως, indisciplinė, ée. *indisciplinato*, *ta*. §. ἀμάθητος, ὁ μὴ μαθητευμένος, ὁπῦ δὲν εἶναι γνωστός, ignoré, ée. qui n'est pas sçu, *ignoto*, *ta*. *ignorato*, *ta*, *non saputo*, *ta*. §. ἀμάθητος, ἀσυνήθιστος, ὁπῦ δὲν ἔχει τὴν μάθησιν, τὴν πρᾶξιν, qui n'est pas accoutumé, qui n'est pas experimenté, *non accostumato*, *ta*. *non pratico*, *ca*.

Α'μαθήτευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεμαθημένος, ὁ ἀμαθής, ignorant, ante. idiot, ote. *ignorante*, *idiota*. §. ἀμαθήτευτος, ὁ μὴ μαθημένος ὁπῦ δὲν εἶναι γνωστός, ignoré, ée. qui n'est pas sçu, *ignoto*, *ta*. *non saputo*, *ta*.

Α'μαλάκιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπού δὲν ἐμαλακίσθη, ὁπού δὲν ἔκαμε μαλακίαν, qui ne s'est souillé d'une pollution, *che non si è corrotto*, *che non è caduto in polluzione*. §. ἀμαλάκιστος, ὅσις δὲν ἐμαλακώθη, κ̀ δὲν μαλακώνεται, qui ne s'ammollit point, *che non si ammolisce*.

Α'μάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μαλαγμένος, qui n'est pas manié, ée, qui n'est pas patiné, ée, *non maneggiato*, *ta*. *non tasteggiato*, *ta*.

Α'μαλάκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas amolli, ie. *non mollificato*, *non rammorbidato*, *ta*. *non rammollito*, *ta*.

Α'μαλθεία, ὐσ. ἐν χρήσει τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας, corne d'abondance, *cornucopia*.

Α'μαλος, η, ον. ἐπίθ. ὅσις δὲν ἔχει μαλλιά, qui n'a point de cheveux, *che non ha capelli*.

Α'μάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été grondé, *non isgridato*, *ta*. *non ripreso di parole*. §. ἀμάλωτος, ὁπῦ δὲν εἶναι μαλωμένος μὲ τινά, ἤγουν ὁπῦ εἶναι φίλος, qui n'a

n'a pas de demelé avec quelqu'un, qui est en paix avec quelqu'un, *che non è in querèla con alcuno, ch'è in pace.*

Ἀμάνδρισος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἦναι βαλμένος εἰς τὴν μάνδραν, qui n'est pas fermé dans la bergerie, *che non è chiuso nella mandra.*

Ἀμανίτεμα, ὐσ. engagement, *impegnò.*

Ἀμανιτεμένος, η, ον. μετ. engagé, ée. *impegnato, ta.*

Ἀμανιτέω, Ρ. engager, *impegnare, dar in pegno.*

Ἀμανέτι, ὐσ. gage, *pegno.*

Ἀμανήκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de manches, *che non ha maniche.*

Ἀμάνισος, η, ον, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἦναι μανισμένος, δὲν ἦναι θυμωμένος, qui n'est pas emporté de colère, qui n'est pas courroucé, *non adirato, ta. non isdegnato, ta.*

Ἀμανιτάρι, ἰδὲ Μανιτάρι.

Ἀμανδάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas barré, qui n'est pas fermé avec la barre, *non istangato, ta. non chiuso, sa. con sbarra, con stanga.*

Ἀμάντευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déviné, ée. *non indovinato, ta.*

Ἄμαξα, ὐσιας. carrosse, *carrozza.* §. ἄμαξα, ἁμάξι ἢ κουβάλισμα, char, *carro.*

Ἀμαξάδικα, ἐπίρ. à la façon des charretiers, à la façon des cochers, *alla maniera de' carrettieri, alla maniera de' cocchieri.*

Ἀμαξάδικος, η, ον. ἐπίθ. de cocher, de charretier, *di cocchiere, di carrettiere, di vetturino.* §. τὸ ἀμαξάδικον, ὁ μισθὸς τοῦ ἀμαξᾶ, ce qu'on paye pour le chariage, *quel che si paga per la vettura.*

Ἀμαξάκι, ὐσ. μικρὸν ἁμάξι, charrette, brouette, *carretta, carretto, carricello, carruccio.* §. ἀμαξάκι, μικρὸν ἁμάξι, μικρὴ καρότζα, petite carrosse, *piccola carrozza.*

Ἀμαξάτικος, ἰδὲ Ἀμαξάδικος.

Ἀμαξᾶς, ὐσ. ὁδηγὸς τῆς καρότζας, cocher, *cocchiere.* §. ἀμαξᾶς, ὁδηγὸς τῶν ἀμαξιῶν ἢ κυβάλισμα, charretier, ière, voiturier, ère, *carrettiere, vetturino.* §. ἀμαξᾶς, ὅςις φτιάνει τὰ ἁμάξια, charron, *carradore.*

Ἁμάξι, ὐσ. ἡ καρότζα, carrosse, *carrozza.* §. ἁμάξι ἢ κυβάλισμα, char, charrette, *carro, carretta.* §. ἁμάξι μεγάλον, fourgon, *carrettone.* §. ἁμάξι τῦ κανονιῦ, affut, *carretta da cannone.*

Ἀμαξιά, ὐσ. une charretée, *una carrettata.*

Ἀμαξοποιός, ὐσ. ἐκεῖνος ὁπῦ φκιάνει τὰ ἁμάξια, charron, carrossier, *carradore, carrozzajo.*

Ἀμαξοςάσιον, ὐσ. chartil, *rimessa da carri.*

Ἀμάρανθος, ὐσ. amaranthe, *amaranto.*

Ἀμαρανσία, ὐσ. qualité de ce qui est immarcescible, *qualità di ciò che è incorruttibile.*

Ἀμαραγκίασος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fané, ée. qui n'est pas flétri, ie. *non appassito, non vizzo, za.* §. ἀμαραγκίασος, ὁπῦ δὲν μαραγγιάζει, qui ne se peut flétrir, ne peut se faner, *che non si può appassire, non si può alidire.*

Ἀμαράντινος, η, ον. ἐπίθ. immarcescible, *immarcescibile, incorruttibile.*

Ἀμάραντος, ὐσ. amaranthe, *amaranto, sciamito.* §. ἀμάραντος, ἐπίθ. immarcescible, *immarcescibile.*

Ἀμαρταίνουσα, μετ. θηλ. pécheresse, celle qui péche, *peccatrice, colei che pecca.*

Ἀμαρταίνω, ἁμαρτεύω, ἁμαρτάνω, Ρ. pécher, *peccare.* §. ὑποκείμενος νὰ ἁμαρτήσῃ, peccable, sujet à pécher, *peccabile, soggetto a peccare.* §. ἁμαρταίνοντας, en péchant, *peccando, col peccare.*

Ἀμαρταίνων, μετ. ἀρ. pécheur, qui péche, qui commet de péchés, *che pecca, che commette peccati.* §. ἁμαρταίνων, σφάλλων, qui péche, qui manque, *che pecca, che falla.*

Ἀμαρ-

Ἀμαρτία, ουσ. l'action de pécher, *il peccare*.

Ἀμάρτημα, ὑσιας. péché, crime, *peccato*, *delitto*. §. ἁμαρτία ἐιναι ἀληθινά, en vérité c'est dommage, c'est grand dommage, c'est un grand dommage, *in verità egli è un peccato, egli è un gran peccato*. §. ἁμαρτία μεγάλη, gros péché, un grand péché, *peccataccio, gran peccato*. §. μικρὰ ἁμαρτία, petit péché, *peccatuzzo, piccolo peccato*. §. συγχωρητὴ, ἀφαίσιμος ἁμαρτία, péché pardonnable, péché veniel, *peccato perdonabile, peccato veniale*. §. δὲν ἐιναι ἁμαρτία ἰδική μου, δὲν ἐιναι σφάλμα ἰδικόν μου, ce n'est pas ma faute, *non è colpa mia, la colpa non è mia*. §. θανάσιμος ἁμαρτία, péché mortel, *peccato mortale*. §. ὑποκείμενος εἰς ἁμαρτίαν, ἢ νὰ ἁμαρτήσῃ, peccable, sujet à pécher, *peccabile, soggetto a peccare*.

Ἀμαρτωλά, ἐπίρ. en pécheur, *da peccatore*.

Ἀμαρτωλὴ, ὑσ. pécheresse, *peccatrice*.

Ἀμαρτωλὸς, ὑσ. pécheur, *peccatore*.

Ἀμαρτωλώτατος, ἐπίθ. très pécheur, chargé de péchês, *carico di peccati*.

Ἀμαρτωλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus péchant, *più peccatore*.

Ἀμαρτύρητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μαρτυρηθῇ, qu'on ne sauroit attester, témoigner, *che non si può testimoniare, testificare*. §. ἀμαρτύρητος, ὁπῦ δὲν ἐιναι μαρτυρημένος, qui n'est pas témoigné, ée. qui n'est pas attesté, ée. *non attestato, ta. non testificato, ta*. §. ἀμαρτύρητος, ὁπῦ δὲν ἐμαρτυρήθη, δὲν ἐβασανίσθη, qui n'est pas martyrisé, *non martirizzato, ta*.

Ἀμαρτύρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐμαρτυρήθη, δὲν ἐβασανίσθη μὲ μαρτύρια, qui n'a pas été martirisé, qui n'a pas été tourmenté, ée. *non martirizzato, ta. non tormentato, ta*.

Ἀμάσητος, ἀμάσιτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas mâché, ée, *non masticato, ta*. §. ἀμάσιτος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μασηθῇ, qu'on ne sauroit mâcher, qui ne peut être mâché, ée. *che non si può masticare*.

Ἀμασχάλα, ἰδὲ Ἀμαχάλη καὶ μαχάλη.

Ἀμασχάρδωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été moqué, ée. *non burlato, ta. non deriso, sa*.

Ἀμαστίγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été fouetté, ée, *non frustato, ta. non staffilato, ta. non sferzato, ta*.

Ἀμαχάλη, ὑσ. aisselle, *ascella*.

Ἀμάτωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐιναι αἱματωμένος, qui n'est pas ensanglanté, ée, *non insanguinato, ta*. §. ἀμάτωτος ὁπῦ δὲν στάζει αἷμα, qui ne dégoutte de sang, qui ne saigne pas, *non sanguinante*.

Ἀμαυρωύω, ἀμαυρώνω, Ρ. σκοτεινάζω, obscurcir, offusquer, *appannare*. §. ἀμαυρωύω, δυσφημῶ, dénigrer, ternir, *diffamare*.

Ἀμαύρωμα, ὑσ. πάθος τι τῶ ὀφθαλμῶ, goutte sereine, *gotta serena*.

Ἀμαύρωσις, ὑσιας. σκοτείνιασμα, obscurcissement, *appannamento*. §. ἀμαύρωσις, δυσφήμησμα, dénigrement, *diffamazione*. §. ἀμαύρωσις τῶ ὀφθαλμῶ, goutte sereine, *gotta serena*.

Ἄμαχα, ἐπίρ. χωρὶς μάχην, sans dispute, sans querelle, *senza contesa, senza disputa*. §. ἄμαχα, χωρὶς πόλεμον, sans combattre, sans tirer l'épée, *senza combattere, senza sfoderar la spada*.

Ἀμάχδωμα, ὑσιας. sequestration, *il sequestrare*.

Ἀμαχδωμένος, η, ον. μετ. séquestré, ée, *sequestrato, ta*.

Ἀμαχδώνω, Ρ. séquestrer, *sequestrare, staggire*.

Ἀμάχη, ὑσ. ἡ μάχη, ὁ πόλεμος, combat, *combattimento*. §. ἀμάχη, ἔχθρα, inimitié, haine, malveillance, antipathie, *inimicizia, odio, malevolenza*.

Ἄμαχος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν μάχεται, δὲν

νο-

Αμβλους.
Αμβλυς οttuso

πολεμεῖ, qui ne combat point, *che non combatte*. §. ἄμαχος, ὁπῦ δὲν μαλώνει, qui ne querelle, qui n'est pas querelleur, euse, *non litigioso, non rissoso, sa*.

Ἀμβλυγώνιος, ἐπίθ. qui a un angle obtus, *ottusangolo*.

Ἀμβλυγώνιον, ὐσ. amblygone, angle obtus, *angolo ottuso*.

Ἄμβρα, ὐσ. ambre jaune, succin, *ambra*.

Ἄμβων, ἄμβωνας, ὐσ. ambon, chaire à prêcher, jubé, *tribuna, pulpito, pergamo*. §. ἄμβων ῥητορικὸς, tribune, *aringhiera, bigoncia*.

Ἀμβροσία, ὐσ. ambroisie, *ambrosia*.

Ἄμε, ἀντὶ τῦ ὕπαγε, va-t-en, *vanne, vattene*.

Ἀμεθυσία, ὐσ. l'action de n'être pas ivre, *l'azione di non esser ubbriaco*.

Ἀμέθυσος, ἀμέθυσσος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ivre, *non ebbrio, ia. non ubbriaco, ca*. §. ἀμέθυσος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεθύσῃ, qu'on ne sauroit enivrer, *che non si può ubbriacare*.

Ἀμέλεια, ὐσ. négligence, non chalance, incurie, *negligenza, trascuratezza, trascuraggine*. §. μὲ ἀμέλειαν, négligemment, non chalamment, *trascuratamente, negligentemente, neglettamente*.

Ἀμελέστατος, ἐπίθ. très négligent, te, *negligentissimo, ma*.

Ἀμελετησία, ὐσ. l'action de ne pouvoir pas méditer, *il non poter meditare*.

Ἀμελετήτι, ἐπίῤ. sans avoir médité, sans méditation, *senza meditare*.

Ἀμελέτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas réfléchi, qui n'est pas pensé, *immeditato, ta. non meditato, ta*.

Ἀμεληθεὶς, εῖσα, ἐν, μετ. negligé, ée. *negletto, ta. trascurato, ta*.

Ἀμέλημα, ὐσ. l'action de negliger, *trascuramento, trascuranza*.

Ἀμελημένος, η, ον, μετ. negligé, ée. *negletto, ta. trascurato, ta*.

Ἀμελὴς, ἐπίθ. négligent, ente, nonchalant, ante, *negligente, trascurato, ta*.

Ἀμελήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a negligé, *colui o colei che ha negletto, trascurato*.

Ἀμελῶ, Ρ. négliger, *trascurare*.

Ἀμελῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ou celle qui neglige, nonchalant, ante, *trascurante, colui o colei che trascura*.

Ἀμελῶς, ἐπίῤ. négligemment, nonchalamment, *negligentemente, trascuratamente*.

Ἀμεμπτος, η, ον. ἐπίθ. irrépréhensible, irréprochable, *irreprensibile*.

Ἀμέμπτως, ἐπίῤ. irrépréhensiblement, *irreprensibilmente*.

Ἀμεριμέτιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas raccommodé, ée. qui n'est pas réparé, ée. *non raccomodato, ta. non racconciato, ta*.

Ἀμέρδωτα, ἀμέρδωτος, ἰδὲ Ἀμέρωτα, ἀμέρωτος.

Ἀμεριμνία, ὐσ. négligence, peu de soin, *spensierataggine*.

Ἀμέριμνος, η, ον. ἐπίθ. qui est sans souci, qui n'a point de souci, exempt de tout souci, *spensierato, scarico di pensieri*.

Ἀμεριμνῶ, Ρ. n'avoir pas de souci, *essere spensierato, ta*.

Ἀμέριςος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit diviser, qui ne se peut partager, *impartibile, indivisibile, che non si può partire*.

Ἀμέρωτα, ἐπίῤ. sans être apprivoisé, sans apprivoisement, d'une maniére sauvage, *senza essere addimesticato, con salvatichezza*.

Ἀμέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas apprivoisé, ée, *non addimesticato, ta*. §. ἀμέρωτος, ἀγριωμένος, effarouché, ée. *spaventato, ta*.

Ἀμέσος, ἐπίθ. immédiat, ate, *immediato, ta*.

Ἀμέσως, ἐπίῤ. immédiatement, *immediatamente*.

Ἄμεςος, η, ον. ἐπίθ. retrait, aite, *annebbiato, ta*.

Ἀμετάβαλτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβαλθῇ, inconvertible, *inconvertibile*.

Ἀμετάβατον, ὐσ. ἀμετάβα-

Αμεταλλος.
Αμεταλληταλ.

βατον ρῆμα, intransitif, intransitivo.

Α'μετάβλητος, η, ον. ἐπίθ. immuable, invariable, inalterable, immutabile, invariabile, inalterabile. §. τὸ ἀμετάβλητον τῆς τύχης, l'immutabilité, l'invariabilité de la fortune, l'immutabilità, l'invariabilità della fortuna.

Α'μετάβολος, η, ον. ἐπίθ. immuable, immutabile. §. τὰ ἀμετάβολα, liquides, consonanti liquide.

Α'μεταγλωττισία, ἡ, impossibilité de traduire, impossibilità di tradurre.

Α'μεταγλώττιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεταγλωττισμένος, qui n'est pas traduit, uite, non tradotto, ta. §. ἀμεταγλώττιστος, qu'on ne sauroit traduire, che non si può tradurre.

Α'μετάγραπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas copié, ée, de nouveau, non ricopiato, ta.

Α'μεταγύριστος, η, ον. ἐπίθ. irrévoca[...] irrevocabile. §. ἀ[...]γύριστος, qu'on ne peut [...]re changer d'avis, [...] non si può far cangiare di sentimento.

Α'μετάδοτος, η, ον. ἐπίθ. incommunicable, qui ne se peut communiquer, dont on ne peut faire part, incomunicabile, di cui non si può far parte.

Α'μετάθετος, η, ον. ἐπίθ. invariable, invariabile. §. τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐ, τὸ σαθερὸν τῆς γνώμης αὐ, l'invariabilité, la fermeté de son opinion, immutabilità, la stabilità della sua opinione.

Α'μεταθέτως, ἐπίρ. immuablement, immutabilmente.

Α'μετακίνητα, ἐπίρ. fermement, inébranlablement, fermamente.

Α'μετακίνητος, η, ον. ἐπίθ. ferme, invariable, inébranlable, fermo, stabile, immobile.

Α'μετάλαβος, ἐπίθ. qui n'a pas communié, che non ha comunicato.

Α'μετάλλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπ̃ δὲν ἀλλάζει, celui ἢ celle qui ne change pas, colui ὴ colei che non cangia, che non muta.

Α'μεταμέλητος, η, ον. ἐπίθ. ἴδε Ἀμετανόητος.

Α'μετανοησία, ἡ, impenitence, endurcissement dans le péché, impenitenza.

Α'μετανόητα, ἐπίρ. avec impénitence, avec endurcissement du cœur, con impenitenza, senza pentimento.

Α'μετανόητος, η, ον. ἐπίθ. impénitent, obstiné dans son péché, endurci dans le péché, impenitente, indurato nel peccato.

Α'μετασάλευτα, ἐπίρ. ἴδε Ἀσάλευτα.

Α'μετασάλευτος, ἴδε Ἀσάλευτος.

Α'μετάστατα, ἐπίρ. d'une manière immuable, in maniera stabile.

Α'μετάστατος, η, ον. ἐπίθ. immuable, fermo, ma stabile.

Α'μετάστροφος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui ne sauroit être converti, colui ἢ colei che non si può convertire.

Α'μετάτρεπτος, η, ον. ἐπίθ. immuable, qui ne se change point, incommutabile, che non si cambia.

Α'μεταχείριστος, η, ον, ἐπίθ. ὅπ̃ δὲν εἶναι μεταχειρισμένος, qui n'est pas employé, ée. non adoperato, ta. §. ἀμεταχείριστος, καινούριος, ὅπ̃ δὲν εἶναι μεταχειρισμένος, qui n'est pas usé, ée, non usato, ta. nuovo, va. §. ἀμεταχείριστος, ὅπ̃ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ μεταχειρισθῇ, dont on ne sauroit se servir, che non si può adoperare.

Α'μέτοχα, ἐπίρ. sans avoir part, senza partecipare.

Α'μέτοχος, η, ον, ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a point de part, non partecipante, colui ἢ colei che non partecipa, che non ha parte.

Α'μετρα, ἐπίρ. immensément, démésurément, excéssivement, smisuratamente, smoderatamente, oltre misura, fuor di modo.

Α'μέτρητα, ἐπίρ. sans nombre, innumerabilmente, senza numero.

Α'μέτρητος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι μετρημένος,

Αμετάπτωτος.

νος, qui n'est pas mésuré, ée. *non misurato, ta*. §. ἀμέτρητος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ, qu'on ne peut mésurer, qui ne se peut mésurer, *immisurabile*. §. ἀμέτρητος, ἄπειρος, immense, qui est sans mésure, *immenso, sa*. §. ἀμέτρητος, ἀναρίθμητος, innombrable, *innumerabile*.

Ἄμετρος, η, ον. ἐπίθ. immense, démesuré, ée. excessif, ive, *immenso, sa. smisurato, ta. enorme*. §. τὸ ἄμετρον, l'immensité, *immensità*.

Ἀμὴ, ἀλλὰ, mais, *ma*.

Ἀμὴν, amen, ainsi-soit-il, *ammen, così sia*.

Ἀμήτωρ, ὑσ. qui n'a point de mère, *che non ha madre*.

Ἀμηχανεύτως, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μηχανικῶς κατασκευασμένος, ἀτεχνεύτως, naturel, elle. qui est sans artifice, *naturale*.

Ἀμηχανία, ὑσ. perplexité, irresolution, *perplessità*.

Ἀμήχανος, η, ον. ἐπίθ. perplexe, irresolu, ue. embarrassé, ée, *perplesso, sa*.

Ἀμίαντος, ἐπίθ. pur, pure qui n'est point contaminé, ée, *puro, ra. casto, sta. mondo, da. incontaminato, ta. immacolato, ta*.

Ἀμίαντος λίθος, ὑσιασ. plombagine, *matita*.

Ἄμικτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μεμιγμένος, celui ῆ celle qui est sans mélange, *immisto, ta. non misto, sta*. §. ἄμικτος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακατωθῇ, νὰ μιχθῇ, qui ne peut se mêler, qu'on ne sauroit mêler, *colui ò colei che non si può mescolare*.

Ἀμίλητος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ὡμιλήθη, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔγινε λόγος, dont on n'a pas parlé, on n'a pas fait mention, *di cui non si è parlato*.

Ἄμιλλα, ὑσ. émulation, concurrence, *emulazione, concorrenza*.

Ἀμιλλῶμαι, Ρ. avoir de l'émulation, entrer en concurrence, *emulare, gareggiare*.

Ἀμίμητα, ἐπίρ. d'une manière inimitable, *in maniera inimitabile*.

Ἀμίμητος, η, ον. ἐπίθ. inimitable, *inimitabile*.

Ἀμιμησία, ὑσ. l'impossibilité d'imiter, *l'impossibilità d'imitare*.

Ἀμίσθωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει μισθὸν, δὲν ἔχει λωφέν, celui ῆ celle qui n'a point de gages, *colui ò colei che non è salariato*.

Ἀμίσητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ μισημένος, qui n'est pas haï, ie. *che non è odiato, ta*. §. ἀμίσητος ὁποῦ δὲν ἠμπορῇ νὰ μισηθῇ, qu'on ne sauroit haïr, *che non si può odiare*.

Ἀμμάδα, ἰδὲ Ἀμμάδα.

Ἀμμοδιὰ, ἰδὲ Ἀμμούδα.

Ἀμμοθήκη, ὑσ. poudrier, *polverino*.

Ἄμμος, ὑσ. sable, arène, *sabbia, arena*. §. ἄμμος λεπτὴ, sablon, *rena*. §. ἄμμος, κονιορτὸς, poussière, *polvere*. §. γεμίζω μὲ ἄμμον, remplir de sable, assabler, *inarenare, empire di sabbia*. §. σκεπάζω μὲ ἄμμον, sabler, *coprir di sabbia*. §. τρίβω μὲ ἄμμον, sablonner, écurer avec du sablon, *stropicciare, ripulire con arena*. §. τόπος ὅθεν ἀγαίνει τὴν ἄμμον, sablonnière, *renajo*. §. ὅστις πωλεῖ τὸν ἄμμον, sablonnier, *renajuolo*.

Ἀμμούδα, Ἀμμουδιὰ, ὑσ. sablière, sablon, *renaccio, renajo, luoghi d'arena*. §. ἀμμούδα, ὕλη ἀμμώδης, matière sablonneuse, *arenosità*.

Ἀμμόστρωτος, ὑσ. sablonnières, *luoghi d'arena*.

Ἀμμώδης, ἐπίθ. sablonneux, euse. aréneux, euse. *arenoso, sa. sabbionoso, sa*.

Ἀμμωνιακὸν ἅλας, ὑσιασ. ammoniac, *ammoniaco*.

Ἀμνὸς, ὑσ. agneau, *agnello*.

Ἀμνημόνευτα, ἐπίρ. χωρὶς μνημόσυνον, sans commémoration, *senza commemorazione*.

Ἀμνημόνευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐμνημονεύθη, δὲν ἔλαβε μνημόσυνον, dont on n'a pas fait commémoration, *di cui non si è fatto commemorazione*. §. ἀμνημόνευτος, ἀπο-

πο-

πολλοῦ καιρὸν, ὃν δὲν ἐνθυμοῦνται τινὰς, immémorial, ale, *immemorabile*. §. ἀμνημόνευτος, ὅπου δὲν ἔχει μνήμην, δὲν ἔχει ἐνθυμητικὸν, qui n'a pas de mémoire, qui a perdu la mémoire, *smemorato*, *ta*.

Ἀμνήμων, ἐπίθ. oublieux, euse. qui a une mémoire courte, *smemorato*, *ta*. §. ἀμνήμων, ὅπου δὲν ἐνθυμεῖται, qui oublie, *irricordevole*, *immemore*.

Ἀμνησικακία, ὑσ. l'action d'oublier les injures, *dimenticanza delle ingiurie*.

Ἀμνησίκακος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui oublie les injures, *immemore delle ingiurie ricevute*, *colui ἢ colei che dimentica le ingiurie*.

Ἀμνηστία, ουσ. amnistie, *amnistia*.

Ἀμνὸς, ὑσ. agneau, *agnello*. §. ἀμνὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, agnus, *agnusdei*.

Ἀμοιβαῖος, α, ον. ἐπίθ. alternatif, ve. mutuel, elle. *alternativo*, *va*. *mutuo*, *ua*. *scambievole*. §. ἀμοιβαῖος, réciproque, *reciproco*, *ca*. *vicendevole*.

Ἀμοιβαιότης, ὑσ. réciprocité, *vicendevolezza*.

Ἀμοιβαίως, ἐπίρ. alternativement, tour-à tour, *alternativamente*. §. ἀμοιβαίως, mutuellement, réciproquement, *mutualmente*, *scambievolmente*, *a vicenda*, *vicendevolmente*.

Ἀμοιβὴ, ὑσ. ἡ ἀντάμειβη, compensation, *compensazione*.

Ἀμοίβω, ἰδὲ Ἀνταμείβω.

Ἀμοιρασία, ὑσ. τὸ ἀμοίρασον, τὸ ἀδύνατον τοῦ μοιρασμοῦ, l'impossibilité du partage, *l'impossibilità dello spartimento*. §. ἀμοιρασία, indivisibilité, *indivisibilità*.

Ἀμοίραστα, ἐπίρ. sans partager, indivisiblement, *indivisibilmente*, *senza spartimento*.

Ἀμοίραστος, η, ον, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ μοιρασθῇ, impartable, qui ne peut être partagé, *impartibile*, *indivisibile*. §. ἀμοίραστος, ὅπου δὲν εἶναι μοιρασμένος, qui n'est pas partagé, *non spartito*, *ta*.

Ἄμοιρος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει μέρος, δὲν μετέχει, celui ἢ celle qui ne partage pas, qui n'a point de part, qui ne partécipe, *non partecipante*, *colui ἢ colei che non partecipa*, *che non ha parte*.

Ἀμόλυντα, ἐπίρ. sans tache, *senza macchia*.

Ἀμόλυντος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas contaminé, ée. qui n'a point de taches, *immaculato*, *ta*. *incontaminato*, *ta*.

Ἀμόνι, ἰδὲ Ἀχμόνι.

Ἀμόργη, ἰδὲ Ἀμοῦργα.

Ἀμορφία, ὑσ. difformité, *difformità*.

Ἄμορφος, η, ον. ἐπίθ. informe, *informe*, *difforme*.

Ἀμουδίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas engourdi, ie. *non intorpidito*, *ta*. *non intormentito*, *ta*.

Ἀμουνούχιστος, ἐπίθ. qui n'est pas châtré, *non castrato*.

Ἀμοῦργα, ὑσ. amurgue, lie, féces, *amurca*, *morchia*, *feccia*, *sedimento*. §. γεμάτος ἀμοῦργαν, plein, eine, de lie, *fecciosa*, *sa*.

Ἀμουρμούριστος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui ne murmure pas, *colui ἢ colei che non mormora*.

Ἀμούσκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas trempé, ée. qui n'est pas mouillé, ée. qui n'est pas imbibé, ée. *non inzuppato*, *ta*. *non imbevuto*, *ta*.

Ἄμουσος, ἐπίθ. ἄχαρις, ἄνοστος, fade, insipide, *sciapito*, *insipido*, *da*.

Ἀμουχλίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas moisi, ie. qui n'est pas chanci, ie. *non muffato*, *ta*.

Ἄμπακος, ὑσ. table des comptes, *abbaco*, *tavola pei conti*.

Ἀμπάλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rapiécé, ée, *non rappezzato*, *ta*. *racconciato*, *ta*.

Ἀμπανόξυλον, ὑσ. ébène, *legno d'ebano*.

Ἀμπανὸς, ὑσ. ébénier, *ebano*. Εμπανος!

Ἀμπανόζι, ἰδὲ Ἀμπανόξυλον, καὶ Ἀμπανός.

Ἀμπάρα, ὑσ. barre, *stanga*.

Ἀμπάρι, ὑσιας. grenier, *granajo*.

Αμοτάξινον.

Ἀμπάρι, ὐσιας. ambre, *ambra*.

Ἀμπαριάζω, P. σφαλῶ μὲ ἀμπάραν, fermer avec une barre, *chiudere colla stanga, stangare*. §. ἀμπαριάζω, βάνω εἰς τὸ ἀμπάρι, engranger, *riporre nel granajo*.

Ἀμπαρίασμα, ουσ. σφάλισμα μὲ ἀμπάραν, l'action de barrer, *lo stangare*. §. ἀμπαρίασμα, τὸ βάλσιμον εἰς τὸ ἀμπάρι, l'action d'engranger, *il riporre nel granajo*.

Ἀμπαριασμένος, η, ον. μετ. σφαλισμένος μὲ ἀμπάραν, barré, ée. *stangato, ta*. §. ἀμπαριασμένος, βαλμένος εἰς τὸ ἀμπάρι, engrangé, ée. *riposto, ta. nel granajo*.

Ἀμπαρμπέριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rasé, qui n'a pas la barbe rasée, *non rasato, ta. che non si è fatto radere la barba*.

Ἀμπᾶς, ὐσ. ἰδὲ Ἀβᾶς.

Ἀμπᾶς, ὐσ. sorte de drap de Turquie, *sorta di panno grosso di Salonicchio*.

Ἀμπαστάρδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas dégeneré, ée. *non degenerato, ta. non imbastardito, ta*.

Ἀμπασαδέρος, ἰδὲ Πρέσβυς.

Ἀμπεζέριστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ennuyé, ée. qui ne se lasse pas, *non infastidito, ta*.

Ἀμπελάκι, ὐσ. petite vigne; *vignetta, vignola, piccola vigna*.

Ἀμπελάρης, ἀμπελᾶς, ὐσ. vigneron, *vignajuolo*.

Ἀμπέλι, ὐσ. vigne, *vigna*. §. ἀμπέλι καὶ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου, vigne, *vite*. §. φυτεύω ἀμπέλια, planter de vignes, *vignare, piantar vigne*. §. κλαδεύω τὰ ἀμπέλια, tailler la vigne, *potare*. §. ἀμπέλι τῶν παίδων, ἀχῶρες: achores, *acori, lattime*. §. ἀμπέλια πολλά, τόπος γεμάτος ἀμπέλια, vignoble, *vigneto, vigna*.

Ἀμπελος, ὐσ. vigne, *vigna*.

Ἀμπελότοπος, ὐσ. vignoble, *vigneto, vigna*.

Ἀμπελουργός, ὐσ. vigneron, *vignajuolo*.

Ἀμπελόῤῥιζα, ἰδὲ Κύτζουρον.

Ἀμπελουργική, ὐσ. l'art de cultiver la vigne, *l'arte di coltivare la vigna*.

Ἀμπελόπρασον, ὐσ. porreau de chien, *ampeloprasso, porro di vigna salvatico*.

Ἀμπελόφυλλον, ὐσ. feuille de vigne, *foglie di vite*.

Ἀμπελοχώραφον, ὐσ. vignoble, lieu planté de vignes, *vigneto*.

Ἀμπελών, ὐσ. vigne, *vigna*.

Ἀμπενοκλάδι, ὐσ. bluet, aubifoin, barbeau, casse-lunettes, *battisegolo*.

Ἀμπέρι, ἰδὲ Ἄμβρα.

Ἀμπιτίλωτος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas ourlé, ée. *non orlato, ta*.

Ἀμπόδημα, ἰδὲ Ἐμπόδιον.

Ἀμποδένω, ἰδὲ Ἐμποδίζω.

Ἀμπόδιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empêché, ée. *non impedito, ta*.

Ἀμπόλι, ὐσ. greffe, ente; *innesto, nesto, annesto*. §. ἀμπόλι τῆς εὐλογιᾶς, inoculation, *inoculazione*.

Ἀμπολίασμα, ὐσ. ente; l'action d'enter, de greffer, *l'innestare, l'innesto*. §. ἀμπολίασμα τῆς εὐλογιᾶς, inoculation, *inoculazione*.

Ἀμπολιάζω, P. enter, greffer, *annestare, innestare*. §. ἀμπολιάζω ταῖς εὐλογιαῖς, inoculer, *inoculare, annestare il vajuolo*.

Ἀμπολιασμένος, η, ον. ἐπίθ. διὰ τὰ δένδρα, enté, ée. greffé, ée, *annestato, innestato, ta*. καὶ διὰ ταῖς εὐλογιαῖς, inoculé, ée. *inoculato, ta*.

Ἀμπολίαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι μπολιασμένος. διὰ τὰ δένδρα, qui n'est pas enté, ée. qui n'est pas greffé, ée. *non annestato, ta*. §. ἀμπολίαστος, ὁποῦ δὲν εἶναι μπολιασμένος. διὰ ταῖς εὐλογιαῖς, qui n'est pas inoculé, ée. *non inoculato, ta*.

Ἀμποτες, plût à Dieu, plût au ciel, Dieu veuille, *piaccia a Dio, piacesse a Dio, Dio voglia*.

Ἀμπωγμα, ὐσ. impulsion, heurt, *urto, spinta*.

Ἀμ-

Ἀμπώθω, ἴδε Ἀμπώχνω.

Ἀμπώξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a poussé, *colui ò colei che ha spinto*.

Ἄμπωξις, ἄμπωσμα, ἴδε Ἄμπωγμα.

Ἀμπωσμένος, η, ον, μετ. poussé, ée. *spinto, ta*.

Ἀμπώχνω, Ρ. pousser, *spingere*.

Ἀμύαλος, η, ον, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει μυαλά; celui ἢ celle qui n'a point de cerveau; ἢ καὶ qui n'a pas de moelle, *colui ò colei che non ha cervello, non ha midolla*. §. ἀμύαλος, ξεμυαλισμένος, μωρός; écervelé, ée. évaporé, ée. qui est sans jugement, *sventato, ta. svaporato, girellajo, che non ha cervello*.

Ἀμυγδαλάκι, ουσ. petite amande, *amandolino, mandorletta*.

Ἀμυγδαλιά, ουσ. amandier, *mandorlo*.

Ἀμυγδαλίτικος, η, ον. ἐπίθ. d'amandes, *di mandorle*.

Ἀμυγδαλόγαλα, ουσ. lait d'amande, *mandorlato*.

Ἀμυγδαλόλαδον, ουσ. huile d'amandes, *olio di mandorle*.

Ἀμύγδαλον, ουσ. amande, *mandorla*. §. φτιασμένος μὲ ἀμύγδαλα, d'amandes, *mandorlino, na*.

Ἀμύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι μυρισμένος, qui n'est pas flairé, ée. *non odorato, ta*. §. ἀμύριστος, ὁποῦ δὲν μυρίζει, qui ne sent bon, qui n'est pas odoriférant, te. *non odoroso, sa. che non ha odore*.

Ἀμύρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐμυρώθη, ὁποῦ δὲν ἐσφραγίσθη μὲ τὸ μῦρον, qui n'est pas confirmé, ée. qui n'a pas reçu le sacrement de la confirmation, *non cresimato, ta. che non ha ricevuto il sacramento della cresima*. §. ἀμύρωτος ὁποῦ δὲν ἐμυρώθη, qui n'est pas oint avec les saintes huiles, *non unto coll' olio santo*.

Ἄμφια, ουσ. τὰ ἱερὰ ἄμφια, les ornemens, *i paramenti*.

Ἀμφιάρθρωσις, ουσ. amphiarthrose, *anfiartrosi*.

Ἀμφίασις, ουσ. investiture, *investitura*.

Ἀμφιβάλλω, Ρ. douter, *dubitare*.

Ἀμφιβάλλων, ουσα, μετ. douteux, euse. qui doute, *dubbioso, sa. che dubita*.

Ἀμφίβιος, ἐπίθ. amphibie, *anfibio, ia. ancipite*. §. τὰ ἀμφίβια ζῶα, les amphibies, *gli anfibi*.

Ἀμφίβολα, ἐπίρ. ambigument, douteusement, *ambiguamente, dubbiosamente*.

Ἀμφιβολία, ουσ. ambiguité, doute, *ambiguità, dubbio*. §. εἶμαι εἰς ἀμφιβολίαν, être en doute, être incertain, *esser in dubbio*. §. μὲ ἀμφιβολίαν, douteusement, *dubbiosamente*. §. μὲ μεγάλην ἀμφιβολίαν, très douteusement, *dubbiosissimamente*.

Ἀμφιβολικός, ή, όν. ἐπίθ. ambigu, ue. *ambiguo, ua*.

Ἀμφιβολικῶς, ἐπίρ. douteusement, ambigument, *ambiguamente, dubbiosamente*.

Ἀμφιβολογία, ουσ. amphibologie, *anfibologia*.

Ἀμφιβολογικός, ή, όν. ἐπίθ. amphibologique, *anfibologico, ca*.

Ἀμφιβολογικῶς, ἐπίρ. amphibologiquement, *anfibologicamente*.

Ἀμφίβολος, η, ον. ἐπίθ. ambigu, ue. douteux, euse, *ambiguo, ua. dubbioso, sa*. §. εἶμαι ἀμφίβολος, être incertain, aine. irrésolu, ue. *esser in dubbio, esser dubbioso, sa*.

Ἀμφίβραχυς στίχος, ὁ πούς, amphibraque, *anfibraco*.

Ἀμφιβρόγχια, ουσ. amphibronchies, *anfibronchie*.

Ἀμφιδέξιος, ια, ον. ἐπίθ. ambidextre, *ambidestro, ra*.

Ἀμφιδεξιότης, ουσ. qualité de ce qui est ambidextre, *qualità di ciò ch' è ambidestro*.

Ἀμφίδοξος, η, ον. ἐπίθ. ἀμφίβολος, ambigu, ue. *ambiguo, ua*. §. ἀμφίδοξος, ἀμφισβητούμενος, controverse, *disputato, ta*. §. ἀμφίδοξος, ὁποῦ ἔχει δύο νοήματα, ὁποῦ διχῶς λαμβάνεται, équivoque, *equivoco, ca*.

Ἀμφιθέατρον, ουσ. amphithéatre, *anfiteatro*.

Ἀμ-

Ἀμφίλεκτος.
Ἀμφισημαντος.

Ἀμφίκεντρος, η, ον. ἐπίθ. centripéte, *centripeta*.

Ἀμφιλογία, ἡ σιας. ambiguité, *ambiguità*.

Ἀμφισβήτησις, ἡ σ. ambiguité, *ambiguità*. §. ἀμφισβήτησις, ἔρις, dispute, controverse, *controversia, disputa*. §. ἀμφισβήτησις τῆς συνειδήσεως, cas de conscience, *caso di conscienza*.

Ἀμφισβητικός, ή, όν. ἐπίθ. disputable, *controvertibile*.

Ἀμφισβητικῶς, ἐπίρ. en manière de dispute, *controvertibilmente*.

Ἀμφισβητούμενος, η, ον. ἐπίθ. controversé, ée. *disputato, ta*.

Ἀμφισβητῶ, ἰδὲ Ἀμφιβάλλω.

Ἄμφορα, ἀμφορεὺς, ουσ. amphore, *anfora*.

Ἀμφίσκιοι, ἡ σ. πληθ. οἱ κάτοικοι τῆς κεκαυμένης ζώνης, amphisciens, *abitanti della zona torrida*.

Ἀμφότερος, ἐν χρήσει. πληθ. ἀμφότεροι, l'un et l'autre, καὶ οἱ δύο, tous deux, tous les deux, *ambo, ambedue*.

Ἀμφοτέρως, ἐπίρ. καὶ εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον τρόπον, d'une manière, et d'autre, *nell' una e nell' altra maniera*.

Ἄμφω, καὶ οἱ δύο, tous les deux, l'un et l'autre, *ambodue, ambedue, ambeduo, ambidue*.

Ἀμώνι, ἰδὲ Ἀχμόνι.

Ἀμώμητος, η, ον. ἐπίθ. disculpé, ée. qui n'est pas accusé, ée. *non accusato, ta. disculpato, ta*.

Ἄμωμον, ουσ. ἄρωμά τι, amome, *amomo*.

Ἄμωμος, η, ον. ἐπίθ. immaculé, ée. *immaculato, ta*. §. ἄμωμος, psaumes graduels, *salmi graduali*.

Ἀμώνω, ἰδὲ Ὀμνύω.

Ἀμωτής, ἰδὲ Ὀμνυτής, κτλ.

Ἄν, Συνδ. si, *se*. §. ἂν καὶ, quand, quoique, *benchè*. §. ἂν εἶναι καὶ, au cas que, *caso che*. §. ἂν δὲν, εἰδὲ μὴ, si non, *se non*.

Ἀναβαίνουσα, μετ. θηλ. ascendante, montante, celle qui monte, *colei che monta, che ascende*.

Ἀναβαίνω, Pᶜ. monter, *montare, salire, ascendere*. §. ἀναβαίνοντας, en montant, *montando*.

Ἀναβαίνων, μετ. ἀρ. ascendant, montant, qui monte, *ascendente, che monta*.

Ἀναβάλλω, Pᶜ. différer, prolonger, *differire, procrastinare, prolungare, mandar in lungo, menar per le lunghe*. §. ἀναβάλλοντας, en differant, *differendo*.

Ἀναβάλλων, ουσα, ον. μετ. qui différe, qui tire de long, *che differisce, che prolunga, che procrastina*.

Ἀναβαπτίζω, Pᶜ. rebaptiser, *ribattezzare*.

Ἀναβαπτίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui rebaptise, *colui ò colei che ribattezza*.

Ἀναβαπτισμός, ουσ. rebaptisation, *l'azione di ribattezzare*.

Ἀναβαπτιστής, ἡ σ. αἱρετικός, anabaptistes, *anabattisti*. §. ἀναβαπτιστής, ὅστις ξαναβαπτίζει, qui rebaptise, *che ribattezza*.

Ἀναβάς, ασα, ον. μετ. monté, ée. *salito, ta. asceso, sa*.

Ἀνάβασμα, ἀνάβασις, ἡ σ. montée, ascension, *ascensione, salita, ascendimento*.

Ἀναβάτης, ἡ σ. qui monte, *ascensore, ascendente, salitore*.

Ἀνάβατος, η, ον, ἐπίθ. δυσανάβατος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ἀναβῇ, inaccessible, *inaccessibile*. §. ἀναβατός, ή, όν. ἀνεβασμένος, monté, ée. *montato, ta*. §. ἀναβατός, qu' on peut aisement monter, *che si può facilmente montare*. §. ἀναβατόν, προζύμι, levain, *lievito*.

Ἀναβιβάζω, Pᶜ. promouvoir, *promuovere*.

Ἀναβιβάζων, ουσα, μετ. celui ò celle qui éleve quelqu' un à une dignité, promoteur, *colui ò colei che promuove, promotore*.

Ἀναβιβασθείς, εῖσα, έν. μετ. promu, ue. *promosso, sa*.

Ἀναβίβασις, ἀναβιβασμός, ἡ σ. promotion, *promozione*.

Ἀναβίωσις, ἡ σ. l'action de revivre, de retourner

ner en vie, *l'azione di rivivere, di ritornare in vita.*

Ἀναβλαστάνω, P'. ξαναβλαστάνω, rejeter, pulluler de rechef, *rigermogliare.*

Ἀνάβλαστημα, ὑσ. l'action de pulluler de rechef, *il rigermogliare.*

Ἀναβλαστημένος, η, ον. μετ. rejeté, ée. pullulé, ée. de rechef, *rigermogliato, ta.*

Ἀναβλαστήσας, σασα, μετ. qui a rejeté, ée. qui a pullulé, ée. de rechef, *colui ὴ colei che ha rigermogliato.*

Ἀναβλάστησις, ὑσ. l'action de rejeter après avoir été coupé, *il rigermogliare.*

Ἀναβλέπω, P'. θεωρῶ εἰς τὰ ἄνω, βλέπω ὑψηλά, regarder en haut, *guardare, mirare in alto.*

Ἀναβλύζω, κτλ. ἰδὲ Ἀναβρύω, κτλ.

Ἀναβοήσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a poussé des hauts-cris, *colui ὴ colei che ha esclamato.*

Ἀναβόησις, ὑσ. exclamation, cri, clameur, *esclamazione.*

Ἀναβολή, ὑσ. délai, *dilazione, proroga, differimento, dilungamento, procrastinazione.*

Ἀναβοῶ, P'. φωνάζω δυνατά, pousser des cris, élever la voix, s'écrier, *esclamare, gridare, alzar la voce.* §. ἀναβοῶντας, en poussant des hauts cris, *gridando ad alta voce.*

Ἀναβράζω, P'. fermenter, *fermentare.* §. ἀναβράζωντας, en fermentant, *fermentando.*

Ἀναβράζων, ὑσα, μετ. celui ὴ celle qui fermente, *colui ὴ colei che fermenta.*

Ἀναβράσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a fermenté, *colui ὴ colei che ha fermentato.*

Ἀνάβρασις, ὑσ. ebullition, fermentation, *fermentazione, ebullizione.*

Ἀναβραστός, ή, όν. ἐπίθ. bouillant, ante, *bollente, bogliente.*

Ἀναβροχή, ἀναβροχιά, ὑσ. siccité; *mancanza di pioggia.* §. εἰς καιρὸν ἀναβροχῆς, καλὸν καὶ τὸ χαλάζι, toute eau éteint le feu, *ogni acqua spegne il fuoco.*

Ἀναβρύσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a jailli, *colui ὴ colei che ha zampillato.*

Ἀνάβρυσις, ὑσ. jaillissement, *lo zampillare.*

Ἀνάβρυσμα, ὑσ. jaillissement, source, *lo zampillare, rampollamento.* §. ἀνάβρυσις νερῦ, source d'eau, *brulicame.*

Ἀναβρυσμένος, η, ον. μετ. jailli, ie. *zampillato, ta.*

Ἀναβρυτικός, ή, όν. ἐπίθ. jaillissant, ante. *zampillante.* §. νερὸν ἀναβρυτικόν, eau de source, surgeon, *acqua viva, rampollo.*

Ἀναβρυχῶμαι, κτλ. ἰδὲ Βρυχῶμαι, κτλ.

Ἀναβρύω, P'. jaillir, saillir, sourdre, *zampillare, scaturire, rampollare.* §. ἀναβρύωντας, en jaillissant, *zampillando.*

Ἀναβρύων, ὑσα, ον. μετ. jaillissant, ante. *sgorgante, zampillante, che scaturisce.*

Ἀναγαλλιάζω, ἰδὲ Ἀγαλλιάζω.

Ἀναγαλλίασις, ἰδὲ Ἀγαλλίασις.

Ἀναγαλλιαστικός, κτλ. ἰδὲ Ἀγαλλιαστικός, κτλ.

Ἀναγάπητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἄξιος ἀγάπης, qui n'est pas digne d'être aimé, *indegno d'amore.* §. ἀναγάπητος, ὅστις δὲν φιλιώνεται, irréconciliable, *irreconciliabile.*

Ἀναγέλασμα, ὑσ. περίπαιγμα, dérision, raillerie, *derisione.*

Ἀναγελασμένος, η, ον. ἐπίθ. berné, ée. coïonné, ée. *deriso, sa. beffato, ta. schernito, ta.*

Ἀναγελαστής, ὑσ. berneur, railleur, moqueur, *derisore, schernitore.*

Ἀναγελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. ἄξιος γέλωτος, ἄξιος νὰ περιπαιχθῇ, bernable, risible, qui mérite d'être bafoué, *derisibile, degno di scherno.*

Ἀναγελῶ, P'. περιπαίζω, berner, railler, se moquer, *deridere, schernire, beffare.*

Ἀναγεννηθείς, εῖσα, θέν. μετ. régénéré, ée. *rigenerato, ta. regenerato, ta.*

Ἀναγέννησις, ὑσ. régénération, *rigenerazione, regenerazione.*

Ἀναγεννήσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a fait

fait régénérer, qui a donné une seconde naissance, *colui ŏ colei che ha rigenerato*.

Ἀναγεννῶ, P'. régénérer, *rigenerare*, *regenerare*. §. ἀναγεννῶμαι, renaître, se régénérer, *rinascere*, *rigenerarsi*, *regenerarsi*.

Ἀναγινώσκω, P'. διαβάζω, lire, *leggere*. §. ἀναγινώσκωντας, en lisant, *leggendo*. §. ἀφ' ȣ̃ ἀνέγνωσα τὴν γραφήν, après avoir lu la lettre, *dopo aver letto la lettera*.

Ἀναγινώσκων, μετ. ἀρ. lisant, ante, *leggente*, *che legge*.

Ἀναγκάζω, P'. nécessiter, obliger, *necessitare*, *obbligare*. §. ἀναγκάζω, παρακινῶ, solliciter, *sollecitare*. §. ἀναγκάζω στενοχωρῶ, βιάζω, contraindre, presser, *astringere*, ŏ *astrignere*, *sforzare*, *violentare*. §. ἀναγκάζομαι, être obligé, être contraint, *esser obbligato*, *costretto*, *ta*. §. ἀναγκάζωντας, sollicitant, *sollecitando*.

Ἀναγκάζων, ȣσα, μετ. nécessitant, ante, *necessitante*. §. ἀναγκάζων, ὁ παρακινῶν, qui sollicite, *sollecitante*, *che sollecita*. §. ἀναγκάζων, βιάζων, στενοχωρῶν, δυνασεύων, pressant, ante. qui presse, qui contraint, *stringente*, *sforzante*.

Ἀναγκαλίασμα, ἰδὲ Ἀγκαλιασμα.

Ἀναγκαλλιασμένος, ἰδὲ Ἀγκαλιασμένος.

Ἀναγκαῖος, α, ον. ἐπίθ. nécessaire, *necessario*, *ia*. §. ἀναγκαῖος, ὅςις ἔχει χρείαν, ἔχει ἀνάγκην, nécessiteux, euse. *bisognoso*, *sa*. *necessitoso*, *sa*. §. τὸ ἀναγκαῖον, le necessaire, *il necessario*. §. τὰ ἀναγκαῖα τȣ̃ βίȣ, le nécessaire, les nécessités de la vie, *il bisognevole alla vita*, *le cose necessarie alla vita*. §. τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀναγκιὸ, τὸ χεζουρλόν, latrines, commodités, privé, garderobe, *il necessario*, *cesso*, *il cacatojo*. §. ἐκεῖνος ὁπȣ̃ πασρεύει τὰ ἀναγκαῖα, gadouard, cureur de retraits, *votacessi*. §. ὑςερȣ̃μαι τῶν ἀναγκαίων, être mal à son aise, *bistentare*, *esser privo del necessario*. §. ἀναγκαῖον πρᾶγμα εἶναι, il est necessaire, *è necessario*. §. ἀναγκαῖον, ἀνάγκη, il faut, *bisogna*, *fa d'uopo*, *fa di mestieri*.

Ἀναγκαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-nécessaire, *necessarissimo*, *ma*.

Ἀναγκαιότατα, ἐπίρ. très-nécessairement, *necessarissimamente*.

Ἀναγκαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus nécessaire, *più necessario*, *ria*.

Ἀναγκαίως, ἐπίρ. nécessairement, par nécessité, *necessariamente*, *per necessità*.

Ἀναγκάσας, σασα, μετ. ὅςις ἐβίασεν, ἐςενοχώρησε τινὰ, celui ŏ celle qui a contraint quelqu'un, *colui ŏ colei che ha costretto qualchedune*. §. ἀναγκάσας, παρακινήσας, celui ŏ celle qui a sollicité quelqu'un, *colui ŏ colei che ha sollecitato qualchedune*.

Ἀνάγκασις, εως. παρακίνησις, sollicitation, instance, *sollecitamento*. §. ἀνάγκασις, βία, βίασμα, force, violence, contrainte, *sforzamento*, *violentamento*.

Ἀνάγκασμα, ἰδὲ Ἀνάγκασις.

Ἀναγκασμένος, η, ον. ἐπίθ. ὑποχρεωμένος, nécessité, ée. *necessitato*, *obbligato*, *ta*. §. ἀναγκασμένος, βιασμένος, στενοχωρημένος, contraint, ainte, *costretto*, *ta*. §. ἀναγκασμένος, ὅςις ἔχει ἀνάγκην, χρείαν, nécessiteux, euse, *necessitoso*, *sa*. *bisognoso*, *sa*.

Ἀναγκαςὴς, ȣ̃. ὁ ἀναγκάζων, καὶ παρακινῶν, solliciteur, qui sollicite, *sollecitatore*. §. ἀναγκαςὴς, βιαςὴς, qui force, qui fait violence, *sforzatore*, *che fa violenza*.

Ἀναγκαςικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. nécessitant, ante, *necessitante*. §. ἀναγκαςικὸς, ὅςις ἀναγκάζει, qui sollicite, *sollecitatore*. §. ἀναγκαςικὸς, βιαςικὸς, qui force, qui violente, *che sforza*, *che fa violenza*.

Ἀναγκάςρα, ας. ἡ ἀναγκά-

γκάζουσα, nécessitante, *necessitante*. §. ἀναγκάζουσα, βιάζουσα, στενοχωροῦσα, celle qui contraint, qui oblige, *colei che costringe, che obbliga*. §. ἀναγκάστρα, ἡ παρακινοῦσα, celle qui sollicite, *colei che sollecita*.

Ἀνάγκη, οὐσ. nécessité, *necessità*. §. ἀνάγκη, χρεία, ἔνδεια, bésoin, *il bisogno*. §. ἀνάγκη εἶναι, il est nécessaire, il faut, *è necessario, fa d'uopo, fa di mestieri*. §. ἐξ ἀνάγκης, nécessairement, par nécessité, de nécessité, *necessariamente, per necessità*. §. ἀπ' ἀνάγκην, de nécessité, *per necessità*.

Ἀναγκιόν, οὐσ. retrait, aisance d'une maison, chaise percée, latrines, *cesso, agiamento, seggetta*. §. ἐκεῖνος ὅπου παστρεύει τὰ ἀναγκαῖα, gadouard, cureur des retraits, *votacessi*.

Ἀναγνάθω, ἀναγνώθω, ἰδὲ Ἀναγινώσκω, διαβάζω.

Ἀναγνώρησις, οὐσ. l'action de reconnoître, *affiguramento, riconoscimento*.

Ἀναγνώσας, μετ. ἀρ. celui qui a lu, *colui che ha letto*.

Ἀναγνώσασα, μετ. θηλ. celle qui a lu, *colei che ha letto*.

Ἀνάγνωσις, οὐσ. lecture, *lettura*. §. ἔχει μεγάλην ἀνάγνωσιν, il a del'érudition, *ha molta erudizione*.

Ἀνάγνωσμα, οὐσ. lecture, lection, *lettura, lezione*.

Ἀναγνωσμένος, η, ον. μετ. lu, ue, *letto, ta*.

Ἀναγνωστάριον, οὐσ. lectionnaire, *libro delle lezioni dell' ufizio divino*.

Ἀναγνωστήρι, οὐσ. lutrin, *leggio*.

Ἀναγνώστης, οὐσ. lecteur, *lettore*. §. ἀναγνώστης, ὅστις διαβάζει, lecteur, qui lit, liseur, *lettore, leggitore, che legge*.

Ἀναγνωστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀναγνώστην, qui concerne le lecteur, *appartenente al lettore*.

Ἀναγνωστός, ἡ, όν. ἐπίθ. lisible, *leggibile*.

Ἀναγορεύω, P. proclamer, *proclamare*. §. ἀναγορεύοντας, en proclamant, *proclamando*.

Ἀναγορευθείς, εῖσα, θέν. μετ. proclamé, ée. *proclamato, ta*.

Ἀναγορεύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a proclamé, *colui ἢ colei che ha proclamato*.

Ἀναγόρευσις, οὐσ. avénement, *innalzamento al trono*.

Ἀναγουλιά, ἀναγοῦλα, οὐσ. nausée, soulevement de cœur, *nausea, rivolgimento di stomaco, stomacaggine*.

Ἀναγουλιάζω, P. avoir des nausées, καὶ avoir des dégoûts, *nauseare, stomacare*.

Ἀναγουλιάζων, ουσα. μετ. dégoûtant, ante, *nauseante*.

Ἀναγουλιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui s'est degoûté, *colui ἢ colei che si è stomacato*.

Ἀναγούλιασμα, οὐσ. nausée, *nausea, nauseamento*.

Ἀναγουλιαστής, οὐσ. degoûtant, ante, *nauseante*.

Ἀναγουλιαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. dégoûtant, ante. revoltant, ante, *nauseante, nauseoso, sa. stomachevole, stucchevole*.

Ἀνάγραμμα, οὐσ. anagramme, *anagramma*.

Ἀναγραμματισμός, οὐσιασ. anagramme imparfaite, *anagrammatismo*.

Ἀναγραφεύς, οὐσ. ὁ συγγραφεὺς νόμων, légiste, jurisconsulte, *legista, scrittor di cose di legge*.

Ἀναγραφή, οὐσ. περιγραφή, description, *descrizione*.

Ἀναγράφω, P. περιγράφω, décrire, *descrivere*.

Ἀναγριωθείς, εῖσα, θέν. μετ. irrité, ée. *irritato, aizzato, ta*.

Ἀναγρίωμα, οὐσ. provocation, l'action d'agacer, d'irriter, *irritamento, aizzamento*.

Ἀναγριωμένος, η, ον, μετ. provoqué, ée. agacé, ée. *irritato, ta. aizzato, ta*. §. ζῶον ἀναγριωμένον, devenu furieux, euse. *accanato, ta*.

Ἀναγριώνω, P. provoquer, agacer, irriter, *aizzare, irritare*. §. ἀναγριώνω, ἀγριεύω, γίνομαι ἄγριος, devenir furieux, euse, *irritarsi, infuriarsi*.

Ανα-

'ναγυρευθεὶς, ἔσα, μετ. re cherché, ée. curieusement, soigneusement, *ricercato, ta. curiosamente, accuratamente.*

A'ναγύρευσις, ὑσ. recherche curieuse, *ricerca curiosa.*

A'ναγυρευτὴς, ὑσ. qui cherche curieusement, *indagatore, che cerca con curiosità.*

A'ναγυρεύω, P'. rechercher soigneusement, avec soin, avec curiosité, *indagare, ricercare con sollecitudine.*

A'ναγυρίζω, P'. ἀναποδογυρίζω, renverser sans dessus dessous, *roversciare.* §. ἀναγυρίζω, ξαναγυρίζω, retourner de rechef, *ritornare di nuovo.*

A'νάγω, P'. κράζω εἰς τὸ κριτήριον, δίδω ἀγωγὴν κατά τινος, actionner, citer, ajourner, *chiamar in giudizio, citare.*

A'ναγωγὴ, ὑσ. anagogie, *anagogia.*

A'ναγωγικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. anagogique, *anagogico, ca.*

A'ναγωγικῶς, ἐπίρ. anagogiquement, *anagogicamente.*

A'ναδακρύζω, ἀναδακρύω, P'. ἀρχινῶ νὰ δακρύσω, νὰ κλαύσω, commencer à pleurer, *cominciare a piangere.*

A'ναδακρύσας, μετ. ἀρ. ὅσις ἄρχισε νὰ κλαίῃ, celui qui a commencé à pleurer, à larmoier, *colui che ha incominciato a piangere, a sparger lagrime.*

A'ναδακρύσασα, μετ. θηλ. celle qui a commencé à larmoïer, *colei che ha incominciato a spargere lagrime.*

A'ναδάκρυσις, ἀναδάκρυσμα, ὑσ. commencement de pleurer, *il principiar a piagnere.*

A'ναδεκτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. filleul, eule, *figlioccio, cia.* §. ἀναδεκτὸς, ἐπιδεκτικὸς, susceptible, *suscettibile.*

A'νάδεμα, ὑσ. l'action de lier de rechef, *il legar di nuovo.*

A'ναδεμένος, η, ον. ἐπίθ. ξαναδεμένος, lié, ée de rechef, *legato, ta di nuovo.*

A'ναδένω, P'. ξαναδένω, lier de rechef, *rilegare, legare di nuovo.*

A'ναδέξιμος, η, ον. ἐπίθ. filleul, eule, *figlioccio, cia.*

A'ναδέξιμον, ὑσ. τὸ ξαναδέχεσθαι, l'action de recevoir de rechef, *il ricevere di nuovo,* καὶ l'action d'être reçu de rechef, *l'esser ricevuto di nuovo.*

A'ναδέχομαι, P'. ξαναδέχομαι, recevoir de rechef, *ricevere di nuovo.* §. ἀναδέχομαι ἐκ τῦ βαπτίσματος, ténir à baptême, ἢ tenir sur les fonds baptismaux, *tenere a battesimo.*

A'ναδεχόμενος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui reçoit de rechef, *colui ἢ colei che riceve di nuovo.*

A'ναδίδω, P'. pousser, produire, *produrre, mandar fuori.* §. ἀναδίδω, pousser, repousser, après avoir été taillé, *rigermogliare.* §. ἀναδίδωντας, en produisant, en poussant, *producendo.*

A'ναδιπλασιάζω, P'. redoubler, *raddoppiare.*

A'ναδιπλασίασις, ἀναδιπλασιασμὸς, ὑσ. redoublement, *raddoppiamento.*

A'ναδίπλωμα, ὑσ. répetition, *ripetizione.* §. ἀναδίπλωμα, ξαναδίπλωμα, redoublement, *raddoppiamento.*

A'ναδιπλωμένος, η, ον. ἐπίθ. repeté, ée. *ripetuto, ta.* §. ἀναδιπλωμένος, ξαναδιπλωμένος, redoublé, ée, *raddoppiato, ta.*

A'ναδιπλώνω, P'. ξαναλέγω, repéter, redire, *ripetere, ridire.* §. ἀναδιπλώνω, ξαναδιπλώνω, redoubler, *raddoppiare.* §. ἀναδιπλώνοντας, répétant, redoublant, *ripetendo, raddoppiando.*

A'ναδιπλώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a redoublé, *colui ἢ colei che ha raddoppiato.* §. ἀναδιπλώσας τὸν λόγον, qui a répeté, *che ha ripetuto.*

A'ναδίπλωσις, P'. ξαναδίπλωσις, reduplication, *reduplicazione.* §. ἀναδίπλωσις, répétition, anadiplose, *conduplicazione, anadiplosi.*

A'νάδοσις, ὑσ. ἀναβλάστησις,

σις, pullulation, germination, *germogliamento*. §. ἀνάδοσις, ἀνάβρυσις, jaillissement, *scaturimento*.

Α'ναδοτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. διαμοιραστικὸς, qui distribue, *che distribuisce*.

Α'νάδοχος, οὐσ. parrain, compére, *patrino*, *compadre*. §. ἡ ἀνάδοχος, marraine, commère, *comare*, *matrina*, *santola*.

Α'ναζητηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. recherché, ée. *ricercato*, *ta*. *investigato*, *ta*.

Α'ναζήτησις, οὐσ. recherche, *ricerca*, *perquisizione*.

Α'ναζητητὴς, οὐσ. rechercheur, qui recherche, *ricercatore*, *perquisitore*, *investigatore*.

Α'ναζητῶ, Ρ'. rechercher, *ricercare*, *investigare*.

Α'ναζωογόνησις, οὐσ. revivification, *il ravvivare*.

Α'ναζωογονηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. revivifié, ée. *ravvivato*, *ta*.

Α'ναζωογονήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a fait revivre, *colui ὴ colei che ha ravvivato*, *che ha fatto rivivere*.

Α'ναζωογονῶ, Ρ'. revivifier, faire revivre, *ravvivare*. §. ἀναζωογονῶντας, en revivifiant, *ravvivando*.

Α'νάθεμα, οὐσ. anathéme, excommunication, *anatema*, *scomunica*. §. ἀνάθεμά σου, maudit soit, *sia maledetto*. §. ἄς πᾶ εἰς τ' ἀνάθεμα, qu'il aille se faire pendre, que le diable l'emporte, *vada in malora*, *vada al diavolo*. §. ὕπαγε εἰς τ' ἀνάθεμα, va, que le diable t'emporte, *va in malora*. §. ἀνάθεμά με αὐ δὲν εἶναι ἔτζι, que le diable m'emporte, si la chose n'est pas ainsi, *che il diavol mi porti, se non è così*.

Α'ναθεματίζω, Ρ'. anathematiser, excommunier, *anatematizzare*, *scomunicare*.

Α'ναθεματίζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui excommunie, *che scomunica*, *scomunicatore*, *trice*.

Α'ναθεματίσας, μετ. ἀρ. celui qui a excommunié, *colui che ha scomunicato*.

Α'ναθεματίσασα, μετ. θηλ. celle qui a excommunié, *colei che ha scomunicato*.

Α'ναθεμάτισμα, οὐσ. anathéme, l'action d'excommunier, *la scomunica*, *scomunicamento*, *scomunicazione*.

Α'ναθεματισμένος, η, ον. μετ. anathématisé, ée. excommunié, ée. *scomunicato*, *ta*.

Α'ναθεματιστὴς, οὐσ. celui qui excommunie, *scomunicatore*.

Α'ναθεματιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui a la force de l'anathéme, *colui ὴ colei che ha la forza dell' anatema*. §. ἀναθεματιστικὸς, μισητὸς, ἀποτρόπαιος, détestable, *detestabile*.

Α'ναθεματισμὸς, οὐσ. la force de l'anathéme, *anatematismo*.

Α'νάθεσις, οὐσ. délai, prorogation, *dilazione*, *proroga*, *dilungamento*.

Α'ναθεωρηθεὶς, εῖσα, μετ. revu, ue, *riveduto*, *ta*.

Α'ναθεωρήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a revu, *colui ὴ colei che ha riveduto*.

Α'ναθεώρησις, οὐσ. révision, *revisione*.

Α'ναθεωρῶ, Ρ'. revoir, *rivedere*. §. ἀναθεωρῶντας, en revoyant, *rivedendo*.

Α'ναθεωρητὴς, οὐσ. réviseur, *revisore*.

Α'ναθεωρῶν, οῦσα, μετ. celui ἢ celle qui revoit, *colui ὴ colei che rivede*.

Α'νάθημα, οὐσ. ἀφιέρωμα, offrande, *offerta*.

Α'νάθρεμμα, ἀνάθρεμα, οὐσ. θρέψιμον, nourriture, l'action de nourrir, *nutrimento*. §. ἀνάθρεμμα, ἀναθροφὴ, éducation, *educazione*, *l'educare*.

Α'ναθρεμμένος, ἀναθρεμμένος, η, ον, μετ. θρεμμένος, nourri, ie, *nutrito*, *ta*. §. ἀναθρεμμένος, élevé, ée. nourri, ie. *educato*, *ta*. *allevato*, *ta*.

Α'ναθρεπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. éléve, nourrisson, *allievo*.

Α'ναθρέψας, μετ. ἀρ. celui qui a nourri, qui a élevé, *colui che ha nutrito*, *che ha educato*.

Α'ναθρέψασα, μετ. θηλ. cel-

Αναζωογονω.
Αναζωω.

celle qui a élevé, *colei che ha educato.*

A'νάθρεψις, ἰδὲ Ἀναϛροφή.

A'ναθρεπτὴς, ἐ. instituteur, gouverneur, *educatore, precettore.*

A'ναθρεπτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. qu'on nourrit, qu'on éléve, *ch'è in educazione.* §. ἀναθρεπτικόν, ὁ μισθὸς ὅπε δίδεται εἰς τινὰ διὰ τὴν ἀναθροφὴν ἑνὸς νέε, ce qu'on paye pour l'education de quelqu'un, *quel che si paga per l'educazione di qualchedu-no.*

A'ναθρέφω, Π. nourrir, élever, *nutrire, allevare, educare.* §. ἀναθρέφοντας, nourrissant, *allevando, educando.*

A'νάθρεψις, ἰδὲ Ἀναθροφή.

A'ναθροφὴ, ἡς. education, *educazione.*

A'ναθυμιάζω, Π. évaporer, *svaporare, esalare.*

A'ναθυμιάζων, εσα, μετ. celui ὴ celle qui évapore, qu'exhale, *colui ò colei che svapora, che esala.*

A'ναθυμιάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a évaporé, *colui ò colei che ha svaporato.*

A'ναθυμίασις, ουσ. τὸ ἀναθυμιάζειν, évaporation, *svaporamento.* §. ἀναθυμίασις, exhalaison, vapeur, *vapore, esalazione.*

A'ναθυμίασμα, ὀσ. evaporation. exhalaison, *svaporazione, esalazione.*

A'ναθυμιασμένος, η, ον. ἐπίθ. évaporé, ée. exhalé, ée. *svaporato, esalato, ta.*

A'ναθυμίζω, Π. κάμνω τινὰ νὰ ἐνθυμηθῇ ἐν πρᾶγμα, faire ressouvenir, faire rappeler, *rammemorare, ridurre a memoria.*

A'ναθυμίσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a fait ressouvenir, *colui ò colei che ha fatto rissovvenire.*

A'ναθύμισις, ἀναθύμισμα, ὀσ. l'action de faire souvenir, *il rammemorare.*

A'ναθυμιστὴς, ὀσ. qui fait ressouvenir, *che fa rammemorare.*

A'ναθυμῦμαι, Π. se rappeler, se ressouvenir, *rammentarsi, ricordarsi.*

A'ναίδεια, ὀσ. ἀδιαντροπία, effrontérie, *sfacciataggine.* §. ἀναίδεια, ἀυθάδεια, irrévérence, *irriverenza.*

A'ναιδέϛατος, η, ον. ἐπίθ. ἀδιαντροπώτατος, très-effronté, ée, *sfacciatissimo, ma.*

A'ναιδὴς, ἐπίθ. ἀδιάντροπος, effronté, ée. *sfrontato, ta. sfacciato, ta.* §. ἀναιδὴς, ἀυθάδης, irréverent, ente. *irreverente.*

A'ναίμακτος, ἐπίθ. ἐν χρήσει· θυσία ἀναίμακτος, sacrifice non sanglant, *sacrifizio non cruento, incruento.*

A'ναίματος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui n'a point de sang, *esangue.*

A'ναίρεσις, ὀσ. abolition, cassation, *abolizione, cassazione.*

A'ναιρετικὸς, ἡ, ὀν, ἐπίθ. celui ὴ celle qui abolit, qui annulle, *colui ò colei che abolisce, annulla.*

A'ναιρῶ, Π. abolir, annuller, *abolire, annullare.* §. ἀναιρῶ, τὸ σβύνω, effacer, canceller, rayer, *cancellare, cassare.* §. ἀναιρῶντας, abolissant, *abolendo.*

A'ναισθησία, ὀσ. insensibilité, *insensibilità.* §. ἀναισθησία, μωρία, stupidité, *stupidità.*

A'ναίσθητα, ἐπίθ. insensiblement, *insensibilmente.* §. ἀναίσθητα, μωρὰ, ἀνόητα, avec stupidité, étourdiment, *con istupidità, con istupidezza.*

A'ναίσθητος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν αἰσθάνεται, insensible, *insensibile.* §. ἀναίσθητος, ὁ μωρὸς ἢ ἀνόητος, insensé, stupide, balourd, de, *stupido, da. sciocco, ca. insensato, ta.*

A'ναισθητῶ, Π. εἶμαι ἀναίσθητος, δὲν αἰσθάνομαι, être insensible, *esser insensibile.*

A'ναισθήτως, ἐπίρ. insensiblement, *insensibilmente.*

A'ναισχυντία, ὀσ. effrontérie, impudence, immodestie, *sfacciataggine, sfrontatezza, impudenza, immodestia.*

A'ναίσχυντα, ἐπίρ. impudemment, immodestement, *impudentemente, immodestamente.*

A'ναίσχυντος, ἐπίθ. effronté, ée. impudent, ente.

te. *sfacciato, ta. impudente, immodesto, ta.*

Ἀναισχύντως, ἰδὲ Ἀναισχύντα.

Ἀναίτιος, ἐπίθ. innocent, ente. qui n'est point coupable, *innocente, che non ha colpa.*

Ἀναιτίως, ἐπίρ. innocemment, *senza colpa.*

Ἀνακαινίζω, P. restaurer, réfaire, réparer, *riparare, ristaurare, rifare.*

Ἀνακαινίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui répare, qui réfait, *colui ò colei che ripara, che ristaura, ristauratore.*

Ἀνακαινίσας, μετ. ἀρ. celui qui a réfait, qui a réparé, *colui che ha ristaurato.*

Ἀνακαινίσασα, μετ. θηλ. celle qui a réfait, qui a renouvellé, *colei che ha ristaurato, rifatto.*

Ἀνακαίνισις, ὑσ. restauration, instauration, réparation, *ristaurazione, riparazione.*

Ἀνακαίνισμα, ἀνακαινισμός, ἰδὲ Ἀνακαίνισις.

Ἀνακαινισμένος, η, ον. μετ. réparé, ée. restauré, ée. réfait, aite. *riparato, ta. ristaurato, ta. rifatto, ta.*

Ἀνακαινιστής, ὑσ. qui répare, qui réfait, *reparatore.* §. ἀνακαινιστὴς τῦ ἀνθρωπίνυ γένους, réparateur, *reparatore.*

Ἀνακάλεσις, ὑσ. rappel, révocation, *rivocazione, richiamo.* §. ἀνακάλεσις ἑνὸς προνομίου, ademption, *rivocazione d'un privilegio.* §. ἀνακάλεσις ἐπὶ κριτήριον, citation, ajournement, *citazione, chiamata in giudizio.*

Ἀνακαλέσας, μετ. qui a rappelé, qui a révoqué, *che ha richiamato.*

Ἀνακαλέσασα, μετ. θηλ. celle qui a rappelé, révoqué, *colei che ha richiamato.*

Ἀνακαλεσμένος, η, ον. μετ. rappelé, ée. *richiamato, ta.*

Ἀνακαλεστής, ὑσ. qui rappelle, *richiamatore.*

Ἀνακαλῶ, P. rappeler, révoquer, *richiamare, rivocare.* §. ἀνακαλῶ εἰς μαρτυρίαν, citer, *citare.* §. ἀνακαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, citer, *chiamar in giudizio.*

Ἀνάκατα, ἰδὲ Ἀνακατωμένα.

Ἀνακάτωμα, ὑσ. mélange, *mescolamento, meschiamento.* §. ἀνακάτωμα, πρᾶγμα ἀνακατωμένον, mélange, *miscuglio, meschianza.*

Ἀνακατωμένα, ἐπίρ. ἄνω κάτω, pêle-mêle, *mescolatamente.* §. ἀνακατωμένα, συγχυσμένα, χωρὶς τάξιν, à la débandade, *disordinatamente.*

Ἀνακατωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée. *mescolato, ta. meschiato, ta.* §. ἀνακατωμένος, μεμιγμένος μὲ ἄλλο τι, mixte, *misto, ta.*

Ἀνακατωμός, ὑσ. mélange, *meschianza, meschiamento.*

Ἀνακατωνόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅσυς ἀνακατώνεται εἰς μίαν ὑπόθεσιν, celui ou celle qui s'ingere, se méle de quelque chose, *colui ò colei che s'ingerisce, s'impaccia.*

Ἀνακατώνω, P. mêler, *mescolare.* §. ἀνακατώνω, συγχέω, troubler, *turbare.* §. ἀνακατώνεται τὸ στομάχι μου, le cœur me souleve, *sconvolgere lo stomaco.* §. ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν, s'ingérer, se mêler de quelque chose, *ingerirsi, intromettersi, impacciarsi.* §. ἀνακατώνω τὰ χαρτιὰ τῦ παιγνιδιοῦ, battre les cartes, *mescolar le carte.* §. ἀνακατώνομαι, ἀναγουλιάζω, avoir de nausées, *nausearsi.* §. ἀνακατώνοντας, mélant, *mescolando.*

Ἀνακατώσας, μετ. ἀρ. celui qui a mêlé, *colui che ha mescolato,* ἰδὲ καὶ Ἀνακατώνω.

Ἀνακατώσασα, μετ. θηλ. celle qui a mêlé, *colei che ha mescolato,* ἰδὲ καὶ Ἀνακατώνω.

Ἀνακάτωσις, ὑσ. τὸ ἀνακάτωμα, mélange, *miscuglio.* §. ἀνακάτωμα, σύγχυσις, trouble, *turbamento.* §. ἀνακάτωσις, μπερδέμα μιᾶς ὑποθέσεως, embrouillement, *imbroglio, inviluppo.*

Ἀνακατωτής, ὑσ. qui mêle, *che mescola.* §. ἀνακατωτής, συγχυστής, qui trouble, *turbatore.* ἀνακατωτής, ὅσις ἀνακατώνει, μπερδεύει μίαν ὑπό-

ὑπόθεσιν, brouillon, remuant, tracassier, *imbroglione*, *impigliatore*.

Ἀνακάτωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δὲν εἶναι ἀνακατωμένος, qui n'est point mêlé, ée. *impermisto*, *ta*. *non mescolato*, *ta*. §. ἀνακάτωτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακατωθῇ, qu'on ne sauroit mêler, *che non si può mescolare*.

Ἀνακεφαλαιόνω, Ρ. récapituler, *ricapitolare*, *riepilogare*.

Ἀνακεφαλαιωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. récapitulé, ée. *ricapitolato*, *ta*. *riepilogato*, *ta*.

Ἀνακεφαλαιώσας, μετ. ἀρ. celui qui a récapitulé, *colui che ha ricapitolato*.

Ἀνακεφαλαιώσασα, μετ. θηλ. celle qui a récapitulé, *colei che ha ricapitolato*.

Ἀνακεφαλαίωσις, ὐσ. anacephaléose, recapitulation, resumption, *anacefaleosi*, *epilogo*, *ricapitolazione*, *reassunzione*.

Ἀνακεφαλίζω, Ρ. ἐναντιώνομαι κατὰ τῶ φρονεσῶτος, κατὰ τῆς κεφαλῆς, recalcitrer, regimber aux supérieurs, *ricalcitrare*, *opporsi ai superiori*.

Ἀνακηρύξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a proclamé, *colui* ἢ *colei che ha proclamato*.

Ἀνακήρυξις, ὐσ. l'action de proclamer, *il proclamare*.

Ἀνακηρύττω, Ρ. proclamer, *proclamare*.

Ἀνακινῶ, Ρ. agiter, exciter, *agitare*, *suscitare*, *eccitare*.

Ἀνάκλησις, ὐσ. προσκάλεσις εἰς μάχην, ἐρίδα, défi, *disfida*. §. ἀνάκλησις, ἀνακάλεσις, révocation, *rivocamento*.

Ἀνακόλυθος, η, ον. ἐπίθ. inconsequent, ente, *inconsequente*. §. τὸ ἀνακόλυθον, ὐσ. l'inconsequence, *l'inconsequenza*.

Ἀνακομιδὴ, ὐσ. translation, *traslazione*.

Ἀνακόμπωμα, κτλ. ἰδὲ Ἀνασκόμπωμα.

Ἀνακοπὴ, ὐσ. ἐπιστροφὴ εἰς τὰ ὀπίσω, rétrogradation, *retrogradazione*.

Ἀνακόμπημα, ἰδὲ Ἀποκόμπιον.

Ἀνακομπῶ, ἰδὲ Ἀποκομπῶ.

Ἀνακρεόντειος, ἐπίθ. anacréontique, *anacreontico*.

Ἀνάκρισις, ὐσ. κατάκρισις μὲ σκέψιν, critique, *critica*. §. ἀνάκρισις, ἡ διάκρισις, τὸ διακρίνειν, discernement, *discernimento*. §. ἀνάκρισις, ἐξέτασις, discussion, *discussione*.

Ἀνακρίνω, Ρ. κατακρίνω μὲ λόγον, critiquer, *criticare*. §. ἀνακρίνω, διακρίνω, discerner, *discernere*. §. ἀνακρίνω, ἀκριβοξετάζω, discuter, *discutere*.

Ἀνάκυσος, ἰδὲ Ἀνήκυσος.

Ἀνακύλισμα, ὐσ. κύλισμα ἄνω καὶ κάτω, bouleversement, *rivoltura*, *rivoltolamento*. §. ἀνακύλισμα, ξαναρρώστημα, réchute, récidive, *ricaduta*, *recidiva*.

Ἀνακυλισμένος, η, ον. ἐπίθ. roulé, ée. bouleversé, ée. *rivoltolato*, *ta*.

Ἀνακυλῶ, Ρ. rouler, bouleverser, *rivoltolare*. §. ἀνακυλῶ, ξαναρρωστῶ, πίπτω πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀρρωστίαν, rétomber, être attaqué de la même maladie, *ricadere*, *riammalarsi*.

Ἀνακωχὴ, ὐσ. armistice, tréve, *armistizio*, *tregua*.

Ἀναλαμβάνω, Ρ. résumer, *reassumere*, *riassumere*. §. ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου, se remettre, se ravoir, reprendre ses forces, *riaversi*, *rimettersi*, *riprendere le forze*. §. ἀναλαμβάνω, ξαναλαμβάνω, ravoir, *riavere*.

Ἀναλάμπω, Ρ. reluire, *risplendere*.

Ἀνάλατα, ἐπίρ. χωρὶς ἅλας, χωρὶς ἁλάτισμα, sans sel, *senza sale*. §. ἀνάλατα, ἄνοστα, d'une manière insipide, *insipidamente*.

Ἀνάλατος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἁλατισμένος, qui n'est pas saupoudré, ée. *che non è salato*, *ta*. §. ἀνάλατος, ἄνοστος, χωρὶς ἅλας, χωρὶς νοστιμάδα, insipide, sade, sans goût, qui n'a aucun agrément, *insipido*, *da*. *scipito*, *ta*.

Ἀνάλεκτα, ἐπίθ. πληθ. τὰ ἐπαυθισμένα, analectes, *frammenti scelti di qualche autore*.

Ἀναλογιζω.
Ἀναλλοιπται.

Ἀνάλεϛος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἀλεσμένος, qui n'est pas moulu, ue. *non macinato, ta.*

Ἀνάληψις, ἡ. ascension de Jesus Christ, *l'ascensione.*

Ἀναλογία, ἡ. analogie, proportion, *analogia, proporzione.* §. ἀναλογία μυσική, accord, *accordo.* §. κατ' ἀναλογίαν, à proportion, à l'avenant, *proporzionatamente, a proporzione.*

Ἀναλογικὸς, ή, όν. ἐπίθ. analogique, proportionel, elle. *analogico, ca. proporzionale.*

Ἀναλογικῶς, ἐπίρ. analogiquement, proportionnement, proportionnellement, *analogicamente, proporzionatamente, proporzionalmente, a proporzione.*

Ἀναλόγιον, ουδ. lutrin, *leggio.*

Ἀναλογισμὸς, ὁ. analogisme, *analogismo.*

Ἀνάλογος, η, ον. ἐπίθ. analogue, proportionné, ée. *analogo, ga. proporzionato, ta.*

Ἀναλόγως, ἐπίρ. à raison, à proportion, *a ragione, a proporzione.*

Ἀναλυγγιάζω, ἰδὲ Λυγγιάζω, §. ἀναλυγγιάζω τὸ ἀναγυλιάζω, ἰδὲ Ἀναγυλιάζω, κτλ.

Ἀναλυγωδὴς, ὦσα, ον. μετ. ὅϛις ἐλύγωσε, qui est devenu languissant, *illanguidito, ta.*

Ἀναλύγωμα, ὁ. διάλυσις, dissolution, liquefaction, *dissolvimento, liquefazione.* §. ἀναλύγωμα, languissement, *il languire.* καὶ λειποθύμημα, défaillance, *svenimento.*

Ἀναλυγωμένος, η, ον. ἐπίθ. dissous, liquefié, ée. *liquefatto, ta. disciolto, ta.* §. ἀναλυγωμένος, λειποθυμήσας, qui est tombé en défaillance, *svanito, ch' è caduto in isvenimento.*

Ἀναλυγώνω, Ρ'. διαλύω, dissoudre, liquéfier, *disciogliere, liquefare.* §. ἀναλυγώνομαι, λειποθυμῶ, tomber en défaillance, *cadere in isvenimento.*

Ἀναλυμένος, ἰδὲ Ἀναλυωμένος.

Ἀνάλυσις, ουσ. analyse, *analisi.* §. ἀνάλυσις, ἡ ἄλγεβρα, algébre, analyse, *algebra, analise.* §. διάλυσις, fusion, *fusione.*

Ἀναλυτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. analytique, *analitico, ca.* §. ἀναλυτικὸς, dissolvant, ante. *dissolutivo, va.*

Ἀναλυτικῶς, ἐπίρ. analytiquement, *analiticamente.*

Ἀναλυτὸς, ή, όν. ἐπίθ. liquefié, ée. *liquefatto, ta.*

Ἀναλύω, Ρ'. διαλύω, fondre, liquéfier, *liquefare, disciogliere.* §. ἀναλύω, ἀνάλυσιν ποιῶ, analyser, *analizzare.*

Ἀναλύωμα, ουσ. liquefaction, *liquefazione.*

Ἀναλυωμένος, η, ον. μετ. liquéfié, ée. *liquefatto, ta. strutto, ta.*

Ἀναλφάβητος, η, ον. ἐπίθ. qui ne sait ni a ni b, très-ignorant, te. *che non sa biracchio, ignorantissimo, ma.*

Ἀνάλωμα, ὁ. ἔξοδον, dépense, *spesa.*

Ἀναλωτὴς, ὁ. dépensier, qui dépense excessivement, *spenditore, che spende molto.* §. ἀναλωτὴς ὁ φθορεὺς, consumateur, trice. dissipateur, trice. *consumatore, dissipatore, trice.*

Ἀναλωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui consume, qui dissipe, *colui ò colei che consuma, che dissipa.*

Ἄναμα, κτλ. ἰδὲ Ἄναμμα.

Ἀναμαλιάρης, ουσ. échevelé, ée. *scapigliato, ta.*

Ἀναμαρτησία, ἡ. impeccance, *stato d'un uomo che non commette peccato.* §. ἀναμαρτησία, impeccabilité, *impeccabilità.*

Ἀναμάρτητα, ἐπίρ. sans pécher, *senza peccare, senza peccato.*

Ἀναμάρτητος, η, ον. ἐπίθ. impeccable, *impeccabile.* §. τὸ ἀναμάρτητον, l'impeccabilité, *l'impeccabilità.*

Ἀναμαρτήτως, ἰδὲ Ἀναμάρτητα.

Ἀναμάσημα, ὁ. l'action de ruminer, de remâcher, *il ruminare, il digrumare.*

Ἀναμασημένος, η, ον. μετ. ruminé, ée. remâché, ée. *ruminato, rimasticato, ta.*

Ἀναμασήσας, μετ. ἀρ. celui qui a ruminé, remâché, colui che ha ruminato.

Ἀναμασήσασα, μετ. θηλ. celle qui a ruminé, remâché, colei che ha ruminato.

Ἀναμασῶ, P'. ruminer, remâcher, ruminare, digrumare. §. ἀναμασῶντας, en ruminant, ruminando.

Ἀναμασιστὴς, ὑσ. qui rumine, ruminatore.

Ἀναμένω, P'. προσμένω, attendre, attendere, aspettare. §. ἀναμένωντας, en attendant, aspettando.

Ἀναμείνας, ασα, μετ. qui a attendu, che ha aspettato.

Ἀνάμεσα, ἀναμέσον, ὑσ. entre, parmi, au nombre, fra, tra, nel numero. §. ἀπὸ ἀνάμεσα, d'entre, da, dal. §. δὲν ἐφαίνετο ὁ ἥλιος πάρεξ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σύγνεφα, on ne voyoit le soleil qu'à travers les nuages, non si vedeva il sole, che per mezzo le nuvole. §. ἂς εἶναι τὸ πρᾶγμα ἀνάμεσόν μας, entre nous, sia detto fra noi.

Ἀναμεταξὺ, ὑσ. entre, parmi, tra, fra. §. ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ, là dessus, sur ces entrefaites, dans ces entrefaites, in questo mentre, in questo frattempo.

Ἀνάμμα, ἄτος. ἄναψις, embrasement, accendimento. §. ἀνάμμα, ὅπȣ χρειάζεται διὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν, le vin destiné pour la messe, il vino destinato per la messa.

Ἀναμμένος, η, ον. ἐπίθ. allumé, ée. acceso, sa. §. ἀναμμένος, φλογισμένος, enflammé, ée. acceso, sa. avvampato, ta. §. εἶμαι ὅλος ἀναμμένος ἀπὸ τὸν θυμὸν, je suis tout enflammé de colére, tout emporté, esser tutto acceso d'ira.

Ἀνάμνησις, ὑσ. commémoration, commemorazione. §. ἀνάμνησις τῶν πρακτέων, ἢ τῶν, ὅσα ἔχει νὰ κάμῃ τινὰς, agenda, agenda. §. ἀνάμνησις, μνήμη, mention, menzione. §. ἀνάμνησιν ποιῶ, mentionnér, mentovare.

Ἀναμονὴ, ὑσ. εὐκαιρία, loisir, commodité, comodo, agio.

Ἀναμφίβολα, ἰδὲ Ἀναμφιβόλως.

Ἀναμφίβολος, η, ον. ἐπίθ. indubitable, indubitabile.

Ἀναμφιβόλως, ἐπίρ. indubitablement, sans doute, à coup sur, sans difficulté, senza dubbio, indubitabilmente, per certo.

Ἀνανδρὰ, ἐπίθ. lâchement, codardamente.

Ἀνανδρία, ὑσ. couardise, lâcheté, codardia, vigliaccheria.

Ἄνανδρος, η, ον. ἐπίθ. lâche, couard, de. codardo, da. vigliacco, ca. §. ἄνανδρος γυνὴ, ἡ ἀνύπανδρος, qui n'est pas mariée, non maritata, che non ha marito.

Ἀνανεωθεὶς, εῖσα, θὲν. μετ. renouvellé, ée. rinovato, ta.

Ἀνανεωμένος, η, ον. μετ. ἰδὲ Ἀνανεωθεὶς.

Ἀνανεώνω. P'. ξανακαινουργώνω, renouveller, rinovare, rinovellare. §. ἀνανεώνω, κάμνω τινὰ νὰ γίνῃ νέος, rajeunir, rendre la jeunesse, ringiovanire, ridur giovane. §. ἀνανεώνω, γίνομαι νέος, rajeunir, redevenir jeune, ringiovanire, ringiovenire, ritornar giovane.

Ἀνανεώσας, μετ. ἀρ. celui qui a renouvellé, colui che ha rinovato. §. ἀνανεώσας, ὅπȣ ἔγινε πάλιν νέος, rajeuni, ie, ringiovanito, ta.

Ἀνανεώσασα, μετ. θηλ. celle qui renouvelle, colei che ha rinovato.

Ἀνανέωσις, ὑσ. ἀνακαίνησις, renovation, renouvellement, rinovazione, rinnovellamento. §. ἀνανέωσις, ἀπόκτησις τῆς νεότητος, rajeunissement, il ringiovanire.

Ἀνανεωτὴς, ὑσ. ἐκεῖνος ὅπȣ ἀνανεώνει, ξανακαινουργώνει, celui qui renouvelle, rinnovatore, rinnovellatore.

Ἀναντίρρητος, η, ον. ἐπίθ. incontestable, irréfragable, incontestabile, irrefragabile.

Ἀναντιρρήτως, ἐπίρ. incontestablement, incontestabilmente.

Ἄναξ, ἰδὲ Βασιλεὺς.
Ἀνάξια, ἐπίρ. indignement, *indegnamente*.
Ἀναξία, ουσ. indignité, *indegnità*.
Ἀνάξιος, οι. ἐπίθ: indigne, *indegno, gna. immeritevole*. §. ἀνάξιος ὁπῶ δεν ἔιναι ἄξιος, δεν ἔιναι ἀρκετὸς, ἀνεπιτήδειος, incapable, *incapace*. §. ἀνάξιος γίνομαι τινὸς πράγματος, démériter, *demeritare*.
Ἀναξιότης, ὀσ. indignité, *indegnità*. §. ἀναξιότης, ἀνεπιτηδειότης, ἡ μὴ ἀρκετότης, incapacité, inhabilité, *incapacità*.
Ἀναξιώτατος, ον. ἐπίθ. très-indigne, *indegnissimo, ma*. §. ἀναξιώτατος, ἀνεπιτηδειότατος, très-incapable, *incapacissimo, ma*.
Ἀναξιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus indigne, *più indegno, gna*. §. ἀναξιώτερος, ἀνεπιτηδειότερος, plus incapable, *più incapace*.
Ἀναξίως, ἐπίρ. indignement, *indegnamente*.
Ἀνάπαλιν, ἐπίρ. ἐξ ἐναντίας, au contraire, *all' incontro*. §. τὸ ἀνάπαλιν, le contraire, *il contrario*.
Ἀναπαύστιχα, ἀναπαύστιχος, ἰδὲ Ἀνεπαύστιχα, Ἀνεπαύστιχος.
Ἀνάπαμα, ἀναπαμένος, κτλ. ἰδὲ Ἀνάπαυμα, Ἀναπαυμένος, κτλ.
Ἀναπαυθεὶς, εῖσα, μετ. celui ὗ celle qui s' est réposé, *colui ò colei che si è riposato*.

Ἀνάπαυμα, ὀσ. ἡσύχασμα, repos, *riposo*. §. ἀνάπαυμα, εὐχαρίστημα, contentement, satisfaction, *contentamento*.
Ἀναπαυμένα, ἐπίρ. tranquillement, *tranquillamente*.
Ἀναπαυμένος, η, ον. ἐπίθ. reposé, ée. *riposato, ta*. §. ἀναπαυμένος, χουζουρλιμένος, qui est à son aise, *adagiato, ta*. §. ἀναπαυμένος, εὐχαριστημένος, content, ente. satisfait, aite, *contento, ta*. §. τώρα εἶμαι ἀναπαυμένος, à présent je suis content, *ora son contento*.
Ἀναπαυμὸς, ουσ. répos, *riposo, riposanza*.
Ἀναπαυόμενος, ἐπίθ. qui se repose, *che si riposa*.
Ἀνάπαυσις, ὀσ. répos, *riposo*. §. ἡ αἰωνία ἀνάπαυσις, le répos éternel, *l' eterno riposo*. §. ἀνάπαυσις, τὸ χουζοῦρι, aise, commodité, *agiamento, comodità*. §. ἀνάπαυσις, εὐχαρίστησις, aise, *contento*. §. μὲ ἀνάπαυσιν, μὲ χουζοῦρι, à son aise, à l' aise, *agiatamente, a bell' agio, a suo punto e comodo*. §. ἀνάπαυσις, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀναγκιὸν, aise, commodités, latrines, chaise percée, *agiamento, cesso*.
Ἀναπαυτήριον, ὀσ. lieu de répos, *luogo di riposo*.
Ἀναπαυτικὰ, ἐπίρ. tranquillement, avec tranquillité, *riposatamente, tranquillamente*.
Ἀναπαυτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ὁπῶ δίδει ἀνάπαυσιν, celui ὗ celle qui donne du répos, *colui ò colei che dà riposo, riposatore*. §. ἀναπαυτικὸς, χουζουρλιτικὸς, χουζουρλιμένος, aisé, ée. *agiato, ta*.
Ἀναπαύω, Ρ. δίδω ἀνάπαυσιν, reposer, *riposare*. §. ἀναπαύω, δίδω τινὶ εὐχαρίστησιν, contenter, satisfaire, *contentare, soddisfare*. §. ἀναπαύομαι, reposer, se reposer, *riposare, riposarsi*. §. ἀναπαύομαι, εὐχαριστοῦμαι, se contenter, *contentarsi*. §. ἀναπαύομαι εἰς τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, se résigner, se conformer, s' assujettir à la volonté de Dieu, *rassegnarsi, conformarsi al volere divino*. §. ἀναπαύομαι, τελειῶ, mourir, décéder, *morire, passar a miglior vita*.
Ἀνάπαψις, ἰδὲ Ἀνάπαυσις.
Ἀναπέμπω, Ρ. ξαναστέλλω, renvoyer, envoyer de rechef, *rimandare, mandar di nuovo*. §. ἀναπέμπω εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, rendre graces à Dieu, *rendere grazie a Dio*.
Ἀνάπεστος σίχος, ὀσ. anapeste, *anapesto*.
Ἀνάπλασις, ἰδὲ Ξανάπλασις.
Ἀναπληρωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ὗ celle qui a supplée, *colui ò colei che è stato supplito*.

Ἀνα-

Ἀναμασήσας, μετ. ἀρ. celui qui a ruminé, remâché, *colui che ha ruminato*.

Ἀναμασήσασα, μετ. θηλ. celle qui a ruminé, remâché, *colei che ha ruminato*.

Ἀναμασῶ, P'. ruminer, remâcher, *ruminare, digrumare*. §. ἀναμασῶντας, en ruminant, *ruminando*.

Ἀναμασιστής, οὐσ. qui rumine, *ruminatore*.

Ἀναμένω, P'. προσμένω, attendre, *attendere, aspettare*. §. ἀναμένοντας, en attendant, *aspettando*.

Ἀναμείνας, ασα, μετ. qui a attendu, *che ha aspettato*.

Ἀνάμεσα, ἀναμέσον, ἐπ. entre, parmi, au nombre, *fra, tra, nel numero*. §. ἀπὸ ἀνάμεσα, d'entre, *da, dal*. §. δὲν ἐφαίνετο ὁ ἥλιος πάρεξ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σύγνεφα, on ne voyoit le soleil qu'à travers les nuages, *non si vedeva il sole, che per mezzo le nuvole*. §. ἂς εἶναι τὸ πρᾶγμα ἀνάμεσόν μας, entre nous, *sia detto fra noi*.

Ἀναμεταξύ, ἐπ. entre, parmi, *tra, fra*. §. ἐν τῷ ἀναμεταξύ, εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, là dessus, sur ces entrefaites, dans ces entrefaites, *in questo mentre, in questo frattempo*.

Ἄναμμα, οὐσ. ἄναψις, embrasement, *accendimento*. §. ἄναμμα, ὅπου χειμάζεται διὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν, le vin destiné pour la messe, *il vino destinato per la messa*.

Ἀναμμένος, η, ον. ἐπίθ. allumé, ée. *acceso, sa*. §. ἀναμμένος, φλογισμένος, enflammé, ée. *acceso, sa. avvampato, ta*. §. εἶμαι ὅλος ἀναμμένος ἀπὸ τὸν θυμόν, je suis tout enflammé de colére, tout emporté, *esser tutto acceso d'ira*.

Ἀνάμνησις, οὐσ. commémoration, *commemorazione*. §. ἀνάμνησις τῶν πρακτέων, ἢ τῶν, ὅσα ἔχει νὰ κάμῃ τινάς, agenda, *agenda*. §. ἀνάμνησις, μνήμη, mention, *menzione*. §. ἀνάμνησιν ποιῶ, mentionnér, *mentovare*.

Ἀναμονή, οὐσ. εὐκαιρία, loisir, commodité, *comodó, agio*.

Ἀναμφίβολα, ἰδὲ Ἀναμφιβόλως.

Ἀναμφίβολος, η, ον. ἐπίθ. indubitable, *indubitabile*.

Ἀναμφιβόλως, ἐπίρ. indubitablement, sans doute, à coup sur, sans difficulté, *senza dubbio, indubitabilmente, per certo*.

Ἀνανδρα, ἐπίρ. lâchement, *codardamente*.

Ἀνανδρία, οὐσ. couardise, lâcheté, *codardia, vigliaccheria*.

Ἄνανδρος, η, ον. ἐπίθ. lâche, couard, de. *codardo, da. vigliacco, ca*. §. ἄνανδρος γυνή, ἡ ἀνύπανδρος, qui n'est pas mariée, *non maritata, che non ha marito*.

Ἀνανεωθείς, εῖσα, θέν, μετ. renouvellé, ée. *rinovato, ta*.

Ἀνανεωμένος, η, ον. μετ. ἰδὲ Ἀνανεωθείς.

Ἀνανεώνω. P'. ξανακαινουργώνω, renouveller, *rinovare, rinovellare*. §. ἀνανεώνω, κάμνω τινὰ νὰ γίνῃ νέος, rajeunir, rendre la jeunesse, *ringiovanire, ridur giovane*. §. ἀνανεώνω, γίνομαι νέος, rajeunir, redevenir jeune, *ringiovanire, ringiovenire, ritornar giovane*.

Ἀνανεώσας, μετ. ἀρ. celui qui a renouvellé, *colui che ha rinovato*. §. ἀνανεώσας, ὅπου ἔγινε πάλιν νέος, rajeuni, ie, *ringiovanito, ta*.

Ἀνανεώσασα, μετ. θηλ. celle qui renouvelle, *colei che ha rinovato*.

Ἀνανέωσις, οὐσ. ἀνακαίνισις, renovation, renouvellement, *rinovazione, rinnovellamento*. §. ἀνανέωσις, ἀπόκτησις τῆς νεότητος, rajeunissement, *il ringiovanire*.

Ἀνανεωτής, οὐσ. ἐκεῖνος ὅπου ἀνανεώνει, ξανακαινουργώνει, celui qui renouvelle, *rinnovatore, rinnovellatore*.

Ἀναντίρρητος, η, ον. ἐπίθ. incontestable, irréfragable, *incontestabile, irrefragabile*.

Ἀναντιρρήτως, ἐπίρ. incontestablement, *incontestabilmente*.

A-

Ἄναξ, ἰδὲ Βασιλεύς.

Ἀνάξια, ἐπίρ. indignement, *indegnamente*.

Ἀναξία, ουσ. indignité, *indegnità*.

Ἀνάξιος, ον. ἐπίθ: indigne, *indegno, gna. immeritevole*. §. ἀνάξιος ὅπȣ δὲν ἔιναι ἄξιος, δὲν ἔιναι ἀρκετός, ἀνεπιτήδειος, incapable, *incapace*. §. ἀνάξιος γίνομαι τινὸς πράγματος, démériter, *demeritare*.

Ἀναξιότης, ȣσ. indignité, *indegnità*. §. ἀναξιότης, ἀνεπιτηδειότης, ἡ μὴ ἀρκετότης, incapacité, inhabilité, *incapacità*.

Ἀναξιώτατος, ον. ἐπίθ. très-indigne, *indegnissimo, ma*. §. ἀναξιώτατος, ἀνεπιτηδειότατος, très-incapable, *incapacissimo, ma*.

Ἀναξιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus indigne, *più indegno, gna*. §. ἀναξιώτερος, ἀνεπιτηδειότερος, plus incapable, *più incapace*.

Ἀναξίως, ἐπίρ. indignement, *indegnamente*.

Ἀνάπαλιν, ἐπίρ. ἐξ ἐναντίας, au contraire, *all' incontro*. §. τὸ ἀνάπαλιν, le contraire, *il contrario*.

Ἀναπαίστιχα, ἀναπαίστιχος, ἰδὲ Ἀνεπαίστιχα, Ἀνεπαίστιχος.

Ἀνάπαμα, ἀναπαμένος, κτλ. ἰδὲ Ἀνάπαυμα, Ἀναπαυμένος, κτλ.

Ἀναπαυθείς, εῖσα, μετ. celui ȣ celle qui s' est réposé, *colui ȣ colei che si è riposato*.

Ἀνάπαυμα, ȣσ. ἡσύχασμα, repos, *riposo*. §. ἀνάπαυμα, εὐχαρίστημα, contentement, satisfaction, *contentamento*.

Ἀναπαυμένα, ἐπίρ. tranquillement, *tranquillamente*.

Ἀναπαυμένος, η, ον. ἐπίθ. reposé, ée. *riposato, ta*. §. ἀναπαυμένος, χȣζȣρλιμένος, qui est à son aise, *addagiato, ta*. §. ἀναπαυμένος, εὐχαριστημένος, content, ente. satisfait, aite, *contento, ta*. §. τώρα εἶμαι ἀναπαυμένος, à présent je suis content, *ora son contento*.

Ἀναπαυμός, ουσ. répos, *riposo, riposanza*.

Ἀναπαυόμενος, ἐπίθ. qui se repose, *che si riposa*.

Ἀνάπαυσις, ȣσ. répos, *riposo*. §. ἡ αἰωνία ἀνάπαυσις, le répos éternel, *l' eterno riposo*. §. ἀνάπαυσις, τὸ χȣζȣρι, aise, commodité, *agiamento, comodità*. §. ἀνάπαυσις, εὐχαρίστησις, aise, *contento*. §. μὲ ἀνάπαυσιν, μὲ χȣζȣρι, à son aise, à l' aise, *agiatamente, a bell' agio, a suo punto e comodo*. §. ἀνάπαυσις, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἀναγκιόν, aise, commodités, latrines, chaise percée, *agiamento, cesso*.

Ἀναπαυτήριον, ȣσ. lieu de répos, *luogo di riposo*.

Ἀναπαυτικά, ἐπίρ. tranquillement, avec tranquillité, *riposatamente, tranquillamante*.

Ἀναπαυτικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπȣ δίδει ἀνάπαυσιν, celui ȣ celle qui donne du répos, *colui ȣ colei che dà riposo, riposatore*. §. ἀναπαυτικός, χȣζȣρλιτικός, χȣζȣρλιμένος, aisé, ée. *agiato, ta*.

Ἀναπαύω, Pˢ. δίδω ἀνάπαυσιν, reposer, *riposare*. §. ἀναπαύω, δίδω τινὶ εὐχαρίστησιν, contenter, satisfaire, *contentare, soddisfare*. §. ἀναπαύομαι, reposer, se reposer, *riposare, riposarsi*. §. ἀναπαύομαι, εὐχαριστȣμαι, se contenter, *contentarsi*. §. ἀναπαύομαι εἰς τὸ θέλημα τȣ Θεȣ, se résigner, se conformer, s' assujettir à la volonté de Dieu, *rassegnarsi, conformarsi al volere divino*. §. ἀναπαύομαι, τελειῶ, mourir, décéder, *morire, passar a miglior vita*.

Ἀνάπαψις, ἰδὲ Ἀνάπαυσις.

Ἀναπέμπω, Pˢ. ξαναστέλλω, renvoyer, envoyer de rechef, *rimandare, mandar di nuovo*. §. ἀναπέμπω εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, rendre graces à Dieu, *rendere grazie a Dio*.

Ἀνάπεστος στίχος, ȣσ. anapeste, *anapesto*.

Ἀνάπλασις, ἰδὲ Ξαναπλασις.

Ἀναπληρωθείς, εῖσα, μετ. celui ȣ celle qui a supplée, *colui ȣ colei che è stato supplito*.

Ἀνα-

Ἀναπλήρωμα, ουσ. supplement, supplimento.

Ἀναπληρωμένος, η, ον, μετ. suppléé, ée. supplito, ta.

Ἀναπληρώνω, P. suppléer, supplire.

Ἀναπληρώσας, μετ. ἀρ. celui qui a suppléé, colui che ha supplito.

Ἀναπληρώσασα, μετ. θηλ. celle qui a suppléé, colei che ha supplito.

Ἀναπλήρωσις, εα. l'action de suppléer, il supplire.

Ἀναπληρωτικός, ἀναπληρωματικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui supplée, colui ò colei che supplisce. §. ἀναπληρωτικὸν ἰατρικὸν, anaplérotique, anaplerotico.

Ἀναπνεύσας, σασα. μετ. respiré, ée, respirato, ta. §. ἀναπνεύσας, ξεψυχήσας, qui a rendu l'ame, che ha reso lo spirito.

Ἀνάπνευσις, εσ. τὸ πνεύσιμον. réspiration, respirazione. §. ἀνάπνευσις, ἡ σταλυταία ἀναπνοὴ, les derniers soupirs, gli ultimi sospiri.

Ἀναπνέω, P. respirer, respirare. §. ἀναπνέοντας, en respirant, respirando.

Ἀναπνέων, εσα, μετ. celui ò celle qui respire, colui ò colei che respira.

Ἀναπνιά, ουσ. haleine, fiato.

Ἀναπνοὴ, εσ. respiration, respirazione. §. ἀναπνοὴ, πνοὴ, haleine, fiato. §. ἡ ἐχάτη ἀναπνοὴ, le dernier soupir, l'ultimo sospiro. §. δὲν ἔχω ἀνάπνοιαν, je n'ai point de repos, non ho respiro, non ho riposo. §. δός μοι ὀλίγην ἀνάπνοιαν, laissez moi un peu en repos, lasciatemi un poco in riposo, datemi un poco di respiro. §. δύσκολος ἀναπνοὴ, courte haleine, asthme, asma, difficile respirazione.

Ἀνάποδα, ἐπίρ. à l'envers, a rovescio. §. ἀνάποδα, μὲ ἀναποδιαὶς, mal-adroitement, goffamente, disadattamente. §. ἀνάποδα, εἰς ἄλλο νόημα, de travers, in verso contrario. §. αὐτὸς τὰ παίρνει ὅλα ἀνάποδα, il prend tout de travers, egli prende tutto di traverso.

Ἀναπόδεικτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, celui ò celle qui ne peut être demontré, indemostrabile. §. ἀναπόδεικτος, ὅστις δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένος, qui n'est pas démontré, ée. non dimostrato, ta.

Ἀναποδιὰ, εσ. gaucherie, mal-adresse, disadattaggine, atto sconcio, goffaggine.

Ἀναποδιάζω, P. γίνομαι ἀνάποδος, se rendre maladroit, maussade, farsi goffo, sgarbato, ta.

Ἀναποδίασις, ἀναπόδιασμα, εσ. νὰ ἀναποδιάσῃ τινὰς, νὰ γίνῃ ἀνάποδος, l'action de se rendre mal adroit, il farsi goffo.

Ἀναποδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. maussade, mal-adroit, te. gauche, disadatto, ta. goffo, fa. sconcio, cia.

Ἀναποδίζω, P. πηγαίνω εἰς τὸ ὀπίσω, rétrograder, retrogradare. §. ἀναποδίζω, πεδυκλώνω, donner le croc en jambe, soppiantare.

Ἀναπόδισμα, εσ. l'action de donner le croc en jambe, il soppiantare, l'azione di dare il gambetto.

Ἀναποδισμένος, η, ον. ἐπίθ. supplanté, ée. soppiantato, ta.

Ἀναποδογυρίζων, εσα, ον. μετ. celui ò celle qui renverse, colui ò colei che rovescia.

Ἀναποδογυρίζω, P. bouleverser, renverser, rovesciare, ribaltare. §. ἀναποδογυρίζω, γυρίζω ἀνάποδα, γυρίζω μὲ τὸ κεφάλι κάτω, tourner sans dessus dessous, capovolgere, capovoltare. §. ἀναποδογυρίζοντας, en bouleversant, rovesciando.

Ἀναποδογύρισμα, εσ. renversement, bouleversement, arrovesciamento, rovesciamento.

Ἀναποδογυρισμένα, ἐπίρ. sans dessus dessous, sans devant dérrière, alla rinfusa.

Ἀναποδογυρισμένος, η, ον. μετ. bouleversé, ée. renversé, ée. rovesciato, ta. arrovesciato, ta. capovolto, ta.

Ἀνάποδος, η, ον. ἐπίθ. ce-

celui ἢ celle qui est à l'envers, *ch' è al rovescia, capovolto, ta*. §. ἀνάποδος, mal-adroit, oite, *goffo, fa. disadatto, ta*. §. τὸ ἀνάποδον τινὸς πράγματος, le revers, *il rovescio*. §. ἀνάποδος, διεστραμμένος, pervers, erse. *perverso, sa*.

Ἀναποδοχειρία, ὑσ. un revers, un coup d'arrière main, *un rovescione*.

Ἀναπολόγητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολογίαν, καμμίαν πρόφασιν, celui ἢ celle qui n'a point d'excuse, qui n'a point de réponse à faire, *colui ò colei che non ha scusa*. §. ἀναπολόγητος, inexcusable, *inescusabile*.

Ἀναποφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ἀποφασισμένος, indécis, ise, indéterminé, ée. *indeciso, sa. indeterminato, ta*. §. ἀναποφάσιστος, ὅστις δὲν ἀποφάσισε, δὲν ἀποφασίζει, irresolu, ue. *irresoluto, ta*. §. τὸ ἀναποφάσιστον, indécision, indétermination, *indecisione, irresoluzione*.

Ἀνάπτυξις, ὑσ. eclaircissement, explication, *dilucidazione*.

Ἀνάπτω, Ρ. allumer, *accendere*. §. ἀνάπτω τὴν φωτιὰν, allumer le feu, *appiccar il fuoco*. §. ἀνάπτω, καίω, bruler, s'enflammer, *avvampare*. §. ἀνάπτω ἀπὸ τὸν θυμὸν, prendre feu, s'échauffer, se mettre fort en colère, *infiammarsi, riscaldarsi, andare in collera*. §. αὐτὸς ἀνάφτει ἀπὸ τὸ κρασὶ, il est chaud de vin, *è caldo di vino*. §. τὸ παιγνίδι ἀνάφτει, le jeu s'èchauffe, *il giuoco si riscalda*. §. ἀνάπτωντας ἐνεργ. en allumant, *accendendo*. §. ἀνάπτωντας, ἐπίθ. s'enflammant, *infiammandosi*.

Ἀνάπτων, ὑσα. μετ. allumeur, qui allùme, *accenditore, che accende*.

Ἀναραίζω, Ρ. être convalescent, ente. *esser in convalescenza*.

Ἀναραίζων, ὑσα. μετ. convalescent, ente. *convalescente*.

Ἀναργα, ἐπίρ. πολὺ ἀργὰ, trop tard, *troppo tardi*. ἄναργα, ἀργὰ, μὲ ἀργοπορίαν, lentement, *lentamente*.

Ἀναργος, η, ον, ἐπίθ. ὅστις δὲν ἀργεῖ, celui ἢ celle qui ne tarde pas, *che non tarda*. §. ἄναργος ὁ ἴδε ἄνεργος.

Ἀναργυρία, ὑσ. privation d'argent, *privazione di denari*.

Ἀνάργυρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a pas la maille, qui n'a pas un denier, un liar, *colui ò colei che non ha un quattrino, che non ha denari*.

Ἀναρθρος, ἐπίθ. inarticulé, ée. *inarticolato, ta*.

Ἀναρα, ἐπίρ. peu serré, *raramente, non densamente*.

Ἀναριθμηθεὶς, ἀναριθμημένος, μετ. compté, ée. *annoverato, ta*.

Ἀναρίθμησις, ὑσ. ἡ ἐπαρίθμησις, énumeration, dénombrement, *annoveramento, lo annoverare*. §. ἀναρίθμησις, qualité de ce qui est innombrable, *qualità di ciò che è innumerabile*.

Ἀναρίθμητα, ἐπίρ. sans nombre, *innumerabilmente, senza numero, oltre numero*.

Ἀναρίθμητος, η, ον. ἐπίθ. innombrable, *innumerabile*.

Ἀναρος, ἐπίθ. qui n'est pas dense, qui est peu serré, *non folto, ta. raro, ra. non denso, sa*.

Ἀνάρμοστα, ἐπίρ. ἀνεπιτήδεια, mal-adroitement, *senza abilità*. §. ἀνάρμοστα, ἄπρεπα, indécemment, *sconvenevolmente, indecentemente*.

Ἀναρμοστία, ὑσ. ἀπρέπεια, indécence, messéance, *indecenza*. §. ἀναρμοστία, ἀνεπιτηδειότης, inaptitude, inhabilité, *disadattaggine, inabilità*. §. ἀναρμοστία, ἡ μὴ ἁρμοσις, disconvenance, *disconvenienza, inconvenienza*.

Ἀνάρμοστος, η, ον. ἐπίθ. ἄπρεπος, messeant, ante. *sconvenevole*. §. ἀνάρμοστος, ἀνεπιτήδειος, inhabile, mal-adroit, *inabile, disadatto*. §. τὸ ἀνάρμοστον, disconvenance, *discordanza*.

Ἀνάρρωσις, ὑσ. convalescence, *convalescenza*.

Ανάπτυξ...

Ἀναῤῥώπημα, ἀναῤῥωπῶ, κτλ. ἰδὲ Ξαναρρώπημα, κτλ.

Ἀναρχία, ἡ. anarchie, *anarchia*.

Ἀναρχικὸς, ή, όν. ἐπίθ. anarchique, *anarchico, ca*.

Ἄναρχος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔλαβεν ἀρχὴν, celui ἢ celle qui n'a pas eu commencement, *colui ἢ colei che non ha avuto principio*. §. ἄναρχος, ἀνεξάρτητος, indépendant, ante, *indipendente*.

Ἀνασαίνω, Ρ'. haleter, prendre haleine, *alitare, pigliar fiato*. §. ἀνασαίνω, λαμβάνω ἄνεσιν, respirer, reprendre haleine, *respirare*. §. ἀνασαίνοντας, en reprenant haleine, *respirando*.

Ἀνασάνας, σα. μετ. celui ἢ celle qui a repris haleine, *colui ἢ colei che ha respirato*.

Ἀνασαίνουσα, μετ. θηλ. celle qui reprend haleine, *colei che respira*.

Ἀνασαίνων, μετ. ἀρ. celui qui reprend haleine, *colui che respira*.

Ἀνασασμὸς, ὁ. haleine, *l'alitare, lena*. §. πάρε τὸν ἀνασασμόν σου, prends haleine, *prendi lena*.

Ἀνασήκωμα, τό. ἰδὲ Ἀνασύκωμα.

Ἀνασηκωμένος, Ἀνασηκώνω. ἰδὲ Ἀνασυκώνω.

Ἀνασκάπτω, ἰδὲ Ξανασκάπτω.

Ἀνάσκελα, ἐπίρ. à l'envers, à la renverse, couché sur le dos, couché le ventre en haut, *supino, rovescione, rovescioni, a rovescio*. §. πίπτω τ' ἀνάσκελα, tomber à la renverse, *cadere supino*.

Ἀνάσκελος, η, ον. ἐπίθ. couché, ée. à la renverse, renversé, ée. couché, ée. sur le dos, couché, ée. le ventre en l'air, *supino, ina. colui ἢ colei che giace supino, ἢ rovescio, ἢ colla pancia all'insù*.

Ἀνασκεπάζω, ἀνασκέπασμα, ἀνασκεπασμένος, ἰδὲ Ξανασκεπάζω, κτλ.

Ἀνάσκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas exercé, ée. *non esercitato, ta*.

Ἀνασκούμπωμα, τό. l'action de retrousser, de trousser, *il ripiegare, il raccorre, l'alzar su le vesti*.

Ἀνασκουμπωμένος, η, ον. ἐπίθ. retroussé, ée. *sbracciato, ta*.

Ἀνασκουμπώνω, Ρ'. retrousser, trousser, *ripiegare, alzar su le vesti*. §. ἀνασκουμπώσου, λέγεται πρός τινα εἰς παρακίνησιν νὰ βαλθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τινὸς πράγματος, mettez vous en ordre, en point, *mettetevi in ordine*.

Ἀνάσπασις, ἡ. arrachement, l'action d'arracher, *svellimento, estirpazione*.

Ἀνασπῶ, Ρ'. arracher, déraciner, *svellere, strappare, sradicare*. §. ἀνασπῶντας, en arrachant, *svellendo*.

Ἀνασταίνω, ἀναστήνω. Ρ'. ressusciter, *risuscitare*. §. ἀνασταίνω. ἐγείρω, ἀσηκώνω, susciter, *suscitare*. §. ἀνασταίνομαι, ressusciter, *risuscitare, risorgere*. §. ἀνασταίνω, μεταφ. ἐγείρω, relever, *ristabilire*. ὁ πατὴρ ἠφάνισε τὸν οἶκον, καὶ ὁ υἱὸς τὸν ἀνέστησε, le pére avoit ruiné sa maison, et le fils l'a relevée, *il padre aveva rovinato la sua casa, ed il figlio l'ha ristabilita*. §. ἀνασταίνοντας, ressuscitant, *risuscitando*.

Ἀναστάσιμος, η, ον. ἐπίθ. de résurrection, *di resurrezione*.

Ἀνάστασις, ἡ. résurrection, *resurrezione*. §. ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως, le jour de la résurrection, le jour de pâque, *il giorno di resurrezione, il giorno di pasqua*.

Ἀναστέναγμα, τό. l'action de soupirer, *il sospirare*.

Ἀναστεναγμένα, ἐπίρ. avec soupirs, *con sospiri*.

Ἀναστεναγμὸς, ὁ. soupir, *sospiro*. §. ἀναστεναγμὸς, καὶ τὸ ἀναστενάζειν, l'action de soupirer, *il sospirare*.

Ἀναστενάζω, Ρ'. soupirer, pousser des soupirs, *sospirare*. §. ἀναστενάζοντας, en soupirant, *sospirando*.

Ἀναστενάζων, ουσα. μετ. soupirant, ante. celui ἢ celle qui soupire, *sospirante, colui ἢ colei che sospira*.

Ἀναστεναχτὴς, ὁ. qui soupire, *sospirante*.

Ἀναστεναχτικὸς, ἐπίθ. gémissant, ante. *sospirevole*.

Ἀναστενάξας, μετ. ἀρ. celui qui a soupiré, *colui che ha sospirato*.

Ἀναστενάξασα, μετ. θηλ. celle qui a soupiré, *colei che ha sospirato*.

Ἀναστέναξις, ὑσ. τὸ ἀναστενάζειν, l'action de soupirer, *il sospirare*. §. ἀναστέναξις, ἀναστεναγμὸς, soupir, *sospiro*.

Ἀναστηθεὶς, εῖσα, εν. μετ. ressuscité, ée. *risuscitato, ta*.

Ἀνάστημα, ουσ. resurrection, *risuscitamento*.

Ἀναστημένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée, *risuscitato, ta*.

Ἀναστηνόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui se ressuscite; *colui ὴ colei che si resuscita*.

Ἀναστήνουσα, μετ. θηλ. celle qui ressuscite, *colei che resuscita*.

Ἀναστήσας, μετ. ἀρ. celui qui a ressuscité, *colui che ha resuscitato*.

Ἀναστήσασα, μετ. θηλ. celle qui a ressuscité, *colei che ha resuscitato*.

Ἀναστήνων, μετ. ἀρ. celui qui ressuscite, *risuscitatore*.

Ἀνάστησις, ἰδὲ Ἀνάστασις.

Ἀναστόμωσις, ὑσ. anastomose, *anastomosi*.

Ἀναστρέφω, Pʳ. subvertir, *sovvertere*.

Ἀναστροφὴ, ὑσ. subversion, *sovversione*.

Ἀνασύκωμα, ὑσ. l'action de soulever, d'élever, *il rilevare, il sollevare*.

Ἀνασυκωμένος, η, ον. μετ. soulevé, ée. relevé, ée. *rilevato, ta. sollevato, ta*.

Ἀνασυκώνω, Pʳ. relever, *rilevare*; *sollevare*.

Ἀνάσυρμα, ουσ. l'action de trainer en haut, *lo strascinare in sù*.

Ἀνασυρμένος, η, ον. μετ. trainé, ée. en haut, *strascinato in sù*.

Ἀνασύρσιμον, ἰδὲ Ἀνάσυρμα.

Ἀνασύρνω, Pʳ. trainer en haut, *strascinare in sù*.

Ἀνατέλλω, Pʳ. se lever le soleil, *levarsi, nascere il sole*. §. ἀνατέλλωντας ὁ ἥλιος, se levant le soleil, *nascendo il sole*. §. ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, au lever du soleil, *al nascer del sole*.

Ἀνατέλλων, ουσα, ἐπίθ. levant, *sorgente*.

Ἀντζιθιάζω, ἰδὲ Ἀναβιχιάζω.

Ἀνατολὴ, ουσ. ἡ ἀνατολὴ, l'oriens, le levant, *l'oriente, il levante*. §. ἀνατολὴ ἡλίου, le lever du soleil, *il levare del sole*.

Ἀνατολικὰ, ἐπίρ. πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, vers l'orient, *verso l'oriente*. §. ἀνατολικὰ, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνατολικῶν, à la façon des orientaux, *alla maniera degli orientali*.

Ἀνατολικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. oriental, *orientale*. §. οἱ ἀνατολικοὶ, les orientaux, *gli orientali*. §. τὸ ἀνατολικὸν μέρος, l'orient, la partie de l'orient, *l'oriente, la parte orientale*.

Ἀνατολικῶς, ἐπίρ. vers l'orient, du côté de l'orient, *verso l'oriente. dalla parte dell'oriente*.

Ἀνατολίτης, ὑσ. lévantin, *levantino*.

Ἀνατολίτισσα, ὑσ. lévantine, *levantina*.

Ἀνατομὴ, ὑσ. incision anatomique, *incisione anatomica*.

Ἀνατομικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. anatomique, *anatomico, ca*. §. ἀνατομικὸς, ὑσ. anatomiste, *anatomico, notomista*.

Ἀνατομικῶς, ἐπίρ. anatomiquement, *anatomicamente*.

Ἀνατόμος, ουσ. anatomiste, *notomista, che notomizza*.

Ἀνατομῶ, Pʳ. anatomiser, *notomizzare*.

Ἀναβέπω, Pʳ. ἀνατοδογυρίζω, bouleverser, renverser, *rovesciare*. §. ἀνατρέπω, ῥίπτω κατὰ γῆς, abattre, jeter par terre, *atterrare*.

Ἀναβέφω, ἰδὲ Ἀναθρέφω.

Ἀναβέψιμον, ἰδὲ Ἀναθροφή.

Ἀνατεριχιὰ, ὑσ. frissonnement, *ribrezzo*.

Ἀνατεριχιάζω, Pʳ. frissonner, *sentir ribrezzo*. §. ἀνατεριχιάζω ἀπὸ τὸν φόβον, se dresser les cheveux de peur, être saisi de frayeur, frissonner de peur, *accapricciare, arricciare di paura*. §. ἀνατεριχίασεν ἀκέωντας αὐτὸ, les cheveux lui dresserent à la tête, *se gli rizzarono i capelli in capo, ὴ sul capo*. ἀνα-

τριχιάζωντας, en frissonnant, *accapricciando*.

Ἀνατριχιάσμα, ὐσ. frissonnement, frayeur, effroi, *raccapricciamento*, *ribrezzo*, *arricciamento*.

Ἀνατριχιασμένος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a frissonné, *colui ῆ colei che ha sentito ribrezzo*.

Ἀνατριχίλα, ὐσ. frémissement, *raccapriccio*. §. ἀνατριχίλα τῦ πυρετῦ, frissonnement, frisson, *ribrezzo*, *brivido*.

Ἀνατροπεὺς, ουσ. abbatteur, *abbattitore*. §. ἀνατροπεὺς, ὁ φθορεὺς, ὁ ἀφανιστὴς, dissipateur, *distruttore*.

Ἀνατροπὴ, ὐσ. éversion, *ruina*, *distruzione*.

Ἀνατροφὴ, ἰδὲ Ἀναθροφή.

Ἄναυλος, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ναῦλον, qui n'a point de fret, *che non ha nolo*.

Ἀναύλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas freté, ée. *non noleggiato*, *ta*.

Ἄναυμα, ὐσ. l'action d'allumer, *accendimento*.

Ἀναυμένος, η, ον. μετ. allumé, ée. *acceso*, *sa*.

Ἄναυσις, ἰδὲ Ἄναυμα.

Ἀναφερθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. cité, ée. allégué, ée. *citato*, *ta*. §. ἀναφερθεὶς, qui s'est rapporté, *che si è riportato*.

Ἀναφερμένος, η, ον. μετ. φερμένος εἰς μαρτυρίαν, cité, ee. allegué, ée. *citato*, *ta*.

Ἀναφερόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui se rapporte, *colui ῆ colei che si riporta*, *che si riferisce*.

Ἀναφέρνω, ἀναφέρω, Ρ'. διηγῦμαι, apporter, rapporter, référer, *allegare*, *riferire*, *riportare*. §. ἀναφέρω εἰς μαρτυρίαν, alleguer, citer, *citare*. §. ἀναφέρομαι, se rapporter, *riportarsi*. §. ἀναφέρομαι, ἔχω ἀναφορὰν, avoir du rapport, *aver relazione*. ἀναφέρομαι, ἀφήνομαι εἰς ὅσα κάμεις, je m'en rapporte à ce que vouz ferez, *mi rimetto a quel che farete*. §. ἀναφέρω, ἀποδίδω, attribuer, *attribuire*. §. ἀναφέρω εἰς τὸν ἑαυτόν μυ, εἰς τῦ λόγυ μυ, s'attribuer, *attribuirsi*. §. ἀναφέρωντας, rapportant, citant, *riportando*, *citando*. §. ἀναφέρωντας, ἀποδίδωντας, en attribuant, *attribuendo*.

Ἀναφορὰ, ουσ. relation, rapport, *relazione*. §. ἀναφορὰ, σχῆμα ῥητορικὸν, repetition, anaphore, *ripetizione*. §. ἀναφορὰ δύω πραγμάτων, corrélation, *correlazione*. §. ἀναφορὰ, διήγησις τινὸς πράγματος, rapport référé, *relazione*, *rapporto*. §. ἀναφορὰ κατά τινος, réquête, *supplica*, *memoriale*.

Ἀναφορικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. rélatif, ive. corrélatif, ive. *relativo*, *va*. *correlativo*, *va*. §. ἀναφορικῷ τῷ τρόπῳ, relativement, *relativamente*.

Ἀναφορικῶς, ἐπίρ. relativement, *relativamente*.

Ἀναφύτρωμα, ἰδὲ Ξαναφύτρωμα.

Ἀναφυτρώνω, ἰδὲ Ξαναφυτρώνω.

Ἀνάφτω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ἀναχασμιῦμαι, ἰδὲ Χασμυρῦμαι.

Ἀναχρονισμὸς, ουσ. anachronisme, *anacronismo*, *trasportamento di tempo*.

Ἀνάχυμα, ἀνάχυσις, ἰδὲ Ξανάχυμα, ξαναχύσιμον.

Ἀναχυμένα, ἰδὲ Ξαναχυμένος.

Ἀναχώνω, ἰδὲ Ξαναχύνω.

Ἀναχωμένος, ἰδὲ Ξαναχωμένος, κ̀ Παραχωμένος.

Ἀναχώνω, ἰδὲ Ξαναχώνω, κ̀ Παραχώνω.

Ἀναχωρήσας, σασα, σαν. μετ. qui s'est rétiré, ée. *che si è ritirato*, *ta*. §. ἀναχωρήσας, μισεύσας, parti, ie. *partito*, *ta*.

Ἀναχώρησις, ουσ. retraite, *ritirata*. §. ἀναχώρησις, μισεμὸς, départ, partance, *partenza*.

Ἀναχωρητὴς, ὐσ. anachoréte, solitaire, *anacoreta*, *solitario*, *eremita*.

Ἀναχωρίζω, ἰδὲ Ἀναχωρῶ:

Ἀναχωρῶ, Ρ'. se rétirer, s'en aller, *ritirarsi*, *andar via*. §. ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸν κόσμον, dire adieu au monde, *dire addio al mondo*. §. ἀναχωρῶ, εἰς τὴν ἔρημον, vivre en anachoréte, vivre dans le desert, *ritirarsi dal mondo*. *vivere in solitudine*. §. ἀναχωρῶ, μισεύω, partir,

Ανδριαντοποιητική

partire. §. ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸν κόσμον, ἤγουν ἀποθνήσκω, mourir, décéder, morire, passar a miglior vita, passar all' altra vita. §. ἀναχωρῶντας, se retirant, s' en allant, ritirandosi.

Ἀνάψας, μετ. ἀρ. celui qui a allumé, colui che ha acceso.

Ἀνάψασα, μετ. θηλ. celle qui a allumé, colei che ha acceso.

Ἀνάψιμον, οὐσ. l'action d'allumer, accendimento, l'accendere.

Ἄναψις, οὐσ. embrasement, accendimento.

Ἀναψυκτικός, ή, όν. ἐπίθ. rafraichissant, ante. refrigerativo, va. §. ἀναψυκτικός, ἀθυμητικός, recréatif, ive. ricreativo, va.

Ἀνάψυξις, ὑσ. δρόσισμα, rafraîchissement, refrigerio. §. ἀνάψυξις, ἀθυμία, récréation, ricreazione.

Ἀναψυχή, ὑσ. recréation, ricreazione. §. ἀναψυχή, soulagement, refrigerio.

Ἀναψύχω, Ρ'. δροσίζω, rafraîchir, refrigerare. §. ἀναψύχω, ἀθυμῶ, récréer, ricreare.

Ἀνδραγάθημα, ὑσ. action valeureuse, azione valorosa.

Ἀνδραγαθία, ὑσ. bravoure, bravura, prodezza. §. μὲ ἀνδραγαθίαν, avec bravoure, vaillamment, prodemente, con bravura.

Ἀνδραγαθῶ, Ρ'. des faire actions vaillantes, fare azioni valorose, far prodezze.

Ἀνδραδέλφη, οὐσ. belle sœur, cognata.

Ἀνδράδελφι, οὐσ. μικρὸς ἀνδράδελφος, petit, ou jeune beau frere, piccolo, ò giovine cognato.

Ἀνδράδελφος, οὐσ. beaufrère, cognato.

Ἄνδρας, οὐσ. ὁ ἄνδρας, homme fait, uomo fatto. §. ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός, mari, marito.

Ἀνδράχλα, ἀνδράχνη, ὑσ. pourpier, porcelluna.

Ἀνδράποδον, ὑσ. αἰχμάλωτος, σκλάβος, esclave, schiavo.

Ἀνδρεία, οὐσ. vaillance, valeur, courage, bravura, valore, prodezza. §. μὲ ἀνδρείαν, bravement, avec courage, bravamente, prodamente.

Ἀνδρεῖος, εῖα, ον. ἐπίθ. brave, vaillant, ante. valeureux, euse. bravo, valente, valoroso, sa. prode.

Ἀνδρειότης, ἀνδρειοσύνη, ὑσ. παλικαριά, valeur, courage, valore, coraggio.

Ἀνδρειωμένα, ἐπίρ. bravement, vaillamment, bravamente, prodemente.

Ἀνδρειωμένος, η, ον. ἐπίθ. brave, valeureux, euse. valoroso, sa. prode.

Ἀνδρειώνω. Ρ'. donner de la valeur, donner du courage, encourager, avvalorare, dar valore, incoraggire. §. ἀνδρειώνομαι, prendre valeur, se fortifier, invalorire, incoraggirsi.

Ἀνδρείως, ἐπίρ. vaillamment, valeureusement, bravement, bravamente, prodemente, valorosamente, strenuamente.

Ἀνδρειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vaillant, ante. prodissimo, valorosissimo, ma. §. καὶ ἰσχυρότατος, très-fort, fortissimo, ma. robustissimo, ma.

Ἀνδρειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vaillant, ante. più prode, più valoroso, sa. §. ἀνδρειότερος, ἰσχυρότερος, plus fort, plus forte, più forte, più robusto, sta.

Ἀνδρία, ἴδε Ἀνδρεία.

Ἀνδριάς, ὑσ. statue, statua.

Ἀνδρίζω, ἴδε Ἀνδρειώνω.

Ἀνδρίκειος, ἀνδρίσιος, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸν ἄνδρα, mâle, viril, maschile, maschio, virile. §. ἀνδρίσιος, τῷ ἀνδρός, de mari, di marito, appartenente a marito. §. φόρεμα ἀνδρίκειον, habit d'homme, abito da uomo.

Ἀνδρίκεια, ἐπίρ. en hommes, da uomo. §. ἀνδρίκεια, ὡς ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός, en mari, da marito.

Ἀνδρογύναικος, οὐσ. androgyne, hermaphrodite, ermafrodito.

Ἀνδρόγυνον, ὑσ. couple, coppia.

Ἀνδρομανής, ἐπίθ. celle qui aime les hommes à la folie, colei che ama gli uomini d'un amor folle.

Ανδρειωνω.

Ανγοναγαχυ.

Ἀνδρομανία, ουσ. manie d'amour, l'action d'aimer les hommes à la fureur, *mania amorosa, amor furioso di donna verso gli uomini.*

Ἀνδρότης, ουσ. ἡ ἡλικία τοῦ ἀνδρός, virilité, âge d'homme, *età virile, virilità.* §. ἀνδρότης, ἀνδρειοσύνη, virilité, valeur, *virilità, valore.*

Ἀνδρόφωνος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une voix forte, *colui ἢ colei che ha una voce forte.*

Ἀνεβάζω, Pʳ. hausser, lever, *levare, inalzare.* §. ἀνεβάζω, προβιβάζω, promouvoir, avancer, *promovere.* §. ἀνεβάζω τὴν τιμὴν τινὸς πράγματος, ἀκριβαίνω, rencherir, *rincarare.*

Ἀνεβαίνω, Pʳ. monter, *montare, ascendere, salire.*

Ἀνέβασις, ουσ. l'action de monter, montée, *il salire, salita.*

Ἀνέβασμα, ουσ. τὸ ἀναβαίνειν, l'action de monter, *il montare, ascendimento.* §. ἀνέβασμα, ἀσήκωμα, l'action de lever, de hausser, *il rialzare, inalzamento.* §. ἀνέβασμα, montée, *salita, ascendimento.*

Ἀνεβασμένος, η, ον. μετ. monté, ée. *montato, ta. asceso, sa. salito, ta.* §. ἀνεβασμένος, ὑψωμένος, ἀσηκωμένος, haussé, ée, levé, ée. *levato, ta. inalzato, ta.* §. ἀνεβασμένος, ἀκριβός, rencheri, ie. *rincarito, ta.*

Ἀνεβατός, ή, όν. ἐπίθ. εἰς τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ἀναβῇ, qu'on peut monter, *che si può salire.* §. ἀναβατὸν ψωμί, pain fermenté, *pane fermentato.*

Ἀνεβοκατεβαίνω, Pʳ. monter et descendre, *ascendere, e discendere.*

Ἀνεβοκατέβασμα, ουσιας. l'action de monter et descendre, *l'ascendere e discendere.*

Ἀνέγκικτος, ἰδὲ Ἄγκικτος.

Ἀνεγκράτεια, ουσ. incontinence, *incontinenza.*

Ἀνεγκρατής, ἀνεγκράτητος, ἐπίθ. incontinent, ente. *incontinente.*

Ἀνεγνοιασία, ουσ. peu de soin, nonchalance, *spensieratezza, spensierataggine.*

Ἀνεγνοίαστα, ἐπίρ. sans souci, *senza cura.*

Ἀνεγνοίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de souci, de soin, *spensierato, ta. che non ha cura.*

Ἀνεγνωσμένος, η, ον. ἐπίθ. lu, ue. *letto, ta.*

Ἀνέγνωμος, ἰδὲ Ἄγνωμος.

Ἀνεζήτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas demandé, ée. *indomandato, ta.*

Ἀνεκδιήγητα, ἐπίρ. d'une manière inénarrable, *indicibilmente.*

Ἀνεκδιήγητος, ἐπίθ. inénarrable, indicible, *inenarrabile, indicibile.*

Ἀνεκδικησία, ουσ. τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκδικήσεως, impossibilité de vengeance, *impossibilità di vendetta.* §. ἀνεκδικησία, l'action de n'être pas vengé, *il non esser vendicato.*

Ἀνεκδίκητα, ἐπίρ. sans vengeance, *senza vendetta.*

Ἀνεκδίκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas vengé, *inulto, invendicato, ta.*

Ἀνέκδοτος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐκδιδόμενος, ὅπου δὲν εἶναι τυπωμένος, qui n'est pas imprimé, qui n'est pas encore été imprimé, ée. *inedito, ta.* §. ἀνέκδοτον, anecdote, *aneddoto.*

Ἀνέκδυτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐκδυμένος, qui n'a pas encore depouillé, *che non è ancora spogliato.*

Ἀνεκλάλητος, ἰδὲ Ἀνεκδιήγητος.

Ἀνέκφραστος, η, ον. ἐπίθ. indicible, ineffable, *indicibile, ineffabile.*

Ἀνελεήμονα, ἐπίρ. sans miséricorde, *immisericordiosamente.*

Ἀνελεημόνητα, ἐπίρ. impitoyablement, *spietatamente.*

Ἀνελεήμονος, ἐπίθ. impitoyable, *spietato, ta. immisericordioso, sa.*

Ἀνελεήμων, ἰδὲ Ἀνελεήμονος.

Ἀνελεύθερα, ἐπίρ. χωρὶς ἐλευθεριότητα, sans libéralité, *senza liberalità.*

Ἀνελευθερία, ουσ. ἡ μὴ ἐλευθεριότης, φιλαργυρία, avarice, lésine, *avarizia, strettezza.*

Ἀνελεύθερος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐλευθέριος, chiche, avare, mesquin, *spilorcio, avaro.*

Ἀνελ-

Ἀνελλιπής, ές. ἐπίθ. qui n'est pas défectueux, euse. *non difettoso, sa.*

Ἀνελπισία, ὑσ. défaut d'esperance, *mancanza di speranza.*

Ἀνέλπιστα, ἐπίρ. inespérément, lorsqu'on s'y attend le moins, inopinément, *inaspettatamente, insperatamente.*

Ἀνέλπιστος, η, ον. ἐπίθ. inespéré, ée. inopiné, ée. à quoi on ne s'attendoit pas, *inaspettato, insperato, ta.*

Ἀνελπίστως, ἰδὲ Ἀνέλπιστα.

Ἀνελῶ, ἰδὲ Ἀναλύω.

Ἀνέλυμα, ἀνελυμένος, κτλ. ἰδὲ Ἀνάλυμα, Ἀναλυμένος, κτλ.

Ἀνέμη, ουσ. tournette à dévider, *arcolajo.*

Ἀνεμίζω, Pʹ. éventer, *ventilare, sventolare, sventare.* §. ἀνεμίζω, ἀερίζω ἕνα ὀντᾶ, donner de l'air à une chambre, *dar aria ad una stanza.*

Ἀνεμική, ὑσ. tourbillon, *bufera.*

Ἀνεμικός, ἡ, όν. ἐπίθ. sujet aux vents, *ventoso, sa.*

Ἀνέμισμα, ὑσ. l'action d'éventer, *ventilazione.*

Ἀνεμισμένος, η, ον. ἐπίθ. éventé, ée. *sventolato, ta. ventilato, ta, sventato, ta.*

Ἀνεμοβλογιαῖς, ὑσ. petite vérole volante, *morviglione, ravaglione.*

Ἀνεμοβροχή, ουσ. vent pluvieux, *ventipiovolo.*

Ἀνεμογάμης, ὑσ. πουλί, crecerelle, *gheppio.* §. ἀνεμογάμης, μεταφ. écervelé, ée. *girellajo, sventato, ta.*

Ἀνεμοδυλειά, ὑσ. μία δυλειὰ ὑδετιποτένια, τῦ ἀέρος, petite affaire, une affaire peu importante, *affaruccio.*

Ἀνεμοζάλη, ουσ. orage, bourrasque, *burrasca, fortuna, tempesta.*

Ἀνεμοκαιρία, ουσ. temps qui porte du vent, *tempo ventoso.*

Ἀνεμοκαύχαλος, ἐπίθ. bouffi d'orgueil, *pieno di vento.*

Ἀνεμόμετρον, ὑσ. anémometre, *anemometro.*

Ἀνεμόμυλος, ὑσ. moulin à vent, *mulino a vento.*

Ἀνεμοπαραπέτασμα, ουσ. παραπέτασμα κατὰ τοῦ ἀνέμου, abrivent, *paravento.*

Ἀνεμόποδος, ουσ. τὸ ποδάρι τῆς ἀνέμης, le pied d'une tournette à dévider, *il piede d'un arcolajo.*

Ἀνεμοπύρωμα, ὑσ. vent chaud, *vento caldo.* §. ἀνεμοπύρωμα, dartre, feu volage, *serpigine, impetiggine*

Ἄνεμος, ὑσ. vent, air, *vento, aria.* §. ἄνεμοι ἐτήσιοι, alizé, *venti regolari.* §. ἄνεμος σφοδρός, vent forcé, frais, *vento gagliardo, fresco.* §. ἄνεμος βροχερός, vent pluvieux, *ventipiovolo.* §. ἄνεμος εὔδιος, vent favorable, *vento prospero.* §. ἀρμενίζω μὲ καλὸν ἄνεμον, avoir vent arrière, *aver il vento in poppa, navigar con vento favorevole.* §. ἀρμενίζω μὲ ἐνάντιον ἄνεμον, avoir vent de bout, *navigar con vento contrario, esser sotto vento.* §. φυσᾶ ἄνεμος, il fait du vent, *fa vento, tira vento.* §. πήγαινε εἰς τὸν ἄνεμον, ἤτοι εἰς τ' ἀνάθεμα, va-t'-en au diable, *vattene al diavolo, va in malora.* §. κάμνει τῦ ἀνέμυ ταῖς δυλειαῖς, ἤτοι κάμνει κάθε δυλειάν, ἐπιμελεῖται κ̀ γίνεται ἄξιος διὰ κάθε δουλειάν, il fait le diable à quatre, il fait des merveilles, *fa prodigi, fa maraviglie.* §. πρᾶγμα τῦ ἀνέμυ, πρᾶγμα ὀλιγοβάσταχτον, momentanée, qui est de peu de durée, *momentaneo, ea. di poca durata.* §. ἄνεμος, τὰ φλάτα, ventosité, *ventosità.* §. ἄνεμος, πορδή, pet, *peto, vento.*

Ἀνεμοσάλευμα, ὑσ. mouvement impetueux des vents, *moto violento de' venti.*

Ἀνεμοσάλος, ἰδὲ Ἀνεμοζάλη.

Ἀνεμόσκαλα, ουσ. échelle, *scala portatile.*

Ἀνεμοσκέπη, ὑσ. σκέπη κατὰ τῦ ἀνέμου, abrivent, *paravento.* §. ἀνεμοσκέπη, τόπος διὰ καταφύγιον κατὰ τῦ ἀνέμυ, lieu où l'on peut être à l'abri du vent, *luogo dove si può stare a coperto del vento.*

Ἀνεμοσκόπιον, ουσ. anémoscope, *anemoscopio.*

Ἀνεμοσκορπίζω, P. διασκορπίζω, disperser, *spargere quà e là*.

Ἀνεμοσκόρπισμα, ὑσ. dispersion, *dispersione*.

Ἀνεμοσκορπισμένος, η, ον, μετ. διασκορπισμένος, dispersé, ée. *disperso, sa*. §. ἀνεμοσκορπισμένος, διασκορπισμένος ἀπὸ τὸν ἀέρα, dispersé par le vent, *disperso dal vento*.

Ἀνεμοσκόρπιστος, ἐπίθ. dispersé, ée. par le vent, *disperso, sa. dal vento*.

Ἀνεμοστάτης, ὑσ. παραπέτασμα κατὰ τοῦ ἀνέμου, abrivent, *paravento*.

Ἀνεμοστρόβιλος, ἀνεμοστρόφιλος, ὑσ. tourbillon, *turbine, sione*.

Ἀνεμόσυρμα, ὑσ. bouffée de vent, *soffio di vento*.

Ἀνεμοταραγμένος, η, ον. μετ. agité, ée. par le vent, *agitato, ta. dal vento*.

Ἀνεμοτάραξις, ἴδε Ἀνεμοταραχή.

Ἀνεμοταραχή, ούσ. orage, bourrasque, *fortuna, burrasca*.

Ἀνεμοταραχώδης, ἐπίθ. orageux, euse. *tempestoso, sa*.

Ἀνεμώρα, ὑσ. tourbillon, *turbine*.

Ἀνεμοφύσημα, ούσ. bouffée de vent, *soffio di vento*.

Ἀνεμοχόρταρον, ούσ. pariétaire, *parietaria*.

Ἀνεμπίστευτα, ἐπίρ. déloyalement, *slealmente*.

Ἀνεμπίστευτος, η, ον. ἐπίθ. déloyal, ale. *sleale, disleale*.

Ἀνεμπιστοσύνη, ὑσ. déloyauté, *slealtà; dislealtà*.

Ἀνεμπόδιστα, ἴδε Ἀνεμποδίστως.

Ἀνεμπόδιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empeché, ée. *non impedito, ta*. §. ἀνεμπόδιστος, μὴ ἀπαγορευμένος, qui n'est pas défendu, ue. *non inibito, ta*.

Ἀνεμποδίστως, ἐπίρ. χωρὶς ἐμπόδιον, sans empechement, librement, *senza impedimento, liberamente*. §. ἀνεμποδίστως, χωρὶς ἀπαγόρευσιν, sans défense, *senza proibizione*.

Ἀνέμπορος, ἴδε Ἀνήμπορος.

Ἀνεμύαλος, ἴδε Ἀμύαλος. καὶ ξεμυαλησμένος.

Ἀνεμώδης, ἐπίθ. venteux, euse. *ventoso, sa*. §. ἀνεμώδης, μάταιος, τοῦ ἀέρος, vain, plein, ne. de vent, *vano, na. pien di vento*.

Ἀνεμώνη, ούσ. φυτόν τι, anemone, *anemone*.

Ἀνενδεής, ἐπίθ. qui n'est pas necessiteux, *che non è bisognoso*.

Ἀνενεργησία, ὑσ. ἀνεργασία, τὸ μὴ ἐργάζεσθαι, désoccupation, désœuvrement, *disoccupazione*. §. ἀνενεργησία, τὸ ἀνίσχυρον, inefficacité, manque d'efficacité, *inefficacia*.

Ἀνενέργητα, ἐπίρ. ὀκνηρῶς, χωρὶς ἐργασίαν, oisivement, nonchalamment, *oziosamente*. §. ἀνενέργητα, χωρὶς ἐνέργειαν, ἀνίσχυρα, sans efficace, *senza efficacia*.

Ἀνενέργητος, η, ον. ἐπίθ. ὀκνηρός, ἄεργος, désoccupé, ée. desœuvré, ée. *disoccupato, ta. sfaccendato, ta*. §. ἀνενέργητος, ἀνίσχυρος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, inefficace, *inefficace*. §. ἀνενέργητος, ὁ μὴ ἐνεργηθείς, qui n'est pas mis en œuvre, *che non è messo in opera*.

Ἀνενόχλητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas inquieté, ée. *non inquietato, ta*.

Ἀνεξαγόραστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξαγορασμένος, qui n'est pas racheté, ée. *non riscattato, ta*.

Ἀνεξαγόρευτος, ὁ μὴ ἐξαγορευμένος, μὴ ἐξομολογηθείς, qui n'est pas confessé, *non confessato*.

Ἀνεξάλειπτος, η, ον. ἐπίθ. indélebile, ineffaçable, *indelebile, che non si può cancellare*.

Ἀνεξάντλητος, η, ον. ἐπίθ. inépuisable, intarissable, *inesauribile*.

Ἀνεξάρτητος, η, ον. ἐπίθ. indépendant, ante. *indipendente*. §. τὸ ἀνεξάρτητον, indépendance, *indipendenza*.

Ἀνεξέγνοιαστος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐξέγνοιασε, δὲν ἐλευθερώθη ἀπὸ τὰς φροντίδας, qui n'est pas encore degagé des soins, *che non è ancora liberato dalle cure*.

Ἀνεξερεύνητος, η, ον. ἐπίθ. inscrutable, *imperscrutabile*. §. τὸ ἀνε-

ξεροδύνητον, l'impénétrabilité, *l'impenetrabilità*.

Ἀνεξέτασα, ἐπίῤ. sans recherche, *senza ricerca*, *senza esame*.

Ἀνεξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas examiné, ée. *non esaminato*, *ta*.

Ἀνεξήγητα, ἐπίῤ. d'une manière inexplicable, *inesplicabilmente*.

Ἀνεξήγητος, η, ον. ἐπίθ. inexplicable, *inesplicabile*. §. ἀνεξήγητος, ἀπεριδιήγητος, inexprimable, inénarrable, *indicibile*, *ineffabile*.

Ἀνεξιθρησκεία, ἡ. tolérance, *tolleranza*.

Ἀνεξίθρησκος, η, ον. ἐπίθ. tolérant, ante. *tollerante*.

Ἀνεξικακία, ἡ. indulgence, tolérance, *indulgenza*, *tolleranza*.

Ἀνεξίκακος, η, ον. ἐπίθ. tolérant, ante. indulgent, ente. *indulgente*, *tollerante*.

Ἀνεξιχνίαστος, η, ον. ἐπίθ. impénétrable, inscrutable, *impenetrabile*, *imperscrutabile*.

Ἀνέξοδα, ἐπίῤ. χωρὶς ἔξοδα, sans frais, *senza spese*.

Ἀνεξόδιαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξοδιασμένος, qui n'est pas dépensé, ée. *non speso*, *sa*.

Ἀνέξοδος, η, ον. ἐπίθ. ὅσις δὲν ἔχει νὰ ἐξοδιάσῃ, qui n'a point à dépenser, *che non ha da spendere*. §. ἀνέξοδος ὅσις δὲν ἔχει ἔξοδα, qui n'a point de frais, *che non ha spese*. §. ἀνέξοδος ὅσις δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα τὰ ἔξοδα, qui n'a point ses frais, qui n'a point sa subsistance, *che non ha le sue spese*, *non ha il suo mantenimento*. §. ἀνέξοδος, qui n'a point de passage, *che non ha passaggio*.

Ἀνεξομολόγητα, ἐπίῤ. sans confession, *senza confessione*.

Ἀνεξομολόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. *non confessato*, *ta*. ἀπέθανεν ἀνεξομολόγητος, il est mort sans confession, *è morto senza confessione*.

Ἀνεπαίνετος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐπαινεμένος, qui n'est pas loué, ée. *non lodato*, *ta*. §. ἀνεπαίνετος, ἀνάξιος ἐπαίνου, qui n'est pas louable, indigne de louanges, *inlaudabile*, *non laudabile*, *indegno di lodi*.

Ἀνεπάντεχα, ἐπίῤ. inespérément, inopinément, lorsqu'on s'y attendoit le moins, *inaspettatamente*, *all'improvviso*, *senza aspettarsela*.

Ἀνεπάντεχος, ἐπίθ. inesperé, ée. inopiné, ée. *inaspettato*, *ta*. *improvviso*, *sa*. *insperato*, *ta*.

Ἀνεπιβούλευτος, ἐπίθ. ὅστις δὲν φοβεῖται ἐπιβουλὰς, celui ou celle qui n'est pas sujet aux pièges, καὶ qui n'est pas guetté, *non soggetto alle insidie*, *e non insidiato*, *ta*.

Ἀνεπίγραφος, ἐπίθ. anépigraphe, *ch'è senza titolo*.

Ἀνεπίδεκτος, ἐπίθ. incapable, qui ne peut contenir, *incapace*, *non atto a contenere*.

Ἀνεπιδέξιος, ἐπίθ. incapable, malhabile, *incapace*, *inabile*.

Ἀνεπιδεξιότης, ἡ. incapacité, inhabilité, *incapacità*, *inabilità*.

Ἀνεπιμέλεια, ἡ. nonchalance, *negligenza*, *trascuraggine*.

Ἀνεπιμελής, ἐς. ἐπίθ. nonchalant, ante. *negligente*, *trascurante*.

Ἀνεπιστήμων, ἐπίθ. qui n'est pas lettré, idiot, *indotto*, *ta*. *inerudito*, *ta*.

Ἀνεπίσκεπτος, ἐπίθ. qui n'est pas visité, ée. *non visitato*, *ta*.

Ἀνεπίστευτος, ἐπίθ. incroyable, *incredibile*.

Ἀνεπίστρεπτος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐπιστρέφεται, qui ne se donne pas en arrière, *che non si dà indietro*. §. ἀνεπίστροφος ὅπου δὲν μεταβάλλεται, qui ne se peut transmuer, *che non si può convertire*.

Ἀνεπιτήδεια, ἐπίῤ. maladroitement, maussadement, *goffamente*, *disadattamente*.

Ἀνεπιτήδειος, ἐπίθ. maladroit, oite. mal-habile, maussade, *goffo*, *fa*. *disadatto*, *ta*. §. ἀνεπιτήδειος εἰς ἓν πρᾶγμα, inepte, *inetto*, *inabile*, *poco abile*.

Ἀνεπιτηδειότης, ἡ. maladresse, mal habilité, inhabilité, inaptitude, *di-*

Ανεξχνησία.

disadattaggine, *goffaggine*, *inabilità*.

Ἀνεπιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très mal-adroit, oite. *disadattissimo*. ἰδὲ Ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπρόκοπος, ἰδὲ Ἀπρόκοπος.

Ἀνεραΐδες, ἡσ. Néréides, *Nereidi*.

Ἀνέργαστος, ἰδὲ Ἀκατέργαστος.

Ἀνεργος, η, ον. ἐπίθ. désœuvré, ée. desoccupé, ée. oiseux, euse. qui ne fait rien, *disoccupato*, *ta*. *ozioso*, *sa*. *inoperante*, *scioperato*, *ta*, *scioperone*.

Ἀνερμήνευτος, η, ον. ἐπίθ. inexplicable, *inesplicabile*.

Ἀνερώτημα, ἰδὲ Ξαναρώτημα.

Ἀνερώτητα, ἐπίρ. sans démander, sans intérroger, *senza dimandare*, *senza interrogare*.

Ἀνερώτητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas interrogé, démandé, ée. *non interrogato*, *ta*. *non dimandato*, *ta*.

Ἀνεσις, ϛῦσ. ἀνάπαυσις, treve, repos, *tregua*, *riposo*. §. ἄνεσις, εὐκαιρία, loisir, *agio*, *comodo*. §. μὲ ἄνεσιν, à loisir, *a suo agio*.

Ἀνετοιμασία, ἡσ. l'action de ne pas préparer, *il non preparare*. §. ἀνετοιμασία, τὸ νὰ μὴν εἶναι τινὰς ἕτοιμος, l'action de n'être pas préparé, *il non esser preparato*.

Ἀνετοίμαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas préparé, ée. *non preparato*, *ta*.

Ἀνέτοιμος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pret, te, *che non è pronto*, *ta*.

Ἀνευ, ἐπίρ. χωρὶς, sans, *senza*.

Ἀνεύθυνος, ἐπίθ. irrépréhensible, qui n'a point de faute, *incolpabile*, *che non ha colpa*.

Ἀνευλάβεια, ϛῦσ. irrévérence, indévotion, *indevozione*, *irriverenza*.

Ἀνευλαβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-irréverent, ente. *irriverentissimo*, *ma*. *indevotissimo*, *ma*.

Ἀνευλαβὴς, ἐπίθ. irrévérent, ente. indévot, ote. *irriverente*, *indevoto*, *ta*.

Ἀνευλαβῶς, ἐπίρ. irrévéremment, indévotement, avec irrévérence, *irreverentemente*, *indevotamente*, *con irriverenza*.

Ἀνεύρετος, Ἀνεύρητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εὑρίσκεται, qu'on ne sauroit trouver, *che non si può trovare*.

Ἀνεύρισμα, ἐπίρ. anévrisme, *aneurisma*.

Ἀνευσπλαγχνα, ἐπίρ. impitoyablement, sans misericorde, *spietatamente*, *senza misericordia*, *immisericordiosamente*.

Ἀνευσπλαγχνία, ϛῦσ. inhumanité, *spietatezza*.

Ἀνεύσπλαγχνος, ἐπίθ. impitoyable. qui ne sauroit être touché de miséricorde, *immisericordioso*, *spietato*, *ta*.

Ἀνευχάριστα, ἐπίρ. χωρὶς εὐχαρίστησιν, sans contentement, *senza contento*. §. ἀνευχάριστα, ἀχάριστα, avec ingratitude, *ingratamente*.

Ἀνευχαριστία, ἡσ. mécontentement, *disgusto*. §. ἀνευχαριστία, ἀχαριστία, ingratitude, méconnoissance, *sconoscenza*, *ingratitudine*. §. ἀνευχαριστία, ἀχορτασία, insatiabilité, *incontentabilità*.

Ἀνευχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ εὐχαριστημένος, ὅπου δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, mécontent, ente. *discontento*, *scontento*, *ta*. §. ἀνευχάριστος, ἀχάριστος, ingrat, ate. méconnoissant, ante. *ingrato*, *ta*. *sconoscente*. §. ἀνευχάριστος, ὅστις δὲν εὐχαριστεῖται ποτὲ, insatiable, *incontentabile*.

Ἀνευχαρίστως, ἰδὲ Ἀνευχάριστα.

Ἀνεχόρτατα, ἐπίρ. insatiablement, d'une manière insatiable, *insaziabilmente*.

Ἀνεχόρταγος, ἀνεχόρταστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν χορταίνει, insatiable, *insaziabile*. §. ἀνεχόρταστος ὅπου δὲν εἶναι χορτασμένος, qui n'est pas rassassié, ée. *non saziato*, *ta*.

Ἀνέχω, Π. ἀσηκώνω, lever, hausser, *innalzare*. §. ἀνέχω, ὑποφέρω, supporter, *sopportare*.

Ἀνεψάκι, ἡσ. μικρὸς ἀνεψιὸς, petit neveu, *nepotino*, *nipotino*.

Ἀνέψιος, ἰδὲ Ἀψιος.

Ἀνεψιά, ἡσ. niéce, *nepote*, *nipote*.

Ἀνε-

Ἀντηταξιον.

Α'νεψίδι, ὐσ. petit neveu, *nepotino, nipotino.*

Α'νέψι, ἀνεψιὸς, ὐσ. neveu, *nepote, nipote.* §. πρῶτα ἀνέψια, neveux en premier degré, *nepoti in primo grado.* §. δεύτερα ἀνέψια, neveux en second dégré, *nepoti in secondo grado.*

Α'νήβαζω, ἰδὲ 'Ανέβαζω κτλ.

Α'νηθον, ὐσ. anet, *aneto.*

Α'νήκουστα, ἐπίρ. d'une manière inouïe, *in maniera inaudita.*

Α'νήκουστος, ἐπίθ. inouï, ïe, *inaudito, ta.*

Α'νήκω, Ρ'. appartenir, *appartenere.* §. ἀνήκω, ἀποβλέπω, concerner, compéter, *concernere, competere.*

Α'νήκων, ουσα, ον. μετ. appartenant, ante. *appartenente, attinente.* §. ἀνήκων, compétant, ante, *competente.* §. ἀνήκων, πρέπων, προσήκων, convenable, *convenevole.* §. τὸ ἀνῆκον, appartenance, *attenenza.*

Α'νήλικος, ἐπίθ. mineur, *minore.*

Α'νήλιος, ἐπίθ. qui n'a point de soleil, *che non ha sole.*

Α'νήμερα, ἐπίρ. ἀκαταδάμαστα, d'une manière indomptable, *in una maniera indomabile.* §. ἀνήμερα, ἄγρια, fièrement, *fieramente.* §. ἀνήμερα, ξημερώνοντας, venant le jour, *venendo il giorno.*

Α'νημέρωτος, η, ον, ἐπίθ. μὴ ἡμερωμένος, qui n'est pas apaisé, ée. *non placato, ta. non calmato, ta.* §. ἀνημέρωτος, ἀκαταδάμαστος, indomptable, *indomabile.*

Α'νήμερος, ἐπίρ. indocile, *indocile.*

Α'νήμπορα, ἐπίρ. d'une manière indisposée, *con indisposizione.* §. ἀνήμπορα, ἀδυνάτα, foiblement, d'une manière impuissante, *debolmente, con impotenza.*

Α'νημπορία, ὐσ. φιλασθένεια, indisposition, *indisposizione.* §. ἀνημπορία, ἀδυναμία, impuissance, *impotenza.*

Α'νήμπορος, η, ον. ἐπίθ. φιλάσθενος, indisposé, ée, valetudinaire, maladif, ive. *indisposto, ta. malaticcio, cia. infermiccio, cia. cagionevole.* §. ἀνήμπορος, ἀδύνατος, impuissant, ante. *impotente.*

Α'νημπορῶ, Ρ'. εἶμαι φιλάσθενος, être indisposé, ée. *essere indisposto, ta. malaticcio, cia.*

Α'νήξευρα, ἐπίρ. sans savoir, *senza sapere.*

Α'νήξευρος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui ne sait pas, *colui ò colei che non sa insciente.*

Α'νὴρ, ὐσ. homme, *uomo.* §. ἀνὴρ, ὁ ἄνδρας τῆς γυναικός, le mari, *il marito.*

Α'νησος, ἰδὲ Ἄνηθος.

Α'νήσυχα, ἐπίρ. avec inquiétude, *inquietamente.*

Α'νήσυχος, η, ον. ἐπίθ. inquiet, éte. *inquieto, ta.*

Α'νησυχία, ὐσ. inquiétude, *inquietudine, inquietezza.*

Α'νήφορα, ἐπίρ. contremont, *in alto, in sù.*

Α'νηφορίζω, Ρ'. ἀναβαίνω εἰς ἀνήφορον, monter contre-mont, *ascendere una montata.*

Α'νηφοροκατήφορος, ουσ. inégalité de terrain, *montuosità.*

Α'νήφορος, ουσ. montée, *montata.* §. ἀνήφορος δυσανάβατος, hauteur rude, lieu escarpé, *altezza ardua, luogo dirupato.*

Α'νήψιος, ἰδὲ Ἄψινος.

Α'νθησις, ὐσ. fleuraison, *fioritura.*

Α'νθηρὸς, ρὰ, ρόν. ἐπίθ. florissant, te. *florido, da.*

Α'νθίζω, Ρ'. fleurir, *fiorire.*

Α'νθίζων, ουσα, ον. μετ. fleurissant, ante. *florido, da. fiorente.*

Α'νθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fleuri, *colui ò colei che ha fiorito.*

Α'νθισμα, ὐσ. l'action de fleurir, fleuraison, *il fiorire, fioritura.*

Α'νθισμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. *fiorita, ta.*

Α'νθοβολῶ, Ρ'. εὐωδιάζω, sentir bon, *odorare.*

Α'νθολογία, θηλ. analectes, antologie, *florilegio, frammenti scelti di qualche autore.*

Α'νθολόγιον, ουσ. spicilège, *spicilegio.*

Α'νθολογῶ, Ρ'. recueillir de fleurs, *raccogliere fiori.*

Α'νθομυρίζω, Ρ'. sentir bon,

Ἀντηλεως.

bon, *odorare*, *aver buon odore*.

Ἀνθόνερον, ὑσ. eau de naffe, eau de fleur d'orange, *acqua nanfa*.

Ἄνθος, ὑσ. λυλύδι, fleur, *fiore*. §. τὸ ἄνθος τινὸς πράγματος, l'élite, la fleur de quelque chose, *il fiore*. §. εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, dans la jeunesse, *sul fior della gioventù*.

Ἀνθὸς, ὑσ. poussé, *messe*, *germoglio*.

Ἀνθρακιὰ, ουσ. braise, braisier, *brace*, *bragia*, *carboni accesi*.

Ἄνθραξ, ὑσ. braise, *brace*, *bragia*. §. ἄνθραξ, λίθος πολύτιμος, anthrax, *antrace*, *carbonchio*. §. ἄνθραξ, πάθος τι, escarboucle, *carbonchio*.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ὑσ. acception de personnes, *rispetto*, *considerazione*. §. ἀνθρωπαρέσκεια, déférence, *condescendenza*.

Ἀνθρωπάρεσκος, ἐπίθ. qui fait acception de personnes, *accettatore di persone*. §. ἀνθρωπάρεσκος, complaisant, ante. *compiacente*.

Ἀνθρωπάριον, ουσ. bambouche, nain, pygmée, un bout d'homme, *nano*, *pigmeo*, *uomicciuolo*, *uomicciato*, *piccinacolo*.

Ἀνθρωπιὰ, ὑσ. politesse, civilité, *civiltà*. §. μὲ ἀνθρωπιὰ, avec politesse, *con civilità*. §. χωρὶς ἀνθρωπιὰ, incivilement, mal honnêtement, *incivilmente*, *con inciviltà*. §. δεν ἔχει παντελῶς ἀνθρωπιὰ. il est impoli, *è incivile*.

Ἀνθρωπίζω, Ρ'. ἡμερόνω, humaniser, *dimesticare*. §. ἀνθρωπίζω, ἀυγενίζω, polir, rendre poli, *incivilire*, *rendere civile*.

Ἀνθρωπινὰ, ἐπίρ. humainement, *umanamente*. §. ἀνθρωπινὰ, ἀυγενικὰ, μὲ ἀυγενικὸν τρόπον, civilement, *umanamente*, *civilmente*, *cortesemente*.

Ἀνθρώπινος, η, ον. ἐπίθ. humain, aine. *umano*, *na*. §. τὸ ἀνθρώπινον, humanité, *umanità*.

Ἀνθρωπινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ἥμερος, γλυκὺς, humain, aine. affable, *umano*, *na*. *affabile*. §. ἀνθρωπινὸς, ἀυγενικὸς τοῖς τρόποις, civil, poli, *civile*, *cortese*.

Ἀνθρωπίσκος, ὑσ. ἀνθρωπάριον, nain, pygmée, un bout d'homme, *nano*, *pigmeo*, *omaccino*, *omicciatto*, *piccinacolo*.

Ἀνθρώπισμα, ὑσ. l'action de rendre civil, *l'incivilire*, *il render civile*.

Ἀνθρωπισμένος, η, ον. μετ. poli, ie. *reso civile*.

Ἀνθρωπόθεος, ὑσ. homme dieu, *uomo Dio*.

Ἀνθρωποκτονία, ὑσ. homicide, meurtre, *omicidio*.

Ἀνθρωποκτόνος, ὑσ. homicide, *omicida*.

Ἀνθρωπολάτρης, ὑσ. qui adore l'homme, *che adora l'uomo*.

Ἀνθρωπολογία, ουσ. anthropologie, *antropologia*.

Ἄνθρωπος, ουσ. homme, *uomo*. §. καλὸς ἄνθρωπος, un bon homme, *un buon uomo*. §. κακὸς ἄνθρωπος, méchant homme, *omaccio*, *cattivo*. §. ὑδετιποτένιος ἄνθρωπος, argoulet, galefretier, homme de néant, *uomo vile*, *uomo da nulla*. §. κάθε ἄνθρωπος, chacun, *ogn'uno*, *ogni uomo*. §. ἄνθρωπος σωστὸς, καμωμένος, un homme fait adulte, *uomo fatto*. §. ἄνθρωπος τιμημένος, homme d'honneur, de probité, *uomo d'onore*, *onorato*. §. ἄνθρωπος ὁπῦ φυλάττει τὸν λόγον τυ, homme de parole, *uomo di parola*. §. γίνομαι ἄνθρωπος, se faire homme, devenir habile, *farsi uomo*. §. ὁ ἄνθρωπος, ὁ δῦλος τινὸς, le valet, le domestique de quelqun, *il servo di qualcheduno*. §. ἄνθρωπος τινὸς, ὅςις κάμνει ταῖς δυλειαῖς τινὸς, agent, commis, *agente*. §. εἶναι προκομμένος ἄνθρωπος, c'est un homme de mérite, *è un uomo di merito*. §. εἶναι μεγάλος ἄνθρωπος, c'est un grand homme, *è un grand' uomo*. §. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, tous les hommes, tout le monde, *tutti gli uomini*, *tutto il mondo*. §. μερικοὶ ἄνθρωποι, quelques uns, *certuni*. §. οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, la plus part des hommes, *la maggior parte degli uomini*.

Ἀνθρωπότης, ὑσ. l'humanité, l'umanità.

Ἀνθρωπόμορφος, ουσ. qui a la figure humaine, che ha figura umana.

Ἀνθρωπομορφίτης, ὑσ. antropomorphite, antropomorfita.

Ἀνθρωποφαγία, ουσ. anthropophagie, antropofagia.

Ἀνθρωποφάγος, ἐπίθ. anthropophage, antropofago, divorator di carne umana.

Ἀνθύπατος, ὑσ. proconsul, proconsole.

Ἀνθῶ, Ρ. ἀνθίζω, fleurir, fiorire. §. ἀνθῶ, ῥίχνω ἀνθὸν, pousser, germogliare.

Ἀνίατα, ἐπίρ. χωρὶς ἰατρείαν, sans espoir de guérison, insanabilmente. §. ἀνίατα, ἀθεράπευτα, ἀδιόρθωτα, irrémédiablement, irréparablement, irremediabilmente, irreparabilmente.

Ἀνίατος, η, ον. ἐπίθ. incurable, qu'on ne peut guérir, incurabile, insanabile. §. τὸ ἀνίατον. l'incurabilité, lo stato di ciò ch'è incurabile. §. ἀνίατος. Μεταφ. ἀδιόρθωτος, ὁπῦ δὲν ἔχει καμμίαν διόρθωσιν, irrémédiable, irréparable, irremediabile, irreparabile. §. ἔπαθε τὰ ἀνίατα; il a beaucoup souffert, ha molto sofferto.

Ἀνίερος, ἐπίθ. profane, irréligieux, euse. profano, na. irreligioso, sa.

Ἀνιθον, ἰδὲ Ἄνηθον.

Ἀνίκητα, ἐπίρ. invinciblement, invincibilmente.

Ἀνίκητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ νικημένος, invaincu, ue. invitto, che non è stato vinto, ta. §. ἀνίκητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ, invincible, invincibile.

Ἀνίξδρα, ἰδὲ Ἀνήξδρα.

Ἀνίξδρος, ἰδὲ Ἀνήξδρος.

Ἀνίπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas lavé, ée. che non è lavato, ta. §. ἀνιπτος, ὁπῦ δὲν ἔνιψε τὰς χεῖρας ἢ τὸ πρόσωπον, qui n'a pas lavé le visage, les mains, che non ha lavato il volto, le mani.

Ἀνισα, ἐπίρ. inégalement, d'une manière inégale, disugualmente, inegualmente.

Ἀνίσκιος, ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει ἴσκιον, celui ou celle qui n'a point d'ombre, colui ò colei che non ha ombra. §. ἀνίσκιος ὁποῦ δὲν κάμνει ἴσκιον, qui ne fait point d'ombre, qui n'est point ombrageux, che non fa ombra, che non ombreggia.

Ἀνισος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἴσιος, inégal, ale. inequale, disuguale, dispari.

Ἀνισον, ὑσ. anis, anice. §. ἀρτυώνω μὲ ἄνισον, aniser, coprir d'anici.

Ἀνισότης, ὑσ. inégalité, disuguaglianza, disparità, inegualità.

Ἀνισόρητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne peut pas représenter, qu'on ne peut décrire, inadombrabile, che non si può descrivere.

Ἀνίσχυρος, ἐπίθ. foible, invalide, inefficace, debole, invalido, da. inefficace. §. τὸ ἀνίσχυρον, inefficacité, inefficacia.

Ἀνίσως, ἐπίθ. si, se. §. ἀνίσως καὶ, au cas que, caso che. §. ἀνίσως καὶ δὲν, si non, se non.

Ἀνιψιος, ἰδὲ Ἀψιος.

Ἀνοδος, ὑσ. montée, salita.

Ἀνοησία, ουσ. abrutissement, bêtise, étourderie, fatuité, stupidezza, stordimento, balordaggine, fatuità, sciocchezza. §. ἀνοησία, imprudence, imprudenza.

Ἀνόητα, ἐπίρ. étourdiment, à l'étourdie, sottement, inconsideratamente, balordamente, alla balorda, scioccamente.

Ἀνόητος, η, ον. ἐπίθ. étourdi, ie. fat, insensé, ée. stordito, ta. sciocco, ca. insensato, ta. balordo, da. §. ἀνόητος, imprudent, ente. imprudente.

Ἀνοητότατος, η, ον. ἐπίθ. très-sot, sotte. très-insensé, ée. très-étourdi, ie. très imprudent, ente. imprudentissimo, ma. sciocchissimo, ma. stolidissimo, ma.

Ἀνοητότερος, ἐπίρ. plus sot, te. plus insensé, ée. plus imprudent, ente. più sciocco, ca. più imprudente, più stolido, da.

Ἀνόθευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas falsifié, ée. qui n'est pas altéré, ée. non falsificato, ta. non adulterato, ta.

Α'νοια, ἰδὲ Ἀνοησία.

Α'νοιγμα, ὑσ. ouverture, l'action d'ouvrir, *apertura*, *aprimento*.

Α'νοιγμάδα, ὑσ. χαραγματιά, ouverture, fente, *fessura*, *fesso*.

Α'νοιγμένος, η, ον. μετ. ouvert, erte. *aperto*, *ta*.

Α'νοιγοσφάλισμα, ὑσ. l'action d'ouvrir, et fermer, *l'aprire e il serrare*. §. ἀνοιγοσφάλισμα τῶν ματιῶν, clignement, clignotement des yeux, *il batter gli occhi*. §. εἰς ἕνα ἀνοιγοσφάλισμα, dans un clin d'œil, *in un batter d'occhio*.

Α'νοιγοσφαλῶ, Ρ'. ouvrir et fermer, *aprire e chiudere*. §. ἀνοιγοσφαλῶ τὰ μάτια, clignoter, *battere gli occhi*.

Α'νοίγουσα, μετ. θηλ. celle qui ouvre, *colei che apre*.

Α'νοίγων, μετ. ἀρ. celui qui ouvre, *colui che apre*.

Α'νοίγω, Ρ'. ouvrir, *aprire*. §. ἀνοίγω τὰ ποδάρια, écarquiller les jambes, *allargare le gambe*. §. ἀνοίγω μεγάλα μάτια, ἢ γρυλλώνω τὰ μάτια, écarquiller les yeux, *spalancare gli occhi*. §. ἀνοίγοντας τὸ βιβλίον, en ouvrant le livre, à l'ouverture du livre, *aprendo il libro*, *all'apertura del libro*. §. ἀνοίγω τὴν καρδιάν μου πρός τινα, ἤγουν τὰ φανερώνω τὰ μυστικά μου, τὰ τὰ παράπονά μου, ouvrir son cœur à quelqu'un, *aprire il suo cuore*. §. ἀνοίγω, πλατυνώω, φαρδαίνω, ouvrir, etendre, *aprire*, *dilatare*. §. δὲν ἀνοίξε σόμα νὰ εἴπῃ λόγον, il n'osa pas souffler le mot, *non osò fiatare*, *non osò aprir bocca*. §. ἀνοίγω σπῆτι, ἀνοίγω πραγματείαν, établir une maison de négoce, *aprire una casa di negozio*. §. ἀνοίγω ἐργασήρι, ouvrir, lever boutique, *metter bottega*. §. ἀνοίγω τὸ ἐργασήρι, ouvrir la boutique, *aprire la bottega*. §. ἀνοίγω τὸ κρασί, τὸ βαγένι, βάνω χέρι, entamer, *manomettere*. §. ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit, *il tempo si rischiara*. §. ἀνοίγομαι, s'ouvrir, *aprirsi*. §. ἀνοίγοντας, en ouvrant, *aprendo*.

Α'νοίκιαστος, ἐπίθ. qui n'est pas loué, affermé, ée. *non affittato*, *ta*.

Α'νοικοδομὴ, οὐσ. réédification, *riedificazione*.

Α'νοικοδομῶ, Ρ'. rebâtir, réédifier, *rifabbricare*, *riedificare*.

Α'νοιχτὰ, ἐπίρ. ouvertement, *apertamente*.

Α'νοιχτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ouvert, erte. *aperto*, *ta*. §. χρῶμα ἀνοιχτὸν, couleur ouverte, claire, *colore chiaro*, *aperto*. §. λογαριασμὸς ἀνοιχτὸς, compte ouvert, *conto aperto*.

Α'νοιχτότατος, η, ον. ἐπίθ. très ouvert, erte. *apertissimo*, *ma*.

Α'νοιχτότερος, η, ον. ἐπίθ. plus ouvert, erte. *più aperto*, *ta*.

Α'νοίξασα, μετ. θηλ. celle qui a ouvert, *colei che ha aperto*.

Α'νοίξας, μετ. ἀρ. celui qui a ouvert, *colui che ha aperto*.

Α'νοιξις, ὑσ. ἀνοιγμα, ouverture, *apertura*. §. ἄνοιξις, ἡ ἀνοιξις, τὸ ἔαρ, le printems, la nouvelle saison, *la primavera*.

Α'νομα, ἐπίρ. iniquement, *iniquamente*.

Α'νομβρία, ὑσ. sécheresse, *siccità*, *scarsità di pioggia*.

Α'νόμημα, οὐσ. coulpe, crime, iniquité, *colpa*, *delitto*, *iniquità*.

Α'νομία, ὑσίας. iniquité, *iniquità*.

Α'νόμοια, ἐπίρ. différemment, d'une manière diverse; *differentemente*, *di una maniera diversa*.

Α'νόμοιος, η, ον. ἐπίθ. dissemblable, dissimilaire, *dissimile*, *dissimigliante*, *dissomigliévole*, *dissomigliante*. §. ἀνόμοιος, ἄνισος, différent, ente, inégal, ale. *dispari*, *ineguale*, *disuguale*.

Α'νομοιότης, οὐσ. dissemblance, *dissimiglianza*, *dissomiglianza*.

Α'νομοιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-dissemblable, *dissimilissimo*, *ma*. *dissomigliantissimo*, *ma*.

Α'νομος, η, ον. ἐπίθ. inique, *iniquo*, *ua*. §. ἄνομος, ὁ μὴ κατὰ τοὺς νόμους, illegal, ale. illé-

Ἀνοςοαύτω.

légitime, *illegale*, *illegittimo*, *ma*.

Ἀνόμως, ἐπίρ. iniquement, *iniquamente*. §. χωρὶς κατὰ τοὺς νόμους, illégitimement, *illegittimamente*.

Ἀνομώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-inique, *iniquissimo*, *ma*.

Ἀνόρεκτος, ἐπίθ. dégoûté, ée. celui ou celle qui est sans appetit, *svogliato*, *ta*. *colui o colei che non ha appetito*.

Ἀνορεξία, ἡ. dégoût, *inappetenza*. §. προξενῶ ἀνορεξίαν, dégoûter, *nauseare*, *disgustare*.

Ἀνορθωτής, ὁ. restaurateur, *ristauratore*.

Ἀνόσιος, ἐπίθ. énorme, detéstable, *nefando*, *da*. *abbominevole*.

Ἀνοσιότης, ἡ. impiété, *empietà*.

Ἄνοσος, ἐπίρ. sain, ne. *sano*, *na*. *salubre*.

Ἄνοστα, ἐπίρ. désagreablement, *dispiacevolmente*. §. ἄνοστα, χωρὶς καμμίαν νοστιμάδα, d'une manière fade, sans goût, *insipidamente*.

Ἀνοσταίνω, Ρ. κάμνω ἕνα πρᾶγμα ἄνοστον, affadir, *render insipido*, *da*. §. ἀνοσταίνω, προξενῶ ἀνοστίαν, ἀηδίαν, affadir, dégoûter, *cagionar noja*. §. ἀνοσταίνω πρός τινα, désagreer, *dispiacere*.

Ἀνοστία, ἡ. affadissement, fadaise, fadeur, *insipidezza*, *insipidità*. §. ἀνοστία, δυσαρέσκεια, désagrément, *disgusto*, *dispiacere*.

Ἀνοστίζω, ἴδε Ἀνοσταίνω.

Ἄνοστος, η, ον. ἐπίθ. fade, insipide, *insipido*, *da*. *scipito*, *ta*. *insulso*, *sa*. §. ἄνοστος, ἄχαρις, desagreable, *spiacevole*.

Ἀνότιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas humecté, ée. *non inumidito*, *ta*.

Ἀνοχή, ἡ. tolérance, *tolleranza*.

Ἀνουθέτητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐνουθετήθη, qui n'est pas averti, ie. qui n'est pas conseillé, ée. *non ammonito*, *ta*. §. ἀνουθέτητος, ὅπου δὲν παίρνει νουθεσίαν, δὲν διορθώνεται, incorrigible, *inemendabile*.

Ἀνταγάπη, ἡ. correspondance en amour, *il riamare*.

Ἀνταγαπημένος, η, ον. μετ. qui est aimé à son tour, qui trouve correspondance en amour, *riamato*, *ta*.

Ἀνταγαπήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui correspond en amour, *riamante*.

Ἀνταγάπησις, ἡ. l'action de correspondre en amour, *il riamare*.

Ἀνταγαπῶ, Ρ. correspondre en amour, repondre à l'amour d'un autre, *riamare*. §. ὅστις ἀνταγαπᾷ, qui aime à son tour, qui correspond en amour, qui rend amour pour amour, *riamante*. §. ἀνταγαπῶμαι, avoir correspondance en amour, être aimé à son tour, *esser riamato*, *ta*.

Ἀνταγωνίζομαι, Ρ. avoir de l'émulation, entrer en concurrence, *emulare*, *gareggiare*.

Ἀνταγωνιστής, ὁ. antagoniste, contendant, ante. *antagonista*, *competitore*, *emulo*.

Ἀνταλλαγή, ἡ. permutation, troc, *permuta*.

Ἀντάλλαγμα, τό. troc, *baratto*.

Ἀντάμα, ἐπίρ. ensemble, *insieme*. §. ἀντάμα μας, avec moi, *meco*, *con me*. §. ἀντάμα σου, avec toi, *teco*, *con te*. §. ἀντάμα του, avec lui, *seco*, *seco lui*.

Ἀνταμείβω, Ρ. récompenser, compenser, *ricompensare*, *premiare*. §. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω, rendre la pareille, *render il cambio*, *contraccambiare*.

Ἀνταμείψας, σασα. μετ. celui ou celle qui a recompensé, *colui o colei che ha ricompensato*.

Ἀνταμείψις, ἀνταμοιβὴ, ἡ. récompense, *ricompensa*, *guiderdone*, *premio*.

Ἀνταμοιβεύς, ὁ. rémunérateur, *rimuneratore*, *guiderdonatore*, *premiatore*.

Ἀνταμοιβευτικός, ή, όν. ἐπίθ. rémuneratoire, *che serve di ricompensa*. §. ἀνταμοιβευτικός, qui peut récompenser, *premiativo*.

Ἀνταμοιβή, ἡ. récompense, rémuneration, *ricompensa*, *guiderdone*, *rimunerazione*. §. εἰς ἀν-

ἀν-

Ἀνοςβω.
Ἀνοσιουργημα. για.

Ἀντιζευγω.

Αντιδιηρησις.

παμοιβὴν, en récompense, *in ricompensa*.

Ἀντάμωμα, ουσ. ἕνωσις, union, *unione*. §. ἀντάμωμα, συνέλευσις εἰς συνομιλίαν, abouchement, antrevue, *abboccamento, l'abboccarsi*.

Ἀνταμωμένος, η, ον. μετ. ἑνωμένος, joint, te. mis, se. ensemble, *congiunto, ta*. §. ἀνταμωμένος, συνελθὼν εἰς συνομιλίαν, ὁπῦ ἀνταμώθη μὲ τινά, abouché, *abboccato*.

Ἀνταμώνω, Pʹ. ἑνώνω μαζὶ, joindre, mettre ensemble, *congiungere*. §. ἀνταμώνω τινὰ εἰς συνομιλίαν, κτλ. s'aboucher, se trouver ensêmble, se joindre pour parler, *abboccarsi, riscontrarsi*. §. ὅταν τὸν ἀνταμώσω θέλει τῦ εἰπῶ, lorsque je m'aboucherai avec lui je lui dirai, *quando m'abboccarò con lui gli dirò*.

Ἀνταμώσας, μετ. ἀρ. celui qui a mis ensemble, *colui che ha congiunto*. §. ἀνταμώσας, ὅσις ἀνταμώθη μὲ τινὰ, qui s'est abouché avec quelqu'un, *colui che si è abboccato con qualcheduno*.

Ἀνταμώσασα, μετ. θηλ. celle qui a mis ensemble, *colei che ha congiunto*. §. ἀνταμώσασα, ἥτις ἀνταμώθη μὲ τινὰ, celle qui s'est abouché, *colei che si è abboccata*.

Ἀντάμωσις, ουσ. ἕνωσις, jonction, *congiunzione*. §. ἀντάμωσις, πρὸς συνομιλίαν, κτλ. abouchement, *abboccamento, l'abboccarsi*.

Ἀνταμωτὴς, ὑσ. ὅςις ἀνταμώνει, ἑνώνει, qui conjoint, *che congiunge, congiugnitore*. §. ἀνταμωτὴς ὁπου ἀνταμώνει τινὰ, qui s'abouche, *che si abbocca*.

Ἀνταμωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui a la force de conjoindre, *congiuntivo, va*.

Ἀντανάκλασις, ὑσ. réfléchissement, *riflesso, riverbero*.

Ἀντανακλαςικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. réfléchissant, ante. *che fa ripercuotere*. §. ἀντανακλαςικὴ δύναμις, refléxibilité, *reflessibilità*.

Ἀντανακλῶ, Pʹ. réfléchir, réverbérer, *riflettere, ripercuotere*.

Ἀνταποδίδω, Pʹ. ἀνταμείβω, recompenser, *ricompensare*. §. ἀνταποδίδω, rendre la pareille, *render cambio, contraccambiare*. §. ἀνταποδίδωντας, en récompensant, *ricompensando*.

Ἀνταπόδομα, ἀνταπόδοσις, ὑσ. ἀνταμοιβὴ, récompense, *ricompensa*. §. ἀνταπόδοσις, revanche, *contraccambio*.

Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. rémunératoire, *rimunerativo, va*.

Ἀνταποκριθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a repliqué, *colui ò colei che ha replicato*.

Ἀνταποκρινόμενος, ἐπίθ. correspondant, ante. *corrispondente*.

Ἀνταποκρίνομαι, Pʹ. répondre, correspondre, *corrispondere*. §. ἀνταποκρίνομαι, repliquer, *replicare*.

Ἀνταπόκρισις, ὑσ. τὸ ἀνταποκρίνεσθαι, correspondance, *corrispondenza*. §. ἀνταπόκρισις, ἀπόκρισις εἰς ἀπόκρισιν, réplique, repartie, *replica*.

Ἀντάρα, ὑσ. ταραχὴ, θόρυβος, σαματᾶς, tracas, tracasserie, *imbroglio, contesa*. §. ἀντάρα, orage, bourrasque, *burrasca*.

Ἀνταρκτικὸς, ἐπίθ. antarctique, *antartico, ca*.

Ἀντένα, ουσ. antenne, vergue, *antenna*.

Ἀνταρεςὴς, ὑσ. rival, le. *rivale*.

Ἀντερὶ, ὑσ. veste, *veste, sottana*.

Ἀντερῦμαι, Pʹ. συςέλλομαι, avoir des égards, *aver molti riguardi*.

Ἀντεροκήλη, ἰδὲ Ἐντεροκήλη.

Ἄντερον, ἰδὲ Ἔντερον.

Ἀντζα, ὑσ. le mollet dela jambe, le gras de la jambe, *la polpa della gamba*.

Ἀντήλιον, ὑσ. εἶδος παραθυρίου ὡσαὶ καφάσια, abajour, *spiraglio, persiane*. §. ἀντήλιον τοῦ ἀλόγου, lunettes, *paraocchi*.

Ἀντήχημα, ουσ. l'action de retentir, *il rimbombare*.

Ἀντηχήσας, σασα, σαν. μετ. resonnant, ante.

Αντεχω...
Αντ...

retentissant, ante. *risonante, rimbombante.*

Ἀνάχησις, ἐπίθ. resonnement, retentissement, *risonanza, rimbombo.*

Ἀναχητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui retentit, *che rimbomba.*

Ἀναχῶ, P'. resonner, retentir, *risonare, rimbombare.*

Ἀντὶ, πρόθ. au lieu de, *invece di, in luogo di.*

Ἀντὶ, ὐσ. τὸ ἀντὶ τοῦ ἐργαλείου, ensuple, *subbio.*

Ἀντιαγάπη, ἰδὲ Ἀνταγάπη.

Ἀντιβαλμένος, η, ον. μετ. opposé, ée. *contrapposto, ta.*

Ἀντίβαλμα, ἀντιβάλσιμον, ουσ. opposition, *contrapponimento.*

Ἀντιβάλλω, P'. opposer, *contrapporre.*

Ἀντιβασιλεία, ὐσ. interrègne, *interregno.*

Ἀντιβασιλεύσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a regné au lieu d'un autre, *colui o colei che ha regnato invece di altri.*

Ἀντιβασιλεὺς, ουσ. vice roi, *vicerè.*

Ἀντιβασιλεύω, P'. regner au lieu d'un autre, *regnare, invece d'un altro.*

Ἀντιβοὴ, ὐσ. retentissement, *rimbombo.*

Ἀντιβόημα, ὐσ. l'action de retentir, *il rimbombare.*

Ἀντιβοήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a retenti, *colui o colei che ha rimbombato.*

Ἀντιβόησις, ὐσ. resonnement, retentissement, *risonanza, rimbombo.*

Ἀντιβοῶ, P'. résonner, retentir, *risonare, rimbombare.* §. ἀντιβοῶντας, en retentissant, *rimbombando.*

Ἀντιβοῶν, ῶσα, μετ. résonnant, ante. rétentissant, ante. *rimbombante, risonante.*

Ἀντίγραμμα, ὐσ. copie, *copia.* §. ἀντίγραμμα, γράμμα χρεωστικὸν ἀμοιβαίως διδόμενον, obligation réciproque, *contrascritta.*

Ἀντιγραμμένος, η, ον. μετ. copié, ée. transcrit, ite. *copiato, ta. trascritto, ta.*

Ἀντιγραφὴ, ὐσ. τὸ ἀντιγράφειν, transcription, *il copiare.* §. ἀντιγραφὴ, τὸ ἀντιγεγραμμένον, τὸ ἴσον, copie, *copia.*

Ἀντιγραφεὺς, ὐσ. copiste, *copista.*

Ἀντίγραφον, ουσ. ἴσον, copie, *copia.*

Ἀντιγράφω, P'. copier, transcrire, *copiare, trascrivere.* §. ἀντιγράφω, ξαναγράφω, γράφω πάλιν, recopier, *ricopiare, trascrivere di nuovo.* §. ἀφ' οὗ ἀντιγράψω τὸ κείμενον, θέλει ἀντιγράψω καὶ τὰς ὑποσημειώσεις, lorsque j'aurai copié, ou après avoir copié le texte, je copierai les notes aussi, *quando avrò copiato, o dopo aver copiato il testo, copierò anche le note.*

Ἀντίδερον, ἰδὲ Ἀντίδωρον.

Ἀντίδι, ὐσ. endive, *endivia.*

Ἀντίδικος, ἐπίθ. adversaire, contraire, *avversario, contrario, ria.* §. ἀντίδικον νάχω τὸν Θεὸν ἂν δὲν εἶναι ἔτζι, que dieu me damne, que Dieu me confonde si la chose n'est pas ainsi, *che Dio mi faccia tristo, se non è così.*

Ἀντιδοξάζω, P'. être de different avis, *esser d'opinione diversa.*

Ἀντίδοξος, η, ον. ἐπίθ. qui est de différent avis, *ch' è di sentimento diverso.*

Ἀντίδοσις, ἰδὲ Ἀνταμοιβή.

Ἀντίδοτον, ὐσ. ἀντιφάρμακον, antidote, contrepoison, *antidoto, contravveleno.*

Ἀντίδωρον, ὐσ. du pain bénit, qu'on donne après la messe, *pan benedetto, che si distribuisce, dopo la messa.*

Ἀντίζηλος, ουσ. compétiteur, rival, le. *competitore, rivale, emulo, emulatore.*

Ἀντιζύγι, ὐσιως. contre poids, *contrappeso.*

Ἀντιζυγιάζω, P'. contrepeser, contre balancer, *contrappesare, contrabbilanciare.*

Ἀντίζυγος, ἐπίθ. qui contre pese, *che contrabbilancia.*

Ἀντίθεος, ἐπίθ. qui est contraire à dieu, *ch' è contrario a Dio.*

Ἀντίθεσις, ὐσ. opposition, *opposizione, contrapposizione.*

Αντιληψις. πτωρ.

ζιονε. §. ἀντίθεσις σχῆμα ῥητορ. antithèse, *antitesi*.

Ἀντίθετος, η, ον. ἐπιθ. opposé, ée. *contrapposto, ta*. §. ἀντίθετος, ἐναντίος, opposé, ée. adversaire, *opposto, ta. contrario, ria*.

Ἀντίθυρον, ου. contre-porte, *contraporta*.

Ἀντικαλέσας, σαντος. μετ. celui ou celle qui a revoqué, *colui ò colei che ha rivocato*.

Ἀντικάλεσμα, ου. réciproque invitation, *reciproco invito*. §. ἀντικάλεσμα, rappel, *rivocamento*.

Ἀντικαλῶ, Ρ΄. revoquer *rivocare*.

Ἀντίκειμαι, Ρ΄. contrarier, s'opposer, *contrariare, contrapporsi*.

Ἀντικείμενος, η, ον. ἐπιθ. ὅστις ἐναντιώνεται, contrariant, ante. *contrariante*. §. ἀντικείμενος, ἐναντίος, ἐχθρός, adversaire, contraire, *avversario, ria. contrario, ria*. §. ἀντικείμενος, ἀντίθετος, opposé, ée. *contrapposto, ta*. §. τὸ ἀντικείμενον, l'opposite, *l'opposto*.

Ἀντικλεῖδι, ου. contre-clef, fausse-clef, *contracchiave*.

Ἀντικλώτζημα, ου. l'action de regimber, *il ricalcitrare*.

Ἀντικλωτζῶ, Ρ΄. regimber, *ricalcitrare*.

Ἀντικοπή, ἰδὲ Διακοπή.

Ἀντικόπτω, ἰδὲ Ἀντισκόπτω, καὶ Διακόπτω.

Ἀντικρούω, Ρ΄. rebattre, répercuter, *ribattere, ripercuotere*.

Ἀντίκρυ, ἐπίρ. vis-à-vis, *dirimpetto, rimpetto*.

Ἀντικρύζω, Ρ΄. εἶμαι ἀγνάντια, être vis-à-vis, *essere dirimpetto*. §. ἀντικρύζω, κυττάζω ἀγνάντια, regarder vis-à-vis, *guardare dirimpetto*. §. ἀντικρύζοντας, étant vis-à-vis, & regardant vis-à-vis, *essendo dirimpetto, e guardando rimpetto*.

Ἀντικρύζων, μετ. qui est vis-à-vis, *che sta dirimpetto*. §. ἀντικρύζων, ὅπου κυττάζει ἀντίκρυς, qui regarde vis-à-vis, *che guarda rimpetto*.

Ἀντικρυνός, ἐπιθ. qui est vis-à-vis, *ch'è dirimpetto*.

Ἀντικρυς, ἰδὲ Ἀντικρυ.

Ἀντίκρυσμα, ου. l'action d'être vis-à-vis, *l'essere dirimpetto*.

Ἀντιλάλημα, ου. résonnement, *risonanza*.

Ἀντιλαλιά, ου. retentissement, résonnement, *rimbombo, risonanza*. §. ἀντιλαλιά, ἡ ἠχώ, écho, *eco*.

Ἀντιλαλῶ, Ρ΄. retentir, résonner, *risuonare, rimbombare*.

Ἀντίλαμπρα, Ρ΄. ἡ κυριακὴ μετὰ τὸ πάσχα, ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, Quasimodo, pâque close, *la Domenica in Albis*. §. ἀντίλαμπρα, τῇ ἡμέρᾳ τῆς λαμπρᾶς, au jour de Pâques, *nel giorno di Pasqua*.

Ἀντιλέγω, Ρ΄. contredire, contrarier, objecter, *contradire, contrariare, obbiettare, opporre*. §. ἀντιλέγοντας, en objectant, *contradicendo*.

Ἀντιλέγων, οντος. μετ. contradicteur, contrariant, ante. contredisant, ante. opposant, ante. *contradittore, contrariante, contradicente, opponente*.

Ἀντιλογία, ου. contradiction, contredit, objection, *contradizione, obiezione*.

Ἀντιλογικός, ἐπιθ. contradictoire, *contradittorio, ria*.

Ἀντιλόγος, ἐπιθ. contradicteur, *contradicitore*.

Ἀντιλογῶ, ἰδὲ Ἀντιλέγω.

Ἀντιμάχομαι, Ρ΄. contester, disputer, contre quelqu'un, *contrastare, disputare contra qualcuno*.

Ἀντιμεύω, ἀντιμεύγω, ἰδὲ Ἀνταμείβω.

Ἀντίμευσις, ἰδὲ Ἀνταμευσις.

Ἀντιμίνσιον, ου. autel portatif, *altare portatile*.

Ἀντιμισθία, ου. prix, *premio*.

Ἀντιμοναρχικός, ἐπιθ. antimonarchique, *antimonarchico*.

Ἀντιμόνιον, ου. antimoine, *antimonio*.

Ἀντινομία, ου. antinomie, *antinomia*.

Ἀντιολογία, ου. antiologie, *antilogia*.

Ἀντιπάθεια, ου. antipathie, *antipatia*.

'Αν-

Αντιν...
Αντινονευλος.

Αντιπαρακελευω

Ἀντιπαθὴς, ἐπίθ. antipathique, *antipatico, ca.*

Ἀντιπάλδωμα, ἰδὲ Πάλδωμα.

Ἀντιπαλδέυω, ἰδὲ Παλδέυω.

Ἀντίπαλος, ἐπίθ. adversaire, *avversario.*

Ἀντιπαραβάλλω, Pʳ. collationner, *collazionare, riscontrare.*

Ἀντιπαράθυρον, ὐσ. contre-fenêtre, *contrafinestra.*

Ἀντίπαπας, ὐσ. Antipape, *Antipapa.*

Ἀντιπάχω, Pʳ. avoir de l'antipathié, *aver dell' antipatia.*

Ἀντίπερα, ἐπίῤ. au delà, *al di là.*

Ἀντιπερίστασις, ὐσ. antiperistase, *antiperistasi.*

Ἀντιπερισταλτικὸς, ἐπίθ. antiperistaltique, *antiperistaltico.*

Ἀντιπλήρωμα, ὐσ. révanche, *contraccambio.*

Ἀντιπληρώνω, Pʳ. rendre l'échange, *contraccambiare.*

Ἀντίποδες, ὐσ. les antipodes, *gli antipodi.*

Ἀντιποιοῦμαι, Pʳ. contrefaire, *contraffare*

Ἀντιπολέμιος, ἐπίθ. ἐχθρὸς, ennemi, *inimico.*

Ἀντιπολεμῶ, Pʳ. contester, résister contre quelqu'un, *contendere, resistere contro qualcuno.*

Ἀντιπόρτα, ουσ. contreporte, *contraporta, antiporta.*

Ἀντιπροῖκι, ὐσ. biens paraphernaux, *sopraddote.*

Ἀντιπροικίζω, Pʳ. donner un surplus de dot, *sopraddotare.*

Ἀντιπροικίσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a doné un surplus de dot, *colui ὴ colei che ha sopraddotato.*

Ἀντιπροίκισμα, ὐσ. l'aẽtion de donner un surplus de dot, *il sopraddotare.*

Ἀντιπροικισμένος, ἐπίθ. qui a reçu un surplus de dot, *che ha ricevuto una sopraddote.*

Ἀντίπροχθες, ἐπίῤ. le jour d'avant-hier, *innanzi jeri l'altro.*

Ἀντιπροχθεσινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui est du jour avant-hier, *del giorno innanzi jeri l'altro.*

Ἀντιριοῦμαι, ἰδὲ Ἀντρειοῦμαι.

Ἀντίρρησις, ουσ. réfuta[illegible]tion, [illegible]ione.

Ἀντιρρητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. propre à réfuter, *confutatorio.* §. γράμματα ἀντιρρητικὰ, contredits, *contrascritture.*

Ἀντὶς, ἰδὲ Ἀντί.

Ἀντισημειῶ, Pʳ. contremarquer, *contrassegnare.*

Ἀντισημείωσις, ὐσ. contremarque, *contramarca.*

Ἀντίσκιοι, ὐσ. πληθ. antesciens, *antesci.*

Ἀντισκομένος, η, ον. μετ. interrompu, ue. *interrotto, ta.*

Ἀντισκόπτω, Pʳ. interrompre, *interrompere.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν του, couper la parole à quelqu'un, *tagliar le parole in bocca ad alcuno.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, detourner, *distraere, distornare, disviare.* §. ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ ἕνα καλὸν ἔργον, détraquer, *pervertire.* §. ἀντισκόπτω, διακόπτω, discontinuer, *discontinuare.* §. ἀντισκόπτω, ξεσυμβουλεύω, dissuader, *dissuadere.* ἀντισκόπτω, ξεδίδω, ἀντισκόπτω τινὰ ἀπὸ τὴν μελέτην, distraire, *distrarre.* §. ἀντισκόπτωντας, interrompant, etc. *interrompendo, &c.*

Ἀντισκόπτης, ουσ. μετ. interrupteur, *interruttore.*

Ἀντίσκοψις, ουσ. interruption, *interruzione.* §. ἀντίσκοψις, διακοπὴ, discontinuation, *discontinuazione.* §. ἀντίσκοψις, ξεσυμβούλευμα, dissuasion, *dissuasione.*

Ἀντιστα θεὶς, εῖσα, μετ. celui ὴ celle qui a resisté, *colui ὴ colei che ha resistito.*

Ἀντίστασις, ουσ. ἀντιλογία, objeẽtion, *objezione.* §. ἀντίστασις, ἐναντιότης, resistance, *resistenza.*

Ἀντιστέκομαι, Pʳ. résister, *resistere.* §. ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; qui peut résister à la volonté de Dieu? *chi può mai resistere alla volontà di Dio?*

Ἀντιστεκόμενος, η, ον. ἐπίθ. resistant, te. *resistente.*

Ἀντιστύλι, ὐσιας. contresupport, *contrapuntello.*

Ἀντιστηλιώνω, Pʳ. étayer, étançonner, *puntellare.*

Αντιπρεσβυς. Αντισορροπια.

Αντιφωνω.

Ἀντιστήριγμα, ὐσ. soutien, *sostegno*.

Ἀντιστηρίζω, Pʳ. soutenir, *sostenere*. §. ἀντιστηρίζοντας, en soutenant, *sostenendo*.

Ἀντιστράτευμα, ὐσ. combat, débat, *combattimento, il combattere*.

Ἀντιστρατεύω, Pʳ. combattre, *contendere, combattere*.

Ἀντιστρέφω, Pʳ. ὀπισθοδρομῶ, reculer, *retrocedere*. §. ἀντιστρέφω, γυρίζω ἀνάποδα, renverser sans dessus dessous, *invertere*. §. ἀντιστρέφω, ἐπιστρέφω, restituer, *restituire*.

Ἀντιστροφή, ὐσιας. χῦμα Pʳητορ. antistrophe, *antistrofe*.

Ἀντίστροφος, ἐπίθ. ὁ ἐκ ἐναντίας κείμενος, opposé, ée, *contrapposto, sta*.

Ἀντιστρόφως, ἐπίθ. au contraire, *al contrario*.

Ἀντισφραγίζω, Pʳ. contre-sceller, *contrasigillare*.

Ἀντίτειχον, ὐσ. contre-mur, *muro di rinforzo*.

Ἀντίτεχνος, ἐπίθ. concurrent dans le même art, *concorrente nella medesima arte*.

Ἀντίτυπον, ούσ. copie, *copia*.

Ἀντιφάρμακον, ὐσ. contre-poison, *contravveleno*.

Ἀντίφασις, ὐσ. contradiction, *contradizione*.

Ἀντιφάσκω, Pʳ. contredire, *contradire*.

Ἀντιφατικός, ή, όν. ἐπίθ. contradictoire, *contradittorio, ria*.

Ἀντιφατικῶς, ἐπίρ. contradictoirement, *contradittoriamente*.

Ἀντιφέρομαι, Pʳ. s'opposer, *opporsi*.

Ἀντίφρασις, ὐσ. antiphrase, *antifrasi*.

Ἀντιφυσῶ, Pʳ. φυσῶ εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος, souffler vers l'autre côté, *soffiare verso la parte opposta*.

Ἀντίφωνον, ούσ. antienne, répons, *antifona, responsorio*.

Ἀντιχαράκωμα, ὐσ. contrevallation, *contravvallazione*.

Ἀντιχαρίζω, ἰδὲ Ἀνταποδίδω, ἀνταμείβω.

Ἀντίχειρ, ὐσιας. pouce, *pollice*. κοτυλη

Ἀντίχριστος, ούσ. antechrist, *anticristo*.

Ἀντιχρονιά, ὐα. τὸ ἐρχόμενον ἔτος, l'année future, *l'anno venturo*.

Ἀντιχρονισμός, ούσ. anachronisme, *anacronismo*.

Ἀντιψάλλω, Pʳ. chanter tour-à-tour, *cantar alternativamente*.

Ἄντλημα, ούσ. l'action de puiser, *attignimento, l'attignere*.

Ἀντλία, ὐσ. seau à puiser de l'eau, *secchia, attignitojo*.

Ἀντλῶ, Pʳ. puiser, *attignere, cavar acqua*.

Ἀντονομάζω, Pʳ. changer de nom, *cangiar di nome*.

Ἀντονομασία, ὐα. antonomase, *antonomasia*.

Ἀντράλα, ὐσιας. vertige, *vertigine, capogiro*.

Ἀντραλίζω, Pʳ. abasourdir, *stordire*. §. ἀντραλίζομαι, tourner la tête à quelqu'un, *girar il capo ad uno*, μὴ κυττάξῃς κάτω διὰ νὰ μὴν ἀντραλιασθῇς, ne regardez pas en bas de peur que la tête ne vous tourne, *non guardate abbasso, perchè non vi giri il capo*.

Ἀντραλίσας, σασα, μεν. celui ou celle qui a abasourdi, étourdi quelqu'un, *colui o colei che ha stordito qualcheduno*.

Ἀντράλισμα, ούσ. étourdissement, *balordimento*. §. ἀντράλισμα, ἀντράλα, vertige, *vertigine*.

Ἀντραλισμένος, η, ον. ἐπίθ. étourdi, ie. abasourdi, ie. *stordito, sbalordito, ta*.

Ἀντραλώνω, ἰδὲ Ἀντραλίζω.

Ἀντράλωμα, ἰδὲ Ἀντράλισμα.

Ἀντραλωμένος, ἰδὲ Ἀντραλισμένος.

Ἄντρον, ούσ. antre, caverne, *antro, caverna*.

Ἀντωνυμία, ὐσ. pronom, *pronome*. §. ἀντωνυμία ἀόριστος, pronom impropre, *accompagna nome*. §. ἀντωνυμία πρωτότυπος, pronom personnel, *pronome personale*. §. ἀντωνυμία κτητική, pronom possessif, *pronome possessivo*. §. ἀντωνυμία δεικτική, pronom démonstratif, *pronome dimostrativo*. §. ἀντωνυμία ἀνα-

Αντιτεινω
Αντιτάττω.
Αντιψηφιζω.

ἀναφορικὴ, pronom relatif, *pronome relativo*.

Ἀντωνυμικὸς, ὐσ. pronominal, *pronominale*.

Ἀνύβριςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas outragé, ée. qui n'est pas injurié, ée. *non ingiuriato, ta. non oltraggiato, ta*.

Ἀνυδρία, ἰδὲ Ἀνομβρία.

Ἄνυδρος, ἐπίρ. ὑςερημένος βροχῆς, qui n'a point de pluie, *privo di pioggia*.

Ἀνύμφευτος, ἐπίθ. qui n'est pas marié, ée. *non maritato, ta. non isposato, ta*. §. ἀνύμφευτος, qui n'a point de mari, *che non ha marito, che non ha sposo*.

Ἄνυμφος, ἐπίθ. qui n'a point d'époux ἢ épouse, *che non ha sposo ἢ sposa*.

Ἀνυπακοὴ, ὐσ. désobéissance, *disubbidienza*.

Ἀνυπάκυςος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ εἰσακυσθεὶς, qui n'est pas exaucé, *non esaudito, ta*. §. ἀνυπάκυςος, ὁ μὴ ὑπακυόμενος, desobéi, *disubbidito*.

Ἀνυπανδρία, ὐσ. célibat, *celibato*.

Ἀνύπανδρος, ὐσ. célibataire, *celibe*. §. ἀνύπανδρος γυνὴ, femme qui n'est pas mariée, *donna non maritata*.

Ἀνύπαρκτος, ἐπίθ. qui n'existe pas, qui n'a point d'existence, *che non esiste, che non ha esistenza*.

Ἀνυπαίτιος, ἐπίθ. irrépréhensible, irreprochable, *incolpabile*.

Ἀνυπήκοος, ἐπίθ. désobéissant, ante. *disubbidiente*.

Ἀνυπόγραφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas soussigné, ée. *non sottoscritto, ta*.

Ἀνυπόδητος, ἐπίθ. déchaussé, ée. *scalzo, za*.

Ἀνυπόκριτος, η, ον. ἐπίθ. εἰλικρινὴς, sincère, qui est sans déguisement, sans feinte, *sincero, ra. schietto, che non ha ipocrisia*.

Ἀνυπόμονα, ἐπίρ. impatiemment, avec impatience, *impazientemente, con impazienza*.

Ἀνυπομόνευτος, ἰδὲ Ἀνυπόμονος.

Ἀνυπομονησία, ὐσ. impatience, *impazienza*.

Ἀνυπομόνητα, ἐπίρ. χωρὶς ὑπομονὴν, impatiemment, *impazientemente*. §. ἀνυπομόνητα, ἀνυπόφερτα, insupportablement, *insopportabilmente*.

Ἀνυπομόνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δὲν ἔχει ὑπομονὴν, impatient, ente. *impaziente*. §. ἀνυπομόνητος, ἀνυπόφερτος, insupportable, intolérable, *insopportabile, intollerabile*.

Ἀνυπομονιὰ, ἀνυπομονὴ, ἰδὲ Ἀνυπομονησία.

Ἀνυπόμονος, η, ον. ἐπίθ. impatient, ente. *impaziente*.

Ἀνυπόπτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas soupçonné, ée. *non sospettato, ta*. §. ἀνυπόπτευτος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ὑποπτεύσῃ, dont on ne sauroit soupçonner, *di cui non si può sospettare*.

Ἀνυπόςατος, ἐπίθ. qui n'existe pas, qui ne peut pas exister, *che non esiste, che non può esistere*.

Ἀνυποταγὴ, ῆς. ἀνυπακοὴ, désobéissance, *disubbidienza*. §. μὲ ἀνυποταγὴν, sans soumission, *senza sommissione*.

Ἀνυπότακτα, ἐπίθ. avec désobéissance, *disubbidientemente*. §. Ἀνυπότακτα, χωρὶς ὑποταγὴν, sans soumission, *senza sommessione*.

Ἀνυπότακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὑποτεταγμένος, qui n'est pas soumis, ise. *non sottommesso, sa*. §. ἀνυπότακτος, ἀπειθὴς, ὁ μὴ ὑπακύων, désobéissant, ante. *disubbidiente*. §. ἀνυπότακτος ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποταχθῇ, qu'on ne peut soumettre, *insoggettabile*.

Ἀνυποταξία, ἰδὲ Ἀνυποταγή.

Ἀνυπόφερτα, ἐπίρ. insupportablement, *insopportabilmente, intollerabilmente*.

Ἀνυπόφερτος, η, ον. ἐπίθ. insupportable, intolérable, insoutenable, *insopportabile, intollerabile*.

Ἀνυφαντὴς, ὐσ. tisserand, *tessitore*.

Ἄνω, ἐπίρ. dessus, *sopra, su*. §. ἄνω κάτω, sans dessus-dessous, *sossopra*. §. βάνω ἄνω κάτω, bouleverser, mettre sans dessus-dessous, *sconvolgere, mettere sossopra*.

Ἀνώ-

Ανωσειρομενος:

Α'νώγαιον, ανώγι, ὐσ. appartement d'en haut, appartamento, di sopra. §. ανώγαιον ἐστρωμένον, cenacle, cenacolo.

Α'νώδινος, ἐπίθ. anodin, ine. anodino, lenitivo, va.

Α'νωθεν, ἐπίρ. de dessus, disopra. §. ὁ ἄνωθεν, le susdit, il suddetto, il sopradetto.

Α'νω κάτω, ἐπίρ. sans dessus dessous, sossopra. §. βάνω ἄνω κάτω, mettre sans dessus dessous, sconvolgere, mettere sossopra.

Α'νωμαλία, ὐσ. anomalie, irrégularité, anomalia, irregolarità. §. ἡ ἀνωμαλία τῦ καιρῦ, la vicissitude, le changement des temps, mutazione de' tempi.

Α'νώμαλος, η, ον. ἐπίθ. anomal, ale. irrégulier, re. anomalo, irregolare.

Α'νωνόμαςος, η, ον. ἐπίθ. anonyme, qui n'a point de nom, inneminato, ta. §. ἀνωνόμαςος ὁπῦ δεν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ, qu'on ne peut nommer, qu'on nesauroit nommer, innominabile.

Α'νώνυμος, η, ον. ἐπίθ. anonyme, anonimo, innominato, ta. nonnanome. §. ἀνώνυμος ἅγιος, aemere, anonimo. §. ἀνώνυμος ἀκολυθία τῶν ἀποςόλων, τῶν μαρτύρων κτλ'. commun des apotres, des martyrs, comune degli apostoli, de' martiri.

Α'νωρηθεὶς, εῖσα, εν. μετ. susdit, ite. susnommé, ée. sopraddetto, ta. sopranominato, ta.

Α'νώριμος, ἐπίρ. qui n'est pas encore mur, non maturo, ra. immaturo, ra. chè non è ancora maturato.

Α'νώτατος, η, ον. ἐπίθ. suprême, supremo, ma. superno, na. sommo, ma. §. τὸ ἀνώτατον ὂν, l'être supréme, il sommo ente.

Α'νώτερος, ρα, ον. ἐπίθ. supérieur, eure. superiore.

Α'νωτέρω, ἐπίρ. supérieurement, superiormente. §. ἀνωτέρω, plus haut, più alto.

Α'νωφέλευτα, ἐπίρ. inutilement, sans profit, inutilmente, senza profitto.

Α'νωφέλευτος, η, ον. ἐπίθ. inutile, qui n'est pas profitable, inutile, non profittevole. §. ἀνωφέλευτος, ὁ μὴ ὠφεληθεὶς, qui n'a pas profité, che non ha profittato.

Α'νωφέλεια, ὐσ. inutilité, inutilità.

Α'νωφέλιστος, ἰδὲ 'Ανωφέλευτος.

Α'νωφελὴς, ἐπίθ. inutile, inutile. §. ἀνωφελὴς μάταιος, ὐτιδανὸς, vain, aine. vano, na. frivolo, la.

Α'νωφελῶς, ἐπίρ. inutilement, inutilmente.

Α'νωφλίον, ὐσ. linteau, listello, l'architrave d'una porta.

Α'ξαγόραςος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δεν εἶναι ξαγορασμένος, qui n'est pas racheté, ée. non riscattato, ta. §. ἀξαγόραςος, qu'on ne sauroit racheter, che non si può riscattare.

Α'ξαγόρευτος, ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. non confessato, ta.

Α'ξαδέλφη, ἰδὲ 'Εξαδέλφη.

Α'ξάδελφος, ἰδὲ 'Εξάδελφος.

Α'ξάϊ, ὐσ. sextule, sestula.

Α'ξαμος, ὐσ. mesure qu'on prend de quelque chose, misura che si prende di qualche cosa.

Α'ξάμωμα, ὐσ. l'action de prendre la mesure de quelque chose, il prender la misura di una cosa.

Α'ξαμώνω, P'. prendre la mesure de quelque chose, prendere la misura di una cosa. §. ἰδὲ καὶ Ξαμώνω.

Α'ξαμωτὴς, ὐσ. qui prend la mesure de quelque chose, che prende la misura di qualche cosa.

Α'ξαφνα, ἐπίρ. à l'improviste, inopinément, improvvisamente.

Α'ξαφνος, η, ον. ἐπίθ. imprevu, vuë. inopiné, ée. improvviso, sa.

Α'ξάφριςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas écumé, ée. non schiumato, ta.

Α'ξεγνοιασία, ὐσ. nonchalance, spensierataggine.

Α'ξεγνοίαςα, ἐπίρ. nonchalamment, spensieratamente.

Α'ξεγνοίαςος, η, ον. ἐπίθ. ὅςις δεν ἐξεγνοίασε, δεν ἐπλέωσε ἀπὸ ταῖς φροντίδαις τυ, qui n'est pas ancore dégagé, délivré de

de soins, *non liberato dalle sue applicazioni*. §. ἀξεγνοίαστος, nonchalant, *spensierato*.

Α'ξεδιαίζοντος, ἐπίθ. ὁ εἰς τὸ ἄκρον ἀναίσχυντος, très-effronté, ée. *sfacciatissimo, ma*. §. ἀξεδρωμαίζοντος, ὁπῦ δὲν ἔχασε τὴν ἐντροπήν, ἐντροπαλὸς, honteux, euse. timide, *vergognoso, sa. timido, da*.

Α'ξεμπέρδευτα, ἐπίῤ. d'une manière inextricable, *inestricabilmente*.

Α'ξεμπέρδευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι ξεμπερδευμένος, qui n'est pas débrouillé, démélé, ée. *non distrigato, ta. non sviluppato, ta*. §. ἀξεμπέρδευτος ὁπου δὲν ξεμπερδεύεται, inextricable, *inestricabile*. §. ἀξεμπέρδευτος, ὁπου δὲν ἐξεμπέρδευσεν ἀπὸ ταῖς δουλειαῖς του, qui n'est pas encore dégagé, ée de ses affaires, *non liberato, ta. da' suoi affari, dalle sue occupazioni*.

Α'ξέταστα, ἐπίῤ. sans examiner, sans recherche, *senza esaminare, senza indagare*.

Α'ξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas examiné, ée. *non esaminato, ta*.

Α'ξεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ξυσμένος μὲ τὰ νύχια, ἢ ἄλλο τι. qui n'est pas gratté, ée. *non grattato, ta*. §. ἄξεστος, ὁ μὴ ξυσμένος μὲ τὸ σίδηρον, ἢ ἄλλο τι, qui n'est pas raclé, ée. *non raschiato, ta*.

Α'ξέσχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchiré, ée. *non lacerato, ta*.

Α'ξεχώριστα, ἐπίῤ. inséparablement, *inseparabilmente*.

Α'ξεχώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable, *inseparabile*.

Α'ξύπαστος, ἐπίθ. intrepide, *intrepido, da*. §. ἀξύπαστος, qui n'est pas épouvanté, ée. *non ispaventato, ta*.

Α'ξὶ, ὐσ. τὸ νησάκι, le but, *il bersaglio*.

Α'ξιά, ἐπίῤ. dignement, *degnamente*. §. ἄξια, μὲ ἀξιόσυνα, μὲ ἐπιτηδειότητα, adroitement, *con abilità*.

Α'ξία, ἡσ. dignité, *dignità*. §. ἀξία, ὀφφίκιον, charge, *carica*. §. ἀξία, ἀξιότης, ἐπιδεξιότης, capacité, habileté, *capacità, abilità*. §. ἀξία, πρᾶξις ἀξία, mérite, *merito*.

Α'ξιάγαστος, η, ον. ἐπίθ. θαυμάσιος, admirable, merveilleux, euse. *maraviglioso, sa. ammirabile*.

Α'ξιάκουστος, η, ον. ἐπίθ. digne d'être ouï, qui merite d'être écoute, *che merita di esser ascoltato, degno d'esser udito*.

Α'ξίγκι, ὐσ. suif, *sevo*.

Α'ξιγκοχέρι, ἰδὲ Ξιγκοχέρι.

Α'ξίγκωμα, ὐσ. l'action d'oindre avec du suif, *l'ugnere col sevo*.

Α'ξιγκωμένος, η, ον. μετ. oint, te. avec du suif, *unto, ta. col sevo*.

Α'ξιγκώνω, Ρ. oindre avec du suif, *ugnere con sevo*.

Α'ξιέπαινα, ἐπίῤ. louablement, *lodevolmente*.

Α'ξιέπαινος, η, ον. ἐπίθ. louable, digne de louange, qui mérite d'être loué, *celebrabile, lodevole, commendabile, che merita d'esser lodato*.

Α'ξιεπιθύμητος, η, ον. ἐπίθ. désirable, qui merite d'être désiré, *desiderabile, che merita d'esser desiderato*.

Α'ξίζω, Ρ. κοστίζω, coûter, *costare*. §. ἀξίζω, ἔχω τὸ ἄξιον τιμήν, valoir, *valere, esser di prezzo*. §. ἀξίζω, εἶμαι ἄξιος, mériter, *meritare*. §. αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτες, δὲν ἀξίζει ἕνα ἀγγιέρι, une chose ne vaut pas le sou, ne vaut pas un clou à soufler, *non valere un lupino, un zero, un' acca*. §. δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, il ne vaut pas la peine, *non merita la spesa*. §. δὲν ἀξίζει, δὲν πρέπει, cela ne vaut rien, *non è buono*.

Α'ξίκι, ἰδὲ Ξίκι.

Α'ξινάρα, ἡσ. μεγάλη ἀξίνη, une grande hache, *una grande scure*.

Α'ξινάρι, ῥυσ. petite hache, *piccola scure*.

Α'ξίνη, ἡσ. hache, coignée, *scure, mannaja*. §. ἀξίνη, houe, pioche, *zappa*.

Ἀξιαγαπητος.

Ἀξιε-

Α'ξιογέλαςος, ἐπίρ. bernable, risible, *derisibile*, *burlevole*.

Α'ξιογέλωτος, ἐπίθ. qui mérite d'être berné, d'être bafoué, *che merita d'esser deriso*.

Α'ξιοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être preché, *che merita d'esser predicato*.

Α'ξιοδιήγητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être raconté, narré, *raccontabile*, *che merita di esser raccontato*.

Α'ξιοδάκρυτος, η, ον. ἐπίθ. déplorable, *lagrimevole*, *deplorabile*.

Α'ξιοζήλωτος, ἐπίθ. qui est digne d'envie, *invidiabile*.

Α'ξιοθαύμαςος, ἐπίθ. qui est digne d'admiration, *degno d'ammirazione*.

Α'ξιοθεώρητος, η, ον. ἐπίθ. notable, considérable, *notabile*, *osservabile*.

Α'ξιοθρήνητος, η, ον. ἐπίθ. déplorable, *deplorabile*, *lagrimevole*, *lagrimabile*.

Α'ξιοθύμητος, η, ον. ἐπίθ. digne de mémoire, *degno di rimembranza*.

Α'ξιοκαταφρόνητος, η, ον. ἐπίθ. méprisable, bas, se. abject, &e. chetif, ive. *dispreggevole*, *basso*, *sa*. *abbietto*, *ta*. *spreggevole*.

Α'ξιοκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. blâmable, condamnable, *dannevole*, *biasimevole*.

Α'ξιόκλαυςος, η, ον. ἐπίθ. déplorable, *deplorabile*.

Α'ξιόλογα, ἐπίρ. considérablement, *considerabilmente*.

Α'ξιόλογος, η, ον. ἐπίθ. considérable, recommandable, *ragguardevole*, *considerabile*.

Α'ξιομακάριςος, η, ον. ἐπίθ. digne d'être bienheureux, *degno d'esser beato*.

Α'ξιομίμητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être imité, *imitativo*.

Α'ξιόμισθα, ἐπίρ. méritoirement, *meritoriamente*.

Α'ξιομισθία, ἡ. mérite, *merito*.

Α'ξιόμισθος, η, ον. ἐπίθ. méritoire, digne de rémuneration, *meritorio*, *degno di ricompensa*.

Α'ξιομίσητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être haï, *degno d'esser odiato*, *degno d'odio*.

Α'ξιομνημόνευτος, η, ον. ἐπίθ. mémorable, digne de mémoire, *memorabile*, *memorevole*, *memorando*.

Α'ξιόμνηςος, η, ον. ἐπίθ. digne de commémoration, *degno di commemorazione*.

Α'ξιονίκητος, η, ον. ἐπίθ. qui mérite d'être vaincu, *degno d'esser vinto*, *che merita di esser vinto*.

Α'ξιόνικος, η, ον. ἐπίθ. digne de victoire, qui mérite la victoire, *degno della vittoria*, *che merita la vittoria*.

Α'ξιόπιςα, ἐπίρ. authentiquement, *autenticamente*.

Α'ξιοπίςευτος, ἐπίθ. digne de foi, digne d'être cru, *degno di fede*, *credibile*.

Α'ξιοπιςία, ἡ. authenticité, autorité, *autenticità*, *autorità*.

Α'ξιόπιςος, η, ον. ἐπίθ. authentique, *autentico*, *ca*. §. τὸ ἀξιόπιςον, l'authenticité, *l'autenticità*. §. ἀξιόπιςος, ἄξιος πίςεως, ἄξιος νὰ τὸν πιςεύσῃ τινὰς, digne de foi, de croyance, *degno di fede*, *fede degno*, *na*. §. ἀξιόπιςος, πιθανὸς, probable, *probabile*.

Α'ξιοπίςως, ἐπίρ. authentiquement, *autenticamente*.

Α'ξιοπιςότατος, η, ον. ἐπίθ. très-digne de foi, très croyable, *credibilissimo*, *ma*.

Α'ξιοπιςότερος, ἐπίθ. plus croyable, *più credibile*.

Α'ξιοπρεπὴς, ές. ἐπίθ. condigne, décent, ente. convenable, bien-séant, ante. *condecente*, *convenevole*.

Α'ξιοπρεπῶς, ἐπίρ. condignement, d'une manière décente, *condegnamente*.

Α'ξιος, ία, ον. ἐπίθ. digne, *degno*, *na*. §. ἄξιος, *abile*, *capace*. §. εἶμαι ἄξιος νὰ τὸ κάμω, je suis capable de le faire, *sono capace di farlo*. §. γίνομαι ἄξιος τινὸς πράγματος, mériter, *meritare*. §. τὸ ἄξιον, habileté, *abilità*.

Α'ξιοσημειώτως, ἐπίρ. notablement, *notabilmente*.

Ἀξιοχρέως.

Ἀξιοσημείωτος, η, ον. ἐπίθ. notable, remarquable; *notabile, ragguardevole, osservabile.*

Ἀξιοσύνη, ἰδὲ Ἀξιώσις.

Ἀξιώσις, ἡ. dignité, *dignità.* §. ἀξιώσις εἰς ἕνα πρᾶγμα, capacité, habileté, *capacità, abilità.* §. ἀξιώσις, mérite, *merito.* §. αὐτὸς εἶναι ὁ μισθὸς τῆς ἀξιώσεώς σου, c'est le prix de vos mérites, *è il premio de' vostri meriti.*

Ἀξιοτίμητος, η, ον. ἐπίθ. honorable, estimable, recommandable, louable, digne d'estime, *stimabile, ragguardevole, pregevole, degno di stima.*

Ἀξιῶ, Pʳ. κρίνω ἄξιον, juger digne, *giudicar degno.* §. ἀξιῶ, κάμνω ἄξιον. rendre digne, *render degno, degnare, degnificare.* §. ἰδὲ καὶ Ἀξιώνω.

Ἀξιωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. daigné, ée. rendu digne, *degnato, ta. reso degno.* §. ἀξιωθεὶς, ὅπου ἔλαβε κάμμιαν ἀξίαν, ἢ ποῦ ἐβῆκεν εἰς κανένα ὀφφίκιον, élevé à une dignité, *innalzato a qualche dignità.*

Ἀξίωμα, ἡ. βαθμὸς ἀξίας; rang, dégré, grade, *grado, dignità.* §. ἀξίωμα. λέξ. Μαθημ. axiome, *assioma.* §. ἀξίωμα τινὸς εἰς ἕνα ὀφφίκιον, l'action de conférer une dignité à quelqu'un, *il conferire una dignità a qualchedùno, l'innalzare a qualche dignità.*

Ἀξιωμένος, η, ον. μετ. ἰδὲ Ἀξιωθεὶς.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅτις διέρχεται εἰς κάμμιαν ἀξίαν, qui a une charge, *che ha una carica.* §. οἱ ἀξιωματικοὶ, les ministres, *i ministri.*

Ἀξιώνω, Pʳ. κάμνω τινὰ ἄξιον, rendre digne, *rendere degno, degnificare.* §. ἀξιώνω, δίδω τινὶ ἀξίαν, élever quelqu'un à une dignité, *innalzare alcuno ad una carica.* §. ἀξιώνομαι, γίνομαι ἄξιος, se rendre digne, *farsi degno.* §. ἀξιώνομαι, être élevé à une dignité, *esser innalzato a qualche dignità.*

Ἀξίωσι, ἰδὲ Ἀξιά.

Ἀξίωσις, ἡ. ἡ ὕψωσις τινὸς εἰς μίαν ἀξίαν, l'action d'élever quelqu'un à une dignité, *innalzamento ad una dignità.*

Ἀξιώτατα, ἐπίρ. très-dignement, *degnissimamente.*

Ἀξιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-digne, *degnissimo, ma.* §. ἀξιώτατος, très-habile, *capacissimo, abilissimo, ma.*

Ἀξοδίαστος, ἐπίθ. ὁ μὴ ἐξοδιασμένος, qui n'est pas dépensé, ée. *non speso, sa.* §. ἀξοδίαστος, ὅπου δὲν ἐξοδιάσθη, δὲν ἐτελείωσεν, qui n'est pas consumé, ée. *non consumato, ta.*

Ἀξόγκι, ἰδὲ Ξύγγι.

Ἀξομολόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas confessé, ée. *non confessato, ta.* §. ἁμαρτία ἀξομολόγητος, péché qui n'est pas confessé, *peccato non confessato.*

Ἀξύριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ξυραφισμένος, qui n'est pas rasé, *non rato, non rasato, non sbarbato.*

Ἀξυράφιστος, ἰδὲ Ἀξύριστος.

Ἀξυσίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas dominé, *non dominato, non signoreggiato, ta.*

Ἀξύπνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas eveillé, ée. *non svegliato, ta.*

Ἀξυπόλυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchaussé, ée. *non scalzo, za.*

Ἀξύριστος, ἰδὲ Ἀξούριστος.

Ἀξυστὸς, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas raclé, gratté, *non raschiato, ta. non grattato, ta.*

Ἄξων, ἄξωνας, ὁ. axe, *asse.* §. ἄξων τοῦ ἁμαξίου, essieu, *asse.*

Ἀοίδιμος, η, ον. ἐπίθ. célébre, fameux, euse. renommé, ée. *celebre, famoso, sa. rinomato, ta.*

Ἀοκνία, ἡ. diligence, vigilance, promptitude, l'action de n'être pas paresseux; *diligenza, prontezza; il non esser pigro.*

Ἄοκνος, η, ον. ἐπίθ. diligent, prompt, qui n'est pas paresseux, euse. qui n'est pas fainéant, te. *non pigro, gra. pronto, diligente.* αοκνγα.

Ἄοινος, ἐπίθ. abstème, *aste-*

artemisio, che non beve vino.

Ἀόμματος, ἐπίθ. aveugle, qui n'a point des yeux, *cieco, che non ha occhi.*

Ἀορασία, ὐσ. l'invisibilité, *l'invisibilità*. §. ἀορασία, τυφλότης, aveuglement, *acciecamento*.

Ἀόρατος, η, ον. ἐπίθ. invisible, *invisibile*. §. τὸ ἀόρατον, l'invisibilité, *l'invisibilità*.

Ἀοράτως, ἐπίρ. invisiblement, d'une manière invisible, *invisibilmente, in modo invisibile.*

Ἀόριστος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ὡρισμένος, indéfini, ie. *indefinito, ta.* §. ἀόριστος χρόνος, l'indéfini, *il preterito.*

Ἀορίστως, ἐπίρ. indéfinement, *indeterminatamente.*

Ἀπαγγελία, ὐσ. μήνυμα, πρεσβεία, ambassade, *messaggio.*

Ἀπαγγελμένος, η, ον, μετ. envoyé en ambassade, *mandato in messaggio.*

Ἀπαγγέλλω, Ρ. envoyer une ambassade, *mandar messaggio.*

Ἄπαγε, fi, *via, via oibò.*

Ἀπαγόρευμα, ὐσ. défense, *vietamento.*

Ἀπαγόρευσις, ὐσ. prohibition, défense, *proibizione, vietamento.*

Ἀπαγορευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. prohibitif, ive. *proibitivo, va. vietativo, va.*

Ἀπαγορεύω, Ρ. prohiber, défendre, *proibire, vietare.*

Ἀπαγωγὴ, ὐσ. abduction, *abduzione.*

Ἀπάγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas glacé, ée. *non ghiacciato, ta. non gelato, ta.*

Ἀπάθεια, ὐσ. ἀδιαφορία, apathie, indifférence, *apatia, disappassionatezza, indifferenza.* §. ἀπάθεια, τὸ μὴ πάσχειν, impassibilité, *impassibilità.*

Ἀπαθὴς, ές. ἐπίθ. ἀδιάφορος, apathique, indifférent, ante, qui est sans passion, impartial, *spassionato, disappassionato, ta. indifferente, imparziale.* §. ἀπαθὴς, ὁ μὴ πάσχων, impassible, *impassibile.* §. τὸ ἀπαθὲς, impassibilité, *impassibilità.*

Ἀπαθῶς, ἐπίρ. sans aucune passion, *disappassionatamente.* §. ἀπαθῶς, d'une manière impassible, *in maniera impassibile.*

Ἀπαιδευσία, ὐσ. indiscipline, *mancanza di disciplina.* §. ἀπαιδευσία, ἀτιμωρησία, impunité, *impunità, ingastigazione.*

Ἀπαίδευτος, η, ον. ἐπίθ. indiscipliné, ée. *indisciplinato, ta.* §. ἀπαίδευτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ παιδευθῇ, νὰ μάθῃ, indisciplinable, *indisciplinabile.* §. ἀπαίδευτος, ὁ μὴ πεπαιδευμένος, ignorant, ante, qui n'est pas instruit, uite, *inerudito, ta.* §. ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος, impuni, ie. *ingastigato, ta.*

Ἄπαιδος, ἄπαις, ἐπίθ. qui n'a point d'enfans, *che non ha prole.*

Ἀπαίσια, ἐπίθ. indécemment, d'une manière indécente, *indecentemente.*

Ἀπαίσιος, η, ον. ἐπίθ. indécent, ente. *indecente.*

Ἀπαιτούμενον, ὐσ. exigence, qualités requises, *esigenza, requisiti.*

Ἀπαιτῶ, Ρ. compatir, comporter, *compatire, comportare.* §. ἀπαιτῶ, ζητῶ, exiger, *esigere.* §. καθὼς τὸ ἀπαιτήσει ὁ καιρὸς, ἤτοι καθὼς τὸ καλέσει ὁ καιρὸς, selon l'exigence du temps, *secondo che il tempo richiede.*

Ἀπαιτῶν, οῦσα, οῦν. μετ. qui exige, *esigente, che esige.*

Ἀπάχι, ὐσ. aloyau, *perso.* §. ἀπάχια χριάς, longe, *lombata.*

Ἀπαχύμπι, ὐσ. support, *sostegno, puntello.*

Ἀπαχυμπίζω, ἀπαχουμπῶ, Ρ. etayer, *puntellare.* §. ἀπαχουμπῶ, ἀκουμπῶ ἐπάνω εἰς τι, s'appuyer, *appoggiarsi.*

Ἀπαλά, ἐπίθ. tendrement, mollement, *teneramente, morbidamente.* §. ἀπαλά, τρυφερά, délicatement, *delicatamente.*

Ἀπαλαίνω, ἰδὲ Ἀπαλύνω.

Ἀπαλοτριωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. aliené, ée. *alienato, ta.*

Ἀπαλοτρίωμα, ὐσ. aliénation, l'action d'aliéner, *alienazione.*

Α'παλλοτριωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. alienato, ta.

Α'παλλοτριώνω, P. aliéner, alienare.

Α'παλλοτρίωσις, ὑσ. aliénation, alienazione.

Α'παλλῦ, ἐπίρ. ἀπὸ ἀλλοῦ, d'un autre endroit, d'une autre côté. altronde, da altra parte.

Α'παλοζῶ, P. vivre dans les délices, vivere nelle delizie.

Α'παλός, ή, όν. ἐπίθ. tendre, tenero, molle, morbido. §. ἁπαλός, τρυφερός, délicat, te. delicato, ta. §. ἄνθρωπος ἁπαλός, ὅτις εὔκολα νικᾶται, καὶ ἀλλάζει γνώμην, blêche, molle, debole.

Α'παλότης, ὑσ. mollesse, mollezza. §. ἁπαλότης, τρυφερότης, délicatesse, tendresse, delicatezza, tenerezza.

Α'παλουτζικα, ἐπίθ. un peu mollement, alquanto morbidamente.

Α'παλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. mollet, ette. morbidetto, ta.

Α'παλωμένος, μετ. qui a amolli, che ha rammollito. §. ἁπαλωμένος, ὅπου ἁπάλωσε, qui s'est amolli, che si è ammorbidato, ta.

Α'παλώνω, P. κάμνω τὰ ἁπαλώνῃ ἐν πρᾶγμα, amollir, rammollire, ammorbidire. §. ἁπαλώνω, γίνομαι ἁπαλός, se ramollir, s'attendrir, intenerirsi, divenir tenero.

Α'παλώτερος, ἐπίθ. plus tendre, plus delicat, te. più tenero, ra. più molle, più morbido, da.

Α'πάνθισμα, ὑσ. l'action de defleurir, disfioramento. §. ἀπάνθισμα, ἀνθολογία, spicilège, spicilegio. §. Ἀπανθίσματα τινὸς συγγραφέως, analectes, raccolta, frammenti scelti di qualche autore.

Α'πανθίζω, P. défleurir, disfiorare.

Α'πάνθρωπα, ἐπίρ. inhumainement, inumanamente.

Α'πανθρωπία, ὑσ. inhumanité, inumanità.

Α'πάνθρωπος, ἐπίθ. inhumain, aine. inumano, na.

Α'πανθρωπότατος, η, ον. ἐπίθ. très-inhumain, ne, inumanissimo, ma.

Α'πανθρωπότερος, ἐπίθ. plus inhumain, ne. più inumano, na.

Α'πανταίω, ἰδὲ Ἀπαντῶ.

Α'παντεχῦ, ἰδὲ Παντῦ.

Α'παντέχω, P. attendre, être en expectative, aspettare, stare in aspettativa. §. ἀπαντέχωντας, attendant, aspettando.

Α'παντέχων, ουσα, ον. ἐπίθ. expectant, ante. ch'è in aspettativa.

Α'παντεχτικός, ή, όν. ἐπίθ. d'expectative, d'aspettativa.

Α'πάντημα, ὑσ. l'action de rencontrer, incontramento. §. ἀπάντημα, remède, ressource, riparo.

Α'παντημένος, η, ον. μετ. rencontré, ée. incontrato, ta.

Α'παντήσας, μετ. ἀρ. celui qui a rencontré, colui che ha incontrato.

Α'παντήσασα, μετ. θηλ. celle qui a rencontré, colei che ha incontrato.

Α'πάντησις, ὑσ. rencontre, incontro. §. πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινός, aller à la rencontre de quelqu'un, andar all'incontro di qualcheduno.

Α'παντησικός, ή, όν. ἐπίθ. qui va à la rencontre, che va all'incontro. §. λόγος ἀπαντησικός, discours de réfutation, discorso refutatorio.

Α'παντίκρυ, ἀπαντίκρυς, ἐπίρ. de vis-à-vis, dirimpetto.

Α'παντικρύζω, P. regarder de face, guardare dalla parte di rimpetto.

Α'παντοχή, ὑσ. expectative, espettazione, aspettativa. §. ἀπαντοχή μου, ma douce esperance, ma mie, mon cher cœur, dolce speranza mia, mia speme.

Α'πάντρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas marié, ée. non maritato, ta.

Α'παντῶ, P. rencontrer, incontrare, rincontrare. §. ἀπαντῶ, résister, resistere, farsi contra.

Α'πάνω, ἐπίρ. dessus, sopra, su. §. ἀποπάνω, au dessus, sopra, al di sopra. §. ἀπὸ πάνω, de dessus, di sopra. §. ἐκεῖ ἀπάνω, là-dessus, là so-

sópra, lassù, lassuso. §. ἰδῶ ἀπάνω, ici haut, quà su, quassuso. §. ἀπαὶ ἀπάνω, tout au dessus, al di sopra. §. ἀπάνω μου, sur moi, sopra di me. §. ἀπάνω εἰς τὴν ὥραν, justement, à propos, giusto all' ora, opportunamente. §. ἀπάνω εἰς τὸν καιρὸν, à propos, précisement, au temps préfixe, giustamente, al tempo prefisso. §. ἀπάνω εἰς ὅλα, sur tout, sopra tutto. §. ἀπάνω κάτω, σχεδὸν, environ, incirca. §. παρ ἀπάνω, plus haut, più sopra, più alto. §. παρ ἀπάνω, περισσότερον, de plus, di più. §. ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν σου λέγω, sur ce discours, à l'égard de ce discours je vous dis, sopra questo discorso io vi dico. §. τὸ ἐπάνω μέρος, la partie de dessus, la parte di sopra. §. ἀπάνω κάτω, ἀνακατωμένα, συγχυσμένα, sans dessus-dessous, pêle-mêle, alla rinfusa. §. βάνω ἀπάνω τινὰ, irriter, agacer, provoquer, animer, metter su, irritare, metter al punto. αὐτοὶ βέβαια τὸν ἔβαλαν ἀπάνω νὰ κάμη τοῦτο. ce sont eux sans doute qu'ils l'ont agacé à faire cette chose, sono essi, senza dubbio, che l' hanno messo sù a far questa cosa. §. εἶναι ἀπάνω ὁ ἰατρός; le medecin est-il en haut? il medico è egli sopra?

Α᾿πανωβαλμένος, η, ον. μετ. βαλμένος ἀπάνω εἰς ἄλλον, mis dessus, soprapposto, ta. §. ἀπανωβαλμένος, παρακινημένος παρά τινος, agacé, provoqué, messo su.

Α᾿πανωβάνω, Pʹ. βάνω ἀπάνω εἰς ἄλλο, mettre dessus, soprapporre. §. ἀπανωβάνω, παρακινῶ τινὰ κατά τινος, agacer, provoquer, irriter, mettere su, mettere al punto.

Α᾿πανωβράκι, ὐσ. les culottes, i calzoni.

Α᾿πανωγιλέκι, ὐσ. corset, camiciotto.

Α᾿πανωγραφὴ, ἰδὲ Ἐπιγραφὴ.

Α᾿πανωγραμμένος, η, ον. μετ. écrit ci-dessus, soprascritto.

Α᾿πανωμέρι, ὐσ. τὸ διδόμενον περὶ πλέον τοῦ μέτρου, le par-dessus, giunta.

Α᾿πανωφόρι, ὐσ. subreveste, sopravesta, sopraveste.

Α᾿πανωφόρεμα, ὐσ. surtout, zimarra, sopratodos.

Α᾿πάξ. μίαν φοράν, une seule fois, una sola volta.

Α᾿παράβαλτος, η, ον. ἐπίθ. incomparable, incomparabile, impareggiabile.

Α᾿παράβατος, η, ον. ἐπίθ. inviolable, inviolabile.

Α᾿παραβάτως, ἐπίρ. inviolablement, inviolabilmente.

Α᾿παράγγελτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι παραγγελμένος, qui n'est pas ordonné, ée. qui n'est pas commandé, ée. non ordinato, ta. non commesso, sa.

Α᾿παράδεκτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne peut recevoir, che non si può ricevere.

Α᾿παραίτητος, η, ον. ἐπίθ. indispensable, indispensabile.

Α᾿παραιτήτως, ἐπίρ. indispensablement, indispensabilmente.

Α᾿παρακάλεστα, ἐπίρ. sans être prié, senza essere pregato.

Α᾿παρακάλεστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas prié, ée. non pregato, ta.

Α᾿παρακίνητος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἀπαράζει ἀπὸ τὴν γνώμην του, δὲν κατατίθεται, qui ne change d'avis, qui ne se laisse persuader, che non cangia sentimento, che non si lascia persuadere.

Α᾿παράλλακτα, ἐπίρ. immutablement, immutabilmente. §. ἀπαράλλακτα, παρομοιώτατα, sans la moindre différence, très-semblablement, senza la menoma diversità, similissimamente.

Α᾿παράλλακτος, η, ον. ἐπίθ. ἀμετάβλητος, immuable, immutabile. §. ἀπαράλλακτος, παρομοιώτατος, très-semblable, qui ne diffère en rien, similissimo, ma. che non differisce in nulla.

Α᾿παραλλάκτως, ἰδὲ Ἀπαράλλακτα.

Α᾿παραλλαξία, ὐσ. immutabilité, immutabilità.

Ἀπαξαπαλ.
Ἀπαξαπλῶς.

Α'παραμύθητος, ἰδὲ 'Απαρηγόρητος.

Α'παρασάλευτα, ἐπίρ. ἀκίνητα, d'une manière inébranlable, sans se remuer, *immobilmente*. §. ἀπαρασάλευτα, χωρὶς καμμίαν μεταβολὴν, sans le moindre changement, *senza il minimo cambiamento*.

Α'παρασάλευτος, η, ον. ἐπίθ. inébranlable, stable, *inconcusso*, *sa*.

Α'παρατήρητα, ἐπίρ. sans pouvoir être observé, *inosservabilmente*.

Α'παρατήρητος, η, ον. ἐπίθ. sans être vu, *inosservato*, *ta*. §. ἀπαρατήρητος, qu'on ne peut observer, *inosservabile*.

Α'παραφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. inconsidéré, ée. qui n'est pas sur ses gardes, *incauto*, *ta*, *non cauto*, *ta*.

Α'παραφυλάκτως, ἐπίρ. inconsidérément, imprudemment, sans réflexion, *incautamente*, *senza cautela*.

Α'παργιάζω, Ρ'. quitter, laisser, abandonner, *lasciare*, *tralasciare*, *abbandonare*. §. ἀπαργιάζω, ceder, *cedere*.

Α'παργιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui quitte, qui laisse, *colui ò colei che lascia*, *tralascia*.

Α'παργιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a quitté, laissé, *colui ò colei che ha lasciato*, *ha tralasciato*.

Α'παργίασμα, ὀυσ. abandon, l'action de quitter, de laisser, *tralasciamento*, *abbandonamento*. §. ἀπάργιασμα, cession, *cessione*.

Α'παργιασμένος, η, ον. μετ. laissé, ée. quitté, ée. abandonné, ée. *lasciato*, *ta*. *tralasciato*, *ta*. *abbandonato*, *ta*.

Α'παρέμφατος, ουσ. ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, l'infinitif, *l'infinito del verbo*.

Α'παρέσκω, Ρ'. désagréer, *dispiacere*, *non andar a genio*.

Α'παρηγορησία, ὀυσ. chagrin qui n'admet point de consolation, *inconsolazione*.

Α'παρηγόρητα, ἐπίρ. inconsolablement, *inconsolabilmente*.

Α'παρηγόρητος, η, ον. ἐπίθ. inconsolable, *inconsolabile*.

Α'παρίθμησις, ὀυσ. ἀπαρίθμησις, dénombrement, numération, *contamento*, *il contare*.

Α'παριθμῶ, Ρ'. compter, nombrer, *contare*.

Α'παρνηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. qui rénie, qui abjure, *che rinega*, *che abbiura*.

Α'πάρνημα, ὀυσ. reniement, abjuration, *rinnegamento*, *abbiura*.

Α'παρνημένος, η, ον. μετ. renié, ée. *rinnegato*, *ta*.

Α'παρνησάμενος, μετ. qui a renié, *che ha rinnegato*.

Α'πάρνησις, ὀυσ. reniement, abjuration, *rinnegamento*, *abbiura*. ἀπάρνησις τῶ ἑαυτοῦ μου, abnégation, *annegazione*, *rinunzia di se stesso*. §. ἀπάρνησις τινὸς πράγματος, desaveu, *negazione*, *il disapprovare*.

Α'παρνητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de reniement, d'abjuration, *d'abbiura*.

Α'παρνοῦμαι, Ρ'. rénier, abjurer, *rinnegare*, *abbiurare*. §. ἀπαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαι ἓν πρᾶγμα, desavouer, *disapprovare*.

Α'παρνούμενος, η, ον. μετ. réniant, abjurant, *rinnegante*, *abbiurante*. §. ἀπαρνούμενος, qui desavoue, *che disapprova*.

Α'παρρησίαςος, η, ον. ἐπίθ. ὅσις δὲν ἔχει παρρησίαν, δειλὸς, φοβητζιάρης, qui n'a point de présence d'esprit, craintif, ive. timide, *timido*, *da*. *che non ha presenza di spirito non ha coraggio*.

Α'παρτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pris, ise. *che non è preso*, *sa*. §. ἄπαρτος, ἀπόρθητος, inexpugnable, *inespugnabile*.

Α'παρχὴ, ὀυσ. les prémices, *le primizie*.

Α'πας, σα, αν. ἐπίθ. tout, *tutto*. ἅπας ὁ κόσμος, tout le monde, *tutto il mondo*. §. τὰ ἅπαντα, δηλαδὴ τὰ συγγράμματα τινὸς συγγραφέως, les œuvres d'un auteur, *le opere d'un autore*. §. ἅπας, καθ' εἷς, καθεὶς, chacun, *ciascuno*, *ognuno*.

Α'πασος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est

Απαρτισμος

n'est pas salé, *non salato*.

Ἀπάστρωτα, ἐπίρ. mal-proprement, *sordidamente*.

Ἀπάστρωτος, η, ον. ἐπίθ. mal-propre, qui n'est pas nettoyé, *non nettato, ta. non pulito, ta*.

Ἀπαστρία, οὐσ. mal-propreté, ordure, *sordidezza, immondizia*.

Ἄπαστρος, η, ον. ἐπίθ. mal-propre, immonde, *sucido, da. immondo, da*.

Ἀπατεών, οὐσ. trompeur, euse. *ingannatore, trice*. §. ἀπατεών, abuseur, affronteur, *che abusa, che inganna, che gabba, che truffa*.

Ἀπάτη, οὐσ. tromperie, duperie, fraude, *inganno, frode*. §. ἀπάτη μὲ ἀδισιαὶ, affronterie, *inganno, trufferia*. §. ἀπάτη, γέλασμα, παγίδευμα, attrape, *tranello, bindoleria*. §. ἀπάτη, πλάνεμα, seduction, *seducimento, seduzione*. §. ἀπάτη, πλάνη, λάθος, erreur, mépris, *sbaglio, errore*.

Ἀπατηλός, ή, όν. ἐπίθ. trompeur, euse. *ingannevole*. §. ἀπατηλός, ὅπις ξεπλανᾶ, seduisant, ante. *seducente*. §. ἀπατηλός, ὁ πάγων νὰ ἀπατήσῃ μὲ τέχνην, captieux, euse, *fraudolento, artifizioso, sa*.

Ἀπατηλῶς, ἐπίρ. μὲ ἀπάτην, trompeusement, avec tromperie, *ingannevolmente*. §. ἀπατηλῶς, captieusement, *fraudolentemente*.

Ἀπάτημα, οὐσ. tromperie, *ingannamento, inganno*. §. ἀπάτημα, ξεπλάνημα, séduction, *seduzione*.

Ἀπατηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. trompé, ée. *ingannato, ta*.

Ἀπατημένος, η, ον. μετ. trompé, ée. *ingannato, ta*. §. ἀπατημένος, παγιδευμένος, attrapé, ée. *colto, ta. preso, sa*. §. ἀπατημένος, ξεπλανημένος, séduit, uite. *sedotto, ta*.

Ἀπατήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a trompé, *colui o colei che ha ingannato*.

Ἀπάτησις, οὐσ. tromperie, *inganno*.

Ἀπατητὴς, οὐσ. trompeur, *ingannatore*. §. ἀπατητὴς, ὅπις ξεπλανᾶ, séducteur, *seduttore*.

Ἀπάτητος, η, ον. ἐπίθ. où l'on n'a pas marché, *dove non si è camminato, non si è calcato*. §. ἀπάτητος, qui n'est pas foulé, ée. *non calpestato, ta*. §. ἀπάτητος, ὅπου δὲν εἶναι πατημένος, δὲν εἶναι σιβασμένος, qui n'est pas serré, *sollo*. §. ἀπάτητος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, qui n'est pas pillé, *non saccheggiato*.

Ἀπατός, ἐν χρήσει τὸ, ἀπατός μου, moi même, *io stesso*. §. ἀπατός σου, toi même, *tu stesso*. §. ἀπατός του, lui même, *lui stesso*. §. ἀπατή μου, moi même, *io stessa*. §. ἀπατή σου, toi même, *tu stessa*. §. ἀπατή της, elle même, *ella stessa*.

Ἀπατῶ, P. tromper, décevoir, duper, abuser, affronter, attraper, fourber, *ingannare, gabbare, truffare, trappolare*. §. ἀπατῶ τινὰ σχηματικῶς, passer la plume par le bec à quelqu'un, *fargliela sul naso*. §. ἀπατῶ εἰς τὸ παιγνίδι, caponner, tricher, *giuocar con inganno, truffare al giuoco*. §. ἀπατῶ, ξεπλανῶ τινὰ, décevoir, séduire, *sedurre*. §. ἀπατῶ μὲ κολακείας καὶ χάδια, enjoler, *adescare*. §. ἀπατῶμαι, λανθάνω, se tromper, se méprendre, *sbagliare, ingannarsi*. §. ἀπατῶντας, en trompant, *ingannando*.

Ἀπατώμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se trompe, se méprend, *che s'inganna, che sbaglia*.

Ἀπαύγασμα, οὐσ. coruscation, *coruscazione*.

Ἀπαυθαδιάζω, P. oser, avoir l'audace, *aver l'ardire*.

Ἀπαυθαδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a eu la hardiesse, *colui o colei che ha avuto l'ardire*.

Ἄπαυστα, ἐπίρ. incessamment, *incessantemente*.

Ἄπαυστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι τελειωμένος, qui n'est pas fini, ie. *non finito, ta*.

Ἀπεγνωσμένος, η, ον. ἐπίθ. ἀπελπισμένος, désespéré, ée. *disperato, ta*.

Ἀπεδῶ, ἐπίῤ. d'ici, *di quà*. §. ἀπεδῶ κ᾽ ἀπεκεῖ, de ça et de là, *di quà & di là*. §. ἀπεδῶ κἀκεῖ, çà et là, *quà e là*. §. ἀπεδῶ κ᾽ ἐκεῖ καὶ ἀπεδῶ καὶ ἔμπρος, désormais, doresnavant, *d'or innanzi, da quinci innanzi*. §. ἀπεδῶ ὀλίγον, d'ici à peu, *di quà ad un poco*. §. ἀπεδῶ εἰς ἐκεῖ, d'ici jusques là, *di quà insin là*.

Ἀπεζωσμένος, ἐπίθ. στρατιώτης ὅτις δὲν εἶναι πλέον ὑπόχρεως νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν πόλεμον, soldat cassé, *soldato cassato*.

Ἀπείθεια, ουσ. désobéissance, *disubbidienza*. §. ἀπείθεια, δυσπιστία, défiance, *diffidenza*.

Ἀπειθέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-désobéissant, ante, *disubbidientissimo, ma*.

Ἀπειθής, ἐπίθ. désobéissant, ante. *disubbidiente*. §. ἀπειθής, δύσπιστος, incrédule, défiant, ante. *incredulo, la. diffidente*.

Ἀπεικάζω, Ρ. νοιώθω, καταλαμβάνω, entendre, comprendre, *intendere, capire*. §. ἀπεικάζω, conjecturer, *congetturare*.

Ἀπεικάζων, μετ. ἐκεῖνος ὁποῦ νοιώθει, καταλαμβάνει, qui comprend, qui entend, *che capisce, che intende*.

Ἀπεικάσας, σασα, μετ. celui & celle qui a compris, *colui & colei che ha capito*.

Ἀπείκασμα, ουσ. νοιώσιμον, τὸ καταλαμβάνειν, l'action de comprendre, d'entendre, *l'intendere, il capire*.

Ἀπεικασμένος, η, ον. μετ. compris, ise. *compreso, sa. capito, ta*.

Ἀπεικαστής, ἐπίθ. qui comprend, qui entend, *che capisce, che comprende*.

Ἀπεικαστικός, ή, όν. ἐπίθ. νοητικός, intelligent, ente, *intelligente, che capisce*. §. ἀπεικαστικός, ὁ κρίνων διὰ τοῦ ἀπεικάσειν, celui qui juge par voie de conjecture, *congbietturatore*.

Ἀπειλή, ουσ. φοβέρισμα, ménace, *minacciamento, minaccia*.

Ἀπειλητικός, ή, όν. ἐπίθ. ménaçant, ante. *minaccevole*.

Ἀπειλῶ, Ρ. φοβερίζω, ménacer, *minacciare*.

Ἀπείραχτος, ἀπείραχτος, η, ον. ἐπίθ. ἀσυνόχλητος, qui n'est pas molesté, ée. *non molestato, ta*.

Ἄπειρα, ἴδε Ἀπείρως.

Ἀπειρία, ουσ. impéritie, inexpérience, *imperizia, inesperienza*.

Ἀπειροδύναμος, ἐπίθ. qui est infiniment puissant, très-puissant, *infinitamente potente, potentissimo*.

Ἄπειρος, η, ον. ἐπίθ. infini, ie. immense, *immenso, sa. infinito, ta*. §. εἰς ἄπειρον, εἰς ἄπειρον, à l'infini, infiniment, *all' infinito, infinitamente*. §. τὸ ἄπειρον, l'infinité, *infinità, l'infinito*.

Ἀπειροτίμητος, η, ον. ἐπίθ. inextimable, *inestimabile*.

Ἀπείρως, ἐπίῤ. immensément, infiniment, *immensamente, infinitamente*.

Ἀπεκεῖ, ἐπίῤ. de là, *di là*. §. ἀπεκεῖ κ᾽ ἔμπρος, de là en avant, *di là innanzi*. §. ἀπεκεῖ καὶ ἀπεδῶ, de là et de ça, *di là e di quà*.

Ἀπελέγχω, Ρ. dedire, *disdire*.

Ἀπελέκητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas ciselé, ée. *non scalpellato, ta*. §. ξύλον ἀπελέκητον, sot, niais, hébété, bête, badaud, buche, cruche, magot, *scempiato, stimunito, sgangherato, baggeo, zoccolo*.

Ἀπελεύθερος, ἐπίθ. affranchi, *liberto*.

Ἀπελευθερωθείς, εῖσα, έν. μετ. ὅτις ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκλαβείας ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. affranchi, ie. *affrancato, ta*.

Ἀπελευθερῶ, Ρ. δίδω τὴν ἐλευθερίαν, ἐλευθερόνω ἀπὸ τὴν σκλαβείαν, affranchir, *affrancare, manceppare. dar la libertà ad alcuno*.

Ἀπελευθερώσας, σασα, μετ. celui & celle qui a affranchit, *colui & colei che ha affrancato*.

Ἀπελευθέρωσις, ουσ. affranchissement, émancipation, *liberazione di schiavitù, manceppazione*.

Ἀ-

Ἀπελπιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se desespére, colui o colei che si dispera.

Ἀπελπίζω, P. κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ἐλπίδα, νὰ ἀπελπισθῇ. faire perdre l'esperance, disperare. §. ἀπελπίζω τὸν ἄῤῥωστον, juger une maladie désespérée, giudicare una malattia per disperata. §. ἀπελπίζομαι, χάνω τὴν ἐλπίδα, désespérer, perdre l'esperance, disperarsi, perdere la speranza. §. §. ἀπελπίζομαι, δίδομαι εἰς ἀπελπισμόν, se désespérer, perdre patience, disperarsi, darsi alla disperazione.

Ἀπελπισθεὶς, εῖσα, μετ. désespéré, ée. disperato, ta.

Ἀπελπισία, ἡ. désespoir, disperazione.

Ἀπέλπισμα, ουδ. le désespoir, disperazione.

Ἀπελπισμένα, ἐπίῤ. désespérément, à la désespérade, d'une manière désespérée, disperatamente, con disperazione.

Ἀπελπισμένος, η, ον. μετ. désespéré, ée. disperato, ta. §. ἀπελπισμένος, ὁποῦ δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα, désespéré, ée. sans éspérance, disperabile. §. ἀῤῥωστία ἀπελπισμένη, maladie désespérée, malattia disperata.

Ἀπελπισμὸς, ουσ. désespoir, disperazione, disperamento.

Ἀπελπιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. desespéré, ée. disperabile.

Ἀπεναντι, ἐπίῤ. καὶ πρόθ. vis-à-vis, incontro.

Ἀπέρασος, η, ον. ἐπίθ. illimité, ée. illimitato, ta.

Ἀπεράσας, μετ. qui a passé, ch' è passato.

Ἀπεράσασα, μετ. celle qui a passé, colei ch' è passata.

Ἀπέρασις, ουσ. passage, passaggio, passata.

Ἀπέρασμα, ουσ. passage, passaggio. §. ζητῶ τὸ ἀπέρασμα, ζητοῦ τὴν ἄδειαν νὰ περάσω ἀπὸ ἐναντίον, demander le passage, chieder il passaggio.

Ἀπερασμένος, η, ον. μετ. passé, ée. passato, ta. §. ἀπερασμένος πέραν, outré, ée. trapassato, ta. passato oltre.

Ἀπέρασα, ἐπίῤ. sans passer, senza passare. §. ἀπέρασα, ἀδιαβάτως, impenétrablement, impenetrabilmente.

Ἀπεραστὴς, ουσ. διαβάτης, passant, passatore, passante. §. ἀπεραστὴς, ὅστις περνᾷ, διαβαίνει πέραν, qui passe outre, trapassatore.

Ἀπεραστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. passager, ère. passeggiero, ra. transitorio, ria.

Ἀπεραστικῶς, ἐπίῤ. en passant, transitoriamente.

Ἀπέρασος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas passé, ée. non passato, ta.

Ἀπερίγραπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas circonscrit, ite. incirconscritto, ta.

Ἀπερίεργα, ἐπίῤ. χωρὶς περιέργειαν, sans curiosité, senza curiosità.

Ἀπεριεργεια, ἡ. peu d'envie d'apprendre, incuriosità.

Ἀπερίεργος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas curieux, euse. che non è curioso, sa.

Ἀπεριέργως, ἰδὲ Ἀπερίεργα.

Ἀπερίληπτος, ἐπίθ. incompréhensible, incomprensibile. §. τὸ ἀπερίληπτον, l'incompréhensibilité, l'incomprensibilità.

Ἀπεριόριστος, η, ον. ἐπίθ. imperscriptible, imperscrittibile. §. ἀπεριόριστος, illimité, ée. illimitato, ta.

Ἀπεριπάτητος, η, ον. ἐπίθ. où on n'a pas marché, dove non si è camminato. §. ἀπεριπάτητος, ἀδιάβατος, inaccessible, inaccessibile.

Ἀπερίτμητος, η, ον. ἐπίθ. incirconcis, ise. incirconciso, sa. §. τὸ ἀπερίτμητον, incirconcision, incirconcisione.

Ἀπερνοῦσα, μετ. celle qui passe, colei che passa.

Ἀπερνῶ, P. passer, passare. §. ἀπερνῶ πέραν, outre-passer, passer outre, trapassare. §. ἀπερνῶ, ὑπερβαίνω, passer, surpasser, sorpassare, oltrepassare. §. ἀπερνῶ τὸν καιρὸν, passer, tuer le temps, passar il tempo. §. ὁ καιρὸς ἀπερνᾷ, le temps

temps s'écoule, *il tempo passa*. §. ἀπερνῶντας, en passant, *passando*, *nel passare*.

Ἀπερνῶν, μετ. celui qui passe, *colui che passa*. §. ἀπερνῶν, διαβάτης, passant, ante. passager, ère. *passante*, *passeggiero*.

Ἀπεῤῥιμμένος, η, ον. ἐπίθ. abject, te. *abietto*, *ta*.

Ἀπέρχομαι, P'. partir, s'en aller, *partire*, *andarsene*, *andar via*.

Ἀπερχόμενος, ἐπίθ. qui va, qui s'en va, *che va*, *che se ne va*.

Ἀπεσαλμένος, η, ον. ἐπίθ. envoyé, ée. *inviato*, *ta*. *spedito*, *ta*.

Ἀπέταμα, ὐσ. τὸ ἀπεταῦ, l'action de voler, *volamento*, *il volare*. §. ἀπέταμα, τὸ ῥίψιμον, l'action de jeter, *gittamento*, *il gittare*.

Ἀπεταμένος, η, ον. ἐπίθ. ῥιμμένος, jeté, ée. *gittato*, *ta*.

Ἀπετάξας, μετ. qui a volé, *che ha volato*.

Ἀπεταῶ, P'. voler, *volare*. §. ἀπεταῶντας, volant, *volando*. §. ἀπεταῶ, τὸ ῥίπτω, jeter, lancer, *gittare*, *gettare*. §. ἀπεταῶντας, jetant, *gittando*.

Ἀπέχω, P'. ἀπομακρυνω, s'absenter, *assentarsi*. §. ἀπέχω, εἶμαι μακρὰν, être distant, être éloigné, *essere distante*, *esser lontano*. §. ἀπέχω ἀπὸ ἕν πρᾶγμα, s'abstenir, *astenersi*.

Ἀπέχων, ὐσα. μετ. ὁ ὤν μακρὰν, qui est éloigné, ée, *ch' è distante*. §. ἀπέχων, ἐγκρατευόμενος, abstinent, *astinente*.

Ἀπεψία, ὐσίας. apepsie, crudité, *apepsia*, *crudità*.

Ἀπήγανος, ὐσ. rue, *ruta*.

Ἀπηγόρευμα, ὐσ. défense, *divieto*, *proibizione*, *inibizione*.

Ἀπηγορευμένος, η, ον. ἐπίθ. défendu, ue. *proibito*, *ta*. *vietato*, *ta*. *inibito*, *ta*.

Ἀπηγόρευσις, ὐσ. défense, proibition, *divieto*, *proibizione*.

Ἀπηγορευτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui defend, prohibitif, ive. *proibitivo*, *va*. *inibitivo*, *va*.

Ἀπηγορεύω, P'. défendre, prohiber, *proibire*, *vietare*, *inibire*.

Ἀπηδῶ, κτλ. ἰδὲ Πηδῶ, κτλ.

Ἀπήνεια, ὐσίας. atrocité, *atrocità*.

Ἀπηνής, ἐπίθ. atroce, *atroce*.

Ἀπίαςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pris, ise. *non preso*, *sa*. §. ἀπίαςος, ὅπῦ δὲν πιάνεται, qu'on ne peut prendre, saisir, *che non si può prendere*.

Ἀπήκτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι πηγμένος, qui n'est pas coagulé, *non coagulato*, *ta*. §. ἄπηκτος ὅπου δὲν πήγεται, qu'on ne sauroit coaguler, *che non si può coagulare*.

Ἀπιδάκι, ὐσ. petite poire, *perazza*.

Ἀπίδι, ὐσ. poire, *pera*.

Ἀπιδέα, ὐσ. poirier, *pero*.

Ἀπίθανος, η, ον. ἐπίθ. improbable, *improbabile*.

Ἀπιθανότης, ὐσ. ce qui ne peut être prouvé, *improbabilità*.

Ἀπιλόγημα, ἀπιλογῦμαι, κτλ. ἰδὲ Ἀπολογία, Ἀπολόγημα, κτλ.

Ἀπιμπίλωτος, ἰδὲ Ἀμπιμπίλωτος.

Ἄπιςα, ἐπίρ. infidellement, déloyalement, *infedelmente*, *dislealmente*.

Ἀπίςευτα, ἐπίρ. incroyablement, *incredibilmente*.

Ἀπίςευτος, η, ον. ἐπίθ. incroyable, *incredibile*. §. τὸ ἀπίςευτον, l'incrédibilité, *l'incredibilità*.

Ἀπιςία, ὐσ. infidélité, *infedeltà*. §. ἀπιςία, δυςπιςία, déloyauté, perfidie, *slealtà*, *dislealtà*, *perfidia*. §. ἀπιςία, incredibilité, *incredibilità*.

Ἄπιςος, η, ον. ἐπίθ. infidelle, *infedele*. §. ἄπιςος, ὅςις δὲν φυλάττει πίςιν, déloyal, ale. *sleale*. §. ἄπιςος, δύσπιςος, προδότης, perfide, *perfido*, *da*.

Ἀπιςοσύνη, ὐσ. incrédulité, *incredulità*.

Ἀπιςῶ, P'. δυσπιςῶ, être incredule, *esser incredulo*.

Ἀπίςως, ἐπίρ. perfidement, *perfidamente*.

Ἁπλά, ἐπίρ. simplement, *sem-*

Απλοελληνικος.

semplicemente. §. ἁπλᾶ, ἄκακα, χωρὶς κακίαν, bonnement, *alla buona*, *schiettamente*. §. ἁπλᾶ κατὰ τὴν ἁπλῆν φράσιν, en langue vulgaire, *volgarmente*.

Α'πλάδα, ἁπλάδενα, ἐσ. grand plat, *piatto grande*.

Α'πλανὴς, ἐπίθ. ἀστέρες ἀπλανεῖς, étoiles fixes, *stelle fisse*.

Α'πλάνητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ πλανεμένος, qui n'est pas séduit, uite. *non sedotto*, *ta*.

Α'πλαστος, η, ον. ἐπίθ. increé, ée, *increato*, *ta*.

Α'πλέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas payé, ée. *non pagato*, *ta*.

Α'πλευστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas navigable, *non navigabile*.

Α'πλήγωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν εἶναι πληγωμένος, qui n'est pas blessé, ée. *non ferito*, *ta*. §. ἀπλήγωτος, invulnérable, *invulnerabile*.

Α'πλήρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐπληρώθη, ὁποῦ δὲν εἶναι πληρωμένος, qui n'a point été payé, *inesatto*. §. ἀπλήρωτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρωθῇ, impayable, *impagabile*. §. ἀπλήρωτος ὁποῦ δὲν ἐγέμισε, qui n'est pas rempli, ie. *non ripieno*, *na*. §. ἀπλήρωτος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεμίσῃ, qu'on ne sauroit remplir, *che non si può riempire*.

Α'πλησίαστος, η, ον. ἐπίθ. inaccessible, inaccostable, *inaccessibile*.

Α'πλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. μεγαλόκαρδος, magnanime, *magnanimo*.

Α'πλὸς, ἡ, ὄν. ἐπίθ. simple, *semplice*. §. ἁπλὸς, ἀπονήρευτος, bonasse, *bonario*, *sempliciotto*. §. ἁπλὸς, εἰλικρινὴς, γνήσιος, ingénu, ue. *ingenuo*, *ua*. §. ἁπλοῦς, χυδαῖος, vulgaire, trivial, *volgare*, *triviale*. §. τὸ ἁπλοῦν, ἡ ἁπλὴ διάλεκτος, la langue vulgaire, il volgare, *la lingua volgare*.

Α'πλότης, ἡσ. simplicité, *semplicità*. §. ἁπλότης, γνησιότης, ἀκακία, ingénuité, naïveté, *ingenuità*, *semplicità*.

Α'πλούμιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas garni, ie. *non fregiato*, *ta*.

Α'πλούστατος, η, ον. ἐπίθ. très-simple, *semplicissimo*, *ma*.

Α'πλούστερος, η, ον. ἐπίθ. plus simple, *più semplice*. §. ἁπλούστερος, plus vulgaire, *più volgare*.

Α'πλοχέρα, ἐπίρ. μὲ ἐλευθεριότητα, libéralement, *con liberalità*.

Α'πλοχέρης, ἐσ. μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος, libéral, généreux, euse. *liberale*, *generoso*, *sa*. §. ἁπλοχέρης, καὶ ὁ ἄσωτος, prodigue, *prodigo*, *ga*.

Α'πλοχεριά, ἡσ. ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία, libéralité, *liberalità*. §. ἁπλοχεριὰ, ἀσωτεία, prodigalité, *prodigalità*. §. ἁπλοχεριὰ κτύπος μὲ τὸ χέρι ἀνοικτὸν καὶ ξανάστροφα, un coup d'arriére main, *manrovescio*.

Α'πλοχερίζω, ἁπλοχερῶ, Ρ'. εἶμαι ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος, être libéral, *aver la mano larga*.

Α'πλυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas lavé, ée. *non lavato*, *ta*.

Α'πλωμα, ἐσ. l'action d'étendre. *stendimento*. §. ἅπλωμα, ἅπλωσις, extension, *estensione*. §. τόπος διὰ ἅπλωμα, essui, étendage, *stenditojo*.

Α'πλωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. *steso*, *sa*. §. ἁπλωμένος, ἐκτεταμένος, εὐρύχωρος, ample, spacieux, euse. *ampio*, *ia*. *spazioso*, *sa*. §. ἁπλωμένος, μεγαλωθεὶς, amplifié, ée. *amplificato*, *ta*.

Α'πλώνω, Ρ'. ἐξαπλώνω, déployer, *spiegare*, *sviluppare*. §. ἁπλώνω, ἐκτείνω, étendre, tendre, *distendere*, *tendere*. §. ἁπλώνω, φαρδαίνω, πλατύνω, élargir, dilater, *allargare*, *dilatare*, *ampliare*. §. ἁπλώνοντας, déployant, *spiegando*, *sviluppando*.

Α'πλῶς, ἐπίρ. simplement, *semplicemente*. §. ἁπλῶς, ἄκακα, ἀπονήρευτα, ingénument, *ingenuamente*.

Α'πλώτης, μετ. ὅστις ἥπλωσε, celui qui a deployé, *che ha spiegato*, *estteso*.

Α'πλώτισσα, μετ. celle qui a deployé, *colei che ha spiegato*, *distese*.

Α-

Ἄπλωσις, ἡ. extension, *stendimento*. §. ἅπλωσις, extension, *estensione*.

Ἁπλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étendu, ue, *steso*, *sa*.

Ἄπνιχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas suffoqué, ée. *non soffocato*, *ta*. §. ἄπνιχτος ὅπου δὲν εἶναι πνιγμένος εἰς τὸ νερὸν, qui n'est pas noyé, ée. *non annegato*, *ta*. §. ἄπνιχτος ὅπου δὲν εἶναι πνιγμένος, σφιμμένος εἰς τὸν λαιμὸν, qui n'est pas etranglé, ée. *non istrangolato*, *ta*.

Ἄπνοια, ἡ. ἔλλειψις τῆς ἀναπνοῆς, apnée, *mancanza di respirazione*.

Ἄπνος, ἐπίθ. qui ne respire pas, mort, qui ne vive, *che non respira*, *morto*, *che non vive*, *inanimato*.

Ἀπὸ, πρόθ. de, *da*. §. ἀπὸ, de, *di*, *dal*, &c. §. ἐξεύρει καλλίτερα ἀπὸ ἐμὲ, il sait mieux que moi, *sa meglio di me*. §. ἀπὸ ποῦ, d'où, *da dove*, *donde*. §. ἀπεδῶ, ἀπὸ ἐδῶ, d'ici, *da quà*, *da quì*. §. ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπεκεῖ, de là, *da là*. §. ἀποδῶ καὶ ἀπεκεῖ, ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἄλλο μέρος, deçà et de là, d'un côté et de l'autre, *di quà e di là*, *dall' una*, *e dall' altra parte*. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, par ici et par là, *di quà e di là*. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἔμπροσ, dorénavant, désormais, à l'avenir, *da quinci innanzi*, *da ora in là*. §. ἀπὸ πέρα, de l'autre côté, *dall' altra parte*, *di là*. §. ἀπὸ κοντὰ, de près, *d'appresso*, *da vicino*. §. ἀπεκεῖ ὡς ἐδῶ, de-là jusqu'ici, *di là sin qui*. §. ἀποδῶ καὶ δύο ἡμέραις, d'ici à deux jours, *di qui a due giorni*. §. ἀφ' οὗ, depuis que, après que, *dopo che*.

Ἀποβαίνω, ἰδὲ Λαχαίνω, καὶ συμβαίνω.

Ἀποβάλλω, Ρ'. ἀποῤῥίπτω, rejeter, *rigettare*, *rifiutare*. §. ἀποβάλλω τινὰ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, destituer, *deporre*, *rimuovere*. §. ἀποβάλλω τὸ βρέφος, avorter, *abortire*.

Ἀπόβαλμα, ἡ. τὸ ἀποβαλμένον ἔμβρυον, avorton, *aborto*, *sconciatura*. §. ἀπόβαλμα, καὶ τὸ νὰ ἀποβαλθῇ μία γυναῖκα, avortement, fausse-couche, *l'abortire*.

Ἀποβαλμένος, η, ον. μετ. avorté, ée. abortif, ive. *abortito*, *ta*. *abortivo*, *va*. §. ἀποβαλμένος, ἀποῤῥιμμένος, rejeté, ée. *rigettato*, *ta*.

Ἀποβάλσιμον, ἀπόβαλσις, ἡ. avortement, fausse-couche, *aborto*, *l'abortire*, *sconciatura*.

Ἀποβγαίνω, Ρ'. ἐπιτυγχαίνω, réussir, *riuscire*.

Ἀπόβγαλμα, ἡ. expulsion, *discacciamento*.

Ἀποβγαλμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *discacciato*, *ta*.

Ἀποβγάνω, Ρ'. chasser, repousser, *discacciare*.

Ἀποβησόμενον, ἡ. reussite, issue, succès, *riuscita*, *successo*. §. κατὰ τὸ ἀποβησόμενον, selon la contingence des cas, *secondo la contingenza de' casi*.

Ἀποβίωσις, ἡ. décès, *morte*.

Ἀποβλέπω, Ρ'. κλίνω, aboutir, concerner, *tendere*, *concernere*. §. ἀποβλέπω, regarder, *risguardare*. δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο πάρεξ νὰ σὲ γελάσῃ, il ne vise, qu'à vous tromper, *non tende ad altro che ad ingannarvi*, *non ad altra mira che ad ingannarvi*. §. δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον, il n'y a point acception de personnes devant Dieu, *Dio non è accettatore di persone*. §. ἀποβλέπω εἰς τὸν πατέρα σου, ἐκλάμπρε, j'ai des égards pour votre père, autrèment, *ho de' riguardi per vostro padre*, *altrimenti*.

Ἀποβλέψιμον, ἡ. l'action de viser, de tendre à quelque chose, *l'azione di mirare*, *d'aver la mira a qualche cosa*.

Ἀπόβλητος, ἡ, όν. ἐπίθ. abject, ecte. *abbietto*, *ta*. *da rifiuto*.

Ἀποβραδὺς, ἐπίρ. sur le soir, *verso sera*.

Ἀποβράζω, Ρ'. finir d'avoir bouilli. *finir di bollire*.

Ἀποβρασμένος, η, ον. μετ. qui a fini de bouillir, *che ha finito di bollire*.

Ἀπογειον.

Ἀπόγειον, ὠσ. apogée, *apogeo*.

Ἀπογαλάκτισις, ὠσ. l'action de sevrer, *spoppamento*, *lo slattare*.

Ἀπογαλακτίζω, P. sevrer, *spoppare*, *slattare*.

Ἀπογαλάκτισμα, ὠσιας. l'action de sevrer, *spoppamento*.

Ἀπογαλακτισμένος, η, ον. μετ. sevré, ée. *spoppato*, *ta*. *slattato*, *ta*.

Ἀπογαλακτῶ, P. sevrer, *spoppare*, *slattare*.

Ἀπογάλια, ἐπίρ. tout doucement, *pian pianino*.

Ἀπογδυμένος, η, ον. μετ. depouillé entièrement, *spogliato intieramente*.

Ἀπογδύνω, P. dépouiller entièrement, *spogliare intieramente*.

Ἀπόγεμα, ἰδὲ Ἀπόγδυμα.

Ἀπογεμάτος, ἰδὲ Ἀπογεμισμένος.

Ἀπογεμίζω, P. remplir, *riempire*.

Ἀπογεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rempli, *colui* ἢ *colei che ha riempiuto*.

Ἀπογέμισμα, ὠσιας. remplissage, *riempimento*. §. ἀπογέμισμα τῦ βουτζιοῦ, remplage, *vino da riempiere le botti*.

Ἀπογεμισμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. *riempiuto*, *ta*.

Ἀπογεμιστής, ὠσ. qui remplit, *riempitore*.

Ἀπογέμωσις, ὠσ. remplissage, *riempimento*, *riempitura*.

Ἀπόγδυμα, ὠσ. τὸ ἀπόγδυμα, l'après-diné, *il dopo pranzo*. §. ἀπόγδυμα, ἐπίρ. après-diné, *dopo pranzo*.

Ἀπογδυματίζω, P. finir de diner, *finir di pranzare*.

Ἀπογδυμάτισμα, ούσιας. l'action de finir de diner, *il finire di pranzare*.

Ἀπογδυματίσας, σασα, μετ. qui a fini de diner, *che ha finito di pranzare*.

Ἀπογδύομαι, ἰδὲ Ἀπογδυματίζω.

Ἀπογίνομαι, P. finir d'être fait, *fini d'esser fatto*. §. τὸ γινόμενον ὠκ ἀπογίνεται, ce qui est fait, n'est pas à faire, *quel ch'è fatto, è fatto*.

Ἀπόγνωσις, ὠσ. ἀπελπισία, désespoir, *disperazione*.

Ἀπόγονος, η, ον. ἐπίθ. descendant, *discendente*. §. οἱ ἀπόγονοι, la postérité, *i posteri*, *la posterità*.

Ἀπογραμμένος, η, ον. ἀντιγραμμένος, copié, ée. *trascritto*, *ta*. §. ἀπογραμμένος, ἀντὶ ὑπογραμμένος, signée, ée. *sottoscritto*, *ta*. §. ἀπογραμμένος, τελειωμένος νὰ γραφθῆ, achevé d'être écrit, *finito d'essere scritto*.

Ἀπογράφω, P. ἀντιγράφω, copier, *copiare*. §. ἀπογράφω, ὑπογράφω, signer, *sottoscrivere*. §. ἀπογράφω, τελειώνω τὸ γράφειν, finir, achever d'écrire, *finire di scrivere*. §. ἀπογράφωντας, en achevant d'écrire, *terminando di scrivere*.

Ἀπογραφή, ὠσ. ἀντιγραφή, copie, l'action de copier, *il trascrivere*. §. ἀπογραφή, ὑπογραφή, souscription, signature, *sottoscrizione*. §. ἀπογραφή δημόσιος, dénombrement, *descrizione*, *numerazione*. §. ἀπογραφή τῶ ὑπαρχόντων τινός, inventaire, *inventario*.

Ἀπόγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout nu, *nudo intieramente*.

Ἀπογύμνωμα, ἰδὲ Ἀπογύμνωσις.

Ἀπογυμνωμένος, η, ον. ἐπίθ. dénué, ée. *denudato*, *dinudato*, *ta*.

Ἀπογυμνώνω, P. dénuer, *denudare*, *dinudare*.

Ἀπογύμνωσις, ούσ. l'action de denuer, *il denudare*.

Ἀπογυρίζω, P. retourner, *ritornare*. §. ἀπογυρίζω ἀπὸ τὸν λόγον μυ, retirer sa parole, *ritirare la sua parola*. §. ἀπογυρίζω ἀπὸ τὴν γνώμην μυ, changer d'avis, *mutar parere*. §. ἀπογυρίζω, rejeter, *rigettare*, *rifiutare*.

Ἀπόδειγμα, ὠσ. démonstration, l'action de démontrer, *dimostramento*, *il dimostrare*.

Ἀποδειγμένος, η, ον. μετ. prouvé, ée. démontrée, ée. *provato*, *ta*. *dimostrato*, *ta*.

Ἀποδεικνύω, ἰδὲ Ἀποδείχνω.

Ἀποδεικτής, ούσ. démonstrateur, *dimostratore*.

Ἀ-

Ἀποδεικτικός, ἡ, όν. démonstratif, ive. *dimostrativo, va.*

Ἀποδεικτικῶς, ἐπίῤ. démonstrativement, *dimostrativamente.*

Ἀποδεικτός, ἡ, όν. ἐπίθ. démonstrable, *dimostrabile.*

Ἀπόδειξις, ουσ. preuve, *pruova.* §. ἀπόδειξις, δεῖξις, démonstration, *dimostramento, dimostrazione.* §. μὲ ἀπόδειξιν, demonstrativement, *dimostrativamente, con dimostrazione.*

Ἀπόδειπνα, ἐπίῤ. μετὰ τὸ δεῖπνον, après soupé, *dopo cena.*

Ἀποδειπνήσας, μετ. qui a achevé de souper, *che ha terminato di cenare.*

Ἀπόδειπνον, ὐσ. l'après-soupé, *dopo cena.* §. ἀπόδειπνον, ἡ ἀκολουθία τῶ ἀποδείπνυ, complies, *compieta.*

Ἀποδειπνῶ, Pʳ. achever de souper, *terminare di cenare.*

Ἀποδείχνω, Pʳ. prouver, démontrer, *provare, dimostrare.* §. ἀποδείχνοντας, en demontrant, *dimostrando.*

Ἀποδεκατιά, ὐσ. décime, *decima.*

Ἀποδεκατίζω, ἰδὲ Ἀποδεκατῶ.

Ἀποδεκατίσας, σασα. μετ. celui, ἢ celle qui a imposé la dixme, *colui ò colei che ha decimato.*

Ἀποδεκάτισμα, ὐσ. décimation, *decimazione.*

Ἀποδεκατισμένος, η, ον. μετ. décimé, ée. *decimato, ta.*

Ἀποδεκατιστής, ἰδὲ Ἀποδεκατωτής.

Ἀποδεκατῶ, Pʳ. décimer, *decimare.* §. ἀποδεκατῶ, βάνω, διορίζω δεκατιάν, imposer la dixme, *decimare.*

Ἀποδεκάτωμα, ὐσ. décimation, *decimazione.*

Ἀποδεκατώνω, ἰδὲ Ἀποδεκατῶ.

Ἀποδεκατῶν, μετ. dixmeur, *decimatore, che riscuote la decima.*

Ἀποδεκάτωσις, ὐσ. décimation, *decimazione.*

Ἀποδεκατωτής, ουσ. qui impose la dixme, *che impone la decima.*

Ἀποδεκτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. capable, qui peut contenir, *capace.* §. ἀποδεκτικός, propre a recevoir, *ricettivo, va. ricevitivo, va.*

Ἀποδεκτός, ἡ, όν. ἐπίθ. acceptable, recevable, *accettabile, grato, ta.* §. ἀποδεκτός, admissible, *ammissibile.*

Ἀποδέλοιπος, ἰδὲ Ἐπίλοιπος.

Ἀπόδεμα, ὐσ. nouement d'aiguillette, *malefizio, per cui si pretende impedir la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδεμένος, η, ον. μετ. dont on a noué l'aiguillette, *a cui si è per malefizio impedito la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδένω, Pʳ. nouer l'aiguillette, *far un malefizio per impedire la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδέξιμον, ουσ. ἀποδοχή, acceptation, *accettazione.* §. ἀποδέξιμον, admission, *ammissione.*

Ἀποδέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a noué l'aiguillette, *colui ò colei che con malefizio ha impedito la consumazione del matrimonio.*

Ἀποδέχομαι, Pʳ. accepter, *accettare.* §. ἀποδέχομαι, admettre, *ammettere.*

Ἀποδεχόμενος, μετ. qui accepte, *accettante, accettatore.*

Ἀποδημήσας, σασα. μετ. ὅπις ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἕνα τόπον κ' ὑπῆγεν εἰς ἄλλον, celui ἢ celle qui s'est expatrié, ée. *colui ò colei che si è spatriato.* §. ἀποδημήσας, ὁ τελευτήσας, celui ἢ celle qui est mort, *colui ò colei ch' è passato a miglior vita.*

Ἀποδήμησις, ἀποδημία, ὐσ. pérégrination, *peregrinazione.*

Ἀποδημητής, ἐπίθ. expatrié, *spatriato.*

Ἀποδημῶ, Pʳ. οὐδ. ξενιτεύομαι, s'expatrier, *spatriarsi.* §. ἀποδημῶ, μισεύω, πηγαίνω εἰς ταξίδι, partir, s'en aller à voyager, *partir, andar a viaggiare.* §. ἀποδημῶ εἰς χώραν, ἀποθνήσκω, mourir, aller de vie à trepas, perdre la vie, *passar all'altra vita, passar a miglior vita.*

Ἀποδιαβάζουσα, μετ. θηλ. celle qui acheve de lire, colei che finisce di leggere.

Ἀποδιαβάζω, P. finir, achever de lire, terminare di leggere.

Ἀποδιαβάζων, μετ. ἀρ. celui qui acheve de lire, colui che finisce di leggere.

Ἀποδιαβάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a achévé de lire, colui ò colei che ha finito di leggere.

Ἀποδιάβασμα, ὑσ. achevement de lire, il terminare di leggere.

Ἀποδιαβασμένος, η, ον. μετ. fini d'être lu, lu entièrement, finito d'essere letto, letto intieramente.

Ἀποδιδόμενον, ὑσ. attribut, attributo.

Ἀποδιδὺς, ῦσα. μετ. celui ou celle qui a attribué, colui ò colei che ha attribuito. §. ἀποδιδὺς, celui ou celle qui a rendu, colui ò colei che ha reso.

Ἀποδίδουσα, μετ. θηλ. celle qui attribue, colei che attribuisce.

Ἀποδίδω, P. attribuer, attribuire. §. ἀποδίδοντας, attribuant, attribuendo. §. ἀποδίδω, συγκατατίθημι, concèder, concedere. §. ἀποδίδω, δίδω ὀπίσω, rendre, restituer, rendere, restituire.

Ἀποδίδων, μετ. celui qui attribue, colui che attribuisce. §. ἀποδίδων, ἐπιστρέφων, qui restitue, che restituisce. §. ἀποδίδων, qui rend la pareille, che rende il contraccambio.

Ἀποδικαιωθεὶς, εῖσα, θεῖσ. μετ. qui a été disculpé, ée. excusé, ée. justifié, ée. ch' è stato discolpato, ta. scusato, ta. giustificato, ta.

Ἀποδικαιωμένος, η, ον. disculpé, ée. justifié, ée. giustificato, ta. discolpato, ta.

Ἀποδικαιώνουσα, μετ. θηλ. celle qui disculpe, qui justifie, colei che discolpa, che giustifica.

Ἀποδικαιώνω, P. disculper, excuser, justifier, discolpare, giustificare.

Ἀποδικαιώνων, μετ. ἀρ. justifiant, giustificante.

Ἀποδικαιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a disculpé, justifié, colui ò colei che ha discolpato, giustificato.

Ἀποδικαίωσις, ὑσ. justification, discolpamento.

Ἀποδικαιωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. justificatif, ive. giustificativo, va.

Ἀποδιωγμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. discacciato, ta.

Ἀποδιωγμὸς, οὐσ. expulsion, discacciamento.

Ἀποδιώξας, μετ. ἀρ. celui qui a chassé, colui che ha discacciato.

Ἀποδιώξασα, μετ. θηλ. celle qui a chassé, colei che ha discacciato.

Ἀποδίωξις, ὑσ. expulsion, l'action de chasser, il discacciare.

Ἀποδιωχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été chassé, colui ò colei ch' è stato discacciato.

Ἀποδιώχνω, P. chasser, cacciar via, discacciare, mandar via. §. ἀποδιώχνοντας, en chassant, discacciando. §. ἀποδιώχνω, ἀποῤῥίπτω, rejeter, ributtare, rifiutare. §. ἀποδιώχνοντας, rejetant, rifiutando.

Ἀποδοκιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui désapprouve, colei che disapprova.

Ἀποδοκιμάζω, P. désapprouver, improuver, disapprovare, riprovare.

Ἀποδοκιμάζων, μετ. ἀρ. desapprouvant, che disapprova.

Ἀποδοκιμασία, οὐσ. reprobation, désaveu, riprovazione, disapprovazione.

Ἀποδοκιμάσας, μετ. celui qui a désapprouvé, reprouvé, colui che ha disapprovato.

Ἀποδοκιμάσασα, μετ. θηλ. celle qui a reprouvé, colei che ha disapprovato.

Ἀποδοκιμασμένος, η. ον. μετ. désapprouvé, ée. repprouvée, ée. disapprovato, ta. riprovato, ta.

Ἀποδόσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendu, colui ò colei che ha reso.

Ἀπόδοσις, ὑσ. τὸ ἀποδίδειν, attribution, concessione. §. ἀπόδοσις, l'action de rendre, rendimento. §. ἀπόδοσις μιᾶς ἑορτῆς, l'huitaine d'une fête, l'ottava d'una festa.

'A-

Α᾽ποδόσας, ἐπίθ. celui qui rend, colui che rende.

Α᾽ποδοτικός, ή, όν. ἐπίθ. attributif, ive. attributivo, va.

Α᾽ποδοχεῖον, ὐσ. receptacle, ricettacolo.

Α᾽ποδοχή, ὐσ. τὸ δέξιμον, acceptation, accettazione. §. ἀποδοχή, δέξιμον, admission, ammissione.

Α᾽ποδόχισσα, ὐσσας. θηλ. celle qui reçoit, colei che riceve.

Α᾽ποδόχος, ὐσ. ἀρ. celui qui reçoit, recevant, colui che riceve, ricevitore.

Α᾽ποδυματίζουσα, μετ. θηλ. débilitante, celle qui débilite entierement, colei che debilita intieramente.

Α᾽ποδυματίζω, Ρ΄. débiliter entièrement, indebolire intieramente.

Α᾽ποδυματίζων, μετ. ἀρ. débilitant, celui qui débilite entièrement, colui che debilita intieramente.

Α᾽ποδυματίσας, μετ. ἀρ. qui a débilité entièrement, che ha intieramente debilitato. §. ἀποδυματίσας, qui a été débilité entièrement, colui ch' è stato debilitato intieramente.

Α᾽ποδυματίσασα, μετ. θηλ. Ἐν. celle qui a débilité entièrement, colei che ha indebolito intieramente. §. ἀποδυματίσασα παθ. celle qui a été débilitée entièrement, colei ch' è stata intieramente indebolita.

Α᾽ποδυμάτισμα, ὐσ. l'action de débiliter, l' indebolire.

Α᾽ποδυματισμένος, η, ον. μετ. debilitée, ée. entièrement, indebolito, ta. intieramente.

Α᾽πόζεμα, ὐσ. apozème, décoction, decotto, decozione.

Α᾽ποθαίνω, Ρ΄. mourir, décéder, morire. §. ἀποθνήσκω αἰφνιδίως, mourir à l'improviste, morire di morte subitanea. §. ἀποθαίνω ἀπὸ τὰ γηρατεῖα, mourir de vieillesse, morir di vecchiezza. §. ἀποθαίνωντας, en mourant, morendo. §. ἀφ' ὗ ἀποθαίνω, après que je serai mort, après ma mort, dopo ch' io sarò morto, dopo la mia morte. §. ὅταν ἀποθάνω, lorsque je serai mort, quand je mourrai, quando sarò morto, quando morirò.

Α᾽ποθαμμένος, η, ον. μετ. mort, te. morto, ta.

Α᾽ποθανοῦσα, μετ. celle qui vient de mourir, colei ch' è morta, la defunta.

Α᾽ποθανών, μετ. défunt, defunto.

Α᾽πόθεμα, ὐσ. position, posizione, positura.

Α᾽ποθεμένος, η, ον. μετ. placé, ée. posé, ée. collocato, ta. situato, ta.

Α᾽πόθεσις, ὐσ. position, situation, locazione, positura. §. ἀπόθεσις, κατεβίβασμός, déposition, deposizione.

Α᾽ποθετικός, ή, όν. ἐπίθ. ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ καταβιβάσῃ τινὰ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, qui a la vertu de déposer, che ha la virtù di deporre. §. ῥῆμα ἀποθετικόν, déponent, deponente.

Α᾽ποθέτω, Ρ΄. καταβιβάζω, déposer, deporre. §. ἀποθέτω, χαλοθέτω, poser, placer, porre, situare.

Α᾽ποθεωθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été admis au nombre de dieux, ch' è stato annoverato fra gli Dei.

Α᾽ποθέωμα, ὐσ. déification, deificazione.

Α᾽ποθεωμένος, η, ον. admis au nombre des Dieux, annoverato fra gli Dei.

Α᾽ποθεόνω, Ρ΄. déifier, diviniser, admettre au nombre des Dieux, deificare, annoverare fra gli Dei.

Α᾽ποθεώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déifié quelqu'un, colui o colei che ha deificato qualcheduno.

Α᾽ποθέωσις, ὐσ. déification, deificazione.

Α᾽ποθηκάριος, ὐσ. apothicaire, speziale.

Α᾽ποθήκη, ὐσ. garderobe, garde-meuble, guardaroba. §. ἀποθήκη τῶν ἰατρικῶν, apothicairerie, spezieria.

Α᾽ποθνήσκουσα, μετ. celle qui meurt, mourante, colei che muore.

Α᾽ποθνήσκω, Ρ΄. mourir, trepasser, décéder, morire, passar da questa vita. §. ἀποθνήσκωντας, en mourant, morendo.

'A-

Ἀποθνήσκων, μετ. mourant, *moribondo*.

Ἀποθυμημένος, ἀποθυμία, κτλ. ἰδὲ Ἐπιθυμημένος, ἐπιθυμία, κτλ.

Ἀποίκησις, ουσ. transmigration, changement de pays, passage d'un endroit à un autre, *trasmigrazione*, *il trasmigrare*.

Ἀποικήσας, σασα. μετ. qui a changé de demeure, qui a passé d'un lieu dans un autre, *che ha cambiato soggiorno*, *ch' è passato da un luogo all' altro*.

Ἀποικία, ἡσ. colonie, *colonia*.

Ἀποικίζω, Ρ'. transmigrer, changer de pays, passer d'un lieu dans un autre, *trasmigrare*, *passare da un luogo all' altro*.

Ἄποικος, ἐπίθ. colon, *colono*.

Ἀποκαθάρισμα, ἡσ. épluchures, ordures, *mondiglia*.

Ἀποκαθαρίζω, Ρ'. éplucher, monder entièrement, *mondare*, *nettare intieramente*.

Ἀποκαθαρισμένος, η, ον. μετ. épluché entièrement, *mondato intieramente*.

Ἀποκάθαρμα, ἀποκάθαρσις, ἰδὲ Ἀποκαθάρισμα.

Ἀποκαθήλωσις, ἡσ. l'action de déclouer, *lo schiodare*. §. ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Χριστοῦ, l'action de déposer Jesus Christ de la Croix, *deposizione di Gesù Cristo dalla Croce*.

Ἀπόκαιρα, ἐπίρ. après coup, trop tard, *dopo il fatto*, *troppo tardi*.

Ἀποκαλύπτω, Ρ'. révéler, *rivelare*.

Ἀποκαλύπτων, ουσα. μετ. révélant, te. *rivelante*.

Ἀποκαλυφθεὶς, εῖσα. μετ. révélé, ée. *rivelato*, *ta*.

Ἀποκαλύψας, ψασα. μετ. qui a révélé, *che ha rivelato*.

Ἀποκάλυψις, ἡσ. révélation, *rivelazione*. §. ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου, apocalypse, *apocalisse*.

Ἀποκάμνω, Ρ'. τελειώνω, παύω, finir, achever, *finire*, *terminare*. §. ἀποκάμνω, κυράζομαι, être las, *essere stanco*, *stancarsi*. §. ἀποκάμνω, ἐχνδρῶ, λειποθυμῶ, ἀπονῶ, languir, manquer, *mancare*, *venir meno*.

Ἀποκαμωμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. fini, ie. *finito*, *ta*. *terminato*, *ta*.

Ἀποκάρωμα, ουσ. assoupissement, coma, *sopore*, *coma*.

Ἀποκαρωματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. narcotique, comateux, euse. *soporifero*, *ra*. *narcotico*, *ca*.

Ἀποκαρωμένος, η, ον. μετ. assoupi, ie. *sopito*, *ta*.

Ἀποκαρώνω, Ρ'. assoupir, *conciliar il sopore*.

Ἀποκατάστασις, ἡσ. retablissement, réhabilitation, *ristabilimento*, *riabilitazione*.

Ἀποκαταστάτης, ουσ. qui rétablit, *che ristabilisce*.

Ἀποκαταστατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de réhabiliter, *che ha la forza di riabilitare*.

Ἀποκαταστένω, Ρ'. réhabiliter, *riabilitare*.

Ἀποκάτω, dessous, par dessous, *di sotto*, *per di sotto*.

Ἀποκεῖ, ἐπίρ. de là, *di là*. §. ἀποκεῖ καὶ ἐδῶ, de çà et de là, *di quà e di là*. §. ἀποκεῖ καὶ ἐδῶ, ἤγουν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἕως τώρα, de ce temps là jusqu'à present, *da quel tempo fino ad ora*.

Ἀπόκει, ἐπίρ. καὶ ἔτζι, eh bien, *e bene*. §. ἀπόκει τί ἔχεις νὰ κάμῃς; eh bien qu'est-ce que vous fairez? *e ben cosa farete?* §. ἀπόκει; καὶ ὕστερα; et après? *e dopo?*

Ἀποκεῖθε, ἰδὲ Ἀποκεῖ.

Ἀπόκαυμα, ουσ. combustion, *combustione*.

Ἀποκαυμένος, η, ον. μετα. κατακαυμένος, brulé, ée. reduit, uite. en cendres, *combusto*, *ta*.

Ἀπόκεντρος, ἐπίθ. centrifuge, *centrifugo*.

Ἀποκεφαλίζουσα, μετ. θηλ. celle qui tranche la tête, *colei che taglia la testa*.

Ἀποκεφαλίζω, Ρ'. décapiter, décoller, trancher la tête, *decapitare*, *tagliare la testa*.

Ἀποκεφαλίζων, μετ. ἀρ. celui qui décolle, qui tranche la tête, *colui*

Αποκηρυττω. Αποκλειω.
Αποκλεισμος. blocus.
Αποκλαιω.

che decapita, che taglia la testa.

Α'ποκεφαλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décollé, qui a tranché la tête, colui ὴ colei che ha tagliato la testa.

Α'ποκεφαλιθεὶς, ἑῖσα. μετ. décapité, ée. decapitato, ta.

Α'ποκεφάλισις, ὑσ. décollation, decapitazione.

Α'ποκεφάλισμα, ουσ. décollation, l'action de trancher la tête, il decapitare.

Α'ποκεφαλισμένος, η, ον. μετ. décollé, décapité, ée. decapitato, ta.

Α'ποκεφαλιστὴς, ὑσ. celui qui décolle, qui tranche la tête, che decapita.

Α'πόκλεισμα, ὑσ. σφάλισμα μιᾶς πόλεως, πολιορκία, siège, assedio.

Α'ποκλεισμένος, η, ον. μετ. assiegé, ée. assediato, ta.

Α'πόκλεισις, ὑσ. l'action d'assièger, l'assediare.

Α'ποκλειστὴς, ουσ. assiègeant, assediatore.

Α'ποκλείω, P'. σφαλῶ μίαν πόλιν, πολιορκῶ, assiéger, assediare.

Α'ποκλήρωμα, ουσ. τὸ ἀπόκληρον τινὰ ποιῆσαι, l'action de déshériter, il diredare.

Α'πόκληρος, η, ον. ἐπίθ. désherité, ée. diredato, ta. diseredato, ta.

Α'ποκληρωμένος, η, ον. μετ. qui a été déshérité, ée. ch'è stato diseredato, ta.

Α'ποκληρώνω, P'. déshériter, diredare.

Α'ποκόβγω, ἰδὲ 'Αποκόπτω.

Α'ποκοιμηθεὶς, ἑῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est endormi, colui ὴ colei, che si è addormentato.

Α'ποκοίμημα, ὑσ. assoupissement, addormentamento.

Α'ποκοιμωμένα, ἐπίῤ. en dormant, dormendo.

Α'ποκοιμημένος, η, ον. μετ. endormi, ie. assoupi, ie. addormentato, ta.

Α'ποκοιμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a endormi, colui ὴ colei che ha addormentato.

Α'ποκοίμησις, ὑσ. assoupissement, sonnolenza, sopore.

Α'ποκοίμησμα, 'Αποκοιμησμένος, ἰδὲ 'Αποκοίμημα, 'Αποκοιμημένος.

Α'ποκοιμίζω, 'Αποκοιμῶ, P'. endormir, addormire, addormentare. §. ἀποκοιμίζω τινὰ μὲ γλυκὰ λόγια, μὲ ἐλπίδας, amuser quelqu'un de belles paroles, addormentare con belle parole. §. ἀποκοιμῶμαι, s'endormir, addormentarsi.

Α'πόκομμα, ὑσ. retaille, pièce, morceau, ritaglio. §. ἀπόκομμα, πελεκύδια, copeau, copponi. §. ἀπόκομμα, τὰ ἀπομεινάρια τινὸς πράγματος χωρισμένα, rognures, ritagli, avanzi.

Α'ποκομμένος, η, ον. μετ. κεκομμένος, retranché, ée. troncato, ta. §. ἀποκομμένος, ξεσυνηθισμένος, désaccoutumé, ée. disavvezzato, ta. §. τιμὴ ἀποκομμένη, τιμὴ διωρισμένη, prix fixe, prezzo fisso. §. παιδὶ ἀποκομμένον, sevré, slattato, spoppato, divezzato.

Α'ποκοντὰ, ἐπίῤ. de près, da vicino.

Α'ποκοπὴ, ὑσ. ἀπόκομμον, retranchement, scemamento, diminuzione. §. ἀποκοπὴ συλλαβῆς, apocope, apocope. §. ἀποκοπὴ τῦ βρέφυς, sevrement, spoppamento. §. ἀποκοπὴ τιμῆς, l'action de fixer, de déterminer le prix, il determinare, lo stabilire il prezzo. §. ἀποκόπτω τινὰ, ἀποκοπὴ, ξεσυνήθισμα, l'action de désaccoutumer, il disvezzare.

Α'ποκόπτω, P'. retrancher, troncare, tagliare. §. ἀποκόπτω τιμὴν τιμὴν, fixer, déterminer le prix, stabilire, fissare il prezzo. §. ἀποκόπτω, ξεσυνηθίζω τινὰ, désaccoutumer, disvezzare. §. ἀποκόπτω τινὰ ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, ἀντισκόπτω, distraire, distrarre. §. ἀποκόπτω τὸ βρέφος, sevrer, slattare, spoppare, divezzare.

Α'ποκοτήσας, σασα. μετ. qui a eu la hardiesse, qui a osé, che ha avuto l'ardire, che ha ardito.

Α'ποκοτιὰ, ὑσ. pétulance, petulanza. §. μὲ ἀποκοτιαὶ, pétulamment, petulantemente.

'Α-

Αποκηρυξαντος

Α'πόχρωσ, ἐπίθ. pétulant, ante. petulante.

Α'ποχεσῶ, Ρ'. oser, avoir la hardiesse, aver l'ardire, la temerità.

Α'ποχύμπι, ὑσ, στῦλος, ἢ ἐπερόν τι δὶ ἀκύμπισμα, appui, soutien, appoggio.

Α'ποχυμπίζω, Ρ'. στυλώνω, ἐνδυναμώνω μὲ στύλωμα, étayer, puntellare. §. ἀποχυμπίζω ἀκυμπῶ, appuyer, appoggiare. ϗ ὑδετ. s'appuyer, appoggiarsi.

Α'ποχούμπιον, ἰδὲ Α'ποχύμπι.

Α'ποχύμπησις, αὐσ. l'action d'appuyer, l'appoggiare.

Α'ποχύμπισμα, ὑσ. soutien, appui, appoggio, sostegno.

Α'ποχυμπισμένος, η, ον. ἐπίθ. ἀκουμπισμένος, appuié, ée. appoggiato, ta. §. ἀποχυμπισμένος, στυλωμένος, etayé, ée. puntellato, ta.

Α'ποχυμπῶ, ἰδὲ Α'ποχυμπίζω.

Α'ποχύνημα, ὑσ. repoussement, il rispignere. §. ἀποχύνημα, impulsion, spinta, impulsione.

Α'ποχυνῶ, Ρ'. répousser, rispignere. §. ἀποχυνῶ, pousser, spignere.

Α'ποχυράζομαι, ἰδὲ Α'πεχυράζομαι.

Α'ποκόψιμον, ὑσ. retranchement, troncamento. §. ἀποκόψιμον ἀπὸ τὸ βυζί, sevrement, slattamento, spoppamento. §. ἀποκόψιμον, ξεσωπήσισμα, l'action de dé- saccoutumer, il disvezzare.

Α'ποκράτημα, ὑσ. l'action de retenir, il ritenere.

Α'ποκρατημένος, η, ον. μετ. retenu, ue. ritenuto, ta.

Α'ποκρατῶ, Ρ'. ritenir, ritenere.

Α'ποκρέα, αὐσ. le carneval, il carnovale, carnesciale. §. ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, sexagésime, sessagesima.

Α'πόκρεμα, ὑσ. l'action de finir les jours gras, il finire di mangiare di grasso.

Α'ποκρέασας, μετ. qui a fini de manger gras, che ha finito di mangiare di grasso.

Α'ποκρεύω, Ρ'. faire carneval, carnascialare.

Α'ποκρέω, ἰδὲ Α'ποκρέα.

Α'ποκριθεὶς, μετ. qui a repondu, che ha risposto.

Α'ποκριθεῖσα, μετ. celle qui a repondu, colei che ha risposto.

Α'ποκρίνομαι, Ρ'. repondre, rispondere. §. ἀποκρίνομαι, γίνομαι καλὸς διά τινα, répondre pour quelqu'un, star mallevadore per qualcuno.

Α'ποκρινόμενος, ἐπίθ. qui répond, rispondente.

Α'ποκρισιάριος, ἰδὲ Πρέσβυς.

Α'πόκρισις, ὑσ. réponse, risposta.

Α'ποκριτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. propre à répondre, rispensivo, va.

Α'ποκρυμμένος, η, ον. μετ. caché, ée. dérobé, ée. celato, ta. nascosto, ta.

Α'ποκρύπτω, Ρ'. celer, cacher, dérober, celare, nascondere.

Α'πόκρυφα, ἐπίρ. en cachette, à la dérobée, occultamente, di nascosto.

Α'πόκρυφος, ἐπίθ. apocryphe, apocrifo.

Α'ποκρύψιμον, ἀπόκρυψις, ὑσ. l'action de cacher, de celer, il nascondere.

Α'ποκρύωμα, ουσ. refroidissement, raffreddamento.

Α'ποκρυωμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. raffreddato, ta.

Α'ποκρυώνω, Ρ'. Ἐν. refroidir, raffreddare. ϗ ὑδ. se refroidir, raffreddarsi.

Α'ποκρυώσας, σασα. μετ. celui ǂ celle qui s'est refroidi, colui ǂ colei che si è raffreddato.

Α'ποκτηθεὶς, εῖσα. μετ. acquis, ise. acquistato, ta.

Α'πόκτημα, ουσ. acquis, acquisition, conquête, acquisto, acquistamento, conquistamento.

Α'ποκτημένος, η, ον. μετ. acquis, ise. conquis, ise. acquistato, ta. conquistato, ta.

Α'ποκτήσας, σασα. μετ. celui ǂ celle qui a conquis, qui a acquis, che ha conquistato, che ha acquistato.

Α'πόκτησις, ουσ. acquisition, acquêt, acquisto, acquistamento, acquisizione. §. ἀπόκτησις δὶ ἀρ-

- μάτων, conquête, *conquista.*

Ἀποκτητὴς, ὑσιασ. acquéreur, *acquistatore.* §. ἀποκτητὴς δὶ ἀρμάτων, conquérant, *conquistatore.*

Ἀποκτητός, ή, όν. ἐπίθ. que l'on peut acquérir, *acquistabile, acquistevole.*

Ἀποκτίζω, Ρ'. finir, achever de bâtir, *terminare di fabbricare.*

Ἀπόκτισμα, ὑσ. l'action de finir de bâtir, *il terminare di fabbricare.*

Ἀποκτισμένος, η, ον. bâti entièrement, achevé d'être bâti, *fabbricato intieramente, finito d'essere fabbricato.*

Ἀποκτῶ, Ρ'. acquérir, *acquistare.* §. ἀποκτῶ δὶ ἀρμάτων, conquérir, *conquistare.* §. ἀποκτῶ πράγματα ἀκίνητα, ὑποστατικὰ, κτλ. acquêter, *acquistare.* §. ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω, obtenir, *conseguire, ottenere.*

Ἀπολαμβάνουσα, μετ. θηλ. celle qui obtient, *colei che ottiene.*

Ἀπολαμβάνω, Ρ'. obtenir, acquérir, *ottenere, conseguire.*

Ἀπολαμβάνων, μετ. celui qui obtient, *conseguitatore.*

Ἀπόλαυσις, ὑσ. acquisition, *conseguimento.* §. ἀπόλαυσις, impétration, *impetrazione.*

Ἀπολαυστικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁπῦ ἀπολαμβάνεται, impétrable, qu'on peut obtenir, *impetrabile.*

Ἀπολείπω, Ρ'. manquer, *mancare.*

Ἀπολείτουργα, ἐπίρ. après la messe, *dopo messa.*

Ἀπολελυμένος, η, ον. μετ. dégagé, ée. *sciolto, ta.* §. ἀπολελυμένος, ἀνεξάρτητος, absolu, ue. *assoluto, ta.* §. ἀπολελυμένος, ὁπῦ εἶναι τῆς ἀπωλείας, dissolu, *dissoluto.*

Ἀπολελυμένα, ἐπίρ. absolument, *assolutamente.*

Ἀπολέμητα, ἐπίρ. sans combat, *senza combattere.*

Ἀπολέμητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πολεμηθῇ, inattaquable, *inattaccabile.*

Ἀπόλεσις, ουσ. χαμός, déperdition, *diperdizione, smarrimento.*

Ἀπολίτευτος, η, ον. ἐπίθ. impoli, ie. incivil, ile. mal-gracieux, euse. *incivile, scortese.*

Ἀπολογητικός, ή, όν. ἐπίθ. apologétique, *apologetico, ca.*

Ἀπόλλων, ουσ. Apollon, *Apolline.*

Ἀπολνῶ, Ρ'. ἀφήνω, relâcher, quitter, *rilasciare.* §. ἀπολνῶ, ἀφήνω ἐλεύθερον, δίδω ἄδειαν, licentier, congédier, *licenziare, congedare.* §. ἀπολνῶ, ξεσφίγγω, débander, *allentare.*

Ἀπολογία, ὑσ. apologie, *apologia.*

Ἀπολογοῦμαι, Ρ'. se défendre, se justifier, *difendersi con ragioni.*

Ἀπόλυμμα, ουσ. ordures d'une chose lavée, ordure, *immondizie che restano dopo che una cosa è stata lavata.*

Ἀπολυθείς, ῦσα, μετ. celui ou celle qui a été relâché, *colui ò colei che è stato rilasciato.*

Ἀπολυμένος, η, ον. μετ. ἀφημένος, relâché, ée. quitté, ée. *rilasciato, ta.* §. ἀπολυμένος, ξετεντωμένος, débandé, ée. *allentato, ta.* §. ἀπολυμένος, ὁπῦ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσῃ, licentié, ée. congédié, ée. *licenziato, ta. congedato, ta.*

Ἀπολύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a relâché, *colui ò colei che ha rilasciato.*

Ἀπόλυσις, ουσ. ἄφημα, l'action de relâcher, de quitter, *il rilasciare.* §. ἀπόλυσις, ξετέντωμα, l'action de débander, *l'allentare.* §. ἀπόλυσις τῆς ἀκολουθίας, la fin des offices, *il fine degli offizj divini.*

Ἀπολυτίκιον, ουσ. absolutoire, *assolutorio.*

Ἀπολυτικόν, ὑσ. apolitique, *apolitico.*

Ἀπόλυτος, η, ον. ἐπίθ. ἀπολελυμένος, ἀνεξάρτητος, absolu, ue. *assoluto, ta.*

Ἀπολυτός, ή, όν. ἐπίθ. délié, ée. *sciolto, ta.*

Ἀπολυτρωθείς, μετ. racheté, ée. *redento, ta. riscattato, ta.*

Ἀπολυτρώνω, Ρ'. racheter, *redimere, riscattare.*

Ἀπολυτρώσας, σασα. μετ.

celui ἢ celle qui a ta-cheté, *colui ὴ colei che ha riscattato*.

Α᾽πολύτρωσις, ἡ σ. rachat, redemption, *riscatto*, *redenzione*.

Α᾽πολύτως, ἐπίῤ. absolument, *assolutamente*.

Α᾽πολύω, Ρ'. relâcher, relaxer, laisser aller, *rilasciare*, *liberare*. §. ἀπολύω, συγχωρῶ, absoudre, *assolvere*, *dar l'assoluzione*. §. ἀπολύω, ξετεντώνω, debander, lâcher, *allentare*, *mollare*.

Α᾽πολωλαίνω, Ρ'. faire devenir tout-à-fait fou, *far diventare pazzo intieramente*.

Α᾽πομακρά, ἰδὲ Μακρά.

Α᾽πομακραίνω, Ρ'. éloigner, *allontanare*. §. ἀπομακραίνω, ἀναβάλλω, prolonger, différer, *prolungare*, *differire*. §. ἀπομακραίνω, ξεμακρύνω, πηγαίνω μακρύτερα, s'éloigner, *allontanarsi*, *discostarsi*.

Α᾽πομακρυωθεὶς, εῖσα. μετ. éloigné, ée. *allontanato*, *discostato*, *ta*.

Α᾽πομάκρωσις, ἡ σ. éloignement, *allontanamento*, *discostamento*.

Α᾽πομακρωύω, ἰδὲ Α᾽πομακραίνω.

Α᾽πομακτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. ῥυφητικὸς, absorbant, ante. *assorbente*.

Α᾽πομεινάδια, ἡ σ. restes, réaidus, *rimasugli*, *resti*.

Α᾽πομείνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui est resté, *colui ὴ colei ch' è restato*.

Α᾽πομεύω, Ρ'. rester, *restare*. §. ἀπομένω, προσμένω, attendre, *attendere*, *aspettare*. §. ἀπόμεινα σαὶ γάδαρος, avoir un pied de nez, *restar con un palmo di naso*. §. ἀπομεύω μὲ τὰ χέρια ἄδεια, rester à mains vides, sans rien, *restar a mani vote*. §. ἀπομένω γελασμένος, être trompé, *restar ingannato*.

Α᾽πομυνάδιον, ἡ σ. reste, petit reste, *avanzaticcio*, *avanzo*, *resticciuolo*.

Α᾽πομνίσκω, ἰδὲ Α᾽πομεύω.

Α᾽πόμνημα, ἰδὲ Υ᾽πόμνημα.

Α᾽πομνημόνδυμα, ἡ σ. mémoires, *memorie*, *notizie*.

Α᾽πομνημονδύω, Ρ'. faire ressouvenir, *ricordare*.

Α᾽πομονὴ, κτλ'. ἰδὲ Υ᾽πομονὴ κτλ'.

Α᾽πομπρός, ἀπομπροσθά, ἐπίῤ. du devant, *dalla parte d' innanzi*.

Α᾽πομωραίνω, Ρ'. faire devenir stupide, *far diventare stupido*. §. ἀπομωραίνω τινὰ μὲ λόγια, amuser, bercer, donner des paroles, *dar canzone*, *dar ciance*, *lusingar con parole senza venir a conclusione*. §. ἀπομωραίνομαι, devenir stupide, *intarpidire*.

Α᾽πονα, ἐπίῤ. χωρὶς πόνον, sans douleur, *senza dolor*. §. ἄπονα, σκληρὰ, ἀσπλαγχνα, sans miséricorde, *spietatamente*.

Α᾽πονεκρωθεὶς, εῖσα, μετ. mortifié, ée. *mortificato*, *ta*.

Α᾽πονέκρωμα, ἡ σ. τὸ ἀπονέκρωμα τῆς σαρκὸς, macération, mortification, *macerazione*, *mortificazione*. §. ἀπονέκρωμα, τὸ ἀπονεκρώνειν, l'action de mortifier, *mortificamento*.

Α᾽πονεκρωμένος, η, ον. μετ. mortifié, ée. *mortificato*, *ta*.

Α᾽πονεκρώνω, Ρ'. mortifier, macérer, *mortificare*, *macerare*.

Α᾽πονεκρώνων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui mortifie, *colui ὴ colei che mortifica*.

Α᾽πονεκρώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a mortifié, maceré, *colui ὴ colei che ha mortificato*, *macerato*.

Α᾽πονέκρωσις, ἡ σ. mortification, macèration, *mortificazione*, *macerazione*.

Α᾽πονεκρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de mortifier, *mortificativo*, *va*.

Α᾽πονδύρωσις, ἡ σ. aponeurose, *aponeurosi*.

Α᾽πονδυρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aponeurotique, *aponeurotico*, *ca*.

Α᾽πονήρδυτα, ἐπίῤ. χωρὶς πονηρίαν, bonnement, sans malice, *senza malizia*, *bonariamente*, *alla buona*.

Α᾽πονήρδυτος, η, ον. ἐπίθ. bonasse, simple, sans malice, *bonario*, *risemplice*, *non malizioso*, *sa*.

Απομυσιραξιον. moignon.

Ἀπόνετος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν πονεῖ, qui ne cause point de douleur, *che non è doloroso, sa.* §. ἀπόνετος, ὅπου δὲν ἔχει πόνȣς, qui ne souffre, qui ne ressentit de douleur, *che non duole, che non soffre dolori.*

Ἀπονία, ουσ. indolence, *indolenza.* §. ἀπονία, σκληρότης, ἀσπλαγχνία, barbarie, cruauté, *inumanità, crudeltà.*

Ἀπόνιμμα, ουσ. lavure, *lavatura.*

Ἀπονιμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. entièrement, *lavato, ta. intieramente.*

Ἀπονίπτω, Ρ΄. laver entièrement, *lavare intieramente.*

[Ἀπ]όνοια, ὕσιας. μωρία, [τ]ρέλλα, folie, sottise, *[p]azzia, stoltezza.*

Ἄπονος, ἐπίθ. indolent, ente. *indolente.* §. ἄπονος, σκληρὸς, ἄσπλαγχνος, cruel, inhumain, *spietato.*

Ἀπονυκτερεύω, Ρ΄. ξενυχτίζω, passer la nuit à faire quelque chose, *pernottare.*

Ἀπόνετης, ἰδὲ Ἀφόνετης.

Ἀποξένωμα, ὕσ. aliénation, *alienazione, alienamento.*

Ἀποξενωμένος, η, ον. μετ. aliéné, ée. *alienato, ta.*

Ἀποξενόνω, Ρ΄. aliéner, *alienare.* §. ἀποξενόνω, ἀπομακρύνω, étranger, éloigner, *allontanare, scostare.* §. ἀποξενόνω τινὰ τῆς πατρίδος, expatrier, *spatriare.*

Ἀποξενώσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a aliéné, *colui ȣ colei che ha alienato.*

Ἀποξένωσις, ὕσ. aliénation, *alienazione.* §. ἀποξένωσις, ξεμάκρυμα, séparation, éloignement, *separazione, allontanamento.*

Ἀποξενωτὴς, ὕσ. qui aliéne, *alienatore.*

Ἀποξεχάνω, Ρ΄. oublier entièrement, *dimenticarsi intieramente.*

Ἀποξέχασμα, ουσ. l'action d'oublier tout-à fait, *lo scordarsi intieramente.*

Ἀποξεχασμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. tout-à-fait, *scordato, ta. intieramente.*

Ἀποξύλωμα, ἀποξυλόνω, ἰδὲ Παραξυλόνω, κτλ.

Ἀπόξυσμα, ὕσ. raclure, *raschiatura.*

Ἀποξυσμένος, η, ον. μετ. raclé, ée. *raschiato, ta.*

Ἀπόξυστος, η, ον. ἐπίθ. raclé, ée. ϗ poli, ie. *raschiato, ta. lisciato, ta.*

Ἀποξύω, Ρ΄. racler, *raschiare.*

Ἀπόξω, προθ. par dehors, *per di fuori.* §. τὸ ἀπόξω μέρος, le côté de dehors, *la parte di fuori.*

Ἀποπάνω, προθ. par dessus, *per di sopra.* §. τὸ ἀποπάνω μέρος, le côté de dessus, *la parte di sopra.*

Ἀπόπασχα, ἐπίρ. après pâque, *dopo pasqua.*

Ἀπόπατος, ὕσ. χέσιμον, cacade, *cacata.* §. ἀπόπατος, ἀναγκιὸν, χεζελόν, latrines, aisance d'une maison, chaise, *cacatojo, necessario.*

Ἀποπέμπω, Ρ΄. congédier, renvoyer, *mandar via, rimandare in dietro.* §. ἀποπέμποντας, en renvoyant, *mandando via.*

Ἀποπέμψας, ψασα, μετ. celui ȣ celle qui a renvoyé, *colui ȣ colei che ha rimandato in dietro.*

Ἀποπέμψιμον, ουσ. l'action de renvoyer, *il rimandare indietro.*

Ἀποπέρνω, Ρ΄. ἐλέγχω τινὰ, faire une mercuriale, une saccade, *fare un rabuffo, una bravata.* §. ἀποπέρνω, ἀντισκόπτω τὸν λόγον τινὸς, couper la parole à quelqu'un, *troncare la parola in bocca ad uno.*

Ἀπόπιμμα, ἰδὲ Ἀποπίωμα.

Ἀποπίνω, Ρ΄. boire tout-à-fait, *bere intieramente.*

Ἀποπίσω, προθ. par derrière, *per di dietro.* §. τὸ ἀποπίσω μέρος, le côté de derrière, *la parte di dietro.*

Ἀποπίωμα, ὕσ. τὸ ἀποπίωμα τινὸς, ἐκεῖνο ὅπȣ ἔμεινε ἀφ' ὅ, τινὰς ἔπιε, le reste de ce qu'un autre a bû, *abbeveraticcio.*

Ἀποπιωμένος, η, ον. μετ. bû tout-à-fait, *bevuto intieramente.*

Ἀπόπλεγμα, ὕσ. l'action de finir quelque chose qu'on tresse, *il terminare di trecciare una cosa.*

Ἀποπλεγμένος, η, ον. μετ. tressé, ée. entre-

las-

lassé, ée. tout-à-fait, *trecciato, intrecciato, ta. intieramente*. §. ἀποπλεγμένος, achevé d'être tressé, *terminato d'esser trecciato*.

Ἀ'ποπλέκω, P'. τελειώνω πλέκοντας, achever de tresser, *terminare di trecciare*. §. ἀποπλέκω, tresser tout-à-fait, *trecciare intieramente*.

Ἀ'ποπλήρωμα, P'. entier payement, *pagamento intiero*.

Ἀ'ποπληρωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. tout-à-fait, *pagato intieramente*.

Ἀ'ποπληρόνω, P'. payer tout-à-fait, payer jusqu'au dernier sou, *pagare intieramente*.

Ἀ'ποπλήρωμα, ὅσ. le comble, *la colmatura*.

Ἀ'ποπληρωμένος, η, ον. μετ. comblé, ée. *colmato, ta. colmo, ma*.

Ἀ'ποπληρώνω, P'. combler, *colmare*.

Ἀ'ποπληκτικός, ή, όν. ἐπίθ. apoplectique, *apoplettico, ta*.

Ἀ'ποπληξία, ὅσ. apoplexie, *apoplessia*. §. τὸν ἐχτύπησε, τὸν ἐβάρησεν ἡ ἀποπληξία, ἡ καταφορὰ, il a déjà eu une attaque d'apoplexie, *ha di già avuto un assalto d'apoplessia*.

Ἀ'πόπλυμα, ὅσ. rinçure, *sciacquatura*. §. ἀπόπλυμα, τὸ πλύσιμον τῶν δακτύλων, ἢ τοῦ στόματος τοῦ ἱερουργοῦντος, ablution, *abluzione*.

Ἀ'ποπλυμένος, η, ον. μετ. rincé, ée. *sciacquato, ta*.

Ἀ'ποπλύνω, P'. rincer, *sciacquare*.

Ἀ'ποπομπὴ, ἧσ. ἴδε Ἀ'ποπέμψιμον.

Ἀ'πορα, ἐπίρ. ἐνδεῶς, chichement, mesquinement, *meschinamente*.

Ἀ'πορήσας, μετ. qui a hésité, *che ha esitato, dubitato*.

Ἀ'πόρθητος, η, ον. ἐπίθ. inexpugnable, *inespugnabile*.

Ἀ'πορία, ἧσ. δισταγμὸς, perplexité, incertitude, *perplessità, esitamento*. §. εὑρίσκομαι εἰς ἀπορίαν, hésiter, être incertain, balancer, *esitare, dubitare, esser in dubbio, esser incerto, ambiguo*. §. ἀπορία, ἔνδεια, pénurie, *penuria*. §. ἀπορία τῆς συνειδήσεως, cas de conscience, *caso di conscienza*. §. ἀπορία, doute, difficulté, *dubbio, ambiguità, difficoltà*.

Ἀ'πορος, η, ον. ἐπίθ. ἐνδεὴς, nécessiteux, euse. *necessitoso, sa*.

Ἀ'πορρόφημα, ἀπορρόφισμα, οὖσ. absorption, *assorbimento*.

Ἀ'πορροφημένος, ἀπορροφισμένος, η, ον. μετ. absorbé, ée. englouti, ie. *assorbito, ta*.

Ἀ'πορροφῶ, P'. absorber, engloutir, *assorbire, ingojare*.

Ἀ'πορπάτητος, ἴδε Ἀπεριπάτητος.

Ἀ'πόρρητος, η, ον. ἐπίθ. κρύφιος, μυστικὸς, secret, te. caché, ée *segreto, ta*. §. τὸ ἀπόρρητον, οὖ. le secret, il *segreto*. §. ὁ τῶν ἀπορρήτων, secrétaire, *segretario*.

Ἀ'πόρριγμα, οὖσ. refus, *rifiuto*. §. αὐτὸς εἶναι ἕνα ἀπόρριγμα τῆς φύσεως, c'est un avorton, *egli è un aborto*. §. τὸ ἀπόρριγμα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, la chiasse du genre humain, *la feccia del genere umano, del popolo*.

Ἀ'πορριγμένος, η, ον. μετ. rebuté, ée. rejeté, ée. *ributtato, ta. rigettato, ta. rifiutato, ta*.

Ἀ'πορρίξιμον, ὅσ. rebut, refus, *ripulsa, rifiuto*.

Ἀ'πορρίπτω, P'. rebuter, rejeter, *ributtare, rifiutare, rigettare, gettar via*. §. ἀπορρίπτω [illegible] προσφερόμενον, refu[illegible] *rifiutare*.

Ἀ'πορρίψιμον, ἀπόρριψις, ὅσ. refus, *rigettamento, rifiuto*.

Ἀ'πορρίχνω, ἴδε Ἀπορρίπτω.

Ἀ'πορῶ, P'. ἔρχομαι εἰς ἀπορίαν, douter, hésiter, être ambigu, être incertain, *dubitare, esitare, essere ambiguo, incerto*.

Ἀ'ποσβενῶ, ἀποσβύνω, P'. éteindre tout-à-fait, *spegnere, estinguere intieramente*.

Ἀ'πόσβυσμα, οὖσ. extinction, *estinguimento*.

Ἀ'ποσβυσμένος, η, ον. μ[illegible] éteint, te. *estinto, ta*.

Ἀ'ποσιώπησις, οὖσ. σχῆμα ῥητορ. reticence, *reticenza, aposiopesi*.

Ἀ'ποσκεπάζω, P'. passer sous

silence, *passare sotto silenzio*. §. ἀποσιωπῶ, κρύπτω, cacher, *nascondere*.

Ἀποσκαμμένος, η, ον. μετ. achevé d'être creusé, *scavato intieramente, finito d'essere scavato*.

Ἀποσκάψιμον, ούν. l'action d'achéver de creuser, *il finir di scavare*.

Ἀποσκάπτω, P. achever de creuser, *finir di scavare*.

Ἀποσκεπάζω, P. couvrir, *coprire*. §. ἀποσκεπάζω μίαν ὑπόθεσιν, assoupir, étouffer, *acchetare, addormentare, sopire*. §. ἀποσκεπάζω, κρύπτω, pallier, *palliare*. §. ἀποσκεπάζω, ἀποσιωπῶ, taire, passer sous silence, *passare sotto silenzio*.

Ἀποσκεπαστῆς, ούου. μετ. celui ò celle qui a assoupi, étouffé, *colui ò colei che ha assopito, acchetato*.

Ἀποσκέπασμα, τος. l'action de couvrir, *il coprire, coprimento*. §. ἀποσκέπασμα, palliation, *palliazione*. §. ἀποσκέπασμα, assoupissement, étouffement, *acchetamento, assopimento*.

Ἀποσκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, erte. *coperto, ta*. §. ἀποσκεπασμένος, ἡσυχασμένος, κρυμμένος ὀλίγον, assoupi, ie. étouffé, ée. *assopito, ta. acchetato, ta*. §. ἀποσκεπασμένος, κρυμμένος, pallié, ée. *palliato, ta*.

Ἀποσκεπαστά, ἐπίρ. couvertement, en cachette, secrétement, *velatamente, occultamente, di nascosto*.

Ἀποσκεπαστός, ή, όν. couvert, erte. caché, ée. *coperto, nascosto, ta. celato, ta*. §. λόγια ἀποσκεπαστά, mots couverts, paroles couvertes, *parole equivoche, oscure*.

Ἀποσκευή, ῆς. τὰ ἀσκεύη τοῦ στρατιώτη διὰ νὰ στρατεύσῃ, bagage, *bagaglio*.

Ἀποσπερῆς, ἐπίρ. du soir, *della sera*.

Ἀποσπόρι, ὑσ. ὅπου λέγεται τὸ ὕστερινὸν παιδὶ τινός, le dernier des enfans de quelqu'un, *l'ultimo de' figli di qualcheduno*.

Ἀποσπορίζω, P. monter en graine, *sementire*.

Ἀποσπορίασμα, ὑσ. l'action de monter en graine, *il sementire*.

Ἀποσπορίασμένος, η, ον. μετ. monté en graine, *sementito*.

Ἀπόσταγμα, ὑσ. distillation, *distillazione*. §. ἀπόσταγμα, παύσιμον τοῦ σταλάζειν, cessation de la distillation, *cessamento della distillazione*.

Ἀποστάζω, P. distiller, *distillare*. §. ἀποστάζω, παύω τοῦ νὰ στάζω, cesser de distiller, *cessare di distillare*. §. ἀποστάζω, ἰδὲ Ἀποσταίνω, Κυράζω.

Ἀποστάλαγμα, τος. coulage, *scolo, colatura*.

Ἀποσταλαγμένος, η, ον. μετ. coulé, ée. filtré, ée. *colato, ta. filtrato, ta*.

Ἀποσταλάζω, P. couler, filtrer, *colare, filtrare*.

Ἀπόσταμα, ὑσ. lassitude, fatigue, *stancamento*.

Ἀποσταμένος, η, ον. μετ. las, se. fatigué, ée. harassé, ée. *stanco, ca. stancato, ta. stracco, ca*.

Ἀπόσταξις, ὑσ. distillation, *distillazione*.

Ἀποστασία, ὑσ. rebellion, *ribellione*. §. ἀποστασία πίστεως, apostasie, *apostasia, rinegamento di religione*.

Ἀποστάσιον, ὑσ. τὸ διαζύγιον, répudiation, *ripudio, repudio*.

Ἀπόστασις, ὑσ. absence, *assenza, lontananza*. §. ἀπόστασις, ξεμάκρυμα, éloignement, *allontanamento*.

Ἀποστάτημα, ὑσ. rebellion, révolte, soulèvement, *ribellamento, ribellazione*.

Ἀποστατημένος, η, ον. μετ. révolté, ée. soullié, ée. *ribellato, ta*.

Ἀποστάτης, ούου. rebelle, *ribelle*. §. ἀποστάτης τῆς θρησκείας, apostat, *apostata*.

Ἀποστατῶν, μετ. qui s'est révolté, *che si è ribellato*.

Ἀποστατῶ, P. se rebeller, se révolter, se soulèver, *ribellarsi*. §. ἀποστατῶ, ἀρνοῦμαι τὴν θρησκείαν, apostasier, *apostatare*.

Ἀποστατῶν, μετ. rebelle, mutin, seditieux, qui se

se revolte, *ribellante*, *sedizioso*, *che si rivolta*, *che si ribella*.

Ἀποστάφυλα, ὢσ. les grappes qu'on recueille après les vendanges, *i grappoli che si raccolgono dopo la vendemmia*.

Ἀποστέλλω, P. envoyer, *inviare*, *spedire*.

Ἀποστενώ, P. Ἐν. κυράζω τινά, fatiguer, lasser, *faticare*, *stancare*. §. ἀποστενῶ, κυράζομαι, se lasser, se fatiguer, *stancarsi*, *straccarsi*.

Ἀποστέρδιμα, ὢσ. l'action de priver entièrement, *il privare affatto*.

Ἀποστερδιτικός, ή, όν. ἐπίθ. privatif, ive. *privativo*, *va*.

Ἀποστέρδισις, ούσ. privation entière, *privazione totale*.

Ἀποστερδώ, P. priver entièrement, *privare intieramente*.

Ἀποστέρησις, ἰδὲ Ἀποστέρδισις.

Ἀποστηθίζω, P. διηγῦμαι ἐκ στήθυς, réciter, *recitare*. §. ἀποστηθίζω, apprendre par cœur, *imparare a mente*.

Ἀπόστημα, ὢσ. abcès, apostème, *ascesso*, *apostema*. §. γίνομαι ἀπόστημα, μεταβάλλομαι εἰς ἀπόστημα, abcèder, apostumer, *formarsi un ascesso*, *impostemire*.

Ἀποστολή, ὢσ. στέμψιμον, στάλσιμον, expédition, *spedizione*. §. ἀποστολή, τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, apostolat, *apostolato*.

Ἀποστολικά, ἐπίρ. apostoliquement, *apostolicamente*.

Ἀποστολικός, ή, όν. ἐπίθ. apostolique, *apostolico*. §. τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, apostolat, *apostolato*.

Ἀποστολικῶς, ἰδὲ Ἀποστολικά.

Ἀπόστολος, ούσ. apôtre, *apostolo*. §. ἀπόστολος, ἡ βίβλος, épître, *epistola*.

Ἀποστομίζω, P. donner un démenti, *dare una mentita*. §. ἀποστομίζω, faire taire, *far tacere*.

Ἀποστόμισμα, ὢσ. l'action de faire taire, *il far tacere*.

Ἀποστομισμένος, η, ον. muet, te. qui ne parle pas, à qui on a imposé silence, *fatto ammutolire*.

Ἀποστομῶ, ἰδὲ Ἀποστομίζω.

Ἀποστραμμένος, η, ον. μετ. refusé, ée. rebuté, ée. *ributtato*, *ta*. *rifiutato*, *ta*.

Ἀποστρέφω, P. rebuter, refuser, *ributtare*, *ricusare*. §. ἀποστρέφω, γυρίζω ὀπίσω, retourner, *ritornare*. §. ἀποστρέφομαι, avoir en horreur, *aver in orrore*. §. ἀποστρέφομαι, répugner, *ripugnare*, *antipatizzare*.

Ἀποστρέψιμον, ὢσ. refus, *rifiutamento*, *ricusamento*.

Ἀποστροφή, ὢσ. aversion, répugnance, éloignement, *avversione*, *ripugnanza*. §. ἀποστροφή ῥητορ. apostrophe, *apostrofe*.

Ἀπόστροφος, ὢσ. apostrophe, *apostrofe*. §. βάνω ἀπόστροφον, mettre une apostrophe, *apostrofare*.

Ἀποσυμά, προθ. de près, *da vicino*.

Ἀποσυνάγωγος, ἐπίθ. chassé de la synagogue, *scacciato dalla sinagoga*. §. μὲ ἔκαμαν ἀποσυνάγωγον, ἤτοι μὲ ἀπέῤῥιψαν ἀπὸ μίαν συνέλευσιν, ἀπὸ μίαν συναναστροφήν, on m'a expulsé, chassé, *sono stato espulso*.

Ἀπόσυρμα, ούσ. contraction, raccourcissement, *ritiramento*.

Ἀποσυρμένος, η, ον. μετ. rétréci, ie. rétiré, ée. *ritirato*, *ta*.

Ἀποσύρνω, P. raccourcir, *ristringere*.

Ἀποσφάζω, ἰδὲ Σφάζω.

Ἀποσφαλίζω, P. πολιορκῶ, assiéger, *assediare*.

Ἀποσφάλισμα, ούσ. πολιόρκημα, ούσ. siège, l'action d'assiéger, *l'assediare*.

Ἀποσφαλισμένος, η, ον. πολιορκημένος, assiegé, ée. *assediato*, *ta*.

Ἀποσφαλισμός, ἰδὲ Ἀποσφάλισμα.

Ἀποσφαλῶ, ἰδὲ Ἀποσφαλίζω.

Ἀποσφίγγω, P. serrer, lier étroitement, *distrignere*.

Ἀποσφιγμένος, η, ον. μετ. serré, ée. lié, ée. étroitement, *serrato*, *ta*. *strettamente*.

Ἀποσφίξιμον, ὢσ. l'action de

de lier étroitement, *il serrare strettamente*.

Ἀπόχολα, ἐπίῤ. ὕστερα ἀπὸ τὰς ἑορτὰς, τὰς χολὰς, après les féries, *dopo le ferie*. §. ἀπόχολα, ὕστερα ἀπὸ τὸ σχολεῖον, après la leçon, après l'école, *dopo la scuola*, *dopo la lezione*.

Ἀποχολάζω, Ρ΄. παύω ἀπὸ τὴν δουλειὰν, fêter, cesser de travailler, *far feria*, *cessare dal lavoro*.

Ἀποσώνω, Ρ΄. accomplir, achever entièrement, *compiere*, *finire*, *terminare intieramente*.

Ἀπόσωσμα, οὐσ. accomplissement, complement, achevement, execution entière, *compimento*, *finimento*.

Ἀποσωσμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. complet, te. *compiuto*, *ta*.

Ἀπόταγμα, κτλ. ἰδὲ Ὑποταγὴ, κτλ.

Ἀποτάζω, Ρ΄. Ἐν. ἐν χρήσει, δὲν ἀποτάζω τίποτες, n'avoir pas la maille, *non avere un quattrino*.

Ἀπόταξις, ὑσιας. ἐκούσιος παραίτησις, abdication, *abdicazione*, *rinunzia*. §. ἀπόταξις, ἡ ἄρνησις, ἐξόμωσις τῆς αἱρέσεως, ἢ ψεύδους θρησκείας, abjuration, *abbiurazione*. §. ἀπόταξις, παραίτησις, ἄφησις, renoncement, *rinunzia*.

Ἀποτάσσω, Ρ΄. ἀρνοῦμαι τὴν αἵρεσιν, ἢ ψευδῆ θρησκείαν, abjurer, *abbiurare*.

Ἀποτελείωμα, ὑσ. accomplissement, achevement, *compimento*.

Ἀποτελειωμένος, η, ον. μετ. achevé, ée. *compiuto*, *finito*, *ta*.

Ἀποτελειώνω, Ρ΄. accomplir, achever, *compiere*.

Ἀποτελείωσις, ὑσ. achevement, *finimento*.

Ἀποτελειωτικὸς, ἡ, όν. qui perfectionne, *perfettivo*, *va*.

Ἀποτέλεσμα, οὐσ. effet, *effetto*.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. efficient, ente. *efficiente*.

Ἀποτελῶ, Ρ΄. effectuer, *effettuare*.

Ἀποτζίπωμα, ὑσ. effronterie, *sfrontatezza*.

Ἀποτζίπωτος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. *sfrontato*, *ta*.

Ἀποτίμημα, ὑσ. ἰδὲ Ἀποτίμησις.

Ἀποτιμημένος, η, ον. μετ. ξετιμημένος, estimé, ée. *stimato*, *ta*. §. ἀποτιμημένος, censuré, ée. *censurato*, *ta*.

Ἀποτιμητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. censurable, *censurabile*.

Ἀποτίμησις, ὑσ. ξετίμημα, estimation, *stima*. §. ἀποτίμησις, φόρος, τέλος, cens, *censo*.

Ἀποτιμητὴς, ὑσ. estimateur, *stimatore*. §. ἀποτιμητὴς, ἐλεγκτὴς, censeur, *censore*.

Ἀποτιμῶ, Ρ΄. estimer, évaluer, *stimare*. §. ἀποτιμῶ, ἐλέγχω, censurer, *censurare*.

Ἀποτίναγμα, ὑσ. secouement, *scossa*.

Ἀποτιναγμένος, η, ον. secoué, ée. *scosso*, *sa*.

Ἀποτινάζω, Ρ΄. secouer, [illegible]

Ἀποτολμὴ, ἀποτόλμημα, ὑσ. hardiesse, *ardire*.

Ἀποτολμήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a osé, *colui ò colei che ha avuto l'ardire*.

Ἀποτολμῶ, Ρ΄. oser, avoir la hardiesse, *aver l'ardire*.

Ἀποτολμῶν, ῶσα. μετ. qui a la hardiesse, *che ha l'ardire*.

Ἀποτομὴ, ὑσ. ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου, la décollation de S. Jean, *la decollazione di S. Giovanni*.

Ἀπότομος, η, ον. ἐπίθ. escarpé, ée. *scosceso*, *sa*. §. λίθος ἀπότομος, roche, rocher, *roccia*, *scoglio*, *rupe*.

Ἀποτότες, ἐπίῤ. dès-lors, dès ce temps là, *da quel tempo*, *d'allora*.

Ἀποτρέπω, Ρ΄. divertir, distraire, *distornare*.

Ἀποτρίβω, Ρ΄. broyer entièrement, *tritare*, *ridurre in polvere intieramente*.

Ἀπότριμμα, οὐσ. broyement total, *tritamento intiero*.

Ἀποτριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. entièrement, *tritato*, *ta*. *triturato*, *ta*. *intieramente*.

Ἀποτρίπτω, ἰδὲ Ἀποτρίβω.

Ἀπότριψις, ὑσ. l'action de broyer entièrement, *il tritare totalmente*.

Ἀποτρόπαιος, ἐπίθ. abomi-

minable, détestable, *abhominevole*, *esecrabile*.

Ἀποτροπή, ῆς. dissuasion, *dissuasione*.

Ἀπότρυγα, ἐπίρ. après les vendanges, *dopo la vendemmia*.

Ἀποτρυγηθείς, εῖσα. μετ. qui a été tout-à-fait vendangé, *ch' è stato vendemmiato intieramente*.

Ἀποτρύγημα, ους. achevement des vendanges, *finimento della vendemmia*.

Ἀποτρυγημένος, η, ον. μετ. vendangé tout-à-fait, *vendemmiato intieramente*, καὶ grappillé, *raspollato*.

Ἀποτρύγια, ων. πληθ. grappes qu'on recueille après la vendange, *i grappoli che si raccolgono dopo la vendemmia*.

Ἀποτρυγῶ, Pʹ. τελειώνω τὸν τρύγον, achever de vendanger, *terminare la vendemmia*. §. ἀποτρυγῶ, σωριάζω τὰ ἀπομεινάρια τοῦ τρύγου, grappiller, *raspollare*.

Ἀποτρώγω, Pʹ. τελειώνω νὰ φάγω, finir de manger, *finir di mangiare*. §. ἀποτρώγοντας, après avoir mangé, *dopo aver mangiato*.

Ἀποτυγχάνω, Pʹ. ne pas obtenir, *non ottenere*.

Ἀποτυφλωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été aveuglé, ée. tout-à-fait, *colui o colei ch' è stato acciecato, ta. intieramente*.

Ἀποτυφλωμένος, η, ον. μετ. aveuglé, ée. tout-à-fait, *acciecato, ta. intieramente*.

Ἀποτυφλωμός, οῦ. aveuglement total, *acciecamento totale*.

Ἀποτυφλώνω, Pʹ. aveugler tout-à-fait, *acciecare intieramente*.

Ἀποτύφλωσις, ῆς. l'action d'aveugler entièrement, *l'acciecare intieramente*.

Ἀποτυχαίνω, ἰδὲ Ἀποτυγχάνω.

Ἀποτύχημα, ἰδὲ Δυστυχία.

Ἀποτυχία, ῆς. l'action de déchoir de son espérance, *l'ingannarsi nella sua speranza*.

Ἀποτῶρα, ἐπίρ. il y a peu, tantôt, un peu auparavant, *poco fa, poco tempo fa, poco anzi*.

Ἀπούλητος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ πωλημένος, qui n'est pas vendu, ue. *non venduto, ta*. §. ἀπούλητος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πουληθῇ, qui ne se peut vendre, *che non si può vendere*.

Ἄπους, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἔχει ποδάρια, qui n'a pas de jambes, *sgambato, ta*.

Ἀπουσία, ουσίας. absence, éloignement, *assenza*.

Ἀπόφαγα, ους. après le manger, *dopo il mangiare*.

Ἀποφάγι, ους. ὅσα μένουσιν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ φαγητόν, les restes de la table, *gli avanzi della mensa*. §. τὰ ἀπόφαγια, τὰ πωρικὰ καὶ ἄλλα ὁποῦ φέρουσιν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ φαγητόν, le dessert, *le frutta, ed altre cose dopo pasto*.

Ἀποφαγωμένος, η, ον. μετ. mangé, ée. tout-à-fait, *mangiato, ta. intieramente*.

Ἀποφαίνομαι, Pʹ. paroître, *apparire*.

Ἀποφανερωθείς, εῖσα. μετ. qui a été révelé, ée. *ch' è stato rivelato*.

Ἀποφανέρωμα, ους. révélation, *rivelamento*.

Ἀποφανερωμένος, η, ον. μετ. révelé, ée. *rivelato, ta*.

Ἀποφανερώνω, Pʹ. révéler, *rivelare*.

Ἀποφανερώσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a révelé, *colui o colei che ha rivelato*.

Ἀποφανέρωσις, ῆς. révélation, *rivelazione*.

Ἀποφανερωτικός, ή, όν. ἐπίθ. de révelation, *di rivelazione*.

Ἀποφασίζω, Pʹ. décider, arrêter, *risolvere*. §. ἀποφασίζω, διορίζω, déterminer, *determinare, stabilire*. §. ἀποφασίζω, κάμνω ἀπόφασιν, κρίνω, juger, *giudicare, sentenziare*. §. τέλος πάντων τί ἀποφασίζεις; enfin que resolvez vous? *finalmente cosa risolvete?* §. τί ἀπεφάσισε τὸ συμβούλιον; qu'a-t-on résolu dans le conseil? *cosa è stato risoluto nel consiglio?* §. τὸν ἀποφάσισαν εἰς θάνατον, ils l'ont condamné à mort, *l'hanno condannato a morte*. §. ἀποφασίζω, βάνω εἰς

τὸν

σεν νῦν μου, se proposer, délibérer, far proponimento. §. ἀποφασίζομαι διὰ, se resoudre, risolversi, determinarsi.

Ἀπόφασις, ὐσ. διάλυσις, ὁρισμός, decision, definition, decisione. §. ἀπόφασις κριτοῦ, jugement, sentence, arrêt, giudizio, sentenza. §. ἀπόφασις, résolution, risoluzione. §. ἔκαμεν ἀπόφασιν νὰ ζήσῃ εἰρηνικά, il a fait resolution, il a déterminé de vivre en paix, ha risoluto, ha stabilito di vivere in pace. §. ἐξ ἀποφάσεως, infailliblement, immanquablement, absolument, infallibilmente, immancabilmente, assolutamente. §. μὲ ἀπόφασιν κριτοῦ, par sentence, par arrêt, sentenzievolmente, per sentenza.

Ἀποφασίσας, οῦσα. μετ. celui ou celle qui a resolu, determiné, arrêté, κτλ. colui ò colei che ha risoluto, determinato, deciso, κτλ.

Ἀποφασισμένα, ἰδὲ Ἀποφασιστικά.

Ἀποφασισμένος, η, ον. μετ. ὁρισμένος, décidé, ée. deciso, sa. §. ἀποφασισμένος, διωρισμένος, arrêté, ée. determiné, ée. determinato, ta. stabilito, ta. §. ἀποφασισμένος, κριμένος, jugé, ée. giudicato, ta. sentenziato, ta. §. ἀποφασισμένος ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς διὰ θάνατον, désespéré par les medecins, disperato da' medici. §. τὸ ἀποφασισμένον, le destin, la destinée, il destino.

Ἀποφασισμὸς, ἰδὲ Ἀπόφασις.

Ἀποφασιστὴς, ὐσ. celui qui arrête, qui juge, colui che decide, giudica.

Ἀποφασιστικὰ, ἐπίρ. décisivement, decisivamente. §. ἀποφασιστικὰ, μὲ ἀπόφασιν, avec résolution, avec délibération, con proponimento, con risoluzione.

Ἀποφασιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. décisif, ive. decisivo, va.

Ἀποφατικὸς, ή, όν. ἐπίθ. négatif, ive. negativo, va.

Ἀποφεύγω, P. se dérober, échapper, sottrarsi, scappare. §. ἀποφεύγω, ἐκφεύγω, γλυτώνω, éviter, schivare, evitare. §. ἀποφεύγοντας, en evitant, evitando.

Ἀπόφθεγμα, ατος. apophthegme, dit, apoftegma, detto, motto.

Ἀποφόρτωμα, ἰδὲ Ξεφόρτωμα.

Ἀποφορτώνω, ἰδὲ Ξεφορτώνω.

Ἀποφυγὴ, ῆς. subterfuge, détour, échapatoire, sutterfugio, scampo.

Ἀπόφυσις, ὐσ. apophyse, apofisi.

Ἀποχαιρετήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a dit adieu, qui a pris congé, colui ò colei che ha detto addio, che ha preso congedo.

Ἀποχαιρέτισμα, ὐσ. congé, congedo.

Ἀποχαιρετισμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a pris congé, che ha preso congedo.

Ἀποχαιρετισμὸς, ὐσ. congé, les adieux, congedo, addio.

Ἀποχαιρετῶ, P. saluer, dire adieu a quelqu'un, salutare, dire addio a qualcuno. §. ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé, congedarsi, prendere congedo. §. ἀφ' οὗ ἀποχαιρετήθηκα, après avoir pris congé, dopo aver preso congedo.

Ἀποχερία, ὐσ. κομμάτι ὅπου προσφέρει τινὰς εἰς τὴν τράπεζαν, κρέας ἢ ἄλλο τι, morceau, boccone.

Ἀποχερίζω, P. présenter un morceau à quelqu'un des conviés, presentare un boccone a qualcuno de' convitati.

Ἀποχὴ, ὐσ. διάστημα, μάκρυμα, distance, distanza. §. ἀποχὴ κρέατος, τῶν παθῶν, κτλ. abstinence, astinenza.

Ἀπόχηρος, ἐπίθ. veuf, vedovo.

Ἀποχρῶν, μετ. bastant, ante. suffisant, ante. bastante, sufficiente.

Ἀποχρώντως, ἐπίρ. compétemment, competentemente.

Ἀποχύνω, P. verser, épancher, répandre, effondere, spargere fuori.

Ἀπόχυσις, ὐσ. effusion, épanchement, effusione.

Ἀποχώρησις, οὐσ. totale

séparation, *separazione totale*.

Α'ποχώρησμα, ουσ. l'action de séparer, *separamento*.

Α'ποχωρησμένος, η, ον. μετ. séparé, ée. entièrement, *separato intieramente*.

Α'ποχωρίζω, Ρ'. séparer entièrement, *separare intieramente*.

Α'ποχωρισμός, ὑσ. séparation, *separazione*.

Α'ποχωριστής, ὑσ. qui sépare, *separatore*.

Α'ποχωριστικός, ή, όν. ἐπίθ. séparatif, ive, *separativo, va*.

Α'ποψάλλω, Ρ'. achever de chanter, *finir di cantare*. §. ἀπόψαλεν ἡ λειτουργία, la messe est-elle finie? *la messa è finita?*

Α'ποψαλμένος, η, ον. μετ. achevé d'être chanté, *terminato d' esser cantato*.

Α'πόψε, ce soir, *stasera, questa sera*. §. ἀπόψε τὴν νύκτα, cette nuit, *questa notte*.

Α'πόψημα, ὑσ. décoction, *decozione*.

Α'ποψηφησία, ὑσ. mépris, negligence, *trascuraggine, dispregio*.

Α'ποψηφῶ, Ρ'. mépriser, négliger, ne faire aucun cas, *trascurare, dispreggiare*.

Α'πραγα, ἐπίρ. χωρὶς πρᾶξιν, sans expérience, *senza esperienza*. §. ἀπραγα, ἀργά, ὀκνηρά, χωρὶς δυλειάν, oisivement, *oziosamente*.

Α'πραγος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἔχει πρᾶξιν, qui n'a point d'expérience, *che non ha sperienza, inesperto, ta*. §. ἄπραγος, ὀκνηρός, ἄεργος, oisif, ive. *ozioso, sa*.

Α'πράγμων, ἐπίθ. qui n'est pas curieux, euse. qui ne se soucie de rien, *che non è curioso, sa. indolente*.

Α'πρακτα, ἐπίρ. χωρὶς πρᾶξιν, sans expérience, *senza esperienza*.

Α'πρακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἔχων πρᾶξιν, qui n'a point d'expérience, *imperito, ta. inesperto, ta*. §. ἄπρακτος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν, impraticable, *impraticabile*.

Α'πρακτότατος, ἐπίθ. très-ignorant, *imperitissimo, inespertissima*.

Α'πραξία, ὑσ. ἀργία, ὀκνηρία, inaction, *inazione*. §. ἀπραξία, ἡ μὴ ἐμπειρία, impéritie, *imperizia*.

Α'πρεπα, ἐπίρ. indécemment, *indecentemente, inconvenientemente*.

Α'πρέπεια, ὑσ. messéance, indécence, *indecenza, disdicevolezza, inconvenienza*.

Α'πρεπέστατα, ἐπίρ. très-indécemment, *indecentissimamente*.

Α'πρεπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très indecent, ente. *indecentissimo, ma. inconvenientissimo, ma*.

Α'πρεπής, ἐπίθ. messéant, ante. mal-séant, ante. indecent, ente. *indecente, sconveniente, disdicente, inconvenevole*.

Α'πρεπος, η, ον. ἐπίθ. indecent, ente. *indecente*. §. ἄπρεπον εἶναι, il est indécent, *è indecente*.

Α'πρίλιος, ὑσ. avril, *aprile*.

Α'προβίβαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été promu, ue. *non promosso, sa*.

Α'προβλέπτως, ἰδὲ Ἀπρομήθως.

Α'προβόδητος, ἰδὲ Ἀξεπροβόδιστος.

Α'προίκιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de dot, *indotato*.

Α'προκοπα, ἐπίρ. χωρὶς προκοπὴν, d'une manière peu profitable, *senza profitto*. §. ἀπρόκοπα, ἀνεπιτήδεια, mal-adroitement, *goffamente, inettamente*.

Α'προκοπία, ουσ. mal-adresse, *goffaggine*.

Α'πρόκοπος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui ne fait point de progrès, *colui o colei che non profitta, che non fa progresso*. §. ἀπρόκοπος, ἀνεπιτήδειος, mal-adroit, *inetto, goffo*.

Α'προλογίαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas prémedité, ée. *non premeditato, ta*.

Α'προμήθως, η, ον. ἐπίθ. dépourvu, ue. *sprovveduto, ta. sprovvisto, ta*.

Α'προνοησία, ουσ. imprudence, manque de réflexion, *improvidenza, mancanza di riflessione*.

Α'προνόητα, ἐπίρ. inconsidérément, sans réflexion, *improvidamente*.

Α'προνόητος, η, ον, ἐπίθ. imprudent, ente. *improvido*, *da*.

Α'προσδόκητος, η, ον. ἐπίθ. inattendu, ue. inespéré, ée. inopiné, ée. *inaspettato*, *ta*. *inopinato*, *ta*.

Α'προσδοκήτως, ἐπίρ. inopinément, inespérément, *inopinatamente*, *inaspettatamente*.

Α'πρόσδεκτος, η, ον. ἐπίθ. inadmissible, *inammissibile*.

Α'πρόσεκτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν προσέχει inattentif, ive. inapliqué, ée. inconsidéré, ée. *disapplicato*, *ta*. *disattento*, *ta*. *inavveduto*, *ta*.

Α'προσεξία, ἡ. inadvertance, inattention, *inavvertenza*, *disattenzione*. §. ἐξ ἀπροσεξίας, par mégarde, *inavvertentemente*, *inavvedutamente*.

Α'πρόσιτος, ἐπίθ. qui n'est pas abordable, inaccessible, *inaccessibile*.

Α'πρόστακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point été ordonné, *incomandato*, *ta*. §. ἀπρόστακτος, ὁποῦ δὲν ἐπροστάχθη, δὲν ἔλαβε προσταγὴν, qui n'a pas eu des ordres, *che non ha avuto ordini*.

Α'προστάτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas protegé, ée. qui n'a point de protecteurs, *non protetto*, *ta*. *che non ha protettori*.

Α'προσωποληπτος, ἡ. qui ne fait acceptation de personnes, *che non è accettatore di persone*.

Α'προσωποληπτως, ἐπίρ. sans acceptation de personnes, *senza parzialità*.

Α'πρόσωπον, ουσ. impersonnel, *impersonale*.

Α'προσώπως, ἐπίρ. impersonnellement, *impersonalmente*.

Α'προφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. inexcusable, *inescusabile*.

Α'προφασίστως, ἐπίρ. sans excuse, *inescusabilmente*, *senza scusa*, *senza pretesto*.

Α'πρόφθαστος, η, ον. ὁποῦ δὲν προφθάνεται, qu'on ne peut atteindre, *che non si può arrivare*.

Α'προφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. inconsidéré, ée. *incauto*, *ta*.

Α'πταιστα, ἐπίθ. sans faute, *senza colpa*.

Α'πταιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas coupable, innocent, ente. *innocente*, *non colpevole*.

Α'πτερος, ἀπτέρυγος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'ailes, *che non ha ale*, *privo di ale*.

Α'πυργος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de tours, qui n'est pas fortifié avec des tours, *che non ha torri*, *che non è difeso*, *sa*. *con torri*.

Α'πυρος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν καίεται, apyre, *incombustibile*.

Α'πύρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas échauffé, ée. *non riscaldato*, *ta*. §. ἀπύρωτος, ὁποῦ δὲν εἶναι πυρωμένος, κοκκινισμένος εἰς τὴν φωτιὰν, qui n'est pas enflammé, rougi de feu, *non infocato*.

Α'πώλεια, ἡ. χαμὸς, ἀφανισμα, déperdition, perdition, *diperdizione*, *perdizione*. §. ἀπώλεια, ἀσωτεία, débauche, *libertinaggio*, *dissolutezza*. §. ζῶ εἰς τὴν ἀπώλειαν, vivre dans l'abandon, *vivere nella dissolutezza*. §. ἀπώλεια, χάσιμον, perte, *perdita*. §. ἄνθρωπος τῆς ἀπωλείας, ἄσωτος, dissolu, libertin, *uomo dato al libertinaggio*, *dissoluto*. §. δοσμένος εἰς τὴν ἀπώλειαν, c'est un abandonné, *egli è uno sviato*.

Α'πὼν, μετ. absent, ente. *assente*, *lontano*, *na*.

Α'ρα, Συνδ. τὸ λοιπὸν, donc, *dunque*. §. ἄρα, à ce qu'on voit, *siccome pare*. §. ἄρα, ἴσως, peut-être, *forse*. §. ἄρα, κατὰ τῆς λογικῆς, ergo, *ergo*.

Α'ρὰ, ἡ. κατάρα, imprécation, malediction, *imprecazione*, *maledizione*.

Α'ραγε, Συνδ. peut être, *forse*, *può essere*.

Α'ραγμα, ουσ. arrivage, *l'approdare*. §. τόπος διὰ ἄραγμα, atterage, *luogo dove un vascello può ancorare*.

Α'ραγμένος, η, ον. μετ. attéri, abordé, *atterrato*, *approdato*.

Α'ράδα, ουσ. rang, rangée, *fila*, *ordine*. §. ἀράδα, tour, *volta*. §. δὲν

Απζουσοδιαλογισμος

δεν εἶναι ἡ ἀράδα σου, ce n'est pas votre tour, *non tocca a voi*. εἶναι ἡ ἀράδα μου, c'est mon tour, c'est à moi, *tocca a me*.

Ἀραδιάζω, P. ranger, *ordinare, mettere in ordine*.

Ἀραδιάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a rangé, *colui o colei che ha messo in ordine*.

Ἀράδιασμα, ὑσ. l'action de ranger, *l'ordinare, il metter in ordine*.

Ἀραδιασμένος, η, ον, μετ. rangé, ée, *ordinato, ta, messo in ordine*.

Ἀραδιαστὴς, ὑσ. celui qui range, qui met en ordre, *colui che mette in ordine, in fila*.

Ἀραδιαστὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. rangé, ée. mis en ordre, *ordinato, ta. messo in fila*.

Ἀραδωτὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. rayé, ée, *vergheggiato, ta*.

Ἀράζω, P. aborder, arriver, attérir, prendre terre, prendre port, *approdare, prendere terra, abbordare*.

Ἀραθύμημα, ὑσ. θύμωμα, emportement, *impeto di colleria*.

Ἀραθυμημένα, ἐπίρ. μὲ πόθον, μὲ ἐπιθυμίαν, avec souhait, avec desir, *con desiderio*.

Ἀραθυμημένος, η, ον, μετ. θυμωμένος, emporté, ée. *adirato, ta*. §. ἀραθυμημένος, désiré ardemment, *desiderato ardentemente*.

Ἀραθυμήσας, σασα, μετ. ἐπιθυμήσας, celui ou celle qui a souhaité, *colui o colei che ha desiderato*. §. ἀραθυμήσας, ὀργισθεὶς, celui ou celle qui s'est mis en colère, *colui o colei che si è adirato*.

Ἀραθυμία, ὑσ. emportement, *impeto di furore, collera*. §. ἀραθυμία, πάθος, ἐπιθυμία, désir, envie, *desiderio*.

Ἀράθυμος, η, ον. ἐπίθ. ὀργίλος, θυμώδης. colère, *collerico, ca*.

Ἀραθυμῶ, P. θυμώνω s'emporter, *adirarsi, montar in collera*. §. ἀραθυμῶ, ἐπιθυμῶ, ποθῶ, désirer, souhaiter, *desiderare*.

Ἀραιὰ, ἐπίρ. μὴ πυκνὰ, peu serré, peu dense, *non densamente*. §. ἀραιὰ, σπανίως, μὴ συχνὰ, peu souvent, *raramente, poco sovente*.

Ἀραιὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rare, qui n'est pas dense, clair, re. *raro, chiaro, rado, da*. §. ὀλίγον ἀραιὸς, un peu rare, *raretto*.

Ἀραιότης, ὑσ. raréfaction, qualité de ce qui est rare, *rarefazione, rarezza*.

Ἀραιωθεὶς, μετ. qui a été rerefié, ée. *ch' è stato rarefatto, ta*.

Ἀραίωμα, ὑσ. raréfaction, *rarefazione*.

Ἀραιωμένος, η, ον. μετ. raréfié, ée, *rarefatto, ta*.

Ἀραιώνω, P. raréfier, *rarefare, diradare*. §. ἀραιώνω, γίνομαι ἀραιὸς, se raréfier, devenir moins épais, *rarefarsi, schiarire*.

Ἀραιωτικὸς, ὑσα. μετ. raréfactif, ve. qui raréfie, *rarificativo, va. che rarefà*.

Ἀραιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a raréfié. *colui o colei che ha rarefatto*.

Ἀραίωσις, ὑσ. raréfaction, *rarefazione*.

Ἀραιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-rare, *rarissimo, ma*.

Ἀραιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus rare, *più raro, ra*.

Ἀράκος, ὑσ. pois, *piselle*.

Ἀραμπᾶς, ἴδε Ἀμάξι.

Ἀραμένος, ἴδε Ἀραγμένος.

Ἀραμποσίτι, ἀραμποσίταρον, ὑσ. blé de Turquie, maïs, *formentone*.

Ἀράξας, μετ. qui prend terre, port, *che approda, che prende terra*.

Ἀράπης, ὑσ. négre, *moro*.

Ἀράπισσα, ὑσ. négresse, *donna d'Etiopia*.

Ἀραπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅ, τῦ δεν εἶναι ῥαμμένος, qui n'est pas cousu, ue. *non cucito, ta*. §. χιτὼν ἄραφος, habit sans couture, *veste inconsutile*.

Ἀράχνη, ὑσ. araignée, *ragno, aragna*. §. τὸ πανὶ τῆς ἀράχνης, toile d'araignée, *ragni, tele di ragno*.

Ἀραχνιάζω, P. se remplir de toiles d'araignée, *empiarsi di ragni, di tele di ragni*.

Ἀραχνίασμα, ὑσ. l'action de remplir de toiles d'a-

raignées, *l'empirsi di tele di ragno*.

Ἀραχνιασμένος, η, ον, . . . tout rempli, ie. tout couvert, erte, de toiles d'araignées, *tutto pieno, na. coperto, ta di ragni, di tele di ragno*.

Ἀραχνοειδὴς, ὁ, ἡ, ες. arachnoïde, *aracnoide*.

Ἀργὰ, ἐπίρ. μὲ ἀργοπορίαν, lentement, *lentamente, tardamente*. §. ἀργὰ, ὄχι νωρὶς, tard, *tardi*. §. ὀλίγον τὶ ἀργὰ, un pêu tard, *tardetto*.

Ἀργάζω, P. travailler une chose, la polir et perfectionner, *lavorare una cosa e ridurla alla sua dovuta forma*. §. ἀργάζω τὰ τομάρια, passer les cuirs, apprêter, corroyer les peaux, tanner et préparér les cuirs, *conciar le pelli, le cuoja*.

Ἀργαλειὸ, ὐσ. métier du tisserend, *telajo*.

Ἀργασμα, ὐσ. τὸ ἄργασμα τῶν τομαρίων, corroi, l'action de corroyer les peaux, *concia, il conciare le pelli, le cuoja*.

Ἀργασμένος, η, ον, μετ. κατασκευασμένος, δουλευμένος ὡς πρέπει, travaillé, ée. poli, ie. perféctionné, ée. *lavorato, ta. ridotto alla dovuta forma*. §. τομάρια ἀργασμένον, apprêté, corroyé, ée. *conciato, ta*.

Ἀργανον, οὐσ. ὁ ἀργάτης τῶ καραβιῶ, vindas, *argano*.

Ἀργαστηράκι, οὐσ. petite boutique, *botteghetta, botteghina, botteguccia*.

Ἀργαστήρι, ὐσ. boutique, *bottega*.

Ἀργαστηριάρης, οὐσ, artisan, *bottegajo*.

Ἀργαστηριάρισσα, ὐσ, revendeuse, *bottegaja*.

Ἀργάτης, ὐσιασ. γεωργὸς, laboureur, *agricoltore*. §. ἀργάτης τῶ καραβίω, vindas, cabestan, *argano*. §. ἀργάτης μὲ τὸν ὁποῖον ἀσηκώνυν βάρη εἰς τὰ πλοῖα, palan, *paranchino*.

Ἀργδυμα, οὐσ. interdit, suspense, *interdetto, sospensione*.

Ἀργδυμένος, η, ον, μετ. interdit, te. suspendu, ue, *interdetto, ta. sospeso, sa*.

Ἀργδυσις, ὐσ. suspense, *sospensione*.

Ἀργδύω, P. interdire, suspendre, *sospendere, punire d'interdetto*.

Ἀργητα, ὐσ. ἀργοπόρημα, rétard, retardement, *ritardo, indugio*.

Ἀργητα, οὐσ. ἡ ἀργότης, renteur, *lentezza*. §. ἀργητα, ἀργοπόρημα, rétard, rétardement, *ritardo, indugio*.

Ἀργητὴς, οὐσ. qui retarde, *che ritarda*.

Ἀργία, ὐσ. ἀπραξία, inaction, *inazione*. §. καιρὸς ἀργίας, chômage, *tempo che si passa senza lavorare*. §. ἡμέρα ἀργίας, ἑορτὴ μὲ ἀργίαν, fête chômable, *festa di precetto*. §. ἔχω ἀργίαν ἤτοι ἑορτάζω, chômer, *osservar le feste di precetto*. §. ἀργία, ἀργδυμα, suspense, *sospensione*.

Ἀργιλος, ἰδὲ Γλίνη.

Ἀργόγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. qui parle lentement, *lento nel parlare*.

Ἀργολογία, ὐσ. discours vain et inutile, *discorso vano ed inutile*.

Ἀργολόγος, η, ον. ἐπίθ. causeur, jaseur, caqueteur, *garrulo, ciaramello, cianciatore*.

Ἀργολογῶ, P. jaser, caqueter, faire des discours vains et inutiles, *cianciare, far discorsi vani ed inutili*.

Ἀργομιλῶ, P. parler lentement, *parlare lentamente*.

Ἀργοπερπατῶ, P. marcher lentement, *camminare lentamente*.

Ἀργοπόρημα, ὐσ. rétard, rétardement, *ritardo, indugio, dimora*.

Ἀργοπόρησις, ὐσ. rétardation, rétard, *ritardo, ritardazione*.

Ἀργοπορήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a retardé, *colui ò colei che ha ritardato*.

Ἀργοπορητὴς, ὐσ. bárguigneur, *indugiatore*. §. ἀργοπορητὴς ὁπῦ προξενεῖ ἀργητα, qui retarde, *ritardatore*.

Ἀργοπορία, ὐσ. longueur, *lentezza, indugio*. §. μὲ ἀργοπορίαν, lentement, *lentamente*. §. ἀργοπορία, ἀργοπόρημα, rétard, *ritardo*.

Ἀργοπόρος, ἐπίθ. tardif, ive. *indugevole*.

Ἀργοπορῶ, P'. retarder, *ritardare*, *indugiare*. §. ἀργοπορῶ, βραδύνω, tarder, *tardare*. πήγαινε καὶ μὴν ἀργοπορήσεις, ἢ μὴν ἀργήσεις, allez, et ne tardez pas, *andate, e non tardate*. §. ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω τὸν καιρὸν, retarder, barguigner, *indugiare*, *esitare*.

Ἀργοπορῶν, ῦσα, μετ. celui ou celle qui tarde, *colui ò colei che tarda*.

Ἀργοπορῶν, ὅστις προξενεῖ ἄργητα, qui retarde, *ritardante*.

Ἀργὸς, ή, όν. ἐπίθ. βραδὺς, lent, te. *lento, ta*. §. ἀργὸς, ὅστις ἔρχεται ἀργὰ, tardif, ve. *tardivo, va*. §. ἀργὸς, ὀκνηρὸς, ἄεργος, oisif, ive. *ozioso, sa*. §. στέκομαι ἀργὸς, être oisif, ne rien faire, *star ozioso*. §. στέκομαι ἀργὸς, δὲν δουλεύω, ἑορτάζω, chômer, *astenersi dal lavoro*. §. λόγος ἀργὸς, paroles oiseuses, *parole vane*. §. ἀργὸς, ἀργωμένος, suspens, *sospeso*, *interdetto*. §. κάμνω ἀργὸν, suspendre, *sospendere*, *punir d'interdetto*.

Ἀργότατα, ἐπίρ. μὲ μεγάλην ἄργητα, très lentement, *lentissimamente*. §. ἀργότατα, πολὺ ἀργὰ, ἔξω τοῦ καιροῦ, très-tard, *tardissimamente*.

Ἀργότατος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου πολὺ ἀργεῖ, très-lent, *lentissimo, ma*. §. ἀργότατος ὅπου ἔρχεται πολὺ ἀργὰ, très-tardif, ive. *tardissimo, ma*.

Ἀργότερα, ἐπίρ. plus lentement, *più lentamente*. §. ἀργότερα, πλέον ἀργὰ, ὑστερώτερα, plus tard, *più tardi*.

Ἀργότερος, η, ον. ἐπίθ. plus lent, te. *più lento, ta*. §. ἀργότερος, ὅπου ἔρχεται ἀργότερα, plus tardif, ive. *più tardivo, va*.

Ἀργυραλλάκτης, ὐσ. banquier, *banchiere*.

Ἀργυρένιος, α, ον. ἐπίθ. argentin, ine. d'argent, *argenteo, ea. d'argento*.

Ἀργύριον, ὐσ. τὸ ἀσῆμι, l'argent, *l'argento*. §. ἀργύριον, ἀργύρια, deniers, argent, *denari*.

Ἀργυροθήκη, ὐσ. caisse, *cassa dei danari*.

Ἀργυροκοπεῖον, ὐσ. monnoye, *luogo dove si battono le monete*, *zecca*.

Ἀργυροκόπος, ὐσ. monnoyeur, *battimoneta*, *battizecca*, *monetiere*.

Ἄργυρος, ἰδὲ Ἀσῆμι.

Ἀργυροῦς, ἰδὲ Ἀργυρένιος, καὶ Ἀσημένιος.

Ἀργυρόχρυσος, η, ον. ἐπίθ. ἀσημένιος καὶ χρυσωμένος, qui est d'argent doré, *ch'è d'argento dorato*.

Ἀργύρωμα, ὐσ. l'action d'argenter, *l'inargentare*.

Ἀργυρωμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. *inargentato, ta*.

Ἀργυρώνω, P'. argenter, couvrir de feuilles d'argent, *inargentare*.

Ἀργυρωτὴς, ὐσιας. argenteur, *argentatore*.

Ἀργῶ, P'. retarder, tarder, *tardare*, *indugiare*.

Ἀργῶς, ἰδὲ Ἀργά.

Ἀρειανισμὸς, ὐσ. arianisme, *arianismo*.

Ἀρέγκα, ὐσιας. hareng, *aringa*.

Ἀρεόμετρον, ὐσ. aréometre, *areometro*.

Ἀρεοπαγίτης, ὐσ. aréopagite, *areopagita*.

Ἀρεοπάγος, ὐσ. aréopage, *areopago*.

Ἀρεσιά, ὐσ. goût, *gusto*, *gradimento*. §. τοῦτο δὲν εἶναι τῆς ἀρεσιᾶς μου, cela n'est pas de mon goût, *questo non è di mio gusto*. §. ἂν εἶναι τῆς ἀρεσιᾶς σου, si c'est votre plaisir, *se è di vostro piacere*.

Ἄρεσις, ἰδὲ Ἀρεσιά.

Ἀρέσας, μετ. ἀρ. celui qui a plu, *colui che ha piaciuto*.

Ἀρέσασα, μετ. θηλ. celle qui a plu, *colei che ha piaciuto*.

Ἀρέσκεια, ὐσ. agrément, *aggradimento*. §. κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου, à mon gré, *a mio grado*.

Ἀρεσκος, ἐπίθ. agréable, *aggradevole*.

Ἀρεσκόμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se plait, *che si compiace*. §. τὸ ἀρεσκόμενον, gré, bon gré, *grado*, *voglia*, *piacimento*.

Ἀρέσκω, P'. plaire, agréer, *piacere*, *andare a genio*. §. τοῦτο δὲν μὲ ἀρέσκει, cela ne me plait pas, cela ne m'agrée pas, *questo non mi piace*, *non mi va a genio*. §. ἀρέσκομαι εἰς ἕνα

πρᾶγ-

πρᾶγμα, aimer a.... *esser vago di....* ἀρέσκομαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, aimer à lire, se plaire à lecture, *esser vago di lettura*. §. ἀρέσκομαι, se plaire, *compiacersi*.

Ἀρεςὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. plaisant, ante. *piacevole*. §. ἀρεςὸς, νόςιμος, agréable, *aggradevole*. §. ἀρεςὸς, ὅπȣ εἶναι ἀρεςὸς, agréé, ée. *aggradito, ta*.

Ἀρεςώτατος, η, ον. ἐπίθ. très agréable, très-plaisant, te. *aggradevolissimo, ma. piacevolissimo, ma*.

Ἀρετὴ, ἡ. vertu, *virtù*.

Ἄρης, ὁ. Mars, *Marte*.

Ἄρθρον, τό. article, *articolo*. §. ἄρθρον, κλείδωσις, arthron jointure, articulation, *giuntura, articolazione, giuntura*.

Ἀρθρῖτις, ἡ. goutte, *gotta, artritide*.

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. arthritique, *artritico*.

Ἀρθρωδία, ἡ. arthrodie, *artrodia*.

Ἄρθρωσις, ἡ. commissure, *commessura*. §. ἄρθρωσις τῆς φωνῆς, articulation de la voix, *articolazione*.

Ἀρίδα, ἡ. τρυβέλι, tarière, *succhiello, succhio*. §. μικρὴ ἀρίδα, amorçoir, laceret, petite tarière, *succhiellino, succhielletto*. §. ἀρίδα τȣ ποδαριȣ, jarret, *garetto, garretto, garetta*.

Ἀριδίζω, Ρ. amorcer, percer d'un forêt, *succhiellare*.

Ἀρίδισμα, τό. l'action de percer, d'amorcer, *succhiellamento*.

Ἀριδισμένος, η, ον. μετ. amorcé, ée. percé, ée. d'un foret, *succhiellato, ta. forato, ta. col succhiello*.

Ἀρίθμημα, τό. énumeration, dénombrement, *annoveramento, annovero, numerazione*.

Ἀριθμημένος, η, ον. μετ. nombré, ée. compté, ée. *numerato, ta. contato, ta. annoverato, ta*.

Ἀριθμήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a compté, *colui ȣ colei che ha contato*.

Ἀρίθμησις, ἡ. numération, *numerazione*.

Ἀριθμητὴς, ὁ. numérateur, *numeratore*.

Ἀριθμητικὴ, ἡ. arithmétique, *aritmetica*.

Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ὅπȣ δηλοῖ ἀριθμὸν, numéral, *numerale*. §. ἀριθμητικὸς, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, arithméticien, *aritmetico*.

Ἀριθμητικῶς, ἐπίρ. κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν, arithmétiquement, *aritmeticamente, per via d'aritmetica*. §. ἀριθμητικῶς, δι' ἀριθμῶν, numériquement, *numericamente*.

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. nombrable, *numerabile*.

Ἀριθμομαντεία, ἡ. arithmomantie, *aritmomanzia*.

Ἀριθμὸς, ȣ̃. nombre, *numero*. §. ἀριθμὸς, τὰ σημεῖα τῶν ἀριθμῶν, numéro, *ciffra, numero*.

Ἀριθμούμενος, η, ον. ἐπίθ. nombré, ée. *numerato, ta*.

Ἀριθμῶ, Ρ. nombrer, *numerare*. §. ἀριθμῶ, μετρῶ, compter, *contare*. §. ἀριθμῶ, βάνω τὸν ἀριθμὸν εἰς ἓν πρᾶγμα, numéroter, *porre i numeri*.

Ἄριςα, ἐπίρ. très bien, *ottimamente*.

Ἀριςερὰ, ἐπίρ. πρὸς τὸ ἀριςερὸν μέρος, à gauche, du côté gauche, *a mancina, a mano manca, a mano sinistra*.

Ἀριςερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπȣ εἶναι εἰς τὸ ἀριςερὸν μέρος, gauche, *mancino, na. sinistro, ra*. §. ἀριςερὸς, ὁ ζερβοχέρης, gaucher, ère. *mancino, na*.

Ἀριςοκρατεία, ἡ. république, *repüblica*.

Ἀριςοκρατικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. républicain, ne. *republicano*.

Ἀριςοκρατικῶς, ἐπίρ. aristocratiquement, *in forma aristocratica*.

Ἀριςοκρατῶ, Ρ. gouverner aristocratiquement, *governare in forma aristocratica*.

Ἄριςος, η, ον. ἐπίθ. très-bon, ne, *buonissimo, ma*.

Ἄριςον, [illegible] le diner, *il pranzo*.

Ἀρχεῖ, ἰδὲ Ἀρχῶ.

Ἀρκετά, ἐπίρ. assez, suffisamment, à suffisance, *abbastanza*, *sufficientemente*, *bastevolmente*, *bastantemente*.

Ἀρκετός, ή, όν. ἐπίθ. bastant, te, suffisant, te. *bastante*, *sufficiente*. §. ἀρκετός, ἐπιτήδειος, ἀρκετός νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα, capable, idoine, *capace*, *idoneo*, *ea*.

Ἀρκετότης, ἡ. suffisance, *sufficienza*. §. ἀρκετότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης τινός εἰς ἕνα πρᾶγμα, capacité, *capacità*.

Ἀρκετώτατα, ἐπίρ. très-suffisamment, *bastevolissimamente*. §. ἀρκετώτατα, μὲ ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα, très-habilement, *abilissimamente*.

Ἀρκετώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-suffisant, ante, *bastevolissimo*, *ma*. §. ἀρκετώτατος, ἐπιτηδειότατος, très-capable, *capacissimo*, *ma*.

Ἀρκετώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus suffisant, ante. *più sufficiente*. §. ἀρκετώτερος, ἐπιδεξιώτερος, plus capable, plus idoine, *più capace*, *più idoneo*, *ea*.

Ἄρκλα, ἡ. tronc, *ceppo*.

Ἀρκούδα, ἡ. ours, ourse, *orso*, *orsa*.

Ἀρκουδάκι, τό. ourson, *orsacchio*, *il piccol d'un orso*.

Ἀρκουδίτικος, ἐπίθ. d'ours, *orsino*, *na*.

Ἀρκουδόπουλον, τό. ourson, *orsacchino*, *orsicello*.

Ἀρκοῦμαι, ἰδὲ Ἀρκῶ.

Ἀρκτικός, ή, όν. ἐπίθ. septentrional, le. boréal, ale. *settentrionale*. §. πόλος ἀρκτικός, pole arctique, *polo artico*. §. ἀρκτικός ἄνεμος, nord, *settentrione*, *la tramontana*.

Ἄρκτος, ἡ. nord, septentrion, *settentrione*. §. ἄρκτος, ἡ ἀρκούδα, ours, *orso*.

Ἀρκῶ, P. suffire, *bastare*. §. ἀρκοῦμαι, se contenter, *contentarsi*. §. ἀρκεῖ, c'est-assez, *basta*.

Ἄρμα, τό. arme, *arma*.

Ἀρμάδα, ἡ. armée, flotte, *armata*, *flotta*. §. μικρὴ ἀρμάδα, petite armée, *armatella*, *armatetta*.

Ἀρμάθα, ἡ. un filet, *una filza*. §. ἀρμάθα ἀπὸ μαργαριτάρια, ἢ ἄλλο τι, collier, fil de perles, *collana*, *monile*. §. ἀρμάθα ἀπὸ κρομμύδια, chapelet d'oignons, *resta di cipolle*.

Ἀρμαθιάζω, P. enfiler, *infilare*, *infilzare*.

Ἀρμάθιασμα, τό. l'action d'enfiler, *infilzatura*, *infilzamento*.

Ἀρμαθιασμένος, η, ον. ἐπίθ. enfilé, ée. *infilato*, *ta*. *infilzato*, *ta*.

Ἀρμάθιασις, ἰδὲ Ἀρμάθιασμα.

Ἀρμάρι, τό. armoire, *armadio*.

Ἀρματοποιός, ὁ. qui fabrique des armes, *fabbricatore di armi*.

Ἀρματοθήκη, ἡ. arsenal, armerie, *arsenale*, *armamentario*.

Ἀρματολός, ὁ. armateur, *armatore*.

Ἀρμάτωμα, τό. armément, *armamento*.

Ἀρματωμένα, ἐπίρ. à main armée, *armatamente*.

Ἀρματωμένος, η, ον. ἐπίθ. armé, ée. *armato*, *ta*. §. ἀρματωμένος, tout armé, ée. très-armé, ée. *armatissimo*, *ma*.

Ἀρματώνω, P. armer, *armare*. §. ἀρματώνομαι, s'armer, *armarsi*.

Ἀρματώνων, τοῦ. μετ. celui ou celle qui arme, *colui o colei che arma*.

Ἀρματωσιά, ἡ. armure, *armatura*, *armadura*.

Ἀρματωτής, ὁ. armateur, *armatore*.

Ἀρμάτωτος, ἰδὲ Ξαρμάτωτος.

Ἄρμεγμα, τό. l'action de traire, *il mugnere*.

Ἀρμεγμένος, η, ον. μετ. trait, te. *munto*, *ta*.

Ἀρμέγω, P. traire, *mugnere*.

Ἀρμεχτής, ὁ. qui trait le lait, *mugnitore*.

Ἀρμενίζω, P. ταξιδεύω, πλέω, naviguer, *navigare*. §. ἀρμενίζω, κάμνω πανιά, faire voile, *far vela*, *veleggiare*. ἀρμενίζω δίπλα, aller à la bouline, *orzare*, *andar a orza*. §. ἀρμενίζω μὲ καλὸν ἀέρα, ἢ μὲ εὔδιον ἄνεμον, avoir vent en poupe, *avere vento in poppa*, *andar col vento in poppa*. §. ἀρμενίζω μὲ ἐναντίον ἄνεμον, avoir vent debout, *essere sotto il vento*.

Ἀρ-

Ἁρμενίζων, μετ. ἀρ. qui va à la voile, *veleggiatore*.

Ἁρμενίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait voile, *colui ἢ colei che ha fatto vela*.

Ἁρμένισμα, τό. navigation, *veleggiamento*.

Ἅρμενον, τό. voile, navire, *nave*. §. τὰ ἄρμενα τοῦ πλοίου, voilure, *tutte le vele d'una nave*.

Ἄρμεξις, ἡ. l'action de traire du lait, *il mungere*.

Ἁρμιά, ἴδε Λαχανάρμια.

Ἁρμόδιος, ἐπίθ. convenant, ante. convenable, *conveniente, proprio*. §. ἁρμόδιος εἰς ἕνα πρᾶγμα, capable, *capace, atto. idoneo, ea*. §. ἁρμόδιος, εὔκαιρος, commode, opportun, une, *comodo, da. opportuno, na*.

Ἁρμοδιότης, ἡ. ἐπιτηδειότης, adresse, aptitude, *disposizione, attitudine*.

Ἁρμοδίως, ἐπίρ. convenablement, *convenientemente*.

Ἁρμοδιώτατα, ἐπίρ. très-convenablement, *convenientissimamente*. §. ἁρμοδιώτατα, εἰς ἁρμοδιώτατον καιρόν, très-à-propos, *opportunissimamente*.

Ἁρμοδιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-convenable, *convenientissimo, ma*. §. ἁρμοδιώτατος, très-opportun, une, *opportunissimo, ma*.

Ἁρμοδιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus convenable, *più convenevole*. §. ἁρμοδιώτερος, plus opportun, une. *più opportuno, na*.

Ἁρμόζω, Ρ. convenir, *convenire*. §. ἁρμόζω, τὸ προσαρμόζω καὶ ἐφαρμόζω, adapter, *adattare*. §. ἁρμόζω, ἀνταποκρίνομαι σωστά, quadrer, *quadrare*. §. δὲν ἁρμόζει, δὲν εἶναι πρέπον, il ne convient pas, *non conviene*.

Ἁρμολάχανον, ἴδε Λαχανάρμια.

Ἁρμονία, ἡ. harmonie, accord, *armonia, accordo*. §. ἁρμονία, συμφωνία πολλῶν, concert, *concerto*. §. μὲ ἁρμονίαν, harmonieusement, *armoniosamente*. §. κάμνω ἁρμονίαν, faire harmonie, *armonizzare*.

Ἁρμονιακός, ἴδε Ἁρμονικός.

Ἁρμονικός, ή, όν. ἐπίθ. harmonieux, euse. *armonioso, sa*. §. ἁρμονικός, ὁ προξενῶν ἁρμονίαν, harmonique, *armonico, ca*.

Ἁρμονικῶς, ἐπίρ. harmoniquement, *armoniosamente*.

Ἁρμονικώτατα, ἐπίρ. très harmonieusement, *armoniosissimamente*.

Ἁρμονικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très harmonieux, euse, *armoniosissimo, ma*.

Ἁρμός, ὁσιας. κλείδωσις, jointure, articulation, *giuntura, articolazione*. §. ἁρμὸς τοῦ ἁμαξιοῦ, armon, *i legni tra i quali è fermato il timone della carrozza*.

Ἅρμοσις, ἡ. commissure, *commessura*.

Ἅρμοσμα, τό. προσάρμοσμα, adaptation, l'action d'adapter, *adattamento*.

Ἁρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté, ée. arrangé, ée. *adatto, ta. assettato, ta*.

Ἁρμοστής, ὁ. qui adapte, *adattante*.

Ἁρμύρα, ἡ. τὸ ἁρμύρισμα, salaison, salure, *insalatura, salsedine*. §. ἁρμύρα, ἁρμυρότερον, κτλ. saumure, *salamoja*. §. ἁρμύρα φαγητά, ἁρμυρὰ καὶ ὀρεκτικά, les sauces appétissantes, *vivande salse, appetitose*.

Ἁρμυρός, ἡ, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salmastro, tra. salso, sa*. §. ἁρμυρὸς εἶναι πολὺ ἀκριβός, il est cher, il coute cher, *è caro, costa caro*.

Ἁρμυρότης, ἡ. qualité de ce qui est salé, salure, *salsezza, salsedine*.

Ἁρμυρίζω, Ρ. saler, *salare*.

Ἁρμυρώτατα, ἐπίρ. avec trop de salure, *con molta salsedine*.

Ἁρμυρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très salé, ée. *molto salato, ta*.

Ἁρμυρώτερα, ἐπίρ. avec plus de salure, *con più salsedine*.

Ἁρμυρώτερος, η, ον, ἐπίθ. plus salé, ée, *più salato, ta*.

Ἀρνάκι, τό. agnelet, petit agneau, *agnelletto, agnellino*. §. αὐτὸς εἶναι

ἔνα ἀρνάκι, ἤγουν ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνάκι, il est doux comme un mouton, *egli è pacifico come un agnello*.

Ἀρνηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a nié, refusé, *colui ò colei che ha negato*. §. ἀρνηθεὶς, celui ou celle qui a été nié, *colui ò colei ch' è stato negato*.

Ἄρνημα, ουσ. négation, *negazione*.

Ἀρνημένος, η, ον. μετ. nié, ée. *negato, ta*.

Ἀρνησάμενος, μετ. celui ou celle qui a nié, *colui ò colei che ha negato*.

Ἀρνησίθεος, ἐπίθ. celui ou celle qui nie Dieu, *colui ò colei che nega Iddio*.

Ἀρνήσιος, η, ον. ἐπίθ. d'agneau, *agnellino, agnino, na*. §. ἀρνήσιον μαλλί, agneline, *lana d'agnello*.

Ἄρνησις, ουσ. négation, désaveau, négative, *negazione, negativa*.

Ἀρνητὴς, ὑσ. celui qui nie, *negatore*. §. ἀρνητὴς, ὁ ἀπαρνημένος, rénieur, *rinegatore*. §. ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, rénegat, *rinnegato*.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. négatif, ive. *negativo, va*.

Ἀρνητικῶς, ἐπίρ. négativement, *negativamente*.

Ἀρνὶ, ἀρνίον, ὑσ. agneau, *agnello*. §. ἀρνὶ λέγεται καὶ ὁ ἥμερος ἄνθρωπος, doux, traitable, *dolce, trattabile*. §. αὐτὸς εἶναι ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνὶ, il est doux comme un mouton, *è pacifico come un agnello*.

Ἀρνιακὸν, ὑσ. peaux d'agneau, *pelli d'agnello*.

Ἀρνόγλωσσον, ὑσ. φυτὸν, plantain, *piantaggine, arnoglossa*.

Ἀρνόγουνα, ὑσ. pelisse de peaux d'agneau, *pelliccia di pelli d'agnello*.

Ἀρνοῦμαι, Ρ. nier, dénier, *negare*. §. ἀρνοῦμαι τὰ ῥηθέντα, ἢ ποιηθέντα, ἀπαρνοῦμαι, désavouer, *disapprovare*. §. ἀρνοῦμαι τὴν πίστιν, rénier, *rinnegare la fede*.

Ἀρνούμενος, μετ. qui nie, *negante*.

Ἀροδάφνη, ουσ. bois aromatique, *legno aromatico*.

Ἀρότρευμα, ὑσ. labourage, *aramento, l'arare*.

Ἀροτρευμένος, η, ον. μετ. labouré, ée. *arato, ta*.

Ἀροτρεύω, Ρ. labourer, *arare*.

Ἄροτρον, ουσ. charrue, *aratro*.

Ἅρπα, ὑσ. harpe, *arpa*.

Ἁρπαγὴ, ὑσ. enlevement, rapine, *ratto, rapimento, rapina*. §. ἁρπαγὴ, ἄδικος κατοχὴ τινὸς πράγματος, usurpation, *usurpazione*.

Ἁρπάγι, ἰδὲ Ἀγκρύφι.

Ἅρπαγμα, ὑσ. enlevement, *rapimento*. §. ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ, rapine, *rapina*. §. ἅρπαγμα, ἅδραγμα, τὸ ἁρπάζειν, ἀπὸ τὸ χέρι τινὸς, l'action d'arracher, *strappamento*.

Ἁρπαγμένος, η, ον. μετ. enlevé, ée. *rapito, ta*. §. ἁρπαγμένος, ἀδραγμένος, arraché, ée. *strappato, ta*.

Ἁρπαγμὸς, ουσ. rapine, ravissement, *rapina, rapimento*.

Ἅρπαγος, ὑσ. ravisseur, *rapitore*. §. ἅρπαγος, ἄδικος, injuste, usurpateur, *ingiusto, usurpatore*.

Ἁρπάζω, Ρ. παίρνω, ἀδράχνω, ôter, ravir, emporter, arracher, *rapire, portar via, strappare, svellere*. §. ἁρπάζω, κλέπτω, enlever, *rapire*. §. τοῦ ἅρπαξε τὴν γυναῖκά του, il lui a enlevé sa femme, *gli ha rapito la moglie*. §. ἁρπάζω, ἀδίκως κυριεύω, usurper, *usurpare*. §. μὲ ταῖς πονηρίαις του μοῦ ἅρπαξε, μοῦ ἐπῆρε τὰ ὑποστατικά μου, avec ses artifices il a usurpé toutes mes possessions, *co' suoi artifizi m' ha usurpato tutte le mie possessioni*. §. ἁρπάζω μὲ λαιμαργίαν, agripper, *aggraffare*.

Ἁρπακτὰ, ἐπίρ. ἁρπακτικά.

Ἁρπακτὴς, ουσ. rapace, qui ravit, qui enleve, *rapace, rapitore, che rapisce*.

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. rapace, ravissant, te. *rapace*. §. τὸ ἁρπακτικὸν, la rapacité, *la rapacità*.

Ἁρπακτικὰ, ἐπίρ. avec rapacité, *rapacemente*.

Ἅρπαξ, ὑσ. ravisseur, *rattore, rapitore*. §. ἅρ-

παξ,

Αρνησιχριστος.

πεξ, άρπαγος, rapace, *rapace*.

Α'ρπάξας, ξασα, μετ. ὅστις ἁρπάζει, ἐπῆρε, celui ὴ celle qui a ravi, *colui ò colei che ha rapito*. §. ἁρπάξας ἀπὸ τὸ χέρι, celui ὴ celle qui a arraché, *colui ò colei che ha strappata*.

Α'ρπαξις, ὑσ. ravissement, *rapimento*.

Α'ρπασμα, ἰδὲ Ἄρπαγμα.

Α'ρπύια, ὑσ. harpie, *arpia*.

Α'ρπῶ, ἰδὲ Ἁρπάζω.

Α'ρραβὼν, ὑσ. τὸ ἀρραβώνιασμα, l'action de fiancer, *il dar l'anello matrimoniale*. §. ἀρραβῶνες, accordailles, fiançailles, *sponsalizio*, *sponsalizia*. §. ἀρραβὼν, τὸ διδόμενον διὰ ἀρραβῶνα, arrhes, *arra*, *caparra*. §. δίδω ἀρραβῶνα, arrher, *caparrare*.

Α'ρραβωνιάζω, P'. fiancer, donner l'anneau nuptial, *dar fede di matrimonio*, *dar l'anello matrimoniale*.

Α'ρραβώνιασμα, ὑσ. fiançailles, *sponsalizia*.

Α'ρραβωνιάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a fiancé, *colui ò colei che ha dato fede di matrimonio*.

Α'ρραβωνιασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée. fiancé, ée. *promesso, sa. in matrimonio*, *impalmato*, *ta*.

Α'ρραβωνιαστὴς, ουσ. celui qui fiance, *colui che dà fede di matrimonio*.

Α'ρραβωνιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui appartient aux fiançailles, *che appartiene allo sponsalizio*. §. ἀρραβωνιαστικὸς, celui qui a fiancé une fille, *colui che ha dato fede di matrimonio*. §. ἀρραβωνιαστικὴ, fiancée, *promessa in matrimonio*.

Α'ρραβώνιαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fiancé, ée. *non impalmato*, *ta*.

Α'ρραφος, ἀρράφωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cousu, ue. *non cucito*, *ta*. §. ἄρραφος, ἀκέραιος, χωρὶς ῥαφὴν, qui est sans couture, *inconsutile*.

Α'ρρητος, η, ον. ἐπίθ. indicible, ineffable, *indicibile*, *ineffabile*. §. τὸ ἄρρητον, l'ineffabilité, *l'ineffabilità*.

Α'ρρήτως, ἐπίρ. d'une manière indicible, *indicibilmente*, *ineffabilmente*.

Α'ρριχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas jeté, *non gettato*, *ta*.

Α'ρρώστημα, ὑσ. infirmité, *infermità*.

Α'ρρ[illegible]ος, η, ον. ἐπίθ. infirme, malade, *infermo*, *ma*. *ammalato*, *ta*.

Α'ρρωστήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui est tombé malade, *colui ò colei ch' è ammalato*.

Α'ρρωστία, ουσ. maladie, infirmité, *infirmità*, *malattia*.

Α'ρρωστιάρης, ὑσ. maladif, ive. valetudinaire, *malaticcio*, *infirmiccio*, *cia*.

Α'ρρωστιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de maladie, *di malattia*. §. ἀρρωστιάρικος, maladif, *malaticcio*.

Α'ρρωστος, η, ον. ἐπίθ. ὴ οὐσ. infirme, malade, *infermo*, *ma*. *ammalato*, *ta*.

Α'ρρωστῶ, P'. ὑδ. s'aliter, tomber malade, *ammalarsi*, *cader malato*. §. ἀρρωστῶ, ἐνεργ. rendre malade, *ammalare*.

Α'ρσενᾶς, ἰδὲ Ἀρμενοθήκη.

Α'ρσενίκι, ουσ. arsenic, *arsenico*.

Α'ρσενικοθήλυκος, ὑσιας. hermaphrodite, *ermafrodito*.

Α'ρσενικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. mâle, *maschio*, *maschile*. §. ἀρσενικὸν γένος, genre masculin, *genere mascolino*.

Α'ρσενικῶς, ἐπίρ. de genre masculin, *maschilemente*.

Α'ρσενοκοίτης, ὑσ. sodomite, *soddomita*.

Α'ρσενοκοιτία, ὑσ. sodomie, *soddomia*.

Α'ρσίζικος, ἐπίθ. impudent, ente. *impudente*.

Α'ρταίνω, ἰδὲ Ἀρτύω.

Α'ρτεμις, ὑσ. ἡ θεὰ Ἄρτεμις, Diane, *Diana*.

Α'ρτεμισία, ὑσ. armoise, *artemisia*.

Α'ρτηριολογία, ουσ. artériologie, *arteriologia*.

Α'ρτηριοτομία, ουσ. artériotomie, *arteriotomia*.

Α'ρτζιβύρτζι, ὑσ. ἡ ἑβδομὰς τῶ ἀρτζιβύρτζι, ὴ ἀρτζιβυρζι, la semaine avant la septuagésime, *la settimana avanti la settuagesima*.

Α'ρτηρία, ὑσιας. artére, *arteria*.

'Αρ-

Αρτιλλεξια.

Ἀρπερίζω, P. περισσεύω, surabonder, soprabbondare. §. ἀρπερίζω, δίδω περισσότερον, donner davantage, dare di più. §. ἀρπερίζω, αὐξαίνω τὴν τιμὴν εἰς τὴν ἀγορὰν τινὸς πράγματος, renchérir, rincarare.

Ἀρπέρισμα, ὑσ. surabondance, soprabbondanza. §. ἀρπέρισμα, αὔξημα τῆς τιμῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τινὸς πράγματος, l'action d'enchérir, l'incarare.

Ἀρτίζω, κτλ. ἰδὲ Ἀρτύνω.

Ἀρτζοχάλι, ὑσ. placet, requête, memoriale.

Ἀρτιμόνι, ουσ. artimon, l'albero di mezzana.

Ἄρτιος, ἀριθμὸς, ουσ. ὁ μόνος, impair, caffo.

Ἀρτοθήκη, ουσ. corbeille à mettre du pain, panattiera.

Ἀρτοκλασία, ουσ. la bénédiction des pains, la benedizione del pane.

Ἀρτοπωλεῖον, ὑσ. lieu où l'on vend du pain, luogo dove si vende il pane.

Ἄρτος, ουσ. pain, pane. §. ὁ ἅγιος ἄρτος, la sainte hostie, l'ostia santa.

Ἀρτοφόριον, ὑσ. ciboire, ciborio, pisside.

Ἀρτοφύλαξ, ὑσ. panetier, panattiere.

Ἄρτυμα, ὑσ. assaisonnement, condimento, conditura. §. ἄρτυμα τῶν φαγητῶν, accommodage, apparecchio delle vivande. §. ἄρτυμα, διάφορα ἀρτύματα, sauce, salsa. §. ἄρτυμα μὲ ζάχαρι καὶ ξίδι, sauce douce, salsa dolce. §. ἄρτυμα μὲ σινάπι, κρομμύδι καὶ ξίδι, sauce à robert, salsa di mostarda, cipolla, ed aceto.

Ἀρτυμένος, η, ον. μετ. assaisonné, ée. condito, ta.

Ἀρτύνω, P. assaisonner, condire. §. ἀρτύνω μὲ ἀρώματα, ὡς πιπέρι κτλ. épicer, condire con delle spezierie. §. ἀρτύνω τινὰ εἰς καιρὸν νηστείας, faire rompre le jeûne, far rompere il digiuno.

Ἄρτυσμα, ἰδὲ Ἄρτυμα.

Ἀρτυσμένος, ἰδὲ Ἀρτυμένος.

Ἀρὺς, ἐπίθ. clair, rare, qui n'est pas dense, raro, ra. non denso, sa. non folto, ta.

Ἀρχάγγελος, ὑσ. archange, arcangelo.

Ἀρχαϊκὰ, ἐπίρ. à l'antique, anciennement, all'antica, anticamente.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. antique, ancien, ne. antico, ca.

Ἀρχαῖος, α, ον. ἐπίθ. ancien, ne. antico, ca.

Ἀρχαιότης, ουσ. ancienneté, antichità. §. ἀρχαιότητες, antique, antiquités, antichità, anticaglia.

Ἀρχάριος, ἐπίθ. apprenti, ie. commençant, te. abécédaire, principiante, apprendente, cominciante, ch'è all'abbicci.

Ἀρχεῖον, ὑσ. τὰ ἀρχεῖα, τὸ χαρτοφυλάκιον, archives, archivj. §. ἀρχεῖα ἡ χώρα, τὰ βασιλικὰ παλάτια, la cour, le Palais Royal, il Palazzo reale, la Corte.

Ἀρχέκακος, ἐπίθ. l'auteur du mal, l'autore del male.

Ἀρχέτυπον, ουσ. archetype, archetipo.

Ἀρχὴ, ουσ. commencement, principe, cominciamento, principio. §. ἐξ ἀρχῆς, κατ' ἀρχὰς, d'abord, tout d'abord, alla bella prima. §. ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχὰς, εἰς τὴν ἀρχὴν, au commencement, nel principio, sul principio. §. ἀρχαὶ, τὰ στοιχεῖα τινὸς πράγματος, les commencemens, les élémens, i principj, gli elementi. §. ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τέλους, du commencement, jusqu'à la fin, dal principio sino al fine.

Ἀρχηγὸς, ἐπίθ. ὁ αἴτιος, l'auteur, l'autore. §. ἀρχηγὸς, ὁ ἐφευρετὴς τινὸς πράγματος, auteur, inventeur, inventore. §. ἀρχηγὸς, ἐξουσιαστὴς, le commandant, comandante.

Ἀρχιμηνιά, ὑσ. néoménie, neomenia.

Ἀρχιμηνιάτικα, ἐπίρ. au commencement du mois, al principio del mese.

Ἀρχιμηνιάτικος, ἐπίθ. du premier jour de chaque mois, del primo giorno del mese.

Ἀρχινίζω, ἰδὲ Ἀρχινῶ.

Ἀρχινίσας, μετ. ἀρ. celui qui a commencé, colei

Αρτοποιος. Αρχω.

lei che ha incominciato.

Ἀρχινίσσα, μετ. θηλ. celle qui a commencé, *colei che ha incominciato.*

Ἀρχίνισμα, ὐσ. commencement, l'action de commencer, *cominciamento, incominciamento.*

Ἀρχινισμένος, η, ον. ἐπίθ. ἢ μετ. commencé, ée. *incominciato, ta. principiato, ta.*

Ἀρχινῶσα, μετ. θηλ. celle qui commence, *colei che incomincia.*

Ἀρχινῶ, P'. commencer, *cominciare, incominciare, principiare.* §. ἀρχινῶ μίαν ὁμιλίαν, commencer, entamer un discours, *incominciare un discorso.* §. ἀρχινῶντας, en commençant, *incominciando.*

Ἀρχινῶν, μετ. commençant, *che incomincia, incominciante, principiante, che incomincia.*

Ἀρχιατρός, οὐσ. premier médecin, *protomedico.*

Ἀρχίβιον, ὐσ. τὸ χαρτοφυλάκιον, archives, *archivio.*

Ἀρχιγραμματεὺς, ἀρσεν. archichancelier, grand-chancelier, *arcicancelliere, gran cancelliere.*

Ἀρχίδι, οὐσ. testicule, *testicolo.*

Ἀρχιδιακονία, ὐσ. archidiaconat, *arcidiaconato.*

Ἀρχιδιάκονος, ὐσ. archidiacre, *arcidiacono.*

Ἀρχιδιατρὸς, ὐσ. ὁ ποταπὸς καὶ ἄπειρος ἰατρὸς, médecin de rien, medecin qui n'a point d'expérience, *medico di nulla, medico non pratico.*

Ἀρχιδοὺξ, ὐσ. archiduc, *arciduca.* §. ἀρχιδούκισσα, θηλ. l'archiduchesse, *l'arciduchessa.*

Ἀρχιεπισκοπή, οὐσ. archeveché, *arcivescovado.*

Ἀρχιεπισκοπικὸς, ἐπίθ. archi épiscopal, *arcivescovile.*

Ἀρχιεπίσκοπος, ὐσ. archevéque, *arcivescovo.*

Ἀρχιερατεία, ὐσ. pontificat, *pontificato.*

Ἀρχιερατεύω, P'. être pontife, *esser pontefice.*

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pontifical, ale. *pontificale.*

Ἀρχιερατικῶς, ἐπίρ. μὲ τὰ ἱερὰ ἄμφια, pontificalement, *pontificalmente.* §. ἀρχιερατικῶς, κατὰ τὸν ἀρχιερατικὸν τρόπον, en pontife, *da pontefice.*

Ἀρχιερεὺς, ἐπίθ. pontife, *pontefice.* §. ἄκρος ἀρχιερεὺς, ὁ Πάπας, le souverain Pontife, *il sommo pontefice.*

Ἀρχιερατεύσας, μετ. qui a été pontife, *ch'è stato pontefice.*

Ἀρχιερωσύνη, ὐσ. apostolat, *apostolato.* §. ἡ ἀρχιερωσύνη σου, τίτλος διδόμενος τοῖς ἀρχιερεῦσι, παρὰ Γάλλοις δὲ, révérendissime, καὶ votre excellence, *reverendissimo*, καὶ πρὸς τοὺς Καρδινάλιους, votre éminence, *vostra eminenza.* πρὸς δὲ τὸν Πάπαν, votre sainteté, *vostra Santità.*

Ἀρχιευνοῦχος, ὐσ. le prémier des eunuques, *il capo degli eunuchi.*

Ἀρχιθαλάσσιος, ὐσ. ὁ στόλαρχης, amiral, chef d'escadre, *caposquadra, ammiraglio, almirante.*

Ἀρχίζω, ἰδὲ Ἀρχινῶ.

Ἀρχικυνηγὸς, ὐσ. grand veneur, *capocaccia, cacciatore maggiore.*

Ἀρχικαγκελλάριος, ἀρσεν. grand chanchelier, *gran cancelliere.*

Ἀρχικοιτωνίτης, οὐσ. archicamerier, *arciciambellano.*

Ἀρχιληστής, ὐσ. chef des bandits, *capobandito.*

Ἀρχιμάγειρος, ὐσ. chef de cuisine, *capo cuoco, sopra cuoco.*

Ἀρχιμανδρίτης, οὐσ. archimandrite, *archimandrita.*

Ἀρχιμηνιά, ἰδὲ Ἀρχημηνιά.

Ἀρχιμῖμος, ὐσ. archimime, *capo de' buffoni.*

Ἀρχιπέλαγος, ὐσ. archipel, *arcipelago.*

Ἀρχιποιμὴν, ἀρχιποιμένες, ὐσ. le chef des pasteurs, Pontife, *il capo de' Pastori, Pontefice.*

Ἀρχιπρεσβύτερος, ὐσ. archiprêtre, *arciprete.*

Ἀρχιπρεσβυτερικός, ἡ, όν. ἐπίθ. archipresbyteral, *arcipresbiterale.*

Ἀρχιστράτηγος, οὐσ. Général, *Generale.* §. ἀρχιστράτηγος, καὶ maréchal de camp, *maresciallo di campo.*

Ἀρχισμα, ὐσ. commencement, *cominciamento.*

Ἀρχισμένος, η, ον. ... com-

commencé, ée. *cominciato, ta*.

Ἀρχισυνάγωγος, ὗσ. archisynagoque, *arcisinagoga*.

Ἀρχιτεκτονικὴ, οὖσ. architecture, *architettura*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. architectonique, *architettonico, ca*.

Ἀρχιτεκτονικῶς, ἐπίρ. à la façon d'architecte, *architettonicamente*.

Ἀρχιτέκτων, οὖσ. architecte, *architetto*.

Ἀρχιχρονιά, ὗσ. le commencement de l'année, la nouvelle année, *capo d'anno*.

Ἄρχομαι, Pʳ. ἀρχινῶ, ἀρχὴν ποιῶ, commencer, *incominciare, cominciare*.

Ἀρχονταρίκι, ὗσ. hôtel, *palazzo*.

Ἄρχοντας, οὖσ. εὐγενὴς, noble, gentilhomme, *nobile, gentiluomo*. §. οἱ ἄρχοντες, la noblesse, *la nobiltà, i Signori*.

Ἀρχοντειά, οὖσ. gentilhommerie, noblesse, *nobilità*.

Ἀρχοντεύω, Pʳ. ἐξουσιάζω, dominer, *signoreggiare*.

Ἀρχοντίζω, Pʳ. εὐγενίζω, κάμνω τινὰ ἄρχοντα, annoblir, ennoblir, *nobilitare*. §. ἀρχοντίζω, φέρομαι ἀρχοντικὰ, agir en gentilhomme, *far da nobile*.

Ἀρχοντικὰ, ἐπίρ. en gentilhomme, d'une manière noble, *nobilmente, con nobiltà*.

Ἀρχοντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. noble, *nobile*. §. ἀρχοντικὸν, palais, hôtel, *palazzo*.

Ἀρχοντιλίκι, ὗσιας. seigneurie, *signoria*.

Ἀρχόντισσα, οὖσ. dame, *dama, gentildonna*.

Ἀρχοντολόγι, ὗσ. la noblesse, les nobles, les gentilhommes, *la nobiltà, i signori*.

Ἀρχοντοπαίδευμα, ὗσιας. noble éducation, *nobile educazione*.

Ἀρχοντοπαιδεύω, Pʳ. élever noblement, *educare nobilmente*.

Ἀρχοντοποῦλα, ὗσ. demoiselle, *damigella*.

Ἀρχοντόπουλον, ὗσ. jeune seigneur, jeune chevalier, *giovane cavaliere*.

Ἄρχος, ἰδὲ Ἄρχοντας.

Ἄρχων, ἄρχοντας, οὖσ. ἐξουσιαστὴς, commandant, *comandante*. §. ἄρχων εὐγενὴς, noble, gentilhomme, *nobile, gentiluomo, cavaliere*.

Ἄρωμα, ὗσιας. aromate, drogue, *aromato, droga*.

Ἀρωματίζω, Pʳ. aromatiser, épicer, *aromatizzare, condir con delle spezierie*.

Ἀρωματικὸς, ἐπίθ. aromatique, *aromatico, ca*. §. τὸ ἀρωματικὸν, qualité de ce qui est aromatique, *aromaticità, aromatichezza*.

Ἀρωματοπωλεῖον, ὗσ. droguerie, *drogheria*.

Ἀρωματοπώλης, οὖσ. épicier, droguiste, *aromatario, droghiere*.

Ἂς, ἐὰν χρήσει, ἂς εἶναι, soit, *sia*. §. ἂς λέγουν, qu'on dise, *che dicano*. §. ἂς εἰπῇ ὅ,τι θέλει, qu'il dise tout ce qu'il veut, *dica pur quelch' ei vuole*. §. ἂς, ἤμποτε, plût à Dieu, *volesse Iddio*. ἂς ἤθον δυνατὸν νὰ τὸν ἰδῶ, plût à Dieu, que je le puisse voir, *piacesse a Dio, ch' io lo possa vedere*.

Ἀσαβάνωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas habillé avec les habits de mort, *non vestito cogli abiti da morto*.

Ἀσάλευτα, ἐπίθ. avec immobilité, sans se mouvoir, *immobilmente*.

Ἀσάλευτος, η, ον. ἐπίθ. immobile, *immobile*.

Ἀσαλιβάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas bridé, ée. *non imbrigliato, ta*.

Ἀσάπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas pourri, ie. *non marcito, ta*.

Ἄσαρκος, η, ον. ἐπίθ. λιγνὸς, ὁποῦ δὲν ἔχει κρέας, maigre, *magro, ra*. §. ἄσαρκος, ἀσώματος, incorporel, le. *incorporeo, ea*.

Ἀσάρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas balayé, ie. *non spazzato, ta*.

Ἀσάφεια, οὖσ. obscurité, *oscurità, non chiarezza*.

Ἀσαφέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-inintelligible, très-obscur, re. *oscurissimo, ma*.

Ἀσαφέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus obscur, re. *più oscuro, ra*.

Ἀσαφήνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas éclairé, ée. expliqué plus clai-

re-

Ἂς εἶναι. Eh bien!

rement, *non dilucidato*, *ta*. *non dichiarato*, *ta*.

Ἀσαφὴς, ές. ἐπίθ. obscur, re. non éclairci, cie. *oscuro*, *ra*. *non dilucidato*, *ta*.

Ἀσαφῶς, ἐπίρ. d'une manière inintelligible, *oscuramente*.

Ἀσβεστᾶς, οῦ. celui qui vend la chaux vive, *che vende la calcina viva*.

Ἀσβέστης, ὁ. chaux, *calcina*, *calce*. §. ἀσβέστης μὴ σβυλυμένος εἰς τὸ νερὸν, chaux vive, *calcina viva*. §. ἀσβέστης σβυλυμένος εἰς τὸ νερὸν, chaux éteinte, *calcina spenta*. §. Γίμματα ἀσβέστου ὁπῶ πίπτουν ἀπὸ τὸν τοῖχον, plâtras, *calcinaccio*.

Ἀσβεστοκάμινον, ὁ. four à chaux, chaufour, *fornace da calcina*.

Ἀσβεστοχόμματα, ὁ. plâtras, *calcinaccio*.

Ἀσβεστόπετρα, ὁ. pierre à chaux, *alberese*, *colombino*.

Ἄσβεστος, ὁ. ἰδὲ Ἀσβέστης. §. ἄσβεστος, ἐπίθ. ἰδὲ Ἄσβυστος.

Ἀσβεστοφούρνάρης, ὁ. chaufournier, *fornaciajo di calcina*.

Ἀσβέστωμα, ου. enduit, crépi, *intonico*, *scialbatura*.

Ἀσβεστωμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. *scialbato*, *ta*. *scialbo*, *ba*.

Ἀσβεστόνω, Ρ'. blanchir une muraille, *scialbare*.

Ἀσβόλη, ὁ. plâtre, *gesso*.

Ἄσβυστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῶ δεν ἠμπορεῖ σβυσμένος, qui n'est pas éteint, te. *non ismorzato*, *ta*. §. ἄσβυστος, ὁπῶ δεν σβύνεται, inextinguible, *inestinguibile*, *immorzabile*.

Ἀσέβεια, ὁ. impiété, *empietà*, §. ἀσέβεια, ἀθεΐα, irréligion, *irreligione*.

Ἀσεβέστατα, ἐπίρ. d'une manière très-impie, *empissimamente*.

Ἀσεβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-impie, *empissimo*, *ma*.

Ἀσεβέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus impie, *più empio*, *ia*.

Ἀσέβημα, ου. impiété, *empietà*.

Ἀσεβὴς, ές. ἐπίθ. impie, *empio*, *ia*. §. ἀσεβὴς, ἀθεής, irréligieux, euse, *irreligioso*, *sa*.

Ἀσεβῶ, Ρ'. agir en impie, *agire da empio*.

Ἀσεβῶς, ἐπίρ. en impie, irréligieusement, avec irréligion, *empiamente*, *irreligiosamente*.

Ἄσειστος, η, ον. ἐπίθ. inébranlable, *inconcusso*, *immobile*.

Ἀσελγαίνω, Ρ'. s'abandonner à la luxure, vivre dans la débauche, *lussureggiare*, *lussuriare*.

Ἀσέλγεια, ὁ. lascivité, lubricité, luxure, paillardise, *lascivia*, *lussuria*, *libidine*.

Ἀσελγέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-lascif, ive. très-libidineux, euse. *libidinosissimo*, *ma*. *lussuriosissimo*, *ma*.

Ἀσελγέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus lascif, ive. plus libidineux, euse. *più lascivo*, *va*. *più libidinoso*, *sa*.

Ἀσελγὴς, ές. ἐπίθ. lascif, ive. libidineux, euse. lubrique, luxurieux, euse. paillard, de. *lascivo*, *va*. *libidinoso*, *sa*. *lussurioso*, *sa*.

Ἀσελγῶς, ἐπίρ. lascivement, lubriquement, *lascivamente*.

Ἀσέλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas sellé, ée. *non sellato*, *ta*.

Ἄσεμνος, η, ον. ἐπίθ. deshonnête, *disonesto*, *sa*.

Ἀσηκωθεὶς, εῖσα, θὲν. μετ. celui ou celle qui a été lévé, *colui o colei ch' è stato levato*. §. ὁ ὑψωθεὶς, élevé, ée. *innalzato*, *ta*.

Ἀσήκωμα, ὁ. l'action de lever, *levata*. §. ἀσήκωμα, ὕψωμα, élévation, exhaussement, *innalzamento*.

Ἀσηκωμένος, η, ον. μετ. levé, ée. *levato*, *ta*. §. ἀσηκωμένος, ὑψωμένος, haussé, ée. *alzato*, *innalzato*, *ta*.

Ἀσηκόνω, Ρ'. σηκόνω ἀπὸ χαμαὶ γῆς, lever, *levare*. §. ἀσηκόνω, ὑψόνω, hausser, élever, *alzare*, *elevare*. §. ἀσηκόνω παραπάνω, rehausser, *rialzare*. §. ἀσηκόνω, βάνω ὄρθιον, ἰσιάζω, dresser, *drizzare*. §. ἀσηκόνομαι, se lever, *levarsi*. §. ἀσηκόνομαι ἀπὸ τὸ κρεβάτι, se lever, sortir du lit, *alzarsi dal letto*. §. ἀσηκόνομαι ἀπὸ τὸν ἀῤῥωστίαν, relever de ma-

ladie, *uscir di malattia*. §. ἀσηκώνοντας, levant, élevant, *levando*, *innalzando*.

Α'σηκώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a levé, *colui ò colei che ha alzato*. §. ὁ ὑψώσας, celui ou celle qui a élevés, *colui ò colei che ha innalzato*.

Α'σηκωτήρι, οὐσ. lévier, *leva*.

Α'σηκωτὴς, ὑσ. celui qui leve, *colui che leva*.

Α'σηκωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut lever, *che si può levare*. §. γέφυρα ἀσηκωτή, pont-levis, *ponte levatojo*.

Α'σημάδδωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas marqué, ée. *non marcato*, *ta*. *non contrassegnato*, *ta*. §. ἀσημάδδωτος, ὅπου δὲν εἶναι σημαδδωμένος, ἤτοι δοσμένος διὰ ἐνέχειρον, qui n'est pas mis, se. en gage, *non impegnato*, *ta*.

Α'σήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui ne signifie rien, *che non significa*.

Α'σημείωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas signé, ée, marqué, ée. noté, ée, *non segnato*, *ta*. *non notato*, *ta*.

Α'σημένιος, η, ον. ἐπίθ. d'argent, argentin, ine. *d'argento*, *argenteo*, *ea*. §. ἀσημένιος, ὅπου παρομοιάζει τὸ ἀσῆμι, argentin, ine. semblable à l'argent, *argentino*, *na*. *argentale*.

Α'σῆμι, ὑσ. argent, *argento*.

Α'σημικὸν, οὐσ. argenterie, *argenteria*.

Α'σημοκαπνίζω, Ρ'. argenter, couvrir de feuilles d'argent, *inargentare*.

Α'σημοκάπνισμα, ὑσ. l'action d'argenter, *l'inargentare*.

Α'σημοκαπνισμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. *inargentato*, *ta*.

Α'σημοχόπος, ὑσ. orfevre, *argentajo*, *argentiere*.

Α'σημόνερον, ὑσ. eau-forte, *acqua forte*.

Α'σημόσυρμα, ὑσ. fil d'argent, *filo d'argento*.

Α'σημοχρύσαφον, οὐσ. fil d'or et d'argent, *filo d'oro e d'argento*.

Α'σημοχρύσωμα, ὑσ. l'action de dorer l'argent, *l'indorare l'argento*.

Α'σημοχρυσωμένος, η, ον. μετ. argent doré, *argento indorato*.

Α'σημοχρυσώνω, Ρ'. dorer l'argent, *indorare l'argento*.

Α'σημοχρυσωτὴς, ὑσ. celui qui dore l'argent, *indoratore d'argento*.

Α'σήμωμα, οὐσ. l'action d'argenter, *l'inargentare*.

Α'σημωμένος, η, ον. μετ. argenté, ée. *inargentato*, *ta*.

Α'σημώνω, Ρ'. argenter, *inargentare*.

Α'σημωτὴς, ὑσ. argenteur, *argentatore*.

Α'σημωτικὴ, ὑσ. argenture, *l'arte d'inargentare*.

Α'σημωτικὸν, ὑσ. ὁ μισθὸς διὰ τὸ ἀσήμωμα τινὸς πράγματος, ce qu'on paye pour argenter une chose, *quel che si paga per inargentare una cosa*.

Α'σήμωτος, ἐπίθ. qui n'est pas argenté, *non inargentato*.

Α'σημος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει σημασίαν, qui n'a point de signification, *che non ha significazione*. §. ἄσημος, ὁ δυσγενὴς, ignoble, roturier, de basse extraction, *ignobile*, *di bassa estrazione*.

Α'σηπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν σαπίνει, immarcescible, incorruptible, *immarcescibile*, *incorruttibile*.

Α'σθένεια, ὑσ. infirmité, maladie, *infermità*, *malattia*.

Α'σθενέστερος, ἐπίθ. plus foible, *più debole*.

Α'σθένημα, ὑσ. infirmité, l'action de tomber malade, *l'ammalarsi*.

Α'σθενημένα, ἐπίρ. μὲ ἀσθένειαν, avec maladie, *con infermità*. §. ἀσθενημένα, ἀδυνάτα, foiblement, *infermamente*, *debolmente*.

Α'σθενημένος, η, ον. μετ. tombé malade, qui s'est alité, *infermato*, *ta*.

Α'σθενὴς, ὑσ. infirme, malade, *infermo*, *ma. ammalato*, *ta*. §. ἀσθενὴς, ἀδύνατος, foible, *debole*.

Α'σθενήσας, μετ. ἀρ. qui est tombé malade, *colui che si è ammalato*.

Α'σθενήσασα, μετ. θηλ. cel-

celle qui s'est alitée, *colei che siè ammalata*.

Α'σθενῶ, P'. ἀῤῥωςῶ, s'aliter, tomber malade, *infermarsi*, *ammalarsi*. §. ἀσθενῶ, ἀδυνατῶ, εἶμαι ἀδύνατος, s'affoiblir, *indebolirsi*.

Α'σθενὼν, μετ. ἄῤῥωςος, malade, infirme, *infermo*, *ammalato*, *ta*. §. ἀσθενῶν, ἀδυνατῶν, ὅπȣ προξενεῖ ἀδυναμίαν, affoiblissant, ante. *che indebolisce*.

Α'σθμα, ὐσ. asthme, courte haleine, *asma*.

Α'σθματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. asthmatique, *asmatico*, *ca*.

Α'σιαςος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δεν εἶναι σιασμένος, qui n'est pas arrangé, ée. qui n'est pas mis, se en ordre, *non accommodato*, *ta*. *non messo in ordine*. §. ἀσιαςος, ὅπȣ δεν ἐσιάθη μὲ τιγὰ εἰς τὰς διαφορὰς τȣ, qui ne s'est pas raccommodé, ajusté, ée. *non accomodato*, *non aggiustato*, *non pacificato*, *ta*.

Α'σίγητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δεν σιωπᾷ ποτὲ, qui ne se tait, *che non tace*. §. ἀσίγητος, ὅπȣ δεν ἠμπορεῖ νὰ σιωπηθῇ, qui ne se peut taire, qu'on ne sauroit passer sous silence, *che non si può tacere*, *che non si può passare sotto silenzio*.

Α'σιδοσία, ὐσ. exemption, franchise, *immunità*, *esenzione*, *franchigia*.

Α'σίδοτος, η, ον. ἐπίθ. exempt, franc, qui jouit de quelque immunité, *immune*, *esente*.

Α'σιώπητος, η, ον. ἰδὲ Ἀσίγητος.

Α'σκάκι, ὐσ. μικρὸν ἀσκὶ, petite outre, *otrello*, *otricello*.

Α'σκάλιςος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δεν εἶναι σκαλισμένος, qui n'est pas sculpté, ée. *non scolpito*, *ta*. §. γῆ ἀσκάλιςος, terre inculte, *terra incolta*.

Α'σκάλωτος, ἐπίθ. qui n'est pas accroché, *non aggrappato*.

Α'σκαύθαρος, ὐσ. escarbot, *scarafaggio*.

Α'σκανδάλιςα, ἐπίρ. sans scandale, *senza scandalo*.

Α'σκανδάλιςος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δεν σκανδαλίζεται, qui ne se scandalise point, *che non si scandalizza*. §. ἀσκανδάλιςος, ὅπȣ δεν εἶναι σκανδαλισμένος, qui n'est pas scandalisé, *non scandalizzato*. §. διὰ τὸ ἀσκανδάλιςον, pour le bien de la paix, *pel ben della pace*. §. ἀσκανδάλιςος, μηχανὴ ἀσκανδάλιςος, machine qui n'est pas derangée dans ses ressorts, *macchina non dissestata*, *che ha tutti gli ordigni in sesto*.

Α'σκαπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δεν εἶναι σκαμμένος, qui n'est pas fouillé, ée. qui n'est pas foui, ie. *non iscavato*, *ta*. §. ἄσκαπτος γῆ, ἀμπέλι κτλ. ἄσκαπτον, qui n'est pas pioché, houé, ée. *non zappato*, *ta*. §. ἄσκαπτος, ὅπȣ δεν ἠμπορεῖ νὰ σκαφθῇ, qu'on ne sauroit fouir, *che non si può scavare*.

Α'σκαρίδες, ὐσιας. πληθ. ascarides, *ascaridi*.

Α'σκαςος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δεν εἶναι σκασμένος, qui n'est pas crevé, ée. crevassé, ée. *non crepato*, *ta*.

Α'σκέπαςα, ἐπίθ. à découvert, *scopertamente*.

Α'σκέπαςος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. qui n'est pas couvert, erte. *scoperto*, *ta*. *non coperto*, *ta*.

Α'σκεπὴς, ἄσκεπος, ἰδὲ Ἀσκέπαςος.

Α'σκέρι, ὐσ. armée, *esercito*.

Α'σκημα, ὐσ. γύμνασμα, exercice, *esercizio*.

Α'σκημένος, η, ον. μετ. γυμνασμένος, exercé, ée. *esercitato*, *ta*.

Α'σκησις, ὐσιας. γύμνασις, exercice, *esercizio*. §. ἄσκησις, τὸ ἀσκητεύειν l'action de vivre dans la solitude, *il vivere nell' eremo*. discipline

Α'σκητεῖον, ὐσ. hermitage, *romitaggio*.

Α'σκήτευμα, ὐσ. τὸ ἀσκητεύειν, l'action de vivre dans la solitude, *il vivere nella solitudine*.

Α'σκητεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a vecu dans la solitude, *ch' è vissuto nella solitudine*.

Α'σκητεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a passé sa vie dans

dans la solitude, *colei che ha passata la sua vita nel romitaggio*.

Ἀσκητεύω, P. vivre, passer sa vie dans la solitude, dans l'hermitage, *vivere, passare la vita nella solitudine, nel romitorio, far vita da romito*.

Ἀσκητήριον, ου. hermitage, *romitaggio, romitorio*.

Ἀσκητής, ου. hermite, solitaire, *romito, solitario*.

Ἀσκητικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἀσκητὴν, de solitaire, *di romito*. §. ἀσκητικὰ βιβλία, livres ascétiques, *libri ascetici*.

Ἀσκητικῶς, ἐπίρ. en hermite, en solitaire, *da romito, da solitario*.

Ἀσκί, ὑσ. outre, *otre, otro*. §. ἀσκὶ διὰ λάδι, ἢ κρασί, bouc, *otre*. §. μικρὸν ἀσκὶ, petite outre, *otrello, otricello*.

Ἀσκίαστα, ἐπίρ. sans épouvante, *senza spavento*.

Ἀσκίαστος, ἀσκιάχτως, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas épouvanté, ée. *non ispaventato, ta*.

Ἄσκιοι, πληθ. οἱ κάτοικοι τῆς διακεκαυμένης ζώνης, asciens, *gli abitanti della zona torrida*.

Ἀσκίτης, ου. τυμπανίτης, ὑδρωπικὰς, ascite, *ascite*.

Ἀσκλάβωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι σκλαβωμένος, qui n'est pas assujetti, ie. qui n'est pas captivé, ée. *non cattivato, ta. non reso, sa. non schiavo, va.*

Ἀσκληπιὰς, ὑσ. φυτὸν, asclepias, *asclepiade*.

Ἀσκόαυλος, ἀσκόδερμα, ὑσ. cornemuse, *cornamusa*.

Ἀσκόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἔχει σκόνιν, qui n'est pas rempli de poussière, *non impolverato*.

Ἀσκομαντήρα, ἰδὲ Ἀσκόαυλος.

Ἀσκόνταυτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas bronché, qui n'a pas choppé, *che non ha inciampato, intoppato*.

Ἄσκοπος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de but, *che non ha scopo*.

Ἀσκὸς, ὑσ. outre, *otre, otro*.

Ἀσκοτζαμπούνα, ὑσ. cornemuse, *cornamusa*.

Ἀσκούπιστος, η, ον. ἐπίθ. ἀσάρωτος, qui n'est pas balayé, *non iscopato*. §. ἀσκούπιστος, μὴ ξεκορνιαχτισμένος, qui n'est pas époussetté, qui n'est pas nettoyé avec des époussetes, *non ispazzolato, ta. non nettato colla spazzola*.

Ἀσκούριαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas rouillé, ée. *non arruginito, ta*.

Ἀσκῶ, P. γυμνάζω, exercer, *esercitare*. §. ἀσκοῦμαι, s'exercer, *esercitarsi*.

Ἄσμα, ὑσ. cantique, *cantico*.

Ἀσματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de cantique, *di cantico*.

Ἀσμένως, ἐπίρ. agréablement, *dilettevolmente, soavemente*.

Ἄσμικτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν σμίγεται, δὲν ἑνώνεται, qu'on ne peut joindre, *che non si può congiugnere*. §. ἄσμικτος, ὅπῦ δὲν σμίγεται, δὲν ἀνακατώνεται, qu'on ne sauroit mêler, mixtionner, *che non si può mescolare*. §. ἄσμικτος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸν σμίξῃ, νὰ τὸν συναναστραφῇ, intraitable, *intrattabile*.

Ἄσοφος, η, ον. ἐπίθ. ignorant, ante. qui n'est sage, *ignorante, non sapiente*.

Ἀσπάζομαι, P. saluer, complimenter, *salutare, complimentare*.

Ἄσπαρτα, ἐπίρ. sans ensemer, *senza seminare*.

Ἄσπαρτος, η, ον. qui n'est pas ensemencé, ée. *non seminato, ta*.

Ἄσπασμα, ὑσ. salutation, l'action de saluer, *salutazione*.

Ἀσπασμένος, η, ον. μετ. salué, ée. *salutato, ta*.

Ἀσπασμὸς, ὑσ. salutation, salut, baisemains, compliments, *saluto, baciamano, complimenti*. §. ἀσπασμὸς τῶν ἱερέων ὅταν συλλειτουργῶν, baiser de paix, *il bacio di pace*.

Ἄσπαστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas crevé, ée, crevassé, ée. *non crepato, ta*. §. ἄσπαστος, ὅπῦ δὲν τάχει κἀνὲ σπάσιμον, qui n'a point de descente des boyaux, *che non ha rottura degli intestini*.

Ἀσπίλωτος, η, ον. ἐπίθ. qui

qui n'a point de maison, *che non è accasato, che non ha casa.*

Α'σπίδα, ὤσιας. bouclier, *scudo*, ἰδὲ καὶ Ἀσπίς.

Α'σπιδηφόρος, ὤσιας. armé d'un bouclier, *scudato, armato di scudo.*

Α'σπιδωτὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. fait en forme de bouclier, *fatto in forma di scudo.*

Α'σπίθα, ὤσιας. étincelle, *scintilla.*

Α'σπιλος, ἐπίθ. pur, re. *puro, ra. mondo, da. casto, ta.*

Α'σπινδοβολῶ, ἰδὲ Σπινδοβολῶ.

Α'σπὶς, ἡ. écu, bouclier, *scudo.* §. ἀσπὶς, εἶδος ὄφεως, aspic, *aspide.* §. ἀσπὶς, φυτόν τι, aspic, *spigo.*

Α'σπλαγχνα, ἐπίρ. impitoyablement, sans miséricorde, *spietatamente, dispietatamente, senza pietà.*

Α'σπλαγχνία, ἡ. cruauté, *crudeltà, spietatezza.*

Α'σπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. impitoyable, *spietato, ta. dispietato, ta.*

Α'σπορος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de semence, *che non ha seme.*

Α'σπούδαςος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι σπουδαγμένος, δὲν σπουδάχθη, qu'on n'a pas étudié, *che non si è studiato.* §. ἀσπούδαςος, ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἔμαθε, ignorant, te. qui n'a pas étudié, qui n'est pas lettré, *indotto, ta. ignorante, che non ha studiato.*

Α'σπράδα, ἡ. blancheur, *bianchezza.*

Α'σπράδι, ου. le blanc, *il bianco.* §. τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, le blanc d'œuf, *chiara d'uovo* [illegible]

Α'σπρίζουσα, μετ. θηλ. celle qui blanchit, *colei che imbianchisce.* §. ἀσπρίζουσα, ὁποῦ ὁμοιάζει τὸ ἄσπρον, blanchissante, *biancheggiante, che sembra bianca.*

Α'σπρίζων, μετ. ἀρ. celui qui blanchit, *colui che imbianchisce.* §. ἀσπρίζων, ἀσπρελιάρικος, ὅτις φαίνεται ἄσπρος, blanchissant, *biancheggiante, che sembra bianco.*

Α'σπρίζω, P. blanchir, *bianchire, imbianchire.* §. ἀσπρίζω, γίνομαι ἄσπρος, blanchir, devenir blanc, *imbiancarsi, farsi bianco.* §. ἀσπρίζω, γηράζω, blanchir, vieillir, *incanutire, invecchiare.* §. ἀσπρίζω, κλίνω πρὸς τὸ ἄσπρον, tirer sur le blanc, *albeggiare, biancheggiare.* §. ἀσπρίζωντας, en blanchissant, *imbianchendo.*

Α'σπρίσας, μετ. ἀρ. celui qui a blanchi, *colui che ha imbianchito.*

Α'σπρίσασα, θηλ. celle qui a blanchi, *colei che ha imbianchito.*

Α'σπρισμα, ου. blanchiment, *bianchimento, imbianchimento.* §. ἄσπρισμα, ἀσπράδα, blancheur, *bianchezza.*

Α'σπρισμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. *imbiancato, ta.*

Α'σπριςὴς, οὖ. blanchisseur, *che imbianca, imbiancatore.*

Α'σπρογένης, ὁ. chenu, qui a la barbe blanche, *canuto, che ha la barba bianca.*

Α'σποδερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. blanchâtre, qui tire sur le blanc, *bianchiccio, cia. biancheggiante.*

Α'σπρογενίζω, P. avoir la barbe blanche, *aver la barba bianca.*

Α'σπροκόκκινος, η, ον. ἐπίθ. blanc et rouge, *biancorosso, sa.*

Α'σπρολάχανον, ὁ. chou cabu, chou pommé, *cavolo cappuccio.*

Α'σπρομάλλης, ἐπίθ. chenu, qui a les cheveux blancs, *canuto, che ha i capelli bianchi.*

Α'σπροπούγγι, ὁ. bourse, *borsa.*

Α'σπροπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. qui a un visage blanc, *che ha viso bianco.*

Α'σπρος, η, ον. ἐπίθ. blanc, blanche, *bianco, ca.* §. ἄσπρον, τὸ ἀσπράδι, ἀσπράδα, blancheur, *bianchezza.* §. ἄσπρον, τραχὺ ἄσπρον, aspre, *aspro.* §. ἕνα ἄσπρον, ἕνα λιανόν, un dénier, *un quattrino.* §. ἄσπρα, χρήματα, argent, *danaro, quattrini.* §. ἄσπρα ἀσημένια, argent blanc, *moneta bianca.* §. ἄσπρον τοῦ αὐγοῦ, le blanc d'œuf, *albume, chiara d'uovo.*

Α'σπρότατος, η, ον. ἐπίθ. fort blanc, blanche

ἀσπρότατος. albo bianchissimo

comme la neige, *bianchissimo, ma.*

Ἀσπρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus blanc, *più bianco, ca.*

Ἀσπρότης, ὁ. blancheur, *bianchezza.*

Ἀσπρυλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. blanchâtre, qui tire sur le blanc, *bianchiccio, cia. albeggiante, albicante.*

Ἀσπρύτζικος, η, ον. ἐπίθ. blanchâtre, *bianchiccio, cia. albiccio, cia. bianchetto, ta.*

Ἀσπροφορεμένος, η, ον. ἐπίθ. vetu de blanc, *vestito di bianco.*

Ἀσπροφόρος, ἐπίθ. qui a des habits blancs, *che ha abiti bianchi.*

Ἀσπροφορῶ, Ρ. porter des habits blancs, *portar abiti bianchi.*

Ἄσσος, ὁ. ὁ ἄσσος εἰς τὰ χαρτιά, as, *asso.*

Ἀστακός, ὁ. homard, *astaco, gambero marino.*

Ἀστάλακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἐστάλαξε, qui n'a pas coulé, *che non ha colato, che non ha stillato.*

Ἀσταμάτητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐσταμάτησε, ἢ δὲν σαματᾷ, qui ne s'arrête pas, *che non si ferma.* §. ἀσταμάτητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σαματήσῃ, qui ne se peut arrêter, *che non può fermarsi.* §. ἀσταμάτητος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σαματωθῇ, qu'on ne peut arrêter, *che non si può fermare.*

Ἀστάρι, ὁ. doublure, *fodra, fodera.*

Ἀστάρωμα, ὁ. l'action de doubler, de fourrer, *il foderare, foderatura.*

Ἀσταρωμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. fourré, ée. *foderato, ta.*

Ἀσταρώνω, Ρ. doubler, fourrer, *foderare.*

Ἀστασία, ὁ. instabilité, inconstance, *instabilità, inconstanza.*

Ἀστατα, ἐπίρ. inconstamment, *instabilmente.*

Ἀστατος, η, ον. ἐπίθ. instable, inconstant, te. *instabile, incostante.*

Ἀσταχένιος, ἐπίθ. d'épi, *di spiga.*

Ἀστακός, ὁ. homard, *astaco, grancevola.*

Ἀστάχυ, ὁ. épi, *spiga.* §. μικρὸν ἀστάχυ, petit épi, *spighetta.*

Ἀσταχυολογία, ὁ. glanure, *spigolatura.*

Ἀσταχυολόγημα, ὁ. glanure, l'action de glaner, *spigolatura, lo spigolare.*

Ἀσταχυολόγος, ὁ. glaneur, *spigolatore.*

Ἀσταχυολογῶ, Ρ. glaner, *spigolare.*

Ἀστέγνωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas essuyé, ée. *non rasciugato, ta. non asciugato, ta.*

Ἀστεΐζομαι, ὁ. badiner, plaisanter, bouffonner, *scherzare, far il faceto, buffoneggiare.*

Ἀστεϊζόμενος, μετ. qui badine, qui plaisante, *che fa il faceto.*

Ἀστεῖος, α, ον. ἐπίθ. plaisant, ante. drôle, facetieux, euse. *faceto, ta. burlesco, ca. giuocoso, sa.*

Ἀστειότατος, η, ον. ἐπίθ. très plaisant, te. *facetissimo, ma.*

Ἀστειότερος, ἐπίθ. plus plaisant, te. *più faceto, ta.*

Ἀστειότης, ὁ. plaisanterie, facetie, bouffonerie, *facezia, piacevolezza, gagliofferia.*

Ἀστεϊσμός, ἰδὲ Ἀστειότης.

Ἀστείως, ἐπίρ. plaisamment, facetieusement, *facetamente.*

Ἀστέναχτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν σενάζει, ὁποῦ δὲν ἐσέναξε, qui ne gémit pas, *che non geme.*

Ἀστενοχώρητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas contraint, te. *non costretto, ta.*

Ἀστέρας, ὁ. étoile, *stella.*

Ἀστερίσκος, ὁ. astérisque, *asterisco.*

Ἀστερισμός, ὁ. astérisme, *asterismo.* §. ἀστερισμός, constellation, *costellazione.*

Ἀστεροειδής, ἐπίθ. qui a la figure d'une étoile, *che ha la figura d'una stella.*

Ἀστερωτός, ή, όν. ἐπίθ. étoilé, ée. *stellato, ta.*

Ἀστέφανος, ἐπίθ. qui n'a pas de couronne, *che non ha corona.*

Ἀστεφάνωτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι ἐστεμμένος, qui n'est pas couronné, ée. *non coronato, ta.* §. ἀστεφάνωτος, ὁπῦ δὲν ἐστεφανώθη, qui n'est pas épou-

Ἀσίχωτος

épousé par le prêtre, *non isposato dal Sacerdote*.

Ἀ'στὴρ, ὐσ. astre, étoile, *astro, stella*.

Ἀ'στέρεωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι στερεωμένος, qui n'est pas affermi, ie. *non solidato, ta*.

Ἀ'στίβαχτος, ἀστίβαστος, ϰ) ἀστίβαχτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empilé, ée. encaqué, ée. *non istivato, ta*.

Ἀ'στίχηστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι στιχημένος, qui n'est pas gagé, qui n'a point de gages, *non istipendiato, non salariato, ta*.

Ἀ'στόλιστα, ἐπίῤ. sans ornemens, *senza ornamenti*.

Ἀ'στόλιστος, η, ον. ἐπίθ. déparé, ée. qui n'est pas paré, ée. qui est sans ornement, *disadorno, na. non ornato, ta*.

Ἀ'στόματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de bouche, *che non ha bocca*.

Ἀ'στόμαχος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'estomac, *che non ha stomaco*.

Ἀ'στομος, ἰδὲ Ἀστόματος.

Ἀ'στοχασία, ὐσ. imprudence, inconsidération, *imprudenza, inconsiderazione*.

Ἀ'στόχαστα, ἐπίῤ. imprudemment, inconsidérément, *imprudentemente, inconsideratamente, inavvedutamente, inavvertentemente*. §. ὁμιλεῖ πάντοτε ἀστόχαστα, il parle toujours à tort et à travers, *parla sempre sconsideratamente*.

Ἀ'στόχαστος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. inconsideré, ée. *imprudente, inconsiderato, ta. inavveduto, ta*. §. ἀστόχαστος, μωρὸς, niais, nigaud, *balordo, da. sciocco, ca*.

Ἀ'στοχία, ὐσ. ἀλησμονησία, oubli, *oblivione*. §. ἀστοχιὰ νὰ σ' ἔλθῃ, que la peste te creve, *malanno che ti colga*.

Ἀ'στοχῶ, P'. ἀλησμονῶ, oublier, *scordarsi, dimenticarsi*.

Ἀ'στραγάλι, ὐσ. malléole, cheville du pied, *noce del piede*.

Ἀ'στραχιὰ, ἀστράχα, ὐσιας. rougeole, *rosalia*.

Ἀ'στραγμα, ἰδὲ Ἄστραψις.

Ἀ'στραπὴ, ὐσιας. éclair, *lampo, balena*.

Ἀ'στραποβροντῶ, P'. faire des éclairs et tonner, *balenare e tuonare*.

Ἀ'στραποπελέκημα, ὐσιας. foudroiement, *fulminazione*.

Ἀ'στραποπελεκημένος, η, ον. μετ. foudroié, ée. *fulminato, ta*.

Ἀ'στραποπελέκι, ὐσ. la foudre, *il fulmine*.

Ἀ'στροποφεγγιὰ, ὐσ. λάμψις, éclat, scintillation, *balenamento, scintillazione*.

Ἀ'στράπτω, P'. éclairer, *balenare, lampeggiare*. §. ἀστράπτω, λάμπω, briller, *brillare*.

Ἀ'στράπτουσα, μετ. θηλ. celle qui éclaire, *colei che lampeggia*. §. ἀστράπτουσα, λάμπουσα, luisante, brillante, *brillante*.

Ἀ'στράπτων, μετ. ἀρ. qui éclaire, qui fait des éclairs, *lampeggiante, che balena*. §. ἀστράπτων, λάμπων, brillant, te. luisant, te. *brillante, lampeggiante*.

Ἀ'στράτευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν ἐστράτευσε, δὲν ἐταξίδευσε, qui n'a pas voyagé, *che non ha viaggiato*.

Ἀ'στράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait des éclairs, *colui ἢ colei che ha lampeggiato*. §. ἀστράψας, celui ἢ celle qui a brillé, *colui ἢ colei che ha brillato*.

Ἀ'στραψις, ὐσ. τὸ ἀστράπτειν, l'action d'éclairer, *il balenare, balenamento*.

Ἀ'στρεπτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν στρέφεται ὀπίσω, qui ne se tourne pas, *che non si volge*. §. ἄστρεπτος, ὅπȣ δὲν μεταβάλλει γνώμην, inflexible, *inflessibile*.

Ἀ'στρίδι, ἰδὲ Στρίδι.

Ἀ'στρικὸς, ἐπίθ. astral, *appartenente agli astri*.

Ἀ'στριφος, ἄστριφτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ δὲν εἶναι στριμμένος, qui n'est pas entortillé, ée. *non torto, ta. non attorcigliato*. §. ἄστριφτος, ὅπȣ δὲν στρέφεται, qu'on ne peut tordre, entortiller, *che non si può attorcigliare*.

Ἀ'στροθεσία, ὐσ. position des étoiles, *posizione delle stelle*.

Ἀ'στρολάβιον, ὐσ. astrolabe, *astrolabio*.

Ἀσυμος.

Ἀσυδοσια. exemption de toute ... impôt

Ἀϛρολογία, οὐσ. astrologie, *astrologia*.

Ἀϛρολογικὸς, ή, όν. ἐπίθ. astrologique, *astrologico, ca*.

Ἀϛρολόγισσα, οὐσ. une astrologue, *astrologa*.

Ἀϛρολόγος, οὐσ. astrologue, *astrologo*.

Ἀϛρολογῶ, Ρ'. καταγίνομαι εἰς τὴν ἀϛρολογίαν, καὶ μαντεύω διὰ ἀϛρολογίας, faire profession de l'astrologie, *astrologare*, *astrolagare*.

Ἄϛρον, ὐσ. astre, étoile, *astro*, *stella*. §. τὸ ἄϛρον τῆς αὐγῆς, l'étoile du matin, l'étoile matinière, *diana*, *la stella mattutina*.

Ἀϛρονομία, ὐσ. astronomie, *astronomia*.

Ἀϛρονομικὸς, ή, όν. ἐπίθ. astronomique, *astronomico, ca*. §. ἀϛρονομικὸς, ὁ ἀϛρονόμος, astronome, *astronomo*.

Ἀϛρονομικῶς, ἐπίῤ. astronomiquement, *astronomicamente*.

Ἀϛρονόμος, ὐσ. astronome, *astronomo*.

Ἀϛρονομῶ, Ρ'. faire profession d'astronomie, *astronomizzare*, *fare professione d'astronomia*, *professar l'astronomia*.

Ἀϛροπελέκι, ὐσ. foudre, *fulmine*.

Ἀϛροπελέκημα, κτλ'. ἰδὲ Ἀϛραποπελέκημα, κτλ'.

Ἀϛροφεγγιά, οὐσ. sérénité, clarté des étoiles, *serenità*, *il lampeggiare delle stelle*.

Ἄϛρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι ϛρωμένος, ὡς κρεββάτι ἄϛρωτον, lit qui n'est pas fait, *letto non rifatto*, *letto disfatto*. §. ϛράτα ἄϛρωτος, rue qui n'est pas pavée, *strada non lastricata*, *non selciata*. §. καβαλικεύω ἄλογον ἄϛρωτον, monter un cheval à nu, *cavalcar a bardosso*. §. ἄϛρωτος, ὅπου δὲν ϛρώνεται, ὅπου δὲν βάνεται εἰς τάξιν, ἀλλὰ ζῇ πάντοτε εἰς ἀταξίας, déreglé, ée. qui ne change pas la vie dereglée qu'il mene, *sregolato, ta*. *che non cangia la vita sregolata ch'ei mena*.

Ἀσύβαϛα, ἐπίῤ. sans accord, *senza accordo*.

Ἀσύβαϛος, η, ον. ἐπίθ. qui ne s'est pas accordé, ée. qui n'est pas convenu, *che non si è accordato, ta*.

Ἀσυγκέραϛος, η, ον. ἐπίθ. intemperé, ée. *intemperato, ta*.

Ἀσυγκρισία, οὐσ. impossibilité de comparaison, *impossibilità di paragone*.

Ἀσύγκριτος, η, ον. ἐπίθ. incomparable, *incomparabile*, *impareggiabile*.

Ἀσυγκρίτως, ἐπίῤ. incomparablement, sans comparaison, *incomparabilmente*, *impareggiabilmente*, *senza comparazione*.

Ἀσυγνέφιαϛος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas couvert de nuages, *non coperto di nuvole*, *non nuvoloso, sa*.

Ἀσύγνωϛος, η, ον. ἐπίθ. impardonnable, irremissible, *imperdonabile*.

Ἀσυγχυσία, οὐσ. imperturbabilité, tranquilité, *imperturbabilità*.

Ἀσύγχυσος, η, ον. ἐπίθ. imperturbable, qui ne se trouble point, qu'on ne peut pas troubler, *imperturbabile*, *che non può esser perturbato*.

Ἀσυγχύϛως, ἐπίῤ. imperturbablement, d'une manière imperturbable, *imperturbabilmente*.

Ἀσυγχώρητα, ἐπίῤ. sans pardon, *senza perdono*, *irremissibilmente*.

Ἀσυγχώρητος, η, ον. ἐπίθ. irrémissible, impardonnable, *irremissibile*, *imperdonabile*.

Ἀσύχωμα, κτλ'. ἰδὲ Ἀσύγκωμα, κτλ'.

Ἀσυκοφάντιϛος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas calomnié, ée. *non calunniato, ta*.

Ἀσυλλάβιϛος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἰξεύρει ὡσὰν μίαν συλλαβὴν, qui ne sait pas une syllabe, *che non sa una sillaba*.

Ἀσυλληβάρωτος, ἰδὲ Ἀσαληβάρωτος.

Ἀσυλλόγιϛα, ἐπίῤ. sans y penser, *impensatamente*. §. ἀσυλλόγιϛα, ἀϛόχαϛα, μωρὰ, étourdiment, balourdement, *scioccamente*, *stolidamente*.

Ἀσυλλόγιϛος, η, ον. ἐπίθ. inopiné, ée. *impensato, ta*. §. ἀσυλλόγιϛος, ἀϛόχαϛος, μωρὸς, étourdi, ie. *stolido, da*.

Ἄσυλον, οὐσ. asile, lieu de franchise, *asilo*, *luogo*

Ἀσυλλογισία.

go di frombbiglia. §. ἄσυλον, καταφυγή, abri, ricovero.

Ἀσυμβίβαστος, η, ον. ἐπίθ. incompatible, incompatibile.

Ἀσυμβούλευτα, ἐπίρ. sans avoir pris conseil, inconsidérément, inconsultamente, senza consigliarsi.

Ἀσυμβούλευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐσυμβουλεύθη τινά, qui n'a pris conseil, avis de personne, che non si è consigliato con alcuno. §. ἀσυμβούλευτος, ὅπου δὲν ἐσυμβουλεύθη, δὲν ἐνουθετήθη ἀπό τινά, qui n'a pas été conseillé de personne, non consigliato da alcuno. §. ἀσυμβούλευτος, ἀσύσκεπτος, inconsideré, ée. etourdi, ie. inconsulto, ta.

Ἀσυμμάζευτα, ἐπίρ. sans être amassé, senza esser raunato.

Ἀσυμμάζευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas assemblé, ée. amassé, ée. non raunato, ta. non ammassato, ta.

Ἀσύμμαστα, ἀσύμμαστος, ἰδὲ Ἀσυμμάζευτα, ἀσυμμάζευτος.

Ἀσύμμετρα, ἐπίρ. sans proportion, sproporzionatamente.

Ἀσυμμετρία, ἡ. asymetrie, disproportion, asimetria, sproporzione.

Ἀσύμμετρος, η, ον. ἐπίθ. disproportionné, ée. sproporzionato, ta.

Ἀσυμπαθησία, ἡ. l'action de ne pas pardonner, il non perdonare.

Ἀσυμπαθής, ἐπίθ. qui ne pardonne pas, che non perdona. §. ἀσυμπαθής, ἄσπλαγχνος, cruel, elle, spietato, ta.

Ἀσυμπαθήτως, ἐπίρ. irrémissiblement, irremissibilmente.

Ἀσυμπάθητος, η, ον. ἐπίθ. impardonnable, irrémissible, imperdonabile, irremissibile.

Ἀσύμπτωτος γραμμή, asymptote, assintote.

Ἀσύμφορος, η, ον. ἐπίθ. ἀνεπιτήδειος, incapable, inhabile, incapace, inabile. §. ἀσύμφορος, ἀνωφελής, inutile, inutile.

Ἀσύμφωνα, ἐπίρ. avec discorde, discordantemente.

Ἀσυμφωνία, ἡ. discorde, discordia, scordia.

Ἀσύμφωνος, η, ον. ἐπίθ. discordant, te. discordante.

Ἀσύμβατος, η, ον. ἀπλησίαστος, inaccessible, inabordable, inaccessibile.

Ἀσυνάθροιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas recueilli, ie. qui n'est pas assemblé, ée. non raccolto, ta.

Ἀσύναχτος, ἰδὲ Ἀσυνάθροιστος.

Ἀσυνείδητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas consciencieux, euse: qui n'a pas la conscience délicate, che non è conscienziato, ta. che non ha buona conscienza.

Ἀσυνειδήτως, ἐπίρ. sans conscience, senza conscienza.

Ἀσύνετα, ἐπίρ. imprudemment, imprudentemente.

Ἀσύνετος, η, ον. ἐπίθ. imprudent, ente. imprudente.

Ἀσυνεφιά, ἡ. sérénité, serenità, il non esser coperto il cielo di nuvole.

Ἀσυνέφιαστος, ἰδὲ Ἀσυγνέφιαστος.

Ἀσυνήθιστα, ἐπίρ. contre la coutume, inusitatamente.

Ἀσυνήθιστος, η, ον. ἐπίθ. inusité, ée. inaccoutumé, ée. insolito, ta. inusitato, ta. inconsueto, ta. impraticato, ta. §. ἀσυνήθιστος, ὅστις δὲν εἶναι συνηθισμένος, δὲν ἔχει τὴν συνήθειαν, qui n'est pas accoutumé, ée. non accostumato, ta.

Ἀσύνθετα, ἐπίρ. sans arrangement, en désordre, scompostamente, confusamente.

Ἀσύνθετος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas arrangé, ée. incomposto, ta.

Ἀσύντακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas construit, qui n'est pas arrangé selon les regles de la grammaire, non construito secondo le regole della grammatica. §. ἀσύντακτος, incongru, ue. incongruo, a.

Ἀσυνταξία, ἡ. faute de construction, mancanza di construzione. §. ἀσυνταξία, incongruité, incongruità.

Ἀσυντρόφευτα, ἐπίρ. sans compagnie, senza compagnia.

Α'συντρόφιαςος, η, ον. επίθ. όπε δεν είναι συντροφιασμένος, découplé, ée. desuni, ie. qui n'est pas appareillé, ée. *scompagnato, ta. non accompagnato, ta.* §. άσυντρόφιαςος, όςις δεν έχει συντροφίαν, qui n'a pas de compagnie, *che non ha compagnia.* §. άσυντρόφιαςος, όπε δεν ημπορεί να συντροφιαθή, qu'on ne peut pas appareiller, *che non si può accompagnare.*

Α'συςασία, ἡσ. instabilité, *instabilità.*

Α'σύςατα, επίρ. inconstamment, d'une manière instable, *instabilmente.*

Α'σύςατος, η, ον. επίθ. instable, *instabile.*

Α'συχασία, ἡσ. l'action de n'avoir pas en aversion, *il non ischifare, il non aver a schifo.*

Α'σύχαςα, επίθ. sans avoir en aversion, sans dégoût, *senza schifo.*

Α'σύχαςος, ἀσύχαςος, η, ον. επίθ. qui n'a pas eu aversion, *che non ischifa, che non è schifoso, sa.*

Α'σφάλεια, ἡσ. assurance, *sicurezza, certezza, sicurtà.* §. μὲ ἀσφάλειαν, assurément, avec sureté, *sicuramente.*

Α'σφαλέςατος, η, ον. επίθ. très-sur, infaillible, *sicurissimo, ma.*

Α'σφαλής, επίθ. certain, ne, infaillible, *certo, ta. indubitato, ta.* §. ἀσφαλής, σίγουρος, sûr, assuré. *sicuro, ra.* §. ἀσφαλής, ςερεός, stable, *stabile.*

Α'σφαλίζω, Ρ'. βεβαιώνω, rassurer, *assicurare.* §. ἀσφαλίζω, ενδυναμώνω, rendre solide, *rassodare.*

Α'σφάλισμα, ἡσ. assurance, *assicuranza, assicuramento.*

Α'σφαλισμένος, η, ον. μετ. rassuré, ée. *rassicurato, ta.*

Α'σφαλτα, επίρ. χωρίς σφάλμα, χωρίς λάθος, infalliblement, sans faute, *infallibilmente, senza fallo.*

Α'σφαλτίτης, ἡσ. ὁ πέμπτον σφονδύλι της όσφύος, asphaltite, *la quinta vertebra de' lombi.*

Α'σφαλτος, η, ον. επίθ. όπου δεν έσφαλε, qui n'a pas commis de fautes, *che non ha fallato.* ἄσφαλτος, ἀλάθευτος. όπε δεν ημπορεί να σφάλλη, infaillible, *infallibile.* §. ἄσφαλτος, καὶ ἄσφαλτον, ἡσ. asphalte, bitume, *asfalto, bitume.*

Α'σφαλτώδης, επίθ. bitumineux, euse. *bituminoso, sa.*

Α'σφαλτώνω, Ρ'. ἀλείφω μὲ ἄσφαλτον, oindre avec du bitume, *ugnere con bitume.*

Α'σφαλῶς, επίρ. assurément, *sicuramente.*

Α'σφένδαμνον, ἡσ. δένδρον, érable, *acero.*

Α'σφικτα, επίρ. d'une manière peu serrée, *non strettamente.*

Α'σφικτος, η, ον. επίθ. qui n'est pas serré, ée. *non istretto, non serrato, ta.*

Α'σφιξία, ουσ. ἡ ἀσφιξία τε σφυγμού, asphyxie, *mancamento di polso.*

Α'σφράγιςος, η, ον. επίθ. qui n'est pas cacheté, ée. *non suggellato, ta.*

Α'σχημα, επίρ. vilainement, *bruttamente.* §. ἄσχημα, ἄμορφα, d'une manière difforme, *deformemente.*

Α'σχημάδα, ἡσ. laideur, difformité, *bruttezza, difformità.*

Α'σχημάτιςος, η, ον. επίθ. informe, *informe.*

Α'σχημία, ἡσιας. laideur, difformité, *bruttezza, difformità.*

Α'σχημίζουσα, μετ. θηλ. celle qui difforme, qui défigure, *colei che disforma, che sfigura.*

Α'σχημίζω, Ρ'. Ε'ν. enlaidir, difformer, défigurer, *sfigurare, disformare.* §. ἀσχημίζω ἐδ. ἤτοι γίνομαι ἄσχημος, devenir laide, *diventar brutto.*

Α'σχημίζων, μετ. ἀρ. celui qui défigure, *colui che disforma.*

Α'σχημίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a défiguré, *colui o colei che ha sfigurato.* §. ἀσχημίσας, qui est devenu laid, *ch' è divenuto brutto.*

Α'σχήμισμα, ἡσ. enlaidissement, *deformazione, disformazione, disformità.*

Α'σχημισμένος, η, ον. μετ. enlaidi, ie. *sfigurato, ta. disformato, ta.*

'Α-

Ασφενδαμος.

Ἀσχημολογία, ὀυσ. paroles deshonnêtes, *parole turpi*.

Ἀσχημολόγος, ἐπίθ. mal-embouché, ée. qui dit des ordures, *sboccato, ta*.

Ἀσχημολογῶ, Ρ'. dire des saletés, des ordures, être mal-embouché, *parlare sboccatamente, dire parole disoneste*.

Ἄσχημος, η, ον. ἐπίθ. laid, de. difforme, *brutto, ta. difforme*. §. γίνομαι ἄσχημος, enlaidir, *divenir laid, difformarsi*.

Ἀσχημότατα, ἐπίρ. très-vilainement, d'une manière très-difforme, *deformissimamente, bruttissimamente*.

Ἀσχημότατος, η, ον. ἐπίθ. très-laid, de. très-difforme, *bruttissimo, ma. deformissimo, ma*.

Ἀσχημότερος, η, ον. ἐπίθ. plus laid, de. *più brutto, ta*.

Ἀσχημότης, ουτ. laideur, difformité, *bruttezza, difformità*.

Ἄσχιστα, ἐπίρ. sans déchirer, *senza lacerare*.

Ἄσχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas déchiré, ée. *non lacerato, ta*. §. ἄσχιστος, ὁπου δὲν εἶναι σχισμένος, δὲν εἶναι χασμένος, qui n'est pas fendu, ue. *non fesso, sa. non spaccato, ta*.

Ἀσχολασία, ουσ. l'action de ne pas cesser, *il non cessare*.

Ἀσχόλαστα, ἐπίρ. sans cesser, sans cesse, *incessantemente, senza cessare*.

Ἀσχόλαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις δὲν ἐσχόλασε, δὲν ἔπαυσε, qui n'a pas cessé, *che non ha cessato*. §. ἀσχόλαστος, ὅστις δὲν ἐσχόλασε, ἤγουν δὲν ἐτελείωσε τὸ μάθημα διὰ νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον, qui n'a pas la permission de sortir de l'école, *che non ha la permissione di sortire dalla scuola*.

Ἀσχολία, ουσ. occupation, *occupazione*.

Ἀσχολοῦμαι, Ρ'. être occupé, ée. affairé, ée. *esser occupato, ta*.

Ἀσχολούμενος, μετ. occupé, *occupato*.

Ἀσώματος, η, ον. ἐπίθ. incorporel, elle. *incorporeo, ea*.

Ἀσωμάτως, ἐπίρ. sans corps, *incorporalmente*.

Ἀσωμάτωσις, ουσ. incorporalité, *incorporalità*.

Ἀσώπαστα, ἰδὲ Ἀσιώπητα.

Ἀσώπαστος, ἰδὲ Ἀσιώπητος.

Ἄσωστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπου δὲν εἶναι τελειωμένος, ὁπου δὲν εἶναι τέλεια χαμωμένος, qui n'est pas fini, ie. qui n'est pas achevé, ée. *non terminato, ta*. §. ἄσωστος, ὁπου δὲν σώνεται, δὲν τελειώνει, qui ne finit pas, qui ne se consomme pas, *che non finisce, che non si consuma*. §. ἄσωστος, ὁπου δὲν σώζεται, qui ne se peut pas sauver, *che non si può salvare*.

Ἄσωτα, ἐπίρ. dissolument, *dissolutamente*. §. ζῶ ἄσωτα, libertiner, vivre dans l'abandonnement, *vivere nella dissolutezza, menar una vita dissoluta, licenziosa*. §. ἄσωτα, πολυδαπάνως, prodigalement, profusement, *prodigalmente, profusamente, con profusione*.

Ἀσώτευμα, ουσ. libertinage, *libertinaggio, dissolutezza*.

Ἀσωτεύω, Ρ'. libertiner, vivre dans l'abandonnement, *vivere nelle dissolutezze*. §. ἀσωτεύω, κακοξοδιάζω, διαφθείρω, prodiguer, dissiper, *prodigalizzare, dissipare*.

Ἀσωτεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a fait des débauches, *colui che ha fatto delle dissolutezze*.

Ἀσωτεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a fait des débaucher, *colei che ha fatto delle dissolutezze*.

Ἀσωτία, ουσ. ἀπώλεια, débauche, libertinage, *libertinaggio, dissolutezza*. §. ζῶ εἰς τὴν ἀσωτείαν, vivre dans l'abandon, dans les débauches, *vivere nella dissolutezza, nel libertinaggio*. §. παρακινῶ τινὰ, ἢ φέρω εἰς ἀσωτείαν, débaucher, *corrompere, sviare*. §. ἀσωτεία, φθορὰ, κακοέξοδον, prodigalité, profusion, dissipation, *prodigalità, profusione, dissipazione*.

Ἄσωτος, η, ον. ἐπίθ. abandonné, débauché, ée. *[illegible]olato, ta. dissoluto, ta. sregolato, ta*. §. ἄσωτος, ἀφανιστής, dissipateur,

teur, *scialacquatore*. §. ἄσωτος, κακοξοδιαστής, prodigue, dissipateur, *prodigo, dissipatore*. §. §. ζωὴ ἄσωτος, vie dissipée, *vita dissoluta*. §. ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου, la septuagèsime, *la settuagesima*.

Ἀσωτῶ, ἰδὲ Ἀσωτεύω.

Ἀσωφρόνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas modeste, qui n'est pas chaste, impudique, *impudico, ca. non modesto, ta. non casto, ta*. §. ἀσωφρόνιστος, ὁποῦ δὲν σωφρονίζεται, qui ne se corrige, incorrigible, *incorrigibile*.

Ἄτακτα, ἐπίρ. sans ordre, en desordre, *disordinatamente, senza ordine, con disordine*.

Ἀτάκτημα, ὐσ. dérangement, *disordinazione, disordine*. §. ἀτάκτημα, μεταφ. ἄτακτον φέρσιμον, déreglement, *sregolamento, sregolatezza*.

Ἀτακτημένος, η, ον. ἐπίθ. derangé, ée. *disordinato, ta*.

Ἀτακτήσας, μετ. ἀρ. ὁποῦ ἔβαλεν εἰς ἀταξίαν, celui qui a derangé, *colui che ha disordinato*, §. ἀτακτήσας, ὁποῦ ἔκαμεν ἀταξίας, qui a fait des desordres, déreglé, *sregolato, che ha fatto disordini*.

Ἀτακτήσασα, θηλ. celle qui a dérangé, *colei che ha disordinato*. §. ἀτακτήσασα, celle qui fait des désordres, *colei che ha fatto de' disordini*.

Ἀτάκτησις, ἰδὲ Ἀτάκτημα.

Ἄτακτος, η, ον. ἐπίθ. dérangé, ée. qui n'est pas en ordre, *disordinato, ta*. §. ἄτακτος μεταφ. ἄτακτος εἰς τὸ πολίτευμά του, εἰς τὸ φέρσιμον, déreglé, ée. *sregolato, ta*.

Ἀτακτῶ, Ρ. εὐγαίνω τι ἀπὸ τὴν τάξιν του, déranger, *disordinare, sconvolgere*. §. ἀτακτῶ, ζῶ ἀτάκτως, κάμνω ἀταξίαις, vivre dans l'abandon, vivre dans la débauche, faire désordres, *fare disordini, vivere sregolatamente, dissolutamente*.

Ἀτάκτως, ἰδὲ Ἄτακτα.

Ἀταξία, ὐσ. dérangement, désordre, *disordine*. §. ἀταξία, μεταφ. ἀτάκτημα εἰς τὸ φέρσιμον τινός, déreglement, *sregolamento*.

Ἀταξίδευτος, ἐπίθ. qui n'a pas voyagé, *che non ha viaggiato*.

Ἀταπείνωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ταπεινωμένος, qui n'est pas humilié, ée. abaissé, ée. avili, ie. *non umiliato, ta. non abbassato, ta*.

Ἀτάραχτα, ἐπίρ. imperturbablement, *imperturbabilmente*. §. ἀτάραχτα, ἥσυχα, tranquillement, *tranquillamente*.

Ἀτάραχτος, η, ον. ἐπίθ. imperturbable. *imperturbabile*. §. ἀτάραχτος, ὁ μὴ ταραγμένος, qui n'est pas agité, ée. *inagitato, ta*. §. ἀτάραχτος, ἥσυχος, tranquille, *tranquillo, la*.

Ἀταραξία, ὐσ. imperturbabilité, *imperturbabilità*. §. ἀταραξία, ἡσυχία, γαλήνη, tranquillité, *tranquillità*. §. ἀταραξία τοῦ σφυγμοῦ, ataraxie, *atarassia*.

Ἀτάραχος, ἰδὲ Ἀτάραχτος.

Ἄταφος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point enseveli, enterré, inhumé, ée. *insepolto, ta. non sepolto, ta. non sotterrato, ta*.

Ἀτείχιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι ἐνδυναμωμένος μὲ τείχη, qui n'est pas environné de murailles, *non murato, non circondato di mura*.

Ἀτεκνία, ὐσ. privation de race, de génération, *privazione di prole*.

Ἄτεκνος, η, ον. qui n'a point d'enfans, *che non ha figli*.

Ἀτέλεια, ὐσ. imperfection, *imperfezione*. §. ἀτέλεια, ἀσυδοσία, immunité, *immunità*.

Ἀτελειότης, ὐσ. ἡ ἀτέλεια, imperfection, *imperfezione*. §. ἀτελειότης, τὸ μὴ τελειώνειν, l'action de ne pas achever, *il non terminare*.

Ἀτελείωτα, ἐπίρ. sans achever, sans finir, *senza terminare, senza finire*.

Ἀτελείωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas achevé, ée. fini, ie. *non finito, ta. non terminato, ta*.

§. ἀ-

§. ἀτελείωτος, ὁπῦ δὲν τελειώνει, δὲν παύει ποτέ, qui ne peut finir, qui ne peut cesser d'être, *che non può finire, che non può cessare d' essere*. §. ἀτελείωτος, ἀτελὴς, imparfait, te. qui n'est point achevé, ée. *imperfetto, ta.*

Ἀτελεύτητα, ἐπίῤ. perpétuellement, à jamais, à perpétuité, sans cesse, *perpetuamente, in perpetuo, continuamente.*

Ἀτελεύτητος, η, ον. ἐπίθ. perpétuel, le. qui durera toujours, qui ne peut finir, *perpetuo, a. che non finirà mai.*

Ἀτελὴς, ἐς. ἐπίθ. imparfait, te. *imperfetto, ta.* §. ἀτελὴς, ὁ μὴ πλήρης, incomplet, te. *incompleto, ta.*

Ἀτενίζω, Ρ'. contempler, *contemplare.*

Ἀτενισμὸς, ὁ. contemplation, *contemplazione.*

Ἀτέντωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι τεντωμένος, qui n'est pas tendu, ue. *non disteso, sa.* §. ἀτέντωτος, ἀσκήνωτος, qui n'est pas campé, ée. *non accampato, ta.*

Ἀτέργιαστα, ἐπίῤ. χωρὶς τεργιασμα, sans convenir, sans s'accorder, *senza accordarsi, senza convenire.* §. ἀτέργιαστα, ἄϊσα, εἰς τρόπον ὁπου νὰ μὴ τεριάζῃ, inégalement, d'une manière peu convenable, *disparimente; senza conformità.*

Ἀτέργιαστος, Ἀτέριαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι τεργιασμένος, ζυγωμένος μὲ τὸ ταίρι του, qui n'est pas apparié, ée. assorti, ie. *non appajato, ta.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἐτεργιάσθη, δὲν ἐσυμφώνησε μὲ τὸν διαφέροντα, qui n'est pas d'accord, qui n'est pas convenu, *che non si è accordato, che non è convenuto, ta.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τεργιάσῃ, νὰ συμφωνήσῃ, qui ne sauroit s'accorder, convenir, *che non può restar d' accordo.* §. ἀτέργιαστος, ὁπῦ δὲν ἔχει ταίρι, qui n'a pas son égal, *che non ha il suo simile.*

Ἄτεχνα, ἐπίῤ. sans art, grossièrement, *rozzamente, senz' arte.*

Ἀτεχνία, ἡ. ignorance, grossiereté, mal-adresse, *rozzezza.*

Ἄτεχνος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει τέχνην, grossier, ère. sans art, *rozzo, za. senz' arte.* §. ἄτεχνος, ὁ μὴ τεχνικῶς κατασκευασμένος, qui est sans artifice, *inartificioso, sa; senz' artificio.*

Ἀτζάκιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cassé, ée. rompu, ue. *non rotto, ta, non spezzato, ta.*

Ἄτζαλα, ἐπίῤ. μυρδαρικά, salopement, vilainement, mal-proprement, *sporcamente, sozzamente.* §. ἄτζαλα, ἀσελγῶς, d'une manière impudique, lascivement, *impudicamente, lascivamente.*

Ἀτζαλόνω, Ρ'. λερώνω, μυρδαρεύω, salir, souiller, embrener, *sporcare, imbrattare, lordare.*

Ἀτζάλι, τό. acier, *acciajo.*

Ἄτζαλος, η, ον. ἐπίθ. μυρδάρης, sale, vilain, ne. crasseux, euse. *sporco, ca. lordo, da.* §. ἄτζαλος, ἀσελγὴς, impudique, lascif, ive. *impudico, ca. lascivo, va.* §. ἄτζαλος εἰς τὸ λέγειν, un homme mal-embouché, *sboccato, ta.*

Ἀτζαμῆς, ἰδὲ Ἀρχάριος.

Ἀτζίδα, ἡ. fouine, *faina.*

Ἀτζικνίδα, ἰδὲ Τζικνίδα, τζικνίδα.

Ἀτζύτι, τό. amorce, *polverino.*

Ἀτηγάνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas frit, te. *non fritto, ta.*

Ἄτι, τό. cheval entier, *cavallo intero.* §. ἄτι ἄλογον βαρβάτον, étalon, *stallone.*

Ἄτιμα, ἰδὲ Ἀτίμως.

Ἀτιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui déshonore, *colei che disonora.* §. ἀτιμάζουσα, diffamante, *diffamante.*

Ἀτιμάζω, Ρ'. déshonorer, couvrir de honte, d'opprobre, d'infamie, *disonorare, svergognare.* §. ἀτιμάζω, δυσφημῶ, ἀσχημίζω τὴν τιμὴν τινός, dé-

dénigrer, noircir, *diffamare*.

Α'τιμάζων, μετ. ἀρ. déshonorant, *disonorante*. §. ἀτιμάζων, δυσφημῶν, diffamant, diffamateur, *diffamante*, *diffamatore*.

Α'τιμάσας, μετ. ἀρ. celui qui a déshonoré, *colui che ha disonorato*. §. ἀτιμάσας, δυσφημήσας, celui qui a dénigré, *colui che ha diffamato*.

Α'τιμάσασα, μετ. θηλ. celle qui a déshonoré, *colei che ha disonorato*. §. ἀτιμάσασα, celle qui a dénigré, *colei che ha diffamato*.

Α'τίμασμα, ὐσ. l'action de déshonorer, *disonoramento*, *il disonorare*. §. ἀτίμασμα, δυσφήμισμα, dénigrement, *diffamazione*.

Α'τιμασμένος, η, ον. μετ. déshonoré, ée. noirci, ie. denigré, ée. *diffamato*, *ta*. *disonorato*, *ta*. *svergognato*, *ta*.

Α'τίμασις, ὐσ. diffamation, dénigrement, *diffamazione*.

Α'τιμαστὴς, ὐσ. diffamateur, *diffamatore*, *infamatore*.

Α'τίμημα, ουσ. infamation, dénigrement, *infamamente*.

Α'τιμήσας, ἰδὲ Α'τιμάσας.

Α'τίμητα, ἐπίρ. sans prix, *inestimabilmente*.

Α'τίμητος, η, ον. ἐπίθ. πολυτίμητος, inextimable, inappréciable, *inestimabile*. §. ἀτίμητος, ὁ χωρὶς τιμὴν, μὴ τιμηθεὶς, qui n'est pas honoré, ée. déshonoré, ée. *inonorato*, *ta*. *non onorato*, *ta*.

Α'τιμία, ὐσ. déshonneur, *disonore*. §. ἀτιμία, δυσφημία, infamie, infamation, *infamia*, *infamazione*. §. ἀτιμία, πρᾶγμα ἄτιμον, ἄπρεπον, déshonnêteté, *disonestà*.

Α'τιμος, η, ον. ἐπίθ. déshonnête, infame, *disonesto*, *ta*. *infame*. §. ἄτιμος, ἄπρεπος, ἄσχημος, malhonnête, *disdicevole*, *disonorevole*. §. ἄτιμος ἄνθρωπος, un homme sans honneur, *infame*, *senza onore*, *senza riputazione*.

Α'τιμώρητα, ἐπίρ. impunément, *impunemente*.

Α'τιμώρητος, η, ον. ἐπίθ. impuni, ie. qui n'est pas puni, ie. *impunito*, *ta*. *ingastigato*, *ta*. *non gastigato*, *ta*.

Α'τιμῶ. Ρ'. déshonorer, *disonorare*. §. ἀτιμῶ, δυσφημῶ, dénigrer, noircir. *diffamare*.

Α'τίμως, ἐπίρ. ἄτιμα, μὲ ἀτιμίαν, ignominieusement, *disonorevolmente*, *disonoratamente*. §. ἀτίμως, ἄπρεπα, ἄσχημα, mal-honnêtement, *incivilmente*. §. ἀτίμως, d'une manière infame, *infamemente*.

Α'τιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-infame, *infamissimo*, *ma*.

Α'τίνακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas secoué, ée. ébranlé, ée. *non scosso*, *sa*.

Α'τλαζένιος, ἐπίθ. de satin, *di raso*.

Α'τλάζι, ὐσ. satin, *raso*.

Α'τλας, ὐσ. atlas. *atlante*. §. ἄτλας τὸ πρῶτον σπονδύλι τῦ ζβέρκυ, ἢ τῦ λαιμῦ, atlas, *atlanzio*.

Α'τμίδα, ἰδὲ Α'τμίς.

Α'τμίζω, Ρ'. ἰδὲ Ε'ξατμίζω.

Α'τμισις, ἰδὲ Ε'ξάτμισμα.

Α'τμοσφαῖρα, ὐσ. atmosphére, *atmosfera*.

Α'τοίμαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι ἑτοιμασμένος, qui n'est pas préparé, ée. *non preparato*, *ta*. §. ἀτοίμαστος, ὅπῦ δὲν ἑτοιμάσθη, qui ne s'est pas mis en ordre, *che non si è messo in ordine*.

Α'τολμία, ὐσ. pusillanimité, manque de courage, de hardiesse, *pusillanimità*, *timidità*, *mancanza di ardire*, *di coraggio*.

Α'τολμος, η, ον. ἐπίθ. pusillanime, qui n'a point de courage, sans hardiesse, *pusillanime*, *senza coraggio*, *senza ardire*.

Α'τομον, ὐσ. atome, corpuscule, *atomo*, *corpuscolo*. §. μικρὸν ἄτομον, petit atome, *atometto*. §. δόξα περὶ ἀτόμων, atomisme, systeme des atomes, *sistema degli atomi*. §. ὀπαδὸς τῦ συστήματος τῶν ἀτόμων, atomiste, *colui che sostiene*

ἀτρεπτως.

na il sistema degli uomini.

Ἀτονία, ἡς. πάθος τι, atonie, atonia, infermità de' nervi.

Ἀτονήσας, σασα, μετ. ἀρ. celui ou celle qui s'est affoibli, enervé, ée. colui ò colei che si è indebolito, snervato, ta.

Ἀτόνησις, ἀτόνησμα. οὐσ. abattement, snervamento.

Ἀτονησμένος, η, ον. μετ. abattu, ue. énervé, ée. snervato, ta. indebolito, ta. infiacchito, ta.

Ἀτονῶ, Pʳ. s'affoiblir, perdre les forces, indebolirsi, infiaccarsi, snervarsi.

Ἄτοπα, ἐπίρ. absurdement, assurdamente.

Ἀτόπημα, ὑσ. absurdité, assurdità. §. ἀτόπημα, ἀσχήμια, désordre, disordine.

Ἀτοπία, ἡς. absurdité, assurdità.

Ἄτοπος, η, ον. ἐπίθ. absurde, assurdo, da. §. ἄτοπος, μὴ πρέπων, ἀσχήμιος, indécent, ente. inconvenient, ente, indecente, inconveniente. §. ἄτοπος ἔξω τῶ προκειμένε, hors de propos, spropositato, ta. §. ἄτοπον, absurdité, assurdità. §. ἄτοπον, ἀπρεπον, inconvénient, inconveniente, inconvenienza. §. ἄτοπον πρᾶγμα εἶναι, c'est une chose indécente, ce n'est pas décent, è un' indecenza, non è cosa decente. §. ἄτοπον, ἀσύμφωνον, sottise, sproposito.

Ἀτόρνευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est point poli, ie. mal tornito, ta.

Ἀτός, ἐν χρήσει ἀτός μυ, moi-même, io stesso. §. ἀτός σε, toi-même, tu stesso. §. ἀτός του, lui-même, lui stesso. §. ἀτοί μας, nous mêmes, noi stessi. §. ἀτοί σας, vous mêmes, voi stessi. §. ἀτοί των, eux mêmes, loro stessi. §. ἀτός μου κτλ. ἀφ' ἑαυτῶ μυ, κτλ. par moi-même, de moi même, da per me, da me stesso.

Ἀτραβος, ἰδὲ Ἀτριπτος.

Ἀτριπτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas broyé, ée. non triturato, ta.

Ἀτριφος, ἰδὲ Ἀτριπτος.

Ἀτριχος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει τρίχας, qui n'a point de poils, qui est sans poils, che è senza peli, che non ha peli.

Ἄτρομα, ἐπίρ. sans crainte, intrepidement, avec intrépidité, intrepidamente, con intrepidezza.

Ἀτρομία, ὑσ. intrépidité, intrepidezza.

Ἀτρόμακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas épouvanté, ée. non ispaventato, ta.

Ἄτρομος, ἐπίθ. intrépide, intrepido, da.

Ἀτρόμως, ἰδὲ Ἄτρομα.

Ἀτροφία, ὑσ. atrophie, consomption, atrofia, somma magrezza.

Ἄτροφος, ἰδὲ Ἀθρεπτος.

Ἀτρόχιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas aiguisé, ée. non aguzzato, ta.

Ἀτρύγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas vendangé, ée. non vendemmiato, ta.

Ἀτρύπητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas percé, ée. qui nest pas troué, ée. non forato, ta. non bucato, ta.

Ἀττικίζω, Pʳ. parler, ou écrire selon les athéniens, se servir de l'atticisme, parlare, o scrivere secondo gli Ateniesi, servirsi d'atticismi.

Ἀττικισμός, ὑσ. atticisme, atticismo.

Ἀττικός, ἡ, όν. ἐπίθ. attique, attico.

Ἀττικῶς, ἐπίρ. à l'attique, atticamente.

Ἀτυράννευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas tyrannisé, ée. qui n'est pas tourmenté, ée. non tiranneggiato, ta. non tormentato, ta.

Ἀτυχᾶ, ἐπίρ. malheureusement, infelicemente. §. ἀτύχα, κακὰ, méchamment, perversamente, malignamente.

Ἀτυχαίνω. Pʳ. γίνομαι ἄτυχος, κακὸς, devenir méchant, ante. pervers, erse. diventare cattivo, va. perverso, sa.

Ἀτυχέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-malheureux, euse, infelicissimo, ma.

Ἀτύχημα. ὑσ. infortune, desastre, sfortunio, disastro, infelicità.

Ἀτυχημένος, η, ον. μετ. infortuné, ée. sfortunato, ta. infelice.

Ἄτυφος.

Ἀτυχὴς, ἐπίθ. infortuné, ée. *sfortunato, ta. sgraziato, ta.*

Ἀτυχήσας, μετ. ἀρ. celui qui est tombé dans l'adversité, *colui che è caduto nell' avversità.*

Ἀτυχήσασα, μετ. θηλ. celle qui est tombée dans l'adversité, *colei ch' è caduta nell' avversità.*

Ἀτυχία, ἡ. δυστυχία, infortune, malheur, *disgrazia, sfortunio, infelicità.* §. ἀτυχία, ἐναντιότης τῆς τύχης, adversité, *avversità.* §. ἀτυχία εἰς τὸ παιγνίδι, guignon, *disdetta.* §. ἀτυχία, κακία, méchanceté, perversité, *perversità.*

Ἄτυχος, η, ον. ἐπίθ. δυστυχής, malheureux, euse, infortuné, ée. *sfortunato, ta. sventurato, ta.* §. ἄτυχος, κακός, méchant, te, *cattivo, va.* §. ἄτυχος, ἀχαμνός, μὴ παχύς, maigre, *magro, ra.*

Ἀτυχῶ, P'. δυστυχῶ, tomber dans l'adversité, *cadere nell' avversità.* §. ἀτυχῶ, ἀχαμναίνω, χάνω ἀπὸ τὸ πάχος μου, maigrir, devenir maigre, *smagrare, ammagrire.*

Αὖ, πάλιν, de nouveau, de rechef, *di nuovo.*

Αὐγάζω, P'. reluire, *rilucere.*

Αὔγαλτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι εὐγαλμένος, qui n'est pas oté, ée. levé, ée. tiré, ée. *non cavato, ta. non tirato, ta. non levato, ta.*

Αὔγασμα, ἡ. splendeur, *splendore.*

Αὐγατίζω, P'. αὐξάνω, accroître, *accrescere.*

Αὐγατίσας, μετ. ἀρ. celui qui a augmenté, *colui che ha aumentato.*

Αὐγατίσασα, μετ. θηλ. celle qui a augmenté, *colei che ha aumentato.*

Αὐγάτισμα, Αὐγάτισις, ἡ. accroissement, augmentation, *accrescimento.*

Αὐγατισμένος, η, ον. μετ. augmenté, ée. *accresciuto, ta.*

Αὐγερινός, ὁ. τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς, l'étoile du matin, l'étoile matinière, *diana, la stella matutina.*

Αὐγή, ἡ. l'aube, l'aurore, *l'alba, l'aurora.* §. αὐγή, τὸ ταχύ, ἢ αὐγητή, matin, *mattina.* πρὸς τὴν αὐγήν, à la point du jour, *sul far del giorno.*

Αὐγινή, ἡ. le matin, il mattino, *la mattina.*

Αὐγομάνα, ἡ. nichet, *guardanidio.*

Αὐγόν, τό. œuf, *uovo.* §. αὐγὰ τηγανισμένα, œufs au miroir, omelette, *uova affrittellate, frittata.* §. αὐγὰ ῥουφητά, œufs à la coque, *uova affogate.* §. αὐγὰ κόκκινα, ἢ πασχαλιάτικα, œufs de pâque, *uova dipinte.* §. αὐτὸ εἶναι ὥσὰν νὰ ῥουφήξῃ τινὰς ἕνα αὐγόν, ἤτοι εἶναι πρᾶγμα εὔκολον, c'est une chose très aisée, *questa è una cosa come bere un uovo.* §. τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, le blanc de l'œuf, *la chiara.* §. ὁ κροκὸς τοῦ αὐγοῦ, le jaune de l'œuf, *il tuorlo.* §. αὐγὸν κλώβιον, œuf couvi, *uovo stantio.* §. αὐγὰ τῶν ψαριῶν, laitance, *latte di pesce.* §. χωνὶ τὰ αὐγά, pondre, *far l'uova.*

Αὐγοσαλάτα, ἡ. des œufs en salade, *uova insalata.*

Αὐγοτάραχον, τό. boutargue, *bottarica.*

Αὐγότζεφλον, οὐσ. écale d'œuf, *guscio d'uova.*

Αὔγουστος, ὁ. ὁ αὔγουστος μήν, août, le mois d'août, *agosto.*

Αὐγωτός, ή, όν. ἐπίθ. oval, le. *ovale.*

Αὐθαδέστατα. ἐπίρ. très-hardiment, *arditissimamente.*

Αὐθαδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-hardi, ie. *arditissimo, ma. baldanzosissimo, ma.*

Αὐθαδέστερος, ἐπίθ. plus hardi, ie. *più ardito, ta.*

Αὐθάδεια, οὐσ. audace, hardiesse, témérité, *audacia, ardire, ardimento, temerità.* §. μὲ αὐθάδειαν, audacieusement, hardiment, témérairement, *audacemente, arditamente, temerariamente.*

Αὐθάδης, ἐπ. audacieux, euse. hardi, ie. téméraire, *audace, ardito, ta. temerario, ria. baldanzoso, sa.*

Αὐθαδιάζω, P'. oser, *osare, ardire.*

Αὐ-

Αὐθαδιάσας, μετ. ἀρ. osé, celui qui a eu l'audace, ardito, audace, colui che ha ardito.

Αὐθαδιάσασα, μετ. θηλ. celle qui a osé, colei che ha ardito.

Αὐθαδίασμα, ὐσ. hardiesse, audace, ardimento.

Αὐθαδόστομος, η, ον. ἐπίθ. mal-embouché, ée. sboccato, ta: sfrenato nel parlare.

Αὐθαδῶς, ἐπίρ. hardiment, témérairement, audacieusement, audacemente, temerariamente.

Αὐθεντεία, ὐσ. Seigneurie, Signoria. §. ἡ αὐθεντεία σου, vous Monsieur, voi Signore, vostra Signoria.

Αὐθέντευμα, ὐσ. domination, empire, commandement, signoreggiamento.

Αὐθεντευμένος, η, ον. μετ. dominé, ée. dominato, ta. signoreggiato, ta.

Αὐθεντεύσας, σασα, μετ. ἀρ. celui ou celle qui a dominé, colui o colei che ha dominato.

Αὐθεντεύω, Р'. maîtriser, dominer, signoreggiare, padroneggiare.

Αὐθέντης, ὐσ. maître, signore, padrone.

Αὐθεντία, ἰδὲ Αὐθεντεία.

Αὐθεντικός, ή, όν. ἐπίθ. noble, signorile.

Αὐθεντοπούλα, ουσ. jeune demoiselle, giovine damigella.

Αὐθεντόπουλον, ὐσ. jeune chevalier, giovane cavaliere.

Αὐθέντρα, ὐσ. maîtresse, signora, padrona.

Αὐχίρωτος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀδειάσῃ, inépuisable, inesausto, ta.

Αὐλακάκι, ὐσ. petit canal, canaletto, canalino.

Αὐλάκι, ὐσ. canal, canale. §. αὐλάκια τῶν σύλων, cannelure, scanalatura. §. αὐλάκι τοῦ λαγουμιοῦ, conduit, condotto. §. αὐλάκι ὁποῦ κάμνει τὸ ἀλέτρι, sillon, solco. §. αὐλάκι μικρὸν, petit canal, canaletto, canalino.

Αὐλακίζω, Р'. sillonner, assolcare. §. αὐλακίζω, canneler, scanalare.

Αὐλάκισμα, ὐσ. l'action de silloner, l'assolcare.

Αὐλακισμένος, η, ον. μετ. sillonné, ée. assolcato, ta.

Αὐλάκωμα, αὐλακωμένος, αὐλακώνω, ἰδὲ Αὐλάκισμα, αὐλακισμένος, αὐλακίζω.

Αὐλὴ, ὐσ. Cour, Corte. §. αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ, basse cour, bassa corte, cortile. §. μικρὴ αὐλὴ, petite cour, cortiletto. §. μεγάλη αὐλὴ, grande cour, cortilone.

Αὐλικός, ή, όν. ἐπίθ. aulique, courtisan, aulico, cortigiano.

Αὐλόγητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas beni, ie. non benedetto, ta.

Αὐλὸς, ὐσ. flûte, tibia.

Ἄυλος, η, ον. ἐπίθ. immatériel, elle. immateriale.

Ἀυλότης, ὐσ. immatérialité, immaterialità.

Ἀύλως, ἐπίρ. d'une manière immatérielle, immaterialmente.

Αὐνανισμός, ἰδὲ Μαλαχία.

Αὐξάνουσα, μετ. θηλ. celle qui augmente, colei che accresce.

Αὐξαίνω, καὶ αὐξαίνω, Р'. Ἐν. κάμνω τί νὰ αὐξήσῃ, accroître, augmenter, agrandir, accrescere, aumentare, aggrandire. §. αὐξαίνω, οὐδ. πηγαίνω εἰς αὔξησιν, accroître, s'augmenter, aumentarsi, accrescere. §. αὐξαίνω, μεγαλώνω, πολλαπλασιάζω, croître, crescere. §. αὐξαίνω εἰς τιμὴν, ἀκριβαίνω, ὡς αὔξησεν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, le prix du blé est rehaussé, il prezzo del formento è accresciuto.

Αὐξαίνων, μετ. ἀρ. celui qui augmente, aumentante, colui che accresce.

Αὔξημα, ὐσ. augmentation, l'action d'augmenter, accrescimento, aumentamento, aumentazione, l'aumentare.

Αὐξημένος, η, ον. μετ. accru, ue. augmenté, ée. accresciuto, ta. aumentato, ta.

Αὐξηθεὶς, μετ. ἀρ. qui a été augmenté, ée. che è stato aumentato, ta.

Αὐξητικός, ή, όν. ἐπίθ. augmentatif, ive, aumentativo, accrescitivo, va.

Αὐξήσας, σασα, μετ. accru, ue, agrandi, ie. accresciuto, ta. aumentato, ta.

Αὔξησις, ἡ. augmentation, accroissance, agrandissement, *accrescimento, aumento, aumentazione*.

Ἀϋπνία, ἡ. insomnie, privation du sommeil, *mancanza di sonno*. §. ἀϋπνία, ἀγρυπνία, veille, *vegghia, veglia*.

Ἄϋπνος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ, qui ne peut pas dormir, *insonne, che non può dormire, ch' è senza sonno*. §. ἄϋπνος, ἄγρυπνος, vigilant, *vigilante*.

Αὔρα, ἡ. petit vent, zéphir, *aura*.

Ἄϋρετος, η, ον. ἐπίρ. qui n'est pas trouvé, ée. *non trovato, ta*. §. ἄϋρετος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ, qui ne se peut trouver, *che non si trova, che non si può trovare*.

Αὔριον, ἐπίρ. demain. *dimani, dimane*. §. μεθ' αὔριον, après demain, *diman l'altro*. §. αὔριον τὴν αὐγήν, demain matin, *domattina, dimattina, diman mattina*. §. ἡ αὔριον, le demain, *il domane*.

Αὐρινός, η, ον. ἐπίθ. du lendemain, *del dì vegnente, di domane*.

Αὐστηρά, ἐπίρ. austèrement, sévérement âprement, vigoureusement, *austeramente, severamente, vigorosamente, rigidamente*.

Αὐστηρός, ή, όν. ἐπίθ. austère, sévère, rigoureux, euse. rigide. dur, re. *austero, aspro, ra. rigido, da. rigoroso, sa. severo, ra*.

Αὐστηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très sévère, très-austère, *austerissimo, ma. severissimo, ma*.

Αὐστηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus austère, plus sévère, *più severo, ra. più austero, ra*.

Αὐστηρότης, ἡ. austerité, sévèrité, rigidité, rigueur, *austerità, severità, rigore*.

Αὐτογενής, Αὐτογέννητος, ἐπίθ. celui ὗ celle qui nait de soi-même, *colui ὗ colei che nasce da se stesso*.

Αὐταδέλφη, ἡ. sœur, *sorella*.

Αὐταδέλφι, τό. petit frère, *fratellino*.

Αὐτάδελφος, ἐπίθ. frère germain, frères de père & de mère, *fratelli*.

Αὐτάρκεια, ἡ. ἀρκετότης, suffisance, *sufficienza*. §. αὐτάρκεια, ἀφθονία, affluence, *affluenza, copia*. §. μὲ αὐτάρκειαν. suffisamment, à suffisance, *sufficientemente, a sufficienza*.

Αὐτάρκης, ἐπίθ. suffisant, te. *sufficiente*.

Αὐτεξουσιάζω, Pr. être maître absolu, *esser assoluto padrone*.

Αὐτεξούσιος, ἐπίθ. arbitre, libre, *padrone assoluto*. §. τὸ αὐτεξούσιον, le libre arbitre, *il libero arbitrio*.

Αὐτεξουσιότης. ἡ. volonté absolue, la liberté de la volonté, *volontà libera, assoluta*.

Αὐτεξουσίως, ἐπίρ. arbitrairement, *arbitrariamente*.

Αὐτή, ἰδὲ Αὐτός.

Αὐτί, τό. oreille, *orecchia, orecchio*. §. τὰ αὐτιά μου βοίζουν, les oreilles cornent, *gli orecchi fischiano*. §. ἀνοίγω καλὰ τὰ αὐτιά διὰ νὰ ἀκούσω. ouvrir bien les oreilles, *star cogli occhi levati*. §. τὸ αὐτὶ τοῦ παπουτζιοῦ, oreille, coup-de-piè, *boccheta*. §. τὰ αὐτιά τῆς καρδιᾶς, ἢ τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς, oreillettes du cœur, *auricole del cuore*.

Αὐτό, ἰδὲ Αὐτός.

Αὐτοαλήθεια, ἡ. la vérité même, *la stessa verità*.

Αὐτόγραφος, τό. autographe, *autografo*.

Αὐτοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. instruit de soi même, *ammaestrato da per se stesso*.

Αὐτοδιδάκτως, ἐπίρ. de propre instruction, *di propria istruzione*.

Αὐτοδύναμος, η, ον. ἐπίθ. puissant, te, par soi-même, *potente da per se*.

Αὐτοζωή, ἡ. la vie même, *la vita stessa*.

Αὐτοθέλητος, η, ον. ἐπίθ. libre, arbitraire, *libero, arbitrario, ia*.

Αὐτοθελήτως, ἐπίρ. arbitrairement, de propre volonté. *arbitrariamente, di propria volontà*.

Αὐτοκατάκριτος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἀφ' ἑαυτοῦ κα-

κατακρίνεται, blâmé, condamné de soi-même, *condannato da se stesso*.

Αὐτοκατακρίτως, ἐπίῤ. de propre condamnation, *di propria condanna*.

Αὐτοκέφαλος, η, ον, ἐπίθ. autocéphale, *autocefalo*. §. αὐτοκέφαλος, ἀνεξάρτητος, indépendant, ante, *independente*.

Αὐτοκινησία, ὐσ. l'action de se mouvoir de soi-même, *il muoversi da per se stesso*.

Αὐτοκίνητος, η, ον. ἐπίθ. qui se meut par soi-même, *se movente*.

Αὐτοκινήτως, ἐπίῤ. de son propre mouvement, *motuproprio*. §. αὐτοκινήτως, αὐτοθελήτως, de sa propre volonté, *di propria volontà*.

Αὐτόκλητος, ἐπίθ. appellé, ée, de soi-même, *chiamato, ta, da se stesso*.

Αὐτοκτόνος, ἐπίθ. celui ou celle qui tue soi-même, *colui ò colei che uccide se stesso*.

Αὐτοκρατορία, ὐσ. Empire, *Imperio*.

Αὐτοκρατορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. Impérial, *Imperiale*.

Αὐτοκρατορικῶς, ἐπίῤ. en Empereur, *Imperialmente, da Imperadore*.

Αὐτοκρατόρισσα, ὐσ. Impératrice, *Imperatrice*.

Αὐτοκράτωρ, ὐσ. Empereur, *Imperadore*.

Αὐτολεξεὶ, ἐπίῤ. κατὰ λέξιν, mot par mot, *parola per parola*.

Αὐτομάθητος, η, ον. ἐπίθ. instruit, ite, par soi-même, *instrutto da se stesso*.

Αὐτόματον, ὐσ. automate, spontaneité, *automato, spontaneità*.

Αὐτονομία, ὐσ. autonomie, *autonomia*.

Αὐτόνομος, ἐπίθ. autonome, *autonomo*.

Αὐτοπαθητικὸν, ὐσ. ῥῆμα αὐτοπαθητικὸν, verbe reciproque, *verbo reciproco*.

Αὐτόπιστος, η, ον, ἐπίθ. ὅπου ἀφ' ἑαυτοῦ πιστεύεται, croyable par soi-même, *credibile da per se stesso*.

Αὐτοπροαίρετος, η, ον. ἐπίθ. spontanée, volontaire, libre, qui est fait de gré, *spontaneo, ea, volontario, che non è sforzato, ta*.

Αὐτοπροαιρέτως, ἐπίῤ. volontairement, de sa propre volonté, de plein gré, *spontaneamente, di propria volontà, motu proprio*.

Αὐτόπτης, ἐπίθ. ὅπου εἶδε μὲ τὰ μάτιά του. ἐν χρήσει εἰς τὸ, μάρτυρ. αὐτόπτης, témoin oculaire, *testimonio oculare*.

Αὐτὸς, ή, όν. ἀντων. αὐτὸς, il, lui, *egli, ei*. §. αὐτὴ, elle, *ella*. §. αὐτὸ, il, *egli*. §. αὐτὸς, ἐκεῖνος, celui, celle, *colui, colei, quello, quegli*. §. αὐτὸς ὁ ἴδιος, lui-même, *egli stesso*. §. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, cela, *quella cosa*. §. αὐτό, καθ' αὐτό, au fond, dans le fond, *in sostanza*. §. καθ' αὐτὸ, au fond, dans le fond, *in sostanza*. §. καθ' αὐτὸ, ἀφ' ἑαυτοῦ, de soi, *per se, di sua natura*. §. αὐτὸς ὁ ἴδιος, le même, *lo stesso*. ἡ αὐτὴ, la même, *la stessa*. §. αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, cet homme, *quell' uomo*. §. αὐτὸ ὅπου λέγεις εἶναι ἔξω τοῦ κανόνος, ἔξω τῆς τάξεως, ce que vous dites, est contre les règles, *quel che dite, è contro le regole*.

Αὐτοσήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui signifie de soi-même, *significativo da per se stesso*.

Αὐτοσφαγὴς, ἐπίθ. qui c'est tué de soi même, *ucciso da se stesso*.

Αὐτοῦτος, η, ον. ἐπίθ. lui-même, elle-même, *egli stesso, ella stessa*.

Αὐτοῦ, ἐπίῤ. là, *là, lì, colà*. §. ἀπ' αὐτοῦ, de là, *di là, quindi*. §. δι' αὐτοῦ, par de là, *per di là*. §. πρὸς αὐτοῦ, vers là, *verso là*.

Αὐτουργὸς, ὁ, ἐπίθ. auteur, *autore*.

Αὐτοφονευμένος, η, ον. μετ. tué de soi-même, *ucciso da se stesso*.

Αὐτοφονία, ὐσ. suicide, *suicidio*.

Αὐτοφόνος, ἴδε Αὐτοκτόνος.

Αὐτοφώρῳ, ἐπίῤ. ἐν χρήσει ἐπ' αὐτοφώρῳ, sur le fait, *sul fatto*. §. πιάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ, surprendre, prendre quelqu'un sur le fait, *coglier sul fatto*. §. ἐπ' αὐτοφώρῳ, en flagrant délit, *in flagranti*.

Αὐ-

αὐτοσχέδιος.

Αὐτόχθων, ἐπίθ. indigene, *nativo d'un paese.*

Αὐτοψεί, ἐπίρ. oculairement, de vue, avec ses propres yeux, *oculatamente.*

Αὐχένας, ὁσ. la nuque, le chignon, *cervice.*

Ἀφαγία, ἡσ. l'action de ne pas manger, *il non mangiare.*

Ἄφαγος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas mangé, *che non ha mangiato.*

Ἀφάγωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas mangé, ée. *che non è mangiato, ta.*

Ἀφαιρεθείς, εῖσα, έν. μετ. soustrait, te. *sottratto, ta.*

Ἀφαιρέσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a déduit, soustrait, *colui ὴ colei che ha dedotto, ha sottratto.*

Ἀφαίρεσις, ἡσ. abstraction, *astrazione.* §. δι' ἀφαιρέσεως, en faisant abstraction, *astrattamente, in astratto.* §. ἀφαίρεσις κατὰ τὰς Γραμματ. apherèse, *aferesi.* §. ἀφαίρεσις, ξέπεσμα, déduction, défalcation, *diffalco, il diffalcare.* §. ἀφαίρεσις, ὑφαλμός, soustraction, *il sottrarre.*

Ἀφαιρετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. pris en astrait, *astrattivo, va.* §. πτῶσις ἀφαιρετική, ablatif, *ablativo.*

Ἀφαιρῶ, Ρ. abstraire, *astraere, far astrazione.* §. ἀφαιρῶ, ξεπέφτω, déduire, defalquer, *diffalcare, dedurre.* §. ἀφαιρῶ, χάμνω ὑφαλμόν, soustraire, *sottrarre.*

Ἀφαιρῶν, μετ. qui soustrait, *sottrattore.*

Ἀφανέρωτα, ἐπίρ. sans apparition, d'une manière obscure, *non manifestamente.*

Ἀφανέρωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas manifesté, ée. découvert, te. *non manifesto, ta.*

Ἀφάλι, ἴδε Ὀμφαλός.

Ἀφανής, ἐπίθ. ὅπου δὲν φαίνεται, invisible, *invisibile.* §. ἀφανής, καὶ ὁ δυσγενής, obscur, ignoble, *oscuro, ignobile.*

Ἀφανίζω, Ρ. ruiner, détruire, bouleverser, reduire en cendre, *ridurre in cenere, rovesciare, ruinare, distruggere, sterminare.*

Ἀφανίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a detruit, *colui ὴ colei che ha distrutto.*

Ἀφάνισμα, Ἀφάνισις. ὁσ. destruction, ruine, *distruzione, rovina, sterminio.* §. ἀφάνισμα τοῦ στρατεύματος, défaite, *sconfitta.*

Ἀφανισμένος, η, ον. μετ. detruit, ite. ruiné, ée. *distrutto, ta. rovinato, ta.* §. εἶναι ἕνας ἄνθρωπος κατὰ κράτος ἀφανισμένος, c'est un homme noyé, *egli è un uomo perduto, annegato.*

Ἀφανισμός, ἴδε Ἀφάνισμα.

Ἀφανιστής, ὁσ. destructeur, *distruttore, esterminatore.*

Ἀφανιστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. destructif, ive. *distruttivo, va. distruggitivo, va.*

Ἄφαντος, η, ον. ἐπίθ. disparu, ue. *dileguato, ta. sparito, ta.* §. γίνομαι ἄφαντος, disparoître, s'eclipser, *disparire, sparire, dileguarsi.*

Ἀφαρμάκευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas empoisonné, ée. *non avvelenato, ta.*

Ἀφάρμακος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φαρμακερός, qui n'est pas véneneux, euse, *che non è velenoso, sa.*

Ἀφαρμάκωτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été envenimé, ée. *che non è stato avvelenato, ta.*

Ἀφεγγής, ἐπίθ. obscur, re. qui ne luit pas, *oscuro, ra. che non luce, che non riluce.*

Ἀφεδρών, ἀφεδρῶνας, ὁσ. ὁ κῶλος, le cul, *il culo.*

Ἀφείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a laissé, *colui ὴ colei che ha lasciato.*

Ἀφέντης, κτλ. ἴδε Αὐθέντης, κτλ.

Ἄφευκτα, ἐπίρ. inévitablement, indispensablement, *inevitabilmente, indispensabilmente.*

Ἄφευκτος, η, ον. ἐπίθ. inévitable, indispensable, *inevitabile, indispensabile.* §. τοῦτο εἶναι φέρμα ἄφευκτον, c'est un faire le faut, c'est une chose absolue, *ella è cosa assolutamente necessaria.*

Ἀφήσιμος, η, ον. ἐπίθ.

συγ-

συγχωρητὸς, rémissible. *remissibile, perdonabile*. §. ἁμαρτία ἀφέσιμος, péché veniel, *peccato veniale*.

Ἄφεσις, ὐσ. abandon, l'*abbandono*. §. ἄφεσις, συγχώρησις, pardon, remission, *perdono, condonazione*. §. ἄφεσις, ἡ συγχώρησις τῷ πνευματικῷ, absolution, *assoluzione*.

Ἀφέψημα, ὐσ. décoction, *decotto*.

Ἀφὴ, ὐσ. tact, le toucher, *il tatto*.

Ἀφήλιος, ὐσ. aphélie, *afelio*.

Ἄφημα, ὐσ. l'action de laisser, de quitter, abandon, *il lasciare, l'abbandonare, abbandono*.

Ἀφημένος, η, ον. μετ. abandonné, ée. quitté, ée. *abbandonato, ta. lasciato, ta*.

Ἀφήνω. Ρ. laisser, quitter, *lasciare*. §. ἄφησε τὸν οἶκον του ἔρημον, il a laissé sa maison à l'abandon, *ha lasciato la sua casa in abbandono*. §. ἀφήνω, παραιτῶ, abandonner, *abbandonare*. §. ἀφήνομαι, παραδίδομαι εἰς ἓν πρᾶγμα, s'abandonner, s'adonner, *abbandonarsi, darsi in preda*. §. ἀφήνομαι, νικῶμαι, στέργω νὰ νικηθῶ, se laisser aller, *lasciarsi andare*. §. τὸν ἄφησεν εἰς τὴν μέσην τῆς στράτας, il le planta là au milieu du chemin, *lo piantò là in mezzo della strada*. §. ἀφήνομαι εἰς τὴν διάκρισίν σου, je m'en rapporte, je m'en remets à votre discrétion, *me ne rimetto alla vostra discrezione*. §. ἀφήνομαι, παραδίδομαι, se remettre, *rimettersi*. §. ἀφήσου εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, remettez vous tout-à-fait entre les mains de la providence, *rimettetevi intieramente nelle mani della providenza*. §. ἀφήνοντας, abbandonnant, quittant, *abbandonando, lasciando*.

Ἀφηρημένος, η, ον. μετ. abstrait, te. *astratto, ta*.

Ἀφήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a laissé, *colui o colei che ha lasciato*.

Ἄφθαι, ὐσ. aphtes, *bottoncino*.

Ἀφθαρσία, ὐσ. incorruptibilité, *incorruttibilità*.

Ἀφθάρτως, ἐπίρ. sans corruption, *incorruttibilmente*.

Ἀφθαρτίζω, Ρ. rendre incorruptible, *rendere incorruttibile*.

Ἄφθαρτος, η, ον. ἐπίθ. incorruptible, *incorruttibile*. §. ἄφθαρτος, ὁποῦ δὲν εἶναι φθαρμένος, non corrompu, ue. *incorrotto, ta*. §. ἄφθαρτος, ὁποῦ δὲν φθείρεται, δὲν μαραίνεται, immarcescible, *immarcescibile*.

Ἄφθασος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ δὲν φθάνεται, inaccessible, *inarrivabile*. §. ἄφθασος, ὁποῦ δὲν εἶναι φθασμένος, δὲν ἦναι εἰς τὸν καιρόν του, qui n'est pas assaisonné, ée. qui n'est pas à son point de perfection, *non stagionato, ta*.

Ἄφθιαστος, ἰδὲ Ἀφτίαστος.

Ἀφθόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas envié, ée. *non invidiato, ta*.

Ἀφθονία, ὐσ. abondance, aise, soison, *abbondanza, copiosità*.

Ἀφθονοπάροχος, ἐπίθ. abondant, te. copieux, euse. *abbondante, copioso, sa*.

Ἀφθονοπάροχα, Ἀφθονοπαρόχως, ἐπίρ. abondamment, à bauge, copieusement, *abbondantemente, copiosamente*.

Ἄφθονος, ἰδὲ Ἀφθονοπάροχος.

Ἄφθορος, ἐπίθ. non corrompu, ue. *incorrotto, ta*.

Ἀφιερωθεὶς, ἕσα, μετ. consacré, ée. dédié, ée. *consacrato, ta. dedicato, ta*.

Ἀφιέρωμα, ὐσ. dédication, *dedicazione*. §. ἀφιέρωμα, πρᾶγμα ἀφιερωμένον, vœu, offrande promise par vœu, *voto*.

Ἀφιερωμένος, η, ον. μετ. dédié, ée. *dedicato, ta*. §. ἀφιερωμένος, παραδεμένος, δοσμένος, dévoué, ée. *dato, ta*.

Ἀφιερώνουσα, μετ. θηλ. celle qui consacre, qui dédie, *colei che consacra, che dedica*.

Ἀφιερώνω, Ρ. consacrer, *consagrare*. §. ἀφιερώνω τί εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κρε-

κρεμῶ κανένα αἴξιμον, appendre, sospendere, appendere. §. ἀφιερώνω μίαν βίβλον, κτλ. dédier, dedicare. §. ἀφιερώνομαι πρός τι, se dévouer, darsi tutto.

Α'φιερώνων, μετ. ἀρ. celui qui consacre, qui dédie, colui che consagra, che dedica.

Α'φιερώσας, μετ. ἀρ. celui qui a consacré, dédié, colui che ha consacrato, dedicato.

Α'φιερώσασα, μετ. θηλ. celle qui a consacré, dédié, colei che ha consacrato, dedicata.

Α'φιέρωσις, ἡσ. consécration, consacrazione. §. ἀφιέρωσις βίβλου, dédicace, dedicazione.

Α'φιερωτής, ἡσ. ὁ ἀφιερώνων, qui dédie, che dedica.

Α'φιερωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. dédicatoire, dedicatorio. §. ἐπιστολὴ ἀφιερωτική, dédicatoire, dedicatoria.

Α'φίημι, P'. laisser, quitter, lasciare. §. ἀφίημι, παραιτῶ, abandonner, abbandonare. §. ἀφίημι, συγχωρῶ, remettre, pardonner, rimettere, perdonare.

Α'φικράζω, ἰδὲ Ἀφικροῦμαι.

Α'φίκρωσμα, ὡσ. l'action d'écouter, ascoltamento.

Α'φικρωστής, ὡσ. celui qui écoute, qui est aux écoutes, colui che sta in ascolto.

Α'φικρῶμαι, P'. écouter, être aux écoutes, ascoltare, star in ascolto.

Α'φιλανθρωπία, οὐσ. cruauté, barbarie, crudeltà, spietatezza.

Α'φιλάνθρωπος, η, ον. ἐπίθ. inhumain, ne, spietato, ta, inmisericordioso, sa.

Α'φίλδωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φιλδωμένος, qui n'a pas été régalé, ée, d'un repas, che non è stato parteggiato, ta.

Α'φιλίωτα, ἐπίρ. irréconciliablement, irreconciliabilmente.

Α'φιλίωτος, η, ον. ἐπίθ. inconciliable, irréconciliable, irreconciliabile, inconciliabile.

Α'φιλοκέρδεια, ἡσ. désintéressement, disinteresse.

Α'φιλοκερδής, ἐπίθ. désintéressé, ée. disinteressato, ta.

Α'φιλοξενία, ἡσ. inhospitalité, inospitalità.

Α'φιλόξενος, ἐπ. qui manque d'hospitalité, inospitale.

Α'φιλοτιμία, ἡσ. manque d'ambition, mancanza d'ambizione.

Α'φιλότιμος, ἡσ. qui n'a pas d'ambition, disambizioso, sa. che non ha ambizione.

Α'φιλοτίμως, ἐπίθ. sans ambition, senza ambizione.

Α'φίνω, ἰδὲ Ἀφίημι.

Α'φιόνι, ἡσ. opium, oppio. §. ἀποκοιμίζω τινὰ μὲ ἀφιόνι, assoupir avec de l'opium, addoppiare.

Α'φλέγιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas enflammé, ée. non avvampato, ta.

Α'φνω, ἰδὲ Αἰφνιδίως.

Α'φοβα, ἐπίρ. intrépidement, sans peur, intrepidamente, senza paura.

Α'φοβία, ἡσ. intrépidité, intrepidezza.

Α'φόβητος, η, ον. ἐπίθ. μὴ φοβισμένος, celui ou celle qui n'est pas intimidé, colui ò colei che non è intimidito. §. ἀφόβητος, ὅτις δὲν φοβᾶται, intrepide, intrepido, da.

Α'φοβος, η, ον. ἐπίθ. intrépide, intrepido, da.

Α'φόδευμα, οὐσ. cacade, cacata.

Α'φόντας, ἐπίρ. depuisque, dopo che, da che.

Α'φ' οὗ, ἐπίρ. depuisque, dopoché.

Α'φοντότε, ἀντὶ ἀπὸ τότες, depuis ce temps-là, dopo quel tempo, da quell'ora.

Α'φόρετος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι φορεμένος, neuf, qui n'a pas été porté, nuovo, non ancora portato.

Α'φορία, ἰδὲ Ἀφορία.

Α'φορίζω. P'. excommunier, scomunicare.

Α'φορίζουσα, μετ. ἀρ. celle qui excommunie, colei che scomunica.

Α'φορίζων, μετ. celui qui excommunie, scomunicatore.

Α'φόρητος, ἐπίθ. tout neuf, nuovo, nuovissimo.

Α'φορίσας, μετ. ἀρ. celui qui a excommunié, colui che ha scomunicato.

Α'φορίσασα, μετ. θηλ. celle

le qui a excommunié, *colui che ha scommunicato.*

Ἀφόρισμα, ὡς. excommunication, *scommunica.*

Ἀφορισμὸς, ῶῦ. excommunication, *scommunica.* §. ἀφορισμοὶ τῦ Ἱπποκράτους, les aphorismes, *gli aforismi d' Ippocrate.*

Ἀφορμὴ, ὡς. αἰτία, cause, *causa.* §. ἀφορμὴ, πρόφασις, excuse, prétexte, *pretesto.* §. δίδω ἀφορμὴν νὰ ὁμιλῆ ὁ κόσμος, donner à parler, *dar che dire, far parlare il mondo.* §. ἀφορμὴ, αἴτιον, sujet, *motivo, ragione.*

Ἀφράδεια, ὡς. manque d'élégance, *mancanza di eleganza.*

Ἀφρακτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν εἶναι φραγμένος, qui n'est pas clos, se. *non cinto, ta.*

Ἀφρίζω, P. écumer, *spumare, schiumare.* §. ἀφρίζω διὰ τὰ ζῶα, baver, *far bava.* §. ἀφρίζω ἀπὸ τὸν θυμὸν, écumer de rage, devenir furieux, se prendre de colére, *imbestialirsi, divenir rabbioso.*

Ἀφρίζων, ουσα, μετ. écumant, te. *spumante, spumeggiante.* §. ἀφρίζων ἀπὸ θυμὸν, écumant de rage, furieux, euse. *imbestialito, ta.*

Ἀφρίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui est devenu furieux, *colui o colei che si è imbestialito.*

Ἀφρισμα, ὡς. l'action d'écumer, *lo spumare.*

Ἀφρισμένος, η, ον. μετ. écumé, ée. *spumato, ta.*

Ἀφρόγαλα, ὡς. crème, *crema, fior di latte, capo di latte.*

Ἀφροδίσιος, ἐπίθ. vénérien, ne. *venereo, ea.* §. ἀφροδισιακὸν πάθος, maladie vénérienne, *lue venerea.*

Ἀφροδίτη, ὡς. Venus, *Venere.*

Ἀφροκέλλωτος, ἰδὲ Ἀσάρωτος.

Ἀφρονέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-imprudent, te. *imprudentissimo, ma.*

Ἀφρόνιτρον, ὡς. aphronitre, l'écume du nitre, *schiuma di salnitro.*

Ἀφροντισία, ὡς. peu de soin, *spensierataggine.*

Ἀφρόντιστος, η, ον. ἐπίθ. qui ne se soucie point, qui ne se donne aucun souci, *spensierato, ta. che non si dà verun pensiero.*

Ἀφρὸς, ὡς. écume, *schiuma.* §. ἀφρὸς τινῶν ζώων, bave, *bava.* §. ἀφρὸς τῶν μετάλλων, chiasse, *schiuma di metalli, rosticci.*

Ἀφροσύνη, ὡς. démence, *demenza.* §. ἀφροσύνη, ἀποχασία, ἀνοησία, imprudence, *imprudenza.*

Ἀφρώδης, ἐπίθ. γεμάτος ἀφρὸν, écumeux, se. *spumoso, sa.* καὶ διὰ τὰ ζῶα λέγεται, baveux, *bavoso.* §. ἀφρώδης, ὁπῦ γεννᾷ ἀφρὸν, ὁπῦ κάμνει ἀφρὸν, écumant, te. *spumifero, ra.*

Ἄφρων, ἐπίθ. forcené, ée. *forsennato, ta.* §. ἄφρων, ἀπόχαστος, imprudent, ente. *imprudente.*

Ἀφρωπὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. écumeux, euse. *spumoso, sa.*

Ἀφτικος, ἰδὲ Ἄφθαστος.

Ἀφταιγος, ἄφταιστος, ἰδὲ Ἀπταιστος.

Ἀφτερος, ἀφτέρωτος, ἰδὲ Ἀπτερος.

Ἀφτης, ἰδὲ Ἀνάπτων.

Ἀφτὶ, ἰδὲ Αὐτὶ.

Ἀφτιαστος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas fait, qui n'est pas achevé, ée. *non fatto, ta. non terminato, ta.* §. ἀφτίαστος, ὁπῦ δὲν εἶναι φθιασμένος ἤγουν στολισμένος, φθιασιδωμένος, κτλ. qui n'est pas poli, ie. qui n'est pas embelli, καὶ qui n'est pas fardé, ée. *non lisciato, ta. non adornato, ta.* §. ἀφτίαστος, ἀκατασκεύαστος, ὁπῦ εἶναι φυσικὸς καὶ ὄχι κατασκευασμένος μὲ τέχνην, qui n'est pas artificiel, naturel, sans artifice, *naturale, non artefatto, ta.*

Ἀφυπνω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ἀφυὴς, ἐπίθ. qui a l'esprit obtus, *d' ingegno ottuso.*

Ἀφυΐα, ὡς. esprit obtus, bouché, *ingegno ottuso:*

Ἀφύλακτα, ἐπίθ. sans garde, *senza guardia.*

Ἀφύλακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gardé, ée. *incustodito, ta.* §. ἀφύλακτος, ὁπῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλαχθῇ, qu'on ne sauroit pas garder, *che non si può custodire.* §. ἀφύλακτος, ὁπῦ δὲν φυλά-

λάγεται, δεν προσέχει, mal-avisé, ée. qui n'est pas sur ses gardes, *incauto, ta.*

Α'φυλλος, ἐπίθ. ὁπε δεν ἔχει φύλλα, effeuillé, ée. *sfogliato, ta.*

Α'φύραςος, ἐπίθ. ὁπε δεν ἐφύρασε, qui n'a pas diminué, *non iscemato.*

Α'φύσικος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas naturel, *innaturale, non naturale, trasnaturato.* §. ἀφύσικος, σκληρὸς ὑπὲρ τὸ μέτρον ἔξω τῆς φύσεως, denaturé, *snaturato, disnaturato, ta.*

Α'φύτευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas planté, ée. *non piantato, ta.*

Α'φοδευτήριον, ὐσ. chaise, latrines, aisance d'une maison, *cacatojo, necessario.*

Α'φώνητος, η, ον. ἐπίθ. ὁπε δεν ἐφωνάχθη, δεν ἐκράχθη, qui n'a pas été appellé, *che non è stato chiamato.*

Α'φωνία, ὐσ. aphonie, privation de la voix, *afonia, privazion della voce.*

Α'φωνος, η, ον. ἐπίθ. muet, te. *muto, ta. mutolo, la.* §. ἄφωνον, voyelle, *vocale.*

Α'φωρισμένος, η, ον. μετ. excommunié, ée. *scomunicato, ta.*

Α'φώτιςος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas illuminé, ée. *non illuminato, ta.*

Α'χ, ah, *ab, deh, abimé.* §. ἀχ ἡ φωνὴ ἐκείνων ὁπου χοπιάζεν, ὡς ἐκείνων ὁπου ξύζεν ξύλα, κτλ. ahan, *affanno, sforzo penoso.*

Α'χάϊδευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas caressé, ée. cajolé, ée. *non accarezzato, ta.*

Α'χαιρέτιςος, η, ον. ἐπίθ. sans être salué, *insalutato, non salutato, ta.*

Α'χάλαςος, η, ον. ἐπίθ. μὴ διεφθαρμένος, qui n'est pas gâté, ée. *non guastato, ta. non guasto, ta.* §. ἀχάλαςος, ὁπε δεν εἶναι χαλασμένος, ἀλλὰ ἀκέραιος, καὶ σωςός, qui n'est pas défait, te. ruiné, ée. *non disfatto, ta. non rovinato, ta.* §. ἀχάλαςος, ὁπε δεν χαλνᾷ ποτὲ, qui ne se gate, qui ne se détruit jamais. *che non si guasta, che non si rovina, che non può mai guastarsi.*

Α'χαλίνωτα, ἐπίρ. à bride abattue, sans retenue, *a briglia sciolta, sfrenatamente.*

Α'χαλίνωτος, η, ον. ἐπ. ὁπε δεν ἔχει χαλινόν, débridé, ée. *sbrigliato, ta.* §. ἀχαλίνωτος, μεταφ. ἄσωτος, ἀκράτητος, ὁπε δεν ἔχει χαλινὸν εἰς τὰ πάθη τα, effréné, ée. débauché, ée. *sfrenato, ta. scapestrato, ta.*

Α'χαμνά, ἐπίρ. χωρὶς πάχος, maigrement, *magramente.* §. ἀχαμνά, ἀδυνάτα, foiblement, lâchement, languissamment, *debolmente, languidamente.* §. ἀχαμνά, κακά, méchamment, *cattivamente, perversamente.* §. ἀχαμνὰ ἐκάμες, vous avez mal fait, *avete fatto male.*

Α'χαμναίνω. Ρ'. γίνομαι ἀχαμνός, χάνω ἀπὸ τὸ πάχος μου, émmaigrir, amaigrir, maigrir, devenir maigre, *dimagrare, smagrare, divenir magro.* §. ἀχαμναίνω. Ε'νερ. κάμνω τινὰ νὰ ἀχαμνήσῃ, amaigrir, rendre maigre, extenuer, *dimagrare, estenuare.* §. ἀχαμναίνω, χειροτερεύω, διὰ τῆς ἀῤῥωςίας, καὶ νόσυς, émpirer, *peggiorare.* §. ἀχαμναίνω, γίνομαι κακός, dévenir pervers, mechant, *pervertirsi, impervertire.*

Α'χάμνια, ἰδὲ Α'χάμνισις.

Α'χαμνίζω, ἰδὲ Α'χαμναίνω.

Α'χάμνισμα, ὐσ. amaigrissement, *smagrimento.*

Α'χαμνισμένος, η, ον. μετ. amaigri, ie. emmaigri, ie. *smagrato, ta. dimagrata, ta.*

Α'χάμνισις, ἀχάμνισμα, ὐσ. amaigrissement, *smagrimento.* §. ἀχάμνισις, ἀδυνάτισις, affoiblissement, *indebolimento.*

Α'χαμνός, ή, όν. ἐπίθ. ὁ μὴ παχὺς, maigre, *magro, ra.* §. ἀχαμνός, κακός, πονηρός, méchant, te. *cattivo, va.* §. πρᾶγμα ἀχαμνόν, mauvais, se. *cattivo, va.*

Α'χαμνότης, ὐσ. maigreur, *magrezza.*

Α'χαμνέτζικος, η, ον. ἐπίθ.

πιδ. maigrelet, te. maigret, te. *magretto*, *ta*.

Α'χάρα, ἐπίρ. maussadement, sans grace, *sgraziatamente*, *sguaiatamente*, *sgarbatamente*, *senza grazia*.

Α'χάρακτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas gravé, ée. ciselé, ée. *non intagliato*, *ta*.

Α'χαράκωτος, η, ον. qui n'est pas gravé, ée. *non intagliato*, *ta*. §. ἀχαράκωτος, ὁπῦ δὲν εἶναι χαρακωμένος, δὲν ἔχει χαράκια. qui n'est pas rayé, ée. *non rigato*, *ta*.

Α'χαράτζωτος, η, ον. ἐπίθ. exempt, e te. affranchi, ie. qui ne paye point de taille, *esente*, *che non paga tributo*.

Α'χαρις, ἐπίθ. ἄνοστος, fade, *scipito*, *ta*. §. ἄχαρις, ὁπῦ δὲν ἔχει καμμίαν χάριν ἐπαίνου, maussade, *sgraziato*, *ta*. *sguaiato*, *ta*. §. ἄχαρις, δυσάρεστος, ὁπῦ δὲν δὲ χαρίζεται ποτὲ, acariatre, *ritroso*, *sa*. *increscevole*. §. ἄχαρις, ἄνοστος, ὁ μὴ νόσιμος, désagréable, *disameno*, *na*. *spiacevole*.

Α'χάριστα, ἐπίθ. avec ingratitude, *con ingratitudine*.

Α'χαριστία, ὐσ. ingratitude, *ingratitudine*, *disconoscenza*.

Α'χάριστος, η, ον. ἐπίθ. ingrat, te. méconnoissant, te. *disconoscente*, *ingrato*, *ta*.

Α'χαρόσης, ἐπ. maussaderie, *sgraziataggine*, *sguaiataggine*, *sgarbatezza*.

Α'χάτης, ὐσ. λίθος πολύτιμος, agate, *agata*.

Α'χειλος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχει χείλη, qui n'a point de levres, *che non ha labbra*. §. ἄχειλος, ὁπῦ δὲν ἔχει ἄκρα, qui n'a point de bords, *che non ha sponde*.

Α'χειροποίητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas fait par les mains, *non fatto da mani*.

Α'χειροτόνητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas reçu les ordres de l'église, *non ordinato*, *non promosso agli ordini sacri*.

Α'χέλυ, ἰδὲ Χέλυ.

Α'χελώνα, ἰδὲ Χελώνα.

Α'χερών, ἰδὲ Ἀχυρών.

Α'χεστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἔχεσε, qui n'a pas chié, *che non ha cacato*. §. ἄχεστος, ὁπῦ δὲν ἐχέσθη, qui n'est pas sali, *che non si è cacato sotto*.

Α'χθος, ὐσ. ἀδημονία, angoisse, *angoscia*. §. ἄχθος, ἀηδία, ennui, *noia*.

Α'χθρευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁ μὴ ἐχθρευμένος, qui n'a point d'ennemi, *che non ha nemici*.

Α'χίλλειος, ὐσ. φυτόν τι, achillée, *achillea*.

Α'χινοπόδι, ὐσ. χόρτον, chausse-trape, chardon étoilé, *calcatreppo*, *calcatreppolo*.

Α'χινός, ὐσ. oursin, *echino*, *riccio*.

Α'χιόνιστος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas couvert de neige, *non coperto di neve*.

Α'χλάδι, ὐσ. poire sauvage, *pera salvatica*.

Α'χλαδιά, ὐσ. poirier sauvage, *pero salvatico*.

Α'χμάκης, ἐπίθ. badaud, lourdaud, niais, benét, *babbeo*, *balocco*, *balordo*, *goffo*, *babbaccio*, *babbaccione*, *babbio*, *babbione*, *gonzo*, *babbuasso*, *minchione*. §. χαϊμενὲ, σὺ εἶσαι ἀχμάκης, vous êtes un bon badaud, *tu se' un zugo*.

Α'χμακωσύνη, ὐσ. balourdise, lourderie, betise, *balorderia*, *goffaggine*, *balordaggine*, *babbuassaggine*, *mocciconeria*.

Α'χνάδα, ἄχνη. ὐσ. vapeur, exhalaison, *vapore*, *esalazione*.

Α'χνίζω, Ρ'. exhaler, *svaporare*, *esalare*.

Α'χνισμα, ἄχνισις, ὐσ. évaporation, *svaporamento*.

Α'χνισμένος, η, ον. μετ. évaporé, ée. *svaporato*, *ta*.

Α'χνός, ὐσ. haleine, *alito*. §. ἀχνός, vapeur, *vapore*.

Α'χνός, ἐπίθ. ὠχρός, pâle, *pallido*, *da*.

Α'χολία, ὐσ. sans bile, faute de bile, *mancanza di bile*.

Α'χόλιαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ δὲν ἐχολίασε, qui n'est pas faché, *non sdegnato*.

Α'χολος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point de bile, *che non ha bile*.

Ἀχό-

Α'χόρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été dansé, *che non è stato ballato*.

Α'χόρταγα, ἐπίρ. insatiablement, *insaziabilmente*.

Α'χόρταγος, η, ον. ἐπίθ. insatiable, *insaziabile*.

Α'χορτασία, ἡ. insatiabilité, *insaziabilità*.

Α'χόρταστα, ἰδὲ Α'χόρταγα.

Α'χόρταστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐχόρτασε, δὲν εἶναι χορτασμένος, qui n'est pas rassasié, qui n'est pas soul, lle. *non saziato, ta. non sazio, ia*. §. ἀχόρταστος, ὅπου δὲν χορταίνει ποτὲ, insatiable, *insaziabile*.

Α'χοῦρι, ἡ. écurie, *stalla*. §. ἀχοῦρι, ἀχρεῖος τόπος, vilaine écurie, *stallaccia*.

Α'χραντος, η, ον. ἐπίθ. immaculé, ée, *immacolato, ta*.

Α'χρείαστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι χρειαζόμενος, qui n'est pas nécessaire, *non necessario, ia*. §. ἀχρείαστος, ὅπου δὲν ἐχρειάσθη, dont on n'a pas eu besoin, *di cui non si ha avuto bisogno*. §. ἀχρείαστος, ὅπου δὲν ἔχει χρείαν, qui n'a pas besoin, *che non ha bisogno*.

Α'χρεῖα, ἐπίρ. ἰδὲ Α'χρείως.

Α'χρεῖος, εῖα, ον. ἐπίθ. vile, vilain, ne. *vile*. §. ἀχρεῖος, τιποτὸς, ἄτιμος, chétif, ive. abject, te. *abbietto, ta. ...gevole*. §. ἀχρεῖος ἄχρημος, ἄπρεπος, déshonnête, *turpe, disonesto, sta*. §. πρᾶγμα ἀχρεῖον, τιποτὸν, chose de vil prix, *cosa vile, di poco pregio*.

Α'χρειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vilain, ne. *vilissimo, ma*.

Α'χρειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vilain, ne. *più vile*.

Α'χρειοσύνη, ἰδὲ Α'χρειότης.

Α'χρειόστομος, η, ον. ἐπίθ. mal embouché, ée. qui dit des obscénités, *sboccato, ta*.

Α'χρειότης, ἡ. bassesse, vilté, *viltà*. §. ἀχρειότης, τιποτὸν φέρσιμον, incivilité, *inciviltà*. §. μὲ ἀχρειότητα, avec bassesse, *abbiettamente*.

Α'χρειόνω, P'. avilir, ravilir, villipender, *avvilire, svilire, villipendere*.

Α'χρείως, ἐπίρ. vilainement, vilement, chétivement, *vilmente, sordidamente, meschinamente, abbiettamente*. §. ἀχρείως, ἄπρεπα, ἄσχημα, incivilement, *incivilmente*.

Α'χρημάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἐχρημάτισε, δὲν ἐχρησίμευσε, qui n'a pas servi, qui n'a été d'aucun usage, *che non ha servito, che non è stato di verun uso*.

Α'χρήματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'argent, qui est sans argent, *che non ha denari, ch' è senza danari*.

Α'χρηστος, η, ον. ἐπίθ. inutile, *inutile*. §. τὸ ἄχρηστον, inutilité, *inutilità*. §. πράγματα ἄχρηστα, inutilités, *inutilità*.

Α'χρησίμευτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν χρησιμεύει, qui ne sert à rien, *che non serve a niente*.

Α'χρίζω, P'. valoir, *valere*, ἰδὲ καὶ Α'ξίζω.

Α'χρίστιανα, ἐπίρ. d'une manière peu chrétienne, *in maniera poco cristiana*.

Α'χρίστιανος, η, ον. ἐπίθ. contraire à un vrai chrétien, *contrario ad un vero cristiano, non da cristiano*.

Α'χρις, ἐπίρ. ἕως ὅπου, jusqu'à ce que, *sino a che*. §. ἄχρις, ἕως πότε, jusqu'à quand, *sino a quando*.

Α'χρόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸν ἕνα χρόνον τῆς ἡλικίας του, qui n'est pas encore parvenu à l'âge d'un an, *che non è ancora arrivato all' età d'un anno*.

Α'χρονος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει χρόνον, ἤτοι καιρὸν, ἄναρχος, αἰώνιος, éternel, *eterno*.

Α'χρωμάτιστος, ἀχρώματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas coloré, *che non è colorato, ta*.

Α'χυβάδα, ἡ. conque, *conca*.

Α'χυβάδι, τό. coquille, *conchiglia*. §. ἀχυβάδια, coquillage, *conchiglie*.

Α'χυμος, ἐπίθ. qui est sans humeurs, *che non ha umori*.

Α'χυ-

Αχξηλεια.

Ἀχυράκι, ὑσ. un brin de paille, pagliuzza.

Ἀχυρένιος, η, ον, ἐπίθ. de foin, de paille, *fienale*, *pagliaresco*.

Ἄχυρον, ὑσ. paille, *paglia*. §. ἄχυρον, ξηρὸν χόρτον, foin, *fieno*. §. ἄχυρον τῦ σίτε, chaume, *stoppia*. §. βάνω ἄχυρα, τυλίσσω μὲ ἄχυρα, empailler, *impagliare*. §. ἄχυρον λιανισμένον, paille hachée, *pagliaccio*. §. ἕνα ἄχυρον, un fêtu, un brin de paille, *festuco*, *festuca*.

Ἀχυρόστρωμα, ὑσ. paillasse, *pagliericcio*.

Ἀχυρὼν, ὑσ. fenil, *fenile*. §. ἀχυρὼν, ἀχῦρι, καλύβα σκεπασμένη μὲ ἄχυρα, chaumière, chaumine, *capanna coperta di paglia*, *tugurio*.

Ἀχυρότοπος, ὑσ. pailler, *pagliajo*.

Ἄχυτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι χυμένος, δὲν ἐχύθη, qui n'est pas répandu, ue. épanché, ée. *non isparso, sa*. §. ἄχυτος, ὅπῦ δὲν χύνεται, δὲν διαλύεται, infusible, *infusibile*.

Ἀχωνευσία, ὑσ. indigestion, crudité, *indigestione*, *crudità*.

Ἀχώνευτος, η, ον. ἐπίθ. indigeste, *indigesto, ta*.

Ἀχώρητος, η, ον. ἐπίθ. qui ne peut pas être contenu, *che non può esser contenuto*.

Ἀχώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable, *inseparabile*. §. ἀχώριστος, ὅπῦ ὅ-ουρευτος, ὅπῦ δὲν ἐκόφτη, qui n'est pas coupé, ée. *non tagliato, ta*.

Ἄχωστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν εἶναι χωσμένος, qui n'est pas fourré, ée. *non ficcato, non cacciato, ta. dentro*.

Ἀψὰ, ἐπίῤ. δυνατὰ, ὑψηλὰ τῇ φωνῇ, à haute voix, *ad alta voce*.

Ἀψάδα, ὑσ. emportement, *impeto di collera*, *facilità d'adirarsi*. §. ἀψάδα, δριμύτης, âpreté, *asprezza*.

Ἀψάθωτος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas emballé, ée. enveloppé avec des nattes, *non involto con delle stuoje*.

Ἀψαλίδωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἔχει ψαλιδίσματα, μὴ ψαλιδισμένος, qui n'a point de decoupures, *che non ha frastagli*, *non frastagliato*.

Ἄψαλτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas chanté, ée. *non cantato, ta*.

Ἄψαυστος, η, ον. ἐπίθ. intact, te. qui n'a pas été touché, ée. *intatto, ta. che non è stato toccato, ta*.

Ἄψαχνος, ἐπίθ. qui n'est pas maigre, *che non è magro*.

Ἄψεγος, η, ον. ἐπίθ. irrépréhensible, *irreprensibile*.

Ἄψειρος, ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ἔχει ψείρες, qui n'a point de poux, qui n'est pas pouilleux, euse. *che non ha pidocchi*, *che non è pidocchioso, sa*.

Ἀψέγως, ἐπίῤ. irréprochablement, *irreprensibilmente*.

Ἄψεκτος, η, ον. ἐπίθ. irréprochable, irrépréhensible, *irreprensibile*.

Ἀψεύδεια, ὑσ. l'action de ne pas mentir, *il non mentire*. §. ἀψεύδεια, infaillibilité, *infallibilità*.

Ἀψευδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-infaillible, *infallibilissimo, ma*.

Ἀψευδὴς, ἐπίθ. infaillible, qui ne peut tromper & errer, *infallibile*.

Ἀψευδῶς, ἐπίῤ. infailliblement, *infallibilmente*.

Ἀψέμα, ἐπίῤ. sans mentir, *senza mentire*.

Ἄψευστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ψεύδεται, qui ne dit point de mensonges, *che non mente*, *che non dice menzogne*. §. ἄψευστος, qui n'est pas falsifié, ée. *non falsificato, ta*.

Ἀψηλάφητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῦ δὲν ψηλαφᾶται, impalpable, *impalpabile*. §. ἀψηλάφητος, ὅπῦ δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἀφὴν, intactible, *che non cade sotto il tatto*.

Ἀψὺς, ἐπίθ. ὀξύθυμος, emporté, ée. colère, qui se fâche aisément, *che facilmente s'adira*.

Ἄψητος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas cuit, *non cotto*. §. κρέας ἄψητον, qui n'est pas rôti, *non arrostito*.

Ἀψηφισία, ὑσ. mépris, *dispregio*, *poco conto*.

Ἀψήφιστος, η, ον. ἐπίθ. me-

Ἀχόρευτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a pas été dansé, *che non è stato ballato.*

Ἀχόρταγα, ἐπίρ. insatiablement, *insaziabilmente.*

Ἀχόρταγος, η, ον. ἐπίθ. insatiable, *insaziabile.*

Ἀχορτασία, ἡ. insatiabilité, *insaziabilità.*

Ἀχόρτασια, ἰδὲ Ἀχόρταγα.

Ἀχόρταστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἐχόρτασε, δὲν εἶναι χορτασμένος, qui n'est pas rassasié, qui n'est pas soul, ûle. *non saziato, ta. non sazio, ia.* §. ἀχόρταστος, ὁπȣ̃ δὲν χορταίνει ποτὲ, insatiable, *insaziabile.*

Ἀχοῦρι, ἡ. écurie, *stalla.* §. ἀχοῦρι, ἀχρεῖος τόπος, vilaine écurie, *stallaccia.*

Ἀχραντος, η, ον. ἐπίθ. immaculé, ée. *immacolato, ta.*

Ἀχρείαστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν εἶναι χρειαζόμενος, qui n'est pas nécessaire, *non necessario, ia.* §. ἀχρείαστος, ὁποῦ δὲν ἐχρειάσθη, dont on n'a pas eu besoin, *di cui non si ha avuto bisogno.* §. ἀχρείαστος, ὁπȣ̃ δὲν ἔχει χρείαν, qui n'a pas besoin, *che non ha bisogno.*

Ἀχρεῖα, ἐπίρ. ἰδὲ Ἀχρείως.

Ἀχρεῖος, εῖα, ον. ἐπίθ. vile, vilain, ne. *vile.* §. ἀχρεῖος, ποταπὸς, ἄτιμος, chétif, ive. abject, te. *abbietto, ta. spreggevole.* §. ἀχρεῖος ἄσχημος, ἄπρεπος, déshonnête, *turpe, disonesto, sta.* §. πρᾶγμα ἀχρεῖον, ποταπὸν, chose de vil prix, *cosa vile, di poco pregio.*

Ἀχρειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vilain, ne. *vilissimo, ma.*

Ἀχρειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vilain, ne. *più vile.*

Ἀχρειοσύνη, ἰδὲ Ἀχρειότης.

Ἀχρειόστομος, η, ον. ἐπίθ. mal embouché, ée. qui dit des obscénités, *sboccato, ta.*

Ἀχρειότης, ἡ. bassesse, vilté, *viltà.* §. ἀχρειότης, ποταπὸν φέρσιμον, incivilité, *inciviltà.* §. μὲ ἀχρειότητα, avec bassesse, *abbiettamente.*

Ἀχρειόνω, Ρ. avilir, ravilir, villipender, *avvilire, svilire, villipendere.*

Ἀχρείως, ἐπίρ. vilainement, vilement, chétivement, *vilmente, sordidamente, meschinamente, abbiettamente.* §. ἀχρείως, ἄπρεπα, ἄσχημα, incivilement, *incivilmente.*

Ἀχρημάτιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἐχρημάτισε, δὲν ἐχρησίμευσε, qui n'a pas servi, qui n'a été d'aucun usage, *che non ha servito, che non è stato di verun uso.*

Ἀχρήματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'a point d'argent, qui est sans argent, *che non ha denari, ch'è senza danari.*

Ἀχρηστος, η, ον. ἐπίθ. inutile, *inutile.* §. τὸ ἄχρηστον, inutilité, *inutilità.* §. πράγματα ἄχρηστα, inutilités, *inutilità.*

Ἀχρησίμευτος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν χρησιμεύει, qui ne sert à rien, *che non serve a niente.*

Ἀχρίζω, Ρ. valoir, *valere*, ἰδὲ καὶ Ἀξίζω.

Ἀχρίστιανα, ἐπίρ. d'une manière peu chrétienne, *in maniera poco cristiana.*

Ἀχρίστιανος, η, ον. ἐπίθ. contraire a un vrai chrétien, *contrario ad un vero cristiano, non da cristiano.*

Ἀχρις, ἐπίρ. ἕως ὁποῦ, jusqu'à ce que, *sino a che.* §. ἄχρις, ἕως πότε, jusqu'à quand, *sino a quando.*

Ἀχρόνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸν ἕνα χρόνον τῆς ἡλικίας του, qui n'est pas encore parvenu à l'âge d'un an, *che non è ancora arrivato all'età d'un anno.*

Ἀχρονος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ δὲν ἔχει χρόνον, ἤγουν καιρὸν, ἄναρχος, αἰώνιος, éternel, *eterno.*

Ἀχρωμάτιστος, ἀχρώματος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas coloré, *che non è colorato, ta.*

Ἀχυβάδα, ἡ. conque, *conca.*

Ἀχυβάδι, τό. coquille, *conchiglia.* §. ἀχυβάδια, coquillage, *conchiglie.*

Ἄχυμος, ἐπίθ. qui est sans humeurs, *che non ha umori.*

Ἀχυ-

Αχρηστεια.

Α'χυράκι, ὑσ. un brin de paille, *pagliuzza*.

Α'χυρένιος, η, ον, ἐπίθ. de foin, de paille, *fienale*, *paglianesco*.

Α'χυρον, ὑσ. paille, *paglia*. §. ἄχυρον, ξηρὸν χόρτον, foin, *fieno*. §. ἄχυρον τοῦ σίτου, chaume, *stoppia*. §. βάνω ἄχυρα, τυλίσσω μὲ ἄχυρα, empailler, *impagliare*. §. ἄχυρον λιανισμένον, paille hachée, *pagliaccio*. §. ἕνα ἄχυρον, un fêtu, un brin de paille, *festuco*, *festuca*.

Α'χυρόστρωμα, ὑσ. paillasse, *pagliericcio*.

Α'χυρών, ὑσ. fenil, *fenile*. §. ἀχυρών, ἀχῦρι, καλύβα σκεπασμένη μὲ ἄχυρα, chaumière, chaumine, *capanna coperta di paglia*, *tugurio*.

Α'χυρόπωπος, ὑσ. pailler, *pagliajo*.

Α'χυτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι χυμένος, δὲν ἐχύθη, qui n'est pas répandu, ue. épanché, ée. *non isparso*, *sa*. §. ἄχυτος, ὅπου δὲν χύνεται, δὲν διαχύνεται, infusible, *infusibile*.

Α'χωνευσία, ὑσ. indigestion, crudité, *indigestione*, *crudità*.

Α'χώνευτος, η, ον. ἐπίθ. indigeste, *indigesto*, *ta*.

Α'χώρητος, η, ον. ἐπίθ. qui ne peut pas être contenu, *che non può essar contenuto*.

Α'χώριστος, η, ον. ἐπίθ. inséparable, *inseparabile*. §. ἀχώριστος, ὅπου δὲν κόπτη, qui n'est pas coupé, ée. *non tagliato*, *ta*.

Α'χωστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι χωσμένος, qui n'est pas fourré, ée. *non ficcato*, *non cacciato*, *ta*. *drento*.

Α'ψά, ἐπίρ. δυνατά, ὑψηλῇ τῇ φωνῇ, à haute voix, *ad alta voce*.

Α'ψάδα, ὑσ. emportement, *impeto di collera*, *facilità d'adirarsi*. §. ἀψάδα, ξεραμάρα, âpreté, *asprezza*.

Α'ψάλτος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas emballé, é, enveloppé avec des nattes, *non involto con delle stuoje*.

Α'ψαλίδωτος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει ψαλιδίσματα, ἢ ψαλιδισμένος, qui n'a point de decoupures, *che non ha frastagli*, *non frastagliato*.

Α'ψαλτος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas chanté, ée. *non cantato*, *ta*.

Α'ψαυστος, η, ον. ἐπίθ. intact, te. qui n'a pas été touché, ée. *intatto*, *ta*. *che non è stato toccato*, *ta*.

Α'ψαχνος, ἐπίθ. qui n'est pas maigre, *che non è magro*.

Α'ψεγος, η, ον. ἐπίθ. irrepréhensible, *irreprensibile*.

Α'ψειρος, ἐπίθ. ὅπου δὲν ἔχει ψείρας, qui n'a point de poux, qui n'est pas pouilleux, euse. *che non ha pidocchi*, *che non è pidocchioso*, *sa*.

Α'ψεγα, ἐπίρ. irréprochablement, *irreprensibilmente*.

Α'ψεκτος, η, ον. ἐπίθ. irréprochable, irrépréhensible, *irreprensibile*.

Α'ψεύδεια, ὑσ. l'action de ne pas mentir, *il non mentire*. §. ἀψεύδεια, infaillibilité, *infallibilità*.

Α'ψευδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-infaillible, *infallibilissimo*, *ma*.

Α'ψευδής, ἐπίθ. infaillible, qui ne peut tromper & errer, *infallibile*.

Α'ψευδῶς, ἐπίρ. infailliblement, *infallibilmente*.

Α'ψέμα, ἐπίθ. sans mentir, *senza mentire*.

Α'ψευστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ψεύδεται, qui ne dit point de mensonges, *che non mente*, *che non dice menzogne*. §. ἄψευστος, qui n'est pas falsifié, ée. *non falsificato*, *ta*.

Α'ψηλάφητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν ψηλαφᾶται, impalpable, *impalpabile*. §. ἀψηλάφητος, ὅπου δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἀφήν, intactible, *che non cade sotto il tatto*.

Α'ψής, ἐπίθ. ἀξύθυμος, emporté, ée. colère, qui se fâche aisément, *che facilmente s'adira*.

Α'ψητος, η, ον, ἐπίθ. qui n'est pas cuit, *non cotto*. §. κρέας ἄψητον, qui n'est pas rôti, *non arrostito*.

Α'ψηφησία, ὑσ. mepris, *dispregio*, *poco conto*.

Α'ψήφιστος, η, ον. ἐπίθ. me-

meprisé, ée. qui n'est pas estimé, ée. *dispreggiato, ta. non istimato, ta.* §. ἀψήφιστος, ὅπῶ δὲν ἐψηφίσθη, qui n'a pas été elu, *non eletto*.

Α'ψηφῶ, Ρ'. δὲν ψηφῶ, mésestimer, mépriser, *dispreggiare, far poco conto.*

Α'ψιάδα, ἰδὲ Ἀψάδα.

Α'ψιθιά, ὐσ. absinthe, *assenzio*.

Α'ψίς, ὐσ. θόλος, καμάρα, absides, voute, *volta*. §. ἀψὶς, ἡ καμάρα τῶ γεφυριῶ, arche, *arco di ponte*. §. ἀψὶς τῶ τροχῶ, jante, *quarto d'una ruota*.

Α'ψιάνομαι, Ρ'. ἀνάφτω, θυμώνω, prendre feu, s'emporter, se fâcher vîtement, *accendersi d'ira, andar presto in collera*.

Α'ψογος, ἰδὲ Ἄψεγος, καὶ ἄψεκτος.

Α'ψόθυμος, η, ον. ἐπίθ. emporté, ée. celui ou celle qui se fache aisement, *colui ò colei che facilmente s'adira*.

Α'ψοθυμῶ, Ρ'. s'emporter, *adirarsi facilmente*.

Α'ψώνιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῶ δὲν ἐψώνησε, qui n'a pas fait ses emplettes, *che non ha fatto le sue incette*. §. ἀψώνιστος, ὅπῶ δὲν ἐψωνίσθη, δὲν ἀγοράσθη, qui n'a pas été acheté, *che non è stato provvisto, comprato*.

Α'ψόφητος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῶ δὲν ἐψόφησε, qui n'est pas crevé, ée. *non crepato, ta*.

Α'ψυχα, ἐπίρ. χωρὶς καρδιάν, χωρὶς θάῤῥος, sans courage, *senza coraggio, senza anima*.

Α'ψύχημα, ὐσ. commisération, *commiserazione*. §. ἀψύχημα, ménagement, *riguardo, ritegno*.

Α'ψυχία, ὐσ. couardise, manque de courage, *codardia, mancanza di coraggio*.

Α'ψυχιάρης, ὐσ. qui a des ménagemens pour quelqu'un, *che ha de' riguardi per qualcheduno*.

Α'ψυχος, η, ον. ἐπίθ. ὅπῶ δὲν ἔχει ψυχὴν, inanimé, ée. *inanimato, ta*. §. μάτια ἄψυχα, des yeux éteints, *occhi sparuti*. §. ἄψυχος, νεκρὸς ὅπῶ δὲν ἔχει καρδίαν, découragé, ée. *disanimato, ta*.

Α'ψυχῶ, Ρ'. avoir compassion, *commiserare*.

Α'ψυχώνω. Ρ'. amortir, *spegnere, ammorzare*.

Α'ψώνιτος, ἰδὲ Ἀψώνιστος.

Α'ωρα, ἐπίρ. prématurement, *prematuramente*.

Α'ωρος, η. ον. ἐπίθ. prématuré, ée: précoce, *prematuro, ra*.

B

Βαβά, ὐσ. γιαγιά, grande mère, *avola*.

Βαβαί, ἐπίρ. nargué! ho ho! *pape, canchero, cospetto!*

Βαβύλι, ουσ. μπυμπύκι, bouton de fleur, *boccia*.

Βαβύζω, Ρ'. hurler, glapir, *guaire, schiattire*.

Βάβυσμα, ὐσ. hurlement, *gagnolio, urlo*.

Βάβω, ἐπίθ. γιαγιά, grande mère, *avola, nonna*. §. βάβω, μπάμπω, γραία, bonne femme, *donna attempata*.

Βαγενάκι, ὐσ. petit tonneau, *botticella, botticina, botticino, doglietto*.

Βαγενᾶς, ουσ. tonnelier, *bottajo*.

Βαγένι, ὐσ. tonneau, *botte, doglio*.

Βαγενόπυλον, ὐσιας. petit tonneau, *botticello, botticella*.

Βάγια, ὐσ. ἡ θροφός, nourrice, *balia*.

Βαγίζω, Ρ'. κλαίω ὡς τὰ μικρὰ παιδία, crier, *vagire*. §. βαγίζω, κλίνω, γέρνω, pencher, *pendere*.

Βάγισμα, ουσ. κλαύσιμον τῶν νηπίων, vagissement, *vagito*. §. βάγισμα, γέρσιμον, τὸ γέρνειν, penchement, *inclinamento*.

Βαδίζω, ἰδὲ Περπατῶ, πηγαίνω.

Βαενί, βαενᾶς, ἰδὲ Βαγένι, βαγενᾶς, κτλ'.

Βάζω, ἰδὲ Βάνω.

Βαθειά, βαθέως, ἐπίρ. profondement, *profondamente*.

Βαθμηδὸν, ἐπίθ. par degrés, de dégré en degré, *gradualmente, gradatamente*.

Βαθμός, ουσ. ἀξία, grade, *grado*. §. βαθμὸς, ὁ βαθμὸς, degré, point, *grado, punto*. αἱ ἐπιστῆμαι ἔφθασαν εἰς ἄκρον βαθμὸν τελειότητος, les sciences ont été portées à un haut point de perfection, *le scienze sono*

state

Babull.

Βαναλης.

nate portate ad un alto grado di perfezione.

Βάθος, ὐσ. fond, profondeur, *fondo*, *profondità*. §. εἰς βάθος, à fond, *a fondo*.

Βαθουλός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. *cavo, va. scavato, ta.*

Βαθουλότης, ὐσ. le creux, *la cavità*.

Βαθούλωμα, ὐσ. cavité, creux, concavité, *cavo*, *cavità*, *concavità*.

Βαθουλωμένος, η, ον. ἐπίθ. creusé, ée. *cavato, ta. incavato, ta.*

Βαθουλόνω, Ρ'. creuser, faire creux, *scavare*, *fa-*

Βαθυλωτός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. concave, *cavo, va. concavo, va.* §. μάτια βαθυλωτά, des yeux enfoncés, *occhi affossati*, *incavati*.

Βάθρακας, βαθρακός, ὐσ. grenouille, *rana*, *ranocchio*.

Βαθαίνω, Ρ'. σκάπτω βαθειά, approfondir, *scavar alto*, *affondare*. §. βαθαίνω εἰς μίαν ὑπόθεσιν, approfondir, *approfondare*.

Βαθύρριζος, ἐπίθ. qui a de profondes racines, *che ha radici profonde*.

Βαθύς, ἐπίθ. profond, de. *profondo, da.* §. χρῶμα βαθύ, couleur obscure, foncée, *colore oscuro*, *cupo*.

Βαθύτατα, ἐπίρ. très profondement, *profondissimamente*.

Βαθύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-profond, de. *profondissimo, ma.*

Βαθύτερα, ἐπίρ. plus profondément, *più profondamente*.

Βαθύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus profond, de. *più profondo, da.*

Βαθύτης, ὐσ. profondité, *profondità*.

Βαί, ἐπίρ. θαυμασμοῦ, nargue! *oh, capperi, pape!*

Βαΐζω, κτλ. ἰδὲ Βαγίζω, κτλ.

Βαΐον, ὐσ. palme, *palma*.

Βαϊοφόρος, ὐσ. pâques fleuries, *domenica delle Palme*.

Βακτηρία, ὐσιας. ῥάβδος, bâton, *bastone*. §. ἡ ῥάβδος τῆς βακτηρίας, bâton de la vieillesse, *bastone della vecchiaja*. §. βακτηρία, ἡ πατερίτζα τῶν κουτζῶν καὶ χρεωμένων, béquille, *stampella*.

Βακούφι, ὐσ. legs, *legato*, *lascito*.

Βακχευομένη, οὐσ. bacchante, *baccante*.

Βακχικός, ή, όν. ἐπίθ. bacchique, *bacchico, ca.*

Βάκχος, ὐσ. Bacchus, *il dio Bacco*.

Βαλανεῖον, ὐσ. ἰδὲ Λουτρόν.

Βαλάνι, βαλανίδι, ὐσιας. gland, *ghianda*. §. βαλανίδι τοῦ σώματος, glande, glandule, *glandula*.

Βαλανιδέα, ὐσιας. chêne, *quercia*. §. μικρὴ βαλανιδέα, chêneau, *querciuolo*, *querciuola*.

Βαλανιδότοπος, οὐσ. chenaie, *querceto*.

Βαλάντιον, οὐσ. bourse, *borsa*.

Βάλλω, ἰδὲ Βάνω.

Βαλμένος, η, ον. μετ. mis, se. placé, ée. *posto, ta. messo, sa.* §. βαλμένος ἀπάνω, mis dessus, *soprapposto*. §. βαλμένος ἀπάνω. μεταφ. agacé, ée. *irritato, ta. messo, sa. sù.*

Βαλσαμικός, ή, όν. ἐπίθ. balsamique, *balsamico, ca.*

Βάλσαμον, οὐσ. baume, *balsamo*, *balsimo*.

Βαλσάμωμα, ὐσ. embaumement, *l'imbalsamare*.

Βαλσαμωμένος, η, ον. μετ. embaumé, ée. *imbalsamato, ta.*

Βαλσαμόνω, Ρ'. embaumer, *imbalsamare*.

Βαλσαμωτής, ὐσ. celui qui embaume, *imbalsamatore*.

Βάλσιμον, ὐσ. θέσις, position, *posizione*. §. βάλσιμον, τὸ βάνειν, l'action de mettre, *mettitura*, *il mettere*.

Βάλτος, ὐσ. marais, *stagno*, *palude*.

Βαλτώδης, ἐπίθ. marécageux, euse. *pantanoso, sa. paludoso, sa. maremmano, na.* §. τόπος βαλτώδης, marécage, *palude*, *maremmo*. §. γίνομαι βαλτώδης, dévenir marécageux, *impaludare*.

Βαλτόνω, Ρ'. dévenir marécageux, *impaludare*.

Βάλω, ἰδὲ Βάνω.

Βαμβάκι, ὐσ. coton, *cotone*, *bambagio*. §. μαλακός ὡσὰν τὸ βαμβάκι, souple comme du coton, *bambagioso, sa.*

Βαμβακερινός, ή, όν. ἐπίθ.

Βαθυνοια.

πίδι, de coton, di cotone. §. πανὶ βαμβακερόν, toile de coton, bambagino, tela di bambagio.

Βάμμα, ἀσ. τὸ κουμέρκι, douane, dogana. §. βάμμα, βάψιμον, teinture, tintura.

Βαμμένος, η, ον. μετ. teint, te. tinto, ta.

Βάνω, P. mettre, poser, mettere, porre, ponere. §. βάνω ἔμπροσθεν, mettre devant, sopraporre. §. βάνω ἀπάνω, [illegible], agacer, irritare. §. βάνω ἀνάποδα, mettre sans dessous dessus, mettere sottosopra. §. βάνω περισσότερον, ἤγουν βάνω περισσότερον, ajouter, mettre de plus, aggiugnere, mettere di più. §. βάνω ἀμανάτι, σημάδι, engager, impegnare. §. βάνω ἀρχὴν, commencer, dar principio, incominciare. §. βάνω βεντούζαις, ventouser, appliquer de ventouses, ventosare, attaccare le ventose. §. βάνω γνῶσιν, devenir sage, divenire saggio. §. βάνω τὸ ἐναντίον, supposer le contraire, supporre il contrario. §. βάνω τινὰ εἰς φροντίδα, εἰς ἔγνοιαν, donner à courre, susciter à quelqu'un des embarras, des affaires, mettere in faccende, dar facende, dar impaccio, briga. §. βάνω εἰς ἔργον, effectuer, mettre en execution, effettuare, eseguire, mettere in esecuzione. §. βάνω κάτω, déposer, deporre. §. βάνω εἰς κίνδυνον, κινδυνεύω, hasarder, arrischiare. §. βάνω κόπον, se donner du travail, darsi briga. §. βάνω μάρτυρα, prendre à temoin, pigliare in testimonio. §. βάνω μέσα, φέρω μέσα, introduire, introdurre. §. βάνω εἰς τὴν μέσην, mettre au milieu, mettere in mezzo. §. βάνω ἀνάμεσα, entremettre, intromettere, frapporre. §. βάνω εἰς τὸν νοῦν μου, prendre une résolution, risolvere. §. βάνω εἰς τὸν νοῦν τινὸς ψύλλους, donner à penser, mettre la puce à l'oreille à quelqu'un, dare a pensare, mettere una pulce nell' orecchio a qualcuno. §. βάνω πίστιν, ajouter, prêter foi, dar fede, prestar fede. §. βάνω σημάδι, engager, impegnare. §. βάνω τινὰ εἰς στενὸν, εἰς στενοχωρίαν, reduire aux extremités, ridurre alle strette. §. βάνω στοίχημα, parier, scommettere. §. βάνω εἰς τάξιν, mettre en ordre, arranger, mettere in ordine. §. βάνω τραπέζι, ἤγουν ἑτοιμάζω τὴν τράπεζαν, dresser la table, apparecchiar la tavola. §. βάνω εἰς τὴν φυλακὴν, emprisonner, imprigionare. §. βάνω χέρι, ἀρχινῶ, commencer, entamer, incominciare, metter mano. §. βάνω εἰς ξένα χέρια, ἀποξενώνω, aliéner, alienare. §. βάνομαι, se mettre, mettersi. §. βάλε με τὸν νοῦν σου, pensez, pensate.

Βάπτισις, ουσ. baptême, battesimo.

Βάπτισμα, ατ. baptême, battesimo. §. βάπτισμα, τὸ βαπτίζειν, l'action de baptiser, il battezzare.

Βαπτισμένος, η, ον. μετ. baptisé, ée: battezzato, ta.

Βαπτίσια, ουσ. la cérémonie du baptême, la cerimonia del battesimo.

Βαπτίζω, P. baptiser, battezzare. [illegible]

Βαπτίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui baptise, colui ò colei che battezza, battezzante.

Βαπτίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a baptisé, colui ò colei che ha battezzato.

Βαπτισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été baptisé, colui ò colei ch' è stato battezzato.

Βαπτιστήριον, ὐσ. le baptistère, les fonts baptismaux, il battisterio, battisteo, battistero, fonte battesimale.

Βαπτιστικός, ή, όν. ἐπίθ. baptismal, le. battesimale. §. βαπτιστικὸς, καὶ ὁ βαπτισθεὶς ὡς πρὸς τὸν ἀνάδοχον αὐτοῦ, filleul, eule. figliozzo, cia. §. βαπτιστικὸν, le baptistère, libro de' battesimi.

Βαπτιστὴς, ὐσ. qui baptise, battezzatore, battezzante. §. ὁ ἅγιος Ἰωάννης

ὁ Βα-

ὁ Βαπτιστὴς, S. Jean Baptiste, *S. Giovanni Battista*.

Βαπτίστρια, οὐσ. celle qui baptise, *colei che battezza*.

Βάπτω, P. teindre, *tignere*.

Βάραθρον, ὕστας. goufre, précipice, *baratro, precipizio*.

Βαραίνω, ἰδὲ Βαρύνω.

Βαράκι, ὕσ. de l'or d'applique, *oro in foglia*.

Βαράκωμα, οὐσ. l'action de dorer, *indoramento, indoratura*.

Βαρακωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *dorato, verniciato, ta. d'oro*.

Βαρακώνω, P. dorer, couvrir de feuilles d'or, *dorare, indorare*.

Βάρβαρα, ἐπίρ. barbarement, *barbaramente*.

Βαρβαρίζω, P. κατὰ τὸ γραμματικὸς, faire des barbarismes, *barbareggiare*.

Βαρβαρίζων, ουσα. μετ. qui fait des barbarismes, *che fa barbarismi*. §. βαρβαρίζων, ὁ πολιτευόμενος βαρβαρικὰ, qui agit d'une manière rustique, *che agisce in maniera rustica, ed incivile*.

Βαρβαρικὰ, ἐπίῤ. barbarement, *barbaramente*.

Βαρβαρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. barbare, *barbarico, ca*.

Βαρβαρικῶς, ἐπίρ. barbarement, d'une manière barbare, *barbaramente*.

Βαρβαρικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-barbare, *barbarissimo, ma*.

Βαρβαρισμὸς, βαρβαρισμὸς, ὕσ. barbarisme, *barbarismo*.

Βάρβαρος, η, ον. ἐπίθ. ὁ σκληρὸς, barbare, cruel, *barbaro, ra. crudele*. §. βάρβαρος, ἀπολίτευτος, grossier, ère, rustique, *barbaro, rustico, ca*.

Βαρβαροσύνη, βαρβαρότης, ὕσ. barbarie, *barbarie*.

Βαρβαρώτατα, ἐπίρ. très-barbarement, très-brutalement, *rozzissimamente*.

Βαρβαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-barbare, très-grossier, ère. *barbarissimo, rozzissimo, ma*.

Βαρβαρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus barbare, plus grossier, ère. *più barbaro, ra. più rozzo, za*.

Βαρβᾶτος, η, ον. ἐπίθ. fort, robuste, *forte, robusto*. §. ἄλογον βαρβᾶτον, étalon, *stallone*.

Βαργιοῦμαι, P. s'ennuyer, *annojarsi*.

Βαργομαι, P. se fâcher, s'irriter, *irritarsi, adirarsi*.

Βαρέα, βαρειὰ, ἐπίρ. grièvement, *gravemente*. §. εἶναι βαρειὰ ἄρρωστος, il est grièvement malade, è *gravemente ammalato*. §. βαρειὰ, pesamment, *pesantemente*.

Βαρεία, ὑδ. ἡ βαρεῖα, τόνος, accent grave, *accento grave*.

Βαρέλι, ὕσ. grand baril, *barile grande*.

Βαρελάκι, ὕσ. barillet, bussard, *barilotto, bariletto, bussetto*.

Βαρέλι, ὕσ. baril, *barile*.

Βαρελότζελον, ὕσ. barillet, caque, *barilotto, bariletta*.

Βάρεμα, ὕσ. κτύπημα, coup, *colpo, percossa*. §. βάρεμα, δάρσιμον, l'action de frapper, *il battere, battimento*.

Βαρεμένος, η, ον. μετ. κτυπημένος, battu, ue. frappé, ée. *battuto, ta. percosso, sa*. §. βαρεμένος, ἀνιασμένος, ennuyé, ée. *annojato, ta*.

Βαρεματιὰ, οὐσ. l'action de se faire du mal, *il farsi male percuotendosi*. §. βαρεματιὰ, μέρος βαρεμένον, membre frappé, *membro percosso*.

Βαρεμὸς, ὕσ. ennui, *noja, fastidio*.

Βαρῶντας, ουσα. μετ. celui & celle qui a battu, frappé, *colui o colei che ha battuto*. §. βαρῶντας, ὅπου βαρεῖται, ἐγκτυπᾶται, celui & celle qui se fait du mal en frappant, *colui o colei che si fa male battendosi*.

Βαρετὰ, ἐπίρ. d'une manière ennuyeuse, *fastidiosamente*.

Βαρετὸς, ή, όν. ἐπίθ. ennuyant, te. fastidieux, *noioso, fastidioso, sa. nojoso, sa*. §. γίνομαι βαρετὸς, déplaire, se rendre ennuyeux, *rendersi grave, nojoso*.

Βαρίας, ἰδὲ Βαρέα.

Βάρκα, ἧς. barque, *barca*. §. μικρὴ βάρκα, bachot, barquerole, barquette, bateau, *barchetta, barchettina, battello*.

Βαζω.

lo. §. μία βάρκα γεμάτη, une batelée, *una barcata*. §. βάρκα μεγάλη, barque de transport, *barcone*.

Βαρκαρίζομαι, P'. s'embarquer, *imbarcarsi*.

Βαρκάρισμα, ὐσ. embarquement, *imbarcamento*, *imbarco*.

Βαρκαρισμένος, η, ον. μετ. embarqué, ée. *imbarcato*, *ta*.

Βαρκολόγημα, ὐσ. bachotage, *condotta d' un battello*.

Βαρκολόγος, ὐσ. batelier, bachoteur, *barcajuolo*, *barcarolo*, *barcaruolo*.

Βαρκοπούλα, ὐσ. barchot, barquette, bateau, batelet, *barchetta*, *barchettina*, *barchetto*, *barchettino*.

Βαρόκαρδος, βαροκάρδιος, ἰδὲ Βαρυκάρδιος.

Βαροκέφαλος, ἰδὲ Βαρυκέφαλος.

Βαρόμετρον, ὐσ. baromètre, baroscope, *barometro*.

Βάρος, ὐσ. βαρύτης, pésanteur, gravité, *peso*, *gravità*. §. βάρος, φορτίον, φόρτωμα, charge, *carico*. §. εἶμαι πρὸς βάρος εἰς τινά, être à charge à quelqu'un, *esser a carico*. §. βάρος, δοσίματα, impôt, imposition, *gravezza*, *aggravio*, *gabella*. §. βάρος, τὸ βάρος τινὸς πράγματος, poids, *peso*. §. ὑποφέρω τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα τῶ ἡλίου, porter tout le poids du jour, et de la chaleur, *portar tutto il peso del giorno*, *e del calore*.

Βαρυαναστενάζω, P'. soupirer profondement, *sospirare profondamente*.

Βαρύ, ἰδὲ Βαρύς.

Βαρυά, ἰδὲ Βαρεά.

Βαρυκάρδιος, ἐπίθ. qui a un cœur de rocher, *che ha un cuor di macigno*. §. βαρυκάρδιος, ὅπῦ ἔχει βεβαρυμένην καρδίαν, θλιμμένος, triste, chagrin, *tristo*, *ta*.

Βαρυκαρδίζω, P'. avoir du regret, être triste, *esser tristo*, *afflitto*, *ta*.

Βαρυκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a la cervelle dure, *capo duro*, *duro di capo*.

Βαρύκοος, ἐπίθ. demi-sourd, duro d' oreille, *mezzo sordo*, *da*. *duro d' orecchio*.

Βαρυῶὺς, ἐπίθ. lourd, dur d' esprit, *uomo ingrossato*.

Βαρυλογία, ὐσ. παράπονα, plaintes, *lamenti*. §. βαρυλογία, λόγοι βαρεῖς, paroles dures, *parole dure*.

Βαρυλόγος, ἐπίθ. qui se plaint, *che si lamenta*. §. βαρυλόγος, qui dit de paroles dures, *che dice parole dure*.

Βαρύνω, P'. ζυγιάζω, peser, *pesare*. §. βαρύνω, ἐπιβαρύνω, graviter, *gravitare*. §. βαρύνω, ἐπιφορτίζω, charger, *caricare*, *aggravare*. ἂς μὴ βαρύνετε τὴν συνείδησιν σου, ne chargez pas votre conscience, *non aggravate la vostra conscienza*. §. βαρύνω, ἐνθυμίζω, ἐνοχλῶ, ennuyer, importuner, *tediare*, *attediare*. §. βαρύνω μίαν λέξιν, accentuer avec l'accent grave, *mettere l' accento grave*. §. βαρύνομαι, βαρυῦμαι, s'ennuyer, *annojarsi*. §. ἐβαρέθηκα, je suis las, *son lasso*.

Βαρὺς, ἐπίθ. grave, pesant, te. lourd, de. *grave*, *pesante*. §. βαρὺς, μεγάλος, grief, iève. *grave*. ὡς βαρεῖα ἀρρωςία, maladie griève, *malattia grave*.

Βαρύτατος, η, ον. ἐπίθ. très grave, très-pesant, te. *pesantissimo*, *ma*.

Βαρύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus grave, plus pesant, te. *più pesante*, *più grave*.

Βαρύτης, ὐσ. gravité, gravitation, *gravità*. §. βαρύτης, τὸ βάρος, pesanteur, poids, *peso*, *gravità*. §. τὸ βάρος, ἡ ςενοχωρία ὅπῦ πάσχει τινὰς ἀπὸ ἀῤῥωςίαν, ἢ ἄλλην αἰτίαν, appesantissement, *aggravamento*.

Βαρύτονος, η, ον. ἐπίθ. λέξις βαρύτονος, mot baritone, *voce baritona*. §. ῥῆμα βαρύτονον, verbe baritone, *verbo baritono*. §. βαρύτονος κατὰ τὰς μυσικὰς, contre-basse, *baritono*.

Βαρύφωνος, η, ον. ἐπίθ. qui a une voix basse, ou baritone, *che ha voce baritona*.

Βαρυχνιᾶς, βαρυχνιᾶς, ὐσ. ἐφιάλτης, incube, *incubo*

Βα-

Βαρδιμος.

Βασανος λιθο
Pierre de touche.

Βαρῶ, P. ἤμμαι βαρύς, être pesant, grave, esser pesante. §. βαρῶ, χτυπῶ, battre, frapper, battere, percuotere. §. βαρῶ, δέρνω, donner des coups, porter des coups, bastonare, colpire. §. ἐβάρισεν εἰς τὸ ποδάρι, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ περπατήσῃ, il s' est fait mal au pied, et il ne peut pas marcher, si è fatto male al piede e non può camminare.

Βασανίζουσα, μετ. θηλ. celle qui tourmente, colei che tormenta.

Βασανίζω, P. tourmenter, bourreler, martyriser, tormentare, cruciare, martirizzare. §. βασανίζομαι, peiner, souffrir, se tourmenter, penare, tormentarsi. §. βασανίζω, ἐνόχλῶ, tourmenter, travailler, harceler, inquieter, tormentare, travagliare, dar affanno, tribolare.

Βασανίζων, μετ. ἀρ. celui qui tourmente, colui che tormenta.

Βασανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a tourmenté, colui o colei che ha tormentato.

Βασάνισμα, ουσ. l'action de tourmenter, il tormentare. §. βασάνισμα, travail, peine, chagrin, cruciamento, travaglio, tribolazione.

Βασανισμένος, η, ον. μετ. tourmenté, ée. tormentato, ta. §. βασανισμένος, travaillé, ée. vexé, ée. affligé, ée. tormentato, ta. travagliato, ta.

Βασανισμός, ἰδὲ Βασάνισμα.

Βασανιστήριον, ουσ. torture, tortura.

Βασανιστής, ὑσ. tourmentant, te. qui tourmente, tormentatore, trice. che tormenta. §. βασανιστής, ὁπῦ βασανίζει, θλίβει, λυπεῖ, chagrinant, te. qui donne de la peine, travagliatore, trice. che dà travaglio.

Βασανιστικός, ή, όν. ἐπίθ. tourmentant, te. tormentoso, sa.

Βάσανον, ουσ. tourment, suplice, tormento, martirio. §. βάσανα, θλίψες, πίκρες, travail, peine, chagrin, crucio, travaglio, pena.

Βασιλεία, ὑσ. régne, regno. §. ἡ βασιλεία σου, votre majesté, vostra maestà. λέγεται καὶ votre majesté Royale, vostra Reale maestà.

Βασίλειον, ουσ. royaume, regno, reame.

Βασίλεμα, ουσ. διὰ τὰς πλανήτας, domination, regnamento. §. τὸ βασίλεμα τῦ ἡλίου, le coucher du soleil, il tramontare del sole. §. εἰς τὸ βασίλεμα τῦ ἡλίου, au coucher du soleil, al tramontar del sole.

Βασιλεμένος, ἐπίθ. ὁ ἥλιος ὁπού ἐβασίλευσε, couché, tramontato.

Βασιλεύουσα, μετ. θηλ. regnante, regnante.

Βασιλεύς, ὑσ. roi, re.

Βασιλεύω, P. régner, regnare. §. βασιλεύω, κυριεύω, dominer, signoreggiare. §. βασιλεύω, ἔχω τὰ πρωτεῖα, avoir la primauté, aver il primato. ὅταν βασιλεύῃ τὸ κακόν, πατεῖται ἡ ἀρετή, lorsque le mal régne, la vertu est avilie, quando domina il male, la virtù è avvilita.

Βασιλεύων, μετ. ἀρ. regnant, regnante. §. βασιλεύοντος τῦ ἡλίου, au coucher du soleil, al tramontar del sole.

Βασιλεύσας, μετ. ἀρ. celui qui a regné, colui che ha regnato. §. βασιλεύσας διὰ τὸν ἥλιον, couché, tramontato.

Βασιλεύσασα, μετ. θηλ. celle qui a regné, colei che ha regnato.

Βασιλικά, ἐπίρ. royalement, realmente, regiamente, regalmente, da re.

Βασιλικός, ή, όν. ἐπίθ. royal, le. regio, ia. regale. §. βασιλική ἀξία, royauté, dignità reale. §. βασιλικὸν Παλάτι, le palais Royal, la cour, il palazzo reale, la regia, la corte.

Βασιλικός, ὑσ. ὁ βασιλικός, ὁ βασιλικός, φυτόν, le basilic, bassilico.

Βασιλικῶς, ἰδὲ Βασιλικά.

Βασιλίσκος, ὑσίας. ζῶον, basilic, basilisco.

Βασίλισσα, ὑσ. reine, regina. §. βασίλισσα εἰς τὸ παιγνίδι τῦ σαντράτζ, κτλ. dame, la donna, la regina.

Βασιλοκτονία, ὑσ. régicide, regicidio.

Βασιλοκτόνος, επίθ. régicide, *regicida*.

Βασιλοπούλα, ουσ. Princesse, fille de roi, *Principessa*, *figlia di re*.

Βασιλόπουλον, ουσ. Prince, fils de Roi, *Principe*, *principino*, *figlio di re*.

Βάσις, ουσ. base, *base*. §. βάσις, θεμέλιον, fondement, base, *fondamento*, *base*.

Βασκαίνω, Ρ. ensorceler, fasciner, *ammaliare*, *affascinare*, *affatturare*.

Βάσκαμα, ουσ. ensorcellement, fascination, *ammaliamento*, *affascinamento*.

Βασκαμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. fasciné, ée. *ammaliato*, *ta*. *affascinato*, *ta*.

Βασκανία, ουσ. ensorcellement, fascination, *ammaliamento*, *affascinamento*, *fascinazione*. §. βασκανία, φθόνος, envie, *invidia*.

Βασταγάρης, ίδε Βαστάζος.

Βαστάγι, ουσ. soutien, *sostegno*.

Βάσταγμα, ουσ. l'action de tenir, *il tenere*. §. βάσταγμα, soutien, *sostegno*.

Βασταγμένος, η, ον. επίθ. κρατούμενος, tenu, ue. *tenuto*, *ta*. §. βασταγμένος, υποστηριζόμενος, soutenu, ue. *sostenuto*, *ta*.

Βαστάζος, ουσ. porte-faix, crocheteur, porteur, *facchino*.

Βαστάζουσα, μετ. θηλ. celle qui porte, qui tient, *colei che porta*, *che tiene*.

Βαστάζω, Ρ. porter, tenir, *portare*, *tenere*. §. βαστάζω, υποφέρω, soutenir, souffrir, supporter, *sostenere*, *resistere*, *sopportare*.

Βαστάζων, μετ. αρ. celui qui porte, qui tient, *colui che porta*, *che tiene*.

Βασταχτικός, ή, όν. επίθ. soutenable, *sostenibile*.

Βαστάξας, ξασα. Βαστάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a porté, qui a tenu, *colui o colei che ha portato*, *ha tenuto*.

Βαστώ, Ρ. tenir, *tenere*. §. βαστώ, υποστηρίζω, soutenir, *sostenere*. §. βαστώ, επιμένω, durer, *durare*. §. δεν βαστά πολλώ καιρόν, il ne dure pas, *non dura*, *non dura molto tempo*. §. δεν με βαστά η καρδιά να το κάμω, je n'ai pas le courage de le faire, *non mi basta l'animo di farlo*. §. βαστώ κάκιαν, κακίαν, avoir de la haine contre quelqu'un, haïr, *portar odio*, *avversione*. §. βαστώ από το μέρος τινός, être au parti, épouser le parti de quelqu'un, *aderire al partito d'alcuno*, *seguitare*, *esser del partito di uno*. §. πράγμα όπου βαστά, durable, *durabile*. §. βαστούμαι, se tenir, *tenersi*. §. βαστούμαι εις τα υψηλά, faire l'homme d'importance, faire l'étendu, se tenir sur son quant à moi, *star in grandi pretensioni*, *star in sul quanquam*.

Βάτεμα, ουσ. accouplement des animaux, *compimento*.

Βατεμένος, η, ον. μετ. couvert, erte. sailli, ie. coché, ée. accouplé, ée. *coperto*, *ta*. *calcato*, *ta*.

Βατεύω, Ρ. cocher, couvrir, saillir, *calcare*, *coprire*.

Βατζέλι, ουσ. bassin, *bacino*.

Βατζινιά, ουσ. framboisier, *rovo ideo*.

Βάτζινον, βατζινόμουρον, ουσίας. framboise, *lampione*.

Βάτος, ουσ. αγκαθώτος, buisson, *cespuglio*. §. βάτος, ronce, *rovo*.

Βάτραχος, ουσ. grenouille, *rana*. §. μικρός βάτραχος, petite grenouille, *ranella*.

Βατραχομυομαχία, ουσίας. batrachomyomachie, *batracomiomachia*.

Βαττολογία, ουσ. battologie, *battologia*.

Βαφείον, ουσ. atelier de teinture, *tintoria*.

Βαφεύς, βαφιάς, και βαφιάρης, ουσ. teinturier, ière, *tintore*.

Βαφή, ουσ. teinture, *tintura*. §. βαφή, μπογιά, teinture, *tinta*.

Βαφιάτικον, ουσ. atelier de teinture, *tintoria*.

Βαφικός, ή, όν. επίθ. de teinturier, *tintorio*. §. βαφική, η βαφική τέχνη, teint, *la tintoria*. §. βαφικόν, ce qu'on paye pour la teinture, *quel che si paga per la tintura di una cosa*. §. βαφικόν, το εργαστήριον του

Βα-

βαφιά, atelier de teinture, *tintoria*.

Βάφω, P. teindre, *tignere*. §. βάφω τὸ σίδηρον, tremper du fer, *dar la tempra*. §. βάφω ἢ μιαίνω τὰς χεῖρας εἰς τὸ αἷμα τινὸς, tremper ses mains dans le sang de quelqu'un, *lordarsi le mani nell' altrui sangue*.

Βάφτισμα, κτλ. ἰδὲ Βάπτισμα, κτλ.

Βαχ, ah, ô, hélas, *oh*, *ohi*.

Βάψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a teint, *colui ò colei che ha tinto*.

Βάψιμον, ὐσ. la teinture, l'action de teindre, *il tignere*.

Βγάζω, ἰδὲ Ευγάζω.

Βγαίνω, ἰδὲ Ευγαίνω.

Βγάλμα, ἰδὲ Ευγάλμα.

Βγαλμένος, ἰδὲ Ευγαλμένος.

Βγάλσιμον, ἰδὲ Ευγάλσιμον, εὔγαλμα.

Βδέλλα, ὐσ. sangsue, *mignatta*.

Βδέλιον, ὐσ. φυτὸν, bdellium, *bdellio*.

Βδέλυγμα, ὐσ. abomination, exécration, *abbominamento*, *abbominazione*, *esecrazione*.

Βδελυκτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abhorré, ée. detesté, ée: détestable, exécrable, *abborrito*, *ta*. *detestabile*, *abbominevole*, *esecrabile*, *abbominando*, *da*.

Βδελυρία, ουσ. abomination, *abbominamento*, *abbominazione*.

Βδελυρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abominable, détestable, *abbominevole*, *detestabile*.

Βδελυρῶς, ἐπίρ. abominablement, exécrablement, *abbominevolmente*, *detestabilmente*.

Βδελύττομαι, P. abhorrer, abominer, avoir en horreur, détester, exécrer, *abborrire*, *abbominare*, *aver in abbominazione*, *in orrore*, *detestare*, *aver in esecrazione*.

Βδομάδα, ἰδὲ Ἑβδομὰς, ἑβδομάδα.

Βὲ, φωνὴ τῶν προβάτων, bêlement, *belamento*.

Βέβαια, ἐπίρ. χωρὶς ἀμφιβολίαν, μὲ βεβαιότητα, certes, certainement, surement, *certamente*, *certo*, *di certo*, *per certo*. §. βέβαια, ἀσφαλῶς μὲ ἀσφάλειαν, assurément, *sicuramente*. §. ναὶ βέβαια, oui-dà, *sì certo*, *certo che sì*. §. ὄχι βέβαια, nenni-dà, *nò certo*, *certo che no*.

Βέβαιος, αία, ον. ἐπίθ. certain, ne. infaillible, *certo*, *ta*, *indubitato*, *ta*. §. βέβαιος, ἀσφαλὴς, sur, re. *sicuro*, *ra*. §. βέβαιος, στερεὸς, stable, *stabile*. §. εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸν λόγον του, je suis sur, ou je m'attends, qu'il ne manquera pas de parole, *mi lusingo*, *che non mancherà di parola*. §. τὸ βέβαιον, certain, *cosa certa*, *sicura*. §. δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον, il ne faut pas laisser le certain pour l'incertain, *non bisogna lasciare il certo per l'incerto*.

Βεβαιότης, ὐσ. assurance, certitude, *certezza*, *sicurezza*. §. βεβαιότης, ἀσφάλεια, sureté, *sicurtà*. §. τὸ θέλω διὰ βεβαιότητά μου, ἢ διὰ ἀσφάλειάν μου, je le veux pour ma sureté, *lo voglio per mia sicurtà*. §. βεβαιότης, στερεότης, stabilité, *stabilità*.

Βεβαιωθεὶς, ἑισα, ἐν. μετ. ὅπου ἐβεβαιώθη, ὅπου ἀποδείχθη ὡς βέβαιος, affirmé, ée: *affermato*, *ta*. *asserito*, *ta*. §. βεβαιωθεὶς, ὅπου ἐβεβαιώθη διὰ ἐν πρᾶγμα, assuré, ée. *assicurato*, *ta*.

Βεβαίωμα, ὐσ. affirmation, *affermazione*. §. βεβαίωμα, ἀσφάλεια, assurance, *sicurezza*, *sicurità*. §. βεβαίωμα, ἐπιβεβαίωσις, assurance, *certificamento*.

Βεβαιωμένος, η, ον. μετ. affirmé, ée. *affermato*, *ta*. §. βεβαιωμένος, ἀσφαλισμένος, assuré, ée. *assicurato*, *ta*. §. βεβαιωμένος, μαρτυρημένος, certifié, ée. *certificato*, *ta*. *attestato*, *ta*. §. βεβαιωμένος, confirmé, ée. *confermato*, *ta*.

Βεβαιώνουσα, μετ. θηλ. celle qui affirme, *colei che afferma*.

Βεβαιώνω, P. affirmer, *affermare*. §. βεβαιώνω, ἀσφαλίζω, assurer, *assicurare*. §. βεβαιώνω, μαρτυρῶ διὰ βέβαιον, certifier, *attestare*, *accertare*, *far fede*. §. βεβαιώνω

Βεβαιωμένος. Βελανία. ghianda.

νω ἐπικυρῶ, confirmer, confermare. §. βεβαιώνομαι, se rassurer, raccertarsi, rassicurarsi.

Βεβαιώνων, μετ. ἐρ. celui qui affirme, colui che afferma.

Βεβαίως, ἴδε Βέβαια.

Βεβαίωσις, ὑσ. affirmation, affermazione. §. βεβαίωσις ἢ ἀσφάλεια, assurance, certezza, sicurezza, sicurtà. §. βεβαίωσις ἢ κύρωσις, confirmation, confermazione.

Βεβαιότατα, ἐπίρ. à coup sur, très surement, sicurissimamente, infallibilmente, certissimamente.

Βεβαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très assuré, ée. certificatissimo, ma. §. βεβαιότατος, très-sur, re. certissimo, ma. sicurissimo, ma.

Βεβαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus assuré, ée. più certificato, ta. §. βεβαιότερος, plus sur, re. più sicuro, ra.

Βεβαιωτὴς, ὑσ. qui affirme, affermatore, trice.

Βεβαιωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. affirmatif, ive, affermativo, va. asserterio, ria. §. βεβαιωτικός, ἐπικυρῶν, confirmatif, ive. confermativo, va.

Βεβαρυμένος, η, ον. μετ. κὶ ὑσ. opprimé, ée. accablé, ée. aggravato, ta. oppresso, sa. §. βεβαρυμένος ἀπὸ τὸν κόπον, harassé, ée. accablé, outré, ée. de fatigue, affaticato, ta. all' eccesso, affaticatissimo, ma. §. βεβαρυμένος ἀπὸ τὰς δυστυχίας, accablé, ée. de miséres, abbattuto, ta. dalla miseria. §. βεβαρυμένος, ἐνοχλημένος, ennuyé, ée. importunato, ta. attediato, ta.

Βέβηλος, ἐπίθ. profané, profano, na.

Βεβηλωτὴς, ἐπίθ. profanateur, profanatore.

Βεβλαμμένος, η, ον. μετ. offensé, ée. leso, sa.

Βεελζεβὺλ, ἐπίθ. Lucifer, Belzebù, Lucifero.

Βεζύς, ὑσ. balance, bilancia.

Βεζύρης, ὑσ. vizir, visire.

Βεκίλης, ὑσ. facteur, agent, agente, fattore.

Βελάζω, Ρ'. bêler, belare.

Βελάζων, μετ. bêlant, belante.

Βέλασμα, ὑσ. bêlement, belamento, belata.

Βελεῦσα, βελεῦτζα, ὑσ. lodier, schiavina.

Βελετζινᾶς, ουσ. ὁ πονηρὸς, ὁ πανοῦργος, fin, ne. rusé, ée. fino, na. astuto, ta.

Βελζεβὺλ, ἴδε Βεελζεβὺλ.

Βελοθήκη, ουσ. carquois, trousse, faretra.

Βελόνα, ὑσ. aiguille, ago. §. βελόνα τῆς κεφαλῆς, aiguille, ago. §. βελόνα, καρφοβέλονον, épingle, spillo, spilla.

Βελονάκι, ουσ. petite aiguille, aghetto.

Βελονᾶς, ουσ. aiguillier, agorajo.

Βελόνη, ἴδε Βελόνα.

Βελόνι, ὑσ. aiguille, ago, aguglia. §. βελόνα ψάρι, aiguille, aguglia.

Βελονιά, ὑσ. μία βελονιά ῥάμμα, aiguillee, gugliata. §. μία βελονιά, un point, un punto.

Βελονιάζω, Ρ'. περνῶ τὸ ῥάμμα εἰς τὸ βελόνι, enfiler l'aiguille, infilare l'aguglia. §. βελονιάζω, ῥάπτω ἀραιά, coudre, agucchiare.

Βελονιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui enfile l'aiguille, colui ò colei che infila l'ago.

Βελονιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enfilé l'aiguille, colui ò colei che ha infilato l'ago.

Βελόνιασμα, ὑσ. l'action d'enfiler l'aiguille, l'infilare l'aguglia.

Βελονιασμένος, η, ον. μετ. enfilé, ée. infilzato, ta. infilato, ta.

Βελονοθήκη, ὑσ. aiguillier, agorajo.

Βελονοπώλης, ουσ. épinglier, spillettajo.

Βελονότρυπα, ουσ. chas, cruna.

Βελοῦδον, ὑσ. velours, velluto.

Βέλος, ὑσ. dard, dardo.

Βεντοῦζα, ουσ. ventouse, ventosa, coppetta. §. βάνω βεντοῦζαις, ventouser, ventosare, applicare le coppette.

Βερβένα, ουσ. verveine, verbena.

Βερβελιά, ουσ. κακαράντζα, ὑσ. crottin, pillacola, caccherello.

Βερβέρης, κτλ. ἴδε Μπερπέρης, κτλ.

Βερβερίτζα, ὑσ. écureuil scojattolo.

Βέργα, ὑσ. baguette, ver-

Βελτιωτικός.

ge, *bacchetta*, *verga*. §. μικρὴ βέργα, houssine, baguette, *bacchetta*, *verghetta*. §. βέργα χρυσίν, barre d'or, *oro in verga*, *in barra*.

Βεργίζω, P. battre avec des baguettes, *battere con delle verghe*.

Βέργισμα, ὐσ. l'action de battre avec des baguettes, *il battere con delle verghe*.

Βεργιά, ὐσ. πληθ. τὰ βεργιὰ τοῦ κυνῆγι, argon, *archetto*. §. βεργιὰ μὲ ἰξὸν, gluau, *paniozzo*, *paniuzzo*, *paniuzza*.

Βεργιὰ, οὐσ. μία βεργιὰ, coup de baguette, *bacchettata*.

Βεργίτζα, βεργοπύλα, ὐσ. houssine, petite baguette, *bacchettina*, *bacchettino*.

Βερεσὶς, ὐσ. crédit, *credenza*. §. δίδω βερεσὲ, donner à crédit, *dare a credenza*.

Βερνίκι, ὐσ. vernis, *vernice*.

Βερνίκωμα, ὐσ. vernissure, *il vernicare*, *invetriamento*.

Βερνικωμένος, η, ον. μετ. verni, ie. venissé, ée. *vernicato*, *ta*. *verniciato*, *ta*. *invetriato*, *ta*.

Βερνικώνω, P. vernir, vernisser, *vernicare*, *verniciare*, *invetriare*.

Βερυκοκιὰ, ὐσ. abricotier, *albercocco*, *meliaco*.

Βερύκοκον, οὐσ. abricot, *albercocca*, *meliaca*.

Βέστα, ὐσιας. justaucorps, *giustacuore*.

Βετόνικα, βετόνικι, ὐσ. bétoine, *bettonica*.

Βῆμα, ὐσ. pas, *passo*. §. βῆμα τὸ δικαστήριον, tribunal, *tribunale*. §. τὸ ἅγιον βῆμα, le santuaire, *il santuario*.

Βήρυλλος, ὐσ. λίθος, béril, *berillo*.

Βήξιμον, ὐσ. l'action de tousser, *il tossire*.

Βῆχας, ὐσ. toux, *tosse*.

Βήχημα, ὐσ. l'action de tousser, *il tossire*.

Βηχήσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a toussé, *colui ǹ colei che ha tossito*.

Βηχιάρης, ὐσ. tousseur, euse. *colui ǹ colei che tosse sovente*.

Βήχιον, οὐσ. φυτὸν, pas d'âne, *tussillaggine*.

Βήχω, βηχῶ, P. tousser, *tossire*.

Βηχῶν, ὖσα. μετ. tousseur, euse, qui tousse, *colui ǹ colei che tosse*.

Βία, ὐσ. ἡ δυναστεία, violence, *violenza*. §. βία τὸ βιάζεσθαι, effort, *sforzo*. §. μὲ βίαν, μὲ δυναστείαν, à force ouverte, de vive force, *sforzatamente*, *a viva forza*. §. βία, ὀγλιγωράδα, σπουδή, hâte, *fretta*. ἔχω μεγάλην βίαν, avoir hâte, *aver fretta*. §. μὲ βίαν, μὲ ὀγλιγωράδα, à la hâte, *in fretta*. αὐτὸς ἔχει μεγάλην βίαν, il est extrêmement hâté, *è molto frettoloso*, *ha molta fretta*. §. βία, ὁρμὴ, véhémence, *veemenza*, *impeto*. §. μετὰ βίας, à peine, ne, mal-aisément, difficilement, *a pena*, *a gran pena*, *a mala pena*.

Βιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui violente, qui force, *colei che violenta*, *che sforza*.

Βιάζω, P. δυναστεύω, violenter, forcer, *violentare*, *sforzare*. §. βιάζω, στενοχωρῶ, ἀναγκάζω, contraindre, presser, *astringere*, *astrignere*. §. βιάζω, παραβαίνω, violer, *violare*. §. βιάζω μίαν κόρην, forcer une fille, une femme, violer, *violare*. §. βιάζομαι, βάνω τὰ δυνατά μου, s'efforcer, *sforzarsi*. §. βιάζομαι, ἔχω βίαν, avoir hâte, *aver gran fretta*. §. βιάζω, σπουδάζω τινά, hâter, *affrettare*.

Βιάζων, μετ. ἀρ. celui qui violente, qui force, *colui che forza*, *violenta*.

Βίαιος, επίθ. violent, te. *violento*, *ta*. §. βίαιος εὔθερμος, ardent, te. *ardente*, *focoso*, *sa*. §. βίαιος, ὁρμητικὸς, véhément, te. rapide, *veemente*, *impetuoso*, *sa*. *rapido*, *da*.

Βιαίως, επίρ. δυναστικῶς, μὲ δυναστείαν, violemment, à force ouverte, *violentemente*, *a viva forza*. §. βιαίως, ὁρμητικῶς, rapidement, *rapidamente*. §. βιαίως, ταχέως, ἐν τάχει, à la hâte, *in fretta*.

Βιάσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a fait violence, *colui ǹ colei che ha sforzato*.

Βίασμα, ὐσ. δυνάστευμα, violence, l'action de vio-

violenter, *violentamento*. §. βίασμα, στενοχώρημα, contrainte, *sforzamento*. §. βίασμα, τὸ ταχύνειν, hâte, *affrettamento*.

Βιασμένος, η, ον. μετ. ἀναγκασμένος, στενοχωρημένος, contraint, te, forcé, ée. obligé, ée. *costretto, ta. obbligato, ta. astretto, ta*. §. βιασμένος, forcé, ée. violenté, ée. *sforzato, ta, violentato, ta*.

Βιαστὴς, οὐσ. ὅστις βιάζει, δυναστεύει, qui force, qui fait violence, *sforzatore, violentatore*. §. βιαστὴς, παραβάτης, violateur, transgresseur, *violatore*. §. βιαστὴς, ὁ ταχύνων, qui hâte, *che affretta*.

Βιαστικὰ, ἐπίρ. ἐν τάχει, μὲ ὀγληγωράδα, à la hâte, *in fretta*. §. βιαστικὰ, μὲ βίαν, μὲ δυναστείαν, par force, forcement, *sforzatamente, per forza*.

Βιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. δυναστικὸς, qui use de violence, *sforzevole*. §. βιαστικὸς, ὅστις ἔχει βίαν, σπουδάζων, hâté, *affrettato, che ha fretta*.

Βιαστικῶς, ἰδὲ Βιαστικά.

Βιβάριον, ὐσ. vivier, étang, *vivajo*.

Βιβλιαράκι, βιβλιάριον, ὐσ. livret, petit livre, *libretto, libriccino, libricciuolo*.

Βιβλιογράφος, ὐσ. bibliographe, *bibliografo*.

Βιβλιοδέτης, ὐσ. relieur, *legatore di libri*.

Βιβλιοθηκάριος, οὐσ. bibliothecaire, *bibliotecario*.

Βιβλιοθήκη, ὐσ. bibliothéque, librairie, *biblioteca, libraria*.

Βιβλιομανία, οὐσ. bibliomanie, *bibliomania*.

Βιβλίον, ὐσιας. livre, *libro*. §. μεγάλον βιβλίον, gros livre, *librone*. §. μικρὸν βιβλίον, petit livre, livret, *libretto, libriccino*.

Βιβλιοπώλης, οὐσ. libraire, *librajo*.

Βίβλος, ὐσ. livre, *libro*. §. βίβλος, ἡ θεία γραφὴ, la bible, *bibbia*.

Βίγλα, ὐσιας. sentinelle, garde, *sentinella*.

Βιγλάτωρ, ὐσ. garde, *colui che sta in sentinella*.

Βιγλίζω, P^c. garder, faire la sentinelle, *far la sentinella*.

Βίγλισμα, ὐσ. sentinelle, l'action de garder, *lo stare in sentinella*.

Βιγλισμένος, η, ον. μετ. gardé, ée. *custodito, ta*.

Βίδα, ὐσ. vis, *vite*.

Βικάριος, ὐσ. vicaire, *vicario*.

Βιογραφία, ὐσ. biographie, *biografia*.

Βιογράφος, ὐσ. biographe, *biografo*.

Βιόλα, ὐσ. giroflée, *viola*.

Βιολὶ, ὐσ. violon, *violino*.

Βίος, οὐσ. vie, *vita*. οἱ βίοι τῶν ἁγίων, les vies des saints, *le vite de' santi*.

Βίσεχτος, οὐσ. bissexte, *bisesto*.

Βισινιὰ, ὐσιας. griottier, *visciolo, marasco*.

Βίσινον, ὐσ. griotte, *visciola, marasca*.

Βίτζα, ὐσ. μικρὴ ῥάβδος, houssine, baguette, *bacchetta, scudiscio*.

Βιτριόλι, ὐσ. vitriol, *vitriolo*.

Βιωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. mondain, ne. *temporale*.

Βιωτικῶς, ἐπίρ. mondainement, *temporalmente*.

Βλαβερὰ, ἐπίρ. pernicieusement, d'une manière nuisible, *nocevolmente, nocivamente*.

Βλαβερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. nuisible, prejudiciable, *nocevole, nocivo, va. dannoso, sa. pregiudiciale*.

Βλαβερότης, ὐσ. ἰδὲ Βλάβη.

Βλαβερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-nuisible, *nocivissimo, ma*.

Βλαβερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus nuisible, *più nocivo, va*.

Βλάβη, ὐσιας. préjudice, dommage, *pregiudizio, danno*. §. βλάβη, ὕβρις πρός τινα, offense, *offendimento, offesa*. §. μὲ βλάβην, offensivement, *offensivamente*. §. μὲ βλάβην, μὲ ζημίαν, d'une manière nuisible, *nocevolmente*.

Βλάβω, ἰδὲ Βλάπτω.

Βλαμμένος, η, ον. μετ. offensé, ée. lésé, ée. *offeso, sa. leso, sa*.

Βλαπτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. offensif, ive. nuisible, *offensivo, va. offendevole, nocivo, va*.

Βλάπτουσα, μετ. θηλ. celle qui nuit, *nociva*, καὶ ἡ προξενοῦσα βλάβην, αἰτία

ἀτιμίαν, offensante, *offendente*.

Βλάπτων, μετ. ἀρ. celui qui nuit, *che nuoce*, *nocivo*. §. βλάπτων, ὁ προξενῶν βλάβην, ἀτιμίαν, offensant, *offendente*.

Βλάπτω, P'. nuire, préjudicier, *nuocere*, *pregiudicare*. §. τοῦτο δὲν βλάπτει τινὰ, cela ne blesse personne, *questo non pregiudica alcuno*. §. βλάπτω τινὰ ἐν λόγοις, offenser, *offendere*. §. βλάπτομαι, se blesser, *farsi male*.

Βλαστάνω, P'. bourgeonner, pulluler, végéter, boutonner, drageonner, germer, jeter, *germogliare*, *pullulare*, *vegetare*, *sbocciare*.

Βλαστάνων, ὑσ. μετ. celui, ἢ celle qui bourgeonne, qui pullule, qui végéte, *colui*, ἢ *colei che germoglia*, *che pullula*.

Βλασταράκι, ὑσ. tendron, petit rejetton, *tenerume*, *polloncella*.

Βλαστάρι, ὑσ. jet, rejet, *rampollo*, *pollone*. §. βλαστάρι τῶν τρυφερῶν, germe, *germe*.

Βλάστημα, ουσ. germination, végétation, *germinazione*, *vegetazione*.

Βλαστημένος, η, ον. μετ. germé, ée. bourgeonné, *germogliato*, *ta*.

Βλαστήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a germé, *colui* ἢ *colei che ha germogliato*.

Βλάστησις, ωσ. germination, *germinazione*.

Βλαστίζω, P'. pulluler, bourgeonner, *germogliare*, *pullulare*.

Βλαστολόγημα, ὑσ. ébourgeonnement, epamprement, *spampanata*, *spampanazione*.

Βλαστολογημένος, η, ον. ἐπίθ. épampré, ée. *spampanato*, *ta*.

Βλαστολογῶ, P'. ébourgeonner, épamprer, *spampanare*.

Βλαστός, ὑσιας. tendron, bourgeon, cime, *tenerume*, *pipita*.

Βλασφημία, ὑσ. blasphéme, *bestemmia*.

Βλασφήμημα, βλασφήμισμα, ὑσ. blasphéme, *il bestemmiare*.

Βλασφημημένος, βλασφημισμένος, η, ον. μετ. blasphémé, ée. *bestemmiato*, *ta*.

Βλασφημισθεὶς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blasphemé, *colui* ἢ *colei ch' è stato bestemmiato*.

Βλασφημίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blasphémé, *colui* ἢ *colei che ha bestemmiato*.

Βλάσφημος, ἐπίθ. blasphémateur, jureur, *bestemmiatore*.

Βλασφημῶ, P'. blasphémer, jurer, *bestemmiare*.

Βλάψας, ψασα, μετ. celui ἢ celle qui a nuit, *colui* ἢ *colei che ha pregiudicato*.

Βλάψιμον, ωσ. offense, *offendimento*, *offesa*.

Βλέμμα, ουσιας. régard, *sguardo*, *aspetto*.

Βλέπω, P'. voir, *vedere*. §. βλέπομαι, φαίνομαι, paroître, être vu, *esser veduto*. §. βλέπω μὲ καλὸν μάτι, voir de bon œil, *veder volontieri*. §. βλέποντας, λέγουσιν οἱ πραγματευταὶ, à vue, *a vista*. §. ὡς βλέπω, καθὼς βλέπω, à ce que je vois, *a quel che vedo*. §. βλέποντας, voyant, *vedendo*. §. ὅταν ἰδῶ, lorsque je verrai, *quando vedrò*. §. ἀφ' ὃ ἴδα, après avoir vu, *dopo aver veduto*.

Βλέπων, ὑσα. μετ. voyant, te. *veggente*.

Βλέφαρον, ουσ. paupière, *palpebra*.

Βλησίδι, ὑσ. le profit de ce qu'on a vendu, *il profitto che si ricava d' una cosa venduta*. §. βλησίδι, le capital, *il capitale*.

Βλησχούνι, ὑσ. pouliot, *puleggio*.

Βλήχημα, ὑσ. bêlement, *belamento*, *belata*.

Βληχῶμαι, P'. bêler, *belare*.

Βληχώμενος, η, ον. ἐπίθ. bêlant, te. *belante*.

Βλογιά, ἰδὲ Εὐλογία.

Βόγκημα, ουσ. τῶ βοδιῶ, beuglement, *beato*. §. βόγκημα, l'action de mugir comme un taureau, *il muggbiare*.

Βογκήσας, μετ. celui ἢ celle qui a mugi, *colui* ἢ *colei che ha muggito*.

Βογκῶ, P'. ὡσὰν τὸ βόδι, beugler, mugir, *muggbiare*. §. βογκῶ, jeter des hauts cris, mugir comme un taureau, *gridar lamentevolmente*, *muggire come un toro*.

Βουβαρδιασμός.
Βολη. Βολινου.

Βόδι, βοδινός, ἰδὲ Βοΐδι, βοΐδινός.

Βοδοβοσκός, ὁ. bouvier, *boaro, boattiere.*

Βοδόγλωσσον, τό. bourrache, *borraggine.*

Βοδόμυγα, ἡ. taon, *tafano.*

Βοδόψαρον, ουσ. aleine, *spezie di razza.*

Βοϊβόδας, ουσ. vayvode, *voivoda.*

Βοή, ουσ. bruit, *romore, strepito.* §. βοή, θόρυβος, ταραχή, bourdonnement, *bisbiglio.* §. βοή, φωνή, φώναγμα, cri, *grido.*

Βοήθεια, ἡ. aide, secours, *ajuto, soccorso.* §. βοήθεια, ὅταν φωνάζῃ τινὰς ἐπικαλούμενος βοήθειαν εἰς μίαν ἀνάγκην, à l'aide, *ajuto, ajuto.*

Βοηθηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été aidé, *colui ò colei ch' è stato ajutato.*

Βοήθημα, τό. aide, l'action de secourir, d'aider, *ajuto, l'ajutare, soccorso, il soccorrere.*

Βοηθημένος, η, ον. μετ. aidé, ée. secouru, ue. *ajutato, ta. soccorso, sa.*

Βοηθήσας, μετ. ἀρ. celui qui a aidé, *colui che ha ajutato.*

Βοηθήσασα, μετ. θηλ. celle qui a aidé, *colei che ha ajutato.*

Βοηθητής, ουσ. celui qui aide, qui donne du secours, *ajutatore.*

Βοηθητικός, ή, όν. ἐπίθ. favorable, qui aide, propice, *ajutevole, favorevole.*

Βοηθήτρια, ουσ. celle qui donne du secours, *ajutatrice.*

Βοηθός, ἡ, όν. ἐπίθ. aide, qui aide, qui donne du secours, *adjutore, trice. sostegno.*

Βοηθῶ, Ρ. aider, *ajutare.* §. βοηθῶντας, en aidant, *ajutando.*

Βοϊδάκι, ουσ. bouvillon, *giovenco, torello, buciacchio.*

Βοϊδάμαξον, τό. traîneau, *treggia.*

Βοΐδι, ουσ. bœuf, *bove, bue.* §. βοΐδι, μπουνταλᾶς, ἀχμάκης, ζῶον, sot, balourd, bênet, *buaccio, babbeo.*

Βοϊδινός, ἐπίθ. de bœuf, *bovino.*

Βοϊδόσταυλος, ουσ. bouverie, *bovile, stalla da buoi.*

Βοϊδοτόμαρον, τό. cuir de bœuf, *cuojo di bue.*

Βοΐζω, Ρ. bruire, bourdonner, *rombare, ronzare.* §. τὰ αὐτιὰ βοΐζουν, les oreilles cornent, *le orecchie fischiano.*

Βόϊσμα, βοϊσμός, ὁσιας. bourdonnement, *rombo, sufolamento.*

Βολά, τό. fois, *volta, fiata.* §. μία βολά, une fois, *una volta.* §. μία βολά, ποτέ, ἕνα καιρόν, jadis, *una volta, un tempo.* §. πολλαῖς βολαῖς, plusieurs fois, *più volte, molte volte.* §. κάποιαις βολαῖς, quelques fois, *alcune volte.* §. μερικαῖς βολαῖς, quelques fois, *alle volte, tal volta.* §. ταῖς περισσότεραις φοραῖς, le plus souvent, *il più delle volte, per lo più.*

Βολάκι, τό. μικρὸν βόλι, petite boule, *pallina, pallotta.*

Βολβός, τό. bulbe, *bulbo.*

Βολεῖ, Ρ. ἀχρ. εἰμὴ εἰς αὐτὴν τὴν φράσιν, δὲν βολεῖ, δὲν εἶναι δυνατόν, il n'est pas possible, *non è possibile.*

Βολετόν, ουσ. ἐν χρήσει, εἶναι βολετόν, il est possible, *è possibile.* §. δὲν εἶναι βολετόν, il n'est pas possible, *non è possibile.* §. ἂν ἦτον βολετόν, s'il etoit possible, *se fosse possibile.*

Βόλι, ουσ. boule, *palla.* §. βόλι τῶν κανονίων, boulet, *palla di cannone.*

Βομβίζω, Ρ. tinter, *zufolare.* §. βομβίζω ὡς ἡ σφῆκα, bourdonner, *rombare, ronzare.*

Βόμβος, ουσ. tintement, *bucinamento.* §. βόμβος τῶν αὐτιῶν, tintement d'oreilles, tintonin, *bucinamento delle orecchie.* §. βόμβος τῆς σφηκός, bourdonnement, *rombo, ronzo.*

Βόπα, τό. ψάρι, bogue, *sorta di pesce marino.*

Βόρβορος, τό. boue, bourbier, *limaccio, pantano, fango.*

Βορβορυγμός, ουσ. borborygme, *borborismo, gorgoglio, gorgogliamento.*

Βορέας, τό. aquilon, bise, borée, *aquilone, tramontana, borea, vento aquilonare.*

Βορεινά, ἐπίθ. du côté bo-

boréal, *dalla parte settentrionale*.

Βορεινός, ἐπίθ. boréal, le, boreale, *settentrionale*.

Βόρειος, ἐπίθ. aquilonaire, *ch'è di tramontana*.

Βοσκή, οὐσ. pâture, *pastura*. §. τόπος διὰ βοσκὴν, pâturage, *pascolo*.

Βόσκημα, οὐσ. pâturage, *pascolo*.

Βοσκημένος, η, ον. μετ. paturé, ée. *pascolato, ta*.

Βοσκήσας, ουσα. μετ. ἐνεργ. celui ou celle qui a mené paître, *colui ò colei che ha menato a pascere*. §. βοσκήσας. μετ. παθ. celui ou celle qui a paturé, *colui ò colei che ha pascolato*.

Βόσκησις, οὐσ. pâturage, *pascimento*.

Βοσκός, ὑσ. berger, ère. pasteur, *pastore, pecorajo, ja*. §. νέος βοσκός, ὁ μικρὸς βοσκός, pastoreau, *pastorello*.

Βοσκοπέλα, ὑσ. bergeronnette, pastourelle, *pastorella*.

Βοσκόπυλον, ὑσ. pastoureau, *pastorello*.

Βοσκότοπος, οὐσ. pâturage, *pastura, pascolo*.

Βόσκω, Ρ'. paître, pâturer, *pascere*. §. βόσκω, βόσκομαι, se paître, pascersi, *pascolare*. §. βόσκω, ὁδηγῶ εἰς βοσκὴν, mener paître, *pastorare*.

Βοσερίτζα, ἰδὲ Βυσερίτζα.

Βόσφορος, οὐσ. bosphore, *bosforo, stretto di mare*.

Βοταίν, βοτανί, ἰδὲ Βότανον.

Βοτανίζω, Ρ'. sarcler, *sarchiare*.

Βοτανική, ὑσ. ἡ βοτανική, la botanique, *la botanica*.

Βοτανικός, ή, όν. ἐπίθ. botanique, *botanico, ca*. §. βοτανικὸς, οὐσ. botaniste, *botanico*.

Βοτάνισμα, οὐσ. l'action de sarcler, *sarchiamento*.

Βοτανισμένος, η, ον. μετ. sarclé, ée. *sarchiato, ta*.

Βοτανιστής, ὑσ. botaniste, *botanico*.

Βοτανολόγημα, ὑσ. herborisation, *erborazione*.

Βοτανολόγος, οὐσ. herboriste, *erbajuolo, erbolajo, semplicista*.

Βοτανολογῶ, Ρ'. herboriser, *erborare*.

Βότανον, ὑσ. herbes simples, *erba semplice, erba medicinale*.

Βοτανοφάγος, ὑσ. qui vit des herbes, *che vive dell' erbe, che mangia erbe*.

Βοτανώδης, ἐπίθ. herbu, ue. *erboso, sa*.

Βότζα, ἰδὲ Μπότζα.

Βύκα, ὑσ. χρυψὸν, cache, cachette, *nascondiglio*.

Βυβὰ, ἐπίρ. d'une manière muette, *alla muta, alla mutola*.

Βυβάδα, ἰδὲ Βύβαμα, βυβαμός.

Βυβαθείς, εῖσα. μετ. rendu muet, *ammutolito*.

Βυβαίνω, Ρ'. γίνομαι βυβὸς, ἄλαλος, devenir muet, *ammutolire, ammutire*. §. βυβαίνω, ξεκουφαίνω μὲ ταῖς φωναῖς, assourdir, étourdir les oreilles, *assordare*.

Βυβάλα, ὑσ. gros buffle, *bufolone*. §. βυβάλα, λέγεται καὶ μία γυνὴ μεγαλόσωμος καὶ παχεῖα, une femme grande, et grasse, *donna grande e grassa*.

Βυβαλάκι, ὑσ. buffletin, un petit buffle, *bufolotto*.

Βυβάλι, ὑσ. buffle, *bufalo, bufolo*. §. μεγάλον βυβάλι, gros buffle, *bufolaccio, bufolone*. §. μικρὸν βυβάλι, buffletin, *bufolotto*. §. βουβάλι ὁ μπυνταλᾶς, ἀχμάκης, étourdi, fat, musard, badaud, *balordo, allocco, masorno*.

Βυβαλίτικα, ἐπίρ. ὡσὰν τὸ βυβάλι, ἀχμάκικα, μωρῶς, étourdiment, sottement, *scioccamente, da stolido*.

Βυβαλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de buffle, *di bufolo*.

Βυβαλοπίτζι, ὑσ. buffletin, *bufolotto*. §. βυβαλοπίτζι ἐργασμένον, peau de mouton préparée, *pelle di montone concia*.

Βυβαλοσύνη, ὑσ. μωρία, ἀχμακοσύνη, lourderie, balourdise, *babbuassaggine, sciocchezza*.

Βύβαμα, βυβαμάρα, οὐσ. défaut de la parole, *mutolezza*.

Βυβαμένος, η, ον. μετ. muet, ette. qui ne parle pas, *ammutolito, muto, ta*.

Βυβαμός, ὑσ. l'état de celui qui est muet, *stato d'una persona muta*.

Βυβός, ή, όν. ἐπίθ. muet, te. *muto, ta. mutolo, la*.

Βυβὼν, ὑσ. bubon, *bubbone*. §. βυβὼν, τὸ μεταξὺ τῦ ὑπογαςρίου, καὶ τῶ μηρῶν, aine, *anguinaglia*.

Βύγλωσσον, ουσ. χόρτον, buglose, *buglossa*. §. βύγλωσσον ψάρι, γλῶσσα κοινότερον, sole, *soglia*.

Βυδόνδρον, ουσ. nerf de bœuf, *nervo di bue*.

Βυζυλιά, βύζυλον, ὑσ. sureau, *sambuco*.

Βυκένταυρος, ουσ. bucentaure, *bucentoro*.

Βύκεντρον, ὑσ. aiguillon, *pungiglione*, *pungolo*.

Βυκέφαλος, ὑσ. bucephale, le cheval d'Alexandre le Grand, *bucefalo*, *cavallo di Alessandro il Grande*.

Βύκλα, ὑσ. boucle, *fibbia*.

Βυκολικός, ἡ, όν. ἐπίθ. bucolique, *buccolico*. §. βουκολικοὶ ςίχοι, bergeries, *pastorale*.

Βυκόλος, ὑσ. bouvier, laboureur, *bifolco*, *boaro*, *boattiere*.

Βυκράνιον, ὑσ. φυτὸν, arrête bœuf, *bonagra*.

Βύλα, ἴδε Βύλλα.

Βύλδυμα, ουσ. ἴδε Συμβύλδυμα.

Βυλδυτής, ὑσ. conseiller, *consigliere*.

Βυλδυτήριον, ὑσ. conseil, *consiglio*.

Βυλδυτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à consulter, *consultivo*, *va*.

Βυλδύομαι, Ρ. se conseiller, prendre conseil, *consigliarsi*.

Βυλὴ, ουσ. ἡ συμβουλὴ, conseil, *consiglio*. §. βυλὴ καὶ τὸ συμβούλιον, ἡ Γερυσία, le Conseil, *il Consiglio*. §. βυλὴ, γνώμη, avis, *opinione*.

Βύλημα, βύλησις, ὑσιας. θέλησις, volonté, l'action de vouloir, *volontà*, *il volere*.

Βυλιάξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui s'est submergé, *colui ŏ colei che si è sommerso*.

Βύλιασμα, ουσ. χρήμνισμα, éboulement, écroulement, *sfondamento*. §. βύλιασμα εἰς τὸ νερὸν, submersion, *sommergimento*.

Βυλιασμένος, η, ον. μετ. κατακρημνισμένος, καταβυθισμένος, éboulé, ée, écroulé, ée, *sfondato*, *ta*. *ammottato*, *ta*. *affondato*, *ta*. §. βουλιασμένος, καταβυθισμένος εἰς τὸ νερὸν, submergé, ée. *sommerso*, *sa*.

Βυλιάζω, Ρ. καταβυθίζω, κατακρημνίζω, ébouler, écrouler, *sfondare*, *ammottare*, *affondare*. §. βυλιάζω, καταβυθίζομαι, κατακρημνίζομαι, s'ébouler, s'écrouler, *franare*. §. βυλιάζω, καταποντίζομαι, se submerger, *sommergersi*, *andar a fondo*.

Βύλκα, κτλ. ἴδε Βύρκα.

Βύλλα, ὑσ. cachet, sceau, scel, *sigillo*, *bolla*.

Βυλλοκέρι, ὑσ. cire d'Espagne, *ceralacca*, *cera di Spagna*.

Βύλλωμα, ὑσ. l'action de sceller, *il sigillare*, *il bollare*.

Βυλλωμένος, η, ον. μετ. cacheté, ée, scellé, ée, *suggellato*, *ta*. *sigillato*, *ta*. *bollato*, *ta*.

Βυλλόνω, Ρ. cacheter, sceller, *suggellare*, *bollare*, *sigillare*.

Βυλλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cacheté, *colui ŏ colei che ha sigillato*.

Βύλλωσις, ἴδε Βύλλωμα.

Βυλλωτήρι, ὑσιας. cachet, *bollo*.

Βυλλωτής, ὑσ. scelleur, *colui che appone il suggello*.

Βύλομαι, Ρ. θέλω, vouloir, *volere*.

Βυλῶ, ἴδε Βυλιάζω.

Βυμάχιον, ὑσ. φυτὸν, arrête-bœuf, bugrane, *bonagra*, *anonide*.

Βυνάκι, ουσ. monticule, colline, *monticello*, *collinetta*, *colle*, *montagnuola*.

Βυνδρον, ὑσιας. nerf de bœuf, *nervo di bue*.

Βυνὶ, ἴδε Βυνόν.

Βυνιά, ὑσ. bouse, bouze, *buina*, *bovina*.

Βυνήσιος, ἐπίθ. montagnard, de, *montanaro*, *ra*. §. βουνήσιος, ὁ τῦ βουνοῦ, de montagne, *montanino*.

Βυνόν, ὑσ. mont, montagne, *monte*, *montagna*. §. ἕνα βυνὸν, ἕνας σωρὸς, monceau, *monte*.

Βουνώδης, ἐπίθ. montagneux, euse, montueux, euse, *montagnoso*, *sa*. *montuoso*, *sa*.

Βύξυλον, ἴδε Βυζυλιά.

Βυρβούλακας, ἴδε Βρυκόλακας.

Βύρδυλον, ὑσιας. nerf de bœuf, *nerbo*, *nervo di bue*. §. δέρνω μὲ τὸν βύρ-

βούρδουλα, donner des coups de nerf, nerbare.

Βυρδυλιά, ὑσιας. coup de nerf, nerbata.

Βυρδυλίζω, P'. donner des coups de nerf, nerbare.

Βυρδύλισμα, ὑσ. l'action de donner des coups de nerf, il nerbare.

Βυρδυλισμένος, η, ον, μετ. qui a reçu des coups de nerf, che ha ricevuto delle nerbate.

Βυρδυνάρι, ὑσιας. poutre, trave.

Βύρκα, οὐσ. boue, bourbe, pantano, mota, fango.

Βυρκώδης, ἐπίθ. bourbeux, euse. vaseux, euse. motoso, sa. fangoso, sa, melmoso, sa.

Βύρκωμα, ὑσ. l'action de crotter, καὶ de se crotter, l'infangare, l'infangarsi.

Βυρκωμένος, η, ον. μετ. crotté, ée. infangato, ta.

Βυρκότοπος, ὑσ. bourbier, pantano.

Βυρκώνω, P'. crotter, infangare.

Βύρλισμα, ὑσ. l'action de devenir fou, impazzamento, l'impazzare.

Βυρλισμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est devenu fou, folle. impazzato, ta.

Βυρλίζω, P'. faire devenir fou, far impazzare.

Βύρλον, ὑσ. jonc, giunco.

Βύρλιασμα, οὐσ. l'action d'enfiler, l'infilzare.

Βυρλιάζω, P'. enfiler, infilzare.

Βυρλιασμένος, η, ον, μετ. enfilé, ée. infilzato, ta.

Βύρτζα, ὑσ. brosse, spazzola, scopetta, setola. §. μικρὰ βούρτζα, petite brosse, setolina, setoletta.

Βουρτζίζω, P'. brosser, épousseter, vergeter, spazzolare, scopettare, setolare.

Βύρτζισμα, ὑσ. l'action de brosser, lo spazzolare.

Βυρτζισμένος, η, ον, μετ. brossé, ée. épousseté, ée. spazzolato, ta. scopettato, ta.

Βυτωνάρι, ὑσιας. πυλὶ, plongeon, mergo.

Βουτζᾶς, οὐσ. tonnelier, bottajo.

Βυτζάκι, οὐσ. petit tonneau, botticello, botticina, botticella, doglietto.

Βυτζέλι, ἰδὲ Βυτζάκι.

Βυτζί, ὑσ. tonneau, botte. §. βουτζιὰ πολλά, futailles, bottame.

Βυτζόβεργον, ὑσ. ἡ δέχη, ἡ δέγα τῷ βυτζίυ, cerceau, cerchio da botte.

Βουτηθείς, εῖσα. μετ. qui a été plongé, ée. ch'è stato tuffato, ta.

Βύτημα, οὐσ. immersion, attuffamento, immergimento, immersione.

Βουτημένος, η, ον. μετ. plongé, ée. tuffato, ta, attuffato, ta. immerso, sa. §. βυτημένος, ἐμβαμμένος, trempé, ée. intinto, ta.

Βυτήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a plongé, colui ἢ colei che ha immerso. §. βυτήσας ὅπου ἐβούτησε ψωμὶ, ἢ ἀλλο, qui a trempé, che ha intinto.

Βυτίζω, ἰδὲ Βυτῶ.

Βυτυρᾶς, ὑσιας. bourrier, ère. colui ἢ colei che vende il butirro.

Βουτύρενιος, ἐπίθ. butireux, euse. burroso, sa.

Βύτυρον, ὑσ. beurre, butirro, burro. §. βύτυρον λυωμένον, beurre noir, burro strutto nella padella. §. βύτυρον ἀνάλατον, du beurre frais, butirro fresco.

Βυτῶ, P'. plonger, tuffare, attuffare. §. βυτῶ, ἐμβάφω, tremper, intingere.

Βοῶ, P'. crier, gridare.

Βοῶν, ῶσα, μετ. criant, te. criard, de. gridatore, trice.

Βραβεῖον, ὑσ. prix, premio.

Βραβεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a récompensé, colui ἢ colei che ha ricompensato.

Βραβεύμα, ὑσ. récompense, premiazione, ricompensa.

Βραβευτής, ὑσ. rémunerateur, premiatore.

Βραβευτικός, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui peut récompenser, premiativo.

Βραβεύω, P'. rémunerer, récompenser, premiare, ricompensare.

Βραγχνίασμα, βλαγχνιασμένος, βραγχνιάζω, ἰδὲ Βραχνίασμα, βραχνιασμένος, κτλ.

Βράδυ, ὑσ. soir, sera. §. πρὸς τὸ βράδυ, vers le soir, sur le soir, verso sera, sulla sera.

Βραδυνά, ὑσ. soirée, sera.

rata. §. τάπλυ τλὺ βραδυαὶ, ce soir, *stassera*.

Βραδυάζω, P. se faire tard, *asserarsi*, *attardarsi*. §. ἀρχηνᾶ νὰ βραδυάσῃ, il se fait tard, il se fait nuit, *si fa tardi*, *fa tardi*. §. βραδυάζομαι, être repris de la nuit, *esser sorpreso dalla notte*. ἀφ' οὗ βραδυάσει, après qu'il faira nuit, *dopo che si farà sera*.

Βράδυασμα, ὐσ. l'action de se faire nuit, *l'annottare*.

Βραδύγλωσσος, ἐπίθ. qui parle lentement, *tardo nel parlare*.

Βραδυνὰ, ἐπίρ. de soir, *di sera*.

Βραδυνὴ, ούσ. soirée, *serata*.

Βραδυνὸς, ἐπίθ. du soir, *vespertino*. §. βραδυνὸς, ἀργὸς, tardif, ive. *tardivo*, *va*.

Βραδυνῶ, P. ἀργοπορῶ, tarder, *tardare*.

Βραδὺ, ὐσ. τὸ βράδυ, soir, *sera*. §. ἀπὸ βραδὺς, du commencement de la soirée, *di prima sera*.

Βραδὺς, ἐπίθ. ἀργὸς, lent te. tardif, ive. *lento*, *ta*. *tardivo*, *va*.

Βραδύτης, ύσιας. lenteur, *lentezza*.

Βράζω, P. bouillir, *bollire*, *lessare*. §. βράζω ὀλίγον, faire donner un bouillon ou deux, *billessare*. §. ἀρχηνῶ νὰ βράσω, commencer à bouillir, *levar il bollore*. §. βράζω ἀπὸ τλὺ ζέςαν, s'echauffer, *bollire*. §. βράζω, χάμνω νὰ βράσῃ, cuire, *cuocere*.

Βραζὼν, ὐσα. μετ. bouillant, te. *bollente*, *fervente*.

Βρακάκι, ούσ. petite culotte, *piccoli calzoni*.

Βρακὶ, ὐσ. culotte, chausses, *calzoni*, *brache*. §. τὸ ἀποκάτω βρακιὰ, caleçon, *sottocalzoni*.

Βρακοζώνη, ὐσ. lacet, ganse, *asuliere*, *asoliere*.

Βράκος, ἰδὲ Βράχος.

Βρακωμενὸς, η, ον. ἐπίθ. qui porte de culottes, *che porta calzoni*.

Βρακώνω, P. tirer les chausses à quelqu'un, *incalzonare*. §. βρακώνω ϰ βρακώνομαι, tirer ses chausses, *incalzonarsi*.

Βράσις, ούσ. bouillonnement, *bollimento*, *bollizione*.

Βράσιμον, ὐσ. l'action de cuire, *il cuocere*.

Βράσμα, ὐσ. l'action de bouillir, *bollimento*.

Βρασμενὸς, η, ον. μετ. bouilli, ie. cuit, ite. *bollito*, *ta*. *cotto*, *ta*. §. τὸ βρασμένον, ce qu'on a cuit, *cottura*. §. τὸ βρασμένον κρέας, le bouilli, *l'allesso*.

Βρασὸς, η, ὸν. ἐπίθ. bouilli, ie. *lesso*, *sa*. *bollito*, *ta*. §. τὸ βρασὸν, le bouilli, *l'allesso*.

Βραχέως, ἐπίρ. bref, briévément, *brevemente*, *in poche parole*.

Βραχιόλι, ούσ. bracelet, *maniglia*, *braccialetto*, *armilla*, *polsetto*.

Βραχίων, ὐσ. le bras, *il braccio*.

Βραχνὰ, ὐσ. d'une manière enrouée, *floccamente*, *con voce rauca*.

Βραχνάδα, ούσ. enrouement, *raucedine*, *fiochezza*.

Βραχνιάζω, P. χάμνω τινὰ νὰ βραχνιάσῃ, προξενῶ βραχνάδα, enrouer, *cagionar raucedine*. §. βραχνιάζω, γίνομαι βραχνὸς, s'enrouer, *affiocare*, *arrocare*.

Βράχνιασμα, ὐσ. enrouement, raucité, *raucedine*, *affiocamento*.

Βραχνιασμενὸς, η, ον. μετ. enroué, ée. *affiocato*, *ta*. *fioco*, *ca*. *rauco*, *ca*.

Βραχνὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. rauque, enroué, ée. *fioco*, *ca*. *rauco*, *ca*.

Βράχος, ὐσ. rocher, précipice, *balza*, *diripata*, *dirupo*, *dirupamento*.

Βραχυλογία, ὐσ. brièveté, *brevità*. §. ἐν βραχυλογίᾳ, bref, en abrégé, pour abréger, *brevemente*, *in poche parole*, *in ristretto*, *compendiosamente*. §. βραχυλογία, κοινὴ ὁμιλία, un court discours, *breviloquio*.

Βραχυλόγος, ἐπίθ. qui parle briévement, *che parla brevemente*.

Βραχυλογῶ, P. parler briévement, être bref, *parlare brevemente*, *esser breve nel suo parlare*.

Βραχύνω, P. abréger, *abbreviare*, *compendiare*.

Βραχὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. bref, bréve, *breve*. §. βραχεῖα συλλαβὴ, syllabe bréve, *sillaba breve*. §. βρα-

βραχεῖα, accent bref, *accento breve*. §. βραχὺς, κοντὸς, court, te. *breve, corto, ta*.

Βραχύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bref, ve. très-court, te. *brevissimo, ma. cortissimo, ma*.

Βραχύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus bref, ve. plus court, te. *più breve, più corto, ta*.

Βραχύτης, ὐσ. brièveté, *brevità*.

Βρέγμα, ουσ. mouillure, l'action de baigner, *bagnamento*.

Βρεγμένα, ἐπίρ. d'une manière humide, *con umidità*.

Βρεγμένος, η, ον. μετ. baigné, ée. *bagnato, ta*.

Βρέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a pleut, *colui ἢ colei che ha piovuto*. §. βρέξας, ὅσις ἔβρεξε κανένα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui a mouillé, *colui ἢ colei che ha bagnato*.

Βρέξιμον, ὐσ. τὸ βρέχειν, l'action de pleuvoir, *il piovere*. §. βρέξιμον τινὸς πράγματος, mouillure, l'action de baigner, *bagnamento*.

Βρεφοκτονία, ὐσ. infanticide, *infanticidio*.

Βρεφοκτόνος, ὐσ. infanticide, *infanticida*.

Βρέφος, ὐσ. bambin, enfant, *bambino*. §. μικρὸν βρέφος, petit enfant, *bambinello, bambinetto, bambinuccio*. §. μεγάλον βρέφος, gros enfant, *bamboccione*.

Βρέχω, Pʹ. pleuvoir, *piovere*. §. βρέχω, νοτίζω, καταβρέχω, baigner, *bagnare*. §. βρέχω, μουσκεύω, mouiller, *ammollare*. §. βρέχειν ῥαγδαίως, pleuvoir à verse, *crosciare, diluviare, piovere dirottamente*.

Βρέχων, μετ. qui pleut, *piovente*. §. βρέχων, ὁποῦ βρέχει ἕν πρᾶγμα, qui baigne, qui mouille, *bagnante, che bagna*.

Βρόγχια, ὐσ. πληθ. bronches, *bronchi*. §. βρόγχια τῶν ἰχθύων, branchies, ouïes de poissons, *barbette, branchie*.

Βρόμα, ὐσ. puanteur, *fetore, puzza, puzzore*.

Βρομερά, ἐπίρ. puamment, *fetidamente*.

Βρομερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très puant, te. très fetide, *puzzolentissimo, ma*.

Βρομερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus puant, te. *più fetido, da*

Βρομερὸς, ἐπίθ. puant, te. qui put, *fetido, da: lezzoso, sa. puzzolente*. §. βρομερὸς, ἐκεῖνος τῶ ὁποίου βρομᾷ τὸ σόμα, puant, qui exhale une mauvaise odeur, *fiatoso, sa*.

Βρομίζω, Pʹ. puer, *puzzare, appuzzare*.

Βρόμιος, ὐσ. puant, te. qui put, *fetido, da. lezzoso, sa. puzzolente*.

Βρομίσας, σασα. μετ. Ἐν. qui a infecté ἢ corrompu, *che ha infettato, corrotto*. §. βρομίσας, μετ. παθ. ὁπῦ ἐβρόμησε, qui s'est infecté, corrompu, *che si è corrotto, infettato*.

Βρόμισμα, ὐσ. puanteur, *appuzzamento, lezzo*.

Βρομισμένος, η, ον. ἐπίθ. empesté, ée. *appuzzato, ta. ammorbato, ta*.

Βρόμος, ὐσίας. puanteur, *puzzo, fetore*.

Βρομῶ, Pʹ. puer, *puzzare*. §. αὐτὸ τὸ κρέας ἀρχινᾷ νὰ βρωμᾷ, cette viande commence à sentir, *questa carne incomincia a puzzare*. §. βρομῶ, καταβρομῶ, empester, empuantir, *ammorbare, appuzzare*.

Βροντερὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. tonant, te. *tonante*.

Βροντὴ, ὐσίας. tonnerre, *tuono*.

Βρόντημα, ὐσ. l'action de tonner, *il tuonare*.

Βροντήσας, μετ. qui a tonné, *che ha tonato*.

Βροντόφωνος, ἐπίθ. qui a une voix tonnante, *che ha una voce forte*.

Βροντῶ, Pʹ. tonner, *tonare*.

Βροντώδης, ἐπίθ. tonnant, *tonante*.

Βρυκόλακας, ὐσ. brucolaque, lutin, stryges, *fantasime, spiriti, apparizioni di morti*.

Βρυκολακιάζω, Pʹ. devenir un spectre, *divenire uno spettro*.

Βρυκολάκιασμα, ουσ. l'action de devenir un spectre, *il divenir uno spettro*.

Βρυκολακιασμένος, η, ον. μετ. devenu un spectre, *divenuto uno spettro*.

Βρῦλον, ὐσ. jonc, *giunco*.

Βρυ-

Βροῦχος, ὑσ. ver à soie, chenille, *bruco*, *bacherozzolo*, *filugello*.

Βροχερός, ἡ, όν. ἐπίθ. pluvieux, *piovoso*, *acquazzoso*. §. βροχερός, ἀνήκων εἰς τὴν βροχήν, pluvial, *piovano*. §. καιρὸς βροχερός, temps pluvieux, *tempo piovoso*, *piovigginoso*.

Βροχερώτατος, ἐπίθ. très pluvieux, *piovosissimo*.

Βροχή, ὑσ. pluie, *piova*, *pioggia*. §. καιρὸς πρὸς βροχήν, temps pluvieux, temps chargé, *tempo nuvoloso*. §. βροχὴ αἰφνίδιος ϰ ὀλιγοβάσ͂ακτος, guilée, *rovescio*. §. ῥαγδαία βροχή, lavasse, onde, *acquazione*, *acquazzone*. §. νερὸν τῆς βροχῆς, eau pluviale, *acqua piovana*.

Βρόχι, βρόχια, ὑσ. lacs, *laccio*.

Βρόχινος, ἐπίθ. de pluie, *di pioggia*, *piovano*.

Βροχίτζα, οὐσιασ. petite pluie, *acquerella*, *acquetta*, *pioggetta*, *acquicella*.

Βρυγμός, ὑσ. rugissement, *ruggito*. §. βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, craquement des dents, *strider de' denti*.

Βρόζα, ὑσ. seigle, *segale*.

Βρύσινος, ἐπίθ. de fontaine, *di fontana*.

Βρύσις, ὑσ. fontaine, *fontana*.

Βρύχημα, ὑσ. rugissement, *ruggito*.

Βρύχομαι, Pʹ. rugir, *ruggire*.

Βρῶσις, ὑσ. mets, *cibo*.

Βρῶμι, ὑσ. avoine, *biada*, *vena*.

Βυζαίνω, βυζάνω, Pʹ. allaiter, teter, *allattare*, *poppare*. §. βυζαίνω, πιπιλίζω, sucer, *succhiare*.

Βύζαγμα, ἰδὲ Βύζασμα.

Βυζάκι, ὑσ. petit teton, *mammellina*, *poppellina*.

Βυζαχτής, ουσ. qui allaite, qui nourrit, *allattante*.

Βυζανιάρικος, ἡ, ον. ἐπίθ. enfant qui tete encore, *fanciullo di mammella*.

Βυζαίνουσα, μετ. θηλ. ἐκείνη ὅπου βυζαίνει τὸ παιδί, celle qui allaite, *colei che allatta*. §. βυζαίνουσα, celle qui tete, *poppante*. §. βυζαίνουσα, πιπιλίζουσα, qui suce, *succiante*.

Βυζαίνων, μετ. ἀρ. celui qui tete, *poppante*. §. βυζαίνων, ὅστις πιπιλίζει, qui suce, *succiante*.

Βυζάξας, σάσα. μετ. celui ou celle qui a teté, *colui o colei che ha poppato*. §. βυζάξας. Ἐν. celui ou celle qui a allaité, *colui o colei che ha allattato*. §. βυζάξας, ὅπου ἐπιπίλισε, celui ou celle qui a sucé, *colui o colei che ha succiato*.

Βυζάρα, ὑσ. μεγάλον βυζί, tetasses, *poppacce*, *mammelle vizze*.

Βυζαρᾶς, ουσ. qui a des gros tetons, *popputo*.

Βύζασμα, ὑσ. allaitement, l'action d'allaiter, *allattamento*, *lo allattare*. §. βύζασμα, πιπίλισμα, sucement, l'action de sucer, *succiamento*.

Βυζασμένος, η, ον. μετ. allaité, ée. *allattato*, *ta*. §. βυζασμένος, πιπιλισμένος, sucé, ée. *succhiato*, *ta*.

Βυζασ͂ικόν, ὑσ. ce qu'on donne par mois à une nourrice pour nourrir un enfant, *baliatico*.

Βυζάσ͂ρα, ουσ. nourrice, *balia*.

Βυζί, ουσ. mamelle, teton, *mammella*, *poppa*. §. βυζιὰ μεγάλα, tetasses, *mammelle vizze*.

Βυθίζω, Pʹ. abymer, *inabissare*, *sommergere*. §. βυθίζω, βυθῶ, enfoncer, plonger, *tuffare*. §. βυθίζω, καταβυθίζω, enfoncer, *affondare*.

Βυθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a abymé, *colui o colei che ha immerso*.

Βύθισμα, ὑσιασ. enfoncement, *affondamento*. §. βύθισμα, βύθημα, l'action de plonger, *immergimento*.

Βυθισμένος, η, ον. μετ. enfoncé, ée. *affondato*, *ta*. §. βυθισμένος, βυθημένος, plongé, ée. *sommerso*, *sa*. §. βυθισμένος, abymé, ée. enseveli, ie. enfoncé, ée. *subissato*, *ta*. *sommerso*, *sa*. *profondato*, *ta*. §. βυθισμένος εἰς τὴν σπουδήν, absorbé dans l'étude, *immerso nello studio*.

Βυθισμός, ὑσ. submersion, *sommergimento*, *sommersione*.

Βυθός, ὑσ. abyme, *abisso*.

Βύσσινος, ἐπίθ. de bysse, *di bisso*.

Βω βος. muet. Γαλανος. bleu.
Βυγγλιον. couple. ...

Βύσσος, ὑσ. bysse, *bisso*.
Βωλοκόπημα, ὑσ. l'action de herser, *l'erpicare*.
Βωλοκοπημένος, η, ον. ἐπίθ. hersé, ée. *erpicato, ta*.
Βωλοκοπή, βωλοκοπιά, ἰδὲ Βωλοκόπημα.
Βωλοκόπι, ὑσ. herse, *erpice*.
Βωλοκοπῶ, Ρ'. herser, *erpicare*.
Βῶλος, ὑσ. motte de terre, *zolla*. §. βῶλος γῆς μὲ χορτάρια, gazon, *zolla di terra con erba*.
Βωμὸς, ὑσ. temple, *tempio*.

Βωμολοχία.

Γ

Γαβάθα, ὑσ. terrine, *terrina*. §. γαβάθα, écuelle, *scodella*.
Γαβάθι, ὑσ. petite écuelle, *scodellino*.
Γαβαθωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse, concave, *concavo, va*.
Γαγγραῖνα, ὑσ. gangrène, *cancrena*.
Γαγγραινιάζω, Ρ'. gangréner, *cancrenare*.
Γαδάρα, ἰδὲ Γαδύρα.
Γαδαράκανθα, ὑσ. chardon bénit, *cardosanto*.
Γαδαρίζω, Ρ'. γίνομαι γάδαρος, devenir âne, *inasinire*. §. γαδαρίζω, appeler quelqu'un âne, bête, *ingiuriare qualcheduno, chiamandolo asino*.
Γαδαρομούτζουνος, ἐπίθ. vis d'âne, *pincone, carciofo*.
Γάδαρος, ὑσ. âne, *asino*.
Γαδαροσύνη, οὐσ. ânerie, *asinaggine, asinità*.
Γαδαρόσταυλος, ὑσ. étable pour les ânes, *stalla da asini*.
Γαδαρόψαρον, ὑσ. merlan, *asello*.
Γαδύρα, ὑσ. ânesse, bourrique, *asina, miccia*.
Γαδυράκι, ὑσ. bourriquet, *asinello*.
Γαδυρίζω, ἰδὲ Γαδαρίζω.
Γαδυρίτικα, ἐπίρ. lourdement, sottement, *asinescamente*.
Γαδυρίτικος, ἐπίθ. d'âne, *asinesco, asinile, asinino*.
Γαζοφυλάκιον, ὑσ. sacristie, *sagristia*.
Γαΐδαρος, κτλ'. ἰδὲ Γάδαρος, κτλ'.
Γαϊτανάκι, ὑσ. cordonnet, *cordoncello, cordoncino*.
Γαϊτάνι, ὑσ. cordon, lacet, *cordone, lacciuolo*. §. μικρὸν γαϊτάνι, cordonnet, *cordoncello, cordoncino*.
Γαιώδης, ἐπίθ. qui tient de la nature de la terre, *che hà della natura della terra*.
Γάλα, ὑσ. lait, *latte*. §. §. γάλα ἀνακατωμένον μὲ νερὸν, lait coupé, *latte tagliato*. §. γάλα ψαρίου, lait, laitance, *latte di pesce*. §. γάλα τινῶν φυτῶν, suc blanc de quelques plantes, *lattificcio*.
Γαλάγρα, ὑσ. tenailles, pinces, *tanaglia*.
Γαλάζιος, ἐπίθ. bleu, ue. *turchino, na, celeste, azzurro, azzurrino*. §. γαλάζιον βαθὺ, bleu turquin, bleu foncé, *turchino oscuro, azzuolo*. §. γαλάζιον ἀνοικτὸν, bleu d'outremer, *azzurro oltramarino, sbiadato*.
Γαλακτερὸς, ἐπίθ. laiteux, euse. *latticinoso, sa*. §. γαλακτερὰ φαγητὰ, laitage, blanc manger, *latticinj, biancomangiare*. §. γαλακτερὸς, ἄσπρος ὡς τὸ γάλα, ἢ ὅμοιος μὲ τὸ γάλα, lacté, ée. *latteo, ea*. §. γαλακτερὸς, ὁποῦ ἔχει γάλα, laiteux, *latteggiante*. §. γαλακτερὸς, διὰ τὰ φυτὰ ὁποῦ ἔχουν εἶδος γάλακτος λέγεται, laiteux, *lattifero*. §. γαλακτερὸς, ἀπὸ γάλα, de lait, *da latte*.
Γαλακτοτρέφω. Ρ'. nourrir avec du lait, *nutrire col latte*.
Γαλακτοτρόφος, οὐσ. qui nourrit avec du lait, *che nutre col latte*.
Γαλανομάτης, ἐπίθ. qui a les yeux bleus, *cesio*.
Γαλαξίας, οὐσ. galaxie, voie lactée, la voie du lait, *via lattea*.
Γαλατζίδα, ὑσ. φυτὸν, catanance, laiteron, *grispignolo, sorta di pianta*.
Γαλατζοῦ, ὑσ. ἐκείνη ὁποῦ πωλεῖ τὸ γάλα, laitière, *donna che vende latte*.
Γαλάτζωμα, γαλατζώνω, ἰδὲ Ἀσβέσωμα, ἀσβεσώνω.
Γαλεάγρα, ἰδὲ Γαλάγρα.
Γαλεάτζα, οὐσ. galéace, *galeazza*.
Γαλέντζα, οὐσ. sandale, *zoccolo*.
Γαληνεύω, ἰδὲ Γαληνιῶ.
Γαλήνευμα, ὑσ. éclaircissement, l'action de se rasséréner, *rasserenamento*.

το. §. γαλήνεμμα τῆς θαλάσσης, τῶν ἀνέμων. bonace, *abbonacciamento*.

Γαληνεύσας, σασα, μετ. ἐνεργ. celui ἢ celle qui a rasséréné, *colui ò colei che ha rasserenato*. §. γαληνεύσας, ὑδετ. celui ἢ celle qui s'est rasséréné, *colui ò colei che si è rasserenato*.

Γαλήνεψις, ουσ. l'action de rasséréner, καὶ de se rassérèner, *il rasserenare, ed il rasserenarsi*.

Γαλήνη, ὐσ. calme, bonace, *calma, bonaccia di mare, abbonacciamento*. §. γαλήνη, εὐδία, sérénité, *serenità*. §. γαλήνη, ἡσυχία, tranquillité, *tranquillità*.

Γαληνότης, ουσ. sérénité, *serenità*.

Γαληνός, ἐπίθ. sérein, ne. *sereno, na*. §. τὸ γαληνόν, sérénité, *serenità*. §. γαληνός, calme, *tranquillo, la*.

Γαληνότατος, η, ον. ἐπίθ. très sérein, ne. *serenissimo, ma*. §. γαληνότατος πρὸς τοὺς ἡγεμόνας λέγεται, Sérénissime, *Serenissimo*.

Γαληνιῶ. Ρ'. calmer, rasséréner, *calmare, tranquillare, abbonacciare*. §. γαληνιῶ, se rasséréner, *rasserenarsi*. §. γαληνιῶ μεταφ. ἡμερώνω, rasséréner, *serenare, rasserenare*.

Γαλιόνι, ὐσ. galion, *galeone*.

Γαλιφιά, ὐσ. ἡ κολακεία, χάδια, adulation, amadouement, cajolerie, *adulazione, carezze, finezze, moine, vezzi, lisciamento, piaggiamento*.

Γαλιφίζω, Ρ'. amadouer, flatter, amignarder, amignoter, juchoyer, pateliner, *carezzare, lusingare, lisciare, piaggiare, far carezze, moine, vezzi*.

Γαλίφος, ὐσ. ὁ κόλαξ, adulateur, amadoueur, cajoleur, patelin, *adulatore, lusinghiero, piaggiatore*.

Γαμβρός, ἰδὲ Γαμπρός.

Γαμικός, ἐπίθ. conjugal, le. marital, le. *conjugale, maritale*.

Γάμος, ὐσ. noce, *nozze*. §. κόρη διὰ γάμον, fille à marier, *pulzella da marito*.

Γαμπᾶς, ἰδὲ Γιαπυντζές.

Γάμπια, ὐσ. τὸ κατάρτι καραβιῦ, hune, gabie, *gabbia di nave*.

Γαμπρός, ὐσ. ὁ νυμφίος, époux, *sposo*. §. γαμπρός, ὅστις ἔχει τὴν θυγατέρα τινὸς διὰ γυναῖκα, beau-fils, gendre, *genero*. §. γαμπρός, σύγαμπρος, beau-frére, *cognato*.

Γαμῶ, Ρ'. τὸ νυμφεύομαι, épouser, *sposare*. §. γαμῶ, τὸ συνουσιάζομαι, avoir commerce, connoître charnellement, *usare, congiugnersi carnalmente*.

Γανυμήδης, ὐσ. ganimede, *ganimede*. §. γανυμήδης, ὁ καμαρωμένος, muguet, dameret, petit maître, *ganimede, cacazibetto, zerbinotto, cicisbeo*.

Γάνωμα, ὐσ. étamure, *stagnatura*.

Γανωμένος, η, ον. μετ. étamé, ée. *stagnato, ta*.

Γανώνω, Ρ'. étamer, *stagnare*. §. γανώνω μὲ τζελίκι, acérer, *temperare il ferro coll'acciajo*. §. γανώνω, μουτζουρώνω, salir, barbouiller de noir, *imbrattare di nero*.

Γανωτής, ὐσ. étameur, *stagnatore*.

Γαργαλίζω, Ρ'. chatouiller, *solleticare, dileticare*.

Γαργαλίσας, μετ. celui ἢ celle qui a chatouillé, *colui ò colei che ha titillato*.

Γαργάλισμα, ὐσ. chatouillement, *solletico, diletico, dileticamento, titillamento*.

Γαργαλισμένος, η, ον. μετ. chatouillé, ée. *solleticato, ta*.

Γαργαλισμός, ὐσ. l'action de chatouiller, *il dileticare*.

Γαργαλιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. chatouilleux, euse, *che teme il solletico*.

Γαργαρίζω, Ρ'. gargariser, *gargarizzare*.

Γαργάρισμα, ὐσ. gargarisme, *gargarismo*.

Γαρδέλι, ὐσ. chardonneret, *cardellino*.

Γαρδοῦμι, ὐσ. ris, *animella*.

Γαρίδα, ὐσ. écrevisse, *gambero*.

Γαρμπῆς, ὐσ. ἄνεμος λίψ, garbin, sud-ouest, *garbino, libeccio, africo*.

Γάρος, ὐσ. μῆγος, sapa, *sapa, mosto*.

Γα-

Γαροφαλάτος, ἐπίθ. qui a l'odeur de girofle, *garofalato, ta.*

Γαροφαλιά, ὐσ. giroflier, *l'albero che produce il garofano.*

Γαρόφαλον, ὐσ. œillet, *garofano.* §. καρφὶ, γαρούφαλον, clou de girofle, *garofano.*

Γαστέρα, γαστὴρ, ὐσ. ventre, *ventre.*

Γάστρα, ὐσ. pot à mettre des fleurs, des plantes. *testo.*

Γαστριμαργία, οὐσ. gourmandise, glouttonnerie, *ghiottornia, golosità.*

Γαστρίμαργος, ἐπίθ. gourmand, de. glouton, ne. *ghiotto, ta. ghiottone, mangione.*

Γάστρωμα, ἰδὲ Ἐγγάστρωμα.

Γάτα, ὐσ. chatte, *gatta.*

Γατζέλι, γατὶ, ὐσ. chaton, petit chat, *mucino.*

Γατίτζα, ὐσ. petite chatte, *mucina.*

Γάτος, ὐσ. chat, *gatto.*

Γατόπουλον, ὐσ. petit chat, chaton, minet, *gattino, gattuccia, gattuccio, mucino.* §. γεννῶ τὰ γατόπουλα, chatter, *partorire i gattini.*

Γαυγίζουσα, μετ. θηλ. aboyante, celle qui aboye, *colei che abbaja, abbajante.*

Γαυγίζω, Pʳ. aboyer, *abbajare, latrare.* §. γαυγίζω διὰ τὰ μικρὰ σκυλιὰ λέγεται, glapir, japper, *schiattire, gagnolare.* §. γαυγίζοντας, aboyant, *abbajando.*

Γαυγίζων, μετ. aboyant, aboyeur, *abbajante, abbajatore, latrante.*

Γαυγίσας, μετ. ἀρ. celui qui a aboyé, *colui che ha abbajato.*

Γαυγίσασα, μετ. θηλ. celle qui a aboyé, *colei che ha abbajato.*

Γαύγισις, γαύγισμα. οὐσ. aboyement, l'action d'aboyer, *l'abbajare, abbajamento.* §. γαύγισμα, τζαμπούνισμα, clabauderie, *chiucchiurlaja.*

Γαυγισμένος, η, ον. ἐπίθ. aboyé, ée. *abbajato, ta.*

Γαυγιστὴς, ἐπίθ. aboyant, aboyeur, *abbajante, latrante.* §. Γαυγιστὴς, ὅσις τζαμπουνεῖ καὶ ἀδιακρίτως φωνάζει, clabaudeur, euse. *gridatore, trice. che stiamazza, che fa romore.*

Γαυρῶ, Pʳ. ἀλαζονεύομαι, s'enorgueillir, *divenir orgoglioso.*

Γγαρίζω, Pʳ. braire, *ragghiare.*

Γγάρισμα, ὐσ. le cri de l'âne qui brait, *ragghio, il ragghiare.*

Γγαριστὴς, ὐσ. qui brait, *che ragghia.*

Γδάρμα, ὐσ. écorchure, l'action d'écorcher, *scorticamento.*

Γδαρμένος, η, ον. μετ. écorché, ée. *scorticato, ta.*

Γδάρσιμον, ὐσ. écorchure, *scorticatura, scorticazione, scorticamento.*

Γδαρτήριον, ὐσ. couteau à écorcher, *scorticatojo.*

Γδάρτης, ὐσ. ἐκεῖνος ὅπου γδέρνει, écorcheur, *scorticatore.*

Γδέρνω, Pʳ. écorcher, *scorticare.* §. γδέρνω τὸ κρέας, décharner, ôter la chair, *scarnificare, scarnire.*

Γδὶ, ὐσ. mortier, *mortajo.*

Γδοχέρι, ὐσ. pilon, *pestello.*

Γδύμα, ὐσ. τὸ γδύσιμον, dépouillement, *spogliamento, spogliatura.*

Γδυμένος, η, ον, μετ. déshabillé, ée. dépouillé, ée. *spogliato, ta.*

Γδύνω, Pʳ. déshabiller, dépouiller, *spogliare.* §. §. γδύνομαι, se déshabiller, *spogliarsi.*

Γδύνων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui déshabille, qui depouille, *colui ò colei che spoglia.*

Γδύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a déshabillé, qui a dépouillé, *colui ò colei, che ha spogliato.*

Γδύσιμον, ὐσ. dépouillement, & l'action de déshabiller, *spogliamento, lo spogliare.*

Γδύτης, ὐσ. celui qui depouille, qui déshabille, *colui che spoglia, spogliatore.*

Γεβεντίζω, Pʳ. πομπεύω τινὰ εἰς τὸ γομάρι, mettre au pilori, pilorier, *metter alla berlina.* §. γεβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι, être exposé au pilori, être mené à cheval sur un âne, *esser esposto in berlina, andar sull'asino.* §. γεβεντίζω, πομπεύω, ἀτιμάζω, diffamer, deshonorer, *diffamare, disonorare.*

Γιβεντίσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a diffamé, deshonoré quelqu'un, colui ȣ colei che ha diffamato, disonorato qualchedune.

Γιβέντισμα, ȣσ. l'action de mettre au pilori, il mettere alla berlina. §. γιβέντισμα, ἀτίμασμα, τόμπδιμα, diffamation, infamamento.

Γιβεντισμένος, η, ον, μετ. qui a été mis, ise. au pilori, ch' è stato, ta. messo, sa. alla berlina. §. γιβεντισμένος, τομπδιμένος, ἀτιμασμένος, diffamé, ée. diffamato, ta. §. γιβεντισμένε, infame, infame.

Γέεννα, ȣσ. l'enfer, l'inferno.

Γειά, ȣσ. ὑγεία ȣσ. santé, salute. §. γειά σου, αὐτὶ εὖγε, brave, fort bien, bravo, bravissimo. §. γειά σε, μὲ γειὰ ὅταν εὔχεται τινὰς νὰ συναίβῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν ὄρεξιν τȣ φίλε, grand bien vous fasse, bon pro vi faccia. §. γειά σου, δίχη πρὸς τὰς πταρμιζομένες, à vos souhaits, viva. §. γειά σε, χαιρετισμὸς, je vous salue, dieu vous soit en aide, Dio vi salvi, Dio v'ajuti, v'assista. §. εἰς τὴν ὑγείαν σε. ὅταν πίνει τινὰς εἰς τὴν ὑγείαν ἑνὸς, je vous la porte, à votre santé, alla vostra salute. §. γειά σας, καλῶς τὰ χαίρεσι, grand bien vous fasse, buon pro vi faccia. §. ἄχετε γειὰ, adieu, addio.

Γείτονας, ȣσ. proche, prochain, prossimo, vicino.

Γειτόνδιμα, ȣσ. voisinage, vicinanza. §. γειτόνδιμα, ἐπίσκεψις, visite, visita.

Γειτονδεύω, Pˊ. συνορδεύω, εἶμαι γείτονας, confiner, confinare. §. γειτονδεύω τινά, voisiner, usar molto co' vicini. §. γειτονδεύω, ἐπισκέπτομαι, visiter, visitare.

Γειτονδεύσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a visité, colui ȣ colei che ha visitato.

Γειτονιά, ȣσ. voisinage, quartiere, vicinanza, vicinato, quartiere.

Γειτονικός, ή, όν. ἐπίθ. de voisin, del vicino.

Γειτονοπȣλα, ȣσ. jeune petite voisine, giovine, ȣ piccola vicina.

Γειτονόπȣλον, ȣσ. jeune ȣ petit voisin, giovane ȣ piccolo vicino.

Γελάσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a ri, colui ȣ colei che ha riso. §. γελάσας, ἀπατήσας, celui ȣ celle qui a trompé, colui ȣ colei che ha ingannato.

Γέλασμα, ȣσ. τὸ γελαῦ, l'action de rire, il ridere. §. γέλασμα, ἀπάτη, tromperie, inganno. §. γέλασμα, τὸ περιγελᾷν, moquerie, burla.

Γελασμένος, η, ον. μετ. ἀπατημένος, trompé, ée. ingannato, ta. §. μένω καὶ γελασμένος, rester avec un pied de nez, rimanere un rago, restar con un palmo di naso. §. γελασμένος, περιγελασμένος, raillé, ée. bafoué, ée. beffato, ta. burlato, ta.

Γελαστής, ȣσ. ὅτις γελᾷ, rieur, euse. che ride. §. γελαστής, ὅςις περιγελᾷ, moqueur, railleur, beffardo. §. γελαστής, ἀπατεών, trompeur, ingannatore, gabbatore.

Γελαστικά, ἐπίρ. μὲ ἀπάτην, trompeusement, ingannevolmente. §. γελαστικά, d'une manière ridicule, ridicolosamente.

Γελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. risible, risibile. §. τὸ γελαστικὸν, risibilité, risibilità. §. γελαστικός, ἀξιογέλαστος, ridicule, bernable, ridicolo, la. §. γελαστικός, ἀπατητικός, trompeur, artificieux, ingannevole.

Γελέκι, ȣσ. jaquette de toile, corset, camiciotto, guardacuore.

Γέλοιον, ȣσ. rire, ris, riso, risa. §. γέλοια, riséo, risata. §. ἄμετρα γέλοια, ris excessif, sacchinno, riso smoderato. §. ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, rire à gorge déployée, scoppiar dalle risa, sgangasciare. §. διὰ γέλοιον, pour rire, per ridere. §. διὰ γέλοιον, διὰ περιγέλοιον, en ridicule, in canzona. §. σὺ ἦσαι τὸ γέλοιον τȣ κοσμȣ, tu seras la risée du public, tu se' l'ora, tu sarai la favola di tutti.

Γε-

Γελοῖος, γελοιώδης, ἐπίθ. ὁ περίγελος, ἀστεῖος, plaisant, ridicolo. §. γελοιώδης, ἄξιος γέλωτος, risible, ridicule, ridicolo, scher-nevole. §. γίνομαι γελοιώδης, tomber dans le ridicule, farsi canzonare. §. τὸ γελοιῶδες, ridicule, ridicolosità.

Γελοιωδῶς, ἐπίρ. plaisamment, ridicolosamente.

Γελῶ, P. rire, ridere. §. γελῶ χωρὶς ὄρεξιν, rire du bout des dents, ridere senza voglia. §. γελῶ ὑπερβολικά, étouffer de rire, rire à gorge déployée, sbellicarsi, sroppiare, smascellarsi, sganasciare dalle risa. §. ἄρχισε νὰ γελᾷ, il se prit à rire, si diede a ridere. §. γελῶντας, riant, ridendo. §. γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper, ingannare, gabbare. §. γελῶ, περιγελῶ, railler, se moquer, beffare, burlare. §. γελῶ, ἀπατῶ τινὰ μὲ λόγια, donner des cassades, conter des fagots, des fadaises, en faire accroire, en donner à garder, dar ad intendere, far credere, vendere vesciche, ficcar carote. §. γελοῦμαι, ἀπατοῦμαι, se tromper, être la dupe, ingannarsi. §. γελοῦμαι, σφάλλω, λανθάνω, errer, se méprendre, sbagliare, fallare.

Γέλωτας, ὁ. ris, rire, riso. §. ἄμετρος γέλωτας, ris excessif, cachinno, riso smoderato. §. προξενῶ τοῦ γέλωτος, δίδω αἰτίαν γέλωτος, apprêter à rire, rendersi ridicolo, diventar la favola della gente.

Γελωτοποιὸς, ἐπίθ. plaisant, te. ridicolo, la.

Γεμάτα, ἐπίθ. pleinement, pienamente.

Γέμα, κτλ. ἰδὲ Γέμισμα κτλ.

Γεμάτος, η, ον. ἐπίθ. plein, ne. pieno, na. §. γεμάτος, παχὺς, replet, te. grasso, sa, pingue. §. γεμάτος, χορτάτος, plein, ne. rassasié, ée. pieno, na, sazio, ia. §. γεμάτον, ἐπίρ. tout plein, tutto pieno.

Γεματώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus plein, ne. più pieno, na.

Γεμίζω. P. emplir, remplir, empire, riempire. §. γεμίζω, ὡς. se remplir, riempirsi. §. γεμίζω ἐντελῶς, remplir tout à fait, zeppare.

Γεμίσας, μετ. ἀρ. celui qui a rempli, colui che ha riempito.

Γεμίσασα, μετ. θηλ. celle qui a rempli, colei che ha riempito.

Γεμίσια, τὰ. οἱ καρποί, les fruits, le frutta.

Γέμισμα, ουδ. plenitude, plenitudine. §. γέμισμα, τὸ γεμίζειν, l'action de remplir, empimento, riempimento.

Γεμισμένος, η, ον, μετ. empli, ie. rempli, ie. empiuto, ta. riempito, ta.

Γέμωσμα, γεμώνω κτλ. ἰδὲ Γέμισμα, γεμίζω.

Γέμωσις, ἡ. l'action de remplir, riem... §. γέμωσις τῆς σελήνης, pleine lune, plenilunio.

Γενάκι, τό. petite barbette, barbetta.

Γενάρης, ἰδὲ Ἰαν...

Γενεὰ, ἡ. generat..., generazione. §. γενεὰ, lignée, race, razza, genìa. §. ... vaise race, ... genìa. §. ἄνθρωπος ... τῆς γενεᾶς, ... né dans la crasse ... di vilissima es... §. γενεὰ, συγγένεια, parenté, parentela.

Γενειάδα, ἡ. barbe ... gue, barba lunga. §. ... ἔχει μεγάλην γενειάδα, il est bien barbu, è molto barbuto.

Γενεαλογία, ἡ. généalogie, genealogia.

Γενεαλογικὸς, ή, όν. ἐπίθ. généalogique, genealogico, ca.

Γενεαλογῶ, P. faire la généalogie de quelqu'un, far la genealogia di q...

Γενεθλιακὸς, ἐπίθ. généthliaque, natal, le. natalizio, natalizio.

Γενέθλιοι, τὰ. nativité, natività, natale.

Γενειάζω, P. commencer à faire barbe, cominciare a far barba.

Γενειασμένος, η, ον. ... barbu, barbuto.

Γένειον, τό. barbe, barba. §. μικρὸν γένειον, barbette, barbetta. §. ... μεγάλα γένεια, il ... barbu, è barbuto. §. μακρὰ γένεια, barbe longue, barba lunga.

Γενεράλης, ουσ. général, *generale*.

Γένεσις, ὑσ. γένεσις τινὸς πράγματος, ἡ ἀρχή, origine, *origine*. §. ἡ βίβλος τῆς γενέσεως, la Génése, *la Genesi*.

Γενικός, ἡ, όν. ἐπίθ. général, le universel, lle. *generale*, *universale*. §. τὸ γενικόν, la généralité, *l'universalità*. §. γενικὴ πτῶσις, génitif, *genitivo*.

Γενικῶς, ἐπίρ. en général, universellement, *in generale*, *universalmente*. §. γενικῶς ὁμιλῶντας, généralement parlant, *generalmente parlando*. §. γενικῶς, κατὰ γένος, communement, *genericamente*.

Γενικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-universel, le. *universalissimo*, *generalissimo*, *ma*.

Γενικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus universel, le. *più universale*.

Γέννα, ὑσ. accouchement, enfantement, *parto*, *il partorire*.

Γενναῖος, α, ον. ἐπίθ. généreux, euse. *generoso*, *sa*. §. γενναῖος, ἐλεύθερος, μεγαλόδωρος, libéral, le. *liberale*. §. γενναῖος, ἀνδρεῖος, brave, *bravo*.

Γενναιότης, ὑσ. générosité, *generosità*.

Γενναιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-généreux, euse. *generosissimo*, *ma*.

Γενναιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus généreux, euse. *più generoso*, *sa*.

Γεννηθείς, εῖσα, έν, μετ. né, ée. qui vient de naître, *nato*, *ch'è nato*, *ta*.

Γέννημα, ουσ. τὸ γεννᾷν, accouchement, *parto*. §. γέννημα, ἡ γέννησις, naissance, *nascita*. §. γέννημα, τὰ γεννήματα, les blès, *le biade*. §. γεννήματα θερισμένα, ablais, *biade mietute*. §. γεννήματα ἐχιδνῶν, race de vipéres, *razza di vipere*.

Γεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. *nato*, *ta*. §. γεννημένος, ὅστις ἔλαβε τὴν γέννησιν, engendré, ée. *generato*, *ta*.

Γεννήσας, μετ. ἀρ. qui a engendré, *che ha generato*.

Γεννήσασα, μετ. qui a accouché, *che ha partorito*.

Γέννησις, ὑσ. naissance, *nascimento*, *nascita*. §. γέννησις, τὸ γεννᾷν, procréation, *generazione*. §. ἡ γέννησις τῦ Ἰησῦ Χριστῦ, nativité, *natività*.

Γεννητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. génératif, ive. *generativo*, *va*. §. γεννητικός, ὁπῦ ἀνήκει εἰς τὴν γένναν, génital, *genitale*. §. τὸ γεννητικόν, ἡ γεννητικὴ δύναμις, puissance d'engendrer, *generabilità*. §. τὰ γεννητικὰ μόρια, les parties honteuses, naturelles, *le parti genitali*.

Γεννητός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui se peut engendrer, *generabile*.

Γεννήτωρ, γεννήτρα. οἱ γεννήτορες, le père & la mère, *genitore*, *i genitori*.

Γεννῶ, Ρ'. διὰ τὰς γυναῖκας, accoucher, enfanter, *partorire*. §. γεννῶ, engendrer, procréer, *procreare*, *generare*. §. γεννῦμαι, naître, *nascere*. §. γεννῶ τὰ αὐγά, διὰ ταῖς ὄρνιθαις κ̀ ἄλλα λέγεται, pondre, *far l'uova*.

Γένος, ὑσ. genre, *genere*. §. τὸ ἀνθρώπινον γένος, le genre humain, *l'uman genere*. §. γένος, λαός, gent, *gente*. §. γένος, ἔθνος, nation, *nazione*. §. ἀνήκων εἰς ἕνα γένος, national, *nazionale*. §. εἶμαι ἀπὸ καλὸν γένος, être de bonne maison, *essere di buona nascita*. §. εἶμαι ἀπὸ ποταπὸν γένος, être de basse extraction, *essere di bassa nascita*.

Γεντιανή, ὑσ. φυτὸν, gentiane, *genziana*.

Γερά, ἐπίρ. sainement, *sanamente*. §. γερά, δυνατά, rigoureusement, *fortemente*.

Γεράζω, ἰδὲ Γηράζω.

Γερακάρης, ὑσ. fauconnier, *falconiere*.

Γεράκι, ὑσ. faucon, épervier, *falcone*, *sparviere*. §. μικρὸν γεράκι, petit faucon, *falconello*.

Γερακομύτης, ὑσ. qui a un nez aquilin, *che ha naso aquilino*.

Γερακοσόρι, ὑσ. fauconnerie, l'art de dresser & de gouverner les faucons, *falconeria*, *arte di governare i falconi*.

Γε-

Γερακοτρόφος, ὁ. fauconnier, *falconiere*.
Γερακοτροφεῖον, τό. lieu où l'on dresse les faucons, *luogo dove si governano i falconi*.
Γερακόχορτον, τό. hiéracium, *jeracio*.
Γεράματα, τά. πληθ. vieillesse, *vecchiezza*.
Γεράνιον, τό. φυτόν, bec de cigne, *geranio*.
Γερανός, ὁ. grue, *gru*, *grue*.
Γεράς, τό. πληγή, plaie, ulcére, *piaga*, *ulcera*.
Γερμένος, η, ον. μετ. incliné, ée. penché, ée. *inclinato*, *ta*. §. γερμένος ἀνάποδα, renversé, ée. *rovesciato*, *ta*.
Γέρνω, P'. incliner, pencher, *inclinare*. §. γέρνω ἀνάποδα, renverser, *rovesciare*.
Γέρνων, μετ. qui penche, *pendevole*.
Γεροντάκης, ὁ. vieillot, qui commence à vieillir, *attempatetto*, *vecchietto*.
Γεροντικά, ἐπίρ. en vieillard, *da vecchio*.
Γεροντικός, ή, όν. ἐπίθ. en vieillard, *da vecchio*. §. γεροντική ἡλικία, caducité, *caducità*. §. γεροντικός, de vieillard, *di vecchio*.
Γερόντιον, τό. vieillot, *vecchiotto*.
Γερόντισσα, ἡ. vieille, *vecchia*.
Γεροντοκομεῖον, ἰδὲ Γηροκομεῖον.
Γεροντότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vieux, *più vecchio*. §. γεροντότερος εἰς τὰ χρό-

νια, ainé, *maggiore*, *primogenito*.
Γεροπόρνος, ὁ. bouquin, vieux satyre, *caprone*, *vecchio cattivo*.
Γερός, ή, όν, ἐπίθ. ὑγιής, sain, ne. *sano*, *na*. §. γερός, ὑγιεινός, salubre, *salubre*, *salutevole*. §. γερός, ἀβλαβής, ὅπου δὲν προξενεῖ βλάβην, innocent, qui ne nuit pas, *innocente*, *che non nuoce*. §. γερός, ὅπου δὲν ἐβλάφθη, sauf, ve. *salvo*, *va*. §. γερός, δυνατός, fort, te. *forte*.
Γέρος, ἰδὲ Γέρων.
Γερρᾶς, ἰδὲ Γερᾶς.
Γέρων, γέροντας. ὁ. vieux, vieillard, *vecchio*. §. γέρων πόρνος, vieux satyre, bouquin, *caprone*.
Γερουσία, ἡ. le sénat, *il senato*.
Γευθείς, εῖσα, έν, μετ. qui a goûté, *che ha gustato*, *che ha assaggiato*.
Γεῦμα, τό. le diner, *il desinare*, *il pranzo*.
Γευματίζω, P'. diner, *pranzare*.
Γεύομαι, P'. diner, *desinare*, *pranzare*. §. γεύομαι, δοκιμάζω τὸ φαγητόν, goûter, *gustare*. §. γεύσου, δοκίμασε αὐτὸ τὸ κρασί, goûtez ou tâtez de ce vin là, *assaggiate di quel vino*. §. γεύομαι ἕνα πρᾶγμα, goûter, essayer, *assaporare*, *assavorare*.
Γεῦσις, ἡ. ἡ γεῦσις τινὸς πράγματος, goût, *gusto*. §. ἡ γεῦσις, ἡ νοστιμάδα τοῦ φαγητοῦ, goût, saveur, *sapore*.

Γεύσιμον, τό. savourement, l'action de goûter, *assaggio*, *assaggiatura*.
Γευστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut goûter, *che si può gustare*.
Γέφυρα, ἰδὲ Γεφύρι.
Γεφυράκι, τό. μικρὸν γεφύρι, petit pont, *ponticello*.
Γεφύρι, τό. pont, *ponte*. §. γεφύρι ἐπάνω εἰς βάρκαις, pont de bateaux, *ponte di barche*. §. γεφύρι σηκωτόν, ἐκεῖνο τὸ γεφύρι ὅπου εἶναι εἰς ταῖς πόρταις τοῦ κάστρου, pont levis, *ponte levatojo*. §. γεφύρι στερεόν, ἀκίνητον, ὅπου δὲν σαλεύει, pont dormant, *ponte fisso*. §. γεφύρι κινητὸν διὰ τὸ ὁποίον περνοῦν στρατεύματα ἀπὸ τὸ ποτάμι, ponton, *pantone*.
Γεωγραφία, ἡ. géographie, *geografia*.
Γεωγραφικός, ή, όν. ἐπίθ. géographique, *geografico*, *ca*.
Γεωγράφος, ὁ. géographe, *geografo*.
Γεωμέτρης, ὁ. géométre, *geometra*.
Γεωμετρικός, ή, όν. ἐπίθ. géométrique, *geometrico*.
Γεωμετρικῶς, ἐπίρ. géométriquement, *geometricamente*.
Γεωμετρία, ἡ. géométrie, *geometria*.
Γεωμετρῶ, P'. mesurer géometriquement, *misurar geometricamente*.
Γεωργικόν, τό. géorgique, *che tratta dell' agricoltura*.
Γεώργημα, τό. labour, labou-

bourage, *aratura*, *coltivazione*.

Γεωργικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὴν γεωργικὴν, appartenant à l'agriculture, *appartenente all' agricoltura*. §. ἡ γεωργικὴ, l'agriculture, *agricoltura*. §. γεωργικὸν ποίημα, géorgique, *georgica*.

Γεωργός, ὁ. cultivateur, laboureur, *coltivatore*, *lavoratore*.

Γεωργῶ, Pʳ. labourer, cultiver, *coltivare*, *arare*.

Γῆ, ἡ. la terre, *la terra*. §. κατὰ γῆς, à plate terre, *sulla terra nuda*. §. γῆ, χῶμα, poudre, *polvere*. §. γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει, tu es poudre, & tu retourneras en poudre, *tu sei polvere ed impolvere ritornerai*. §. γιὰ αὐτὶ σε ἤ, σωδίσμα, ou, o, *ovvero*.

Γηβεντίζω, κτλ., ἰδὲ Γαβεντίζω, κτλ.

Γήϊνος, ἐπίθ. terrestre, *terrestre*, *terreno*, *na*. §. γήϊνος, χωματένιος, de terre, *terreo*, *a*. §. τὸ γήϊνον, terrestreité, *terrestreità*.

Γηράζω, Pʳ. vieillir, avancer en âge, blanchir, *invecchiare*, *attempansi*, *incanutire*.

Γηραλαῖος, ἐπίθ. caduc, que. âge, ée, qui est sur âge, *caduco*, *ca*. *attempato*, *ta*. *vecchiccio*, *cia*.

Γηράσας, μετ. ἀρ. celui qui a vieilli, *invecchiato*.

Γηράσασα, μετ. θηλ. celle qui a vieilli, *invecchiata*.

Γήρασμα, ὁ. l'action de devenir vieux, l'*invecchiare*.

Γηρασμένος, η, ον. μετ. vieilli, ie. *invecchiato*, *ta*.

Γηρατεῖον, ὁ. vieillesse, *vecchiezza*.

Γηροκομεῖον, γηροτροφεῖον, ὁ. hôpital pour les vieillards, *spedale per i vecchi*.

Γηροκόμος, γηροτρόφος, ὁ. celui qui prend soin des vieillards, *colui che prende cura de' vecchj*.

Γηροκομῶ, γηροτρέφω, Pʳ. avoir soin des vieillards, *aver cura per li vecchj*.

Γήτευμα, ὁ. ensorcellement, *affascinamento*.

Γητευμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. *ammaliato*, *ta*.

Γητευτής, ὁ. qui ensorcele, *ammaliatore*.

Γητεύω, Pʳ. ensorceler, *ammaliare*.

Γιὰ αὐτὶ τοῦ διὰ, pour, par. §. γιὰ αὐτὶ σε ὑγίεια, santé, *salute*. γιά σε, πρὸς τοὺς πταρνιζομένους, Dieu vous benisse, *Dio v'ajuti*. §. γιά, αὐτὶ σε ἤ, ou, o, *ovvero*. §. γιὰ τί, pourquoi? *perchè?* §. γιὰ τὸν Θεὸν τί κάμνεις; mon Dieu, que faites vous? *Dio mio, cosa fate?* §. σὲ παρακαλῶ γιὰ τὸν Θεὸν, je vous prie pour l'amour de Dieu, *vi prego per l'amor di Dio*. §. γιὰ μιὰ, παρευθὺς, tout d'un coup, *subito*, *in un tratto*.

Γιαγιά, ὁ. grande mère, *avola*, *nonna*.

Γιαίνω, Pʳ. ἰατρεύομαι, guerir, *guarire*.

Γιαλὶ, γιάλινος, γιαλικὰ, γιαλίζω, ἰδὲ Γυαλὶ, κτλ.

Γιαλός, ἰδὲ Αἰγιαλός.

Γιαμένος, ἰδὲ Ἰατρευμένος, ὑγιαίνας.

Γιανίτζαρης, ὁ. janissaire, *giannizzero*.

Γιαπουρτζίς, ὁ. espèce de gaban, *zamberlucco*.

Γιασεμί, ὁ. jasmin, *gelsomino*.

Γιατρεία, γιατρεύω, κτλ. ἰδὲ Ἰατρεία, ἰατρεύω, κτλ.

Γίγαντας, ὁ. colosse, géant, *colosso*, *gigante*.

Γιγαντιαῖος, Γιγάντειος, ἐπίθ. colossal, le. gigantesque, *colossale*, *gigantesco*, *ca*.

Γιγγίβερι, ὁ. gingembre, *zenzevero*.

Γίδα, ὁ. chévre, *capra*. §. γεννῶ γίδας, chevroter, *partorire capretti*.

Γίδι, ὁ. cabri, *capretto*.

Γιδίσιος, ἐπίθ. de chévre, *caprino*, *na*. *caprigno*, *gna*.

Γιδοβοσκός, ὁ. chevrier, *caprajo*.

Γιδόπουλον, ὁ. cabri, *capretto*.

Γιδοτόμαρον, ὁ. chamois, chevrotin, *pelle di camoscio*, *pelle di capretto concia*.

Γιερά, ἰδὲ Γερά.

Γιεράκι, ἰδὲ Γεράκι.

Γιερός, ἰδὲ Γερός.

Γιέρος, ἰδὲ Γέρων.

Γιλέκι, ἰδὲ Γελέκι.

Γί-

Γιονυσυ. [illegible]. Γλυνιςος.

Γίνομαι, P'. se faire, *farsi*. §. μὴ γένοιτο, à Dieu ne plaise, *Dio nol voglia*. §. γίνομαι καλὸς μετὰ τὸ σίκωμαι καλὸς, ἤγουν ἐπίχειρον, être garant, *farsi mallevadore*. §. γίνομαι, se faire, devenir, *farsi, diventare*.

Γινόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se fait, *colui ò colei che si fa*. §. τὸ γινόμενον ἐκ ἀπογίνεται, ce qui est fait, n'est pas à faire, *quel che è fatto, è fatto*.

Γινώσκω, P'. ἰξεύρω, savoir, *sapere*. §. γινώσκω, γνωρίζω, connoître, *conoscere*.

Γινώσκων, ουσα. μετ. ἰξεύρων, qui sait, *che sa*. §. γινώσκων, γνωρίζων, qui connoit, *che conosce*.

Γιούμα, γιουμαρίζω κτλ. ἰδὲ Γιούμα, γιουματίζω, κτλ.

Γκαΐδα, ὑσ. ἀσκοτζαμπάνα, cornemuse, *cornemusa, piva*.

Γκιουλὲς, οὐσ. coïon, *coglione*.

Γκοῦσα, ὑσ. ἡ γκοῦσα τῶν πετεινῶν, jabot, *gozzo degli uccelli*.

Γκρεμνίζω, κτλ. ἰδὲ Κρημνίζω, κτλ.

Γλάρος, ὑσ. foulque, macreuse, mouette, *folaga*.

Γλάστρα, γλαστρί, ὑσ. pot à mettre des fleurs, &c. *testo*.

Γλαφυρὸς, ἐπίθ. élegant, te. *elegante*.

Γλαφυρότης, ὑσ. élegance, *eleganza*.

Γλίπτω, ἰδὲ Βλέπω.

Γλήγωρα, γλήγορος, κτλ. ἰδὲ Ὀγλύγωρα, κτλ.

Γλῖνα, ὑσ. argille, *argilla*.

Γλινώδης, ἐπίθ. argileux, euse, *argilloso, sa*.

Γλύγλυ, glouglou, *gloglo*.

Γλυκὰ, ἐπίθ. doucement, *dolcemente*.

Γλυκάδα, οὐσ. douceur, *dolcezza*.

Γλυκάδι, ὑσ. τὸ γλυκάδι τῶν ζώων, fressure, *frattaglie*. §. γλυκάδια τῶν ὀρνίθων, abatis de volaille, *frattaglie*.

Γλυκαίνω, P'. Ἐν. adoucir, dulcifier, *addolcire, dolcificare*. §. γλυκαίνω, ἡμερόνω, καταπραΰνω, adoucir, radoucir, *addolcire, mitigare*. §. γλυκαίνω, γίνομαι γλυκὺς, s'adoucir, *dolcificarsi*. §. γλυκαίνω, γίνομαι ἥμερος, se radoucir, *mitigarsi*.

Γλυκαίνων, μετ. ἀρ. adoucissant, qui adoucit, *addolcitivo, che addolcisce*.

Γλύκαμα, οὐσ. adoucissement, *addolcimento, dolcificazione*. §. γλύκαμα τῷ καιροῦ, radoucissement, *mitigamento*.

Γλυκαμένος, η, ον. μετ. adouci, ie. *addolcito, ta.* καὶ μεταφ. radouci, ie. *raddolcito, ta. mitigato, ta*.

Γλυκανθεὶς, ἐσα, ἐν, μετ. adouci, ie, dulcifié, ée. *dolcificato, indolcito, ta*. καὶ μεταφ. ὅτις ἡμερώθη, adouci, ie. *raddolcito, ta*.

Γλυκάνισος, ὑσ. anis, *anice*. §. ἀρτύνω μὲ γλυκάνισον, ἢ βάνω γλυκάνισον, aniser, *coprir d'anici*. §. γλυκάνισος ζαχαρωμένος, anis sucrés, *anici in camicia*.

Γλυκαμώσος, ἐπίθ. douceâtre, doucereux, euse, *dolcigno, gna. sdolcinato, ta*.

Γλύκασμα, ἰδὲ Γλύκαμα.

Γλυκιά, ἰδὲ Γλυκά.

Γλυκὶ, ὑσ. ὁ σεληνιασμὸς, mal caduc, haut-mal, *mal caduco, epilessia*.

Γλυκίζω, ἰδὲ Γλυκαίνω.

Γλύκισμα, ὑσ. τὸ γλύκασμα, adoucissement, *addolcimento*. §. γλυκίσματα, διάφορα γλυκὰ πράγματα ζαχαράτα, καὶ ἄλλα, bonbon, friandises, dragées, confitures, *chiocche, confetture*.

Γλυκισμένος, ἰδὲ Γλυκασμένος.

Γλυκογογγύλη, ὑσ. chou navet, *carota*.

Γλυκοκάλαμον, ὑσ. casse, *cassia*.

Γλυκοκελάδισμα, οὐσιας. chant agréable des oiseaux, *canto soave degli uccelli*.

Γλυκοκέλαδος, ἐπίθ. oiseau qui chante agréablement, *uccello che canta soavemente*.

Γλυκοκελαδῶ, P'. chanter agréablement, *cantar soavemente*.

Γλυκοκοίμισμα, ὑσ. l'action de dormir paisiblement & agréablement, *il dormire tranquillamente, e soavemente*.

Γλυκοκοιμίζω, P'. faire endormir agréablement, *addormentare soavemente*.

Γλυ-

Γλυντιζω. s'amuser.

Γλυκοκοιμίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a fait endormir agréablement, *colui ἢ colei che ha addormentato soavemente*.

Γλυκοκοιμοῦμαι, Pʳ. dormir d'un bon sommeil, dormir agréablement, paisiblement, *dormire di buon sonno*, *dormire soavemente*.

Γλυκοκοιτάζω, Pʳ. faire les yeux doux, régarder tendrement, couver des yeux, régarder favorablement, de bon œil, *mirar con occhio affettuoso*, *far occhiolino*, *guardar di buon occhio*, *occhieggiare*, *riguardar teneramente*.

Γλυκοκοιτάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a régardé tendrement, *colui*, ἢ *colei che ha guardato teneramente*.

Γλυκόλαλα, ἐπίθ. affablement, *affabilmente*, *con affabilità*.

Γλυκολάλημα, ὑσ. l'action de parler affablement, *il parlar soavemente*.

Γλυκολαλιά, ὑσ. discours suave, affable, *discorso*, *parlare affabile*.

Γλυκόλαλος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui parle affablement, *colui ἢ colei che parla affabilmente*.

Γλυκολαλῶ, Pʳ. parler affablement, *parlare affabilmente*.

Γλυκολογία, ὑσ. affabilité dans les discours, *affabilità nel discorrere*.

Γλυκολόγος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est affable dans son discours, *colui ἢ colei che è affabile nel suo discorso*.

Γλυκομίλημα, γλυκομιλῶ κτλ. ἰδὲ Γλυκολάλημα, κτλ.

Γλυκόξινος, ἐπίθ. aigre-doux, ce. *agredolce*, *di mezzo sapore*.

Γλυκόπικρος, ἐπίθ. doux & amer, *dolciamaro*, *ra*.

Γλυκόρριζα, ὑσ. réglisse, herbe des Scythes, *regolizia*.

Γλυκὸς, ἐπίθ. doux, ce. *dolce*. §. γλυκὸς, ἥμερος, doux, souple, *blando*. §. γλυκὰ λόγια, paroles tendres, *parole tenere*. §. γλυκά, γλυκήσματα, conserve, *conserva*.

Γλυκόστομος, ἐπίθ. qui parle avec douceur, *che parla dolcemente*.

Γλυκύτζικος, ἐπίθ. douceâtre, *dolcigno*, *gna*.

Γλυκοτρυφερύτζικος, ἐπίθ. douillet, te. *morbidetto*, *ta*.

Γλυκοφίλημα, ὑσ. baiser de cœur, *baciozzo*.

Γλυκοφιλήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a baisotté, *colui ἢ colei che ha baciucchiato*.

Γλυκοφιλῶ, Pʳ. baisotter, baiser de cœur, *baciucchiare*.

Γλυκοφιλῶν, ὖσα, μετ. celui ἢ celle qui baise de cœur, *colui ἢ colei che baciucchia*.

Γλυκόφωνος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une voix douce, melodieuse, *colui ἢ colei che ha la voce dolce*, *melodiosa*.

Γλυκοχαιρέτιστος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui salue affablement, *colui ἢ colei che saluta affabilmente*.

Γλυκοχαιρετῶ, Pʳ. saluer d'une manière affable, *salutare con affabilità*, *caramente*.

Γλυκύς, ἰδὲ Γλυκός.

Γλυκύτατα, ἐπίρ. très-doucement, *dolcissimamente*.

Γλυκύτατος, ἐπίθ. très-doux, ce. *dolcissimo*, *ma*.

Γλυκύτερα, ἐπίρ. plus doucement, *più dolcemente*.

Γλυκύτερος, η, ον, ἐπίθ. plus doux, ce. *più dolce*.

Γλυκύτης, ὀυσ. douceur, *dolcezza*.

Γλυκύφωνος, ἰδὲ Γλυκόφωνος.

Γλυμμένος, η, ον. μετ. léché, ée. *leccato*, *ta*.

Γλύπτης, ὀυσ. sculpteur, *scultore*.

Γλυπτική, ὑσ. sculpture, *scultura*. §. γλυπτική, gravure, *intaglio*.

Γλυπτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de sculpteur, *scultorio*.

Γλυπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. sculpté, ée. *scolpito*, *ta*. *inciso*, *sa*. §. γλυπτά, images en sculpture, *imagini scolpite*.

Γλύσις, ἰδὲ Γλύτωμα.

Γλυστερὸς, ή, όν. ἐπίθ. glissante, te. *sdrucciolante*, *lubrico*, *ca*. *sdrucciolosο*, *sa*. §. τόπος γλυστερὸς, casse-cou, endroit glissant, *rompicollo*, *luogo lubrico*.

Γλυστήρ, ὀυσ. clystére, *serviziale*.

Γλύστρα, ὑσ. glissement, *sdrucciolamento*.

Γλυστρηματιά, ὑσ. glissade,

de, *sdrucciolo*, *sdrucciolamento*.

Γλυςρημα, ὐσ. l'action de glisser, *sdrucciolamento*, *lo sdrucciolare*.

Γλυςρήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a glissé, *colui ò colei che ha sdrucciolato*.

Γλυςρίδα, ούσ. pourpier, *portulaca*.

Γλύςρισμα, ἰδὲ Γλύςρημα.

Γλυςρῶ, P'. glisser, *sdrucciolare*. §. γλυςρῶ, ἤτοι κρυφίως ἐμβαίνω μέσα εἰς ἕνα τόπον, se coucher, *sdrucciolare*, *passar insensibilmente*. §. γλυςρῶ μεταφ. σφάλλω, faire un faux pas, *sdrucciolare*. §. γλυςρῶντας, en glissant, *sdrucciolando*. §. γλυςρῶ διὰ τὰ ψάρια, glisser, *sguizzare*.

Γλυςρώδης, ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolevole*.

Γλυςρωτὰ, ἐπίρ. en glissant, *sdrucciolone*.

Γλυςρωτὸς, ἰδὲ Γλυςρώδης.

Γλύτωμα, ὐσ. l'action d'éviter le danger, *scampamento*, *scampo*. §. γλύτωμα, ἐλευθέρωμα ἀπὸ τὴν σκλαβείαν, délivrance, *liberazione*. §. γλύτωμα τινὸς πράγματος, recousse, *ricuperamento*.

Γλυτωμένος, η, ον. μετ. evadé, ée. *sfuggito*, *ta*. *scampato*, *ta*. §. γλυτωμένος, ἐλευθερωμένος, délivré, ée. *liberato*, *ta*.

Γλυτώνω, P'. Ἐν. délivrer, *liberare*. §. γλυτώνω ὐδ. s'évader, éviter, *scampare*, *scansare*, *sfuggire*. §. καλὰ τὴν ἐγλύτωσα, j'en suis sorti à merveille, *l'ho scapolata bene*. §. γλυτώνω τινὰ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, recourre, *ricuperare*.

Γλυφάδα, ούσ. goût douceâtre, *gusto dolcigno*.

Γλυφαίνω, P'. rendre douceâtre, *render dolcigno*. §. γλυφαίνω, γίνομαι γλυφὸς, se rendre douceâtre, *farsi dolcigno*.

Γλυφὶς, ὐσ. γλυφίδιον, burin, *burino*. §. γλυφὶς ἢ χαραγματιὰ, coche, *tacca*.

Γλυφὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. douceâtre, *dolcigno*, *na*.

Γλύφω, P'. lécher, *leccare*, *lambire*.

Γλύψιμον, ὐσ. l'action de lécher, *lambimento*, *leccamento*.

Γλῶσσα, ὐσ. langue, *lingua*. §. γλῶσσα, διάλεκτος, langage, *lingua*, *linguaggio*. §. γλῶσσα βαρειὰ, langue difficile, *lingua difficile*. §. ἁπλὴ γλῶσσα, langue vulgaire, *lingua volgare*. §. αὐτὸς ὁ λόγος μὲ τρέχει εἰς τὴν γλῶσσαν, avoir un mot sur le bout de la langue, *aver in sulla punta della lingua*. §. μοῦ ἐβγαίνει πολλὴ γλῶσσαν, ἤτοι μοὶ ἀποκρίνεται μὲ αἰσχυντίαν, il me répond effrontément, *mi risponde sfacciatamente*. §. γλῶσσα πασὴ χοίρου, languier, *lingua di porco seccata*. §. γλῶσσας μανίχι θαλάσσης, mole, *molo*. §. γλῶσσα ψάρι, sole, *soglia*. §. γλῶσσα τοῦ ζυγιοῦ, languette d'une balance, *lingua*. §. μικρὴ γλῶσσα, petite langue, *linguetta*.

Γλωσσαρᾶς, ὐσ. ἀρ. babillard, *linguacciuto*.

Γλωσσαροῦ, ὐσ. θηλ. babillarde, *linguacciuta*.

Γλωσσᾶς, καὶ θηλ. γλωσσοῦ, ἰδὲ Γλωσσαρᾶς.

Γλωσσαλγὴς, ἐπίθ. médisant, te. langue mordante, *lingua mordace*, *lingua che taglia e fora*, *lingua tabana*.

Γλωσσαλγία, ὐσ. médisance, *maldicenza*.

Γλωσσίδι, ὐσ. τὸ γλωσσίδι τῆς καμπάνας, battant, marteau d'une cloche, *batacchio*, *battaglio*. §. γλωσσίδι τοῦ αὐλοῦ, languette, *chiave d'un istromento da fiato*. §. γλωσσίδι τοῦ ζυγιοῦ, languette, *ago della bilancia*. §. γλωσσίδι τοῦ μύλου, traquet, *battagliuolo di mulino*.

Γλωσσοδέτι, ούσ. le frein de la langue, *filetto*, *scilinguagnolo*.

Γλωσσοτζόδης, ἐπίθ. bègue, *scilinguato*.

Γλωσσοφίλημα, ὐσ. baiser lascif, *bacio lascivo*.

Γλωσσοφιλῶ, P'. baiser lascivement, *baciare lascivamente*.

Γνάμμα, ούσ. apprêt des cuirs, *concia*.

Γναμμένος, η, ον. ἐπίθ. apprêté, ée. *conciato*, *ta*.

Γνέφαλον, ὑσιας, bourre, *borra*.

Γναφεῖον, ὑσ. foule, *purgo, gualchiera*.

Γναφεὺς, ὑσ. foulon, *purgatore*.

Γναφὴ, ὑσ. l'action de fouler les draps, *il purgare i panni*.

Γνέθω, P. filer, *filare*.

Γνέμα, ὑσ. τὸ γνέσιμον, filage, *il filato*. §. γνέμα, τὸ γνέψιμον, signe, *accennamento*.

Γνεμμένος, η, ον. μετ. filé, ée. *filato, ta*.

Γνέσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a filé, *colui ò colei che ha filato*.

Γνέσιμον, ὑσ. filage, filure, *il filato*. §. γνέσιμον, l'action de filer, *il filare*.

Γνεσμένος, ἴδε Γνεμμένος.

Γνέψιμον, ὑσ. signe, l'action de faire des signes, *accennamento*.

Γνέφω, P. faire signe, *accennare*.

Γνήσια, ἐπίρ. ingenuement, *ingenuamente*.

Γνήσιος, ια, ον. ἐπίθ. véritable, *vero, ra. genuino, na*. §. γνήσιος, ἄδολος, ἀπονήρευτος, ἁπλῆς, ingenu, ue. *ingenuo, ua*.

Γνησιότης, ὑσ. ingenuité, *ingenuità*.

Γνώμη, ὑσ. avis, *avviso*. §. γνώμη, δόξα, maxime, *massima*. §. γνώμη, sentence, *sentenza*. §. αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, c'est mon sentiment, c'est mon opinion, *quest' è la mia opinione*. §. γνώμη, suffrage, *suffragio*.

Γνωμικὸν, ἡ, όν. ἐπίθ. prudent, te. avisé, ée. sage, judicieux, euse. *prudente, saggio, ia. giudizioso, sa*.

Γνωμικὰ, ἐπίρ. avec prudence, *prudentemente*.

Γνωμολογία, ὑσ. discours sententieux, *discorso sentenzioso*.

Γνωμολογικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui parle sententieusement, *che parla sentenziosamente*.

Γνωμολογῶ, P. parler sententieusement, *parlare sentenziosamente*.

Γνώμων, γνώμονας, ὑσιας. gnomon, équerre, *squadra, gnomone*. γνώμων, χεράκι, λειρίζι, régle, *riga, rigolo*.

Γνωρίζων, μετ. ἐνρ. connoissant, qui connoît, *conoscente, che conosce*. §. γνωρίζων, ὁ ἔχων εἴδησιν τινὸς πράγματος, connoisseur, *conoscitore*.

Γνωρίζω, P. connoître, *conoscere*. §. γνωρίζω, ἰξεύρω ἕνα πρᾶγμα, ἔχω εἴδησιν, se connoître en quelque chose, *conoscersi, aver cognizione*. §. γνωρίζοντας, connoissant, *conoscendo*. §. ἀφ' ὃ τὸν ἐγνώρισε, après l'avoir connu, *dopo averlo conosciuto*.

Γνωριμιὰ, ὑσ. connoissance, *conoscenza*. §. δὲν ἔχω γνωριμιὰν μαζί του, je n'ai aucune connoissance avec lui, *non ho alcuna conoscenza con esso lui*.

Γνώριμος, η, ον. ἐπίθ. homme de connoissance, *conoscente*. §. ἔχω πολλοὺς γνωρίμους, j'ai bien des connoissances, *ho molte conoscenze*.

Γνωρίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a connu, *colui ò colei che a conosciuto*.

Γνώρισις, Γνώρισμα, ὑσ. connoissance, *conoscenza, conoscimento*.

Γνωρισμένος, η, ον. μετ. connu, ue. *conosciuto, ta*.

Γνωρισμὸς, ὑσ. l'action de connoître, *il conoscere, conoscimento*.

Γνωριστὴς, ὑσ. connoissant, connoisseur, *conoscente, conoscitore*.

Γνῶσις, ὑσ. φρονιμάδα, prudence, *prudenza*. §. γνῶσις, μάθησις, science, savoir, *sapere, scienza*. §. γνῶσις, εἴδησις, connoissance, *cognizione*.

Γνωστικὰ, ἐπίρ. sensément, prudemment, judicieusement, *sensatamente, assennatamente, giudiziosamente*.

Γνωστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sensé, ée. prudent, te. avisé, ée. *assennato, ta. sensato, ta. giudizioso, sa*. §. γνωστικὸς, ὅτις πολιτεύεται μὲ γνῶσιν, circonspect, te. *cauto, ta*.

Γνωστικώτατα, ἐπίρ. très-sensément, très-prudemment, *prudentissimamente*.

Γνωστικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-judicieux, euse. très sage, *giudiziosissimo, ma. sensatissimo, ma*.

Γνωστικώτερα, ἐπίρ. plus prudemment, *più prudentemente*.

Γνω-

Γνωστικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus prudent, te. *più prudente*.

Γνωστὸς, ή, όν. ἐπίθ. connu, ue. *noto, ta*. §. γνωστὸν κάμω, faire savoir, avertir, *far sapere, far avvisare*.

Γόβα, ἡσ. κοντύρα, pantoufle, *pantofola*.

Γογγύδα, ἡσ. raifort, *ravano*.

Γογγύζω, P'. grogner, gronder, *borbottare, brontolare*. §. γογγύζω, murmurer, *mormorare*.

Γογγύλη, ἴδε Γογγύδα.

Γόγγυσμα, ἡσ. murmure, *mormorio, borbottamento*.

Γογγυστὴς, ἡσ. criard, *gridatore*. §. γογγυστὴς, ὅστις παραπονεῦται, μυρμυριστὴς, grogneur, murmureur, *borbottatore, mormoratore*.

Γογγυστικὰ, ἐπίῤ. en murmurant, *mormorando*.

Γογγυστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de murmure, *di mormorio*.

Γόης, ἡσ. charmeur, enchanteur, sorcier, *stregone, mago, incantatore*.

Γοητεία, ἡσ. charme, enchantement, ensorcellement, sorcellerie, *incantesimo, ammaliamento, stregheria*.

Γοητεύω, P'. charmer, enchanter, ensorceler, *incantare, ammaliare, affatturare*.

Γομάρι, ἡσ. âne, baudet, *asino, somaro*. §. γομάρι μεγάλο, ὁ ἀμαθὴς, μεγαλομάδης, un souche, âne, sot, *baccellone, stupido, asinaccio*. §. γομάρι εἰς τὸ ὁποῖον γυβεντίζουν, pilori, *berlina*. ὅθεν γυβεντίζω εἰς τὸ γομάρι, exposer au pilori, *esporre alla berlina*. §. γυβεντίζομαι εἰς τὸ γομάρι, être exposé au pilori, être mené à cheval sur un âne, *esser esposto in berlina, andar sull' asino*. §. αὐτὸς εἶναι τὸ γομάρι τῆς χώρας, il est le souffre douleur, le cheval de bât, *egli è l' asino, la soma della villa*. §. ἕνα γομάρι, ἕνα φορτίον, une charge, une ânée, *una soma, la carica d' un asino*.

Γομαράκι, ἡσ. ânon, petit âne, *asinello*.

Γομαρίσικα, ἐπίῤ. lourdement, sottement, *asinescamente*.

Γομαρίσικος, ἐπίθ. d'âne, *d' asino, asinesco, asinino*.

Γομαροσύνη, ουσ. ânerie, *asinaggine, asinità*.

Γομαρίζω, P'. traiter quelqu'un en âne, *trattar qualcheduno da asino*. §. γομαρίζω, φέρομαι ἀπάνθρωπα, ὡς γομάρι, agir en âne, *agire da asino*.

Γόμι, ἡσ. gomme, *gomma*.

Γόνα, ἡσ. genou, *ginocchio*. §. μικρὸν γόνα, petit genou, *ginocchietto*.

Γονατάκι, ἡσ. petit genou, *ginocchietto*.

Γονατίζω, P'. agenouiller, plier les genoux, se mettre à genoux, être à genoux, *inginocchiarsi, mettersi a ginocchio, piegar le ginocchia*.

Γονατίζων, ουσ, μετ. Ἐν. celui qui agenouille, *colui ò colei che inginocchia, che fa inginocchiare*. §. γονατίζων, celui ou celle qui s'agenouille, qui plie les genoux, *colui ò colei che s' inginocchia*.

Γονατίσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a plié les genoux, *colui ò colei che si è inginocchiato*.

Γονάτισμα, ἡσ. genuflexion, *genuflessione, inginocchiata*.

Γονατισμένος, η, ον. μετ. qui est à genoux, agenouillé, ée, *inginocchiato, ta*.

Γονατιστὰ, ἐπίῤ. à genou, *ginocchione, ginocchioni*.

Γονατιστήρι, ἡσ. agenouilloir, *inginocchiatojo*.

Γονατιστὴς, ἡσ. qui s'agenouille, *che s' inginocchia*.

Γονατιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui est à genoux, qui est agenouillé, ée, *che ginocchioni*.

Γόνατον, ἴδε Γόνα.

Γονεὺς, ἡσ. parent, *parente*. §. οἱ γονεῖς, le père & la mère, *i genitori*. §. εἶμαι ἀπὸ καλοὺς γονεῖς, être de bonne maison, *essere di buona casa*.

Γονὴ, ἡσ. géniture, *prole*.

Γονικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient aux parents, *che appartiene a' genitori*. τὰ γονικὰ, ce qu'on a hérédité du père & de la mère, patrimoine, *quel che qualcuno ha ereditato da' genitori, patrimonio*.

Γο-

Γονυκλισία, ἡσ. génuflexion, *genuflessione*.

Γοργά, ἐπίῤ. vîte, vîtement, *presto*, *velocemente*.

Γοργοκάμηλος, ἡσ. dromadaire, *dromedario*.

Γοργὸς, ἐπίθ. vîte, *veloce*.

Γοργότερος, η, ον. ἐπίθ. plus vîte, *più veloce*.

Γοργότης, ἡσ. vîtesse, *velocità*.

Γούβα, ἰδὲ Γόβα.

Γουιάζω, ἰδὲ Χουιάζω.

Γουδί, ἡσ. pile, mortier, *pila*, *mortajo*. §. κοπανίζω εἰς τὸ γουδί, piler, *pestare*. §. γουδί, εἰς τὸ ὁποῖον κοπανίζουν ζάχαρι, πιπέρι, κτλ. égrugeoir, *mortajetto*.

Γουδοχέρι, ἡσ. pilon, *pestello*.

Γούλα, γουλιάρης, κτλ. ἰδὲ Λαιμαργία, λαίμαργος, κτλ.

Γούμενα, ουσ. cable, *gomena*.

Γούμι, ἰδὲ Γόμι.

Γουμπερι, ἡσ. ψάρι, brochet, *luccio*.

Γοῦνα, ἡσ. fourrure, pelisse, *pelliccia*.

Γουναράδικον, ἡσ. peleterie, *pellicceria*.

Γουναρης, ἡσ. pelletier, *pelliciajo*. §. γούναρης, ὅσις πωλεῖ γουναρικά, fourreur, *pellicciajo*.

Γουναρική, ἡσ. ἡ γουναρικὴ τέχνη, pelleterie, *pellicceria*.

Γουναρικὸν, ἡσ. pelletiere, *pellice*. §. γουναρικὸν τόπος ὅπου πωλοῦν γουναρικά, pelleterie, *pelliccería*.

Γοῦπα, ἡσ. goujon, *ghiozzo*.

Γούργουρας, ἡσ. gosier, *gorgia*, *gorgozzuolo*.

Γούρνα, ἡσ. larmier, gouttière, *grondaja*, *gocciolatojo*.

Γουρούνα, ἡσ. truie, *porca*, *scrofa*. §. γουρούνα λέγεται καὶ διὰ τὴν ἄτιμον, ποταπὴν, μουρδάρισσαν γυναῖκα, truie, *porca*. §. ἡ γουρούνα ἐγέννησε, la truie a cochonné, *la scrofa ha fatto i porcelli*.

Γουρουνάκι, ἡσ. petit cochon, *porcello*, *porcelletto*, *porcellino*. §. γουρουνάκια τοῦ λαιμοῦ, κτλ. écrouelles, *scrofole*. §. γεμάτος ἀπὸ γουρουνάκια, rempli d'écrouelles, *ingavinato*.

Γουρούνι, ἡσ. porc, cochon, *porco*. §. γουρούνι, ὁ ἀχρεῖος, ὁ μουρδάρης, un grand vilain, un grand cochon, *un porco*, *porcaccio*.

Γουρουνήσιος, ἐπίθ. de cochon, *porcino*.

Γουρουνοβοσκὸς, ἐπίθ. porchet, gardeur de cochons, *porcajo*, *porcaro*.

Γουρουνομάνδρα, ἡσ. étable à cochons, toit à cochons, *porcile*.

Γουρουνόπουλον, ἡσ. pourceau, cochon de lait, *porcelletto*, *porcellino*.

Γουρουνοπρόσωπος, ἐπίθ. qui a le visage comme le museau de cochon, *che ha il viso come il grifo del porco*.

Γουρουνόσταυλος, ουσ. étable à cochons, *porcile*. §. λέγεται καὶ τόπος μουρδάρικος, taudis, vilain, lieu, *porcile*.

Γουρουνότριχα, ἡσ. soie de porc, *setola di porco*.

Γουρουνόψαρον, ἡσ. dauphin, *delfino*.

Γουσάρω, ἰδὲ Νοσιμεύομαι, ἡδύνομαι.

Γουστερίτζα, ουσ. lézard, *lucertola*, *ramarro*.

Γόφος, ἡσ. hanche, *anca*.

Γραῖα, ἡσιας. vieille, *vecchia*.

Γραιγάλης, ἡσιας. ἄνεμος, nord-est, *Greco*.

Γράμμα, ἡσ. écrit, *scritto*. §. γράμμα, ψηφί, lettre, *lettera*. §. γράμματα, ἐπιστῆμαι, μαθήματα, lettres, *lettere*. §. τὰ ἱερὰ γράμματα, les saintes lettres, *le sagre lettere*. §. κατὰ γράμμα, littéralement, *letteralmente*. §. συστατικὸν γράμμα, lettre de recommandation, *lettera di raccomandazione*. §. μὲ γράμμα, ἐγγράφως, par écrit, *in iscritto*.

Γραμματάκι, ουσ. billet, *biglietto*, *viglietto*.

Γραμματική, ουσ. grammaire, *grammatica*. §. κατὰ τὴν γραμματικὴν, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς, grammaticalement, *grammaticalmente*.

Γραμματικὸς, ἐπίθ. scribe, *scriba*.

Γραμματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. grammatical, *grammaticale*. §. γραμματικὸς, ἡσ. ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν γραμματικὴν, ὁ διδάσκων τὴν γραμματικὴν, κτλ. grammairien, *grammatico*. §. γραμματικὸς, ὁ γραφιάρης, écrivain, teneur de

Γραπτος.
Γραμματοδιδασκαλος.

de livres, *scrivano*, *scritturale*.

Γραμματισμένα, ἐπίρ. scientifiquement, *scientificamente*.

Γραμματισμένος, η, ον. ἐπίθ. lettré, ée. *letterato*, *ta*.

Γραμματοθήκη, ουσ. porte-feuille, *portafogli*.

Γραμματοκομιστής, γραμματοφόρος, ουσιας. porte lettre, *portalettere*.

Γραμματοφυλάκιον, ουσιας. étudiole, serre-papiers, *scrittojo*, *studiolo*.

Γραμμένα, ἐπίρ. par écrit, *in iscritto*.

Γραμμένος, η, ον, μετ. écrit, ite. *scritto*, *ta*. §. τὸ γραμμένον, ἡ εἱμαρμένη, le destin, *il destino*.

Γραμμὴ, ουσ. ligne, *linea*. §. κατὰ γραμμὴν, ἤτοι ἴσια, a linea, *a linea*.

Γρασίδι, ουσιας. bernage, *ferrana*.

Γρατζουνίζω, Pʳ. égratigner, *sgraffiare*.

Γρατζουνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui égratigne, *colui ἢ colei che sgraffia*.

Γρατζουνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a égratigné, *colui ἢ colei che ha sgraffiato*.

Γρατζούνισμα, ουσ. égratignure, *sgraffiatura*, *sgraffio*.

Γρατζουνισμένος, η, ον. μετ. égratigné, ée. *sgraffiato*, *ta*.

Γραφεὺς, ουσιας. écrivain, *maestro di scrittura*.

Γραφεῖον, ουσ. pinceau, *pennello*.

Γραφὴ, ουσ. lettre, *lettera*. §. γραφὴ, τὸ γράψιμον, écriture, *scrittura*. §. ἡ ἁγία γραφὴ, l'écriture sainte, *la santa scrittura*.

Γραφιάρης, ουσ. écrivain, téneur de livres, *scrivano*, *scritturale*.

Γραφικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'écriture, *che appartiene alla scrittura*, *scrittorio*. §. γραφικὸς κάλαμος, la plume, *penna*.

Γραφίτζα, ουσ. petite lettre, billet, *letterina*, *biglietto*.

Γράφουσα, μετ. θηλ. celle qui écrit, *colei che scrive*.

Γράφω, Pʳ. écrire, *scrivere*. §. γράφω τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστολῆς, dater, *scriver la data*.

Γράφων, μετ. celui qui écrit, *colui che scrive*, *scrivente*.

Γράχος, ουσ. pois, *pisello*.

Γράψας, μετ. ἀρ. celui qui a écrit, *colui che ha scritto*.

Γράψασα, μετ. θηλ. celle qui a écrit, *colei che ha scritto*.

Γράψιμον, ουσ. écriture, *scrittura*. §. γράψιμον, τὸ γράφειν, l'action d'écrire, *scrizione*, *l'azione di scrivere*. §. ἀλλάζω τὸ γράψιμόν μου, déguiser l'écriture, *contraffare il carattere*.

Γρεμνίζω, ἰδὲ Κρημνίζω.

Γρέμπανος, ουσ. lieu escarpé, précipice, *luogo scosceso*.

Γριμπανότοπος, ἰδὲ Γρίμπανος.

Γρεντιὰ, ουσιας. poutre, *trave*. §. μικρὴ γρεντιὰ, poutrelle, *travicello*. §. μεγάλη γρεντιὰ, grosse poutre, *travone*.

Γρίλλωμα, ουσιας. l'action d'écarquiller les yeux, *lo spalancar gli occhi*.

Γριλλωμένος, ἐπίθ. μάτια γριλλωμένα, des yeux éraillés, *occhi sciarpellati*.

Γριλλώνω, Pʳ. érailler les yeux, écarquiller les yeux, *sciarpellare*, *spalancar gli occhi*.

Γριλλώσας, σασα. μετ. ὅστις ἐγρίλλωσε τὰ μάτια, celui ἢ celle qui a écarquillé les yeux, *colui ἢ colei che ha spalancato gli occhi*.

Γρινιάζω, Pʳ. gronder, *rampognare*.

Γρινιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui gronde, grondeur, euse. *colui ἢ colei che rampogna*, *che grida*, *sgridatore*, *trice*.

Γρινιάρης, ουσ. grondeur, *rampognoso*, *sa*.

Γρίνιασμα, ουσ. gronderie, *rampogna*.

Γρινιασμένος, η, ον. ἐπίθ. grondé, ée. *rampognato*, *ta*.

Γρινιαστὴς, ουσ. grondeur, *rampognatore*, *sgridatore*.

Γρῖφος, ουσ. ambages, *ambage*.

Γροθιὰ, ουσιας. χαστουκιά, coup de poing, gourmade, *sgrugnata*, *cazzotto*, *gorontolo*. §. μεγάλη γροθιὰ, un grand coup de poing, *punzone*.

Γροθίζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui daube, qui

Γρεναδιρος.
Γραωδης.
Γριφωδης.

qui donne des coups de poing, colui ò colei che cazzotta, che da de' pugni.

Γροθίζω, γροθοκοπῶ, P. sangler, donner des coups de poing, dauber, *dar de' pugni, menar de' pugni, cazzottare, garontolare.*

Γροθίτας, τασα. μετ. celui ò celle qui a donné des coups de poing, *colui ò colei che ha dato de' pugni.*

Γρόθος, ὁυ. poing, *pugno.*

Γρῦ, ἐν χάνει, δὲν ἀνοίγει γρῦ, il n'a pas ouvert la bouche, *non ha fatto motto.*

Γρίκημα, ὁυ. τὸ ἄκουσμα, τὸ ἀκόειν, l'ouir, l'action d'écouter, *ascoltamento.* §. γρίκημα, τὸ καταλαμβάνειν, l'action d'entendre, *intendimento.*

Γρικημένος, η, ον. ἐπίθ. entendu, ue. écouté, ée. *inteso, sa. ascoltato, ta.* §. γρικημένος, νοηθεὶς, entendu, ue. compris, ise. *compreso, sa. inteso, sa.*

Γρικήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a écouté, *colui ò colei che ha ascoltato.*

Γρίκησις, ὁσεως. l'action d'écouter, *ascoltamento.*

Γρικητὴς, ὁυ. celui qui écoute, *ascoltatore.* §. γρικητὴς, ὅστις καταλαμβάνει, celui qui entend, qui comprend, *intenditore.*

Γρικῶ, P. ἀκέω, ouïr, écouter, *udire, ascoltare.* §. γρικῶ, καταλαμβάνω, comprendre, entendre, *intendere, capire.* §. ἡμεῖς ἐγρικηθήκαμεν μαζὺ, nous nous sommes entendus, nous sommes d'accord, *ci siamo intesi, siamo d'accordo.* §. γρικῶντας, écoutant, *ascoltando.* §. ἀμέσως ὅπου ἐγρίκησε τὴν φωνήν του ἔφυγε, si tôt qu'il a entendu sa voix, il s'en fuit, *subito intesa la sua voce, se ne fuggì.*

Γρικῶν, ὁσα. μετ. celui ò celle qui écoute, *colui ò colei che ascolta.*

Γρύλλος, ὁυ. grillon, *grillo.*

Γρυλλώνω, ἴδε Γελλώνω.

Γρύφων, γρύφωνας, ὁνος. griffon, *grifone.*

Γυαλᾶς, ὁυ. vitrier, verrier, *vetrajo.*

Γυαλὶ, ὁυ. verre, *vetro.* §. γυαλὶ, ποτῆρι, verre, *bicchiere.* §. τὰ γυαλιὰ τῶν παραθυρῶν, vitre, *vetriera.* §. βάνω γυαλιὰ εἰς ἕνα παράθυρον, vitrer, *invetriare.* §. γυαλιὰ τῆς μύτης, ἢ τῶν ματιῶν, lunette, besicles, *occhiale, occhiali.*

Γυαλίζω, P. brunir, polir, lisser, *imbrunire, pulire, lisciare, brunire, lustrare.* §. γυαλίζω, reluire, *risplendere.*

Γυαλίζων, ουσα. μετ. ὅπου γυαλίζει ἕνα πρᾶγμα, celui ò celle qui polit, qui lisse, *colui ò colei che liscia, pulisce.* §. γυαλίζων, ὅπου γυαλίζει, λάμπει, luisant, te. *lucente, risplendente.*

Γυαλίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a poli. qui a lissé, *colui che ha lisciato, polito.*

Γυάλισμα, ὁυ. τὸ γυαλίζειν, l'action de polir, polissure, *lisciamento, lustramento.* §. γυάλισμα, τὸ γυαλιστρὸν, poliment, polissure, brunissage, *brunitura, pulitura.*

Γυαλισμένος, η, ον. μετ. bruni, ie. lustré, ée. poli, ie. *imbrunito, ta. lustrato, ta. pulito, ta. brunito, ta.*

Γυαλιστερὸς, ή, όν. ἐπίθ. lissé, ée. poli, ie. *liscio, a. lustro, ra.* §. τὸ γυαλιστερὸν τινὸς πράγματος, le poli de quelque chose, *lisciezza.*

Γυαλιστῆρι, ὁυ. polissoir, *lisciatojo.* §. γυαλιστῆρι τῶν παπουτζίδων, bizègle, *bisegolo, lisciapiante.* §. γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα, brunissoir, *brunitojo.*

Γυαλιστὴς, ἐπίθ. polisseur, euse. *pulitore.*

Γυαλιστὸς, ή, όν. ἐπίθ. lustré, ée. *lustro, ra.*

Γυμνὰ, ἐπίρ. à nu, *nudamente, alla scoperta.*

Γυμνάζουσα, μετ. θηλ. celle qui exerce, *colei che esercita.*

Γυμνάζω, P. exercer, *esercitare.* §. γυμνάζω εἰς τὰ πολεμικὰ, aguerrir, *agguerrire.* §. γυμνάζομαι, s'exercer, *esercitarsi.*

Γυμνάζων, μετ. ἀρ. celui qui exerce, *colui che esercita.*

Γυ-

Γυμναζόμενος, ἐπίθ. qui s'exerce, esercitante, che si esercita.

Γυμνάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a exercé, colui o colei che ha esercitato.

Γυμνάσιον, ου. gymnase, ginnasio.

Γυμνασιάρχης, ου. gymnasiarque, ginnasiarca.

Γύμνασις, ουσ. exercice, esercizio.

Γύμνασμα, ου. exercice, esercizio. §. γύμνασμα, τὸ γυμνάζεσθαι, l'action d'exercer, de s'exercer, esercitamento.

Γυμνασμένος, η, ον, μετ. exercé, ée, esercitato, ta.

Γυμναστής, ου. gymnaste, maestro di esercizj ginnastici. §. γυμναστής, ὁ γυμνάζων, qui exerce, esercitatore.

Γυμναστικός, ή, όν, ἐπίθ. qui s'exerce, esercitativo, va. §. γυμναστικός, appartenant à la gymnastique, ginnastico. §. ἡ γυμναστική, la gymnastique, la ginnastica, la ginnica.

Γυμνόποδες, ἐπίθ. qui va nu-pieds, dechaussé, ée, scalzo, za. sgambucciato, tai.

Γυμνός, ή, όν. ἐπίθ. nu, nue, nudo, da. ignudo, da.

Γυμνότης, ητος. nudité, nudità.

Γύμνωμα, ατος. nudité, nudità. §. γύμνωμα, l'action de dépouiller, de déshabiller, spogliamento, lo spogliare.

Γυμνωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été déshabillé, depouillé, colui o colei ch'è stato spogliato.

Γυμνωμένος, η, ον. μετ. nu, ue. ignudato, ta. §. γυμνωμένος, γδυμένος, deshabillé, ée, dépouillé, ée. spoglio, ia. spogliato, ta. §. γυμνωμένος ἀπὸ τοὺς λῃστάς, dévalisé, ée, svaligiato, ta.

Γυμνώνω, Pr. déshabiller, dépouiller, ignudare, spogliare, disnudare. §. γυμνώνω, λῃστεύω, détrouster, assassinare, spogliar sulla strada.

Γυμνώνων, ωσα. μετ. celui ou celle qui dépouille, colui o colei che ignuda, che spoglia.

Γυμνώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a dépouillé, déshabillé, colui o colei che ha spogliato, ignudato.

Γύμνωσις, εως. nudité, nudità. §. γύμνωσις, γδύσιμον, l'action de dépouiller, spogliamento.

Γυναῖκα, ου. femme, donna. §. μεγάλη γυναῖκα, une grosse femme, donnona. §. γυναικοχαλῆς ζωῆς, femmelette, berghinella.

Γυναικαδέλφη, ουσ. belle sœur, cognata.

Γυναικαδελφός, ου. μικρὸς γυναικάδελφος, jeune beau-frère, giovine cognato.

Γυναικάδελφος, ου. beau-frère, cognato.

Γυναικεῖος, ἐπίθ. de femme, femminino, da,

Γυναικεῖον, ου. ginécée, ginecee, femminiera.

Γυναικεῖα, ἐπίρ. en femme, à la manière des femmes, donnescamente, femminescamente.

Γυναικίζω, Pr. efféminer, effemminare.

Γυναικίσια, γυναικίσιος, ἰδὲ Γυναικεῖος.

Γυναικίτζα, ου. μία μικρὴ κ' νόστιμη γυναῖκα, jolie petite femme, femminetta.

Γυναικίτι, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυναικοκρατεία, ου. gynécocratie, ginecocrazia.

Γυναικοκρατοῦμαι, Pr. κυβερνοῦμαι ἀπὸ τὰς γυναῖκας, être conduit par des femmes, esser governato dalle donne.

Γυναικολατρεύω, Pr. faire le damoret, courtiser les femmes, galantiser, faire l'amour, donneggiare, cicisbeare, donneare, ganzare, far il zerbino.

Γυναικολάτρης, ου. damoret, galant, godelureau, zerbino, che fa il galante, civettone, cicisbeo, damerino, ganimede.

Γυναικοῦλα, ουσ. κοντὴ γυναῖκα, femmelette, donnicciuola, donnicciuola, berghinella. §. γυναικοῦλα, μικρὴ γυναῖκα, petite femme, donnicina, donnina.

Γυναικώδης, ἐπίθ. efféminé, ée, effemminato, ta.

Γυναικεῖν, ἰδὲ Γυναικεῖον.

Γυνή, ἰδὲ Γυναῖκα.

Γύπας, ου. vautour, avoltojo.

Γύρεμα, ου. recherche, r'a-

l'action de rechercher, *cercamento, il cercare.*

Γυρδμένος, η, ον. μετ. recherché, ée. cherché, ée. *cercato, ta. ricercato, ta.*

Γυρδίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui cherche, qui recherche, *colui ῆ colei che cerca, che ricerca.*

Γυρδιών, ὀσα. μετ. celui ῆ celle qui recherche, *colui ῆ colei che cerca.*

Γυρδιτής, ὀσ. chercheur, qui cherche, qui recherche, *cercatore, che cerca, che ricerca.*

Γυρδίω, Pʳ. chercher, rechercher, *cercare, ricercare.*

Γυρίζω, Pʳ. retourner, *ritornare.* §. γυρίζω, ξεμακραίνω, détourner, *frastornare.* §. γυρίζω ὀπίσω, ὀπισθοδρομῶ, reculer sur ses pas, *retrocedere.* §. γυρίζω, κάμνω ἕνα γύρον, faire un tour, *far un giro.* §. γυρίζω, στρέφομαι ᾗ στρέφω, tourner, *girare.* §. δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῖον μέρος νὰ γυρίσῃ, il ne sait de quel côté se tourner, *egli non sa da qual parte rivolgersi.* γυρίζω ἐδῶ ᾗ ἐκεῖ, tournoyer, *girandolare.* §. γυρίζω, tourner, retourner, *girare, rivoltare, voltare.* §. γυρίζω ἀνάποδα, renverser, *rivoltare.* §. γυρίζω ὀπίσω, τὸ ἐπιστρέφω, restituer, rendre, *restituire.* §. γυρίζω τὸν κόσμον, voyager, *viaggiare, girare il mondo.*

Γυρίσας, σασα. μετ. ὅστις ἐγύρισε ἕνα πρᾶγμα, celui ῆ celle qui a tourné, *colui ῆ colei che ha girato.* §. γυρίσας, ἐπιστρέψας, ὁποῦ ἦλθεν ὀπίσω, celui ῆ celle qui est retourné, *colui ῆ colei ch' è ritornato.* §. γυρίσας, ἐπιστρέψας, ὁποῦ ἔδωκεν ὀπίσω, celui ῆ celle qui a restitué, *colui ῆ colei che ha restituito.*

Γύρισμα, ὀσ. ἐπιστροφή, retour, *ritorno.* §. γύρισμα, γύρος, tournée, *giravolta.* §. γύρισμα, τὸ γύρισμα τριγύρω, tournoiement, *giramento.* §. γύρισμα, ἐπιστροφή, δόσιμον ὀπίσω, restitution, *restituzione.*

Γυρισμένος, η, ον. μετ. ὅστις ἐπίστρεψε, ἐγύρισεν ὀπίσω, retourné, ée. qui est de retour, *ritornato, ta. ritornatore.* §. γυρισμένος, γυρισμένος γύρω, tourné, ée. *girato, ta.* §. γυρισμένος εἰς ἕνα μέρος, tourné, ée. *voltato, ta.* §. γυρισμένος, ὁποῦ ἐπιστρέφθη ὀπίσω, restitué, ée. *restituito, ta.*

Γυριστά, ἐπίρ. en tournoyant, *girando.*

Γυριστής, ὀσ. tournant, *che gira, che volta.* §. γυριστής, ὅστις δίδει ὀπίσω, qui restitue, *che restituisce.*

Γυριστικός, ή, όν. ἐπίθ. εὔκολος εἰς τὸ νὰ γυρίσῃ, aise à tourner, *girevole.* §. γυριστικός, qu'on doit restituer, *che si deve restituire.*

Γύρος, ὀσ. détour, *giro.* §. γύρος, tour, *giro, girata.* §. γύρος, ὁ τριγύρω τόπος, tour, *circuito.* §. κάμνω ἕνα γύρον, faire un tour, *far un giro.*

Γύρω, ἐπίρ. à l'entour, *all' intorno.*

Γύφτος, ἐπίθ. égyptien, *zingano.* §. γύφτος, φιλάργυρος, αἰσχροκερδής, chiche, taquin, *spilorcio.*

Γυφτιά, ὀσ. ladrerie, taquinerie, lésine, avarice extrême, *spilorceria, avarizia smoderata.*

Γύψος, ὀσ. gypse, plâtre, stuc, *gesso, stucco.*

Γυψώδης, ὀσ. platreux, euse. gypseux, euse. *gessoso, sa. della natura del gesso.*

Γύψωμα, ὀσ. l'action de plâtrer, *l'ingessare.*

Γυψωμένος, η, ον. μετ. platré, ée. *ingessato, ta.*

Γυψώνω, Pʳ. plâtrer, *ingessare.*

Γυψωτής, ὀσιας. celui qui plâtre, *colui che ingessa.*

Γωνία, ὀσ. angle, *angolo.* §. γωνία, ἡ ἀγκωνή, coin, *angolo, canto.* §. γωνία, ἡ πυροστιά, χάμινος, feu, foyer, *fuoco, focolare, cammino.* §. μικρὴ γωνία, petit angle, petit coin, *angoletto, cantuccio.*

Γωνιάρικος, ἐπίθ. anguleux, *angolosa.*

Γωνιώδης, ἐπίθ. angulaire, *angolare.*

Δ

Δά μόριον διαφόρȣ χρήσεως, ὡς, εἰπέ το δά, eh bien dites le, *or ben ditelo*. §. ἔλα δά, τί εἶναι αὐτὸ ὁπȣ̃ κάμνεις, mon Dieu, qu'est-ce que vous faites? *Dio mio, cosa fate?* §. νά δά, tenez, *ecco*. §. εἶπα το δά, je l'ai déja dit, *l'ho di già detto*. §. καὶ τί δά, στοχάζεσαι πῶς ἠμπορεῖς νὰ τὸ κάμῃς, quoi donc, vous croyez de le savoir faire? *che dunque, credete di poterlo fare?*

Δάγκαμα, ὐσ. ἢ δαγκωματιά, morsure, *morso*. §. δάγκαμα, τὸ δαγκάνειν, l'action de mordre, *l'azione di mordere, mordimento*.

Δαγκαματιά, ὐσ. morsure, *morsura*.

Δαγκαμένος, η, ον. μετ. mordu, ue. *morso, sa*.

Δαγκάνω, P. mordre, *mordere, morsicare*.

Δαγκάσας, δαγκάσασα, σα, μετ. celui ou celle qui a mordu, *colui ò colei che ha morduto*.

Δάγκασμα, δαγκασμένος, ἰδὲ Δάγκαμα, δαγκαμένος.

Δάγκωμα, δαγκωμένος, ἰδὲ Δάγκαμα, δαγκωμένος.

Δαγκώνω, ἰδὲ Δαγκάνω.

Δαδί, ὐσ. pin sauvage, *pino salvatico*.

Δαδίτικος, ἐπίθ. de pin sauvage, *di pino salvatico*.

Δαίδαλος, ὐσιας. dédale, labyrinthe, *dedalo, labirinto, andirivieni*.

Δαιμόνιον, ὐσιας. démon, *demonio*. §. τὸ δαιμόνιον τȣ̃ Σωκράτȣς, le demon de Socrates, *il genio di Socrate*.

Δαιμονιζόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὁπȣ̃ κυριεύεται ἀπὸ τὸ δαιμόνιον, possedé, ée. *invasato, ta*. §. δαιμονιζόμενος, ὁπȣ̃ δαιμονίζεται, θυμώνει, celui ou celle qui s'emporte, *colui ò colei che s'infuria*.

Δαιμονίζω, P. κάμνω τινὰ νὰ δαιμονισθῇ, νὰ θυμώσῃ εἰς τὸ ἄκρον, faire enrager, *far arrabbiare*. §. δαιμονίζομαι, κυριεύομαι ἀπὸ τὸ δαιμόνιον, être possedé, *esser invasato, spiritato*. §. δαιμονίζομαι, θυμώνω, λυσσιάζω ἀπὸ τὸν θυμόν, s'emporter, enrager, *infuriarsi, montar in tutte le furie*.

Δαιμόνισμα, ὐσ. possession, *invasamento*. §. δαιμόνισμα. μεταφ. l'action de s'emporter, *l'infuriarsi*.

Δαιμονισμένος, η, ον. ἐπίθ. possedé, *spiritato*. §. δαιμονισμένος, διεστραμμένος, endiablé, *indiavolato*.

Δαίμονας, ἰδὲ Δαίμων.

Δαιμονικός, ἡ, όν. ἐπίθ. diabolique, *diabolico, ca*.

Δαιμονόβρεμα, ὐσ. invention diabolique, *invenzione diabolica*.

Δαιμονομανία, ὐσ. démonomanie, *demonomania*.

Δαιμονοπειρασμός, ὐσιας. tentation diabolique, *tentazione diabolica*.

Δαιμονόσπερμα, ὐσ. engence diabolique, *razza diabolica*.

Δαίμων, δαίμονας. ὐσιας. démon, *demonio*. §. δαίμων, ὁ κακὸς καὶ διεστραμμένος, diable, *demonio, diavolo*.

Δακρύζȣσα, μετ. θηλ. larmoyante, *lacrimante*.

Δακρύζω, P. larmoyer, *lacrimare*. τὰ μάτια τȣ δακρύζȣν, les yeux lui pleurent, *gli occhi gli piangono*.

Δακρύζων, μετ. larmoyant, *lacrimante*.

Δάκρυον, ὐσ. larme, *lagrima*. §. ἓν δάκρυον, μία σταλαγματιά, une larme, *una gocciola*.

Δακρύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a larmoyé, *colui ò colei che ha lacrimato*.

Δάκρυσμα, ὐσ. larmoyement, *lagrimazione*.

Δακρυσμένος, μετ. qui a larmoyé, *che ha lacrimato*.

Δάκρυσις, ἀρ. larmoyement, *lagrimazione*.

Δακρυστηρός, ὐσ. larmoyant, *lagrimoso*.

Δακτυλήθρα, ὐσ. dé, *ditale*.

Δακτυλιδάκι, ὐσ. petite bague, *anelletto, piccolo anello*.

Δακτυλιδᾶς, ὐσ. qui fait de bagues, *colui che fa anelli*.

Δακτυλίδι, ὐσιας. bague, *anello*.

Δακτυλιδοθήκη, ὐσ. boîte pour

pour les bagues, *scatoletta per gli anelli.*

Δακτυλιδόπετρα, ούσιας. pièrre d'une bague, *pietra d'un anèllo.*

Δακτυλιδωτὸς, ἐπίθ. fait en forme de bague, *fatto in forma d'anello.*

Δακτυλίτης, ὑσ. doigt annulaire, *dito annulare.*

Δακτυλοδείχνω, P'. montrer au doigt, *additare, mostrar a dito.*

Δάκτυλον, ὑσ. doigt, *dita.* §. δάκτυλα μακρὰ καὶ λιανὰ, des pattes d'araignée, doigts longs et minces, *dita lunghe e sottili come gambe di ragno.* §. τὸ χονδρὸν δάκτυλον, le pouce, *il pollice.* §. τὸ δεικτικὸν δάκτυλον, ἤγουν ἐκεῖνο ὁπῦ εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὸ χονδρὸν, le doigt index, *l'indice.* §. τὸ μεσιακὸν δάκτυλον, le doigt de milieu, *il dito di mezzo.* §. τὸ δάκτυλον ὁμοῦ εἰς τὸ μικρὸν δάκτυλον, le doigt annulaire, *il dito annulare.* §. ὁ λιχανὸς, τὸ μικρὸν δάκτυλον, le petit doigt, *il dito piccolo.* §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον, montrer au doigt, *mostrar a dito, additare.*

Δάκτυλος, οὐσ. ἰδὲ Δάκτυλον. §. δάκτυλος κατὰ τοὺς ποιητὰς, dactyle, *dattilo.*

Δαμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui dompte, *colei che doma, domatrice.*

Δαμάζω, P'. dompter, *domare.* §. δαμάζω τὴν σάρκα, macérer, mortifier, *mortificare, macerare.*

Δαμάζων, μετ. ἀρ. dompteur, celui qui dompte, *domante, colui che doma.*

Δαμάλα, δαμάλη, δαμάλι, ἰδὲ Δάμαλις.

Δάμαλις, ὑσιας. génisse, taure, *giovenca.*

Δαμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dompté, *colui ò colei che ha domato.* §. δαμάσας τὴν σάρκα, celui qui a macéré, qui a mortifié, *colui ò colei che hà mortificato, ta.*

Δαμασκηνιὰ, ὑσ. prunier, *susino, prugno.*

Δαμάσκηνον, οὐσ. prune, *prugna, susina.*

Δάμασμα, ὑσ. l'action de dompter, *il domare.*

Δαμασμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. *domato, ta.*

Δαμαστὴς, ὑσ. dompteur, *domatore.*

Δανειζόμενος, ἐπίθ. emprunteur, *colui che prende in prestito, accattatore.*

Δανείζω, P'. prêter, *imprestare.* §. δανείζω, καὶ δανείζομαι, παίρνω δανεικὰ, emprunter, *accattare, prendere in prestito.*

Δάνεικα, ἐπίθ. d'emprunt, *di prestito.*

Δανεικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est d'emprunt, *ch'è d'imprestito.* §. τὸ δανεικὸν, οὐσ. l'echange, *il contraccambio.*

Δανείσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a emprunté, *colui ò colei che ha imprestato.*

Δάνεισμα, ὑσ. ὅταν δίδεται, prêt, *prestito, prestanza.* καὶ ὅταν λαμβάνεται, emprunt, *accattatura.*

Δανεισμένος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἐδανείσθη, ἤτοι ἐδόθη δανεικὸς, prêté, ée. *prestato, ta.* §. δανεισμένος, ὁπῦ ἐπάρθη δανεικὸς, emprunté, ée. *imprestato, ta.*

Δανειστὴς, ὑσιας. prêteur, *prestatore.*

Δανειστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut prêter, *che si può prestare.*

Δανείστρα, ὑσιας. celle qui prête, *colei che impresta.*

Δαπάνη, οὐσ. ἔξοδα, dépens, dépense, frais, *spesa, dispendio.* §. δαπάνη, φθορὰ, consommation, consomption, *consumazione.*

Δαπανηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.*

Δαπάνημα, οὐσ. l'action de dépenser, *lo spendere.*

Δαπανηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. couteux, euse. *dispendioso, sa.*

Δαπανήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a depensé, *colui ò colei che ha speso.*

Δαπανημένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.* §. δαπανημένος, φθαρμένος, τελειωμένος, consommé, ée. *consumato, ta.*

Δαπανῶ, P'. ἐξοδιάζω, dépenser, *spendere.* §. δαπανῶ, φθείρω, consommer, consumer, *consumare.*

Δα-

Δαπανῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui dépense, colui o colei che spende. §. δαπανῶν, φθείρων, consumant, consumateur, consumatore.

Δάπεδον, δάπης, ὑσ. tapis, tappeto. §. δάπεδα, tapisserie, tappezzeria.

Δάρμα, ἰδὲ Δάρσιμον.

Δαρμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. battuto, ta. bastoniato, ta.

Δάρσιμον, ὑσ. l'action de battre, de frapper, il bastonare, battitura.

Δάρτης, ὑσ. celui qui frappe, battitore.

Δασεῖα, ὑσ. esprit âpre, spirito aspro.

Δασκάλεμα, δασκαλεμένος, δασκαλεύω, ἰδὲ Διδασκάλεμα, διδασκαλεύω, κτλ.

Δασκαλικός, δάσκαλος, ἰδὲ Διδασκαλικός, διδάσκαλος.

Δάσος, ὑσ. bois, fôret, bosco, selva, foresta. §. μικρὸν δάσος, bocage, boschetto.

Δασώνω, Pr. βάνω δασεῖαν, mettre l'esprit âpre, mettere uno spirito aspro.

Δασύς, εῖα. ἐπίθ. dense, épais, se. denso, sa.

Δασύτης, ὑτιας. densité, densità.

Δαυκί, ὑσ. chou-navet, carota.

Δαυλός, ὑσ. tison, tizzone.

Δάφνη, ὑσ. laurier, lauro, alloro.

Δάφνινος, ἐπίθ. de laurier, di lauro, laureo, ea. laurino, na.

Δαφνοκούκουτζον, ὑσ. baie de laurier, coccola d'alloro.

Δαφνόλαδον, ὑσ. huile de laurier, olio allorino.

Δαφνοστέφανον, ὑσ. couronne de laurier, corona d'alloro, laurea.

Δαφνοστεφάνωμα, ὑσ. l'action de couronner de laurier, il coronare d'alloro.

Δαφνοστεφανωμένος, η, ον. μετ. couronné d'une couronne de laurier, coronato di alloro.

Δαφνοστεφανώνω, Pr. couronner d'une couronne de laurier, coronare di alloro.

Δαφνοφόρος, ὑσ. lauréat, laureato.

Δαφνοφορῶ, Pr. être couronné avec une couronne de laurier, esser coronato d'alloro.

Δαφνῶνας, ὑσ. lieu planté de lauriers, laureto.

Δαψίλεια, ὑσ. abondance, abbondanza, copia.

Δαψιλής, ἐπίθ. abondant, te. copieux, euse. abbondante, copioso, sa.

Δαψιλῶς, ἐπίρ. abondamment, copieusement, abbondantemente, copiosamente.

Δὲ ἀντὶ τῦ δὲν, καὶ τῦ δὰ ἰδέ.

Δέησις, εως. prière, preghiera.

Δεητικός, η, όν. ἐπίθ. de prière, di preghiera.

Δειγμένος, η, ον. μετ. montré, ée. indiqué, ée. mostrato, ta. indicato, ta.

Δεικνύω, ἰδὲ Δείχνω.

Δεικνύων, ῦσα. μετ. démontrant, te. dimostrante, che mostra.

Δείκτης, ὑσ. celui qui montre, colui che mostra.

Δεικτικός, ἐπίθ. indicatif, ive. indicativo, va. indicante. §. δεικτικὸς δάκτυλος, index, l'indice.

Δειλά, ἐπίρ. timidement, craintivement, timidamente.

Δειλία, ὑσ. timidité, timidità.

Δειλιάζω, Pr. perdre le courage, perdere il coraggio.

Δειλιάζων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui perd le courage, colui o colei che perde il coraggio.

Δειλιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a perdu le courage, découragé, ée. colui o colei che ha perduto il coraggio, disanimato, ta.

Δειλίασις, δειλίασμα, ὑσ. découragement, abbattimento d'animo.

Δειλινίζω, Pr. collationner, merendare, far colazione.

Δειλινόν, ὑσ. collation, le goûter, merenda. §. κάμνω δειλινόν, collationner, merendare.

Δειλιῶ, Pr. perdre le courage, se décourager, perder il coraggio, disanimarsi.

Δειλός, ἐπίθ. timide, craintif, ive. timido, da.

Δειλότης, ὑτιας. timidité, timidità.

Δειλότατος, η, ον. ἐπίθ. très-timide, timidissimo, ma.

Δεῖν, P. falloir, *bisognare, far di mestieri*. §. δεῖν, il faut, *bisogna*. ἔδει, il falloit, *bisognava*.

Δεῖνα, le tel, *il tale*.

Δεινός, ή, όν. ἐπίθ. δύσκολος, abstrus, se. *astruso, sa, difficile*. §. δεινός εἰς τὸ λέγειν, éloquent, *facondo, da*.

Δεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-abstrus, se. très-difficile, *difficilissimo, ma*.

Δεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus abstrus, se. *più astruso, sa*.

Δεινότης, οὐσ. difficulté, *difficoltà*. §. δεινότης, éloquence, *facondia*.

Δείξας, ξασα. μετ. celui ǹ celle qui a montré, *colui ǹ colei che ha mostrato*.

Δείξιμον, ὐσ. l'action de montrer, *il mostrare*.

Δεῖξις, ὐσ. ἀπόδειξις, demonstration, *dimostrazione*. §. δεῖξις, δείξιμον, indication, *indicazione*.

Δείπνημα, ὐσ. l'action de souper, *il cenare*.

Δειπνήσας, μετ. ἀρ. celui qui a soupé, *colui che ha cenato*.

Δεῖπνον, κ δεῖπνος, ὑσιας. soupé, *cena*. §. προσκαλῶ εἰς δεῖπνον, inviter à souper, *invitar a cena*. §. κάμνω δεῖπνον, φιλεύω, banquetter, *far banchetto*. §. ὁ μυστικὸς ..., la cène, le sa... ...nquet, *la cena del ..., la sagra Comu...*

..., P. sou..er, *cenare*.

Δειπνῶν, ὖσα. μετ. celui ǹ celle qui soupe, *colui ǹ colei che cena*.

Δειπνητήριον, ὐσ. cenacle, *cenacolo*.

Δεισιδαιμονία, ὐσ. superstition, *superstizione*. §. μὲ δεισιδαιμονίαν, superstitieusement, *superstiziosamente*.

Δεισιδαίμων, ἐπίθ. superstitieux, euse. *superstizioso, sa*.

Δείχνω, P. montrer, enseigner, *mostrare, insegnare*. §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον, montrer au doigt, *mostrar a dito, additare*. §. δείχνω εἰς τὸ παιγνίδι, accuser son jeu, *accusare le sue carte*. §. δείχνει πῶς τὸ κάμνει, ǹ πῶς δὲν τὸ κάμνει, il a bien l'air de le faire, ǹ de ne pas le faire, *egli ha l'aria di farlo, ǹ di non farlo*. §. δείχνω πρόσωπον, ǹ ἄγριον πρόσωπον, rechigner, faire mauvaise mine, *far viso arcigno*. §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, δέχομαι τινὰ μὲ εὔνοιαν, faire bon accueil, *far buona accoglienza*. §. σὺ δείχνεις ὡσὰν νεκρός, vous avez la mine d'un mort, *avete la ciera d'un morto*. §. δείχνω πῶς κάμνω ἓν πρᾶγμα, faire mine, semblant de faire quelque chose, *far vista di fare una cosa*. §. δείχνομαι, se montrer, se faire voir, *mostrarsi, farsi vedere*.

Δέκα, dix, *dieci*.

Δεκάδα, dizaine, *decina*. §. δεκάδα, διαίρεσις βιβλίυ εἰς δεκάδας, décade, *decade*.

Δεκάδι, ὑσιας. écheveau, *matassa*. §. ἡ θηλιὰ τῦ δεκαδίῦ, la centaine de l'echeveau, que l'on coupe pour le devider, *bandolo*.

Δεκαεννέα, ὐσ. dix neuf, *dieci nove*.

Δεκαέξ, ὑσιας. seize, *sedici*.

Δεκαεπτά, οὐσ. dixsept, *dieci sette*.

Δεκαετής, ἐπίθ. ἐπῦ εἶναι δέκα χρόνων, qui a dix-ans, *che ha dieci anni*. §. δεκαετής, ὁ κάθε δέκα χρόνους γινόμενος, decennal, *decennale*.

Δεκαετία, ὐσ. l'espace de dix ans, *decennio*.

Δεκάκις, ἐπίρ. dix fois, *dieci volte*.

Δεκάλογος, ὐσ. décalogue, *decalogo*.

Δεκάμηνον, οὐσ. l'espace de dix mois, *lo spazio di dieci mesi*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. qui a dix mois, *che ha dieci mesi*.

Δεκανίκι, ὑσιας. bâton, gaule, *bastone, pertica, bacchio*.

Δεκαπέντε, οὐσ. quinze, *quindici*.

Δεκαπενταριά, ὐσ. quinzaine, *il numero di quindici*.

Δεκαπλάσιος, ἐπίθ. décuple, *decuplo*.

Δεκάρι, ὐσ. un dix, *un dieci*.

Δεκαριά, οὐσ. une dizaine, *una decina*.

Δε-

Δεκάρχης, ὑσ. décemvir, *decemviro*.

Δεκαρχία, ὑσ. décemvirat, *decemvirato*.

Δέκαρχος, ὑσ. dizenier, caporal, *capodieci*, *caporale*.

Δεκάς, ἰδὲ Δεκάδα.

Δεκασύλλαβος, ἐπίθ. décasyllabe, *decasillabo*.

Δεκατιέρης, ὑσ. dixmeur, *decimatore*.

Δεκατέσσαρα, quatorze, *quattordici*.

Δεκατημόριον, ὑσ. la dixième partie, un dixième, *la decima parte*, *un decimo*.

Δεκατιά, ὑσ. dixme, *decima*. §. δεκατιὰ τῶν καρπῶν, grosses dixmes, *decime del grano*, *&c.* §. δεκατιὰ διὰ τὰ ὄσπρια, vertes dixmes, *decime de' legumi*, *&c.* §. δεκατιὰ τῶν ζώων καὶ τῶν σπαρτῶν ἔξω ἀπὸ τὸν σῖτον, menues dixmes, *decime sul minuto bestiame*, *&c.*

Δεκατίζω, Pr. dixmer, *decimare*.

Δεκατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dixmé, *colui ὴ colei che ha decimato*.

Δεκάτισμα, ὑσ. l'action de dixmer, *il decimare*.

Δεκατισμένος, η, ον. μετ. dixmé, ée. *decimato*, *ta*.

Δεκατιστής, ὑσ. dixmeur, *decimatore*.

Δέκατον, ἐπίρ. dixièmement, *in decimo luogo*. §. δέκατον. ὑδ. τὸ δέκατον, le dixième, *il decimo*, *la decima parte*.

Δέκατος, dixième, *decimo*. §. δέκατος πρῶτος, onzième, *undecimo*. §. δέκατος δεύτερος, douzième, *duodecimo*. §. δέκατος τρίτος, treizième, *decimoterzo*. §. δέκατος τέταρτος, quatorzième, *decimoquarto*. §. δέκατος πέμπτος, quienzième, *decimo quinto*. §. δέκατος ἕκτος, seizième, *decimo sesto*. §. δέκατος ἕβδομος, dixseptième, *diciassettesimo*, *decimo settimo*. §. δέκατος ὄγδοος, dix-huitième, *diciottesimo*, *decimo ottavo*. §. δέκατος ἔνατος, dix-neuvième, *diciannovesimo*, *decimo nono*.

Δεκατρεῖς, δεκατρία, treize, *tredici*.

Δεκάτωμα, ὑσ. l'action de payer la dixme, *il pagar la decima*.

Δεκατώνω, Pr. payer la dixme, *pagar la decima*.

Δεκαφτά, ἰδὲ Δεκαεπτά.

Δεκάχορδον, ὑσιας. décachorde, instrument de dix cordes, *stromento di dieci corde*.

Δεκάχορδος, ἐπίθ. qui a dix cordes, *che ha dieci corde*.

Δεκάχρονος, ἐπίθ. décennal, *decennale*.

Δεκέμβριος, ὑσ. décembre, *decembre*.

Δεκοχτώ, ἰδὲ Δεκαοχτώ.

Δεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. susceptible, *suscettibile*.

Δεκτός, ή, όν. ἐπίθ. acceptable, *accettabile*.

Δελεάζω, Pr. allécher, amorcer, appâter, *allettare*, *adescare*.

Δελεάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui allèche, *adescante*, *adescatore*, *trice*.

Δέλεαρ, ὑσιας. amorce, appât, allèchement, *esca*, *allettamento*, *adescamento*.

Δελεάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a alléché, *colui ὴ colei che ha adescato*.

Δελεασθείς, εῖσα. μετ. alléché, ée. amorcé, ée. appâté, ée. *allettato*, *adescato*, *ta*.

Δέλτα, ὑσιας. τὸ τέταρτον ψηφίον τοῦ ἀλφαβήτου, un delta, un D, *un delta*, *uno D*.

Δελφίν, δελφῖνας, ὑσιας. dauphin, porc-épic, *delfino*.

Δέμα, ὑσ. δέσιμον, l'action de lier, *il legare*. §. δέμα, φασκιά, ἢ ἄλλο τι διὰ δέσιμον, bande, *fascia*. §. δέμα μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ μάτια τινός διὰ νὰ μὴν βλέπῃ, bandeau, *benda*.

Δεματάκι, ὑσ. μικρὸν δεμάτι, petite botte, *mazzetto*, *fascetto*. §. δεματάκι, μικρὸν δέμα, bandelette, *bandella*.

Δεματᾶς, ουσ. botteleur, fagoteur, *colui che affastella*.

Δεμάτι, ὑσ. botte fagot, *mazzo*, *fagotto*, *fascetto*. §. δεμάτι ἀπὸ ἄχυρα, χόρτα, κτλ. bouchon de paille, de foin, *strofinaccio*. §. δεμάτι λουλούδια, bouquet, *mazzo*. §. δεμάτι φρύγανα, bourrée, *fascina*. §. δεμάτι ἀστάχυα, gerbe, *covone*. §. δεμάτι ἀπὸ φο-

Δεῖν, P. falloir, *bisognare*, *far di mestieri*. §. δεῖν, il faut, *bisogna*. ἔδει, il falloit, *bisognava*.

Δεῖνα, le tel, *il tale*.

Δεινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. δύσκολος, abstrus, se. *astruso*, *sa*, *difficile*. §. δεινὸς εἰς τὸ λέγειν, éloquent, *facondo*, *da*.

Δεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-abstrus, se. très-difficile, *difficilissimo*, *ma*.

Δεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus abstrus, se. *più astruso*, *sa*.

Δεινότης, ου̃. difficulté, *difficoltà*. §. δεινότης, éloquence, *facondia*.

Δείξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a montré, *colui o colei che ha mostrato*.

Δείξιμον, ου̃. l'action de montrer, *il mostrare*.

Δεῖξις, ου̃. ἀπόδειξις, demonstration, *dimostrazione*. §. δεῖξις, δείξιμον, indication, *indicazione*.

Δείπνημα, ου̃. l'action de souper, *il cenare*.

Δειπνήσας, μετ. ἀρ. celui qui a soupé, *colui che ha cenato*.

Δεῖπνον, καὶ δεῖπνος, ὑσιας. soupé, *cena*. §. προσκαλῶ εἰς δεῖπνον, inviter à souper, *invitar a cena*. §. κάμνω δεῖπνον, φιλδῶ, banquetter, *far banchetto*. §. ὁ μυστικὸς δεῖπνος, la céne, le sacré banquet, *la cena del Signore*, *la sagra Comunione*.

Δειπνῶ, P. souper, *cenare*.

Δειπνῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui soupe, *colui o colei che cena*.

Δειπνητήριον, ου̃. cenacle, *cenacolo*.

Δεισιδαιμονία, ου̃. superstition, *superstizione*. §. μὲ δεισιδαιμονίαν, superstitieusement, *superstiziosamente*.

Δεισιδαίμων, ἐπίθ. superstitieux, euse. *superstizioso*, *sa*.

Δείχνω, P. montrer, enseigner, *mostrare*, *insegnare*. §. δείχνω μὲ τὸ δάκτυλον, montrer au doigt, *mostrar a dito*, *additare*. §. δείχνω εἰς τὸ παιγνίδι, accuser son jeu, *accusare le sue carte*. §. δείχνει πῶς τὸ κάμνει, ἢ πῶς δὲν τὸ κάμνει, il a bien l'air de le faire, ou de ne pas le faire, *egli ha l'aria di farlo*, *o di non farlo*. §. δείχνω πρόσωπον, ἢ ἄγριον πρόσωπον, rechigner, faire mauvaise mine, *far viso arcigno*. §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, δέχομαι τινὰ μὲ εὔνοιαν, faire bon accueil, *far buona accoglienza*. §. σὺ δείχνεις ὡσὰν νεκρὸς, vous avez la mine d'un mort, *avete la ciera d'un morto*. §. δείχνω πῶς κάμνω ἐν πρᾶγμα, faire mine, semblant de faire quelque chose, *far vista di fare una cosa*. §. δείχνομαι, se montrer, se faire voir, *mostrarsi*, *farsi vedere*.

Δέκα, dix, *dieci*.

Δεκάδα, dizaine, *decina*. §. δεκάδα, διαίρεσις βιβλίου εἰς δεκάδας, décade, *decade*.

Δεκάδι, ὑσιας. écheveau, *matassa*. §. ἡ θυλιὰ τοῦ δεκαδιοῦ, la centaine de l'écheveau, que l'on coupe pour le devider, *bandolo*.

Δεκαεννέα, ου̃. dix neuf, *dieci nove*.

Δεκαέξ, ὑσιας. seize, *sedici*.

Δεκαεπτά, ου̃. dixsept, *dieci sette*.

Δεκαετής, ἐπίθ. ὁποῦ εἶναι δέκα χρόνων, qui a dix-ans, *che ha dieci anni*. §. δεκαετὴς, ὁ κάθε δέκα χρόνους γινόμενος, decennal, *decennale*.

Δεκαετία, ου̃. l'espace de dix ans, *decennio*.

Δεκάκις, ἐπίρ. dix fois, *dieci volte*.

Δεκάλογος, ου̃. décalogue, *decalogo*.

Δεκάμηνον, ου̃. l'espace de dix mois, *lo spazio di dieci mesi*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. qui a dix mois, *che ha dieci mesi*.

Δεκανίκι, ὑσιας. bâton, gaule, *bastone*, *pertica*, *bacchio*.

Δεκαπέντε, ου̃. quinze, *quindici*.

Δεκαπενταριά, ου̃. quinzaine, *il numero di quindici*.

Δεκαπλάσιος, ἐπίθ. décuple, *decuplo*.

Δεκάρι, ου̃. un dix, *un dieci*.

Δεκαριά, ου̃. une dizaine, *una decina*.

Δεκάρχης, ὑσ. décemvir, *decemviro*.
Δεκαρχία, οὐσ. décemvirat, *decemvirato*.
Δέκαρχος, οὐσ. dizenier, caporal, *capodieci*, *caporale*.
Δεκάς, ἴδε Δεκάδα.
Δεκασύλλαβος, ἐπίθ. décasyllabe, *decasillabo*.
Δεκατάρης, ὑσ. dixmeur, *decimatore*.
Δεκατέσσαρα, quatorze, *quattordici*.
Δεκατημόριον, ὑσ. la dixième partie, un dixième, *la decima parte*, *un decimo*.
Δεκατιά, ὑσ. dixme, *decima*. §. δεκατιὰ τῶν καρπῶν, grosses dixmes, *decime del grano*, &c. §. δεκατιὰ διὰ τὰ ὀσπρια, vertes dixmes, *decime de' legumi*, &c. §. δεκατιὰ τῶν ζώων καὶ τῶν καρπῶν ἔξω ἀπὸ τὸν σῖτον, menues dixmes, *decime sul minuto bestiame*, &c.
Δεκατίζω, Pʳ. dixmer, *decimare*.
Δεκατίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dixmé, *colui o colei che ha decimato*.
Δεκάτισμα, οὐσ. l'action de dixmer, *il decimare*.
Δεκατισμένος, η, ον. μετ. dixmé, ée. *decimato*, *ta*.
Δεκατιστής, ὑσ. dixmeur, *decimatore*.
Δέκατον, ἐπίρ. dixièmement, *in decimo luogo*. §. δέκατον. οὐδ. τὸ δέκατον, le dixième, *il decimo*, *la decima parte*.
Δέκατος, dixième, *decimo*. §. δέκατος πρῶτος, onzième, *undecimo*. §. δέκατος δεύτερος, douzième, *duodecimo*. §. δέκατος τρίτος, trezième, *decimoterzo*. §. δέκατος τέταρτος, quatorzième, *decimoquarto*. §. δέκατος πέμπτος, quienzième, *decimo quinto*. §. δέκατος ἕκτος, seizième, *decimo sesto*. §. δέκατος ἕβδομος, dixseptième, *diciassettesimo*, *decimo settimo*. §. δέκατος ὄγδοος, dix-huitième, *diciottesimo*, *decimo ottavo*. §. δέκατος ἔννατος, dix-neuvième, *diciannovesimo*, *decimo nono*.
Δεκατρεῖς, δεκατρία, treize, *tredici*.
Δεκάτωμα, οὐσ. l'action de payer la dixme, *il pagar la decima*.
Δεκατώνω, Pʳ. payer la dixme, *pagar la decima*.
Δεκαφτά, ἴδε Δεκαεπτά.
Δεκάχορδον, ὑσιας. décachorde, instrument de dix cordes, *stromento di dieci corde*.
Δεκάχορδος, ἐπίθ. qui a dix cordes, *che ha dieci corde*.
Δεκαχρόνος, ἐπίθ. décennal, *decennale*.
Δεκέμβριος, οὐσ. décembre, *decembre*.
Δεκοχτώ, ἴδε Δεκαοκτώ.
Δεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. susceptible, *suscettibile*.
Δεκτός, ή, όν. ἐπίθ. acceptable, *accettabile*.
Δελεάζω, Pʳ. allécher, amorcer, appâter, *allettare*, *adescare*.
Δελεάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui allèche, *adescante*, *adescatore*, *trice*.
Δέλεαρ, ὑσιας. amorce, appât, allèchement, *esca*, *allettamento*, *adescamento*.
Δελεάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a allèché, *colui o colei che ha adescato*.
Δελεασθείς, εῖσα. μετ. allèché, ée. amorcé, ée. appâté, ée. *allettato*, *adescato*, *ta*.
Δέλτα, ὑσιας. τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, un delta, un D, *un delta*, *uno D*.
Δελφίν, δελφίνας, ὑσιας. dauphin, porc-épic, *delfino*.
Δέμα, ὑσ. δέσιμον, l'action de lier, *il legare*. §. δέμα, φασκιά, ἢ ἄλλο τι διὰ δέσιμον, bande, *fascia*. §. δέμα μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ μάτια τινὸς διὰ νὰ μὴν βλέπῃ, bandeau, *benda*.
Δεματάκι, ὑσ. μικρὸν δεμάτι, petite botte, *mazzetto*, *fascetto*. §. δεματάκι, μικρὸν δέμα, bandelette, *bandella*.
Δεματᾶς, οὐσ. botteleur, fagoteur, *colui che affastella*.
Δεμάτι, ὑσ. botte fagot, *mazzo*, *fagotto*, *fascetto*. §. δεμάτι ἀπὸ ἄχυρα, χόρτα, κτλ. bouchon de paille, de foin, *strofinaccio*. §. δεμάτι λουλούδια, bouquet, *mazzo*. §. δεμάτι φρύγανα, bourrée, *fascina*. §. δεμάτι ἀστάχυα, gerbe, *covone*. §. δεμάτι ἀπὸ

φορέματα, ἢ ἄλλα παρόμοια, paquet, *fascio*.

Δεματιάζω, P'. botteler, *affastellare*.

Δεματιάζων, ȣσα, μετ. celui ȣ celle qui bottele, *colui ȣ colei che affastella*.

Δεματιάσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a bottelé, *colui ȣ colei che ha affastellato*.

Δεμάτιασμα, ȣσ. bottelage, *il far fastelli*.

Δεματιασμένος, ȣσ. bottelé, ée, *affastellato, ta*.

Δεμένος, η, ον. μετ. lié, ée. *legato, ta*.

Δὲν, μόριον ἀρνητ. non, nenni, ne pas, point, *no*, οἰδὲ. ἰδὲ τὰς Γραμματικάς.

Δενταῖδα, ȣσ. φυτὸν, calamenthe, *nepitella*.

Δενδρικός, ή, όν. ἐπίθ. d'arbre, *d'albero, arboreo*.

Δενδρόκολλα, ȣσ. gomme, *gomma*.

Δενδρολίβανον, ȣσ. romarin, *rosmarino*.

Δένδρον, ȣσ. arbre, *albero*. §. μεγάλον δένδρον, grand arbre, *alberone*. §. μικρὸν δένδρον, petit arbre, *alberino*.

Δενδρότοπος, ȣσιας. lieu planté d'arbres, *arboreto*.

Δενδρυλάκι, ȣσ. arbrisseau, *arbostello, arbuscello*.

Δενδρώδης, ἐπίθ. plein d'arbres, *arborato, ta. pieno d'alberi*.

Δενδροφύτευμα, ȣσ. l'action de planter des arbres, *il piantar degli alberi*.

Δενδροφυτεύσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a planté des arbres, *colui ȣ colei che ha piantato degli alberi*.

Δενδροφυτεύω, P'. planter des arbres, *piantar degli alberi*.

Δενδρὼν, ȣσ. lieu planté d'arbres, *arboreto*.

Δένω, P'. lier, *legare*. §. δένω τὰ μάτια, bander, *bendare*. §. δένω μὲ ὅρκον τινὰ, contraindre quelqu'un par serment, *obbligar qualcheduno con giuramento*.

Δεξιὰ, ȣσ. la main droite, *la mano destra, dritta*. §. δεξιὰ, ἐπίρ. πρὸς τὰ δεξιὰ, à droite, *a destra*. §. δεξιὰ, ἐπίρ. ἐπιδέξια, dextrement, *destramente*.

Δέξιμον, ȣσ. acceptation, *accettazione*.

Δεξιόθεν, ἐπίρ. ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος, du côté droit, *dalla parte dritta*. §. δεξιόθεν, εἰς τὰ δεξιὰ, à droite, *a destra*.

Δεξιός, ά, όν. ἐπίθ. droit, te. *destro, ra*. §. ἡ δεξιὰ, ȣσ. la droite, *la destra*. §. δίδω τὰ δεξιὰ, donner la droite, donner la main, *dar la mano destra*. §. δεξιὸς, ὅστις μεταχειρίζεται τὸ δεξιὸν χέρι, droitier, *che si serve della mano destra*. §. δεξιὸς, ἐπιδέξιος, habile, *abile*.

Δεξιοσύνη, δεξιάδα, ȣσ. dexterité, *desterità*.

Δεξίωμα, ȣσιας. accueil, *accoglienza*.

Δεξιόνω, P'. accueillir, *far accoglienza*.

Δεξίωσις, ȣσιας. accueil, courtoisie, *accoglienza, cortesia*.

Δέομαι, P'. prier, supplier, *pregare, supplicare*.

Δεόμενος, η, ον. μετ. suppliant, te, *supplicante*.

Δέρμα, ȣσ. peau, *pelle*.

Δερματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de cuir, de peau, *di cuojo, di pelle*.

Δερμάτι, ȣσ. peau, *pelle*. §. δερμάτι, τὸ ἀσκὶ, outre, *otre*.

Δέρνω, P'. battre, frapper, *battere, bastonare, percuotere*.

Δέσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a lié, *colui ȣ colei che ha legato*.

Δέσιμον, ȣσιας. ligature, *legatura*. §. δέσιμον τȣ βιβλίȣ, la relieure d'un livre, *la legatura d'un libro*. §. δέσιμον, δέμα, lien, *legame*.

Δέσις, ȣσιας. l'action de lier, *il legare*.

Δέσμιος, ἐπίθ. emprisonné, ée. *imprigionato, ta*.

Δεσμὸς, ȣσ. lien, bandage, *legame, benda, fascia*. §. τὰ δεσμὰ, fers, *ferri, ceppi*.

Δεσμωτήριον, ȣσ. cachot, *prigione, carcere*.

Δεσπόζων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui domine, *colui ȣ colei che domina*.

Δέσποινα, ȣσ. Κυρὰ, Dame, *signora*. §. ἡ Δέσποινα, ἡ Θεοτόκος, notre Dame, *la Madonna*.

Δεσπότης, ὁσ. ὁ ἀρχιερεὺς, évêque, pontife, *vescovo*, *pontefice*. §. δεσπότης, despote, *despota*. §. δέσποτά μου, ὅταν πρὸς ἱερεῖς, très-reverend père, *reverendissimo padre*. ὅταν δὲ πρὸς Ἐπισκόπους, κτλ. monseigneur, *monsignore*.

Δεσποτικὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. despotique, *dispotico*, *ca*. §. δεσποτικὸς, ἀνήκων εἰς δεσπότην, εἰς ἀρχιερέα, pontifical, *pontificale*. §. τὸ δεσποτικὸν, ὁ θρόνος τοῦ ἀρχιερέως, siège, cathedre, *cattedra*, *sedia vescovile*. §. δεσποτικὴ ἑορτὴ, les fêtes de Jesus Christ, *le feste del nostro Signore*. §. δεσποτικαὶ εἰκόνες, les images de Jesus Christ, *le immagini di Gesù Cristo*.

Δεσποτικῶς, ἐπίρ. despotiquement, *despoticamente*.

Δεσποτεία, ουσ. ἐπαρχία τοῦ δεσπότου, despotat, *stato d'un despoto*. §. δεσποτεία, κυριότης, domaine, *dominio*.

Δετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. liant, te. *che serve a legare*.

Δευτέρα, ὁσ. lundi, *lunedì*. §. ἡ μεγάλη δευτέρα, lundi saint, *lunedì santo*. §. δευτέρα, θηλ. τοῦ δεύτερος, seconde, *seconda*.

Δευτεραῖος, ἐπίθ. second dans la dignité, *secondo nella dignità*.

Δευτερεύων, ἐπίθ. second, *secondo*. §. δευτερεύων, ὁ δεύτερος ἐφημέριος, ὁ συμβοηθὸς τοῦ ἐφημερίου, prêtre habitué, *prete che senza obbligo di benefizio, assiste alle funzioni d'una chiesa, assistente*.

Δευτεριάτικος, ἐπίθ. de lundi, *di lunedi*. §. τὸ δευτεριάτικον, ce que l'ecolier paye chaque semaine à son maître, *quel che ogni scolare paga al maestro ogni lunedi*.

Δευτερογέννητος, ἐπίθ. puîné, cadet, *cadetto*.

Δευτερονόμιον, ὁσ. deutéronome, *deuteronomio*.

Δεύτερος, ὁσ. second, deuxième, *secondo*, *da*. §. ἐκ δευτέρου, dérechef, *di nuovo*. §. δεύτερον, deuxièmément, secondement, *secondariamente*, *in secondo luogo*.

Δευτερωθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été répeté, *colui o colei ch'è stato ripetuto*.

Δευτέρωμα, ὁσιασ. répetition, réitération, *ripetizione*, *il reiterare*.

Δευτερωμένος, η, ον. μετ. répeté, ée. reitéré, ée. *ripetuto*, *ta*. *reiterato*, *ta*.

Δευτερώνω, Pʳ. répeter, réitérer, *ripetere*, *reiterare*.

Δευτερώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a repeté, qui a reiteré, *colui o colei che ha ripetuto*, *reiterato*.

Δευτερωτὴς, ὁσ. celui qui répéte, qui réitere, *colui che ripete*.

Δευτερωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de répetition, *di repetizione*.

Δεχθεὶς, εῖσα. μετ. ὅστις ἐδέχθη, ἔλαβε, qui a reçu, *che ha ricevuto*. §. δεχθεὶς, ἀποδεχθεὶς, qui a accepté, *che ha accettato*. §. δεχθεὶς, ὅπου ἐδέχθη παρά τινος, ἢ εἰς ἕνα μέρος, reçu, ue. *ricevuto*, *ta*. §. δεχθεὶς, ὅστις ἀποδέχθη, accepté, ée. *accettato*, *ta*.

Δέχομαι, Pʳ. λαμβάνω, recevoir, *ricevere*. §. δέχομαι, ἀποδέχομαι, accepter, *accettare*. §. δέχομαι τινὰ μὲ ταῖς ἀγκάλαις ἀνοικταῖς, recevoir à bras ouverts, *ricevere a braccia aperte*. §. τὸν δέχομαι διὰ φίλον, je l'admets au nombre de mes amis, *lo ricevo nel numero de' miei amici*. §. δέχομαι τὴν γνώμην σας, ἤγουν στέργω εἰς τὴν γνώμην σου, j'adopte vos sentimens, *adotto le vostre opinioni*. §. δέχομαι ἀρέσκως, agréer, *gradire*.

Δεχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui reçoit, *colui o colei che riceve*. §. δεχόμενος, ἀποδεχόμενος, acceptateur, *accettatore*.

Δεχτὸς, ἰδὲ Δεκτός.

Δηλαδὴ, ἐπίρ. savoir, c'est-à-dire, *cioè*, *vale a dire*.

Δηλοποίησις, ὁσ. déclaration, notification, *dichiarazione*, *notificazione*, *appalesamento*.

Δηλοποιητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *declaratorio*, *ria*.

Δηλοποιῶ, Pʳ. déclarer,

notifier, manifester, *dichiarare*, *manifestare*, *notificare*, *appalesare*.

Δῆλος, ἐπίθ. notoire, manifeste, *notorio*, *manifesto*.

Δηλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a notifié, qui a déclaré, *colui o colei che ha notificato*, *che ha dichiarato*.

Δήλωσις, ὑσ. déclaration, notification, *notificazione*, *dichiarazione*.

Δηλωτικός, ή, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiarativo*, *va*. §. δηλωτικὰ γράμματα, lettres d'avis, *lettere d'avviso*.

Δηλῶ, ἰδὲ Δηλοποιῶ.

Δημαρχία, ὑσ. tribunat, *tribunato*.

Δήμαρχος, ὑσιας. tribun, *tribuno*.

Δημηγορία, ὑσ. harangue, *aringa*.

Δημηγόρος, ὑσιας. harangueur, *aringatore*.

Δημηγορῶ, Pʳ. haranguer, *aringare*.

Δήμιος, ὑσιας. τζελάτης, bourreau, maître des hautes-œuvres, *boja*, *carnefice*.

Δημιουργία, ὑσ. création, *creazione*.

Δημιουργός, ὑσ. créateur, *creatore*.

Δημοκρατία, ουσ. démocratie, *democrazia*.

Δημοκρατικός, ή, όν. ἐπίθ. démocratique, *democratico*, *ca*.

Δημοκρατικῶς, ἐπίρ. démocratiquement, *democraticamente*.

Δημοσιευθείς, εῖσα, θέν. μετ. qui a été publié, divulgué, *ch'è stato publicato*, *divulgato*.

Δημοσίευμα, ὑσ. l'action de divulguer, *divulgamento*.

Δημοσιεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a divulgué, *colui o colei che ha divulgato*, *ha publicato*.

Δημοσίευσις, ὑσ. publication, *publicazione*.

Δημοσιευμένος, η, ον. μετ. divulgué, ée. publié, ée. *pubblicato*, *ta*. *divulgato*, *ta*.

Δημοσιεύω, Pʳ. publier, divulguer, *pubblicare*, *divulgare*.

Δημόσιος, ία, ον. ἐπίθ. commun, ne. publique, *comune*, *pubblico*, *ca*. §. τὸ δημόσιον, le public, *il pubblico*.

Δημοσίως, ἐπίρ. publiquement, *publicamente*.

Δηνάριον, ὑσιας. dénier, *denajo*.

Διά, πρόθ. par, pour, *per*. §. διὰ, ἀντὶ τῆς περὶ, sur, *sopra*. δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, sur ce sujet, *sopra questo affare*. §. διὰ νά, afinque, *affinchè*. §. διατί; pourquoi? *perchè?* §. διατί δεν, διατί ὄχι, pourquoi non, *perchè no*. §. διὰ τί τέλος, διὰ ποῖον τέλος; à quoi bon? *a che? a che fine?* §. διὰ τὸν Θεόν, pour l'amour de Dieu, *per amor di Dio*. §. διὰ τὴν ὥραν, pour le present, *per ora*, *per adesso*.

Διάβα, ὑσιας. τόπος ὅθεν διαβαίνει, chemin passant; rue passante, *via battuta*, *strada frequentata*. §. διάβα, πέρασμα, passage, *passaggio*.

Διαβάζουσα, μετ. θηλ. celle qui lit, *colei che legge*.

Διαβάζω, Pʳ. lire, *leggere*. §. διαβάζοντας, lisant, *leggendo*.

Διαβάζων, μετ. ἀρ. celui qui lit, *colui che legge*.

Διαβάλλω, Pʳ. calomnier, *calunniare*.

Διαβάλλων, ουσα. μετ. celui ou celle qui calomnie, calomniateur, trice. *colui o colei che calunnia*, *calunniatore*, *trice*.

Διαβάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a lu. *colui o colei che ha letto*.

Διάβασις, ουσ. τὸ διαβάζειν, l'action de lire, *il leggere*. §. διάβασις, πέρασμα, passage, *passaggio*.

Διαβαίνω, Pʳ. passer, *passare*. §. διαβαίνοντας, en passant chemin, *strada facendo*.

Διάβασμα, ὑσιας. lecture, l'action de lire, *lettura*, *il leggere*.

Διαβασμένος, η, ον. μετ. lu, ue. *letto*, *ta*. §. διαβασμένος, πεπαιδευμένος, μαθημένος, érudit, te. lettré, ée. *letterato*, *ta*. *erudito*, *ta*.

Διαβαστά, ἐπίρ. en lisant, *leggendo*.

Διαβαστήριον, ὑσιας. lutrin, *leggio*.

Διαβαστής, ουσ. celui qui lit, *colui che legge*.

Διαβαστός, ή, όν. ἐπίθ. lisible, *leggibile*.

Διαβάτης, ὁσιας. passant, *passaggiero.*

Διαβατικὸν, ὁσ. passage, *quel che si paga da chi passa un ponte, un fiume, &c.*

Διαβατὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. perméable, *permeabile.*

Διαβεβαιωθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. celui ἢ celle qui a été affirmé, *colui ὁ colei ch' è stato asserito, affermato.*

Διαβεβαιωμένος, η, ον. μετ. affirmé, ée. *asserito, ta. affermato, ta.*

Διαβεβαιῶν, ὧσα. μετ. celui ἢ celle qui affirme, *asserente, colui ἢ colei che asserisce.*

Διαβεβαιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a affirmé, *colui ἢ colei che ha affirmato, asserito.*

Διαβεβαίωσις, οὖσ. affirmation, *asserzione, affermazione.*

Διαβεβαιωτικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. assertif, ive. affirmatif, ive. *assertivo, va. affermativo, va.*

Διαβήτης, ὁσιας. compas, *compasso.* §. διαβήτης μαθηματικὸς, compas de proportion, *compasso di proporzione.* §. μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην, compasser, *misurar col compasso.*

Διαβλητὸς, ἐπίθ. accusable, blamable, *che dee esser accusato, ripreso.*

Διαβολὴ, οὖσ. calomnie, *calunnia.*

Διαβολία, ὁσ. diablerie, *diavoleria.*

Διαβολίζομαι, P. faire le diable à quatre, se mettre en furie, *indiavolare.*

Διαβολικὰ, ἐπίρ. diaboliquement, *diabolicamente.*

Διαβολικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. diabolique, *diabolico, ca.*

Διαβόλισσα, οὖσ. diablesse, *diavolessa.*

Διαβόλισμα, ὁσ. diablerie, *diavoleria.*

Διαβολισμένος, η, ον. ἐπίθ. endiablé, ée. *indiavolato, ta.*

Διαβολόπουλον, ὁσ. diablotin, *fanciullo insolente, un facimale.*

Διάβολος, ὁσιας. diable, *diavolo.*

Διαβολόσπερμα, οὖσ. engeance, *razza di diavolo.*

Διαγέρνω, P. incliner, *inclinare.*

Διαγνωστικὸς, ἐπίθ. diagnostique, *diagnostico.*

Διαγυμνίζω, P. saccager, *saccheggiare.*

Διαγυμνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a saccagé, *colui ἢ colei che ha saccheggiato.*

Διαγύμνισμα, ὁσ. sac, saccagement, *sacco, saccheggiamento.*

Διαγυμνισμένος, η, ον. μετ. saccagé, ée. *saccheggiato, ta.*

Διαγυμνιστὴς, ὁσ. celui qui saccage, *colui che saccheggia, saccheggiatore.*

Διαγυμνιστὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. qui peut être saccagé, ée. *che può esser saccheggiato.*

Διαγύρτι, ὁσ. du caillé, caillebotte, *latte quagliato, rappreso.*

Διαγράφω, P. dessiner, tracer, *delineare.*

Διάγω, P. se porter, se conduire, *comportarsi.* §. διάγω βίον ἅγιον, faire une sainte vie, *far una vita santa.*

Διάγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se porte, qui se conduit, *colui ἢ colei che si comporta.*

Διαγωγὴ, οὖσ. comportement, conduite, procédé, *comportamento, condotta, procedere.*

Διαγωνικῶς, ἐπίθ. diagonalement, *diagonalmente.*

Διαγώνιος, ἐπίθ. diagonal, *diagonale.*

Διάδημα, οὖσ. diadéme, couronne, *corona.*

Διαδέχομαι, P. succéder, *succedere.*

Διαδεχόμενος, ἐπίθ. succedant, *succedente.*

Διαδίδω, P. transmettre, *trasmettere.* §. διεδόθη λόγος, il s'est repandu un bruit, *s' è sparsa voce.*

Διάδικος, ἐπίθ. adversaire, *avversario, ia.*

Διάδοσις, οὖσ. transmission, *trasmissione.*

Διαδοχὴ, ὁσ. succession, *successione.* §. κατὰ διαδοχὴν, successivement, *successivamente.*

Διαδοχικὸς, ἐπίθ. successif, ive. *successivo, va.*

Διάδοχος, ὁσ. successeur, *successore.*

Διαζευκτικὸς, ἐπίθ. disjonctif, *disgiuntivo.*

Διαζύγιον, οὖσ. divorce, *divorzio.*

Διάζω, P. tramer, ourdir, *tramare.*

Διάθεσις, ὁσ. disposition, di-

disposizione. §. διάθεσις πρὸς πάθος, affection, *affezione*.

Διαθέτων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dispose, *colui o colei che dispone*.

Διαθήκη, ὑσ. testament, *testamento*. §. κάμνω διαθήκην, tester, *far testamento*.

Διαιρεθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été divisé, *colui o colei ch'è stato diviso*.

Διαιρέσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a divisé, *colui o colei che ha diviso*.

Διαίρεσις, ουσ. division, *divisione*.

Διαιρέτης, διαιρετής, ὑσ. celui qui sépare, *separatore*.

Διαιρετικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui a la force de séparer, *separatorio, ia. separativo, va*.

Διαιρετός, ή, όν. ἐπίθ. divisible, *divisibile*.

Διαιροῦσα, μετ. θηλ. celle qui divise, *colei che divide*.

Διαιρῶ, P'. diviser, *dividere*. §. διαιρῶ, ξεχωρίζω, séparer, *separare*.

Διαιρῶν, μετ. ἀρ. celui qui divise, qui sépare, *colui che divide, che separa*.

Δίαιτα, ὑσ. diète, regime, *dieta, regola di vivere*.

Διαιωνίζω, P'. perpétuer, *perpetuare*.

Διακατέχω, P'. posseder, avoir en possession, *possedere, aver in possessione*.

Διακατέχων, ουσα. μετ. celui ou celle qui possede, *colui o colei che possede*.

Διακατοχή, ὑσ. possession, l'action de posseder, *possedimento*.

Διακάτοχος, ἐπίθ. possesseur, *possessore*.

Διάκειμαι, P'. être disposé, *esser disposto*. §. διανοϊκῶς διάκειμαι πρός τινα, affectionner, *portar affetto, voler bene*.

Διακείμενος, ἐπίθ. disposé, ée, *affetto, ta*.

Διακεκαυμένη, ὑσ. ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zone torride, *zona torrida*.

Διακεκριμένος, η, ον. ἐπίθ. distinct, te. *distinto, ta*.

Διακεκριμένως, ἐπίρ. distinctement, *distintamente*.

Διακεχυμένως, ἐπίρ. diffusément, *diffusamente*.

Διακονεύσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a mendié, *colui o colei che ha mendicato*.

Διακονεύω, P'. ψωμοζητῶ, mendier, gueuser, *accattare, pitoccare, mendicare*.

Διακονεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gueuse, mendiant, te. *colui o colei che pitocca, pitocco, ca*.

Διακονιάρης, ἐπίθ. ζητιάνος, gueux, euse. gueusant, te, mendiant, te. *pezzente, mendico, ca. accattatozzo*.

Διακονιαριά, ουσ. gueuserie, mendicité, *indigenza, miseria, mendicità, pitoccheria*.

Διακονία, διακονικόν, ὑσ. diaconat, *diaconato*.

Διακόνισσα, ὑσ. diaconesse, *diaconessa*.

Διάκονος, ὑσ. diacre, *diacono*.

Διακονῶ, P'. ψωμοζητῶ, mendier, gueuser, *mendicare, pitoccare*.

Διακοπή, ὑσ. intermission, discontinuation, interruption, *intermissione, discontinuazione, interruzione*.

Διακόπτω, P'. discontinuer, *discontinuare*. §. διακόπτω, αντισκόπτω, interrompre, *interrompere*.

Διακόπτων, ουσα. μετ. celui ou celle qui interrompt, *colui o colei che interrompe*.

Διάκοψις, ουσ. intermission, *intermissione*.

Διακόσια, ὑσ. deux cent, *ducento, dugento*.

Διακοσιοστός, ή, όν. ἐπίθ. deuxcentième, *ducentesimo*.

Διακρίνω, P'. distinguer, discerner, *distinguere, discernere*.

Διακρίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui distingue, qui discerne, *colui o colei che discerne, che distingue*.

Διάκρισις, ὑσ. discrétion, *discrezione*. §. μὲ διάκρισιν, discretement, *discretamente*. §. ἀφήνομαι εἰς τὴν διάκρισίν σου, je m'en rapporte à votre discrétion, *me ne*

ne rimetto alla vostra discrezione. §. διάκρισις, bon sens, *criterio*.

Διακριτικά, ἐπίρ. μὲ διάκρισιν, avec discrétion, *con discrezione*.

Διακριτικός, ή, όν. ἐπίθ. discret, ete, *discreto, ta*.

Διακριτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut discerner, *discernevole*.

Διαλαμβαίνω, Pʳ. comprendre, *comprendere*. §. ἡ βίβλος διαλαμβαίνει περί, le livre traite de, *il libro tratta di*.

Διαλάλημα, ὑσ. publication, *divulgamento, pubblicamento*.

Διαλαλημένος, η, ον. μετ. publié, ée. *divulgato, ta. pubblicato, ta*.

Διαλάλησις, ὑσ. publication, *divulgamento*.

Διαλαλητὴς, ὑσ. celui qui publie, crieur, *divulgatore, banditore*.

Διαλαλοχάρτι, ουσ. affiche, *cartello, avviso al pubblico*.

Διαλαλῶ, Pʳ. publier, *divulgare, pubblicare*.

Διάλεγμα, ὑσιας. choix, *scelta*.

Διαλεγμένος, η, ον. μετ. choisi, ie. *scelto, ta*.

Διαλέγομαι, Pʳ. disputer, *disputare*.

Διαλέγω, Pʳ. choisir, *scegliere*.

Διαλέγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui choisit, *colui ἢ colei che sceglie*.

Διάλειψις, ὑσ. intermission, *intermissione*.

Διαλεκτά, ἐπίθ. à choix, *a scelta*.

Διαλεκτὴς, ουσ. celui qui choisit, *colui che sceglie*.

Διαλεκτική, ὑσ. dialectique, *dialettica*.

Διαλεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. dialectique, *dialettico, ca*.

Διαλεκτός, ή, όν. ἐπίθ. choisi, ie. *scelto, ta*.

Διάλεκτος, ουσ. dialecte, idiome, langage, *dialetto, idioma, linguaggio*. §. διάλεκτος ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν ϗ ὁμιλεῖται, langue vivante, *lingua viva*. §. διάλεκτος ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν ἀλλὰ δὲν ὁμιλεῖται κοινῶς, langue morte, *lingua morta*.

Διαλέκτρα, ὑσ. celle qui choisit, *colei che sceglie*.

Διαλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a choisi, *colui ἢ colei che ha scielto*.

Διάλεμα, διαλεμένος, ἰδὲ Διάλεγμα, διαλεγμένος.

Διάλεξις, ὑσ. διάλεγμα, choix, *scelta*. §. διάλεξις, τὸ διαλέγεσθαι, dispute, *disputa*. §. διάλεξις, dissertation, *dissertazione*.

Διάλλαγή, ὑσ. accommodement, raccommodement, réconciliation, *conciliazione, accomodamento, riconciliazione*.

Διαλογίζομαι, Pʳ. dialoguer, *dialogizzare*. §. διαλογίζομαι, κάμνω διάλεξιν, disserter, *fare una dissertazione*. §. διαλογίζομαι, φιλονεικῶ, disputer, *disputare*.

Διαλογισμός, ὑσ. pensée, *pensiero*.

Διάλογος, ουσ. dialogue, *dialogo*.

Διαλυμένος, η, ον. μετ. dissous, oute, *disciolto, ta*.

Διαλύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dissous, *colui ἢ colei che ha disciolto*. §. διαλύσας μίαν ἀπορίαν, celui qui a resolu, qui a fait la resolution d'un doute, *colui che ha risoluto un dubbio*.

Διάλυσις, ὑσ. fusion, dissolution, *fusione, dissoluzione*. §. διάλυσις, λύσις, resolution, *risoluzione*.

Διαλυτὴς, ὑσ. qui dissout, *che discioglie*.

Διαλυτικός, ή, όν. ἐπίθ. dissolvant, *dissolvente*. §. ἰατρικὸν διαλυτικόν, delayant, *diluente*.

Διαλυτός, ή, όν. ἐπίθ. fusible, *fusibile*.

Διαλύω, Pʳ. dissoudre, *dissolvere*. §. διαλύω, ἀνελύω, delayer, *stemperare*. §. διαλύω, λύω, ressoudre, *risolvere*.

Διαλύων, ουσα. μετ. dissolvant, te. *dissolvente*. §. διαλύων, λύων, ξεμπηνίζων, celui qui ressoud, *colui che risolve*.

Διαμαντένιος, ἐπίθ. de diamant, *diamantino, na*.

Διαμάντι, ουσ. diamant, *diamante*.

Διαμαντικόν, ουσ. pierreries, pierres precieuses, *gioje*.

Διαμένω, Pʳ. rester, persister, *permanere*.

Διαμερίζω, Pʳ. partager, *spartire*. §. διαμερίζω,

Ξε-

Διαλαμβαίνω.
Διαλαμβάνω.

ξεχωρίζω, separer, separare.

Διαμερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a partagé, colui ἢ colei che ha spartito. §. διαμερίσας, ὁ ξεχωρίσας, celui ἢ celle qui a séparé, colui ἢ colei che ha separato.

Διαμερισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été partagé, colui ἢ colei ch' è stato spartito. §. διαμερισθεὶς, ὅπου ἐξεχωρίσθη, celui ἢ celle qui a été separé, colui ἢ colei ch' è stato separato.

Διαμέρισμα, ὐσ. partage, l' action de partager, spartimento. §. διαμέρισμα, separation, separazione.

Διαμερισμένος, η, ον. μετ. partagé, ée. spartito, ta. §. διαμερισμένος, ξεχωρισμένος, séparé, ée. separato, ta.

Διαμερισμὸς, οὐσ. partage, spartimento.

Διαμεριστὴς, ὐσ. celui qui partage, qui distribue, colui che distribuisce, che spartisce.

Διαμέτρημα, ὐσ. l' action de mesurer, misuramento, il misurare.

Διαμετρημένος, η, ον. μετ. mesuré, ée. misurato, ta.

Διαμετρημὸς, ἰδὲ Διαμέτρημα.

Διαμετρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mesuré, colui ἢ colei che ha misurato.

Διαμέτρησις, ὐσ. dimension, dimensione.

Διάμετρος, ὐσ. diamètre, diametro. §. ἐκ διαμέτρου, diamétralement, diametralmente.

Διαμετρῶ, P. mesurer, misurare.

Διαμοιράζω, P. dispenser, distribuer, partager, distribuire, dispensare, dividere, spartire.

Διαμοιράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a distribué, colui ἢ colei che ha distribuito.

Διαμοιρασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été distribué, colui ἢ colei ch' è stato distribuito.

Διαμοίρασις, διαμοίρασμα, ὐσ. dispensation, distribution, dispensazione, distribuzione.

Διαμοιρασμένος, η, ον. μετ. distribué, ée. distribuito, ta. dispensato, ta.

Διαμοιραστὴς, οὐσ. dispensateur, distributeur, dispensatore, distributore.

Διαμοιραστικὸς, ἐπίθ. distributif, distributivo.

Διαμονὴ, ὐσ. durée, durata.

Διανὰ, ἀντὶ τῷ διὰ νὰ, afin que, affinechè.

Διανόησις, ὐσ. consideration, considerazione.

Διανοητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. intellectuel, le. intellettuale.

Διάνοια, ὐσ. entendement, intelletto.

Διανοίγω, P. ouvrir, aprire.

Διανοίγων, ὐσα, μετ. καὶ ἐπίθ. aperitif, ive. aperitivo, va.

Διανομὴ, ὐσ. distribution, distribuzione.

Διανοῦμαι, P. penser, pensare.

Διαπαντὸς, ἐπίθ. toujours, éternellement, sempre, per sempre, eternamente.

Διαπεράσας, σασα, μετ. ὅπου ἐπέρασε μέσα, celui ἢ celle qui a pénétré, colui ἢ colei che ha penetrato. §. διαπεράσας, ὅπου ἐπέρασε πέραν, celui ἢ celle qui a passé outre, qui a traversé, colui ἢ colei che ha attraversato.

Διαπέρασις, ὐσ. pénétration, penetrazione.

Διαπεραστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπου περνᾷ μέσα, pénétrant, pénétratif, penetrante, penetrativo, va. §. διαπεραστικὸς, περαστικὸς, passager, passaggiero. §. διαπεραστικὸς, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ διαπερασθῇ, pénétrable, penetrabile, penetrevole.

Διαπερνῶ. P. pénétrer, penetrare. §. διαπερνῶ, περνῶ πέραν, traverser, traversare.

Διαπερνῶν, ὖσα, μετ. pénétrant, te. penetrante. §. διαπερνῶν, ὅπου περνᾷ πέραν, celui ἢ celle qui traverse, colui ἢ colei che traversa.

Διαπνέω, P. transpirer, traspirare.

Διαπνέων, ὐσα, μετ. transpirant, te. traspirante.

Διαπνοὴ, ὐσ. transpiration, traspirazione.

Διαπορθμόμαι, P. passer, passare.

Διαπορθμόμενος, η, ον. μετ. passant, te. passante.

Διανόημα.

Διαπ... Διαπορ... ardent Διαπ...

Διαστηράγων. Διασκυείος. Διασσάτται.

Διασείλλω. Διασπαράττω.

Διάργυρος, ὑσ. mercure vif-argent, *mercurio, argento vivo*.

Διάῤῥοια, ουσ. diarrhée, *diarrea*.

Διασάφησις, κτλ. ἰδὲ Σαφήνισμα, κτλ.

Διασκατζῆς, ὑσ. conducteur, guide, *guida, conduttore*.

Διασκεδάζω, P. dissiper, *dissipare*. §. διασκεδάζω τὸν καιρὸν, passer le temps, s'amuser, *passar tempo, divertirsi*.

Διασκεδάζων, ὑσα, μετ. celui ǹ celle qui dissipe, *colui ǹ colei che dissipa*. §. διασκεδάζων τὸν καιρὸν, qui passe son temps, *che passa il suo tempo*.

Διασκεδάσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a dissipé, *colui ǹ colei che ha dissipato*. §. διασκεδάσας τὸν καιρὸν, celui ǹ celle qui a passé son temps, *colui ǹ colei che ha passato il suo tempo*.

Διασκέδασις, ὑσ. dissipation, distraction, *dissipazione, distrazione*.

Διασκεδασμένος, η, ον. μετ. dissipé, ée. *dissipato, ta*. αὐτὸς ἔχει τὸν νοῦν του διασκεδασμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, il a l'esprit dissipé, *uomo disattento*.

Διασκέλισμα, ὑσ. enjambée, *passo, lo stender le gambe*.

Διασκελιςά, ἐπίῤ. enjambant, *stendendo le gambe*.

Διασκελιςὸς, ἐπίθ. qu'on peut passer en enjambant, *che si può passare stendendo le gambe*.

Διασκελῶ, P. enjamber, *stender le gambe*.

Διάσκεψις, ὑσ. consideration, contemplation, *considerazione, contemplazione*.

Διασκόρπισις, ὑσ. dispersion, *dispersione*.

Διασκορπίζω, P. disperser, éparpiller, *dispargere, sparpagliare, spargere in quà, e là*.

Διασκορπίσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a dispersé, qui a éparpillé, *colui ǹ colei che ha dispersa, che ha sparso in quà e là*.

Διασκορπισθεὶς, εῖσα, μετ. celui ǹ celle qui a été dispersé, *colui ǹ colei ch'è stato disperso*.

Διασκόρπισμα, ὑσ. dispersion, *dispersione*.

Διασκορπισμένος, η, ον. μετ. dispersé, ée. éparpillé, ée. *disperso, sa. sparpagliato, ta*.

Διασκορπιςὰ, ἐπίῤ. par ci, par là, *sparsamente*.

Διασκορπιςὴς, ὑσ. celui qui disperse, qui éparpille, *colui che sparge quà e là*.

Διασκορπιςικὸς, διασκορπιςὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut disperser, *che si può dispergere*.

Διασκορπῶ, ἰδὲ Διασκορπίζω.

Διάσμα, ὑσ. ourdissage, ourditure, *orditura*.

Διασμένος, η, ον. μετ. ourdi, ie. *ordito, ta*.

Διάσιμον, διασμὸς, ἰδὲ Διάσμα.

Διασοφίζομαι. P. sophistiquer, chicaner, *cavillare*.

Διασπείρας, ρασα. μετ. celui ǹ celle qui parseme, *colui ǹ colei che sparge, che semina*. §. διασπείρας ψεύδεις λόγυς, qui a fait courir de faux bruits, *che ha fatto correre discorsi falsi*.

Διασπέρνω, P. parsemer, *spargere, seminare*. §. διασπέρνω λόγυς, faire courir des bruits, *far correr fama*.

Διάςασις, ὑσ. interstice, *interstizio*.

Διάςημα, ουσ. distance, espace, *distanza, spazio*. §. εἰς τὸ διάςημα δέκα ἡμερῶν, pendant le cours de dix jours, *nel corso di dieci giorni*.

Διαςήρι, ουσ. ourdissoir, *orditojo*.

Διαςὴς, ὑσ. ourdisseur, celui qui ourdit, *orditore*.

Διαςὸς, ἐπίθ. qu'on peut ourdir, *che si può ordire*.

Διαςολὴ, ουσ. diastole, *diastole*.

Διαςραμμένος, ἰδὲ Διεςραμμένος.

Διαςρέπτης, ὑσ. ὁ διαςρέφων, celui qui pervertit, qui corrompt, *colui che perverte, che corrompe*.

Διαςρεπτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. celui ǹ celle qui corrompt, *colui ǹ colei che corrompe*.

Διαςρέφω, P. pervertir, corrompre, *pervertire, corrompere*.

Διαςρέφων, ὑσα, μετ. celui

Διασείω. Διασφαλώς. Διαπερνώ. Διαφημίζω.

lui ῆ celle qui pervertit, *colui ò colei che perverte*, *pervertitore*, *trice*.

Διαςρέψας, ψασα, μετ. celui ῆ celle qui a perverti, *colui ò colei che ha pervertito*.

Διαςρέψιμον, ὑσ. l'action de pervertir, *il pervertire*. §. διαςρέψιμον, ςρέψιμον, distorsion, *distorsione*.

Διαςροφὴ, ὑσ. distorsion, *distorsione*.

Διάτα, ὑσ. διαθήκη, testament, *testamento*.

Διαταγὴ, ὑσ. décret, édit, ordonnance, *decreto*, *editto*. §. διαταγὴ, réglement, *regolamento*. §. αἱ διαταγαὶ, constitution, *costituzioni*.

Διάταγμα, οὔσ. constitution, *costituzione*.

Διαταγμένος, ἰδὲ διατεταγμένος.

Διατάζω, P^c. décreter, ordonner, *decretare*, *ordinare*. §. διατάζω, disposer, *disporre*.

Διατάζων, ὑσα, μετ. celui ῆ celle qui décrete, *colui ò colei che decreta*. §. διατάζων, celui ῆ celle qui dispose, *colui ò colei che dispone*.

Διατάκτης, οὔσ. ordonnateur, *ordinatore*, *dispositore*.

Διατακτικά, ἐπίρ. avec ordre, en bon ordre, *ordinatamente*, *con buon ordine*.

Διατακτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπιθ. ordinal, *ordinativo*.

Διατάξας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a decreté, *colui ò colei che ha* decretato. §. διατάξας, celui ῆ celle qui a disposé, *colui ò colei che ha disposto*.

Διάταξις, οὔσ. διαταγαὶ, constitution, *costituzione*. §. διάταξις, προςαγὴ, ordonnance, *ordinanza*. §. διάταξις, disposition, *disposizione*.

Διατεταγμένος, η, ον. μετ. decrété, ée. ordonné, ée. *decretato*, *ta*. *ordinato*, *ta*. §. διατεταγμένος, disposé, ée. *disposto*, *sta*. §. τὸ διατεταγμένον, ce qui est prescrit, *quel ch' è prescritto*. §. ἔξω ἀπὸ τὸ διατεταγμένον, au de là de ce qui a été ordonné, *fuori di quel ch' è stato ordinato*.

Διατηρήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a conservé, *colui ò colei che ha conservato*.

Διατηρηθεὶς, εῖσα, θὲν. μετ. celui ῆ celle qui a été conservé, *colui ò colei ch' è stato conservato*.

Διατήρησις, ὑσ. conservation, maintien, *conservazione*, *mantenimento*.

Διατηρητὴς, ὑσ. conservateur, trice, *conservatore*, *trice*.

Διατηρημένος, η, ον. μετ. conservé, ée. *conservato*, *ta*.

Διατηρῶ, P^c. conserver, maintenir, *conservare*, *mantenere*.

Διατηρῶν, ῦσα, μετ. conservant, te. *conservante*, *che conserva*.

Διατί, Σωώδ. pourquoi? perchè? §. διατὶ, ποίαν αἰτίαν, à quel effet? *per qual motivo?*

Διατριβὴ, ὑσ. amusement, occupation, passetemps, *trattenimento*.

Διατρίβω. P^c. ἐν χρήσει, διατρίβω τὸν καιρὸν, passer le temps, *passar il tempo*.

Διατρυπῶ, P^c. transpercer, *trapassare*, *trafiggere*.

Διαυθεντευθεὶς, εῖσα, θὲν. μετ. celui ῆ celle qui a été defendu, protegé, ée. *colui ò colei ch' è stato difeso*.

Διαυθέντευμα, ὑσ. defense, *difesa*.

Διαυθεντευμένος, η, ον. μετ. defendu, *difeso*, *sa*.

Διαυθεντεύσας, σασα, μετ. celui ῆ celle qui a defendu, qui a protegé, *colui ò colei che ha difeso*.

Διαυθέντευσις, ὑσ. défense, *difesa*.

Διαυθεντευτὴς, ὑσ. défenseur, *difensore*.

Διαυθεντευτικὸς, ὴ, ὸν. ἐπιθ. défensif, ive, *difensivo*, *va*.

Διαυθεντεύω, P^c. défendre, *difendere*. §. τοῦτο θέλει σᾶς διαυθεντεύσει ἀπὸ τὸν ἥλιον, cela vous garantira du soleil, *questo vi riparerà dal sole*. §. πάσχει νὰ διαυθεντευθῇ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν, il tache de se parer contre les incommodités du temps, *procura di ripararsi dalle incommodità del tempo*.

Διαυθεντεύων, ούσα, μετ. celui ou celle qui defend, colui ò colei che difende, difendente.

Διαφανής, επίθ. diaphane, transparent, te. diafano, trasparente. §. τὸ διαφανές, diaphanéité, transparence, diafanità, trasparenza.

Διαφέρω. Ρ. differer, differire. §. πολὺ διαφέρει, il y a bien à dire, v' è gran differenza.

Διαφέρων, ουσα, μετ. celui ou celle qui differe, colui ò colei che differisce.

Διαφημίζω, Ρ. célébrer, celebrare, decantare.

Διαφθείρω, διαφθορά, ἰδὲ Φθείρω, φθορά, κτλ.

Διάφι, διαφοχέρι, ἰδὲ Θεάφι, θεαφοχέρι.

Διάφορα, επίρ. différemment, differentemente.

Διαφορά, ούσ. différence, diversité, differenza, diversità. §. εἶναι μεγάλη διαφορά, il s'en faut beaucoup, il y a bien à dire, v' è gran differenza. §. διαφορά, ἔρις, μάλωμα, different, débat, dispute, rissa, disputa, litigio.

Διαφοραίνω. Ρ. ἰδ. profiter, profittare, avvantaggiarsi. §. διαφοραίνω, Ε'ν. donner du profit, avvantaggiare.

Διαφορεμένος, η, ον. μετ. avantagé, ée. avvantaggiato, ta.

Διαφορετικά, επίρ. différemment, diversement, differentemente, diversamente.

Διαφορετικός, ή, όν. επίθ. différent, ente. divers, se. differente, diverso, sa. §. διαφορετικός, ὅπου ἔχει διάφορον, avantageux, euse. vantaggioso, sa.

Διαφορεμένα, επίρ. avec profit, con profitto, con vantaggio.

Διαφορεμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a profité, colui ò colei che ha profittato. §. διαφορεμένος, avantagé, ée. avvantaggiato, ta.

Διαφορεύω, διαφορένω. Ρ. profiter, profittare.

Διάφορος, επίθ. διαφορετικός, différent, ente: divers, se. differente, diverso, sa: §. διάφοροι, μπόλικοι, divers, diversi, parecchi: §. διάφορον, κέρδος, avantage, profit, intéret, vantaggio, profitto, interesse. §. δίδω διάφορον, κέρδος, avantager, avvantaggiare. §. μὲ διάφορον, avantageusement, vantaggiosamente. §. εὑρίσκω τὸ διάφορόν μου, trouver son compte, trovar il suo conto, il suo utile. §. αὐτὸς δὲν κυττάζει πάρεξ τὸ διάφορόν του, c'est un homme qui ne songe qu'à son profit, egli non pensa che al proprio interesse. §. δὲν ἔχει τινὰς διάφορον πουλῶντας αὐτὸ τὸ πράγμα, il n'y a pas grand profit à vendre cette marchandise, non c'è gran profitto a vendere quella mercanzia. §. διάφορον χρημάτων, intérêt, interesse. §. διάφορον διὰ ἀλλαγὴν χρημάτων, agio, aggio. §. παίρνω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον, prendre de l'argent à intérêt, torre danari a conto.

Διαφορῶ. Ρ. εἶμαι ἀδιάφορος, être indifferent, esser indifferente. §. διαφορῶ, διαφορεύω, κερδίζω, profiter, profittare, ricavar dall' utile.

Διάφραγμα, ούσ. diaphragme, diaframma.

Διαφυλακτής, ούσ. conservateur, celui qui préserve, conservatore, che preserva.

Διαφυλακτικός, ή, όν. επίθ. préservatif, ve. preservativo, va.

Διαφυλάττω, Ρ. préserver, preservare.

Διαφωνία, ούσ. dissention, dissensione.

Διαχωρίζω, Ρ. disjoindre, disgiungere. §. καὶ χωρίζω, separer, separare.

Διαχωρίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui disjoint, colui ò colei che disgiugne.

Διαχωρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a disjoint, colui ò colei che ha disgiunto.

Διαχωρισθείς, είσα. μετ. celui ou celle qui a été disjoint, colui ò colei ch' è stato disgiunto.

Διαχώρισμα, ούσ. disjonction, disgrégation, disgregamento, disgiunzione. §. διαχώρισμα, χώρισμα, séparation, separazione.

Διαχωρισμένος, η, ον. μετ.

. μετ. disjoint, *disgiunto*.
Διαχωρισμὸς, ἰδὲ Διαχώρισμα.
Διαχωριστὴς, ὑσ. qui disjoint, *colui che disgiunge*. §. διαχωριστὴς, ὁ χωρίζων, séparateur, qui sépare, *separatore*.
Διαχωριστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. disjonctif, *disgiuntivo*.
Διαχωριστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. séparable, divisible, *divisibile*, *separabile*.
Διβάνι, ὑσ. divan, *divano*.
Διγαμία, ὑσ. bigamie, *bigamia*.
Δίγαμος, ἐπίθ. bigame, *bigamo*.
Δίγλωσσος, ἐπίθ. de deux langue, *di due lingue*.
Διγνωμία, ὑσ. feinte, dissimulation, *finzione*, *dissimulazione*.
Διγνώμως, ἐπίρ. avec dissimulation, *simulatamente*.
Δίγνωμος, ἐπίθ. dissimulé, ée. *simulato*, *ta*.
Διγνωμῶ, Pʳ. feindre, dissimuler, *fingere*, *dissimulare*.
Δίδαγμα, ουσ. enseignement, instruction, *insegnamento*, *ammaestramento*.
Διδακτὴς, ουσ. qui enseigne, *colui che insegna*, *istruttore*. §. διδακτὴς, ὁ ἱεροκήρυξ, prédicateur, *predicatore*.
Διδακτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. didactique, instructive. *instruttivo*, *va*.
Διδακτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. disciplinable, *ammaestrevole*.
Διδάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a preché, *colui ἢ colei che ha predicato*.
Διδασκαλεῖον, ὑσ. école, lieu où l'on enseigne, *scuola*, *luogo dove s'insegna*.
Διδασκαλευθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été instruit, discipliné, *colui ἢ colei ch'è stato ammaestrato*.
Διδασκάλευμα, ὑσ. enseignement, instruction, *insegnamento*, *istruzione*, *ammaestramento*.
Διδασκαλευμένος, η, ον. μετ. enseigné, ée. instruit, te. *instruito*, *ammaestrato*, *ta*.
Διδασκαλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a instruit, discipliné, *colui ἢ colei che ha ammaestrato*.
Διδασκαλεύω, Pʳ. enseigner, instruire, *insegnare*, *istruire*, *ammaestrare*.
Διδασκαλία, ὑσ. doctrine, *dottrina*. §. διδασκαλία, δίδαγμα, enseignement, *insegnamento*, *ammaestramento*.
Διδασκαλικὰ, ἐπίθ. savamment, habilement, en maître, *ammaestratamente*, *da maestro*.
Διδασκαλικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. instructif, ive. *istruttivo*, *va*. *ammaestrativo*, *va*. §. διδασκαλικὸς, αὔχημα εἰς διδάσκαλον, doctoral, *dottorale*.
Διδασκάλισσα, ὑσ. maîtresse d'école, celle qui enseigne, femme savante, *ammaestratrice*, *dottoressa*.
Διδάσκαλος, ὑσ. maître, précepteur, *maestro*, *precettore*. §. διδάσκαλος τῆς ἰατρικῆς, τῶν νομικῶν, docteur en médecine, en droit, *dottor di medicina*, *di legge*. §. διδάσκαλος Ἐκκλησιαστικὸς, docteur de l'église, *dottore della chiesa*.
Διδάσκυσα, μετ. θηλ. celle qui préche, *colei che predica*.
Διδάσκω, Pʳ. enseigner, apprendre, *insegnare*. §. διδάσκω, κηρύττω, précher, *predicare*.
Διδάσκων, μετ. ἀρ. celui qui preche, *predicante*, *colui che predica*.
Διδαχὴ, ὑσ. sermon, *predica*, *sermone*. §. διδαχὴ, βίβλος περιέχουσα διδαχὰς, sermonnaire, *libro di prediche*.
Διδαχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été préché, *colui ἢ colei ch' è stato predicato*.
Διδὺς, ῦσα, μετ. celui ἢ celle qui a donné, *colui ἢ colei che ha dato*.
Διδυμάρχος, η, ον. ἐπίθ. de jumeau, *di gemello*.
Διδύμια, ὑσ. πληθ. τὰ ὀρχίδια, les testicules, *i testicoli*.
Δίδυμος, ὑσ. jumeau, *gemello*. §. οἱ δίδυμοι, τὸ ζώδιον, les jumeaux, *il segno de' gemelli*.
Δίδω, Pʳ. donner, *dare*. §. δίδω λόγον, ὑπόσχομαι, donner parole, promettre, *dar parola*, *pro-*

promettere. §. δίδω ἄδειαν, permettre, donner, permission, *permettere*, *dar permissione*. §. δίδω ἄδικον, donner tort, condamner quelqu'un, *dar torto*. §. δίδω δανεικά, prêter, *prestare*, *dar in prestito*. §. ἔδωκε κακὸν θάνατον, il a fait une mauvaise fin, *ha fatto cattivo fine*. §. δίδω ὀπίσω, rendre, restituer, *restituire*. §. δίδω χέρι, donner main, aider, *dar mano*, *ajutare*. §. δεν μοῦ δίδει χέρι, je ne trouve pas mon compte, *non mi torna conto*, *non trova il mio conto*. §. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, Dieu le veuille, plût à dieu, *dio il voglia*, *dio il volesse*. §. νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ θεός, à dieu ne plaise, dieu m'en garde, dieu m' en preserve, *dio nol voglia*, *dio mi guardi*, *non piaccia a dio*. §. ἂν δώσῃ ὁ θεός, s'il plait à dieu, *se dio vuole*, *con la grazia di dio*. §. δίδομαι, se donner, *darsi*. §. δίδομαι, παραδίδομαι εἰς ἕνα πρᾶγμα, se donner, s'adonner, *addarsi*, *applicarsi*. §. ἠμπορεῖ τινὰς νὰ δοθῇ εἰς ταῖς ἡδοναῖς μετρίως, ἀλλ' ὄχι νὰ παραδοθῇ, on peut se prêter aux plaisirs, mais il ne faut pas s' y abandonner, *si può darsi al piacere*, *ma non bisogna abbandonarvisi*.

Διεξοδικός, ή, όν. ἐπίθ. diffus, use, verbeux, *diffuso*, *sa*.

Διεξοδικῶς, P'. diffusément, au long, *diffusamente*, *ampiamente*.

Διεξοδικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très diffus, se. *diffusissimo*, *ma*.

Διεξοδικώτερος, ἐπίθ. plus diffus, se. *più diffuso*, *sa*.

Διερευνηθείς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été recherché soigneusement, *colui ò colei ch' è stato ricercato diligentemente*.

Διερευνήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a recherché soigneusement, *colui ò colei che ha ricercato diligentemente*.

Διερεύνησις, εως. perquisition, *perquisizione*.

Διερευνῶ, P'. rechercher soigneusement, *ricercare diligentemente*.

Διερμηνεύσας μετ. ἀρ. celui qui a expliqué, qui a interpreté, *colui che ha interpretato*.

Διερμήνευσις, εως. explication, interprétation, *interpretazione*, *spiegazione*.

Διερμηνευτής, οῦ. celui qui explique, interprete, *interprete*.

Διερμηνεύω, P'. expliquer, interpreter, *interpretare*, *spiegare*.

Διεσπαρμένος, η, ον. μετ. disseminé, ée. éparpillé, ée. *disseminato*, *ta*. *sparso quà e là*.

Διετής, ἐπίθ. biennal, le. *di due anni*.

Διευθυνόμενος, η, ον. μετ. qui s'adresse, *che s' indirizza*.

Διευθύνω, P'. adresser, diriger, *indirizzare*, *dirigere*. §. διευθύνομαι, s' adresser, *indirizzarsi*.

Διευθύνων, μετ. ἀρ. adressant, qui adresse, *che indirizza*. §. διευθυντής, directeur, *direttore*.

Διεστραμμένος, η, ον. μετ. καὶ ἐπίθ. endiablé, ée. pervers, rse. coquin, *briccone*, *perverso*, *sa*. §. τί διεστραμμένη στράτα ὁποῦ εἶναι αὐτή, quel maudit chemin que celui là, *che strada maledetta che è quella*. §. διεστραμμένος, renversé, eé. *inverso*, *sa*.

Διεφθαρμένος, η, ον. μετ. corrompu, ue. perverti, ie. *corrotto*, *ta*. *pervertito*, *ta*.

Διηγηθείς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a raconté, *colui ò colei che ha raccontato*, *narrato*.

Διήγημα, ατος. narré, *racconto*.

Διηγηματικός, ή, όν. ἐπίθ. narratif, ive. *narrativo*, *va*.

Διηγημένος, η, ον. μετ. narré, ée. raconté, ée. *narrato*, *ta*. *raccontato*, *ta*.

Διήγησις, εως. narration, rapport, récit, *narrazione*, *racconto*, *relazione*.

Διηγητής, οῦ. raconteur, narrateur, conteur, *narratore*, *raccontatore*.

Διηγητικός, ή, όν. ἐπίθ. de narration, *di narrazione*.

Διηγήτρα, ας. celle qui ra-

raconte, qui conte, *narratrice*.

Διηγοῦμαι, P^r. narrer conter, raconter, *contare*, *narrare*, *raccontare*. §. διηγοῦμαι, ἀναφέρω, rapporter, *riferire*. §. διηγοῦνται, on dit, on raconte, *si dice*, *si racconta*.

Διηγούμενος, μετ. conteur, *narratore*, *dicitore*.

Διηνεκής, ἐπίθ. perpétuel, lle. *perpetuo*, *ua*. §. τὸ διηνεκές, perpétuité, *perpetuità*.

Διηνεκῶς, ἐπίρ. perpétuellement, *perpetuamente*.

Δικάζω. P^r. juger, *giudicare*.

Δίκαια, ἐπίρ. justement, droitement, *giustamente*.

Δικαιοκριμένος, η, ον. μετ. jugé avec justice, *giudicato giustamente*.

Δικαιοκρίνω, P^r. juger avec justice, avec équité, *giudicar con giustizia*, *con equità*.

Δικαιοκρισία, ὑσ. jugement équitable, *giudizio giusto*.

Δικαιοκρίτης, ὑσ. juge irréprochable, juste, *giudice equo*, *giusto*.

Δικαιολογηθείς, εῖσα, μετ. celui ŋ celle qui a été justifié, *colui ŋ colei che è stato giustificato*.

Δικαιολόγημα, ὑσ. raison, *ragione*. δὲν ἔχεις κανένα δικαιολόγημα, vous n'avez point de raison, *non avete alcuna ragione*.

Δικαιολογημένος, η, ον. μετ. justifié, ée. *giustificato*, *ta*.

Δικαιολογία, ὑσ. justification, *giustificazione*.

Δικαιολόγος, ἐπίθ. qui justifie, *che giustifica*.

Δικαιολογῶ, P^r. justifier, *giustificare*.

Δίκαιος, α, ον. ἐπίθ. juste, droit, te. *giusto*, *ta*. *dritto*, *ta*. *equo*, *a*. §. τὸ δίκαιον, raison, *ragione*.

Δικαιοσύνη, ὑσ. justice, équité, *giustizia*, *equità*.

Δικαιωθείς, εῖσα, θέν, μετ. justifié, ée. *giustificato*, *ta*.

Δικαίωμα, ὑσ. justification, *giustificazione*.

Δικαιωματικός, ή, όν. ἐπίθ. justifiant, te. *giustificante*.

Δικαιωμένος, η, ον. μετ. justifié, ée. *giustificato*, *ta*.

Δικαιώνω, P^r. justifier, *giustificare*.

Δικαιώνων, ουσα, μετ. justifiant, te. *giustificante*.

Δικαιώσας, σασα, μετ. celui ŋ celle qui a justifié, *colui ŋ colei che ha giustificato*.

Δικαίωσις, ὑσ. justification, *giustificazione*.

Δικαιωτής, ὑσ. justifiant, celui qui justifie, *giustificante*, *colui che giustifica*.

Δικαιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. justifiant, te. *giustificante*.

Δικανικός, ή, όν. ἐπίθ. judiciaire, *giudiciario*. §. δικανικός, ὑσ. jurisconsulte, *jurisconsulto*.

Δίκασμα, ὑσ. jugement. l'action de juger, *il giudicare*.

Δίκασις, ὑσ. procès, contestation, *lite*.

Δικαστήριον, ὑσ. tribunal, *tribunale*.

Δικέλι, δικέλλα, ὑσ. meigle, *zappone*.

Δικέρατος, ἐπίθ. qui a deux cornes, *bicorne*, *bicornuto*, *ta*.

Δικέφαλος, ἐπίθ. qui a deux têtes, biceps, *bicipite*, *che ha due teste*.

Δικολόγημα, ὑσ. l'action de plaider, de défendre une cause, *il patrocinare*.

Δικολογημένος, η, ον. μετ. protegé, ée. *patrocinato*, *ta*.

Δικολογία, ὑσ. protection, clientele, *patrocinio*.

Δικολόγος, ἐπίθ. protecteur, avocat, *patrocinatore*.

Δικολογῶ, P^r. plaider, défendre une cause, *patrocinare*, *piatire*.

Δικολογῶν, μετ. celui qui défend une cause, *patrocinante*.

Δικόμματος, ἐπίθ. qui est de deux pièces, *che è di due pezzi*.

Δικός, ἰδὲ Ἐδικός.

Δικούτελος, ἐπίθ. qui a deux faces, *bifronte*.

Δικράνι, ὑσ. fourche, *forca*. §. δικράνι, πηροῦνι, fourchette, *forchetta*.

Δίκταμον, ὑσ. φυτόν, dictame, *dittamo*.

Δικτάτωρ, ὑσ. dictateur, *dittatore*.

Δίκτυ, δίκτυα, ὑσ. rets, filet, *rete*. §. δίκτυα μεταφ. παγίδα, embuches, filets, piège, *rete*, *insidie*, *agguato*.

Δι-

Διοξγανίζω.

Δίλημμα, ὐσ. dilémme, *dilemma*.

Διλιόνιοι, ὐσιασ. billion, milliar, *billione*.

Δίλογος, ἐπίθ. qui est composé de deux mots, *composto di due parole*.

Δίμερος, ἐπίθ. de deux jours, *di due giorni*.

Δίμηνος, ἐπίθ. qui est de deux mois, *che è di due mesi*. §. δίμηνον, l'espace de deux mois, *lo spazio di due mesi*.

Διμισκί, ὐσ. damas, *dammasco*.

Δίμορφος, ἐπίθ. qui a deux formes, *biforme*.

Δίνω, ἴδε Δίδω.

Δίοδος, ὐσ. allée, *andito*, *corritojo*. §. δίοδος, τὸ δίστρατον, bivoie, chemin fourchu, *bivio*.

Διοίκησις, ὐσ. administration, gouvernement, direction, *amministrazione*, *governo*, *direzione*.

Διοικητὴς, ὐσ. administrateur, gouverneur, directeur, *amministratore*, *governatore*, *direttore*. §. οἱ διοικηταὶ τῦ βασιλέως, le ministére, les ministres, *i ministri*.

Διοικούμενος, η, ον. μετ. administré, ée. gouverné, ée. *amministrato*, *ta*. *governato*, *ta*.

Διοικῶ, P. administrer, gouverner, régir, *amministrare*, *governare*, *reggere*.

Διονυσιακὰ, καὶ διονύσια. ὐσ. πληθ. ἑορταὶ τῦ βάκχυ, dionysiaques, bacchanales, *feste in onore di Bacco*, *baccanali*.

Διονυσιακὸς, ἐπίθ. bacchique, *bacchico*, *ca*.

Διόνυσος, ὐσ. Bacchus, *Bacco*.

Διοπτρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. dioptrique, *diottrico*. §. διοπτρική, la dioptrique, *la diottrica*.

Διορθωθεὶς, εῖσα, θὲν, μετ. qui a été corrigé, ée. *che è stato corretto*, *ta*.

Διόρθωμα, ὐσ. correction, l'action de corriger, *correzione*, *il correggere*, *correggimento*.

Διορθωμένα, ἐπίθ. correctement, *correttamente*.

Διορθωμένος, η. ον. μετ. ὑπὸ ἐδιορθώθη, corrigé, ée. *corretto*, *ta*. §. διορθωμένος, ὅςις εἶναι διορθωμένος, correct, te. *corretto*, *ta*.

Διορθώνυσα. μετ. θηλ. celle qui corrige, *colei che corregge*.

Διορθώνω, P. corriger, *correggere*. §. καλὰ τὸν ἐδιόρθωσαν, on l'a bien ajusté, *l'hanno ben acconciato*.

Διορθώνων, μετ. ἀρ. celui qui corrige, *colui che corregge*.

Διορθώσας, μετ. ἀρ. celui qui a corrigé, *colui che ha corretto*.

Διορθώσασα, μετ. θηλ. celle qui a corrigé, *colei che ha corretto*.

Διόρθωσις, ὐσ. correction, correcture, *correzione*.

Διορθωτὴς, ὐσ. correcteur, *correttore*.

Διορθωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. correctif, ive. *correttivo*, *va*.

Διορθωτὸς, ἐπίθ. corrigible, *correggevole*, *che può correggersi*.

Διορίζω, P. δίδω τὸν ὁρισμόν τινὸς πράγματος, définir, *definire*. §. διορίζω, ἀποφασίζω, déterminer, *determinare*. §. διορίζω τινὶ εἰς μίαν ὑπόθεσιν, destiner, *destinare*. §. διώρισέ μυ μίαν ὥραν καὶ ἔρχομαι, donnez-moi une heure fixe, & je viendrai, *stabilitemi un' ora fissa*, *ed io verrò*. §. διώρισέ μυ τί ἔχω νὰ κάμω, préscrivez-moi ce que je dois faire, *ordinatemi ciò che volete che io faccia*. §. διορίζω, προςάζω, ἐντέλλομαι, ordonner, commander, *comandare*, *ordinare*.

Διορίζων, ζυσα. μετ. celui ou celle qui définit, *colui o colei che definisce*. §. ἴδε καὶ ὅλα τὰ σημαινόμενα τοῦ ῥήματος διορίζω.

Διορίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a défini, *colui o colei che ha definito*. §. ἴδε καὶ ὅλα τὰ σημαινόμενα τῦ ῥήματος διορίζω.

Διορισμὸς, ὐσ. détermination, *determinazione*.

Διοριςικὸς, ή, όν. ἐπίθ. définitif, ive. *definitivo*, *va*. §. διοριςικὸς, ἀποφασιςικὸς, déterminatif, ive. *determinativo*, *va*.

Διοριςὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut définir, *che si può definire*.

Διότι, Σύνδ. car, par ce que, *perchè*, *perciocchè*.

Διολυ.

Διορύττω. Δί-

Δίπατος, ἐπίθ. de deux étages, *di due piani*.

Διπλᾶ, ἐπίρ. doublement, *doppiamente*.

Δίπλα, ἐπίρ. πλαγίως, obliquement, *obliquamente*.

Δίπλα, ὐσ. repli, *piega*, *piegatura*.

Διπλαρεά, ὐσ. coup de plat d'épée, *piattonata*.

Διπλασιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui double, *colei che raddoppia*.

Διπλασιάζω, Ρ'. doubler, *doppiare*.

Διπλασιάζων, μετ. ἀρ. celui qui double, *colui che raddoppia*.

Διπλασιάσας, μετ. ἀρ. celui qui a doublé, *colui che ha raddoppiato*.

Διπλασιάσασα, μετ. θηλ. celle qui a doublé, *colei che ha raddoppiato*.

Διπλασιασθεὶς, ἑῖσα, μετ. celui ῆ celle qui a été doublé, *colui ῆ colei che è stato raddoppiato*.

Διπλασίασμα, ὐσ. l'action de doubler, duplication, *raddoppiamento*.

Διπλασιασμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. *duplicato*, *ta*.

Διπλασιασμὸς, ὐσ. duplication, *duplicazione*.

Διπλοῒς, ὐσ. diploé, *diploide*.

Διπλοπόδης, ὐσ. celui qui est assis les jambes croisées, *seduto colle gambe incrocicchiate*.

Διπλόπορτα, ὐσ. contre-porte, *contrapporta*.

Διπλοπροσωπία, ὐσ. duplicité, *doppiezza*, *simulazione*.

Διπλοπρόσωπος, ἐπίθ. double, simulé, *doppio*, *finto*.

Διπλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. double, *doppio*, *ia*.

Διπλόχερα, ἐπίρ. μὲ τὰ χέρια σταυρωτά, demeurer les bras croisés, sans rien faire, *star colle mani alla cintola*.

Διπλοχέρης, ἐπίθ. ὅστις στέκεται μὲ τὰ χέρια σταυρωτὰ χωρὶς νὰ κάμῃ τίποτες, celui qui demeure les bras croisés, sans rien faire, *colui che sta colle mani alla cintola*, *che sta ozioso*.

Διπλωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ῆ celle qui a été doublé, *colui ῆ colei che è stato raddoppiato*. §. διπλωθεὶς, celui ῆ celle qui a été plié, *colui ῆ colei che è stato piegato*.

Δίπλωμα, ὐσ. l'action de doubler, redoublement, *raddoppiamento*, *il raddoppiare*. §. δίπλωμα χρυσόβυλον, diplome, *diploma*. §. δίπλωμα, τύλιγμα, l'action de plier, *il piegare*.

Διπλωμάδα, ἰδὲ Δίπλωμα.

Διπλωμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. *doppiato*, *ta*. *addoppiato*, *ta*.

Διπλώνω, Ρ'. doubler, *doppiare*, *addoppiare*. §. διπλώνω μέσα εἰς ἕνα φράγμα, envelopper, entortiller, *inviluppare*, *involgere*. §. διπλώνω πανὶ ῆ ἄλλο τί, plier, *piegare*.

Διπλώνων, ουσα, μετ. celui ῆ celle qui double, *colui ῆ colei che doppia*. §. διπλώνων, ὅπου διπλώνει ἕνα φράγμα, celui ῆ celle qui plie, *colui ῆ colei che piega*.

Διπλώσας, σασα, μετ. celui ῆ celle qui a doublé, *colui ῆ colei che ha raddoppiato*. §. διπλώσας, ὅπου ἐδίπλωσεν ἕνα φράγμα, celui ῆ celle qui a plié, *colui ῆ colei che ha piegato*.

Δίπλωσις, ὐσ. redoublement, *addoppiatura*.

Δίπορτον, ἐπίθ. de deux portes, *di due porte*.

Δίπορτον, ουσ. διπλόπορτα, contre-porte, *contrapporta*.

Δίποδος, δίπους, ἐπίθ. bipede, *bipede*.

Διπόταμον, ὐσ. confluent, *confluente*.

Διπρόσωπα, ἐπίρ. doublement, avec feinte, *doppiamente*, *con doppiezza*.

Διπροσωπία, ὐσ. duplicité, *doppiezza*, *simulazione*.

Διπρόσωπος, ἐπίθ. double, feint, te. simulé, ée. *doppio*, *ia*. *finto*, *ta*. *simulato*, *ta*.

Διπροσωπῶ, Ρ'. feindre, dissimuler, *fingere*, *dissimulare*.

Δίπτερος, ἐπίθ. qui a deux ailes, *che ha due ali*.

Δισάκι, ὐσ. besace, valise, *bisaccia*, *valigia*.

Δίσεκτος, ὐσ. bissexte, *bisesto*. §. δίσεκτος, ἐπίθ. bissextil, le. *bisestile*.

Δισκάρι, δισκάριον, οὐσ. plat, *piatto*. §. δισκάριον

ριον τῷ ποτηρίῳ, patène, *patena*.

Δισκοποτήριον, ὐσ. la patène, & le calice, *la patena, ed il calice*. §. δισκοποτήριον ϗ τὸ ποτήριον μόνον, le Calice, *il Calice*.

Δίσκος, ὐσ. bassin, *bacino, bacile*.

Δίσταγμα, ὐσ. τὸ διστάζειν, l'action de douter, *il dubitare*.

Δισταγμός, ὐσ. doute, *dubbio*.

Διστάζουσα, μετ. θηλ. celle qui doute, *colei che dubita*.

Διστάζω, P'. douter, *dubitare*. §. διστάζω, εἶμαι ἀναποφάσιστος, barguigner, hésiter, *esitare*.

Διστάζων, μετ. ἀρ. celui qui doute, *colui che dubita*. §. διστάζων, barguigneur, *irresoluto, esitante*.

Διστακτικός, ή, όν. ἐπίθ. douteux, euse. perplexe, irresolu, ue. *dubbioso, sa. perplesso, sa. irresoluto, ta*.

Διστάξας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a douté, *colui ἢ colei che ha dubitato, ha esitato*.

Δίσταξις, ἰδὲ Δισταγμός.

Δίστιχον, ὐσ. distique, *distico*.

Δίστομος, ἐπίθ. ὁπῦ ἔχει δύο στόματα, qui a deux bouches, *che ha due bocche*. §. σπαθὶ δίστομον, épée à deux tranchans, *spada a due tagli*.

Δίστρατον ὐσ. bivoie, chemin fourchou, *bivio*.

Δισύλλαβος, ἐπίθ. dissyllabe, *dissillabo*.

Δίφθογγος, ὐσ. diphthongue, *dittongo*.

Δίχειρος, ἐπίθ. ambidextre, qui se sert également des deux mains, *ambidestro*.

Δίχηλος, ἐπίθ. fissipède, *bisulco*.

Διχόνοια, ὐσ. discorde, dissention, *discordia, dissensione*. §. βάνω εἰς διχόνοιαν τινάς, mettre deux personnes mal ensemble, *mettere dissensione tra due persone*.

Διχρονιά, ὐσ. l'espace de deux ans, *lo spazio di due anni*.

Δίχρονος, ἐπίθ. de deux ans, *di due anni*.

Διχρώματος, ἐπίθ. madré, qui est de deux, ou plusieurs couleurs, *bicolore che è di due, o più colori*.

Δίχως, ἐπίρ. sans, *senza*.

Δίψα, ὐσ. soif, *sete*. §. κόπτω τὴν δίψαν, éteindre la soif, desaltérer, *dissetare, estinguere la sete*. §. ὁ προξενῶν δίψαν, altérant, *che muove la sete*.

Δίψασμα, ὐσ. l'action d'avoir soif, *l'aver sete*.

Διψασμένος, η, ον. μετ. altéré, ée. celui ἢ celle qui a soif, *assetato, ta. colui ἢ colei che ha sete*.

Διψαστικός, ή, όν. ἐπίθ. altérant, te. *che move sete*.

Διψήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a été altéré, *colui ἢ colei che ha avuto sete*.

Διψῶ, P'. être altéré, avoir de la soif, *aver sete, esser assetato*.

Δίωγμα, ἰδὲ Διώξιμον.

Διωγμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *scacciato, ta*.

Διωγμός, ὐσ. l'action de chasser, *discacciamento*. §. διωγμός, καταδρομὴ persécution, poursuite *persecuzione*.

Διώκτης, ὐσ. ὅστις διώχνει, celui qui chasse, *colui che scaccia*. §. διώκτης, ὁ καταδιώκων, persécuteur, *persecutore*.

Διώκτρα, ουσ. celle qui chasse, *colei che scaccia*.

Διώχνω, P'. chasser, *scacciare*. §. διώχνω, κατατρέχω τινά, poursuivre, persécuter, *perseguitare*.

Διώξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a chassé, *colui ἢ colei che ha scacciato*.

Διώξιμον, ὐσ. l'action de chasser, expulsion, *discacciamento*.

Διωρία, ὐσ. terme, délai, *termine*. §. πωλῶ μὲ διωρίαν, vendre à poste, *vendere a termine*.

Διωρισμένα, ἐπίρ. déterminément, precisément, *determinatamente, precisamente*.

Διωρισμένος, η, ον. μετ. determiné, ée. *determinato, ta*. §. καιρὸς διωρισμένος, temps préfix, *tempo prefisso*. §. δός μοι μίαν ὥραν διωρισμένην ϗ ἔρχομαι, donnez-moi une heure fixe & je viendrai, *datemi un'ora fissa, ἢ stabilitemi un' ora, ed io verrò*. §. διωρισμένος, ὁπῦ ἔχει ὡρισ-

ρισμένω, défini, ie, *definito, ta*. §. διωρισμένος, ἀποφασισμένος εἰς τι, destiné, ée. *destinato, ta*. §. διωρισμένος, προσταγμένος, ordonné, ée. *ordinato, ta*.

Διώχνω, P'. chasser, *scacciare*. §. ἕνας διάβολος διώχνει τὸν ἄλλον, un clou chasse l'autre, *un chiodo caccia l'altro*. §. διώχνω τὰ ζῶα, ἤγουν τὰ ὁδηγῶ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον τόπον, chasser les bestiaux, *condurre gli armenti*.

Δόγα, ὑσ. douve, *doga*.

Δόγμα, ὑσ. dogme, *dogma*.

Δογματίζω, P'. dogmatiser, *dommatizzare*.

Δογματίζων, μετ. celui qui dogmatise, *colui che dogmatizza*.

Δογμάτισις, δογμάτισμα, δογματισμὸς, ὑσ. action de dogmatiser, *il dommatizzare*.

Δογματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. dogmatique, *dogmatico, ca*.

Δογματικῶς, ἐπίρ. dogmatiquement, *dogmaticamente*.

Δογματίσας, μετ. celui qui a dogmatisé, *colui che ha dogmatizzato*.

Δογματιστὴς, ὑσ. dogmatiste, *dogmatista, colui che dommatizza*.

Δοκάρι, ὀυσ. poutrelle, petite poutre, solive, chevêtre, *travicella, travicello, travetta*.

Δοκιμάζω, P'. éprouver, essayer, tenter, *assaggiare, tentare, provare*. §. δοκιμάζω, ἀφίνω δόκιμον, approuver, *approvare*. §. δοκιμάζω, κάμνω δοκιμαῖς, expérimenter, *sperimentare*. §. δοκιμάζω τὸ φαγητὸν, goûter, *gustare*. §. δοκίμασε αὐτὸ τὸ κρασὶ, tâtez de ce vin-là, *assaggiate di quel vino*. §. δοκιμάζω τὸ χρυσίον, toucher de l'or, *saggiar l'oro*.

Δοκιμάζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui éprouve, *colui ò colei che prova*. §. δοκιμάζων, ὅπου κάμνει δοκιμαῖς, qui fait des experiences, *che fa esperienze*. §. δοκιμάζων τὸ φαγητὸν, celui qui goûte, qui tâte, *colui che gusta, che assaggia*.

Δοκιμάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a éprouvé, qui a essayé, *colui ò colei che ha provato*. §. ἰδὲ τὰ σημαινόμενα τοῦ ῥήματος δοκιμάζω.

Δοκιμασθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été éprouvé, essayé, tenté, *colui che è stato provato, assaggiato, sperimentato*.

Δοκιμασία, ὑσ. approbation, *approvazione*.

Δοκίμασις, ὑσ. l'action d'essayer, *l'assaggiare, assaggiamento*.

Δοκίμασμα, ὑσ. épreuve, essai, l'action d'éprouver, *prova, il provare*. ἰδὲ τὰ σημαινόμενα τοῦ ῥήματος δοκιμάζω.

Δοκιμασμένα, ἐπίρ. par expérience, *per esperienza*.

Δοκιμασμένος, η, ον. μετ. éprouvé, essayé, tenté, ée. *provato, assaggiato, ta*.

Δοκιμαστὴς, ὑσ. approbateur, *approvatore*. §. δοκιμαστὴς, celui qui a éprouvé, essayé, tenté, *colui che ha provato, assaggiato*.

Δοκιμαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. approbatif, ive. *approvativo, va*.

Δοκιμαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ δοκιμασθῇ, qu'on peut éprouver, essayer, *che si può provare, assaggiare*.

Δοκιμὴ, ὑσ. épreuve, expérience, *prova, saggio, esperienza*.

Δοκίμιον, ὑσ. essai, *saggio*.

Δόκιμος, η, ον. ἐπίθ. expert, te. *esperto, ta*. §. δόκιμος λέγεται καὶ ὁ εἰς δοκιμὴν ὢν εἰς τὸ μοναστήριον, novice, *novizzo*.

Δοκὸς, ὑσ. poutre, *trave*.

Δοκοφρονῶ, P'. avoir l'air capable, faire le capable, *aver l'aria di presontuoso*.

Δοκόφρων, ἐπίθ. capricieux, présomptueux, *capriccioso, presontuoso*.

Δολαμᾶς, ἰδὲ Δυλαμᾶς.

Δολερὰ, ἐπίρ. frauduleusement, *fraudolosamente*.

Δολερὸς, ή, όν. ἐπίθ. frauduleux, euse. *fraudolente*.

Δολερότης, ὑσ. fraude, *frode*.

Δόλιος, ία, ον. ἐπίθ. frauduleux, *fraudolente*.

Δολιότης, ἰδὲ Δολερότης.

Δολιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très

très fraudulenx, euse, *fraudolentissimo, ma*.

Δόλος, ὑσ. fraude, *frode*.

Δολοφονῶ, P'. assassiner, *assassinare*.

Δολοφονία, ὑσ. assassinat, *assassinio*.

Δολοφόνος, ὑσ. assassin, *assassino*.

Δολώνω, P'. troubler, rendre trouble, *intorbidare*. §. δολώνω, frauder, tromper, *defraudare*.

Δομένος, ἰδὲ Δεσμένος.

Δομέστικος, ὑσ. majordome, *maggiordomo*.

Δοντάγρα, ὑσ. tenaille, *tenaglia*.

Δοντάκι, ὑσ. petite dent, *piccolo dente*.

Δοντιαρά, ὑσ. dentier, denture, *dentatura*.

Δόντι, ὑσ. dent, *dente*. §. τὰ πρῶτα δόντια ὅπȣ ἀγάνει τὰ βρέφη, dents de lait, *denti da latte, i primi denti de' fanciulli*. §. τὰ ὑστερινὰ δόντια ὅπȣ ἀγάζει ὁ ἄνθρωπος, dents de sagesse, *i denti della sapienza*. §. τὰ ἐμπροσθινὰ δόντια, dents incisives, *denti incisivi*. §. τὰ ὀπισινὰ δόντια, dents molaires, *denti mascellari*. §. σκυλόδοντα, dents canines, dents oeillères, *denti canini*. §. βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, τρίξιμον τῶν δοντιῶν, grincement des dents, *stridor de' denti*. §. τρίζω τὰ δόντια, grincer les dents, *digrignare i denti*. §. κρότος τῶν ὀδόντων, claquement des dents, *dibattimento de' denti*. §. πιάνω μὲ τὰ δόντια, prendre avec les dents, *addentare*.

Δοντιάζω, P'. χωρίζω τὶ ὀδοντωτὸν, denteler, *intagliare a dente, dentare*.

Δόντιασμα, ὑσ. dentition, *lo spuntar de' denti*.

Δοντιασμένος, η, ον. μετ. denté, ée, dentelé, ée. *dentato, ta*.

Δοντογλυφὶς, ὑσ. cure dent, *stuzzicadenti*.

Δοντοχάρα, ὑσ. dent molaire, *dente molare*.

Δοντοκοιλιά, ὑσ. alvéole, *alveolo de' denti*.

Δοντόπονος, ὑσ. douleur des dents, *dolor de' denti*.

Δοντοτζιμπίδι, ὑσ. davier, *cavadenti*.

Δόξα, ὑσ. gloire, *gloria*. §. τὸ ἔχω διὰ δόξαν μȣ νὰ σᾶς δȣλεύσω, je fais gloire, je me fais honneur de vous servir, *mi fo gloria, mi reco ad onore di servirvi*. §. δόξα τῷ Θεῷ, δόξα σοι ὁ Θεὸς, graces au Ciel, graces à Dieu, Dieu merci, *grazie al Cielo, grazie a Dio*. §. δόξα, τὸ ὑράνιον τόξον, l'arc-en-Ciel, *l'arco Celeste*.

Δοξάζω, P'. glorifier, *glorificare*. §. δοξάζω, πανηγυρίζω, célébrer, *celebrare*.

Δοξάζων, ȣσα, μετ. celui ȣ celle qui glorifie, *colui ȣ colei che glorifica*.

Δοξαράκι, ὑσ. arche, *archetto, archettino, archicello*.

Δοξαρᾶς, ὑσ. archer, arbaletier, *arciere, arciero*.

Δοξάρι, ὑσ. arc, *arco*. §. τὸ δοξάρι, τὸ ὑράνιον τόξον, l'arc-en-ciel, iris, *arco celeste, iride*. §. δοξάρι τȣ βιολίȣ, τῆς λύρας, κτλ. archet, *archetto*. §. τὸ δοξάρι τῆς φάτνης τῶν νηπίων, archet, *arcuccio*.

Δοξαριά, ὑσ. trait d'arc, *arcata*.

Δοξαρίζω, P'. lancer un trait, darder, *tirar l'arco*. §. δοξαρίζω, λυγίζω ὡς δοξάρι, vouter en forme d'arc, *archeggiare*.

Δοξάρισμα, ὑσ. l'action de darder, *l'arcare*.

Δοξαρισμένος, η, ον. μετ. dardé, ée, *arcato, ta*.

Δοξαριςής, ὑσ. archer, *arciere*.

Δοξάσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a glorifié, *colui ȣ colei che ha glorificato*.

Δοξασθεὶς, εῖσα, μετ. celui ȣ celle qui a été glorifié, *colui ȣ colei che è stato glorificato*.

Δόξασμα, ὑσ. glorification, *glorificazione*.

Δοξασμένος, η, ον. μετ. glorifié, ée. *glorificato, ta*.

Δοξαςής, ὑσ. qui glorifie, *glorificante*.

Δοξαςικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui donne de la gloire, *glorificatore*. §. δοξαςικὸς, digne de glorification, *degno di glorificazione*.

Δοξολογία, ὑσ. doxologie, te-deum, *te-deum*. §. δοξολογία, célébrité, *solennità*.

Δοξολογῶ, P'. glorifier,

Δοξατος. glo-

glorificare. §. δοξολογῶ, πανηγυρίζω, célébrer, celebrare.

Δοξολογῶν, ῦσα, μετ. celui ἢ celle qui glorifie, colui ἢ colei che glorifica.

Δορκὰς, ουσ. chevrette, capriola.

Δορυφορϖμένος, η, ον. ἐπίθ. armé, ée. de lance, astato, ta. ...

Δορυφορῶ, P'. être armé de lance, essere armato di asta.

Δορυφορῶν, ῦσα, μετ. armé, ée. de lance, astato, ta.

Δορυφόρος, ουσ. satelite, satellite.

Δόσιμον, ὐσ. τὸ δίδειν, l'action de donner, il dare. §. δόσιμον, δοσίματα, impôt, imposition, imposizione, gravezza, gabella. §. βάνω δόσιμον, ἢ ῥίχνω δόσιμον, imposer des tributs, impor tributi.

Δόσις, ὐσ. τὸ δίδειν, l'action de donner, il dare. §. δόσις, χάρισμα, donation, dono. §. δόσις ἰατρικῦ, dose, dose.

Δοσμένος, η, ον. μετ. donné, ée. dato, ta. §. δοσμένος εἰς τὴν ἀμέλειαν, εἰς τὰς ἀσωτείας, adonné à la débauche, abandonné, dato alla dissolutezza, sviato. §. δοσμένος, παραδομένος ὅλος δι' ὅλυ εἰς ἕνα πρᾶγμα, adonné, ée. dato, ta. applicato, ta. εἶναι ὅλος δοσμένος εἰς τὴν σπυδὴν, il est tout adonné à l'étude, è tutto dato allo studio. §. εἶναι ὅλος δοσμένος, ἀφιερωμένος εἰς τὸ θέλημά τυ, il est tout devoué à sa volonté, è tutto dato al di lui volere.

Δοτὴρ, ὐσ. donneur, donateur, datore, donatore.

Δοτικὴ, ουσ. datif, dativo.

Δῦκας, ὐσ. duc, duca. §. ὁ δοῦξ τῆς Βενετίας, le doge, il doge.

Δυκάτον, ουσ. ἡ ἐπαρχία τῦ δυκὸς, duché, ducato. §. δυκάτον, νόμισμα, ducat, ducato.

Δῦκισσα, ουσ. duchesse, duchessa.

Δῦλα, ἰδὲ Δῦλη.

Δυλαμᾶς, ουσ. doliman, dulama.

Δυλάπι, ὐσ. armoire, armario, armadio.

Δυλειὰ, ὐσ. ouvrage, lavoro. §. ἔκαμες εὔμορφον δυλειὰν, περιγελας. vous avez fait une belle besogne, l'avete fatta bella. §. δὲν εἶναι καλὴ ἡ δυλειά τυ, ἡ δυλειά τυ δὲν πηγαίνει καλὰ, λέγεται ὅταν ὑπάρχει τινὰς εἰς κίνδυνον διὰ κανένα ἔγκλημα, son cas va mal, son cas n'est pas net, son cas est verreux, il suo affare non va bene. §. δυλειὰ, δύλευσις, service, servizio. §. δυλεία, ἡ σκλαβεία, servitude, servitù.

Δυλευθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été servi, colui ἢ colei ch'è stato servito.

Δυλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a servi, colui ἢ colei che ha servito.

Δυλευμένος, η, ον. μετ. ἐργασμένος, travaillé, ée. lavorato, ta. §. δυλευμένος, servi, ie. servito, ta. θέλει μένεις δυλευμένος, vous serez servi, sarete servito. §. δυλευμένος, μεταχειρισμένος, usé, ée. consumé, ée. consumato, ta. usato, ta.

Δύλευσις, ὐσ. service, servizio.

Δυλευτὴς, ὐσ. travailleur, qui travaille, lavoratore, travagliatore.

Δυλευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. servile, servile. §. δουλευτικὸς, laborieux, euse. qui aime le travail, laborioso, sa.

Δυλεύτρα, δυλεύτρια, ὐσ. servante, serva. §. δυλεύτρα, ἐκείνη ὅπῦ δυλεύει, καλὴ δυλεύτρα, femme de travail, donna di lavoro.

Δυλεύω, P'. ἐργάζομαι, travailler, lavorare, travagliare. §. δυλεύω, servir, servire. §. δυλεύω, χρησιμεύω, τί μὲ δουλεύει, τί μὲ χρησιμεύει; a quoi me sert-il? a cosa mi serve? §. δυλεύω ἡμεροκάματον, travailler à journée, lavorar a giornata. §. δυλεύομαι, se servir, servirsi. §. δουλεύοντας, en servant, servendo.

Δύλεψις, ἰδὲ Δύλευσις.

Δύλη, ὐσ. servante, serva.

Δυλικὸς, ἐπίθ. servile, servile.

Δραγμα.
Δρακοντοειδης.

Δυλικῶς, ἐπίρ. servilement, *servilmente*.

Δυλοφρεπής, ἐπίθ. servile, *servile*.

Δῦλος, ουσ. domestique, valet, *domestico*, *servo*. §. δῦλος, serviteur, *servitore*. δῦλος σας, votre serviteur, *servitor suo*.

Δυλώνω, δυλωμένος, ἰδὲ Ὑποδυλώνω, ὑποδουλωμένος.

Δὺξ, ἰδὲ Δύκας.

Δραγάτης, ὐσ. vigneron, *vignajuolo*.

Δραγυμάνος, ὐσ. interprète, *interprete*.

Δράκαινα, ουσ. la femme du dragon, *la femmina del dragone*.

Δρακάκι, ὐσ. μικρὸς δράκων, petit dragon, *dragoncello*.

Δράκων, ὐσ. dragon, *dragone*.

Δράμα, ὐσ. drame, *dramma*.

Δραματικὸς, ἐπίθ. dramatique, *drammatico*.

Δράμι, ὐσ. drachme, *una dramma*.

Δραῖα, ὐσ. souche de vigne, *ceppo di vigna*.

Δραπέτης, ὐσ. fugitif, ive. fuyard, de. *fuggiasco*, *ca*. *fuggitivo*, *va*.

Δραστηρία, δραστηριότης, ὐσ. activité, *attività*.

Δραστικὸς, ἐπίθ. actif, ive. efficace, *attivo*, *va*. *efficace*.

Δραχμὴ, ουσ. drachme, gros, *dramma*, *grosso*.

Δρέινος, ἐπίθ. de chêne, *quercigno*, *gna*.

Δρεπανάκι, ουσ. étrape, *falcetto*.

Δρεπάνι, ὐσ. faux, faucille, *falce*, *falciuola*.

Δρεπανίζω, Ρ'. faucher, *falciare*.

Δρεπανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fauche, *colui o colei che falcia*.

Δρεπανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fauché, *colui o colei che ha falciato*.

Δρεπάνισμα, ὐσ. l'action de faucher, *il falciare*.

Δρεπανισμένος, η, ον. μετ. fauché, ée. *falciato*, *ta*.

Δρεπανιστὴς, ὐσ. faucheur, *falciatore*.

Δριμὺς, ἐπίθ. acerbe, aigre, âpre, *acerbo*, *ba*. *aspro*, *pra*. *agro*, *gra*.

Δριμύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-aigre, très-âpre, *acerbissimo*, *ma*.

Δριμύτερος, ἐπίθ. plus aigre, plus âpre, *più acerbo*, *ba*. *più aspro*, *pra*.

Δριμύτης, ὐσιασ. acidité, aigreur, *acidità*, *agrezza*.

Δριμώνω, κτλ. ἰδὲ Νεριμώνω, κτλ.

Δρομοκόπημα, μετ. l'action de voyager, *il viaggiare*, *il fare strada*.

Δρομοκόπος, ὐσ. voyageur, *viandante*.

Δρομοκοπῶ, Ρ'. voyager, *viaggiare*.

Δρομόνι, ὐσ. μεγάλον κόσκινον, grand crible, *crivello grande*.

Δρόμος, ὐσ. chemin, rue, *strada*, *cammino*. §. κάμνω δρόμον, cheminer, voyager, *fare strada*, *viaggiare*. §. ὁ δρόμος τῆς ζωῆς, le cours de la vie, *il corso della vita*. §. θέλει ἰδῦμεν ποῖον δρόμον θέλει λάβῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, nous verrons quel cours prendra cette affaire, *vedremo quale strada*, *qual via prenderà questo affare*.

Δροσερὰ, ἐπίρ. avec fraîcheur, *con freschezza*.

Δροσεράδα, ἰδὲ Δροσερότης.

Δροσερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, fraiche, *fresco*, *sca*.

Δροσερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-frais, *freschissimo*.

Δροσερώτερος, ἐπίθ. plus frais, *più fresco*.

Δροσιὰ, ὐσ. rosée, *rugiada*.

Δροσερότης, ὐσ. fraîcheur, *freschezza*.

Δροσίζω, Ρ'. rafraîchir, *rinfrescare*.

Δροσίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rafraîchit, *colui o colei che rinfresca*.

Δροσίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a rafraîchi, *colui o colei che ha rinfrescato*.

Δρόσισμα, ὐσ. rafraîchissement, *rinfrescamento*.

Δροσισμένος, η, ον. μετ. rafraichi, ie. *rinfrescato*, *ta*.

Δροσιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rafraîchissant, te. *rinfrescante*.

Δρόσος, ὐσιασ. rosée, *rugiada*.

Δροτζίλα, ὐσ. désudation, *spruzzo*.

Δρύϊνος, ἐπίθ. de chêne, *quercino*, *na*.

Δρὺς, ὐσ. chêne, *quercia*.

Δρώνω, ἰδὲ Ἱδρώνω.

Δραγατευρνω.
Δρυμος.

Δυά-

Δυάδα, ὑσ. dualité, *dualità*.

Δυαρχία, ὑσ. duumvirat, *duumvirato*.

Δυϊκὸς, ἐπίθ. dual, *duale*. §. δυϊκὸς, ὁ ἐκ δύο συγκείμενος, binaire, *binario*.

Δύναμαι, ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Δυναμικὴ, ὑσ. dynamique, *la dinamica*.

Δύναμις, ὑσ. force, *forza*. §. αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς, les facultés de l'ame, *le facoltà dell' anima*. §. δυνάμεις τῶν ὀυρανῶν, les puissances, *le potestà*. §. δύναμις, ἐξουσία, pouvoir, puissance, *potere*, *potenza*.

Δυναμωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été fortifié, *colui ἢ colei che è stato fortificato*.

Δυνάμωμα, ατος, l'action de fortifier, renfort, *rinforzo*, *il fortificare*.

Δυναμωμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. *fortificato*, *ta*.

Δυναμώνω, Pʳ. fortifier, *fortificare*. §. δυναμώνω, μεταφ. encourager, donner de la valeur, *avvalorare*. §. δυναμώνω, ὐδ. se fortifier, prendre force, *avvalorarsi*, *fortificarsi*.

Δυναμώνων, ουσα, μετ. fortifiant, te. *fortificante*. §. δυναμώνων ὐδ. ὅσις λαμβάνει δύναμιν, celui ἢ celle qui prend force, *colui ἢ colei che si fortifica*.

Δυναμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fortifié, *colui ἢ colei che ha fortificato*. §. δυναμώσας, ὅπὰ ἔλαβε δύναμιν, celui ἢ celle qui s'est fortifié, *colui ἢ colei che si è fortificato*.

Δυνάμωσις, ὐσ. l'action de fortifier, *fortificazione*.

Δυναμωτὴς, ὑσ. celui qui fortifie, *colui che fortifica*.

Δυναμωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. corroborant, te. *corroborante*.

Δυναστεία, ὑσ. dynastie, *dinastia*. §. δυναστεία, βία, violence, *violenza*.

Δυναστευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été forcé, violenté, opprimé, *colui ἢ colei ch'è stato forzato*, *violentato*, *oppresso*.

Δυναστεύω, Pʳ. forcer, violenter, opprimer, *forzare*, *violentare*, *opprimere*.

Δυναστεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui force, qui violente, qui opprime, *colui ἢ colei che forza*, *che violenta*, *che opprime*.

Δυναστεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a forcé, qui a violenté, *colui ἢ colei che ha forzato*, *che ha violentato*, *che ha oppresso*.

Δυναστευμένος, η, ον. μετ. forcé, ée. obligé, ée. *forzato*, *ta*, *costretto*, *ta*.

Δυνάστης, ὑσ. dynaste, *dinasta*.

Δυναστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui force, qui violente, *che forza*, *che violenta*.

Δυναστικῶς, ἐπίρ. par force, *forzatamente*, *per forza*.

Δυνατὰ, ἐπίρ. fortement, *fortemente*. §. δυνατὰ πολὺ, ὡς, εἶναι δυνατὰ θυμωμένος, il est beaucoup ἢ extremement courroucé, il est fort en colère, *è molto adirato*. §. δυνατὰ, μὲ μεγάλην φωνὴν, μεγαλοφώνως, à haute voix, *ad alta voce*.

Δυνατὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὅπὰ ἔχει δύναμιν, fort, te, *forte*. §. δυνατὸς, ἰσχυρὸς, puissant, *potente*. §. δυνατὸς, ὅπὰ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, possible, *possibile*. §. τὸ δυνατὸν, la possibilité, *la possibilità*. §. τῦτο εἶναι δύσκολον, ἀλλ' ὅμως δυνατὸν, cela est difficile, mais pourtant possible, *questo è difficile*, *però possibile*.

Δυνατούτζικος, η, ἐπίθ. un peu fort, *alquanto forte*, *fortetto*.

Δυνατωμένος, δυνατώνω, ἰδὲ Δυναμωμένος, δυναμώνω.

Δυνατώτατα, ἐπίρ. très-fortement, *fortissimamente*.

Δυνατώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fort, te. *fortissimo*, *ma*.

Δυνατώτερα, ἐπίρ. plus fortement, *più fortemente*.

Δυνατώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fort, te. *più forte*.

Δύομαι, ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Δύο, ὑσ. deux, *due*, ἕνα δύο, un deux, *un due*.

Δύοσμος, ουσ. menthe, *menta*.

Δύπτυχα, ὐσ. dyptiques, *diptici*.

Δυσαρέσκεια, ὐσ. déplaisir, *dispiacere*.

Δυσαρεστήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déplu, *colui ò colei che ha dispiaciuto*.

Δυσαρέσκεια, ὐσ. mécontentement, *disgusto*.

Δυσάρεστος, ἐπίθ. cariatre, difficulteux, euse. *ritroso, sa. difficoltoso, sa. increscevole*.

Δυσαρεστημένος, μετ. mécontent, te. *scontento, ta*.

Δυσαρεστῶ, P. déplaire, mécontenter, *dispiacere, disgustare*. §. δυσαρεστοῦμαι, se déplaire, *increscere a se*.

Δύσβατος, ἐπίθ. roide, scabreux, *scabroso, malagevole a salire*. §. ὁδὸς δύσβατος, chemin âpre, *via disastrosa*.

Δυσγένεια, ὐσ. roture, *ignobilità*.

Δυσγενής, ἐπίθ. roturier, ignoble, *ignobile*.

Δυσεντερία, ὐσ. dyssenterie, flux de sang, *dissenteria*.

Δυσεντερικός, ή, όν. ἐπίθ. dyssentérique, *dissenterico, ca*.

Δυσεύρετος, ἐπίθ. difficile à trouver, *difficile a trovarsi*.

Δύσις, ὐσ. l'occident, le couchant, l'ouest, *l'occidente, l'occaso, ponente*. §. ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, le coucher du soleil, *il tramontar del sole*.

Δυσκατάληπτος, ἐπίθ. abstrus, se. *astruso, sa. oscuro, ra*.

Δύσκολα, ἐπίρ. difficilement, *difficilmente*.

Δυσκολανάγνωστος, ἐπίθ. difficile à lire, *difficile a leggere*.

Δυσκολανέβατος, ἐπίθ. difficile à monter, *difficile a salire*.

Δυσκολευθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été rendu difficile, *colui ò colei ch' è stato difficoltato*. §. δυσκολευθεὶς, γενομένος θεὶς, celui ou celle qui a été embarrasé, *colui ò colei ch' è stato imbarazzato*.

Δυσκόλευμα, ὐσ. difficulté, l'action de rendre difficile, *difficoltà, il difficoltare*.

Δυσκολευμένος, η, ον. μετ. pénible, mal-aisé, *difficoltato, ta*.

Δυσκολεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendu difficile, *colui ò colei che ha difficoltato*.

Δυσκόλευσις, δυσκόλεψις. ὐσ. l'action de rendre difficile, *il difficoltare*.

Δυσκολευτής, ὐσ. difficulteux, *difficoltoso*.

Δυσκολεύω, P. faire difficulté, *far difficoltà, difficoltare*. §. δυσκολεύομαι, être embarrassé, avoir de la peine à faire quelque chose, *stentare a far una cosa*.

Δυσκολία, ὐσ. difficulté, *difficoltà*. §. τί μᾶς κάμνεις τόσαις δυσκολίαις νὰ μᾶς εἰπῇς ἕνα πρᾶγμα ὅπου ὅλος ὁ κόσμος ἠξεύρει; pourquoi faire tant de mistères, pour nous dire ce que tout le monde sait? *perchè far tanti misteri per dirci una cosa, che tutto il mondo sa?* §. δυσκολία, ἀπορία, doute, *dubbio*, παραδίδομαι, ὅταν λύσῃς αὐτὴν τὴν δυσκολίαν, je me rendrai lorsque vous aurez resolu ce doute, *mi renderò quando averete sciolto questo dubbio*.

Δυσκολοβάστακτος, ἐπίθ. difficile à porter, à supporter, *difficile a sopportarsi*.

Δυσκολοεύρετος, ἐπίθ. difficile à trouver, *difficile a trovarsi*.

Δυσκολογιάτρευτος, ἐπίθ. difficile à guerir, *difficile a guarirsi*.

Δυσκολογνώριστος, ἐπίθ. méconnoissable, *che non può esser conosciuto*.

Δυσκολοδιήγητος, ἐπίθ. difficile à raconter, *difficile ad esser narrato*.

Δυσκολομάθητος, ἐπίθ. difficile à apprendre, *difficile ad imparare*.

Δυσκολομαθήτευτος, ἐπίθ. difficile à être discipliné, *difficile ad esser disciplinato*.

Δυσκολόπιαστος, ἐπίθ. difficile à prendre, *difficile a prendere*.

Δυσκολοπέραστος, ἐπίθ. difficile à passer, *difficile a passare*.

Δυσκολοπίστευτος, ἐπίθ. difficile à croire, *difficile a credere*.

Δυσκολοπολέμητος, ἐπίθ. ...

Δυσαλωτος.
Δυσδιοδευτος.
Δυσδιεξιτητος.

Δυσκολοξηγητος
difficile

difficile à combattre, *difficile a combattere*.

Δυσκολοπώλητος, ἐπίθ. dur à la vente, *difficile a vendersi*.

Δύσκολος, ἐπίθ. difficile, *difficile*.

Δυσκολοσήκωτος, ἐπίθ. difficile à lever, *difficile a levarsi*.

Δυσκολοσίμωτος, ἐπίθ. ἐπὶ φραγμάτων, inaccessible, *inaccessibile*. §. καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, inaccostable, *intrattabile*.

Δυσκολοτρύπητος, ἐπίθ. difficile à percer, *difficile a forarsi*.

Δυσκολούτζικος, ἐπίθ. un peu difficile, *alquanto difficile*.

Δυσκολόφερτος, ἐπίθ. difficile à porter, *difficile a portare*.

Δυσκρασία, ἡσ. intempérie, *intemperie*.

Δυσνόητος, ἐπίθ. abstrus, use. *astruso, sa. difficile a capire*.

Δυσπιστία, ἡσιας. défiance, méfiance, *diffidenza*. §. δυσπιστία, ἀπιστία, incrédulité, *incredulità*.

Δύσπιστος, ἐπίθ. défiant, méfiant, te. *diffidente*. §. δύσπιστος, ἄπιστος, incredule, *incredule*.

Δυσπιστῶ, Ρ. se défier, se méfier, *diffidare*.

Δύσπνοια, οὐσ. dyspnée, *dispnea, difficoltà di respiro*.

Δυσέγγονος, ἐπίθ. arrière-neveu, *bisnipote*.

Δύσσεκτος, ἰδὲ Δίσεκτος.

Δυσουρία, ἡσ. dysurie, *disuria*.

Δυσώδης, ἐπίθ. fétide, puant, te. *fetido, da*.

Δυσωδία, ἡσ. infection, puanteur, *puzzo, fetore*.

Δύστηνος, ἐπίθ. calamiteux, euse. *calamitoso, sa*.

Δυστύχημα, ἡσ. adversité, misère, *miseria, avversità*.

Δυστυχέστατος, ἐπίθ. très malheureux, euse. *infelicissimo, ma*.

Δυστυχής, ἐπίθ. malheureux, misérable, *infelice, sventurato, miserabile*.

Δυστυχήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est tombé dans la misère, *colui o colei ch' è caduto in isfortuna*.

Δυστυχησμένα, ἐπίῤ. malheureusement, *infelicemente*.

Δυστυχησμένος, η, ον. μετ. malheureux, euse. *infelice, sfortunato, ta*.

Δυστυχία, οὐσ. malheur, *disgrazia*. §. κατὰ δυστυχίαν, par malheur, malheureusement, *per disgrazia*. §. δυστυχία, misère, *miseria*. §. τί δυστυχία, quel malheur, *che sciagura*.

Δυστυχῶ, Ρ. tomber en misère, être malheureux, *cader in disgrazia, in isfortuna*.

Δυστυχῶν, οῦσα, μετ. celui ou celle qui tombe en misère, *colui o colei che cade in disgrazia*.

Δυστυχῶς, Ρ. par malheur, malheureusement, *disgraziatamente, per disgrazia*.

Δυσφημία, ἡσ. infamation, diffamation, infamie, *diffamazione, diffamamento, infamia*.

Δυσφημίζω, Ρ. diffamer, *diffamare*.

Δυσφημίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a diffamé, *colui o colei che ha diffamato*.

Δυσφήμισις, Δυσφήμισμα, ἡσ. infamation, diffamation, *diffamamento, diffamazione, infamazione*.

Δυσφημισμένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. *diffamato, ta*.

Δυσφημιστής, ἡσ. diffamant, infamant, diffamateur, *diffamante, diffamatore*.

Δυσφημιστικός, ἐπίθ. diffamatoire, *diffamatorio, ria*.

Δύσφημος, ἐπίθ. ὅπου ἔχει κακὴν φήμην, infame, *infame*. §. δύσφημος ὅπου προξενεῖ δυσφημίαν, diffamatoire, *diffamatorio*.

Δυσφημητός, ἐπίθ. digne d'être diffamé, *degno d'esser diffamato*.

Δυσφημῶ, Ρ. diffamer, *diffamare*.

Δυσχερής, ἐπίθ. mal-aise, *malagevole*.

Δυσωπηθεὶς, ῦσα, μετ. qui a été supplié, prié instamment, *colui o colei ch' è stato supplicato, pregato instantemente*.

Δυσωπήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a supplié, qui a prié instamment, *colui o colei che ha supplicato, pregato instantemente*.

Δυσωπῶ, P'. prier instamment, supplier, *pregare instantemente, supplicare*.

Δυτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. occidental, le. *occidentale*. §. δυτικὸς ἄνεμος, ouest, *ponente*.

Δώδεκα, ἀριθ. douze, *dodici*.

Δωδεκάγωνον, ὐσ. dodécagone, *dodecagono*.

Δωδεκάδα, ὐσ. douzaine, *dozzina*. §. ἡ δωδεκάδα, les doyens, *i decani*.

Δωδεκάεδρον, ὐσ. dodécahédre, *dodecaedro*.

Δωδεκαετὴς, ὐσ. qui a douze ans, *che ha dodici anni*.

Δωδεκαριά, ὐσ. douzain, *dozzina*.

Δωδεκάρικος, ἐπίθ. de douze, *di dodici*.

Δωδεκατημόριον, ὐσ. un douzième, la douzieme partie, *un duodecimo, la duodecima parte*.

Δωδέκατος, ἐπίθ. douzieme, *duodecimo, ma*. §. δωδέκατον, ἤγ δέκατον δεύτερον, douziémement, *in duodecimo luogo*. §. ἕνα δωδέκατον, un douzième, la douzième partie, *un duodecimo, la duodecima parte*.

Δωδεκάφυλλος, ἐπίθ. de douze feuilles, *di dodici fogli*.

Δῶμα, ὐσ. dôme, *duomo*.

Δωράκηνον, δωρακηνιά, ἰδὲ Ῥοδάκηνον, ῥοδακηνιά.

Δωρεά, ὐσιας. donation, *dono*.

Δωρεάν, ἐπίρ. gratis, gratuitement, *gratis, gratuitamente*.

Δώρημα, ὐσ. donation, l'action de faire des présents, *il regalare*.

Δωρημένος, η, ον. μετ. ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθηκαν δῶρα, à qui on a fait un présent, *regalato, ta*. §. δωρημένος, χαρισμένος, donné, ée. *donato, ta*.

Δωρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait des presents, *colui ὁ colei che ha regalato*.

Δωρητὴς, ὐσ. celui qui fait des présents, *colui che fa regali*.

Δωρητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de présent, *di regalo*.

Δωροδοκία, ὐσ. l'action de corrompre quelqu'un avec des présents, *il corrompere qualcheduno con regali*.

Δωροδόκος, ἐπίθ. celui qui corrompt quelqu'un avec des présents, *colui che corrompe qualcheduno con regali*.

Δωροδοκῶ, P'. corrompre avec des présents, *corrompere con regali*. §. δωροδοκῦμαι, se laisser corrompre par argent, *far checchessia per danari*.

Δωρολήπτης, ὐσ. qui reçoit des présents, qui se laisse corrompre par des présents, *colui che riceve doni, che si lascia corrompere da doni*.

Δῶρον, ὐσ. don, présent, *dono, regalo*.

Δωροφορημένος, η, ον. μετ. gratifié, ée. *gratificato, ta*.

Δωροφορία, ὐσ. gratification, *gratificazione*.

Δωροφορῶ, P'. gratifier, *gratificare*.

Δωτὴρ, ὐσ. celui qui donne, *datore*.

E

Ε, εἴ. eh! hé! *eh! olà!*

Ἐαὐ, συνδ. *si, se*.

Ἔαρ, ὐσ. printemps, *primavera*.

Ἐαρινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de printemps, *di primavera*.

Ἑαυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἐν χρήσει ἑαυτός μυ, ἑαυτός συ, ἑαυτός τυ, moi-même, toi-même, *io stesso, tu stesso, egli stesso*. §. δεν ἀποκρίνομαι πάρεξ διὰ τὸν ἑαυτόν μυ, je ne réponds que de moi-même, ἢ de ma personne, *io non son mallevadore, che di me solo*. §. καθ' ἕνας κοπιάζει διὰ τὸν ἑαυτόν τυ, chacun travaille pour soi, *ogniuno lavora per se*. §. ἀφ' ἑαυτῦ, de soi, *per se, da se*. §. τὸ πρᾶγμα ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτῦ τυ, cela parle de soi, *la cosa parla da se*.

Ἔβανος, ἔβενος, ἰδὲ Ἀμπανός, καὶ ἀμπανόξυλον.

Ἑβδομάδα, ὐσ. semaine, *settimana*. §. ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, la semaine sainte, *la settimana santa*.

Ἑβδομαδαριά, ὐσ. livre qui contient l'office de la semaine, *libro contenente l'offizio della settimana*.

Ἑβδομαδάρικος, ἐπίθ. hébdomadaire, *d'ogni settimana*.

Ἐβ-

Ἑβδομαδάρης, ὁ. semainier, hebdomadier, *obdomadario*.

Ἑβδομήκοντα, ἑβδομῆντα, ἀριθμ. soixante & dix, *settanta*. §. οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταὶ τῆς Γραφῆς, les septantes, *i settanta*.

Ἑβδομηκοστὴ, ἑβδομηκοστή, soixante-dixiéme, *settantina*.

Ἑβδομηντάρης, ἑβδομηντάρικος, ὁ. septuagénaire, *settuagenario*.

Ἕβδομος, η, ον. ἐπίθ. septième, *settimo, ma*. §. τὸ ἕβδομον, septièment, *in settimo luogo*. §. ἕνα ἕβδομον, un septième, *un settimo, una settima parte*.

Ἑβραΐζω, P. hebraïser, *ebraizzare*.

Ἑβραΐζων, μετ. ἀρ. hébraïsant, *dotto nella lingua ebraica*.

Ἑβραϊκὸς, ή, όν. ἐπίθ. hebraïque, hébreu, *ebraico, ca. ebreo, ea*. §. ἡ ἑβραϊκὴ διάλεκτος, l'hebreu, *la lingua ebrea, l'ebreo*. §. ἡ ἑβραϊκὴ, τόπος ὅπου κατοικοῦν οἱ ἑβραῖοι, juiverie, *ghetto*.

Ἑβραῖος, αία, ον. ἐπίθ. juif, ive. *giudeo, ea. ebreo, ea*.

Ἑβραϊστὶ, ἐπίρ. en hébreu, *in ebreo*.

Ἐγγαστρίμυθος, ἐπίθ. ventriloque, *che parla col ventre*.

Ἐγγαστριά, ὁ. grossesse, *gravidanza*.

Ἐγγάστρωμα, ὁ. l'action d'engrosser, *ingravidamento*. §. ἐγγάστρωμα καὶ ἡ ἐγγαστριά, grossesse, *gravidanza*.

Ἐγγαστρωμένη, ἐπίθ. femme grosse, *donna gravida*. §. σκύλα ἐγγαστρωμένη, une chienne pleine, *cagna pregna*.

Ἐγγαστρώνω, P. engrosser, *ingravidare*. §. ἐγγαστρώνομαι, devenir grosse, *ingravidarsi*.

Ἐγγαστρώνων, μετ. celui qui engrosse, *colui che ingravida*.

Ἐγγαστρώσας, μετ. celui ou qui a engrossé, *colui che hà ingravidato*.

Ἐγγαστρωτής, ὁ. celui qui engrosse, *colui che ingravida*.

Ἐγγάστρωσις, ἰδὲ Ἐγγάστρωμα.

Ἐγγαστρωτικός, ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ ἐγγαστρώσῃ, qui a la vertu d'engrosser, *che ha la virtù d'ingravidare*.

Ἐγγαστρωτὸς, ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐγγαστρωθῇ, qui peut devenir grosse, *che può ingravidarsi*.

Ἐγγίζω, P. toucher, *toccare*. §. τοῦτο δὲν μὲ ἐγγίζει, cela ne me touche, cela ne m'appartient pas, *questo non mi tocca, non mi appartiene*.

Ἔγγιγμα, ἔγγισμα, ὁ. touchement, l'action de toucher, *il toccare*.

Ἐγγιγμένος, ἐγγισμένος, η, ον. μετ. touché, ée. *toccato, ta*.

Ἐγγόνη, ἐγγονή, ὁ. petite fille, *nipote*.

Ἐγγόνι, ἔγγονος, ὁ. petit fils, *nipote*.

Ἔγγραφος, ἐπίθ. signé, écrit, *segnato, scritto*, ὡς ἔγγραφος ὁμολογία, obligation par écrit, *obbligazione in iscritto*.

Ἐγγράφως, P. ἐπίρ. par écrit, *in iscritto*.

Ἐγγύησις, ουσ. garantie, *mallevaria*.

Ἐγγυητής, ὁ. garant, répondant, *mallevadore, risponsabile*.

Ἐγγυῶμαι. P. garantir, répondre, *garantire, guarentire, farsi mallevadore*.

Ἐγείρων, ουσα, μετ. celui ou celle qui érige, *colui o colei che erige*.

Ἔγερσις, ὁ. érection, *erezione*.

Ἐγκαίνια, ὁ. la dédicace, la consécration d'une église, *consagrazione d'una chiesa*.

Ἐγκαινιάζω, P. consacrer une église, *consagrare una Chiesa*.

Ἐγκαινιάζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui consacre une eglise, *colui o colei che consacra una Chiesa*.

Ἐγκαινιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a consacré une eglise, *colui o colei che hà consacrato una Chiesa*.

Ἐγκαινίασμα, ἐγκαινιασμός, ὁ. dédicace, *dedicazione*.

Ἐγκαινιασμένος, η, ον. consacré, ée. dédié, ée. *consagrato, ta. dedicato, ta*.

Ἐγκαλέσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a accusé,

Εγγινητινος.

cusé, *colui ò colei che ha accusato.*

Ἐγκαλεσθεὶς, ᾶσα, μετ. celui ò celle qui a été accusé, *colui ò colei ch' è stato accusato.*

Ἐγκάλεσμα, ὑσ. l'action d'accuser quelqu'un, *l'accusare qualchedùno.*

Ἐγκάλεσις, οὐσ. accusation, délation, dénonciation, *accusa.*

Ἐγκαλεσμένος, η, ον. μετ. accusé, ée. *accusato, ta.*

Ἐγκαλεστὴς, οὐσ. accusateur, délateur, *accusatore.*

Ἐγκαλλώπισμα, ὑσ. embellissement, *abbellimento.*

Ἐγκαλῶν, ὗσα. μετ. celui ò celle qui accuse, *colui ò colei che accusa.*

Ἐγκαλῶ. Ρ'. accuser, dénoncer, *accusare, dinunziare.*

Ἐγκαρδιακὰ, ἐπίῤ. de cœur, *di cuore, cordialmente.*

Ἐγκαρδιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. cordial, le. *cordiale, di cuore.*

Ἐγκάρδιος, ἐπίθ. cordial, *cardiale, svisceràto, ta.*

Ἐγκαρδιωθεὶς, ᾶσα, μετ. celui ò celle qui a été encouragé, *colui ò colei ch' è stato incoraggiato.*

Ἐγκαρδίωμα, ὑσ. encouragement, *incoraggiamento.*

Ἐγκαρδιωμένος, η, ον. μετ. encouragé, ée. enhardi, ie. *incoraggiato, ta.*

Ἐγκαρδιόνω. Ρ'. encourager, enhardir, *incoraggiare, accalorare.*

Ἐγκαρδιόνων, ὗσα. μετ. celui ò celle qui encourage, *colui ò colei che incoraggia.*

Ἐγκαρδιώσας, ασα. μετ. celui ò celle qui a encouragé, *colui ò colei che ha incoraggiato.*

Ἐγκαρδίωσις, ὑσ. encouragement, *incoraggiamento.*

Ἐγκαρδιωτὴς, ὑσ. celui qui encourage, *colui che incoraggia.*

Ἐγκαρδιωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui donne du courage, *che dà coraggio.*

Ἐγκατάλειψις, ὑσ. abandon, *abbandonamento.*

Ἐγκαταλελειμμένος, η, ον. μετ. abandonné, ée. *abbandonato, ta.*

Ἐγκαταλείπω, Ρ'. abandonner, *abbandonare.*

Ἐγκεντρίζω, Ρ'. εἰς τὰ δένδρα, écussonner, enter, greffer, *annestare.* §. ἐγκεντρίζω εἰς ταῖς εὐλογιαῖς, inoculer, *inoculare, annestare il vaiuolo.*

Ἐγκέντρισμα, ὑσ. greffe, ente, *annesto.* §. διὰ ταῖς εὐλογιαῖς, inoculation, *inoculazione.*

Ἐγκεντρισμένος, η, ον. μετ. enté, ée. greffé, ée. *annestato, ta.*

Ἐγκέφαλος, ὑσ. cerveau, *cervello.*

Ἔγκλημα, ὑσ. crime, *delitto.*

Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. criminel, elle. *criminale.*

Ἐγκληματικῶς, ἐπίῤ. criminellement, *criminalmente.*

Ἐγκλίνω. Ρ'. incliner, *inclinare.*

Ἔγκλισις, οὐσιας. mode, mœuf, *modo, maniera di conjugare.*

Ἐγκλιτικὸς, ἐπίθ. enclitique, *enclitico.*

Ἔγκλυσμα, ὑσ. lavement, clystère, *cristèro, serviziale.*

Ἐγκόλπιον, ἐγκόλφιον, ὑσ. agnus, *agnus-Dei* Εγκολπιον

Ἐγκράτεια, ὑσ. continence, *continenza.* §. ἐγκράτεια, ἀποχὴ, abstinence, *astinenza.*

Ἐγκρατεύομαι, Ρ'. se contenir, *contenersi.* §. ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω, s'abstenir, *astenersi.*

Ἐγκρατευόμενος, μετ. qui s'abstient, abstinent, te. *che si astiene, astinente.*

Ἐγκρατεὺς, ἐγκρατὴς, ἐπίθ. continent, te. abstinent, te. *continente, astinente.* §. ἐγκρατὴς, σώφρων, modéré, ée. *moderato, ta.*

Ἐγκρεμνίζω, ἴδε Κρημνίζω, κτλ.

Ἔγκριτος, ἐπίθ. le plus excellent, *il più eccellente.*

Ἐγκύκλιος, ἐπίθ. circulaire, *circolare.* §. ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ, lettre circulaire, *lettera circolare.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, ὑσ. encyclopedie, *enciclopedia.*

Ἐγκωμιάζω, Ρ'. louer, prôner, *encomiare.*

Ἐγκωμιάζων, ὗσα, μετ. celui ò celle qui loue, qui prône, *colui ò colei che encomia.*

Ἐγκωμιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a loué, prôné, colui ò colei che ha encomiato.

Ἐγκωμίασμα, ὐσ. l'action de prôner, l'encomiare.

Ἐγκωμιασθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. qui a été loué, ée. prôné, ée. ch'è stato encomiato, ta.

Ἐγκωμιασμένος, η, ον. μετ. loué, ée. prôné, ée. encomiato, ta.

Ἐγκωμιαστὴς, ἐπίθ. louangeur, prôneur, encomiatore.

Ἐγκωμιαστικὸς, ή, όν, ἐπίθ. louable, lodevole.

Ἐγκωμιαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. digne de louange, degno d'encomio.

Ἐγκώμιον, ὐσ. éloge, elogio.

Ἔγνοια, ὐσ. souci, cura.

Ἐγνοιάζομαι, P'. soigner, se soucier, aver cura, curarsi, pigliar pensiere. §. ἔγνοιά σε, μὴ σὲ μέλει, ne vous embarrassez pas, non ve ne caglia.

Ἐγχαράττω, P'. graver, scolpire.

Ἐγχειρίδιον, ὐσ. traité, trattato.

Ἐγχειρίζω, P' remettre, rimettere, consegnare.

Ἐγχειρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui remet, colui ò colei che consegna.

Ἐγχειρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a remis, colui ò colei che ha rimesso.

Ἐγχείρισις, ὐσ. l'action de remettre, il consegnare, consegnamento.

Ἐγχέω, P'. infuser, infondere.

Ἔγχυσις, ούσ. infusion, infusione.

Ἐγχώριος, ἐπίθ. du pays, du même pays, paesano.

Ἐγὼ, αὐτων. je, moi, io. §. ἐγὼ ὁ ἴδιος, moi-même, io stesso.

Ἐδὰ, ἀντὶ τοῦ ὄχι, nenni, si, oibò. §. ἐδὰ δὲν εἶναι, si, oh que non, oibò, non è così.

Ἔδαφος, ὐσ. pavé, sol, pavimento, suolo.

Ἐδεκεῖ, ἐπίρ. là, là.

Ἐδὲμ, ὐσ. éden, le paradis terrestre, il paradiso terrestre.

Ἐδεπὰ, ἐπίρ. ici, quì.

Ἐδικὸς, ή, όν. ἀντωνυμ. κτητικ. ἐδικός με, mien, enne. mio, ia. §. ἐδικός σε, tien, ne. tuo, tua. §. ἐδικός τε, sien, ne. suo, sua. §. τὸ ἐδικόν με, le mien, il mio. §. οἱ ἐδικοί με, οἱ συγγενεῖς, mes parents, i miei parenti. §. ἐδικός μας, notre, nostro, ra.

Ἐδικοσύνη, ὐσ. συγγένεια, parenté, parentela.

Ἐδῶ, ἐπίρ. ici, ça, ci, quà, quì. §. ἔλα ἐδῶ, venez çà, venite quà. §. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ça & là, par-ci, par-là, quà e là. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, de çà & de là, di quà e di là. §. ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος, par de ça, per di quà. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμπρὸς, désormais, dorénavant, d'ora innanzi, d'ora in poi. §. παρ' ἐδῶ, παρεδῶ, plus ici, più in quà. §. πρὸς ἐδῶ, vers cette côté ci, verso quà, in quà. §. ὡς ἐδῶ, ἕως ἐδῶ, jusqu'ici, fin quì. §. φεῦγε ἀπ' ἐδῶ, loin d'ici, via di quà. §. ἐδῶ κάτω, ici bas, costaggiù. §. ἐδῶ ἀπάνω, ici haut, costassù.

Ἐδῶθεν, ἐπίρ. de çà, di quà.

Ἐθελοκακία, ὐσ. volontaire mechanceté, volontaria malignità.

Ἐθελόκακος, ἐπίθ. méchant, te. par volonté, cattivo, va. per spontanea volontà.

Ἔθιμον, ὐσ. coutume, costume. §. τὰ ἔθιμα, rit, rito.

Ἐθνάρχης, ούσ. ethnarque, etnarca.

Ἐθνικὰ, ἐπίρ. à la manière des payens, alla maniera de' gentili.

Ἐθνικὸς, ή, όν, ἐπίθ. payen, ne. gentil, le. pagano, na. gentile.

Ἔθνος, ὐσ. nation, gent, nazione, gente. §. τὰ ἔθνη, les nations, les payens, le nazioni, i gentili.

Εἶ, eh, oh, olà.

Εἰδὲ, συνδ. si non, autrement, altrimenti, se no, se non.

Εἰδήμων, ἐπίθ. lettré, ée. versé dans les sciences, letterato, ta. versato nelle scienze.

Εἴδησις, ὐσ. avis, notice, avviso, notizia. §. δίδω εἴδησιν, donner avis, avertir, avvisare, avvertire. §. ἔχω εἴδησιν περί τινος, avoir connoissance de quelque chose, aver cognizione d' una

una cosa. §. εἴδησις, ἡσα, nouvelles, novità.

Εἰδικὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. spécial, ale. speziale, particolare.

Εἰδοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. averti, ie. avvertito, ta.

Εἰδοποίημα, ὑσ. avertissement, avvertimento. §. εἰδοποίημα, ὑσ. notification, notificazione.

Εἰδοποιήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a notifié, colui ò colei che ha notificato.

Εἰδοποίητις, ἰδὲ Εἰδοποίημα.

Εἰδοποιητικὸς, ὴ, ὀν. avertissant, te. notifiant, te. avvertente, notificante.

Εἰδοποιητὴς, ὑσ. celui qui notifie, colui che notifica.

Εἰδοποιῶ, Pʳ. notifier, notificare. §. εἰδοποιῶ, δίδω εἴδησιν, donner avis, avertir, avvisare, avvertire.

Εἰδοποιῶν, ὗσα, μετ. notifiant, te. notificante.

Εἶδος, ὑσ. espèce, sorte, spezie, sorte.

Εἰδότως, ἐπίρ. avec connoissance de cause, consapevolmente.

Εἰδωλοθυσία, ὑσ. sacrifice aux idoles, sacrifizio agl' idoli.

Εἰδωλοθύτης, ὑσιες. celui qui sacrifie aux idoles, colui che sacrifica agl' idoli.

Εἰδωλόθυτον, ουσ. chose sacrifiée aux idoles, cosa sacrificata agl' idoli.

Εἰδωλολάτρης, ὑσ. idolâtre, idolatra.

Εἰδωλολατρεία, ὑσ. idolâtrie, idolatria.

Εἰδωλολατρεύω, Pʳ. idolâtrer, idolatrare.

Εἴδωλον, ὑσ. idole, idolo.

Εἰκάζω, Pʳ. assimiler, assimilare.

Εἴκασμα, ὑσ. assimilation, assimilazione.

Εἰκόνα, ὑσ. image, immagine. §. εἰκόνα, ζωγραφία, tableau, quadro, pittura. §. εἰκόνα τινὸς, portrait, ritratto. αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τῦ, c'est son portrait, è il suo ritratto. §. ἡ εἰκόνα τῦ ἡγεμόνος, l'effigie du Prince, l'effigie del principe.

Εἰκονίζω, Pʳ. representer en figure, rappresentare, effigiare.

Εἰκονίζων. ῦσα, μετ. celui ou celle qui represente en figure, colui ò colei che rappresenta in figura.

Εἰκονιτζακίκι, ὑσ. petite image, piccola imagine.

Εἰκόνισμα, ὑσιες. image, imagine.

Εἰκονισμένος, ὴ, ον. μετ. peint, te. répresenté en figure, effigiato, ta.

Εἰκονιστὴς, ουσ. celui qui répresente en figure, colui che rappresenta in figura.

Εἰκονοκλάστης, ὑσ. iconoclaste, briseur d'images, iconoclasta.

Εἰκονολογία, ὑσ. iconologie, iconologia.

Εἰκονομαχία, ὑσ. iconomachie, iconomachia.

Εἰκονομάχος, ἐπίθ. iconomaque, iconomaco.

Εἰκονοστάσιον, ὑσ. réliquiaire, chasse d'images, reliquiaria.

Εἰκοσάρι, ὑσ. un vingt, un venti.

Εἰκοσαριὰ, ὑσ. vingtaine, ventina.

Εἰκοσάρχος, ἡ, ον. ἐπίθ. de vingt, di venti.

Εἴκοσι ἀριθμ. vingt, venti.

Εἰκοσιμία, le vingt & unième, il ventunesimo.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. vingtième, ventesimo, ma.

Εἰκοστὸς δεύτερος, ἐπίθ. vingt deuxième, ventiduesimo, ma. §. τὸ εἰκοστὸν δεύτερον μέρος, un vingt deuxième, una ventiduesima parte.

Εἰκοστὸς ἕβδομος, ἐπίθ. vingt-septième, ventisettesimo. §. τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον, un vingt-septième, un ventisettesimo, la ventisettesima parte.

Εἰκοστὸς ἕκτος, ἐπίθ. vingt sixième, ventesimo sesto. §. τὸ εἰκοστὸν ἕκτον, un vingt sixième, il ventesimo sesto, la ventesima sesta parte.

Εἰκοστὸς ἔνατος, ἐπίθ. vingt neuvième, ventesimo nono. §. τὸ εἰκοστὸν ἔνατον, un vingt-neuvième, una ventesima nona parte.

Εἰκοστὸς ὄγδοος, ἐπίθ. vingthuitième, ventottesimo. §. τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον, un vingt huitième, un ventottesimo, la ventottesima parte.

Εἰκοστὸς πέμπτος, ἐπίθ. vingt cinquième, venticin-

Εἰκονικῶς. — 06.

cinquesimo. §. τὸ εἰκοςὸν πέμπτον, un vingt-cinquième, *un venticinquesimo*, *la venticinquesima parte*.

Εἰκοςὸς πρῶτος, ἐπίθ. vingt-unième, *ventesimo primo*.

Εἰκοςὸς τέταρτος, ἐπίθ. vingt-quatrième, *ventiquattresimo*. §. τὸ εἰκοςὸν τέταρτον, un vingt-quatrième, *una ventiquattresima parte*.

Εἰκοςὸς τρίτος, ἐπίθ. vingt-troisième, *ventesimo terzo*. §. τὸ εἰκοςὸν τρίτον, un vingt-troisième, *la ventesima terza parte*.

Εἰκὸν, ἴδε Εἰκόνα.

Εἰλικρινέςατος, η, ον. ἐπίθ. très sincère, *sincerissimo*, *ma*.

Εἰλικρινὴς, ἐπίθ. naïf, ive. sincère, *sincero*, *ra*.

Εἰλικρινότης, ὑσ. naïveté, sincérité, *schiettezza*, *sincerità*.

Εἰλικρινῶς, ἐπίρ. naïvement, sincèrement, *schiettamonte*, *sinceramente*.

Εἶμαι, Ρ'. être, *essere*. §. εἶναι ἕνας χρόνος, il y a un an, *è già un anno*. §. δὲν εἶναι κανένας, il n'y a personne, *non c'è alcuno*. §. ποῦ ἦσουν, où étiez-vous? où avez-vous été? *dove eravate? dove siete stato?* §. ἂν τοῦτο εἶναι, au cas que cela soit, *caso che ciò sia*. §. ἔςω, ἂς εἶναι, soit, à la bonne heure, *sia*. §. ἂς εἶναι διὰ αὐτὴν τὴν φορὰν, μὰ μὴ τὸ ξανακάμης, passe pour cette fois là, mais que cela n'arrive plus, *passi per questa volta*, *ma badate*, *che non accada più*. §. πῶς εἶσαι, comment vous portez vous? *come state*, *come sta ella?* καλὰ εἶμαι, je me porte bien, *sto bene*. §. εἶμαι εἰς τὴν εὔνοιαν τινὸς, être en grâce auprès de quelqu'un, être dans les bonnes grâces, ἢ avoir les bonnes grâces de quelqu'un, *esser in grazia presso qualcheduno*, *essere nelle buone grazie*, *aver le buone grazie di qualcheduno*. §. εἶναι ἄδεια νὰ ἔμβῃ τινάς; est-il permis d'entrer? *è permesso d'entrare?* §. εἶμαι διὰ θάνατον, avoir la mort entre les dents, *esser colla morte in bocca*, *star per morire*. §. εἶμαι κακὰ, ἀχαμνὰ, se porter mal, *star male*. §. δὲν εἶμαι πόσον καλὰ, je ne me porte pas bien, *non sto troppo bene*. §. εἶμαι ἀπὸ τὸ μέρος ἑνὸς, être du parti de quelqu'un, *esser del partito di qualcheduno*. §. ἐδὼ εἶναι τὸ πᾶν, c'est là le nœud de l'affaire, *qui batte il punto*, *qui sta il punto*.

Εἱμαρμένη, ὑσ. τὸ ῥιζικὸν, le destin, la fatalité, *il destino*, *il fato*, *la fatalità*.

Εἶναι, ὑσ. τὸ εἶναι, l'être, *l'essere*.

Εἰρημένον, ὑσ. le dit, *il detto*.

Εἰρηνεύθεις, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui est appaisé, *colui ὴ colei che si è pacificato*.

Εἰρήνευμα, ὑσ. pacification, *pacificamento*.

Εἰρηνευμένα, ἐπίρ. paisiblement, *pacificamente*.

Εἰρηνευμένος, η, ον. μετ. pacifié, ée. *pacificato*, *ta*.

Εἰρηνευμὸς, ἴδε Εἰρήνευμα.

Εἰρηνεύσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a pacifié, *colui ὴ colei che ha pacificato*. §. εἰρηνεύσας μετ. οὐδ. celui ἢ celle qui s'est appaisé, *colui ὴ colei che si è pacificato*.

Εἰρηνευτὴς, ὑσ. pacificateur, *pacificatore*.

Εἰρηνεύω, Ρ'. pacifier, *pacificare*.

Εἰρηνεύων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui pacifie, *colui ὴ colei che pacifica*.

Εἰρήνη, ὑσ. paix, *pace*. §. ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, adieu, *addio*, *vatene con Dio*.

Εἰρηνικὰ, ἐπίρ. ἴδε Εἰρηνικῶς.

Εἰρηνικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. paisible, pacifique, *placido*, *da*. *pacifico*, *ca*. §. τὰ εἰρηνικὰ, collecte, *colletta*.

Εἰρηνικῶς, ἐπίρ. paisiblement, pacifiquement, *pacificamente*, *placidamente*.

Εἰρηνοποιητὴς, εἰρηνοποιὸς, ὑσ. pacificateur, *pacificatore*.

Εἰρηνοποίησις, ὑσ. pacification, *pacificazione*, *pacificamento*.

Ειρωνισω. Εισχωγειω. Εισιπ. Εισποψκη.

Εἰρηνοποιῶ, P. pacifier, *pacificare*.

Εἰρωνεία, P. ironie, *ironia*.

Εἰρωνικὸς, ἐπίθ. ironique, *ironico*, *ca*.

Εἰρωνικῶς, ἐπίρ. ironiquement, *ironicamente*.

Εἷς, ἕνας, un, une.

Εἰς, πρόθ. dans, en, par, *in*, *nel*, *per*.

Εἰσαγωγὴ, οῦς. introduction, *introduzione*.

Εἰσαγωγικὸς, ή, όν. ἐπίθ. introductif, ive. *introduttivo*, *va*.

Εἰσαγωγεὺς, ὁ. introducteur, *introduttore*.

Εἰσάγω, P. introduire, donner accès, *introdurre*. §. εἰσάγω, admettre, *ammettere*.

Εἰσακούσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a exaucé, *colui ῆ colei che ha esaudito*.

Εἰσακουσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été exaucé, *colui ῆ colei che è stato esaudito*.

Εἰσάκουσμα, οῦς. exaucement, l'action d'exaucer, *l'esaudire*.

Εἰσακουσμένος, η, ον. μετ. exaucé, ée. *esaudito*, *ta*.

Εἰσάκουσις, οῦς. exaucement, *l'esaudire*.

Εἰσακουστὴς, ὁ. celui qui exauce, *colui che esaudisce*.

Εἰσακουστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui peut se faire exaucer, *che può farsi esaudire*. §. εἰσακουστὸς. ἰδὲ Ἐξακουστός.

Εἰσακούω, P. exaucer, *esaudire*. §. εἰσακούομαι, être exaucé, *esser esaudito*.

Εἰσβολὴ, ὁ. ἐφόρμησις, aggression, *assalimento*, *assalto*. §. εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν, abord, *incontro di nemici*.

Εἰσδρομὴ, ὁ. incursion, *incursione*.

Εἰσόδευμα, ὁ. ἰδὲ Εἰσόδημα.

Εἰσόδημα, ὁ. ατος. denrée, revenu, *derrata*, *entrata*. §. χρονικὸν εἰσόδημα, rente, *rendita*.

Εἰσόδια, ων. τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, la présentation de la vierge, *la festa della presentazione di Maria Vergine*.

Εἴσοδος, ὁ. entrée, *entrata*.

Εἰσπνοὴ, ὁ. inspiration, *inspirazione*.

Εἴτε, συνδ. ou, *o*, *ovvero*.

Ἐκ, πρόθ. de, *da*. ἐκ τούτου, de cela, *da questo*.

Ἕκαστος, Ἀντων. chacun, *ciascuno*.

Ἑκατοντούτης, οῦς. qui a cent ans, *che ha cento anni*.

Ἑκατὸν, ἀριθ. cent, *cento*.

Ἑκατοντάδα, ὁ. une centaine, *un centinajo*. §. ἑκατοντάδαις, à centaines, *a centinaja*.

Ἑκατονταρχία, ὁ. centurie, *centuria*.

Ἑκατόνταρχος, ὁ. capitaine, *capitano*. §. ἑκατόνταρχος, centurion, *centurione*.

Ἑκατονταπλασιάζω, P. multiplier par cent, *centuplicare*.

Ἑκατονταπλασίονα, ἐπίρ. au centuple, *al centuplo*.

Ἑκατονταπλάσιος, ἐπίθ. centuple, *centuplo*, *pla*.

Ἑκατοστὰς, ὁ. centaine, un cent, *centinajo*, *un cento*. §. ἑκατοσταῖς, à centaines, *à centinaja*.

Ἑκατοστὴ, ἐπίθ. θηλ. une centième, *una centesima*. §. ἑκατοστὴ, μία ἑκατοστὰς, une centaine, *un centinajo*.

Ἑκατοστὸς, ή, όν. ἐπίθ. centième, *centesimo*, *ma*. §. ἕνα ἑκατοστὸν, un centième, *una centesima parte*.

Ἑκατόγχειρ, ἐπίθ. qui a cinquante bras à chaque épaule, *centomani*.

Ἐκβαίνω, P. ἰδὲ Εὐγαίνω.

Ἔκβασις, ὁ. succès, *successo*. §. καλὴ ἔκβασις, réussite, *riuscita*.

Ἐκβολὴ, ὁ. ejaculation, *ejaculazione*. Εκβαλλω.

Ἐκδαρμα, ὁ. excoriation, *escoriazione*.

Ἐκδαρμένος, η, ον. μετ. excorié, ée. *escoriato*, *ta*.

Ἐκδέρνω, P. excorier, *escoriare*.

Ἐκδικαιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été justifié, *colui ῆ colei che è stato giustificato*.

Ἐκδικαιωμένος, η, ον. ἐπίθ. ἐκδικημένος, vengé, ée. *vendicato*, *ta*. §. ἐκδικαιωμένος, δικαιωθεὶς, justifié, ée. *giustificato*, *ta*.

Ἐκδικαιώνω, P. ἐκδικῶ, venger, *vendicare*. §. ἐκδικαιώνω, δικαιώνω, justifier, *giustificare*.

Εισοψ. Εισπνευσ. Ενδιδω. Ενδυμα.

Ἐκδικηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été vengé, colui ὴ colei ch' è stato vendicato.

Ἐκδικήσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a vengé, colui ὴ colei che ha vendicato.

Ἐκδίκησις, ἡ. vengeance, vendetta.

Ἐκδικητὴς, ὁ. vengeur, revancheur, vendicatore.

Ἐκδικητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. vendicatif, ive. vendicativo, va.

Ἐκδικητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut venger, che si può vendicare.

Ἐκδικῶ, Pʳ. Ἐν. venger, vendicare. §. ἐκδικοῦμαι, se venger, vendicarsi.

Ἔκδοσις, ἡ. ἔκδοσις βιβλίου, edition, edizione. §. ἔκδοσις τοῦ ἀρχιερέως, dimissoire, lettre démissoriale, dimissoria.

Ἐκδοτὴς, ὁ. éditeur, editore.

Ἐκδρομὴ, ἡ. excursion, escursione.

Ἐκδυθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été deshabillé, colui ὴ colei ch' è stato spogliato.

Ἐκδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. dépouillé, ée. spogliato, ta.

Ἐκδύνω, Pʳ. déshabiller, dépouiller, spogliare. §. ἐκδύνομαι, se déshabiller, se dévêtir, spogliarsi.

Ἐκδύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui depouille, qui deshabille, colui ὴ colei che spoglia.

Ἐκδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a depouillé, qui a deshabillé, colui ὴ colei che ha spogliato.

Ἐκεῖ, ἐπίρ. là, là. §. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ça & là, quà e là. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, de ça & de là, di quà e di là. §. ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, par de là, per di là. §. ἀπ' ἐδῶ ἕως ἐκεῖ, d'ici jusques là, di quà sino là. §. παρ' ἐκεῖ, plus là, più là. §. πρὸς ἐκεῖ, vers là, verso là. §. ὡς ἐκεῖ, jusques là, fin là.

Ἐκεῖθεν, ἐπίρ. de là, di là.

Ἐκεῖνος, η, ον. Ἀντων. celui, quegli, colui, egli. §. ἐκείνη, celle, colei. §. ἐκεῖνο, cela, quello. §. ἐκεῖνος ἐκεῖ, celui là, colui.

Ἔκθαμβος, ἐπίθ. etonné, ée. stupefatto, ta. sorpreso, sa.

Ἐκθαμβητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étonnant, te. stupendo, da.

Ἐκθαμβῶ, Pʳ. étonner, stupefare.

Ἔκθεσις, ἡ. exposition, esposizione.

Ἐκθέτης, ἐκθέτου, ὁ. exposant, te. esponente.

Ἔκκλεισις, ἡ. exclusion, esclusione.

Ἐκκλησία, ας. église, chiesa. §. ἐκκλησία μικρὴ, petite église, chiesetta, chiesina.

Ἐκκλησιάζω, Pʳ. relever de la couche, entrar in santo.

Ἐκκλησιάρχης, ὁ. marguillier, santese.

Ἐκκλησιαστὴς, ὁ. ecclésiaste, ecclesiaste.

Ἐκκλησιαστικὰ, ἐπίρ. ecclésiastiquement, ecclesiasticamente.

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν. ecclésiastique, ecclesiastico, ca. §. ἐκκλησιαστικὸς, οῦ. homme d'eglise, ecclesiastico.

Ἔκκλητος, ὁ. appel, appello, appellazione.

Ἐκκλίνω, Pʳ. décliner, declinare.

Ἐκκλίνων, μετ. déclinant, te. declinante.

Ἔκλαμπρος, ἐπίθ. illustre, illustre.

Ἐκλαμπρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-illustre, illustrissimo, ma. §. ἐκλαμπρότατος, τίτλος, illustrissime, illustrissimo.

Ἐκλαμπρότης, ἡ. τίτλος διδόμενος πρὸς τοὺς Ἡγεμόνας καὶ μεγιστᾶνας, illustrissime, vostra Signoria illustrissima.

Ἐκλεγμένος, η, ον. μετ. choisi, ie. scelto, ta. §. ἐκλεγμένος, ἐκλεχθεὶς, elu, ue. eletto, ta.

Ἐκλέγουσα, μετ. θηλ. celui qui choisit, qui élit, colei che sceglie, che elegge.

Ἐκλέγω, Pʳ. διαλέγω, choisir, scegliere. §. ἐκλέγω, κάμνω ἐκλογὴν, élire, eleggere. §. ἐκλέγοντας, choisissant, scegliendo.

Ἐκλέγων, μετ. ἀρ. celle qui choisit, qui élit, colui che sceglie, che elegge.

Ἐκλειπτικὴ, ȣσ. écliptique, *eclittica*.

Ἔκλειψις, ȣσιας. éclipse, *eclisse*, *eclissi*.

Ἐκλεκτὰ, ἐπίρ. à choix, *a scelta*. §. ἐκλεκτὰ, ἐξαιρετώτατα, excellemment, d'une manière excellente, *eccellentemente*.

Ἐκλεκτὸς, ή, όν. ἐπίθ. διαλεγμένος, choisi, ie. *scelto*, *ta*. §. ἐκλεκτὸς ἐκλεγμένος, élu, ue. *eletto*, *ta*. §. πολλοὶ εἰσὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ, il y a beaucoup d'appellés, mais peu d'élus, *sono molti i chiamati*, *ma pochi gli eletti*.

Ἐκλεκτότατος, η, ον. ἐπίθ. très choisi, ie. *sceltissimo*, *ma*.

Ἐκλεκτότερος, η, ον. ἐπίρ. plus choisi, ie. *più scelto*, *ta*.

Ἐκλελεγμένος, η, ον. μετ. élu, ue. *eletto*, *ta*.

Ἐκλέξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a choisi, qui a élu, *colui ȣ colei che ha scelto*, *che ha eletto*.

Ἔκλεξις, ȣσ. choix, l'action de choisir, *sceglimento*, *lo scegliere*.

Ἐκλογὴ, οὐσ. διάλεγμα, choix, *scelta*. §. ἐκλογὴ, élection, *elezione*, σκεῦος ἐκλογῆς, des vases d'election, *vasi d'elezione*. §. ἐκλογὴ, ποίημα, églogue, *egloga*.

Ἐκμίσθωσις, ȣσ. ferme, *appalto*.

Ἐκνευρίζω, P. énerver, exténuer, *snervare*, *estenuare*, *indebolire*.

Ἐκνευρίζων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui extenue, qui enerve, *colui ȣ colei che snerva*, *che indebolisce*.

Ἐκνευρίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a extenué, qui a énervé, *colui ȣ colei che ha snervato*, *che ha estenuato*.

Ἐκνεύρισμα, ȣσ. exténuation, énervation, *estenuazione*, *indebolimento*.

Ἐκνευρισμένος, η, ον. μετ. exténué, ée. énervé, ée. *snervato*, *ta*. *estenuato*, *ta*.

Ἐκνευρῶ, P. abattre, nerver, exténuer, *snervare*, *affievolire*, *fiaccare*, *estenuare*.

Ἐκνευρῶν, μετ. extenuant, te. énervant, te. *estenuante*, *snervante*.

Ἑκούσιος, ἐπίθ. volontaire, *volontario*, *ia*.

Ἑκουσίως, ἐπίρ. volontairement, volontiers, bon gré, *volontieri*, *buon grado*.

Ἐκπλαγεὶς, εῖσα. μετ. etonné, ée. *attonito*, *costernato*, *ta*.

Ἔκπληξις, οὐσ. étonnement, *stupore*, *sorpresa*, *costernazione*.

Ἐκπληρῶ, P. accomplir, consommer, *compire*, *adempire*, *dar compimento*.

Ἐκπληρῶν, ȣσα. μετ. accomplissant, te. *che adempisce*.

Ἐκπληρώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a accompli, *colui ȣ colei che ha adempito*.

Ἐκπλήρωσις, ȣσ. accomplissement, *adempimento*, *compimento*.

Ἐκπλήττω, P. étonner, stupefier, *stupefare*, *sorprendere*.

Ἐκπλήττων, μετ. étonnant, te. *sorprendente*.

Ἐκπομπὴ, ȣσ. émission, *emissione*.

Ἐκπορεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a produit, *colui ȣ colei che ha prodotto*.

Ἐκπόρευσις, ȣσ. procession, *processione*.

Ἐκπορευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de produire, *che ha la forza di produrre*.

Ἐκπορευτὸς, ή. ἐπίθ. qui procéde, *che procede*.

Ἐκπορεύω, P. produire, *produrre*. §. ἐκπορεύομαι, procéder, *procedere*.

Ἐκρεμὲς, ȣσιας. pendule, *pendulo*.

Ἐκζευγώνω, κτλ. ἰδὲ Ξεζευγώνω, κτλ.

Ἔκστασις, ȣσιας. extase, *estasi*.

Ἐκστατικὸς, ή, όν. ἐπίθ. extatique, stupéfait, te. *estatico*, *ca*. *stupefatto*, *ta*. *attonito*, *ta*.

Ἔκτασις, ȣσ. extension, *estensione*.

Ἐκτείνω, P. tendre, *tendere*, *distendere*.

Ἐκτελέσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a accompli, *colui ȣ colei che ha accompito*.

Ἐκτέλεσις, ȣσ. πλήρωσις, accomplissement, *compimento*, *adempimento*. §. ἐκτέλεσις, τελείωσις, achevement, *finimento*.

§. ἐκπλήρωσις, exécution, esecuzione.

Ε'κπληρῶ, P. accomplir, consommer, compire, fornire, dar compimento, adempire. §. ἐκπληρῶ, πληρώνω, achever, finire. §. ἐκπληρῶ, exécuter, eseguire.

Ε'κπληρῶν, μετ. ἀρ. accomplissant, che compisce.

Ε'κτίθημι, P. exposer, esporre.

Ε'κτος, ἐπίθ. sixième, sesto, sta. §. ἐκτον, sixiémement, in sesto luogo. §. τὸ ἔκτον, le sixième, la sesta parte.

Ε'κτὸς, προθ. ἔξω, πάρεξ, excepté, eccetto.

Ε'κτρέπω, P. abatardir, dégenérer, imbastardire, traligaare, degenerare.

Ε'κφωνήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a exclamé, colui ò colei che ha esclamato.

Ε'κφώνησις, ἡ. exclamation, esclamazione.

Ε'κφωνῶ, P. exclamer, esclamare. §. ἐκφωνῶ, κηρύττω, proclamer, proclamare. §. ἐκφωνῶ, προφέρω, prononcer, pronunziare.

Ε'λα, Προστακ. ἐρχομαι, viens, venez, vieni, venite. §. ἔλα, παρακαλῶ, μόνον, ἄγε, ἄγε, ça, orsù, via.

Ε'λαία, ἡ. olive, oliva. §. ἐλαία τὸ δένδρον, olivier, olivo.

Ε'λαιοκούκουτζον, τό. noyau d'olive, nocciolo d'oliva.

Ε'λαιόλαδον, οὐδ. huile, olio.

Ε'λαιόφυτος, ἡ. lieu planté d'oliviers, oliveto.

Ε'λαιοτριβεῖον, τό. moulin à huile, mulinatojo.

Ε'λαιὼν, τό. lieu planté d'oliviers, oliveto.

Ε'λάσσων, τό. ἡ ἐλάσσων πρότασις, la mineure, la minore.

Ε'λαστικὸν, τό. élasticité, ressort, elasticità.

Ε'λάτη, ἡ. sapin, abete.

Ε'λατήριον, οὐδ. ressort, molla.

Ε'λάττωμα, οὐδ. défaut, vice, difetto, vizio.

Ε'λαττωματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. défectueux, euse. vicieux, euse. difettoso, sa. vizioso, sa.

Ε'λαφάκι, τό. faon, cerviatto, cerbiatto.

Ε'λάφι, τό. cerf, cervo.

Ε'λαφοκέρατον, τό. corne de cerf, corno di cervo.

Ε'λαφοκέρατον, ἴδε Ἐλαφάκι.

Ε'λαφόπουλον, ἴδε Ἐλαφάκι.

Ε'λαφος, ἡ. biche, cerva.

Ε'λαφρὰ, ἐπίρ. légérement, leggermente.

Ε'λαφροκέφαλος, ἐπίθ. une tête légère, cerveau creux, uomo di poco senno, cervel d'oca, corrivo.

Ε'λαφρόπιστος, ἐπίθ. crédule, credulo.

Ε'λαφρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. léger, ère. leggiero, ra. §. ἐλαφρὸς, εὐκίνητος, agile, agile.

Ε'λαφρότατα, ἐπίρ. très-légérement, leggerissimamente.

Ε'λαφρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-léger, ère, leggerissimo, ma.

Ε'λαφρότερα, ἐπίρ. plus légérement, più leggermente.

Ε'λαφρότερος, ἐπίθ. plus léger, ère. più leggiero, ra.

Ε'λαφρότης, ἡ. légèreté, leggerezza. §. ἐλαφρότης, εὐκινησία, agileté, agilità.

Ε'λαφρούτζικα, ἐπίρ. un peu légèrement, alquanto leggermente.

Ε'λαφρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui est un peu léger, ch'è alquanto leggiero.

Ε'λαφρώνω, P. alléger, soulever, alleggerire, sollevare.

Ε'λαφρύνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui allège, colui ò colei che alleggerisce.

Ε'λαφρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été soulagé, allégé, colui ò colei ch'è stato alleggerito, sollevato.

Ε'λάφρωμα, τό. soulagement, allégement, alleggiamento, alleggerimento, sollevamento.

Ε'λαφρωμένος, η, ον. μετ. allégé, ée. soulagé, ée. alleggerito, ta. sollevato, ta.

Ε'λαφρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a soulagé, qui a allégé, colui ò colei che ha alleggerito.

Ε'λάφρωσις, ἡ. soulagement, alleggerimento.

Ε'λαφρωτὴς, ἴδε Ἐλαφρύνω.

Ε'λαφρωτὴς, τό. celui qui allé-

allége, qui soulage, *colui che alleggerisce, che solleva.*

Ἐλάχιστος, η, ον. ἐπίθ. le moindre, le plus petit, *il minimo, il più piccolo.* §. τὸ ἐλάχιστον, au moins, du moins, [illegible]*no.*

Ἐλεγκτικός, ή, όν. ἐπίθ. celui, ou celle qui blâme, *colui ò colei che biasima.*

Ἐλεγκτός, ή, όν. ἐπίθ. accusable, blâmable, *biasimevole, riprensibile.*

Ἐλεγμός, ἰδὲ Ἔλεγχος.

Ἔλεγξις, ὀσ. l'action de blâmer, *il biasimare.*

Ἐλέγξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a blâmé, redargué, *colui ò colei che ha ripreso, censurato.*

Ἐλεγχθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été blâmé, *colui ò colei ch'è stato biasimato.*

Ἐλεγχόμενος, η, ον. μετ. redargué, censuré, blâmé, ée. *ripreso, sa. censurato, ta.*

Ἔλεγχος, ὀσ. blâme, *biasimo.* §. ἔλεγχος βιβλίου, table des livres, *tavola, registro d'un libro.*

Ἐλέγχω, Ρ'. blâmer, censurer, gronder, redarguer, *biasimare, censurare, riprendere.* §. ἡ συνείδησίς του τὸν ἐλέγχει ἀκαταπαύστως, sa conscience lui remord sans cesse, *la sua conscienza lo rimorde incessantemente.* §. ἐλέγχω, reprocher, *rimproverare.*

Ἐλέγχων, μετ. celui qui gronde, qui blâme, *colui che riprende, che biasima.*

Ἐλεεινά, ἐπίρ. misérablement, *miserabilmente.*

Ἐλεεινός, ή, όν. ἐπίθ. misérable, *miserabile.* §. ἐλεεινὴ κατάστασις, misère, *miseria.*

Ἐλεημονήτης, ὀυσ. charitable, *caritatevole.*

Ἐλεημονητής, ὀυσ. charitable, *caritatevole.*

Ἐλεημονητικός, ή, όν. ἐπίθ. charitable, *caritatevole,* §. ἐλεημονητικὸς ὁπου κάμνει ἐλεημοσύνας, aumonier, ère. *caritatevole, limosiniere.*

Ἐλεημονήτρια, ὀυσ. θηλ. charitable, *caritatevole.*

Ἐλεημονοῦμαι, Ρ'. être charitable, *esser caritatevole.*

Ἐλεημοσύνη, ὀυσ. aumône, *carità, limosina.* §. ἐλεημοσύνη, charité, *carità.*

Ἐλεήμων, ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa.* §. ἐλεήμων, charitable, *caritatevole.*

Ἐλένιον, ὀσ. φυτόν, aunée, enula-campana, *elenio, enula.*

Ἔλεος, ὀυσ. miséricorde, *misericordia.* §. ἐλέῳ Θεοῦ, par la grâce de Dieu, *per grazia di Dio.*

Ἐλεύθερα, ἐπίρ. librement, *liberamente.* §. ἐλεύθερα, χωρὶς φόβον, franchement, *francamente.* §. ἐλεύθερα, χωρὶς συστολήν, sans façon, *senza cerimonie.*

Ἐλευθερία, ὀυσ. liberté, *libertà.* §. ἐλευθερία τοῦ σώματος, agilité, *agilità.*

Ἐλευθέριος, ὀσ. libéral, le. généreux, euse. *liberale, generoso, sa.*

Ἐλευθεριότης, ὀυσ. générosité, liberalité, *generosità, liberalità.* §. μὲ ἐλευθεριότητα, libéralement, avec générosité, *con generosità, generosamente.*

Ἐλεύθερος, α, ον. ἐπίθ. libre, *libero, ra.* §. ἐλεύθερος εἰς τὸ σῶμα, agile, *agile.* §. ἐλεύθερος ἀπὸ δόσιμον, exempt, franc, *esente.*

Ἐλευθεροστομία, ὀσ. liberté de la langue, *libertà della lingua.*

Ἐλευθεροψυχία, ὀσ. générosité, *generosità.*

Ἐλευθερόψυχος, ἐπίθ. génereux, euse. *generoso, sa.*

Ἐλευθερωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été delivré, *colui ò colei ch'è stato liberato.*

Ἐλευθέρωμα, ὀσ. délivrance, *liberamento.*

Ἐλευθερωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. *liberato, ta.*

Ἐλευθερώνουσα, μετ. θηλ. celle qui délivre, qui donne la liberté, *colei che libera, che dà la libertà.*

Ἐλευθερώνω, Ρ'. délivrer, *liberare.* §. ἐλευθερώνω τινὰ ἀπὸ τὴν ὑποταγήν, affranchir, *dar la libertà ad alcuno.* §. ἐλευθέρωσέ με σὲ παρα-

χαλω ἀπὸ αὐτῶν τὸν ἐνοχλητικὸν, je vous prie, défaites moi de cet importun, *vi prego, liberatemi da questo importuno*. §. ἐλευθερώνομαι, διὰ ταῖς ἐγκαστρωμέναις, délivrer, *partorire felicemente*.

Ε'λευθερώνων, μετ. ἀρ. celui qui délivre, qui donne la liberté, *colui che libera, che dà la libertà*.

Ε'λευθερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a délivré, qui a donné la liberté, *colui ἢ colei che ha dato la libertà, che ha liberato*.

Ε'λευθέρωσις, ουσ. délivrance, *liberamento*. §. ἐλευθέρωσις τινὸς ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν, affranchissement, *liberazione da schiavitù*.

Ε'λευθερωτὴς, ὐσ. libérateur, *liberatore*.

Ε'λευσις, ὐσ. venue, *venuta*.

Ε'λέφαντας, ὐσ. éléphant, *elefante*.

Ε'λεφαίτινον, ἐπίθ. d'ivoire, *d'avorio*. ὡς ἐλεφάντινον χόκκαλον, φιλδισὶ, ivoire, *avorio*.

Ε'λεφαίτινος, ὐσιας. éléphantin, *elefantino*.

Ε'λιά, ὐσ. olive, *oliva*. §. ἐλιὰ τῦ προσώπου, tache sur le visage, *neo, nevo*. §. ἐλιὰ ὁπῦ βάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον, des mouches, *nei*.

Ε'λκος, ουσ. ulcere, *ulcera*.

Ε'λκυσις, ὐσ. attraction, *attrazione*.

Ε'λκυστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. attirant, te. attrayant, te. attractif, ive. *attraente, attrattivo, va*.

Ε'λκω, Ρ'. attirer, attraire, *attrarre, attirare*.

Ε'λλέβορος, ουσ. ellébore, *elleboro*.

Ε'λλειπὴς, ἐπίθ. défectueux, euse. *difettoso, sa*.

Ε'λλειψις, ὐσ. défaut, défectuosité, manque, *difetto*. §. ἔλλειψις, ὑσέρησις, faute, manque, *mancanza*. ἀπέθανε διὰ ἔλλειψιν βοηθείας, il est mort faute de secours, *è morto per mancanza di soccorso*. §. χωρὶς ἔλλειψιν, sans faute, sans doute, *senza fallo, senza dubbio*.

Ε'λληνίζω, Ρ'. écrire ou parler suivant la construction de la langue Grecque, *grecizzare*. §. ἑλληνίζω, πολιτεύομαι κατὰ τὰς ἐθνικὰς, vivre à la manière des Hellènes, en payen, *vivere alla maniera degli Elleni, ἢ gentilescamente*.

Ε'λληνίζων, ζωσα. μετ. celui ἢ celle qui parle, ou écrit selon la construction de la langue Greque, *grecizzante*.

Ε'λλην, ὐσ. Grec, Hellène, *Greco, Elleno*.

Ε'λληνικὰ, ἐπίρ. à la façon des Grecs, des Hellènes, *alla maniera de' Greci, degli Elleni*. §. Ε'λληνικὰ κατὰ τὴν Ε'λληνικὴν διάλεκτον, selon la langue Grecque, *secondo la lingua Greca*.

Ε'λληνικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. Hellénique, Grec, *Ellenico, Greco*.

Ε'λληνισμὸς, ὐσ. Hellénisme, Grécisme, *Ellenismo, Grecismo, maniera Greca*.

Ε'λληνιςὴς, ουσ. Helléniste, *Ellenista*.

Ε'λόγιμος, η, ον. ἐπίθ. disert, *ornato dicitore*.

Ε'λπίδα, ἰδὲ Ε'λπίς.

Ε'λπίζουσα, μετ. θηλ. celle qui espère, *colei che spera*.

Ε'λπίζω, Ρ'. espèrer, *sperare*. §. ἐλπίζω νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὸν λόγον του, j' espère, ἢ je m' attends qu'il ne manquera de parole, *spero, mi lusingo, che non mancherà di parola*.

Ε'λπίζων, μετ. ἀρ. celui qui espère, *colui che spera, che ha speranza*.

Ε'λπίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a espéré, *colui ἢ colei che ha sperato*.

Ε'λπὶς, ὐσ. espoir, esperance, *speranza*.

Ε'λτζῆς, ἰδὲ Πρέσβυς.

Ε'μ, hem, *oh, ohi*.

Ε'μβάζω, Ρ'. introduire, insérer, *inserire*. §. δὲν ἰξεύρω ποῖος διάβολος τὸν ἔμβασεν εἰς αὐτὸ τὸ σπῆτι, je ne sais quel diantre l'a fourré dans cette maison, *non so chi diavol l'ha introdotto in questa casa*.

Ε'μβαίνω, καὶ ἐμπαίνω, Ρ'. entrer, *entrare*. §. αὐτὸς ἐμβαίνει παντῦ, il se fourre par tout, *si ficca da per tutto*. §. ἐ-

γὼ

Ελευσινιον

Εμβαγναρίζω.

γὼ δεὺ ἐμπαίνω εἰς τοῦτο, δεὺ ἀνακατώνομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je ne me mêle de cette affaire là, *non m' impaccio di quest' affare*. §. ἐμπαίνω ἐγγυητὴς, garantir, *guarentire, farsi mallevadore*. §. αὐτὸς ἐμπῆκεν εἰς τὴν δουλειὰν, il se mit à l' œuvre, *si mise al lavoro*. §. ἐμπαίνω εἰς τὸν ἐμαυτόν μου, rentrer en soi-même, *rientrar in se stesso*. §. ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, s' exposer aux périls, *esporsi a' pericoli*. §. ἐμπαίνω εἰς τὴν μέσην, s' entremettre, s' interposer, *frammettersi, interporsi*. §. ἐμπαίνω εἰς τὸ μοναστήρι, ἤτοι καλογηρεύω, entrer en religion, *entrar in religione*. §. ἐμπαίνω εἰς μίαν τέχνην, se mettre dans un art, *mettersi ad imparar un' arte*.

Ε'μβασμα, καὶ ἔμπασμα, ὑσ. entrée, *entrata*.

Ε'μβάσας, καὶ ἐμπάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a introduit, *colui ò colei che ha introdotto*.

Ε'μβασμένος, ἐμπασμένος, η, ον. μετ. entrée, ée. *entrato, ta*.

Ε'μβόλιμος, ἐπίθ. intercalaire, embolismique, *intercalare, embolismico*.

Ε'μβρυον, ὑσ. fœtus, embryon, *feto, embrione*.

Ε'μὲ, Αντων. me, moi, *me*.

Ε'μμέσως, ἐπίρ. médiatement, *mediatamente*.

Ε'μμετὸς, ουσ. vomissement, *vomito*.

Ε'μμετικὸν, ὑσ. vomitif, *vomitivo*.

Ε'μπάζω, ἰδὲ Ἐμβάζω, κτλ.

Ε'μπαθὴς, ἐπίθ. maladif, ive. *malaticcio, cia*.

Ε'μπαιγμα, ὑσ. l' action de se moquer de quelqu' un, *il burlarsi di qualcheduno*.

Ε'μπαιγμένος, η, ον. μετ. raillé, ée. moqué, ée. *burlato, ta. deriso, sa*.

Ε'μπαιγμὸς, ἰδὲ Ἔμπαιγμα.

Ε'μπαίζω, P. se moquer, *burlare, deridere*.

Ε'μπαίνω, ἰδὲ Ἐμβαίνω, κτλ.

Ε'μπαιχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été raillé, *colui ò colei ch' è stato deriso*.

Ε'μπανόξυλον, ὑσ. ébéne, *legno d' ebano*.

Ε'μπανος, ὑσιας. ébénier, *ebano*.

Ε'μπασμα, ἐμπάσας, ἰδὲ Ε'μβασμα, ἐμβάσας.

Ε'μπειρία, ὑσ. expérience, *pratica, esperienza*.

Ε'μπειρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-versé, très-exercé, ée. très habile, *versatissimo, espertissimo, ma. abilissimo, ma*.

Ε'μπειρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus versé, ée. plus-habile, *più versato, ta. più abile*.

Ε'μπειρος, η, ον. ἐπίθ. expérimenté, ée. versé, exercé, ée. à quelque chose, *pratico, ca. versato, ta. esperto, ta*. §. ἔμπειρος, habile, *abile*.

Ε'μπερδεθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été embrouillé, *colui ò colei ch' è stato imbarazzato*.

Ε'μπέρδεμα, ὑσ. embarras, embrouillement, *impaccio, imbroglio*.

Ε'μπερδεμένος, η, ον. μετ. embarrassé, ée. embrouillé, ée. *impacciato, ta. imbarazzato, ta. imbrogliato, ta*.

Ε'μπερδέσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a embrouillé, *colui ò colei che ha imbarazzato*.

Ε'μπερδευτὴς, ὑσ. brouillon, intrigant, *imbroglione, imbrogliatore*.

Ε'μπερδευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. embarrassant, te. *che dà impaccio, che imbarazza*.

Ε'μπερδεύτρια, ουσ. intrigante, *intrigante, colei che imbroglia*.

Ε'μπερδεύω, P. embarrasser, embrouiller, *impacciare, imbarazzare, imbrogliare*.

Ε'μπερδεύων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui embrouille, *colui ò colei che imbroglia*.

Ε'μπεριέχω, ἰδὲ Περιέχω.

Ε'μπεριέχων, ἰδὲ Περιέχων.

Ε'μπηγμα, ουσ. l' action de ficher, *ficcamento*.

Ε'μπηγμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. enfoncé ée. *ficcato, ta*.

Ε'μπήγω, P. ficher, enfoncer, *ficcare*.

Ε'μπιστευθεὶς, εῖσα, θεῖ-

ce

celui ò celle qui a été affidé, confié, *colui ò colei ch' è stato affidato, confidato*.

Ἐμπιστευμένα, ἐπίρ. confidemment, avec confiance, *in confidenza, con confidenza*.

Ἐμπιστευμένος, η, ον. μετ. affidé, ée. *affidato, ta*.

Ἐμπιστευόμενος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις ἐμπιστεύεται, qui se confie, *che si confida*. §. ἐμπιστευόμενος, ὁ θαῤῥῶν εἰς τὰς δυνάμεις του, εἰς τὸν ἑαυτόν του κτλ. confiant, te. *presontuoso, sa*.

Ἐμπιστεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a confié, *colui ò colei che ha confidato*.

Ἐμπιστευτός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut confier, *che si può confidare*. §. ἐμπιστευτός, affidé, ée. *affidato, ta*.

Ἐμπιστεύω, P. confier, affider, *confidare, affidare*. §. ἐμπιστεύομαι, βάνω πίστιν εἰς τινά, se fier, prendre confiance en quelqu'un, *aver confidenza, confidarsi, fidarsi*. §. ἐμπιστεύομαι εἰς τινὰ ἕνα πρᾶγμα, commettre, *affidare*.

Ἐμπιστεύων, ουσα. ἐπίθ. celui ò celle qui confie, *colui ò colei che confida*.

Ἐμπιστοσύνη, ἡ. confiance, confidence, *confidenza*. §. μὲ ἐμπιστοσύνην, avec confiance, confidemment, *in confidenza, con confidenza*.

Ἔμπλαστρον, τό. emplâtre, *impiastro*.

Ἐμπλάστρωμα, ουδ. l'action d'appliquer un cataplasme, *l'impiastrare*.

Ἐμπλαστρωμένος, η, ον. μετ. pansé avec un emplâtre, *impiastrato, ta*.

Ἐμπλαστρώνω, P. appliquer un emplâtre, un cataplasme, *impiastrare*.

Ἐμπλαστρώνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui applique un cataplasme, *colui ò colei che impiastra*.

Ἐμπλαστρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a appliqué un emplâtre, *colui ò colei che ha impiastrato*.

Ἔμπλεγμα, τό. embrouillement, *imbrogliamento*.

Ἐμπλεγμένος, η, ον. embrouillé, ée. *imbrogliato, ta*.

Ἐμπλέκω, P. embrouiller, *imbrogliare*. §. ἐμπλέκω τινὰ εἰς ἔγκλημα, impliquer, *implicare*.

Ἐμπλέκων, ουσα. μετ. celui ò celle qui embrouille, *colui ò colei che imbroglia, che intriga*.

Ἐμπνευσθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été inspiré, *colui ò colei ch' è stato inspirato*.

Ἔμπνευσμα, ουδ. l'action d'inspirer, *l'inspirare*.

Ἐμπνευσμένος, η, ον. μετ. inspiré, ée. *inspirato, ta*.

Ἐμπνεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a inspiré, *colui ò colei che ha inspirato*.

Ἔμπνευσις, ουδ. inspiration, *inspirazione*.

Ἐμπνέω, P. inspirer, *inspirare, insinuare*.

Ἐμπνέων, ουσα. μετ. inspirant, te. qui inspire, *inspirante, che inspira*.

Ἐμποδίζουσα, μετ. θηλ. celle qui empêche, *colei che impedisce*.

Ἐμποδίζω, P. empêcher, *impedire*. §. ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω, defendre, *proibire*.

Ἐμποδίζων, μετ. ἀρ. celui qui empêche, *colui che impedisce*.

Ἐμπόδιον, ουδ. empêchement, obstacle, *impedimento, ostacolo*.

Ἐμποδίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a empêché, *colui ò colei che ha impedito*.

Ἐμποδισθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été empêché, *colui ò colei ch' è stato impedito*.

Ἐμπόδισμα, τό. empêchement, *impedimento*.

Ἐμποδισμένος, η, ον. μετ. empêché, ée. *impedito, ta*. §. ἐμποδισμένος, ἀπηγορευμένος, défendu, ue. *proibito, ta*.

Ἐμποδιστής, τό. celui qui empêche, *colui che impedisce*.

Ἐμποδίστρα, τό. celle qui empêche, *colei che impedisce*.

Ἐμποδιστικός, ή, όν. ἐπίθ. qui porte des obstacles, *che porta ostacoli*.

Ἐμπόλια, ίοιας. voile, *velo*.

Ἐμπόλι, τό. ente, greffe, *innesto*.

Ἐμπολιάζω, P. [illegible] δένδρα, enter, *annestare*.

re. §. ἐμπολιάζω ταῖς εὐλογίαις, inoculer, annestare il vajuolo, inoculare.

Ἐμπολιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ente, qui greffe, colui o colei che annesta.

Ἐμπολιάσας, σασα. μετ. ὅστις ἐμπολίασεν εἰς δένδρον, celui ou celle qui a enté, colui o colei che ha annestato. §. ἐμπολιάσας τὰς εὐλογίαις. celui qui a inoculé, colui, che ha inoculato, annestato il vajuolo.

Ἐμπολίασμα, ὑσ. τῶν δένδρων, l'action d'enter, l'annestare. §. ἐμπολίασμα τῆς εὐλογιῶν, inoculation, inoculazione.

Ἐμπολιασμένος, η, ον. μετ. inoculé, ée, inoculato, ta.

Ἐμπόριον, οὐσ. commerce, trafic, négoce, commercio, negozio, traffico.

Ἔμπορος, ὑσ. négociant, commerçant, trafiquant, negoziante, trafficante.

Ἐμπορῶ, ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Ἐμπρησμός, οὐσ. incendie, incendio.

Ἐμπρός, ἐπίρ. avant, avanti. §. παρεμπρός, en avant, plus avant, più avanti. §. ἀπ᾽ ἐδῶ καὶ ἐμπρός, désormais, dorénavant, d'ora innanzi. §. πηγαίνω ἐμπρός, aller en avant, s'avancer, andar avanti. §. ἡ ὥρα πηγαίνει ἐμπρός, l'horloge avance, l'orologio avanza.

Ἔμπροσθεν, ἐπίρ. devant, dirimpetto. §. ἐδῶ ἔμπροσθεν, ci devant, innanzi, poco prima. §. ἔμπροσθεν, κατ᾽ ἔμπροσθεν, vis-à-vis, appetto.

Ἐμπροσθινός, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui est devant, colui o colei ch'è davanti. §. ἐμπροσθινὸς, le devant, anteriore.

Ἐμπυάζω, Ρ'. suppurer, suppurare.

Ἐμπυάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a suppuré, colui o colei che ha suppurato.

Ἐμπύασμα, ὑσ. suppuration, suppurazione.

Ἐμπυασμένος, η, ον. μετ. suppuré, ée, suppurato, ta.

Ἐμπυαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. suppuratif, suppurativo.

Ἔμπυον, ὑσ. pus, marcia.

Ἐμφαίνομαι, Ρ'. apparoître, apparire.

Ἐμφάνεια, ὑσ. apparition, apparizione.

Ἐμφανής, ἐπίθ. γίνομαι ἐμφανής, apparoître, apparire.

Ἐμφανισθείς, εῖσα, θέν. μετ. apparu, ue, apparso, sa.

Ἐμφανισμός, ὑσ. apparition, apparizione.

Ἔμφασις, ὑσ. emphase, enfasi. §. μὲ ἔμφασιν, emphatiquement, enfaticamente.

Ἐμφατικός, ἡ, όν. ἐπίθ. emphatique, enfatico, ca.

Ἔμφραξις, ὑσ. obstruction, ostruzione.

Ἐμφράττω, Ρ'. obstruer, opiler, ostruere, oppilare.

Ἐμφύλιος, ἐπίθ. ἐμφύλιος πόλεμος, guerre intestine, guerra intestina.

Ἐμφύσημα, ὑσ. l'action de souffler, d'inspirer, l'inspirare.

Ἐμφυσήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a soufflé, qui a inspiré, colui o colei che ha inspirato.

Ἐμφυσσῶ, Ρ'. inspirer, souffler, inspirare.

Ἐμφυσσῶν, μετ. celui qui souffle, qui inspire, colui che inspira.

Ἐμφυτεύω, ἰδὲ Φυτεύω.

Ἔμφυτος, ἐπίθ. inné, ée. innato, ta.

Ἔμψυχος, ἐπίθ. animé, ée. animato, ta.

Ἐμψυχωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été animé, colui o colei ch'è stato animato.

Ἐμψύχωμα, ὑσ. animation, animazione.

Ἐμψυχωμένος, η, ον. μετ. animé, ée. animato, ta.

Ἐμψυχώνω, Ρ'. animer, animare.

Ἐμψυχώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui anime, colui o colei che anima.

Ἐμψυχωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force, la vertu d'animer, che ha la forza, la virtù d'animare.

Ἐμψυχώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a animé, colui o colei che ha animato.

Ἐμψύχωσις, ὑσ. animation, animazione.

Ἐν, πρόθ. en, dans, in, nel.

Ἐν,

Ἐν, ἀριθ. un, *uno*, ἰδὲ Ἕνας.

Ἐναγκαλίζομαι, P. embrasser, *abbracciare*.

Ἐναγόμενος, η, ον. ἐπίθ. accusé, ée. *accusato, ta*.

Ἐνάγουσα, μετ. θηλ. accusatrice, celle qui accuse, *accusatrice, colei che accusa*.

Ἐνάγων, μετ. ἀρ. accusateur, *accusatore*.

Ἐναλλαγή, οὐσιας. σχῆμα γραμματ. énallage, *enallage*.

Ἐνανθρωπίζω, P. s'incarner, se faire homme, *incarnarsi, prender carne umana*.

Ἐνανθρωπίσας, μετ. celui qui a pris un corps humain, s'est incarné, *colui che si è incarnato, che ha preso carne umana*.

Ἐνανθρώπισις, ὐσ. incarnation, *incarnazione*.

Ἐναντίος, ία, ον. ἐπίθ. contraire, *contrario, ria*. §. ἐναντία τύχη, fortune adverse, *fortuna avversa*. §. ἐναντίον, ἐπίρ. contre, *contra*. §. τὸ ἐναντίον, ἐκ ἐναντίας, au contraire, *all'opposto, al contrario*.

Ἐναντιότης, οὐσ. contrarieté, opposition, *contrarietà, opposizione*. §. ἐναντιότης τῆς τύχης, adversité, *avversità*.

Ἐναντιοῦμαι, ἰδὲ Ἐναντιώνομαι.

Ἐναντίωμα, οὐσ. opposition, *opposizione*.

Ἐναντιωθείς, εἶσα. μετ. celui ou celle qui s'est opposé, *colui ò colei che si è opposto*.

Ἐναντιωματικός, ή, όν. ἐπίθ. adversatif, ive. *avversativo, va*.

Ἐναντιωμένος, η, ον. μετ. opposé, ée. *opposto, ta*.

Ἐναντιώνομαι, P. s'opposer, *opporsi*.

Ἐναντίως, ἐπίθ. au contraire, *all'opposto*.

Ἐναντίωσις, οὐσ. opposition, *opposizione*. §. ἐναντίωσις τῆς τύχης, contrariété, *contrarietà*.

Ἐναντιωτής, ἐπίθ. celui qui s'oppose, contrariant, *contradicente, oppositore*.

Ἐναντιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. adversatif, ive. *avversativo, va*.

Ἐνάρετα, ἐπίρ. vertueusement, *virtuosamente*.

Ἐνάρετος, ἐπίθ. vertueux, euse. *virtuoso, sa*.

Ἕνας, ἀριθ. un, *uno*. §. καθ' ἕνας, chacun, *ciascuno, ognuno*. §. ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, le fort portant le foible, l'un portant l'autre, *un per l'altro*. §. ἕνας ἕνας, un à un, *ad uno ad uno*. §. παρὰ ἕνα, moins un, *meno uno*. δὲν ἔχω πάρεξ, je n'ai qu'un seul, *non ho che uno solo*. §. ἄλλος ἕνας, un autre, *un altro*. §. ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, l'un envers l'autre, *l'uno inver l'altro*.

Ἐνασχολοῦμαι, P. s'occuper s'employer, *occuparsi*.

Ἐνασχολούμενος, μετ. occupé, ée. *occupato, ta*.

Ἐνδαλπήριον, οὐσ. dimissoire, lettres dimissoriales, *dimissoria*.

Ἐνδεής, ἐπίθ. indigent, te. *indigente*.

Ἔνδεια, οὐσιας. indigence, *indigenza*.

Ἐνδεικτικός, ή, όν. ἐπίθ. indicatif, ive. indicante, *indicativo, va*.

Ἔνδειξις, ὐσ. indication, *indicazione*. §. ἔνδειξις, parade, *mostra, apparato*.

Ἕνδεκα, ἀριθ. onze, *undici*.

Ἑνδεκάγωνον, οὐσ. endecagone, *endecagono*.

Ἑνδεκασύλλαβος, ἐπίθ. hendecasyllabe, *endecasillabo*.

Ἑνδέκατος, ἐπίθ. onzième, *undecimo, ma*. §. ἑνδέκατον, ἐπίρ. onzièmement, *in undecimo luogo*. §. ἕνα ἑνδέκατον, un onzième, *l'undecima parte*.

Ἐνδεχόμενος, η, ον. ἐπίθ. contingent, ente. *contingente*. §. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῶν πραγμάτων, selon la contingence des cas, *secondo la contingenza de' casi*. §. τὸ ἐνδεχόμενον, le futur contingent, *il futuro*.

Ἔνδον, ἔνδοθεν, ἰδὲ Μέσα.

Ἔνδοξος, ἐπίθ. glorieux, euse. *glorioso, sa*. §. ἔνδοξος, λαμπρός, illustre, *illustre, cospicuo, a*.

Ἐνδοξότατος, η, ον, ἐπίθ. très-illustre, *illustrissimo, ma*. §. ἐνδοξότατος, τίτλος, illustrissime, *illustrissima*.

Ἐν-

Ἐνδοξότερος, ἐπίθ. plus illustre, *più illustre*.

Ἐνδοξότης, ὑσ. illustrissime, *illustrissimo*.

Ἐνδόδιον, ἰδὲ Ἐνώδιον.

Ἐνδυθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est habillé, *colui ἢ colei che si è vestito*.

Ἔνδυμα, ὑσιας. l'action d'habiller, *il vestire*. §. ἔνδυμα, φόρεμα, habit, vêtement, *abito*, *vestito*.

Ἐνδυμασία, ὑσ. un habit complet, *un abito intiero*.

Ἐνδυμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. vêtu, ue. *vestito*, *ta*.

Ἐνδυναμωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est fortifié, *colui ἢ colei che si è fortificato*.

Ἐνδυνάμωμα, ὑσ. l'action de fortifier, de corroborer, *il fortificare*, *il corroborare*.

Ἐνδυναμωμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. *fortificato*, *ta*.

Ἐνδυναμώνω, Ρ'. fortifier, renforcer, conforter, corroborer, *fortificare*, *rinforzare*, *corroborare*, *confortare*.

Ἐνδυναμώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fortifie, *colui ἢ colei che fortifica*.

Ἐνδυναμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fortifié, *colui ἢ colei che ha fortificato*.

Ἐνδυνάμωσις, ὑσ. renfort, *rinforzo*.

Ἐνδυναμωτὴς, ὑσιας. celui qui renforce, *colui che fortifica*.

Ἐνδυναμωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. fortifiant, te. confortatif, ive. *fortificante*, *confortativo*, *va*. *corroborativo*, *va*.

Ἐνδυτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut habiller, *che si può vestire*.

Ἐνδύω, ἐνδύω, Ρ'. habiller, *vestire*.

Ἐνδύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui habille, *colui ἢ colei che veste*.

Ἐνδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a habillé, *colui ἢ colei che ha vestito*.

Ἐνέδρα, ὑσιας. embûche, *imboscata*, *insidia*.

Ἐνεδρευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. insidieux, euse. celui ἢ celle qui tend des embûches, *insidioso*, *sa*.

Ἐνεδρεύω, Ρ'. embusquer, *star in agguato*. §. ἐνεδρεύω, tendre des pieges, *insidiare*.

Ἔνεκα, πρόθ. attendu que, *per riguardo*, *a motivo*.

Ἐνέργεια, ὑσιας. activité, action, *attività*, *azione*. §. ἐνέργεια, ἰσχὺς, faculté, *forza*, *virtù*. §. ἐνέργεια, efficace, *efficacia*. §. μὲ ἐνέργειαν efficacement, *efficacemente*.

Ἐνεργηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été operé, *colui ἢ colei ch' è stato operato*.

Ἐνέργημα, ὑσ. opération, *operazione*.

Ἐνεργὴς, ἐπίθ. efficace, *efficace*.

Ἐνεργήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a agi, qui a operé, *colui ἢ colei che ha operato*.

Ἐνεργητὴς, ἐπίθ. agissant, te. *operante*.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. actif, ive. *attivo*, *va*. §. ἐνεργητικὸς ὅπῦ προξενεῖ τὸ ἀποτέλεσμά του, efficace, *efficace*.

Ἐνεργητικῶς, ἐπίρ. activement, *attivamente*. §. ἐνεργητικῶς, μὲ ἐνέργειαν, efficacement, *efficacemente*.

Ἐνεργητικώτατος, ἐπίθ. très-actif, ive. très-efficace, *attivissimo*, *efficacissimo*, *ma*.

Ἐνεργούμενος, ἐπίθ. énerguméne, *energumeno*.

Ἐνεργῶ, Ρ'. agir, *agire*. §. ἐνεργῶ, opérer, *operare*.

Ἐνεργῶν, ῦσα, ῦν. μετ. agissant, te. *che agisce*. §. τὸ ἐνεργῦν, l'agent, *l'agente*, *ciò che agisce*.

Ἐνεστὼς, ὑσιας. présent, *presente*.

Ἐνέχυρον, ὑσ. gage, *pegno*. §. ἐνέχυρον ὅπου δίδεται εἰς καιρὸν πολέμου, ôtage, *ostaggio*.

Ἐνέχομαι, Ρ'. avoir part, *aver parte*. ὡς ἐγὼ δὲν ἐνέχομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je n'ai nulle part dans cette affaire, *non ho alcuna parte in questo affare*.

Ἔνζυμος, ἐπίθ. fermenté, ée. *fermentato*, *ta*.

Ἔνθερμος, ἐπίθ. ardent, te. fervent, te. *ardente*, *fervido*, *da*. §. ἔνθερμος ζῆλος, ardeur, ferveur, *ardore*, *fervore*.

Ἐνθέρμως, ἐπίρ. fervemment,

Ενναδειναετηρις. Εννάδα.

ment, ardemment, vivement, *fervidamente, ardentemente, vivamente.*

Ε'νθουσιασμὸς, ὀυσ. enthousiasme, fanatisme, *entusiasmo, fanatismo.*

Ε'νθουσιαςὴς, ὀυσ. enthousiasté, fanatique, *entusiasta, fanatico.*

Ε'νθρονιάζω, Pʳ. installer, *metter in possesso.* §. ἐνθρονιάζω τὸν ἀρχιερέα, introniser, *intronizzare.*

Ε'νθρονιάζων, ουσα. μετ. celui qui intronise, *colui che mette sul trono.*

Ε'νθρονιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a installé, *colui ἢ colei che ha installato.* §. ἐνθρονιάσας, celui qui a intronisé, *colui che ha intronizzato.*

Ε'νθρονίασις, ἐνθρονιασμὸς, ουσ. installation, *stabilimento.* §. ἐνθρονιασμὸς ἀρχιερέως, intronisation, *intronizzazione di un Vescovo.*

Ε'νθυμηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ressouvenu, *colui ἢ colei che s'è risovenuto, ricordato.*

Ε'νθύμημα, ουσ. souvenir, *ricordo.* §. ἐνθύμημα παρὰ Λογικ. enthyméme, *entimema.*

Ε'νθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait ressouvenir quelqu'un, *colui ἢ colei che ha fatto venir a memoria.*

Ε'νθύμησις, ουσ. μνήμη, mémoire, *memoria.* §. ἐνθύμησις, τὸ ἐνθυμᾶσθαι, souvenir, ressouvenir, *ricordo, ricordanza.*

Ε'νθυμητὴς, ἐπίθ. celui qui fait ressouvenir, *colui che fa venir a memoria.*

Ε'νθυμητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. digne de mémoire, *ricordevole.* §. ἐνθυμητικὸν, ουσ. la mémoire, le souvenir, *memoria.*

Ε'νθυμητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mémorable, *memorabile.*

Ε'νθυμίζω, Pʳ. faire ressouvenir, *ricordare.*

Ε'νθυμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fait ressouvenir, *colui ἢ colei che ricorda, che fa venir a memoria.*

Ε'νθυμοῦμαι, Pʳ. se souvenir, se ressouvenir, *ricordarsi.*

Ε'νθυμούμενος, μετ. celui ἢ celle qui se ressouvient, *colui ἢ colei che si ricorda.*

Ε'νιαύσιος, ἐπίθ. anniversaire, *anniversario.* §. ἑορτὴ ἐνιαύσιος, fête anniversaire, *festa annuale.*

Ε'νιαυτὸς, ουσ. l'an, l'année, *l'anno.*

Ε'νικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. singulier, ère. *singolare.*

Ε'νίοτε, ἐπίρ. quelquefois, *qualche volta.*

Ε'νισχύω, Pʳ. conforter, *confortare.* §. ἐνισχύω τὸ σῶμα, corroborer, *corroborare, avvalorare il corpo.*

Ε'νισχύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui conforte, qui corrobore, *colui ἢ colei che conforta, che corrobora.*

Ε'νισχύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conforté, qui a corroboré, *colui ἢ colei che ha confortato, che ha corroborato.*

Ε'ννατος, ἐπίθ. neuvième, *nono, na.* §. ἔννατον, neuvièmément, *in nono luogo.* §. ἡ ἐννάτη ὥρα, none, *nona.*

Ε'ννέα, ἀριθ. neuf, *nove.*

Ε'ννεάμερον, ουσ. neuvaine, *novena.*

Ε'ννεακόσια, ἀριθμ. neuf cent, *nove cento.*

Ε'ννεακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. neufcentième, *novecentesimo, ma.*

Ε'ννενήκοντα, ἐνενῆντα, ἀριθ. quatre-vingt & dix, *novanta.*

Ε'ννενηνταριὰ, ουσ. un nonante, *una novantena.*

Ε'ννενηκονταετὴς, ἐνενηνταχρόνης, ἐπίθ. nonagénaire, *nonagenario, ria.*

Ε'ννενηνταέρχος, ἐπίθ. de quatre-vingt dix, *di novanta.* §. ἐνενηνταέρχος, ουσ. nonagénaire, *nonagenario, ria.*

Ε'ννενηκοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. nonantième, quatre-vingt dixième, *novantesimo, ma.*

Ε'ννοια, ουσ. idée, *idea.* §. ἔννοια, ἰδὲ καὶ Ἔγνοια.

Ε'ννοχος, ἐπίθ. coupable, *colpevole.*

Ε'ννοιάζομαι, ἰδὲ Ἐγνοιάζομαι.

Ε'νορία, ουσιασ. paroisse, *parrocchia.*

Ε'νορίτης, ουσ. paroissien, *parrocchiano.*

Ε'νότης, ουσ. unité, union, *unità, unione.*

Ε'νοχληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été im-

Ενισχυω.
Ενισχυμα.
Ενοθευω.

importuné, *colui ò colei ch' è stata importunata.*

Ἐνοχληρός, ή, όν. ἐπίθ. importun, ne. *importuno, na.*

Ἐνοχλημένος, η, ον. μετ. importuné, ée. *importunato, ta.*

Ἐνοχλήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a importuné, *colui ò colei che ha importunata.*

Ἐνόχλησις, ὑσ. importunité, incommodité, *importunità, incommodità.*

Ἐνοχλητικός, ή, όν. ἐπίθ. ennuyant, te. fâcheux, euse. fastidieux, euse. importun, une. incommode, *nojoso, sa. importuno, na. fastidioso, sa. incomodo, da.*

Ἐνοχλῶ, P'. ennuyer, importuner, incommoder, *annojare, importunare, incomodare.* §. ἄνθρωπος μὲ ἐνοχλεῖ κάθ' ἡμέραν, κ' δὲν μὲ δίδει ἀρήνην, c'est un homme qui m'assiège tout le jour, *egli m'importuna continuamente.* §. ἐνοχλοῦμαι, être importuné, *esser importunato.*

Ἐνοχλῶν, μετ. ennuyant, te. celui ò celle qui importune, *colui ò colei che importuna.*

Ἐνσαρκωθείς, μετ. qui a été incarné, *ch' è stato incarnato.*

Ἐνσαρκωμένος, η, ον. μετ. incarné, ée. *incarnato, ta.*

Ἐνσαρκώνομαι, P'. s'incarner, *incarnarsi.*

Ἐνσάρκωσις, ὑσ. incarnation, *incarnazione.*

Ἐνστάζω, P'. instiller, *instillare.*

Ἔνστασις, ως. instance, *instanza.*

Ἐνστατικός, ή, όν. ἐπίθ. instant, te. *instante.*

Ἐνταφια, ἰδὲ Ἐνταφιασμός.

Ἐνταφιάζω, P'. inhumer, enterrer, *seppellire.*

Ἐνταφιάζων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui enterre, *colui ò colei che seppellisce.*

Ἐνταφιασθείς, ἕσα. μετ. celui ò celle qui a été inhumé, qui a été enterré, *colui ò colei ch' è stato seppellito.*

Ἐνταφιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a inhumé, qui a enterré, *colui ò colei che ha sepolto.*

Ἐνταφίασις, ὑσ. enterrement, *esequie, funerali.*

Ἐνταφίασμα, ὑσ. l'action d'enterrer, *il seppellire.*

Ἐνταφιασμένος, η, ον. μετ. enterré, ée. inhumé, ée. intaveli, ie. *seppellito, ta. sepolto, ta.*

Ἐνταφιασμός, ὑσ. funerailles, *funerali.*

Ἐντέλεια, ας. perfection, *perfezione.*

Ἐντελής, ἐπίθ. achevé, ée. parfait, te. *perfetto, ta.* §. ἐντελής, accompli, ie. *compito, ta.*

Ἐντελῶς, ἐπίρ. entiérement, parfaitement, *compiutamente.*

Ἔντεχνος, ἐπίθ. artificiel, elle. *artifiziale.*

Ἐντέχνως, ἐπίρ. artificiellement, artistement, *artifiziosamente, con arte.*

Ἔντιμος, ἐπίθ. honnête, *onesto, ta.*

Ἐντίμως, ἐπίρ. honnêtement, *onestamente.*

Ἔντερον, ὑσ. boyau, intestin, *budello, intestino.*

Ἐντιμότατος, ἐπίθ. très honorable, *onorevolissimo, ma.*

Ἐντιμότης, ὑσ. ἡ ἐντιμότης σου, monsieur, *vostra signoria.*

Ἐντολή, ῆς. commandement, *comandamento, precetto.*

Ἔντομον, ὑσ. insecte, *insetto.*

Ἐντόπιος, ἐπίθ. indigène, *paesano, nativo d'un paese.*

Ἐντόσθια, ὑσ. entrailles, viscères, *intestini.*

Ἐντρέπομαι, P'. avoir honte, *vergognarsi.* §. τὸν ὡμίλησα ἐλευθέρως χωρὶς νὰ τὸν ἐντρεπῶ, je lui ai parlé sans crainte, *gli ho parlato senza riguardo.*

Ἐντροπαλός, ή, όν. ἐπίθ. honteux, euse. *vergognoso, sa.* §. τὰ ἐντροπαλὰ μέρη, les parties honteuses, *le parti vergognose.*

Ἐντροπή, ῆς. honte, *vergogna.* §. ἐντροπή, deshonneur, *disonore.*

Ἐντροπιάζω, P'. déshonorer, couvrir de honte, *svergognare.*

Ἐντροπιάζων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui deshonore, qui couvre de honte, *colui ò colei che svergogna.*

Ἐντροπιάρης, ἐπίθ. honteux,

teux, euse. *vergognoso, sa.*

Ε'ντροπιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déshonoré, qui a couvert de honte, *colui ò colei che ha svergognato.*

Ε'ντροπιασθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été deshonoré, qui a été affronté, *colui ò colei ch' è stato svergognato.*

Ε'ντρόπιασμα, ὑσ. affront, *svergogna, smacco.*

Ε'ντροπιασμένα, ἐπίρ. avec affront, *con ismacco.*

Ε'ντροπιασμένος, η, ον. μετ. deshonoré, ée. affronté, ée. *smaccato, ta. svergognato, ta.*

Ε'ντροπιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. honteux, euse. *svergognato, ta.*

Ε'ντρυφῶ, P. se donner aux plaisirs, *darsi ai piaceri.*

Ε'ντυπωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été empreint, te. *colui ò colei ch' è stato improntato, impresso.*

Ε'ντύπωμα, ὑσ. empreinte, *impronto.*

Ε'ντυπωμένος, η, ον. μετ. empreint, te. imprimé, ée. *improntato, ta. impresso, sa.*

Ε'ντυπώνω, P. empreindre, imprimer, *improntare, imprimere.* §. ἐντύπωσέ το καλὰ εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου, gravez cela bien avant dans votre mémoire, *imprimete ciò ben profondamente nella vostra memoria.*

Ε'ντυπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui imprime, *colui ò colei che imprime.*

Ε'ντυπώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a empreint, qui a imprimé, *colui ò colei che ha impresso, che ha improntato.*

Ε'νυδρος, ἐπίθ. aquatile, aquatique, *aquatile, aquatico, ca.*

Ε'νύπνιον, ὑσ. rêve, songe, *sogno.*

Ε'νυπνιάζομαι, P. rêver, songer, *sognare, far sogni.*

Ε'νυπόστατος, ἐπίθ. qui vraiment existe, *che veramente esiste.*

Ε'νυπνιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a rêvé, *colui ò colei che ha sognato.*

Ε'νωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été uni, *colui ò colei ch' è stato unito.*

Ε'νωμένος, η, ον. μετ. joint, te. réuni, ie. *congiunto, ta. riunito, ta.*

Ε'νώνω, P. joindre, unir, reunir, *riunire, congiugnere, unire.*

Ε'νώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui joint, qui reunit, *colui ò colei che unisce, che congiugne.*

Ε'νώπιον, πρόθ. devant, vis-à-vis, *dirimpetto.* §. ἐνώπιον Θεοῦ, μὰ τὸν Θεὸν, devant dieu, *affè di Dio, sallo Dio.*

Ε'νώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a uni, qui a joint, *colui ò colei che ha unito, che ha congiunto.*

Ε'νωσις, ὑσιας. réunion, union, *riunione, unione.* §. ἕνωσις, προσκόλλησις, adhésion, *adesione.*

Ε'νωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. unitif, ive. *unitivo, va.*

Ε'ξάγι, ὑσ. sextule, *sestula.*

Ε'ξαγορὰ, ὑσιας. rachat, *riscatto.*

Ε'ξαγοράζω, P. racheter, *riscattare.*

Ε'ξαγοράζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rachete, *colui ò colei che riscatta.*

Ε'ξαγοράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a racheté, *colui ò colei che ha riscattato.*

Ε'ξαγορασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été racheté, *colui ò colei ch' è stato riscattato.*

Ε'ξαγόρασις, ἐξαγόρασμα, ὑσ. rachat, l'action de racheter, *il riscattare, riscatto.*

Ε'ξαγορασμένος, η, ον. μετ. racheté, ée. *riscattato, ta.*

Ε'ξαγοραστὴς, ὑσ. celui qui rachete, *colui che riscatta.*

Ε'ξαγοραστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. rachetable, *redimibile.*

Ε'ξαγορεύω, κτλ. ἴδε Ξαγορεύω, ἐξομολογῶ.

Ε'ξάγωνος, ἐπίθ. hexagone, *esagono.*

Ε'ξαδέλφη, ούσ. cousine, *cugina.*

Ε'ξαδέλφι, ὑσ. petit cousin, *piccolo cugino.* §. τὰ ἐξαδέλφια, συγγένεια τῶν ἐξαδέλφων, cousinage, *affinità di cugino, parentado.*

Ἐξάδελφος, ὀυσ. cousin, cousin-germain, *cugino germano*. §. δεύτερος ἐξάδελφος, issu de cousin-germain, *nato da fratello cugino*.

Ἐξαήμερος, ἐπίθ. qui est de six jours, *ch' è di sei giorni*. §. τὸ ἐξαήμερον, l'éspace de six jours, *lo spazio di sei giorni*.

Ἐξαιρέσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a fait exception, qui a excepté, *colui ή colei che ha fatto eccezione, che ha eccettuato*.

Ἐξαίρεσις, ὑσ. exception, *eccezione*. §. κατ' ἐξαίρεσιν, excepté, *eccettuato*. §. χωρὶς ἐξαίρεσιν, sans réserve, *senza eccettuazione*.

Ἐξαίρετα, ἐπίρ. excellemment, *eccellentemente*.

Ἐξαίρετος, ἐπίθ. excellent, te, exquis, ise. *eccellente, squisito, ta*. §. ἐξαίρετος, singulier, ère. *singolare*.

Ἐξαιρέτως, ἐπίρ. principalement, particulièrement, singulièrement, surtout, *particolarmente, principalmente, singolarmente, sopra tutto*.

Ἐξαιρετώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-excellent, te. très-exquis, se. *eccellentissimo, ma. squisitissimo, ma*.

Ἐξαιρετώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus excellent, te, plus exquis, se. *più eccellente, più squisito, ta*.

Ἐξαιρῶ, Ρ'. excepter, *eccettuare*.

Ἐξαιρῶν, μετ. celui qui fait exception, *colui che eccettua*.

Ἐξαίσια, ἐπίρ. d'une manière surprenante, *d'una maniera sorprendente*.

Ἐξαίσιος, ἐπίθ. surprenant, te. *sorprendente*, *stupendo, da*.

Ἐξαίφνης, ἐπίθ. tout d'un coup, à l'improviste, *all' improviso, improvisamente*.

Ἐξακληρῶ, κτλ'. ἰδὲ Ξακληρῶ, κτλ'.

Ἐξακολουθήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a continué, *colui ή colei che ha continuato*.

Ἐξακολούθησις, ὑσ. continuation, reprise, suite, *continuazione, ripresa*.

Ἐξακολουθῶ, Ρ'. continuer, poursuivre, *continuare, proseguire*. §. ἐξακολουθῶντας, en continuant, *continuando*.

Ἐξακολουθῶν, μετ. ἀρ. continuateur, *continuatore*.

Ἐξακόσια, ἀριθ. sixcent, *seicento*.

Ἐξακοσιοστός, ή, όν. ἐπίθ. sixcentième, *seicentesimo, ma*.

Ἐξάκουσμα, ουσ. renommée, *fama*.

Ἐξακουσμένος, η, ον. ἐπίθ. célébre, illustre, fameux, euse. renommé, ée. *celebre, famoso, sa*.

Ἐξακουστός, ἰδὲ Ἐξακουσμένος.

Ἐξαλειφθείς, εῖσα, θέν. μετ. éffacé, ée. *scancellato, ta*.

Ἐξαλείφω, Ρ'. σβύνω, effacer, *scancellare*. §. ἐξαλείφω, ἀχυρῶ, abolir, *abolire*. §. ἐξαλείφομαι, s'évanouir, *svanire*.

Ἐξαλείφων, ὑσα. μετ. celui ή celle qui a effacé, *colui ή colei che ha scancellato*.

Ἐξαλείψας, ψασα. μετ. celui ή celle qui a effacé, *colui ή colei che ha scancellato*.

Ἐξάλειψις, ὑσ. effaçure, *scancellatura*.

Ἐξάμετρος, ὑσ. hexamètre, *esametro*.

Ἐξάμηνον, ὑσ. sémestre, *semestre*.

Ἐξανεμία, ἰδὲ Ἐξανέμισμα.

Ἐξανεμίζω, Ρ'. éventer, *sventolare*.

Ἐξανεμίζων, ὑσα. μετ. celui ή celle qui évente, *colui ή colei che sventola*.

Ἐξανεμίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a éventé, *colui ή colei che ha sventolato*.

Ἐξανέμισμα, ὑσ. l'action d'éventer, *sventolamento*.

Ἐξάνθημα, ὑσ. ἐξανθήματα τοῦ προσώπου, bourgeon, *pustula*. §. ὅστις ἔχει τὸ πρόσωπον γεμάτον ἀπὸ ἐξανθήματα, bourgeonné, ée. *bernoccoluto, ta. che ha bolle sul viso*.

Ἐξανθίζω, Ρ'. éffleurer, écrêmer une affaire, *sfiorare*.

Ἐξάνοιγμα, ὑσιας. découverte, décelement, *scoprimento*.

Ἐξαναξιβονω.

Ἐξανοιγμένος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. décelé, ée. *scoperto, ta*. §. ὁ ξανοιγμένος, μεταφ. dégourdi, débourré, *dirozzato, ta*.

Ἐξανοίγω, Pʹ. Ἐν. découvrir, déceler, *scoprire*. §. Ξανοίγω, Pʹ. ἤδ. γίνομαι ἀνοιχτότερος, ἀνοίγω τὰ μάτια, ouvrir les yeux, *aprir gli occhi*. §. Ξανοίγω τινά, débourrer, dégourdir, déniaiser, façonner, *dirozzare, digrossare, ammaestrare*. §. τώρα ἀρχινᾷ νὰ ξανοίξῃ, il commence à se debourrer, *incomincia a dirozzarsi*.

Ἐξανοίγων, ουσα. μετ. ὅσις ξεσκεπάζει ἕνα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui découvre, qui décele, *colui ò colei che scopre*. §. Ξανοίγων, μεταφ. ὅσις ξανοίγει ἕνα νέον, celui ἢ celle qui debourre, qui deniaise, *colui ò colei che dirozza*.

Ἐξανοιχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. debourré, ée. *dirozzato, ta*.

Ἐξάπαντος, ἐπίῤ. absolument, *assolutamente*.

Ἐξαπλᾶ, ὐσ. πληθ. τὰ ἐξαπλᾶ τῆς Γραφῆς, hexaples, *esaplo*.

Ἐξαπλάσιος, ἐπίθ. sextuple, *sestuplo, pla*.

Ἐξαπλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été étendu, *colui ò colei ch' è stato disteso*.

Ἐξάπλωμα, ὐσ. l'action d'étendre, *distendimento*. §. Ξάπλωμα κατὰ γῆς, l'action de coucher, *il distendere per terra*.

Ἐξαπλωμένος, η, ον. μετ. couché, ée. *steso, sa*.

Ἐξαπλώνω, Pʹ. coucher, *stendere*. §. Ξαπλώνω, ἐκτείνω, étendre, *distendere*. §. τὸν ξάπλωσε κατὰ γῆς ἀποθαμένον, il le mit sur le côté, *lo distese morto a terra*.

Ἐξαπλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui couche, *colui ò colei ch' è stato disteso*.

Ἐξαπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a couché, qui a étendu, *colui ò colei che ha disteso, che ha steso*.

Ἐξάπλωσις, ὐσ. l'action de coucher par terre, *lo stendere*. §. Ξάπλωσις, ἅπλωμα, l'action d'étendre, *distendimento*.

Ἐξάπτω, ἰδὲ Ἀνάπτω.

Ἐξάρθρωσις, ὐσ. ξεχοχάλιασμα, dislocation, *dislogazione*.

Ἐξαρθρώνω, Pʹ. ξεχοχαλιάζω, disloquer, *dislogare*.

Ἐξαρματωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été desarmé, *colui ò colei ch' è stato disarmato*.

Ἐξαρμάτωμα, ὐσ. désarmement, *disarmamento*.

Ἐξαρματωμένος, η, ον. μετ. désarmé, ée. *disarmato, ta*.

Ἐξαρματώνω, Pʹ. désarmer, *disarmare*.

Ἐξαρματώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui desarme, *colui ò colei che disarma*.

Ἐξαρματώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a desarmé, *colui ò colei che ha disarmato*.

Ἐξαρμάτωσις, ἰδὲ Ἐξαρμάτωμα.

Ἐξαῤῥώστημα, ὐσ. convalescence, *convalescenza*.

Ἐξαῤῥωστημένος, η, ον. μετ. convalescent, te. *convalescente*.

Ἐξαῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a relevé d'une maladie, *colui ò colei ch' è uscito da una malattia*.

Ἐξαῤῥώστησις, ἰδὲ Ἐξαῤῥώστημα.

Ἐξαῤῥωστῶ, Pʹ. être convalescent, *esser convalescente*.

Ἐξαρχία, ὐσ. exarchat, *esarcato*.

Ἔξαρχος, ὐσ. exarque, *esarca*.

Ἐξασθενίζω, Pʹ. ἀδυνατῶ, affoiblir, énerver, *indebolire, snervare, fiaccare*.

Ἐξασθενίζων, ουσα. μετ. affoiblissant, te. qui affoiblit, qui énerve, *che indebolisce, che snerva*.

Ἐξατμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a évaporé, *colui ò colei che ha svaporato*.

Ἐξάτμισις, ὐσ. exhalaison, évaporation, *esalazione, svaporazione*.

Ἐξατμίζω, Pʹ. exhaler, s'évaporer, *svaporare, esalare*.

Ἐξατμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui exhale, qui évapore, *colui ò colei che esala, che svapora*.

Ἐξάφνα, ἐξαφνικά, ἐπίρ. à l'improviste, soudain, *all' improvviso*.

Ἐξαφνικός, ή, όν. ἐπίθ. soudain, ne. *improvviso, sa*.

Ἐξεικάζω, κτλ. ἰδὲ Εἰκάζω.

Ἐξεναντίας, ἐπίρ. au contraire, *all' opposto*.

Ἐξεπίτηδες, ἐπίρ. exprès, de dessein premedité, *a bella posta, appostatamente*.

Ἐξέρχομαι, Pʳ. sortir, *sortire*.

Ἐξετάζουσα, μετ. θηλ. celle qui examine, qui recherche, *colui che esamina, che ricerca*.

Ἐξετάζω, Pʳ. examiner, *esaminare*. §. ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rechercher, *ricercare*.

Ἐξετάζων, μετ. ἀρ. celui qui examine, qui recherche, *colui che esamina, che ricerca*.

Ἐξεταστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut examiner, *che si può esaminare*.

Ἐξετάξας, ἐξετάσας, μετ. celui ἢ celle qui a examiné, qui a recherché, *colui ἢ colei che ha esaminato, che ha ricercato*.

Ἐξέταξις, ἐξέτασις, οὐσ. examen, *esame*. §. ἐξέτασις, ἔρευνα, recherche, *ricerca*.

Ἐξετασθείς, ἐξεταχθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été examiné, recherché, *colui ἢ colei ch' è stato esaminato, ricercato*.

Ἐξέτασμα, οὐσ. l'action d'examiner, *l' esaminare*.

Ἐξετασμένος, η, ον. μετ. examiné, ée. *esaminato, ta*.

Ἐξεταστής, οὐσ. examinateur, *esaminatore*.

Ἐξδιώγαλμα, οὐσ. l'action de chasser, *il discacciare*.

Ἐξδιωγαλμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *discacciato, ta*. §. ἐξδιωγαλμένος, ὁποῦ διγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν, saillant, te. *che sporge in fuori*.

Ἐξέχω, Pʳ. ὑπερβαίνω, surpasser, *sorpassare*. §. ἐξέχω, διγαίνω ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν, saillir, *sporgere in fuori*.

Ἐξέχων, ουσα. μετ. ὑπερβαίνων, celui ἢ celle qui surpasse, *colui ἢ colei che sorpassa*. §. ἐξέχων, ὁποῦ διγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀράδαν του, ὁποῦ κλίνει πρὸς τὸ ἔξω, celui ἢ celle qui saillit, *colui ἢ colei che sporge in fuori*.

Ἔξη, οὐσ. six, *sei*.

Ἐξηγηθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été expliqué, *colui ἢ colei ch' è stato spiegato*.

Ἐξήγημα, οὐσ. explication, *spiegazione*.

Ἐξηγημένος, η, ον. μετ. expliqué, ée. *spiegato, ta*.

Ἐξηγήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a expliqué, *colui ἢ colei che ha spiegato*.

Ἐξήγησις, οὐσ. explication, exposition, *spiegazione, esposizione*.

Ἐξηγητής, οὐσ. celui qui explique, qui expose, *colui che spiega, che espone*.

Ἐξηγητικός, ή, όν. ἐπίθ. explicatif, ive. *esplicativo, va*.

Ἐξηγητός, ή, όν. ἐπίθ. explicable, *spiegabile*.

Ἐξηγοῦσα, μετ. θηλ. celle qui explique, *colei che spiega*.

Ἐξηγῶ, Pʳ. expliquer, exposer, *spiegare, esporre*. §. ἐξηγῶντας, en expliquant, *spiegando*.

Ἐξηγῶν, μετ. ἀρ. celui qui explique, *colui che spiega*.

Ἐξῆντα, ἑξήκοντα, ἀριθ. soixante, *sessanta*.

Ἐξηντάρης, ἐπίθ. de soixante, *di sessanta*. §. ἑξηντάρης, ἑξηντάρικος, οὐσ. sexagénaire, *sessagenario*.

Ἐξηνταριά, οὐσ. soixantaine, *sessantina*.

Ἐξηκονταετής, οὐσ. sexagénaire, *sessagenario*.

Ἐξηκοστός, ή, όν. ἐπίθ. soixantième, *sessantesimo, ma*. §. τὸ ἑξηκοστόν, une soixantième, *un sessantesimo, una sessantesima parte*. §. τὸ ἑξηκοστὸν τῆς ὥρας, τὸ λεπτόν, minute, *minuto*.

Ἐξῆς, ἐπίρ. Καὶ τὰ ἑξῆς, & cetera, *eccetera*. §. εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, *in avvenire*. §. ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἑξῆς, de ce jour là en avant, *da quel giorno in poi*. §. καθ' ἑξῆς, ensuite, après, *in seguito*. §. τὸ καθ' ἑξῆς,

ξῆς, & ainsi du reste, *e così del resto.*

Ἐξίλασμα, ἐξιλασμός, ὐσ. expiation, *espiazione.*

Ἐξιλαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. expiatoire, *espiatorio, ria.*

Ἐξιλεώνω, Ρ. expier, *espiare.*

Ἐξιλεωμένος, η, ον. μετ. expié, ée. *espiato, ta.*

Ἐξιλεώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a expié, *colui ἢ colei che ha espiato.*

Ἐξιλεωτής, ὐσ. celui qui expie, *espiatore.*

Ἕξις, ὐσ. habitude, *abito, abitudine.*

Ἐξίσταμαι, Ρ. s'étonner, *restar sorpreso.*

Ἐξοδευθείς, εῖσα. μετ. qui a été depensé, *ch' è stato speso.*

Ἐξοδευμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa.*

Ἐξοδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépensé, *colui ἢ colei che ha speso.*

Ἐξοδευτής, ὐσ. dépensier, *prodigo, che ama di spendere.*

Ἐξοδεύω, ἰδὲ Ἐξοδιάζω.

Ἐξοδεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépense, *colui ἢ colei che spende.*

Ἐξοδιάζω, Ρ. dépenser, *spendere.* §. ἐξοδιάζονται πολλὰ ῥάχα εἰς τὸ βασίλειον, il se fait un grand débit de draps dans se royaume, *si fa grand' esito di drappi in questo regno.* §. αὐτὸς ἐξοδιάζει περισσότερον ἀφ' ὅσον δύναται, il fait une dépense au dessus de sa portée, *spende più del suo stato.* §. ἐξοδεύω ἀσώτως, dilapider, *dilapidare.*

Ἐξοδιάζων, ουσα. ἰδὲ Ἐξοδεύων.

Ἐξοδιάσας, σασα. ἰδὲ Ἐξοδεύσας.

Ἐξοδίασμα, ὐσ. l'action de dépenser, *lo spendere.*

Ἐξοδιαστής, ὐσ. dépensier, *prodigo.*

Ἐξοδιαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de dépense, *di spesa.*

Ἐξοδιαστός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu' on peut dépenser, *che si può spendere.*

Ἐξόδιον, οὐσ. obséques, *esequie.*

Ἔξοδον, ὐσ. dépense, *spesa.* §. ζῆτε μὲ ὀλίγα ἔξοδα, vous vivez à peu de frais, *vivete con poca spesa.* §. κάμνει πολλὰ ἔξοδα, il fait une grande dépense, *fa molte spese, spende molto.*

Ἔξοδος, ὐσιας. εὔγαλμα, sortie, *sortita.* §. ἔξοδος, issue, *uscita.* §. ἔξοδος, βίβλος τῆς Γραφῆς, exode, *Esodo.*

Ἐξολοθρευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été exterminé, *colui ἢ colei ch' è stato esterminato.*

Ἐξολόθρευμα, ὐσ. extermination, *esterminazione.* §. ἐξολόθρευμα τοῦ στρατεύματος, défaite, *sconfitta.*

Ἐξολοθρευμένος, η, ον. μετ. exterminé, ée. *esterminato, ta.*

Ἐξολοθρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exterminé, *colui ἢ colei che ha sterminato, che ha distrutto.*

Ἐξολόθρευσις, ὐσ. extermination, destruction, *esterminazione, distruzione.*

Ἐξολοθρευτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. destructif, ive. *distruttivo, va.*

Ἐξολοθρευτής, ὐσ. destructeur, *distruttore.*

Ἐξολοθρευτός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on doit exterminer, *che deve sterminarsi.*

Ἐξολοθρεύω, Ρ. exterminer, détruire, *sterminare, distruggere.* §. ἐξολοθρεύω τὸ στράτευμα, déconfire, défaire, *sconfiggere.*

Ἐξολοθρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui extermine, *colui ἢ colei che stermina.*

Ἐξόμνυσις, οὐσ. adjuration, *scongiuro.*

Ἐξομνύω, Ρ. adjurer, *scongiurare.*

Ἐξομολογηθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été confessé, *colui ἢ colei ch' è stato confessato.*

Ἐξομολόγημα, ὐσ. l'action de confesser, *il confessare.*

Ἐξομολογημένος, η, ον. μετ. confessé, ée. *confessata, ta.*

Ἐξομολογήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé, *colui ἢ colei che ha confessato.*

Ἐξομολόγησις, οὐσ. confession, *confessione.*

Ἐξομολογητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de confession, *di confessione.*

Ἐξο-

Ἐξομολογητὴς, οῦ. confesseur, *confessore*.

Ἐξομολογητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut confesser, *che si può confessare*.

Ἐξομολογούμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui se confesse, *colui ἢ colei che si confessa*.

Ἐξομολογῶ, Pʳ. confesser, *confessare*. §. ἐξομολογοῦμαι, se confesser, accuser ses pechés, *confessare le proprie colpe, confessarsi*.

Ἐξομολογῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui confesse, *colui ἢ colei che confessa*.

Ἐξορία, ούσιας. bannissement, *bando, esilio*.

Ἐξορίζω, Pʳ. exiler, bannir, proscrire, *bandire, esiliare*.

Ἐξορίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exilé, qui a banni, *colui ἢ colei che ha esiliato, che ha bandito*.

Ἐξορισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été exilé, qui a été banni, *colui ἢ colei ch' è stato bandito*.

Ἐξόρισμα, ούσ. l'action d'exiler, *l'esiliare*.

Ἐξορισμένος, η, ον. μετ. exilé, ée. banni, ie. *esiliato, ta. bandito, ta*.

Ἐξοριστὴς, ούσ. celui qui bannit, *colui che esilia*.

Ἐξόριστος, ἐπίθ. exilé, ée. *esiliato, ta*. §. ἐξόριστος, ἄξιος ἐξορίας, bannissable, *degno di bando*.

Ἐξορκίζω, Pʳ. exorciser, *esorcizzare*. §. ἐξορκίζω, conjurer, *scongiurare*.

Ἐξορκίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui exorcise, *colui ἢ colei che esorcizza*. §. ἐξορκίζων, celui ἢ celle qui conjure, *colui ἢ colei che scongiura*.

Ἐξορκίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conjuré, *colui ἢ colei che ha scongiurato*. §. ἐξορκίσας τὰ πνεύματα, qui a exorcisé, *che ha esorcizzato*.

Ἐξορκισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été conjuré, *colui ἢ colei ch' è stato scongiurato*.

Ἐξόρκισις, ούσ. adjuration, conjuration, *scongiuro*.

Ἐξόρκισμα, ούσ. l'action de conjurer, *lo scongiurare*.

Ἐξορκισμένος, η, ον. μετ. exorcisé, ée. *esorcizzato, ta*. §. ἐξορκισμένος, conjuré, ée. *scongiurato, ta*.

Ἐξορκισμὸς, ούσ. exorcisme, *esorcismo*.

Ἐξορκιστὴς, ούσ. exorciste, *esorcista*.

Ἐξορκιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on doit exorciser, *che si deve esorcizzare*.

Ἐξουδένωμα, ούσ. anéantissement, *annichilamento*.

Ἐξουδενωμένος, η, ον. μετ. anéanti, ie. *annichilato, ta*.

Ἐξουδενώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a anéanti, *colui ἢ colei che ha annichilato*.

Ἐξουδένωσις, ούσ. anéantissement, *annichilamento*.

Ἐξουδενωτὴς, ούσ. celui qui anéantit, *annichilatore*.

Ἐξουδενῶ, Pʳ. anéantir, *annichilare*.

Ἐξουδενῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui anéantit, *colui ἢ colei che annichila*.

Ἐξουσία, ούσ. commandement, empire, *comando, imperio*. §. αὐτὸς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του, il a à son commandement, *egli ha al suo comando*. §. ῥάβδος τῆς ἐξουσίας, bâton de commandement, *bacchetta di comando*. §. ἐξουσία, δύναμις, pouvoir, puissance, *potere, potenza*. §. ἡ ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, la puissance des clefs, *potestà delle chiavi*. §. αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ τὸ κάμῃ, il a la faculté de le faire, *ha la facoltà di farlo*. §. δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ κάμω αὐτὸ, il n'est pas en ma disposition de faire cela, *non è in mia libertà di farlo*.

Ἐξουσιάζουσα, μετ. θηλ. celle qui commande, *colei che comanda*.

Ἐξουσιάζω, Pʳ. commander, *comandare, signoreggiare, imperare*. §. ἐξουσιάζω τὰ πάθη μου, commander à ses passions, *raffrenar se stesso*.

Ἐξουσιάζων, μετ. ἀρ. celui qui commande, *colui che comanda*.

Ἐξουσιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a commandé, coldi ἢ colei che ha comandato.

Ἐξουσιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été commandé, colui ἢ colei ch' è stato comandato, signoreggiato.

Ἐξουσίασις, ἐξουσίασμα, ὑσ. l' action de commander, comando, il comandare.

Ἐξουσιασμένος, η, ον. μετ. commandé, ée. dominé, ée. signoreggiato, ta. comandato, ta.

Ἐξουσιαστὴς, ὑσ. commandant, comandante.

Ἐξουσιαστικὰ, ἐπίρ. impérieusement, imperiosamente.

Ἐξουσιαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. impérieux, imperioso, sa.

Ἐξουσιαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu' on peut dominer, che si può signoreggiare.

Ἐξοχὴ, ὑσιας. τὸ ἐξέχειν τινὸς πράγματος, saillie, sporgimento in fuori. §. ἐξοχὴ, ὕψος, éminence, eminenza. §. ἐξοχὴ, πεδιάδα, campagne, campagna. §. κατ' ἐξοχὴν, par excellence, per eccellenza.

Ἔξοχος, ἐπίθ. ὑψηλὸς, éminent, te. eminente. §. ἔξοχος, ἐξαίρετος, excellent, te. eccellente.

Ἐξοχότης, ουσ. excellence, eccellenza.

Ἐξόχως, Ρ'. éminemment, eminentemente.

Ἐξοχώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-excellent, très éminent, te. eccellentissimo, ma. eminentissimo, ma. §. ἐξοχώτατος, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ ἰατροὺς, excellentissime, eccellentissimo.

Ἐξυπνίζω, Ρ'. ἰδὲ Ἐξυπνῶ.

Ἐξύπνημα, ουσ. réveil, risvegliamento.

Ἐξυπνημένος, η, ον. μετ. éveillé, ée. svegliato, ta.

Ἐξυπνήσας, σασα. μετ. ὅστις ἐξύπνησε τινὰ, celui ἢ celle qui a éveillé quelqu' un, colui ἢ colei che ha risvegliato qualcheduno. §. ἐξυπνήσας, ὅστις ἐξύπνησεν, ἠγέρθη ἐκ τοῦ ὕπνου, celui ἢ celle qui s'est reveillé, colui ἢ colei che si è svegliato.

Ἔξυπνος, η, ον. ἐπίθ. éveillé, ée. svegliato, ta. desto, ta. §. ἔξυπνος, μεταφ. ζωνταvὸς, alerte, vigilant, te. accorto, ta. vigilante. §. ἔξυπνον παιδὶ, un jeune garçon alerte, vif, éveillé, giovine brioso, vivace.

Ἐξυπνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-éveillé, ée. svegliatissimo, vigilantissimo, ma.

Ἐξυπνῶ, Ρ'. reveiller, svegliare. §. ἐξυπνῶ, ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, s' éveiller, svegliarsi. §. ἐξυπνῶ αἰφνιδίως, s' éveiller en sursaut, svegliarsi all' improvviso.

Ἐξυπνῶν, ὦσα. μετ. ἐνεργ. celui ἢ celle qui éveille, colui ἢ colei che risveglia. §. ἐξυπνῶν, μετ. ὑδ. celui ἢ celle qui s'éveille, colui ἢ colei che si risveglia.

Ἔξω, ἐπίρ. dehors, fuori, di fuori. §. ἔξω ἀπὸ, ἐκτὸς, à la reserve, hors, hormis, excepté, fuorchè, eccettuato, trattone. §. ἔξω ἀπὸ τοῦτο χάμνω κάθε τι, ôté cela, je ferai toute chose, toltone questo, farò ogni cosa. §. ἔχασεν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἔξω ἀπὸ ἕνα σπητάκι, il a perdu tous ses biens à la reserve d'une petite maison, ha perduto tutti i suoi beni eccetto una piccola casa. §. ἀπ' ἔξω, du dehors, dal di fuori. §. ἐγὼ τὸ ἰξεύρω ἀπ' ἔξω, je le sais par cœur, lo so a mente. §. παρ' ἔξω, plus dehors, più fuori. §. ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον, sans bornes, hors de mesure, démésurement, fuor di misura, fuor di modo, smisuratamente. §. πρὸς τὸ ἔξω μέρος, vers le dehors, verso la parte di fuori. §. αὐτὸς εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν τάξιν, il est extraordinaire, egli è straordinario.

Ἐξώβγαλμα, ὑσ. saillie, sporgimento in fuori. §. ἐξώβγαλμα, l'action de faire sortir, il far sortire.

Ἐξωβγαλμένος, η, ον. μετ. sorti, ie. sortito, ta. §. ἐξωβγαλμένος, ἐξέχων εἰς τὰ ἔξω, saillant, te. che sporge in fuori.

Ἐξωβγάνω, Ρ'. faire sortir,

tir, far sortire. §. ἐξωβγαίνω, saillir, sporgere in fuori.
Ε'ξωθεν, ἐπίρ. dehors, di fuori. §. τὸ ἔξωθεν μέρος, le dehors, il di fuori.
Ε'ξώκαστρον, οὐσ. bourg, borgo.
Ε'ξωλοθρεῦμός, κτλ. ἰδὲ Ἐξολοθρεῦμός, κτλ.
Ε'ξωμολογημένος, η, ον. μετ. confessé, ée. confessato, ta.
Ε'ξωρισμένος, η, ον. μετ. [illegible] esiliato, ta, bandito, ta.
Ε'ξώπετζα, ὐσ. épiderme, cuticola. §. ἐξώπετζα, ἡ ἔξω φλέδα, écorce, scorza.
Ε'ξώπορτα, ὐσιας. contre porte, porte de dehors, contra porta, porta di fuori.
Ε'ξωτερικὰ, ἐπίρ. extérieurement, esteriormente.
Ε'ξωτερικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. extérieur, eure. esteriore. §. ἐξωτερικὸς, ὁ ἀπ' ἔξωθεν, l'externe, esterno. §. τὸ ἐξωτερικὸν, le dehors, l'extérieur, l'esteriore.
Ε'ξωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. éxotique, esotico. §. αἱ ἐξωτικαὶ, les fées, fate.
Ε'ξωφλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a acquitté, qui a donné quittance, colui ἢ colei che ha dato quitanza.
Ε'ξωφλίζω, ἰδὲ Ξωφλίζω.
Ε'ξωφλιστικὸν, ὐσ. quittance, acquit, quitanza.
Ε'ξωφλισμένος, η, ον. μετ. quitté, e. scritto dalla obbligazione.
Ε'ξωφόρι, ὐσιας. surtout, sopravveste.
Ε'ξώφυλλον, ἰδὲ Ξώφυλλον.
Ε'ορτάζουσα, μετ. θηλ. celle qui célébre, qui fête, colei che festeggia.
Ε'ορτάζω, P. célébrer, fêter, celebrare, festeggiare.
Ε'ορτάζων, μετ. ἀρ. celui qui célébre, qui fête, colui che festeggia.
Ε'ορτάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a célébré une fête, colui ἢ colei che ha festeggiato.
Ε'ορτάσιμος, η, ον, ἐπίθ. digne d'être célebré, festeggevole. §. ἡμέρα ἑορτάσιμος, fête chômable, festa di precetto.
Ε'ορτάσια, ὐσ. πληθ. célébration, celebrazione.
Ε'όρτασις, ἑόρτασμα, ὐσ. l'action de célébrer, de fêter, il festeggiare, il celebrare una festa.
Ε'ορτασμένος, η, ον. μετ. célébré, ée. fêté, ée. celebrato, ta. festeggiato, ta.
Ε'ορταστὴς, οὐσ. celui qui célébre une fête, colui che celebra una festa.
Ε'ορταστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu' on doit célébrer, che si deve celebrare, festeggiare.
Ε'ορτὴ, ὐσ. fête, festa. §. ἑορτὴ μὲ ἀργίαν, fête fêtée, festa solenne.
Ε'ορτολόγιον, ὐσ. rubrique des fêtes, rubrica delle feste.
Ε'παγγελία, ὐσ. ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terre de promission, la terra di promissione.
Ε'πάγγελμα, οὐσ. ministére, ministerio. §. ἐπάγγελμα τινὸς, profession, professione.
Ε'παγγελματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de profession, di professione. §. ἐπαγγελματικὸς διδάσκαλος, professeur, professore.
Ε'παγγέλομαι, P. professer, professare. §. ἐπαγγέλλομαι, καυχῶμαι, se vanter, vantarsi.
Ε'παινεθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été loué, colui ἢ colei ch' è stato lodato.
Ε'παίνεμα, οὐσ. l'action de louer, il lodare.
Ε'παινεμένα, ἐπίρ. louablement, lodevolmente.
Ε'παινεμένος, η, ον. μετ. loué, ée, lodato, ta.
Ε'παινέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a loué, colui ἢ colei che ha lodato.
Ε'παινετὰ, ἐπίρ. louablement, lodevolmente.
Ε'παινέτης, ἐπαινετὴς, ἐπίθ. louangeur, lodatore.
Ε'παινετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de louange, di lode.
Ε'παινετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. louable, lodevole.
Ε'παινος, ὐσιας. louange, lode.
Ε'παινοῦσα, μετ. θηλ. celle qui loue, colei che loda.
Ε'παινῶ, P. louer, lodare.
Ε'παινῶν, μετ. ἀρ. celui qui loue, colui che loda.
Ε'πακτὴ, οὐσιας. épacte, epatta.

Ἐπακολούθημα, ου. suite, *conseguenza*. §. αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε λυπηρὰ ἐπακολουθήματα, cette affaire a déjà eu de fâcheuses suites, *quest' affare ha di già avuto triste conseguenze*.

Ἐπακολούθησις, ου. conséquence, suite, *conseguenza*.

Ἐπακολούθως, ἐπίῤ. conséquemment, en conséquence, *conseguentemente*.

Ἐπακούσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a exaucé, *colui ἢ colei che ha esaudito*.

Ἐπάκουσις, ἐπάκουσμα, ου. exhaucement, *l'esaudire*.

Ἐπακουόμενος, η, ον. μετ. exhaucé, ée. *esaudito, ta*.

Ἐπακουστής, ου. celui qui exhauce, *esauditore*.

Ἐπακουστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on exhauce, *che si esaudisce*.

Ἐπακούω, Ρ'. exhaucer, *esaudire*. §. ἐπακούομαι, être exhaucé, *esser esaudito*.

Ἐπαναλαμβάνω, Ρ'. réitérer, répeter, *reiterare, ripetere*.

Ἐπανάληψις, ου. répétition, *ripetizione*.

Ἐπανάστασις, ου. émeute, sédition, soulévement, revolte, *mutinamento, sedizione, ribellione, ammutinamento*.

Ἐπαναστάτης, ἐπίθ. séditieux, euse. *sedizioso, sa*.

Ἐπαναστατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est révolté, *colui ἢ colei che si è ribellato*.

Ἐπαναστατῶ, Ρ'. se mutiner, se révolter, *ribellarsi*.

Ἐπάνω, πρόθ. sur, *sopra*. §. ἔχει ἐπάνω, là-dessus, *là sopra, lassù, lassuso*. §. ἐδῶ ἐπάνω, ici haut, *quassuso, quassù*. §. τὸ ἐπάνω μέρος, la partie dessus, *la parte di sopra*. §. ἐπάν' ἐπάνω, tout au dessus, *al di sopra*. §. ἐπάνω εἰς ὅλα, sur tout, *sopra tutto*. §. ἐπάνω εἰς τοῦτο, sur cela, *sopra questo*. §. ἰδὲ καὶ Ἀπάνω.

Ἐπανωβαλμένος, ἐπανωβάνω, ἰδὲ Ἀπανωβαλμένος, ἀπανωβάνω, κτλ.

Ἐπάνωθεν, ἐπίῤ. de dessus, *da sopra*.

Ἐπανωραφή, ου. surjet, *sopraggitto*.

Ἐπανωράπτω, Ρ'. surjeter, *cucire a sopraggitto*.

Ἐπανωφόρι, ου. manteau, surtout, *mantello, zimarra, ammanto*.

Ἐπάρατος, ἐπίθ. exécrable, *esecrabile*.

Ἐπαρίθμημα, ἰδὲ Ἐπαρίθμησις.

Ἐπαριθμημένος, η, ον. μετ. compté, ée. *annoverato, ta*.

Ἐπαριθμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a compté, *colui ἢ colei che ha annoverato*.

Ἐπαρίθμησις, ου. l'action de compter, de nombrer, *l'annoverare*.

Ἐπαριθμούμενος, ἐπίθ. qu'on compte, *che si annovera*.

Ἐπαριθμῶ, Ρ'. compter, nombrer, *annoverare*.

Ἐπαρχία, ου. province, *provincia*. §. ἐπαρχία ἑνὸς Ἐπισκόπου, diocèse, *diocesi*.

Ἐπαρχιώτης, ἐπίθ. diocésain, *diocesano*.

Ἔπαρχος, ἐπίθ. Président, *Presidente*.

Ἐπειδή, συνδ. puisque, *poichè*. §. ἐπειδὴ καὶ, à cause que, *perchè, perciocchè*.

Ἐπέσακτος, ἐπίθ. accidentel, lle. *accidentale*.

Ἔπειτα, ἐπίῤ. après, depuis, *dopo*. §. μετ' ἔπειτα, en avant, *in poi, in appresso*.

Ἐπί, πρόθ. sous, *sotto*. §. ἔζησε ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου Γ'. il vivoit sous Charles III. *viveva sotto Carlo III*. §. ἐπὶ, ἐπάνω, sur, *sopra*. §. ἐπὶ, durant, *durante*.

Ἐπιβεβαιωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été certifié, confirmé, *colui ἢ colei ch' è stato certificato, confirmato*.

Ἐπιβεβαιωμένος, η, ον. μετ. certifié, ée. confirmé, ée. *certificato, ta. confirmato, ta*.

Ἐπιβεβαιόνω, Ρ'. certifier, confirmer, *certificare, confermare*.

Ἐπιβεβαιώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui certifie, confirme, *colui ἢ colei che certifica, che conferma*.

Ἐπιβεβαιώσας, σασα. μετ.

celui ἢ celle qui a certifié, confirmé, *colui ò colei che ha certificato, confermato*.

Ἐπιβουλευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été guetté, *colui ò colei ch' è stato insidiato*.

Ἐπιβουλεύομαι, P'. dresser des embûches, des piéges, *insidiare*.

Ἐπιβουλευόμενος, η, ον. μετ. guetté, ée. *insidiato, ta*.

Ἐπιβουλευτικά, ἐπίθ. d'une manière insidieuse, *insidiosamente*.

Ἐπιβουλευτής, οὐσιασ. insidieux, *insidioso*.

Ἐπιβουλευτικός, ή, όν. ἐπίθ. insidieux, euse. *insidioso, sa*.

Ἐπιβούλευτρα, οὐσ. insidieuse, *insidiosa*.

Ἐπιβουλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a guetté, *colui ò colei che ha insidiato*.

Ἐπιβουλευτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut guetter, *che si può insidiare*.

Ἐπιβουλεύω, ἰδὲ Ἐπιβουλεύομαι.

Ἐπιβουλή, οὐσ. embûche, piège, *insidia*. §. μὲ ἐπιβουλήν, insidieusement, *insidiosamente*.

Ἐπίβουλος, ἐπίθ. insidieux, euse. *insidioso, sa*.

Ἐπιγάστριον, ἐπίθ. épigastre, *epigastrio*.

Ἐπίγειος, εια, ον. ἐπίθ. terrestre, *terrestre*.

Ἐπιγλωττίς, οὐσ. épiglotte, *epiglottide*.

Ἐπίγραμμα, οὐσ. épigramme, *epigramma*.

Ἐπιγραμματικός, ἐπίθ. épigrammatique, *epigrammatico*.

Ἐπιγραφή, οὐσ. inscription, *inscrizione*. §. ἐπιγραφὴ μιᾶς ἐπιστολῆς, le dessus, l'adresse d'une lettre, *indirizzo, la soprascritta d'una lettera*.

Ἐπιγράφομαι, P'. s'intituler, *intitolarsi*. §. πῶς ἐπιγράφεται αὐτὸ τὸ βιβλίον; quel titre a ce livre? *qual titolo ha quel libro?*

Ἐπιδεικτικός, ή, όν. ἐπίθ. démonstratif, ive. *dimostrativo, va*. §. ἐπιδεικτικός, παῤῥησιαστικός, celui ἢ celle qui a bonne mine, apparent, te. *appariscente*.

Ἐπίδειξις, οὐσιασ. parade, *pompa, vanto*. §. ἐπίδειξις, παῤῥησία, prestance, belle apparence, *bella apparenza, apparistenza*.

Ἐπιδεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. capable, *capace*.

Ἐπιδέξιος, ἐπίθ. adroit, te. *destro, ra. svelto, ta*.

Ἐπιδεξιοσύνη, ἐπιδεξιότης, οὐσ. adresse, dextérité, *destrezza, destrità*.

Ἐπιδεξίως, ἐπίρ. adroitement, dextrement, *destramente*.

Ἐπιδεξιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. *destrissimo, ma*.

Ἐπιδερμίς, οὐσ. épiderme, cuticule, surpeau, *cuticola, epidermide*.

Ἐπιδημία, οὐσ. épidemie, *epidemia*.

Ἐπιδημικός, ή, όν. ἐπίθ. épidemique, *epidemico, ca*.

Ἐπίδοσις, οὐσ. avantage, profit, *profitto, avvantaggio*.

Ἐπιδρομή, οὐσ. incursion, *incursione*.

Ἐπιείκεια, οὐσ. clémence, *clemenza*.

Ἐπιεικής, ἐπίθ. clément, *clemente*.

Ἐπιζήμιος, ἐπίθ. préjudiciable, *pregiudizievole*.

Ἐπίθεσις, οὐσ. apposition, *apposizione*. §. ἐπίθεσις τῶν χειρῶν, imposition, *imposizione di mani*.

Ἐπιθαλάμιος, ἐπίθ. nuptial, *nuziale*.

Ἐπίθετον, οὐσ. adjectif, *addiettivo*.

Ἐπιθυμηθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été désiré, *colui ò colei ch' è stato desiderato*.

Ἐπιθύμημα, οὐσ. l'action de souhaiter, *il desiderare*.

Ἐπιθυμημένα, ἐπίθ. avidement, avec empressement, *avidamente, desiderosamente*.

Ἐπιθυμημένος, η, ον. μετ. désiré, ée. souhaité, ée. *desiderato, ta*.

Ἐπιθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désiré, *colui ò colei che ha desiderato*.

Ἐπιθυμητής, οὐσ. désireux, euse. *cupido, da. bramoso, sa*.

Ἐπιθυμητικός, ή, όν. ἐπίθ. de désir, *di desiderio*.

Ἐπιθυμητός, ή, όν. ἐπίθ. convoitable, désirable, souhaitable, *desiderabile*.

Ἐπιθυμία, οὐσιασ. désir, en-

envie, souhait, *desiderio*, *voglia*. §. ἐπιθυμία σαρκικὴ, concupiscence, *concupiscenza*. §. μεγάλη ἐπιθυμία, convoitise, *brama*, *cupidigia*.

Ἐπιθυμῶ, Pʳ. désirer, souhaiter, *desiderare*.

Ἐπιθυμοῦμαι, Pʳ. être desiré, *esser desiderato*.

Ἐπιθυμῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui désire, qui souhaite, *colui ò colei che desidera*.

Ἐπικαλέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a invoqué, *colui ò colei ch' è stato invocato*.

Ἐπικαλεσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été invoqué, *colui ò colei che ha invocato*.

Ἐπικάλεσις, ὐσ. invocation, *invocazione*.

Ἐπικάλεσμα, ὐσ. l'action d'invoquer, *l'invocare*.

Ἐπικαλεσμένος, η, ον. μετ. invoqué, ée. *invocato*, *ta*.

Ἐπικαλεστὴς, ἐπίθ. celui qui invoque, *colui che invoca*.

Ἐπικαλεστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut invoquer, *che si può invocare*.

Ἐπικαλεστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'invocation, *d'invocazione*.

Ἐπικαλοῦμαι, καὶ ἐπικαλῶ, Pʳ. implorer, reclamer, *implorare*. §. ἐπικαλοῦμαι, invoquer, *invocare*.

Ἐπικατάρατος, ἐπίθ. exécrable, *esecrabile*.

Ἐπικείμενος, ἐπίθ. imminent, te. *imminente*.

Ἐπικίνδυνος, ἐπίθ. dangereux, euse. *pericoloso*, *sa*.

Ἐπίκλησις, ὐσ. imploration, *l'implorare*. §. ἡ ἐπίκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, invocation, *invocazione dello Spirito Santo*.

Ἐπίκοινος, ἐπίθ. épicéne, *epiceno*.

Ἐπίκουρος, ἐπίθ. épicure, *epicuro*. §. δόξα τοῦ ἐπικούρου, épicuréisme, *epicureismo*. §. ὀπαδὸς τοῦ Ἐπικούρου, épicurien, ne, *epicureo*, *ea*.

Ἐπικράτεια, ὐσ. puissance, domination, *potenza*, *dominio*.

Ἐπικρατήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a duré, *colui ò colei che ha durato*.

Ἐπικράτησις, ὐσ. durée, *durata*.

Ἐπικρατητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. durable, *durabile*.

Ἐπικρατῶ, Pʳ. durer, *durare*.

Ἐπικρατῶν, ὐσα. μετ. celui ou celle qui dure, *colui ò colei che dura*.

Ἐπικριθεὶς, εῖσα. μετ. adjugé, ée. *aggiudicato*, *ta*.

Ἐπικυρῶ, Pʳ. confirmer, ratifier, *confermare*, *ratificare*, *autenticare*.

Ἐπικυρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été ratifié, *colui ò colei ch' è stato ratificato*, *autenticato*.

Ἐπικυρωμένος, η, ον. μετ. ratifié, ée. confirmé, ée. *ratificato*, *ta*. *confermato*, *ta*.

Ἐπικυρῶν, ὐσα. μετ. celui ou celle qui ratifie, confirme, *colui ò colei che ratifica*, *che conferma*.

Ἐπικυρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ratifié, qui a confirmé, *colui ò colei che ha ratificato*, *che ha confermato*, *che ha autenticato*.

Ἐπιλαμβάνω, Pʳ. entreprendre, *assumere*.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. epileptique, *epilettico*, *ca*.

Ἐπιληψία, ὐσ. mal caduc, le haut mal, épilepsie, *mal caduco*, *epilepsia*.

Ἐπιλογίζομαι, Pʳ. épiloguer, *epilogare*.

Ἐπίλογος, ουσ. resumé, épilogue, *epilogo*.

Ἐπίλοιπος, ἐπίθ. restant, te. *restante*, *rimanente*. §. τὸ ἐπίλοιπον, le residu, le reste, *il residuo*, *il resto*, *l'avanzo*.

Ἐπιμανίκιον, ὐσ. manipule, *manipolo*.

Ἐπιμαρτυροῦμαι, Pʳ. protester, *protestare*.

Ἐπιμείνας, σα. μετ. qui a persévéré, *che ha perseverato*. §. ὁ ἐπιμείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, celui qui persévérera jusqu'à la fin, sera sauvé, *chi persevererà sino alla fine*, *sarà salvo*.

Ἐπιμέλεια, ὐσ. diligence, soin, *diligenza*.

Ἐπιμελέστατα, ἐπίρ. avec une grande diligence, *con gran diligenza*, *diligentissimamente*.

Ἐπιμελέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-diligent, te. *diligentissimo*, *ma*.

Ἐπιμελέστερα, ἐπίρ. avec plus grande diligence, *con maggior diligenza.*

Ἐπιμελέστερος, α, ον. ἐπίθ. plus diligent, te. *più diligente.*

Ἐπιμεληθεὶς, ἔισα, μετ. celui ou celle qui a usé de la diligence, *colui ò colei che ha fatto diligenza.* §. ἐπιμεληθεὶς ὅπου ἔλαβεν ἔγνοιαν, φροντίδα, qui a pris soin, *che ha preso cura, che si è curato.*

Ἐπιμέλημα, ὐσ. l'action d'être diligent, *l'aver diligenza, l'esser diligente.*

Ἐπιμελημένος, η, ον. μετ. soigné, ée, *curato, ta.*

Ἐπιμελὴς, ἐπιμελητὴς, ἐπίθ. diligent, te. *diligente.*

Ἐπιμελητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui fait diligence, *che fa diligenza.*

Ἐπιμελητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on doit soigner, *che si deve curare.*

Ἐπιμελοῦμαι, Ρ'. soigner, avoir diligence, soin, *curare, far diligenza.*

Ἐπιμελούμενος, η, ον. ἐπίθ. qui se soucie, qui prend soin, *che si cura, che fa diligenza.*

Ἐπιμελῶς, ἐπίρ. diligemment, *diligentemente.*

Ἐπιμένω, Ρ'. persister, insister, perséverer, *persistere, insistere, perseverare.*

Ἐπιμένων, μετ. permanent, te. *permanente.*

Ἐπιμονὴ, ὐσ. constance, persévérance, *costanza, perseveranza.*

Ἐπίμονος, ἐπίθ. constant, te. persévérant, te. *costante, perseverante.*

Ἐπινόμιον, ὐσ. surnom, *soprannome, cognome.*

Ἐπιορκία, οὐσ. parjure, *spergiuro.*

Ἐπίορκος, ἐπίθ. parjure, *spergiuro, ra.*

Ἐπιορκῶ, Ρ'. parjurer, *spergiurare, far giuramento falso.*

Ἐπίπλαστος, ἐπίθ. factice, fictif, [illegible] : *fattizio, ia.*

Ἐπίπεδος, ἐπίθ. plan, ne. *piano, na.* §. τὸ ἐπίπεδον, ὐσ. plan, *piano.*

Ἐπιποθῶ, Ρ'. convoiter, souhaiter ardemment, *desiderare ardentemente, agognare.* §. ἐπιποθῶ τὰ πρωτεῖα, affecter le premier rang, les premiers places, *ambire, aspirare.*

Ἐπιποθῶν, ὖσα, μετ. convoiteux, euse. celui ou celle qui souhaite ardemment, *colui ò colei che desidera ardentemente, cupido, da. bramoso, sa.*

Ἐπιπόθως, ἐπίρ. ardément, *appassionatamente.*

Ἐπιπόλαιος, ἐπίθ. superficiel, le. *superficiale.*

Ἐπιπολὴ, ὐσ. superficie, *superficie.* §. κατ' ἐπιπολὴν, superficiellement, *superficialmente.*

Ἐπιρρεπὴς, ἐπίθ. tendant, te. *tendente.*

Ἐπιρρέω, Ρ'. affluer, *concorrere, scaricarsi.*

Ἐπίρρημα, ὐσ. adverbe, *avverbio.*

Ἐπιρρηματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. adverbial, le. *avverbiale.*

Ἐπιρρηματικῶς, ἐπίρ. adverbialement, *avverbialmente.*

Ἐπιρροὴ, οὐσ. affluence, influence, *affluenza, influenza.*

Ἐπιρρωννύω, Ρ'. corroborer, *corroborare.*

Ἐπίσημος, ἐπίθ. célèbre, *celebre, insigne.*

Ἐπισκέψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a visité, *colui ò colei che ha visitato.*

Ἐπίσκεψις, ὐσ. visite, *visita.*

Ἐπισκέπτομαι, Ρ'. visiter, *visitare.*

Ἐπισκιάζομαι, Ρ'. ombrager, *adombrare.*

Ἐπισκιάζων, ὖσα. μετ. qui fait ombre, *adombrante.*

Ἐπισκιάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a ombragé, *colui ò colei che ha adombrato.*

Ἐπισκίασις, ὐσ. l'action d'ombrager, *adombramento.*

Ἐπισκοπεύω, Ρ'. être sur un siège episcopal, *tenere una sedia vescovile.*

Ἐπισκοπὴ, ὐσ. évêché, *vescovado.*

Ἐπισκοπία, ὐσ. épiscopat, *vescovada.*

Ἐπισκοπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. épiscopat, *episcopato.*

Ἐπίσκοπος, ὐσ. évêque, *vescovo.*

Ἐπιστάτης, οὐσ. surintendant, *soprantendente.*

Ἐπιστασία, ὐσ. surintendance, *soprantendenza.*

Ἐπιστατήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a eu

la

[illegible] erroné, [illegible]

[illegible] fausse- [illegible]

[illegible] intensité, [illegible]

[illegible], ἐς. μόριον [illegible], particule [illegible], particola [illegible].

[illegible], P. imposer, [illegible] silence, [illegible].

[illegible], ἐπίρ. à dessein, exprès, a bella posta, appostatamente.

[illegible], ἐπίδ. sépulcral, ale. sepolcrale. §. [illegible], ἐς. le saint sépulcre, il santo sepolcro.

Ἐπιταχύνω [illegible], ἐς. contre- [illegible].

Ἐπιτελέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a exécuté, colui o colei che ha eseguito.

Ἐπιτέλεσμα, ἐπιτέλεσις, ἐς. exécution, esecuzione.

Ἐπιτελεστὴς, ἐπίδ. exécuteur, esecutore.

Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, όν. ἐπίδ. exécutoire, esecutorio.

Ἐπιτελῶ, P. exécuter, eseguire.

Ἐπιτελῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui exécute, colui o colei ch'eseguisce.

Ἐπιτετμημένος, η, ον. ἐπίδ. écourté, ée. [illegible]

Ἐπιτεύξις, ἐσως. acquisition, conseguimento.

Ἐπιτηδείως, ἐπίρ. habilement, con abilità, destramente.

Ἐπιτήδειος, εια, ον, ἐπίδ. [illegible]

Ἐπιστύλιον, ου. chapiteau, capitello.

πιδ. habile, *abile*, *atto*, *ta*.

Ἐπιτηδειότης, ὑσ. capacité, habileté, *capacità*, *abilità*, *destrezza*.

Ἐπιτηδειότατος, η, ον. ἐπιθ. très-habile, *abilissimo*, *ma*. *destrissimo*, *ma*.

Ἐπιτηδειότερος, η, ον. ἐπιθ. plus habile, *più abile*.

Ἐπίτηδες, ἐπίρ. ἤξ ἐπίτηδες, exprès, à dessein premedité, *a bella posta*, *appostatamente*, *a bello studio*.

Ἐπιτηδεύομαι, Ρ'. s'ingénier, *ingegnarsi*.

Ἐπιτηδευτός, ή, όν. ἐπιθ. affecté, ée. manieré, ée. *affettato*, *ta*.

Ἐπιτίμησις, ὑσ. invective, *invettiva*.

Ἐπιτιμημένος, η, ον. μετ. reprimandé, ée. *ripreso*, *sa*.

Ἐπιτιμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a reprimandé, *colui ὴ colei che ha ripreso*.

Ἐπιτίμιον, ὑσ. reprimande, invective, *riprensione*.

Ἐπιτιμῶ, Ρ'. reprimander, invectiver, *bravare*, *sgridare*, *riprendere*.

Ἐπιτιμῶν, ὖσα, μετ. celui ὴ celle qui reprimande, *colui ὴ colei che riprende*, *che sgrida*.

Ἐπιτομή, ὑσ. abregé, épitome, *compendio*, *ristretto*, *epitome*. §. ἐν ἐπιτομῇ, en abregé, *in ristretto*.

Ἐπιτομικός, ἐπιθ. épitomique, *epitomico*, *ca*. *compendioso*, *sa*.

Ἐπιτομικῶς, ἐπίρ. en abregé, *in compendio*.

Ἐπιτραχήλιον, ὑσ. étole, *stola*.

Ἐπιτροπή, ὐσ. procuration, *procurazione*. §. ἐπιτροπή εἰς τὴν ὁποίαν βρίσκεται ὁ ἀνήλικος, tutelle, *tutela*. §. τὰ παιδιά δεν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐπιτροπήν, les enfants sont hors de tutelle, *i figli sono fuori di tutela*.

Ἐπιτροπεύω, Ρ'. ἔχω τὴν ἐπιτροπὴν τινός, avoir la procuration de quelqu'un, *aver la procura di qualcheduno*. §. ἐπιτροπεύω τὰ ἀνήλικα, avoir quelqu'un en tutelle, *aver qualcheduno in tutela*.

Ἐπιτροπικός, ή, όν. ἐπιθ. de procureur, *di procuratore*. §. ἐπιτροπική, ϗ ἐπιτροπικόν, la charge d'un procureur, *la carica*, *l'officio d'un procuratore*, *procuratoria*. §. ἐπιτροπικόν τῶν ἀνηλίκων, tutelle, *tutela*.

Ἐπιτροπικῶς, ἐπίρ. par procuration, *per procura*.

Ἐπιτρόπισσα, ὐσ. celle qui fait l'office de procureur, *colei che fa l'offizio di procuratore*. §. ἐπιτρόπισσα εἰς ἀνήλικα παιδία, tutrice, *tutrice*.

Ἐπίτροπος, ὑσιας. procureur, *procuratore*. §. ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων, tuteur, *tutore*.

Ἐπιτυχαίνω, Ρ'. réussir, *riuscire*. §. δεν ἐπιτυχε τῶ σκοπῶ τα, il a manqué son coup, *ha fallato il colpo*. §. ὅ,τι ἐπιχειρισθῇ, τὰ ἐπιτυχαίνει, tout ce qu'il entreprend, lui succede, *tutto quel che intraprende*, *gli riesce*. §. ἐπιτυχαίνοντας, ὴ αν ἐπιτύχῃ θέλει σε τὸ φανερώσω, s'il reussira je vous le fairai savoir, *se riuscirà ve lo farò sapere*.

Ἐπιτύχημα, ὑσ. réussite, *riuscita*.

Ἐπιτυχημένος, η, ον. μετ. reussi, ie. *riuscito*, *ta*.

Ἐπιτυχία, ὑσ. reussite, *riuscita*.

Ἐπιφάνεια, ὐσ. surface, superficie, *superfizie*. §. ἐπιφάνεια, épiphanie, *epifania*.

Ἐπιφανής, ἐπιθ. illustre, célébre, *illustre*, *celebre*.

Ἐπιφημῶ, Ρ'. célébrer, *celebrare*.

Ἐπιφορτίζω, Ρ'. surcharger, *sopraccaricare*, μὲ ἐπιφορτίζεις μὲ ἐυεργεσίαις, vous me comblez de bienfaits, *mi colmate di benefizj*.

Ἐπιφώνημα, ὑσ. épiphonème, *epifonema*.

Ἐπιφωνηματικός, ἐπιθ. d'épiphonème, *d'epifonema*.

Ἐπιφωνήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a exclamé, *colui ὴ colei che ha esclamato*.

Ἐπιφώνησις, ὑσ. exclamation, *esclamazione*.

Ἐπιφωνῶ, Ρ'. exclamer, *esclamare*.

Ἐπιφωνῶν, μετ. exclamant, te. *esclamante*.

la surintendance, *colui ò colei che ha avuto la soprantendenza*.

Ε'πιστατῶ, P'. avoir la surintendance, l'inspection sur quelque cose, *aver la soprantendenza, soprantendere*.

Ε'πιστατῶν, ῦσα. μετ. celui ò celle qui a la surintendance, *colui ò colei che ha la soprantendenza*.

Ε'πιστήμη, ούσ. science, *scienza*.

Ε'πιστημονικός, ή, όν. ἐπίθ. scientifique, *scientifico, ca*.

Ε'πιστημονικῶς, ἐπίρ. scientifiquement, *scientificamente*.

Ε'πιστήμων, ὀσ. lettré, docte, *letterato, scientifico*.

Ε'πιστολάριον, ὀσ. épistolaire, *epistolario*.

Ε'πιστολή, ὀσ. lettre, *lettera*.

Ε'πιστολίδιον, ὀσιας. billet, *viglietto*.

Ε'πιστολικός, ή, όν. épistolaire, *epistolare*.

Ε'πιστόμιον, ὀσ. bouchon, *turacciolo*.

Ε'πιστραμμένος, η, ον. μετ. retourné, ée. *ritornato, ta*.

Ε'πιστρεπτής, ὀσ. qui retourne, *che ritorna*.

Ε'πιστρεπτικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut restituer, *che si può restituire*.

Ε'πιστρεπτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut faire retourner, *che si può far ritornare*.

Ε'πιστρέφω, P'. rendre, renvoyer, restituer, *rendere, restituire, dar indietro*. §. ἐπιστρέφω, ἔρχομαι ὀπίσω, retourner, *ritornare*.

Ε'πιστρέφων, ῦσα. μετ. celui ò celle qui restituë, restituant, te. *colui ò colei che restituisce*. §. ἐπιστρέφων, ὅστις γυρίζει, celui ò celle qui retourne, *colui ò colei che ritorna*.

Ε'πιστρέψας, ψασα. μετ. celui ò celle qui a restitué, *colui ò colei che ha restituito*. §. ἐπιστρέψας, ψασα. ὅστις ἐγύρισε, qui est retourné, *ch' è ritornato*.

Ε'πιστροφή, ὀσ. retour, *ritorno*. §. ἐπιστροφή εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, conversion, *conversione*.

Ε'πισωρευθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été entassé, *colui ò colei ch' è stato ammucchiato*.

Ε'πισωρευμένος, η, ον. μετ. accumulé, ée. entassé, ée. *ammucchiato, ammassato*.

Ε'πισώρευσις, ὀσ. l'action d'entasser, *l' ammassare*.

Ε'πισωρεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accumulé, entassé, *colui ò colei che ha accumulato, ammassato*.

Ε'πισωρεύω, P'. accumuler, entasser, *accumulare, ammucchiare, ammassare*.

Ε'πισωρεύων, μετ. celui qui accumule, *colui che accumula, che ammassa*.

Ε'πιστύλιον, ὀσ. chapiteau, epistyle, *capitello*.

Ε'πισφαλής, ἐπίθ. erroné, ée. *erroneo, ea*.

Ε'πισφαλῶς, ἐπίθ. faussement, *fallacemente*.

Ε'πίτασις, ὀσ. intensité, *intensità*.

Ε'πιτατικόν, ὀσ. μόριον ἐπιτατικόν, particule augmentative, *particola aumentativa*.

Ε'πιτάττω, P'. imposer, *imporre*. §. ἐπιτάττω σιωπήν, imposer silence, *imporre silenzio*.

Ε'πιτηδευτῶς, ἐπίρ. à dessein, exprès, *a bella posta, appostatamente*.

Ε'πιτάφιος, ἐπίθ. sépulcral, ale. *sepolcrale*. §. ἐπιτάφιος, ὀσ. le saint sepulcre, *il santo sepolcro*.

Ε'πιτείχισμα, ὀσ. contremur, *contramuro*.

Ε'πιτελέσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a exécuté, *colui ò colei che ha eseguito*.

Ε'πιτέλεσμα, ἐπιτέλεσις, ὀσ. exécution, *esecuzione*.

Ε'πιτελεστής, ἐπίθ. exécuteur, *esecutore*.

Ε'πιτελεστικός, ή, όν. ἐπίθ. exécutoire, *esecutorio*.

Ε'πιτελῶ, P'. exécuter, *eseguire*.

Ε'πιτελῶν, ῦσα. μετ. celui ò celle qui exécute, *colui ò colei ch' eseguisce*.

Ε'πιτεταμένος, η, ον. ἐπίθ. étendu, ue. *esteso, sa*.

Ε'πίτευξις, ὀσιας. acquisition, *conseguimento*.

Ε'πιτηδείως, ἐπίρ. habilement, *con abilità, destramente*.

Ε'πιτήδειος, εία, ον, ἐπίθ.

ἐπίθ. habile, *abile*, *atto*, *ta*.

Ἐπιτηδειότης, ὁσ. capacité, habileté, *capacità*, *abilità*, *destrezza*.

Ἐπιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-habile, *abilissimo*, *ma*. *destrissimo*, *ma*.

Ἐπιτηδειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus habile, *più abile*.

Ἐπίτηδες, ἐπίρ. ἐξ ἐπίτηδες, exprès, à dessein premedité, *a bella posta*, *appostatamente*, *a bello studio*.

Ἐπιτηδεύομαι, Ρ. s'ingénier, *ingegnarsi*.

Ἐπιτηδευτός, ή, όν. ἐπίθ. affecté, ée. manieré, ée. *affettato*, *ta*.

Ἐπιτίμησις, ὁσ. invective, *invettiva*.

Ἐπιτιμημένος, η, ον. μετ. reprimandé, ée. *ripreso*, *sa*.

Ἐπιτιμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a reprimandé, *colui ἢ colei che ha ripreso*.

Ἐπιτίμιον, ὁσ. reprimande, invective, *riprensione*.

Ἐπιτιμῶ, Ρ. reprimander, invectiver, *bravare*, *sgridare*, *riprendere*.

Ἐπιτιμῶν, ὁσα, μετ. celui ἢ celle qui reprimande, *colui ἢ colei che riprende*, *che sgrida*.

Ἐπιτομή, ὁσ. abregé, épitome, *compendio*, *ristretto*, *epitome*. §. ἐν ἐπιτομῇ, en abregé, *in ristretto*.

Ἐπιτομικός, ἐπίθ. épitomique, *epitomico*, *ca*. *compendioso*, *sa*.

Ἐπιτομικῶς, ἐπίρ. en abregé, *in compendio*.

Ἐπιτραχήλιον, ὁσ. étole, *stola*.

Ἐπιτροπή, ουσ. procuration, *procurazione*. §. ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ ἀνήλικος, tutelle, *tutela*. §. τὰ παιδιά δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐπιτροπήν, les enfants sont hors de tutelle, *i figli sono fuori di tutela*.

Ἐπιτροπεύω, Ρ. ἔχω τὴν ἐπιτροπὴν τινός, avoir la procuration de quelqu'un, *aver la procura di qualcheduno*. §. ἐπιτροπεύω τὰ ἀνήλικα, avoir quelqu'un en tutelle, *aver qualcheduno in tutela*.

Ἐπιτροπικός, ή, όν. ἐπίθ. de procureur, *di procuratore*. §. ἐπιτροπική, καὶ ἐπιτροπικόν, la charge d'un procureur, *la carica*, *l'officio d'un procuratore*, *procuratoria*. §. ἐπιτροπικόν τῶν ἀνηλίκων, tutelle, *tutela*.

Ἐπιτροπικῶς, ἐπίρ. par procuration, *per procura*.

Ἐπιτρόπισσα, ὁσ. celle qui fait l'office de procureur, *colei che fa l'offizio di procuratore*. §. ἐπιτρόπισσα εἰς ἀνήλικα παιδία, tutrice, *tutrice*.

Ἐπίτροπος, ὁσιας. procureur, *procuratore*. §. ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων, tuteur, *tutore*.

Ἐπιτυχαίνω, Ρ. réussir, *riuscire*. §. δὲν ἐπιτυχε τῷ σκοπῷ του, il a manqué son coup, *ha fallato il colpo*. §. ὅ,τι ἐπιχειρισθῇ, τὸ ἐπιτυχαίνει, tout ce qu'il entreprend, lui succede, *tutto quel che intraprende*, *gli riesce*. §. ἐπιτυχαίνωντας, ἢ ἂν ἐπιτύχῃ θέλει σοῦ τὸ φανερώσω, s'il reussira je vous le fairai savoir, *se riuscirà ve lo farò sapere*.

Ἐπιτύχημα, ὁσ. réussite, *riuscita*.

Ἐπιτυχημένος, η, ον. μετ. reussi, ie. *riuscito*, *ta*.

Ἐπιτυχία, ὁσ. reussite, *riuscita*.

Ἐπιφάνεια, ουσ. surface, superficie, *superfizie*. §. ἐπιφάνεια, épiphanie, *epifania*.

Ἐπιφανής, ἐπίθ. illustre, célébre, *illustre*, *celebre*.

Ἐπιφημῶ, Ρ. célébrer, *celebrare*.

Ἐπιφορτίζω, Ρ. surcharger, *sopraccaricare*, μὲ ἐπιφορτίζεις μὲ εὐεργεσίαις, vous me comblez de bienfaits, *mi colmate di benefizj*.

Ἐπιφώνημα, ὁσ. épiphonème, *epifonema*.

Ἐπιφωνηματικός, ἐπίθ. d'épiphonème, *d'epifonema*.

Ἐπιφωνήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a exclamé, *colui ἢ colei che ha esclamato*.

Ἐπιφώνησις, ὁσ. exclamation, *esclamazione*.

Ἐπιφωνῶ, Ρ. exclamer, *esclamare*.

Ἐπιφωνῶν, μετ. exclamant, te. *esclamante*.

Επιχαρις. Εποδυρομαι.

Ἐπιχείρημα, ὐσ. συλλογισμός, argument, *argomento*. §. ἐπιχείρημα, ἐπιχείρησις, entreprise, *intrapresa*.

Ἐπιχείρησις, ὐσ. entreprise, *intrapresa*.

Ἐπιχειρητὴς, ὐσ. entrepreneur, qui entreprend, *che intraprende*.

Ἐπιχειρίζομαι, P'. entreprendre, *intraprendere*.

Ἐπιχειρίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a entrepris, *colui ò colei che ha intrapreso*.

Ἐπιχειρῶ, ἴδε Ἐπιχειρίζομαι.

Ἐποδύρομαι, P'. déplorer, *deplorare*.

Ἕπομαι, P'. suivre, *seguire*, *seguitare*. §. ἐκ τούτου ἕπεται, il s'en suit, *ne siegue*.

Ἑπόμενος, η, ον. ἐπίθ. suivant, te. *seguente*.

Ἑπομένως, ἐπίθ. par conséquent, *per conseguenza*. §. τὸ ἑπόμενον, la suite, *il seguito*.

Ἐπονείδιστος, ἐπίθ. blâmable, *biasimevole*, *riprensibile*.

Ἐπουράνιος, ἐπίθ. qui est au dessus des cieux, *sopra celeste*.

Ἐποχὴ, ὐσ. époque, *epoca*.

Ἑπτὰ, ἀριθ. sept, *sette*.

Ἑπτάγωνον, ὐσ. heptagone, *figura di sette angoli*.

Ἑπτακοσαριά, ὐσ. un sept cent, *un settecento*.

Ἑπτακόσια, ἀριθ. sept cent, *settecento*.

Ἑπτακοσιοστός, ή, όν. ἐπίθ. septcentieme, *settecentesimo*.

Ἑπταπλάσιος, ἐπίθ. septuple, *settuplo*.

Ἑπτὰς, ὐσ. septénaire, *settenario*.

Ἑπτάχορδον, ὐσ. heptacorde, *stromento a sette corde*.

Ἐπωνομαζόμενος, η, ον. μετ. nommé, ée. *denominato*, *ta*.

Ἐπωνομάζω, P'. dénommer, *denominare*.

Ἐπωνομαστὴς, ὐσ. dénominateur, *denominatore*.

Ἐπωνυμία, ὐσ. dénomination, *denominazione*.

Ἐπωμὶς, ὐσ. scapulaire, *scapolare*.

Ἐπωφελὴς, ἐπίθ. avantageux, euse. *vantaggioso*, *sa*.

Ἔρα, ἴδε Αἶρα.

Ἔρανος, ὐσ. escot, *scotto*.

Ἐράσμιος, ἐπίθ. aimable, *amabile*.

Ἐραστὴς, ὐσ. amant, amateur, *amante*, *amatore*.

Ἐργάζομαι, P'. travailler, opérer, *operare*, *travagliare*, *lavorare*. §. ἐργάζομαι τὰ τομάρια, tanner, coudrer, *conciar le pelli*.

Ἐργαλεῖον, ὐσ. outil, *strumento*. §. ἐργαλεῖον τοῦ ὑφαντῆ, metier de tisserand, *telajo*.

Ἐργασία, ὐσ. ouvrage, travail, *lavoro*, *travaglio*, *fatica*.

Ἐργάσιμος, ἐπίθ. ouvrier, *di lavoro*. §. ἡμέρα ἐργάσιμος, jour ouvrable, *giorno di lavoro*.

Ἔργασμα, ὐσιας. ἐργασμὰ τῶν τομαρίων, coudrement, *concia delle pelli*.

Ἐργασμένος, η, ον. ἐπίθ. διὰ τὰ τομάρια, coudré, ée. tanné, ée. *conciato*, *ta*.

Ἐργαστηράκι, ὐσιας. petite boutique, *botteghetta*.

Ἐργαστήρι, ὐσ. boutique, *bottega*. §. ἀνοίγω ἐργαστήρι, lever boutique, *aprir bottega*.

Ἐργαστηριάρης, ὐσ. artisan, *bottegajo*.

Ἐργαστηριάρικος, ἐπίθ. de boutique, *di bottega*.

Ἐργατικὸν, ὐσ. μισθὸς τοῦ ἐργάτου, ce qu'on paye pour le travail de quelque chose, *ciò che si paga per il travaglio d'una cosa*.

Ἐργάτης, ὐσ. ouvrier, *operajo*, *artefice*. §. ἐργάτης, γεωργὸς, laboureur, *agricoltore*. §. ἐργάτης, ὁ ἐργάτης τοῦ χαραβιοῦ, vindas, vireveaud, *argano*.

Ἔργον, ὐσ. action, fait, *azione*, *fatto*. §. ἔργον, oeuvre, *opera*. §. ἔργον ταπεινοσύνης, συντριβῆς, κτλ. acte de contrition, d'humilité, *atto di umiltà*, *di contrizione*. §. ἀπὸ τὰ λόγια ἦλθαν εἰς τὰ ἔργα, des paroles ils en vinrent aux faits, *dalle parole vennero ai fatti*.

Ἐρέβινθος, ὐσ. poix-chiches, *ceci*.

Ἐρεθίζω, P'. inciter, irriter, exciter, agacer, *aizzare*, *irritare*, *provocare*.

Ἐρεθίζων, ζουσα, μετ. celui ὴ celle qui irrite, qui excite, *aizzatore*, *tri-*

Επταετηρις.

trice. colui ò colei che aizza, che irrita.

Ἐρέθισμα, ὀυσ. provocation, incitation, aizzamento, irritamento.

Ἐρυγμὸς, ὀυσ. rot, rutto.

Ἐρεύγομαι, P'. roter, ruttare.

Ἔρευνα, ὀυσ. recherche, disquisition, ricerca, disquisizione, esame, perquisizione.

Ἐρευνηθεὶς, ἕισα. μετ. qui a été récherché, ée. ch' è stato esaminato, ricercato, ta.

Ἐρευνήσας, σασα, μετ. qui a recherché, examiné, che ha ricercato, esaminato.

Ἐρευνῶ, P'. réchercher, chercher, demander, dimandare, cercare, ricercare.

Ἐρεύνησις, ὀυσ. l'action de rechercher, d'examiner, il ricercare, l'esaminare.

Ἐρευνῶν, ὦσα, μετ. celui ò celle qui recherche, qui cherche, qui examine, colui ò colei che ricerca, che esamina, che cerca.

Ἐρημάζω, P'. dévaster, saccager, ravager, désoler, ruiner, faire du dégat, devastare, vastare, desolare, rovinare.

Ἐρήμασμα, ὀυσ. destruction, dégat, devastation, ruine, rovina, distruzione, divastamento, desolazione.

Ἐρημασμένος, η, ον. μετ. détruit, te. dévasté, ée. désolé, ée. ruiné, ée. rovinato, ta. distrutto, ta. devastato, ta.

Ἐρημασμὸς, ἰδὲ Ἐρήμασμα.

Ἐρημαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. destructif, ive. distruggevole.

Ἐρημαστὴς, ὀυσ. destructeur, distruttore, disertatore.

Ἐρημία, ὀυσ. désert, lieu désert, deserto. §. ἄφησε τὸ σπῆτί του εἰς ἐρημίαν, il a laissé sa maison à l'abandon, ha lasciato la sua casa in abbandono.

Ἐρημίτης, ὀυσ. ermite, eremita.

Ἐρημιτικὸς, ἐπίθ. d'ermite, d'eremita, βίος ἐρημιτικὸς, vie érmitique, vita eremitica.

Ἐρημοκλῆσι, ὀυσ. petite eglise dans un lieu desert, chiesetta in luogo deserto.

Ἐρημονῆσι, ὀυσ. isle deserte, isola deserta, disabitata.

Ἔρημος, ἐπίθ. désert, te. deserto, ta. §. ἔρημος ὀυσ. le désert, il deserto.

Ἐρημωθεὶς, ἕισα, θέν. μετ. celui ò celle qui a été désolé, dévasté, colui ò colei ch' è stato desolato, devastato.

Ἐρήμωμα, ὀυσ. dévastation, désolation, desolazione, guasto, distruzione.

Ἐρημωμένος, η, ον. μετ. désolé, ée. déserté, ée. dévasté, ée. détruit, te. disertato, ta. desolato, ta. devastato, ta.

Ἐρημόνω, P'. désoler, déserter, dévaster, détruire, disertare, abbandonare, devastare, saccheggiare.

Ἐρημώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a désolé, qui a devasté, colui ò colei che ha desolato, devastato.

Ἐρήμωσις, ὀυσ. dévastation, desolazione.

Ἐρημωτὴς, ὀυσ. désolateur, desolatore.

Ἐρίζω, P'. débattre, disputer, contester, disputare, altercare, contendere.

Ἐριννὺς, ὀυσ. furie, furia infernale.

Ἔρις, ὀυσ. altercation, contestation, débat, démèlé, contesa, contrasto, contestazione, disputa, querela, rissa.

Ἔρισμα, ὀυσ. l'action de disputer, altercazione, il contendere.

Ἐριστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui aime à disputer, à quereller, colui ò colei che ama a disputare, contenzioso.

Ἐρίφιον, ὀυσιασ. chevreau, capretto.

Ἑρμαφρόδιτος, ἐπίθ. androgyne, hermaphrodite, ermafrodito.

Ἑρμηνεία, ὀυσ. interprétation, interpretazione. §. ἑρμηνεία, νουθέτησις συμβουλή, admonition, avertissement, ammonizione, avvertimento.

Ἑρμηνευθεὶς, ἕισα. μετ. celui ò celle qui a été interprété, colui ò colei ch' è stato interpretato. §. ἑρμηνευθεὶς, συμβουλευθεὶς, νουθετηθεὶς, celui ò celle qui a été averti, conseillé, colui ò colei ch' è stato ammonito.

Ἑρ-

Ἑρμήνευμα, τό. explication, interprétation, *spiegazione, interpretazione*. §. ἑρμήνευμα, συμβούλευμα, conseil, avis, *consiglio, avviso, ammonizione*.

Ἑρμηνευμένος, η, ον. μετ. ἐξηγημένος, intérpreté, ée. *interpretato, ta*. §. ἑρμηνευμένος, νουθετηθείς, celui ou celle qui a été averti, conseillé, ée. *ammonito, ta. consigliato, ta*.

Ἑρμηνεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a interprété, *colui ò colei che ha interpretato*. §. ἑρμηνεύσας, νουθετήσας, celui ou celle qui a conseillé, qui a donné des avis, *colui ò colei che ha ammonito*.

Ἑρμηνευτής, ἑρμηνευτής, ὁ. interpréte, *espositore, interprete*. §. ἑρμηνευτής, ὅστις ἑρμηνεύει, νουθετεῖ, qui donne de conseils, qui avertit, *che dà consigli, che consiglia, ammonitore*.

Ἑρμηνευτικός, ή, όν. ἐπίθ. interprétatif, ive, *interpretativo, va. espositivo, va*. §. ἑρμηνευτικός, qui peut donner de conseils, *che può dar consigli, consultorio, ria*.

Ἑρμηνεύτρα, ἡ. θηλ. celle qui avertit, qui donne de avis, *ammonitrice, colei che dà avvisi*.

Ἑρμηνεύω, Ρ. interpréter, expliquer, *interpretare*. §. ἑρμηνεύω, συμβουλεύω, conseiller, donner des avis, *consigliare, ammonire*.

Ἑρμηνεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui interpréte, *colui ò colei che interpreta*. §. ἑρμηνεύων, νουθετῶν, celui ou celle qui donne des avis, *ammonitore, trice*.

Ἑρμῆς, ὁ. mercure, *mercurio*.

Ἑρπετός, ή, όν. ἐπίθ. rampant, te. *strisciante, serpeggiante*. §. ἑρπετόν, τό. reptile, *rettile*. §. τὰ ἑρπετά, les reptiles, *i rettili*.

Ἕρπω, Ρ. ramper, *serpeggiare, strisciare*. §. ἕρπομαι, grimper, gravir, *arrampicarsi*.

Ἐρυθρόδανον, τό. garance, *robbia*.

Ἐρυσιπέλας, ἴδε Ἀνεμοπύρωμα.

Ἔρχομαι, Ρ. venir, *venire*. §. ἔλα, venez, *venite*. §. καλῶς ἦλθες, soyez le bien venu, *siate il ben venuto*. §. ὅταν ἔλθω, lorsque je viendrai, *quando verrò*. §. ἀφ' οὗ ἔλθω, aprés que je serai venu, après mon arrivée, *dopo che sarò venuto, dopo la mia venuta*. §. μὲ τὸ πολύ τὸ σύρε καὶ ἔλα, après plusieurs allées & venues, *dopo molte gite*. §. ἔρχομαι εἰς ἕνα πάτερ ἡμῶν, εἰς μίαν στιγμήν, je reivendrai dans un pater, dans un moment, *tornerò in un pater nostro in un momento*. §. ἔρχομαι εἰς τὸν ἐμαυτόν μου, revenir en soi, *ritornare in se*. §. ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, après avoir repris ses esprits, *dopo aver ripreso i suoi spiriti*. §. ὑπάγω καὶ ἔρχομαι, aller & venir, *andar e venire*. §. μοῦ ἔρχεται νά, il me vient envie de, *mi vien voglia di*. §. μοῦ ἔρχεται εἰς δέκα φλωριά, il vient à me couter presque dix ducats, *mi vien a costare incirca dieci ducati*. ἦλθεν εἰς τόσον, il est venu à un tel point, *è arrivato a tal segno*. §. τοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν, il lui étoit venu dans l'esprit, *gli era caduto in pensiero*.

Ἐρχόμενος, η, ον. μετ. venant, qui vient, *vegnente, che viene*. §. τὴν ἐρχομένην κυριακήν, le dimanche en suivant, *la domenica seguente*. §. εἰς τὸ ἐρχόμενον, désormais, dorénavant, *d'ora innanzi*.

Ἐρχομός, ὁ. venue, *venuta*.

Ἐρωδιός, ὁ. héron, *airone*.

Ἐρωμένη, ἡ. maîtresse, *amante, druda, innamorata*.

Ἔρωτας, ὁ. amour, *amore, cupido*. §. παραδίδομαι εἰς ἔρωτα, s'amouracher, *innamorarsi*.

Ἐρωτηθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été démandé, qui a été interrogé, *colui ò colei ch' è stato dimandato, interrogato*.

Ἐρώτημα, τό. dèmande, inrer-

interrogation, *dimanda*, *interrogazione*.

Ἐρωτηματικός, ή, όν. ἐπίθ. interrogatif, ive. *interrogativo*, *va*.

Ἐρωτηματικῶς, ἐπίρ. par interrogation, par demandes, *interrogativamente*.

Ἐρωτημένος, η, ον. μετ. interrogé, ée. *interrogato*. *ta*.

Ἐρωτήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a interrogé, qui a demandé, *colui o colei che ha interrogato*, *che ha dimandato*.

Ἐρώτησις, οὐσ. interrogation, demande, *dimanda*, *interrogazione*.

Ἐρωτητής, οὐσ. celui qui interroge, *colui che interroga*.

Ἐρωτικός, ή, όν. ἐπίθ. amoureux, euse. érotique, *amoroso*, *sa*. *amatorio*, *ia*.

Ἐρωτικά, ἐπίρ. amoureusement, *amorosamente*.

Ἐρωτικώτατος, ἐπίθ. très amoureux, euse. *amorosissimo*, *amantissimo*.

Ἐρωτομανία, οὐσ. érotomanie, *delirio amoroso*.

Ἐρωτῶσα, μετ. θηλ. celle qui interroge, *colei che interroga*.

Ἐρωτῶ, P'. interroger, demander, *interrogare*, *dimandare*.

Ἐρωτῶν, μετ. ἐρ. celui qui interroge, *interrogante*.

Ἐσεῖς, Ἀντων. πληθ. vous, *voi*.

Ἐ[illegible]άζω. P'. amasser, accumuler, *ammassare*, *accumulare*. §. ἐσοδιάζω, συνάζω τὰ εἰσοδήματα, faire la recette des denrées, *riscuotere le rendite*.

Ἐσοδιαστής, οὐσ. celui qui amasse, *colui che accumula*.

Ἐσπέρα, οὐσ. soir, *sera*. §. καλὴ ἑσπέρα, bon soir, je vous souhaite le bon soir, *buona sera*.

Ἐσπερινός, οὐσ. vèpres, *il vespero*.

Ἔσπερος, τὸ ἄστρον τῆς Ἀφροδίτης ὅπου φαίνεται ὅταν ἀρχινᾷ νὰ βραδυάσῃ, l'étoile du soir, *espero*.

Ἐστιατήριον, οὐσ. salle à manger, *sala da mangiare*.

Ἔσω, τρος. τοῦ ῥήματ. εἰμί, soit, à la bonne heure, *sia*.

Ἔσωντας, συνδ. vu que, puisque, *stante che*. §. ἔσωντας νὰ, ἔσωντας ὅπου, ἔσωντας καὶ, vuque, attendu que, *atteso che*, *avvegnachè*. §. ἔσωντας ἔτζι, ainsi étant, s'il est ainsi, *ciò essendo*, *così essendo*, *se così è*.

Ἐσύ, Ἀντων. tu, *tu*.

Ἐσχατόγηρος, οὐσ. décrepit, *decrepito*.

Ἐσχατιά, οὐσ. extrêmité, *estremità*.

Ἔσχατος, ἐπίθ. extrême, dernier, re, *estremo*, *ma*. *ultimo*, *ma*. §. εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, il est à l'extremité, *egli è agli estremi*.

Ἔσω, ἐπίρ. dedans, *dentro*, *entro*.

Ἔσωθεν, ἐπίθ. de dedans, *di dentro*. §. τὸ ἔσωθεν μέρος, l'intérieur, *l'interiore*, *l'interno*.

Ἐσωτάνι, οὐσ. ἴδε Ἐσώτανον.

Ἐσωτανιάζω, P'. doubler, *foderare*.

Ἐσωτανιασμένος, η, ον. μετ. doublé, ée. *foderato*, *ta*.

Ἐσώτανον, οὐσ. doublure, *fodera*.

Ἐσωτερικός, ή, όν. ἐπίθ. intériteur, re, interne, intestin, ne, *interno*, *na*. *interiore*, *intestino*, *na*.

Ἐσωτερικῶς, ἐπίρ. intérieurement, *interiormente*.

Ἐσώφαγος, οὐσ. esophage, *esofago*.

Ἐσωφόρι, οὐσ. cotillon, jupe, *sottana*.

Ἐτάζων, μετ. ἐρ. scrutateur, *scrutatore*. §. ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, Dieu est le scrutateur des cœurs, *Iddio è lo scrutatore de' cuori*.

Ἐτιά, οὐσ. saule, *salice*, *salcio*, *salce*.

Ἑταῖρος, α, ον. ἐπίθ. compagnon, *compagno*. §. ἑταίρα, πόρνη, παλλακίς, concubine, *concubina*, *druda*.

Ἑταιρεία, οὐσ. compagnie, société, *compagnia*, *società*.

Ἑτερογενής, ἐπίθ. hétérogéne, *eterogeneo*, *ea*.

Ἑτεροδοξία, οὐσ. hétérodoxie, *eterodossia*.

Ἑτερόδοξος, ἐπίθ. hétérodoxe, *eterodosso*. δοξω.

Ἑτερόκλιτος, ἐπίθ. hétéroclite, *eteroclito*.

Ἑτερομήκης, ἐπίθ. barlong, gue, *bislungo*, *ga*.

Ἕτερος, α, ον. ἐπίθ. autre, *altri*, *altro*, *ra*.

Εξωτοκριτος. Εσχαρα. ... Ετεροδιδασκαλος.
Εσφαλμ... Ετεροφρων.

Εφζαλμιδι.

Ε'τζι, ἐπίῤ. ainsi, *così*. §. κὴ ἔτζι, eh bien? & puis? *eh bene? e poi?* §. κὴ ἔτζι τί σοὶ εἶπεν, eh bien, que vous-a-t-il dit, *eh bene, che vi ha egli detto?* §. ἔτζι κὴ ἔτζι, là là, *così così*. §. ἔτζι εἶναι, c'est ainsi, *così è, così va*. §. ἔτζι νάχω καλὸν, ainsi dieu me soit en aide, *se Dio mi salvi*.

Ε'τήσιος, ἐπίθ. annuel, le. *annuale*. §. ἐτήσιος ἄνεμος, etésies, *eterie*.

Ε'τησίως, ἐπίῤ. annuellement, *annualmente*.

Ε'τι, ἐπίῤ. encore, même, *ancora, eziandio, anche*.

Ε'τιά, ἰδὲ Ἐτέα.

Ε'τοιμα, ἐπίῤ. promtement, *prontamente*.

Ε'τοιμάζουσα, μετ. θηλ. celle qui prépare, *colei che prepara*.

Ε'τοιμάζων, μετ. ἀρ. celui qui prépare, *colui che prepara*.

Ε'τοιμάζω, P'. apprêter, préparer, *preparare, apparecchiare*. §. ἑτοιμάζομαι, s'ajuster, se mettre en ordre, *prepararsi, disporsi*.

Ε'τοιμασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été préparé, *colui ἢ colei ch'è stato preparato*.

Ε'τοιμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a apprêté, qui a preparé, *colui ἢ colei che ha apparecchiato, che ha preparato*.

Ε'τοιμασία, οὐσ. apprêt, préparation, *apparecchio, preparazione*.

Ε'τοίμασμα, οὐσ. l'action de préparer, *il preparare, apparecchiamento, preparamento*.

Ε'τοιμασμένα, ἐπίῤ. en ordre, *in ordine*.

Ε'τοιμασμένος, η, ον. μετ. preparé, ée. *preparato, ta. apparecchiato, ta*.

Ε'τοιμαστὴς, οὐσ. celui qui prépare, *colui che prepara*.

Ε'τοιμαστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de préparation, *di preparazione*.

Ε'τοιμαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut préparer, *che si può preparare*.

Ε'τοιμόγεννος, ἐπίθ. qui est prête à accoucher, *ch'è pronta, vicina a partorire*.

Ε'τοιμολογία, οὐσ. promptitude à répondre, facilité, à répondre, *prontezza, facilità di rispondere*.

Ε'τοιμόλογος, ἐπίθ. qui a une grande facilité à répondre, *colui che ha gran facilità a rispondere*.

Ε'τοιμος, η, ον. ἐπίθ. prêt, ete. prompt, te. *pronto, ta. apparecchiato, ta*.

Ε'τοιμόστομος, ἰδὲ Ἑτοιμόλογος.

Ε'τοιμότης, οὐσ. prestesse, promptitude, *prestezza, prontezza*.

Ε'τοιμότατος, η, ον. ἐπίθ. très-prêt, te. *prontissimo, ma*.

Ε'τοιμότερος, ἐπίθ. plus prêt, te. *più pronto, ta*.

Ε'τος, οὐσ. an, *anno*. §. τὸ νέον ἔτος, ἡ πρωτοχρονιά, le jour de l'an, le nouvel an, *il primo dell'anno, il dì dell'anno, l'anno nuovo*. §. ἔτος καρποφόρον, bonne année, *buona annata*. §. κατὰ τὸ παλαιὸν ἔτος, selon le vieux style, *secondo il vecchio-stile*. §. ἔτος σωτήριον, ans du Seigneur, *anni Domini*. §. πολλὰ τὰ ἔτη, τρόπος τοῦ εὔχεσθαι κὴ χαιρετᾶν, plusieurs années, *molti anni*. ἄχρηστα δὲ, κὴ αὐτὶ τούτων πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τινὰς ἄλλην φράσιν.

Ε'τοῦτος, η, ον. Ἀττικ. celui-ci, celle-ci, *questo, questa*.

Ε'τυμολογία, οὐσ. étymologie, *etimologia*.

Ε'τυμολογικὸν, οὐσ. étymologique, *etimologico*.

Ε'τυμολογιστὴς, οὐσ. etymologiste, *etimologista*.

Ε'τυμολογιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. dont on peut faire l'etymologie, *di cui si può far l'etimologia*.

Ε'τυμολογῶ, P'. faire l'étymologie, *far l'etimologia*.

Ε'τυμολογῶν, μετ. etymologiste, *etimologista*.

Εὐαγγελίζω, P'. évangeliser, *evangelizzare*.

Εὐαγγελίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui évangelise, *colui ἢ colei che evangelizza, evangelizzante*.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. évangélique, *evangelico*.

Εὐαγγελικῶς, ἐπίῤ. évangéliquement, *evangelicamente*.

Εὐαγγέλιον, οὐσ. évangile, *evangelo, vangelio*.

Εὐαγγέλισμα, οὐσ. l'action d'annoncer, l'*annunziare*.

Εὐαγ-

Ευαγυρος. Εὐαγγελισμός.

Εὐαγγελιδείς, εῖσα. δεύ. μετ. qui a été annoncé. ée. ch' è stato annunziato, ta.

Εὐαγγελισμένος, η, ον. μετ. annoncé, ée. annunziato, ta.

Εὐαγγελισμός, ὑσ. annonciation, annunziazione.

Εὐαγγελιστής, ὑσ. évangeliste, evangelista.

Εὐαρέσκεια, ὑσ. complaisance, compiacenza.

Εὐαρεσηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été satisfait, colui ò colei ch'è stato contento, compiaciuto.

Εὐαρεσήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a plu, colui ò colei che ha piaciuto.

Εὐάρεστος, η, ον. ἐπίθ. agréable, aggradevole. §. εὐάρεστος, complaisant, te. compiacente. §. εὐάρεστος, ἀγαπητός, aimable, amabile.

Εὐαρεστότης, ὑσ. amabilité, amabilità.

Εὐαρεσούμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se plait, qui se contente, colui ò colei che si contenta.

Εὐαρέστως, ἐπίρ. agréablement, dilettevolmente, soavemente. §. εὐαρέστως δέχομαι, agréer, gradire.

Εὐαρεσῶ, P. ἀρέσκω, agréer, andar a genio, piacere. §. εὐαρεσῶ, complaire, compiacere. §. εὐαρεσοῦμαι, se complaire, compiacersi.

Εὐαρεσῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui complait, complaisant, satisfaisant, colui ò colei che compiace, compiacente.

Εὐγάζω, P. ôter, levare, tor via. §. εὐγάζω ἔξω, faire sortir, chasser, far sortire, discacciare. §. σὲ παρακαλῶ εὔγαλέ του αὐτὴν τὴν γνώμην ἀπὸ τὸ κεφάλι, je vous prie arrachez lui, ou otez lui cette opinion de la tête, vi prego, levategli quest'opinione dal capo. §. ἕνας διάβολος εὐγάνει τὸν ἄλλον, un clou chasse l'autre, un chiodo caccia l'altro. §. εὔγαλε τὸ ὑποκάμισόν του καὶ ἐπλαγίασε, il a quitté sa chemise, & se coucha, si è levato la camicia, e si coricò. §. εὐγάζω αἷμα, saigner, phlebotomiser, cavar sangue. §. εὐγάζω γλῶσσαν, parler, répondre effrontément, parlar, o rispondere sfacciatamente. §. εὐγάζω τὴν γλῶσσαν, καὶ δείχνω τὴν γλῶσσαν, montrer la langue, mostrar la lingua, far veder la lingua. §. εὐγάζω τὴν γλῶσσαν, τὴν ξερριζώνω, arracher la langue, strappar la lingua di bocca. §. εὐγάζω δόντια, pousser de dents, commencer à sortir des dents, spuntar i denti. §. εὐγάζω τὰ δόντια, ἤγουν τὰ ξερριζώνω, arracher les dents, cavar i denti. §. δεὺ τὸ εὔγαλε ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ τὸ ἤκουσε, il ne l'a pas forgé, mais il a entendu, non l'ha inventato, non l'ha cavato di testa, ma l'ha sentito. §. εὐγάζω λόγον, faire courir un bruit, far correr voce, spargere voce. §. εὐγάζω τὴν μύξαν, se moucher, soffiarsi il naso. §. εὐγάζω ὄνομα, nommer, nominare. πῶς τὸν εὔγαλαν, comment l'a-t-on nommé? quel nom lui a-t-on donné? come l'hanno chiamato? che nome gli hanno dato? §. εὐγάνω τὸ ψωμί μου, gagner son pain, sa nourriture, cavar il guadagnare il suo pane, il suo mantenimento. §. μοῦ εὔγαλαν πῶς... on m'a accusé de. m'hanno imputato...

Εὐγαίνω, P. sortir, sortire, uscire. §. εὐγαίνοντας, sortant, sortendo. §. μόρα εὔγηκε, il ne fait que sortir, appena egli è sortito. §. τὸ ἰατρικὸν ὁποῦ ἐπῆρε τὸν ἔκαμε νὰ εὔγῃ πέντε φοραῖς, ἤγουν τὸν ἐκίνησε πέντε χέσμα, le remede qu'il a pris, l'a fait aller cinq fois, il rimedio che ha preso, l'ha fatto andare dal corpo cinque volte. §. εὔγηκε παστρικός, il est sorti sans tache, è sortito netto. §. εὔγηκε λόγος, il court un bruit, corre voce. §. εὐγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦ μου, perdre la tête, perdere la testa, uscir fuori di cervello. §. εὔγα ἀπ' ὀμπρός μου, leve toi de devant, otez-vous devant moi,

moi, *levati dinanzi*, *sorti dalla mia presenza*. §. ἀρχηνᾷ νὰ ἐβγαίνει ὁ ἥλιος, le soleil commence à lever, *il sole comincia a spuntare*.

Εὔγαλμα, ὑσ. l'action d'ôter, *il levare*, *il tor via*. §. εὔγαλμα, l'action de faire sortir, *il far sortire*.

Εὐγαλμένος, η, ον. μετ. ôté, ée. *levato*, *ta*: *tolto*, *ta*. *via*. §. ἐβγαλμένος, sorti, ie. *sortito*, *ta*. *uscito*, *ta*.

Εὐγάλσιμον, ἰδὲ Εὔγαλμα.

Εὐγένεια, ὑσ. noblesse, *nobiltà*.

Εὐγενέστατος, η, ον. ἐπίθ. très noble, *nobilissimo*, *ma*. §. ἐὐγενέστατος τοῖς τρόποις, très-civil, le très-poli, ie. *civilissimo*, *ma*.

Εὐγενὴς, ἐπίθ. noble, gentil homme, *nobile*, *gentiluomo*.

Εὐγενίζω, Ρ. anoblir, ennoblir, *nobilitare*. §. εὐγενίζω, στολίζω, εὐπρεπίζω, embellir, rendre gentil, *aggentilire*, *allindare*.

Εὐγενικὰ, ἐπίῤ. noblement, *nobilmente*.

Εὐγενικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. noble, gentil, le. *nobile*, *gentile*. §. εὐγενικὸς τοῖς τρόποις, civil, *civile*. §. εὐγενικὸς κόσμος, beau monde, *gente colta*.

Εὐγενικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-civil, le. très-gentil, le. *civilissimo*, *ma*. *gentilissimo*, *ma*.

Εὐγενιστὰς, στοῦ. μετ. celui ou celle qui a ennobli, *colui o colei che ha nobilitato*.

Εὐγένισμα, ὑσ. anoblissement, *innobilitare*, *annobilire*.

Εὐγενισμένος, η, ον. μετ. ennobli, ie. anobli, ie. *nobilitato*, *ta*.

Εὐγλωττία, ὑσ. éloquence, *eloquenza*. §. μὲ εὐγλωττίαν, avec eloquence, *con eloquenza*, *facondamente*, *eloquentemente*.

Εὔγλωττος, ἐπίθ. éloquent, *eloquente*, *facondo*, *da*.

Εὐγλωττότατα, ἐπίῤ. très-éloquement, *eloquentissimamente*.

Εὐγλωττότατος, ἐπίθ. très-éloquent, te. *eloquentissimo*, *ma*. *facondissimo*.

Εὐγνωμοσύνη, ὑσ. réconnoissance, gratitude, *riconoscenza*, *gratitudine*.

Εὐγνώμων, ἐπίθ. réconnoissant, te. *riconoscente*. §. εὐγνώμων ἀναγνώστης, ἀκροατὴς, lecteur, auditeur bénévole, *lettore*, *auditore benevolo*.

Εὐδαιμονία, ὑσ. bonheur, félicité, *felicità*.

Εὐδαίμων, ἐπίθ. bienheureux, euse. *beato*, *ta*. *felice*.

Εὐδία, ὑσ. bonace, *bonaccia di mare*.

Εὐδιάζω, Ρ. bonacer, *bonacciare*.

Εὐδιάθετος, η, ον. ἐπίθ. dispos, agile, *snello*.

Εὐδιάλλακτος, ἐπίθ. reconciliable, *riconciliabile*, *conciliabile*.

Εὐδοκία, ὑσ. complaisance, *compiacenza*, *diletto*.

Εὐδοξία, ὑσ. célebrité, *celebrità*.

Εὐεξία, ὑσ. bonne constitution, *buona complessione*.

Εὐεργεσία, ὑσ. bénéfice bienfaisance, *beneficio*, *beneficenza*.

Εὐεργετηθεὶς, θεῖσα. θέν. μετ. qui a reçu des bienfaits, *ch' è stato beneficato*, *ta*.

Εὐεργέτημα, ὑσ. bienfait, *benefizio*, *favore*.

Εὐεργετημένος, η, ον. μετ. qui a reçu des bienfaits, des faveurs, *beneficato*, *ta*. *favorito*. *ta*.

Εὐεργετήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait du bien à quelqu'un, *colui o colei che ha beneficato*.

Εὐεργέτης, ὑσ. bienfaicteur, trice. *benefattore*, *trice*.

Εὐεργετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. bienfaisant, te. *benefico*, *ca*.

Εὐεργετικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bienfaisant, te. *beneficentissimo*, *ma*.

Εὐεργέτρια, ὑσ. bienfaictrice, *benefattrice*.

Εὐεργετῶ, Ρ. faire du bien à quelqu'un, *far del bene a qualcuno*, *beneficare*.

Εὐεργετῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui fait du bien à quelqu'un, *colui o colei che benefica*.

Εὐήθης, ἐπίθ. benêt, *semplice*, *allocco*. §. εὐήθης καὶ ὁ ἥμερος, καταδεκτικὸς, προσήγορος, doux, affable, *blando*, *affabile*.

Digitized by Google

Εὐηχῶ, P. retentir, ecchieggiare.

Εὐηχῶν, μετ. retentissant, te. ecchieggiante.

Εὐθηνά, ἐπίρ. à bon marché, a buon mercato.

Εὐθήνια, ὑσ. bon marché, buon mercato.

Εὐθηνός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui n'est point cher, qui est à bon marché, ch'è di buon mercato, che non è caro.

Εὐθυμία, ὑσ. enjouement, gaieté, giocondità, gaiezza, gioia, allegrezza, diletto.

Εὔθυμος, ἐπίθ. enjoué, ée. gai, ie. gaillard, de. giocondo, da. gajo, ja. lieto, ta.

Εὐθυμῶ, P. se réjouir, passer son temps agréablement, rallegrarsi, diportarsi, divertirsi, ricrearsi.

Εὐθύς, εῖα, θύ. ἐπίθ. direct, te. droit, te. diretto, diritto, dritto, ta. §. εὐθύς, δίκαιος, droit, te. dritto, ta. giusto, ta. §. κατ' εὐθεῖαν, directement, direttamente, a dirittura.

Εὐθύς, ἐπίρ. aussitôt, subito. §. εὐθύς ὁποῦ εἶπεν, εὐθύς τὸ ἔγινε, aussitôt dit, aussitôt fait, detto fatto. §. εὐθύς, παρευθύς, εἰς αὐτὴν τὴν συγμήν, sur le champ, immantinente. §. εὐθύς ὁποῦ, dès que, tosto che. §. τώρα εὐθύς, tout à cette heure, tout-à l'heure, or ora, fra poco. §. εὐθύς εὐθύς, tantôt, orora.

Εὐθύτης, ὑσ. droiture, rettitudine.

Εὔκαιρα, ἐπίθ. commodement, à loisir, comodamente, con comodo. §. εὔκαιρα, ματαίως, en vain, indarno.

Εὐκαιρία, ὑσ. commodité, comodità. §. εὐκαιρία, opportunité, occasion, loisir, bon moment, opportunità, occasione, momento favorevole. §. θέλει τὸ κάμω μὲ εὐκαιρίαν, je le ferai à mon aise, lo farò a mio comodo. §. μὲ εὐκαιρίαν, à loisir, à sa commodité, sans se presser, a bell'agio, a suo agio, con suo comodo. §. δὲν ἔχω εὐκαιρίαν, n'avoir pas le loisir, non aver agio.

Εὐκαιρολογία, εὐκαιρολόγος, ἰδὲ Ματαιολογία κὶ τὰ λοιπά.

Εὔκαιρος, ἐπίθ. commode, comodo, da, §. εὔκαιρος, μάταιος, vain, ne. vano, na. §. εὔκαιρος ἀδειανός, vide, vuoto, ta.

Εὐκαίρωμα, ὐσ. l'action de vider, évacuation, votamento, evacuazione.

Εὐκαιρωμένος, η, ον. μετ. vidé, ée. votato, ta.

Εὐκαιρώνω, P. vider, évacuer, votare, evacuare.

Εὔκαμπτος, η, ον. ἐπίθ. souple, pieghevole.

Εὐκαίρως, ἐπίρ. à propos, a proposito, §. ὁμιλῶ εὐκαίρως, parler à propos, parlar a proposito.

Εὐκατάκριτος, ἐπίθ. critiquable, che si può criticare.

Εὐκατάληπτος, ἐπίθ. compréhensible, comprensibile.

Εὐκαταφρόνητος, ἐπίθ. méprisable, dispregevole.

Εὐκινησία, ὑσ. mobilité, agilité, mobilità, agilità.

Εὐκίνητος, ἐπίθ. agile, agile.

Εὔκλεια, ὑσ. célébrité, celebrità.

Εὐκλεής, ἐπίθ. célèbre, celebre.

Εὐκλεῶς, ἐπίρ. avec célébrité, con celebrità.

Εὔκολα, ἐπίρ. aisément, facilement, facilmente, agevolmente.

Εὐκολαίνω, P. faciliter, rendre facile, facilitare.

Εὐκολυμένος, η, ον. μετ. facilité, ée. facilitato, ta.

Εὐκολία, ὑσ. facilité, facilità.

Εὐκολογνώριστος, ἐπίθ. connoissable, reconnoissable, conoscibile, riconoscibile.

Εὐκολογρύκητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on peut aisement entendre, che si può facilmente intendere.

Εὐκολόβραστος, η, ον. ἐπίθ. de facile cuisson, de bonne cuisson, cottojo, ja.

Εὐκολογύριστος, ἐπίθ. roulant, te. agevole a girare.

Εὐκολοδιάβαστος, ἐπίθ. lisible, leggibile.

Εὐκολοδιόρθωτος, ἐπίθ. accommodable, accomodabile, che si può accomodare. §. εὐκολοδιόρθωτος, corrigible, qu'on peut aisement corriger, emendabile, emendevole.

Eu-

Εὐκολοκατάληπτος, ἐπίθ. compréhensible, qu'on peut comprendre, *comprensibile*, *che facilmente si comprende*.

Εὐκολοκίνητος, ἐπίθ. mobile, *mobile*.

Εὐκολοκύλιστος, ἐπίθ. roulant, te. *facile a rotolare*.

Εὐκολομάθητος, ἐπίθ. ὁποῦ εὔκολα μανθάνεται, qu'on peut aisément apprendre, propre à être appris, *apprendevole*, *che si può facilmente imparare*. §. εὐκολομάθητος, ὅστις εὔκολα μανθάνει, εὔκολα ἠμπορεῖ νὰ διδαχθῇ, disciplinable, *ammaestrevole*. §. εὐκολομάθητος, ὁποῦ ἔχει εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ, qui apprend facilement, *apprensivo*.

Εὐκολόπιαστος, ἐπίθ. prénable, qu'on peut aisément prendre, *che si può facilmente prendere*, *prendibile*.

Εὐκολοπίστευτος, η, ον. ἐπίθ. croyable, qu'on peut facilement croire, *credibile*, *che si può facilmente credere*.

Εὐκολοπιστία, ἡ. ὁσ. crédulité, *credulità*.

Εὐκολόπιστος, ἐπίθ. crédule, *credulo*, *la*.

Εὐκολοπλάνητος, ἐπίθ. dupe, *corrivo*, *va*. *merlotto*.

Εὔκολος, η, ον. ἐπίθ. aisé, ée. facile, *agevole*, *facile*.

Εὐκολοσάλευτος, η, ον. ἐπίθ. mobile, qu'on peut aisément mouvoir, *mobile*, *che si può facilmente muovere*.

Εὐκολοσίαστος, ἐπίθ. accommodable, *accomodabile*.

Εὐκολοσύντυχος, ἐπίθ. accéssible, de facile accès, *di facile accesso*, *accessibile*, *trattabile*.

Εὐκολοσυμφώνητος, η. ον. ἐπίθ. accommodable, *che si può accomodare*.

Εὐκολοτζάκιστος, η, ον. ἐπίθ. cassant, te. fragile, frêle, *fragile*, *frale*. §. τὸ εὐκολοτζάκιστον, fragilité, *fragilità*.

Εὐκολώνας, νασα, μετ. celui ou celle qui a facilité, *colui o colei che ha agevolato*, *che ha facilitato*.

Εὐκολωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été aplani, qui a été facilité, *colui o colei ch' è stato facilitato*, *agevolato*.

Εὐκολώνω, P'. faciliter, aplanir, rendre facile, *facilitare*, *agevolare*.

Εὐκολώνων, νουσα. μετ. celui ou celle qui facilite, *colui o colei che facilita*.

Εὐκολώτατα, ἐπίρ. très-facilement, *facilissimamente*.

Εὐκολώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-facile, très-aisé, ée. *facilissimo*, *ma*.

Εὐκολώτερα, ἐπίρ. plus facilement, plus aisement, *più facilmente*.

Εὐκολώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus facile, plus aisé, ée. *più facile*.

Εὐκοσμία, ἡ. ὁσ. décence, *decenza*, *decoro*.

Εὔκοσμος, ἐπίθ. décent, te. *decente*, *decevole*.

Εὐκόσμως, ἐπίρ. décemment, *decentemente*, *con decoro*.

Εὐκρασία, ἡ. ὁσ. bonne complexion, constitution, *buona complessione*. §. εὐκρασία τοῦ ἀέρος, température, *temperatura*.

Εὔκρατος, η, ον. ἐπίθ. robuste, de bonne constitution, *robusto*, *ta*, *di buona complessione*.

Εὐκτήριος, ἐπίθ. εὐκτήριος οἶκος, oratoire, *oratorio*, *cappella*.

Εὐκτικὸς, ἐπίθ. εὐκτικὴ ἔγκλισις, optatif, *ottativo*.

Εὐλάβεια, ἡ. ὁσ. dévotion, vénération, révérence, *devozione*, *venerazione*, *riverenza*. §. εὐλάβεια, σέβας, respect, *rispetto*. §. μὲ εὐλάβειαν, respectueusement, *rispettosamente*.

Εὐλαβὴς, ἐπίθ. dévot, te. *devoto*, *ta*. §. εὐλαβὴς, ὁποῦ φέρει σέβας, respectueux, euse. *rispettoso*, *sa*.

Εὐλαβέστατος, ἐπίθ. vénérable, *venerando*. §. εὐλαβέστατος δοῦλος, très-devoué, *devotissimo*.

Εὐλαβητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. respectueux, euse. *rispettoso*, *sa*.

Εὐλαβοῦμαι, P'. révérer, respecter, vénérer, *venerare*, *rispettare*, *riverire*. §. τὸν ἐτίμησα πάντοτε καὶ τὸν εὐλαβήθηκα, je l'ai toujours honoré & respecté, *l'ho sempre onorato e rispettato*.

Eu-

Εὐλαβῶς, ἐπίρ. respectueusement, *riverentemente, rispettosamente.*

Εὔλαλος, η, ον. ἐπίθ. sonore, résonnant, te. *sonoro, ra.*

Εὐλογηθεὶς, ᾶσα. Θεύ. μετ, celui ou celle qui a été beni, *colui ò colei ch'è stato benedetto.*

Εὐλόγημα, ὁσ. l'action de bénir, *il benedire.*

Εὐλογημένα, ἐπίρ. avec bénediction, *con benedizione.*

Εὐλογημένος, η, ον. μετ. béni, ie. *benedetto, ta.* §. ἄρτος εὐλογημένος, pain benit, *pane benedetto.* §. δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, venez les biens-aimés de mon pére, *venite prediletti del padre mio.*

Εὐλογήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a béni, *colui ò colei che ha benedetto.*

Εὐλόγησις, ουσ. bénediction, *benedizione.*

Εὐλογητάριον, ὁσ. benédictionnaire, *benedizionario.*

Εὐλογητὴς, ὁσ. celui qui bénit, *colui che benedice.*

Εὐλογητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de bénédiction, *di benedizione.*

Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. béni, ie. *benedetto, ta.*

Εὐλογία, ὁσ. bénédiction, *benedizione.* §. εὐλογία τῆς τραπέζης, bénédicite, *benedicite.* §. εὐλογία, εὐλογημένος ἄρτος, pain bénit, *pane benedetto.*

Εὐλογιὰ, ὁσ. petite vérole, *vajuolo.* §. τὰ σημάδια τῆς εὐλογιᾶς, creux, marque de la petite vérole, *buttero.* εἶναι ὅλος χαλασμένος ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, il a le visage tout cousu, *ha il volto tarlato dal vajuolo.*

Εὐλογιάρης, ἐπίθ. picoté, gâté, ée. de la petite vérole, *butterato, ta. butteroso, sa.*

Εὔλογος, η, ον. ἐπίθ. raisonnable, *ragionevole.* §. εὑρίσκω εὔλογον, trouver ben, *trovare buono.*

Εὐλογῶ, Pʳ. bénir, *benedire.* §. εὐλογῶ τοὺς νεονύμφους, τὸ συνοικέσιον, célébrer un mariage, *celebrare un matrimonio.*

Εὐλογῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui bénit, *colui ò colei che benedice.*

Εὐλογοφανὴς, ἐπίθ. probable, vraisemblable, *probabile, apparente.*

Εὐμαθὴς, ἐπίθ. qui apprend facilement, *apprensivo, che facilmente impara.*

Εὐμάθητος, ἐπίθ. propre à être appris, *apprendevole.*

Εὐμένεια, ουσ. bienveillance, bénignité, clemence, *benevolenza, benignità, clemenza.*

Εὐμενὴς, ἐπίθ. bienveillant, te. bénin, gne. clement, te. *benigno, na. benevolo, la. affettuoso, sa. clemente.*

Εὐμετάβλητος, η, ον. ἐπίθ. changeant, te. *cangiante.*

Εὐμετάδοτος, ἐπίθ. communicatif, ive. *comunicativo, va.*

Εὐμεταχείριστος, ἐπίθ. accomodant, te. *trattabile, compiacevole.*

Εὔμορφα, ἐπίρ. joliment, *leggiadramente, pulito.*

Εὐμορφαίνω, Pʳ. embellir, *abbellire.* §. εὐμορφαίνω, γίνομαι εὔμορφος, s'embellir, devenir beau, *diventar bello.*

Εὐμορφαίνων, μετ. ἀρ. qui embellit, *che abbellisce, abbellitore.* §. εὐμορφαίνων, ὁποῦ γίνεται εὔμορφος, qui s'embellit, qui se fait beau, *che si fa bello.*

Εὐμορφία, ἁς. beauté, *bellezza.*

Εὐμορφίζω, Pʳ. embellir, *abbelire, aggentilire.*

Εὐμορφίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a embelli, *colui ò colei che ha abbellito.* §. εὐμορφίσας, ὅσις ἔγινεν εὔμορφος, celui ou celle qui est devenu beau, *colui ò colei ch'è divenuto bello.*

Εὐμόρφισμα, ουσ. embellissement, *abbellimento.*

Εὐμορφισμένος, η, ον. μετ. embelli, ie. *abbellito, ta.*

Εὔμορφος, η, ον. ἐπίθ. beau, belle, *bello, la.* §. εὔμορφος ἄνθρωπος, un bel homme, *un bell'uomo.*

Εὐμορφότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, trés-belle, *bellissimo, ma.*

Εὐμορφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau, plus belle, *più bello, la.*

Εὐμορφούτζικος, η, ον. ἐπίθ.

πίθ. bellot, te. joliet, bellino, na.

Εὔνοια, ὑσιας. bénignité, bienveillance, affection, faveur, benignità, benevolenza, affezione, favore. §. εἶμαι εἰς τὴν εὔνοιαν τινός, ἢ χαίρομαι τὴν εὔνοιαν τινός, être en grace auprès de quelqu'un, être dans les bonnes graces, avoir les bonnes graces de quelqu'un, essere in grazia appresso qualchedun no, essere nelle buone grazie, aver le buone grazie di qualchedun o.

Εὐνοικός, ἡ, όν. ἐπίθ. bienveillant, te. bénin, gne, affectueux, euse. favorable, benigno, na. benevolo, la. affettuoso, sa. favorevole.

Εὐνοϊκῶς, ἐπίρ. bénignement, affectueusement, favorablement, benignamente, affettuosamente, favorevolmente. §. εὐνοϊκῶς κεῖμαι πρός τινα, affectionner, portar affetto, voler bene.

Εὐνοϊκώτατα, ἐπίρ. très-bénignement, très-affectueusement, benignissimamente, affettuosissimamente.

Εὐνοϊκώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-bienveillant, te. très-affectueux, euse. affettuosissimo, ma.

Εὐνουχίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a châtré, colui ἢ colei che ha castrato.

Εὐνούχισμα, ους. castration, castratura.

Εὐνουχισμένος, η, ον. μετ. châtré, ée. castrato, ta.

Εὐνουχίζω, Ρ'. châtrer, castrare.

Εὐνουχίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui châtre, colui ἢ colei che castra.

Εὐνοῦχος, ὑσιας. eunuque, eunuco.

Εὐόδιον, ὡς τὸ, κατ' εὐόδιον, à bon port, a buon porto.

Εὐοδῶ, ἴδε Κατευοδῶ.

Εὐπατόριον, ους. φυτὸν, eupatoire, eupatorio, erba giulia.

Εὐπείθεια, ους. docilité, docilità.

Εὐπειθής, ἐπίθ. docile, docile.

Εὐποιΐα, ὑσ. bénéficence, beneficenza.

Εὐπειθῶς, ἐπίρ. avec docilité, con docilità.

Εὐπορία, ὑσ. affluence, affluenza, copia. §. εὐπορία, πλοῦτος, opulence, opulenza.

Εὔπορος, η, ον. ἐπίθ. copieux, euse. copioso. sa. abbondante. §. εὔπορος, πλούσιος, opulent, te. opulento, agiato, ta. doviziosa, sa.

Εὐπορῶ, Ρ'. abonder, abbondare, esser ricco.

Εὐπρέπεια, ὑσ. bienséance, décence, convenienza, decenza, decoro.

Εὐπρεπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-décent, te. decentissimo, ma. decorosissimo, ma.

Εὐπρεπής, ἐπίθ. bienséant, te. decent, te. decente, convenevole decoroso, sa. dicevole.

Εὐπρεπίζω, Ρ'. parer, orner, ornare, abbellire, decorare.

Εὐπρεπίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui pare, qui orne, colui ἢ colei che orna, che abbellisce, che decora.

Εὐπρεπίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a paré, qui a orné, colui ἢ colei che ha ornato, che ha decorato.

Εὐπρεπισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été paré, qui a été orné, colui ἢ colei ch' è stato ornato, e stato decorato.

Εὐπρέπισμα, ὑσ. parure, ornement, ornamento.

Εὐπρεπισμένος, η, ον. μετ. orné, ée. ornato, ta.

Εὐπροσηγορία, ὑσ. affabilité, courtoisie, affabilità, cortesia.

Εὐπροσήγορος, ἐπίθ. affable, courtois, affabile, trattabile, cortese. §. τὸ εὐπροσήγορον, l'affabilité, affabilità.

Εὐπροσηγόρως, ἐπίρ. affablement, d'une manière affable, affabilmente.

Εὐπρόσδεκτος, η, ον. ἐπίθ. acceptable, accettabile. §. εὐπρόσδεκτος, agréable, accetto, ta. ben visto, ta.

Εὐπρόσιτος, η, ον. ἐπίθ. accessible, accostable, de facile accès, accessibile, di facile accesso. §. εὐπρόσιτος, μεταφ. εὐπροσήγορος, accostable, affable, trattabile, affabile.

Εὐπροφάσιστος, η, ον. ἐπίθ. spécieux, euse. specioso, sa. apparente.

Εὑρεθείς, εῖσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui a été trouvé, colui ἢ colei ch' è stato trovato.
Εὕρημα, ουσ. l'action de trouver, il trovare. §. εὑρήματα, trouvailles, trovato.
Εὑρημένος, η, ον. μετ. trouvé, ée. trovato, ta.
Εὕρεσις, ἑσ. l'action de trouver, il trovare. §. εὕρεσις τῶ Σταυρῦ, l'invention de la S. Croix, l' invenzione della S. Croce.
Εὑρετὴς, ουσ. inventeur, inventore.
Εὑρετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. inventif, ive. inventivo, va.
Εὑρετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut trouver, che si può trovare.
[illegible] Εὕρημα.
Εὑρισκόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se trouve, colui ἢ colei che si trova.
Εὑρίσκω, Ρ'. trouver, trovare. §. εὑρίσκωντας, trouvant, trovando.
Εὑρίσκων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui trouve, colui ἢ colei che trova.
Εὖρος, ὑσ. ἄνεμος, eurus, euro.
Εὐρυχωρία, Ρ'. amplitude, ampleur, ampiezza.
Εὐρύχωρος, η, ον. ἐπίθ. ample, spacieux, euse. ampio, pia. spazioso, sa.
Εὐρυχωρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-ample, ampissimo, ma.
Εὐρυχωρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus ample, più ampio, pia.
Εὐρυχωρόσης, ὑσιασ. ampleur, ampiezza.
Εὐρυχώρως, ἐπίρ. spacieusement, amplement, ampiamente, in luogo spazioso.
Εὑρών, ὗσα, μετ. celui ἢ celle qui a trouvé, colui ἢ colei che ha trovato.
Εὐρώπη, ἑσ. Europe, Europa.
Εὐρωστία, ὑσιασ. vigueur, force, robustezza.
Εὔρωστος, η, ον. ἐπίθ. robuste, robusto, ta.
Εὐσαρκία, ἑσ. corpulence, corpulenza.
Εὔσαρκος, η, ον. ἐπίθ. charnu, ue. gros & gras, corpulento, ta.
Εὐσέβεια, ἑσ. piété, pietà.
Εὐσεβέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-pieux, euse, piissimo, ma.
Εὐσεβῶς, ἐπίρ. pieusement, piamente.
Εὐσπλαγχνία, ουσ. miséricorde, misericordia. §. μὲ εὐσπλαγχνίαν, miséricordieusement, misericordiosamente.
Εὐσπλαγχνίζομαι, Ρ'. avoir de la miséricorde, aver misericordia.
Εὐσπλαγχνιζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a de la miséricorde, colui ἢ colei che ha della misericordia.
Εὐσπλαγχνικά, ἐπίρ. miséricordieusement, misericordiosamente.
Εὐσπλαγχνικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. misericordieux, euse. compatissant, te. misericordioso, sa. compassionevole.
Εὔσπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. miséricordieux, euse. misericordioso, sa.
Εὐσπλαγχνῦμαι, ἴδε Εὐσπλαγχνίζομαι.
Εὐσπλαγχνικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-miséricordieux, euse. misericordiossissimo, ma.
Εὐσταθὴς, ἐπίθ. constant, te. constante.
Εὐστραφὴς, εὔστροφος, ἐπίθ. agile, agile.
Εὐσυνείδητος, ἐπίθ. consciencieux, euse. consciensiato, ta.
Εὐσυνειδότως, ἐπίρ. consciencieusement, in conscienza.
Εὐτάκτημα, ουσ. ordre, arrangement, ordine, buona disposizione.
Εὐτακτημένος, η, ον. ἐπίθ. reglé, ée. regolato, ta.
Εὐτακτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a reglé, qui a mis en ordre, colui ἢ colei che ha ordinato, che ha regolato. §. εὐτακτήσας, ἰδ. celui ἢ celle qui s' est conduit sagement, colui ἢ colei che si è comportato saviamente.
Εὐτακτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut regler, che si può regolare.
Εὔτακτος, ἐπίθ. reglé, ée. regolato, ta.
Εὐτακτῶ, Ρ'. regler, regolare. §. εὐτακτῶ, ἰδ. πολιτεύομαι εὐτάκτως, se conduire sagement, comportarsi saviamente.
Εὐτάκτως, ἐπίθ. réglément, régulièrement, regolarmente. §. εὐτα-

χτως, φρόνιμα, sagement, saviamente.

Εὐταξία, ὑσ. ordonnance, réglement, ordinanza, regolamento. §. ἀ-ταξία, discipline, disciplina.

Εὐταξίας, ὁ. ὑσ. maître des cérémonies, maestro di cerimonie.

Εὐτέλεια, ουσ. bassesse, bassezza. §. εὐτέλεια γένους, bassesse de naissance, ignobilità, bassezza di natali.

Εὐτοκία, ὑσ. fécondité, fecondità.

Εὔτοκος, ἐπίθ. féconde, fecondo, da.

Εὐτοκῶ, P. être féconde, esser feconda.

Εὐτολμία, ὑσ. hardiesse, courage, ardire, coraggio.

Εὔτολμος, ἐπίθ. hardi, ie. courageux, euse. ardito, ta. coraggioso, sa.

Εὐτραπελία, ὑσ. facétie, facezia.

Εὐτράπελος, ἐπίθ. facétieux, euse. faceto, ta.

Εὐτυχέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse. très-fortuné, ée. fortunatissimo, ma. felicissimo, ma.

Εὐτύχημα, ἀρ. l'action d'être heureux, l'essere felice.

Εὐτυχημένος, η, ον. μετ. fortuné, ée. fortunato, ta.

Εὐτυχής, ἐπίθ. heureux, euse. felice, fortunato, ta.

Εὐτυχήσας, μετ. ἀρ. celui qui a fait fortune, qui a prosperé, colui che ha fatto fortuna, che ha prosperato.

Εὐτυχήσασα, μετ. θηλ. celle qui a fait fortune, qui a prosperé, colei che ha fatto fortuna, che ha prosperato.

Εὐτυχησμένα, ἐπίρ. heureusement, avec succès, fortunatamente.

Εὐτυχησμένος, ἰδὲ Εὐτυχημένος.

Εὐτυχία, ουσ. bonheur, felicità.

Εὐτυχίζω, P. rendre heureux, fare qualcheduno felice.

Εὐτυχῶ, P. ουδ. être heureux, prosperer, avoir un bon succès dans ses affaires, prosperare, riuscir a buon termine.

Εὐτυχῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui prospere, colui o colei ch' è in prosperità.

Εὐτυχῶς, ἐπίρ. heureusement, par bonheur, per sorte, per buona fortuna, fortunatamente.

Εὐφημία, ουσ. célébrité, celebrità. §. εὐφημία, applaudissement, applauso.

Εὐφημίζω, ἰδὲ Εὐφημῶ.

Εὐφημίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a applaudi, colui o colei che ha applaudito.

Εὐφημισθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été applaudi, colui o colei ch' è stato applaudito.

Εὐφήμισμα, ουσ. applaudissement, applauso.

Εὐφημισμένος, η, ον. ἐπίθ. célébre, celebre. §. εὐφημισμένος, μετ. applaudi, ie. applaudito, ta.

Εὐφημιστικός, ή, όν. ἐπίθ. d'applaudissement, d'applauso.

Εὐφημιστός, ή, όν. ἐπίθ. digne d'applaudissement, degno d'applauso.

Εὐφημοῦσα, μετ. θηλ. celle qui applaudit, colei che applaudisce, applauditrice.

Εὐφημῶ, P. applaudir, battre les mains, applaudire, fare applauso, batter le mani. §. εὐφημῶ, célébrer, celebrare.

Εὐφημῶν, μετ. ἀρ. celui qui applaudit, colui che applaudisce, applaudente.

Εὐφόρβιον, ὑσ. euphorbe, euforbio.

Εὐφορία, ὑσ. fertilité, fécondité, fertilità, fecondità.

Εὐφράδεια, ὑσ. élegance, facondia.

Εὐφραδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-éloquent, te. facondiosissimo, ma.

Εὐφραδής, ἐπίθ. éloquent, te. faconda, facondioso, sa.

Εὔφορος, ἐπίθ. fecond, de. fertile, fertile, fecondo, da.

Εὐφραινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se récrée, qui se rejouit, colui o colei che si ricrea, che si rallegra.

Εὐφραίνω, P. délecter, récréer, rejouir, dilettare, ricreare. §. εὐφραίνομαι, se récréer, rallegrarsi.

Εὐφραίνων, νουσα. μετ. celui ou celle qui rejouit, colui o colei che rallegra.

Εὐ-

Εὐφροσύνη, ἡς. aménité, agrément, récréation, *amenità*, *diletto*, *ricreazione*.

Εὐφρόσυνος, η, ον. ἐπίθ. réjouissant, te. récréatif, ive. *ameno*, *na*. *ricreativo*, *va*.

Εὐφυέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-ingénieux, euse. *ingegnosissimo*, *ma*.

Εὐφυὴς, ἐπίθ. ingénieux, euse. *ingegnoso*, *sa*.

Εὐφυΐα, ους. génie, talent, *ingegno*.

Εὐφυῶς, ἐπίρ. ingénieusement, *ingegnosamente*.

Εὐχαριστηθεὶς, εῖσα. μετ. ὅστις ἔλαβεν εὐχαριστίας, celui ῆ celle qui a été remercié, *colui ῆ colei ch' è stato ringraziato*. §. εὐχαριστηθεὶς, ὅστις εὐχαριστήθη, ἔμεινεν εὐχαριστημένος, celui ῆ celle qui a été satisfait, *colui ῆ colei ch' è stato soddisfatto*, *contentato*.

Εὐχαρίστημα, ἡς. l'action de remercier, *il ringraziare*. §. εὐχαρίστημα, τὸ νὰ εἶναι τινὰς εὐχαριστημένος, contentement, *contento*.

Εὐχαριστημένος, η, ον. μετ. ὅστις ἔλαβεν εὐχαριστίας, remercié, ée. *ringraziato*, *ta*. §. εὐχαριστημένος, ὅστις εἶναι εὐχαριστημένος, aise, content, te. *contento*, *ta*. §. εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος εἰς αὐτὸ, je suis bien aise de cela, *sono contento di questo*. §. εἶμαι εὐχαριστημένος, στέργω, être content, *essere contento*.

Εὐχαριστήσας, σασα. μετ. ὅστις ἀπέδωκε χάριτας, celui ῆ celle qui a remercié, *colui ῆ colei che ha ringraziato*. §. εὐχαριστήσας, ὅστις ἔκαμε τινὰ εὐχάριστον, celui ῆ celle qui a contenté quelqu'un, *colui ῆ colei che ha contentato qualcheduno*.

Εὐχαρίστησις, ους. τὸ ἀποδίδειν χάριτας, remerciement, *ringraziamento*. §. εὐχαρίστησις ἐν ἑαυτῷ, contentement, *contento*.

Εὐχαριστία, ἁς. action de grâces, *rendimento di grazie*. §. εὐχαριστίαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεός, grâces à dieu, dieu merci, *grazie a Dio*. §. εὐχαριστία τῆς τραπέζης, grâces, *ringraziamento*. §. εὐχαριστία, ἡ θεία εὐχαριστία, eucharistie, *eucaristia*.

Εὐχαριστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ῆ celle qui remercie, *colui ῆ colei che ringrazia*.

Εὐχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις εἶναι εὐχαριστημένος, content, te. *contento*, *ta*. §. εὐχάριστος, εὐγνώμων, reconnoissant, te. *riconoscente*.

Εὐχαριστούμενος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui se contente, *colui ῆ colei che si contenta*.

Εὐχαριστῶ, P'. ἀποδίδω εὐχαριστήσεις, remercier, *ringraziare*. §. σᾶς εὐχαριστῶ, je vous rends grâces, grand merci, *vi rendo grazie*, *vi ringrazio*. §. εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχάριστον, contenter, satisfaire, *soddisfare*, *appagare*, *contentare*. §. εὐχαριστοῦμαι, se contenter, être content, *essere contento*, *contentarsi*.

Εὐχαριστῶν, οῦσα. μετ. ὅστις προσφέρει εὐχαριστίας, celui ῆ celle qui a été remercié, *colui ῆ colei ch' è stato ringraziato*. §. εὐχαριστῶν, ὅστις κάμνει τινὰ εὐχαριστημένον, celui ῆ celle qui contente, qui satisfait, *colui ῆ colei che contenta*, *che appaga*, *contentante*, *appagante*.

Εὐχέλαιον, ου. extrême-onction, *estrema unzione*.

Εὐχετικῶς, ἐπίρ. par souhait, *per augurio*.

Εὐχὴ, ἡς. souhait, *desiderio*. §. εὐχὴ, προσευχὴ, prière, oraison, *preghiera*, *orazione*.

Εὐχολόγιον, ους. eucologe, *eucologio*.

Εὔχομαι, P'. souhaiter, *augurare*. §. σᾶς εὔχομαι τὴν καλὴν ἡμέραν, je vous souhaite le bon jour, *vi do il buon giorno*.

Εὐχόμενος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui souhaite, *colui ῆ colei che augura*.

Εὐωδία, ἁς. bonne odeur, *buon odore*.

Εὐωδιάζω, P'. profumer sentir bon, *profumare odorare*.

Εὐωδιάζων, ουσα. μετ. odorant, te. *odorifero*, *ra*.

Εὐωδίασμα, ἡς. l'action

de sentir bon, d'exhaler bonne odeur, l'esalare buon odore.
Εὐωδιάσας, ασα. μετ. celui ñ celle qui a exhalé bonne odeur, colui ñ colei che ha esalato buon odore.
Εὐωδιαστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriferant, te. odorifico, ca.
Εὐωχία, ἡ. ἰσίας. banquet, banchetto.
Ε'φάμιλλος, ἐπίθ. concurrent, te. emule, émulateur, concorrente, emulo, emulatore.
Ε'φαρμογή, ὐσ. application, convenance, coincidence, applicazione, coincidenza, conformità.
Ε'φαρμοσμένος, η, ον. μετ. appliqué, ée. applicato, ta.
Ε'φαρμόζω, P'. appliquer, coïncider, applicare, coincidere.
Ε'φέλκω, P'. attirer, attirare. §. ἐφέλκω, σύρω τινὰ μὲ χάδια, μὲ ἀπάτην, allécher, allettare.
Ε'φεσις, ὐσ. inclination, penchant, inclinazione.
Ε'φετινός, ή, όν. ἐπίθ. de l'année présente, de cette année, di quest'anno.
Ε'φέτος, ἐπίρ. cet an, cette année, quest'anno, l'anno corrente.
Ε'φεύρεσις, ὐσ. invention, invenzione.
Ε'φευρίσκω, P'. inventer, inventare.
Ε'φευρίσκων, ουσα. μετ. celui ñ celle qui invente, colui ñ colei che inventa.
Ε'φευρετικός, ή, όν. ἐπίθ. inventif, ive. inventivo, va.
Ε'φευρέτης, ἐφευρετὴς, ὐσ. inventeur, inventore.
Ε'φεύρημα, ὐσ. invention, invenzione.
Ε'φηβία, ὐσ. adolescence, adolescenza.
Ε'φηβος, ἐπίθ. adolescent, éphébe, adolescente, giovinetto.
Ε'φημερεύω, P'. officier, celebrare.
Ε'φημερεύων, μετ. ἀρ. officiant, il celebrante.
Ε'φημερία, ὐσ. cure, paroisse, parrocchia.
Ε'φημέριος, ἰσίας. chapelain, curé, cappellano, curato.
Ε'φημερίς, ὐσ. journal, éphémérides, giornale, effemeridi.
Ε'φιάλτης, ὐσ. ephialte, cauchemar, efialte, incubo.
Ε'φόδ, ὐσ. ephod, efod.
Ε'φόδιον, ὐσ. viatique, viatico.
Ε'φορμήσας, μετ. ἀρ. celui qui a assailli, qui a attaqué, colui che ha assalito, aggressore.
Ε'φόρμησις, ὐσ. assaut, attaque, assalto, attacco.
Ε'φορμῶ, P'. assaillir, attaquer, assalire, attaccare.
Ε'φορμῶν, ῶσα. μετ. assaillant, te. attaquant, te. aggressore, colui ñ colei che assale.
Ε'φορος, ὐσ. les ephores, gli effori.
Ε'φτά, κτλ. ἰδὲ Ἑπτά, κτλ.
Ε'φτακοίλι, ὐσ. sorte de raisin, sorta d'uva.
Ε'χειν, ὐσ. τὸ ἔχειν, l'avoir, l'avere.
Ε'χθές, ἐπίρ. hier, jeri. §. ἐχθὲς βράδυ, hier au soir, jeri sera. ἐχθὲς ταχύ, hier au matin, jeri mattina. §. προχθές, avant hier, l'altro jeri.
Ε'χθεσινός, ἰδὲ Χθεσινός.
Ε'χθρα, ἰσίας. inimitié, inimicizia.
Ε'χθρευθείς, εῖσα. μετ. celui ñ celle qui s'est fait ennemi quelqu'un, colui ñ colei che si è inimicato.
Ε'χθρευμα, ὐσ. l'action de haïr, d'être ennemi de quelqu'un, l'odiare, l'aver odio, inimicizia contro qualcheduno.
Ε'χθρευμένος, η, ον. μετ. qui est ennemi de quelqu'un, inimicato con qualcheduno.
Ε'χθρεύομαι, P'. μισῶ τινά, traiter en ennemi, haïr, inimicare, odiare, portar inimicizia. §. ἐχθρεύομαι, être haï, être ennemi de quelqu'un, se faire ennemi, inimicarsi.
Ε'χθρευτικός, ή, όν. ἐπίθ. d'ennemi, di nemico.
Ε'χθρευτός, ή, όν. ἐπίθ. qui est digne de haine, d'inimitié, degno d'odio, d'inimicizia.
Ε'χθρικός, ή, όν. ἐπίθ. ennemi, ie. contraire, inimico, ca.
Ε'χθρικά, ἐχθρικῶς, ἐ-

ἐπίρ. en ennemi, da nemico.

Ἐχθροκάκιστος, η, ον. ἐπίθ. très-ennemi, ennemi mortel, inimicissimo.

Ἔχθρητα, ὑσ. haine, inimitié, odio, inimicizia. §. βαστῶ ἔχθρητα, haïr, odiare.

Ἐχθρός, ὑσιας. ennemi, nemico, inimico.

Ἔχιδνα, ὑσ. vipére, vipera.

Ἔχω, P'. avoir, avere. §. πῶς ἔχετε, comment vous va? comment va t-il? comment va votre santé? comment vous portez vous? come state? come va la salute? come state di salute? §. μὲ ποῖον τὰ ἔχεις, à qui en voulez vous? con chi l'avete? §. δὲν τὰ ἔχω μὲ λόγου σου ἀλλὰ μὲ ἐκεῖνον, je ne suis faché contre vous, mais contre lui, non l'ho con voi, ma con lui. §. πόσον ἔχει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, combien coute cela? quanto costa questo? §. δὲν ἔχω ἄδειαν, δὲν ἀδειάζω, n'avoir pas le loisir, non aver comodo, non aver tempo. §. ἔχω ἐξ ἀκοῆς, savoir par ouidire, saper per aver inteso dire. §. ἔχω θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν ὅτι, j'espere en Dieu que, spero, confido in Dio che. §. κάλλια ἔχω, ἔχω καλήτερα, vouloir mieux, voler più tosto. §. δὲν ἔχει μάτια νὰ μὲ ἰδῇ, il n'ose pas me regarder, non ardisce mirarmi. §. ἔχω τὸν νοῦν μου, ἀφικρῶμαι, être aux ecoutes, por mente. §. ἔχω τὸν νοῦν μου, φυλάγομαι, προσέχω, prendre garde, guardarsi, star sulla guardia. §. ἔχω ἄλλο εἰς τὸν νοῦν μου, j'ai bien d'autres choses en tête, ho altre cose in testa, ho altro in testa. §. ἔχει κακὸν ὄνομα, il a mauvaise reputation, ha cattivo nome. §. ἔχω συνήθειαν, être accoutumé, esser uso, accostumato. §. ἔχοντας, ayant, en ayant, avendo. §. ἔχετε γειά, adieu, portez vous bien, addio, conservatevi.

Ἐψές, ἰδὲ Ἐχθές, χθές.

Ἐψεσινός, ἰδὲ Χθεσινός.

Ἔψιμος, καὶ ἔψανος, ἐπίθ. qui est de facile cuisson, de bonne cuisson, ch'è di facile cocitura, cocitojo, ja.

Ἕως, ἐπίρ. jusques, sino, insino. §. ἕως τόσον, cependant, en attendant, intanto, frattanto. §. ἕως τόσον, à bon compte, a buon conto.

Ἑωσφόρος, ὑσιας. lucifer, lucifero.

Z

Ζαβά, ἐπίρ. follement, sottement, pazzamente.

Ζάβαλης, ἐπίθ. pauvret, pauvre diable, poveretto, meschino.

Ζαβιά, ὑσ. sotise, stoltezza.

Ζαβός, ἡ, όν. ἐπίθ. fou, folle, sot, te. pazzo, za. sciocco, ca. stolido, da.

Ζαγάρι, ὑσ. limier, segugio, bracco da seguito.

Ζαλάδα, ουσ. étourdissement, stordimento.

Ζάλη, ὑσ. vertige, tournoiement de tête, vertigine, capogiro. §. ζάλη, étourdissement, stordimento.

Ζαλίζω, P'. étourdir, stordire. §. ζαλίζω τὸ κεφάλι τινός, rompre la tête, rompere il capo, importunare. §. ζαλίζοντας, en étourdissant, stordendo. §. ἀφ' οὗ μὲ ἐζάλισε μὲ τὰ λόγιά τυ, après m'avoir rompu la tête avec ses paroles, dopo avermi rotto il capo colle sue parole. §. ζαλίζομαι, s'étourdir, stordirsi. §. ζαλίζομαι, σκοτίζεται ὁ νοῦς μυ, τὸ κεφάλι μυ, tourner la tête à quelqu'un, girare il capo ad uno.

Ζαλίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui étourdit, étourdissant, te. colui ἢ colei che stordisce.

Ζαλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étourdi, colui ἢ colei che ha stordito.

Ζάλισμα, ὑσ. étourdissement, stordimento.

Ζαλισμένος, η, ον. μετ. étourdi, ie. stordito, ta.

Ζάμπα, ἰδὲ Βατραχός.

Ζαμπάκι, ὑσ. souci, fiorrancio.

Ζαμ-

Ζαμπέτι, ὐσ. civette, zibetto.

Ζαμπουνιάζω, P'. devenir malade, être indisposé, ammalarsi, esser indisposto.

Ζαμπούνης, ζαμπούνικος, ἐπίθ. maladif, malaticcio.

Ζάπι, ὔσιας. l'action de dompter, il domare.

Ζάρι, ὐσ. dé, dado.

Ζαρίφης, ἐπίθ. joliet, délicat, excellent dans son genre, bellino, delicato, sfoggiato.

Ζαριφιά, ὐσ. gentillesse, élégance, grâces, leggiadria.

Ζαρίφικος, η, ον. ἐπίθ. joli, gentil, leggiadro, sfoggiato.

Ζαρκαδάκι, ούσ. chevrillard, caprioletto.

Ζαρκάδι, ούσ. chevreuil, dain, capriuolo, daino.

Ζαρωθείς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été ridé, colui ò colei ch'è stato aggrinzato.

Ζάρωμα, ὐσ. crispation, increspamento.

Ζαρωμάδα, ὐσ. ride, pli, grince, crespa.

Ζαρωματιά, ὔσιας. ride, ruga, grinza. §. ζαρωματιὰ τῶ φορέματος, poche, ruga.

Ζαρωμένος, η, ον. μετ. ridé, ée. crespato, ta. aggrinzato, ta. §. ζαρωμένος εἰς μίαν ἀγκωνὴν, blotti, ie. rannicchiato, ta. §. πρόσωπον ζαρωμένον, visage refrogné, ciglia increspate.

Ζαρώνω, P'. rider, aggrinzare. §. ζαρώνω τὰ φρύδια, τὸ πρόσωπον, froncer les sourcils, se refrogner, increspar le ciglia. §. ζαρώνομαι, se ratatiner, raggrinzarsi. §. ζαρώνομαι εἰς μίαν ἀγκωνὴν, se blottir, rannicchiarsi.

Ζαρώνων, νσα. μετ. celui ou celle qui ride, colui ò colei che aggrinza, che crespa.

Ζαρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ridé, colui ò colei che ha aggrinzato, che ha increspato. §. ζαρώσας, μετ. ἀδ. celui ou celle qui est devenu ridé, colui ò colei ch'è divenuto grinzoso.

Ζάρω, ἰδὲ Σαυνθίζω.

Ζαχαρομύγδαλον, ούσιας. praline, amande lissée, mandorla tostata, inzuccherata.

Ζαχαρωτὸν, ούσ. confitures, sucreries, confetti, dolci.

Ζαχαράτος, ἐπίθ. γλυκὸς ὡς τὴν ζάχαριν, sucrin, zuccherino.

Ζαχαρένιος, ἐπίθ. de sucre, di zucchero.

Ζάχαρη, ὐσ. sucre, zucchero. §. ζάχαρη λαγαρισμένη, sucre raffiné, zucchero chiarito, fioretto. §. ζάχαρη ἀλάγαρισος, sucre brut, zucchero nero, rottame.

Ζαχαροκαΐσι, ὐσ. abricot candi, albicocca candita.

Ζαχαροκάλαμον, ὐσ. cannamelle, cannamelle.

Ζαχαροκούτι, ὐσ. drageoire, scatola da confetti.

Ζαχαρωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été sucré, colui ò colei ch'è stato inzuccherato.

Ζαχάρωμα, ὐσ. l'action de sucrer, l'inzuccherare.

Ζαχαρωμένος, η, ον. μετ. confit, te. confettato, ta. §. ζαχαρωμένος, ἀρτυμένος μὲ ζάχαριν, sucré, ée. inzuccherato, ta.

Ζαχαρώνω, P'. ἀρτύνω μὲ ζάχαριν, sucrer, inzuccherare. §. ζαχαρώνω, πήζω κανένα γλυκὸν, confire, confettare.

Ζαχαρώνων, νσα. μετ. celui ou celle qui sucre, colui ò colei che inzucchera.

Ζαχαρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sucré, colui ò colei che ha inzuccherato.

Ζβέρκος, ὔσιας. chignon, collottola.

Ζγύρωμα, κτλ. ἰδὲ Συγύρωμα, κτλ.

Ζέα, ζεια. ὐσ. ἰδὲ Βρῶμι.

Ζῆν, P'. vivre, vivere. §. ὐσ. τὸ ζῆν, l'action de vivre, il vivere. §. τὸ ζῆν, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν, le nécessaire pour la vie, sostentamento, il necessario alla vita.

Ζεγκί, ὐσ. étrier, staffa.

Ζεματίζω, P'. échauder, scottare con acqua bollente.

Ζεματίζων, νσα. μετ. celui ou celle qui échaude, colui ò colei che scotta.

Ζεματισθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été échau-

Zaxarinà. confiture.

échaudé, colui ò colei ch'è stato scottato.

Ζεματίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a échaudé, colui ò colei che ha scottato.

Ζεμάτισμα, ἐσ. l'action d'échauder, brûlure. scottamento con acqua bollente.

Ζεματισμένος, η, ον. μετ. échaudé, ée. brûlé, ée, scottato, ta.

Ζεματιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de brûler, d'échauder, che ha la forza di scottare.

Ζεματιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. échaudé, ée. scottato, ta. con acqua bollente.

Ζεμπίλι, ἐσιετ. cabas, sporta.

Ζενὶθ, ἐσ. Zénith, Zenit.

Ζέον, εὐσ. l'eau chaude pour le sacrifice de la messe, l'acqua calda per il sacrifizio della messa.

Ζερβὰ, ἐπίρ. à gauche, à côté gauche, a sinistra, dalla sinistra.

Ζερβὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. gauche, sinistro, tra. §. τὸ ζερβὸν χέρι, la gauche, la sinistra.

Ζερβοχέρης, ἐπίθ. gaucher, re. mancino, na.

Ζέσις, ἐσ. ardeur, fervore.

Ζεστὰ, ἐπίρ. chaudement, caldamente.

Ζέστα, ἐσ. chaleur, chaud, calore, caldo. §. σήμερον εἶναι ζέστα, aujourd'hui il fait chaud, oggi fa caldo.

Ζεσταθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ò celle qui a été échauffé, colui ò colei ch'è stato riscaldato.

Ζεσταίνω, Ρ'. échauffer, chauffer, scaldare, riscaldare. §. ζεσταίνω τὸ κρεβάτι, bassiner, scaldare il letto collo scaldaletto.

Ζεσταίνων, ᾶσα. μετ. échauffant, te. riscaldante.

Ζέσταμα, ἐσιετ. l'action d'échauffer, scaldamento, scaldatura.

Ζεσταμένος, η, ον. ἐπίθ. échauffé, ée. riscaldato, ta.

Ζεστάνας, ασα. μετ. celui ò celle qui a échauffé, colui ò colei che ha riscaldato.

Ζέστη, ἰδὲ Ζέστα.

Ζεστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. chaud, de. caldo, da. §. ζεστὸς ἀπὸ τὸ κρασί, κεφαλῆς, μισομεθυσμένος, chaud de vin, caldo di vino.

Ζεστότατα, ἐπίρ. très-chaudement, caldissimamente.

Ζεστότατος, η, ον. ἐπίθ. très-chaud, de. caldissimo, ma.

Ζεστότερα, ἐπίρ. plus chaudement, più caldamente.

Ζεστότερος, η, ον. ἐπίθ. plus chaud, de. più caldo, da.

Ζευγάρι, ἐσ. une paire, un pajo. §. ἕνα ζευγάρι χαρτιὰ, un jeu de cartes, un giuoco di carte. §. αὐτοὶ οἱ δύο εἶναι ἕνα εὔμορφον ζευγάρι, c'est une jolie couple, sono una bella coppia di persone. §. τὸ ζευγάρι, τὸ ἀλέτρι, labourage. aramento. §. κάμνω τὸ ζευγάρι, labourer, arare.

Ζευγαρίζω, Ρ'. coupler, accoppiare.

Ζευγαρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été accouplé, colui ò colei ch'è stato accoppiato, appajato.

Ζευγάρωμα, ἐσ. accouplement, appariement, accoppiamento.

Ζευγαρωμένος, η, ον. μετ. accouplé, ée. apparié, ée. accoppiato, ta.

Ζευγαρώνω, Ρ'. accoupler, coupler, accoppiare, appajare.

Ζευγαρώνων, ᾶσα. μετ. celui ò celle qui couple, colui ò colei che accoppia, che appaja.

Ζευγαρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a accouplé, colui ò colei che ha accoppiato, che ha appajato.

Ζευγαρωτὰ, ἐπίρ. pairement, in numero pari.

Ζευγαρωτὴς, ἐσ. celui qui accouple, colui che accoppia, accoppiatore.

Ζευγαρωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui se peut accoupler, colui ò colei che si può accoppiare, accoppiabile.

Ζευγᾶς, ζευγίτης, ἐσιετ. laboureur, charretier, aratore, bifolco.

Ζευγμένος, η, ον. μετ. accouplé, ée. accoppiato, ta. §. ἄλογον ζευγμένον, attelé, cavallo attaccato alla carrozza. §. βόδια ζευγμένα, des bœufs

bœufs attelés, *bovi aggiogati*.

Ζεύγω, Ρ'. joindre, accoupler, *accoppiare*. §. ζεύγω τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι, atteler, *attaccar i cavalli alla carrozza*. §. ζεύγω τὰ βόδια, atteler les bœufs, *aggiogare*.

Ζεύγων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui accouple, *colui ὴ colei che accoppia*.

Ζεύξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a attelé les chevaux, les bœufs, *colui ὴ colei che ha attaccato i cavalli alla carrozza, che ha aggiogato i bovi*.

Ζεύξιμον, ὐσ. l'action de joindre, d'accoupler, *l'accoppiare*. §. ζεύξιμον τῶν ἀλόγων, l'action d'atteler, *l'attaccare i cavalli alla carrozza*.

Ζεύς, ὐσ. Jupiter, *Giove*.

Ζέφυρος, ὐσ. ἀεράκι, Zéphir, vent doux, *Zefiro, venticello*.

Ζηλευθείς, ἕισα, μετ. celui ὴ celle qui a été envié, *colui ὴ colei ch'è stato invidiato*.

Ζήλευμα, ὐσιας. l'action d'envier, *l'invidiare*.

Ζηλευμένος, η, ον. μετ. envié, ée. *invidiato, ta*.

Ζηλεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a envié, *colui ὴ colei che ha invidiato*.

Ζηλευτής, ουσ. celui qui envie, *invidiatore, colui che invidia*.

Ζηλεύω, Ρ'. envier, *invidiare*. §. ζηλεύω, εἶμαι ζηλότυπος, jalouser, être jaloux, *esser geloso, sa*.

Ζηλεύων, ουσα, μετ. φθονῶν, envieux, euse. *invidioso, sa*. §. ζηλεύων, ζηλιάρης, ζηλότυπος, jaloux, ouse. *geloso, sa*.

Ζήλια, ουσ. φθόνος, envie, *invidia*. §. ζήλια, ζηλοτυπία, jalousie, *gelosia*. §. ζήλια, ἅμιλλα, emulation, *emulazione*.

Ζηλιάρης, ἐπίθ. jaloux, *geloso*.

Ζηλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ζηλιάρην, de jaloux, *di geloso*. §. ζηλιάρικος, ουσ. jaloux, se. *geloso, sa*. §. ζηλιάρικος καὶ φθονερός, envieux, euse. *invidioso, sa*.

Ζῆλος, ουσ. ferveur, zéle, *fervore, zelo*.

Ζηλοτυπία, ὐσ. jalousie, *gelosia*.

Ζηλότυπος, ἐπίθ. jaloux, se. *geloso, sa*.

Ζηλοφθονία, ουσ. envie, *invidia*.

Ζηλωτής, ἐπίθ. zélateur, zélé, *zelatore, zelante*.

Ζηλωτικός, ή, όν. ἐπίθ. zélé, ée. *zelante*.

Ζημία, ὐσιας. dommage, préjudice, désavantage, *pregiudizio, danno, disavvantaggio*.

Ζημιῶ, ἰδὲ Ζημιόνω.

Ζημιώδης, ἐπίθ. nuisible, désavantageux, euse. *nocevole, disavvantaggioso, sa*.

Ζημιωδέστατος, ἐπίθ. très-nuisible, *dannosissimo, ma*.

Ζημιωθείς, ἕισα. μετ. celui ὴ celle qui a été endommagé, *colui ὴ colei ch' è stato danneggiato*.

Ζημίωμα, ὐσ. l'action de nuire, d'endommager quelqu'un, *il nuocere, il pregiudicare*.

Ζημιωμένα, ἐπίρ. avec prejudice, *con danno*.

Ζημιωμένος, η, ον. μετ. endommagé, ée. *danneggiato, ta*.

Ζημιόνω, Ρ'. endommager, nuire, préjudicier, *danneggiare, nuocere, pregiudicare*.

Ζημιόνων, ουσα. μετ. nuisant, te. *pregiudicante, danneggiante*.

Ζημιώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a nuî, qui a endommagé, *colui ὴ colei che ha danneggiato, che ha pregiudicato*.

Ζημίωσις, ἰδὲ Ζημίωμα.

Ζημιωτής, ὐσ. endommageant, qui endommage, *danneggiatore, che danneggia, pregiudicante*.

Ζημιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. préjudiciable, nuisible, *pregiudiziale, pregiudicativo, va*.

Ζημιωτός, ή, όν. ἐπίθ. qui est sujet à être endommagé, *sottoposto ad esser pregiudicato*.

Ζῆν, ἰδὲ Ζεῦν.

Ζητεία, ουσ. mendicité, gueuserie, *mendicità*.

Ζήτη, ὐσ. τὸ ζήτημα, χάλευμα, recherche, l'action de rechercher, *ricerca*. §. ζήτη, ζητοκόπιμα, quête, *busca, accattamento*.

Ζητηθείς, ἕισα. μετ. celui

Ζηλωτος. Ζητιανος. mendiant.

lui ἢ celle qui a été demandé, qui a été recherché, *colui ὴ colei ch' è stato dimandato*, *ch' è stato ricercato*.

Ζήτημα, ουσ. demande, *dimanda*. §. ζήτημα, χάλδιμα, recherche, *ricerca*.

Ζητημένος, η, ον. μετ. cherché, ée. recherché, ée. *cercato, ta. ricercato, ta*.

Ζητήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a demandé, qui a cherché, *colui ὴ colei che ha dimandato, che ha cercato*.

Ζητητὴς, ὑσ. demandeur, qui demande, *dimandatore*. §. ζητητὴς, ὅςις χαλδίει, celui qui cherche, *ricercatore*.

Ζητητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu' on doit chercher, *che si deve cercare*. §. ζητητικὸς, ὀπῦ ζητεῖ, ἐρευνᾷ, qui recherche, *che ricerca*.

Ζήτησις, ὑσιας. ἐρώτησις, demande, *dimanda*. §. ζήτησις, ζήτημα, χάλδιμα, ἐρευνα, recherche, *ricerca*. §. αὐτὴ ἡ πραγματεία ἀρχινᾷ νὰ λάβῃ ζήτησιν, cette marchandise commence à prendre faveur, *questa mercanzia incomincia ad aver voga*.

Ζητιὰ, ἃσ. quête, *busca*.

Ζητιανιὰ, ὑσ. gueuserie, *pitoccheria, mendicità*.

Ζήτιανος, ὑσ. gueux, euse. gueusant, te. mendiant, te. *accattatozzo, pezzente, pitocco, mendico*.

Ζητιανεύω, Pʳ. gueuser, mendier, *accattare, pitoccare, mendicare*.

Ζητούμενον, ὑσ. demande, question, ce qu' on demande, *quesito*.

Ζητῶ, Pʳ. chercher, rechercher, demander, *cercare, ricercare, dimandare*. §. τὸν ἐζήτησα παντοῦ, chercher quelqu' un par terre, & par mer, ἢ à pied & à cheval, *cercar per mare e per terra*.

Ζητῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui demande, qui cherche, *colui ὴ colei che dimanda, che cerca*.

Ζιζάνιον, ὑσ. zizanie, dissention, *zizania, dissensione, scandalo*. §. ὅςις σπέρνει ζιζάνια, boute-feu, semeur des discordes, *commettimale*.

Ζίζικας, ουσ. cigale, *cicala*.

Ζιζυφιὰ, ὑσιας. jujubier, *giuggiolo*.

Ζίζυφον, ούσιας. jujube, *giuggiola*.

Ζίμα, ἰδὲ Ζίψιμον.

Ζιμένος, η, ον. μετ. pressé, ée. pressuré, ée. *spremuto, ta*.

Ζιμπίλι, ὑσ. hyacinthe, *giacinto*.

Ζιντζάπι, ὑσ. gris, *color bigio*.

Ζιντζιὰ, ὑσ. τὰ χαλινῦ ζιντζιὰ, barres, *barre dove s' appoggia il morso*.

Ζιφθεὶς, εἶσα, celui ἢ celle qui a été pressuré, *colui ὴ colei ch' è stato spremuto*.

Ζίφω, Pʳ. presser, pressurer, *spremere*.

Ζίφων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui presse, *colui ὴ colei che spreme*.

Ζίψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a pressuré, *colui ὴ colei che ha spremuto*.

Ζίψιμον, ὑσιας. pression, *pressione*.

Ζόμπα, ζόμπος, ἰδὲ Καμπύρα, καμπύρης.

Ζυγλὸς, ἐπίθ. etropié, ée. *stroppio, pia*.

Ζύγλωμα, ὑσιας. l' action d' estropier, *stroppiatura*.

Ζυγλωμένος, η, ον. μετ. estropié, ée. *stroppiato, ta*.

Ζυγραίνω, Pʳ. crêper, *increspare*.

Ζυγρὸς, ή, όν. ἐπίθ. crépé, ée. *increspato, ta*.

Ζυλίγω, ἰδὲ Ζυλίζω.

Ζυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pressé, *colui ὴ colei che ha compresso*. §. ζυλίσας, celui ἢ celle qui a meurtri, *colui ὴ colei che ha ammaccato*.

Ζύλισμα, ουσ. pression, *pressione*. §. ζύλισμα, meurtrissure, *ammaccatura*.

Ζυλισμένος, η, ον. μετ. pressé, ée. *compresso, sa*. §. ζυλισμένος, meurtri, ie. *ammaccato, acciaccato, ta*.

Ζυλίζω, ζυλίγω. Pʳ. presser, *spremere, comprimere*. §. ζυλίζω, bossuer, meurtrir, *ammaccare*.

Ζυλίζων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui presse, *colui ὴ colei che comprime*. §. ζυλίζω, celui ἢ celle qui meurtrit, *colui ὴ colei che ammacca*.

Ζολος. Lierre.
Ζωδιος. vinaigre.

Ζυμάκι, ὑσιας. bouillon, *brodetto*.

Ζυμερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. succulent, te. *sugoso, sa*. §. ζυμερὸς, νερυλὸς, plein de bouillon, *brodoso, sa*.

Ζυμὶ, ὑσ. bouillon, *brodo*. §. ζυμὶ τῶ̃ν πυρι-κῶν, jus, *sugo*.

Ζυρλαθεὶς, ἕσα. μετ. celui ù celle qui est devenu fou, *colui ò colei ch' è impazzato*.

Ζυρλαίνω, Pᶠ. rendre fou, faire devenir fou, *impazzare, far impazzare*. §. ζυρλαίνω τινὰ μὲ τὰ λόγια, μὲ ταραχὴν, κτλ'. étourdir, *stordire*. §. ζυρλαίνομαι, devenir fou, *impazzire*.

Ζυρλαίνων, υσα. μετ. celui ù celle qui rend fou, *colui ò colei che fa impazzare*.

Ζύρλαμα, ὑσ. τὸ νὰ ζυρλαθῇ τινὰς, l'action de devenir fou, *impazzamento*. §. ζύρλαμα, τὸ νὰ κάμη τινὰς νὰ ζυρλαθῇ ἄλλος, l'action de faire devenir fou, *l'impazzare*.

Ζυρλαμένος, η, ον. μετ. τρελὸς, fou, *pazzo*. §. ζυρλαμένος, σκοτισμένος, σαςισμένος, étourdi, ie. *stordito, ta*.

Ζουρλαμάδα, ζουρλαμὸς, ὑσ. folie, sottise, *pazzia*.

Ζυρλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. fou, folle, *pazzo, za*.

Ζοχάδες, ῶν. hémorroïdes, *emorroidi*.

Ζόχος, ὑσ. laiteron, *cicerbita, crispignolo*.

Ζυγὰ, ἐπίρ. pair, *pari*. ἂς παίξωμεν μονὰ ἢ ζυγὰ, jouons à pair ou non, *giuochiamo a pari, o caffo*.

Ζυγαριὰ, ὑσιας. balance, *bilancia*.

Ζύγι, ὑσ. balance, *bilancia*. §. ζύγι, τὰ ζύγια, poids, *pesi*.

Ζυγιάζω, Pᶠ. peser, *pesare*. §. ζυγιάζω, ἀντιζυγιάζω, balancer, *contrapesare*. §. αὐτὸς ὁ πραγματευτὴς ζυγιάζει σωςὰ, ce marchand fait bon poids, *quel mercante fa buon peso*.

Ζυγιάζων, υσα. μετ. celui ù celle qui pese, *colui ò colei che pesa*.

Ζυγιάσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a pesé, *colui ò colei che ha pesato*.

Ζυγιαθεὶς, ἕσα. μετ. celui ù celle qui a été pesé, *colui ò colei ch' è stato pesato*.

Ζυγίασμα, ὑσ. l'action de peser quelque chose, *il pesare una cosa*.

Ζυγιασμένος, η, ον. μετ. pesé, ée. *pesato, ta*.

Ζυγιαςὴς, ὑσιας. peseur, *pesatore*.

Ζυγιαςικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à peser, *proprio a pesare*.

Ζυγὸς, ὑσ. joug, *giogo*. §. ζυγὸς, ζύγιον, balance, *libra*. §. ζυγὸς, ἐπίθ. ὡς, ζυγὸς ἀριθμὸς, pair, *numero pari*.

Ζύγωμα, ὑσ. πλησίασμα, l'action d'approcher ù de s'approcher, *approssimamento, avvicinamento*.

Ζυγωμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *approssimato, ta*.

Ζυγώνω, Pᶠ. approcher, *approssimare, avvicinare*. §. ζυγώνω τινὰ, hanter quelqu'un, *frequentare qualcheduno*.

Ζυγώνων, υσα. μετ. celui ù celle qui approche, approchant, te. *colui ò colei che approssima*.

Ζυγώσας, σασα. μετ. celui ù celle qui a approché, *colui ò colei che ha approssimato*. §. ζυγώσας, ὑδ. ὅςις ἦλθε σιμὰ, celui ù celle qui s'est approché, *colui ò colei che si è avvicinato*.

Ζύγωσις, ἴδε Ζύγωμα.

Ζυγωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. accostable, *accostabile*.

Ζυμαρένιος, ἐπίθ. celui ù celle qui est fait de pâte, *fatto, ta, di pasta*.

Ζυμάρι, ὑσ. pâte, *pasta*.

Ζυμαρικὸν, ὑσ. toute sorte de pâte, *ogni sorta di pasticci*.

Ζυμαρένικος, η, ον. ἐπίθ. de pâte, *di pasta*.

Ζύμη, ὑσ. ferment, *fermento, lievito*.

Ζυμωθεὶς, ἕσα, θέν. μετ. celui ù celle qui a été pétri, *colui ò colei ch' è stato impastato*.

Ζύμωμα, ὑσ. l'action de pétrir, *l'impastare*.

Ζυμωμένος, η, ον. μετ. pétri, ie. *impastato, ta*.

Ζυμώνω, Pᶠ. pétrir, boulanger, *impastare, far il pane*.

Ζυμώνων, υσα. μετ. celui ù celle qui pétrit, *colui ò colei che impasta*.

Ζοφος.
Ζυγομετρον.

Ζυμώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pétri, colui ò colei che ha impastato.

Ζυμωτής, ώτιας. celui qui pétrit, boulanger, colui che impasta, che fa il pane, panattiere.

Ζυμωτικός, ή, όν. επίθ. qu'on peut pétrir, che si può impastare. §. Ζυμωτικός, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ ζυμώσῃ, fermentatif, ive. fermentativo, va.

Ζυμωτῆρι, ζυμώτρι, ὡσ. instrument où l'on pétrit le pain, stromento dove s'impasta il pane.

Ζῶ, P. vivre, vivere. §. ἔζησε πολλὺ καιρὸν, il a vecu beaucoup de temps, il a vecu bel âge, ha vissuto molto tempo, ha vissuto degli anni. §. ζῶ φθηνὰ, vivre à bon compte, vivere a buon mercato. §. ζῇ Κύριος, vive Dieu, viva Dio. §. ζῶ αναπαυμένα, vivre à son aise, vivere agiatamente. §. ζῶ δὲν ἠξεύρω νὰ σοῦ εἰπῶ, je ne saurois vous dire, Dio vel dica per me. §. νὰ ζῶ, νὰ ζοῦν τὰ μάτια μου, ainsi Dieu soit à mon aide, così Dio m'assista.

Ζωγραφία, ὡσ. peinture, pittura. §. ζωγραφία, εἰκὼν, tableau, quadro, pittura.

Ζωγραφίζω, P. peindre, dipignere. §. ζωγραφίζω μὲ λάδι, peindre à huile, dipignere a olio. §. ζωγραφίζω μὲ νερὸν, peindre en detrempe, dipignere a tempra.

Ζωγραφίζων, ζουσα. μετ. celui ou celle qui peint, colui ò colei che dipigne.

Ζωγραφική, ὡσ. peinture, pittura.

Ζωγραφικός, ή, όν. επίθ. de peinture, di pittura. §. ζωγραφικὸς κάλαμος, pinceau, pennello.

Ζωγραφίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a peint, colui ò colei che ha dipinto.

Ζωγράφισμα, ὡσ. l'action de peindre, il dipignere.

Ζωγραφισμένος, η, ον. μετ. peint, te. dipinto, ta.

Ζωγράφισσα, ὡσ. celle qui peint, femme d'une peintre, dipintrice, dipintoressa.

Ζωγραφιστής, ἴδε Ζωγράφος.

Ζωγραφιστός, ή, όν. επίθ. pittoresque, pittoresco, ca. §. ζωγραφιστὸς, ὡραῖος διὰ ζωγράφισμα, fait à peindre, fatto a dipignere.

Ζωγράφος, ώτιας. peintre, pittore.

Ζωδάκι, ὡσ. petit animal, animaletto.

Ζωδιακός, ὡσ. zodiaque, zodiaco.

Ζώδιον, ὡσ. signe céleste, segno celeste.

Ζωή, ῆς. vie, vita. §. εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς, durant sa vie, per tutto il tempo di sua vita. βάνω εἰς κίνδυνον τὴν ζωήν, exposer sa vie, esporre la vita.

Ζωηρός, ή, όν. επίθ. vivace, vif, vivace, vivo.

Ζωηφόρος, επίθ. vivifique, vivifiant, vivifico, vivificante.

Ζῶν, ῶσα. μετ. vivant, te. vivente. §. ζῶντος τοῦ πατρός του, du vivant de son pére, vivente il padre.

Ζωνάρακι, ὡσ. ceinturon, petite ceinture, piccola cintura, cintolino, cinturino, cinturetta.

Ζωναρᾶς, ὡσ. ceinturier, facitore ò venditore di cinture.

Ζωνάρι, ὡσ. ceinture, cintura. §. ἐκεῖνος ὅπου φκιάνει ζωνάρια, ceinturier, facitor di cinture. §. τὸ ὕστερον ζωνάρι μιᾶς φαμιλίας, branche cadette d'une maison, ramo di famiglia proveniente da un cadetto.

Ζώνη, ὡσ. ceinture, cintura. §. ζώνη τοῦ σπαθιοῦ, baudrier, pendaglio, cinta della spada.

Ζωντανά, ὡσ. vivement, vivamente.

Ζωντανεύμα, ὡσ. l'action de revivre, il rivivere, il ritornare in vita.

Ζωντανευμένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. redivivo, va. §. ζωντανευμένος, μεταφ. ὅπου ἐξανάλαβε τὰς δυνάμεις του, τὴν φρονίμευσιν, celui ou celle qui a repris ses forces, ravvivato, ta.

Ζωντανεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est retourné en vie, colui ò colei ch'è ritornato in vita.

Ζων-

Ζωντανάςασις, ζωντανισμὸς, οὺς. l'action de ressusciter quelque chose, *il ravvivare*, *risuscitare*.

Ζωντανεύω, Pʳ. ressusciter, *risuscitare*, *dar la vita*. §. ζωντανεύω, ὡδ. ressusciter, retourner en vie, *risuscitare*, *ritornare in vita*. §. ζωντανεύω, μεταφ. reprendre ses forces, se ravoir, *riaversi*, *ravvivarsi*.

Ζωντανεύων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui ranime, *colui ὴ colei che rianima*, *che ravviva*. §. ζωντανεύων, ὡδ. celui ἢ celle qui retourne en vie, *colui ὴ colei che si ravviva*, *che ritorna in vita*.

Ζωντανὸς, ἢ, ὸν. ἐπίθ. vif, ve. vivant, te. *vivo*, *va*. *vivente*. §. ζωντανὸς, μεταφ. ἄγρυπνος, alerte, vif, ive. *accorto*, *ta*. *vivo*, *va*.

Ζωντανοσύνη, ζωντανότης, ὡσ. vivacité, *vivacità*.

Ζωντάνι, ὡσιας. jument, *giumento*.

Ζωντόβολον, ὡσ. animal, bête, *animale*, *bestia*.

Ζώνω, Pʳ. ὡδ. se ceindre, *cignersi*. §. ζώνω. Ἐν. ceindre, *cignere*.

Ζώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ceint, *colui ὴ colei che cigne*.

Ζωογονία, ουσ. résurrection, l'action de donner la vie à quelque chose, vivification, *risuscitamento*, *ravvivamento*, *vivificazione*.

Ζωογονηθεὶς, ἕισα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été ressuscité, vivifié, ée. *colui ὴ colei ch' è stato ravvivato*, *vivificato*, *ta*.

Ζωογονημένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. vivifié, ée: ranimé, ée. *ravvivato*, *ta*. *rianimato*, *ta*. *vivificato*, *ta*.

Ζωογονήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ranimé, *colui ὴ colei che ha ravvivato*.

Ζωογονητὴς, ὡσ. celui qui ressuscite, qui ranime, qui donne la vie, *ravvivante*, *colui che dà la vita*, *ranimatore*.

Ζωογονῶ, Pʳ. ressusciter, ranimer, *risuscitare*, *ravvivare*.

Ζωογονῶν, ὡσα, ὸν μετ. ranimant, te. *ravvivante*.

Ζῶον, ὡσ. animal, *animale*. §. σὺ ἦσαι ἕνα ζῶον, vous êtes une bête, *un gran babbaccio*, *un balordo*, *una bestia*.

Ζωοποιήσις, ἰδὲ Ζωντανοσύνη.

Ζωοποιηθεὶς, ἕισα. μετ. celui ἢ celle qui a été vivifié, *colui ὴ colei ch' è stato vivificato*.

Ζωοποιὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. vivifiant, te. *vivificante*.

Ζωοποιήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a vivifié, *colui ὴ colei che ha vivificato*.

Ζωοποίησις, ὡσ. vivification, *vivificazione*.

Ζωοποιῶ, Pʳ. vivifier, *vivificare*.

Ζωότης, ὡσ. proprieté d'animal, ce qui constitue l'animal, *animalità*.

Ζωοτροφεῖον, ουσ. lieu où l'on nourrit des animaux, *luogo dove si nutriscono animali*.

Ζωοτροφία, ὡσ. provisions, *vettovaglie*.

Ζωοτρόφος, ὡσ. celui qui nourrit des animaux, *colui che nutrisce animali*.

Ζωοτροφῶ, ζωοτρέφω, Pʳ. alimenter, nourrir de animaux, *nutrire degli animali*.

Ζωόφυτον, ὡσ. zoophites, *Piantanimale*.

Ζώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ceint, *colui ὴ colei che ha cinto*.

Ζώσιμον, ζῶσμα, ὡσιας. d'action de ceindre, *il cignere*.

Ζωσμένος, η, ον. μετ. ceint, te. *cinto*, *accinto*, *ta*.

Ζώστρα, ὡσ. ceinture, *cintura*. §. ζώστρα, ἐπίθ. ἐκείνη ὅπου ζώνει, celle qui ceint, *colei che cigne*.

Ζωστῆρι, ὡσιας. ceinture, *cintura*. §. ζωστῆρι τοῦ σπαθιοῦ, baudrier, *pendaglio*, *cinta da spada*.

Ζωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. vital, le. *vitale*. §. ζωτικὸς, animal, le. *animale*.

Ζωύφιον, ὡσ. animalcule, *animaletto*.

H

Ἡ ἄρθρον θηλ. la, *la*.

Ἢ Συνδ. ou, o, *ovvero*.

Ἥβη, ὡσιας. puberté, *pubertà*.

Ἥβης, ἐπίθ. pubère, *ch' è in pubertà*.

Ἡγε-

Ἠγαπητός, ἡ, όν. ἐπίθ. bien-aimé, ée. *ben amato, ta. diletto, ta.*

Ἡγεμονεία, οὐσιασ. principauté, puissance, *principato, Signoria.*

Ἡγεμονεύω, P. dominer, *signoreggiare, dominare.*

Ἡγεμονεύων, ουσα. μετ. dominant, qui domine, *dominatore, che signoreggia.*

Ἡγεμονικός, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἡγεμόνα, de prince, *di principe, principesco.* §. ἡγεμονικός, μεταφ. παῤῥησιαστικός, de bonne mine, de belle apparence, *di bella apparenza, che fa comparsa.*

Ἡγεμών, οὐσιασ. prince, *principe.*

Ἡγεμόνισσα, οὐσ. princesse, *principessa.*

Ἡγουμενεῖον, οὐσ. abbaye, *abbazia.*

Ἡγουμένη, ἡγουμένισσα, οὐσ. abbesse, *abbadessa.*

Ἡγουμενικός, ἐπίθ. abbatial, *abbaziale.*

Ἡγούμενος, οὐσ. abbé, *abate.*

Ἤγουν, Συνδ. sçavoir, c'est-à-dire, *cioè, vale a dire.*

Ἤδη, Συνδ. déjà, *di già.*

Ἡδέως, ἐπίρ. suavement, *soavemente.*

Ἡδονή, οὐσ. plaisir, *piacere.* §. ἡδονὴ σαρκική, volupté, *voluttà.* §. δοσμένος εἰς ταῖς ἡδοναῖς, abandonné, ée. à la débauche, débauché, ée. *abbandonato, ta. dato al piacere.* §. ἠμπορεῖ τινὰς νὰ δοθῇ εἰς ταῖς ἡδοναῖς μετρίως, ἀλλ' ὄχι νὰ παραδοθῇ, on peut se prêter aux plaisirs, mais il ne faut pas s'y abandonner, *si può darsi al piacere, ma non bisogna abbandonarvisi.* §. παραδίδομαι εἰς ταῖς ἡδοναῖς, se livrer à toute sorte de plaisirs, *correr la cavallina, darsi ai piaceri.*

Ἡδονικός, ἡ, όν. ἐπίθ. δοσμένος εἰς ταῖς ἡδοναῖς, voluptueux, euse. *voluttuoso, sa.* §. ἡδονικός, ὅπου προξενεῖ ἡδονήν, voluptueux, euse. *dilettevole.*

Ἡδύνω, P. amuser, *ricreare.*

Ἡδύνων, μετ. amusant, te. *solazzevole, che ricrea.*

Ἡδύοσμος, οὐσ. menthe, *menta.*

Ἡδυπάθεια, οὐσ. volupté, *voluttà.*

Ἡδυπαθής, ἐπίθ. voluptueux, euse. *voluttuoso, sa.*

Ἡδύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. suave, *soave.*

Ἡδύτης, οὐσιασ. suavité, *soavità.*

Ἠθική, οὐσ. la morale, *la morale.*

Ἠθικός, ἡ, όν. ἐπίθ. moral, ale. *morale.*

Ἠθικῶς, ἐπίρ. moralement, *moralmente.*

Ἦθος, οὐσ. manière, *maniera.* §. τὰ ἤθη, les mœurs, *i costumi.* §. αὐτὸς ἔχει καλὰ ἤθη, il a des mœurs, *egli è costumato.* §. δὲν ἔχει καλὰ ἤθη, il n'a point de mœurs, *scostumato.*

Ἠλεκτρίζω, P. électriser, *elettrizzare.*

Ἠλεκτρικός, ἡ, όν. ἐπίθ. électrique, *elettrico, ca.*

Ἤλεκτρον, οὐσ. succin, *succino.* §. ἤλεκτρον τῶν σωμάτων, électricité, *elettricità.*

Ἡλιάζω, P. exposer au soleil, *esporre al sole.* §. ἡλιάζω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, sécher au soleil, *disseccare al sole.*

Ἡλιακός, ἡ, όν. ἐπίθ. solaire, *solare.* §. ἡλιακός, οὐσ. belvéder, *altana, terrazza.*

Ἡλίασμα, οὐσ. exposition au soleil, *esposizione al sole.*

Ἡλιασμένος, η, ον. μετ. exposé au soleil, *esposto al sole.* §. ἡλιασμένος, ξηραμένος εἰς τὸν ἥλιον, séché au soleil, *disseccato al sole.*

Ἡλικία, οὐσ. âge, *età.* §. ἄνθρωπος μεσαίας ἡλικίας, qui est entre deux âges, *di mezza età.*

Ἡλιόκαυμα, οὐσ. coup de soleil, *solata.*

Ἡλιοκαυμένος, η, ον. μετ. halé, ée. *abbronzato, ta.*

Ἡλιόκαψις, ἴδε Ἡλιόκαυμα.

Ἡλιοκεντρικός, ἡ, όν. ἐπίθ. héliocentrique, *eliocentrico.*

Ἡλιοκομήτης, οὐσ. hélio-comete, *eliocometa.*

Ἡλιόμετρον, οὐσ. héliomètre, *eliometro.*

Ἥλιος, οὐσ. soleil, *sole.* §. ὁ ἥλιος εἶναι ἀκόμη ὑψηλός, le soleil est encore bien haut, *il so-*

le

Ζωντανέψις, ζωντανεμμὸς, οῦ, l'action de ressusciter quelque chose, *il ravvivare, risuscitare*.

Ζωντανεύω, Π. ressusciter, *risuscitare, dar la vita*. §. ζωντανεύω, οὐδ. ressusciter, retourner en vie, *risuscitare, ritornare in vita*. §. ζωντανεύω, μέσ. reprendre ses forces, se ravoir, *riaversi, ravvivarsi*.

Ζωντανεῦων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui ranime, *colui ò colei che rianima, che ravviva*. §. ζωντανεύων, οὐδ. celui ou celle qui retourne en vie, *colui ò colei che si ravviva, che ritorna in vita*.

Ζωντανὸς, ή, όν. ἐπίθ. vif, ve. vivant, te. *vivo, va. vivente*. §. ζωντανὸς, μεταφ. ἄξυπνος, alerte, vif, ive. *accorto, ta. vivo, va*.

Ζωντανόσυνη, ζωντανότης, οῦ. vivacité, *vivacità*.

Ζωντάνι, ίσιας. jument, *giumento*.

Ζωντόβολον, οῦ. animal, bête, *animale, bestia*.

Ζώνω, Π. οὐδ. se ceindre, *cignersi*. §. ζώνω. Ἐν. ceindre, *cignere*.

Ζώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ceint, *colui ò colei che cigne*.

Ζωογονία, ους. résurrection, l'action de donner la vie à quelque chose, vivification, *risuscitamento, ravvivamento, vivificazione*.

Ζωογονηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été ressuscité, vivifié, ée. *colui ò colei ch'è stato ravvivato, vivificato, ta*.

Ζωογονημένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. vivifié, ée. ranimé, ée. *ravvivato, ta. rianimato, ta. vivificato, ta*.

Ζωογονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ranimé, *colui ò colei che ha ravvivato*.

Ζωογονητὴς, οῦ. celui qui ressuscite, qui ranime, qui donne la vie, *ravvivante, colui che dà la vita, ranimatore*.

Ζωογονῶ, Π. ressusciter, ranimer, *risuscitare, ravvivare*.

Ζωογονῶν, ῶσα, οῦν. μετ. ranimant, te. *ravvivante*.

Ζῶον, οῦ. animal, *animale*. §. σὺ εἶσαι ἕνα ζῶον, vous êtes une bête, *un gran babbaccio, un balordo, una bestia*.

Ζωοσύνης, ἰδὲ Ζωνταιοσύνη.

Ζωοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été vivifié, *colui ò colei ch'è stato vivificato*.

Ζωοποιὸς, ή, όν. ἐπίθ. vivifiant, te. *vivificante*.

Ζωοποιήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a vivifié, *colui ò colei che ha vivificato*.

Ζωοποίησις, οῦ. vivification, *vivificazione*.

Ζωοποιῶ, Π. vivifier, *vivificare*.

Ζωότης, οῦ. proprieté d'animal, ce qui constitue l'animal, *animalità*.

Ζωοτροφεῖον, οῦ. lieu où l'on nourrit des animaux, *luogo dove si nutriscono animali*.

Ζωοτροφία, οῦ. provisions, *vettovaglie*.

Ζωοτρόφος, οῦ. celui qui nourrit des animaux, *colui che nutrisce animali*.

Ζωοτροφῶ, ζωοτρέφω, Π. alimenter, nourrir de animaux, *nutrire degli animali*.

Ζωόφυτον, οῦ. zoophites, *Piant animale*.

Ζώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ceint, *colui ò colei che ha cinto*.

Ζώσιμον, ζῶσμα, ίσιας. l'action de ceindre, *il cignere*.

Ζωσμένος, η, ον. μετ. ceint, te. *cinto, accinto, ta*.

Ζώστρα, οῦ. ceinture, *cintura*. §. ζώστρα, ἐπίθ. ἐκείνη ὁποῦ ζώνει, celle qui ceint, *colei che cigne*.

Ζωστῆρ, ίσιας. ceinture, *cintura*. §. ζωστῆρ τοῦ σπαθιοῦ, baudrier, *pendaglio, cinta da spada*.

Ζωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. vital, le. *vitale*. §. ζωτικὸς, animal, le. *animale*.

Ζωύφιον, οῦ. animalcule, *animaletto*.

H

Ἡ ἄρθρον θηλ. la, *la*.

Ἢ Σωδ. ou, *o, ovvero*.

Ἥβη, ίσιας. puberté, *pubertà*.

Ἥβος, ἐπίθ. pubère, *ch'è in pubertà*.

Ἡγε-

Ἡγαπητὸς, ἡ, ὀν. ἐπίθ. bien-aimé, ée. *ben amato, ta. diletto, ta.*

Ἡγεμονεία, ὑσιας. principauté, puissance, *principato, Signoria.*

Ἡγεμονεύω, P. dominer, *signoreggiare, dominare.*

Ἡγεμονεύων, υσα. μετ. dominant, qui domine, *dominatore, che signoreggia.*

Ἡγεμονικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς ἡγεμόνα, de prince, *di principe, principesco.* §. ἡγεμονικὸς, μεταφ. παῤῥησιαςικὸς, de bonne mine, de belle apparence, *di bella apparenza, che fa comparsa.*

Ἡγεμὼν, ὑσιας. prince, *principe.*

Ἡγεμόνισσα, ὑσ. princesse, *principessa.*

Ἡγεμενεῖον, ὑσ. abbaye, *abbazia.*

Ἡγεμένη, ἡγουμένισσα, ὑσ. abbesse, *abbadessa.*

Ἡγεμενικὸς, ἐπίθ. abbatial, *abbaziale.*

Ἡγέμενος, ὑσ. abbé, *abate.*

Ἤγεν, Συνδ. savoir, c'est-à-dire, *cioè, vale a dire.*

Ἤδη, Συνδ. déjà, *di già.*

Ἡδέως, ἐπίρ. suavement, *soavemente.*

Ἡδονὴ, ούσ. plaisir, *piacere.* §. ἡδονὴ σαρκικὴ, volupté, *voluttà.* §. δοσμένος εἰς ταῖς ἡδοναῖς, abandonné, ée. à la débauche, débauché, ée. *abbandonato, ta. dato al piacere.* §. ἠμπορεῖ τινὰς νὰ δοθῇ εἰς ταῖς ἡδοναῖς μετρίως, ἀλ' ὄχι νὰ παραδοθῇ, on peut se prêter aux plaisirs, mais il ne faut pas s'y abandonner, *si può darsi al piacere, ma non bisogna abbandonarvisi.* §. παραδίδομαι εἰς ταῖς ἡδοναῖς, se livrer à toute sorte de plaisirs, *correr la cavallina, darsi ai piaceri.*

Ἡδονικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. δοσμένος εἰς ταῖς ἡδοναῖς, voluptueux, euse. *voluttuoso, sa.* §. ἡδονικὸς, ὅπῦ προξενεῖ ἡδονὴν, voluptueux, euse. *dilettevole.*

Ἡδύνω, P. amuser, *ricreare.*

Ἡδύνων, μετ. amusant, te. *sollazzevole, che ricrea.*

Ἡδύοσμος, ούσ. menthe, *menta.*

Ἡδυπάθεια, ὑσ. volupté, *voluttà.*

Ἡδυπαθὴς, ἐπίθ. voluptueux, euse. *voluttuoso, sa.*

Ἡδὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. suave, *soave.*

Ἡδύτης, ὑσιας. suavité, *soavità.*

Ἠθικὴ, ούσ. la morale, *la morale.*

Ἠθικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. moral, ale. *morale.*

Ἠθικῶς, ἐπίρ. moralement, *moralmente.*

Ἦθος, ὑσ. manière, *maniera.* §. τὰ ἤθη, les mœurs, *i costumi.* §. αὐτὸς ἔχει καλὰ ἤθη, il a des mœurs, *egli è costumato.* §. δὲν ἔχει καλὰ ἤθη, il n'a point de mœurs, *scostumato.*

Ἠλεκτρίζω, P. électriser, *elettrizzare.*

Ἠλεκτρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. électrique, *elettrico, ca.*

Ἤλεκτρον, ούσ. succin, *succino.* §. ἤλεκτρον τῶν σωμάτων, électricité, *elettricità.*

Ἡλιάζω, P. exposer au soleil, *esporre al sole.* §. ἡλιάζω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, sécher au soleil, *disseccare al sole.*

Ἡλιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. solaire, *solare.* §. ἡλιακὸς, ὑσ. belvéder, *altana, terrazza.*

Ἡλίασμα, ὑσ. exposition au soleil, *esposizione al sole.*

Ἡλιασμένος, η, ον. μετ. exposé au soleil, *esposto al sole.* §. ἡλιασμένος, ξηραμένος εἰς τὸν ἥλιον, séché au soleil, *disseccato al sole.*

Ἡλικία, ὑσ. âge, *età.* §. ἄνθρωπος μεσαίας ἡλικίας, qui est entre deux âges, *di mezza età.*

Ἡλιόκαυμα, ὑσ. coup de soleil, *soluta.*

Ἡλιοκαυμένος, η, ον. μετ. halé, ée. *abbronzato, ta.*

Ἡλιόκαψις, ἰδὲ Ἡλιόκαυμα.

Ἡλιοκεντρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. héliocentrique, *eliocentrico.*

Ἡλιοκομήτης, ὑσ. héliocomete, *eliocometa.*

Ἡλιόμετρον, ὑσ. héliomètre, *eliometro.*

Ἥλιος, ὑσ. soleil, *sole.* §. ὁ ἥλιος εἶναι ἀκόμη ὑψηλὸς, le soleil est encore bien haut, *il sole*

Ἡλιολατρία.

le è ancora molto alto. §. ὁ ἥλιος καίει πολὺ, il fait trop de soleil, *il sole è troppo caldo*.

Ἡλιοσκόπιον, ου̃σ. hélioscope, *elioscopio*.

Ἡλιοσέληνον, ου̃σ. λίθος τι, pierre du soleil, *elioselino*.

Ἡλιοςάσιον, ου̃σ. solstice, *solstizio*.

Ἡλιοτρόπιον, ου̃σ. λίθος, héliotrope, *eliotrepia*. §. ἡλιοτρόπιον φυτὸν, tourne sol, *girasole*.

Ἡλύσιον, ου̃σ. τὰ ἠλύσια πεδία, les champs elysiens, *i campi elisj*.

Ἡμᾶς, Ἀντων. πρωτότυπ. nous, *noi*.

Ἡμέρα, ας. jour, journée, *giorno*, *dì*, *giornata*. §. καλὴ ἡμέρα, bon jour, je vous souhaite le bon jour, je vous donne le bon jour, *buon dì*, *buon giorno*, *vi auguro il buon giorno*. §. εἶναι ἡμέρα μεσημέρι, il fait déja grand soleil, *è già gran dì*. §. ἀνάμεσα εἰς δέκα ἡμέρας, εἰς τὸ διάστημα δέκα ἡμερῶν, pendant le cours de dix jours, *nel corso di dieci giorni*. §. ἀπ' ἐδῶ ὡς τρεῖς ἡμέρας, d'ici à trois jours, *da qui a tre giorni*. §. ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, de jour en jour, *di giorno in giorno*. §. πᾶσα ἡμέρα, chaque jour, *ogni giorno*. §. τὰς ἡμέρας μου, de mes jours, *a miei dì*.

Ἡμερώτης, ουσα. μετ. celui ou celle qui a apprivoisé, *colui o colei che ha dimesticato*, *che ha ammansuefatto*. §. ἡμερώσας, ος. celui ou celle qui s'est appaisé, *colui o colei che si è addolcito*, *acquietato*.

Ἡμέρωσις, εως. adoucissement, apprivoisement, *acquietamento*, *addolcimento*, *l' ammansuefare*.

Ἡμερόνω, Ρ. Ἐν. appaiser, *acquietare*. §. ἡμερόνω, κάμνω τινὰ ἥμερον, apprivoiser, *domesticare*. §. ἡμερόνω, γίνομαι ἥμερος, se rendre doux, *mansuefarsi*.

Ἡμερινὸς, ή, όν. ἐπιθ. du jour, journalier, *giornaliero*.

Ἡμεροχάμματον, ου̃σ. hommée, *lavoro*, *che un uomo può far in una giornata*, *opera*.

Ἡμερολόγιον, ου̃σ. almanach, journal, *almanacco*, *giornale*.

Ἡμερονύκτιον, ου̃ιας. un jour & une nuit, *un giorno ed una notte*.

Ἥμερος, η, ον. ἐπιθ. paisible, doux, affable, *mansueto*, *ta*. εἶναι ἥμερος ὡσὰν τὸ ἀρνάκι, il est doux comme un mouton, *è pacifico come un agnello*. §. ἥμερος, domestique, du ménage, *dimestico*.

Ἡμεροσύνη, ἰδὲ Ἡμερότης.

Ἡμερώτατος, ἐπιθ. très-paisible, très-doux, *mansuetissimo*, *ma*.

Ἡμερώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus-paisible, plus doux, *più mansueto*, *ta*.

Ἡμερότης, ου̃σ. mansuétude, *mansuetudine*.

Ἡμέρωμα, ος. τὸ ἡμερόνειν τινὰ, l'action d'apprivoiser, *l' addimesticare*, *dimesticamento*.

Ἡμερωθεὶς, ἐῖσα, θὲν. μετ. celui ou celle qui a été humanisé, *colui o colei ch' è stato dimesticato*, *ta*.

Ἡμερωμένος, η, ον. μετ. humanisé, ée. apprivoisé, e. *addimesticato*, *ta*.

Ἡμερόνω, Ρ. apprivoiser, humaniser, *addimesticare*. §. ἡμερόνω, ς. s' apprivoiser, s' humaniser, *addimesticarsi*, *farsi mansueto*.

Ἡμερώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui apprivoise, *colui o colei che addimestica*.

Ἡμερώσας, ἰδὲ Ἡμερώσας.

Ἡμέρωσις, ἰδὲ Ἡμέρωμα.

Ἡμερωτικὸς, ή, όν. ἐπιθ. celui ou celle qui humanise, qui rend apprivoisé, *colui o colei che addimestica*, *che rende mansueto*.

Ἡμερωτὸς, ή, όν. ἐπιθ. qu'on peut apprivoiser, *addimestichevole*.

Ἡμέτερος, ρα, ρον. Ἀντων. notre, *nostro*, *tra*.

Ἥμισυς, ἐπιθ. demi, ie, *mezzo*, *za*. §. τὸ ἥμισυ, le demi, la moitié, *il mezzo*, *la metà*. §. ὑπὲρ τὸ ἥμισυ, outre moitié, *al di là della metà*. §. πίνει πάντοτε ἥμισυ κρασὶ καὶ ἥμισυ νερὸν, il boit toujours moitié eau, moitié vin,

be-

Ημερινος.

beve sempre metà acqua, metà vino.

Η'μισφαιρικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. semi-sphérique, *semisferico.*

Η'μισφαίριον, ὑσ. hémisfère, *emisfero.*

Η'μιτριταῖος, ἐπίθ. emitritée, *emitriteo.*

Η'μίφωνος, ὑσ. demi-voyelle, *semivocale.*

Η'μπορῶ, Ρ'. pouvoir, *potere.* §. δὲν ἠμπορῶ, δὲν δυνάμαι, ne savoir, ne pouvoir, *non potere.* §. δὲν ἠμπορῶ, εἶμαι ἀδυνής; être malade, être indisposé, *esser malato, esser indisposto.*

Η'ξεύρω, Ρ'. savoir, *sapere.* §. ποῖος ἠξεύρει, qui sait, *chi sa.* §. δὲν σᾶς ἠξεύρω, ἤτοι δὲν σᾶς γνωρίζω, je ne vous connoit pas, *non vi conosco.* §. ἠξεύρωντας, sachant, *sapendo.* ἰδὲ τὸ Ἰξεύρω.

Η'ρωας, ὑσ. héros, *eroe.* §. ἡρωΐσσα, héroine, *eroina.*

Η'ρωϊκὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. héroïque, *eroico, ca.* §. τὸ ἡρωϊκὸν, l'héroïsme, *l'eroismo.*

Η'ρωϊκῶς, ἐπίρ. héroïquement, *eroicamente.*

Η'σκια, ἰδὲ Ἴσκια.

Η'συχα, ἐπίρ. paisiblement, *quietamente.*

Η'συχάζω, Ρ'. Ἐν. tranquilliser, appaiser, *tranquillare, quietare.* §. ἡσυχάζω, se tranquilliser, se tenir tranquille, paisible, *acchetarsi, restar tranquillo.*

Η'συχάζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui appaise, celui ou celei che acquieta. §. ἡσυχάζων, ουδ. ὅπου μένει ἥσυχος, celui ou celle qui reste tranquille, *colui ò colei che resta tranquillo, che si acquieta.*

Η'συχάσας, ασα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a appaisé, *colui ò colei che ha acquietato.* §. ἡσυχάσας, μετ, ὑδ. celui ou celle qui est resté tranquille, *colui ò colei che sià acquietato, ch'è restato tranquillo.*

Η'σύχασις, ἡσύχασμα, ουα. l'action de tranquilliser, d'appaiser, *tranquillamento, acquietamento.*

Η'συχασμένος, η, ον. μετ. appaisé, ée. *acchetato, ta.*

Η'συχαστὴς, ὑσ. celui qui vit en repos, *colui che vive tranquillamente.*

Η'συχαστικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. réposé, ée. *riposato, ta.* §. ἡσυχαστικὸς, celui qui tranquillise, *colui che acchetà.*

Η'συχία, ὑα. tranquillité, répos, *tranquillità, riposo.*

Η'συχος, η, ον. ἐπίθ. tranquille, *tranquillo, quieto, ta.* §. στέκω ἥσυχος εἰς μίαν μεριὰν, se tenir coi, demeurer coi, *star cheto.*

Η'συχώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-tranquille, *tranquillissimo, ma.*

Η'τα, ἰδὲ Νίκη.

Η'τα, ουσ. τὸ ἦτα ψηφὶ, l'eta, *l'ita.*

Η'τοι, σύνδεσ. ou, o, overo.

Η'τοι, συνδ. c'est-à-dire, *cioè.*

Η'φαιστος, ἡφαίστου. ὁ θεὸς, volcan, *vulcano.*

Η'χητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. resonnant, te. *rimbombante.*

Η'χος, ὑσ. écho, *eco.* §. ἦχος, ἄσμα, χαβᾶς, air, *aria.*

Η'χῶ, Ρ'. resonner, *rimbombare.*

Η'χὼ, ὑσ. écho, *l'eco.*

Η'χώδης, ἐπίθ. sonnant, te. *sonante, risonante.*

Θ.

Θάλαμος, ὑσ. chambre, *camera.*

Θάλασσα, ὑσ. mer, *mare.* §. ἡ θάλασσα εἶναι ῥηχὴ, la mer est basse, *il mare è basso.*

Θαλασσινὸς, ἡ, ὸν. θαλάσσιος, ον, ἐπίθ. marin, ine. *marino, na.* §. θαλάσσινὸς, maritime, *marittimo, ma.*

Θαλασσόνερον, ὑσ. de l'eau de mer, *acqua marina.*

Θαλασσοπόλεμος, ὑσ. bataille navale, *battaglia navale.*

Θαλασσοταραχὴ, ὑσ. l'agitation de la mer, *l'agitazione del mare.*

Θάμβος, ὑσ. étonnement, *stupore, sorpresa.*

Θαμβόνω, κτλ. ἰδὲ Θαμπόνω, κτλ.

Θαμμένος, η, ον. μετ. enseveli, ie. enterré, ée. *sepolto, ta.*

Θαμπάδα, ὑσ. éblouissement, *abbaglianza.*

Ηθικα.
Ηθωελεγειος.
Θαμνος.

Θαμπὸς, ἐπίθ. ébloui, ie. *abbagliato, ta.*

Θαμπωθεὶς, ἔισα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été ébloui, *colui ò colei ch' è stato abbagliato.*

Θάμπωμα, ὐσ. éblouissement, l'action d'éblouir, *abbagliamento, abbaglianza, barbaglio, galligamento.*

Θαμπωμένος, η, ον. μετ. ébloui, ie. *abbagliato, ta. abbacinato, ta.*

Θαμπώνω, P. éblouir, *abbagliare, abbacinare.*

Θαμπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui éblouit, éblouissant, te. *colui ò colei che abbaglia, abbagliante.*

Θαμπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a ébloui, *colui ò colei che ha abbagliato.*

Θανάσιμα, ἐπίρ. à mort, mortellement, *mortalmente, a morte.*

Θανάσιμος, ἐπίθ. mortel, le. *mortale, capitale.*

Θανατερὸς, θανατοφόρος, ἐπίθ. mortel, le. mortifere, *mortale, mortifero, funesto, sta.*

Θανατοφόρως, ἐπίρ. à mort, *a morte.*

Θανατικὸν, ὐσ. ἡ πανοῦκλα, la peste, la maladie, *peste.* §. θανατικὸν, mortalité, *mortalità.*

Θάνατος, ὐσ. mort, *morte.* §. καταδικάζω εἰς θάνατον, condamner à mort, au dernier supplice, *condannare a morte.* §. αἰφνίδιος θάνατος, mort subite, *morte improvisa.* §. καλὸς θάνατος, φυσικὸς θάνατος, mort naturelle, *morte naturale.* §. ὅλοι εἴμεθα διὰ θάνατον, nous sommes tous mortels, *siamo tutti mortali, dobbiamo tutti morire.*

Θανατωθεὶς, ἔισα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été tué, *colui ò colei ch' è stato ucciso.*

Θανάτωμα, ὐσ. σκότωμα, l'action de tuer, *l'ammazzare.* §. θανάτωμα, καταδίκασις εἰς θάνατον, l'action de condamner à mort, *condanna di morte.*

Θανατωμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso, sa.*

Θανατωμὸς, θανάτωσις, ἰδὲ Θανάτωμα.

Θανατώνω, P. faire mourir, *far morire.* §. θανατώνω, σκοτώνω, tuer, *uccidere.*

Θανατώνων, ουσα, νον. μετ. celui ἢ celle qui tue, *colui ò colei che uccide, che fa morire.*

Θανατώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tué, *colui ò colei che ha ucciso, che ha fatto morire.*

Θανὴ, ὐσ. θάνατος, mort, *morte.* §. θανὴ, ἐνταφιασμὸς, funerailles, *funerale.*

Θάπτης, ὐσ. celui qui enterre, qui ensevelit, *colui che seppellisce, seppellitore.*

Θαπτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de sepulture, *di sepoltura.*

Θάπτω, P. enterrer, ensevelir, inhumer, *seppellire.*

Θάπτων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ensevelit, *colui ò colei che seppellisce.*

Θαῤῥαλέως, ἐπίθ. courageusement, avec hardiesse, *coraggiosamente, arditamente, animosamente.*

Θαῤῥετὰ, θαῤῥαλέα, ἐπίρ. confidemment, avec confiance, *con confidenza, in confidenza, confidentemente.*

Θάῤῥημα, ὐσ. confiance, *confidenza.*

Θαῤῥημένος, η, ον. ἐπίθ. qui a de la confiance, *che ha confidenza.*

Θαῤῥήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a réputé, *colui ò colei che ha riputato.*

Θαῤῥητικὸς, θαῤῥαλέος, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de confiance, *di confidenza.*

Θάῤῥος, ὐσ. courage, *coraggio.* §. θάῤῥος, confiance, *confidenza.* ἔχω θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν ὅτι, je confie en Dieu, j'espere en Dieu que, *confido in Dio, spero in Dio che.* §. σιμώνω τινὰ μὲ θάῤῥος, aborder quelqu'un avec confiance, *abbordar qualcheduno con confidenza.* §. θάῤῥος, ἀποτολμία, τόλμη, hardiesse, *ardimento, franchezza.*

Θαῤῥῶ, P. présumer, réputer, *presumere, riputare, stimare.* §. τὸν ἐθαῤῥοῦσα τιμημένον ἄνθρωπον, je le réputois homme d'honneur, *io le*

lo stimava un uomo d'onore. §. θαρσεῖν, courage, *coraggio*. §. θαρῥῶ, ἔχω θάρῥος, ἐλπίδα, avoir confiance, *affidarsi*. §. τί θαρῥεῖς; qu'est ce que vous croyez? *che credete?*

Θαρσαλαῖος, αία, ἐπίθ. courageux, euse. *coraggioso, sa*.

Θαρσαλέως, ἐπίρ. courageusement, *coraggiosamente*.

Θαῦμα, ἁτος. miracle, *miracolo*. §. θαῦμα, ἄξιον πρᾶγμα θαυμασμόν, merveille, *maraviglia*. §. μὲ θαῦμα, miraculeusement, *miracolosamente*. §. ὢ τῶ θαύματος! ah quelle merveille! *ah che maraviglia!*

Θαυμάζω, Ρ'. admirer, *ammirare*. §. θαυμάζω, προξενῶ θαυμασμὸν, émerveiller, *maravigliare*. §. θαυμάζω, s'étonner, *maravigliarsi*.

Θαυμάζων, οντος. μετ. admirateur, trice. *ammiratore, trice*.

Θαυμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est étonné, *colui o colei che si è maravigliato*.

Θαυμάσιος, ία, ιον. ἐπίθ. merveilleux, euse. admirable, *maraviglioso, sa. ammirabile*.

Θαυμασίως, ἐπίρ. à merveille, merveilleusement, admirablement, *a maraviglia, maravigliosamente, mirabilmente*.

Θαύμασμα, ἁτος. merveille, *maraviglia*.

Θαυμασιώτατα, ἐπίρ. àravir, *a maraviglia bene*.

Θαυμασιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-merveilleux, euse. *maravigliosissimo, ammirabilissimo, ma*.

Θαυμασμένος, η, ον. μετ. admiré, ée. *ammirato, ta*.

Θαυμασμὸς, ᾶ. admiration, merveille, *ammirazione, maraviglia*. §. προξενῶ θαυμασμὸν, émerveiller, *maravigliare*. §. σημεῖον θαυμασμοῦ, point admiratif, particule admirative, *punto ammirativo, particola ammirativa*.

Θαυμαστὰ, ἐπίρ. à merveille, merveilleusement, admirablement, *a maraviglia, ammirabilmente, maravigliosamente*.

Θαυμαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. admiratif, ive. *ammirativo, va*.

Θαυμαστὸς, ή, όν. merveilleux, euse. admirable, *maraviglioso, sa. ammirabile*.

Θαυμαστότατος, θαυμαστότατος, ἰδὲ Θαυμασιώτατος, θαυμασιώτατος.

Θαυματοποιΐα, ὁτητος. l'action de faire de miracles, *il far miracoli*.

Θαυματοποιῶ, Ρ'. faire de miracles, *far miracoli*.

Θαυματουργία, οὖς. miracle, *miracolo*.

Θαυματουργικὸς, ή, όν. ἐπίθ. miraculeux, euse. *miracoloso, sa*.

Θαυματουργὸς, ᾶ. miraculeux, euse. *miracoloso, sa*.

Θαυματουργῶ, Ρ'. faire de miracles, *far miracoli*.

Θαφὴ, οὖς. enterrement, *sepoltura*.

Θάφτω, θάφτειν, κτλ'. ἰδὲ Θάπτω, θάπτειν.

Θάψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a enterré, *colui o colei che ha seppellita*.

Θάψιμον, ᾶ. inhumation, ensevelissement, *seppellimento, il seppellire*.

Θεὰ, ᾶς. déesse, *dea*.

Θέα, ᾶς. vue, aspect, *vista, aspetto*.

Θέαμα, ᾶς. spectacle, *spettacolo*. §. γίνομαι τὸ θέαμα τῶ κόσμω, être en spectacle, servir de spectacle, *esser esposto agli occhi del pubblico, servir di spettacolo*.

Θεανδρικὸς, ἐπίθ. théandrique, *teandrico*.

Θεάρεστα, Θεαρέστως, ἐπίρ. d'une manière agréable à Dieu, *in maniera grata a Dio*.

Θεάρεστος, ἐπίρ. agréable à Dieu, *grato a Dio*.

Θεαρχία, οὖς. puissance divine, *divina potenza*.

Θεαρχικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à la puissance divine, *appartenente alla potenza divina*.

Θεατὴς, οὖς. spectateur, *spettatore*.

Θεατρίζω, Ρ'. railler, berner, faire quelqu'un servir de spectacle, *esporre agli occhi del pubblico, far servir di spettacolo*.

Θεατρίζων, οντα. μετ. celui ou celle qui raille, qui berne, *colui o colei che fa servire qualcheduno di spettacolo*.

Θεατρίσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a donné quelqu'un en spectacle, *colui ò colei che ha esposto qualcheduno agli occhi del pubblico*.

Θεάτρισμα, ὐσ. l'action de donner quelqu'un en spectacle, *l'esporre qualcheduno agli occhi del pubblico*.

Θεατρισμένος, η, ον. μετ. donné en spectacle, *esposto agli occhi del pubblico*.

Θέατρον, ὐσ. théatre, *teatro*.

Θεϊκός, ή, όν. ἐπίθ. divin, ine. *divino, na*.

Θεϊκῶς, ἐπίρ. divinement, *divinamente*.

Θεία, ὐσ. tante, *zia*.

Θεῖος, εία, ον. ἐπίθ. θεϊκός, divin, ine. *divino, na*.

Θεῖος, ὐσ. ὁ θεῖος, oncle, *zio*.

Θειάφι, ὐσ. soufre, *zolfo*.

Θειαφοκέρι, ὐσ. allumette, *zolfanello*.

Θέλγητρον, ὐσ. allechement, attrait, *allettamento*.

Θέλγω, P. allécher, *allettare*.

Θέλημα, ὐσ. volonté, vouloir, *volontà, volere*. §. αὐτὸ δὲν εἶναι ... θέλημά μου, il n'... pas en ma disposition de le faire, *non è in mia libertà di farlo*.

Θεληματάρης, ὐσ. volontaire, *volontario*.

Θεληματικός, ή, όν. ἐπίθ. volontaire, *volontario, ria*.

Θεληματικῶς, ἐπίρ. θεληματικά, volontairement, bongré, volontiers, *volontariamente, buon grado, volentieri*.

Θελήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a voulu, *colui ò colei che ha voluto*.

Θέλησις, ὐσ. volonté, *volontà*.

Θελιά, ἰδὲ Θυλιά.

Θέλω, P. vouloir, *volere*. §. θέλω κάλλιον, θέλω καλλίτερα, aimer mieux, vouloir mieux, *amar meglio, voler piuttosto*. §. θέλω, χρεωστῶ, σοῦ θέλω δέκα φλωριά, je lui dois dix ducats, *gli devo dieci ducati, gli sono debitor di dieci ducati*.

Θέμα, ὐσ. thème, *tema*.

Θεμέλιον, ὐσ. fondement, *fondamento*. §. βάνω θεμέλιον, se fonder, mettre son espérance, *fondarsi*. §. μὲ θεμέλιον, avec fondement, *fondatamente*.

Θεμελιώδης, ἐπίθ. fondamental, le. *fondamentale*.

Θεμελιωθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été fondé, *colui ò colei ch'è stato fondato*.

Θεμελίωμα, ὐσ. fondation, *fondamento*.

Θεμελιωμένα, ἐπίρ. avec fondement, *fondatamente*.

Θεμελιωμένος, η, ον. μετ. fondé, ée. *fondato, ta*.

Θεμελιόνω, P. fonder, *fondare*. §. θεμελιόνομαι, se fonder, *fondarsi*.

Θεμελιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fondé, *colui ò colei che ha fondato*.

Θεμελιωτής, ὐσ. fondateur, *fondatore*.

Θεμελιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. fondamental, le. *fondamentale*.

Θεμωνιά, θεμωνιάζω, κτλ. ἰδὲ Θημωνιά, κτλ.

Θεογεννήτωρ, ὐσ. père de Dieu, qui a engendré Dieu, *generatore di Dio*.

Θεογεννήτρια, ὐσ. mère de Dieu, *genitrice di Dio, madre di Dio*.

Θεογνωσία, ουσ. connoissance de Dieu, *cognizione di Dio*.

Θεογνώστης, ὐσ. celui qui connoit un Dieu, *colui che conosce un Dio*.

Θεόγνωστος, η, ον. ἐπίθ. connu, ue, de Dieu, *conosciuto da Dio*.

Θεογονία, ὐσ. théogonie, *teogonia, origine degli Dei*.

Θεοδίδακτος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a été enseigné de Dieu, *colui ò colei ch'è stato insegnato da Dio*.

Θεόδοτος, ἐπίθ. Dieu-donné, *deodato*.

Θεόθεν, ἐπίρ. de Dieu, de part Dieu, *da Dio, dalla parte di Dio*.

Θεόθυτος, ἐπίθ. sacrifié aux dieux, *sacrificato agli Dei*.

Θεοκάλεστος, ἐπίθ. appelé par Dieu, *chiamato da Dio*.

Θεοκατάρατος, ἐπίθ. maudit, te. *maladetto, ta*.

Θεόκλητος, η, ον. ἐπίθ. théoclete, appelé par Dieu,

Dieu, *teocrito, chiamato da Dio.*
Θεοκρατεία, ἡ, ας. théocratie, *teocrazia.*
Θεοκρατικός, ή, όν. ἐπίθ. théocratique, *teocratico.*
Θεόκριτος, ἐπίθ. jugé par Dieu, *giudicato da Dio.*
Θεόκτιστος, ἐπίθ. créé par Dieu, *creato da Dio.*
Θεολογία, ἡ, ας. théologie, *teologia.*
Θεολογικός, ή, όν. ἐπίθ. théologique, *teologico, ca.*
Θεολογικῶς, ἐπίρ. théologiquement, *teologicamente.*
Θεολόγος, ὁ, ου. théologien, *teologo.*
Θεολογῶ, P. parler sur des matières théologales, *teologizzare.*
Θεομαχία, ἡ, ας. théomachie, *teomachia.*
Θεομάχος, ὁ, ου. ennemi de Dieu, *nemico di Dio.*
Θεομαχῶ, P. répugner, contredire, s'opposer à Dieu, *repugnare, opporsi a Dio.*
Θεομήτωρ, ἡ, ορος. la mère de Dieu, *la madre di Dio.*
Θεομητορικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à la mère de Dieu, *attinente alla madre di Dio.*
Θεομιμησία, ἡ, ας. imitation de Dieu, *imitazione di Dio.*
Θεομίμητος, ἐπίθ. qui imite Dieu, *imitatore di Dio.*
Θεοπαράδοτος, ἐπίθ. institué de Dieu, *instituito da Dio.*
Θεοπαρμένος, η, ον. μετ. pris de Dieu, *preso da Dio.*

Θεόπεμπτος, ἐπίθ. envoyé, ée. de Dieu, *inviato, ta. da Dio.*
Θεόπνευστος, η, ον. ἐπίθ. inspiré, ée. de Dieu, *inspirato, ta. da Dio.*
Θεοποιηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été divinisé, *colui o colei ch'è stato divinizzato.*
Θεοποιήσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a déifié, *colui o colei che ha divinizzato.*
Θεοποιΐα, ἡ, ας. déification, apothéose, *divinizzazione.*
Θεοποιός, ὁ, όν. celui qui déifie, *colui che deifica.* §. Θεοποιός, κατασκευασμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, fait, te. de Dieu, *fatto, ta. da Dio.*
Θεοποίητος, ἐπίθ. fait, te. de Dieu, *fatto, ta. da Dio.*
Θεοποιῶ, P. diviniser, déifier, *deificare, divinizzare.*
Θεοποιῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui a déifié, *colui o colei che ha deificato.*
Θεοστυγής, ἐπίθ. détesté, ée. de Dieu, *abbominato, ta, detestato, ta, da Dio.*
Θεός, ὁ, οῦ. Dieu, *Dio, Iddio.* §. δόξα τῷ Θεῷ, grâces à Dieu, grâces au Ciel, *grazie al Cielo, grazie a Dio.* §. ὁ Θεὸς τὸ ἤθελεν ἔτζι, le Ciel, ou Dieu l'a voulu ainsi, *così è piaciuto al Cielo, a Dio.* §. ὁ Θεὸς βοηθός, ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ, le Ciel vous soit propice, dieu vous benisse, dieu vous assiste, dieu vous soit en aide, *il Ciel vi sia propizio, Dio v'ajuti, il Ciel v'assista.* §. ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, νὰ δώσῃ ὁ Θεός, Dieu le veuille, plût à Dieu, *Dio il voglia, Dio il volesse.* §. νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ Θεός, ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ, Dieu m'en garde, Dieu m'en préserve, à Dieu ne plaise, *Dio non voglia, non piaccia a Dio.* §. ἂν δώσῃ ὁ Θεός, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, s'il plaît à Dieu, *se Dio vuole, coll' ajuto di Dio, con la Dio grazia.* §. εὐχαριστίαν τῷ ὁ Θεός, grâces à Dieu, Dieu merci, *grazie a Dio, grazie al Cielo.* §. Θεέ μου, bon Dieu! grand Dieu! *oh buon Dio! oh Dio!* §. εἰς τὸν Θεόν μου, τὸν Θεόν μου, sur mon Dieu, *Dio il sa.* §. ἐνώπιον Θεοῦ, μὰ τὸν Θεόν, devant Dieu, pardié, *affè di Dio, per Dio.* §. μάρτυρα βάνω τὸν Θεόν, Dieu m'est temoin, Dieu m'en est temoin, *sallo Dio, mi sia Dio testimonio.* §. ὁ Θεὸς νὰ τὸν εὕρῃ, ἤγουν τὸν ἀφήνω εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ, que Dieu le punisse, *che Dio lo castighi.* §. ἄχε ὁ Θεός, Dieu est grand, Dieu est miséricordieux, *Dio è grande, è misericordioso.* §. Θεοῦ θελήματος,

Θεομιζεια.
Θεομηνια.
Θεοπροβλητος.
Θεοπτης

υ διδοικοῦντως, avec de de Dieu, coll'a- di Dio, a Dio pia- lo.
βεια, ἡ. crainte, vé- ation de Dieu, ti- di Dio, venerazione.
βέςατος, ἐπίθ. très gieux, euse. piissi- ma. religiosissimo,
δὴς, ἐπίθ. celui qui ére Dieu, qui craint u, conscientieux, co- che venera, che teme, timorato.
; ἡ. déité, divini- deità, divinità.
κά, ἐπίθ. divine- nt, divinamente.
κὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. in, ne. divino, na.
μητος, ἐπίθ. honoré Dieu, onorato da Dio.
κος, ἡ. la mère de u, la Sainte Vierge, Madre di Dio, la tissima Vergine.
κος, ἐπίθ. engendré Dieu, generato da
ίεια, ἡ. πληθ. Epi- nie, le jour des rois, fania, il dì dell' Epi- ia.
λὴς, ἐπίθ. ὁ ἀγαπῶν Θεόν, celui qui ai- Dieu, colui che a- Dio. §. θεοφιλὴς, πημένος ἀπὸ τὸν Θεόν, é de Dieu, amato Dio.
λία, amour de Dieu, r di Dio.
βος, ἐπίθ. religieux, e. qui craint Dieu, gioso, sa. pio, ia. §. φοβέμενος, ἐπίθ. ti- more, ée. consciencieux, euse. delicat, te. de conscience, qui craint Dieu, timorato, ta. delicato, ta. di conscienza.

Θεοφόρος, ἐπίθ. θεῖος, θεϊκὸς, divin, ne. divino, na. §. οἱ θεοφόροι πατέρες, les saints Pères, i Santi Padri.

Θεοφύλακτος, ἐπίθ. conservé de Dieu, conservato da Dio.

Θεοφώτιςος, ἐπίθ. illuminé de Dieu, illuminato da Dio.

Θεοχαρίτωτος, ἐπίθ. agréable a Dieu, grato a Dio. §. θεοχαρίτωτος, qui a des grâces divines, che ha grazie divine.

Θεραπεία, ἡ. cure, curation, cura, curazione. §. θεραπεία, ιατρικὸν, ἰατρεία, remède, rimedio.

Θεραπευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été gueri, colui ȣ colei ch'è stato guarito.

Θεράπευμα, ἡ. curation, curazione.

Θεραπευόμενος, η, ον. μετ. curé, ée. curato, ta. §. θεραπευόμενος, qui a passé son envie, appagato, soddisfatto, ta.

Θεραπεύσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a gueri, colui ȣ colei che ha guarito.

Θεράπευσις, ἰδὲ Θεράπευμα.

Θεραπευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. curatif, ive. curativo, va. §. θεραπευτικὸς, cortese, courtois, oise. cortese, gentile.

Θεραπευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. curable, guérissable, curabile.

Θεραπεύω, Ρ. curer, guerir, curare, guarire. §. θεραπεύω τινὰ, courtiser, carezzare. §. θεραπεύομαι, θεραπεύω τὴν ὄρεξιν, passer son envie, appagare, cavar la voglia, saziare.

Θεραπεύων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui guerit, colui ȣ colei che guarisce.

Θεριακὴ, οὐσ. theriaque, teriaca.

Θερίζω, Ρ. moissonner, mietere. §. θερίζω ξένο σπαρμα, mettre la faucille dans la moisson d'autrui, mettere la falce nella messe altrui.

Θερίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui moissonne, colui ȣ colei che miete.

Θερίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a moissonné, colui ȣ colei che ha mietuto.

Θέρισμα, ἡ. moisson, action de moissonner, messe, mietitura.

Θερισμένος, η, ον. μετ. moissonné, ée. mietuto, ta.

Θερισμὸς, ἰδὲ Θέρισμα.

Θερισήρι, ἡ. faux, falce.

Θεριςὴς, ἡ. moissonneur, mietitore. §. θεριςὴς, ὁ Ιούνιος μῆνας, juin, giugno.

Θεριςικὸς, ἐπίθ. de moisson, di messe.

Θερίστρα, ὑσ. celle qui moissonne, *mietitrice*.
Θερμὰ, ἐπίρ. chaudement, *caldamente*.
Θερμαινόμενος, ἐπίθ. fébricitant, *febbricitante*.
Θερμαίνω, P. chauffer, échauffer, *riscaldare*. §. θερμαίνομαι, ἔχω κάψιν, πυρετὸν, avoir la fièvre, *aver la febbre*.
Θερμανθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été échauffé, *colui ò colei ch' è stato riscaldato*.
Θερμαντικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'échauffer, *che ha la virtù di riscaldare*.
Θερμασία, ὑσ. fièvre, *febbre*.
Θέρμασμα, οὐσ. ζέσταμα, échauffement, *riscaldamento*. §. θέρμασμα, τὸ θερμαίνεσθαι, l'action d'être tourmenté de la fièvre, *l'esser tormentato dalla febbre*.
Θερμασμένος, η, ον. μετ. fébricitant, qui a la fièvre, *febbricitante*.
Θερμάστρα, ὑσ. chaufferette, *caldanino*.
Θέρμη, ὑσ. fièvre, *febbre*.
Θερμὸς, ή, όν. ἐπίθ. chaud, de. ardent, te. *fervido, da. caldo, da*. §. θερμὸς, ὅπυ ἔχει θερμότητα, chaloureux, se. *caloroso, sa*. §. τὸ θερμὸν, chaleur, *calore*.
Θερμόμετρον, ὑσ. thermomètre, *termometro*.
Θερμότατα, ἐπίρ. très-chaudement, *caldissimamente, ardentissimamente*.
Θερμότατος, ἐπίθ. très-chaud, très-chaloureux, très-fervide, *ferVidissimo, caldissimo, calorosissimo, ardentissimo, ma*.
Θερμότερος, ἐπίθ. plus chaud, plus chaloureux, plus fervide, *più fervido, più caldo, da. più caloroso, sa*.
Θερμότης, ὑσ. chaleur, *calore*.
Θέρος, ὑσ. moisson, *messe*.
Θέσις, ὑσ. position, situation, *posizione, situazione*. §. θέσις, θέμα, thése, *tesi*.
Θεσμὸς, ὑσ. rit, *rito*.
Θέτης, ἐπίθ. celui qui place, *colui che colloca*.
Θετικὸς, ἐπίθ. positif, ive. *positivo, va*.
Θετικῶς, ἐπίρ. positivement, *positivamente*.
Θέτω, P. situer, *situare*. §. θέτοντας, en plaçant, *situando*.
Θέτων, υσα. μετ. plaçant, te. *collocante*.
Θεώνω, ἰδὲ Ἀποθεώνω.
Θεωρηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été regardé, contemplé, ée. *colui ò colei ch' è stato osservato, contemplato, ta*.
Θεώρημα, ὑσ. théoreme, *teorema*.
Θεωρημένος, η, ον. μετ. regardé, ée. *riguardato, ta*.
Θεωρήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a regardé, qui a observé, *colui che ha osservato, che ha contemplato*.
Θεώρησις, ὑσ. spéculation, *speculazione*.
Θεωρητὴς, ὑσ. régardant, spectateur, *riguardante, spettatore*.
Θεωρητικὴ, ὑσ. la théorique, *la teorica*.
Θεωρητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. σκεπτικὸς, spéculatif, ive. *speculativo, va*. §. θεωρητικὸς, τῆς θεωρίας, théorique, *teorico, ca*. §. θεωρητικὸς, ὅπυ ἔχει θεωρίαν, παρρησίαν, de bonne mine, *di buona presenza*.
Θεωρία, ὑσ. κύτταγμα, régard, *sguardo*. §. θεωρία, ἡ θεωρία τῶν πραγμάτων, théorie, *teoria*. §. ἔχει καλὴν ἢ κακὴν θεωρίαν, il a l'air bon, l'air mauvais, *ha buono, cattivo aspetto*.
Θεωρῶ, P. παρατηρῶ, observer, *osservare*. §. θεωρῶ, κυττάζω, régarder, *riguardare*.
Θεωρῶν, ῦσα. μετ. regardant, te. observant, te. *risguardante, osservante*.
Θέωσις, ἰδὲ Ἀποθέωσις.
Θηκάρι, ὑσ. fourreau, *fodero*. §. θηκάρι τῦ μαχαιριῦ, gaine, *guaina*.
Θηκαριάζω, P. mettre dans le fourreau, *mettare nel fodero*.
Θήκη, ὑσ. boîte, étui, *astuccio*.
Θηκιάζω, P. emboîter, *incastrare*.
Θηκίασμα, ὑσ. l'action d'emboîter, *l'incastrare, incastramento*.
Θηκιασμένος, η, ον. μετ. emboîté, ée. *incastrato, ta*.
Θηλειά, ἰδὲ Θυλειά.
Θηλυκὸς, ή, όν. ἐπίθ. femi-

Θηλυνω.

minin, ine. *femminino, na.* §. αἱ θηλυκαὶ, les femmes, *le donne, le femmine.*

Θημωνιά, ἡ. tas, monceau de gerbes, *bica.* §. θημωνιά, σωρός, tas, amas, *mucchio.*

Θημωνιάζω, P. entasser les gerbes, *abbicare, ammucchiare.* §. θημωνιάζω, σωρεύω, entasser, amasser, *ammucchiare.*

Θημωνιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui entasse, *colui ò colei che ammucchia.*

Θημωνιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a entassé, *colui ò colei che ha ammucchiato.*

Θημώνιασμα, τό. l'action d'entasser les gerbes, *l'abbicare, l'ammucchiare.*

Θημωνιασμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. *ammucchiato, ta.*

Θηριακή, ἡ. thériaque, *teriaca.*

Θηρίον, τό. bête, *bestia, belva.* §. θηρίον ἄγριον, brute, *bruto.*

Θηριότης, ἡ. brutalité, ferocité, *brutalità, efferatezza, ferocia.*

Θηριωδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-brutal, le. très-feroce, *efferatissimo, ma. ferocissimo, ma.*

Θηριώδης, ἐπίθ. bestial, le. *bestiale.* §. θηριώδης μεταφ. brutal, le. *brutale.*

Θηριωμένος, η, ον. μετ. écumant de rage & de colère, *imbestialito.*

Θηριώνω, P. ἰδ. ἀγριεύω, devenir brutal, *imbestialire.*

Θησαυρίζω. P. thésauriser, amasser des trésors, *tesaurizzare.*

Θησαυρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui amasse des trésors, *colui ò colei che accumula tesori.*

Θησαυρίσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a amassé des trésors, *colui ò colei che ha accumulato tesori.*

Θησαύρισμα, τό. l'action d'amasser des trésors, *l'accumular tesori.*

Θησαυρισμένος, η, ον. μετ. thésaurisé, ée. *tesaurizzato, ta.*

Θησαυρισμός, θησαύρισις, ἰδὲ Θησαύρισμα.

Θησαυριστής, ὁ. celui qui amasse, qui entasse des trésors, *colui che accumula tesori.*

Θησαυρός, ὁ. trésor, *tesoro.*

Θησαυροφυλάκιον, τό. trésor, *tesoro.* §. τὸ βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον, les coffres du roi, le trésor royal, *l'erario del Principe, il tesoro regio.*

Θησαυροφύλαξ, ὁ. garde du trésor royal, *tesoriere regio.*

Θιάφι, ἰδὲ Θειάφι.

Θλιβερά, ἐπίῤ. funestement, *funestamente.*

Θλιβερός, ἐπίθ. funeste, *funesto, sta.* §. θλιβερός, ὅπου προξενεῖ θλίψιν, affligeant, te. *afflittivo, va. che affligge.*

Θλίβω, P. affliger, attrister, *affliggere, contristare, accorare.* §. θλίβομαι, s'affliger, *affliggersi.* §. θλίβω, πιέζω, ἐπιβαρύνω, accabler, *opprimere, aggravare.*

Θλίβων, ουσα. μετ. chagrinant, te. *afflittivo, va. attristante.*

Θλιμμένα, ἐπίῤ. avec chagrin, avec tristesse, *con tristezza.*

Θλιμμένος, η, ον. μετ. attristé, ée. affligé, ée. *attristato, ta. afflitto, ta. accorato, ta.*

Θλίψις, ἡ. affliction, chagrin, tribulation, *afflizione, tribulazione.* μικρὰ θλίψις, petite affliction, *afflizioncella.*

Θνητά, ἐπίῤ. comme un mort, *mortalmente.*

Θνητός, ἡ, όν. ἐπίθ. mortel, le. *mortale.* §. τὸ θνητόν, mortel, ce qui est sujet à la mort, *mortale, mortalità.*

Θολά, θολερά, ἐπίῤ. avec trouble, *torbidamente.*

Θολερός, θολός, ἡ, όν. ἐπίθ. trouble, *torbido, da.*

Θόλος, ὁ. voûte, *volta.*

Θολωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été troublé, ée. *colui ò colei ch'è stato intorbidato, ta.*

Θόλωμα, τό. trouble, l'action de troubler, *torbidezza, il torbidare.*

Θολωμένος, η, ον. μετ. troublé, ée. *intorbidato, ta.*

Θολώνω, P. troubler, *intorbidare.*

Θολώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui trouble, *colui*

Θηριομαχω. – στα- οτικος

lui ή colei che intorbidà.
Θολώσας, ώσα. μετ. celui ή celle qui a troublé, colui ή colei che ha intorbidato.
Θόλωσις, εώς. trouble, intorbidamento.
Θολωτής, ώτας. celui qui trouble, colui che intorbida.
Θολωτικός, ή, όν. επίθ. qui a la force de troubler, che ha la forza d'intorbidare.
Θόρυβος, ού. bruit, rumeur, tapage, tumulte, tintamarre, vacarme, chiasso, tumulto, romore, strepito, fracasso, schiamazzo, baccano.
Θορυβοποιός, επίθ. turbulent, te. tumultueux, euse. tapageur, turbolento, ta. tumultuoso, sa. schiamazzatore.
Θορυβοποιώ, P. tintamarer, far chiasso.
Θρασύς, επίθ. hardi, ie. ardito, ta.
Θρασύτης, ώς. hardiesse, ardire.
Θρέμμα, ώς. l'action de nourrir, nutrimento. §. τό θρέμμα, τό θρεμμένον, nourrisson, allievo.
Θρεμμένος, η, ον. μετ. nourri, ie. nodrito, ta.
Θρεπτικός, ή, όν. επίθ. nutritif, ive. nourrissant, te. nutritivo, va.
Θρεπτικός, ή, όν. επίθ. qui est propre à être nourri, nutribile.
Θρεπτός, ίδε Θρεπτικός.
Θρεφόμενος, η, ον. μετ. celui ή celle qui se nourrit, colui ή colei che si alimenta.
Θρέφω, P. nourrir, nodrire, nutrire, alimentare. §. Θρέφομαι, se nourrir, prendre nourriture, nutrirsi. §. Θρέφοντας, en nourrissant, nutrendo.
Θρέφων, ούσα. μετ. nourrissant, te. nutriente.
Θρέψας, ψασα. μετ. celui ή celle qui a nourri, colui ή colei che ha nodrito.
Θρέψιμον, ού. l'action de nourrir, il nutrire.
Θρέψις, ούς. nourriture, nutrizione.
Θρηνήσας, ήσασα. μετ. celui ή celle qui a déploré, colui ή colei che ha deplorato.
Θρηνητικός, επίθ. άξιος θρήνου, digne d'être déploré, déplorable, deplorabile. §. Θρηνητικός, όπε θρηνεί κ όδύρεται, plaintif, ive. lamentoso, sa.
Θρήνος, ού. lamentation, doléance, lamentazione. §. με θρήνον, plaintivement, flebilmente.
Θρηνώ, P. se plaindre, se lamenter, gémir, lamentarsi.
Θρηνώδης, επίθ. plaintif, ive. flebile.
Θρηνών, ούσα, μετ. gémissant, te. gemente, che si lamenta.
Θρησκεία, ούς. religion, religione.
Θριάμβευμα, ώς. l'action de triompher, il trionfare.
Θριαμβεύσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a triomphé, colui ή colei che ha trionfato.
Θριαμβεύων, ίδε Θριάμβευμα.
Θριαμβευτής, ώτας. triomphant, triomphateur, trionfatore, trionfante.
Θριαμβευτικός, ή, όν. επίθ. triomphal, ale. trionfale.
Θριαμβεύτρια, ώς. triomphante, trionfante.
Θριαμβεύουσα, μετ. θηλ. celle qui triomphe, colei che trionfa.
Θριαμβεύω, P. triompher, trionfare.
Θριαμβεύων, μετ. ωρ. celui qui triomphe, trionfante, colui che trionfa, trionfatore.
Θριαμβικός, επίθ. de triomphe, di trionfo.
Θρίαμβος, ού. triomphe, trionfo.
Θρόμβος, ού. grumeau, grumo.
Θρομίτι, ώς. le manche du dévidoir de la soie, il manico del guindolo per la seta.
Θρονάκι, ώς. μικρός θρόνος, petit trône, piccolo trono. §. Θρονάκι, σκαμνάκι, petite chaise, seggiolo.
Θρονί, ώς. chaise, sedia, seggiola.
Θρονιάζω, P. mettre sur le trône, introniser, intronizzare.
Θρονιάζων, ούσα. μετ. celui ή celle qui met sur le trône, colui ή colei che intronizza.
Θρονιάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a mis sur le trône, colui ή colei che ha intronizzato.
Θρόνιασμα, ώς. l'action de

minin, ine. *femminino, na*. §. αἱ Θηλυκαί, les femmes, *le donne*, *le femmine*.

Θημωνιά, ὑσ. tas, monceau de gerbes, *bica*. §. Θημωνιά, σωρός, tas, amas, *mucchio*.

Θημωνιάζω, P. entasser les gerbes, *abbicare*, *ammucchiare*. §. Θημωνιάζω, σωρεύω, entasser, amasser, *ammucchiare*.

Θημωνιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui entasse, *colui ò colei che ammucchia*.

Θημωνιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a entassé, *colui ò colei che ha ammucchiato*.

Θημώνιασμα, ὑσ. l'action d'entasser les gerbes, *l'abbicare*, *l'ammucchiare*.

Θημωνιασμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. *ammucchiato, ta*.

Θηριακή, ὑσ. thériaque, *teriaca*.

Θηρίον, ὑσ. bête, *bestia*, *belva*. §. Θηρίον ἄγριον, brute, *bruto*.

Θηριότης, ὑσ. brutalité, férocité, *brutalità*, *efferatezza*, *ferocia*.

Θηριωδέστατος, η, ον. ὑπερθ. très-brutal, le. très-féroce, *efferatissimo, ma*. *ferocissimo, ma*.

Θηριώδης, ἐπίθ. bestial, le. *bestiale*. §. Θηριώδης μεταφ. brutal, le. *brutale*.

Θηριωμένος, η, ον. μετ. écumant de rage & de colère, *imbestialito*.

Θηριώνω, P. ἰδὲ ἀγριεύω, devenir brutal, *imbestialire*.

Θησαυρίζω. P. thésauriser, amasser des trésors, *tesaurizzare*.

Θησαυρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui amasse des trésors, *colui ò colei che accumula tesori*.

Θησαυρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a amassé des trésors, *colui ò colei che ha accumulato tesori*.

Θησαύρισμα, ὑσ. l'action d'amasser des trésors, *l'accumular tesori*.

Θησαυρισμένος, η, ον. μετ. thésaurisé, ée. *tesaurizzato, ta*.

Θησαυρισμός, Θησαύρισις, ἰδὲ Θησαύρισμα.

Θησαυριστής, ὑσ. celui qui amasse, qui entasse des trésors, *colui che accumula tesori*.

Θησαυρός, ὑσ. trésor, *tesoro*.

Θησαυροφυλάκιον, ὑσ. trésor, *tesoro*. §. τὸ βασιλικὸν Θησαυροφυλάκιον, les coffres du roi, le trésor royal, *l'erario del Principe*, *il tesoro regio*.

Θησαυροφύλαξ, ὑσ. garde du trésor royal, *tesoriere regio*.

Θιάφι, ἰδὲ Θειάφι.

Θλιβερά, ἐπίρ. funestement, *funestamente*.

Θλιβερός, ἐπίθ. funeste, *funesto, sta*. §. Θλιβερός, ὅπου προξενεῖ θλίψιν, affligeant, te. *afflittivo, va. che affligge*.

Θλίβω, P. affliger, attrister, *affliggere*, *attristare*, *accorare*. §. Θλίβομαι, s'affliger, *affliggersi*. §. Θλίβω, πιέζω, ἐπιβαρύνω, accabler, opprimer, *opprimere*, *aggravare*.

Θλίβων, ουσα. μετ. chagrinant, te. *afflittivo, va*. *attristante*.

Θλιμμένα, ἐπίρ. avec chagrin, avec tristesse, *con tristezza*.

Θλιμμένος, η, ον. μετ. attristé, ée. affligé, ée. *attristato, ta*. *afflitto, ta*. *accorato, ta*.

Θλίψις, ψεως. affliction, chagrin, tribulation, *afflizione*, *tribulazione*. μικρὰ θλίψις, petite affliction, *afflizioncella*.

Θνητά, ἐπίρ. comme un mort, *mortalmente*.

Θνητός, ή, όν. ἐπίθ. mortel, le. *mortale*. §. τὸ Θνητόν, mortel, ce qui est sujet à la mort, *mortale*, *mortalità*.

Θολά, Θολερά, ἐπίρ. avec trouble, *torbidamente*.

Θολερός, Θολός, ή, όν. ἐπίθ. trouble, *torbido, da*.

Θόλος, ὑσ. voûte, *volta*.

Θολωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été troublé, ée. *colui ò colei ch'è stato intorbidato, ta*.

Θόλωμα, ὑσ. trouble, l'action de troubler, *torbidezza*, *il torbidare*.

Θολωμένος, η, ον. μετ. troublé, ée. *intorbidato, ta*.

Θολώνω, P. troubler, *intorbidare*.

Θολώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui trouble, *colui*

lui ἢ colei che intorbida.

Θολώσας, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui a troublé, colui ἢ colei che ha intorbidato.

Θόλωσις, ἡ. trouble, intorbidamento.

Θολωτής, ῶτας. celui qui trouble, colui che intorbida.

Θολωτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de troubler, che ha la forza d'intorbidare.

Θόρυβος, ου. bruit, rumeur, tapage, tumulte, tintamarre, vacarme, chiasso, tumulto, romore, strepito, fracasso, schiamazzo, baccano.

Θορυβοποιός, ἐπίθ. turbulent, te. tumultueux, euse. tapageur, turbolento, ta. tumultuoso, sa. schiamazzatore.

Θορυβοποιῶ, P. tintamarrer, far chiasso.

Θρασύς, ἐπίθ. hardi, ie. ardito, ta.

Θρασύτης, ὁ. hardiesse, ardire.

Θρέμμα, τό. l'action de nourrir, nutrimento. §. τὸ θρέμμα, τὸ θρεμμάτιον, nourrisson, allievo.

Θρεμμένος, η, ον. μετ. nourri, ie. nodrito, ta.

Θρεπτικός, ή, όν. ἐπίθ. nutritif, ive. nourrissant, te. nutritivo, va.

Θρεπτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui est propre à être nourri, nutribile.

Θρεφτός, ἴδε Θρεπτικός.

Θρεφόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se nourrit, colui ἢ colei che si alimenta.

Θρέφω, P. nourrir, nodrire, notrire, alimentare. §. θρέφομαι, se nourrir, prendre nourriture, nutrirsi. §. θρέφοντας, en nourrissant, nutrendo.

Θρέφων, ουσα. μετ. nourrissant, te. nutriente.

Θρέψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a nourri, colui ἢ colei che ha nodrito.

Θρέψιμον, τό. l'action de nourrir, il nutrire.

Θρέψις, ἡ. nourriture, nutrizione.

Θρηνήσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a déploré, colui ἢ colei che ha deplorato.

Θρηνητικός, ἐπίθ. ἄξιος θρήνου, digne d'être déploré, déplorable, deplorabile. §. θρηνητικός, ὅπου θρηνεῖ καὶ ὀδύρεται, plaintif, ive. lamentoso, sa.

Θρῆνος, ὁ. lamentation, doléance, lamentazione. §. μὲ θρῆνον, plaintivement, flebilmente.

Θρηνῶ, P. se plaindre, se lamenter, gémir, lamentarsi.

Θρηνώδης, ἐπίθ. plaintif, ive. flebile.

Θρηνῶν, οῦσα, μετ. gémissant, te. gemente, che si lamenta.

Θρησκεία, ἡ. religion, religione.

Θριάμβευμα, τό. l'action de triompher, il trionfare.

Θριαμβεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a triomphé, colui ἢ colei che ha trionfato.

Θριάμβευσις, ἴδε Θριάμβευμα.

Θριαμβευτής, ὁ. triomphant, triomphateur, trionfatore, trionfante.

Θριαμβευτικός, ή, όν. ἐπίθ. triomphal, ale. trionfale.

Θριαμβεύτρια, ἡ. triomphante, trionfante.

Θριαμβεύουσα, μετ. θηλ. celle qui triomphe, colei che trionfa.

Θριαμβεύω, P. triompher, trionfare.

Θριαμβεύων, μετ. ἀρ. celui qui triomphe, trionfante, colui che trionfa, trionfatore.

Θριαμβικός, ἐπίθ. de triomphe, di trionfo.

Θρίαμβος, ὁ. triomphe, trionfo.

Θρόμβος, ὁ. grumeau, grumo.

Θρομίτσι, τό. le manche du dévidoir de la soie, il manico del guindolo per la seta.

Θρονάκι, τό. μικρὸς θρόνος, petit trône, piccolo trono. §. θρονάκι, σκαμνάκι, petite chaise, seggiolo.

Θρονί, τό. chaise, sedia, seggiola.

Θρονιάζω, P. mettre sur le trône, introniser, intronizzare.

Θρονιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui met sur le trône, colui ἢ colei che intronizza.

Θρονιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mis sur le trône, colui ἢ colei che ha intronizzato.

Θρόνιασμα, τό. l'action de

de mettre sur le trône, intronisation, *intronizzazione*.

Θρονιασμένος, η, ον. μετ. intronisé, ée. *intronizzato*.

Θρονιαστὴς, ού σ. celui qui met sur le trône, *intronizzatore*.

Θρόνος, ὐσ. trône, *trono*. §. Θρόνος, Θρονί, chaise, siége, *sedia*, *cattedra*.

Θρῦμβος, ἰδὲ Θρέμβος.

Θροφὴ, ὐσ. nourriture, aliment, *nutrimento*, *alimento*.

Θροφὸς, ἐπίθ. θηλ. nourrice, *bália*.

Θρύμβη, ὐσ. sarriette, *santoreggia*.

Θυγατέρα, Θυγάτηρ, ούσ. fille, *figlia*.

Θυλιὰ, ὐσ. παγίδα, lacs, *lacci*. §. Θυλιὰ τῶ κομπιῶ, κομποθυλιὰ, boutonnière, *asolo*. §. Θυλιὰ τῶ δεκαδιῶ, la centaine de l'écheveau, que l'on coupe pour le devider, *bandolo*, *capo della matassa*.

Θυλιάζω, Θυλίασμα, ἰδὲ Θυληκόνω, Θυλήκωμα.

Θυλήκωμα, ὐσιας. enlacement, *allacciamento*, *allacciatura*, *affibbiamento*.

Θυληκωμένος, η, ον. μετ. enlacé, ée. agrafé, ée. *allacciato*, *ta*. *affibbiato*, *ta*.

Θυληκόνω, Pr. enlacer, *allacciare*. §. Θυληκόνω μὲ Θυληκωτῆρα, agrafer, *affibbiare con fermaglio*. §. Θυληκόνω τὰ κομπιὰ, boutonner, *abbottonare*.

Θυληκόνων, ὖσα. μετ. enlaçant, te. celui ἢ celle qui enlace, *colui ἢ colei che affibbia*, *che allaccia*.

Θυληκώσας, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui a enlacé, *colui ἢ colei che ha allacciato*, *che ha affibbiato*.

Θυληκωτῆρι, ὐσ. agrafe, *fermaglio*. §. Θυληκωτῆρι τῶ βιβλίυ, fermoir, *borchia*. §. Θυληκωτῆρι τῶ παπυτζιῶ, boucle, *fibbia*.

Θύμημα, Θύμησις, ἰδὲ Ἐνθύμημα, ἐνθύμησις.

Θυμάρι, ἰδὲ Θύμος.

Θυμητικὸν, Θυμίζω, Θυμῦμαι, κτλ. ἰδὲ Ἐνθυμητικὸν, κτλ.

Θυμιάζυσα, μετ. celle qui encense, *colei che incensa*.

Θυμιάζω, Pr. encenser, *incensare*.

Θυμιάζων, μετ. ἀρ. celui qui encense, *colui che incensa*.

Θυμίαμα, ὐσ. τὸ θυμιάζειν, encensement, *incensamento*. §. Θυμίαμα, τὸ θυμίαμα, encens, *incenso*.

Θυμιάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a encensé, *colui ἢ colei che ha incensato*.

Θυμίασμα, ὐσ. encensement, *incensamento*.

Θυμιασμένος, η, ον. μετ. encensé, ée. *incensato*, *ta*.

Θυμιατήριον, Θυμιατὸν, ὐσ. encensoir, *incensiere*, *toribolo*.

Θυμῦμαι, ἰδὲ Ἐνθυμῦμαι.

Θύμος, ὐσ. thym, *timo*.

Θυμὸς, ὐσ. colère, courroux, *collera*, *ira*. §. λυσιάζω ἀπὸ τὸν θυμόν μυ, faire le diable à quatre, *far il diavolo e peggio*.

Θυμώδης, ἐπίθ. emporté, ée. colère, *impetuoso*, *sa*. *iracondo*, *da*. *stizzoso*, *sa*.

Θύμωμα, ὐσ. l'action de se mettre en colère, *l'adirarsi*.

Θυμωμένα, ἐπίρ. avec colère, avec emportement, *adiratamente*.

Θυμωμένος, η, ον. μετ. courroucé, ée. irrité, ée. *adirato*, *ta*. *corrucciato*.

Θυμόνω, Pr. ὐδ. s'emporter, se fâcher, se mettre en colère, *adirarsi*, *muoversi ad ira*, *muoversi a sdegno*. §. Θυμόνω, κάμνω τινὰ νὰ θυμώσῃ, fâcher, courroucer, mettre en colère, *adirare*, *irritare*, *far andar in collera*.

Θυμωτὴς, ούσ. emporté, *iracondo*.

Θύννος, ὐσ. thon, *tonno*.

Θύρα, ὐσ. porte, *porta*.

Θυρὶς, Θυρίδιον, ὐσ. petite porte, *porticella*. §. Θυρίδιον, τὸ παραθύρι, fenêtre, *finestra*.

Θυροκάρφι, ὐσ. gond, *perno*.

Θυρωρὸς, ὐσ. portier, *portiere*.

Θυσία, ὐσ. sacrifice, *sacrifizio*.

Θυσιάζυσα, μετ. θηλ. celle qui sacrifie, *sacrificante*.

Θυσιάζω, Pr. sacrifier, immoler, *sacrificare*, *immolare*.

Θυ-

Θυρίδιον.

Θυσιάζων, μετ. sacrificateur, sacrificante.

Θυσιάσας, σασα, μετ. celui ǹ celle qui a sacrifié, colui ǹ colei che ha sacrificato.

Θυσίασμα, ους. immolation, immolazione.

Θυσιασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été sacrifié, ée. colui ǹ colei ch' è stato sacrificato, ta.

Θυσιασμένος, η, ον. μετ. sacrifié, ée. immolé, ée. sacrificato, ta. immolato, ta.

Θυσιαστήριον, ὐσ. sanctuaire, santuario.

Θυσιαστὴς, ους. sacrificateur, sacrificatore.

Θωμᾶς, κύριον. ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, pâques closes, la Domenica quasimodo.

Θωρακοφόρος, ἐπίθ. cuirassier, corazziere, soldato armato di corazza.

Θώραξ, ὐσ. cuirasse, corazza. §. θώραξ, ὁ θώραξ τοῦ σώματος, thorax, torace.

Θωριά, ὐσ. κύτταγμα, regard, sguardo. §. θωριά, θωρία, vue, vista. §. θωριά, χρῶμα, couleur, colore.

I

Ἴαμα, ὐσ. guérison, guarigione.

Ἰαματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de guérir, che ha la forza di guarire.

Ἰαμβικὸς, ἐπίθ. iambique, jambico.

Ἴαμβος, ὐσ. Iambe, jambo.

Ἰαννουάριος, ους. janvier, gennajo.

Ἰασμί, ὐσ. jasmin, gelsomino.

Ἰάσιμος, ἐπίθ. guérissable, curabile, guaribile.

Ἴασπις, ὐσ. jaspe, diaspro.

Ἰατρευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été guéri, colui ǹ colei ch' è stato guarito, sanato.

Ἰάτρευμα, ους. guérison, l'action de guérir, guarimento.

Ἰατρευμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. guarito, ta. risanato, ta.

Ἰατρευμὸς, ἰάτρευσις, ὐσ. guérison, guarimento.

Ἰατρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a guéri, colui ǹ colei che ha guarito.

Ἰατρευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de guérir, che ha la forza di guarire.

Ἰατρευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. guérissable, sanabile.

Ἰατρεύουσα, μετ. θηλ. celle qui guérit, colei che guarisce.

Ἰατρεύω, Pʳ. guérir, guarire. §. ἰατρεύθη μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, il est guéri grâces à Dieu, è guarito, risanato, grazie a Dio. §. ἰατρεύω, μεταφ. remédier, rimediare. §. ἰατρεύω, καὶ ἰατρεύομαι, guérir, ravoir la santé, risanare.

Ἰατρεύων, μετ. ἐρ. celui qui guérit, colui che guarisce.

Ἰατρεία, ὐσ. guérison, guarigione. §. ἰατρεία, ἰατρικὸν, remède, rimedio.

Ἰατρικὴ, ους. la médicine, la medicina.

Ἰατρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. médicinal, medicinale. §. ἰατρικὸν, médecine, médicament, remede, medicina, medicamento, rimedio.

Ἰατρὸς, ὐσ. médecin, medico.

Ἰατροσόφι, ἰατροσόφιον, ὐσ. livre qui traite de remédes, libro che tratta de' remedj.

Ἰατροσύνη, ὐσ. l'art de la medécine, l'arte medica.

Ἰατροφιλόσοφος, ους. docteur en médecine, dottor di medicina.

Ἴβι, μόρ. θαυμασ. oh! o! oh!

Ἰγδί, ὐσ. pile, pila.

Ἰγδοκόπανον, ους. pilon, pestello.

Ἰγδοχέρι, ὐπιασ. manche d'une pile, manico d'una pila.

Ἴδε, ἐπίρ. voici, voilà, ecco.

Ἰδέα, ὐσ. idée, idea.

Ἰδιάζω, Pʳ. vivre en solitaire, vivere da solitario.

Ἰδιοποίησις, ὐσ. appropriation, appropriazione.

Ἰδιοποιοῦμαι, Pʳ. s'approprier, appropriarsi.

Ἴδιος, ια, ον. ἐπίθ. ὁ αὐτὸς, le même, la même, stesso, sa. medesimo, ma. §. ἐγὼ ὁ ἴδιος, moi même, io stesso. §. τὸ ἴδιον εἶναι, c'est tout un, è tutt' uno. §. τὸ ἴδιον τοῦ εἶναι, il lui est tout égal, gli è indifferente.

Ἰδιαίτερος. §. οἱ
Ἰδιογλωσσος

§. οἱ ἴδιοι, οἱ συγγενεῖς, les parents, *i parenti*. §. ἴδιος, propre, *proprio*. §. ἴδιον τῶν ἀνθρώπων εἶναι, il est propre des hommes, *è proprio degli uomini*.

Ἰδιοσήμαντος, ἐπίθ. ὅπου ἰδίως σημαίνει, qui signifie proprement, *che propriamente significa*. §. ἰδιοσήμαντος, qui signifie de même, qui a la même signification, *che ha la stessa significazione*, *che significa lo stesso*.

Ἰδιότης, θηλυκ. propriété, *proprietà*.

Ἰδίωμα, ὑσ. attribut, propriété, *attributo*, *proprietà*. §. ἰδίωμα, qualité, *qualità*. §. ἰδίωμα, διάλεκτος, idiome, *idioma*.

Ἰδίως, ἐπίρ. proprement, *propriamente*.

Ἰδιώτης, ὑσ. idiot, *idiota*. §. καλόγηρος ἰδιώτης, frère convers, laï, *converso*, *laico*.

Ἰδιωτικός, ἐπίθ. privé, ée. *privato*, *ta*.

Ἰδιωτισμός, ὑσ. idiotisme, propriété de langage, *idiotismo*, *proprietà di lingua*.

Ἰδοί, ὑσ. πληθ. ides, *idi*.

Ἰδού, ἐπίρ. voici, *ecco*.

Ἵδρωμα, ὑσ. l'action de suer, *il sudare*.

Ἱδρωμένος, η, ον. μετ. sué, ée. *sudato*, *ta*.

Ἱδρώνω, Pᵗ. suer, *sudare*. §. ἵδρωσεν ἕως νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν δουλειάν, il a bien ahané avant que de venir à bout de ce travail, *ha molto penato prima di venir a fine di questo lavoro*.

Ἱδρώνων, ντα. μετ. suant, te, *sudante*.

Ἱδρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sué, *colui ò colei che ha sudato*.

Ἵδρωτας, ὑσ. sueur, *sudore*. §. καταβρεγμένος ἀπὸ τὸν ἵδρωτα, tout mouillé de sueur, tout en eau, *sudatissimo*, *ma*.

Ἱδρωτικός, ή, όν. ἐπίθ. sudorifique, *sudorifico*, *ca*, *sudatorio*.

Ἱερακάρης, ὑσ. fauconnier, *falconiere*.

Ἱέρακι, ὑσ. épervier, *sparviere*.

Ἱεράκιον, ὑσ. φυτόν, herbe d'épervier, *ieracia*.

Ἱεράξ, ἴδε Ἱεράκι.

Ἱερακομύτης, ἐπίθ. celui ou celle qui a un nez aquilin, *colui ò colei che ha un naso aquilino*.

Ἱερακοτρόφος, ὑσ. fauconnier, *falconiero*.

Ἱεράρχης, ὑσ. hiérarque, *prelato*.

Ἱεραρχία, ὑσ. hiérarchie, *gerarchia*.

Ἱεραρχικός, ή, όν. ἐπίθ. hiérarchique, *gerarchico*.

Ἱεραρχικῶς, ἐπίρ. hiérarchiquement, *a modo di gerarchia*.

Ἱερατεῖον, ὑσ. sacerdoce, *sacerdozio*.

Ἱεράτευμα, ὑσ. le sacerdoce, *il sacerdozio*.

Ἱερατεύσας, σασα. μετ. celui qui a fait les fonctions sacerdotales, *colui che ha fatto le funzioni sacerdotali*.

Ἱερατεύω, Pᵗ. présider à une eglise, *presiedere ad una chiesa*.

Ἱερατεύω, Pᵗ. faire les fonctions sacerdotales, *fare la funzioni sacerdotali*.

Ἱερατεύων, μετ. celui qui préside à une eglise, pontife, *colui che presiede ad una chiesa*, *pontefice*.

Ἱερατικός, ή, όν. ἐπίθ. sacerdotal, le. *sacerdotale*. §. τὰ ἱερατικά, les ornemens sacerdotaux, *i paramenti sacerdotali*.

Ἱερέας, ἱερεύς, ὑσ. prêtre, *prete*, *sacerdote*.

Ἱέρισσα, οὐσ. prêtresse, *sacerdotessa*.

Ἱεροβότανον, ὑσ. consoude, *consolida*.

Ἱερογλυφικός, ή, όν. ἐπίθ. hiéroglyphique, *geroglifico*. §. ἱερογλυφικόν, οὐσ. hieroglyphe, *geroglifico*.

Ἱεροδιάκονος, ὑσ. diacre, *diacono*.

Ἱεροκήρυξ, οὐσ. prêcheur, prédicateur, *predicatore*.

Ἱερομόναχος, ὑσ. moine, religieux, *monaco*, *religioso*.

Ἱεροπρεπής, ἐπίθ. convenable aux prêtres, *decente*, *convenevole a' sacerdoti*.

Ἱεροπρεπῶς, ἐπίρ. convenablement aux prêtres, *convenevolmente a' sacerdoti*.

Ἱερός, ά, όν. ἐπίθ. sacré, *sacro*, *ra*. §. ἱερόν, τὸ ἱερόν, le sanctuaire, *il santuario*. §. τὰ ἱερὰ ἄμφια, les paremens sacerdotaux

Ἱεροσυγω. Ἱεροκηνοπια. Ἱεροτελεσια.

sacerdotaux, *i paramenti sacerdotali*.

Ἱεροσκευοφυλάκιον, ἰδὲ Ἱεροφυλάκιον.

Ἱεροσυλία, ἡ. sacrilége, *sacrilegio*.

Ἱερόσυλος, ἐπίθ. sacrilége, *sacrilego*, *ga*.

Ἱεροσυλῶ, P. commettre un sacrilége, *fare un sacrilegio*.

Ἱερουργήσας, μετ. celui qui a célebré, *colui che ha celebrato*.

Ἱερουργία, ἡ. célébration, *celebrazione*.

Ἱερουργικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à la célébration, *appartenente alla celebrazione*.

Ἱερουργὸς, ὁ. célébrant, *celebrante*.

Ἱερουργῶ, P. célébrer, *celebrare*.

Ἱερουργῶν, ῶσα. μετ. célébrant, te. celui ἢ celle qui célébre, *celebrante*, *colui ἢ colei che celebra*.

Ἱεροφυλάκιον, τό. sacristie, *sagrestia*.

Ἱεροφύλαξ, ὁ. sacristain, *sagrestano*.

Ἱερωμένος, η, ον. ἐπίθ. sacré, ée. *sacrato*, *ta*. §. ἱερωμένος, qui est entré dans les ordres, *ch' è entrato negli ordini sacri*.

Ἱερώνω, P. sacrer, *sacrare*.

Ἱερωσύνη, ἡ. sacerdoce, *sacerdozio*.

Ἰησοῦς, ὁ. Jesus, *Gesù*. §. Ἰησοῦς Χριστὸς, Jesus-Crist, *Gesù Cristo*.

Ἱκανοποιηθεὶς, εῖσα: μετ. celui ἢ celle qui a été satisfait, *colui ἢ colei ch' è stato soddisfatto*.

Ἱκανοποιημένος, η, ον. μετ. satisfait, te. *soddisfatto*, *ta*.

Ἱκανοποιήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a satisfait, *colui ἢ colei che ha soddisfatto*.

Ἱκανοποίησις, ἡ. satisfaction, *soddisfazione*.

Ἱκανοποιητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. satisfaisant, te. *soddisfacente*.

Ἱκανοποιῶ, P. satisfaire, *soddisfare*, *appagare*.

Ἱκανοποιῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui satisfait, *colui ἢ colei che soddisfa*.

Ἱκανὸς, ή, όν. ἐπίθ. suffisant, te. *sufficiente*.

Ἱκανότης, ἡ. suffisance, *sufficienza*.

Ἱκανῶς, ἐπίρ. suffisamment, *sufficientemente*.

Ἱκανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-suffisant, te. très-capable, *sufficientissimo*, *ma*. *capacissimo*, *ma*.

Ἱκανώτερος, ἐπίθ. plus suffisant, te. plus capable, *più sufficiente*, *più capace*.

Ἱκεσία, ἡ. intercession, supplication, *intercessione*, *supplicazione*.

Ἱκετεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a intercédé, *colui ἢ colei che ha intercedutо*.

Ἱκετεύω, P. intercéder, supplier, *intercedere*, *supplicare*.

Ἱκετεύων, ουσα: μετ. intercédant, te. *intercedente*.

Ἱκέτης, ὁ. intercesseur, suppliant, *intercessore*, *supplicante*.

Ἱκετικὸς, ή, όν. ἐπίθ. deprecatif, ive. *deprecatorio*, *ria*.

Ἰκογλάνι, ίσιας. icoglan, *icoglano*.

Ἰκτῖνος, ὁ. milan, *nibbio*.

Ἱλαρὸς, ἐπίθ. gai, ie. joyeux, se. *ilare*. §. τὸ ἱλαρὸν, enjouement, *ilarità*.

Ἱλαρότης, ἡ. gaité, enjouement, *ilarità*.

Ἱλάσκω, P. rendre propice, *rendere propizio*.

Ἱλαστήριον, ὁ. propitiatoire, *propiziatorio*.

Ἵλεως, ἐπίθ. propice, *propizio*, *zia*.

Ἱμαρέτι, ἰδὲ Νοσοκομεῖον.

Ἱμάτιον, τό. ἰδὲ Φόρεμα.

Ἰμπρίκι, τό. coquémar, cafétière, *cocoma*, *caffettiera*.

Ἵνα, Συνδ. à fin, à l'effet de, *affine*, *per ἢ ad effetto di*.

Ἴνα, ἡ. αἱ ἶνες τῶν σώματος, fibre, *fibra*.

Ἰνάτι, τό. πεῖσμα, obstination, *ostinazione*.

Ἰνατιάζω, P. s'obstiner, *ostinarsi*.

Ἰνατζῆς, ίδας. obstiné, *ostinato*.

Ἰνδικτιών, ἡ. indiction, *indizione*.

Ἰντερέσσον, ίσιας. intérêt, *interesse*.

Ἰξεύρω, P. savoir, *sapere*. §. ὁ Θεὸς ἰξεύρει, Dieu sait, *Dio sa*. §. ἰξεύρω τί λέγω, je sais ce que je dis, je m'entends bien, *so quel che dico*, *m' intendo io*. §. ἰξεύ-

Ἱερεῖα. Ἱεροφάντης. Ἰμπεροος. ... Ἰμάς. Ἰνστιτοῦτον. Ἰνσεσγυτης.

ἰξεύρω ἕνα πρᾶγμα ὡσὰν τὸ νερὸν ἢ ὡσὰν τὸ πάτερ ἡμῶν, savoir une chose sur le bout du doigt, ȣ comme un pater, saper una cosa su per le dita, saperla come il pater nostro. §. ζῶ δὲν ἰξεύρω νὰ σοῦ εἰπῶ, je ne saurois vous dire, Dio vel dica, Dio velo dica per me. §. δὲν σᾶς ἰξεύρω, ποῖος εἶσθαι, πόθεν εἶσθαι, je ne vous conois pas, je ne sais qui vous êtes, non vi conosco, non so chi siete.

Ἰξόβεργον, ὠσίας. gluau, *panione*.

Ἰξὸς, ουσ. glu, *vischio*.

Ἰξώδης, ἐπίθ. gluant, te, *viscoso, sa*. §. τὸ ἰξῶδες, ὠσ. le gluant, *viscosità*.

Ἰουβιλαῖος, ὠσίας. jubilé, *giubbileo*.

Ἰουδαΐζω, Ρ'. judaïser, *giudaizzare*.

Ἰουδαϊκὸς, ἐπίθ. judaïque, *giudaico*.

Ἰουδαῖος, ὠσίας. juif, ive, *giudeo, dea*.

Ἰουδαϊσμὸς, ὠσ. judaïsme, *giudaismo*.

Ἰούδας, ὠσ. μετ. ὁ προδότης, traître, *traditore*.

Ἰούλιος, ὠσ. juillet, *luglio*.

Ἰούνιος, ὠσ. juin, *giugno*.

Ἱππεὺς, ὠσίας. cavalier, *cavaliere*.

Ἱππικὸν, ὠσ. la cavallerie, *cavalleria*.

Ἱπποδρομικὸς, ἐπίθ. qui appartient au cirque, *appartenente al circo*.

Ἱπποδρόμιον, ὠσ. cirque, *circo*. §. ἱπποδρόμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, hippodrome, *ippodromo, cavallerizza*.

Ἱπποπόταμος, ὠσ. hippopotame, *ippopotamo*.

Ἵππος, ἰδὲ Ἄλογον.

Ἱπποστάσιον, ουσ. écurie, *stalla*.

Ἱπποσέλινον, ουσ. ache, *ipposelino*.

Ἶρις, ουσ. τὸ οὐράνιον τόξον, iris, l'arc-en-ciel, *iride, l'arco celeste*.

Ἴσα, ἰσάζω, ἰδὲ Ἴσια, ἰσιάζω.

Ἰσάγγελος, ἐπίθ. égal à un ange, *eguale ad un angiolo*.

Ἰσαπόστολος, ἐπίθ. égal à un apôtre, *eguale ad un apostolo*.

Ἰσημερία, ὠσ. équinoxe, *equinozio*.

Ἰσημερινὸς, ὠσ. équateur, *equatore*.

Ἰσθμὸς, ὠσ. isthme, *istmo*.

Ἴσια, ἐπίρ. τῆς ἴσω, également, *egualmente*. §. ἴσια, κατ' εὐθεῖαν, directement, *direttamente, a dirittura*. §. ἴσια εἰς τὴν μέσην, tout au milieu, *nel dritto mezzo*. §. ἴσια εἰς τὴν ὥραν, à propos, justement, *a proposito, giustamente, appunto*.

Ἰσιάζω, Ρ'. égaler, *agguagliare*. §. ἰσιάζω, συμφωνῶ, διορθώνω μίαν ὑπόθεσιν, accommoder, *accomodare*. §. ἰσιάζω, ὁμαλίζω, aplanir, *appianare, spianare*. §. ἰσιάζω, διορθώνω, redresser, *dirizzare*.

Ἰσιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui égalise, *colui ȣ colei che agguaglia, agguagliatore*. §. ἰσιάζων, ὁμαλίζων, aplanissant, te, *spianante*. §. ἰσιάζων, διορθώνων, redressant, *dirizzante*.

Ἰσιάσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a égalisé, *colui ȣ colei che ha agguagliato*. §. ἰσιάσας, ὁμαλίσας, celui ȣ celle qui a aplani, *colui ȣ colei che ha spianato*. §. ἰσιάσας ὅστις διώρθωσε, celui ȣ celle qui a dressé, *colui ȣ colei che ha dirizzato*.

Ἴσιασμα, ὠσ. égalité, égalisation, *adeguamento*. §. ἴσιασμα, ὁμάλισμα, aplanissement, *lo spianamento*. §. ἴσιασμα, συμφώνημα, accommodement, *accomodamento, aggiustamento*. §. ἴσιασμα, τὸ διόρθωμα, redressement, *dirizzamento*.

Ἰσιασμένος, η, ον. μετ. égalisé, ée, *agguagliato, ta*. §. ἰσιασμένος, συμφωνημένος, accommodé, ée, *accomodato, ta*. §. ἰσιασμένος, ὁμαλισμένος, aplani, ie, *appianato, ta*.

Ἴσιος, ἐπίθ. égal, le, *eguale*. §. ἴσιος, ὁ μὴ στραβὸς, ὁ εὐθὺς, droit, te, direct, te, *diretto, dritto, ta*. §. ἴσιος, ὁμαλὸς, aplani, ie, *liscio, ia*.

Ἴσιωμα, ἰσιωμάδα, ὠσίας, lieu aplani, plaine, *pianura, luogo appianato*. §. ἴσιωμα, τὸ ἰσιάζειν, τὸ νὰ κάμῃ τινὰς ἕνα

Ἰσιωμα ἴσωσ; redressement, *dirizzamento*.

Ἰσιωμένος, η, ον. μετ. aplani, ie. *appianato*, *ta*. §. ἰσιωμένος, διωρθωθείς, redressé, ée. *raddrizzato*, *ta*.

Ἰσιώνω, P. aplanir, *appianare*. §. ἰσιώνω, redresser, *raddrizzare*.

Ἰσκιάζω, P. ombrager, *ombrare*.

Ἴσκιος, ὑσ. ombre, *ombra*.

Ἴσκια, ὑσ. amadou, *esca*.

Ἰσογώνιος, ἐπίθ. équiangle, *equiangolo*. §. τὸ ἰσογώνιον, ἰσόγωνον, équiangle, *equiangolo*.

Ἰσοδυναμία, ὑσ. equipollence, *equipollenza*, *equivalenza*.

Ἰσοδύναμος, ἐπίθ. équipollent, *equipollente*. §. ἰσοδύναμος, ὁ ἰσότιμος, équivalent, *equivalente*.

Ἰσοδυναμῶ, P. équipoller, *equivalente*. §. ἰσοδυναμῶ, εἶμαι τῆς αὐτῆς τιμῆς, équivaloir, *equivalere*.

Ἰσοζυγία, ὑσ. équilibre, *equilibrio*.

Ἰσοζυγιάζω, P. équilibrer, *equilibrare*. §. ἰσοζυγιάζω, εἶμαι τῆς αὐτῆς τιμῆς, τῆς αὐτῆς βαρύτητος, equipoller, *equivalere*, *equiponderare*.

Ἰσόθεος, ἐπίθ. égal a Dieu, *uguale a Dio*.

Ἰσομοιράζω, P. distribuer, partager également, *distribuire egualmente*.

Ἰσομοιράζων, ουσα, ον. μετ. celui ὁ celle qui partage également, *colui ò colei che distribuisce egualmente*.

Ἰσομοιράσας, σασα, αν. μετ. celui ὁ celle qui a partagé également, *colui ò colei che hà distribuito egualmente*.

Ἰσομοιρασία, ἰσομοιρασις, ἰσομοίρασμα, ὑσ. égale partage, *spartimento eguale*.

Ἰσομοιρασμένος, η, ον. μετ. partagé, ée. également, *spartito*, *ta. egualmente*.

Ἰσόπλευρον, ὑσ. équilatère, *equilatero*, *isoscele*.

Ἴσος, η, ον. ἐπίθ. égal, le. *uguale*. §. ἐξ ἴσου, également, *egualmente*.

Ἰσοσκελὲς, ὑσ. équicrural, *isoscele*, *equicrure*.

Ἰσοσταθμία, ὑσ. équilibre, balancement, *equilibrio*, *barcollamento*.

Ἰσοσταθμίζω, P. balancer, ajuster, *contrappesare*, *aggiustare*, *adequare*, *equilibrare*.

Ἰσοσταθμισθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ὁ celle qui a été balancé, *colui ò colei ch'è stato contrappesato*, *equilibrato*.

Ἰσοσταθμισμένος, η, ον. μετ. balancé, ée. ajusté, ée. *bilanciato*, *ta*. *contrappesato*, *ta*.

Ἰσοστάθμιος, ἰσοσταθμος, ἐπίθ. équipollent, qui a le même poids, *equipollente*, *che hà lo stesso peso*.

Ἰσοσύλλαβος, ἐπίθ. qui a les mêmes syllabes, *che hà le medesime sillabe*, *parisillabo*.

Ἰσότης, ὑσ. égalité, *egualità*, *ugungliamza*.

Ἰσοτιμία, ὑσ. equipollence, égale valeur, *equipollenza*.

Ἰσότιμος, ἐπίθ. équipollent, te. *equipollente*. §. ἰσότιμος, τῆς αὐτῆς τιμῆς, d'egal prix, *di egual prezzo*.

Ἰσόχρονος, ἐπίθ. isocrone, *isocrono*.

Ἱστορηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὁ celle qui a été representé, qui a été décrit, *colui ò colei ch' è stato rappresentato*, *descritto*.

Ἱστορήσας, σασα, μετ. celui ὁ celle qui a representé, qui a décrit, *colui ò colei che hà descritto*, *che hà rappresentato*.

Ἱστορητὸς, ἐπίθ. qu'on peut décrire, *che si può descrivere*.

Ἱστόρισμα, ὑσ. description, representation, *descrizione*, *rappresentazione*.

Ἱστορισμένος, η, ον. μετ. representé, ée. décrit, te. *rappresentato*, *ta*. *descritto*, *ta*.

Ἱστορία, ὑσ. histoire, *istoria*, *storia*.

Ἱστορίζω, P. décrire, historier, *descrivere*, *istoriare*.

Ἱστορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. historique, *storico*, *ca*. §. ἱστορικὸς, ὑσ. historien, *istorico*, *storico*.

Ἱστορικῶς, ἐπίρ. historiquement, *storicamente*.

Ἱστοριογράφος, ὑσ. historiographe, *istoriografo*.

Ἰσχίον, ὑσ. ischion, *ischio*.

Ἰσχυρὰ, ἐπίρ. fortement, *fortemente*.

Ἰσχυρογνωμία, ὑσ. obstination, aheurtement, *osti-*

οστιναζιανε, pertinacia.
Ι'χυρογνωμῶ, Ρ'. s'obstiner, aheurter, s'aheurter, ostinarsi.
Ι'χυρογνώμων, ἐπίθ. aheurté, ée. obstiné, ée. ostinato, ta. pertinace.
Ι'χυρογνώμως, ἐπίρ. obstinement, ostinatamente.
Ι'χυρός, ἐπίθ. fort, te. puissant, te. potente, forte.
Ι'χυρότης, ὑσ. force, forza.
Ι'χύς, ὑσ. puissance, force, potenza, forza.
Ι'σως, Συνδ. peut-être, forse.
Ι'σιοι, ἰδὲ Τίσιοι.
Ι'χθυολογία, ὑσ. ichtyologie, ittiologia.
Ι'χθυοφάγος, ὑσ. ichtyophage, colui che si ciba di solo pesce.
Ι'χθύς, ὑσιας. poisson, pesce.
Ι'χνογραφία, ὑσ. dessein, disegno.
Ι'χνογράφημα, ὑσ. tracement, disegno.
Ι'χνογραφημένος, tracé, ée. delineato, ta,
Ι'χνογράφω, Ρ'. tracer, delineare.
Ι'χνος, ουσ. trace, vestige, traccia, vestigio.
Ι'ωνικός, ἐπίθ. Ionique, Ionico.
Ι'ῶτα, ὑσ. iota, iota. §. ἕνα ἰῶτα, un iota, un rien, un zero, niente.

Ιωβηλ. ... αιος K

K

Καβὲς, ἰδὲ Καφές.
Καβάδι, ὑσ. sorte de robe, sorta di veste lunga.
Καβάκι, ὑσ. δένδρον, peuplier, pioppo.
Καβάλα, ουσιας. ἱππικὸν στράτευμα, cavalerie, cavalleria.
Καβαλλάρης, ὑσ. cavalier, qui monte à cheval, cavalcante, cavalcatore.
Καβαλλαρία, ουσ. cavalerie, cavalleria.
Καβαλλιέρης, ὑσιας. chevalier, cavaliere.
Καβαλίκευμα, ουσ. l'action de monter à cheval, cavalcata, il cavalcare.
Καβαλικευμένος, η, ον. μετ. monté à cheval, cavalcato. §. καβαλικευμένος, surchargé, ée. accavalcato, ta.
Καβαλικεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est monté à cheval, colui ò colei ch'è montato a cavallo.
Καβαλικευτὶ, ἐπίρ. à califourchon, a cavalcioni, a cavalcione.
Καβαλικεύω, Ρ'. monter à cheval, montare a cavallo, cavalcare. §. καβαλικεύω, ἀνεβαίνω ἐπάνω εἰς ἕνα πρᾶγμα καβαλικευτὶ, se mettre à califourchon, accavalciare. §. καβαλικεύω τινὰ, μεταφ. ὑποτάσσω, subjuguer, assujettir, sottoporre.
Καβαλικεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui monte à cheval, colui ò colei che monta a cavallo.
Καβαλικωτὶ, ἐπίρ. κάθομαι καβαλικωτὶ, être à califourchon, stare a cavalcioni, accavalciare.
Καβελίνα, ὑσιας. bouse ou bouze, bovina, buina.
Κάβον, ὑσ. cable, alzaja.
Καβοῦκι, ὑσιας. turban, turbante.
Κάβουρας, ουσ. écrevisse, granchio.
Καβοῦρι, καβουράκι, ὑσ. la chevrette, granchio piccolo.
Καβουρμᾶς, ουσ. sorte de ragout, guazzetto.
Καγγραίνα, ἰδὲ Γαγγραίνα.
Καγκελαρία, ὑσ. greffe, chancellerie, cancelleria.
Καγκελλάριος, ουσ. greffier, chancelier, cancelliere.
Κάγκελον, ὑσιας. treillis, inferriata. §. κάγκελα σιδηρένια, barreau, cancelli, serrata.
Καγκέλωμα, ὑσ. l'action de fermer avec des barreaux, il chiudere con cancelli.
Καγκελωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. avec des barreaux, chiuso, sa. con cancelli.
Καγκελόνω, Ρ'. fermer avec des barreaux, chiudere con cancelli.
Καγκελωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. σφαλισμένος μὲ κάγκελα, fermé avec des barreaux, chiuso con cancelli. §. καγκελωτὸς, ὁποῦ ἔχει σχῆμα καγκέλων, fait en forme de barreaux, fatto in forma di cancelli.
Καδένα, ὑσ. ἰδὲ Ἅλυσος.
Καδέρνον, ὑσ. ἕνα καδέρνον χαρτὶ, une main de papier, un quaderno di carta.
Καδηλῆκι, ουσ. district, dé-

département d'un cadi, *distretto del cadì*.

Καδῆς, ὁ. Cadi, *cadì*.

Καδί, τό. cuvier, *tino*.

Κάδος, ὁ. un grand cuvier, *tino grande*.

Καζάκα, ἡ. casaque, *casacca*.

Καζανάκι, τό. chauderon, *caldajuola, caldaruolo*.

Καζάνι, τό. chaudière, *calderone*. §. μεγάλον καζάνι, chaudière, *calderone*. §. καζάνι μὲ χερούλι, chaudron, *caldajo, caldara*.

Καζαντζῆς, ὁ. chaudronnier, *calderajo*.

Καζαντίζω, P. gagner, acquérir des richesses, *guadagnare, acquistar ricchezze*.

Καζαντίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui gagne, *colui ò colei che fa delle vincite*.

Καζάντιον, τό. gain, profit, *guadagno, profitto*.

Καζαντίσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a gagné, *colui ò colei che ha guadagnato, che ha fatto del guadagno*.

Καζάντισμα, τό. l'action de faire des gains, de gagner, *il guadagnare, profittare*.

Καζαντισμένος, η, ον. μετ. gagné, ée. acquis, ise. *guadagnato, ta. acquistato, ta*.

Καθαίρεσις, ἡ. déposition, l'action de déposer, *deposizione*.

Καθαιρῶ, ἰδὲ Καθαρίζω.

Καθαιρῶ, P. déposer, *deporre*.

Καθαιρῶν, οῦσα. μετ. déposant, te. *deponente, che depone*.

Καθαρά, καθάρια, ἐπίρ. clairement, *chiaramente*.

Καθαρίζουσα, μετ. θηλ. celle qui purge, qui nettoye, *colei che purga, che netta*.

Καθαρίζω, P. purger, purifier, *purgare, purificare*. §. καθαρίζω, ξεκαθαρίζω, mettre au net, *appurare*. §. καθαρίζομαι, s'épurer, *purificarsi*. §. καθαρίζω τὴν ζάχαριν, τὸ χρυσίον, ἤγουν λαγαρίζω, affiner le sucre, l'or, *raffinare lo zucchero, l'oro*. §. καθαρίζω τὰ πωρικά, monder, eplucher, *mondare*.

Καθαρίζων, μετ. ἀρ. celui qui nettoye, *colui che netta*.

Καθάριος, ἐπίθ. clair, re. pur, re. *chiaro, puro, ra*.

Καθαρίσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a purifié, qui a nettoyé, *colui ò colei che ha nettato*. §. καθαρίσας τὰ πωρικά, celui qui a mondé, qui a épluché, *colui che ha mondato*.

Καθαρισθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été purifié, qui a été nettoyé, *colui ò colei ch' è stato purificato, ch' è stato nettato*.

Καθάρισμα, τό. πάστρεμα, ουσ. nettoyement, purification, *nettamento, mondamento*. §. καθάρισμα τῶν πωρικῶν, épluchement, *mondatura*.

Καθαρισμένος, η, ον. μετ. παστρεμένος, purifié, ée. *purificato, ta*. §. μῆλον καθαρισμένον, pomme épluchée, *mela mondata*.

Καθαρισμός, ουσ. purification, *purificazione*.

Καθαριστής, ὁ. celui qui purifie, qui nettoye, *colui che purifica, che netta*. §. καθαριστής, éplucheur, *mondatore*.

Καθαριστικός, ή, όν. ἐπίθ. qui purifie, *purificante*.

Καθαρός, ή, όν. ἐπίθ. clair, pur, re. *chiaro, ra. puro, ra*. §. νερὸν καθαρόν, de l'eau claire, *acqua pura, limpida*. §. ὁ καιρὸς εἶναι καθαρός, le temps, ἢ le ciel est clair, serein, *il tempo è chiaro, sereno*. §. καθαρός, σαφής, clair, distinct, *chiaro, distinto*.

Καθαρωσύνη, καθαρότης, ὁ. clarté, *chiarezza*. §. καθαρότης, πάστρα, pureté, *purità*.

Καθαρούτζικος, ἐπίθ. clairet, *chiaretto*.

Κάθαρσις, ἡ. purgation, *purgazione*.

Καθαρτήριον, ουσ. purgatoire, *purgatorio*.

Καθαρτικός, ή, όν. ἐπίθ. purgatif, ive. *purgativo, va*. §. καθαρτικὸν ἰατρικόν, purgatif, *purgante*. §. παίρνω καθαρτικόν, se purger, *purgarsi*.

Καθαρώτατα, ἐπίρ. très-clairement, *chiarissimamente*.

Καθαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-

Καθαρισις

très-clair, re. très-pur, re. *chiarissimo, ma. purissimo, ma.*

Καθαρώτερα, ἐπίρ. plus clairement, *più chiaramente.*

Καθαρώτερος, ἐπίθ. plus clair, re. plus pur, re. *più chiaro, ra. più puro, ra.*

Καθαρῶς, ἐπίρ. clair, clairement, *chiaro, chiaramente.* §. καθαρῶς, σαφῶς, distinctement, *distintamente.* §. καθαρῶς, πατρικά, purement, *puramente.*

Κάθε, ἰδὲ Καθένας.

Καθέδρα, ὑσ. chaire, siège, *cattedra, sedia.*

Καθ' ἑκάστην, καθ' ἡμέραν, ἐπίρ. tous les jours, journellement, *giornalmente, ogni giorno.*

Καθ' εἷς, ἰδὲ Καθένας.

Καθίζομαι, ἰδὲ Κάθομαι.

Καθέκλα, ὑσιας. σκαμνί, siège, *sedia.*

Καθεμία, ἰδὲ Καθένας.

Καθένας, καθ' ἕνας, κάθε ἕνας, chacun, chaque, *ognuno, ciascuno.* §. καθεμία, chacune, *ciascuna, ognuna.* §. κάθε, chaque, *ciascuno.* §. κάθε τι, κάθε πρᾶγμα, toute chose, *ogni cosa.* §. κάθε λογῆς, toute sorte, *ogni cosa.* §. ἀπὸ κάθε λογῆς, de toute sorte, *d'ogni sorta.* §. κάθε χρόνον, chaque année, *ogni anno.*

Καθεξῆς, ἐπίρ. coup sur coup, *uno in seguito dell' altro.* §. καὶ καθεξῆς, & cetera, & ainsi du reste, *e va discorrendo.*

Καθημερνά, ἐπίρ. journellement, *giornalmente.*

Κάθετος, ὑσ. perpendiculaire, *perpendicolare.* §. κατὰ κάθετον, perpendiculairement, *perpendicolarmente.*

Καθηγητὴς, ὑσιας. précépteur, *precettore.*

Καθηγούμενος, ὑσ. prieur, *priore.*

Καθῆκον, ἐπίρ. convenant, te. *conveniente.* §. τὸ καθῆκον, l'office, *l'officio, il dovere.*

Κάθημαι, ἰδὲ Κάθομαι.

Καθήμενος, μετ. assis, se. *assiso, sa. seduto, ta.*

Καθημερινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. quotidien, ne. *quotidiano, na. cotidiano, na.* §. καθημερινὸς, pour tous les jours, *da ogni dì.* §. καθημερινὴ ἡμέρα, jour de travail, *giorno di lavoro.*

Καθημερούσια, ἐπίρ. journellement, *cotidianamente.*

Καθημερούσιος, ἐπίθ. journalier, re. quotidien, ne. *giornaliero, ra. cotidiano, na.* §. καθημερούσιον, ἐπίρ. journellement, *giornalmente, cotidianamente.*

Καθήρημα, ὑσ. déposition, *deposizione.*

Καθηρημένος, η, ον. μετ. déposé, ée. *deposto, ta.*

Καθιερωθεὶς, εἶσα. μετ. celui ῦ celle qui a été consacré, *colui ῦ colei ch' è stato consacrato.*

Καθιέρωμα, ἰδὲ Καθιέρωσις.

Καθιερώνω, Pʳ. consacrer, *consacrare.*

Καθιερώνων, ουσα. μετ. consacrant, te. *consacrante.*

Καθιερώσας, σασα. μετ. celui ῦ celle qui a consacré, *colui ῦ colei che ha consacrato.*

Καθιέρωσις, ὑσ. consécration, *consacrazione.*

Καθιερωτὴς, ὑσ. consécrateur, *consacrante.*

Καθιερωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de consecration, *di consacrazione.*

Καθίζω, Pʳ. Ἐν. s'asseoir, *sedere.* §. καθίζω. ὑδ. s'asseoir, *sedere, mettersi a sedere.*

Καθίζων, ουσα. μετ. celui ῦ celle qui met quelqu'un sur une siège, *colui ῦ colei che mette qualcheduno a sedere.*

Καθίσας, σασα. μετ. celui ῦ celle qui s'est assis, *colui ῦ colei che si è messo a sedere.*

Κάθισμα, ὑσ. l'action de s'asseoir, *il sedere.* §. κάθισμα, τὸ σκαμνί, siège, *sedia.*

Καθισμένος, η, ον. μετ. assis, se. *seduto, ta.*

Καθιστήρι, ὑσ. toute chose pour s'asseoir, *ogni cosa che serve per sedere.*

Καθιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. assis, se. *seduto, ta.*

Καθιστῶ, καθίστημι, Pʳ. constituer, *constituire.*

Καθιστῶν, μετ. constituant, te. *constituente.*

Καθὸ, ἐπίρ. comme, *come.* §. καθὸ πλούσιος πρέπει νὰ τὸ κάμῃ, comme riche, il doit le faire, *come ricco, ῦ in quali-*

lità di ricco deve farlo.

Καθοδηγηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été dirigé, qui a été conduit, colui ò colei ch'è stato diretto, ch'è stato condotto.

Καθοδήγημα, καθοδήγησις, ȣ̓σ. l'action de diriger, de conduire, direzione, condotta.

Καθοδηγημένος, η, ον. μετ. dirigé, ée. conduit, te. gouverné, ée. diretto, ta. governato, ta.

Καθοδηγητὴς, ουσ. directeur, celui qui dirige, qui conduit, direttore.

Καθοδηγητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de diriger, de conduire, che ha forza di dirigere.

Καθοδηγητὸς, ἐπίθ. capable de direction, de conduite, capace di direzione, di condotta.

Καθοδηγήτρια, ουσ. directrice, governante.

Καθοδηγία, ȣ̓σ. conduite, condotta.

Καθοδηγῶ, Pr. diriger, conduire, dirigere, condurre.

Καθοδηγῶν, ȣ̃σα. μετ. celui ou celle qui dirige, qui conduit, qui gouverne, colui ò colei che dirige, che governa.

Κάθοδος, ουσ. descente, discesa.

Καθολικὰ, ἐπίρ. catholiquement, cattolicamente. §. καθολικά, ἰδίως, σωστά, proprement, propriamente.

Καθολικισμὸς, ȣ̓σ. catholicisme, cattolicismo.

Καθολικὸς, ἐπίθ. catholique, cattolico, ca. §. καθολικὸς, γενικὸς, universel, universale. §. καθολικὸς, ἴδιος, σωστὸς, propre, proprio. §. τὸ καθολικὸν, l'original, l'originale, ὡς ἴσιον τȣ̃ καθολικȣ̃, copie de l'original, copia dell' originale.

Καθολικότης, ουσ. catholicité, cattolicità.

Καθολικῶς, ἐπίρ. catholiquement, cattolicamente.

Κάθολȣ, ȣ̓σ. τὸ καθ' ὅλȣ, l'universalité, universalità. §. καθόλȣ, ἐπίρ. κοινῶς, γενικῶς, universellement, universalmente. §. καθόλȣ, παντελῶς, aucunement, in nessuna maniera.

Κάθομαι, Pr. s'asseoir, sedere.

Καθούμενος, μετ. assis, se. assiso, sa. seduto, ta.

Καθρέπτης, ουσ. miroir, specchio. §. κυττάζω εἰς τὸν καθρέπτην, se mirer, specchiarsi.

Καθυβρίζω, Pr. insulter, insultare.

Καθυποβάλλω, Pr. ὑποτάσσω, subjuguer, soggiogare.

Καθὼς, ἐπίρ. comme, ainsi que, come, del pari. §. καθὼς, ὡς καθὼς, comme si, come se. §. καθὼς τῇ ἀληθείᾳ, comme en effet, come in fatti. §. καθὼς, suivant que, secondo che, θέλει τὸν ἀνταμείψω καθὼς μὲ δουλεύσει, je le compenserai suivant qu'il m'aura servi, lo ricompenserò secondo che m'avrà servito.

Καὶ, συνδ. &, e, ed.

Καίγω, ἴδε Καίω.

Καϊκάκι, ȣ̓σιας. batelet, battelletto.

Καΐκι, ȣ̓σ. bateau, battello.

Καϊκιά, ȣ̓σιας. ἕνα καΐκι γεμάτον, une batelée, barcata, il carico d'un battello.

Καϊκτζῆς, ουσ. batelier, barcajuolo.

Καῖλα, ουσ. grande chaleur, gran calore, ardore.

Καϊμακάμης, ουσ. lieutenant, luogotenente.

Καϊμάκι, ȣ̓σ. crême, fior di latte.

Καϊμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. bruciato, ta. §. καϊμένος, ἐπίθ. μεταφ. pauvret, pauvre diable, le pauvre homme, poverello, peverino, cattivellaccio.

Καϊμὸς, ȣ̓σ. καύσιμον, l'action de brûler, abbruciamento. §. καϊμός, πυρκαϊά, incendie, incendio. §. καϊμὸς, λαχτάρα, ἄκρα ἐπιθυμία, désir ardent, desiderio ardente.

Καινοτομήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a innové, colui ò colei che ha innovato.

Καινοτομία, ȣ̓σ. nouveauté, innovation, novità, innovamento.

Καινοτομῶ, Pr. innover, introduire quelque nouveauté, innovare, introdurre qualche novità.

Καινοτομῶν, ȣ̃σα, μετ. celui ou celle qui inno-

ve

Καινοφρων.

ve, qui fait des innovations, *colui che fa delle innovazioni.*

Καινούρια, ἐπίῤ: νεωστί, nouvellement, *novellamente, nuovamente.*

Καινούργιος, χαινουργίαν, κτλ. ἰδὲ Καινούριος, καινουργιάνω, κτλ.

Καινούριος, ἐπίθ. neuf, euve. *nuovo, va.*

Καινούριωμα, οὐδ. renouvellement. *rinnovamento.*

Καινουριωμένος, η, ον. μετ. renouvellé, ée. *rinnovato, ta.*

Καινουριάνω, Ρ. renouveller, *rinnovare.*

[illegible] celui qui renouvelle, *colui che rinnova; rinnovatore.*

Καιόλιοι, ἰδὲ Κιόλοι.

Καιόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui se brule, *colui o colei chè si abbrucia.*

Καιρός, ὁ. temps, *tempo*: §. καλὸς καιρὸς, beau temps, *bel tempo*. §. καιρὸς συγνεφιασμένος, καιρὸς πρὸς βροχὴν, le temps est chargé, *il tempo è nuvolo*. §. σήμερον εἶναι εὔμορφος καιρὸς, aujourd'hui il fait beau, il fait beau temps, *oggi fa bel tempo*. §. καιρὸς ἀνοιχτὸς, temps gai, *tempo sereno*. §. ἀνοίγει ὁ καιρὸς, le temps s'est éclairci, *il tempo s'è rasserenato*: §. δύσκολος καιρὸς, temps dur, *tempo duro, calamitoso*. §. οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου, les quatre saisons, *le quattro stagioni*. §. μὲ τὸν καιρὸν, μὲ τὴν πολυκαιρίαν, au long aller, à la longue, avec le temps, *a lungo andare, alla lunga, col tempo*. §. εἰς ὀλίγον καιρὸν, en peu de temps, en moin de rien, *in pochissimo tempo*. §. ὁ καιρὸς διαβαίνει, περνᾷ, le temps s'écoule, *il tempo passa*. §. καιρὸς ἁρμόδιος, εὐκαιρία, occasion, opportunité, *occasione, opportunità*. §. ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν, pendant, *mentre, nel tempo*. §. εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, au même temps, *nell'istesso tempo*. §. ἀπὸ καιρὸν, εἰς καιρὸν, de temps en temps, de temps à autre, *di quando in quando*. §. εἰς καιρὸν ὁποῦ, pendant que, *mentre che*. §. εἰς καιρὸν ὁποῦ, vu que, *consciossiacosache*. §. ἔξω τοῦ καιροῦ, hors de propos, mal à propos, *mal a proposito, fuori di tempo*. §. ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ, dès, *da, fin da*. §. τί καιρὸν εἶναι γραμμένη ἡ γραφή; quelle date a la lettre? de quelle date est la lettre? *di qual data è la lettera?* §. δὲν μοῦ δίδεις καιρὸν νὰ ἀποκριθῶ, vous ne me donnez pas le loisir de répondre, *non mi date tempo a rispondere*. §. δὲν μοῦ δίδει ὁ καιρὸς, ἤγουν δὲν μὲ τὸ συγχωρεῖ, le temps ne me permet pas, *il tempo non mi permette*. §. ἦλθεν εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, il est venu à point nommé, *è venuto a proposito*. §. ἔλα εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, venez au temps précis, *venite al tempo preciso*. §. [illegible] τὸν καιρὸν, περνῶ τὸν καιρὸν, διασκεδάζω τὸν καιρὸν, passer le temps, tuer le temps, s'amuser, *passar la noja, passar il tempo*. §. τί χάνεις τὸν καιρόν σου ὁμιλῶντας μὲ ἕνα τρελόν; à quoi vous amusez vous de parler à un fou? *perchè perdete il tempo a parlare ad un pazzo?* §. πολὺν καιρὸν, ἀπὸ πολὺν καιρὸν, de long temps, *lungamente, da lungo tempo*. §. διὰ ὀλίγον καιρὸν, pour peu de temps, *per poco tempo*. §. τὸν παλαιὸν καιρὸν, dans les siècles passés, anciennement, *anticamente, al tempo antico*. §. τὸν περασμένον καιρὸν, pour le passé, *per lo passato*. §. τὸν ἐρχόμενον καιρὸν, à l'avenir, *all'avvenire*. §. εἰς καιρὸν, σὲ καιρὸν, à temps, *a tempo*.

Καῖσαρ, ὁ. César, *Cesare*.

Καισαρικὸς, ἐπίθ. Césarien, de César, *Cesareo, ea*.

Καῖσι, οὐδ. abricot, *albicocca, meliaca*. §. καῖσι ζαχαρωμένον, abricoté, *albicocca condita*.

Καϊσιὰ, οὐδ. abricotier, *albicocco, meliaco*.

Καίω, Ρ. brûler, *bruciare, abbruciare*.

Καίων, ουσ. μετ. brûlant, te. *abbruciante*.

Καιρινος. Καιλοι.

Κακινηθσεχης.—χαι.

Κακά, ἐπίῤ. mal, *male*, *malamente*.

Κακαβίζω, P. chanter comme la perdrix, *cantare come la pernice*.

Κακάβισμα, ὐσ. le chant de la perdrix, *il canto della pernice*.

Κακία, ἡσ. méchanceté, *iniquità*, *perversità*. §. κακία, πονηρία, malice, *malizia*.

Κακίζω, P. se fâcher, *scorrabbiarsi*, *stizzire*. §. κακίζω μὲ τινά, se brouiller avec quelqu'un, *dirompersi*, *venir in dissensione*.

Κακίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se fâche, *colui ò colei che si stizza*.

Κακίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est fâché, *colui ò colei che si è scorrabbiato*.

Κάκιστος, ἐπίθ. très-méchant, te. *scelleratissimo*, *ma*.

Κάκιωμα, ὐσ. fâcherie, *dispiacere*, *rammarico*. §. κάκιωμα, μῖσος, ἔχθρα, haine, *odio*. §. βαςῶ κάκιωμα, hair, *odiare*, *portar odio*.

Κακίωμα, ὐσ. l'action de se fâcher contre quelqu'un, *lo scorrabbiarsi*.

Κακιωμένος, ὐσ. fâché, ée. *indispettito*, *ta*. *scorrabbiato*, *ta*. *ingrognato*, *ta*.

Κακιώσας, σασα. μετ. ἰδὲ Κακίσας.

Κακιώνω, P. se fâcher, *scorrabbiarsi*, *adirarsi*, *ingrognare*.

Κακκάβι, ἰδὲ Καζάνι.

Κακοαίματος, ἐπίθ. qui a un sang corrompu, ἢ un sang mauvais, *che ha un sangue corrotto*, *cattivo*.

Κακόβαφος, ἐπίθ. ὁ κακὰ βαμμένος, celui ἢ celle qui n'est pas bien teint, *colui ò colei che non è ben tinto*. §. κακόβαφος, qui ne teint pas bien, *che non tinge bene*.

Κακόβιος, ἐπίθ. qui mene une mauvaise vie, *che passa una cattiva vita*.

Κακοβυλία, ὐσ. mauvais conseil, *cattivo consiglio*.

Κακόβυλος, ἐπίθ. qui donne des mauvais conseils, *che dà cattivi consigli*.

Κακοβρασμένος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est malcuit, *mal cotto*, *ta*.

Κακόβραστος, ἐπίθ. qui est de mauvaise cuisson, qui difficilement se cuit, *di cattiva cottura*, *che difficilmente si cuoce*.

Κακογέμιστος, ἐπίθ. qu'on ne peut pas bien remplir, *che non si può bene empire*.

Κακογέννα, ὐσ. mauvaise couche, *cattivo parto*.

Κακογεννημένος, η, ον. ἐπίθ. vil, ignoble, de basse extraction, *malnato*, *ta*.

Κακογεννῶ, P. acoucher difficilement, *partorire difficilmente*.

Κακογευμα, P. faire un mauvais repas, *far un cattivo pranzo*, *pranzare male*.

Κακογευμένος, η, ον. μετ. qui a fait un mauvais repas, *che ha fatto un cattivo pranzo*.

Κακογιάτρευτος, ἐπίθ. de difficile guérison, *di difficile guarigione*.

Κακόγηρος, ἐπίθ. méchant vieillard, *cattivo vecchio*.

Κακογλωσσία, ὐσ. médisance, *maldicenza*.

Κακόγλωσσος, ἐπίθ. médisant, te. *maldicente*.

Κακογλωσσῶ, P. médire, *dir male*.

Κακόγνωμα, ἐπίῤ. avec une mauvaise intention, *con cattiva intenzione*.

Κακογνώμη, ἐπίθ. θηλ. mal-intentionnée, celle qui a mauvaise intention, *colei che ha cattiva intenzione*.

Κακογνωμία, ὐσ. mauvaise intention, *cattiva intenzione*.

Κακόγνωμος, ἐπίθ. mal-intentionné, qui a mauvaise intention, *che ha cattiva intenzione*.

Κακογνωμῶ, P. avoir mauvaise intention, *aver cattiva intenzione*.

Κακόγραια, ὐσ. méchante vieille, *cattiva vecchia*.

Κακογραμμένος, η, ον. μετ. mal-écrit, te. *malamente scritto*, *ta*.

Κακογράψας, σα. μετ. celui ἢ celle qui a écrit mal, *colui ò colei che ha malamente scritto*.

Κακογράψιμον, ὐσ. l'action d'écrire mal, mauvaise écriture, *cattiva scrittura*.

Κακογραφία, ὐσ. pied de mouche, *scrittura cattiva*.

Κακογράφω, P. écrire mal, *scri-*

scrivere malamente.

Κακοδαίμων, ὑσ. cacodémon, *cacodemone.*

Κακοδείπνητος, ἐπίθ. qui a fait un mauvais souper, *che ha fatto una cattiva cena.*

Κακοδειπνῶ, Ρ'. faire un mauvais souper, *far una cattiva cena.*

Κακοδοξία, ὑσ. mauvaise opinion, *cattiva opinione.*

Κακόδοξος, ὑσ. qui a mauvaise opinion, *che ha cattiva opinione.*

Κακοδοξῶ, Ρ'. avoir des mauvaises opinions, *aver cattive opinioni.*

Κακοδουλειά, ὑσ. mauvais travail, *cattivo lavoro.*

Κακοδούλευμα, ὑσ. mauvais travail, *cattivo lavoro.*

Κακοδουλευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas bien travaillé, *che non è ben lavorato.* §. κακοδουλευμένος, ὁπῦ ἔλαβε κακὴ δούλευσιν, ὁπῦ δὲν ἐδουλεύθη ὡς πρέπει, mal servi, ie. *mal servito, ta.*

Κακοδούλευτος, ἐπίθ. difficile à servir, *difficile a servire.*

Κακοδουλεύω, Ρ'. travailler mal, *lavorar male.*

Κακόδουλος, ἐπίθ. mauvais valet, *cattivo servo.*

Κακοεργία, ὑσ. crime, action méchante, *misfatto.*

Κακόεργος, ὑσ. malfaicteur, *malfattore.*

Κακοερμηνευμένος, η, ον. μετ. κακοσυμβουλευμένος, mal-conseillé, ée. *mal consigliato, mal ammonito, ta.* §. κακοερμηνευμένος, κακοεξηγημένος, mal interpreté, ée. *mal interpretato, ta.*

Κακοερμηνευτὴς, ὑσ. κακὸς νουθετητὴς, mauvais conseiller, qui donne des mauvais avis, *cattivo consigliere, cattivo ammonitore.* §. κακοερμηνευτὴς, κακὸς ἐξηγητὴς, mauvais interpréte, *cattivo interprete.*

Κακοερμηνεύω, Ρ'. νουθετῶ κακὰ, conseiller mal, donner des mauvais avis, *ammonire malamente, dar cattive ammonizioni.* §. κακοερμηνεύω, ἐξηγῶ κακὰ, interpréter mal, *interpretar male.*

Κακοερμηνεία, ὑσ. mauvaise interprétation, *cattiva interpretazione.* §. κακοερμηνεία, κακὴ συμβουλὴ, κακὴ νουθεσία, mauvais conseil, *cattivo consiglio.*

Κακοευχαριστηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été mal satisfait, *colui ò colei ch' è stato mal sodisfatto.*

Κακοευχαριστημένος, ἐπίθ. *mal contento, ta.*

Κακοευχάριστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις δύσκολα εὐχαριστεῖται, difficile à contenter, *difficile a contentare.*

Κακοζυγιαστος, ἐπίθ. qui n'est pas de bon poids, *che non è di buon peso.*

Κακοήθεια, ὑσ. malignité, *malignità.* §. κακοήθεια, κακὰ ἤθη, χωριατοσύνη, incivilité, impolitesse, *inciviltà, increanza.*

Κακοήθης, ἐπίθ. malin, igne. *maligno, a.* §. κακοήθης, ὁπῦ ἔχει κακὰ ἤθη, incivil, le. impoli, ie. *incivile, scostumato, ta. increato, ta.*

Κακοθάνατος, ἐπίθ. qui fait une mauvaise fin, *che fa una cattiva morte.* §. κακοθάνατος, ὑσ. mauvaise fin, mauvaise mort, *cattiva morte, cattiva fine.*

Κακοθελής, ἐπίθ. malveillant, te. mal-intentionné, ée. *malevolo, la. mal intenzionato, ta.*

Κακοθελησία, ὑσ. malveillance, mauvaise volonté, *malevolenza.*

Κακοθελητὴς, ἰδὲ Κακοθελής.

Κακοθελήτρια, θηλ. malveillante, mal-intentionnée, *malevola, mal intenzionata.*

Κακοϊάτρευτος, ἰδὲ Κακογιάτρευτος.

Κακοθεραπευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a été mal curé, *ch' è stato mal curato.*

Κακοκαιρία, ὑσ. mauvais temps, *cattivo tempo, brusco tempo.*

Κακοκαθίζω, Ρ'. n'être pas bien assis, *non essere bene seduto.*

Κακοκαμωμένος, η, ον. ἐπίθ. biscornu, ue. mal fait, te. *mal fatto, ta.* §. ἄνθρωπος κακοκαμωμένος, un homme mal bâti, *uomo mal formato.*

Κακόκαρδα, ἐπίρ. à contre cœur, *a mal cuore.*

Κακοκαρδίζω, Ρ'. Ε'ν. chagriner, *accorare.* §. κακοκαρδίζω, ἐθ. se chagriner, *accorarsi.*

Κα-

Κακοσίδης. Κακόζηλος.

Κακοκαρδίζων, ουσα. μετ. chagrinant, *contristante*.

Κακοκαρδίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ῆ celle qui a chagriné, *colui ò colei che ha attristato, accorato*. §. κακοκαρδίσας, μετ. ἐδ. celui ῆ celle qui s'est chagriné, *colui ò colei che si è accorato*.

Κακοκάρδισμα, ὐσ. affliction, grand chagrin, *accoramento*.

Κακοκαρδισμένα, ἐπίῤ. avec chagrin, *con afflizione, angosciosamente*.

Κακοκαρδισμένος, η, ον. μετ. chagriné, ée. affligé, ée. *accorato, accuorato, ta*.

Κακοκαρδιστής, ὐσ. chagrinant, *contristante*.

Κακόκαρδος, ὐσ. triste, chagrin, *triste, ta. afflitto, ta*.

Κακοκέρδεια, ὐσ. gain illicite, *guadagno illecito*.

Κακοκερδημένος, η, ον. μετ. gagné, ée. d'une manière illicite, *guadagnato, ta. illecitamente*.

Κακοκερδής, ἐπίθ. qui fait un gain illicite, *che fa guadagno illecito*.

Κακοκερδίζω, Ρ'. faire des gains illicites, *far guadagni illeciti*.

Κακοκερδίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui fait des gains illicites, *colui ò colei che fa guadagni illeciti*.

Κακοκερδίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a fait des gains illicites, *colui ò colei che ha fatto guadagni illeciti*.

Κακοκέφαλος, ἐπίθ. qui a une mauvaise tête, qui a une tête dure, *che ha cattiva, dura testa*.

Κακοκλωσμένος, η, ον. ἐπίθ. mal filé, ée. *mal filato, ta*.

Κακοκομμένος, η, ον. μετ. mal coupé, ée. *maltagliato, ta*.

Κακοκρίνω, Ρ'. juger mal, *giudicar malamente*.

Κακοκρισία, ὐσ. mauvais jugement, *cattivo giudizio*.

Κακοκύτταγμα, ὐσ. regard de travers, *sguardo bieco*.

Κακοκυτταγμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. de travers, *guardato, ta. biecamente*.

Κακοκυττάζω, Ρ'. regarder de travers, regarder de mauvais œil, *guardar di cattivo occhio, guardar con occhio torvo*.

Κακοκυττάζων, ουσα. μετ. regardant, te. de mauvais oeil, de travers, *guardante con occhio torvo, di cattivo occhio*.

Κακοκυττάξας, ξασα. μετ. celui ῆ celle qui a regardé de travers, *colui ò colei che ha guardato con occhio torvo*.

Κακολογηθείς, ἐσα. μετ. dont on a dit du mal, *di cui si è detto male*.

Κακολόγημα, ὐσ. detraction, médisance, *detrazione, maldicenza*.

Κακολογημένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. dont on a dit du mal, *di cui si ha detto male, diffamato*.

Κακολογήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a médit, *colui ò colei che ha detratto, ha sparlato*.

Κακολογία, ὐσ. détraction, médisance, coup de bec, coup de dent, coup de langue, *maldicenza, detrazione*.

Κακολογιάζω, Ρ'. penser mal, faire des jugements temeraires, *pensar male, far giudizj temerarj*.

Κακολογιάζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui fait des jugements téméraires, *colui ò colei che fa giudizj temerarj*.

Κακολογιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a fait des jugements téméraires, *colui ò colei che ha fatto giudizj temerarj*.

Κακολόγιασμα, Κακολόγιασις, ὐσ. l'action de penser mal, *il pensar male*.

Κακολογιαστής, ὐσ. celui qui pense mal, qui fait des jugements téméraires, *colui che pensa male, che fa giudizj temerarj*.

Κακολόγος, ἐπίθ. détracteur, médisant, *detrattore, maldicente*.

Κακολογούμενος, η, ον. μετ. diffamé, ée. *diffamato, ta*.

Κακολογῶ, Ρ'. détracter, médire, *detrarre, diffamare, sparlare, dir male*.

Κακολογῶν, ὖσα. μετ. médisant, te. *maldicente, detraente*.

Κακομαθαίνω, Ρ'. Ἐν. faire prendre une mauvaise habitude, *avvezzare malamente, usare malamen-*

Κακομηχανως.

monte. §. κακομαθέω, ῶ. contracter des mauvaises habitudes, avvezzarsi malamente.

Κακομάθημα, ατος. mauvaise habitude, cattiva assuefazione.

Κακομαθημένος, η, ον. μετ. qui est mal accoutumé, malcostumato, mal avvezzato, ta.

Κακομαρτυρημένος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas bien témoigné, non bene attestata, mal testificato.

Κακομαρτυρία, ας. mauvais témoignage, cattiva testimonianza.

Κακομαρτυρῶ, Ρ'. faire un mauvais témoignage, far cattiva testimonianza.

Κακομεταχειρίζομαι, Ρ'. faire un mauvais usage, far un cattivo uso, servirsi malamente.

Κακομεταχειριζόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui fait mauvais usage, colui ò colei che fa cattivo uso.

Κακομεταχείρισις, εως. mauvais usage, cattivo uso, cattivo impiego.

Κακομεταχειρισθείς, εῖσα. μετ. ἀρ. celui ou celle qui a fait un mauvais usage, colui ò colei che ha fatto cattivo uso. §. κακομεταχειρισθεὶς, εῖσα. celui ou celle qui a été mal employé, colui ò colei ch'è stato mal impiegato.

Κακομεταχειρισμένος, η, ον. μετ. qui est mal employé, mal impiegato, mal usato.

Κακομεταχειριστής, οῦ. celui qui fait un mauvais usage, colui che fa un cattivo uso.

Κακομετρηθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été compté, ou mesuré mal, colui ò colei ch'è stato contato, ò misurato male.

Κακομέτρημα, ατος. l'action de compter, & de mesurer mal, il contare, ed il misurare male.

Κακομετρημένος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου δὲν εἶναι καλὰ μετρημένος, mal mesuré, ée. mal misurato, ta. §. κακομετρημένος, ὅπου δὲν εἶναι καλὰ ἀριθμημένος, mal compté, ée. mal nombré, ée. mal contato, mal numerato, ta.

Κακομετρήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a compté, ou qui a mesuré mal, colui ò colei che ha contato, ò misurato male.

Κακομετρητής, οῦ. ὅστις δὲν μετρᾶ καλὰ, celui qui mesure mal, colui che misura male. §. κακομετρητὴς ὅστις δὲν ἀριθμεῖ καλὰ, celui qui ne compte pas bien, colui che non conta bene.

Κακομέτρητος, ἐπίθ. ὅπου δὲν μετριέται καλὰ, qui ne se mesure bien, che non si misura bene. §. κακομέτρητος, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀριθμηθῇ καλὰ, qu'on ne peut pas bien nombrer, che non si può ben numerare.

Κακομετρῶ, Ρ'. mesurer mal, misurare male. §. κακομετρῶ, ἐπαριθμῶ κακὰ, nombrer mal, contare male.

Κακομίμησις, εως. mauvaise imitation, cattiva imitazione.

Κακομίμητος, η, ον. ἐπίθ. qu'on ne sauroit imiter, che non si può imitare.

Κακομίμος, ἐπίθ. celui ou celle qui imite mal, colui ò colei che imita male.

Κακομιμοῦμαι, Ρ'. imiter mal, imitar male.

Κακομοίρα, ἐπίθ. pauvrette, pauvre femme, poveretta, poverina, infelice.

Κακομοιράζω, Ρ'. faire un mauvais partage, far una cattiva distribuzione.

Κακομοιράζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui partage mal, colui ò colei che divide, che distribuisce male.

Κακομοιράσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a partagé mal, colui ò colei che ha mal distribuito, male spartito.

Κακομοιρασθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été partagé mal, colui ò colei ch'è stato mal distribuito, male spartito.

Κακομοίρασμα, ατος. mauvais partage, mauvaise distribution, cattiva distribuzione, cattivo spartimento.

Κακομοιρασμένος, η, ον. μετ. mal partagé, ée. mal distribué, ée. male spartita, ta. mal diviso, sa.

Κακομοιραστής, οῦ. celui qui

qui

qui partage, qui distribue mal, colui che distribuisce, che spartisce male.

Κακομοίραστος, ἐπίθ. qu'on ne peut pas bien partager, distribuer, che non si può ben distribuire, spartire.

Κακομοιριά, ἡ, ἰσ. infortune, misère, *miseria, sfortunio.*

Κακομοιριάζω, P'. Ἐν. rendre malheureux, *render infelice.* §. κακομοιριάζομαι, μέσ. se rendre malheureux, tomber dans la misère, *divenir infelice, cader in miseria.*

Κακομοιριασμένα, ἐπίρ. malheureusement, misérablement, *sfortunatamente, infelicemente.*

Κακομοιριασμένος, η, ον, malheureux, euse, misérable, *infelice, sventurato, ta, sfortunato, ta.*

Κακόμοιρος, ἐπίθ. malheureux, *infelice, disgraziato.*

Κακούν, ἰδὲ **Κακός**.

Κακοντυμένος, η, ον. μετ. mal-habillé, ée. *mal vestito, ta.*

Κακοντύνω, P'. habiller mal, *vestire male.* §. κακοντύνομαι, s'habiller mal, *vestirsi male.*

Κακόνους, ἐπίθ. mal-intentionné, ée. *mal intenzionato, ta.*

Κακονυκτιά, ἡ, ἰσ. mauvaise nuit, *cattiva nottata.*

Κακονυκτίζω, κακονυκτίζω, P'. passer une mauvaise nuit, *passar una cattiva notte.*

Κακονύκτισμα, μίσ. l'action de passer une mauvaise nuit, *il passar una cattiva notte.*

Κακονυκτιάσας, ασα. κακονυκτισμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a passé une mauvaise nuit, *colui o colei che ha passato una cattiva notte.*

Κακοξοδιάσας, κακοξοδιάζω, κακοξοδιασμένος, κτλ. ἰδὲ **Κακοξοδιάσας**, κακοξοδιάζω, κτλ.

Κακοξοδιάζω, P'. gaspiller, dissiper son bien, *scialacquare.*

Κακοξοδιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gaspille, *scialacquatore, trice.*

Κακοξοδιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a gaspillé, *colui o colei che ha scialacquato.*

Κακοξόδιασμα, ἰσ. gaspillage, *scipazione, scialacquamento.*

Κακοξοδιασμένος, η, ον. μετ. gaspillé, ée. *scialacquato, ta.*

Κακοξοδιάστρια, θηλ. celle qui gaspille, *scialacquatrice.*

Κακοξοδιαστής, κακοξόδιαστος, ἰσ. gaspilleur, *scialaquatore.*

Κακοπαθαίνω, P'. pâtir, souffrir du mal, *patire.*

Κακοπάθεια, ἰσ. mal-aise, peine, *disagio, patimento.*

Κακοπαθήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a pâti, qui a enduré, *colui o colei che ha patito.*

Κακοπαθῶ, ἰδὲ **Κακοπαθαίνω**.

Κακοπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal châtié, ée. *mal castigato, ta.* §. κακοπαιδευμένος, κακομαθημένος, mal-élevé, ée. *malcostumato, ta.*

Κακοπαιδεύσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a mal châtié, *colui o colei che ha mal castigato.* §. κακοπαιδεύσας, κακοαναθρέψας, celui ou celle qui a mal élevé, *colui o colei che ha mal costumato.*

Κακοπαίδευσις, ἰσ. mauvaise éducation, *cattiva educazione.*

Κακοπαίδευτος, ἐπίθ. indisciplinable, difficile à être discipliné, *indisciplinabile, difficile ad esser disciplinato.*

Κακοπαιδεύω, P'. élever mal, donner une mauvaise éducation, *educare malamente.* §. κακοπαιδεύω, ἤγουν τιμωρῶ κακά, châtier mal, *castigare male.*

Κακοπαιδεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui éleve mal, *colui o colei che accostuma male.*

Κακοπανδρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été mal marié, *colui o colei ch'è stato mal maritato.*

Κακοπανδρευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal marié, ée. *mal maritato, ta.*

Κακοπανδρεύσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a mal marié, *colui o colei che ha maritato male.*

Κακοπάνδρευτος, ἐπίθ. difficile à être marié, *difficile ad esser maritato.*

Κακοπανδρεύω, P'. marier mal

Κακοσυνδια.

mal, *maritare male*. §. κακοπανδρεύομαι, faire un mauvais mariage, *far un cattivo matrimonio*.

Κακοπανδρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui marie mal, *colui ἢ colei che marita male*.

Κακοπαντρεύω, κακοπαντρευμένος, κτλ. ἰδὲ κακοπανδρεύω, κακοπανδρευμένος, κτλ.

Κακοπάτημα, ὀσ. un faux pas, *passo falso*.

Κακοπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait un faux pas, *colui ἢ colei che ha fatto un passo falso*.

Κακοπατῶ, Ρ'. faire un faux pas, *fare un passo falso*, ἢ *posar male il piede*.

Κακοπερνῶ, Ρ'. passer une mauvaise vie, se porter mal, *passar cattiva vita*, *star male*.

Κακοπέραστος, η, ον. ἐπίθ. difficile à passer, *difficile a passare*.

Κακοπληρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été mal payé, *colui ἢ colei ch'è stato mal pagato*.

Κακοπληρωμένος, η, ον. μετ. mal payé, ée. *mal pagato, ta*.

Κακοπληρώνω, Ρ'. mal payer, *pagar male*.

Κακοπληρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui paye mal, *colui ἢ colei che paga male*.

Κακοπληρώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a mal payé, *colui ἢ colei che ha pagato male*.

Κακοπληρωτὴς, ὀσ. mauvais payeur, *cattivo pagatore*.

Κακοποίημα, κακοποίησις, ὀσ. mal traitement, *maltrattamento*.

Κακοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été mal traité, *colui ἢ colei ch'è stato mal trattato*.

Κακοποιήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mal traité, *colui ἢ colei che ha mal trattato*.

Κακοποιΐα, ὀσ. mechanceté, *scelleratezza*, *iniquità*.

Κακοποιὸς, ἐπίθ. scelerat, te. malfaicteur, trice. malfaisant, te. *malfattore, trice*. *malvagio, gia*. *facinoroso, sa*. *scellerato, ta*.

Κακοποιῶ, Ρ'. maltraiter, *maltrattare*. §. κακοποιῶ, κάμνω τὸ κακὸν, mal faire, faire du mal, *mal fare*, *misfare*.

Κακοποιῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui maltraite, *colui ἢ colei che maltratta*. §. κακοποιῶν, ὁ πράττων τὸ κακὸν, malfaisant, te. *malfattore, trice*.

Κακοπόρευμα, κακοπόρευσις. ὀσ. mal-aise, vie mal-aisée, *stento*, *vita stentata*.

Κακοπορευμένος, η, ον. ἐπίθ. mal-aisé, ée. *mal agiato, ta*.

Κακοπορεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait une vie mal-aisée, *colui ἢ colei che ha fatto una vita stentata*.

Κακοπόρευτος, ἐπίθ. qui passe une vie mal-aisée, *che mena una vita stentata*.

Κακοπορεύω, Ρ'. être mal à son aise, avoir de la peine à vivre, tirer le diable par la queue, *stentare a vivere*.

Κακοπορεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui passe une vie mal-aisée, *colui ἢ colei che mena una vita stentata*.

Κακοπραγία, κακοπραγμοσύνη, ὀσ. crime, attentat, action criminelle, *misfatto*, *delitto*.

Κακοπράγμων, ἐπίθ. malfaicteur, *malfattore*.

Κακοπροαίρεσις, ὀσ. mauvaise volonté, malveillance, *malvolere*, *cattiva intenzione*.

Κακοπροαίρετος, ἐπίθ. malévole, qui a mauvaise volonté, *malvolente*, *che ha cattiva volontà*.

Κακορρίζικα, ἐπίρ. malencontreusement, *disgraziatamente*.

Κακορριζικιά, ὀσ. malencontre, *disgrazia*, *disavventura*.

Κακορριζικιάζω, Ρ'. faire, ἢ rendre malheureux, *fare ἢ rendere disgraziato*. §. κακορριζικιάζω, ἀδ. devenir malheureux, tomber dans la misère, *cader in miseria*.

Κακορρίζικος, ἐπίθ. malencontreux, euse. *disavventurato, ta*.

Κακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁ πονηρὸς, méchant, te. *cattivo, va*. §. κακὸς, ὁ μὴ καλὸς, mauvais, se. *cattivo, va*. §. τὸ κακὸν,

le mal, *il male*. §. κλίνει πάντοτε εἰς τὸ νὰ κάμῃ κακὸν, il se plait à mal faire, *è inclinato a mal fare*. §. θέλει ἀποθάνῃ ἀπὸ τὸ κακόν του, il en mourra de regret, *ne morrà dal dispiacere*. §. κακὸν ὁποῦ ἔπαθε, ah quelle malheur, *oh che disgrazia*. §. τοῦ κάκου, ματαίως, inutilement, *inutilmente*. §. καλὸ κακὸ, ou bien ou mal, *o bene o male*. §. κακὸν ποῦ μὲ ηὗρε, ah dans quel malheur je suis tombé! *oh in qual disgrazia sono caduto!*

Κακόσαρκος, ἐπίθ. ὅτις ἔχει χρέας ὁποῦ προξενεῖ δύσκολον ἰατρείαν τῆς πληγῆς, ὡς πληγὴ κακόσαρκος, plaie qui engendre mauvaises chairs, *piaga che genera cattive carni*.

Κακοσίαστος, ἐπίθ. qu'on ne sauroit accommoder, *malagevole ad accomodare*.

Κακοσίμωτος, ἐπίθ. de difficile accès, *di difficile accesso*.

Κακοστομαχία, οὐσ. mal d'estomac, indigestion, *mal di stomaco, indigestione*.

Κακοστόμαχος, ἐπίθ. qui fait mal à l'estomac, *che fa male allo stomaco*.

Κακοστομαχῶ, Ρ. avoir mal d'estomac, *aver mal di stomaco*. §. κακοστομαχῶ, βλάπτω τὸ στομάχι, κάμνω κακὸν στομάχι, faire mal à l'estomac, *far male allo stomaco*.

Κακοστομία, οὐσ. τὸ νὰ ἔχῃ τινὰς κακὸν στόμα, τὸ αἰσχρολογεῖν, l'action de dire des obscénités, *disonestà nel parlare*. §. κακοστομία, κακὴ προφορά, mauvaise prononciation, *cattiva pronunzia*.

Κακόστομος, ἐπίθ. ὅτις ὁμιλεῖ αἰσχρὰ λόγια, mal-embouché, ée. *sboccato, ta*. §. κακόστομος, ὅτις δὲν προφέρει καλὰ, qui prononce mal, *che pronunzia male*.

Κακοστρατίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait un mauvais voyage, *colui o colei che ha fatto un cattivo viaggio*.

Κακοστρατίζω, Ρ. faire un mauvais voyage, *far un cattivo viaggio*.

Κακόστρωτος, ἐπίθ. ὁποῦ δὲν εἶναι καλὰ ἐστρωμένος, ὡς στράτα κακόστρωτος, rue mal pavée, *strada male lastricata*. §. κρεββάτι κακόστρωτον, lit mal fait, *letto mal fatto*.

Κακοσυνδεμένος, η, ον. μετ. διὰ ταῖς πληγαῖς λέγεται, aigri, ie. irrité, ée. *esacerbato, ta; inasprito, ta*.

Κακοσυνεύω, Ρ. s'aigrir, s'irriter, *esacerbarsi, inasprirsi*.

Κακοσύνη, οὐσ. méchanceté, scélératesse, *malignità, scelleratezza*.

Κακοσυνηθίζω, Ρ. Ἐν. mal accoutumer, *mal accostumare, male assuefare*. §. κακοσυνηθίζω, οὐδ. s'accoutumer mal, *accostumarsi male*.

Κακοσυνηθίζων, ζουσα. μετ. celui ou celle qui accoutume mal, *colui o colei che accostuma male*.

Κακοσυνηθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mal accoutumé, *colui o colei che ha accostumato male*. §. κακοσυνηθίσας, οὐδ. ὁποῦ ἔλαβε κακὴν συνήθειαν, ὁποῦ ἐσυνήθισε κακά, celui ou celle qui s'est accoutumé mal, *colui o colei che si è mal accostumato*.

Κακοσυνηθισμένος, η, ον. μετ. mal-élevé, ée. mal accoutumé, ée. *malaccostumato, ta*.

Κακοσυντροφίαστος, ἐπίθ. qui ne se peut bien associer, *che non si può bene associare*.

Κακόσωστος, ἐπίθ. qui est mal arrangé, *ch'è mal ordinato*.

Κακότης, ἰδὲ Κακία.

Κακοτροπία, οὐσ. coquinerie, scélératesse, méchanceté, *bricconeria, malvagità, iniquità, scelleratezza*.

Κακότροπος, ἐπίθ. coquin, ne. fripon, ne. marand, de. méchant, te. scélérat, te. *briccone, birbone, malvagio, ia. scellerato, ta*.

Κακοτροφία, οὐσ. cacotrophie, *cacotrofia, nutrizione depravata*.

Κακότυχα, ἐπίρ. malheureusement, *infelicemente, disavventurosamente*.

Κακοτυχία, οὐσ. disgrace, malheur, *disgrazia, cattiva sorte*.

Κακοτυχιάζω, Ρ. devenir mal-

malheureux, euse. *divenire sventurato, ta.*

Κακότυχος, ἐπίθ. malheureux, euse. malencontreux, euse. *sventurato, ta. sfortunato, ta. disavventurato, ta.*

Κακέργημα, ὐσ. méfait, crime, *misfatto.*

Κάκα, ἐπίρ. τῦ κάκου, ματαίως, inutilement, *inutilmente.* §. ἀπ κάκα, à mal, *a male.*

Κακῦμι, ὔσιας, hermine, *ermellino.*

Κακυμόγυνα, ὀυσ. pélisse d'hermine, *pelliccia d'ermellini.*

Κακῦργος, ἐπίθ. malfaicteur, *malfattore, fello.*

Κακοφαγία, ὐσ. l'action de manger mal, *il mangiar male.*

Κακοφάγος, ὐσ. celui qui mange mal, *colui che mangia male.*

Κακοφαίνεται, P'. ἐπὶ τρίτου προσώπε, μοὶ κακοφαίνεται, il me déplait, *mi dispiace,* σοὶ κακοφαίνεται, il te déplait, *ti dispiace,* τῦ κακοφαίνεται, il lui déplaît, *gli dispiace,* μᾶς κακοφαίνεται, il nous déplait, *ci dispiace,* σᾶς κακοφαίνεται, il vous déplait, *vi dispiace,* τὺς κακοφαίνεται, il leur déplait, *dispiace loro.* §. μοὶ κακοφαίνεται νὰ σᾶς βλέπω εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην, j'ai regret de vous voir dans cette erreur, *mi rincresce di vedervi in quest' errore.*

Κακόφερμα, κακοφέρσιμον, ὐσ. mauvaise conduite, *cattiva condotta.*

Κακοφέρνομαι, P'. se conduire mal, avoir une mauvaise conduite, *condursi male.*

Κακόφερτος, ἐπίθ. qu'on ne sauroit porter, difficile à porter, *malagevole a portarsi.*

Κακοφημίζω, P'. diffamer, *diffamare.*

Κακοφημίζων, ζουσα. μετ. diffamant, te. celui ou celle qui diffame, *colui o colei che diffama, diffamante.*

Κακοφημίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a diffamé, *colui o colei che ha diffamato.*

Κακοφημισθεὶς, ῖσα. μετ. celui ou celle qui a été diffamé, *colui o colei ch' è stato diffamato.*

Κακοφήμισμα, ουσ. diffamation, *diffamamento.*

Κακοφημισμένος, η, ον. μετ. diffamé, ée. qui a une mauvaise renomée, *diffamato, ta. che ha cattivo nome, cattiva fama.*

Κακοφημιστὴς, ὐσ. diffamateur, *diffamatore.*

Κακόφημος, ἐπίθ. celui qui a une mauvaise renommée, *colui che ha una cattiva fama.*

Κακοφχάριστος, ἰδὲ Κακοδυχάριστος.

Κακοφωνία, ὐσ. cacophonie, *cacofonia.*

Κακόφωνος, ἐπίθ. qui a une mauvaise voix, *che ha una cattiva voce.*

Κακοχρονίζω, P'. souhaiter à quelqu'un la mauvaise année, envoyer quelqu'un aux diables, *augurare a qualcheduno il malanno.*

Κακοχρόνισμα, ὐσ. l'action d'envoyer quelqu'un aux diables, *l' augurare a qualcheduno il malanno.*

Κακοχρονισμένος, η, ον. μετ. envoyé aux diables, *a cui si è augurato il malanno.*

Κακόχρονος, ουσ. ὡς τὸ, κακόχρονον νάχης, que la peste te créve, que le diable t'emporte, *il malanno che si colga, vattene al diavolo.*

Κακοχρονῶ, ἰδὲ Κακοχρονίζω.

Κακοχυμία, ὐσ. cacochymie, *strabbondanza d'umori, cattiva qualità d'umori.*

Κακόχυμος, ἐπίθ. cacochyme, *cachettico, ca.*

Κακοχωνεμένος, η, ον. ἐπίθ. mal digeré, ée. *mal digerito, ta.*

Κακοχωνεψία, ὐσ. indigestion, mauvaise digestion, *indigestione, cattiva digestione.*

Κακοχώνευτος, ἐπίθ. de difficile digestion, *di difficile digestione.*

Κακοχωνεύω, P'. digérer mal, *digerir male, difficilmente.*

Κακοχωνεψία, ἰδὲ Κακοχωνευσία.

Κακοψημένος, η, ον. ἐπίθ. mal roti, ie. *mal arrostito, ta.* §. ψωμὶ κακοψημένον, du pain mal cuit, *pane mal cotto.*

Κακοψήνω, P'. mal rotir, *mal arrostire.*

Κα-

Καλαγιον. etain.

Κακόψητος, ἐπίθ. de difficile cuisson, *di difficile cuocitura*.

Κακοψυχίζω, Ρ'. maudire l'ame, *maledire l'anima*.

Κακοψύχισμα, ὐσ. l'action de maudire l'ame, *il maledire l'anima*.

Κακόω, Ρ'. maltraiter, infester, *maltrattare*, *infestare*.

Κακώριμος, ἐπίθ. difficile à mûrir, *difficile a maturarsi*.

Κακῶς, ἴδε Κακά.

Κάκωσις, ὐσ. mauvais traitement, vexation, *mal trattamento*, *vessazione*.

Κακώτατα, ἐπίρ. très mal, *pessimamente*.

Κακώτατος, η, ον. ἐπίθ. très mauvais, très-méchant, te. *cattivissimo*, *pessimo*, *ma*.

Κακώτερα, ἐπίρ. plus mal, *più malamente*.

Κακώτερος, ρα, ρον, ἐπίθ. plus mauvais, se. plus mechant, te. *più cattivo*, *va*.

Κάκωψον, ἐπίθ. de difficile cuisson, *di difficile cuocitura*.

Καλά, ἐπίρ. bien, *bene*. §. *λέγεις πῶς εἶναι θυμωμένος ἐναντίον μου, καλά, θέλει ἰδοῦμεν*, vous dites, qu'il est faché contre moi, bon, nous verrons, *voi dite, ch'egli è adirato contro di me, buono, vedremo*. §. *καλά νὰ τοῦ γίνῃ*, tant pis pour lui, *suo danno*. §. *καλὰ τοῦ ἔγινε*, il lui sied bien, *gli stà bene*. §. *εἶμαι καλά*, se porter bien, *star bene*. §. *δὲν εἶμαι τόσον καλά*, je ne me porte si bien, *non sto troppo bene*.

Καλάθα, ὐσ. grande corbeille, *cesta grande*.

Καλαθάκι, ὐσ. corbillon, petite corbeille, *cestino*, *corbellino*, *canestrino*.

Καλαθᾶς, ὐσ. vannier, *panierajo*.

Καλάθι, ὐσ. corbeille, panier, *paniera*, *cestello*, *canestro*.

Καλαθιά, ὐσ. une corbeille, un pannier de, *un paniere pieno di*.

Καλαθόπλεγμα, ὐσ. l'action de tresser des corbeilles, *l'intrecciare cestelli*.

Καλαθοφόρος, ἴδε Καλαθᾶς.

Καλάϊ, ὐσ. étain, *stagno*.

Καλαγένιος, ἐπίθ. d'étain, *di stagno*, *stagneo*, *ea*.

Καλαμάκι, ὐσ. petite canne, petit roseau, *cannetta*, *cannuccia*.

Καλαμαράκι, ὐσ. petit écritoire, *piccolo calamajo*.

Καλαμάρι, ὐσ. τὸ καλαμάρι διὰ γράψιμον, écritoire, *calamajo*. §. *καλαμάρι θαλασσινόν*, calmar, casseron, *calamajo*, *calamaro*.

Καλαμαροθήκη, ὐσ. écritoire, *pennajuolo*.

Καλαμένιος, ἐπίθ. de roseau, *di canna*.

Καλάμι, ὐσ. canne, roseau, *canna*. §. *τὸ καλάμι τοῦ ποδαριοῦ*, tibia, *tibia*, *brezza*. §. *καλάμι τοῦ λαιμοῦ*, gosier, *gorgia*, *gorga*.

Καλαμιά, ὐσ. κτύπημα μὲ τὸ καλάμι, coup de canne, *cannata*. §. *καλαμιὰ τοῦ σίτου*, tuyau, *gambo di fromento*.

Καλαμίνθη, ὐσ. calament, *nepitella*.

Καλαμίτα, οὐσ. aimant, *calamita*.

Καλαμίτικος, η, ον, ἐπίθ. ἴδε Καλαμένιος.

Καλαμιών, ἴδε Καλαμών.

Καλαμόριζα, οὐσιασ. racine de roseau, *radice di canna*.

Καλαμορύθωνον, ὐσ. le conduit du nez, *la canna del naso*.

Κάλαμος, ὐσιασ. καλάμι, canne roseau, *canna*. §. *γραφικὸς κάλαμος*, plume, *penna da scrivere*. §. *κάλαμος τῶν ζωγράφων*, pinceau, *pennello*.

Καλαμότοπος, ὐσιασ. lieu planté de roseaux, *canneto*.

Καλαμπαλῆκι, ἴδε Χαλαμπαλίκι.

Καλαμπόκι, ὐσ. mais, blé de Turquie, *grano d'India*, *formentone*.

Καλαμώδης, ἐπίθ. plein, ne. de roseaux, *cannoso*, *sa*.

Καλαμών, ὐσ. lieu plainté de roseaux, *canneto*.

Καλαμωτή, ὐσ. claïe de roseaux, *cannajo*.

Καλαναθρεμμένος, η, ον. ἐπίθ. bien élevé, ée. *benallevato*, *ta*. *bencreato*, *ta*.

Καλαναθρέφω, Ρ'. élever bien, *allevare bene*.

Καλαΐδαι, καλαΐται, οὐσ. les

les calendes, *le calende*.

Καλαποδᾶς, ου̃σ. celui ἤ celle qui fait les formes, *colui ὴ colei che fa le forme delle scarpe*.

Καλαπόδεκτος, ἐπίθ. acceptable, *accettabile*.

Καλαπόδι, ὑσ. forme, modéle, *forma da scarpe*. §. καλαπόδι διὰ τὰ ὑποδήματα, ambouchoir, *forma da stivale*.

Καλαφάτης, ὑσιας. calfat, *calafato*.

Καλαφατίζω, P'. calfater, *calafatare*.

Καλαφατίζων, μετ. celui qui calfate, *colui che calafata*.

Καλαφατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a calfaté, *colui ὴ colei che ha calafatato*.

Καλαφάτισμα, ὑσιας. l'action de calfater, *il calafatare*.

Καλαφατισμένος, η, ον. μετ. calfaté, ée. *calafatato, ta*.

Καλενδάριον, ου̃σ. calendrier, *calendario*.

Καλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a convoqué, *colui ὴ colei che ha convocato*. §. καλέσας, προσκαλέσας, celui ἢ celle qui a invité, *colui ὴ colei che ha invitato*.

Καλεσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été convoqué, *colui ὴ colei ch' è stato convocato*. §. καλεσθεὶς, προσκαλεσθεὶς, celui ἢ celle qui a été invité, *colui ὴ colei ch' è stato invitato*.

Κάλεσμα, οὐσ. convocation, *convocazione*. §. κάλεσμα, προσκάλεσμα, invitation, *invito*.

Καλεσμένος, η, ον. convoqué, ée. *convocato, ta*. §. καλεσμένος, προσκαλεσμένος, invité, ée. *invitato, ta*.

Καλεστὴς, ὑσ. celui qui convoque, *colui che convoca*. §. καλεστὴς, ὁ προσκαλῶν, celui qui invite, *invitatore*.

Καλέστρα, ὑσ. invitation, *invito*.

Καλημέρα, ἐπίρ. bon jour, *buon giorno*.

Καλημερίζω, P'. donner le bon jour, *dar il buon giorno*.

Καλημερίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne le bon jour, *colui ὴ colei che dà il buon giorno*.

Καλημερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a donné le bon jour, *colui ὴ colei che ha dato il buon giorno*.

Καλημέρισμα, ὑσ. l'action de souhaiter le bon jour, *dar il buon giorno*.

Καλησπέρα, ἐπίρ. bon soir, *buona sera*.

Καλησπερίζω, P'. souhaiter le bon soir, *augurare, dare la buona sera*.

Καλησπέρισμα, οὐσ. l'action de souhaiter le bon soir, *il dar la buona sera*.

Καλήτερα, ἐπίρ. mieux, *meglio*. §. ὅσον καλήτερα, tant mieux, d'autant mieux, *tanto meglio*. §. ἀγαπῶ καλήτερα, aimer mieux, vouloit mieux, *amar meglio, voler meglio*.

Καλητέρευμα, ὑσ. amélioration, *miglioramento, ristaurazione*.

Καλητερευμένος, η, ον. μετ. amélioré, ée. *migliorato, ta*.

Καλητερεύσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a amelioré, *colui ὴ colei che ha migliorato*. §. καλητερεύσας, ὑδ. celui ἢ celle qui est devenu meilleur, *colui ὴ colei ch' è divenuto migliore*.

Καλητερεύω, P'. Ἐν. κάμνω τὶ καλήτερον, abonnir, améliorer, *migliorare, render migliore*. §. καλητερεύω, ὑδ. γίνομαι καλήτερος, devenir meilleur, *farsi migliore*.

Καλητερεύων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui abonnit, *colui ὴ colei che migliora*. §. καλητερεύων, ὑδ. celui ἢ celle qui devient meilleur, *colui ὴ colei che si fa migliore*.

Καλητερίζω, καλητέρισμα, κτλ. ἴδε Καλητερεύω, κτλ.

Καλήτερος, ἐπίθ. meilleur, re. *migliore*. §. τὸ καλήτερον, le mieux, *il migliore*.

Καλιακούδα, ὑσ. plongeon, *smergo*.

Καλκάνι, οὐσ. σκουτάριον, θυρεὸς, bouclier, *scudo*. §. τὸ καλκάνι τοῦ τυφεκίου, couche, *calcio d'archibuso*.

Κάλλια, ἴδε Κάλλιον.

Καλλιγραφία, ὑσ. l'art de bien écrire, *calligrafia*. §. καλλιγραφία, εὔμορφον γρά-

Καλλονη.

γράψιμον, lettre moule, *stampatello*.

Καλιγράφος, ἐπίθ. qui écrit bien, *calligrafo*.

Καλιγράφω, P'. écrire bien, *scriver bene*.

Καλιέργεια, ὐσ. culture, *coltivazione*, *cultura*.

Καλιεργηθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cultivé, *colui ò colei ch'è stato coltivato*.

Καλιέργημα, ὐσ. l'action de cultiver, *il coltivare*.

Καλιεργημένος, η, ον. μετ. cultivé, ée. *coltivato*, *ta*.

Καλιεργήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cultivé, *colui ò colei che ha coltivato*.

Καλιεργῶ, P'. cultiver, *coltivare*.

Κάλιον, ἐπίρ. mieux, *meglio*.

Κάλλος, ὐσ. ὡραιότης, beauté, *beltà*, *bellezza*.

Καλωπίζω, P'. embellir, *abbellire*.

Καλωπίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embelli, qui a paré, qui a orné, *colui ò colei che ha abbellito, che ha decorato, che ha ornato*.

Καλωπιθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été embelli, qui a été orné, *colui ò colei ch'è stato abbellito, decorato, ornato*.

Καλώπισμα, ὐσ. embellissement, élégance, *abbellimento*, *eleganza*, *decorazione*.

Καλωπισμένος, η, ον. μετ. embelli, ie. *abbellito*, *ta*.

Καλνῶ, ἴδε Καλῶ.

Καλωπισμὸς, ὐσ. embellissement, *abbellimento*.

Καλόβαφος, ἐπίθ. qui reçoit aisément la couleur, *che si tigne facilmente*.

Καλόβιος, ὐσ. de bonne vie, de bonne conduite, *di buona vita*, *di buona condotta*.

Καλοβλέπω, P'. ἔχω καλὴν ὄρασιν, βλέπω καλὰ, voir bien, avoir une bonne vue, *veder bene*, *aver una vista buona*. §. καλοβλέπω, voir de bon œil, *vader di buon occhio*.

Καλόβυλος, ἐπίθ. de bon conseil, *di buon consiglio*.

Καλογεννημένος, ἐπίθ. bien né, ée. *bennato*, *ta*.

Καλογενής, ἐπίθ. ἀπὸ καλὲς γονεῖς, de bonne naissance, de bonne maison, *di buona nascita*, *di buona casa*.

Καλόγευστος, ἐπίθ. ὁπῦ ἐγεύθη καλὰ, qui a bien diné, *che ha ben pranzato*. §. καλόγευστος, νόστιμος, savoureux, euse. qui a bon goût, *saporoso*, *sa*. *gustoso*, *sa*. *che ha buon gusto*.

Καλογηρευθεὶς, ῆσα, μετ. celui ἢ celle qui est entré en réligion, *colui ò colei ch'è entrato in religione*.

Καλογήρευμα, ὐσ. l'action d'entrer en réligion, *l'entrar in religione*.

Καλογηρευμένος, η, ον. μετ. entré, ée. en réligion, *entrato*, *ta*. *in religione*.

Καλογηρεύω, P'. Ἐν. κάμνω τινὰ καλόγηρον, enfroquer, *incappucciare*, *far frate*. §. καλογηρεύω, γίνομαι καλόγηρος ἢ καλογραία, entrer en religion, *entrar in religione*.

Καλογηρικὴ, ὐσ. état de moine, l'état monacal, *stato monacale*, *monacato*.

Καλογηρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. monacal, le. *monacale*.

Καλόγηρος, ὐσ. moine, *monaco*. §. καλόγηρος ἰδιώτης, frère convers, *converso*.

Καλογιατρευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien gueri, ie. *ben guarito*, *ta*.

Καλογιάτρευτος, ἐπίθ. qui est de facile guérison, *di facile guarigione*.

Καλόγλωσσος, ὐσ. qui parle bien, *buon parlatore*.

Καλογνεσμένος, η, ον. ἐπίθ. bien filé, ée. *ben filato*, *ta*.

Καλόγνωμα, ἐπίρ. avec bonne intention, *con buona intenzione*.

Καλογνωμία, ὐσ. bonne intention, *buona intenzione*.

Καλόγνωμος, ἐπίθ. qui a bonne volonté, bonne intention, *che ha buona volontà*, *buona intenzione*.

Καλογραία, καλογερικὴ, ὐσ. moniale, nonne, *monaca*.

Καλογρεῦδα, ὐσ. nonnette, *monachetta*.

Καλοδειπνῶ, P'. faire un bon souper, *far una buona cena*.

Καλοδέχομαι, P'. faire un bon accueil, *far buona accoglienza*.

Καλ

Καλλυνω.

Καλόδεχτος, ἰδὲ Καλόδεκτος.

Καλοδεχθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a fait bon accueil, colui o colei che ha fatto buona accoglienza.

Καλοδίδακτος, ἐπίθ. docile, disciplinable, docile.

Καλόδεκτος, καλοδεχόμενος, ἐπίθ. traitable, affable, trattabile, affabile.

Καλοδουλεμένος, η, ον. μετ. bien travaillé, ée. ben lavorato, ta.

Καλοδούλευτος, ἐπίθ. ὁποῦ δουλεύεται καλὰ, labourable, lavorativo, va. §. καλοδούλευτος, ὁποῦ δουλεύει καλὰ, homme de travail, uomo di lavoro.

Καλοδουλεύω, Ρ. ἐργάζομαι καλὰ, travailler bien, lavorar bene. §. καλοδουλεύω, servir bien, servir bene.

Καλοενδυμένος, η, ον. ἐπίθ. bien habillé, ée. ben vestito, ta.

Καλοερμηνεία, ουσ. καλὴ νουθεσία, bon avis, bon avertissement, buono avviso, buona ammonizione. §. καλοερμηνεία, καλὴ ἐξήγησις, bonne interprétation, buona interpretazione.

Καλοερμηνευμένος, η, ον. μετ. καλὰ ἐξηγημένος, bien interprété, ée. bien interpretato, ta. §. καλοερμηνευμένος, καλὰ νουθετημένος, celui ou celle qui a été bien conseillé, colui o colei che è stato ben consigliato, ben ammonito.

Καλοερμηνευτὴς, ουσ. ὅστις ἑρμηνεύει καὶ ἐξηγεῖ καλὰ, celui qui interpréte bien, colui che interpreta bene. §. καλοερμηνευτὴς, καλὸς σύμβουλος, celui qui donne des bons conseils, colui che dà buoni consigli.

Καλοερμηνεύω, Ρ. ἐξηγῶ καλὰ, interpréter bien, interpretar bene. §. καλοερμηνεύω, νουθετῶ καλὰ, donner de bons avis, dar buoni consigli.

Καλοήθης, ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει καλὰ ἤθη, bien élevé, ée. qui a de bonnes coutumes, ben educato, ben allevato, ta. di buoni costumi. §. καλοήθης, ἥμερος, bénin, gne, benigno, gna.

Καλοθελὴς, ἰδὲ Καλοθελητὴς.

Καλοθέλησις, ουσ. bonne volonté, buona volontà.

Καλοθελητὴς, ἐπίθ. bénévole, benevolo, benevogliente.

Καλοθεμένος, ὑσ. placé, ée. mis, se. en place, collocato, allogato, ta.

Καλοθέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a bien posé, colui o colei che ha bene collocato.

Καλόθεσις, ὑσ. placement, collocamento.

Καλοθέτης, ὑσ. qui place, allogatore.

Καλοθέτω, Ρ. situer, placer, mettre en place, situare, collocare, allogare.

Καλοθεώρητος, ἐπίθ. de belle présence, di bella presenza.

Καλοκαγαθία, ουσ. bienveillance, benevolenza.

Καλοκάγαθος, ἐπίθ. bienveillant, ée. benevolente.

Καλοκαθισμένος, η, ον. μετ. bien assis, se. ben seduto, ta.

Καλοκάθιστος, ἐπίθ. ἁρμόδιος διὰ κάθισμα, bon pour s'asseoir, buono per sedere.

Καλοκαῖρι, ὑσιασ. l'été, l'estate, la state.

Καλοκαιρία, ὑσιας. beau temps, bel tempo.

Καλοκαιριάζει, Ρ. ἀσω, καλοκαιριάζει, il fait beau temps, il commence à se faire beau, fa bel tempo, cominciare a farsi bel tempo.

Καλοκαιρινὸς, ή, όν. ἐπίθ. d'été, estivo, va. d'estate.

Καλοκαμωμένος, η, ον. ἐπίθ. bien-fait, te. ben fatto, ta. §. ἄνθρωπος καλοκαμωμένος, un homme bien bâti, uomo ben formato.

Καλόκαρδα, ἐπίρ. gaîement, avec gaîeté, de bon cœur, di buon cuore, allegramente.

Καλοκαρδία, ουσ. gaîeté, allegrezza.

Καλοκαρδίζω, Ρ. réjouir, rallegrare.

Καλοκάρδισμα, ουσ. l'action de rejouir, il rallegrare.

Καλοκαρδισμένος, η, ον. μετ. réjoui, ie. rallegrato, ta.

Καλόκαρδος, ἐπίθ. gai, al-

allegro. §. εἶμαι καλόκαρδος, être gai, star ò esser di buon cuore.

Καλοκέφαλος, ἐπίθ. sensé, ée: judicieux, se. prudent, te: sensato, ta: giudizioso, sa. prudente. §. καλοκέφαλος, qui a bonne tête, che ha buona testa.

Καλοκίνητος, ἐπίθ. mobile, mobile, facile ad esser mosso.

Καλοκλωσμένος, η, ον. ἐπίθ. καλογνεσμένος, bien filé, ée: ben filato, ta. §. καλοκλωσμένος, καλοσμιμένος, bien tors, se. ben torto, ta.

Καλοκοίταγμα, ὔυσ. l'action de regarder de bon œil, il guardar di buon occhio.

Καλοκοιταγμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. de bon œil, guardato, ta, di buon occhio.

Καλοκοιτάζω, Pʳ. regarder de bon œil, guardar di buon occhio. §. καλοκοιτάζω, προσεκτικά κοιτάζω, regarder attentivement, guardare attentamente.

Καλοκοιτάζων, ουσα. μετ. ὅτις κοιτάζει μὲ καλὸν μάτι, celui ò celle qui regarde de bon œil, colui ò colei che guarda di buon occhio. §. καλοκοιτάζω, ὅτις προσεκτικὰ κοιτάζει, regardant, te. attentivement, riguardante attentamente.

Καλοκοιτάξας, ξασα. μετ. ὅτις ἐκοίταξε μὲ καλὸν μάτι, celui, ò celle qui a regardé de bon œil, colui ò colei che ha guardato di buon occhio. §. καλοκοιτάξας, ὅτις ἐκοίταξε προσεκτικά, celui ò celle qui a regardé attentivement, colui ò colei che ha guardato con attenzione.

Καλοκομμένος, η, ον. μετ. bien coupé, ée. ben tagliato, ta.

Καλοκτίζω, Pʳ. bâtir bien, fabbricar bene.

Καλοκτισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien bâti, ie. ben fabbricato, ta.

Καλολογία, ας. bons mots, belle parole.

Καλολογιάζω, Pʳ. penser bien, juger bien, pensar bene, giudicar bene.

Καλολόγος, ου. qui dit du bien, che dice del bene.

Καλολογῶ, Pʳ. dire du bien, dir del bene.

Καλομαθαίνω, Pʳ. Ἐν. συνηθίζω τινὰ καλά, accoutumer bien, accostumare bene. §. καλομαθαίνω, ἐνθ. s'accoutumer bien, accostumarsi bene. §. καλομαθαίνω, μανθάνω εὔκολα, καλά, apprendre bien, imparar bene.

Καλομάθεια, ας. civilité, politesse, des bonnes mœurs, buoni costumi, civiltà.

Καλομάθημα, ατ. bonne coutume, buon costume, buona usanza.

Καλομαθημένος, η, ον. ἐπίθ. bien accoutumé, ée. ben accostumato, ta.

Καλομάθησις, ἴδε Καλομάθημα.

Καλομαθητος, ἐπίθ. disciplinable, docile, docile.

Καλομαρτυρημένος, η, ον. ἐπίθ. bien attesté, ée. ben certificato, ta.

Καλομαρτυρία, ας. bon témoignage, buona testimonianza.

Καλομαρτυρῶ, Pʳ. faire bon témoignage, far buon testimonio.

Καλομετρηθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ò celle qui a été bien compté, colui ò colei ch'è stato ben contato.

Καλομετρημένος, η, ον. μετ. bien compté, ée. ben contato, ta.

Καλόμετρητος, ἐπίθ. qu'on peut aisement compter, facile à contarsi.

Καλόμετρος, ἐπίθ. celui ò celle qui compte bien, colui ò colei che conta bene.

Καλομετρῶ, Pʳ. μετρῶ καλά, compter bien, contar bene. §. καλομετρῶ, λογαριάζω καλά, penser bien, pensar bene.

Καλομίλητος, ἐπίθ. affable, affabile. §. καλομίλητος, qui parle bien, bon parleur, che parla bene, buon dicitore.

Καλομιλῶ, Pʳ. parler eloquemment, parlar bene, eloquentemente.

Καλόμοιρα, ἐπίρ. heureusement, felicemente.

Καλομοίρα, ἐπίθ. θηλ. bienheureuse, benavventurata.

Καλομοιρία, ας. bonheur, buona ventura.

Καλόμοιρος, ἐπίθ. bienheureux, euse. ben avventurato, ta.

Καλὸν, ὑσ. le bien, *il bene*. §. τὰ καλὰ, τὰ ὑπάρχοντα, les biens, *beni*. §. εἰς τὸ καλὸν, ἄμε, ὕπαγε εἰς τὸ καλὸν, adieu, Dieu vous assiste, Dieu vous benisse, *va con Dio, andate con Dio*. §. εἰς τὸ καλὸν, καλὸν κατευόδιον, bon voyage, *buon viaggio, andate con Dio*. §. ἔτζι νάχω καλὸν, ainsi Dieu m' assiste, ainsi Dieu me soit en aide, *così Dio m' assista, così Dio mi salvi*. §. πηγαίνω εἰς τὸ καλὸν, s'en aller, *andarsi con Dio*. §. καλᾷ καλᾷ, par précaution, pour sureté, *per cautela*.

Καλὸνάρχης, ὑσ. celui qui récite des versets aux chantres, *colui che recita i versetti ai cantori*.

Καλοναρχῶ, P'. réciter des versets aux chantres, *recitar i versetti a' cantori*.

Καλονδυμένος, η, ον. μετ. bien habillé, ée. *ben vestito, ta*.

Καλονδύνω, P'. habiller bien, *vestir bene*. §. καλονδύνομαι, s' habiller bien, *vestirsi bene*.

Καλονυχτία, ὑσ. bonne nuitée, *buona nottolata*.

Καλονυχτίζω, P'. περνῶ καλὴν νύκτα, avoir une bonne nuit, passer une bonne nuit, *aver una buona notte, passar una buona notte*. §. καλονυχτίζω, εὔχομαι τινὶ τὴν καλὴν νύκτα, souhaiter une bonne nuit, *augurare la buona notte*.

Καλονυχτίζων, ὑσα. μετ. ὁ εὐχόμενος τινὶ τὴν καλὴν νύκτα, celui ŏ celle qui souhaite à quelqu'un la bonne nuit, *colui ŏ colei che augura la buona notte*. §. καλονυχτίζων, ὅστις περνᾷ καλὴν νύκτα, celui ŏ celle qui passe une bonne nuit, *colui ŏ colei che passa una buona notte*.

Καλονυχτίσας, σασα, μετ. ὅστις εὐχήθη τινὶ τὴν καλὴν νύκτα, celui ŏ celle qui a souhaité à quelqu'un la bonne nuit, *colui ŏ colei che ha augurato a qualcheduno la buona notte*. §. καλονυχτίσας, ὅστις ἀπέρασε καλὴν νύκτα, qui a passé une bonne nuit, *che ha passato una buona notte*.

Καλονύχτισμα, ὑσ. l'action de passer une bonne nuit, *il passar una buona notte*. §. καλονύχτισμα, l'action de souhaiter une bonne nuit, *l'augurare una buona notte*.

Καλοξετάζω, P'. examiner attentivement, rechercher soigneusement, *esaminare, ricercare attentamente*.

Καλοξετάζων, ὑσα. μετ. celui ŏ celle qui examine bien, *colui ŏ colei che esamina bene*.

Καλοξετάξας, ξασα. μετ. celui ŏ celle qui a bien examiné, *colui ŏ colei che ha esaminato bene*.

Καλοξετασμένος, η, ον. μετ. bien examiné, ée. *ben esaminato, ta*.

Καλοξέταστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on peut aisement examiner, *che si può facilmente esaminare*.

Καλοξεφαντώνω, P'. se réjouir bien, *divertirsi bene*.

Καλοξεφάντωτος, ἐπίθ. de bonne réjouissance, *di buona allegria, di buon divertimento*.

Καλοξήγητος, ἐπίθ. explicable, qu'on peut aisément expliquer, *spiegabile, che si può facilmente spiegare*.

Καλοξηγήσας, σασα, μετ. celui ŏ celle qui a bien expliqué, *colui ŏ colei che ha spiegato bene*.

Καλοξηγῶ, P'. expliquer bien, *spiegare bene*.

Καλοξημέρωμα, ὑσ. ἐν χρήσει ὅταν τινὰς εὔχεται ἄλλο τινὶ νὰ περάσῃ μίαν καλὴν νύκτα καὶ νὰ ξημερωθῇ καλά. ὥσοι οἱ Ἰταλοὶ ὅσοι καὶ οἱ Γάλλοι εὐχόμενοι τὴν καλὴν νύκτα, λέγουσιν, je vous souhaite la bonne nuit, *vi auguro la buona notte*.

Καλοξημερωμένος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου ἐξημέρωσε καλά, qui s' est levé bien le matin, *che si è levato sano la mattina*.

Καλοξημερώνω, P'. reparoître bien le jour, *raggiornare bene*. §. καλοξημερώνω, ξημερώνομαι καλά, se lever bien, ŏ heureusement le matin, *levarsi bene, ŏ sanamente la mattina*.

Κα-

Καλοξοδιάζω, P'. dépenser bien, *spender bene*.

Καλοξοδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien dépensé, *colui ò colei che ha speso bene*.

Καλοξοδιασμένος, η, ον. ἐπίθ. bien dépensé, ée. *bene speso, sa*.

Καλοξοδιαστής, οὐσ. celui qui dépense bien, *colui che spende bene*.

Καλοξόδιαστος, η, ον. ἐπίθ. qu'on peut aisement dépenser, *che facilmente si spende*.

Καλοπαιδευθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été bien discipliné, *colui ò colei ch' è stato ben disciplinato*.

Καλοπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien discipliné, ée. *ben disciplinato, ta*.

Καλοπαιδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui à bien discipliné, *colui ò colei che ha ben disciplinato*.

Καλοπαίδευτος, ἐπίθ. disciplinable, *disciplinevole*.

Καλοπαιδεύω, P'. discipliner bien, accoutumer bien, *disciplinar bene, accostumar bene*.

Καλοπανδρευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été bien marié, *colui ò colei che si è ben maritato*.

Καλοπανδρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a marié bien, *colui ò colei che ha maritato bene*.

Καλοπανδρευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien marié, ée. *ben maritato, ta*.

Καλοπάνδρευτος, ἐπίθ. qu'on peut aisément marier, *che si può facilmente maritare*.

Καλοπανδρεύω, P'. marier bien, *maritar bene*.

Καλοπανδρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui marie bien, *colui ò colei che marita bene*.

Καλοπανδρειά, οὐσ. bon mariage, *buon matrimonio*.

Καλοπαντρεύω, καλοπαντρευμένος, κτλ. ἰδὲ Καλοπανδρεύω, κτλ.

Καλοπεθαίνω, P'. mourir bien, mourir d'une bonne mort, *morir bene, morir d'una buona morte*.

Καλοπεκάζω, P'. comprendre, entendre bien, *comprendere, capir bene*.

Καλοπέρασος, ἐπίθ. qu'on peut bien passer, *che si può ben passare, di buon passaggio*.

Καλοπερνῶ, P'. passer bien, *passar bene*.

Καλοπίσευτος, ἐπίθ. bon à croire, *buono a credere*.

Καλοπισεύω, P'. croire justement, *credere rettamente*.

Καλοπισία, ίσιας. bonne croyance, *buona credenza*.

Καλόπιστος, ἐπίθ. bon à croire, *buono da credere*.

Καλοπίχειρος, ἐπίθ. aisé, ée. qui vit à son aise, *comodo, da. agiato, ta*.

Καλοπλεγμένος, η, ον. μετ. bien tissu, ue. *ben tessuto, ta*.

Καλόπλεκτος, ἐπίθ. facile à être tissu, *facile ad essere tessuto*.

Καλοπλεμένος, ἰδὲ Καλοπλεγμένος.

Καλοπλέρωμα, καλοπλερωμένος, καλοπλερώνω, κτλ. ἰδὲ Καλοπλήρωμα, καλοπληρώνω, κτλ.

Καλοπλήρωμα, οὐσ. bon payement, *buon pagamento*.

Καλοπληρώνω, P'. payer bien, *pagar bene*.

Καλοπληρώνων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui paye bien, *colui ò colei che paga bene*.

Καλοπληρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a bien payé, *colui ò colei che ha pagato bene*.

Καλοπληρωτής, ἐπίθ. qui paye bien, *che paga bene, buon pagatore*.

Καλόπληρώτρα, ἐπίθ. θηλ. celle qui paye bien, *colei che paga bene*.

Καλοποιήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait du bien à quelqu'un, *colui ò colei che ha beneficato*.

Καλοποιῶ, P'. faire du bien, *far del bene*.

Καλοπόρευμα, ὀσ. l'action d'être bien à son aise, *l'esser benestante*.

Καλοπορευμένος, η, ον. ἐπίθ. qui est à son aise, *benestante*.

Καλοπόρευσις, ἰδὲ Καλοπόρευμα.

Καλοπόρευτος, ἐπίθ. qui vit à son aise, *che vive comodamente*.

Καλοπορεύω, P'. être à son aise, vivre à son aise, *esser benestante, vivere agiatamente*.

Καλοπερπάτητος, ἐπίθ. où l'on

l'on peut marcher aisement, *dove si può facilmente camminare*.

Καλοαφετίζω, κτλ. ἰδὲ Εὐαφετίζω, κτλ.

Καλοπροαίρεσις, ὑσ. bonne volonté, *buona volontà*.

Καλοπροαίρετος, ἐπίθ. qui a bonne volonté, *che ha buona volontà*.

Καλοριζωμα, ὑσ. enracinement fort, *radicamento forte*.

Καλοριζωμένος, η, ον. ἐπίθ. bien enraciné, ée, *ben radicato, ta*.

Καλοριζόνω, Ρ. prendre bonnes racines, *radicarsi bene*.

Καλορρίζικα, ἐπίρ. bien heureusement, *avventuratamente*.

Καλορρίζικον, ὑσ. bonne fortune, bonheur, *buona ventura*.

Καλορρίζικος, ἐπίθ. bienheureux, euse. *benavventurato, ta*.

Καλορρόφητος, ἐπίθ. bon, aisé à être absorbé, *buono, facile ad essere assorbito*.

Καλὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. bon, ne, *buono, na*. §. τὸ καλὸν, le bien, *il bene*. §. τὰ καλὰ, τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὑπάρχοντα, les biens, *i beni*. §. ὕπαγε εἰς τὸ καλὸν, adieu, *addio*. §. αὐτὸ εἶναι ἕνα καλὸν μέσον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τινὰς, voilà un bon moyen pour reussir, *ecco un buon mezzo per riuscire*. §. ὡς τὸ καλὸν, ἤγουν ὡς τὸ καλὸν λέγεται πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς, Dieu vous benisse, *Dio v' assista*. §. ἐγὼ σοῦ στέκομαι καλὸς, je vous en répands, *io ven' assicuro*. §. ἐγὼ σοῦ στέκομαι καλὸς διὰ αὐτὸν, je vous en réponds pour lui, *io vi sto buono per lui*. §. ἐγὼ γίνομαι καλὸς, ἤγουν γίνομαι ἐγγυητὴς, je suis garant, *io sono mallevadore*. §. γίνομαι καλὸς, se faire bon, se rendre bon, *farsi buono, rendersi buono*.

Καλόσαρκος, ἐπίθ. qui a bonnes chairs, *che ha buone carni*.

Καλοσημάδευτος, ἐπίθ. ὅπου σημαδεύεται καλὰ εὔκολα, qu'on peut bien marquer, *che si può ben segnare*. §. καλοσημάδευτος, ὅπου φέρει καλὸν σημεῖον, ὅπου δηλαῖ καλὸν, de bon augure, *di buon augurio*.

Καλοσήμαντος, ἐπίθ. qui signifie bien, qui a une bonne signification, *che significa bene, che ha una buona significazione*.

Καλοσίαστος, ἐπίθ. accommodable, *che facilmente si accomoda*.

Καλοσόμαχος, ἐπίθ. qui fait bon estomac, *che fa buono stomaco, stomacale*. §. καλοσόμαχος, ὅπου ἔχει καλὸν στομάχι, qui a bon estomac, *che ha buono stomaco*.

Καλοστρατεύας, ασσα, αν. μετ. celui ou celle qui a bien voyagé, ée. *colui o colei che ha ben viaggiato*.

Καλοστρατεύω, Ρ. voyager bien, *viaggiare bene*.

Καλοστρατεία, ὑσ. bonne expédition militaire, *buona spedizione militare*.

Καλόστρωτος, ἐπίθ. στρῶτα καλόστρωτα, rue bien pavée, *strada ben lastricata*. §. ἄλογον καλόστρωτον, cheval qui se laisse aisement seller, *cavallo che facilmente si sella*.

Καλοσιάδωμα, ὑσ. τὸ καλοσιάδωμα τῆς ἀρρωσίας, rétablissement, *miglioramento*.

Καλοσιαδωμένος, η, ον. μετ. rétabli, ie, *migliorato, ta*.

Καλοσιαδώνω, Ρ. se rétablir, *migliorarsi*.

Καλοσυγχώρητος, ἐπίθ. qui pardonne aisément, *che facilmente perdona*.

Καλοσύμβατος, ἐπίθ. accessible, de facile accès, *accessibile, di facile accesso*.

Καλοσύνη, ὑσ. bonté, *bontà*. §. καλοσύνη, χάρις, plaisir, grace, *piacere, grazia*. §. κάμε μου τὴν καλοσύνην, faites moi le plaisir, ayez la bonté, *fatemi il piacere, abbiate la bontà*.

Καλοσυνηθίζω, Ρ. Ἐν. καὶ οὐδ. accoutumer bien, s'accoutumer bien, *assuefare, ed assuefarsi bene*.

Καλοσυνηθίζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ou celle qui accoutume bien, *colui o colei che accostuma bene*. §. καλοσυνηθίζων, μετ. οὐδ. celui ou celle qui a bonne coutume,

co-

celui ἢ celei che usa bene.

Καλοσυνηθίσας, ασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a accoutumé bien; *colui ἢ colei che ha accostumato bene.* §. καλοσυνηθίσας, αὐδ. celui ἢ celle qui s'est bien accoutumé, *colui ἢ colei che si è ben accostumato, ben usato.*

Καλοσυνήθισμα, ὐσ. bon usage, bonne coutume, *buona assuefazione.*

Καλοσυνηθισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien accoutumé, ée. *ben accostumato, ben avvezzato, ta.*

Καλοσυνήθιστος, ἐπίθ. qu'on peut bien accoutumer, *che si può ben accostumare.*

Καλοσυνθεμένος, η, ον. ἐπίθ. bien composé, ée. *ben composto, ta.*

Καλοσύνθετος, ἐπίθ. facile à être composé, *facile ad esser composto, ta.*

Καλοσυντροφίαστος, ἐπίθ. qui aisément s'accompagne, s'apparie, *che facilmente si accompagna.*

Καλοσυντροφιασμένος, η, ον. ἐπίθ. bien accompagné, ée. *ben accompagnato, ta.*

Καλοταξιδεύω, Pʹ. faire un bon voyage, *far buon viaggio.*

Καλοτειχίσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a bien fortifié, *colui ἢ colei che ha ben fortificato.*

Καλοτειχισμένος, η, ον. ἐπίθ. bien fortifié, ée. *ben fortificato, ta.*

Καλοτείχιστος, ἐπίθ. qui est bien fortifié, ée. *ch'è ben fortificato, ta.*

Καλοτειχίζω, Pʹ. fortifier, *fortificare.*

Καλοτειχίζων, οῦσα, ζον. μετ. celui ἢ celle qui fortifie bien, *colui ἢ colei che fortifica bene.*

Καλοτερίζω, ἰδὲ Καλητερεύω.

Καλοτεχνεύομαι, Pʹ. faire de son mieux, mettre toute son industrie, *industriarsi.*

Καλοτεχνία, ὐσ. industrie, *industria.*

Καλοτεχνίτης, ὐσ. industrieux, euse; *industrioso, sa.* §. καλοτεχνίτης, ὁ καλὸς τεχνίτης, bon artisan, *buon artigiano.*

Καλότυχα, ἐπίρ. heureusement, avec succès, *benavventuratamente.*

Καλοτυχία, ὐσ. félicité, *benavventuranza.*

Καλοτυχίζω, ἰδὲ Καλοτυχῶ.

Καλοτυχήσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendu heureux, *colui ἢ colei che ha reso felice.*

Καλότυχος, ἐπίθ. heureux, se. bienheureux, se. fortuné, ée. *benavventurato, ta.*

Καλοτυχῶ, Pʹ. rendre heureux, *rendere felice.* §. καλοτυχῶ, ὐδ. prospérer, *prosperare.*

Καλοτυχῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui fait prospérer, *colui ἢ colei che fa prosperare.*

Καλυπτάκι, ἰδὲ Καλαπάκι.

Καλούπι, ὐσ. moule, forme, *forma.* §. καλούπι, χάλπι, περπάτημά τι τῶν ἀλόγων, galop, *galoppo.*

Καλπίζω, Pʹ. ὡς τὰ ἄλογα, galoper, *galoppare.*

Καλούτζικα, ἐπίρ. passablement bien, *benino.*

Καλούτζικος, ἐπίθ. passablement bon, *passabilmente buono.*

Καλοφαγία, ὐσ. bon manger, *buon mangiare.*

Καλοφαίνομαι, Pʹ. ἐν χρήσει τὸ τρίτον πρόσωπον, μοῦ καλοφαίνεται, il me plaît, *mi piace.* §. δὲν τοῦ καλοφαίνεται, il ne lui plaît pas; il lui déplaît, *non gli piace, gli dispiace.*

Καλόφερμα, καλοφέρσιμον, ὐσιας. bonne conduite, *buona condotta.*

Καλοφερμένος, η, ον. ἐπίθ. qui s'est bien conduit, *che si è ben condotto.*

Καλοφέρνομαι, Pʹ. se conduire bien, *condursi bene.*

Καλόφερτος, ἐπίθ. aisé à porter, *facile a portare.*

Καλοφημία, ὐσιας. bonne renommée, *buona fama.*

Καλοφημίζω, Pʹ. célébrer, donner une bonne renommée, *dar buona fama, celebrare.*

Καλοφημισμένος, η, ον. ἐπίθ. célébré, ée. *celebrato, ta.*

Καλόφημος, ἐπίθ. qui a une bonne renommée, *che ha una buona fama.*

Καλοφχαρίστημα, ὐσ. l'action

ction de contenter bien, *il contentar bene.*

Καλοφχαρισημένος, η, ον. μετ. bien contenté, ée. *ben contentato, ta.* §. καλοφχαρισημένος, ὁπῦ ἔλαβε καλλω̃ εὐχαρίστησιν, εὐχαριστίας, bien remercié, ée. *ben ringraziato, ta.*

Καλοφχαριστω̃, Pʳ. ἀποδίδω μεγάλας χάριτας, faire mille remerciments, *far mille ringraziamenti.* §. καλοφχαριστω̃, κάμνω τινὰ εὐχάριστον, contenter, satisfaire bien, *contentare, sodisfare bene.* §. καλοφχαριστοῦμαι, se contenter bien, *contentarsi bene.*

Καλοφωνία, ἡσιας. bonne voix, *buona voce.*

Καλόφωνος, ἐπίθ. qui a une bonne voix, *che ha una buona voce.*

Καλοχαιρέτιστος, ἐπίθ. qui est facile à saluer, *facile di salutare.*

Καλοχαιρετήσας, σασα, αν. μετ. celui ŷ celle qui a salué avec bonté, *colui ŷ colei che ha salutato con bontà.*

Καλοχαιρετω̃, Pʳ. saluer avec bonté, *salutar con bontà.*

Καλοχέρης, ἐπίθ. ἐλευθέριος, liberal, le. *liberale.*

Καλοχρονία, ουσ. bonne année, *buona annata.*

Καλοχρονίζω, Pʳ. souhaiter à quelqu'un des bonnes années, *augurare ad uno anni felici.*

Καλοχρονισμός, ὁσ. l'action de souhaiter un bon an, *l'augurare buon anno.*

Καλόχρονος, ἐπίθ. de bonne année, *di buon anno.*

Καλοχρώματος, ἐπίθ. de bonne couleur, *di buon colore.*

Καλοχυμία, ουσ. bonnes humeurs, *umori buoni.*

Καλόχυμος, ἐπίθ. qui a de bonnes humeurs, *che ha buoni umori.*

Καλοχωνευθείς, εῖσα, θεν. μετ. celui ŷ celle qui a été bien digeré, *colui ŷ colei ch' è stato ben digerito.*

Καλοχωνευμένος, η, ον. ἐπίθ. bien digéré, ée. *ben digerito, ta.*

Καλοχωνεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ŷ celle qui a bien digéré, *colui ŷ colei che ha ben digerito.*

Καλοχωνευσία, ὁσ. bonne digestion, *buona digestione.*

Καλοχώνευτος, ἐπίθ. de bonne digestion, *di buona digestione.*

Καλοχωνεύω, Pʳ. digérer bien, *digerir bene.*

Καλοχωνεύων, ουσα, ον. μετ. celui ŷ celle qui digére bien, *colui ŷ colei che digerisce bene.*

Καλοψημένος, η, ον. bien rôti, ie. *bene arrostito, ta.* §. ψωμὶ καλοψημένον, du pain bien cuit, *pane ben cotto.*

Καλοψήνω, Pʳ. rôtir bien, *arrostir bene.* §. καλοψήνω τὸ ψωμί, cuire bien, *cuocer bene.*

Καλόψητος, ἐπίθ. qui se rôtit aisement, *che si arrostisce bene, facile ad arrostirsi.*

Καλπάκι, ὁσιας. bonnet, *berretta, carpacco.*

Κάλπικος, ἐπίθ. faux, se. falsifié, ée. *falso, sa. falsificato, ta.*

Καλπουζάνης, ἐπίθ. faux monnoyeur, *falsatore di moneta, falsamonete, falsario.*

Καλυβάκι, ουσιας. petite hutte, *capannetta.*

Καλύβα, ουσιας. cabane, cahut. hutte, *capanna.* §. μικρὴ καλύβα, petite cabane, chaumine, petite hutte, *capannella, capannuccia.* §. μεγάλη καλύβα, grande cabane, *capannone.* §. καλύβα στρατιωτική, τέντα, baraque, *tenda.* §. καλύβα, ἀνήπιλον, taudis, *cattiva casipola.*

Καλύβι, ὁσ. petite hutte, petite cabane, *piccola capanna, capannella, capannetta.*

Καλυγωθείς, μετ. qui a été ferré, *ch' è stato ferrato.*

Καλύγωμα, ουσ. ferrure, *ferratura de' cavalli.*

Καλυγωμένος, η, ον. μετ. ferré, ée. *ferrato, ta.*

Καλυγώνω, Pʳ. ferrer, *ferrare i cavalli.*

Καλυγώνων, ουσα, ον. μετ. celui ŷ celle qui ferre, *colui ŷ colei che ferra.*

Καλυγώσας, σασα, αν. μετ. celui ŷ celle qui a ferré, *colui ŷ colei che ha ferrato.*

Καλυγωτής, ὁσ. celui qui ferre, marechal, *colui che*

Καμαρωμενυτζινη. Καμαρισσος.
petite mignonne.

che ferra i cavalli, maniscalco.

Κάλυμμα, ὑσ. voile, velo. §. κάλυμμα τῶ ποτηρίȣ, pale, coperta del calice. §. κάλυμμα, σκέπασμα, l'action de couvrir, coprimento.

Καλυμμένος, ἰδὲ Σκεπασμένος.

Κάλφας, οὐσ. garçon de boutique, garzone di bottega.

Καλῶ, κ᾽ καλνῶ, P'. appeler, appellare, chiamare. §. καλῶ, προσκαλῶ, inviter, invitare.

Καλώριμος, ἐπίϑ. qui murit aisement, che facilmente matura.

Καλῶς, ἐπίρ. bien, bene. §. καλῶς ἤλθετε, καλῶς ὁρίσετε, soyez le bien venu, siate il ben venuto. §. καλῶς νὰ ἔρθετε, καλῶς νὰ ὁρίσετε, vous serez toujours le bien venu, sarete sempre il ben venuto. §. καλῶς νὰ χαίρεσθαι, grand bien vous fasse, buon pro. §. καλῶς σὲ δέχθηκες, je vous fais mes compliments de l'arrivée de, mi rallegro con voi della venuta di.

Καλώτατα, ἐπίρ. très-bien, benissimo.

Καλώτατος, η, ον. ἐπίϑ. très-bon, ne. excellent, te. buonissimo, ma. eccellente.

Καμάκωμα, ὑσ. l'action de prendre du poisson avec la fouane, il prendere pesce colla fiocina.

Καμακωμένος, η, ον. qui a été pris avec la fouane, preso colla fiocina.

Καμακόνω, P'. prendre du poisson avec la fouane, prender pesce colla fiocina.

Καμάκι, ὑσ. fouane, harpon, fiocina.

Καμάρα, ὑσ. voute, abſides, volta.

Καμάρι, ὑσ. agios, afféteries, affettazioni, smorfie, smancerie. §. αὐτὸς εἶναι ὅλος καμάρι, il est plein de minauderies fatigantes, egli è cascante di vezzi.

Καμαροειδὴς, ἐπίϑ. voûté, fabbricato a volta.

Καμάρωμα, οὐσ. affectation, afféterie, minauderie, affettazione, lezio, smanceria.

Καμαρωμένος, η, ον. ἐπίϑ. afeté, ée. affettato, ta.

Καμαρώνω, P'. affecter, affettare. §. καμαρώνω, minauder, se dodiner, crogiolarsi; careggiarsi, far il bello, cascar di vezzi. §. τί καμαρώνεις τόσον, ἔπαρε ὅ,τι σὲ δώσιν, pourquoi tant façonner, acceptez ce qu'on vous offre, perchè fate tante cerimonie, prendete quel che vi danno.

Καμαρώνων, ȣσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui se dodine, colui ȣ colei che fa il bello.

Καμάρωσις, ἰδὲ Καμάρωμα.

Καμαρωτὰ, ἐπίρ. μὲ καμάρια, avec minuaderies, con vezzi, con smorfie. §. καμαρωτὰ, εἰς τρόπον καμάρας, en voûte, in maniera arcata.

Καμαρωτὸς, ἡ, όν. ἐπίϑ. affeté, ée. minaudiere poupin, ine. affettato, ta. smanziere, lezioso, sa. attillato, ta. §. καμαρωτὸς, εἰς τρόπον καμάρας, voûté, ée. arcato, ta.

Καματηρὸς, ἡ, όν. ἐπίϑ. labourieux, euse. qui aime le travail, laborioso, sa. amante di lavoro. §. καματερὴ ἡμέρα, jour ouvrable, giorno di lavoro.

Κάμβη, ἰδὲ Κάμπη.

Καμένος, ἰδὲ Καυμένος.

Κάμερα, ὑσιασ. chambre, camera.

Καμήλα, ὑσ. la femme du chameau, cammella.

Καμήλι, οὐσ. chameau, cammello.

Καμηλαύκι, ὑὐσ. bonnet des moines Grecs, beretta de' monaci Greci.

Καμηλοπάρδαλις, οὐσιασ. Caméléopard, giraffa.

Καμίνι, κάμινος, ὑσιασ. foyer, focolare, cammino.

Κάμμα, ἰδὲ Καῦμα, καύσιμον.

Καμμένος, ἰδὲ Καυμένος.

Καμμία, Ἀντων. aucune, alcuna, nessuna. §. καμμία, quelque, qualcheduna. ὡς τὸ, καμμία ἡμέρα θέλει ἔλθω, je viendrai quelque jour, verrò qualche giorno. §. καμμία φορὰ, ἐνίοτε, quelque fois, qualche volta. §. καμμία φορὰ, ποτὲ, jamais, nessuna volta.

Κάμνω, P'. faire, fare. §. δὲν τὸ ἔκαμε μὲ καкὸ

Καυνιάλι. lettre d'échange.

κὸν σκοπὸν, il ne l'a pas fait à mauvais dessein, non l'ha fatto con cattiva intenzione. §. ὅσα κι᾽ ἂν κάμῃ δὲν θέλει τὸ κατορθώσει, il a beau faire, il ne l'aura pas, ha bel fare, non l'avrà. §. ἄνθρωπος ἄξιος νὰ κάμῃ κάθε κανὲν, c'est un homme à tout faire, è capace d'ogni cosa. §. δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ ξεμπαινοφέρνει, il ne fait qu'aller & venir, non fa che andare e venire. §. σήμερον κάμνει κρύος, ζέστα, aujourd'hui il fait froid, chaud, oggi fa freddo, caldo. §. τί νὰ κάμω; que voulez vous, que je fasse? che volete che faccia? §. δὲν θὲ κάμῃ τίποτες, il n'en fera rien, non ne farà nulla. §. κάμνω δρόμον, voyager, viaggiare. §. δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν κάμω ζάπι, je ne suis pas le dompter, non posso domarlo. §. κάμνω καλὸν, faire du bien, far del bene. §. κάμνω χαλαμαλῆ, faire plaisir, far piacere. §. κάμνω τὸν λωλὸν, feindre le fou, jouer le fou, fingersi pazzo. §. κάμνω τὸ νερόν μου, lacher l'eau, pisser, orinare, pisciare. §. κάμνω τὸ ὅμοιον, ἤγουν τὸ ἴδιον, faire le même, far lo stesso. §. κάμνω τὸ ἴδιον, τὸ ὅμοιον, ἤγουν ἀνταποδίδω τὸ αὐτὸ, rendre la pareille, rendere il contraccambio. §. κάμνω πλούσιον, faire riche, arricchire. §. κάμνω πραγματείαν, negocier, negoziare, trafficare. §. τί πραγματείαν κάμνει, de quoi commerce-t-il? di che negozia? che negozio fà? §. κάμνω προσευχὴν, prier, pregare, far orazione. §. κάμνω πῶς δὲν τὸ ἰξεύρω, faire semblant de ne pas le savoir, far vista di non saperlo. §. κάμνω τέλος, finir, faire fin, finire, far fine. §. κάμνω τόπον, faire place, ceder la place, far luogo, cedere il luogo. §. κάμνω τὴν χρείαν μου, aller à la selle, fare il suo servizio.

Καμὸς, ἰδὲ Καημός.

Καμουχᾶς, ὁ, ᾶδες. damas, damasco, dommasco.

Κάμπια, ἡ, ιαις. chenille, bruco.

Καμπάνα, ἡ, αις. cloche, campana. §. μικρὴ καμπάνα, clochette, campanella. §. μεγάλη καμπάνα, grosse cloche, campanone.

Καμπανάκι, τό. petite cloche, campanella.

Καμπαναρειὸν, τό, ια. clocher, campanile.

Καμπανίζω, P. sonner les cloches, sonare le campane. §. καμπανίζω ἄσκημα, brimbaler, dondolare.

Καμπανίζων, ουσα, ζον, μετ. celui ou celle qui sonne les cloches, colui ò colei che suona le campane.

Καμπανίσας, ασα, σαν, μετ. celui ou celle qui a sonné les cloches, colui ò colei che ha suonato le campane.

Καμπανίτζα, ἡ. clochette, sonnette, campanella, piccola campana.

Κάμπος, ὁ. camp, campagne, campo, campagna.

Καμπόσος, ἡ, ον. εἰς πλῆθυν. καμπόσοι, μερικοὶ, quelques-uns, alquanti. §. καμπόσον, quelque peu, alquanto.

Καμπούρα, ἡ. bosse, gobba. §. καμπούρα, ἰδιω. bossue, gobba.

Καμπούρης, ὁ, ηδες. bossu, gobbo, gibbo.

Καμπουριάζω, P. devenir bossu, diventar gobbo. §. ἀρχινᾷ νὰ καμπουριάζῃ ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας, il commence à s'affaisser sous le poids des années, incomincia ad incurvarsi sotto il peso degli anni.

Καμπουριάρης, καμπουριάρικος, ἰδιω. bossu, ue, gobbo, ba.

Καμπουριασμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui est devenu bossu, colui ò colei ch'è diventato gobbo.

Καμπύλος, ἰδιω. courbé, ée. incurvato, ta. §. καμπύλος γραμμὴ, ligne courbe, linea curva.

Καμπύλωμα, τό. courbure, incurvatura.

Καμπυλόνω, P. courber, curvare, incurvare.

Καμτζικιὰ, ἡ, αις. coup de fouet, sferzata.

Καμτζίκι, ἰόσκ. fouet, houssine, *sferza*, *frusta*, *scurlscia*.

Κάμφορα, οὐσ. camphre, *canfora*.

Καμωθείς, ἑῖσα. μετ. ὅτις ἐκαμώθη, ἐπροσποιήθη, celui ou celle qui a feint, qui a fait semblant, *colui o colei che ha finto, che ha fatto sembiante*.

Κάμωμα, ὀσ. fait, *fatto*.

Καμωμένος, η, ον. ἐπίθ. fait, te. *fatto*, *ta*.

Καμώνομαι, P. faire mine, feindre, *dissimulare*, *far vista*, *fingere*. §. καμώνομαι τὸ ψιμαι ἀπλοῦς, καμώνομαι ἄχρωστος, faire la chatemite, faire le niais, *far la gatta morta*, *far il gattone*, *far la gatta di masino*.

Καμωτής, ὐσ, ὅστις κάμνει, celui qui fait, *colui che fa*. §. καμωτὴς ὅτις καμώνεται, dissimulateur, *dissimulatore*, *fingente*.

Καμωτικός, ή, όν. ἐπίθ. de dissimulation, *di dissimulazione*.

Κἂν, ἀντὶ τοὐλάχιστον, aumoins, *almeno*.

Κανάβα, ὐσ. cellier, *canova*.

Κανάβι, ὐσ. chanvre, *canapa*.

Καναβόσχυλον, ὐσ. écheveau de chanvre, *matassa di canapa*.

Καναβόνημα, ὀσ. fil de chanvre, *filo di canapa*.

Καναβούρι, κανναβόσπορος, ὐσ. chenevis, *canapuccia*.

Κανακάρης, κανακιάρικος, ἐπίθ. choyé, ée. caressé, ée. amignardé, ée. *vezzeggiato*, *ta*. *vezzeggiato*, *ta*. §. κανακάρικον παιδὶ, le plus cheri des enfans, le benjamin, *il cucco*.

Κανάκεμα, ὐσ. l'action d'amadouer, *il vezzeggiare*, *accarezzamento*.

Κανακεμμένος, η, ον. μετ. choyé, ée. amadoué, ée. *vezzeggiato*, *ta*.

Κανακεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a choyé, qui a amadoué, *colui o colei che ha vezzeggiato*, *che ha accarezzato*.

Κανακευτὸς, ἐπίθ. qu'on doit choyer, *che deve essere accarezzato*.

Κανακεύω, P. choyer, amignarder, amadouer, *vezzeggiare*, *accarezzare*.

Κανακεύων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui amadoue, *colui o colei che accarezza*.

Κανάκι, ὐσ. ἐπὶ πληθ. κανάκια, mignardises, cajoleries, *vezzi*, *lezj*.

Κανάλι, οὐσ. canal, *canale*.

Κανάρι, κανάρινι, ὐσιας, serin, *canarina*.

Κανάτα, ὐσ. μεγάλον κανάτι, un grand bocal, *boccalaccio*. §. κανάτα μέτρον, litron, *quartuccio*.

Κανατάκι, οὐσ. petit bocal, *boccaletto*, *boccalino*.

Κανάτι, ὐσ. pot, bocal, *boccale*. §. κανάτι τῆς θύρας, battant, *battente*, *battitojo*.

Κανδήλα, ὐσ. une grande lampe, *una gran lampada*.

Κανδῆλι, ὐσ. lampe, *lampada*.

Κανδηλίθρα, οὐσ. lampeτon, *lumicello*.

Κανδηλάπτης, ὐσ. marguillier, *santese*.

Καντιον, ὐσ. sucre candi, *candito*.

Κανε, ἰδὲ Κἂν.

Κανεὶς, Ἀντων. nul, le. aucun, ne. pas un, une, *nessuno*, *na*. *veruno*, *na*.

Κανέλα, ὐσιας, cannelle, *cannella*. §. ζαχαρωτὰ κανέλα, cannelas, *cannellini*.

Κανελόλαδον, ὐσ. huile de cannelle, *olio di cannella*.

Κανελόνερον, οὐσ. eau de cannelle, *acqua di cannella*.

Κανελώνω, P. condir avec de la cannelle, *condire con della cannella*.

Κανένας, καμμία, κανέν, nul, le. pas un, une. aucun, ne. *veruno*, *na*. *nessuno*, *na*. §. μὲ κανένα τρόπον, aucunement, *in verun modo*. §. δὲν εἶναι κανένας, il n'y a personne, *non v'è veruno*.

Κανίσκι, ἰδὲ Κανίσκιον.

Κανθαρος, ὐσ. escarbot, scarabée, *scarafaggio*.

Κανισκέμα, ὐσ. l'action de faire des présents, *il regalare*.

Κανισκεμένος, η, ον. ἐπίθ. à qui on a fait des présents, *a chi sono stati fatti de' regali*.

Κανισκεύσας, σασα, σαν, μετ.

μετ. celui ἢ celle qui a fait des présents, *colui ò colei che ha fatto de' regali*.

Κανισκεύω, P'. faire des présents, *far de' regali*.

Κανίστρα, ὑσ. grande corbeille, *corbellone*.

Κανιστράκι, ὑσ. petite corbeille, *corbellino*.

Κανίστρι, ὑσ. panier, corbeille, *corba, paniere*.

Κανιστρᾶς, ουσ. faiseur de paniers, *canestrajo*.

Κανονάρχης, ὑσ. celui qui recite aux chanteurs, *colui che recita ai cantori*.

Κανοναρχῶ, P'. réciter aux chanteurs, ἢ commencer le chant aux chantres, *incominciare il canto ai cantori*.

Κανόνας, ἰδὲ Κανὼν.

Κανόνι, ὑσ. canon, *cannone*.

Κανονίζω, P'. canonner, *tirar cannonate*. §. κανονίζω τινὰ, imposer pénitence, *imporre penitenza*.

Κανονίζων, ουσα, ζον. μετ. ὁποῦ ῥίχνει τόπια, celui ἢ celle qui canonne, *colui ò colei che tira cannonate*. §. κανονίζων, ὅστις βάνει κανόνα, celui ἢ celle qui impose une penitence, *colui ò colei che impone penitenza*.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. canonique, *canonico, ca*. §. κανονικὸς, τακτικὸς, régulier, *regolare*.

Κανονικῶς, ἐπίρ. canoniquement, *canonicamente*. §. κανονικῶς, κατὰ κανόνα, réglement, regulièrement, *regolarmente*.

Κανονίσας, ασα, σαν. μετ. ὅστις ἐκανόνισεν ἕνα τόπον, celui ἢ celle qui a canonné, *colui ò colei che ha tirato delle cannonate*. §. κανονίσας, ὅστις ἔδωκε τινὶ κανόνα, celui ἢ celle qui a imposé des pénitences, *colui ò colei che ha imposto delle penitenze*.

Κανόνισμα, ουσ. l'action de canonner, *il tirar cannonate*. §. κανονισμὸς τῶν ἁγίων, canonisation, *canonizzazione*.

Κανονισμένος, η, ον. ἐπίθ. εἰς τὸν ὁποῖον ἔρριψαν κανόνια, canonné, ée. *cannoneggiato, ta*. §. κανονισμένος ἅγιος, canonisé, ée. *canonizzato, ta*.

Κανονιστὴς, ὑσ. ὅστις ῥίπτει τόπια, κανόνια, canonnier, *cannoniere*. §. κανονιστὴς, canoniste, *canonista*.

Κανόνιον, ἰδὲ Κανόνι.

Κανούλι, ουσιας. canule, *cannello*.

Καντάρι, ὑσιας. τὸ ζύγι, crochet, *stadera*. §. καντάρι, ἑκατὸν λίτραις, κτλ. quintal, *cantaro, centinajo*.

Κᾶν τι, ἰδὲ Κᾶν.

Καντζιλιέρης, ἰδὲ Καγκελάριος.

Καντζόχειρος, ἰδὲ Σκαντζόχειρος.

Καντήλα, ὑσ. grande lampe, *grande lampada*.

Καντηλᾶς, ουσ. celui qui fait des lampes, *lampadare*.

Καντηλανάπτης, ὑσ. marguillier, *santese*.

Καντήλι, ὑσ. lampe, *lampada*.

Καντηλιέρι, ὑσ. chandelier, *candelliere*.

Καντηλίδρα, ουσ. lamperon, *luminello*.

Καντηλοσβύστης, ὑσ. taon, *tagano*.

Καντουνάκι, ὑσ. petit coin, *angoletto*.

Καντούνι, ὑσ. coin, *angolo*.

Κάντιον, ουσ. sucre candi, *zucchero candito*.

Κανὼν, κανόνας, ὑσ. canon, *canone*. §. κανὼν, règle, *regola*. §. κατὰ τὸν κανόνα, selon la règle, *secondo la regola*. §. κανόνας διδόμενος ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ, pénitence, *penitenza*. §. πληρώνω τὸν κανόνα τοῦ πνευματικοῦ, satisfaire à la penitence imposée par le confesseur, *soddisfare alla penitenza imposta dal confessore*.

Καπαμᾶς, ὑσ. εἶδος φαγητοῦ, daube, *stufato*.

Καπέλα, ὑσιας. chapelle, *cappella*.

Καπελάνος, ἰδὲ Ἐφημέριος.

Καπελᾶς, ὑσ. καπελάρης, ουσ. chapelier, *cappellajo*.

Καπελιὸν, ἰδὲ Καπέλλιον.

Καπέλον, ουσ. chapeau, *cappello*.

Καπιτανία, καὶ Καπιταναία, ὑσ. capitainerie, *capitaneria*.

Καπιτάνος, καὶ Καπιτάνιος, ὑσ. capitaine, *capitano*.

Καπιτανπασᾶς, capitan bacha, *capitan-bassà*.

Κα-

Κάπηλας, ȣσ. buvettier, cabaretier, *bettòliere*, *tavernajo*.

Καπηλεῖον, ȣσ. cabaret, *taverna*, *bettola*.

Καπίσι, ουσ. gabie, hune, *gabbia*, *coffo*.

Καπιςράκι, ȣσ. petit cavesson, *piccola cavezza*.

Καπίςρι, ουσ. cavesson, licol, *cavezzone*, *cavezza*. §. βάνω τὸ καπίςρι, enchêvetrer, *incapestrare*.

Καπίςρωμα, ȣσ. l'action de mettre le cavesson, *il mettere la cavezza*.

Καπιςρωμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a le cavesson, *che ha la cavezza*.

Καπιςρώνω, Pʳ. mettre le cavesson, enchêvetrer, *mettere la cavezza*, *incapestrare*.

Καπλατίζω, Pʳ. fourrer, *foderare*.

Καπλατίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a fourré, *colui ò colei che ha foderato*.

Καπλάτισμα, ȣσιας. l'action de fourrer, *il foderare*.

Καπλατισμένος, η, ον. μετ. fourré, ée, *foderato*, *ta*.

Καπνιά, ȣσ. suie, *fuliggine*. §. καπνιά φυτὸν, fumeterre, *coridalio*. §. γεμάτος καπνιά, plein de suie, *fuligginoso*.

Καπνίζω, Pʳ. fumer, *fumare*, *affumicare*. §. καπνίζω, θυμιῶ μὲ καπνὸν, fumiger, profumer, *fumigare*, *profumare*. §. ἐδῶ καπνίζει τόσον, ὁπȣ̃ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ςαθῇ, il fait ici une si grande fumée qu'on ne sauroit résister, *fa tanto fumo qui, che non si può più reggere*.

Καπνίζων, ζωσα. μετ. fumant, te. *fumante*, *fumicoso*.

Καπνίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a fumé, *colui ò colei che ha affumicato*. §. καπνίσας, ὅσις ἐκάπνισε μὲ θυμίαμα, qui a fumigé, *che ha fumigato*.

Κάπνισμα, ουσ. l'action de fumer, *affumicamento*. §. κάπνισμα, θυμίαμα μὲ καπνὸν, fumigation, *profumo*, *suffumigio*.

Καπνισμένος, η, ον. μετ. fumé, enfumé, ée, *fumato*, *affumato*, *ta*.

Καπνιςήρι, ουσ. encensoir, ȣ vase où l'on brûle des parfums, *profumiera*, *profumino*.

Καπνιςής, ȣσ. profumeur, *profumiere*.

Καπνιςός, ἡ, όν. ἐπίθ. parfumé, ée. *profumato*, *ta*.

Καπνιςόψαρον, ȣσ. παςόψαρον, poisson seché à la fumée, *pesce seccato al fumo*.

Καπνιςερός, ἡ, όν. ἐπίθ. fumant, te. qui jete de la fumée, *fumoso*, *sa*.

Καπνοδοχεῖον, ȣσ. cheminée, la partie du tuyau qui sort hors du toit, *fumajuolo*, *fumajolo*.

Καπνός, ουσ. fumée, *fumo*. §. καπνοὶ, ἀναθυμιάσεις, fumées, *fumi*, *vapori*. §. κάμνω καπνὸν, fumer, *fumicare*.

Καπνώδης, ἐπίθ. fumant, *fumante*.

Κάποιος, Ἀντων. quelqu'un, un certain, *qualcheduno*, *un certo*. §. κάποιοι, quelques uns, *alcuni*, *parecchi*.

Καπονάκι, ȣσ. petit chapon, *capponcello*, *piccolo cappone*.

Κάπȣ, ἐπίρ. εἰς κάποιον τόπον, quelque part, *in qualche parte*. §. κάπȣ κάπȣ, quelquefois, de temps en temps, *di quando in quando*. §. ἦλθε κάπȣ δέκα φοραῖς, il est venu presque dix fois, *è venuto quasi dieci volte*.

Καπȣ́λια, ȣσιας. croupe, *groppa*.

Καπȣτζίνος, ȣσ. καὶ ἐπίθ. Capucin, *Cappucino*.

Καπȣ́τον, ȣσ. capot, *cappotto*.

Κάππα, ȣσ. cape, capot, *cappotto*, *cappa*. §. κάππα, τὸ ψηφὶ K, la lettre K, *la lettera Cappa*.

Καππάκι, ȣσ. couvercle, *coperchio*. §. σκεπάζω μὲ καππάκι, couvrir avec un couvercle, *coperchiare*. §. καππάκι πέβινον, bouchoir, *chiusino*.

Καππακιάζω, Pʳ. σκεπάζω μὲ καππάκι, couvrir avec un couvercle, *coperchiare*.

Καππακίασμα, ουσ. l'action de couvrir avec un couvercle, *il coperchiare*.

Καππακιασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. avec un

un couvercle, *coperchiato*, *ta*.

Καππακίζω, P. épeler, *compitare*.

Καππακίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui épele, *colui o colei che compita*.

Καππακίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a épelé, *colui o colei che ha compitato*.

Καππάκισμα, ὑσ. l'action d'épeler, *compitazione*, *il compitare*.

Καππακισμένος, η, ον. μετ. épelé, ée. *compitato*, *ta*.

Καππακιστά, ἐπίῤ. en épelant, *compitando*.

Καππακιςῆρι, ὑσ. touche, *tocco o fuscelletto col quale i fanciulli in leggendo toccano le lettere*.

Καππακιςὸς, ἐπίθ. qu'on peut épeler, *che si può compitare*.

Καππάκωμα, καππακώνω, ἰδὲ Καππακίσμα, καππακίζω.

Καππαριά, ουσ. τὸ φυτὸν ὁπῦ φέρει τὴν κάππαριν, caprier, *cappero*.

Κάππαρι, ουσιας. câpre, *cappero*.

Κάρα, ουσ. κρανίον, crâne, *cranio*.

Καραβάκι, ὑσ. petit vaisseau, navicella, *piccola nave*.

Καράβι, ὑσ. vaisseau, navire, *nave*, *vascello*.

Καραβίδα, ὑσ. écrevisse, *gambero*.

Καραβοκύρης, ὑσ. capitaine de vaisseau, *capitano di nave*.

Καρακάξα, ὑσ. pie, *gazza*.

Καραμπίνα, ουσ. carabine, *carabina*.

Καραμπινιά, ὑσ. coup de carabine, *colpo di carabina*.

Καραμπινιέρης, carabinier, *carabiniere*.

Καραμπογιά, ὑσ. couperose, *copparosa*.

Καραμποσίτι, ὑσ. maïs, blé de Turquie, *grano d'India*, *formentone*.

Καράτι, ουσ. carat, *carato*.

Καρβάνι, ουσ. caravane, *carovana*.

Καρβουνάκι, ὑσ. petit charbon, *carboncello*.

Καρβουνάρης, ὑσ. charbonnier, *carbonajo*.

Καρβουναριά, ἰδὲ Καρβουνόλακκος.

Καρβύνι, ὑσ. escarboucle, *carbonchio*.

Καρβυνιά, ουσιας. braise, *bragia*.

Καρβυνιάζω, P. μαυρίζω μὲ τὸ κάρβυνον, charbonner, *annerir con carbone*.

Καρβυνιασμένος, η, ον. μετ. charbonné, ée. noirci, ie. avec du charbon, *annerito*, *ta*. *con carbone*.

Καρβυνόλακκος, ὑσ. charbonnière, *carbonaja*.

Κάρβουνον, ὑσ. charbon, *carbone*. §. κάρβυνα ἀναμμένα, braise, *brace*, *bragia*.

Καρβυνόπωλος, ουσ. charbonnier, charbonnière, *carbonaja*.

Κάρδαμον, ουσ. cardamine, cresson alénois, *cardamindo*, *crescione*, *nasturzio*.

Καρδαμόσπορος, ὑσιας. semence de cardamine, *semenza di nasturzio*.

Καρδάμωμον, ουσ. cardamome, *cardamomo*.

Καρδάρι, ὑσιας. vase de bois, *vaso di legno*.

Καρδία, ὑσ. cœur, *cuore*. §. μὲ καλὴν καρδίαν, de bon cœur, *di buon cuore*. §. μὲ κακὴν καρδίαν, à contre cœur, *a mal cuore*. §. μὲ ὅλην τὴν καρδίαν, ἐξ ὅλης καρδίας, ἀληθινὰ, σωςὰ, tout de bon, *seriamente*. §. ἐκ καρδίας, cordialement, *cordialmente*. §. μοῦ στέκεται εἰς τὴν καρδίαν, une chose tient au cœur, *stare a cuore*. καρδιά μου, ψυχή μου, mon cœur, mon petit cœur, *cuor mio*, *cuor del mio corpo*. §. εἶναι ὅλος καρδία, c'est un homme tout cœur, *è tutto cuore*. §. μὲ ἔκαψε τὴν καρδίαν, ἤτοι μὲ ἀπέκοψε τὸ θάῤῥος, il m'a découragé, il m'a ôté le courage, *mi ha scoraggiato*, *m'ha levato il coraggio*. §. δὲν μὲ βαςᾶ ἡ καρδία, je n'ai pas le courage, je n'ose pas, *non mi basta l'animo*, *non ho coraggio*. §. σὺ εἶσαι τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς μου, τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μου, vous êtes mon cher cœur, *tu sei il amor degli occhi miei*. §. καρδία, τὸ μέσον τινὸς πράγματος, le cœur, le milieu, le centre, *cuore*, *centro*, *mezzo*. §. ἡ καρ-

δία

δίας τῶ χειμῶνος, le fort de l'hiver, cuor d'inverno. εἰς τὴν καρδιὰ τῶ χειμῶνος, au cœur de l'hiver, di fitto inverno. §. ἡ καρδιὰ τῶ λαχάνων, le cœur des herbes, garzuolo. §. ἡ καρδιὰ τῶ ξύλυ, τῶ δενδρυ, la moëlle des arbres, il midollo degli alberi. §. καρδιὰ τῆς ἀγκινάρας, cul d'artichaut, girello. §. πόνος τῆς καρδίας, creve-cœur, crepacuore.

Καρδιακά, ἐπίρ. cordialement, cordialmente.

Καρδιακός, ἡ, όν. ἐπίθ. de cœur, di cuore, cordiale. §. καρδιακὴ ἀγάπη, cordialité, cordialità. §. καρδιακός, cardiaque, cardiaco.

Καρδιαλγία, ἡ. cardialgie, cardialgia.

Καρδινάλης, ὁ. Cardinal, Cardinale.

Καρδιογνώστης, ἐπίθ. qui connoît les cœurs, conoscitor de' cuori.

Καρδιόκτυπος, ὁ. palpitation, battement de cœur, palpitazione, battitura.

Καρδιοκτυπῶ, P. palpiter, palpitare.

Καρδιόπονος, ὁ. douleur, mal au cœur, dolore, ò mal di cuore.

Καρδιοπονῶ, P. avoir mal au cœur, aver mal di cuore.

Καρδιοπύλα, καρδύλα, ἰδὲ Καρδίτζα.

Καρδιοχώριον, τό. sternum, sterno.

Καρδίτζα, τό. μικρὴ καρδιὰ, petit cœur, coretto, cuoricino. §. καρδίτζα μυ, ψυχή μυ, mon petit cœur, mon cher cœur, cuor mio, cuor degli occhi miei, cuor del mio cuore.

Καρέδα, ἰδὲ Γαρέδα.

Καρίνα, ἡ. carène, la carena.

Κάρκαδον, τό. champignon, fungo del lucignolo.

Καρκάλι, τό. crapaud, rospo.

Καρκάσι, τό. τὸ καρκάσι διὰ ταῖς σαΐταις, carquois, faretra, carcasso. §. καρκάσι τῶ ἀνθρωπίνυ σώματος, carcasse, carcame, scheletro. §. καρκάσι τῆς ὀρνίθων, carcasse de poularde, de poulet, carcasso, carcame di pollame, di pollo. §. καρκάσι τῆς χελώνας, ecaille, guscio di testuggine.

Καρκίνος, ὁ. chancre, cancro. §. καρκίνος, τὸ ζώδιον, le signe de l'écrevisse, cancro. §. καρκίνοι σίχοι, vers recurrents, versi ricorrenti.

Καρότζα, ἡ. carrosse, carrozza.

Καρύλι, τό. poulie, girella, carrucola. §. καρύλι τῶ φανάρι, boîte de la lanterne, cassetta, bossolo della lanterna.

Καρύμπα, ἡ. cornouille, corniola.

Καρυμπιά, ἡ. cornouiller, corniolo, cornio.

Καρπερός, ἡ, όν. ἐπίθ. fecond, de. fecondo, da. fruttifero, ra.

Καρπερότης, ἡ. fecondité, fecondità.

Καρπερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fécond, de. fecondissimo, ma. fertilissimo, ma.

Καρπερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fécond, de. più fecondo, da. più fertile.

Καρπίζω, P. féconder, fecondare.

Κάρπιμος, ἐπίθ. fécond, de. fecondo, da.

Καρπίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a fécondé, qui a fertilisé, colui ò colei che ha fecondato. §. καρπίσας, ὅπυ ἐκάρπισεν, ἔδωκε καρπόν, qui a produit de fruits, qui a fructifié, che ha prodotto frutti, che ha fruttificato.

Κάρπισμα, τό. l'action de féconder, il fecondare. §. κάρπισμα, l'action de fructifier, il fruttificare.

Καρπός, ὁ. fruit, frutto. §. μὲ καρπόν, fructueusement, fruttuosamente.

Καρποφόρημα, τό. l'action de fructifier, il fruttificare.

Καρποφορήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a fructifié, colui ò colei che ha fruttificato.

Καρποφορία, ἡ. τὸ καρποφορεῖν, fécondité, fecondità. §. καρποφορία, ἀφορία, fertilité, fertilità. §. μὲ καρποφορίαν, fructueusement, fruttuosamente.

Καρποφόρος, ἐπίθ. fécond, de.

de. fertile, fructueux, se. *fecondo, da. fertile, fruttuoso, sa.*

Καρποφορῶ, P'. Ἐν. féconder, fertiliser, *fecondare, fertilizzare.* §. καρποφορῶ, δίδω καρπὸν, fructifier, *fruttare.*

Καρποφορῶν, οῦσα. μετ. Ἐν. fécondant, te. *che feconda.* §. καρποφορῶν, οῦσ. celui ꝯ celle qui fructifie, *colui ꝯ colei che fruttifica.*

Καρπούζι, ούσιας. melon d'eau, *mellone.*

Καρσάκι, ὑσ. petis gris, *vajo.*

Καρσακόγουνα, ὑσ. pelisse, fourrure de petit gris, *pelliccia di vajo.*

Καρτερέσας, σασα. μετ. celui ꝯ celle qui a attendu, *colui ꝯ colei che ha aspettato.*

Καρτέρημα, οὐσ. l'action d'attendre, *l'aspettare.*

Καρτερημένος, η, ον. μετ. attendu, ue. *aspettato, ta.*

Καρτέρεσις, ἰδὲ Καρτέρημα.

Καρτερία, ὑσ. constance, persévérance, fermeté, *costanza, perseveranza, fermezza.*

Καρτερικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. constant, te. persévérant, te. *costante, perseverante.*

Καρτερόψυχος, ἐπίθ. constant, te. *costante.*

Καρτεροψυχία, ουσ. constance, courage, *costanza, coraggio.*

Καρτερῶ, P'. attendre, *aspettare.* §. καρτερῶμαι, être attendu, *essere aspettato.*

Κάρτζα, καρτζούνι, ὑσ. bas, *calze.*

Καρτζοδέτα, ὑσ. jarretiere, *legaccio.*

Καρύδι, ὑσ. noix, *noce.* §. καρύδι τοῦ ποδὸς, noix, *noce della tibia.* §. καρύδι τῦ γόνατος, palette de genou, *rotella.* §. καρύδι τῦ λαιμῦ, nœud, *nodo del collo.* §. χρέας τῦ καρυδιῦ, cerneau, *gariglio.*

Καρυδιὰ, ὑσ. noyer, *noce.*

Καρυδίτικος, η, ον. ἐπίθ. de noix, *di noce.*

Καρυδόλαδον, ὑσ. huile de noix, *olio di noce.*

Καρυδότζοφλον, ὑσ. coque de noix, *guscio di noce.*

Καρυδόφυλλον, οὐσ. feuille de noyer, *foglia di noce.*

Καρύκευμα, ὑσ. assaisonnement, *condimento.*

Καρυοφύλλι, οὐσ. œillet, *garofano.*

Καρφάκι, ὑσ. broquette, *chiodetto, bulletta.*

Καρφὶ, ὑσ. clou, *chiodo.*

Καρφιάς, ουσ. ὅστις φκιάνει, ἢ πωλεῖ καρφιὰ, cloutier, *chiodajo.*

Καρφίτζα, καρφοβέλονον, ὑσ. épingle, *spillo, spilla.*

Καρφοβελόνα, οὐσ. grosse épingle, *spilla grande.*

Καρφωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ꝯ celle qui a été cloué, *colui ꝯ colei ch'è stato inchiodato.*

Κάρφωμα, ὑσ. l'action de clouer, *inchiodamento.*

Καρφωμένος, η, ον. μετ. cloué, ée. *inchiodato, ta.*

Καρφώνω, P'. clouer, *inchiodare.*

Καρφώνων, ουσα. μετ. celui ꝯ celle qui encloue, *colui ꝯ colei che inchioda.*

Καρφώσας, σασα. μετ. celui ꝯ celle qui a encloué, *colui ꝯ colei che ha inchiodato.*

Κάρφωσις, ὑσ. l'action de clouer, *inchiodamento, chiavatura.*

Καρφωτὶ, ἐπίρ. en clouant, *inchiodando.*

Καρφωτὴς, ουσ. celui qui encloue, *inchiodatore.*

Καρφωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. encloué, ée, *inchiodato, ta.*

Κασέλα, ὑσ. caisse, *cassa.*

Κασελάκι, οὐσ. chétron, *cassetta.*

Κασελᾶς, οὐσ. layetier, *cassettajo.*

Κασελοπούλα, οὐσ. petite cassette, *cassettina.*

Κασία, ὑσ. casse, *cassia.*

Κασίδα, οὐσ. teigne, *tigna.*

Κασιδιάρα, ἐπίθ. teigneuse, *tignosa.*

Κασιδιάρικος, ἐπίθ. de teigne, *di tigna.* §. κασιδιάρικος, teigneux, euse. *tignoso, sa.*

Κασιδιάζω, P'. avoir la teigne, *aver la tigna.*

Κασιδιάρης, ἐπίθ. teigneux, euse. *tignoso, sa.*

Κασκαβάλι, ούσιας. petite forme de fromage, *formella di cacio.*

Καστανάκι, ὑσ. petite châtaigne, *castagnuzza.*

Καστανὸς, η, ον. ἐπίθ. châ-

châtain, *di color castagno*.

Καστανιά, ὑσ. châtaignier, *castagno*.

Καστανίτικος, ἐπίθ. châtain, ne. *castagnuolo, la*.

Καστανομάλλης, ἐπίθ. qui a les cheveux châtains, *che ha i capelli di color di castagna*.

Καστανομάτης, ἐπίθ. qui a les yeux châtains, *che ha gli occhi castagnini*.

Κάστανον, ουσ. châtaigne, *castagna*.

Καστανότοπος, ὑσ. châtaignerie, *castagneto*.

Καστελλάκι, ὑσ. petite forteresse, petit château, *piccola fortezza, piccolo castello*.

Καστελλάνος, ὑσ. châtelain, *castellano*.

Καστέλι, ὑσιας. château, *castello*.

Καστόρχιον, ὑσ. castor, *castoro*.

Καστράκι, ουσ. chatelet, *castelletto, castelluccio*.

Καστρινός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui habite dans un château, *abitante di castello*.

Κάστρον, ουσ. forteresse, *fortezza*.

Καστρότειχον, ὑσ. les murailles de la ville, *le mura della città*.

Κάστωρ, ὑσιας. Κάστωρ ϰ Πολυδεύκης, Castor & Pollux, *Castore e Polluce*.

Κάσα, ἰδὲ Γάσα.

Κατὰ, πρόθ. ἐναντίον, contre, *contra, contro*. §. κατὰ, ὡς, selon, suivant, *secondo*. §. κατὰ τὸ λέγειν ὅλων, selon le dire, ἢ au dire de tout le monde, *secondo il dire di tutti*. §. κατὰ πῶς, selon que, *secondo che*. §. κατὰ πῦ, πρὸς πῦ, vers où? *verso dove?*

Καταβαίνω, Pʳ. descendre, *discendere*. §. καταβαίνοντας, en descendant, à la descente, *discendendo, a discendere*.

Καταβαίνων, ὑσα. μετ. descendant, te. *discendente*.

Καταβάλλω, Pʳ. ῥίπτω κατὰ γῆς, abattre, *abbattere, atterrare*. §. καταβάλλω, καταβιβάζω, déposer, *deporre*. §. καταβάλλω, βάνω κάτω, ὑποπιάζω, δαμάζω, déprimer, *deprimere*.

Καταβάλλων, ὑσα. μετ. abattant, te. déposant, te. déprimant, te. *atterrante, deponente, deprimente*.

Καταβαλμένος, η, ον. μετ. mis en bas, *messo abbasso*.

Κατάβαλσις, καταβαλμὸς, ὑσ. l'action d'abattre, *l'atterrare*.

Καταβάλτης, ἰδὲ Καταβάλλων.

Καταβαρύνω, Pʳ. appesantir, *aggravare*.

Καταβὰς, ᾶσα. μετ. descendu, ue. *disceso, sa*.

Καταβαρύνας, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui a appesanti, *colui ἢ colei che ha aggravato*.

Καταβαρύνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui appesantit, *colui ἢ colei che aggrava*.

Κατάβασις, ὑσ. descente, *discesa*.

Καταβιβάζω, Pʳ. dégrader, déposer, *degradare, deporre*.

Καταβιβάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui dépose, *colui ἢ colei che depone*.

Καταβιβασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été dégradé, ée. deposé, ée. *colui ἢ colei ch'è stato degradato, deposto, ta*.

Καταβίβασις, καταβιβασμὸς, ὑσ. dégradation, déposition, *deposizione*.

Καταβιβασμένος, η, ον. μετ. dégradé, ée. déposé, ée. *degradato, ta. deposto, ta*.

Καταβολάδα, ὑσ. provin, *propaggine*.

Καταβολὴ, ὑσ. commencement, *principio*. §. ἀπὸ καταβολῆς κόσμυ, de la création du monde, *dalla creazione del mondo*.

Καταβρόμωμα, καταβρόμωσις, ὑσ. empuantissement, *puzza*.

Καταβυλιάζω. Pʳ. s'ébouler, s'écrouler, *franare*.

Καταβυλιασμένος, η, ον. μετ. éboulé, ée. *franato, ta*.

Καταβρομῶ, Pʳ. infecter, empuantir, *infettare, puzzare*.

Καταβρομωμένος, η, ον. μετ. empuanti, ie. *puzzato, ta*.

Καταβυθίζω, Pʳ. abymer, enfoncer, couler à fond, *sommergere, innabissare, affondare, mandar a picco*.

Ka-

Καταβαίνω.

Καταβοω.

Καταβρέχω.

Καταβυθίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui abyme, colui ò colei che affonda.

Καταβυθίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a abymé, qui a submergé, colui ò colei che ha inabissato, che ha sommerso.

Καταβύθισμα, ατος, enfoncement, sfondato.

Καταβυθισμένος, η, ον, μετ. enfoncé, ée, sfondato, ta. immerso, sa.

Καταβυθισμός, ἰδὲ Καταβύθισμα.

Καταγδυμένος, η, ον, μετ. dépouillé, ée. entièrement, spogliato, ta. intieramente.

Καταγδύνω, P'. dépouiller entièrement, spogliare intieramente.

Καταγδύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dépouillé entièrement, colui ò colei che ha spogliato intieramente.

Καταγελάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a bafoué, qui a raillé quelqu'un, colui ò colei che ha beffato, burlato qualcheduno.

Καταγέλασμα, ατος. dérision, moquerie, derisione.

Καταγελασμένος, η, ον. μετ. bafoué, ée. raillé, ée. beffato, ta. burlato, ta.

Καταγελαστής, οῦ, moqueur, railleur, beffatore.

Καταγέλαστος, ἐπίθ. digne d'être bafoué, bernable, degno d'esser deriso.

Καταγελάστρια, ας, railleuse, beffatrice.

Καταγελῶ, P'. railler, bafouer, deridere, schernire.

Καταγελῶν, μετ. celui qui raille, colui che beffa, beffante.

Καταγελῶσα, μετ. θηλ. celle qui raille, colei che beffa, che beffeggia.

Καταγίνομαι, P'. s'occuper, s'employer, occuparsi.

Καταγινόμενος, η, ον. ἐπίθ. employé, ée, qui s'occupe, occupato, ta.

Κατάγομαι, P'. procéder, descendre, procedere, discendere, derivare. §. κατάγεται ἀπὸ λαμπροὺς γονεῖς, il sort de parens illustres, discende da parenti illustri.

Καταγόμενος, η, ον. ἐπίθ. issu, ue. descendant, te. disceso, sa. nato, ta. discendente, derivante.

Καταγραφή, ῆς. description, descrizione.

Καταγράφω, P'. décrire, descrivere.

Κατάγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout nu, nue, intieramente nudo, da.

Καταγυμνώνω, P'. dépouiller tout-à-fait, spogliare intieramente.

Καταγυμνώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dépouille tout-à-fait, colui ò colei che spoglia intieramente.

Καταγυμνώσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a tout-à-fait dépouillé, colui ò colei che ha spogliato intieramente.

Καταγωγή, ῆς. dérivation, derivazione.

Καταγώγιον, ου. auberge, albergo.

Καταγρημνίζω, ἰδὲ Κατακρημνίζω.

Καταδαμάζω, P'. dompter, domare. §. καταδαμάζω τὰ πάθη, asservir, assujettir, maîtriser les passions, sottomettere, frenare, domare le passioni.

Καταδαμάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dompte, colui ò colei che doma.

Καταδαμάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dompté, colui ò colei che ha domato.

Καταδάμασις, καταδάμασμα, ατος. l'action de dompter, il domare.

Καταδαμασμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. domato, ta.

Καταδαμαστής, ἐπίθ. dompteur, domatore.

Καταδαμαστικός, ή, όν. ἐπίθ. domptable, domabile.

Καταδαμαστός, ἐπίθ. domptable, domabile.

Καταδαμάστρα, ας. celle qui dompte, domatrice.

Καταδαφίζω, P'. atterrer, démolir, détruire, abbattere, rovinare, intieramente diroccare. §. καταδαφίζω τὰ τείχη, démanteler, démolir, smantellare, demolire, spianare.

Καταδαφίζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui démolit, qui detruit, colui ò colei che demolisce.

Καταδαφίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a demoli, colui ò colei che ha demolito, diroccato.

Καταδαφισμένος, η, ον. μετ. atterré, ée, demoli, ie. rovinato, ta. intieramente, demolito, ta.

Καταδεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. courtois, se. complaisant, te. degnevole, cortese.

Καταδεκτικώτατος, ἐπίθ. très-complaisant, te. très-affable, degnevolissimo, ma.

Κατάδεξις, ούσ. complaisance, il degnarsi.

Καταδεχάμενος, μετ. celui ou celle qui daigne, colui ò colei che si degna.

Καταδέχομαι, P. daigner, degnarsi, compiacersi. δὲν καταδέχομαι, dédaigner, disdegnare.

Καταδικάζω, P. condamner, condannare.

Καταδικάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui condamne, colui ò colei che condanna.

Καταδικάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a condamné, colui ò colei che ha condannato.

Καταδίκασις, ὐσ. l'action de condamner, il condannare, condanna.

Καταδικασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été condamné, colui ò colei ch'è stato condannato.

Καταδίκασμα, ἰδὲ Καταδίκασις.

Καταδικασμένος, η, ον. μετ. condamné, ée. condannato, ta.

Καταδικαστὴς, ὐσ. qui condamne, chi condanna, condannatore.

Καταδικαστικός, ή, όν. καταδίκαστος, ἐπίθ. condamnable, digne d'être condamné, condannabile, degno d'essere condannato.

Καταδίκη, ὐσ. condamnation, condanna. §. ἄξιος καταδίκης, condamnable, condannabile. §. τόπος τῆς καταδίκης, le gibet, la potence, il patibolo.

Κατάδικος, η, ον. ἐπίθ. coupable, digne d'être condamné, reo, degno di condanna.

Καταδίδω, P. trahir, tradire.

Καταδίωγμα, ὐσ. persécution, persecuzione.

Καταδιωγμένος, η, ον. μετ. persecuté, ée. perseguitato, ta.

Καταδιώκω, P. κατατρέχω τινὰ, persécuter, perseguitare. §. καταδιώκω, ἀκολουθῶ τινὰ ἐνοχλῶντάς τον, se mettre après quelqu'un, molestare qualcuno. §. καταδιώκω, κυνηγῶ, donner la chasse, dar la caccia.

Καταδιώκων, ουσα. μετ. celui ou celle qui a persécuté, colui ò colei che ha perseguitato.

Καταδιώξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a persécuté, colui ò colei che ha perseguitato.

Καταδιώξιμον, ὐσ. persécution, persecuzione.

Καταδιωχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été persecuté, colui ò colei ch'è stato perseguitato.

Καταδιώχνω, ἰδὲ Καταδιώκω.

Καταδομένος, η, ον. μετ. προδομένος, trahi, ie. tradito, ta. §. καταδομένος, ὅλος παραδομένος εἰς ἕνα πρᾶγμα, adonné, ée. dato, ta.

Καταδοσία, ούσ. l'action de trahir, il tradire.

Καταδότης, ούσ. traître, traditore.

Καταδρομὴ, ὐσ. persécution, persecuzione. §. καταδρομὴ τῶν ἐχθρῶν, incursion, incursione.

Καταδυναστευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été opprimé, colui ò colei ch'è stato oppresso.

Καταδυναστευμένος, η, ον. μετ. opprimé, ée. oppresso, sa.

Καταδυναστεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a opprimé, colui ò colei che ha oppresso.

Καταδυναστεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui opprime, colui ò colei che opprime.

Καταδυναστεύω, P. opprimer, opprimere.

Κατάδυσις, ὐσ. immersion, immersione.

Κατάθεσις, ὐσ. déposition, deposizione.

Καταζουλίζω, P. meurtrir, ammaccare, acciaccare.

Καταζούλισμα, ὐσ. meurtrissure, ammaccatura.

Καταθύμιον, ὐσ. gré, plaisir, volonté, grado, volere, piacere. §. σοῦ εὔχομαι κατὰ τὸ καταθύμιον, je vous souhaite toute pros-

prospérité, ou que tout succede à vos souhaits, *vi auguro ogni prosperità, o che tutto succeda secondo il vostro piacere.*

Καταισχύνη, ἡς. affront, *affronto.*

Καταχαδίζω, P'. affaisser, *far calare.* §. καταχαδίζω, ἐδ. ἢ καταχάθομαι εἰς τὸν κῶλον, s'accroupir, *mettersi a sedere sulle calcagne, star coccoloni, accoccolarsi.* §. αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι θολὸν, πρέπει νὰ κατακαθίσῃ, cette eau est trouble, il faut qu'elle répose, *quest' acqua è torbida, bisogna lasciarla riposare.*

Καταχαδίζων, νσα. μετ. celui ou celle qui affaisse, *colui o colei che fa calare.*

Καταχαδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est accroupi, *colui o colei che si è accoccolato.*

Καταχάδισμα, ἡς. accroupissement, *lo star coccoloni.* §. καταχάδισμα, βυλίασμα, καταβύθισμα, affaissement, *divallamento.* §. καταχάδισμα τῶν ὑγρῶν, sédiment, féces, dépôt, *sedimento, feccia.* §. καταχάδισμα τῶ ὔρυς, féculence, *posatura dell' orina.*

Καταχαίγω, ἢ κατακαίω, ἡς. brûler, *abbruciare, bruciare.* §. ὁ ἥλιος ἐκατέκαυσεν αὐτὰ τὰ σιτάρια, le soleil a broui ces blès, *il sole ha riarso queste biade.*

Κατακαίων, νσα. μετ. celui ou celle qui brûle, *colui o colei che abbrucia.*

Κατακάρδια, ἐπίρ. dans le cœur, *dentro al cuore.*

Καταχαρφωμένος, η, ον. μετ. tout encloué, ée. *inchiodato intieramente.*

Καταχαρφώνω, P'. enclouer entièrement, *inchiodare intieramente.*

Κατακεύκελα, ἴδε Κατακέφαλα.

Κατακαυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. *abbruciato, ta. arso, sa.*

Κατακαύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a brûlé, *colui o colei che ha abbruciato.*

Κατάκαυσις, ἡς. l'action de brûler, *abbruciamento.*

Κατάκειμαι, P'. être couché, coucher, *giacere.* §. κατάκειμαι εἰς τὸ κρεβάτι, aliter, garder le lit, *esser obbligato a letto.*

Κατάκειτος, η, ον. ἐπίθ. alité, ée. *obbligato, ta. al letto.*

Κατακεκριμένος, η, ον. ἐπίθ. condamné, ée. *condannato, ta.*

Κατακέφαλα, ἐπίθ. ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι, sur la tête, *sulla testa.* §. ἔπεσε κατακέφαλα ἤγουν μὲ τὸ κεφάλι κάτω, il est tombé tête baissée, *è caduto colla testa ingiù.*

Κατακλεισμένος, η, ον. ἐπίθ. entiérement fermé, *intieramente chiuso.*

Κατακλέπτω, P'. voler entiérement, *rubare intieramente.*

Κατακλυσμός, ἡς. déluge, *diluvio.*

Κατακοιμίζω, P'. endormir, *addormentare.*

Κατακοίμημα, ἡς. l'action d'endormir, *addormentamento.*

Κατακοιμισμένος, η, ον. μετ. tout endormi, ie. *addormentato, ta. intieramente.*

Κατακοιμιστής, ὀῦ. celui qui endorme, *colui che addormenta.*

Κατακόκκινος, η, ον. ἐπίθ. tout rouge, *tutto rosso.*

Κατακοματιάζω. P'. tailler, mettre en pièces, déchiqueter, découper, *sminuzzare, tagliuzzare, tagliar a pezzi.*

Κατακοματιάζων, νσα. μετ. celui ou celle qui met en pièces, *colui o colei che taglia a pezzi.*

Κατακοματιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mis en pièces, *colui o colei che ha tagliato a pezzi.*

Κατακοματίασμα, ὀῦ. l'action de mettre en pièces, *il tagliar a pezzi.*

Κατακοματιασμένος, Κατακομμένος, η, ον. μετ. taillé, ée. en pièces, découpé, déchiquetté, ée. *tagliato, ta. a pezzi, sminuzzato, ta.*

Κατακοπιασμένος, η, ον. ἐπίθ. las, se. fatigué, ée. *faticato, ta. stanco, ca. defesso, sa.*

Κατακουρασμένος, η, ον. μετ. las, à n'en pouvoir plus, *sfinito, stanco all' eccesso.*

Κατακουρσεύω, P'. depréder, butiner, *depredare.*

Καταnoςως.

Καταπόσπω, ἰδὲ Καταπο-ματιάζω.

Καταχρατημένος, η, ον. ἐπίθ. perclus, use. attratto, ta. rattrappato, ta.

Καταχρόνως, ἐπίρ. entièrement, intieramente.

Καταχρατῶ, P'. detenir, detenere.

Καταχρημνίζω, P'. démolir, détruire, atterrer, démanteler, rovinare intieramente, demolire, smantellare. §. καταχρημνίζω τὸν τοῖχον, battre à terre une muraille, gettar a terra una muraglia. §. καταχρημνίζομαι, βυλιάζω, s'ébouler, s'écrouler, ammottare, affondare. §. καταχρημνίζω, μεταφ. ῥίπτω κατὰ γῆς, précipiter, precipitare.

Καταχρημνίζων, υσα, μετ. celui ή celle qui démolit, qui détruit, colui ή colei che distrugge, che demolisce.

Καταχρημνίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a démoli, colui ή colei che ha demolito.

Καταχρημνισθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été démoli, ie. précipité, ée. ch'è stato demolito, ta. rovinato, ta. precipitato, ta.

Καταχρήμνισμα, ὑσ. démolition, demolizione.

Καταχρημνισμένος, η, ον. μετ. atterré, ée. démoli, ie. demolito, ta. rovinato, ta. intieramente.

Κατακριθεὶς, εῖσα, μετ. celui ή celle qui a été condamné, ée. colui ή colei ch'è stato condannato, ta. §. κατακριθεὶς, ὅστις ἐκακολογήθη, dont on a dit du mal, di cui si è parlato male.

Κατάκριμα, κατακρίματίζω, κτλ. ἰδὲ Κατάκρισις, κατακρίνω, κτλ.

Κατακρίνας, ασα, μετ. celui ή celle qui a médit de quelqu'un, colui ή colei che ha criticato, sparlato contro qualcheduno.

Κατακρίνω, P'. critiquer, médire, détracter, criticare, detrarre, diffamare, sparlare, dir male.

Κατακρίνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui critique, qui médit, colui ή colei che critica, che dice male di qualcheduno.

Κατάκρισις, κατακρισία ὑσ. médisance, détraction, detrazione, maldicenza.

Κατακριτὴς, ὑσ. médisant, maldicente.

Κατακριτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ή celle qui aime à médire, colui ή colei che ama a dir male.

Κατακριτὸς, ή, όν. ἐπίθ. damnable, dannabile.

Κατάκριτος, ἐπίθ. qui a été damné, ch'è stato dannato.

Καταλαλητὴς, ὑσ. médisant, te. maldicente.

Καταλαλιά, ὑσιας. détraction, médisance, detrazione, maldicenza.

Καταλαλῶ, P'. médire, détracter, detrarre, sparlare, dir male.

Καταλαμβάνω, P'. comprendre, entendre, concevoir, comprendere, intendere. §. καταλαμβάνω ὀλίγα, ή μὲ μισὸν λόγον, entendre à demi-mot, capire a mezza parola. §. δός του νὰ καταλάβη, donnez lui à entendre, fategli capire. §. τοῦ ἔδωκε νὰ καταλάβη ὅτι, il lui donna à entendre, gli diede ad intendere.

Καταλάσπωμα, ἰδὲ Λάσπωμα.

Καταλασπωμένος, η, ον. μετ. crotté comme un barbet, zaccheroso, sa.

Καταλασπώνω, P'. éclabousser, zaccherare, schizzar il fango.

Καταλασπώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui éclabousse, colui ή colei che zacchera.

Καταλασπώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a éclaboussé, colui ή colei che ha zaccherato.

Κατάλεκτρον, ὑσ. cercueil, feretro.

Καταλεπτῶς, ἐπίρ. en détail, minutamente.

Καταληπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ καταλαμβάνεται, compréhensible, concevable, comprensibile.

Κατάληψις, ὑσ. compréhension, comprendimento.

Καταλλαγὴ, ὑσ. réconciliation, riconciliazione.

Καταλιανίζω, P'. brésiller, déchiqueter, découper, hacher, sminuzzare, tagliuzzare.

Καταλιανίζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui brésille, qui déchiquete, co-

Καταπρυπτω.

Κατάληξις

Καταλειπω.

Καταλεγω.

Καταλογασην.

lui ò colei che tagliuzza, che sminuzza.

Καταλιασόντας, *σαῖς. μετ.* celui ò celle qui a déchiqueté, qui a brésillé, *colui ò colei che ha tagliuzzato, che ha tagliato in minuti pezzi.*

Καταλιάνισμα, *ατος.* l'action de déchiqueter, *il tagliuzzare.*

Καταλιανισμένος, *η, ον. μετ.* déchiqueté, ée. brésillé, ée. *tagliuzzato, ta. sminuzzato, ta.*

Καταλιανιστής, *οῦ.* brésilleur, déchiqueteur, *sminuzzatore.*

Καταλλάττομαι, *P'. φιλιώνομαι*, se réconcilier, *riconciliarsi.*

Κατάλογος, *ου.* cataloguë, *catalogo.* §. *περνῶ εἰς τὸν κατάλογον*, enregistrer, *registrare.*

Κατάλυμα, *ατος.* auberge, *albergo, domicilio.* §. *κατάλυμα, κονάκι διὰ τοὺς ὁδοιπόρους τὴν νύκτα*, couchée, *albergo per li viandanti in tempo di notte.* §. *φθάρσιμον τῶν φορεμάτων*, consumation, *consumazione, logoranza.*

Καταλυμένος, *η, ον. ἐπίθ. λυωμένος*, dissous, te. *disciolto, ta.* §. *καταλυμένος, φθαρμένος, διὰ τὰ φορέματα*, consumé, ée. *consumato, ta. logorato, ta.*

Καταλύσας, *σασα. μετ. φθείρας*, celui ò celle qui a consumé, *colui ò colei che ha consumato.* §. *καταλύσας, ὁ κρεοφαγήσας*, celui ò celle qui a mangé gras, *colui ò colei che ha mangiato di grasso.*

Κατάλυσις, *εως. φθάρσιμον διὰ φορεμάτων*, usure, *logoranza.* §. *κατάλυσις τῆς νηστείας*, l'action de manger gras, *il mangiar di grasso.*

Καταλύω, *P'. φθείρω, ἀφανίζω τὰ φορέματα*, user, *logorare.* §. *καταλύω, τρώγω κρέας ἡμέρα νηστείας*, faire gras, manger gras, *mangiar di grasso.*

Καταμαραίνω, *P'.* faner, flétrir, *ὡς* se faner, se flétrir, *ammosciare, ò ammosciarsi.*

Καταμαραμμένος, *η, ον, μετ.* fané, ée. flétri, ie. *ammosciato, ta. divenuto moscio, ia.*

Καταμαραίνων, *ουσα. μετ.* celui ò celle qui flétrit, qui fane, *colui ò colei che ammoscia.*

Καταμαράνας, *ασα. μετ.* celui ò celle qui a fané, qui a flétri, *colui ò colei che ha ammosciato.*

Καταμαρτυρήσας, *σασα. μετ.* celui ò celle qui a fait témoignage contre quelqu'un, *colui ò colei che ha fatto testimonianza contro qualcheduno.*

Καταμαρτυρῶ, *P'.* faire témoignage contre quelqu'un, *far testimonianza contro qualcheduno.*

Καταμαρτυρῶν, *οῦσα. μετ.* celui ò celle qui fait témoignage contre quelqu'un, *colui ò colei che fa testimonianza contro qualcheduno.*

Κατάματα, *ἐπίρ. ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια*, devant les yeux, *avanti gli occhi.*

Καταματωμένος, *η, ον. μετ.* tout ensanglanté, ée. *tutto insanguinato, ta.*

Καταματώνων, *ουσα. μετ.* celui ò celle qui ensanglante, *colui ò colei che insanguina.*

Καταματώσας, *σασα. μετ.* celui ò celle qui a ensanglanté, *colui ò colei che ha insanguinato.*

Καταματώνω, *P'.* ensanglanter, *insanguinare.*

Καταμεθυσμένος, *η, ον. ἐπίθ.* tout à-fait ivre, *intieramente ubbriaco.*

Καταμεθύω, *καταμεθῶ. P'. E'ν.* enivrer tout-à-fait, *ubbriacare intieramente.* §. *καταμεθῶ, οῦμαι*, s'enivrer tout-à-fait, *ubbriacarsi intieramente.*

Καταμέρος, *ἐπίρ.* à part, *a parte.*

Καταμήνια, *ῶν.* les régles, les menstrues, les purgations menstruelles, *i mestrui, le purghe mestruali, le purghe.*

Καταμόνας, *ἐπίρ.* séparement, à part, de côté, *separatamente, da parte, in luogo solitario.*

Καταμοῦρα, *καταμούτζουνα. ἐπίρ.* sur le visage, *sul volto.*

Καταμουτζουνιά, *ᾶς. ἔλεγξις*, réproche, *rinfacciamento.* §. *καταμουτζουνιά, ῥάπισμα, κτύπημα εἰς τὸ πρόσωπον*, gourmade, *ceffata.*

Καταμουτζουνιάζω, *P'. ἐλέγχω*,

Καταλυωω.

Καταμουτζ...

χω, ὑβρίζω εἰς τὸ πρόσωπον, reprocher, rinfacciare. §. κατακωλαφίζω, ῥαπίζω, lacher un soufflet, dare una ceffata.

Καταναλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été consommé, colui ò colei ch' è stato consumato.

Καταναλώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a consommé, colui ò colei che ha consumato.

Κατανάλωσις, ἡ. consomption, consumazione.

Καταναλωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. consomptif, ive. consuntivo, va.

Κατανοηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été prévu, colui ò colei ch' è stato congetturato, previsto.

Κατανοήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui s'est aperçu de quelque chose, colui ò colei che si è accorto di qualche cosa.

Κατανόησις, ἡ. prévoyance, pénétration, accorgimento.

Κατανοῶ, P. s'appercevoir, accorgersi.

Κάταντες, τό. τὸ κάταντες, déclivité, declività.

Καταντημένος, η, ον. μετ. reduit, te, ridotto, ta.

Καταντήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui s'est reduit, colui ò colei che si è ridotto.

Καταντική, ἡ. κατάστασις, état, stato.

Καταντῶ, P. se reduire, ridursi. §. τί μὲ κατήντησε ἡ δυστυχία εἰς τί θέλει καταντήσει; si ce malheur arrive à quoi serai-je reduit? se mi succede questa disgrazia, à cosa sarò-io ridotto? §. αὐτὸς ἔχει νὰ καταντήσῃ ἐδῶ, il tombera ici, egli ha da battere qui. §. δὲν ἠξεύρω ποῦ ἔχει νὰ καταντήσῃ μὲ τὴν ὁμιλίαν του, je ne sais où il veut aboutir, io non so dove e' si voglia andar a ferire.

Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qui touche, qui porte à la contrition, compuntivo, va.

Κατανυγμένος, η, ον. μετ. contrit, te, contrito, ta, dolente de' suoi peccati.

Κατανύγω, P. καὶ κατανύγομαι, être touché de contrition, esser compunto.

Κατανύξας, ασα. μετ. celui ou celle qui porte à la contrition, colui ò colei che porta alla contrizione.

Κατάνυξις, ἡ. componction, compunzione.

Κατανύσσω, ἰδὲ Κατανύγω.

Κατανυχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été touché, contrit, colui ò colei ch' è stato compunto.

Καταξεσχίζω, P. dilacérer, délabrer, démembrer, lacerare, dilacerare, smembrare.

Καταξεσχίζων, ουσα. μετ. dilacérant, te. dilacerante.

Καταξεσχίσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a dilaceré, colui ò colei che ha dilacerato, smembrato.

Καταξέσχισμα, τό. dilacération, lacerazione.

Καταξεσχισμένος, η, ον. μετ. dilacéré, ée. délabré, ée. démembré, ée. dilacerato, ta. lacerato, ta. smembrato, ta. §. κατασχισμένος, γυμνὸς, στραχηλισμένος, dépenaillé, ée. cencioso, sa, stracciato.

Καταξηραίνω, P. dessécher, diseccare. §. ὁ ἥλιος ἐκατεξήρανεν αὐτὰ τὰ σπαρτὰ, le soleil a broui ces bleds, il sole ha riarso queste biade.

Καταξηραίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui desséche, colui ò colei che disecca.

Καταξηράνας, ασα. μετ. celui ou celle qui a desséché, colui ò colei che ha diseccato.

Καταξηρανθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été desséché, colui ò colei ch' è stato diseccato.

Καταξιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui s'est rendu digne, colui ò colei che si è reso degno.

Καταξιώνω, P. Ἐν. rendre digne, rendere degno. §. καταξιώνομαι, se rendre digne, se faire digne, rendersi, ò farsi degno.

Καταξιώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rend digne, colui ò colei che rende degno.

Καταξιώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a rendu digne, colui ò colei che ha reso degno.

Καταξίωσις, ἡ. l'action [illegible]

[illegible]

de rendre digne, *il render degno.*

Καταξοδεύω, κτλ. ἰδὲ Καταξοδιάζω, κτλ.

Καταξοδιάζω καὶ καταξοδεύω, P'. dépenser, dissiper, consumer, *spendere, consumare, scialacquare.*

Καταξοδιάζων, ουσα. καὶ καταξοδεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépense, qui dissipe, *colui ἢ colei che prodiga, che scialacqua.*

Καταξοδιάσας, καὶ καταξοδεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépensé, qui a dissipé, *colui ἢ colei che ha dissipato, che ha scialacquato.*

Καταξόδιασμα, καταξόδευμα, ὁσ. dépense excessive, dissipation, *dissipazione, scialacquo.*

Καταξοδιασμένος, καταξοδευμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. dissipé, ée. *dissipato, ta. scialacquato, ta.*

Καταξοδιαστὴς, καταξοδευτὴς, ὁσ. dissipateur, dépensier, prodigue, *scialacquatore.*

Καταπαλεύω, P'. vaincre à la lutte, *vincere a lotta.*

Καταπάνω, ἐπίρ. ἀντὶ κατὰ πάνω, ἢ κατ' ἀπάνω, contre quelqu'un, *contro qualcuno.*

Καταπαυμένος, η, ον. μετ. cessé, ée. tout-à fait, *cessato, ta. intieramente.*

Καταπαύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cessé tout-à-fait, *colui ἢ colei che ha cessato intieramente.*

Κατάπαυσις, ὁσ. cessation, *cessazione.*

Καταπαύω, P'. cesser, *cessare.*

Καταπαύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui cesse, *colui ἢ colei che cessa.*

Καταπατηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été foulé aux pieds, *colui ἢ colei ch'è stato conculcato, calpestato.*

Καταπάτημα, ὁσ. l'action de fouler aux pieds, *conculcamento, calpestamento.*

Καταπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. aux pieds, *calcato, ta. calpestato, ta. conculcato, ta.*

Καταπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a foulé aux pieds, *colui ἢ colei che ha calpestato.*

Καταπατητὴς, ὁσ. celui qui foule, *calcatore, calpestatore, concalcatore.*

Καταπατῶ, P'. fouler, *calpestare conculcare.*

Καταπατῶν, μετ. ἀρ. celui qui foule, *calcatore.*

Καταπατοῦσα, μετ. θηλ. celle qui foule, *calcatrice.*

Καταπείθω, P'. pérsuader, *persuadere.*

Καταπείθων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui persuade, *colui ἢ colei che persuade.*

Καταπείσας, σασα. celui ἢ celle qui a persuadé, *colui ἢ colei che ha persuaso.*

Κατάπεισις, ὁσ. persuasion, *persuasione.*

Κατάπεισμα, ὁσ. l'action de persuader, *il persuadere.*

Καταπεισμένος, η, ον. μετ. persuadé, ée. *persuato, ta.*

Καταπειστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. persuasif, ive. *persuasivo, va.*

Καταπειστὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. persuasible, *persuasibile.*

Καταπέτασμα, ὁσ. τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, voile du temple, *velo del tempio.*

Καταπιάνω, P'. entreprendre, *intraprendere.* §. καταπιάνομαι, recommencer, reprendre, remettre la main à quelque chose, *rimetter le mani ad una cosa.*

Καταπιάνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui entreprend quelque chose, *colui ἢ colei che intraprende qualche cosa.*

Καταπιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a entrepris quelque chose, *colui ἢ colei che ha intrapreso qualche cosa.*

Καταπίασις, κατάπιασμα, ὁσ. entreprise, l'action d'entreprendre, *intraprendimento.*

Καταπιασμένος, η, ον. μετ. entrepris, se. *intrapreso, sa.* §. καταπιασμένος, celui ἢ celle qui s'est remis, *colui ἢ colei che si è rimesso.*

Καταπιαστὴς, ὁσ. ὅστις καταπιάνεται εἰς ἕνα πρᾶγμα, entrepreneur, *intraprenditore.*

Καταπιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut entreprendre, *che si può intraprendere.*

Κα-

Καταπαλω.

Καταπαυω.

Καταπινάεϛ, ἰδὲ Καταπιόνας.

Καταπίνω, P. avaler, engloutir, *inghiottire*. §. καταπίνω ἐνα λόγον, μίαν ὕβριν, ἤτοι ὑποφέρω, boire un affront, *soffrire*, *mandar giù un affronto*.

Καταπίνων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui engloutit, *colui ὴ colei che inghiotte*.

Καταπίωμα, ὑσ. l'action d'avaler, *inghiottimento*.

Καταπιωμένος, η, ον. μετ. avalé, ée. englouti, ie. *inghiottito*, *ta*.

Καταπιόνας, ὀνσ. gosier, *gorgozza*, *canna della gola*.

Καταπλακωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été accablé, *colui ὴ colei ch'è stato oppresso*, *aggravato*.

Καταπλάκωμα, ὑσ. accablement, *oppressione*.

Καταπλακωμένος, η, ον. μετ. accablé, ée. *oppresso*, *sa*.

Καταπλακώνω, P. accabler, *opprimere*, *aggravare*.

Καταπλακώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui accable, *colui ὴ colei che opprime*.

Καταπλακώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a accablé, *colui ὴ colei che ha oppresso*.

Καταπλακωτὴς, ὑσ. celui qui accable, *colui che aggrava*, *che opprime*.

Καταπλανεμένος, η, ον. μετ. trompé, ée. *ingannato*, *ta*.

Καταπλανητὴς, ὑσ. trompeur, *ingannatore*.

Καταπλανῶ, P. tromper, *ingannare*.

Κατάπλασμα, ὑσ. cataplasme, *cataplasma*.

Καταπληκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. epouvantable, *spaventevole*.

Κατάπληξις, ὑσ. épouvante, *spavento*.

Καταπλουτίζω, P. Ἐν. enrichir beaucoup, *arricchire molto*. §. καταπλουτίζω, οὐδ. devenir beaucoup riche, *arricchire*, *arricchirsi soverchiamente*.

Καταπλουτίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rend beaucoup riche, *colui ὴ colei che rende molto ricco*. §. καταπλουτίζων, μετ. οὐδ. ὁ γινόμενος ὑπερβολικὰ πλούσιος, celui ἢ celle qui devient beaucoup riche, *colui ὴ colei che si arricchisce soverchiamente*.

Καταπλουτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a beaucoup enrichi, ἢ ὁ qui est devenu beaucoup riche, *colui ὴ colei che ha arricchito*, ὴ. *si è arricchito soverchiamente*.

Καταπλούτισμα, ὑσ. l'action de rendre beaucoup riche, ἢ de devenir beaucoup riche, *l'arricchire*, *e l'arricchirsi molto*.

Καταπλουτισμένος, η, ον. μετ. beaucoup enrichi, ie. *molto arricchito*, *ta*.

Καταπνιγμένος, η, ον. μετ. tout-à-fait suffoqué, étouffé, ée. *intieramente soffocato*, *affogato*, *ta*.

Καταπνίγω, P. suffoquer, étouffer tout-à-fait, *affogare*, *soffogare intieramente*.

Καταπνίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a tout-à-fait suffoqué, *colui ὴ colei che ha intieramente soffocato*.

Καταπηδῶ, P. sautiller, *saltellare*.

Καταπόνεμα, ὑσ. douleur, *dolore*.

Καταπονεμένος, η, ον. μετ. tourmenté, ée. des douleurs, *tormentato da dolori*.

Καταπονῶ, P. être tourmenté des douleurs, *esser tormentato da dolori*.

Καταποντίζω, P. abymer, submerger, *innabissare*, *sommergere*. §. καταποντίζω, πλημμυρῶ, inonder, *inondare*.

Καταποντίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui abyme, qui submerge, *colui ὴ colei che innabissa*, *che sommerge*.

Καταποντίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a abymé, qui a submergé, *colui ὴ colei che ha innabissato*, *che ha sommerso*.

Καταποντισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été submergé, abymé, *colui ὴ colei ch'è stato sommerso*, *innabissato*.

Καταπόντισις, ὑσ. submersion, *sommersione*.

Καταποντισμένος, η, ον. μετ. abymé, ée. submergé, ée. *innabissato*, *ta*. *sommerso*, *sa*.

Καταποντισμὸς, ὑσ. submer-

mersion, *sommersione, sommergimento.*

Καταποντῶ, ἴδε Καταποντίζω.

Καταπορθήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pris par force, qui a subjugué, *colui o colei che ha debellato, che ha espugnato.*

Καταπορθῶ, P. prendre par force, subjuguer, *debellare, espugnare.*

Καταπορθῶν, ῶσα. μετ. celui qui subjugue, qui prend par force, *espugnatore, trice.*

Καταπραΰνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a apaisé, *colui o colei che ha calmato.*

Καταπραϋνθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été apaisé, *colui o colei ch'è stato calmato, placato.*

Καταπραϋντικός, ή, όν. ἐπίθ. apaisant, te. calmant, te. *calmante.*

Καταπράϋνσις, ἡ. apaisement, *il calmare.*

Καταπραΰνω, P. adoucir, apaiser, calmer, mitiger, *addolcire, calmare, mitigare, placare.* §. αὐτὸ τὸ ἰατρικὸν καταπραΰνει τοὺς πόνους, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἰατρεύει, ce remede là assoupit les douleurs, mais il ne les guérit pas, *quel medicamento calma per poco i dolori, ma non li guarisce.*

Καταπραΰνων, νουσα. μετ. apaisant, te. *calmante.*

Καταπρόσωπα, ἐπίθ. vis-à-vis, *in faccia.*

Καταπτῶς, ἐπίρ. selon, *secondo, come.*

Κατάρα, ἡ. détestation, malédiction, *detestazione, maledizione.* §. ὕπαγε, νὰ ἔχῃς τὴν κατάραν, ἢ μὲ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ, va que tu sois maudit, va au diable, *va che tu sii maledetto, vattene in malora, va al diavolo.*

Καταραμένος, η, ον. μετ. détesté, ée. maudit, te. *detestato, ta. maledetto, ta.*

Καταράσιμος, ἐπίθ. détestable, *detestabile.*

Καταρημάζω, P. devaster, désoler, *desolare, devastare.*

Καταρημάζων, ουσα. μετ. celui qui désole, *colui o colei che devasta, che desola.*

Καταρημάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a désolé, *colui o colei che ha devastato, desolato.*

Καταρήμασμα, ατος. desolation, devastation, *desolazione, devastazione.*

Καταρημασμένος, η, ον. μετ. devasté, ée. désolé, ée. *devastato, desolato, ta.*

Καταρίζα, ἐπίρ. rez pied, rez terre, *raso, a fior di terra.*

Καταριθμήσις, ἴδε Απαρίθμησις, κτλ.

Καταριοῦμαι, ἴδε Καταρῶμαι.

Καταρράκτης, ὁ. cataracte, *cataratta.* §. καταρράκτης τοῦ ποταμοῦ, cataracte, catadupe, *cateratta d'un fiume.* §. καταρράκτης τῆς λίμνης, bonde, *imposta della cateratta.*

Καταρρόφημα, τό. totale absorption, *assorbimento totale.*

Καταρροφημένος, η, ον. μετ. tout-à-fait absorbé, *intieramente assorbito.*

Καταρροφήξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a tout-à-fait absorbé, *colui o colei che ha intieramente assorbito.*

Καταρροφῶ, P. absorber tout-à-fait, *assorbire intieramente.*

Καταρροφῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui absorbe tout-à-fait, *colui o colei che assorbe intieramente.*

Κατάρροι, ἡ. ῥοή, ῥεῦμα τοῦ σώματος, flux, *flusso.* §. καταρροὴ, ἢ ἀποπληξία, apoplexie, *apoplessia.*

Καταρτάκι, τό. petit mât, *picciolo albero di nave.*

Κατάρτι, τό. mât, *albero di nave.* §. τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι, beaupré, *bompresso.* §. τὸ μεγάλον κατάρτι, trinquet, *l'albero del trinchetto.* §. μικρὸν κατάρτι, mâtereau, mâteret, *alberetto, alberino.*

Καταρχάς, ἐπίρ. au commencement, *sul principio.*

Καταρῶμαι, P. maudire, *maledire.*

Κατασιάγονος, ὁ. la mandibule inférieure, *la mandibola inferiore.*

Κατάσαρκα, ἐπίρ. sur la chair, *sopra la carne, sopra la nuda carne.*

Κα-

Καταπονηνος.
Καταπτωσις.

Καταείρω, ὑσ. entraîner, *strascinare*.

Κατασκάπωμα, ὑσ. l'action d'embrener, *l'azione di smerdare*.

Κατασκαπωμένος, η, ον. μετ. embrené, ée. *smerdato, ta*.

Κατασκαπώνω, P. embrener, *smerdare*.

Κατασκαπώνων, νοῦ. μετ. celui ou celle qui embrene, *colui ò colei che smerda*.

Κατασκεπάζω, P. σκεπάζω ὁλοκλήρως, couvrir tout-à-fait, *coprire intieramente*. §. κατασκεπάζω, ἐπισκιάζω, διαφεντεύω, proteger, *proteggere*.

Κατασκεπάζων, νοῦ. μετ. celui ou celle qui couvre tout-à-fait, *colui ò colei che copre intieramente*. §. κατασκεπάζων, διαφεντεύων, protegeant, *proteggente, che protegge*.

Κατασκεπάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a couvert tout-à-fait, *colui ò colei che ha coperto intieramente*. §. κατασκεπάσας, ὁ διαφεντεύσας, celui ou celle qui a protegé, *colui ò colei che ha protetto*.

Κατασκεπασμένος, η, ον. μετ. tout couvert, te. *coperto, ta intieramente*.

Κατασκευάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a construit, *colui ò colei che ha construtto*.

Κατασκευάζω, P. construire, *costruire*.

Κατασκευάζων, νοῦ. μετ. celui ou celle qui construit, *colui ò colei che costruisce*.

Κατασκευάζομαι, ὑσ. l'action de construire, *il costruire*.

Κατασκευασμένος, η, ον. μετ. fait, te. construit, te. *fatto, ta. costrutto, ta*. §. τεχνικά κατασκευασμένος, elabouré, *artifiziosamente lavorato*.

Κατασκευή, ὑσ. construction, *costruzione*.

Κατασκευαστής, οῦ. celui qui construit, *colui che costruisce*.

Κατασκιάζω, P. κάμνω ἴσκιον, embrager, *ombrare*. §. κατασκιάζω, φοβίζω, épouvanter, *spaventare*.

Κατασκιασμένος, η, ον. μετ. tout epouvanté, ée. *tutto spaventato, ta*.

Κατάσκοπος, ὁ, ἡ. espion, émissaire, explorateur, *spione, spia, esploratore, emissario*.

Κατασκοπεύω, P. espionner, *spiare*.

Κατασκορπίζω, P. σκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, éparpiller, *sparpagliare*. §. κατασκορπίζω, φθείρω, δαπανῶ, dissiper, *dissipare*.

Κατασκορπίζων, νοῦ. μετ. ὅτις σκορπίζει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, celui ou celle qui éparpille, *colui ò colei che sparpaglia*. §. κατασκορπίζων, ὁ φθείρων, celui ou celle qui dissipe, *colui ò colei che dissipa*.

Κατασκορπίσας, σασα. μετ. ὅτις ἐσκόρπισεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, celui ou celle qui a éparpillé, *colui ò colei che ha sparpagliato, che ha disperso quà e là*. §. κατασκορπίσας, ὅτις διεσκόρπισε, ἔφθειρε, celui ou celle qui a dissipé, *colui ò colei che ha scialacquato*.

Κατασκόρπισμα, ὑσ. σκόρπισμα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, éparpillement, l'action d'éparpiller, *lo sparpagliare*. §. κατασκόρπισμα, φθείρισμα, dissipation, *dissipamento*.

Κατασκορπισμένος, η, ον. μετ. διεσκορπισμένος, éparpillé, ée. *sparpagliato, ta*. §. κατασκορπισμένος, dissipé, ée. *dissipato, ta*.

Κατασκορπιστής, οῦ. ὅτις ἀσώτως φθείρει, dissipateur, *scialacquatore*.

Κατασκοτόω, ἰδὲ Κατασκοτίζω.

Κατασκοτώνω, P. assommer, *accoppare*. §. κατασκοτώνω ἀπὸ ταῖς ξυλιαῖς, ἀπὸ ταῖς ῥαβδιαῖς, battre un homme dos & ventre, le battre comme plâtre, le battre comme un chien, *maculare, menare a mosca cieca*. §. τὸν κατεσκότωσαν ἀπὸ ταῖς ῥαβδιαῖς, ils l'assommerent de coups, *l'hanno maltrattato di bastonate*.

Κατασκοτώνων, νοῦ, μετ. assommant, te. *accoppante, che accoppa*.

Κατασκοτωμένος, η, ον. μετ. assommé, ée. *accoppato, ta*. §. εἶμαι κατασ-

Καταστέλλω.

τασκοτωμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι, je suis tout moulu du voyage, *sono tutto pesto dal viaggio.*

Κατασκουληκιάζω, P'. être tout verreux, *esser pieno di vermi.*

Κατασκουληκιασμένος, η, ον. μετ. tout verreux, *pien di vermi.*

Κατασοφίζομαι, ἰδὲ Σοφίζομαι.

Καταστaίνω, P'. reduire, *ridurre.*

Καταστάλαγμα, ὑσ. κατακάθισμα τῶν ὑγρῶν, l'action de dégoutter, de déposer, *il deporre de' fluidi.* §. καταστάλαγμα, λαγάρισμα, filtration, *filtrazione, distillazione.*

Κατασταλαγμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. déposé, ée. *deposto, stillato, ta.* §. κατασταλαγμένος, λαγαρισμένος, filtré, ée. distillé, ée. *filtrato, ta. distillato, ta.*

Κατασταλάζω, P'. dégoutter, déposer, *deporre, chiarire.* §. κατασταλάζω, ὑδ. devenir clair, s'éclaircir, *stillare.* §. κατασταλάζω, distiller, dégoutter, *gocciolare, grondare.*

Κατασταλάζων, ουσα. μετ. Ε'ν. celui ou celle qui dégoutte, *colui ò colei che depone, che chiarisce.* §. κατασταλάζων, λαγαρίζων, celui ou celle qui filtre, *colui ò colei che filtra.* §. κατασταλάζων, μετ. ὑδ. dégouttant, te. *deponente.*

Κατασταλάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a dégoutté, *colui ò colei che ha deposto, che ha chiarito.* §. κατασταλάξας, λαγαρισθεὶς, celui ou celle qui a été filtré, *colui ò colei ch' è stato filtrato.*

Κατάστασις, ὑσ. condition, état, *condizione, stato.*

Κατασταθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été reduit, *colui ò colei ch' è stato ridotto.*

Κατασταμένος, η, ον. μετ. réduit, te. *ridotto, ta.*

Καταστήνω, ἰδὲ Καταστaίνω.

Καταστήνων, ουσα. μετ. réduisant, te. *riducente, che riduce.*

Καταστήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a réduit, *colui ò colei che ha ridotto.*

Κατάστιχον, ὑσ. régistre, *registro.* §. περνῶ εἰς τὸ κατάστιχον, régistrer, enrégister, *registrare.*

Καταστρέφω, P'. subvertir, *sovvertire, mandar sossopra.*

Καταστρέφων, ουσα. μετ. celui ou celle qui subverte, *colui ò colei che sovverte.*

Καταστρέψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a subverti, *colui ò colei che ha sovvertito.*

Καταστροφή, οὐσ. subversion, *sovversione.*

Καταστρώνω, P'. étendre, coucher, *distendere, stendere.*

Κατασύρας, ρασα. μετ. celui ou celle qui a entraîné, *colui ò colei che ha strascinato.*

Κατάσυρμα, ὑσ. l'action d'entraîner, *lo strascinare.*

Κατασυρμένος, η, ον. μετ. entraîné, ée. *strascinato, ta.*

Κατασύρνω, P'. entraîner, *strascinare.*

Κατασύρνων, ουσα. μετ. entraînant, te. *strascinante.*

Κατασφαγή, ὑσ. massacre, *scempio, strage.*

Κατασφαγμένος, η, ον. μετ. massacré, ée. *trucidato, ta.*

Κατασφάζω, P'. massacrer, *trucidare.*

Κατασφάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui massacre, *colui ò colei che trucida.*

Κατασφαλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enfermé de tout côté, *colui ò colei che ha chiuso da ogni parte.*

Κατασφάλισις, κατασφάλισμα, ὑσιας. l'action d'enfermer de tout côté, *serramento, chiudimento da ogni parte.*

Κατασφαλισμένος, η, ον. μετ. enfermé, ée. de tout côté, *rinchiuso, sa. da ogni parte.*

Κατασφαλίζω, κατασφαλῶ, P'. enfermer de tout côté, *rinserrare, rinchiudere da ogni parte.*

Κατασφάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a massacré, *colui ò colei che ha trucidato.*

Κατασφίγγω, P'. restreindre, resserrer, *ristrignere.*

Κατάσφιγμα, ὑσ. l'action de

Καταστρωμα pont.
Καταστρωμ[illegible]

de resserrer, ristrignimento.

Κατασφιγμένος, η, ον. μετ. resserré, ée. restreint, te, ristretto, ta. rinserrato, ta.

Καπάτσικος, ἐπίθ. industrieux, euse. industrioso, sa.

Κατατζακίζω, P'. briser, hacher, fracassare, sminuzzare, frangere.

Κατατζακίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui brise, colui ἢ colei che fracassa, che frange.

Κατατζακίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a brisé, colui ἢ colei che ha fracassato, che ha franto.

Κατατζάκισμα, ουσ. l'action de briser, fracassamento, frangimento.

Κατατζακισμένος, η, ον. μετ. brisé, ée, haché, ée. fracassato, ta. franto, ta.

Κατατζαλαπάτημα, ουσ. l'action de fouler excessivement, calpestamento oltre modo.

Κατατζαλαπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée hors de mesure, calpestato, ta. fuor di modo.

Κατατζαλαπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a foulé hors de mésure, colui ἢ colei che ha calpestato fuor di modo.

Κατατζαλαπατῶ, P'. fouler excessivement, calpestare eccessivamente.

Καταπότι, ουσ. cache, buco, ripostiglio. §. τὰ καταπότια, êtres, parti d'una casa. §. ἰξεύρει ὅλα τὰ καταπότια αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ, il sait tous les êtres de cette maison, sa tutti i luoghi di questa casa.

Κατατρεγμός, κατατρέξιμον, ουσ. poursuite, perseguitamento, persecuzione.

Κατατρεγμένος, η, ον. μετ. poursuivi, ie. perseguitato, ta.

Κατατρέχω, P'. donner la chasse, dar la caccia. §. κατατρέχω, μεταφ. poursuivre, perseguitare.

Κατατρέχων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui poursuit, colui ἢ colei che perseguita.

Κατατρίβω, P'. broyer, triturare.

Κατατριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. triturato, ta.

Κατατρυφῶ, κατατρυφῶ, ἰδὲ Ἐντρυφῶ, τρυφῶ, κτλ.

Κατὰ τύχην, ἐπίρ. par bonheur, heureusement, per fortuna, fortunatamente. §. κατὰ τύχην, κατὰ συμβεβηκός, par hasard, per accidente.

Κατατρυπημένος, η, ον. μετ. troué, ée. bucherato, ta.

Κατατρυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a troué, colui ἢ colei che ha bucherato.

Κατατρυπῶ, P'. trouer, bucherare.

Κατατρώγω, P'. corroder, dévorer, corrodere, divorare. §. κατατρώγω, ἐνοχλῶ, importuner, importunare.

Κατατρώγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui corrode, qui dévore, colui ἢ colei che corrode, che divora.

Καταφαγωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été corrodé, colui ἢ colei ch' è stato corroso.

Καταφάγωμα, ουσ. corrosion, corrosione.

Καταφαγωμένος, η, ον. μετ. corrodé, ée. corroso, sa.

Κατάφασις, ουσ. affirmation, affermazione.

Καταφάσκω, ουσ. affirmer, affermare.

Καταφατικός, ή, όν. ἐπίθ. affirmatif, ive. affermativo, va.

Καταφατικῶς, ἐπίρ. affirmativement, affermativamente.

Καταφεύγω, P'. se réfugier, se sauver, se mettre à l'abri, rifuggire, ricoverarsi, mettersi in salvo.

Καταφεύγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se réfugie, colui ἢ colei che si rifugge.

Καταφθάνω, κτλ. ἰδὲ Προφθάνω, κτλ.

Καταφιλῶ, P'. baisotter, baciucchiare.

Καταφλέγω, καταφλογίζω, P'. brûler, enflammer, embraser, abbruciare, ardere, infiammare.

Καταφλογίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui embrase, colui ἢ colei che mette in combustione.

Καταφλογίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embra-

Καταςελλιω.

τασκοτωμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι, je suis tout moulu du voyage, *sono tutto pesto dal viaggio.*

Κατασκυληκιάζω, P'. être tout verreux, *esser pieno di vermi.*

Κατασκυληκιασμένος, η, ον. μετ. tout verreux, *pien di vermi.*

Κατασοφίζομαι, ἰδὲ Σοφίζομαι.

Καταςαίνω, P'. reduire, *ridurre.*

Καταςάλαγμα, ὐσ. καταχάθισμα τῶν ὑγρῶν, l'action de dégoutter, de déposer, *il deporre de' fluidi.* §. καταςάλαγμα, λαγάρισμα, filtration, *filtrazione, distillazione.*

Καταςαλαγμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. déposé, ée. *deposto, stillato, ta.* §. καταςαλαγμένος, λαγαρισμένος, filtré, ée. distillé, ée. *filtrato, ta. distillato, ta.*

Καταςαλάζω, P'. dégoutter, déposer, *deporre, chiarire.* §. καταςαλάζω, ἀδ. devenir clair, s'éclaircir, *stillare.* §. καταςαλάζω, distiller, dégoutter, *gocciolare, grondare.*

Καταςαλάζων, ουσα. μετ. Ε'ν. celui ǹ celle qui dégoutte, *colui ǹ colei che depone, che chiarisce.* §. καταςαλάζων, λαγαρίζων, celui ǹ celle qui filtre, *colui ǹ colei che filtra.* §. καταςαλάζων, μετ. ἀδ. dégouttant, te. *deponente.*

Καταςαλάξας, ξασα. μετ. celui ǹ celle qui a dégoutté, *colui ǹ colei che ha deposto, che ha chiarito.* §. καταςαλάξας, λαγαρισθεὶς, celui ǹ celle qui a été filtré, *colui ǹ colei ch' è stato filtrato.*

Κατάςασις, ὐσ. condition, état, *condizione, stato.*

Καταςαθεὶς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a été reduit, *colui ǹ colei ch' è stato ridotto.*

Καταςημένος, η, ον. μετ. réduit, te. *ridotto, ta.*

Καταςήνω, ἰδὲ Καταςαίνω.

Καταςήνων, ουσα. μετ. réduisant, te. *riducente, che riduce.*

Καταςήσας, ασα. μετ. celui ǹ celle qui a réduit, *colui ǹ colei che ha ridotto.*

Κατάςιχον, ὐσ. régistre, *registro.* §. περνῶ εἰς τὸ κατάςιχον, régistrer, enrégister, *registrare.*

Καταςρέφω, P'. subvertir, *sovvertire, mandar sossopra.*

Καταςρέφων, ουσα. μετ. celui ǹ celle qui subverte, *colui ǹ colei che sovverte.*

Καταςρέψας, ψασα. μετ. celui ǹ celle qui a subverti, *colui ǹ colei che ha sovvertito.*

Καταςροφή, οῦσ. subversion, *sovversione.*

Καταςρώνω, P'. étendre, coucher, *distendere, stendere.*

Κατασύρας, ρασα. μετ. celui ǹ celle qui a entraîné, *colui ǹ colei che ha strascinato.*

Κατάσυρμα, ὐσ. l'action d'entraîner, *lo strascinare.*

Κατασυρμένος, η, ον. μετ. entraîné, ée. *strascinato, ta.*

Κατασύρω, P'. entraîner, *strascinare.*

Κατασύρων, ουσα. μετ. entraînant, te. *strascinante.*

Κατασφαγή, ὐσ. massacre, *scempio, strage.*

Κατασφαγμένος, η, ον. μετ. massacré, ée. *trucidato, ta.*

Κατασφάζω, P'. massacrer, *trucidare.*

Κατασφάζων, ουσα. μετ. celui ǹ celle qui massacre, *colui ǹ colei che trucida.*

Κατασφαλίσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a enfermé de tout côté, *colui ǹ colei che ha chiuso da ogni parte.*

Κατασφάλισις, κατασφάλισμα, ὐσιας. l'action d'enfermer de tout côté, *serramento, chiudimento da ogni parte.*

Κατασφαλισμένος, η, ον. μετ. enfermé, ée. de tout côté, *rinchiuso, sa. da ogni parte.*

Κατασφαλίζω, κατασφαλῶ, P'. enfermer de tout côté, *rinserrare, rinchiudere da ogni parte.*

Κατασφάξας, ξασα. μετ. celui ǹ celle qui a massacré, *colui ǹ colei che ha trucidato.*

Κατασφίγγω, P'. restreindre, resserrer, *ristrignere.*

Κατάσφιγμα, ὐσ. l'action de

Καταςρωμα pont.
Καταςρωμα...

de resserrer, ristrignimento.

Καταστριγμένος, η, ον. μετ. resserré, ée. restreint, te, ristretto, ta. rinserrato, ta.

Καπάτεχνος, ἐπίθ. industrieux, euse. industrioso, sa.

Καταπτζακίζω, Pʳ. briser, hacher, fracassare, sminuzzare, frangere.

Καταπτζακίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui brise, colui ἢ colei che fracassa, che frange.

Καταπτζακίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a brisé, colui ἢ colei che ha fracassato, che ha franto.

Καταπτζάκισμα, ουσ. l'action de briser, fracassamento, frangimento.

Καταπτζακισμένος, η, ον. μετ. brisé, ée. haché, ée. fracassato, ta. franto, ta.

Καταπτζαλαπάτημα, ουσιας. l'action de fouler excessivement, calpestamento oltre modo.

Καταπτζαλαπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. hors de mesure, calpestato, ta. fuor di modo.

Καταπτζαλαπατήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a foulé hors de mésure, colui ἢ colei che ha calpestato fuor di modo.

Καταπτζαλαπατῶ, Pʳ. fouler excessivement, calpestare eccessivamente.

Καταπόπι, ουσιας. cache, buco, ripostiglio. §. τὰ καταπόπια, êtres, parti d'una casa. §. ἰξεύ-

ρει ὅλα τὰ καταπόπια αὐτοῦ τῶ σπητιῶ, il sait tous les êtres de cette maison, sa tutti i luoghi di questa casa.

Κατατρεγμός, κατατρεξιμον, ὐσ. poursuite, perseguitamento, persecuzione.

Κατατρεγμένος, η, ον. μετ. poursuivi, ie. perseguitato, ta.

Κατατρέχω, Pʳ. donner la chasse, dar la caccia. §. κατατρέχω, μεταφ. poursuivre, perseguitare.

Κατατρέχων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui poursuit, colui ἢ colei che perseguita.

Κατατρίβω, Pʳ. broyer, triturare.

Κατατριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. triturato, ta.

Κατατρυφῶ, κατατρυφῶ, ἰδὲ Ἐντρυφῶ, τρυφῶ, κτλ.

Κατὰ τύχην, ἐπίρ. par bonheur, heureusement, per fortuna, fortunatamente. §. κατὰ τύχην, κατὰ συμβεβηκός, par hasard, per accidente.

Κατατρυπημένος, η, ον. μετ. troué, ée. bucherato, ta.

Κατατρυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a troué, colui ἢ colei che ha bucherato.

Κατατρυπῶ, Pʳ. trouer, bucherare.

Κατατρώγω, Pʳ. corroder, dévorer, corrodere, divorare. §. κατατρώγω, ἐνοχλῶ, importuner, importunare.

Κατατρώγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui corrode, qui dévore, colui ἢ colei che corrode, che divora.

Καταφαγωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été corrodé, colui ἢ colei ch' è stato corroso.

Καταφάγωμα, ὐσ. corrosion, corrosione.

Καταφαγωμένος, η, ον. μετ. corrodé, ée. corroso, sa.

Κατάφασις, ουσ. affirmation, affermazione.

Καταφάσκω, ὐσ. affirmer, affermare.

Καταφατικός, ἡ, όν. ἐπίθ. affirmatif, ive. affermativo, va.

Καταφατικῶς, ἐπίρ. affirmativement, affermativamente.

Καταφεύγω, Pʳ. se réfugier, se sauver, se mettre à l'abri, rifuggire, ricoverarsi, mettersi in salvo.

Καταφεύγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se réfugie, colui ἢ colei che si rifugge.

Καταφθάνω, κτλ. ἰδὲ Προφθάνω, κτλ.

Καταφιλῶ, Pʳ. baisotter, baciucchiare.

Καταφλέγω, καταφλογίζω, Pʳ. brûler, enflammer, embraser, abbruciare, ardere, infiammare.

Καταφλογίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui embrase, colui ἢ colei che mette in combustione.

Καταφλογίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embra-

bra-

brasé, *colui ŏ colei che ha messo in combustione.*

Καταφλογισμένος, η, ον. μετ. enflammé, ée. embrasé, ée. *infiammato, ta. acceso, ta.*

Καταφλόγωσις, ου. embrasement, *combustione, abbruciamento.*

Καταφορτωμένος, η, ον. μετ. surchargé, ée. *aggravato, ta.*

Καταφορτώνω, ωσα. surcharger, *aggravare.*

Καταφορτώσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a surchargé, *colui ŏ colei che ha aggravato, che ha sopracaricato.*

Καταφρόνεσιν, καταφρόνια, ἰδὲ Καταφρόνησις.

Καταφρονηθεὶς, καταφρονηθεῖσα, ἐν. μετ. celui ŏ celle qui a été méprisé, *colui ŏ colei ch'è stato disprezzato.*

Καταφρόνημα, ου. l'action de mépriser, *disprezzamento, il disprezzare.*

Καταφρονεμένα, ἐπίρ. avec mépris, *disprezzatamente.*

Καταφρονεμένος, η, ον. μετ. méprisé, ée. *disprezzato, ta.*

Καταφρονέσας, καταφρονήσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a méprisé, *colui ŏ colei che ha disprezzato.*

Καταφρόνησις, ου. mépris, *disprezzo.*

Καταφρονηθεὶς, καταφρονήσας, ἰδὲ Καταφρονηθεὶς, καταφρονήσας.

Καταφρονητὴς, ου. contempteur, *sprezzatore.*

Καταφρονητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. méprisant, te. *disprezzante.*

Καταφρονητὸς, ή, όν. ἐπίθ. méprisable, *disprezzevole.*

Καταφρονήτρια, ου. celle qui méprise, *colei che disprezza.*

Καταφρονῶ, Ρ'. mépriser, fouler aux pieds, *disprezzare, trattar con disprezzo*: §. καταφρονῶ τὰς κινδύνους, braver les dangers, *affrontare i pericoli.* §. καταφρονῶ ἕνα πρᾶγμα, déprîser, *disprezzare.* ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἀγοράσῃς μὴ μᾶς καταφρονεῖς τὸ πρᾶγμα μας, si vous ne voulez pas acheter, du moins ne déprisez point nôtre marchandise, *se non volete comprare, almeno non disprezzate la nostra mercanzia.* §. αὐτὸς καταφρονεῖ κάθε κίνδυνον, il se moque des perils, *non cura, non teme i pericoli.*

Καταφρονῶν, ῶσα. μετ. méprisant, te. *disprezzante.*

Καταφτῶ, Ρ'. cracher, remplir quelque chose de crachats, *sputare, riempire una cosa di sputi.*

Καταφτυσμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. de crachats, *pieno, na. di sputi.*

Καταφτωχαίνω, Ρ'. rendre quelqu'un pauvre, *impoverire.* §. καταφτωχαίνω, Ρ'. οὐδ. devenir très-pauvre, *impoverirsi, diventar poverissimo, ma.*

Καταφυγὴ, καταφύγιον, ου. refuge, retraite, *refugio, ricettacolo.* §. καταφύγιον, τόπος καταφυγῆς, asile, *asilo.*

Καταφυγὼν, οῦσα. μετ. celui ŏ celle qui s'est réfugié, *colui ŏ colei che si è refugiato.*

Καταχαλάσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a ruiné tout-à-fait, *colui ŏ colei che ha intieramente rovinato.* §. καταχαλάσας, μετ. οὐδ. celui ŏ celle qui a été tout-à-fait gaté, ruiné, *colui ŏ colei ch'è stato intieramente guastato, rovinato.*

Καταχάλασμα, ου. ruine, *rovina.*

Καταχαλασμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. *rovinato, ta.*

Καταχαλῶ, Ρ'. ruiner, *rovinare.*

Καταχαλῶν, ῶσα. μετ. celui ŏ celle qui gâte, qui ruine tout-à-fait, *colui ŏ colei che guasta, che rovina intieramente.*

Καταχέζω, Ρ'. embrener, *smerdare.* §. καταχέζομαι, chier souvent, s'embrener, *cacare spesso, smerdarsi.*

Καταχέζων, ουσα. μετ. celui ŏ celle qui embrene, *colui ŏ colei che smerda.*

Καταχειρίζω, Ρ'. ἀρχινῶ, commencer, *cominciare.*

Καταχέσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a embrené, *colui ŏ colei che ha smerdato.*

Καταχέσιμα, ου. l'action de chier, d'embrener, *il cacare, lo smerdare.*

Κα-

Καταχεσμενός, ἡ, όν. μετ. tout embrené, ée. *smerdato, ta. da capo a piè.*

Καταχθόνιος, ἐπίθ. infernal, le. *infernale.* §. τὸ καταχθόνιον, souterrain, *sotterraneo.* §. τὰ καταχθόνια, ὁ ἅδης, l'enfer ἢ le fond de l'enfer, *infernaccio, l'inferno.*

Καταχνιά, οὐσ. brouée, brouillard, *nebbia, caligine.* §. πυκνὴ καταχνιά, bruine, *nebbione.*

Καταχνιάζω, Ρ. couvrir de nuages, obscurcir l'air, *annebbiare.*

Καταχρεωθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui s'est endetté, *colui ò colei che si è indebitato.*

Καταχρέωμα, οσ. l'action de s'endetter, *l'indebitarsi.*

Καταχρεωμένος, ἡ, ον. μετ. endetté, ée. *indebitato, ta.*

Καταχρεώνομαι, Ρ. s'endetter, *indebitarsi.*

Καταχρεώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a surchargé quelqu'un de dettes, *colui ò colei che ha aggravato qualcheduno di debiti.*

Καταχρεωτῶ, Ρ. avoir beaucoup de dettes, *aver molti debiti.*

Καταχρεωσών, σσα. μετ. celui ἢ celle qui a beaucoup de dettes, *colui ò colei che ha molti debiti.*

Κατάχρησις, ὁσιας. abus, *abuso.*

Καταχρηστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. abusif, ive. *abusivo, va.*

Καταχρηστικῶς, ἐπίρ. abusivement, *abusivamente.*

Καταχρώμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui abuse, *colui ò colei che abusa.*

Καταχρῶμαι, Ρ. abuser, mésurer, user mal, faire un mauvais usage, *abusare, far cattivo uso, usar male.*

Κατάχυτα, ἐπίρ. en pente, en déclin, *in pendio.*

Κατάχυτος, ἐπίθ. qui est en pente, qui est fait en pente, *ch'è in pendio, ch'è fatto in pendio.*

Καταχώνω, Ρ. cacher sous terre, *nascondere sotto terra.*

Καταχωμένος, η, ον. μετ. caché, ée. sous terre, *nascosto, ta. sotto terra.*

Καταχώνων, ουσα. μετ. cachant, te. sous terre, *nascondente sotto terra.*

Καταχώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a caché sous terre, *colui ò colei che ha nascosto sotto terra.*

Κατάχωσμα, οσ. l'action de cacher sous terre, *il nascondere sotto terra.*

Καταχωσμένος, η, ον. μετ. caché, ée. sous terre, *nascosto, ta. sotto terra.*

Καταψυκτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. rafraîchissant, te. *rinfrescante.* §. ἰατρικὸν καταψυκτικὸν, rafraîchissement, *rinfrescamento, rinfresco.*

Κατάψυξις, ὁσιας. rafraîchissement, *rinfrescamento.*

Κατάψυχος, οσ. fraîcheur, frais, *frescura, freschezza, fresco.* §. ταξιδεύω μὲ τὸν κατάψυχον, voyager au frais, *viaggiare al fresco.*

Κατεβάζω, Ρ. baisser, *abbassare.* §. κατεβάζω, ξεπέφτω, rabattre, *detrarre, diffalcare.*

Κατεβάζων, ουσα, μετ. baissant, te. descendant, te. *abbassante, descendente.* §. κατεβάζων, ξεπέφτων, rabattant, te. *diffalcante.*

Κατεβαίνω, Ρ. descendre, *discendere.*

Κατεβαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui descend, *colui ò colei che discende.*

Κατεβάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a baissé, qui a fait descendre, *colui ò colei che ha calato, che ha fatto discendere.*

Κατεβάσια, οὐσ. rhume, *reuma, catarro.*

Κατέβασμα, οσ. l'action de baisser, de faire descendre, *abbassamento, il far discendere.* §. κατέβασμα, τὸ καταβαίνειν, descente, *discesa.* §. κατέβασμα, ξέπεσμα, rabat, *diffalco.*

Κατεβασμένος, η, ον. μετ. descendu, ue. *disceso, sa.* §. κατεβασμένος, ξεπεσμένος, rabattu, ue. *diffalcato, ta.*

Κατεβάτι, ὁσιας. page, *pagina.*

Κατελέγχω, Ρ. convaincre, *convincere.*

Κατέναντι, ἐπίρ. ἢ ἀπὸ, de-

Κατεγγυωμένος.
Κατεδαφίζω.

Κατευθυνω.
Κατεργαζω.

devant, vis-à-vis, *dirimpetto*.

Κατεπείγων, ουσα. μετ. urgent, te. *urgente*.

Κατεργάρης, επίθ. galérien, *galeotto*, *forzato*.

Κάτεργον, ὐσ. galère, *galera*. §. καταδικάζω εἰς τὸ κάτεργον. condamner, envoyer aux galères, *condannare alla galera*, *mandar in galera*.

Κατευόδιον, επίρ. à bon port, *a buon porto*.

Κατευόδωσις, ὐσ. l'action d'aller à bon port, *l'arrivar a buon porto*.

Κατευοδωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui est arrivé à bon port, *colui o colei ch' è arrivato a buon porto*.

Κατευοδόνω, Ρ'. faire aller à bon port, *far andar a buon porto*. §. κατευοδῦμαι, κατευοδόνομαι, Ρ'. aller ou arriver à bon port, *andar a buon porto*.

Κατευοδωμένος, η, ον. μετ. allé à bon port, *arrivato a buon porto*.

Κατευοδώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a conduit à bon port, *colui o colei che ha condotto a buon porto*.

Κατευοδωτὴς, ὐσ. celui qui conduit à bon port, *colui che conduce a buon porto*.

Κατευοδωτικὸς, ή, όν. επίθ. qui conduit à bon port, *che conduce a buon porto*. §. κατευοδωτικὸς, de bon voyage, *di buon viaggio*.

Κατευοδώτρα, ὐσ. celle qui conduit à bon port, *colei che conduce a buon porto*.

Κατεχνιά, ἴδε Καταχνιά.

Κατέχω, Ρ'. occuper, *occupare*. §. κατέχω, ἔχω εἰς τὴν ἐξυσίαν μυ, posséder, *possedere*.

Κατέχων, ουσα. μετ. possesseur, celui ou celle qui posséde, *possessore*, *colui o colei che possiede*.

Κατζαρίζω, Ρ'. friser, crêper, *arricciare*, *increspare i capelli*.

Κατζαρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui frise, qui crêpe, *colui o colei che arriccia*.

Κατζαρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a frisé, *colui o colei che ha arricciato*.

Κατζάρισμα, ὐσ. frisure, *increspamento di capelli*.

Κατζαρομάλης, επίθ. qui a les cheveux crépus, *colui che ha i capelli crespi*.

Κατζαρὸς, ή, όν. επίθ. crépu, ue. frisé, ée. *crespo*, *pa*. *aggrovigliato*, *ta*.

Κατζαρώνω, κτλ'. ἴδε Κατζαρίζω, κτλ.

Κατζίβελος, επίθ. Bohémien, ne. *Zingano*, *na*.

Κατζίκα, ὐσιας. chevre, *capra*.

Κατζικάκι, ὐσιας. cabri, chevreau, *capretto*, *caprettino*.

Κατζίκι, ὐσ. cabri, *capretto*. §. πηδῶ ὡς τὸ κατζίκι, chevrotter, *balzellare*.

Κατηγορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été accusé, calomnié, *colui o colei ch' è stato accusato*, *calunniato*.

Κατηγόρημα, ὐσ. l'action d'accuser, de calomnier, *l'accusare*, *il calunniare*.

Κατηγορημένος, η, ον. μετ. calomnié, ée. accusé, ée. *accusato*, *ta*; *calunniato*, *ta*.

Κατηγορήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a accusé, qui a calomnié, *colui o colei che ha accusato*, *che ha calunniato*.

Κατηγορητὴς, ὐσ. celui qui accuse, qui calomnie, accusateur, calomniateur, *accusatore*, *calunniatore*.

Κατηγορία, ουσ. accusation, calomnie, *accusa*, *calunnia*. §. κατηγορία κατὰ τοὺς Λογικοὺς, catégorie, prédicament, *categoria*, *predicamento*.

Κατηγορητὸς, ή, όν. επίθ. blamable, accusable, *biasimevole*, *riprensibile*, *che dee esser accusato*.

Κατήγορος, επίθ. accusateur, calomniateur, *accusatore*, *calunniatore*.

Κατηγορύμενος, η, ον. επίθ. qu'on calomnie, qu'on accuse, *che si calunnia*, *che si accusa*. §. κατηγορούμενος κατὰ Λογικ. prédicable, *predicabile*.

Κατηγορῶ, Ρ'. accuser, calomnier, *calunniare*, *accusare*.

Κατηγορῶν, ῦσα. μετ. accusant, te. calomniant, *accusante*, *calunniante*.

Κατήφεια, ὐσιας. chagrin, tri-

tristesse, *accigliamento*, *malinconia*.

Κατηφὴς, ὑσιας. velours, *velluto*.

Κατηφὴς, ἐπίθ. morne, triste, *accigliato*, *malinconico*.

Κατηφορικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui est penchant, *ch' è declibe*.

Κατήφορος, ὑσιας. pente, penchant, vallée, *pendio*, *declivio*. §. κατήφορος ἑνὸς βουνῦ, côte, *declive*. §. εἰς τὸν κατήφορον, à mi-côte, *sul pendio*. §. αὐτὸ τὸ σπῆτι εἶναι κτισμένον εἰς τὸν κατήφορον, cette maison est bati à mi-côte, *questa casa è fabbricata sul pendio*.

Κατηφορῶ, P. descendre une pente, *discendere un pendio*.

Κατηφορῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui descend en pente, *colui ò colei che discende in pendio*.

Κατηχίζω, ἰδὲ Κατηχῶ.

Κατήχημα, ἰδὲ Κατήχησις.

Κατηχημένος, η, ον. μετ. catechisé, ée. *catechizzato*, *ta*.

Κατηχήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a catéchisé, *colui ò colei che ha catechizzato*.

Κατήχησις, ὑσιας. initiation, catéchisme, *catechismo*, *iniziazione*.

Κατηχητὴς, ῦσ. catéchiste, *catechista*.

Κατηχητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. catéchistique, *catechistico*.

Κατηχούμενος, ἐπίθ. catéchumène, *catecumeno*.

Κατηχῶ, P. catéchiser, initier, *catechizzare*, *iniziare*.

Κατὴς, ὑσ. cadi, *cadi*.

Κάτι, ὑσ. quelque chose, *qualche cosa*. §. κάτι ἄνθρωπος, ἀντὶ κάποιος ἄνθρωπος, certain, *certuno*. §. κάτι τί, κάτι πρᾶγμα, quelque chose, *qualche cosa*.

Κατ' ἰδίαν, ἐπίῤ. à part, *a parte*, *separatamente*.

Κατοίκημα, ὑσ. demeure, logement, *abitazione*, *albergo*. §, κατοίκημα, τὸ κατοικεῖν, l'action de demeurer, *il dimorare*.

Κατοικημένος, η, ον. μετ. habité, ée. *abitato*, *ta*.

Κατοικήσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a peuplé, *colui ò colei che ha popolato*. §. κατοικήσας, celui ἢ celle qui a habité, qui a demeuré, *colui ò colei che ha abitato*, *che ha dimorato*.

Κατοίκησις, ὑσ. habitation, *abitazione*.

Κατοικητήριον, ὑσ. demeure, domicile, habitacle, *abitazione*, *domicilio*, *abitacolo*.

Κατοικητὴς, ὑσ. habitant, *abitante*.

Κατοικητὸς, ή, όν. ἐπίθ. habitable, *abitabile*.

Κατοικία, ὑσ. habitation, demeure, logis, logement, *dimora*, *abitazione*, *alloggio*, *albergo*.

Κατοικίζω, P. loger, habiter, demeurer, *abitare*, *alloggiare*, *albergare*.

Κάτοικος, ἐπίθ. habitant, te. *abitante*.

Κατοικοῦσα, μετ. θηλ. demeurante, habitante, *che dimora*, *abitatrice*.

Κατοικῶ, P. habiter, demeurer, *abitare*, *dimorare*.

Κατοικῶν, μετ. ἀρ. habitant, demeurant, *abitante*, *dimorante*.

Κατόπι, πρόθ. après, *dopo*, *dietro*. §. κατόπι τινὸς, après quelqu'un, *dietro qualcuno*. §. ἕνας κατόπι τῦ ἄλλου, l'un après l'autre, queue à queue, tour à tour, de suite, *l'uno dietro l'altro*, *di seguito*, *successivamente*. §. ἕνα κατόπι τῦ ἄλλυ, coup sur coup, *uno in seguito all'altro*.

Κατορθωθεὶς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été fait, te. qui a été executé, ée. *colui ò colei ch' è stato fatto*, *ta*. *ch' è stato eseguito*, *ta*.

Κατόρθωμα, ὑσιας. fait, *fatto*. §. τὰ κατορθώματα τινὸς, les faits, les exploits, les actions de quelqu'un, *i fatti*, *le azioni*, *le gesta di qualcheduno*.

Κατορθωμένος, η, ον. μετ. fait, te. *fatto*, *ta*.

Κατορθώνω, P. κάμνω, faire, *fare*. §. κατορθώνω, ἐπιτυχαίνω, reussir, exécuter, *riuscire*, *eseguire*.

Κατορθώνων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui fait, qui exécute, *colui ò colei che fa*, *che eseguisce*.

Κατορθώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait, qui

qui a exécuté, *colui ò colei che ha fatto, che ha eseguita.*

Κατορθωτὴς, ἐπίθ. celui qui fait, qui met en exécution, *colui che mette in esecuzione.*

Κάτω, ἰδὲ Κάτω.

Κατουρηθεὶς, ἐῖσα, μετ. qui a été pissé, *ch' è stato pisciato.*

Κατούρημα, ἐσ. l'action de pisser, *il pisciare, l'orinare.*

Κατουρημένος, η, ον, μετ. pissé, ée. *pisciato, ta.*

Κατουρήσας, σασα, μετ. celui ò celle qui a pissé, qui a laché son eau, *colui ò colei che ha orinato, che ha pisciato.*

Κατουρλιάρης, κατουρλᾶς, ἐπίθ. celui qui pissote, *colui che orina, o piscia spesso, e in piccola quantità.*

Κατουρογυάλι, κατουροκαύκαλον, κατουρολυγναίον, ἐσ. urinal, pot de chambre, *orinale.*

Κατουρήθρα, ἐσ. le canal de la verge, urétre, *uretra.*

Κάτουρον, ἐσ. eau, urine, *orina.* §. κάτουρον τῶ ζώων, pissat, *piscio.*

Κατουρᾶσα, μετ. θηλ. celle qui pisse, qui lache son eau, *colei che piscia, che orina.*

Κατουρῶ, P. pisser, uriner, lacher son eau, *orinare, pisciare.* §. συχνοκατουρῶ, κατουρῶ συχνά, pissoter, *pisciare spesso, o in piccola quantità.*

Κατουρῶν, μετ. ἀρ. celui qui pisse, qui lache son eau, *colui che piscia, che orina.*

Κατώχιον, ὀυσ. cadenas, verrou, *catenaccio.*

Κατράνι, ὀυσ. aguitrame, goudron, *catrame.*

Κατρέρως, ἰδὲ Καθρέφτης.

Κατρουλᾶς, λᾶ. ὅτις συχνοκατουρεῖ, pisseur, euse. *colui ò colei che ogni poco piscia.* §. κατρουλᾶς, ὅτις κατουρεῖ εἰς τὸ κρεβάτι, pissenlit, *piscia in letto.*

Κάτω, πρόθ. bas, *basso.* §. κάτω, κάτωθεν, à bas, en bas, *giù, in giù.* §. ἀπὸ κάτω, par bas, *di sotto.* §. ἐκεῖ κάτω, ἐδῶ κάτω, là bas, ici bas, *laggiù, quaggiù.* §. κάτω, dessous, *sotto.* §. τὸ κάτω μέρος, le dessous, *il disotto.* §. βάνω κάτω, déposer, *deporre.* §. ἀπάνω κάτω, χονδρὰ, environ, *incirca.* §. ἀπὸ κάτω ὡς ἀπάνω, d'en bas jusque en haut, *d'abbasso sino in alto.* §. ἄνω κάτω, sans dessous dessus, *confusamente, alla rinfusa.* §. παρὰ κάτω, plus bas, *più abbasso, più sotto.* §. ἐξέχαμε πουλῶντας το παρα κάτω, il s'en est défait, en le vendant à un prix plus bas, *sen' è disfatto, vendendolo a un prezzo più vile.* §. κάτω εἰς τὴν γῆν, bas, par terre, *abasso, per terra.* §. ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν γῆν, dessous terre, *sotto terra.*

Κατώγαιον, κατώγι, ὀυσ. appartement à rez de chaussée, *quartiere terreno.*

Κάτωθεν, ἐπίρ. dessous, de dessous, *disotto, dal disotto.*

Κατώτερα, ἐπίρ. plus bas, *più sotto, più basso.*

Κατώτερος, η, ον, ἐπίθ. inférieur, *inferiore.* §. πιάνει πάντοτε τὸν κατώτερον τόπον, il prend toujours la moindre place, *prende sempre la parte inferiore.* §. πρᾶγμα κατωτέρας τιμῆς, bas, *basso.* ὡς χρυσίον κατωτέρας τιμῆς, or bas, *oro basso.*

Κατωφερὴς, ἐπίθ. celui ò celle qui est en pente, *acclive.*

Κατώφλιον, ὀυσ. seuil, *soglia, limitare.*

Καυγᾶς, ὀυσ. bagarre, tracasserie, *baruffa, intrigo, contesa.*

Καυγατζῆς, ἐπίθ. hargneux, euse. pointilleux, euse. querelleux, euse. traccassier, ère. *accattabrighe, litigioso, sa. brigoso, sa. rissoso, sa. imbroglione.*

Καυκάκι, ὀυσ. petit vase de bois, *vasetto di legno.*

Καυκαλᾶς, ἐπίθ. dur de tête, *duro di capo.*

Καύκαλον, ἐσ. crâne, *teschio.*

Καυκί, καυκίον, ἐσ. vase de bois, *vase di legno.*

Καύλα, ὀυσ. μεγάλη ζέσα, ardeur, *ardore.* §. καύλα, θέρμη μεγάλη, fiè-

fièvre ardente, *febbre ardente*.

Καυλὶ, καυλὸς, ουσ. balanus, *ghianda, fava*.

Καύλωμα, καυλωμάρα, ὐσ. satyriasis, érection de la verge, *satiriasi, erezione della verga*.

Καυλωμενός, ἐπίθ. celui qui bande, ἢ qui a la verge érigée, *colui che ha il membro rizzato*.

Καυλώνω, Pʳ. bander, *rizzare*.

Καυλώνων, μετ. celui qui a le membre bandé, *colui che ha il membro rizzato*.

Καυλώσας, μετ. celui dont le membre à été bandé, *colui il di cui membro è stato rizzato*.

Καῦμα, ὐσ, embrasement, brûlure, *abbruciamento*.

Καυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée, *bruciato, ta*.

Καυμὸς, ουσ. brûlement, *combustione*. §. καυμὸς, μεταφ. ἄκρα ἐπιθυμία, μέγας πόθος, desir ardent, *desiderio ardente*.

Καύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a brûlé, *colui ἢ colei che ha abbruciato*.

Καύσιμον, ὐσ. brûlement, *combustione*.

Καῦσις, ουσ. ardeur, *ardore*. §. καῦσις, τὸ κάψιμον, brûlure, *scottatura*.

Καυσικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ardent, te. brûlant, te. cuisant, te. *ardente, cocente, fervente*.

Καύσων, ὐσιασ. ardeur, *ardore*.

Καυστρὰ, ἐπίρ. ardement, *ardentamente*.

Καυστρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ardent, te. brûlant, te. *ardente, cocente*.

Καυτὸ, ουσ, du pain rissolé, *pane rissolato*.

Καυτήριον, ουσ. cautère, *cauterio*.

Καυτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. tout brûlant, te. *cocente*.

Καύχημα, ὐσιασ. faste, vanterie, vaine gloire, *fasto, vanto*. §. τὸ ἔχω διὰ καύχημά νὰ σᾶς δουλεύω, je fais gloire, ἢ je me fais honneur de vous servir, *mi fo gloria, ἢ mi reco ad onore di servirvi*. §. αὐτὸς εἶναι τὸ καύχημα τῆς πατρίδος τοῦ, il est l'honneur de sa patrie, *è l'onore della sua patria*.

Καυχησιάρης, ἐπίθ. garscon, fanfaron, rodomont, vantard, *millantatore, rodomonte*.

Καυχησιάρικος, ἐπίθ. vantard, de. *glorioso, sa. borioso, sa*.

Καύχησις, ὐσ. vanterie, *vanto, millanteria*.

Καυχητικὸς, ὴ, όν. καυχητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. vain, orgueilleux, plein de vanterie, *vantevole, pien di vanagloria*.

Καυχῶμαι, Pʳ. se vanter, *vantarsi*. §. θέλεις νὰ καυχηθῇς μὲ αὐτὸ, vous voulez vous faire mérite de cela, *volete farvi merito di questo*.

Καυχώμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se vante, *colui ἢ colei che si vanta*.

Καφάσι, ὐσ. abajour, *persiane, spiraglio*. §. καφάσια σιδηρένια, grille, *grata, inferriata*. §. καφάσια, jalousie, *gelosia*.

Καφενὲς, ὐσ. café, *caffè*.

Καφὲς, ὐσ. café, *caffè*. §. θέλεις νὰ πιῇς τὸν καφὲν, voulez vous prendre du café, *volete prendere il caffè*.

Καφετζῆς, ουσ. cafétier, *caffettiere*.

Καφτάνι, ὐσιασ. cafetan, caftan, *sorta d'abito turchesco*.

Κάφουρα, ὐσ. camphre, *canfora*.

Καχεκτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. cachétique, *cachettico*. §. καχεκτικὰ ἰατρικά, cachetiques, *cachettici*.

Καχεξία, ουσ. cachexie, *cachessia*.

Κάψα, ὐσ. ζέστα, chaleur, *calore*. §. κάψα, θέρμη, fièvre, *febbre*.

Καψάλης, ἐπίθ. pauvret, pauvre diable, *poveretto, poverino*.

Καψαλίζω, Pʳ. flamber, passer par le feu, *abbronzare*.

Καψαλίζων, ουσα. μετ. flambant, te. *abbronzante*.

Καψαλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a flambé, *colui ἢ colei che ha abbronzato*.

Καψάλισμα, ὐσ. l'action de flamber, *l'abbronzare*.

Καψαλισμένος, η, ον. μετ. flambé, ée. *abbronzato, ta*.

Κάψαλον, ὐσ. broutilles, ramilles, *frasconi, frasche*.

Κάψιμον, ὑσ. brûlure, *scottatura*.

Κάψις, ουσ. ardeur, *ardore*.

Καψώνω, Pʳ. θερμαίνομαι, avoir la fièvre, *aver la febbre*. §. καψώνω, ἔχω μεγάλω ζέσαν, être en chaleur, avoir de la chaleur, *esser riscaldato, aver gran calore*.

Κέδρινος, ἐπίθ. de cedre, *cedrino*.

Κεδροκουκοῦτζον, ουσ. baie de cedre, *coccola di cedro*.

Κέδρος, ὑσ. cedre, poncire, *cedro*.

Κεῖθεν, ἰδὲ Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖθεν.

Κεῖμαι, ἰδὲ Κείτομαι.

Κείμενος, ἰδὲ Κειτάμενος.

Κειμήλιον, ὑσ. meubles, effets-mobiliers, *suppellettili*.

Κειτάμενος, η, ον. μετ. gisant, te. *giacente*.

Κείτομαι, Pʳ. être couché, *giacere*. §. κείτομαι εἰς τὸ κρεββάτι, garder le lit, être gisant dans son lit malade, *giacere, esser in letto ammalato*. §. ὧδε κεῖται, ce-gît, *qui giace*. §. κείτομαι, être situé, *giacere, esser situato*.

Κελεπτέρι, ὑσ. trouvaille, *trovato*.

Κελλάκι, ὑσ. cellule, *cellina, cellina*.

Κελλάρης, ἐπίθ. sommelier, *bottigliere, cantiniere, cantiniero*. §. κελλάρης τῶν κοινοβίων, cellerier, re. *cellerajo, ja*.

Κελλάρι, ὑσ. cellier, *canova, cantina*. §. κελλάρι διὰ τὰ φαγητὰ, garde-manger, *guarda vivande, dispensa*.

Κελλί, Κελλίον, ὑσ. cellule, *cella*. §. μικρὸν κελλί, cellule, *cellina*.

Κελλιώτης, ἐπίθ. celui qui fait sa demeure dans une cellule, *colui che fa la sua dimora in una cella*.

Κεμέρι, ὑσ. voute, *volta*.

Κενοδοξία, ὑσ. vaine gloire, orgueil, *vanagloria, orgoglio*.

Κενόδοξος, ἐπίθ. glorieux, euse. *borioso, sa. glorioso, sa. fumoso, sa*.

Κενοδοξῶ, Pʳ. se glorifier, *vanagloriarsi*.

Κενός, ἡ, όν. ἐπίθ. vide, *vacuo, ua. voto, ta*. §. τὸ κενὸν, le vide, *il vuoto*.

Κενταύρειον, ὑσ. φυτὸν, centaurée, *centaurea*.

Κένταυρος, ὑσ. centaure, *centauro*.

Κενοτάφιον, ὑσ. cénotaphe, *mausoleo*.

Κεντηθείς, εῖσα, μετ. celui ò celle qui a été piqué, ée. *colui ò coleì ch'è stato punto, ta*. §. κεντηθείς, κεντημένος μὲ μετάξι ἢ ἄλλο τι, qui a été brodé, ée. *ch'è stato ricamato, ta*.

Κέντημα, ὑσ. piqûre, *puntura*. §. κέντημα τῶν φορεμάτων, κτλ. broderie, *ricamo*.

Κεντημένος, η, ον. piqué, ée. *punto, ta*. §. κεντημένος, μὲ ἀσήμι ἢ ἄλλο τι, brodé, ée. *ricamato, ta*.

Κεντήσας, σασα, μετ. ὅςις ἐκέντησε, celui ò celle qui a piqué, *colui ò colei che ha punto*.

Κεντησικός, ἡ, όν. ἐπίθ. piquant, te. *pugnente*.

Κεντητής, ὑσ. brodeur, *ricamatore*. §. κεντητής, ὅςις κεντᾷ, piquant, te. *pugnente*.

Κεντί, ἰδὲ Δηλητόν.

Κέντισμα, κεντισμένος, ἰδὲ Κέντημα, κεντημένος.

Κεντιςῆρι, ὑσ. aiguillon, *pungiglione*.

Κεντρί, ὑσ. aiguillon, *pungiglione*. §. κεντρί, μαχμύζι, éperon, *sprone, sperone*.

Κεντρίζω, ἰδὲ Κεντρώνω.

Κεντρικός, ἡ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸ κέντρον, central, le. *centrale*.

Κέντρισμα, ουσ. διὰ τὰ δένδρα λέγεται, ente, greffe, *innesto, l'innestare*. §. κέντρισμα διὰ ταῖς ὀλογιαῖς, *inoculazione*.

Κεντρισμένος, ἰδὲ Κεντρωμένος.

Κεντριςῆρι, ὑσ. aiguillon, *pungolo*.

Κέντρον, ὑσ. centre, *centro*.

Κέντρωμα, ἰδὲ Κέντρισμα.

Κεντρωμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ δένδρα λέγεται, enté, ée. greffé, ée. écussonné, ée. *annestato, ta. innestato, ta*. καὶ διὰ ταῖς ὀλογιαῖς, inoculé, ée. *inoculato, ta*.

Κεντρώνω, Pʳ. aiguillonner, *pugnere*. §. κεντρώνω τὰ δένδρα, enter, greffer, écussoner, *innestare, annestare a occhio*.

§. κεν-

§. κεντρώνω ταῖς εὐλογιαῖς, inoculer, *inoculare*, *annestare il vajuolo*.

Κενδρώτων, ωσα, μετ. ὅστις κενδρώνει τὰ δένδρα, celui ŷ celle qui ente, qui greffe, *colui ŷ colei che innesta*. §. κενδρώτων, ὅστις κενδρώνει ταῖς εὐλογιαῖς, celui ŷ celle qui inocule, qui fait l'inoculation, *colui ŷ colei che fa l'inoculazione*.

Κενδρώσας, σασα. μετ. celui ŷ celle qui a enté, *colui ŷ colei che ha annestato*. §. κενδρώσας ταῖς εὐλογιαῖς, celui ŷ celle qui a inoculé, *colui ŷ colei che ha inoculato*.

Κενδρωτής, ἐπίθ. celui qui ente, qui greffe, *colui che annesta*, *che incalma &c.*

Κεντῶ, Pʳ. piquer, *pugnere*. §. κεντῶ, ἐρεθίζω, agacer, aiguillonner, *eccitare*, *aizzare*. §. κεντῶ μὲ μετάξι ἢ ἄλλο τί, broder, *ricamare*.

Κεντῶν, ὤσα, μετ. celui ŷ celle qui pique, *colui ŷ colei che pugne*.

Κενωθεὶς, ἆσα, μετ. celui ŷ celle qui a été evacué, *colui ŷ colei ch'è stato evacuato*.

Κένωμα, ὐσ. ἀδείασμα, évacuation, *votamento*. §. κένωμα τῶ φαγητῶν, l'action de dresser les mets, *apparecchio delle vivande sulla tavola*.

Κενωμένος, η, ον. μετ. ἀδειασμένος, évacué, ée. *votato*, *ta*. *evacuato*, *ta*. §. κενωμένος εἰς τὰ φαγητά, dressé sur la table, *apparecchiato sopra la tavola*.

Κενώνω, Pʳ. ἀδειάζω, évacuer, vider, *evacuare*, *votare*. §. κενώνω τὰ φαγητά, dresser les viandes sur la table, *apparecchiar le vivande sulla tavola*.

Κενώνων, ωσα. μετ. ὅστις κενώνει τὰ φαγητά, celui ŷ celle qui dresse les viandes, *colui ŷ colei che apparecchia le vivande in tavola*.

Κενώσας, σασα. μετ. ὁ ἀδειάσας, celui ŷ celle qui a evacué, *colui ŷ colei che ha evacuato*. §. κενώσας τὰ φαγητά, celui ŷ celle qui a dressé les viandes, *colui ŷ colei che ha apparecchiato le vivande*.

Κένωσις, ὐσ. ἀδείασμα, évacuation, *evacuazione*.

Κενωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. évacuant, te. *evacuante*.

Κεράκι, ὐσ. μικρὸν κερί, petite chandelle, petite bougie, *candeletta*, *candeluzza*.

Κέρασμα, ὐσ. l'action de verser à boire, *il dar da bere*.

Κεραμάρης, ἰδὲ Κεραμεύς.

Κεραμεῖον, ουσ. tuilerie, *fornace di tegoli*.

Κεραμεὺς, ὐσ. potier, *stovigliajo*. §. κεραμεὺς ὅπῦ φθιάνει τοῦβλα, tuilier, *che fa le tegole*, *fornaciajo*.

Κεραμίδα, ὐσ. grosse tuile, *grosso tegolo*.

Κεραμιδάκι, ὐσ. petite tuile, *piccola tegola*.

Κεραμιδᾶς, ὐσ. tuilier, *che fa le tegole*.

Κεραμίδι, ὐσ. tuile, *tegolo*, *tegola*. §. κεραμίδι μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζυν τὰ σπήτια, enfaîteau, *tegola*.

Κεραμιδοκάμινον, ὐσ. tuilerie, *fornace di tegole*.

Κεραμίδωμα, ὐσ. l'action d'enfaîter, *il coprir una casa con tegole*.

Κεραμιδωμένος, η, ον. μετ. enfaîté, ée. *coperto*, *ta*. *di tegole*.

Κεραμιδώνω, Pʳ. enfaîter, *coprir una casa di tegole*.

Κεραμιδωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου εἶναι σκεπασμένος μὲ κεραμίδια, couvert, te. des tuiles, *ombriciato*, *ta*.

Κέρας, ὐσ. τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας, corne d'abondance, *corno d'abbondanza*, *cornucopia*.

Κερᾶς, ουσ. ciergier, *cerajuolo*.

Κεράσας, σασα. μετ. celui ŷ celle qui a versé à boire, *colui ŷ colei che ha dato da bere*.

Κεράσι, ὐσ. cérise, *ciriegia*. §. κεράσια βαγανὰ, bigarreau, *ciriegia duracina*.

Κερασιά, ὐσ. cérisier, *ciriegio*.

Κερασότοπος, ὐσ. cerisaie, *ciregeto*.

Κέρασμα, ὐσ. l'action de verser à boire, *il dar da bere*.

Κερασμένος, η, ον. μετ. à qui on a versé a boire, *a cui si è dato da bere*.

Κε-

Κηρο-…
Κηφος.

Κεραστής, ἥσμες, échanson, *coppiere*.

Κεραστικός, ή, όν. ἐπίρ. ἀνήκων εἰς κεραστὴν, d'échanson, *di coppiere*.

Κερασώνας, ὁ. cerisaie, *ciregeto*.

Κερατάκι, ὁ. cornichon, *cornicino, cornetto*. §. κερατάκι ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ κεφάλι τῶν παιδιῶν ὅταν πέσουν καὶ βαρέσουν, bosse au front, *cornetto*.

Κερατᾶς, ἐπίθ. cornu, cornard, *becco cornuto*.

Κερατένιος, ἐπίθ. de corne, *cornoo, di corna*.

Κερατιά, ὁ. coup de cornes, *cornata*.

Κερατίζω, Π. κτυπῶ μὲ τὸ κέρατον, cosser, *corneggiare*.

Κερατίζων, ουσα. μετ. κτυπῶν μὲ τὸ κέρατον, celui ou celle qui cosse, *colui o colei che corneggia*.

Κερατίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a cossé, *colui o colei che ha corneggiato*.

Κερατισμὸς, ὁ. κτύπημα μὲ τὸ κέρατον, coup de cornes, *cozzata*.

Κεράτιον, ὁ. cornouille, *corniola*.

Κερατοειδής, ἐπίθ. fait en forme de cornes, *cornicolare*.

Κέρατον, ὁ. corne, *corno*. §. τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου, bois, *le corna del cervo*. §. κέρατον διὰ τὸ κυνῆγι, cor, *corno da caccia*. §. κέρατον μὲ τὸ ὁποῖον ἀκούουν οἱ κωφοὶ, cornet, *sorta d'imbuto per li sordi*.

Κεράτωμα, οὐσ. cocuage, *lo stato d'un uomo, che la moglie ha fatto becco*.

Κερατωμένος, η, ον. μετ. cocu, ue, *becco cornuto*.

Κερατώνω, Π. faire cocu, *far le corna*.

Κερατώνων, ουσα, μετ. celui ou celle qui fait cocu, *colui o colei che fa le corna a qualcuno*.

Κερατώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait cocu, *colui o colei che ha fatto le corna*.

Κεραυνὸς, ὁ. foudre, le feu du ciel, *fulmine*.

Κέρβερος, ὁ. cerbère, *cerbero*.

Κέρδαιμα, κερδαιμένος, ἰδὲ Κέρδημα, κερδημένος.

Κερδαίνω, Π. gagner, *guadagnare*. §. κερδαίνω, ἀποκτῶ, gagner, acquérir, *acquistare*. §. κερδαίνω, νικῶ, vaincre, *vincere*. §. τὸ ἐκέρδησα μὲ τοὺς κόπους μου, je l'ai gagné, je l'ai mérité par mon travail, *l'ho guadagnato, l'ho meritato col mio lavoro*. §. κερδαίνοντας, en gagnant, en acquérant, *guadagnando, vincendo*. §. ποῖος ἐκέρδεσε; qui a gagné? *chi ha guadagnato?* §. ποῖος ἐκέρδεσε, ἤγουν ποῖος ἐνίκησε; qui a vaincu? *chi ha guadagnato?*

Κερδαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gagne, *colui o colei che guadagna*. §. κερδαίνων εἰς τὸν πόλεμον, vainqueur, *vincitore*.

Κέρδημα, ὁ. gain, l'action de gagner, *il guadagnare*.

Κερδημένος, η, ον. μετ. gagné, ée, *guadagnato, ta*.

Κερδήσας, σασα. μετ. ὅστις ἐκέρδησε, celui ou celle qui a gagné, *colui o colei che ha guadagnato*. §. κερδήσας, ὅστις ἐνίκησε, celui ou celle qui a vaincu, *colui o colei che ha vinto*.

Κερδητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui peut gagner, *colui o colei che può guadagnare*.

Κερδητὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut gagner, *che si può guadagnare*.

Κερδίζω, Π. gagner, *guadagnare*. ἰδὲ καὶ Κερδαίνω.

Κέρδος, ὁ. gain, *guadagno*. §. δὲν ἔχει τινὰς μεγάλον κέρδος ἀπὸ τὴν πώλησιν τοιαύτης πραγματείας, il n'y a pas grand acquêt à vendre cette marchandise, *non c'è gran profitto a vendere quella mercanzia*. §. κέρδος, ὄφελος, avantage, profit, interêt, *vantaggio, profitto, interesse*. §. κέρδη τυχηρὰ, émolument, *i casuali, gl'incerti*.

Κερὶ, ὁ. cire, *cera*. §. κερὶ, λαμπάδα, bougie, *candela di cera*. §. κερὶ, chandelle, *candela*. §. λειώνει ὡσὰν τὸ κερὶ, il s'en va comme la chandelle, *si strugge come la candela*. §. τὸ κερὶ εἶναι νὰ σβυσθῇ, τὰ φλακίσῃ, la chandelle est

est au bout, *la candela è al verde*.

Κέρινος, η, ον. ἐπίθ. de cire, *di cera*.

Κερκοπίθηκος, ὁ. guenon, *gattomammone*.

Κερνῶ, Ρ'. verser à boire, *dar da bere*.

Κερνῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui verse à boire, *colui o colei che dà da bere*.

Κερόπανον, τό. toile cirée, *tela incerata*.

Κερόπηττα, τό. pain de cire, *pane di cera*.

Κερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été ciré, *colui o colei ch' è stato incerato*.

Κέρωμα, τό. cirage, *incerato*.

Κερωμένος, η, ον. μετ. ciré, ée. *incerato, ta*.

Κερώνω, Ρ'. cirer, *incerare*.

Κερώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui cire, *colui o colei che incera*.

Κερώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ciré, *colui o colei che ha incerato*.

Κεσάτι, τό. difficulté de vendre, *difficoltà di vendere*.

Κέστρον, τό. φυτόν, betoine, *bettonica*.

Κεφάλα, τό. grosse tête, *capone*.

Κέφαλα, ὡς εἰς τό, Κουτσοκέφαλα, ἐπίρ. sur la tête, *sopra la testa*.

Κεφάλαιον, τό. capital, *il capitale*. §. κεφάλαιον βιβλίου, chapitre, *capitolo*.

Κεφαλαιώδης, ἐπίθ. sommaire, *sommario, ria*.

Κεφαλαιωδῶς, ἐπίρ. sommairement, *sommariamente*.

Κεφαλαιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été recapitulé, *colui o colei ch' è stato ricapitolato*.

Κεφαλαιώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui récapitule, *colui o colei che ricapitola*.

Κεφαλαιώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a récapitulé, *colui o colei che ha ricapitolato*.

Κεφαλαιώνω, Ρ'. recapituler, *ricapitolare*.

Κεφαλάκι, τό. petite tête, *capetto, capolino, testolina*.

Κεφαλαλγία, τό. céphalalgie, *cefalalgia*.

Κεφαλᾶς, ἐπίθ. qui a une grande tête, *che ha una gran testa*.

Κεφαλή, ἰδὲ Κεφάλι.

Κεφάλι, τό. chef, tête, *capo, testa*. §. κεφάλι, ἀρχηγὸς, chef, *capo*. §. ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἤγουν ἀφ' ἑαυτοῦ του, de son chef, *di propria autorità, di suo capo*. §. μὲ τὸ κεφάλι κάτω, la tête baissée, *a capo chino, a capo basso*. §. τοῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κεφάλι, il lui vint dans l'esprit, *gli venne in testa*. §. ἕνα κεφάλι τυρί, une forme de fromage, *una forma di cacio*.

Κεφαλικὸς, ἐπίθ. ὡς τὸ, κεφαλικὰ γράμματα, lettres capitales, majuscules, initiales, *lettere capitali, majuscole, iniziali*.

Κεφαλιάρης, ἐπίθ. γνωμοπώδης, ἐπίθ. entêté, ée. *testardo, da*.

Κεφαλιάτικον, τό. capitation, *capitazione*.

Κεφαλικὸς, ή, όν. ἐπίθ. capital, le. *capitale*. §. κεφαλικὸν δόσιμον, capitation, *capitazione*. §. κεφαλικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ κεφάλι, céphalique, *cefalico*.

Κεφαλόδεμα, κεφαλοδέσιμον, τό. bandeau, *benda*.

Κεφαλοκαύκαλον, ἰδὲ Καύκαλον.

Κεφαλομανδήλιον, τό. voile pour la tête, *velo per il capo*.

Κεφαλοσπονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est rompu la tête, *colui o colei che si è rotto il capo, che si è molto disturbato*.

Κεφαλοσπονῶ, Ρ'. συγχίζω τὸ κεφάλι μου, ἔχω σκοτούραις, se rompre la tête, *rompersi il capo, esser molto disturbato*. §. κεφαλοπονῶ, avoir douleur de tête, *aver dolor di capo*.

Κεφαλοσπονῶν, ῶσα. μετ. συγχίζων τὸν νοῦν του, celui ou celle qui se rompt la tête, *colui o colei che si disturba molto, che si rompe la testa*.

Κεφαλόπυλον, φυσ. petit meunier, *mugginello*.

Κέφαλος, τό. meûnier, *cefalo, muggine*.

Κεφαλωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. fait en forme de tête, *fatto in forma di testa*. §. κρόμμυον κεφαλωτὸν ἤ

κακυτζωτὴ, choux cabus, *cavolo cappuccio*.

Κέφι, ὐσ. humeur, *umore*. §. εἶναι εἰς καλὸν κέφι, εἰς ἀχαμνὸν κέφι, il est en bonne, en mauvaise humeur, *è di buono, di cattivo umore*.

Κεφίλης, ἐπίθ. garant, responsable, *mallevadore*.

Κεφίλισσα, ὐσ. garante, *responsabile*.

Κεφλῆς, ἐπίθ. qui est en pointe de vin, qui est entre deux vins, *alticcio, ia. alto del vino, cotticcio*.

Κεφτὲς, ὐσ. boulette, pâté en pot, *polpetta*.

Κεχριμπαρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. d'ambre, *d'ambra*.

Κεχριμπάρι, ὐσ. ambre, *umbra*. §. καπνίζω μὲ κεχριμπάρι, ambrer, *profumare coll'ambra, ambrare*.

Κεχρὶ, ὐσ. mil, millet, *miglio*.

Κζάρ, ἐπίθ. Czar, *Czar*.

Κζαρίνα, ἐπίθ. Czarine, *Czarina*.

Κηβοῦρι, ὐσ. tombeau, *sepolcro*.

Κηδεία, ὐσ. convoi, funérailles, *funerali, esequie*.

Κηδεμὼν, ούσ. qui prend soin, *che prende cura*.

Κηδεστὴς, ούσ. parent par alliance, allié, *affine, parente per affinità*.

Κήδευμα, ὐσ. funérailles, *funerali*.

Κηδεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait les obséques, *colui o colei che ha fatto le esequie*.

Κηδεύω, Ρ'. faire les funérailles, les obséques, *esequiare, fare le esequie*.

Κηκίδι, ὐσ. noix de galle, casse-nolle, *galla, galluzza*.

Κήλη, ὐσ. ernie, *ernia*.

Κηλὶς, ὐσ. tache, *macchia*.

Κηλώνι, ὐσιας. bascule de puits, *altalena da pozzo*.

Κῆνσος, ὐσ. cens, *censo*.

Κηπευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de jardinier, *di giardiniere*. §. κηπευτικὰ, herbes potagéres, *erbaggi*.

Κηπουρὸς, ούσ. jardinier, *giardiniere, ortolano*.

Κῆπος, ὐσ. jardin, *orto, giardino*. §. μικρὸς κῆπος, petit jardin, *orticello*.

Κηρᾶς, ὐσ. ciergier, *ceraiuolo*.

Κηρί, ἰδὲ Κερί.

Κηρήθρα, ούσ. rayon de miel, *favo*. §. κηρήθρα τῶ αὐτῶ, cire, *cerume*.

Κηροδοχεῖον, κηροδόχος, ὐσ. chandelier, *candeliere*.

Κηροπανὶ, ὐσ. toile cirée, cirage, *tela incerata*.

Κηροπήγιον, ἰδὲ Κηροδοχεῖον.

Κηρόπηττα, ὐσ. pain de cire, *pane di cera*.

Κηροψαλίδον, ὐσ. mouchettes, *moccolatójo*.

Κήρυγμα, ὐσ. prédication, *predicazione*. §. κήρυγμα, δημοσίευσις, δηλοποίησις, déclaration, *dichiarazione*.

Κηρυγμένος, η, ον. μετ. déclaré, ée. publié, ée. *dichiarato, ta. publicato, ta*.

Κήρυκας, ἰδὲ Κήρυξ.

Κηρύκειον, ούσ. caducée, *caduceo*.

Κῆρυξ, κήρυκας, ὐσ. prédicateur, *predicatore*. §. κῆρυξ πολέμου, εἰρήνης, κτλ. héraut, *araldo*.

Κηρύξας, ξασα, μετ. celui ou celle qui a préché, *colui o colei che ha predicato*. §. κηρύξας, δημοσιεύσας, celui ou celle qui a annoncé, *colui o colei che ha annunziato*. §. κηρύξας τὸν πόλεμον, qui a declaré la guerre, *che ha dichiarato la guerra*.

Κήρυξις, ὐσ. prédication, *predicazione*. §. κήρυξις τῶ πολέμου, déclaration de guerre, *dichiarazione di guerra*.

Κηρύττω, Ρ'. διδάσκω, prêcher, *predicare*. §. κηρύττω τὸν πόλεμον, déclarer la guerre, *dichiarar la guerra*. §. κηρύττω, annoncer, *annunziare*.

Κηρύττων, ττουσα. μετ. celui ou celle qui préche, *colui o colei che predica*. §. κηρύττων, δημοσιεύων, publiant, te. *publicante*. §. κηρύττων τὸν πόλεμον, celui ou celle qui déclare la guerre, *colui o colei che dichiara la guerra*.

Κηρυχθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été déclaré, publié, *colui o colei ch'è stato dichiarato, publicato*.

Κήρωμα, ὐσ. cirage, *l'incerare*.

Κηρωμένος, η, ον. μετ. ciré, ée. *incerato, ta*.

Κηρώνω, Ρ'. cirer, *incerare*. §. κηρώνω τὸ ῥάμ-

μα

μα λέγουν οἱ ῥάπται, bougier, *incerare*.

Κηρωτὴς, ὀσ. celui qui cire, *colui che incera*.

Κηρωτὶ, ὀσιας. cérat, *cerotto*.

Κῆτος, ὀσ. baleine, *balena*. §. μικρὴ κῆτος, baleineau, *giovane balena*.

Κιβώριον, ὀσ. τὸ ἀρτοφόριον, ciboire, *ciborio*. §. κιβώριον, τὸ κηβούρι, tombeau, *sepolcro*.

Κιβώτιον, ὀσ. cassette, *cassettina*.

Κιβωτὸς, ὀσιας. σενδούκι, caisse, *cassa*. §. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, l'arche d'alliance, *l'arca dell'alleanza*.

Κιοφτὲς, ὀσ. boulette, *polpetta*.

Κιθάρα, ὀσ. guitare, *chitarra*.

Κιθαρίζω, P. jouer la guitare, *suonar la chitarra*.

Κιθαρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui joue la guitare, *colui ὁ colei che suona la chitarra*.

Κιθαρίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a joué la guitare, *colui ἢ colei che ha suonato la chitarra*.

Κιθάρισμα, ὀσ. l'action de jouer la guitare, *il suonar la chitarra*.

Κιθαριστὴς, ὀσ. celui qui joue de la guitare, *suonator di chitarra*.

Κιλίκιον, ουσ. cilice, *cilicio*.

Κίνα, ὀσ, quinquina, *china china*.

Κινάβαρι, ὀσ. cinabre, carmin, *cinabro*, *carminio*.

Κινάμωμος, ὀσ. cannelle, cinnamome, *cannella*, *cinnamomo*.

Κινδύνευμα, ὀσ. danger, risque, *pericolamento*.

Κινδυνεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a risqué, qui a été en danger, *colui ἢ colei che ha pericolato*.

Κινδυνευμένος, η. ον. μετ. risqué, ée. *pericolato*, *ta*.

Κινδυνεύω, P. Ἐν. hasarder, *arrischiare*. §. κινδυνεύω, ὀδ. risquer, être en danger, *pericolare*, *esser in pericolo*. §. ἐβγάλες τὰ ἄσπρα σου εἰς κακὸν χέρι, κινδυνεύειν, vous avez mis votre argent en mauvaises mains, il est en grand danger, *avete messo il vostro danaro in cattive mani è in gran pericolo*.

Κινδυνεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui est en danger, *colui ἢ colei ch'è in pericolo*.

Κίνδυνος, ὀσ. danger, péril, *pericolo*. §. μὲ κίνδυνον, dangéreusement, *pericolosamente*. §. κίνδυνος, hasard, *rischio*. §. ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, risquer, entrer dans un danger, *arrischiarsi*, *metterti in un pericolo*.

Κινδυνώδης, ἐπίθ. perilleux, euse. dangereux, euse. *pericoloso*, *sa*. κινδυνώδης, ὁπου ἐμβαίνει εἰς κίνδυνον, hasardeux, *arrischiante*.

Κινηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est mis en mouvement, *colui ἢ colei che si è messo in moto*.

Κίνημα, ὀσ. mouvement, *movimento*. §. κίνημα. μετφ. démarche, *andamento*, *portamento*.

Κινημένος, η, ον. mu, ue. *mosso*, *sa*. §. εἶναι κινημένος, ἤτοι ἐκίνησεν, ἐμίσευσε, il est parti, *è partito*.

Κινήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mis en mouvement, *colui ἢ colei che ha messo in moto*. §. κινήσας, ὅστις ἐκίνησεν, ἐμίσευσε, celui ἢ celle qui est parti, qui vient de partir, *colui ἢ colei ch'è partito*.

Κίνησις, ὀσ. mouvement, *moto*. §. κίνησις τῆς κοιλίας, dévoiement, flux de ventre, *diarrea*. §. κίνησις τῶν ἀστέρων, cours des astres, *corso degli astri*.

Κινητικὰ, ἐπίρ. avec mouvement, *con moto*.

Κινητικὸν, ὀσ. ce qui a la force de mouvoir; *ciò che ha la forza di muovere*. §. κινητικὸν, purgatif, solutif, *purgante*, *solutivo*.

Κινητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mouvant, te. moteur, *movente*, *motore*. §. κινητικὴ δύναμις, force motrice, *forza motrice*.

Κινητὴς, ὀσ. moteur, *motore*.

Κινητὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. mobile, *mobile*. §. κινητὰ ἀγαθὰ, meubles, *mobili*.

Κινήτρα, ὀσ. celle qui met en mouvement, *colei che move*.

Κινῶ, P. mouvoir, *movere*, *muovere*. §. κινοῦμαι, se mouvoir, *moversi*. §. τὸ ἰατρικὸν τὸν ἐκίνησε

τρεῖς

Κιθαριστινος.

τρεῖς φοραῖς, le remède l'a fait aller trois fois, il rimedio l'ha fatto andare di corpo tre volte. §. σαλεύει γῆν καὶ οὐρανὸν, remuer ciel & terre, muovere cielo, e terra.

Κινῶν, οῦσα, μετ. mouvant, te. movente.

Κιόλας, ἐπίρ. aussi, encore, anche, ancora, eziandio.

Κιόσκι, οὐδέτ. Kiosque, chiosco.

Κίσσα, ἡ. pie, gazza.

Κίσσηνος, ἐπίθ. de pierre ponce, di pietra pomice.

Κισσῆρι, ἡ. pierre ponce, pietra pomice.

Κισσός, ὁ. lierre, edera.

Κισσόφυλλον, τό. feuille de lierre, foglia d'edera.

Κιτυλάκι, τό. μικρὸν κίτυλον, petite croûte de pain, piccola crosta di pane.

Κίτυλον, οὐδέτ. croûte de pain, crosta di pane.

Κιτρία, ἡ. citronnier, cetrone, cedro.

Κιτρινάδα, ἡ. jaunisse, itterizia.

Κιτρινάδι, τό. couleur jaune, color giallo. §. κιτρινάδι τοῦ κρόκου, safran bâtard, zafferano saracinesco.

Κιτρινίζω, Pr. jaunir, ingiallare, diventar giallo.

Κιτρινιάρης, ἐπίθ. jaunâtre, giallognolo, giallicio.

Κιτρινιάζω, ἰδὲ Κιτρινίζω.

Κιτρίνισμα, τό. l'action de jaunir, l'ingiallare, l'ingiallire.

Κιτρινισμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. ingiallito, ta.

Κιτρινίζω, κιτρίνισα, κιτρινισμένος, ἰδὲ Κιτρινιάζω, κτλ.

Κίτρινος, η, ον. ἐπίθ. jaune, giallo, la.

Κιτρινοτζίκος, ἐπίθ. un peu jaunâtre, giallognolo.

Κίτρον, τό. citron, cedro. §. καμωμένος ἀπὸ κίτρον, cidronné, ée. cedrato, ta.

Κιτρόσπορον, τό. aigre de cédre, agro di cedrato.

Κίχλα, ἡ. grive, tordo.

Κλαβανή, ἡ. trappe, botola.

Κλαδάκι, τό. rameau, ramicello, frasconcino.

Κλάδευμα, τό. τῶν δένδρων, l'action d'élaguer, d'émonder les arbres, potamento. §. κλάδευμα τῆς ἀμπέλου, l'action de tailler, ou la taille de la vigne, potamento delle viti.

Κλαδευμένος, η, ον. μετ. ἀπὸ τὰ δένδρα, émondé, ée. élagué, ée. potato, ta. §. ἀμπέλι κλαδευμένον, vigne taillée, ébourgeonnée, vigna potata, spampanata.

Κλαδεύσας, σασα. μετ. ὅστις ἐκλάδευσε τὰ δένδρα, celui ou celle qui a émondé, qui a élagué les arbres, colui o colei che ha potato. §. κλαδεύσας τὰ ἀμπέλια, celui ou celle qui a taillé la vigne, colui o colei che ha potato le viti.

Κλαδευτήρι, τό. grosse serpe, roncone.

Κλαδευτήρι, τό. serpe, ronca, roncone. §. μικρὸν κλαδευτήρι, serpette, falcetto.

Κλαδευτής, ὁ. celui qui émonde, qui élague les arbres, potatore.

Κλαδεύω, Pr. émonder, élaguer, dibruscare, potare. §. κλαδεύω τὰ ἀμπέλι, tailler la vigne, ébourgéonner, potare, spampanare.

Κλαδεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui émonde, qui élague les arbres, colui o colei che dibrusca, che pota. §. κλαδεύων τὰ ἀμπέλια, qui taille les vignes, che pota le vigne.

Κλαδί, Κλαδίον, τό. branche, rameau, ramo. §. κλαδιά, ramures, rami d'un albero. §. κλαδιὰ ὁποῦ ἀποκόπτουν ἀπὸ τὰ δένδρα, émondes, frasche.

Κλαδοκόπι, τό. faucille, potatojo.

Κλάδος, ὁ. branche, ramo.

Κλαίω, Pr. pleurer, piangere. §. κλαίει πικρὰ δάκρυα, il pleure amèrement, piange amaramente.

Κλαίων, ουσα. μετ. pleurant, te. piangente.

Κλάνω, Pr. péter, scoreggiare, spetezzare. §. κλάνω ... τὰ βόδια, péter, cornare, coreggiare.

Κλάνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui péte, colui o colei che scoreggia.

Κλάπα, τό. τοῦ καταρτιοῦ, coston, pezzo di legno per fortificar l'albero.

Κλάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pété, colui o colei che ha spetezzato.

Κλά-

Κλαύσιμον, ου. l'action de péter, *lo spetezzare.*

Κλάσμα, ατος. fraction; *frazione.*

Κλασμένος, η, ον. μετ. pété; ée; *scoreggiato, ta.*

Κλαυθμηρός, ὴ, όν. ἐπίθ. déplorable, *deplorabile.*

Κλαυθμός, ἰδὲ Θρῆνος.

Κλαύσιμον, ου. l'action de pleurer, *il pianto, il piangere.*

Κλαύματα, ατων. πληθ. pleurs, *pianti, gemiti.*

Κλαυμένος, η, ον. μετ. pleuré, ée; *pianto, ta.*

Κλαύσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a pleuré, *colui o colei che ha pianto.*

Κλαψιάρης, ἐπίθ. pleureux, euse: *che piange facilmente.*

Κλάψιμον, ἰδὲ Κλαύσιμον.

Κλειδάκι, ου. petite clef, *chiavetta.*

Κλειδάρας, ου. ἰδὲ, Κλειδονᾶς.

Κλειδαριά, ἰδὲ Κλειδονιά.

Κλειδᾶς, ου. ὅστις βαστᾷ τὰ κλειδιά, celui qui tient les clefs; *colui che tien le chiavi.* §. κλειδᾶς, ὅστις φτιάνει κλειδιὰ καὶ κλειδωνιαῖς, serrurier, *magnano.*

Κλειδί, ου. clef, *chiave.* §. κλειδιὰ τοῦ σώματος, clavicules, *clavicole.*

Κλειδονιά, ᾶς. serrure, *serratura.*

Κλειδονᾶς, ου. serrurier, *magnano.*

Κλειδοῦχος, ἐπίθ. qui tient les clefs, *clavigero, che tien le chiavi.*

Κλείδωμα, ου. l'action de fermer avec la clef, *il chiavare, il serrar a chiave.*

Κλειδωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée, avec la clef, *chiavato, ta, serrato, ta, con chiave.*

Κλειδόνω, Π. fermer sous clef, *chiavare, chiudere a chiave.*

Κλειδώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ferme avec des clefs, *colui o colei che chiude con chiavi.*

Κλειδώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a fermé avec des clefs, *colui o colei che ha chiuso con chiavi.* §. κλείδωσις, τὸ κλειδόνειν, l'action de fermer avec des clefs, *il chiudere con chiavi.*

Κλείδωσις, εως. articulation, jointure, commissure, *articolazione, giuntura, commettitura.*

Κλείσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a fermé, *colui o colei che ha chiuso.*

Κλεισθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été fermé, *colui o colei ch'è stato chiuso.*

Κλεισούρα, ας. accul, *angiporto, via senza capo.*

Κλείσιμον, ου. l'action de fermer, *il chiudere, il serrare.*

Κλεισμένος, η, ον. μετ. fermé, ée, enfermé, ée, *chiuso, sa, serrato, ta.* §. τῆς θυραῖς κεκλεισμέναις, à huis clos, *a porte chiuse.*

Κλειστός, ὴ, όν. ἐπίθ. fermé, ée, *chiuso, sa.*

Κλείω, Π. fermer, enfermer, *chiudere, serrare.*

Κλείων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ferme, *colui o colei che chiude.*

Κλεμμένος, η, ον. μετ. volé, ée, *rubato, ta.*

Κλέπτης, ου. voleur, *ladro.*

Κλέπτικα, ἐπίρ. à la dérobée, furtivement, *furtivamente.*

Κλέπτικος, η, ον. ἐπίθ. de vol, *di furto.*

Κλεπτοδόχος, ἐπίθ. qui donne retraite aux voleurs, *che dà ricetto a' ladri.*

Κλεπτοσακούλης, ου. filou qui coupe des bourses, *borsajuolo.*

Κλέπτω, Π. voler, dérober, *rubare, furare, involare.*

Κλέπτων, ουσα. μετ. voleur, euse, celui ou celle qui vole, *rubante, colui o colei che ruba.*

Κλεφτάκια, ἰδὲ Κλέφτικα.

Κλέφτικος, ἐπίθ. furtif, ive, clandestin, ne, *furtivo, va, clandestino, na.*

Κλέφτω, κλέφτικα, κλέφτης, κτλ. ἰδὲ, κλέπτω, κτλ.

Κλεφτοφάναρον, ου. lanterne sourde, *lanterna cieca.*

Κλέψας, ψασα, μετ. celui ou celle qui a volé, colui o colei che ha rubato.

Κλεψιά, ᾶς. vol, larcin, *ladroneccio, furto, ruberia.*

Κλεψιμαῖον, ου. larcin, ce qu'on a volé, *ladroneccio.*

Κλέψιμον, ου. vol, l'action de voler, *furto, il rubare.*

Κλεψύδρα, ας. clepsydre, horloge d'eau, *clessidra, oriuolo d'acqua.*

Κλῆμα, ατος. branche de vigne,

gne, *tralcio*. §. κλήματα, branches à bruler, *frascone*.

Κληματάκι, ὐσ. petite branche de vigne, *piccolo tralcio*.

Κληματαριά, ὐσ. feuillée, treille, vigne qui monte contre un arbre, *frascato*, *pergola*, *arbuscino*.

Κληματίδα, κληματίτης, ὐσ. φυτὸν, clematite herbe aux gueux, *clematide*.

Κληματὶς, ὐσ. φυτὸν, campanule, *baccaro*.

Κληματόφυλλον, ὐσ. feuille de vigne, *foglia di vite*.

Κληρικὸς, ὐσ. clerc, *chierico*, καὶ ἐπίθ. clerical, *chiericale*.

Κληρικῶς, ἐπίρ. clericalement, *chiericalmente*.

Κληρονομηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été héredité, *colui ò colei ch' è stato ereditato*.

Κληρονομημένος, η, ον. μετ. hérité, ée. *ereditato*, *ta*.

Κληρονομήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a hérité, *colui ò colei che ha ereditato*.

Κληρονομία, ὐσ. hérédité, héritage, *eredità*, *retaggio*. §. διὰ κληρονομίαν, ἀπὸ κληρονομίαν, par hérédité, *per eredità*.

Κληρονομικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. héréditaire, *ereditario*, *ria*.

Κληρονόμισσα, ὐσ. θηλ. héritière, *erede*.

Κληρονόμος, ὐσ. héritier, *erede*.

Κληρονομῶ, Ρ'. hériter, *ereditare*.

Κληρονομῶν, ῦσα. μετ. celui ὴ celle qui hérite, *colui ò colei che eredita*.

Κλῆρος, ὐσ. clergé, *clero*.

Κλῆσις, ὐσ. vocation, *vocazione*.

Κλητικὴ, ὐσ. vocatif, *vocativo*.

Κλίμα, ὐσ. climat, *clima*.

Κλίμαξ, ὐσ. dégré, échelle, *scala*.

Κλιμένος, η, ον. μετ. décliné, ée. *declinato*, *ta*.

Κλίνη, ὐσ. couche, lit, *letto*.

Κλίνω, Ρ'. incliner, *inclinare*. §. κλίνω, ἔχω κλίσιν, pencher, *inclinare*. §. κλίνω, ἀποβλέπω, aboutir, *tendere*. §. ποῦ κλίνουσιν οἱ στοχασμοί του, à quoi aboutissent ses desseins? *a cosa tendono i suoi disegni?* §. κλίνω εἰς τὸ θέλημα τινὸς, acquiescer à la volonté de quelqu'un, *consentire alla volontà di qualcheduno*. ὁ κόσμος κλίνει περισσότερον νὰ πιστεύσῃ τὸ κακὸν πάρεξ τὸ καλὸν, le monde est plutôt à croire le mal, que le bien, *il mondo è più acconcio a credere il male, che il bene*. §. κλίνω, γέρνω, déverser, *non esser a piombo*. §. κλίνω τὰ ὀνόματα, décliner, *declinare*. §. κλίνω τὰ ῥήματα, conjuguer, *congiugare*.

Κλίνων, ουσα. μετ. penchant, te. *inclinante*.

Κλίσις, ὐσ. penchant, pente, *inclinazione*, *inchinazione*, *propensione*. §. ἔχω κλίσιν, incliner, *esser inclinato*, *propenso*. §. κλίσις, σκύψιμον, penchement, *inchinamento*. §. κλίσις τῶν ὀνομάτων, déclinaison, *declinazione*.

Κλιτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. déclinable, *declinabile*.

Κλοναράκι, ὐσ. rameau, petite branche, *ramuscello*, *ramicello*.

Κλονάρι, ὐσιας. branche, *ramo*.

Κλονὶ, ὐσ. grain, un grain, *un grano*.

Κλόνημα, κλόνισμα, ὐσ. branle, agitation, secouement, chancelement, *agitazione*, *dimenamento*, *scossa*, *vacillamento*.

Κλονημένος, η, ον. μετ. branlé, ée. secoué, ée. *agitato*, *ta*. *scosso*, *sa*.

Κλόνησις, ὐσ. vacillation, *vacillamento*.

Κλόνος, ὐσ. branche, *ramo*. §. κλαδεύω τοὺς κλόνους, serpiller, *diramare*.

Κλονούμενος, η, ον. μετ. vacillant, te. chancelant, te. *vacillante*, *barcollante*.

Κλονῶ, Ρ'. agiter, secouer, branler, *crollare*, *agitare*, *dondolare*, *dimenare*. §. κλονοῦμαι. Ρ'. chanceler, vaciller, *vacillare*.

Κλοπὴ, ὐσ. κλεψιμιὸν, vol, larcin, *ladroneccio*.

Κλότζημα, ὐσ. ruade, l'action de ruer, *calcio*.

Κλοτζιὰ, ὐσ. ruade, *calcio*.

Κλοτζημένος, η, ον. μετ. qui a reçu des ruades, *a cui si è tirato de' calci*.

Κλοτζήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a tiré des ruades, *colui ò colei che ha tirato de' calci*.

Κλοτ-

Κλοτζῶ, P'. ruer, *dar calci, tirar calci*. §. κλοτζῶ τὰ ἄρματα, ὡς ἀφίκια, χιόνια, κτλ. repousser trop, *aver troppa forza*.

Κλυβί, ὑσ. cage, *gabbia*. §. ἕνα κλυβί γεμάτον, une gagée, *una gabbia piena d'uccelli*. §. βάνω εἰς τὸ κλυβί, σφαλῶ εἰς τὸ κλυβί, mettre, enfermer dans une gage, *ingabbiare, mettere, chiudere in una gabbia*. §. ἐκεῖνος ὅπε φθιάνει κλουβιά, faiseur de cages, *gabbiajo*.

Κλυβιάζω, P'. devenir couvi, *diventar stantio*.

Κλύβιασμα, ὑσ. l'action de devenir couvi, *il diventar stantio*.

Κλυβιασμένος, η, ον. μετ. qui est devenu couvi, *divenuto stantio*.

Κλύβιος, ἐπίθ. couvi, *stantio*.

Κλυδών, ὑσ. sorte de jeu de dévination, *sorta di giuoco d'indovinare*.

Κλυστῆρι, ὑσ. clystère, *serviziale*.

Κλωθογυρίζω, P'. roder, tournoyer, *aggirarsi*.

Κλωθογυρίζων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui tournoye, *colui ἢ colei che aggira intorno*.

Κλωθογύρισμα, οὐσ. l'action de tournoyer, *l'aggirarsi*.

Κλωθογυρισμένος, μετ. rodé, ée, tournoyé, ée, *aggirato, ta*.

Κλωθογυριστής, ἐπίθ. celui qui tournoye, *colui che aggira*.

Κλωθογυρίστρα, οὐσ. θηλ. celle qui tournoye, *colei che aggira*.

Κλώθω, P'. γνέθω, filer, *filare*. §. ἐκεῖνος ὅπε κλώθει, fileur, celui qui file, *filatore*.

Κλωνάρι, κλωναράκι, ἰδὲ Κλονάρι, κλοναράκι.

Κλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a filé, *colui ἢ colei che ha filato*.

Κλῶσμα, κλώσιμον, οὐσ. filage, *il filato*. §. κλώσιμον καὶ τὸ κλώθειν, γνέσιμον, l'action de filer, *il filare*.

Κλωσμένος, η, ον. μετ. filé, ée. *filato, ta*.

Κλωσσαριά, οὐσ. couveuse, *chioccia*.

Κλώσσημα, ὑσ. τὸ κλωσσᾶν, incubation, *covazione*. §. κλώσσημα, ὁ καιρὸς τῷ κλωσσᾶν, incubation, le temps de couver, *covatura*. §. κλώσσημα, ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας, clossement, *il chiocciare della gallina*.

Κλωσσημένος, η, ον. μετ. couvé, ée, *covato, ta*.

Κλωσσῦ, ἰδὲ Κλωσσαριά.

Κλωσσόπυλον, ὑσ. béjaune, *uccello giovane*. §. κλωσσόπυλον τῆς ὄρνιθας, poussin, *pulcino*.

Κλωσσῶ, P'. pondre, couver, *covare, far l'uovo*. §. κλωσσῶ, φωνάζω ὡς ἡ ὄρνιθα, closser, *chiocciare*.

Κλωσσῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui couve, *colui ἢ colei che cova*.

Κλωστή, ὑσ. fil, *filo*.

Κλωστικόν, οὐσ. ὁ μισθὸς καὶ τὸ κλώσιμον τινὸς ὑφάγματος, ce qu'on paye pour le filage, *quel che si paga per il filato*.

Κλωστός, ή, όν. ἐπίθ. filé, ée. *filato, ta*.

Κλώστρα, οὐσ. θηλ. celle qui file, *colei che fila*.

Κλώστρης, ὑσ. rouet à filer, *filatojo*.

Κνᾶς, ὑσ. ampelite, *ampelite, sorta di terra*.

Κνήμη, ὑσ. tibia, *tibia*.

Κνησάρι, ἰδὲ Γλῆνα.

Κνησμός, ὑσιας. φαγύρα, démangeaison, *prurito, pizzicore*.

Κοάζω, P'. φωνάζω ὡς ὁ βάθρακας, coasser, *gracidare*.

Κοάζων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui coasse, *colui ἢ colei che gracida*.

Κόασμα, ὑσ. l'action de coasser, *il gracidare*.

Κόβγω, κτλ. ἰδὲ Κόπτω.

Κόγχη, ὑσ. auge, baquet, *conca*.

Κογχύλι, οὐσ. coquille, *conchiglia*.

Κογχύλιον, ὑσ. petite coquille, *piccola conchiglia*.

Κοζόκα, οὐσ. espéce de pelisse, *sorta di pelliccia*.

Κόθρος, ὑσ. tour de crible, *giro di crivello*.

Κοιλάδα, ούσιας. vallée, *valle*.

Κοιλαδίσας, ίσασα. μετ. celui ἢ celle qui a gazouillé, *colui ἢ colei che ha garrito, che ha cantato al par degli uccelli*.

Κοιλάδισμα, ὑσ. gazouillement, le chant des oiseaux, *canto ἢ garrir degli uccelli*.

Κοδρωντον

Κοιλαδιςὴς, ȣ̃. chantre, *uccello canoro*.

Κοιλαδῶ, P'. chanter, gazouiller, *cantare*, *garrire*.

Κοιλαδῶν, ȣ̃σα. μετ. celui ǹ celle qui gazouille, *colui ǹ colei che canta*, *che garrisce*.

Κοιλάς, ἰδὲ Κοιλάδα.

Κοιλία, ȣ̃. ventre, *ventre*. §. κοιλιὰ μεγάλη, bédaine, *epaccia*, *pancia grande*. §. ὁ τοῖχος ἔῤῥιξε μεγάλην κοιλιὰν, la muraille fait le ventre, *la muraglia fa pancia*.

Κοιλιάζω, P'. faire un gros ventre, *far grossa pancia*.

Κοιλιακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de ventre, *di ventre*.

Κοιλιάρης, ἐπίθ. qui a un gros ventre, *panciuto*.

Κοιλιοδȣλεία, ωῦσ. goinfrerie, *ghiottoneria*.

Κοιλιόδȣλος, ἐπίθ. goinfre, *mangione*, *pappone*.

Κοιλιπόνημα, ȣ̃. l'action d'être travaillée de l'enfantement, *l'esser travagliata dal parto*.

Κοιλόπονος, ȣ̃. douleur de ventre, *dolor di ventre*. §. κοιλόπονος ἀπὸ τίω γέννα, mal d'enfant, travail d'enfant, *dolori di parto*, *doglie*.

Κοιλοπονῶ, P'. travailler du mal d'enfant, *esser tormentata dal dolor di parto*.

Κοιλοπονοῦσα, μετ. θηλ. travaillée du mal d'enfant, *tormentata da' dolori del parto*.

Κοῖλος, ἐπίθ. βαθȣλός, concave, creux, euse. *concavo*, *va*. *cavo*, *va*. *scavato*, *ta*.

Κοιλότης, ȣ̃. cavité, concavité, creux, *cavità*, *concavità*, *cavo*.

Κοιλȣ̃λα, ȣ̃. petit ventre, *piccolo ventre*.

Κοίλωμα, ατος. cavité, *cavità*.

Κοιμηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a dormi, *colui ǹ colei che ha dormito*.

Κοίμημα, ατος. l'action de dormir, *il dormire*.

Κοιμημένος, η, ον. μετ. endormi, ie. *addormentato*, *ta*.

Κοιμήσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a endormi, *colui ǹ colei che ha addormentato*.

Κοιμησιάρης, ἐπίθ. dormeur, *dormiglione*.

Κοίμησις, εως. l'action d'endormir, ϰ̀ de s'endormir, *l'addormentare*, ϰ̀ *l'addormentarsi*. §. κοίμησις τῆς Θεοτόκȣ, l'assomption de notre Dame, *l'assunzione della Madonna*.

Κοιμίζω, ἰδὲ Ἀποκοιμίζω.

Κοίμισμα, κοιμισμένος, ἰδὲ Ἀποκοίμισμα, ἀποκοιμισμένος.

Κοιμητήριον, ȣ̃. cimetière, *cimiterio*. §. κοιμητήριον, τόπος ὅπου κοιμοῦνται οἱ ἐν τοῖς μοναστηρίοις, dortoir, *dormitorio*.

Κοιμοῦμαι, P'. dormir, *dormire*. §. κοιμοῦμαι ἕως τὸ μεσημέρι, dormir la grasse matinée, *dormir sino al mezzo dì*.

Κοιμώμενος, η, ον. μετ. dormant, *dormente*.

Κοινὰ, ἐπίρ. communément, vulgairement, *comunemente*, *volgarmente*.

Κοινοβιάρχης, ȣ̃. abbé, *abate*.

Κοινοβίτης, ȣ̃. cénobite, *cenobita*.

Κοινόβιον, ȣ̃. abbaye, *abbazia*.

Κοινολογηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a été divulgué, qui a été publié, *colui ǹ colei ch'è stato divulgato*, *publicato*.

Κοινολόγημα, ȣ̃. l'action de publier, de rendre public, *divulgamento*, *publicamento*.

Κοινολογημένος, η, ον. μετ. divulgué, ée. publié, ée. *divulgato*, *ta*. *publicato*, *ta*.

Κοινολογήσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a divulgué, qui a publié, *colui ǹ colei che ha divulgato*, *che ha publicato*.

Κοινολογῶ, P'. publier, divulguer, *publicare*, *divulgare*. §. κοινολογῶ, διηγοῦμαι τινὶ, communiquer, *comunicare*. §. κοινολογῶ νέα, débiter des nouvelles, *spacciare novelle*.

Κοινολογῶν, ȣ̃σα. μετ. celui ǹ celle qui divulgue, qui publie, *colui ǹ colei che divulga*, *che publica*.

Κοινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. commun, ne. *comune*. §. κοινὸς, δημόσιος, public,

Κοινωφιλης.

blic, que. *pubblico, ca.* §. κοινὸς, ἁπλῶς, χυδαῖος, vulgaire, *volgare.* §. λέξις κοινή, mot commun, *voce ordinaria.* §. τὸ κοινὸν, le public, *il pubblico.*

Κοινότερα, κοινότερον, ἐπίρ. plus communement, *più comunemente.* §. κοινότερα, ἁπλότερα, plus vulgairement, *più volgarmente.*

Κοινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus commun, ne. *più comune.* §. κοινότερος, ἁπλούστερος, plus vulgaire, *più volgare.*

Κοινότης, ἡ. le commun, la communauté, *comunità.* §. κοινότης, ἀδελφότης, communauté, *comunità.* §. κοινότης μιᾶς πόλεως, ἑνὸς χωρίου, κτλ. la commune, *il comune, i cittadini.*

Κοινωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été communiqué, *colui o colei ch'è stato comunicato.*

Κοινώνημα, ουσ. l'action de communiquer, *il comunicare.* §. κοινώνημα, τὸ μεταλαμβάνειν, communion, *comunione.*

Κοινωνημένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a été communié, *colui o colei ch'è stato comunicato.*

Κοινωνήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a communié, *colui o colei che ha comunicato.*

Κοινωνητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. communiable, *comunicabile.*

Κοινωνία, ἡ. communion, *comunione.*

Κοινωνικὸν, οὐσ. communion, *l'antifona nel tempo della comunione del sacerdote.*

Κοινωνῶ, Ρ. κοινολογῶ, communiquer, *comunicare.* §. κοινωνῶ, μεταλαμβάνω, communier, *comunicarsi, comunicarsi.*

Κοινωνῶν, ῶσα. μετ. communiant, celui ou celle qui communie, *colui o colei che comunica, che riceve la sagra comunione.*

Κοινῶς, ἐπίρ. communément, *comunemente.* §. κοινῶς, ἁπλᾶ, χυδαίως, vulgairement, *volgarmente.*

Κοίταγμα, ἡ. regard, l'action de regarder, *sguardo, guatamento.*

Κοιταγμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. vu, vue. *guardato, ta. veduto, ta.*

Κοιτάζω, Ρ. regarder, *guardare, guatare.* §. κοιτάζω εἰς τὰ μάτια, regarder fixement, *affisare.* §. κοιτάζω εἰς τὸ πρόσωπον, envisager, *fissare in volto.* §. κοιτάζω μὲ καλὸν μάτι, regarder quelqu'un favorablement, ou de bon œil, *guardar di buon occhio.* §. κοίταξε καλὰ τί ἔχῃς νὰ εἰπῇς, regardez bien à ce que vous allez dire, *badate bene a quel che direte.* §. κοιτάζω μὲ ἐρωτικὰ μάτια, darder de regards amoureux, regarder amoureusement, *guardar amorosamente, guardar con occhi amorosi, con occhi pieni di faville.* §. ἴδε πῶς κοιτάζει ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ θαυμασμόν, voyez comme ils se regardent les uns les autres avec étonnement, *vedete come si guatano l'un l'altro con istupore.*

Κοιτάζων, ουσα. μετ. regardant, te. *riguardante.*

Κοιτάξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a regardé, *colui o colei che ha guardato, che ha guatato.*

Κοίτασμα, ἴδε Κοίταγμα.

Κοιτασμένος, ἴδε Κοιταγμένος.

Κοίτη, ἡ. couche, *letto, talamo.*

Κόχα, ουσ. χάραγμα, σιά, cran, *tacca, intaccatura.*

Κοκαλάκι, ουσ. osselet, *ossicello, ossetto.*

Κοκαλᾶς, ἐπίθ. ἴδε Κοκαλιάρης.

Κοκαλένιος, ἐπίθ. osseux, euse. *osseo, ea.*

Κοκαλιάρης, ἐπίθ. ossu, ue. *che ha grandi ossi.*

Κοκαλίζω, Ρ. ronger, *rodere.*

Κοκαλίζων, ουσα. μετ. rongeant, te. qui ronge, *rodente, che rode.*

Κοκαλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rongé, *colui o colei che ha roso.*

Κοκάλισμα, ἡ. l'action de ronger, *rodimento.*

Κοκαλισμένος, η, ον. μετ. rongé, ée. *roso, sa.*

Κοκαλώδης, ἐπίθ. osseux, *osseo.*

Κόκαλον, ἡ. os, *osso.* §. κόκαλον τοῦ κήτους, barbes de baleine, *barba di*

Κοιτων

di balena. §. κόκκαλον τῦ ψαρίου, arête de poisson, *lisca*. §. κόκκαλον εἰς τὸ ὁποῖον χωρίζουν τὰ κοντύλια, fendoir pour les plumes, *fenditojo*.

Κόκορος, ἢ Κόχορος, ἰδὲ Πετεινός.

Κοκκίνα, οὐσ. rougeole, *rosolia*.

Κοκκινάδα, ὐσ. rousseur, rougeur, *rossore*, *rossezza*.

Κοκκινάδι, ὐσ. le roux, *il rosso*. §. κοκκινάδι τῦ κρόκου, carthame, *zafferano saracinesco*. §. κοκκινάδι τῦ αὐγοῦ, jaune d'œuf, *rosso d'uovo*. §. κοκκινάδι, μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφουν αἱ γυναῖκες τὸ πρόσωπον, fard, *belletto*, *rossetto*. §. ὅστις ἔχει κοκκινάδες εἰς τὸ πρόσωπον, celui ἢ celle qui a des rougeurs sur le visage, *fegatoso*, *sa*.

Κοκκινίζω, Pᶠ. Ἐν. rougir, roussir, *tigner di rosso*, *far diventar rosso*. §. κοκκινίζω, οὐδ. rougir, *arrossire*, *divenir rosso*.

Κοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rougit, qui fait rouge, *colui ἢ colei che fa rosso*. §. κοκκινίζω, μετ. ὐδ. celui ἢ celle qui tire sur le rouge, *colui ἢ colei che tira sul rosso*, *rosseggiante*.

Κοκκινίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a fait rouge, *colui ἢ colei che ha fatto rosso*. §. κοκκινίσας, μετ. οὐδ. ὅστις ἐκοκκίνισεν, ἔγινε κόκκινος, celui ἢ celle qui est devenu rouge, *colui ἢ colei ch' è divenuto rosso*.

Κοκκίνισμα, ὐσ. l'action de rougir, *il divenir rosso*. §. κοκκίνισμα τοῦ προσώπου ἀπὸ ἐντροπὴν, honte, confusion, pudeur, *arrossimento*, *l'arrossire*.

Κοκκινισμένος, η, ον. μετ. rougi, ie. *arrossito*, *ta*.

Κοκκινογένης, ἐπίθ. celui qui a la barbe rouge, *colui che ha la barba rossa*.

Κοκκινογούλι, κοκκινολάχανον, οὐσ. betterave, *barbabietola*.

Κοκκινόκωλος, ὐσιας. εἶδος μαϊμοῦ, grossinge, *scimmione*.

Κοκκινομάλλης, ἐπίθ. celui qui a les cheveux roux, *colui che ha i capelli rossi*.

Κοκκινόξυλον, ὐσ. sandal, *sandalo*.

Κόκκινος, η, ον. ἐπίθ. rouge, *rosso*.

Κοκκινοῦτζικος, η, ον. ἐπίθ. rougeâtre, *rossastro*.

Κοκκινότριχος, η, ον. ἐπίθ. rousseau, *di pelo rosso*.

Κόκκος, ὐσ. baie, *bacco*, *coccola*.

Κόκκυγας, κόκκυξ, ὐσιας. coucou, *cuculo*.

Κολάζω, Pᶠ. damner, *dannare*. §. κολάζομαι, se damner, *dannarsi*.

Κολάζων, ουσα. μετ. damnant, te. *dannante*, *che danna*.

Κόλακας, ἐπίθ. adulateur, flatteur, *adulatore*.

Κολακεία, ὐσ. adulation, flatterie, *adulazione*, *lusinga*.

Κολακευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été flatté, *colui ἢ colei ch' è stato adulato*.

Κολάκευμα, ὐσ. flatterie, *lusinga*.

Κολακευμένος, η, ον. μετ. flatté, ée. *adulato*, *ta*. *lusingato*, *ta*.

Κολακεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a flatté, *colui ἢ colei che ha adulato*.

Κολακευτής, ἐπίθ. flatteur, *adulatore*.

Κολακευτικὰ, ἐπίρ. flatteusement, avec flatteries, *lusinghevolmente*, *con lusinghe*, *con adulazioni*.

Κολακευτικός, ή, όν. ἐπίθ. flatteur, euse. *lusinghiere*, *adulatorio*.

Κολακευτός, ή, όν. ἐπίθ. plein de mignardises, *lusinghevole*.

Κολακεύτρα, οὐσ. flatteuse, *lusinghiera*.

Κολακεύω, Pᶠ. flatter, *lusingare*, *adulare*.

Κολακεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui flatte, *colui ἢ colei che adula*, *che lusinga*.

Κολαντρίζω, Pᶠ. manier, patiner, *maneggiare*.

Κολαντρίζων, ουσα. μετ. maniant, te. patinant, te. *maneggiante*.

Κολαντρισμα, ὐσ. maniement, *il maneggiare*.

Κολαντρισμένος, η, ον. μετ. manié, ée. patiné, ée. *maneggiato*, *ta*.

Κόλαξ, ἐπίθ. adulateur, flat-

Κοννωσ α . [illegible]

Κονονιτζα.

flatteur, *adulatore*, *lusinghiere*.

Κολάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a damné, *colui ò colei che ha dannato*.

Κόλασις, ὐσ. enfer, *inferno*.

Κόλασμα, ὐσιας. damnation, *dannazione*.

Κολασμένος, η, ον, μετ. damné, ée. *dannato*, *ta*.

Κολαστήριον, ὐσ. tourment, *tormento*.

Κολαστής, ἐπίθ. celui qui damne, *colui che danna*.

Κολαστικός, ή, όν. ἐπίθ. damnable, *dannevole*.

Κολαφίζω, P'. souffleter, donner des soufflets, *schiaffeggiare*, *dare schiaffi*.

Κολαφίζων, ὐσα. μετ. soufflettant, te. *schiaffeggiante*.

Κολαφίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a souffleté, *colui ò colei che ha schiaffeggiato*.

Κολάφισμα, ὐσ. l'action de souffleter, *schiaffeggiamento*, *lo schiaffeggiare*.

Κόλαφος, ὐσιας. soufflet, *schiaffo*.

Κολίανδρον, οὐσ. coriandre, *coriandro*.

Κολιοσαύρα, οὐσ. lézard, *lucertola*.

Κολιτζίδα, ὐσ. bardane, *bardana*. §. κολιτζίδα, μεταφ. ὁ ἐνοχλητικός, ὁπου ἐνώνεται μὲ τίνα, καὶ δὲν τὸν ἀφήνει ἥσυχον, ἀλλὰ τὸν ἐνοχλεῖ, ennuyant, importun, *appiccaticcio*.

Κόλλα, οὐσ. colle, gluten, *colla*, *glutine*.

Κολληθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ή celle qui a été collé, *colui ò colei ch'è stato incollato*.

Κόλλημα, ὐσ. l'action de coler, *l'incollare*. §. κόλλημα, προσκόλλημα, attachement, *attaccamento*.

Κολλημένος, η, ον. μετ. collé, ée. *incollato*, *ta*. §. κολλημένος, προσκολλημένος, attaché, ée. *attaccato*, *ta*.

Κολλήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a collé, *colui ò colei che ha incollato*.

Κόλλησις, ἴδε Κόλλημα.

Κολλητά, ἐπίθ. à côté, tout proche, *a lato*.

Κολλητήριον, οὐσ. soudure, *saldatura*.

Κολλητής, ἐπίθ. celui qui colle, *colui che incolla*. §. κολλητής, ὅστις προσκολλεῖ, celui qui attache, *colui che attacca*.

Κολλητός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut attacher, *che si può attaccare*.

Κολλητικός, ή, όν. ἐπίθ. glutineux, euse. *glutinoso*, *sa*. §. ἰατρικὰ κολλητικά, collétiques, *riunitivi*.

Κόλλυβα, ἴδε Κόλυβα.

Κολλύριον, ὐσιας. collyre, *collirio*.

Κολλῶ, κολλνῶ, P'. coller, *incollare*. §. κολλῶ, ὐθ. s'attacher, *attaccarsi*. §. αὐτὴ ἡ ἀρρωστία εὔκολα κολλνᾷ, ce mal se communique aisément, *questo male s'attacca, si comunica facilmente*. §. κολλνῶ τὰ μέταλλα, souder, *saldare*. §. μὲ ἐκόλλησεν ὁ θυμός, la colère me prit, *la collera mi prese*. §. μὲ ἐκόλλησεν ἡ πανοῦκλα, je suis attaqué de la peste, *sono attaccato dalla peste*.

Κολοβός, ή, όν. ἐπίθ. tronqué, ée. *monco*, *ca*.

Κολοβωθείς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été mutilé, qui a été tronqué, *colui ò colei ch'è stato mutilato*, *troncato*.

Κολόβωμα, οὐσ. mutilation, *mutilazione*.

Κολοβωμένος, η, ον. μετ. tronqué, ée. mutilé, ée. *troncato*, *ta*. *mutilato*, *ta*.

Κολοβώνω, P'. tronquer, mutiler, *mutilare*, *troncare*.

Κολοβώνων, ὐσα. μετ. celui ή celle qui mutile, *colui ò colei che mutila*.

Κολοβώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a mutilé, *colui ò colei che ha mutilato*.

Κολόβωσις, οὐσ. mutilation, *mutilazione*.

Κολοιός, οὐσ. corneille, *cornacchia*.

Κολοκύθι, ὐσ. citrouille, courge, *zucca*.

Κολοκυθιά, ὐσ. plante qui produit des citrouilles, *pianta che produce le zucche*.

Κολοκυθόσπορος, οὐσ. sémence de citrouille, *semenza di zucca*.

Κολοκύνθη, ἴδε Κολοκύθι.

Κολόνα, ὑσιας. colonne, *colonna*.

Κολονέλος, ου̃σ. colonel, *colonnello*.

Κολοσσός, ὑσιας. colosse, *colosso*.

Κολῦρος, ὑσ. colure, *colura*.

Κολοφών, ὑσ. cime, sommité, *cima*, *sommità*.

Κόλπος, κ̓ κόλφος, ουσ. sein, giron, *seno*, *grembo*. §. κόλφος τῆς θαλάσσης, golfe, *golfo*.

Κόλυβα, ὑσ. colybes, *colibi*.

Κολυβογράμματα, ὑσ. les prémiers rudiments des enfants, *i primi rudimenti de' fanciulli*.

Κολυβοδιδάσκαλος, ὑσιας. magister, *pedantuzzo*.

Κολυμβήθρα, ου̃σ. baptistère, fonts, *battisterio*, *fonte*.

Κολύμβημα, κολύμβισμα, ὑσ. natation, l'action de nager, *nuoto*, *nuotamento*.

Κολυμβήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a nagé, *colui ò colei che ha nuotato*.

Κολυμβιστά, ἐπίρ. à la nage, *a nuoto*.

Κολυμβητής, κολυμβητὴς, ἐπίθ. nageur, *nuotatore*.

Κολυμβήτρα, ἐπίθ. celle qui nage, *nuotatrice*, *colei che nuota*.

Κολυμβῶ, Pʳ. nager, *nuotare*.

Κολυμπῶ, κτλ. ἰδὲ Κολυμβῶ, κτλ.

Κόμαρον, κομαρέα, ἰδὲ Κούμαρον, κουμαρέα.

Κομάτι, ἰδὲ Κομμάτι.

Κόμη, ὑσιας. chevelure, *chioma*.

Κόμης, ὑσ. comte, *conte*.

Κομήτης, ὑσιας. comète, *cometa*. [handwritten word]

Κόμι, ὑσ. gomme, *gomma*.

Κόμμα, ὑσ. comma, *due punti*.

Κομματάκι, ου̃σιας, petit morceau, très-petit morceau, *frusto*, *pezzetto*, *pezzo*.

Κομματζούλι, ου̃σ. petit morceau, *pezzetto*. §. κομματζούλι ψωμίου, chanteau, *gherone*.

Κομμάτι, ὑσ. morceau, *boccone*, *pezzo*. §. αὐτὸ ἔναι τὸ κομμάτι τῆς ἐντροπῆς, c'est le morceau honteux, *quest' è il boccone della vergogna*. §. κομμάτι, ἕνα κομμάτι πανὶ ἀκέραιον, une pièce de toile, *una pezza di tela*. §. ἕνα κομμάτι τυρί, un morceau de fromage, *un pezzo di formaggio*. §. ἕνα κομμάτι τυρί, ἢ ὡς ἕνα κεφάλι, une forme de fromage, *una forma di cacio*. §. κομμάτι κομμάτι, brin à brin, par pièces, *a pezzi a pezzi*. §. τὸν ἔκαμεν κομμάτια κομμάτια, il l'a mis en pièces, *lo ha fatto in pezzi*. §. κομμάτια, κανόνια, κτλ. pièces de canons, *pezzi di cannone*, *d'artiglieria*.

Κομματιάζω, Pʳ. tailler en pièces, reduire en morceaux, *ridurre*, *mettere in pezzi*, *spezzare*.

Κομματιά, ου̃σ. l'action de tailler, *il tagliare*. §. κομματιά, ὑσ. coup de canon, *colpo di cannone*, *cannonata*.

Κομματιάζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui taille en pièces, qui reduit en morceaux, *colui ò colei che sminuzza*, *che spezza*, *che taglia a pezzi*.

Κομματιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a taillé, qui a mis, qui réduit en pièces, en morceaux, *colui ò colei che ha tagliato*, *che ha ridotto*, *che ha fatto a pezzi*.

Κομματίασμα, ὑσ. brisure, cassure, l'action de mettre en pièces, *spezzamento*, *il tagliar a pezzi*.

Κομματιασμένος, η, ον. μετ. taillé, ée. en pièces, decoupé, ée. *tagliato*, *ta*. *a pezzi*, *sminuzzato*, *ta*, *spezzato*, *ta*.

Κομμένος, η, ον. μετ. coupé, ée. *tagliato*, *ta*.

Κομμός, ἰδὲ Κόψιμον.

Κομπάκι, ὑσ. petit bouton, *bottoncino*.

Κομπαριά, ἰδὲ Κυμπαριά.

Κομπάσον, ἰδὲ Διαβήτης.

Κομπαστής, ἐπίθ. hableur, craqueur, *millantatore*, *artifanfano*.

Κομπί, ὑσ. bouton, *bottone*. §. ξηλυκόνω τὰ κομπιά, boutonner, *abbottonare*.

Κομπιάζω, Pʳ. être presque suffoqué d'un morceau, *esser quasi soffocato*

Κουπαρᾶς. [handwritten]

cato da un boccone, restar il boccone in gola.

Κομπίασμα, ὑσ. l'action d'être presque suffoqué d'un morceau, l'action de rester le morceau dans le gosier, *l'esser quasi soffocato da un boccone, il restar il boccone in gola.*

Κομπιάρικος, ἐπίθ. grumeleux, euse. *gropposo, sa. scabro, bra.*

Κομπιασμένος, η, ον. μετ. celui ñ celle à qui est resté un morceau dans le gosier, *colui ñ colei a cui è restato un boccone in gola.*

Κόμπλαις, ὑσ. les plis du papier, *le crespe della carta.*

Κομπλιάζω, Ρ'. se rider, *incresparsi.*

Κομπλίασμα, ὑσ. l'action de se rider, *l'incresparsi.*

Κομπλιασμένος, η, ον. μετ. ridé, ée, *increspato, ta.*

Κομποβέλονο, ὑσ. épingle, *spillatto, spillo.*

Κομπόδεμα, ὑσ. l'action de nouer, *l'annodare.*

Κομποδεμένος, η, ον. μετ. noué, ée. *annodato, ta.*

Κομποδένω, Ρ'. nouer, *annodare.*

Κομποδένων, ὑσα. μετ. celui ñ celle qui noue, *colui ñ colei che annoda.*

Κομποδέσας, σασα. μετ. celui ñ celle qui a noué, *colui ñ colei che ha annodato.*

Κομποθηλυκά, ὑσ. boutonnière, *asolo.*

Κομπολόγι, ὑσιας. chapelet, paternôtres, *corona.*

Κόμπος, ὑσ. nœud, *nodo.* §. κόμπος χοινιοῦ, alliement, *nodo, cappio.* §. λύω τὸν κόμπον, dénouer, *disnodare.* §. κόμπος, γαλαγματιά, goutte, *goccia, gocciola.* §. κόμπος τοῦ καλαμιοῦ, nœud, *nocchio, bernoccolo.* §. ἂς ῥίξωμεν τὸν κόμπον διὰ νὰ ἰδοῦμεν ποῖος ἔχει νὰ πληρώσῃ, tirons à la courte paille, pour voir le quel doit payer, *giuochiamo alle buschette, per vedere a chi tocca di pagare.* §. κόμπος τοῦ λαιμοῦ, le nœud du cou, *nodo del collo.* §. κόμπος σιδηρὺς ῥάβδου, virole, *gorbia.* §. ψεύματα ὡς τὸν κόμπον τοῦ λαιμοῦ σου, vous mentez par la gueule, *mentite per la gola.*

Κομποχοίνι, ὑσ. cordon, *cordone.*

Κόμπωμα, ὑσ. θηλύκωμα, l'action de boutonner, *l'abbottonare.* §. κόμπωμα, l'action de nouer, *allacciamento.*

Κομπωμένος, η, ον. μετ. θηλυκωμένος, boutonné, ée. *abbottonato, ta.* §. κομπωμένος, δεμένος μὲ κόμπον, noué, ée. *annodato, ta.*

Κομπώνω, Ρ'. θηλυκώνω, boutonner, *abbottonare.* §. κομπώνω, δένω μὲ κόμπον, nouer, *annodare.*

Κομψός, ἐπίθ. élégant, te. *elegante.*

Κομψότατα, ἐπίρ. très-élégamment, *elegantissimamente.*

Κομψότατος, ἐπίθ. très-élégant, te. *elegantissimo, ma.*

Κομψότερος, ἐπίθ. plus élégant, te. *più elegante.*

Κομψότης, ὑσ. élégance, *eleganza.*

Κομψῶς, ἐπίρ. élégamment, *elegantemente.*

Κονδύλι, ὑσιας. plume, *penna.*

Κονδυλιά, ὑσ. plumée, coup de plume, *tratto di penna, pennata.*

Κονδυλομάχαιρον, ὑσ. canif, *temperino.*

Κονακάκι, ὑσ. petit logis, *piccolo alloggio.*

Κονάκι, ὑσιας. logement, logis, *alloggio.* §. κονάκι, ξενοδοχεῖον, auberge, *albergo, locanda.* §. δίδω κονάκι, donner la retraite, *albergare.* §. ἀλλάζω κονάκι, déloger, *diloggiare, sloggiare.*

Κόνδιμα, ὑσ. l'action de loger, *l'alloggiare.*

Κονδιμένος, η, ον. μετ. logé, ée. *alloggiato, ta. albergato, ta.*

Κονδίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ñ celle qui a donné la retraite, *colui ñ colei che ha albergato.* §. κονδίσας, σασα. μετ. ὑδ. celui ñ celle qui a logé, *colui ñ colei che ha alloggiato.*

Κονδιστής, ἐπίθ. hôtelier, *albergatore.*

Κονδίω, Ρ'. loger, *alloggiare, albergare.*

Κονδίων, ὑσα, μετ. celui ñ celle qui loge, *colui ñ*

Κομπλιασμένος

ἡ colei che alloggia. §. χονδίων, ὅςις δίδει χονάκι, celui ou celle qui loge, qui donne logis, colui ò colei che dà alloggio, che alberga.

Κονιαρκτίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait de la poussière, colui ò colei che ha impolverato.

Κονιάρκτισμα, P'. l'action de faire de la poussière, il far polvere.

Κονιαρκτίζω, P'. faire de la poussière, couvrir, remplir de poussière, riempir di polvere, far polvere, coprir di polvere, impolverare.

Κονιαρκτίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fait de la poussière, qui remplit de poussière, colui ò colei che impolvera.

Κονιαρκτισμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de poussière, coperto, ta. di polvere.

Κονιαρφὸς, ὁσ. poussière, polvere.

Κόνιδα, ὁσ. lente, lendine.

Κονιδιάζω, P'. faire de lentes, être rempli de lentes, far lendini, empirsi di lendini.

Κονιδιάρης, κονιδιάρικος, ἐπίθ. plein, ne. de lentes, lendinoso, sa.

Κονιδίασμα, ὁσ. l'action de se remplir de lentes, il riempiersi di lendini.

Κονιδιασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de lentes, lendinoso, sa.

Κονιορφὸς, ουσ. poudre, poussière, polvere.

Κόνσολος, ὁσιας. consul; console.

Κοντὰ, ἐπίρ. proche, voisin, près, vicino, presso. §. κοντὰ εἰς τὸ σπῆτι, près de la maison, vicino alla casa. §. ἀπὸ κοντὰ, de près, dappresso. §. εἶμαι κοντὰ, être proche, esser vicino. §. εἶμαι κοντὰ νὰ μισεύσω, être près de partir, esser in procinto di partire, esser di partenza.

Κόνταιμα, κονταιμένος, κονταίνω, κτλ. ἰδὲ Κόντεμα, κοντεμένος, κοντεύω.

Κοντάκι, ουσ. τὸ κοντάκι τοῦ τουφεκιοῦ, crosse d'arquebuse, calcio d'archibugio.

Κοντακιανὸς, κοντακινὸς, ἡ, ὄν. ἐπίθ. courtaud, de. bassotto, ta. cazzatello, la.

Κονταράκι, ὁσιας. petite lance, piccola lancia.

Κονταρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été frappé avec une lance, colui ò colei ch' è stato percosso con una lancia.

Κονταρευμα, ὁσ. l'action de donner des coups de lance, il percotere colla lancia.

Κονταρευμένος, η, ον. μετ. frappé, ée. avec une lance, percosso, sa colla lancia.

Κονταρεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a été frappé avec une lance, colui ò colei ch' è stato percosso con una lancia.

Κονταρευτὴς, ὁσ. archer, lanciatore.

Κονταρεύω, P'. lancer, frapper avec la lance, lanciare, percuotere colla lancia.

Κονταρεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui frappe avec la lance, colui ò colei che percuote colla lancia.

Κοντάρι, ὁσ. lance, lancia.

Κονταριὰ, ουσ. coup de lance, colpo di lancia, astata.

Κονταροπόλεμος, ὁσ. joutè, carrousel, giostra.

Κονταροσίδηρον, ὁσ. le fer de la lance, il ferro de la lancia.

Κοντέα, ὁσ. comté, contea.

Κόντες, ὁσ. comte, conte.

Κοντέσσα, ουσ. contesse, contessa.

Κοντευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été raccourci, colui ò colei ch' è stato accorciato.

Κόντευμα, ὁσ. accourcissement, raccourcissement, accorciamento, raccorciamento. §. κόντευμα, πλησίασμα, proximité, prossimità.

Κοντευμένος, η, ον. μετ. accourci, ie. raccourci, ie. accorciato, ta. raccorciato, ta.

Κοντεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a raccourci, colui ò colei che ha raccorciato.

Κονταυτὴς, ουσ. celui qui raccourcit, colui che accorcia, accorciatore.

Κονταυτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. accostable, approssimevole.

Κονταυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'

qu'on peut raccourcir, *che si può raccorciare*.

Κοντεύω, ουσ. accourcir, raccourcir, *accorciare*, *raccorciare*. §. κοντεύω, πλησιάζω, είμαι σιμά, être près, *esser vicino*. §. κοντεύω νὰ τελειώσω, κοντεύω εἰς τὸ τέλος, je suis près de la fin, *son vicino alla fine*.

Κοντεύων, υσα. μετ. celui ou celle qui raccourcit, *colui ò colei che raccorcia*. §. κοντεύωντας ὅτις εἶναι σιμά, πλησιάζων, approchant, te. celui ou celle qui est près, *colui ò colei ch'è vicino*, *ch'è in procinto*.

Κόντεψις, ἰδὲ Κόντευμα.

Κοντήλι, ἰδὲ Κονδύλι, κτλ.

Κοντότερος, η, ον. ἐπίθ. plus court, te. *più corto*, *ta*.

Κόντια, ὐσ. ζαχαράτα, des dragées, *confettare*.

Κοντογοῦνι, ουσ. sorte de pelisse courte, *sorta di pelliccia corta*.

Κοντογραφία, ὐσ. écriture breve, *scrittura breve*.

Κοντοκράτημα, ουσ. l'action de tenir court, *il tenere corto*.

Κοντοκρατημένος, η, ον. μετ. tenu, ue. court, *tenuto*, *ta*. *corto*.

Κοντοκρατῶ, P'. tenir de court, *tenere corto*. §. κοντοκρατῶ, κρατῶ ἀπὸ κοντά, ἀπὸ σιμά, tenir de près, *tener da vicino*.

Κοντολογῆς, ἐπίρ. bref, brièvement, *breve*, *brevemente*.

Κοντολογία, ὐσ. brièveté, *brevità*, *brevilоquio*.

Κοντολογῶ, P'. abreger, *abbreviare*, *parlar breve*.

Κοντομάζωμα, ὐσ. l'action d'amasser en peu de temps, *l'ammassare cortamente*, *in poco tempo*.

Κοντομαζωμένος, η, ον. μετ. amassé en peu de temps, *raccolto cortamente*, *in poco tempo*.

Κοντομαζώνω, P'. amasser en peu de temps, *raccogliere cortamente*, *in poco tempo*.

Κοντομανίκος, ἐπίθ. qui a des manches courtes, *che a le maniche corte*.

Κοντοπιστεύω, P'. être près à croire, *esser in procinto di credere*.

Κοντὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. court, te. *corto*, *ta*. §. κοντὸς, βραχὺς, bref, ève. *breve*.

Κοντόσταυλος, ἐπίθ. connétable, *contestabile*.

Κοντότατος, η, ον. ἐπίθ. très-court, te. *cortissimo*, *ma*.

Κοντότερος, η, ον. ἐπίθ. plus court, te. *più corto*, *ta*.

Κοντότης, ουσ. brièveté, *cortezza*.

Κοντούτζικος, η, ον. ἐπίθ. courtaud, de. *bassotto*, *ta*.

Κόντουρος, ἐπίθ. qui a la queue coupée, courtaud, *códimozzo*, *cortaldo*.

Κοντοφθαλμία, ὐσ. myopie, *miopia*, *vista torta*.

Κοντόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. myope, celui ou celle qui a la vue courte, *miope*, *bircio*, *ia*. *corto*, *ta*. *di vista*.

Κοντύλι, ἰδὲ Κονδύλι, κτλ.

Κόντυρος, ἐπίθ. courtaud, *cortaldo*.

Κόξα, ὐσ. κόξα τοῦ ποδαριοῦ, jarret, *garretto*.

Κοπάδι, ουσ. betail, bestiaux, *bestiame*, *armento*. §. κοπάδι, troupe, *truppa*. §. ἕνα κοπάδι παιδία, quantité d'enfans, *fanciullaja*.

Κοπαδάκι, ὐσιας. μικρὸν κοπάδι, petit troupeau, *branco*, *greggiuola*.

Κοπαδιάζω, P'. attrouper, *schierare*, *metter in truppa*.

Κοπαδιαστά, ἐπίρ. en troupe, *in truppa*, *in ischiera*, *in frotta*.

Κοπανιά, ὐσ. coup de massue, *colpo di mazza*, *mazzata*. §. μιὰ κοπανιά, εἰς μίαν κοπανιάν, ἤγουν παρευθὺς, dans un clin d'œil, *in un batter d'occhio*.

Κοπανίζω, P'. concasser, piler, *pestare*. §. κοπανίζω τὸ λινάρι, espader, écanguer, broyer le lin, *scotolare*, *gramolare*. §. καλὰ τὸν ἐκοπάνισεν, ἤγουν καλὰ τὸν ἔδειρε, il l'a bien frappé, *l'ha ben battuto*.

Κοπανίζων, υσα. μετ. celui ou celle qui pile, *colui ò colei che pesta*.

Κοπανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pilé, *colui ò colei che ha pestato*.

Κοπάνισμα, ουσ. l'action de concasser, *pestamento*. §. κοπάνισμα τοῦ λινα-

νιαρίου, l'action d'écanguer, *lo scotolare, il gramolare.*

Κοπανισμένος, η, ον. μετ. concassé, ée. pilé, ée. *pestato, ta.* §. λινάρι κοπανισμένον, du lin écangué, broyé, *lino scotolato, gramolato.*

Κοπανιστά, ἐπίῤ. en pilant, *pestando.*

Κοπανιστήρι, ίσιας. espade, écang, *scotola.*

Κοπανιστὴς, ὑσ. celui qui pile, *colui che pesta.* §. κοπανιστὴς, ὁπῦ κοπανίζει τὸ λινάρι, celui qui écangue, *colui che scotola.*

Κοπανιστός, ὴ, όν. ἐπίῤ. qu'on peut piler, *che si può pestare.*

Κόπανος, ουσ. pilon, *pestello.* §. κόπανος τῦ λιναρίου, écang, espade, *scotola.* §. κόπανος τῆς πόρτας, le battant d'une porte, *il battitojo d'una porta.*

Κοπέλλα, ὑσ. κόρη, κοράσιον, pucelle, *zitella.* §. κοπέλλα, δύλη, δουλεύτρα, servante, *serva.*

Κοπελάκι, ουσ. νέον παιδάκι, petit jeune garçon, *giovanetto, ragazzino.*

Κοπέλι, ὑσ. νέος, παλικαράκι, jeune homme, *giovanetto.* §. κοπέλι, δῦλος, valet, *servo, servitore.*

Κοπελοπούλα, κοπελίδα, ὑσ. jeune fille, *ragazzina.*

Κόπια, ὑσ. copie, *copia.*

Κοπιάζω, Pʹ. Ἐν. fatiguer, *faticare, affaticarsi.* §. κοπιάζω, ὐδ. fatiguer, *affaticarsi.* §. πολὺ ἐκοπίασεν ἕως νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, il a bien ahané avant que de venir à bout de ce travail, *ha molto penato prima di venir a fine di questo lavoro.* §. ματαίως κοπιάζεις, vous avez beau faire, *voi avete bel fare.* §. κοπιάζω, δυσκολεύομαι, peiner, *penare, durar fatica.* §. κόπιασε σὲ παρακαλῶ, venez je vous prie, *venite vi prego.* §. κόπιασε μέσα, entrez s'il vous plait, *entri se le piace.* §. κοπιάσετε εἰς τὸ καλὸν, adieu, adieu jusqu'à revoir, *addio, a rivederci, vadano con Dio.* §. σὲ παρακαλῶ κόπιασε εἰς τὸ καλὸν, κ᾽ μὴ μὲ ἐνοχλῆς, allez vous en, je vous prie, ne me rompez pas la tête, *vada con Dio, la prego, non m' importuni, non mi rompa la testa.*

Κοπιάζων, υσα. μετ. fatiguant, te. celui ὴ celle qui donne de la fatigue, *fatigante, colui ὴ colei che affatica.* §. κοπιάζων, ὅσις κοπιάζει, κάμνει κόπον, fatigant, te, qui se donne de la fatigue, *affaticante, che si affatica.*

Κοπιάρω, Pʹ. copier, *copiare.*

Κοπιάσας, σασα. μετ. Ἐν. ὅσις ἔκαμε τινὰ νὰ κοπιάσῃ, celui ὴ celle qui a fatigué quelqu'un, *colui ὴ colei che ha affaticato qualcheduno.* §. κοπιάσας, ὐδ. celui ὴ celle qui s'est donné de la fatigue, *colui ὴ colei che si è affaticato.*

Κοπίασις, κοπίασμα, ὑσ. l'action de fatiguer, fatigue, *l'affaticare, l'affaticarsi.*

Κοπιασμένα, ἐπίῤ. d'une manière fatigante, *faticosamente.*

Κοπιασμένος, η, ον. μετ. fatigué, ée, las, se. *faticato, ta, affaticato, ta, stanco, ca.* §. κοπιασμένος ὑπερβολικὰ, outré de fatigue, *molto affaticato.*

Κοπιαστὴς, ὑσιας. lassant, *stanchevole.*

Κοπιαστικὰ, ἐπίῤ. péniblement, *penosamente, faticosamente.*

Κοπιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίῤ. fatigant, te. lassant, te. *stanchevole, affaticante.* §. κοπιαστικὸς, ὁπῦ κοπιάζει, ἐργάζεται, laborieux, euse. *laborioso, sa. affaticante.* §. κοπιαστικὸς, δύσκολος, δυσχερὴς, pénible, *penoso, sa.*

Κοπιαστικώτατα, ἐπίῤ. très-péniblement, *faticosissimamente.*

Κοπιαστικώτατος, η, ον. ἐπίῤ. très-laborieux, euse. *affaticatissimo, ma.* §. κοπιαστικώτατος, ὁπῦ φέρει μεγάλον κόπον, très-pénible, *faticosissimo, ma.*

Κοπιαστικώτερα, ἐπίῤ. plus péniblement, *più faticosamente.*

Κο-

Κοπιασικώτερος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ προξενᾶ περισσότερον κόπον, plus pénible, *più faticoso, sa*. §. κοπιασικώτερος ὁποῦ κοπιάζει περισσότερον, plus laborieux, euse. *più laborioso, sa*.

Κοπιασός, ὴ, όν. ἐπίθ. fatigué, ée. *faticato, ta*.

Κοπίδι, ουσ. couteau de cordonnier, *coltello di calzolajo*.

Κοπιῶ, P'. ἴδε Κοπιάζω.

Κοπιῶν, μετ. ἀρ. laborieux, *affaticante, affaticatore*.

Κοπιῶσα, μετ. θηλ. laborieuse, *affaticante, affaticatrice*.

Κόπος, ὐσ. fatigue, peine, *fatica, pena*. §. λάβε τὸν κόπον, donnez vous la peine, *prendetevi l'incomodo*. §. μὲ μεγάλον κόπον, avec très-grande peine, *faticosissimamente*. §. κόπους περίχω, donner de la besogne, *metter in facenda, dar facenda*. §. θέλει βάλω κάθε κόπον διὰ νὰ σᾶς δυλδύσω, je ferai mon mieux, je ferai le possible pour vous servir, *farò il possibile, farò quanto potrò per servirvi*. §. μὲ τὸν κόπον μυ, par mon travail, *col mio travaglio, colla mia fatica*.

Κοπρένιος, νια. ἐπίθ. excrémenteux, euse, *escrementizio, zia*. §. κοπρένιος, μαστρ. πονηρός, ὑδιποτένιος, vil, chétif, qui ne vaut guère, *vile, abbietto, da poco*.

Κοπριά, ὐσ. engrais, *letame, concime*. §. κοπριά τῶν ζώων, fiente, *fimo, stallatico*. §. κοπριά, σκατὶ, merde, *merda*. §. κοπριά, μυρδαριά, ordures, *lordure*.

Κοπρίζω, P'. κοπρίζω τὴν γῆν, engraisser, fumer, *concimare, alletamare*. §. κοπρίζω, χέζω. λέγ. διὰ τὰ ζῶα, fienter, *stallare, cacare*.

Κοπρίζων, ουσα. μετ. ὅσις κοπρίζει τὴν γῆν, celui ou celle qui engraisse, qui fume, *colui ò colei che concima*. §. κοπρίζων, ζῶον, ὁπῦ κοπρίζει, qui fiente, *animale che stalla*.

Κοπρίσας, σασα. μετ. ὁ κοπρίσας τὴν γῆν, celui ou celle qui a fumé, *colui ò colei che ha concimato*. §. κοπρίσας, ὁποῦ ἐκόπρισε, celui ou celle qui a fienté, *colui ò colei che ha stallato*.

Κόπρισμα, ὐσ. τὸ κόπρισμα τῆς γῆς, l'action d'engraisser, *il concimare*.

Κοπρισμένος, η, ον. μετ. engraissé, ée, *concimato, ta*.

Κοπριστής, ουσ. celui qui engraisse, *concimatore*.

Κοπρόλακκος, ὐσ. fumier, *letamajo*.

Κοπρομέλισσα, ουσ. bourdon, *pecchione*.

Κόπρος, ὐσ. σκατὸν, excrement, bran, *sterco, merda*. §. κόπρος, κοπριά διὰ τὰς κάμπους, engrais, *concime*. §. κόπρος, μυρδαριά, ordures, *immondezze, lordure*.

Κοπρόσκυλον, ὐσ. un vilain chien, *un brutto cane*.

Κοπρόσωρος, ουσ. fumier, *letamajo*.

Κοπρὼν, ὐσ. voirie, *publico letamajo*.

Κοπτερός, ὴ, όν. ἐπίθ. coupant, te. tranchant, te. *tagliente*. §. τὸ κοπτερόν, le taillant, *taglio, filo di taglio*.

Κόπτω, ἢ κόφτω, P'. χωρίζω, tailler, trancher, *tagliare*. §. κόπτω, τζακίζω, couper, rompre, *rompere*. §. πολὺ μὲ κόφτει διʼ αὐτὸν, ἤγουν δὲν μὲ μέλει διʼ αὐτὸν, je ne me soucie pas de lui, *non mi curo di lui*. §. πολὺ μὲ κόφτει διʼ αὐτὸν, ἤγουν εἶμαι εἰς μεγάλην ἔγνοιαν, εἰς μεγάλην φροντίδα διʼ αὐτὸν, je suis en peine pour lui, *sto in gran pena per lui*. §. τίποτες δὲν μὲ κόφτει, je ne m'en soucie pas, *non me ne curo*. §. αὐτὰ εἶναι πράγματα ὁπῦ δὲν μὲ κόφτυν, ce sont des choses qui ne me touchent pas, *queste son cose che non mi toccano*. §. κόφτω τὴν ἀναπνοὴν τινὸς, ôter la respiration à quelqu'un, *levar il respiro a qualchedunο*. §. τῦ ἔκοψε τὴν καρδιὰν, il lui a ôté le courage, il l'a decouragé, *gli ha levato il coraggio*. §. ὁ ἰατρὸς τῦ ἔκοψε τὸ κρασὶ, le méde-

decin lui a ôté le vin, ἢ il lui a ordonné de s'abstenir du vin, *il medico gli ha levato il vino, gli ha impedito l'uso del vino*. §. κόπτω τλὼ ὄρεξιν, ôter l'appetit, *levar l'appetito*. §. κόφτει ὡς ἑκατὸν γρόσια, il monte jusqu'à cent florins, *monta sino a cento fiorini*. §. κόπτομαι καὶ κόφτομαι, se couper, *tagliarsi*. §. τὸ γάλα ἐκόπη, le lait est alteré, *il latte è corrotto*. §. κόπτεται ἡ ἀναπνοή μου, je perds la respiration, je ne puis pas respirer, *perdo il fiato, non posso respirare*. §. κόφτεται ὅλη ἡ δύναμίς μου, je perds toutes mes forces, *perdo tutte le mie forze*. §. ἐκόπηκε ἡ ὄρεξίς μου, j'ai perdu l'appetit, *ho perduto l'appetito*.

Κόπτων, ουσα. μετ. coupant, te. tranchant, te. *tagliente, che taglia*.

Κόρα, ὐσ. ἡ κόρα τοῦ ψωμιοῦ, croûte de pain, *crosta di pane*. §. κόρα, φλούδα, écorce, *scorza*.

Κόρακας, ὕσιας. corbeau, *corvo*. §. μεγάλος κόρακας, un gros corbeau, *corbacchione*. §. ἔῤῥε ἐς κόρακας, que la peste te creve, *gavocciolo alle pianelle*. §. φωνάζω ὡς ὁ κόρακας, croasser, *gracchiare*.

Κορακίζω, Pʳ. φωνάζω ὡς τὸν κόρακα, croasser, *crocidare, gracchiare*.

Κοράκισμα, ουσ. croassement, le cri du corbeau, *il grido del corvo*.

Κορακιστικός, ἐπίθ. ὁμιλῶ κορακιστικά, parler en chiffre, en jargon, *parlar in gergo*.

Κορακιστός, ἐπίθ. ὡς τὸ, ὁμιλία κορακιστή, discours en jargon, *discorso in gergo*.

Κοράλι, ὐσ. corail, *corallo*.

Κορασάνι, ὕσιας. caillou, *cemento*.

Κοράσι, κοράσιον, ὕσιας. pucelle, petite fille, jeune fille, *giovine, giovinetta, donzella, donzelletta, fanciulla*.

Κορασίδα, ουσ. pucelle, vierge, *donzelletta, verginella*.

Κόρδα, ουσ. χορδή, corde, *corda d'instromento*.

Κορδέλα, ούσιας. ruban, *nastro*.

Κορδίζω, Pʳ. τεντώνω, tendre, *tendere*. §. κορδίζω τὸ δοξάρι, bander un arc, *tendere l'arco*. §. κορδίζω τλὼ ὥραν, monter un orloge, *caricare un oriuolo*. §. κορδίζω τὸ ὄργανον, monter un instrument, *accordar un istromento*.

Κορδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étend, *colui ò colei che stende*. §. κορδίζων τλὼ ὥραν, qui monte une montre, *che carica un oriuolo*. §. κορδίζων τὸ τόξον, qui bande l'arc, *che tende l'arco*.

Κορδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étendu, *colui ò colei che ha steso*. §. κορδίσας τλὼ ὥραν, qui a monté une montre, *che ha caricato l'oriuolo*.

Κόρδισμα, ὕσιας. l'action d'étendre, *stendimento, lo stendere*. §. τὸ κόρδισμα τῆς ὥρας, τοῦ ὡρολογίου, l'action de monter une montre, *il caricare un oriuolo*.

Κορδισμένος, η, ον. μετ. τεντωμένος, étendu, ue. *steso, sa*. §. δοξάρι κορδισμένον, arc bandé, *arco teso*. §. ὥρα κορδισμένη, montre montée, *oriuolo caricato*. §. κορδισμένος, κρατημένος, πιασμένος, roidi, ie. *incordato, ta*. κορδισμένος, ὁποῦ ἔχει ταῖς κόρδες, monté de cordes, *incordato*.

Κορδιστά, ἐπίρ. d'une manière étendue, *tesamente*.

Κορδιστός, ἡ, όν. ἐπίθ. étendu, ue. *teso, sa*.

Κορδοβάνι, ὐσ. cordouan, *cordovano*.

Κορδοβαντζῆς, ὕσιας. ὅστις πωλεῖ κορδοβάνια, celui qui vend de cordouans, *colui che vende cordovani*. §. κορδοβαντζῆς, παπουτζῆς τῶν κορδοβανιῶν, cordouanier, *conciator di cordovani*.

Κορδώνομαι, Pʳ. τεντώνομαι, καμαρώνω, se panader, *pavoneggiarsi*.

Κορέλι, κορέλιον, ὕσιας. crêté, *cresta*.

Κορσός, ἰδὲ Κόρζα.

Κόρη, ουσ. fille, *zitella, fanciulla*. §. κόρη ἀ-

γά-

γάμον, διὰ ὑπανδρείαν, fille à marier, *pulzella da marito*. §. ζητῶ μίαν κόρlω διὰ γυναῖκα, demander une fille en mariage, faire la recherche d'une fille, *chiedere una ragazza in matrimonio*. §. κόρη τῦ ὀφθαλμῦ, la prunelle de l'œil, *la pupilla dell' occhio*.

Κορϊάζω, Pʳ. γεμίζω ἀπὸ κόρυζαις, se remplir de punaises, *riempirsi di cimici*.

Κορίανδρος, ουσ. coriandre, *coriandro*.

Κορϊάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui est rempli de punaises, *colui ή colei ch' è pieno di cimici*.

Κόρϊασμα, ουσ. l'action de se remplir de punaises, *il riempirsi di cimici*.

Κορϊασμένος, η, ον. μετ. tout plein, ne. de punaises, *pieno, na. di cimici*.

Κόριζα, ουσιας. punaise, *cimice*.

Κορίζω, Pʳ. tuer les punaises, nettoyer des punaises, *ammazzar le cimici, nettar dalle cimici*.

Κορίζων, ζσα. μετ. celui ή celle qui tue les punaises, *colui ή colei che netta dalle cimici*.

Κορϊός, ἰδὲ Κόριζα.

Κόρισμα, ὑσ. l'action de tuer les punaises, de nettoyer des punaises, *l'ammazzare le cimici, il nettare dalle cimici*.

Κοριτζάκι, ὑσ. jeune petite fille, fillette, *ragazzetta, ragazzina, fanciulletta*.

Κορίτζι, ὑσ. pucelle, jeune fille, *ragazza, zitella*. §. κορίτζι, παρθένος, pucelle, vierge, *vergine*.

Κοριτζόπυλον, ουσ. jolie petite fille, *bella ragazzina*.

Κορκός, ὑσ. ὁ κορκός τῦ αὐγῦ, le jaune de l'œuf, *tuorlo*.

Κορμάκι, ὑσ. petit corps, *corpicello, corpicino*.

Κορμαλᾶς, ἰδὲ Κορμαρᾶς.

Κορμάρα, ὑσ. corpulence, *corpulenza*.

Κορμαράκι, ὑσ. ἰδὲ Κορμάκι.

Κορμαρᾶς, ἐπίθ. replet, bedon, membru, *corpacciuto*.

Κορμαριά, ὑσιας. un gros corps, *corpaccio*.

Κορμί, ὑσ. corps, *corpo*. §. μικρὸν κορμί, petit corps, *corpicello, corpicino*. §. μεγάλον κορμί, grand corps, *corpone*.

Κορμικά, ἐπίρ. corporellement, *corporalmente*.

Κορμικός, ή, όν. ἐπίθ. corporel, *corporale*.

Κορμός, ὑσ. le tronc d'un arbre, *tronco d' albero*.

Κορμοστάσι, κορμοστασία, ὑσ. corpulence, taille, *corporatura*.

Κορνιάκτισμα, κορνιακτίζω, κορνιακτισμένος, κορνιακτός, ἰδὲ Κνιάρκτισμα, κονιορτός, κτλ.

Κορυδαλός, ὑσ. alouette, *allodola*.

Κόρυζα, ὑσ. ἰδὲ Κόριζα.

Κορυφαῖος, ἐπίθ. coryphée, *corifeo*. §. ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποςόλων, le prince des apôtres, *il principe degli apostoli*.

Κορυφή, ουσ. cime, sommet, *cima, sommità*. §. κορυφὴ τῦ βυνῦ, la cime des montagnes, *giogo, sommità di montagna*. §. κορυφὴ τῆς κεφαλῆς, le sommet de la tête, *cucuzzolo*.

Κορφή, ουσ. ἡ κορφὴ τῶν χόρτων, cime, *cima del fusto degli alberi*. §. κορφὴ γάλακτος, καϊμάκι, crème, *fior di latte*.

Κόρφος, ἰδὲ Κόλπος.

Κορώνα, ὑσας. couronne, *corona*.

Κορωνιάζω, Pʳ. couronner, *incoronare*.

Κορωνιάζων, ζσα. μετ. celui ή celle qui couronne, *colui ή colei che incorona*.

Κορωνιάσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a couronné, *colui ή colei che ha incoronato*.

Κορώνιασμα, ὑσ. incoronation, *incoronazione*.

Κορωνιασμένος, η, ον. μετ. couronné, ée. *incoronato, ta*.

Κορωνίς, ὑσ. fin, *fine*. §. διὰ κορωνίδα τῦ λόγου, & pour fin du discours, *e per fine del discorso*.

Κόσα, κοσάρα, ουσ. fauchet, faux, *rastrello, falce*.

Κοσάρι, ὑσ. ἰδὲ Εἰκοσάρι, καὶ εἰκοσιά.

Κόσδυμα, κοσδυμένος, κοσδύω, ἰδὲ Κόσισμα, κτλ.

Κοσιά, ὑσ. faux à faucher les

les foins, *falce fienaja.*

Κοσίζω, P. faucher, *falciare.*

Κοσίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fauche, *colui o colei che falcia.*

Κοσίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fauché, *colui o colei che ha falciato.*

Κόσισμα, ὐσ. fauchage, fauche, *tagliamento de' fieni.*

Κοσισμένος, η, ον. μετ. fauché, ée. *falciato, ta.*

Κοσιςής, ἐπίθ. faucheur, *falciatore.*

Κοσκινάς, ουσ. celui qui fait, ou qui vend des cribles, *colui che fa, o vende crivelli.*

Κοσκινίζω, P. cribler, *crivellare.*

Κοσκινίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui crible, *colui o colei che crivella.*

Κοσκινίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a criblé, *colui o colei che ha crivellato.*

Κοσκίνισμα, ὐσ. l'action de cribler, *il crivellare.*

Κοσκινισμένος, η, ον. μετ. criblé, ée. *crivellato, ta.*

Κοσκινιςής, ὐσ. cribleur, *crivellatore.*

Κοσκινιςικόν, οὐσιασ. ce qu'on paye pour faire cribler quelque chose, *quel che si paga per fare crivellare qualche cosa.*

Κοσκινίςρα, ὐσ. celle qui crible, *colei che crivella.*

Κοσκινόγυρος, ὐσ. le cercle du crible, *il cerchio del crivello.*

Κόσκινον, ὐσ. crible, *crivello.* §. τὸ ἐτρύπησε τὸ κορμί του καὶ τὸ ἔκαμεν ἕνα κόσκινον, il lui a percé le corps en lui faisant des larges blessures, *gli ha forato il corpo facendogli ampie finestre.*

Κόσμημα, ὐσ. l'action de parer, *adornamento.*

Κοσμημένος, η, ον. μετ. paré, ée. *adornato, ta.*

Κοσμικός, ή, όν. ἐπίθ. mondain, ne. *mondano, na.* §. κοσμικός, λαϊκός, laïque, séculier, *secolare, laico.*

Κοσμικῶς, ἐπίῤ. mondainement, séculièrement, *mondanamente, secolarescamente.*

Κόσμιος, ία, όν. ἐπίθ. modeste, *modesto, ta.*

Κοσμιότης, ὐσ. modestie, *modestia.*

Κοσμίως, ἐπίῤ. modestement, *modestamente.*

Κοσμιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-modeste, *modestissimo, ma.*

Κοσμογονία, ὐσ. cosmogonie, *cosmogonia.*

Κοσμογραφία, ὐσ. cosmographie, *cosmografia.*

Κοσμογραφικός, ἐπίθ. cosmographique, *cosmografico.*

Κοσμογράφος, ὐσ. cosmographe, *cosmografo.*

Κοσμογράφω, P. décrire le monde, *descrivere il mondo.*

Κοσμοκρατῶ, P. diriger, gouverner le monde, *dirigere, governare il mondo.*

Κοσμοκράτωρ, ὐσ. recteur, gouverneur du monde, rettore, *governatore del mondo.*

Κοσμοκρατορία, ὐσ. gouvernement du monde, *governamento del mondo.*

Κοσμολογία, ὐσ. cosmologie, *cosmologia.*

Κοσμολογικός, ἐπίθ. cosmologique, *cosmologico.*

Κοσμοπλάςης, ἐπίθ. créateur du monde, *creatore del mondo.*

Κοσμοποιΐα, ὐσ. création du monde, *creazione del mondo.* ποιΐα

Κοσμοπολίτης, ἐπίθ. cosmopolite, *cosmopolita.*

Κόσμος, ὐσ. monde, *mondo.* §. τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, les choses d'ici bas, *le cose di quaggiù, di questo mondo.* §. κόσμος, λαός, monde, *gente, mondo.* §. εἶναι πολύς κόσμος, il y a grand monde, beaucoup de monde, *vi è molta gente, vi è gran mondo.*

Κοσμόφιλος, ἐπίθ. qui aime le monde, attaché au monde, *che ama il mondo, attaccato al mondo.*

Κόσυφον, ὐσ. τὸ κόσυφον τοῦ ἁμαξιοῦ, bateau, *la cassa d'una carrozza.*

Κόσυφας, ὐσ. ἴδε Κότζυφας.

Κοςίζω, P. couter, *costare.*

Κοςίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a couté, *colui o colei che ha costato.*

Κόσῦνα, ἴδε Κοτζύνα, κυτζύνα.

Κόττα, ουσ. ὄρνιθα, poulet, *gallina.*

Κο-

Κοςάζω. couter.
Κοσμοσωτήριος

Κοτζαὶ, ὐσ. queue, tige, *gambo*. §. κοτζαὶ λουλουδίων, tige de fleurs, *fusto*. §. κοτζαὶ τῶ̃ν ὀπωρικῶν, queue de fruits, *gambo*.

Κότζι, οὐσ. κόκκαλον μικρὸν, osselet, *ossetto*. §. τὰ κότζια, ταιγνίδι, osselets, *aliosso*. τὸ κότζι τῶ̃ ποδαρι̃ῶ, astragale, *astragalo*.

Κοτζινίδα, οὐσ. teigne, gerce, *tarma*.

Κοτζένα, ὐσιασ. poupée, marionnette, *fantoccio*, *burattino*.

Κοτοπέλι, ὐσιασ. poulet, *pollastrino*, *pollastro*.

Κοτῶ̃, Ρ'. τολμῶ̃, ὀσέζω, oser, avoir la hardiesse, *ardire*, *aver l'ardire*.

Κουβαλησθεὶς, ἑισα. μετ. celui ou celle qui a été transporté, *colui ò colei ch'è stato trasportato*.

Κουβάλημα, ὐδ. transport, *trasporto*. §. ἄλογον τῶ̃ κουβάλημα, cheval de collier, *cavallo da tiro*.

Κουβαλημένος, η, ον. μετ. transporté d'un lieu à un autre, *trasportato da un luogo ad un altro*.

Κουβαλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a transporté, *colui ò colei che ha trasportato*.

Κουβαλητὴς, ὐσ. celui qui transporte, *colui che trasporta*.

Κουβαλητικὸν, ὐσ. ce qu'on paye pour le transport de quelque chose, *quel che si paga per il trasporto di qualche cosa*.

Κουβαλήτρα, ὐσ. celle qui transporte, *colei che trasporta*.

Κουβαλῶ̃, Ρ'. transporter, *trasportare*. §. κουβαλῶ̃ μὲ ἁμάξι, charier, *vetturegg̃iare*, *trasportar con carro*. §. κουβαλῦμαι εἰς ἄλλο κονάκι, déménager, *sgombrare*.

Κουβαλῶ̃ν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui transporte, *colui ò colei che trasporta*.

Κουβάρι, ὐσ. peloton, pelote, *gomitolo*. §. ἕνα κουβάρι χιόνι, un flocon de neige, *una falda di neve*. §. ἕνα κουβάρι νῆμα, un peloton de fil, *un gomitolo*.

Κουβαριάζω, Ρ'. pelotonner, *aggomitolare*. §. κουβαριάζομαι, ζαρώνομαι εἰς τὸ κρεββάτι, εἰς μίαν ἀγκωνίαν, se blotter, *rannicchiarsi*. §. κουβαριάζομαι, s'engrumeler, *aggrumarsi*.

Κουβαριάζων, ζυσα. μετ. celui ou celle qui pelotonne, *colui ò colei che aggomitola*.

Κουβαριασθεὶς, ἑισα. μετ. ζαρωμένος ὡς τὸ κουβάρι, blotti, ie, *rannicchiato*, *ta*.

Κουβαριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pelotonné, *colui ò colei che ha aggomitolato*.

Κουβάριασμα, ὐσ. l'action de pelotonner, *l'aggomitolare*.

Κουβαριασμένος, η, ον. μετ. engrumelé, ée, *aggrumato*, *ta*. §. κουβαριασμένος εἰς μίαν ἀγκωνὴν, blotti, ie, *rannicchiato*, *ta*.

Κουβαριαστά, ἐπίρ. en pelotons, *in gomitoli*.

Κουβαριαστὴς, ἐπίθ. celui qui fait des pelotons, *colui che fa gomitoli*.

Κουβαριαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. engrumelé, ée, *aggrumato*, *ta*.

Κουβαριάστρα, ὐσ. celle qui pelotonne, qui fait des pelotons, *colei che aggomitola che fa gomitoli*.

Κουβαρίστρα, ὐσιασ. millepieds, *mille piedi*.

Κουβᾶς, ὐσ. seau, *secchio*.

Κουβαρώνομαι, ἴδε Κουβαριάζω.

Κουβέλι, ὐσ. essaim, *sciame*.

Κουβέντα, ὐσ. ὁμιλία, discours, *discorso*, *confabulazione*.

Κουβεντιάζω, Ρ'. discourir, *discorrere*, *confabulare*.

Κουβεντιάζων, ζυσα. μετ. celui ou celle qui discourt, *colui ò colei che discorre*.

Κουβεντιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait des discours, *colui ò colei che ha discorso*, *che ha fatto discorsi*.

Κουβέντιασμα, ὐσ. l'action de discourir, *il discorrere*.

Κουβούκλιον, οὐσ. dôme, *cupola*.

Κουδουνάκι, ὐσ. clochette, *campanello*.

Κουδούνι, ὐσ. cloche, *campana*. §. κουδούνι τῆς πόρτας, le battant, *il battente della porta*. §. κουδούνι τῶ̃ ζώων, sonnaille, *campanaccio*. §. κρεμῶ̃ κουδούνια, ἤγουν κατηγο-

Κουνούβια. piappa. Κουκουναριά. albero

γορῶ, κακολογῶ τινά, faire une fausse imputation, *attaccare altrui campanelle*.

Κουδουνίζω, Pr. σημαίνω, sonner, *sonare*. §. κουδουνίζω, tinter, *tintinnire*.

Κουδουνίζων, ουσα. μετ. cetui ἢ celle qui tinte, *colui ἢ colei che tintinna*.

Κουδουνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tinté, *colui ἢ colei che ha tintinnato*.

Κουδούνισμα, οὐσ. tintement, *tintinnio*.

Κουδουνισμένος, η, ον. μετ. tinté, ée. *tintinnato, ta*.

Κουδουνιστής, οὐσ. qui tinte, *tintinnatore*.

Κουδουνιστός, ἐπίθ. καὶ τὸ κουδουνιστὸν, εἶδος παιγνιδίου, croix & pile, *il giuoco de' santi o cappelletto*.

Κουζουλός, ἰδὲ Τρελός.

Κουκὶ, οὐσ. fève, *fava*. §. κουκιὰ ξεφλουδισμένα, féves dérobées, *fave sgusciate*. §. κουκιὰ ἀλεσμένα, féve pilée, *fava franta*.

Κοῦκκος, οὐσ. hibou, *barbagianni*.

Κούκλα, οὐσ. marionnette, poupée, bamboche, *bamboccio, burattino, fantoccio*. §. μικρὴ κούκλα, petite poupée, *fantoccino*. §. μεγάλη κούκλα, grande poupée, *fantoccione*.

Κουκλουκίζω, Pr. faire glou glou, *far glo glo*.

Κουκλούκισμα, οὐσ. l'action de faire glou glou, *il far glo glo*.

Κούκλωμα, κουκλωμένος, κουκλώνω, ἰδὲ Κουκούλωμα, κουκουλωμένος, κουκουλώνω.

Κουκὸ, οὐσ. τὰ παιδία ὀνομάζουσι τὸ αὐγὸν, œuf, *cucco*.

Κουκουβάγια, οὐσ. chouette, *civetta*. §. μικρὴ κουκουβάγια, petite chouette. *civettuola, civettuzza*. §. μεγάλη κουκουβάγια, grande chouette, *civettone*.

Κουκουβακίζω, Pr. φωνάζω ὡς τὸ περιστέρι, gémir, *gemere*.

Κουκουβάκισμα, οὐσ. l'action de gémir, *il gemere*.

Κουκουβακιστὰ, ἐπίρ. gémissant, *gemendo come la colomba*.

Κουκουδερός, ἐπίθ. grumeleux, *granelloso*.

Κουκούδι, κούκουδον, οὐσιας. κουκούδι τῶν πωρικῶν, noyau, l'os des fruits, *l'osso de' frutti, nocciuolo*. §. κουκούδι τοῦ σταφυλιοῦ, pépin, *granello, vinacciuolo*. §. κουκούδι ὁποῦ γίνεται, εἰς τὸ πρόσωπον, bouton, *pustula*.

Κουκουδιάζω, Pr. γεμίζω ἀπὸ κουκούδια, ἀπὸ σπυριά, se remplir de pustules, *riempirsi di pustule*.

Κουκουδιάρης, οὐσ. rempli de pustules, *pieno di pustule*.

Κουκούλα, οὐσ. capuchon, *capuccio*. §. κουκούλα τῶν καλογήρων, froc, *cappuccio, cocolla*.

Κουκούλι, οὐσ. τοῦ μεταξιοῦ, cocon, *bozzolo*.

Κουκούλωμα, οὐσ. affublement, *velame*.

Κουκουλωμένος, η, ον. μετ. affublé, ée. *inviluppato, ta*. §. κουκουλωμένος, qui porte un capuchon, *cucullato*.

Κουκουλώνω, Pr. affubler, *inviluppare*. §. κουκουλώνω τινὰ διὰ νὰ μὴ κρυώσῃ, emmitoufler, *imbavagliare*. §. κουκουλώνομαι, s'encapuchonner, *imbacuccarsi*. §. κουκουλώνω, βάνω κουκούλαν, mettre un capuchon sur la tête, *imbacuccare, incapperucciare*.

Κουκουνάρα, οὐσ. pomme de pin, *pina*.

Κουκουνάρι, οὐσιας. pignon, *pinocchio*.

Κουκουναριά, οὐσ. pin, *pino*.

Κουκουρουκίζω, Pr. chanter comme le coq, *cantar come il gallo*.

Κουκουρουκοὺ φωνὴ τοῦ πετεινοῦ, coquerico le chant du coq, *cucurucù, il canto del gallo*.

Κουκούτζι, οὐσ. noyau, *nocciolo*. §. κουκούτζι τοῦ σταφυλιοῦ, pepin, *acino, vinacciuolo*.

Κουκουτζωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a un noyau, *nocciolato*. §. κράμβη κουκουτζωτὴ, chou cabus, *cavolo cappuccio*.

Κουλαίνω, Pr. estropier, *stroppiare*. καὶ οὐδ. être estropié, *essere stroppio*.

Κούλι, ἰδὲ Κουλούκι.

Κουλός, ή, όν. ἐπίθ. estropié, ée. *stroppio, ia*.

Κουλουκάκι, οὐσ. ὑποκ. τοῦ κουλούκι, ἰδέ.

Κουλούκι, οὐσ. le petit d'une chienne, *catello, cagnuolino*.

Κουλουκιά, οὐσ. toute la portée,

τέε d'une chienne, les petits d'une chienne, *i catelli, i cagnuolini d'una cagna.*

Κυλῦρα, ὑσ. fouace, *focaccia.*

Κυλυράκι, ὑσ. gimblette, *ciambellina, ciambelletta.*

Κυλλέρι, ὑσ. échaudé, gimblette, *ciambella.* §. κυλέρι, rouleau, *rotolo.* §. ἕνα κυλλέριτυρί, une forme de fromage, *una forma di cacio.*

Κυλλεριάζω, Pʳ. rouler, tortiller, *arrotolare, attorcigliare, accartocciare.*

Κυλλεριάζων, ὑσα, μετ. celui ἢ celle qui tortille, *colui ὁ colei che accartoccia.*

Κυλλεριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tortillé, qui a roulé, *colui ὁ colei che ha accartocciato, che ha attorcigliato.*

Κυλλέριασμα, ὑσ. tortillement, *attorcigliamento.*

Κυλλεριασμένος, η, ον. μετ. tortillé, ée. roulé, ée. *attorcigliato, ta. accartocciato, tà. arrotolato, ta.*

Κυλυρώνω, κτλ. ἰδὲ Κυλυριάζω κτλ.

Κυμάρι, ὑσ. ἰδὲ Κύμαρον.

Κυμαριά, ὑσ. arbousier, *corbezzolo.*

Κύμαρον, ὑσ. arbouse, *corbezzola.*

Κυμᾶς, κυμάσιον. ὑσιας. juchoir, *posatojo, per i polli in un gallinajo.*

Κυμάσι, ὑσ. étoffe, *stoffa.*

Κυμέδια, ἰδὲ Κωμῳδία.

Κυμέρκι, ὑσ. droit, gabelle, *dazio.* §. κυμέρκι ὁ τόπος τῦ κυμερκιῦ, douane, *dogana.*

Κυμερκιάρης, ὑσ. douanier, *doganiere.*

Κυμερκιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de douane, *di dogana.*

Κύμι, κυμίδι, ἰδὲ Κόμι.

Κυμισιονάρος, ὑσ. commissionaire, *commissionario.*

Κυμπάρα, ὑσ. commère, *comare.*

Κυμπαριά, ὑσ. compérage, *comparatico.*

Κυμπαριάζω, Pʳ. faire compérage, *incompararsi.*

Κυμπάριασμα, ὑσ. l'action de faire compérage, *l'incompararsi.*

Κυμπάρος, ὑσ. compère, *compare.*

Κυμπές, ὑσ. dôme, *cupola.*

Κυμπί, ἰδὲ Κομπί.

Κυμπύζι, ὑσ. téorbe, *tiorba.*

Κυμπωμένος, ἰδὲ Κομπωμένος, κομπώνω, κτλ.

Κυνάδι, ὑσ. ἰδὲ Κυνέλι.

Κυνέλι, ὑσ. lapin, *coniglio.*

Κύνια, ὑσ. balançoire, bascule, escarpolette, *altalena, dondolo, bindolo.* §. κύνια, φάτνη τῶν νηπίων, berceau, *culla, cuna.*

Κυνίσας, σασα, μετ. ὅτις ἐκύνισε, ἔπραξε, celui ἢ celle qui a remuè, *colui ὁ colei che ha dimenato.* §. κυνίσας εἰς τὴν κύνιαν, celui ἢ celle qui a brandillé, *colui ὁ colei che ha dondolato.* §. κυνίσας τὸ νήπιον, celui ἢ celle qui a bercé, *colui ὁ colei che ha cullato.*

Κύνισμα, ὑσ. remuement, *dimenamento.* §. κύνισμα εἰς τὴν κύνιαν, branlement, *il dondolare.* §. κύνισμα τῶν νηπίων, l'action de bercer, *il cullare.*

Κυνισμένος, η, ον. μετ. remué, ée. *dimenato, ta.* §. κυνισμένος εἰς τὴν κύνιαν, branlé, ée. *dondolato, ta.* §. κυνισμένος εἰς τὴν φάτνην, bercé, ée. *cullato, ta.*

Κυνιστά, ἐπίθ. en branle, *a dondolone.*

Κυνιστής, ὑσ. celui qui branle, *colui che dondola.* §. κυνιστής ὅτις κυνεῖ τὴν φάτνην, celui qui berce, *colui che culla.*

Κύνσυλας, κυνσυλάτον, ἰδὲ Κόνσολος.

Κυνύπι, ὑσ. cousin, *zenzara, zanzara.*

Κυνυπίδι, ὑσιας. brocoli, chou-fleur, *broccoli, cavol fiore.*

Κυνυπιδόσπορος, ὑσ. semence de chou-fleur, *semenza di cavol fiore.*

Κυντίζω, ἰδὲ Κυντῶ.

Κύντημα, κύντισμα, ὑσ. l'action de pousser, *spignimento, lo spignere.*

Κυντημένος, κυντισμένος, η. ον, μετ. poussé, ée. *spinto, ta.*

Κυντύρα, ὑσ. pantoufle, *pantofola, pianella.*

Κύντρησμα, κυντρῶ, ἰδὲ Κύντημα, κυντῶ.

Κυντῶ. Pʳ. pousser, *spignere.*

Κυνῶ, Pʳ. secouer, agiter, *dimenare.* §. κυνῶ εἰς τὴν κύνιαν. brandiller, *dondolare.* §. κυνῶ εἰς τὴν φάτνην, bercer, *cullare.* §. κυνῦμαι εἰς τὴν κύνιαν, se brandiller, *dondolarsi.*

Κυνῶν, ῦσα. μετ. celui. celle

Κυρδίζω. montrer une montre.

celle qui secoue, qui agite, *colui ἢ colei che dimena*. ἰδὲ Κυνῶ.

Κύπα, ὐσ. tasse, *tazza*. §. κύπαις εἰς τὰ χαρτιὰ, cœur, *cuore*.

Κυπηλάτης, ὐσ. rameur, vogueur, *rematore*, *vogatore*. §. κυπηλάται τῦ κατέργυ, chiourme, *ciurma*.

Κυπί, ὐσ. rame, *remo*.

Κυρὰ, ὐσ. tonsure, *tonsura*, *corona*.

Κυράδι, ὐσ. étron, *stronzo*, *stronzolo*.

Κυράζω, Pᶠ. lasser, fatiguer, *faticare*, *stancare*, *affaticare*.

Κυράζων, ωσα. μετ. lassant, te. fatiguant, te. *faticante*, *faticoso*, *sa*.

Κυράλι, ἰδὲ Κοράλι.

Κυραμᾶς, ὐσ. écot, *scotto*.

Κυρασάνι, ἰδὲ Κορασάνι.

Κυραθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été fatigué, *colui ἢ colei ch' è stato affaticato*, *stancato*.

Κύρασις, κύρασμα. ουσ. fatigue, lassitude, *fatica*, *stanchezza*.

Κυρασμένα, ἐπίρ. avec lassitude, lâchement, *fiaccamente*, *con stanchezza*.

Κυρασμένος, η, ον. μετ. fatigué, ée. las, se. recru, ue. *stanco*, *ca*. *lasso*, *sa*. *affaticato*, *ta*.

Κυραστὴς, ἐπίθ. lassant, *stanchevole*.

Κυραστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. fatigant, te. lassant, te. *faticoso*, *sa*. *stanchevole*.

Κυρβανᾶς, ὐσ. la bourse commune des ecclésiastiques, *corbona*.

Κύρβα, Κύρβη, ὐσ. ἡ κύρβη τῆς σέλλας, arçon, *arcione*.

Κυρβυλιάζω, Pᶠ. se retirer, se roidir, être perclus des membres, *rattrapparsi*.

Κυρβυλίασμα, ὐσ. l'action de se roidir, *il rattrapparsi*.

Κυρβυλιασμένος, η, ον. μετ. perclus, se. *rattrappato*, *ta*.

Κύρβυλον, ὐσ. cep, *ceppo di vigna*.

Κυρδυβάλα, ὐσ. culbute, *capitombolo*. §. κάμνω κυρδυβάλαις, culbuter, faire la culbute, *capitombolare*, *fare i capitomboli*. §. κυρδυβάλα, στρυφοκύλισμα, roulement, *arrotolamento*.

Κυρδυβαλῶ, Pᶠ. faire la culbute, *capitombolare*. §. κυρδυβαλῶ, πίπτω κάτω κυλιςᾶ, rouler, tomber en roulant, *cader rotolone*.

Κυρδυβάνι, ἰδὲ Κορδοβάνι.

Κυρέλι, ὐσ. chiffon, haillon, *straccio d' abito*.

Κυρελιάζω, Pᶠ. déchirer, dilacèrer, *stracciare*.

Κυρελιασμένος, η, ον. μετ. déchiré, ée. *stracciato*, *ta*.

Κυρμεὶν, ἐπίθ. femmelette, *donnicciuola*.

Κυρδυθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été tondu, *colui ἢ colei ch' è stato tosato*.

Κύρδυμα, ὐσ. l'action de tondre, *il tondere*, *il tosare*.

Κυρδυμένος, η, ον. μετ. tondu, ue. *tosato*, *ta*.

Κύρδυσις, ουσ. tondure, *tosatura*.

Κυρδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tondu, *colui ἢ colei che ha tosato*.

Κυρδυτὴς, ὐσ. tondeur, *tosatore*.

Κυρδύτρια, ουσ. celle qui tond, *colei che tosa*.

Κυρδύω, Pᶠ. tondre, *tosare*. §. κυρδύω στραβὰ, bretauder, *cimare mal eguale*. §. κυρδύω, κόπτω τὴν ὐρὰν, écourter, *tagliar la coda*. §. κουρδύω, μεταφ. decimer, *decimare*.

Κυρδύων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui tond, *colui ἢ colei che tosa*.

Κύρκας, κυρκαῖος, ὐσ. coq d' Inde, *gallo d' India*.

Κυρκέλα, ἰδὲ Κρικέλα.

Κυρκύτι, ὐσ. bouillie, *poltiglia*. κυρκύτι διὰ τὰ παιδιὰ, panade, *panata*.

Κυρμάδι, κυρμάδια, κυρμᾶς, ἰδὲ Χυρμάδι, χυρμάδια.

Κυρώνα, ὐσ. corneille, *cornacchia*.

Κυρῶπα, Κυρῶπι, ὐσ. pot à fleurs, *vaso da porvi de' fiori*.

Κυρῦρος, ἰδὲ Ταχυδρόμος.

Κυρσάρης, κυρσάρος, ὐσιας. corsaire, pirate, *corsaro*.

Κυρσάρικος, η, ον. ἐπίθ. de corsaire, *di corsaro*.

Κυρσευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été pillé, *colui ἢ colei ch' è stato predato*.

Κύρσευμα, ουσ. pillerie, pillage, *bottino*, *preda*, *saccheggio*.

Κυρσευμένος, η, ον. μετ. pillé, ée. *depredato*, *ta*.

Κυρσεύσας, σασα. μετ. celui

Κορευς.

Κυς Ξιυπατι.

lui ὴ celle qui a pillé, *colui ὴ colei che ha predato*.

Κυρσάρης, ὁ. pilleur, *depredatore*.

Κυρσεύω, P^r. piller, butiner, *saccheggiare*, *predare*.

Κυρσεύων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui pille, *colui ὴ colei che preda*.

Κύρσον, ὁ. κατὰ τὰς πραγματεύσεις, cours de la monnoie, *corso*. §. κύρσον, τὸ κύρσον τῶν ἐχθρῶν, butin, *bottino*.

Κυρτάλωμα, ὁ. l'action de frapper à la porte, *il battere alla porta*.

Κυρταλῶ, P^r. frapper à la porte, *battere alla porta*.

Κύρτη, ὁ. Cour, *Corte*.

Κυσκύνι, ὁ. τὸ κοσκούνι τῆς σέλλας, croupière, *groppiera*. §. κυσκύνι τῆς βυτζίου, bondon, *cocchiume*.

Κυσύρι, ὁ. le reste, le residu, *il residuo*, *il resto*.

Κυτάβι, ὁ. les petits des animaux, *i piccini degli animali*. §. τὰ κυτάβια, une portée, *parto*. §. κυτάβι, μεταφ. ἀχμάκης, badaud, *baggeo*.

Κυτίκι, ὁ. petite boite, *scatoletta*.

Κυτάλα, ὁ. cuiller à pot, *cazza*, *mestola*.

Κυταλάκι, ὁ. petit cuiller, *piccolo cucchiajo*.

Κυτάλι, ὁ. cuiller, *cucchiajo*.

Κυταλιὰ, ουσ. cuillerée, *cucchajata*.

Κυταλίζω, P^r. peigner du lin, du chanvre, *pettinare il lino*, *la canapa*.

Κυτάλισμα, ὁ. l'action de peigner du lin, du chanvre, *il pettinare il lino*, *la canapa*.

Κυταλισμένος, η, ον. μετ. ςυπὶ ὴ λινάρι κυταλισμένον, du lin, du chanvre peigné, *lino pettinato*, *canapa pettinata*.

Κυταλιςὴς, ὁ. peigneur de lin, de chanvre, *pettinatore di lino*, *di canapa*.

Κυτελάτος, η, ον. ἐπίθ. qui a un large front, *che ha una fronte larga*.

Κυτελίζω, P^r. heurter de front, *urtar colla fronte*.

Κυτέλισμα, ὁ. coup de front, *colpo colla fronte*.

Κυτελιςὰ, ἐπίῤ. heurtant de front, *con colpi di fronte*.

Κύτελον, ὁ. front, *fronte*.

Κυτζὰ, ἐπίῤ. en clochant, *zoppicando*.

Κύτζα, ὁ. κύτζαμα, l'action de boiter, *il zoppicare*.

Κυτζάγρα, ὁ. claudication, *zoppicamento*.

Κυτζαίνω, P^r. boiter, clocher, *zoppicare*.

Κυτζαίνων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui boite, boiteux, euse. *colui ὴ colei che zoppica*, *zoppicante*.

Κύτζαμα, Κουτζαμάρα, ὁ. l'action de clocher, *il zoppicare*.

Κυτζάνας, νισα. μετ. celui ὴ celle qui a fait aller quelqu'un en boitant, *colui ὴ colei che ha fatto andar qualcheduno zoppicando*.

Κύτζι κύτζι, λέξις μὲ τὴν ὁποίαν κράζυν τὰ σκυλιὰ, te te, *te te*.

Κυτζαθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui est devenu boiteux, *colui ὴ colei ch' è divenuto zoppo*.

Κυτζόγλωσσος, η, ον. ἐπίθ. bégue, *scilinguato*.

Κυτζοδόντης, ἐπίθ. bréchedent, *sdentato*.

Κυτζομάνικος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui a des courtes manches, *colui ὴ colei che ha maniche corte*.

Κυτζομύτης, ἐπίθ. camus, camard, *camuso*, *camosco*.

Κυτζομύτη, ὁ. un nez écaché, *naso schiacciato*.

Κυτζοπαντρειὰ, ὁ. ὑπανδρεία ἔξω τῦ καιρῦ, mariage hors de saison, *matrimonio fuor di tempo*. §. κυτζοπαντρειὰ, κακὴ παντρειὰ, mauvais mariage, *cattivo matrimonio*.

Κυτζὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. boiteux, euse. *zoppo*, *pa*.

Κυτζυκέλα, ὁ. fables, sornettes, *pastocchia*, *panzane*.

Κυτζυλιὰ, ὁ. fiente, *sterco*. §. κυτζυλιὰ τῶν περιςερῶν, colombine, *colombina*.

Κυτζυλίζω, P^r. fienter, *stallare*.

Κυτζυλίζων, νσα. μετ. celui ὴ celle qui fiente, *colui ὴ colei che stalla*.

Κυτζύλισμα, ὁ. l'action de fienter, *lo stallare*.

Κυτζυλισμένος, η, ον. ἐπίθ. celui ὴ celle qui est sale de fiente, *colui ὴ colei ch' è pieno di sterco*.

Κυτζαρος.

Κυτζύνα, ὑσ. poupée, *bambaccio*.

Κυτζυπιά, ὑσ. carroubier, *carrubo*.

Κύτζυπον, ὑσ. carroube, *carruba*.

Κύτζυρον, ὑσ. souche, billot, *ceppo*. §. κύτζυρον τῆς ἀμπέλυ, cep, *ceppo di vigna*. §. μικρὸν κύτζυρον, chicot, *ceppatello*, *cepperello*. §. κύτζυρον, ὁ φάλαγγας, ceps, *ceppi*. §. κύτζυρον, μετῳ. αὐτὸς εἶναι ἕνα κύτζουρον, c'est une bûche, une souche, *babbaccione*, *bageo*, *buccellone*.

Κυτζοχέρης, ἐπίθ. ϰ ὑσ. manchot, *manco*.

Κυτὶ, ὑσ. boite, *cassetta*. §. κυτὶ τῆς ἐλεημοσύνης, collecte, *colletta*.

Κύτικας, ὑσ. nuque, *cervice*.

Κυτάλημα, Κυτάλισμα, ὑσ. χτύπημα μὲ τὰ κέρατα, l'action de cosser, de donner des coups de cornes, *cozzo*, *il cozzare*.

Κυταλημένος, κυταλισμένος, η, ον. celui ἢ celle qui a reçu des coups de cornes, *colui ἢ colei che ha ricevuto delle cozzate*.

Κυταλιά, ὑσ. coup de cornes, *cozzata*.

Κυταλιάρης, ὑσ. qui cosse, *cozzatore*.

Κυταλῶ, Pʳ. cosser, *cozzare*.

Κυτερά, Κυτέρισμα, ὑσ. action mal-avisée, *azione sconsiderata*.

Κυτεράρης, ἐπίθ. celui qui entreprend quelque chose sans reflection, *colui che intraprende qualche cosa senza riflessione*.

Κυτερῶ, ἐπίρ. ἀγοράζω ἢ πωλῶ κυτερῶ, acheter ἢ vendre au sort, *comprare ἢ vendere all' avventura*. §. κυτεροῦ, κατὰ τύχην, au hasard, *a caso*.

Κυτερῶ, Pʳ. ἐπιχειρίζομαι ἐν πρᾶγμα χωρὶς σόχασιν, entreprendre quelque chose sans reflexion, entreprendre à l'hasard, au sort, *intraprendere qualche cosa senza riflessione*, *alla sorte*. §. κυτερῶ, ἀγοράζω κυτερῶ, acheter au sort, *comprare alla sorte*.

Κυτρύλα, ὑσ. celle qui n'a plus de cheveux, §. *colei che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλα, μετῳ. δυσυχισμένη, πάμπτωχος, miserable, *miserabile*.

Κυτρύλης, ὑσ. chauve, celui qui n'a plus de cheveux, *calvo*, *colui che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλης, μετῳ. misèrable, *meschino*.

Κυφά, ἐπίρ. sourdement, *sordamente*.

Κυφάγρα, κυφάδα, ὑσιας. surdité, *sordità*.

Κυφαίνω, Pʳ. assourdir, rendre sourd, *assordare*. §. κυφαίνω μὲ ταῖς φωναῖς, ἤτοι ζαλίζω, étourdir avec les cris, *abbuccinare*, *assordar con le grida*.

Κυφαίνων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui assourdit, *colui ἢ colei che assorda*.

Κυφάλα, ὑσ. creux, cavité, *cavità*. §. κυφάλα τῆς πληγῆς, sinus, *saccaja*.

Κυφαλᾶς, ἐπίθ. sourdaud, *sordastro*.

Κύφαμα, ὑσ. l'action d'assourdir, & d'être sourd, *l'assordare*, *e l'assordarsi*.

Κυφαμάρα, κυφαμὸς, ὑσι. surdité, *sordità*.

Κυφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie. *assordato*, *ta*.

Κυφαίνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a assourdi, *colui ἢ colei che ha assordato*.

Κυφαράκι, ὑσ. petit coffre, *forzieretto*.

Κυφάρι, ὑσιας. squêlette, *scheletro*.

Κύφαρον, ὑσ. coffre, bahut, *cofano*, *baule*, *forziere*.

Κυφέτα, ὑσ. dragées, *confetture*.

Κύφιος, ἐπίθ. creux, euse. *cavo*, *va*. *vuoto*, *ta*.

Κυφόβρασμα, ὑσ. σωθροκαυμα, étouffement causé par la chaleur, *afa*.

Κυφοδόντα, ἐπίθ. celle qui a les dents gâtées, *colei che ha i denti guasti*.

Κυφοδόντης, ἐπίθ. qui a les dents gâtes, *che ha dei denti guasti*.

Κυφοδοντιά, ὑσ. dents gâtées, *denti guasti*.

Κυφοδρόμι, ὑσ. sinus, *saccaja*.

Κυφοδρομίζω, Pʳ. faire, ἢ former un sinus, *fare*, *formare saccaja*.

Κυφοχλαίω, Pʳ. vesser, *far una vescia*.

Κυφόχλασμα, ὑσ. l'action de vesser, *il far una vescia*.

Κυ-

Kofa. boucle. jarret.

Κουφοξυλιά, ὐσ. sureau, sambuque, *sambuco*.

Κυφόπονος, ὐσ. douleur sourde, *dolor sordo*.

Κυφοπορδή, ὕσιας. vesse, *vescia*.

Κυφός, ή, όν. ἐπίθ. sourd, de. *sordo, da*.

Κυφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sourd, de. *più sordo, da*.

Κυφότατος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait sourd, de. *sordissimo, ma*.

Κυφούτζικος, η, ον. ἐπίθ. sourdaud, de. *sordastro, tra*.

Κουφότης, ὐσ. surdité, *sordità*.

Κουφωτός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. *cavo, va. vuoto, ta*.

Κόφα, ὕσιας. corbeille, *sporta*.

Κοφινάκι, ὐσ. petit panier, *cofanetto*.

Κοφίνι, ὐσ. panier, hotte, *cofano, gerla, sporta*. §. κοφίνι τῶν μελισσῶν, alvéole, *cella delle pecchie*.

Κοφτά, ἐπίρ. du tranchant, *di taglio*.

Κοφτερά, ἐπίρ. d'une manière tranchante, *taglientemente*.

Κοφτερός, ή, όν. ἐπίθ. tranchant, te. *tagliente*. §. τὸ κοφτερόν, le fil, le tranchant, *il filo, il taglio*.

Κοφτός, ή, όν. μετ. coupé, ée. tranché, ée. *tagliato, ta*.

Κόφτω, Ρ'. couper, tailler, trancher, *tagliare*.

Κόχη, ὐσ. coin, *cantone*.

Κοχλάζω, Ρ'. ἀναβράζω μὲ χρόσσον, bouillir à gros bouillons, bouillonner, *crociare, crosciare*.

Κόχλασμα, ὐσ. bouillonnement, *croscio*.

Κοχλίας, κοχλιός, ὕσιας. escargot, limaçon, *chiocciola*.

Κόψας, ασα. μετ. ὅςις ἔκοψε, celui ἢ celle qui a coupé, *colui ἢ colei che ha tagliato*. §. κόψας ὅςις ἐχώρισε, ἔκοψε μὲ τὸ μαχαῖρι ἢ ἄλλο, celui ἢ celle qui a tranché, *colui ἢ colei che ha tagliato*.

Κοψιά, ὐσ. taillade, coupure, *tagliatura*.

Κόψιμον, ὕσιας. coupure, taille, *taglio, tagliatura*.

Κόψις, ὐσ. taille, *tagliatura*. §. κόψις τῦ μαχαιρίου, taillant, tranchant, *taglio, fil di lama*. §. κόψις τῦ πατούτζιου, boucles, *fibbie*. §. κόψις τῶν πολυτίμων λίθων, faccettes, *faccette*.

Κρά φωνή τῶν κοράκων, croassement, le cri du corbeau, *il gridare del corvo, il crocidare*. §. φωνάζω κρά, ὡς τὸν κόρακα, criailler, croasser, *gridare come il corvo, crocidare*.

Κραγμένος, η, ον. μετ. appelé, ée. *chiamato, ta*.

Κράζω, Ρ'. appeler, *appellare, chiamare*.

Κράζων, ουσα. μετ. appelant, te. *chiamante*.

Κραιπάλη, ὕσιας. crapule, *crapula*.

Κραιπαλῶ, Ρ'. crapuler, *crapulare*.

Κραιπαλῶν, μετ. crapuleux, *crapulone*.

Κράμβη, κραμπί, ὕσιας. chou, *cavolo*. §. κράμβη κεφαλωτή, ἢ κουκουτζωτή, chou-cabus, *cavoli capucci*.

Κρανάτι, ὕσιας. grenat, *granato*.

Κρανιά, ὐσ. cornouiller, *corniolo*.

Κρανίον, ὐσ. crâne, *cranio*.

Κράνον, ὕσιας. cornouille, *corniola*.

Κράξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a appelé, *colui ἢ colei che ha chiamato*.

Κράξιμον, ὐσ. appel, l'action d'appeler, *chiamata*.

Κρασάκι, ὐσ. κρασὶ ἀδύνατον, ginguet, vin foible, *vinuccio*. §. κρασάκι, νόςιμον κρασὶ, petit vin & agréable, *vinetto*.

Κρασᾶς, ὐσ. ὅςις πωλεῖ κρασιά, marchand de vin, *vinajo*. §. κρασᾶς, ὅςις ἀγαπᾷ νὰ πίνῃ κρασὶ, biberon, *bevitore, beone, trincone*.

Κρασί, ὐσ. vin, *vino*. §. κρασὶ κόκκινον, vin colorié, couvert, *vino rosso, colorito*. §. κρασὶ καινούργιον, vin de copeau, *vino del torchio*. §. κρασὶ δυνατὸν, vin qui a du montant, *vino forte, generoso*. §. κρασὶ ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς χρόνους, vin de deux, de trois feuilles, *vino di due, di tre anni*. §. τὸ κρασὶ κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι, le vin donne à la tête, *il vino dà alla testa*. §. κρασὶ δολωμένον, vin frelaté, *vino affatturato*. §. δολώνω τὸ κρασὶ, τὸ γνοθεύω, fre-

Κζαίτζαζ

frelater le vin, *affatturare*. §. χρασὶ κομμένον, ἢ ξυνισμένον, du vin tourné; *vino volto*. §. χρασὶ μοσχάτον, du vin muscat, *vino moscato*. χρασὶ νερωμένον, du vin baptisé, du vin trempé, *vino inacquato*. §. χρασὶ ὁπȣ̃ τζιμπᾷ, ὁπȣ̃ πιτιλίζει, du vin piquant, *vino frizzante*.

Κρασίζω, Ρ'. μυρίζω ἀπὸ χρασὶ, sentir de vin, *sentir di vino, aver odor di vino*.

Κρᾶσις, ὐσ. complexion, tempérament, *complessione, temperamento*.

Κρασοβάγενον, ὐσ. tonneau à vin, *botte da vino*.

Κρασοβάρελον, ὐσ. baril à vin, *barile da vino*.

Κρασογυάλι, ὐσ. verre à vin, *bicchier da vino*. §. κρασογυάλι, bouteille, *fiasco da vino*.

Κρασοδοχεῖον, ὐσ. cellier, *tinajo, cellajo*.

Κρασόλαδον, ουσ. du vin melé avec de l'huile, *vino misto con olio*.

Κρασολαΐνον, ὐσ. pot a vin, *boccale da vino*.

Κρασόμελι, ὐσ. du vin mêlé avec du miel, *vino misto con mele*.

Κρασόνερον, ὐσ. vin trempé, *chiarella*.

Κρασοπατέρας, ἐπίθ. biberon, *beone, vincone*.

Κρασοποτήριον, ὐσ. verre a vin, *bicchiere da vino*.

Κρασοπότης, ἐπίθ. biberon, *bevitore, beone*.

Κρασοποτίζω. Ρ'. verser du vin à boire, *dar da bere del vino*.

Κρασοπωλεῖον, ὐσ. taverne, *taverna*.

Κρασοπώλης, Κρασοπωλητής, ὐσ. tavernier, *taverniere, bettoliere*.

Κρασοπωλῶ, Ρ'. vendre du vin, *vender il vino*.

Κρασοπωλῶν, οῦσα, μετ. celui ou celle qui vend du vin, *colui ò colei che vende del vino*.

Κρασότοπος, ὐσ. terre, lieu qui produit beaucoup de vin, *terra, luogo che produce molto vino*.

Κρασόψωμον, ὐσ. soupe au vin, *zuppa*.

Κράσπεδον, ουσ. crepine, *frangia*. §. κράσπεδα τῶν γυναικείων φορεμάτων, falbala, *balza*. §. κράσπεδον φορέματος, le bord d'une robe, *falda*.

Κράσωμα, ὐσ. ἀνακάτωμα μὲ χρασὶ, l'action de mêler du vin avec une autre liqueur, *l'avvinare*.

Κρασωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée avec du vin, *avvinato, ta*.

Κρασώνω, Ρ'. mêler avec du vin, *avvinare*.

Κραταίωμα, ὐσ. corroboration, *corroboramento*.

Κρατηθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été tenu, *colui ò colei ch'è stato tenuto*.

Κράτημα, ὐσ. l'action de tenir, *il tenere*. §. κράτημα, ἐπικράτησις, durée, *durata*. §. κράτημα τῶν μελῶν τȣ̃ σώματος, engourdissement, roideur, *intirizzimento*.

Κρατημένος, η, ον. μετ. tenu, ne. *tenuto, ta*. §. κρατημένος εἰς τὰ μέλη, roidi, perclus, *attrappato, rattrappato, incordato, ta*.

Κρατὴρ, ὐσ. cratère, *cratere*.

Κρατήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a tenu, qui a retenu, *colui ò colei che ha tenuto, che ha trattenuto*. §. κρατήσας, ὁ ἐπικρατήσας, celui ou celle qui a duré, *colui ò colei che ha durato*.

Κρατησῖρα, ὐσ. pierre angulaire, *pietra angolare*.

Κρατητὴς, ὐσιας. celui qui tient, *colui che tiene*.

Κρατιοῦμαι, ἰδὲ Κρατῶ.

Κράτιστος, η, ον. ἐπίθ. très puissant, te. *potentissimo, ma*.

Κράτος, ὐσ. puissance, *potenza*.

Κρατῶ, Ρ'. tenir; *tenere*. §. κρατῶ, σταματῶ, retenir, *ritenere*. §. αὐτὸ τὸ σοκάκι κρατεῖ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἕως εἰς τὸ ποτάμι, cette rue va depuis la maison jusqu'à la rivière, *questa strada va da casa sino al fiume*. §. εὔμορφα κρατεῖ τὸ κεφάλι τȣ̃ αὐτὸ τὸ ἄλογον, ce cheval porte bien sa tête, *quel cavallo porta bene la testa*. §. κρατιοῦμαι, se tenir, *tenersi*. §. δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ, νὰ μὴ σοῦ δώσω αὐτὴν τὴν συμβουλὴν, ἤγουν δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἀλλέως, κτλ. je ne puis m'empecher de vous donner cet avis, *non posso far a meno dal darvi quest' avviso*. §. κρατῶ τινὰ στανι-

χῶς,

κῶς, détenir, tenere a forza. §. κρατῶ, ἐπικρατῶ, durer, durare. §. κρατιῶμαι, se tenir, tenersi. §. κρατιῶμαι, πιάνομαι καπὰ τὰ μέλη, se roidir, incordarsi, attrapparsi. §. σὲ κρατῶ διὰ μεγάλον ἄνθρωπον, je vous crois un grand homme, vi stimo per un grand' uomo. §. κρατῶ τὸν ἐμαυτόν μου διὰ, se croire, reputer soi même, credere, stimare se stesso.

Κραυγάζω, P. crier, gridare.

Κραυγάζων, ουσα. μετ. crieur, gridatore.

Κραυγάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a crié, colui ὂ colei che ha gridato.

Κραύγασμα, ὑσ. l'action de crier, il gridare, gridamento.

Κραυγὴ, ὑσ. cri, clameur, clamore, schiamazzo.

Κράχτης, καὶ κράκτης. ὑσ. celui qui appelle, colui che chiama.

Κρέας, ὑσ. σάρκα, chair, carne. §. κρέας, ὁποῦ τρώγεται, chair, viande, carne. §. ἕνα κομμάτι κρέας μεγάλον, un grand morceau de viande, un pezzo grande di carne. §. τὰ μαλακὰ κρέατα τῆς πληγῆς, chairs baveuses, carni morte. §. κρέας βραστὸν, le bouilli, il lesso. §. κρέας ψαχνὸν, viande maigre, carne magra. §. ἐμβαίνω εἰς τὸ κρέας, entrer dans la chair, accarnare, accarnire. §. κόπτω, ἢ ἀποκόπτω τὸ κρέας, ôter l'usage de la viande, impedir l'uso della carne.

Κρεατένιος, ἐπίθ. de chair, carneo, ea.

Κρεατόπιττα, οὐσ. tourte faite avec de la viande, torta di carne.

Κρεατοφάγης, ἐπίθ. mangeur de viande, mangiator di carne.

Κρεατοφαγία, ὑσιας. jours gras, giorni di grasso.

Κρεατώδης, ἐπίθ. ἀπὸ κρέας, de chair, carneo. §. κρεατώδης, παχὺς, charnu, dodu, carnuto, carnacciuto.

Κρεββατάκι, ὑσ. couchette, petit lit, lettuccio, letticciuolo.

Κρεββαταρειά, ὑσ. échafaud, palco, tavolato.

Κρεββάτι, ὑσ. lit, letto. §. στρώνω τὸ κρεββάτι, faire le lit, fare il letto. §. ξεστρώνω τὸ κρεββάτι, défaire le lit, disfare il letto.

Κρεββατοσκήνιδον, ὑσ. chalit, lettiera.

Κρεββατοστρῶσι, ὑσ. le nécessaire pour un lit, le masserizie d'un letto.

Κρέμαμαι, ἰδὲ Κρεμῶ.

Κρεμάμενος, η, ον. ἐπίθ. pendant, te. pendente. §. εἶμαι κρεμάμενος, pendre, penzolare. §. κρεμάμενος ἀπὸ τινὰ, dépendant, te. dipendente.

Κρεμάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a pendu, colui ἢ colei che ha attaccato.

Κρέμασις, ὑσ. l'action de pendre, il penzolare.

Κρέμασμα, οὐσ. l'action de pendre, attachement, l'attaccare. §. κρέμασμα ἀπὸ ἀγκύστρι, accrochement, l'appiccare.

Κρεμασμένος, η, ον. μετ. pendu, ue. attaché, ée. attaccato, ta. appiccato, ta. §. κρεμασμένος, pendu, ue. attaché, ée. à la potence, impiccato, ta.

Κρεμασταριά, ὑσιας. gibet, potence, fourches, forca, patibolo. §. ἄξιος διὰ τὴν κρεμασταριὰν, pendable, gibier de potence, degno di forca.

Κρεμαστῆρι, ὑσ. croc, crochet, appiccagnolo.

Κρεμαστὴς, ὑσ. celui qui attache, qui accroche, colui che appicca. §. κρεμαστὴς, ὅστις κρεμᾷ τινὰ, celui qui pend, qui attache à la potence, colui che impicca.

Κρεμαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut pendre, qu'on peut attacher, che si può attaccare, penzolare.

Κρεμάστρα, ὑσ. ἰδὲ, Κρεμασταριά.

Κρεμάστρα, οὐσ. celle qui attache, qui accroche, colei che attacca, che appicca.

Κρεμέζι, ὑσ. Kermès, Chermesi.

Κρέμεζι, κρεμέζικος, ἐπίθ. cramoisi, chermisi, chermisino, cremesino.

Κρεμνίζω, κτλ. ἰδὲ Κρημνίζω.

Κρεμνὸς, ὑσιας. précipice, precipizio.

Κρεμνῶ, κρεμῶ, P. attacher, pendre, attaccare. §. κρεμῶ ἀπὸ ἀγκύ-

χύςρα ἢ ὅμοιον, accrocher, *appiccare*. §. κρεμῶ, πνίγω, pendre, *impiccare*. §. κρέμεται ἡ ζωή μου ἀπὸ αὐτὸ, ἤγουν κινδυνεύω τὴν ζωήν μου ἀπὸ αὐτὸ, c'est une affaire où il y va de ma vie, *è un affare che vi va di mia vita, corro rischio della vita*. §. τοῦτο κρέμεται ἀπὸ σὲ, cela dépend de vous, *questo dipende da voi*. §. ἡ ζωή του κρέμεται ἀπὸ ἕνα ῥάμμα, sa vie ne tient qu'a un fil, *la sua vita non s'attiene, che a un debil filo*. §. αὐτὸς δὲν κρέμεται ἀπὸ τινὰ, ἤγουν εἶναι αὐτεξούσιος, il n'est sujet à personne, il ne dépend de personne, *non è soggetto ad alcuno, non dipende da veruno*.

Κρεμμύδι, ἰδὲ Κρομμύδι.

Κρένω, Pʳ. ὁμιλῶ, συνομιλῶ, discourir, *discorrere, confabulare*.

Κρενιτήρι, ἰδὲ Κρυοντήρι.

Κρένων, ουσα. μετ. celui ou celle qui discourit, *colui ò colei che discorre*.

Κρίσα, ούσιας. χορέλι, crête, *cresta*.

Κρεωπωλεῖον, ὐσ. boucherie, *beccheria, macello*.

Κρεωπώλης, ὐσ. boucher, *beccajo, macellajo*.

Κρεωφάγης, κρεωφάγος, ὐσ. mangeur de chair, *mangiator di carne*.

Κρεωφαγία, ὐσ. jour gras, charnage, *giorni di grasso*.

Κρεωφαγῶ, Pʳ. manger gras, faire gras, *mangiar di grasso*.

Κρεωφαγώσιμος, η, ον. ἐπίθ. ἡμέραι κρεωφαγώσιμοι, jours gras, *giorni grassi*. §. κρεωφαγώσιμα φαγητὰ, ce qu'on mange en gras, *carnaggio*.

Κρημνίζω, Pʳ. précipiter, jeter du haut en bas, *precipitare*.

Κρημνίσας, σασα, μετ. celui, ou celle qui a précipité, qui a jeté, du haut en bas, *colui ò colei che ha precipitato*.

Κρημνισθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été précipité, *colui ò colei ch'è stato precipitato*.

Κρημνισμένος, η, ον. μετ. precipité, ée. jeté, ée. de haut en bas, *precipitato, ta*.

Κρημνὸς, ὐσιας. précipice, *precipizio, balza*.

Κρημνότοπος, ὐσ. lieu escarpé, précipice, *luogo scosceso, precipizio*.

Κρησέρα, ὐσ. tamis, blutoir, *setaccio, staccio da fior di farina*.

Κρήταμον, ὐσ. φυτὸν, bacile, christe marine, *cretano*.

Κριαράκι, ὐσ. jeune mouton, *castroncino*.

Κριάρι, ὐσ. belier, mouton, *montone, castrato*.

Κριαρίσιος, ἐπίθ. de mouton, *di castrato*.

Κριθαράκι, ουσ. orgéolet, *orzaiuolo*.

Κριθαρένιος, ἐπίθ. d'orge, *d'orzo*.

Κριθάρι, ὐσ. orge, *orzo*. §. κριθάρι ξεφλουδισμένον, orge mondé, *orzo mondato*. §. κριθάρι ὁποῦ ἐκβαίνει εἰς τὸ μάτι, orgéolet, *orzaiuolo*.

Κριθαρόνερον, ουσιας. orgéat, *orzata*.

Κριθαρόψωμον, ουσ. pain d'orge, *pane d'orzo*.

Κριθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été jugé, *colui ò colei ch'è stato giudicato*.

Κρὶξ, cric-crac, *crich*.

Κρικέλα, ὐσ. boucle, *anello*. §. κρικέλα τῆς ἀλύσου, chaînon, *anello di catena*.

Κρικέλι, ὐσ. anneau, *anello*.

Κρίκος, ὐσ. boucle, *anello*.

Κρικωτὸς, ἐπίθ. armillaire, *armillare*.

Κρίμα, ὐσ. crime, *delitto*. §. κρίμα αὐτὸς ὁ νέος νὰ εἶναι κουτζὸς, c'est un grand dommage, que ce jeune homme soit boiteux, *egli è un peccato, che quel giovine sia zoppo*. §. ὢ κρίμα, c'est dommage, *è peccato*. §. ὢ τί κρίμα, ὢ τί μεγάλον κρίμα, oh quel dommage! *oh che peccato!* §. εἶναι κρίμα, εἶναι ἁμαρτία, c'est un peché, *è peccato, è delitto*. §. κρίμα εἰς τὸ κόπον μου, καὶ εἰς τὰ λόγιά μου, je perds mes soins, & mes parolés, *perdo la mia fatica, e le mie parole*. §. τὸ κρίμα εἶναι ἰδικόν μου, la faute est mienne, *il fallo è mio*.

Κριματάκι, ὐσ. peché léger, *peccato leggiero*.

Κριματισμένα, ἐπίρ. en pecheur, *da peccatore*.

Κριματισμένος, η, ον. μετ. char-

chargé, ée. de péchés, *carico, ca. di peccati.*

Κριμένος, η, ον. μετ. jugé, ée. *giudicato, ta.*

Κρινας, νασα, μετ. celui ù celle qui a jugé, *colui ù colei che ha giudicato.*

Κρινόλαδον, ὐσ. huile de lis, *olio di gigli.*

Κρίνον, χρίνος, ὐσιας. lis, *giglio.*

Κρίνω, P'. juger, *giudicare.* §. κρίνω, κατακρίνω, critiquer, *criticare.*

Κρίνων, νσα. μετ. celui ù celle qui juge, *giudicante, colui ù colei che giudica.*

Κριὸς, ὐσ. belier, *montone, ariete.*

Κρισάρα, ἰδὲ Κρησέρα.

Κρίσιμος, η, ον. ἐπίθ. critique, *critico, ca.* §. κρίσιμον, ὐσ. procès, *lite.*

Κρίσις, ὐσ. jugement, *giudizio.* §. κρίσις, κρισολόγημα, procès, *processo, lite.* §. κάμνω κρίσιν, κρίνω, rendre la justice, *far ragione, giustizia.* §. κάμνω κρίσιν, διακρίνω, juger, *giudicare.* §. κρίσις, λεξ. ἰατρ. crise, *crisi.*

Κρισολογηθεὶς, εἶσα. μετ. celui ù celle qui a été en procès. *colui ù colei che ha litigato.*

Κρισολόγημα, ὐσ. cause, litige, procès, *processo, litigio.*

Κρισολόγος, ὐσ. plaideur, *litigante.*

Κρισολογέμενος, η, ον. μετ. qui est en procès. *ch' è in lite.*

Κρισολογῶ, P'. plaider, *litigare.*

Κρισολογῶν, μετ. plaideur, euse. *litigante.*

Κριτζανίζω, P'. croquer, *sgretolare, sgranocchiare.*

Κριτζανίσμα, ὐσ. l'action de croquer, *lo sgranocchiare.*

Κριτζανίζων, ουσα. μετ. croquant, te. *che scroscia, che stride sotto i denti.*

Κριτήριον, ὐσ. tribunal, *tribunale.*

Κριτὴς, ὐσ. juge, *giudice.*

Κριτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁ κρίνων, ὁ κατακρίνων, critique, *critico, censore.* §. κριτικὴ ἡμέρα, critique, *giorno critico.* §. χρηστικὸς, ὁ διὰ κρίσεως γινόμενος, judiciaire, *giudiciale.*

Κρὸκ, croc, *croc.* §. κρὶκ κρὸκ, cric-crac, *cricb.*

Κροκίδα, ὐσ. bourre, *borra.* §. κροκίδα μεταξωτὴ, bourre de soie, *borra di seta.*

Κροκιδένιος, ἐπίθ. de bourre, *di borra.*

Κροκόδειλος, ὐσ. crocodile, *coccodrillo.*

Κροκὸς, ὐσ. ὁ κροκὸς τοῦ αὐγοῦ, moyeu, *tuorlo.*

Κρόκος, ὐσ. safran, *zafferano.* §. κρόκος νόθος, carthame, *zafferano saracinesco.* §. κρόκος, σπυρὶ, grain, *grano.*

Κρομμυδάκι, ὐσ. ciboulette, *cipollino, cipolletta, cipollina.*

Κρομμύδι, ὐσ. oignon, *cipolla.* §. μία ἀρμάθα κρομμύδια, chapelet d'oignons, *resta di cipolla.*

Κρομμυδόζωμον, ὐσ. suc d'oignons, *succo di cipolle.*

Κρομμυδόσπορος, ουσ. semence d'oignons, *sementa di cipolla.*

Κρομμυδότοπος, ὐσ. oignoniére, *orto seminato di cipolle.*

Κρομμύδοφυλλον, ὐσ. feuille d'oignons, *foglia di cipolla.*

Κρόνος, ὐσ. Saturne, *Saturno.*

Κροντήρι, ἰδὲ Κρυοντήρι.

Κροσσὸς, ὐσ. crépine, frange, *frangia, bindello, fimbria.*

Κροταλίζω, P'. κροτῶ τὰς χεῖρας, εὐφημῶ, applaudir, battre les mains, *applaudire, battere le mani.* §. κροταλίζω, κτυπῶ, κτυπῶ τὴν πόρταν, frapper à la porte, *battere alla porta.*

Κροτάλισμα, ὐσ. battement, claquement de mains, *battuta di mani.*

Κρόταλον, ὐσ. sonnette, *sonaglio.*

Κρόταφος, ουσιας. tempe, *tempia.*

Κρότος. ὐσ. εὐφημία, applaudissement, *applauso.* §. κρότος χειρῶν, battement, claquement de mains, *battimento, battuta di mani.* §. κρότος ταραχὴ, bruit, *romore, strepito.* §. μεγάλον κρότον ἔδωκεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, cela a fait beaucoup d'éclat, *questa cosa ha fatto molto strepito.*

Κροτῶ, P'. εὐφημῶ, applaudir, *applaudire.*

Κρούω, P'. frapper, *battere.*

Κρούων, νσα. μετ. frappant, te. *battente.*

Κρυκέλα, ἰδὲ Κρικέλα.

Κρυ-

Κρουνοι.

Κρύξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a frappé, *colui ῆ colei che ha battuto*.

Κρύξιμον, ὑσ. l'action de frapper, *il battere, battimento*.

Κρύσιμον, χρούσμα, ἰδὲ Κρύξιμον.

Κρυσαλλένιος, ἐπίθ. de cristal, *di cristallo, cristallino*.

Κρυσάλλι, ὑσ. cristal, *cristallo*.

Κρυσαλλίζω, ἰδὲ Κρυσαλλώνω.

Κρύω, Ρ'. frapper, battre, *battere*.

Κρύων, ουσα. μετ. frappant, te. *battente*.

Κρυάδα, ὑσ. froid, *freddo*.

Κρυαδερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da*.

Κρυαδίτζα, ὑσ. fraichure, *frescura*.

Κρυαίνω, Ρ'. Ἐν. froidir, *affreddare*. §. κρυαίνω. οὐδ. avoir froid, *aver freddo*.

Κρύβγομαι, ἰδὲ Κρύπτω.

Κρυερὸς, ἐπίθ. froid, de. *freddo, da*.

Κρυμμένος, η, ον. μετ. caché, ée. *nascosto, sta*.

Κρυολόγημα, ὑσ. refroidissement, rhume, *raffreddamento, infreddatura*.

Κρυολογημένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. *raffreddato, ta. infreddato, ta*.

Κρυολογήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est enrhumé, *colui ῆ colei che si è raffreddato*.

Κρυολογῶ, Ρ'. s'enrhumer, *raffredarsi, infreddarsi*.

Κρύον, ὑσ. froid, *freddo*.

Κρυοντῆρι, χρυοντῆρι, χρυοντῆρι, ἢ κλοντῆρι. οὐσ. vase de terre à manche, *vaso di terra con manico*.

Κρυύτζικα, ἐπίθ. un peu froid, *un poco freddo*.

Κρυύτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu froid, de. *freddiccio, cia*.

Κρύος, ὑσ. froid, *freddo*. §. κρύος. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da*. §. σήμερον κάμνει κρῦον, il fait froid aujourd'hui, *oggi fa freddo*.

Κρυότης, ὑσ. froid, froideur, *freddo, freddezza*.

Κρυότατα, ἐπίρ. très-froid, *freddissimamente*.

Κρυότατος, η, ον. ἐπίθ. très-froid, de. *freddissimo, ma*.

Κρυότερος, ἐπίθ. plus froid, de. *più freddo, da*.

Κρυπτωνᾶς, ὑσ. boudoir, cabinet, *gabinetto*.

Κρύπτης, ὑσ. celui qui cache, *nasconditore*.

Κρυπτὸς, ὴ, όν. μετ. caché, ée. *nascosto, ta*. §. κρυπτὸς, ὁπῦ ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ, qu'on peut cacher, *che si può nascondere*.

Κρύπτω, Ρ'. cacher, *nascondere*.

Κρύπτων, ουσα. μετ. cachant, te. celui ἢ celle qui cache, *nascondente, colui ῆ colei che nasconde*.

Κρυπτὸν, ὑσ. cache, *nascondiglio*.

Κρυσαλλοειδὴς, ἐπίθ. cristallin, ne. *cristallino, na*.

Κρυσαλλένιος, ἐπίθ. cristallin, ine. *cristallino, na*.

Κρύσαλλον, ὑσιας. cristal, *cristallo*.

Κρυσαλλόπετρα, ὑσ. chrystal de roche, *cristallo di rocca*.

Κρυσάλλωμα, ὑσιας. cristallisation, *cristallizzazione*.

Κρυσαλλωμένος, η, ον. μετ. cristallisé, ée. *cristallizzato, ta*.

Κρυσαλλώνω, Ρ'. cristalliser, *cristallizzare*.

Κρυφὰ, κρυφίως, ἐπίθ. en cachette, à la derobée, furtivement, *nascostamente, nascosamente, di nascosto*.

Κρύφιος, ἐπίθ. occulte, secret, te. *occulto, ta. segreto, ta*. §. τὸ κρύφιον, ὑσ. le secret, *il segreto, l'arcano*.

Κρυφογελῶ, Ρ'. rire sous cape, *sorridere, ghignare*.

Κρυφογελάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ri sous cape, *colui ῆ colei che ha ghignato, che ha sorriso*.

Κρυφογελῶν, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rit sous cape, *colui ῆ colei che ghigna*.

Κρυφοδίδω, Ρ'. donner en secret, *dar di nascosto*.

Κρυφοδυλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a travaillé à la dérobée, *colui ῆ colei che ha lavorato di nascosto*.

Κρυφοδυλεύω, Ρ'. travailler à la dérobée, *lavorar di nascosto*.

Κρυφοδυλεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui travaille à la derobée, *colui ῆ colei che lavora di nascosto*.

Κρυφοχέσιμον, ὑσ. l'action de

de lorgner, lorgnerie, *il guardar sott' occhio*.

Κρυφοχοιτάζω, P'. regarder du coin de l'œil, *guardar sott' occhio, guardar colla coda dell' occhio*.

Κρυφοχοιτάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui lorgne, qui regarde du coin de l'œil, *colui ἢ colei che guarda sottocchio*.

Κρυφοχοιτάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a lorgné, qui a regardé du coin de l'œil, *colui ἢ colei che ha guardato sottocchio*.

Κρυφομίλημα, ὐσ. chuchoterie, *bisbiglio, susolamento*.

Κρυφομιλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a chuchoté, *colui ἢ colei che ha favellato all' orecchio, che ha favellato di nascosto*.

Κρυφομιλητής, ὐσ. chuchoteur, chucheteur, *bisbigliatore*.

Κρυφομιλῶ, P'. chuchoter, *favellare all' orecchio, bisbigliare*.

Κρυφομιλῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui chuchute, *colui ἢ colei che favella all' orecchio*.

Κρυφόπορτα, ὐσ. porte secrete, *porta secreta*.

Κρυφοπαρμένος, η, ον. μετ. pris, se. à la derobée, *preso, sa. di nascosto*.

Κρυφοπάρσιμον, ὐσ. l'action de prendre à la derobée, *il prendere di nascosto*.

Κρυφοπέρνω, P'. prendre à la derobée, *prendere di nascosto*.

Κρυφός, ἡ, όν. ἐπίθ. occulte, secret, te. *occulto, ta. segreto, ta*.

Κρυφοτρώγω, P'. manger furtivement, *mangiar nascostamente*.

Κρυφοτρώγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui mange furtivement, *colui ἢ colei che mangia nascostamente*.

Κρυφοφανάρον, ὐσιασ. lanterne sourde, *lanterna sorda*.

Κρυφοφανέρωμα, ὐσ. décelement sous main, *palesamento sottomano*.

Κρυφοφανερωμένος, η, ον. μετ. décelé, ée. sous-main, *palesato, ta. sottomano*.

Κρυφοφανερώνω, P'. déceler sous-main, *palesare sotto mano*.

Κρύφτω, κτλ. ἰδὲ Κρύπτω κτλ.

Κρύψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a caché, *colui ἢ colei che ha nascosto*.

Κρύψιμον, ὐσ. l'action de cacher, *nascondimento, l'azione di nascondere*.

Κρύωμα, ουσ. refroidissement, *raffreddamento*.

Κρυωμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. *affreddato, ta. raffreddato, ta*. §. κρυωμένος, χρυολογημένος, enrhumé, ée. *infreddato, ta*.

Κρυώνω, P'. réfroidir, *raffreddare, affreddare*. κρυώνω, ὐδ. avoir froid, *aver freddo*.

Κρυώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est refroidi, *colui ἢ colei che si è affreddato*. §. κρυώσας, χρυολογήσας, enrhumé, ée. *infreddato, ta*.

Κρώζω, P'. φωνάζω ὡς τὸν κόρακα, croasser, *crocidare*.

Κρωσσός, ἰδὲ Κροσσός.

Κταπόδι, ὐσιασ. polype, *polpo*.

Κτενᾶς, ὐσ. peignier, *pettinagnolo*.

Κτενάκι, ὐσ. petit peigne, *piccolo pettine*.

Κτένι, ὐσ. peigne, *pettine*. §. κτένι θαλασσινόν, pecten, *pettine*.

Κτενίζω, P'. peigner, *pettinare*. §. κτενίζω τὸ κεφάλι, διορθώνω τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς, ajuster, arranger la tête, *acconciare*.

Κτενίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui peigne, *colui ἢ colei che pettina*.

Κτενίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a peigné, *colui ἢ colei che ha pettinato*.

Κτένισμα, ὐσ. l'action de peigner, *pettinatura*.

Κτενισμένος, η, ον. μετ. peigné, ée. *pettinato, ta*.

Κτενοθήκη, ὐσ. trousse à peignes, *pettiniera*.

Κτηκιάζω, P'. devenir étique, *diventar etico, intisichire*.

Κτηκιάρης, ὐσ. phthisique, *tisico*.

Κτηκιάρικος, η, ον. ἐπίθ. appartenant, te. à un phthisique, *appartenente ad un tisico*.

Κτήκιασις, κτήκιασμα, ὐσ. l'action de devenir phthisique, *l'intisichirsi*.

Κτηκιασμένος, η, ον. μετ. phthisique, *etico, tisico*.

Κτηκιόν, ὐσ. phthisie, *tisichezza*.

Κτῆμα, ὐσ. acquêt, *acquisto*.

κτηριον. batiment.
Κτηνωδης. Κτηνοτροφος.

Κτηνοβατεία, ȣσ. bestialité, *bestialità*.

Κτηνοβάτης, ουσ. béstial *bestiale*.

Κτῆνος ȣσ. bête, *bestia*.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. possessif, ive. *possessivo, va*.

Κτήτωρ, ȣσιας. édificateur fondateur, *edificatore, fondatore*.

Κτήριον, ȣσ. bâtiment, *fabbrica*.

Κτίζω, Pʳ. bâtir, maçonner, *fabbricare*.

Κτίζων, ȣσα. μετ. celui ȣ celle qui bâtit, *colui ȣ colei che fabbrica*.

Κτίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a bâti, *colui ȣ colei che ha fabbricato*.

Κτίσιμον, ȣσ. maçonnage, *lavoro di muratore*.

Κτίσις, ȣσ. création, *creazione*.

Κτίσμα, ȣσ. créature, *creatura*. §. κτίσμα, κτίσιμον, maçonnerie, *lavoro di muratore*.

Κτισμένος, η, ον. μετ. bâti, ie. *fabbricato, ta*.

Κτίστης, ȣσ. créateur, *creatore*. §. κτίστης, maçon *muratore*.

Κτιστικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίθ. ἡ κτιστικὴ τέχνη, la maçonnerie, *fabbrica*.

Κτιστὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. bâti, ie. *fabbricato, ta*.

Κτυπηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été frappé, qui a été battu, *colui ȣ colei ch' è stato battuto, percosso*.

Κτύπημα, ȣσ. coup, *colpo*.

Κτυπημένος, η, ον. μετ. battu, ue. *battuto, ta*.

Κτυπήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a frappé, qui a battu, *colui ȣ colei che ha battuto*. §. κτυπήσας, ȣδ. celui ȣ celle qui a heurté, *colui ȣ colei che ha urtato*.

Κτυπητὴς, ουσ. celui qui frappe, *colui che batte*.

Κτύπος, ȣσ. coup, *colpo*.

Κτυπῶ, Pʳ. battre, frapper, *battere*. §. κτυπῶ τὴν πόρταν, heurter, frapper, *bussare*. §. πήγαινε νὰ ἰδῇς ποῖος κτυπᾷ τὴν πόρταν τόσον δυνατὰ, va voir qui heurte si rudement, *va a vedere chi bussa tanto forte*. §. κτυπῶ, se faire du mal, se blesser, *farsi male*. §. κατὰ πῶς τοῦ κτυπήσει, comme il lui vient à l'esprit, *come gli vien in mente*. §. κτυπῶμαι, se frapper, se battre, *battersi, percuotersi*. §. κτυπῶμαι, μάχομαι, πολεμῶ, combattre, *combattere*.

Κυβερνηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ȣ celle qui a été gouverné, *colui ȣ colei ch' è stato governato*. §. κυβερνηθεὶς, celui ȣ celle qui s'est conduit bien ou mal, *colui ȣ colei che si è condotto bene o male*.

Κυβέρνημα, ȣσ. gouvernement, administration, *governamento, amministrazione*.

Κυβερνημένος, η, ον. μετ. gouverné, ée. administré, ée. *governato, ta. amministrato, ta*. §. κυβερνημένος, ὁποῦ ἔχει τὴν κυβέρνησίν του, qui est à son aise, *benestante*.

Κυβερνήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a gouverné, *colui ȣ colei che ha governato*.

Κυβέρνησις, ȣσ. gouvernement, *governamento, governo*.

Κυβερνήτης, ȣσ. gouverneur, *governatore*.

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de gouvernement, *di governamento, di governo*.

Κυβερνητὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. qu'on peut gouverner, *governabile, che si può governare*.

Κυβερνήτρια, ȣσ. gouvernante, *governatrice*.

Κυβερνῶ, Pʳ. gouverner, administrer, *governare, amministrare*. §. ὁ Θεὸς νὰ σὲ κυβερνήσῃ, λέγεται πρὸς τοὺς πτωχούς· Dieu vous benisse, *Dio v' assista*. §. κυβερνῶμαι, se gouverner, se conduire, *governarsi, regolarsi*. §. δὲν ἐκυβερνήθη καλὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, il ne s'est pas bien gouverné dans cette affaire, *non si è regolato bene in quest' affare*.

Κύβος, ȣσ. cube, *cubo*. §. κύβος τοῦ ζαριοῦ, dé, *dado*.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. cubique, *cubico, ca*.

Κυδωνάκι, ȣσ. petit coin, *piccola cotogna*.

Κυδωνᾶτον, ουσ. conserve de coins, marmelade de coins, *cotognato, codognata*.

Κυδώνι, ȣσ. coin, *cotogna*.

Κυδωνιά, ȣσ. cognassier, *cotogno*.

Κυδώνιον, ἰδὲ Κυδώνι.

Κυ-

Κυαμος.

Κυκλάμινον, ὐσ. ciclamen, pain de pourceaux, *pan porcino*.

Κυκλικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. appartenant à un cercle, *appartenente ad un circolo*.

Κυκλοειδὴς, ἐπίθ. circulaire, *circolare*. §. κυκλοειδὴς γραμμὴ, cicloïde, *cicloide*.

Κύκλος, ὐσ. cercle, *cerchio*, *circolo*.

Κυκλοφορία, ὐσ. circulation, *circolazione*.

Κύκλῳ, ἐπίρ. circulairement, *circolarmente*. §. κύκλῳ, τριγύρω, à l'entour, *all' intorno*.

Κύκλωμα, ὐσιας. l'action d'entourer, *circondamento*.

Κυκλωμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. *circondato*, *attorniato*, *ta*.

Κυκλώνω, Ρ'. entourer, *circondare*, *attorniare*.

Κυκλώνων, ὐσα. μετ. entourant, te. celui ἢ celle qui entoure, *circondante*, *attorniante*, *colui ò colei che circonda*, *che attornia*.

Κύκλωπες, ὐσ. cyclopes, *ciclopi*.

Κυκλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a entouré, *colui ò colei che ha circondato*, *che ha attorniato*.

Κύκλωσις, ὐσ. tour, *circondamento*.

Κυκλωφερὴς, ἐπίθ. circulaire, *circolare*.

Κύκλωψ, ἰδὲ Κύκλωπας.

Κύκνος, ὐσ. cygne, *cigno*.

Κυλίζω, Ρ'. rouler, *rotolare*, *voltolare*.

Κυλινδρίζω, Ρ'. aplanir la terre avec le rouleau, *appianare la terra col cilindro*.

Κυλίνδρισμα, ὐσ. l'action d'aplanir la terre avec le rouleau, *appianamento della terra col cilindro*.

Κυλινδρισμένος, η, ον. μετ. aplani, ie. avec le rouleau, *appianato col cilindro*.

Κύλινδρος, ὐσ. cylindre, *cilindro*.

Κυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a roulé, *colui ò colei che ha rotolato*, *che ha voltolato*.

Κύλισις, κύλισμα, ὐσιας. roulement, *il rotolare*, *il voltolare*.

Κυλισμένος, η, ον. μετ. roulé, ée. *rotolato*, *ta*. *voltolato*, *ta*.

Κυλιστὰ, ἐπίρ. en roulant, *rotolando*, *voltolando*.

Κυλιστὴς, ὐσ. celui qui fait rouler quelque chose, *colui che fa voltolare una cosa*.

Κυλιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut faire rouler, *che si può far voltolare*.

Κυλίστρα, ὐσ. ἐκείνη ὁπου κυλᾷ ἓν πρᾶγμα, celle qui fait rouler, *colei che fa voltolare*. §. κυλίστρα, τόπος διὰ κύλισμα, lieu propre pour faire rouler, *luogo proprio per far voltolare*.

Κυλίω, Ρ'. rouler, *rotolare*, *voltolare*. §. κυλιῶμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer, *voltolarsi nel fango*, *impantanarsi*.

Κυλῶν, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui fait rouler, *colui ò colei che fa rotolare*.

Κῦμα, ὐσ. flot, vague, onde, *onda*.

Κυματάκι, ὐσ. petite onde, *piccola onda*.

Κυματίζω, Ρ'. Ἐν. agiter les flots, *agitar le onde*. §. κυματοῦμαι, flotter, ondoyer, *galleggiare*, *ondeggiare*.

Κυματίζων, ὐσα. μετ. ondoyant, te. *ondeggiante*.

Κυματίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a agité les flots, *colui ò colei che ha agitato le onde*.

Κυμάτισμα, ὐσ. ondulation, *ondulazione*.

Κυματισμένος, η, ον. μετ. ondoyé, ée. *ondeggiato*, *ta*.

Κυματιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. orageux, agité des flots, *fluttuoso*.

Κυματώμενος, η, ον. μετ. flottant, te. ondoyant, te. *fluttuante*, *ondeggiante*.

Κυματώδης, ὐσ. plein, ne. d'ondes, *ondoso*, *sa*.

Κυμβαλίζω, Ρ'. sonner le cymbale, *sonare il cembalo*.

Κυμβαλιστὴς, ὐσ. celui qui sonne le cymbale, *colui che suona il cembalo*.

Κύμβαλον, ὐσ. cymbale, *cembalo*.

Κύμινος, ὐσ. cumin, *cimino*, *comino*.

Κυνηγάρης, ὐσ. chasseur, *cacciatore*.

Κυνηγάρικος, η, ον. ἐπίθ. de chasse, *da caccia*.

Κυτζύνα, ὐσ. poupée, *bambeccio*.

Κυτζυπιά, ὐσ. carroubier, *carrubo*.

Κύτζυπον, ὐσ. carroube, *carruba*.

Κύτζυρον, ὐσ. souche, billot, *ceppo*. §. κύτζυρον τῆς ἀμπέλυ, cep, *ceppo di vigna*. §. μικρὸν κύτζυρον, chicot, *ceppatello*, *cepperello*. §. κύτζυρον, ὁ φάλαγγας, ceps, *ceppi*. §. κύτζυρον, μετφ. αὐτὸς ἔναι ἕνα κύτζουρον, c'est une bûche, une souche, *babbaccione*, *bageo*, *buccellone*.

Κυτζοχέρης, ἐπίθ. ϰ ὐσ. manchot, *manco*.

Κυτὶ, ὐσ. boite, *cassetta*. §. κυτὶ τῆς ἐλεημοσύνης, collecte, *colletta*.

Κύτικας, ὐσ. nuque, *cervice*.

Κυπύλημα, Κυπύλισμα, ὐσ. χτύπημα μὲ τὰ κέρατα, l'action de cosser, de donner des coups de cornes, *cozzo*, *il cozzare*.

Κυπυλημένος, κυπυλισμένος, η, ον. celui ἢ celle qui a reçu des coups de cornes, *colui ἢ colei che ha ricevuto delle cozzate*.

Κυπυλιά, ὐσ. coup de cornes, *cozzata*.

Κυπυλιάρης, ὐσ. qui cosse, *cozzatore*.

Κυπυλῶ, Ρ'. cosser, *cozzare*.

Κυπυριά, Κυπύρισμα, ὐσ. action mal-avisée, *azione sconsiderata*.

Κυπυριάρης, ἐπίθ. celui qui entreprend quelque chose sans reflection, *colui che intraprende qualche cosa senza riflessione*.

Κυπυρῦ, ἐπίρ. ἀγοράζω ἢ πωλῶ κυπυρῦ, acheter ἢ vendre au sort, *comprare ἢ vendere all' avventura*. §. κυπυροῦ, κατὰ τύχλω, au hasard, *a caso*.

Κυπυρῶ, Ρ'. ἐπιχειρίζομαι ἓν πρᾶγμα χωρὶς σόχασιν, entreprendre quelque chose sans reflexion, entreprendre à l'hasard, au sort, *intraprendere qualche cosa senza riflessione*, *alla sorte*. §. κυπυρῶ, ἀγοράζω κυπυρῦ, acheter au sort, *comprare alla sorte*.

Κυτρύλα, ὐσ. celle qui n'a plus de cheveux, §. *colei che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλα, μετφ. δυσυχισμένη, πάμπτωχος, miserable, *miserabile*.

Κυτρύλης, ὐσ. chauve, celui qui n'a plus de cheveux, *calvo*, *colui che non ha capelli in testa*. §. κυτρύλης, μετφ. misèrable, *meschino*.

Κυφὰ, ἐπίρ. sourdement, *sordamente*.

Κυφάγρα, κυφάδα, ὐσιας. surdité, *sordità*.

Κυφαίνω, Ρ'. assourdir, rendre sourd, *assordare*. §. κυφαίνω μὲ ταῖς φωναῖς, ἤτοι ζαλίζω, étourdir avec les cris, *abbuccinare*, *assordar con le grida*.

Κυφαίνων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui assourdit, *colui ἢ colei che assorda*.

Κυφάλα, ὐσ. creux, cavité, *cavità*. §. κυφάλα τῆς πληγῆς, sinus, *saccaja*.

Κυφαλᾶς, ἐπίθ. sourdaud, *sordastro*.

Κύφαμα, ὐσ. l'action d'assourdir, & d'être sourd, *l'assordare*, *e l'assordarsi*.

Κυφαμάρα, κυφαμὸς, ὐσι. surdité, *sordità*.

Κυφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie. *assordato*, *ta*.

Κυφαίνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a assourdi, *colui ἢ colei che ha assordato*.

Κυφαράκι, ὐσ. petit coffre, *forzieretto*.

Κυφάρι, ὐσιας. squêlette, *scheletro*.

Κύφαρον, ὐσ. coffre, bahut, *cofano*, *baule*, *forziere*.

Κυφέτα, ὐσ. dragées, *confetture*.

Κύφιος, ἐπίθ. creux, euse. *cavo*, *va*. *vuoto*, *ta*.

Κυφόβρασμα, ὐσ. σωνέφοκαυμα, étouffement causé par la chaleur, *afa*.

Κυφοδόντα, ἐπίθ. celle qui a les dents gâtées, *colei che ha i denti guasti*.

Κυφοδόντης, ἐπίθ. qui a les dents gâtes, *che ha dei denti guasti*.

Κυφοδοντιά, ὐσ. dents gâtées, *denti guasti*.

Κυφοδρόμι, ὐσ. sinus, *saccaja*.

Κυφοδρομίζω, Ρ'. faire, ἢ former un sinus, *fare*, *formare saccaja*.

Κυφοχλαίω, Ρ'. vesser, *far una vescia*.

Κυφόκλασμα, ὐσ. l'action de vesser, *il far una vescia*.

Κυ-

Κοψα. boucle. janet.

Κουφοξυλιά, οὐσ. sureau, sambuque, *sambuco*.

Κουφόπονος, οὐσ. douleur sourde, *dolor sordo*.

Κουφοπορδή, οὔσιας. vesse, *vescia*.

Κουφός, ή, όν. ἐπίθ. sourd, de. *sordo, da*.

Κουφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sourd, de. *più sordo, da*.

Κουφώτατος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait sourd, de. *sordissimo, ma*.

Κουφούτζικος, η, ον. ἐπίθ. sourdaud, de. *sordastro, tra*.

Κουφότης, οὐσ. surdité, *sordità*.

Κουφωτός, ή, όν. ἐπίθ. creux, euse. *cavo, va. vuoto, ta*.

Κόφα, οὔσιας. corbeille, *sporta*.

Κοφινάκι, οὐσ. petit panier, *cofanetto*.

Κοφίνι, οὐσ. panier, hotte, *cofano, gerla, sporta*. §. κοφίνι τῶν μελισσῶν, alvéole, *cella delle pecchie*.

Κοφτά, ἐπίρ. du tranchant, *di taglio*.

Κοφτερά, ἐπίρ. d'une manière tranchante, *taglientemente*.

Κοφτερός, ή, όν. ἐπίθ. tranchant, te. *tagliente*. §. τὸ κοφτερόν, le fil, le tranchant, *il filo, il taglio*.

Κοφτός, ή, όν. μετ. coupé, ée. tranché, ée. *tagliato, ta*.

Κόφτω, Pʳ. couper, tailler, trancher, *tagliare*.

Κόχη, οὐσ. coin, *cantone*.

Κοχλάζω, Pʳ. ἀναβράζω μὲ κρότον, bouillir à gros bouillons, bouillonner, *crociare, crosciare*.

Κόχλασμα, οὐσ. bouillonnement, *croscio*.

Κοχλίας, κοχλιός, οὔσιας. escargot, limaçon, *chiocciola*.

Κόψας, σασα. μετ. ὅστις ἔκοψε, celui ἢ celle qui a coupé, *colui ἢ colei che ha tagliato*. §. κόψας ὅστις ἐχώρισε, ἔκοψε μὲ τὸ μαχαίρι ἢ ἄλλο, celui ἢ celle qui a tranché, *colui ἢ colei che ha tagliato*.

Κοψιά, οὐσ. taillade, coupure, *tagliatura*.

Κόψιμον, οὔσιας. coupure, taille, *taglio, tagliatura*.

Κόψις, οὐσ. taille, *tagliatura*. §. κόψις τοῦ μαχαιριοῦ, taillant, tranchant, *taglio, fil di lama*. §. κόψες τοῦ καπουτζιοῦ, boucles, *fibbie*. §. κόψις τῶν πολυτίμων λίθων, faccettes, *faccette*.

Κρὰ φωνὴ τῶν κοράκων, croassement, le cri du corbeau, *il gridare del corvo, il crocidare*. §. φωνάζω κρά, ὡς τὸν κόρακα, criailler, croasser, *gridare come il corvo, crocidare*.

Κραγμένος, η, ον. μετ. appelé, ée. *chiamato, ta*.

Κράζω, Pʳ. appeler, *appellare, chiamare*.

Κράζων, ουσα. μετ. appelant, te. *chiamante*.

Κραιπάλη, οὔσιας. crapule, *crapula*.

Κραιπαλῶ, Pʳ. crapuler, *crapulare*.

Κραιπαλῶν, μετ. crapuleux, *crapulone*.

Κράμβη, κραμπί, οὔσιας. chou, *cavolo*. §. κράμβη κεφαλωτή, ἢ κουκουτζωτή, chou-cabus, *cavoli capacci*.

Κρανάτι, οὔσιας. grenat, *granato*.

Κρανιά, οὐσ. cornouiller, *corniolo*.

Κρανίον, οὐσ. crâne, *cranio*.

Κράνον, οὔσιας. cornouille, *corniola*.

Κράξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a appelé, *colui ἢ colei che ha chiamato*.

Κράξιμον, οὐσ. appel, l'action d'appeler, *chiamata*.

Κρασάκι, οὐσ. κρασὶ ἀδύνατον, ginguet, vin foible, *vinuccio*. §. κρασάκι, νόστιμον κρασί, petit vin & agréable, *vinetto*.

Κρασᾶς, οὐσ. ὅστις πωλεῖ κρασιά, marchand de vin, *vinajo*. §. κρασᾶς, ὅστις ἀγαπᾷ νὰ πίνη κρασί, biberon, *bevitore, beone, trincone*.

Κρασί, οὐσ. vin, *vino*. §. κρασὶ κόκκινον, vin colorié, couvert, *vino rosso, colorito*. §. κρασὶ καινούργιον, vin de copeau, *vino del torchio*. §. κρασὶ δυνατόν, vin qui a du montant, *vino forte, generoso*. §. κρασὶ ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς χρόνους, vin de deux, de trois feuilles, *vino di due, di tre anni*. §. τὸ κρασὶ χτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι, le vin donne à la tête, *il vino dà alla testa*. §. κρασὶ δολωμένον, vin frelaté, *vino affatturato*. §. δολώνω τὸ κρασί, τὸ νοθεύω, fre-

frelater le vin, *affatturare*. §. χρασὶ χομμένον, ἢ ξυνισμένον, du vin tourné; *vino volto*. §. χρασὶ μυσχάτον, du vin muscat, *vino moscato*. χρασὶ νερωμένον, du vin baptisé, du vin trempé, *vino inacquato*. §. χρασὶ ὁπȣ̃ τζιμπᾷ, ὁπȣ̃ πιπιλίζει, du vin piquant, *vino frizzante*.

Κρασίζω, Pʳ. μυρίζω ἀπὸ χρασὶ, sentir de vin, *sentir di vino*, *aver odor di vino*.

Κρᾶσις, ὑσ. complexion, tempérament, *complessione*, *temperamento*.

Κρασοβάγενον, ὑσ. tonneau à vin, *botte da vino*.

Κρασοβάρελον, ὑσ. baril à vin, *barile da vino*.

Κρασογυάλι, ὑσ. verre à vin, *bicchier da vino*. §. κρασογυάλι, bouteille, *fiasco da vino*.

Κρασοδοχεῖον, ὑσ. cellier, *tinajo*, *cellajo*.

Κρασόλαδον, ουσ. du vin melé avec de l'huile, *vino misto con olio*.

Κρασολαΐνον, ὑσ. pot a vin, *boccale da vino*.

Κρασόμελι, ὑσ. du vin mêlé avec du miel, *vino misto con mele*.

Κρασόνερον, ὑσ. vin trempé, *chiarella*.

Κρασοπατέρας, ἐπίθ. biberon, *beone*, *vincone*.

Κρασοπότηρον, ὑσ. verre a vin, *biccbiere da vino*.

Κρασοπότης, ἐπίθ. biberon, *bevitore*, *beone*.

Κρασοποτίζω. Pʳ. verser du vin à boire, *dar da bere del vino*.

Κρασοπωλεῖον, ὑσ. taverne, *taverna*.

Κρασοπώλης, Κρασοπωλητής, ὑσ. tavernier, *tavernière*, *bettoliere*.

Κρασοπωλῶ, Pʳ. vendre du vin, *vender il vino*.

Κρασοπωλῶν, οῦσα, μετ. celui ȣ̃ celle qui vend du vin, *colui ȣ̃ colei che vende del vino*.

Κρασόσπορος, ὑσ. terre, lieu qui produit beaucoup de vin, *terra*, *luogo che produce molto vino*.

Κρασόψωμον, ὑσ. soupe au vin, *zuppa*.

Κράσπεδον, ουσ. crepine, *frangia*. §. κράσπεδα τῶν γυναικείων φορεμάτων, falbala, *balza*. §. κράσπεδον φορέματος, le bord d'une robe, *falda*.

Κράσωμα, ὑσ. ἀνακάτωμα μὲ χρασὶ, l'action de mêler du vin avec une autre liqueur, *l'avvinare*.

Κρασωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée. avec du vin, *avvinato*, *ta*.

Κρασώνω, Pʳ. mêler avec du vin, *avvinare*.

Κραταίωμα, ὑσ. corroboration, *corroboramento*.

Κρατηθεὶς, εῖσα, μετ. celui ȣ̃ celle qui a été tenu, *colui ȣ̃ colei ch'è stato tenuto*.

Κράτημα, ὑσ. l'action de tenir, *il tenere*. §. κράτημα, ἐπικράτησις, durée, *durata*. §. κράτημα τῶν μελῶν τȣ̃ σώματος, engourdissement, roideur, *intirizzimento*.

Κρατημένος, η, ον. μετ. tenu, ue. *tenuto*, *ta*. §. κρατημένος εἰς τὰ μέλη, roidi, perclus, *attrappato*, *rattrappato*, *incordato*, *ta*.

Κρατὴρ, ὑσ. cratère, *cratere*.

Κρατήσας, σασα, μετ. celui ȣ̃ celle qui a tenu, qui a retenu, *colui ȣ̃ colei che ha tenuto*, *che ha trattenuto*. §. κρατήσας, ὁ ἐπικρατήσας, celui ȣ̃ celle qui a duré, *colui ȣ̃ colei che ha durato*.

Κρατηστέρα, ὑσ. pièrre angulaire, *pietra angolare*.

Κρατητὴς, ὕσιας. celui qui tient, *colui che tiene*.

Κρατιῦμαι, ἴδε Κρατῶ.

Κράτιστος, η, ον. ἐπίθ. très puissant, te. *potentissimo*, *ma*.

Κράτος, ὑσ. puissance, *potenza*.

Κρατῶ, Pʳ. tenir, *tenere*. §. κρατῶ, σταματῶ, retenir, *ritenere*. §. αὐτὸ τὸ σοκάκι κρατεῖ ἀπὸ τὸ σπῆτι ἕως εἰς τὸ ποτάμι, cette rue va depuis la maison jusqu'à la rivière, *questa strada va da casa sino al fiume*. §. εὔμορφα κρατεῖ τὸ κεφάλι τȣ αὐτὸ τὸ ἄλογον, ce cheval porte bien sa tête, *quel cavallo porta bene la testa*. §. κρατιῦμαι, se tenir, *tenersi*. §. δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ, νὰ μὴ σȣ̃ δώσω αὐτὴν τὴν συμβουλὴν, ἤγȣν δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἀλλέως, κτλ. je ne puis m'empecher de vous donner cet avis, *non posso far a meno dal darvi quest' avviso*. §. κρατῶ τινὰ σαπνῶς,

κῶς, détenir, *tenere a forza*. §. κρατῶ, ἐπικρατῶ, durer, *durare*. §. κρατιῦμαι, se tenir, *tenersi*. §. κρατιῦμαι, πιάνομαι κατὰ τὰ μέλη, se roidir, *incordarsi*, *attrapparsi*. §. σὲ κρατῶ διὰ μεγάλον ἄνθρωπον, je vous crois un grand homme, *vi stimo per un grand uomo*. §. κρατῶ τὴν ἐμαυτόν μου διὰ, se croire, reputer soi même, *credere*, *stimare se stesso*.

Κραυγάζω, Ρ'. crier, *gridare*.

Κραυγάζων, ουσα. μετ. crieur, *gridatore*.

Κραυγάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a crié, *colui ò colei che ha gridato*.

Κραύγασμα, ὐσ. l'action de crier, *il gridare*, *gridamento*.

Κραυγὴ, ὐσ. cri, clameur, *clamore*, *schiamazzo*.

Κράχτης, καὶ κράκτης. ὐσ. celui qui appelle, *colui che chiama*.

Κρέας, ὐσ. σάρκα, chair, *carne*. §. κρέας, ὅπου τρώγεται, chair, viande, *carne*. §. ἕνα κομμάτι κρέας μεγάλον, un grand morceau de viande, *un pezzo grande di carne*. §. τὰ μαλακὰ κρέατα τῆς πληγῆς, chairs baveuses, *carni morte*. §. κρέας βραστὸν, le bouilli, *il lesso*. §. κρέας ψαχνὸν, viande maigre, *carne magra*. §. ἐμβαίνω εἰς τὸ κρέας, entrer dans la chair, *incarnare*, *accarnire*. §. κόπτω, ἢ ἀποκόπτω τὸ κρέας, ôter l'usage de la viande, *impedir l'uso della carne*.

Κρεατένιος, ἐπίθ. de chair, *carneo*, *ea*.

Κρεατόπιττα, ουσ. tourte faite avec de la viande, *torta di carne*.

Κρεατοφάγης, ἐπίθ. mangeur de viande, *mangiator di carne*.

Κρεατοφαγία, ὐσιας. jours gras, *giorni di grasso*.

Κρεατώδης, ἐπίθ. ἀπὸ κρέας, de chair, *carneo*. §. κρεατώδης, παχὺς, charnu, dodu, *carnuto*, *carnacciuto*.

Κρεββατάκι, ὐσ. couchette, petit lit, *lettuccio*, *letticciuolo*.

Κρεββατωσιά, ὐσ. échafaud, *palco*, *tavolato*.

Κρεββάτι, ὐσ. lit, *letto*. §. στρώνω τὸ κρεββάτι, faire le lit, *fare il letto*. §. ξεστρώνω τὸ κρεββάτι, défaire le lit, *disfare il letto*.

Κρεββατοσκέπασμα, ὐσ. chalit, *lettiera*.

Κρεββατοστρώσι, ὐσ. le nécessaire pour un lit, *le masserizie d'un letto*.

Κρέμαμαι, ἰδὲ Κρεμῶ.

Κρεμάμενος, η, ον. ἐπίθ. pendant, te. *pendente*. §. εἶμαι κρεμάμενος, pendre, *penzolare*. §. κρεμάμενος ἀπὸ τινὰ, dependant, te. *dipendente*.

Κρεμάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a pendu, *colui ò colei che ha attaccato*.

Κρέμασις, ὐσ. l'action de pendre, *il penzolare*.

Κρέμασμα, ουσ. l'action de pendre, attachement, *l'attaccare*. §. κρέμασμα ἀπὸ ἀγκύστρι, accrochement, *l'appiccare*.

Κρεμασμένος, η, ον. μετ. pendu, ue. attaché, ée. *attaccato*, *ta*. *appiccato*, *ta*. §. κρεμασμένος, pendu, ue. attaché, ée. à la potence, *impiccato*, *ta*.

Κρεμαστρειά, ὐσιας. gibet, potence, fourches, *forca*, *patibolo*. §. ἄξιος διὰ τὴν κρεμαστρειάν, pendable, gibier de potence, *degno di forca*.

Κρεμαστῆρι, ὐσ. croc, crochet, *appiccagnolo*.

Κρεμαστὴς, ὐσ. celui qui attache, qui accroche, *colui che appicca*. §. κρεμαστὴς, ὅστις κρεμᾷ τινὰ, celui qui pend, qui attache à la potence, *colui che impicca*.

Κρεμαστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut pendre, qu'on peut attacher, *che si può attaccare*, *penzolare*.

Κρεμάστρα, ὐσ. ἰδὲ, Κρεμαστρειά.

Κρεμάστρα, ουσ. celle qui attache, qui accroche, *colei che attacca*, *che appicca*.

Κρεμέζι, ὐσ. Kermès, *Chermesi*.

Κρεμέζι, κρεμέζινος, ἐπίθ. cramoisi, *chermisi*, *chermisino*, *cremesino*.

Κρεμνίζω, κτλ. ἰδὲ Κρημνίζω.

Κρεμνὸς, ὐσιας. précipice, *precipizio*.

Κρεμνῶ, κρεμῶ, Ρ'. attacher, pendre, *attaccare*. §. κρεμῶ ἀπὸ ἀγκύ-

χύσῃ ἢ ὅμοιον, accrocher, *appiccare*. §. κρεμῶ, πνίγω, pendre, *impiccare*. §. κρέμεται ἡ ζωή μου ἀπὸ αὐτὸ, ἤγουν κινδυνεύω τὴν ζωήν μου ἀπὸ αὐτὸ, c'est une affaire où il y va de ma vie, *è un affare che vi va di mia vita, corro rischio della vita*. §. τοῦτο κρέμεται ἀπὸ σὲ, cela dépend de vous, *questo dipende da voi*. §. ἡ ζωή του κρέμεται ἀπὸ ἕνα ῥάμμα, sa vie ne tient qu'a un fil, *la sua vita non s'attiene, che a un debil filo*. §. αὐτὸς δὲν κρέμεται ἀπὸ τινά, ἤγουν εἶναι αὐτεξούσιος, il n'est sujet à personne, il ne dépend de personne, *non è soggetto ad alcuno, non dipende da veruno*.

Κρεμμύδι, ἰδὲ Κρομμύδι.

Κρένω, Ρ'. ὁμιλῶ, συνομιλῶ, discourir, *discorrere, confabulare*.

Κρεντῆρι, ἰδὲ Κρυοντῆρι.

Κρένων, ουσα. μετ. celui ou celle qui discourit, *colui o colei che discorre*.

Κρέστα, ούσιας. χορέλι, crête, *cresta*.

Κρεωπωλεῖον, ουσ. boucherie, *beccheria, macello*.

Κρεωπώλης, ουσ. boucher, *beccajo, macellajo*.

Κρεωφάγης, κρεωφάγος, ουσ. mangeur de chair, *mangiator di carne*.

Κρεωφαγία, ουσ. jour gras, charnage, *giorni di grasso*.

Κρεωφαγῶ, Ρ'. manger gras, faire gras, *mangiar di grasso*.

Κρεωφαγώσιμος, η, ον. ἐπίθ. ἡμέραις κρεωφαγώσιμοι, jours gras, *giorni grassi*. §. κρεωφαγώσιμα φαγητά, ce qu'on mange en gras, *carnaggio*.

Κρημνίζω, Ρ'. précipiter, jeter du haut en bas, *precipitare*.

Κρημνίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a précipité, qui a jeté, du haut en bas, *colui o colei che ha precipitato*.

Κρημνισθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été précipité, *colui o colei ch'è stato precipitato*.

Κρημνισμένος, η, ον. μετ. precipité, ée. jeté, ée. de haut en bas, *precipitato, ta*.

Κρημνὸς, ούσιας. précipice, *precipizio, balza*.

Κρημνότοπος, ουσ. lieu escarpé, précipice, *luogo scosceso, precipizio*.

Κρησέρα, ουσ. tamis, blutoir, *setaccio, staccio da fior di farina*.

Κρήταμον, ουσ. φυτὸν, bacile, christe marine, *cretano*.

Κριαράκι, ουσ. jeune mouton, *castroncino*.

Κριάρι, ουσ. belier, mouton, *montone, castrato*.

Κριαρίσιος, ἐπίθ. de mouton, *di castrato*.

Κριθαράκι, ουσ. orgéolet, *orzaiuolo*.

Κριθαρένιος, ἐπίθ. d'orge, *d'orzo*.

Κριθάρι, ουσ. orge, *orzo*. §. κριθάρι ξεφλουδισμένον, orge mondé, *orzo mondato*. §. κριθάρι ὁποῦ ἐκβαίνει εἰς τὸ μάτι, orgéolet, *orzaiuolo*.

Κριθαρότερον, ουσιας. orgéat, *orzata*.

Κριθαρόψωμον, ουσ. pain d'orge, *pane d'orzo*.

Κριθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été jugé, *colui o colei ch'è stato giudicato*.

Κρὶκ, cric-crac, *crich*.

Κρικέλα, ουσ. boucle, *anello*. §. κρικέλα τῆς ἀλύσου, chaînon, *anello di catena*.

Κρικέλι, ουσ. anneau, *anello*.

Κρίκος, ουσ. boucle, *anello*.

Κρικωτὸς, ἐπίθ. armillaire, *armillare*.

Κρίμα, ουσ. crime, *delitto*. §. κρίμα αὐτὸς ὁ νέος νὰ εἶναι κουτζὸς, c'est un grand dommage, que ce jeune homme soit boiteux, *egli è un peccato, che quel giovine sia zoppo*. §. ὢ κρίμα, c'est dommage, *è peccato*. §. ὢ τί κρίμα, ὢ τί μεγάλον κρίμα, oh quel dommage! *oh che peccato!* §. εἶναι κρίμα, εἶναι ἁμαρτία, c'est un peché, *è peccato, è delitto*. §. κρίμα εἰς τὸ κόπον μου, καὶ εἰς τὰ λόγια μου, je perds mes soins, & mes paroles, *perdo la mia fatica, e le mie parole*. §. τὸ κρίμα εἶναι ἰδικόν μου, la faute est mienne, *il fallo è mio*.

Κριματάκι, ουσ. peché léger, *peccato leggiero*.

Κριματισμένα, ἐπίρ. en pecheur, *da peccatore*.

Κριματισμένος, η, ον. μετ. char-

chargé, ée. de péchés, *carico, ca. di peccati.*

Κριμένος, η, ον. μετ. jugé, ée. *giudicato, ta.*

Κρίνας, νασα, μετ. celui ἢ celle qui a jugé, *colui ἢ colei che ha giudicato.*

Κρινόλαδον, ὐσ. huile de lis, *olio di gigli.*

Κρίνον, κρίνος, ὐσιας. lis, *giglio.*

Κρίνω, Ρ'. juger, *giudicare.* §. κρίνω, κατακρίνω, critiquer, *criticare.*

Κρίνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui juge, *giudicante, colui ἢ colei che giudica.*

Κριός, ὐσ. belier, *montone, ariete.*

Κρισάρα, ἰδὲ Κρησέρα.

Κρίσιμος, η, ον. ἐπίθ. critique, *critico, ca.* §. κρίσιμον, ὐσ. procès, *lite.*

Κρίσις, ὐσ. jugement, *giudizio.* §. κρίσις, κρισολόγημα, procès, *processo, lite.* §. κάμνω κρίσιν, κρίνω, rendre la justice, *far ragione, giustizia.* §. κάμνω κρίσιν, διακρίνω, juger, *giudicare.* §. κρίσις, λέξ. ιατρ. crise, *crisi.*

Κρισολογηθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été en procès. *colui ἢ colei che ha litigato.*

Κρισολόγημα, ὐσ. cause, litige, procès, *processo, litigio.*

Κρισολόγος, ὐσ. plaideur, *litigante.*

Κρισολογούμενος, η, ον. μετ. qui est en procès. *ch'è in lite.*

Κρισολογῶ, Ρ'. plaider, *litigare.*

Κρισολογῶν, μετ. plaideur, euse. *litigante.*

Κριτζανίζω, Ρ'. croquer, *sgretolare, sgranocchiare.*

Κριτζάνισμα, ὐσ. l'action de croquer, *lo sgranocchiare.*

Κριτζανίζων, ουσα. μετ. croquant, te. *che scroscia, che stride sotto i denti.*

Κριτήριον, ὐσ. tribunal, *tribunale.*

Κριτής, ὐσ. juge, *giudice.*

Κριτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁ κρίνων, ὁ κατακρίνων, critique, *critico, censore.* §. κριτικὴ ἡμέρα, critique, *giorno critico.* §. κρητικός, ὁ διὰ κρίσεως γινόμενος, judiciaire, *giudiciale.*

Κρὸξ, croc, *croc.* §. κρὶξ κρὸξ, cric-crac, *cricb.*

Κροκίδα, ὐσ. bourre, *borra.* §. κροκίδα μεταξιῦ, bourre de soie, *borra di seta.*

Κροκιδένιος, ἐπίθ. de bourre, *di borra.*

Κροκόδειλος, ὐσ. crocodile, *coccodrillo.*

Κροκός, ὐσ. ὁ κροκὸς τοῦ αὐγοῦ, moyeu, *tuorlo.*

Κρόκος, ὐσ. safran, *zafferano.* §. κρόκος νόθος, carthame, *zafferano saracinesco.* §. κρόκος, σπειρί, grain, *grano.*

Κρομμυδάκι, ὐσ. ciboulette, *cipollino, cipolletta, cipollina.*

Κρομμύδι, ὐσ. oignon, *cipolla.* §. μία ἀρμάθα κρομμύδια, chapelet d'oignons, *resta di cipolla.*

Κρομμυδόζουμον, ὐσ. suc d'oignons, *succo di cipolle.*

Κρομμυδόσπορος, ουσ. semence d'oignons, *semenza di cipolla.*

Κρομμυδόσπιτος, ὐσ. oignonière, *orto seminato di cipolle.*

Κρομμυδόφυλλον, ὐσ. feuille d'oignons, *foglia di cipolla.*

Κρόνος, ὐσ. Saturne, *Saturno.*

Κρονσῆρι, ἰδὲ Κρυονσῆρι.

Κροσσός, ὐσ. crépine, frange, *frangia, bindello, fimbria.*

Κροταλίζω, Ρ'. κροτῶ τὰς χεῖρας, εὐφημῶ, applaudir, battre les mains, *applaudire, battere le mani.* §. κροταλίζω, κυρταλῶ, κτυπῶ τὴν πόρταν, frapper à la porte, *battere alla porta.*

Κροτάλισμα, ὐσ. battement, claquement de mains, *battuta di mani.*

Κρόταλον, ὐσ. sonnette, *sonaglio.*

Κρόταφος, ουσιας. tempe, *tempia.*

Κρότος. ὐσ. εὐφημία, applaudissement, *applauso.* §. κρότος χειρῶν, battement, claquement de mains, *battimento, battuta di mani.* §. κρότος ταραχή, bruit, *romore, strepito.* §. μεγάλον κρότον ἔδωκεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, cela a fait beaucoup d'éclat, *questa cosa ha fatto molto strepito.*

Κροτῶ, Ρ'. εὐφημῶ, applaudir, *applaudire.*

Κρούγω, Ρ'. frapper, *battere.*

Κρούγων, νσα. μετ. frappant, te. *battente.*

Κρυκέλα, ἰδὲ Κρικέλα.

Κρύ-

Κρούξας, ξασα, μετ. celui ἢ celle qui a frappé, colui ò colei che ha battuto.

Κρούξιμον, ὐσ. l'action de frapper, il battere, battimento.

Κρούσιμον, κρούσμα, ἰδὲ Κρούξιμον.

Κρυσταλλένιος, ἐπίθ. de cristal, di cristallo, cristallino.

Κρυστάλλι, ὐσ. cristal, cristallo.

Κρυσταλλίζω, ἰδὲ Κρυσταλλώνω.

Κρούω, Ρ'. frapper, battre, battere.

Κρούων, ουσα. μετ. frappant, te. battente.

Κρυάδα, ὐσ. froid, freddo.

Κρυαδερός, ὴ, όν. ἐπίθ. froid, de. freddo, da.

Κρυαδίτζα, ὐσ. fraichure, frescura.

Κρυαίνω, Ρ'. Ἐν. froidir, affreddare. §. κρυαίνω. οὐδ. avoir froid, aver freddo.

Κρύβγομαι, ἰδὲ Κρύπτω.

Κρυερός, ἐπίθ. froid, de. freddo, da.

Κρυμμένος, η, ον. μετ. caché, ée. nascosto, sta.

Κρυολόγημα, ὐσ. refroidissement, rhume, raffreddamento, infreddatura.

Κρυολογημένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. raffreddato, ta. infreddato, ta.

Κρυολογήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est enrhumé, colui ò colei che si è raffreddato.

Κρυολογῶ, Ρ'. s'enrhumer, raffedarsi, infreddarsi.

Κρῦον, ὐσ. froid, freddo.

Κρυοντῆρι, χρεοντῆρι, κροντῆρι, ἢ κλοντῆρι. ὐσ. vase de terre à manche, vaso di terra con manico.

Κρυούτζικα, ἐπίθ. un peu froid, un poco freddo.

Κρυούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu froid, de. freddiccio, cia.

Κρύος, ὐσ. froid, freddo. §. κρύος. ἐπίθ. froid, de. freddo, da. §. σήμερον κάμνει κρύον, il fait froid aujourd'hui, oggi fa freddo.

Κρυότης, ὐσ. froid, froideur, freddo, freddezza.

Κρυότατα, ἐπίρ. très-froid, freddissimamente.

Κρυότατος, η, ον. ἐπίθ. très-froid, de. freddissimo, ma.

Κρυότερος, ἐπίθ. plus froid, de. più freddo, da.

Κρυπτονάρης, ὐσ. boudoir, cabinet, gabinetto.

Κρύπτης, ὐσ. celui qui cache, nasconditore.

Κρυπτός, ὴ, όν. μετ. caché, ée. nascosto, ta. §. κρυπτός, ὁπῦ ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ, qu'on peut cacher, che si può nascondere.

Κρύπτω, Ρ'. cacher, nascondere.

Κρύπτων, ουσα. μετ. cachant, te. celui ἢ celle qui cache, nascondente, colui ò colei che nasconde.

Κρυπτῶν, ὐσ. cache, nascondiglio.

Κρυσταλλοειδής, ἐπίθ. cristallin, ne. cristallino, na.

Κρυσταλλένιος, ἐπίθ. cristallin, ine. cristallino, na.

Κρύσταλλον, ὐσιας. cristal; cristallo.

Κρυσταλλόπετρα, ὐσ. chrystal de roche, cristallo di rocca.

Κρυστάλλωμα, ὐσιας. cristallisation, cristallizzazione.

Κρυσταλλωμένος, η, ον. μετ. cristallisé, ée. cristallizzato, ta.

Κρυσταλλώνω, Ρ'. cristalliser, cristallizzare.

Κρυφά, κρυφίως, ἐπίθ. en cachette, à la derobée, furtivement, nascostamente, nascosamente, di nascosto.

Κρύφιος, ἐπίθ. occulte, secret, te. occulto, ta. segreto, ta. §. τὸ κρύφιον, ὐσ. le secret, il segreto, l'arcano.

Κρυφογελῶ, Ρ'. rire sous cape, sorridere, ghignare.

Κρυφογελάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ri sous cape, colui ò colei che ha ghignato, che ha sorriso.

Κρυφογελῶν, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rit sous cape, colui ò colei che ghigna.

Κρυφοδίδω, Ρ'. donner en secret, dar di nascosto.

Κρυφοδουλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a travaillé à la dérobée, colui ò colei che ha lavorato di nascosto.

Κρυφοδουλεύω, Ρ'. travailler à la dérobée, lavorar di nascosto.

Κρυφοδουλεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui travaille à la derobée, colui ò colei che lavora di nascosto.

Κρυφοκαίσιαγμα, ὐσ. l'action de

de lorgner, lorgnerie, *il guardar sott' occhio*.

Κρυφοκοιτάζω, P'. regarder du coin de l'œil, *guardar sott' occhio*, *guardar colla coda dell' occhio*.

Κρυφοκοιτάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui lorgne, qui regarde du coin de l'œil, *colui ἢ colei che guarda sottocchio*.

Κρυφοκοιτάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a lorgné, qui a regardé du coin de l'œil, *colui ἢ colei che ha guardato sottocchio*.

Κρυφομίλημα, ὑσ. chuchoterie, *bisbiglio*, *sufolamento*.

Κρυφομιλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a chuchoté, *colui ἢ colei che ha favellato all' orecchio*, *che ha favellato di nascosto*.

Κρυφομιλητής, ὑσ. chuchoteur, chucheteur, *bisbigliatore*.

Κρυφομιλῶ, P'. chuchoter, *favellare all' orecchio*, *bisbigliare*.

Κρυφομιλῶν, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui chuchute, *colui ἢ colei che favella all' orecchio*.

Κρυφόπορτα, ὑσ. porte secrete, *porta secreta*.

Κρυφοπαρμένος, η, ον. μετ. pris, se. à la derobée, *preso*, *sa*. *di nascosto*.

Κρυφοπάρσιμον, ὑσ. l'action de prendre à la derobée, *il prendere di nascosto*.

Κρυφοπέρνω, P'. prendre à la derobée, *prendere di nascosto*.

Κρυφός, ή, όν. ἐπίθ. occulte, secret, te. *occulto*, *ta*. *segreto*, *ta*.

Κρυφοτρώγω, P'. manger furtivement, *mangiar nascostamente*.

Κρυφοτρώγων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui mange furtivement, *colui ἢ colei che mangia nascostamente*.

Κρυφοφανάρον, ὑσιας. lanterne sourde, *lanterna sorda*.

Κρυφοφανέρωμα, ὑσ. décelement sous main, *palesamento sottomano*.

Κρυφοφανερωμένος, η, ον. μετ. décelé, ée. sous-main, *palesato*, *ta*. *sottomano*.

Κρυφοφανερώνω, P'. déceler sous-main, *palesare sotto mano*.

Κρύφτω, κτλ'. ἰδὲ Κρύπτω κτλ'.

Κρύψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a caché, *colui ἢ colei che ha nascosto*.

Κρύψιμον, ὑσ. l'action de cacher, *nascondimento*, *l'azione di nascondere*.

Κρύωμα, ουσ. refroidissement, *raffreddamento*.

Κρυωμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. *affreddato*, *ta*. *raffreddato*, *ta*. §. χρυωμένος, χρυολογημένος, enrhumé, ée. *infreddato*, *ta*.

Κρυώνω, P'. réfroidir, *raffreddare*, *affreddare*. χρυώνω, ὐδ. avoir froid, *aver freddo*.

Κρυώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est refroidi, *colui ἢ colei che si è affreddato*. §. χρυώσας, χρυολογήσας, enrhumé, ée. *infreddato*, *ta*.

Κρώζω, P'. φωνάζω ὡς τὸν κόρακα, croasser, *crocidare*.

Κρωσσός, ἰδὲ Κροσσός.

Κταπόδι, ὑσιας. polype, *polpo*.

Κτενᾶς, ὑσ. peignier, *pettinagnolo*.

Κτενάκι, ὑσ. petit peigne, *piccolo pettine*.

Κτένι, ὑσ. peigne, *pettine*. §. κτένι θαλασσινόν, pecten, *pettine*.

Κτενίζω, P'. peigner, *pettinare*. §. κτενίζω τὸ κεφάλι, διορθώνω τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς, ajuster, arranger la tête, *acconciare*.

Κτενίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui peigne, *colui ἢ colei che pettina*.

Κτενίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a peigné, *colui ἢ colei che ha pettinato*.

Κτένισμα, ὑσ. l'action de peigner, *pettinatura*.

Κτενισμένος, η, ον. μετ. peigné, ée. *pettinato*, *ta*.

Κτενοθήκη, ὑσ. trousse à peignes, *pettiniera*.

Κτικιάζω, P'. devenir étique, *diventar etico*, *intisichire*.

Κτικιάρης, ὑσ. phthisique, *tisico*.

Κτικιάρικος, η, ον. ἐπίθ. appartenant, te. à un phthisique, *appartenente ad un tisico*.

Κτικιασις, κτικιασμα, ὑσ. l'action de devenir phthisique, *l'intisichirsi*.

Κτικιασμένος, η, ον. μετ. phthisique, *etico*, *tisico*.

Κτικιόν, ὑσ. phthisie, *tisichezza*.

Κτῆμα, ὑσ. acquêt, *acquisto*.

Κτη-

Κτηνοβατεία, ἡ. bestialité, *bestialità*.

Κτηνοβάτης, οὐσ. bestial *bestiale*.

Κτῆνος ἡσ. bête, *bestia*.

Κτητικός, ἡ, όν. ἐπίθ. possessif, ive. *possessivo, va*.

Κτήτωρ, ὁσιας. édificateur fondateur, *edificatore, fondatore*.

Κτήριον, ἡσ. bâtiment, *fabbrica*.

Κτίζω, Pʳ. bâtir, maçonner, *fabbricare*.

Κτίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui bâtit, *colui ò colei che fabbrica*.

Κτίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a bâti, *colui ò colei che ha fabbricato*.

Κτίσιμον, ἡσ. maçonnage, *lavoro di muratore*.

Κτίσις, ἡσ. création, *creazione*.

Κτίσμα, ἡσ. créature, *creatura*. §. κτίσμα, κτίσιμον, maçonnerie, *lavoro di muratore*.

Κτισμένος, η, ον. μετ. bâti, ie. *fabbricato, ta*.

Κτίστης, ἡσ. créateur, *creatore*. §. κτίστης, maçon *muratore*.

Κτιστικός, ή, όν, ἐπίθ. ἡ κτιστικὴ τέχνη, la maçonnerie, *fabbrica*.

Κτιστός, ή, όν. ἐπίθ. bâti, ie. *fabbricato, ta*.

Κτυπηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été frappé, qui a été battu, *colui ò colei ch' è stato battuto, percosso*.

Κτύπημα, ἡσ. coup, *colpo*.

Κτυπημένος, η, ον. μετ. battu, ue. *battuto, ta*.

Κτυπήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a frappé, qui a battu, *colui ò colei che ha battuto*. §. κτυπήσας, ἡδ. celui ou celle qui a heurté, *colui ò colei che ha urtato*.

Κτυπητής, ουσ. celui qui frappe, *colui che batte*.

Κτύπος, ἡσ. coup, *colpo*.

Κτυπῶ, Pʳ. battre, frapper, *battere*. §. κτυπῶ τὴν πόρταν, heurter, frapper, *bussare*. §. πήγαινε νὰ ἰδῇς ποῖος κτυπᾷ τὴν πόρταν τόσον δυνατά, va voir qui heurte si rudement, *va a vedere chi bussa tanto forte*. §. κτυπῶ, se faire du mal, se blesser, *farsi male*. §. καθὼς τοῦ τὸ κτυπήσει, comme il lui vient à l'esprit, *come gli vien in mente*. §. κτυποῦμαι, se frapper, se battre, *battersi, percuotersi*. §. κτυποῦμαι, μάχομαι, πολεμῶ, combattre, *combattere*.

Κυβερνηθείς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été gouverné, *colui ò colei ch' è stato governato*. §. κυβερνηθείς, celui ou celle qui s'est conduit bien ou mal, *colui ò colei che si è condotto bene o male*.

Κυβέρνημα, ἡσ. gouvernement, administration, *governamento, amministrazione*.

Κυβερνημένος, η, ον. μετ. gouverné, ée. administré, ée. *governato, ta. amministrato, ta*. §. κυβερνημένος, ὁποῦ ἔχει τὴν κυβέρνησίν του, qui est à son aise, *benestante*.

Κυβερνήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a gouverné, *colui ò colei che ha governato*.

Κυβέρνησις, ἡσ. gouvernement, *governamento, governo*.

Κυβερνήτης, ἡσ. gouverneur, *governatore*.

Κυβερνητικός, ή, όν. ἐπίθ. de gouvernement, *di governamento, di governo*.

Κυβερνητός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut gouverner, *governabile, che si può governare*.

Κυβερνήτρια, ἡσ. gouvernante, *governatrice*.

Κυβερνῶ, Pʳ. gouverner, administrer, *governare, amministrare*. §. ὁ Θεὸς νὰ σὲ κυβερνήσῃ, λέγεται πρὸς τὰς πτωχούς. Dieu vous benisse, *Dio v' assista*. §. κυβερνοῦμαι, se gouverner, se conduire, *governarsi, regolarsi*. §. δὲν ἐκυβερνήθη καλὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, il ne s'est pas bien gouverné dans cette affaire, *non si è regolato bene in quest' affare*.

Κύβος, ἡσ. cube, *cubo*. §. κύβος τὸ ζάρι, dé, *dado*.

Κυβικός, ή, όν. ἐπίθ. cubique, *cubico, ca*.

Κυδωνάκι, ἡσ. petit coin, *piccola cotogna*.

Κυδωνάτον, ουσ. conserve de coins, marmelade de coins, *cotognato, codognata*.

Κυδώνι, ἡσ. coin, *cotogna*.

Κυδωνιά, ἡσ. cognassier, *cotogno*.

Κυδώνιον, ἰδὲ Κυδώνι.

Κυ-

Κυκλάμινον, ὑσ. ciclamen, pain de pourceaux, *pan porcino*.
Κυκλικός, ἡ, όν. ἐπίθ. appartenant à un cercle, *appartenente ad un circolo*.
Κυκλοειδὴς, ἐπίθ. circulaire, *circolare*. §. κυκλοειδὴς γραμμὴ, cicloïde, *cicloide*.
Κύκλος, ὑσ. cercle, *cerchio*, *circolo*.
Κυκλοφορία, ὑσ. circulation, *circolazione*.
Κύκλω, ἐπίρ. circulairement, *circolarmente*. §. κύκλω, τριγύρω, à l'entour, *all' intorno*.
Κύκλωμα, ὑσιας. l'action d'entourer, *circondamento*.
Κυκλωμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. *circondato*, *attorniato*, *ta*.
Κυκλώνω, Р'. entourer, *circondare*, *attorniare*.
Κυκλώνων, υσα. μετ. entourant, te. celui ἢ celle qui entoure, *circondante*, *attorniante*, *colui ò colei che circonda*, *che attornia*.
Κύκλωπες, ὑσ. cyclopes, *ciclopi*.
Κυκλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a entouré, *colui ò colei che ha circondato*, *che ha attorniato*.
Κύκλωσις, ὑσ. tour, *circondamento*.
Κυκλωφερὴς, ἐπίθ. circulaire, *circolare*.
Κύκλωψ, ἰδὲ Κύκλωπας.
Κύκνος, ὑσ. cygne, *cigno*.
Κυλίζω, Р'. rouler, *rotolare*, *voltolare*.

Κυλινδρίζω, Р'. aplanir la terre avec le rouleau, *appianare la terra col cilindro*.
Κυλίνδρισμα, ὑσ. l'action d'aplanir la terre avec le rouleau, *appianamento della terra col cilindro*.
Κυλινδρισμένος, η, ον. μετ. aplani, ie. avec le rouleau, *appianato col cilindro*.
Κύλινδρος, ὑσ. cylindre, *cilindro*.
Κυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a roulé, *colui ò colei che ha rotolato*, *che ha voltolato*.
Κύλισις, κύλισμα, ὑσιας. roulement, *il rotolare*, *il voltolare*.
Κυλισμένος, η, ον. μετ. roulé, ée. *rotolato*, *ta*. *voltolato*, *ta*.
Κυλιστὰ, ἐπίρ. en roulant, *rotolando*, *voltolando*.
Κυλιστὴς, ὑσ. celui qui fait rouler quelque chose, *colui che fa voltolare una cosa*.
Κυλιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut faire rouler, *che si può far voltolare*.
Κυλίστρα, ὑσ. ἐκείνη ὁπου κυλᾷ ἐν πρᾶγμα, celle qui fait rouler, *colei che fa voltolare*. §. κυλίστρα, τόπος διὰ κύλισμα, lieu propre pour faire rouler, *luogo proprio per far voltolare*.
Κυλίω, Р'. rouler, *rotolare*, *voltolare*. §. κυλιῦμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer, *voltolarsi nel fango*, *impantanarsi*.

Κυλῶν, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui fait rouler, *colui ò colei che fa rotolare*.
Κῦμα, ὐσ. flot, vague, onde, *onda*.
Κυματάκι, ὑσ. petite onde, *piccola onda*.
Κυματίζω, Р'. agiter les flots, *agitar le onde*. §. κυματοῦμαι, flotter, ondoyer, *galleggiare*, *ondeggiare*.
Κυματίζων, υσα. μετ. ondoyant, te. *ondeggiante*.
Κυματίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a agité les flots, *colui ò colei che ha agitato le onde*.
Κυμάτισμα, ὑσ. ondulation, *ondulazione*.
Κυματισμένος, η, ον. μετ. ondoyé, ée. *ondeggiato*, *ta*.
Κυματιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. orageux, agité des flots, *fluttuoso*.
Κυματώμενος, η, ον. μετ. flottant, te. ondoyant, te. *fluttuante*, *ondeggiante*.
Κυματώδης, ὑσ. plein, ne. d'ondes, *ondoso*, *sa*.
Κυμβαλίζω, Р'. sonner le cymbale, *sonare il cembalo*.
Κυμβαλιστὴς, ὑσ. celui qui sonne le cymbale, *colui che suona il cembalo*.
Κύμβαλον, ὑσ. cymbale, *cembalo*.
Κύμινος, ὑσ. cumin, *cimino*, *comino*.
Κυνηγάρης, ὑσ. chasseur, *cacciatore*.
Κυνηγάρικος, η, ον. ἐπίθ. de chasse, *da caccia*.

Κυπτω.

Κυνήγημα, ὑσιας. chasse, *caccia*. §. κυνήγημα, μεταφ. poursuite, *perseguitamento*.

Κυνηγημένος, η, ον. μετ. chassé, ée. *cacciato, ta*. §. κυνηγημένος, μεταφ. poursuivi, ie. *perseguitato, ta*.

Κυνηγήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a chassé, qui a été à la chasse, *colui ὴ colei che ha cacciato, ch' è stato alla caccia*.

Κυνηγητὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu' on peut chasser, *che si può cacciare*.

Κυνῆγι, ὑσ. chasse, *caccia*.

Κυνηγὸς, οὐσ. chasseur, euse. veneur, *cacciatore, trice*.

Κυνηγῶ, Pr. chasser, *cacciare, andar a caccia*. §. κυνηγῶ, καταπρέχω, διώκω, poursuivre, *perseguitare*. §. κυνηγῶ τὰς τιμὰς, courrir après les honneurs, *correre dietro gli onori*.

Κυνικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. canin, ne. *canino, na*. §. κυνικαὶ ἡμέραι, jours caniculaires, *caniccolari*. §. κυνικὸς, cynique, *cinico*.

Κυνόδοντες, ὑσ. dents canines, *denti canini*.

Κυνοκέφαλος, ἐπίθ. qui a une tête de chien, *che ha la testa di cane*.

Κυνόσυρα, ὑσ. cynosure, petite ourse, *cinosura, orsa minore*.

Κυπαρισσένιος, ἐπίθ. de cyprès, *di cipresso*.

Κυπάρισσι ὴ κυπάρισσος, ὑσιας. cyprès, *cipresso*.

Κυπαρισσιὼν, ὑσιας. lieu planté de cyprès, *cipresseto*.

Κὺρ, ὑσ. monsieur, sieur, *signore*.

Κυρὰ, ὑσ. dame, madame, *signora, gentildonna*.

Κυρᾶς, ὑσιας. aménage, voiturage, *vettura*.

Κυρατζῆς, ὑσ. voiturier, *vetturino*.

Κυράτζα, οὐσ. madame, *signora*.

Κυρατζοῦλα, ὑσ. demoiselle, *damigella, madamina*.

Κύρης, οὐσ. ὁ πατὴρ, le père, *il padre*.

Κυρία, ὑσ. dame, maîtresse, *signora, padrona*.

Κυριακάτικος, η, ον. ἐπίθ. dominical, le. *dominicale*. §. κυριακάτικα φορέματα, les habits du dimanche, *abiti festivi, abiti delle feste, della domenica*.

Κυριακὴ, ὑσ. dimanche, *domenica*.

Κυριακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. dominical, le. *dominicale*.

Κυριευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été dominé, *colui ὴ colei ch' è stato dominato*.

Κυριευμένος, η, ον. μετ. dominé, ée. *dominato, ta*.

Κυριευμὸς, κυρίευσις, ὑσ. dominateur, *dominatore*.

Κυριεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a dominé, *colui ὴ colei che ha dominato*.

Κυριευτὴς, οὐσ. dominateur, *dominatore*.

Κυριεύω, Pr. dominer, *dominare*. §. κυριεύω, s' emparer, se rendre maître, *impadronirsi*. §. κυριεύω τὰ πάθη, maîtriser ses passions, *domar le passioni*. §. κυριεύω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, posseder, *possedere*. §. κυριεύομαι ἀπὸ μίαν γνώμην, se coiffer d' une opinion, *incapricciarsi, preoccuparsi*.

Κυριεύων, ουσα. μετ. dominant, te. *dominante*.

Κυριολεξία, κυριοσημασία, οὐσ. proprieté, la propre signification d' un mot, *significato proprio di una voce*.

Κύριος, ὑσιας. Monsieur, *Signore*. §. κύριος, αὐθέντης, maître, *padrone*. §. ὄνομα κύριον, nom propre, *nome proprio*. §. τὸ κύριον, le propre, *il proprio*.

Κυριότης, ὑσιας. domination, *dominazione*.

Κύρης, ἰδὲ Κύρις.

Κυρίτζης, ὑσ. petit seigneur, *signorello*.

Κυρίως, ἐπίρ. proprement, *propriamente*. §. κυρίως αὐτὴ ἡ λέξις δηλοῖ τοῦτο, ce mot là signifie proprement cette chose, *quella parola significa propriamente questa cosa*.

Κυριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-propre, *proprissimo, ma*.

Κυριώτερα, ἐπίρ. plus proprement, *più propriamente*.

Κυριώτερος, ἐπίθ. plus propre, *più proprio, ia*.

Κυ-

Κυνοροδον. rovo canino.

Κυτταζω. considerer.

Κῦρος, ὑσ. validité, validità.

Κυρῦλα, ὑσ. grandemère, aïeule, avola.

Κυρτότης, ὑσιας. curvité, courbure, curvità.

Κυρτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. courbe, courvé, ée. curvo, va.

Κύρτωμα, ὠσ. courbure, incurvazione.

Κυρτωμένος, ὴ, ον. μετ. courbé, ée. incurvato, ta.

Κυρτόνω, P'. courber, incurvare.

Κύρωμα, κύρωσις, ὑσ. ratification, confirmation, ratifiкazione, confermazione.

Κυρωμένος, ὴ, ον. μετ. ratifié, ée. ratificato, ta.

Κυρόνω, P'. ratifier, ratificare.

Κυτρωμάδα, ὠσ. couleur jaune, giallezza, color giallo. §. κυτρωμάδα, jaunisse, iterizia.

Κυτρωμάδι, ὑσ. τὸ κυτρωμάδι τῦ κρόκυ, etamine du safran, femminella.

Κυτρωνιάζω, P'. ἐδ. γίνομαι κύτρωνος, jaunir, devenir jaune, ingiallire, divenir giallo.

Κυτρωνιάζων, ουσα. ἐπίθ. jaunâtre, gialleggiante.

Κυτρωνιάρης, η, ον. ἐπίθ. celui ǹ celle qui a la jaunisse, colui ǹ colei che ha l'itterizia.

Κυτρωνίασμα, ὑσ. l'action de jaunir, il divenir giallo.

Κυτρωνιασμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. ingiallito, ta.

Κυτρωνίζω, P'. jaunir, ingiallare. §. κυτρωνίζω, ἐδ. γίνομαι κύτρωνος, jaunir, devenir jaune, ingiallire, divenir giallo. §. κυτρωνίζω, κλίνω πρὸς τὸ κύτρωνον, tirer sur le jaune, gialleggiare.

Κυτρωνίζων, ουσα. μετ. ὁ ὅπυ κάμνει κύτρωνον, celui ǹ celle qui rend jaune, colui ǹ colei che fa giallo. §. κυτρωνίζων ὅπῦ γίνεται κύτρωνος, qui jaunit, qui devient jaune, che diviene giallo. §. κυτρωνίζων, ὅπῦ κλίνει εἰς τὸ κύτρωνον, jaunâtre, qui tire sur le jaune, gialleggiante, che tende al giallo.

Κυτρώνισμα, ὑσ. l'action de jaunir, l'ingiallare.

Κυτρωνίσας, ασα. μετ. Ev. celui ǹ celle qui a jauni, qui a fait jaune, colui ǹ colei che ha ingiallato, che ha fatto giallo. §. κυτρωνίσας, μετ. ἐδ. ὅπῦ ἔγινε κύτρωνος, celui ǹ celle qui est devenu jaune, colui ǹ colei ch' è divenuto giallo.

Κυτρωνισμένος, η, ον. μετ. jauni, ie. ingiallato, ta.

Κύτρωνος, η, ον. ἐπίθ. jaune, giallo, la. §. κύτρωνον χρῶμα, couleur jaune, giallo, color giallo.

Κυτρωνύτζικος, η, ον. ἐπίθ. jaunâtre, gialliccio, la.

Κυτρωνώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-jaune, giallissimo, ma.

Κυτρωνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus jaune, più giallo, la.

Κυτρωνόχωμα, ὑσ. ocre, giallo di terra, ocria.

Κωβιός, ούσιας. goujon, ghiozzo.

Κώδικας, κώδιξ, ὑσ. code, régistre, codice, registro.

Κώδων, ἰδὲ Κωδώνι.

Κωλαράς, ὑσ. fessu, ue. che ha grosse natiche.

Κώλι, ὑσ. fesse, natica. §. τὰ κωλιὰ, les fesses, le natiche.

Κωλιὰ, ὑσ. coup de cul, culata.

Κώλικας, ὑσιας. colique, colica.

Κωλοκύλισμα, ὑσ. roulement, voltolamento.

Κωλοκυλισμένος, η, ον. μετ. roulé, ée. voltolato, ta.

Κωλοκυλῶ, P'. rouler, voltolare.

Κωλοκυλιστὰ, ἐπίρ. en roulant, voltolonte.

Κωλομαλάζω, P'. pâtiner le cul, toccare libidinosamente il culo.

Κωλομαλάξια, ὠσ. libidineux touchement du cul, libidinoso toccamento del culo.

Κωλομέρι, κωλομέρι, ὑσ. fesse, natica, chiappa. §. τὰ κωλομέρια, fesses, natiche.

Κωλόπανον, ὑσι ας. braie, drapeaux, pannolini, pezze, fasce.

Κῶλος, ὑσ. cul, le derrière, culo, il deretano. §. κτυπῶ τὸν κῶλον κατὰ γῆς, donner du cul par terre, battere una culata.

Κωλόσυρμα, ὑσ. l'action d'entraîner, strascinamento.

Κω-

λαζευξωτωσης.

Κωλοσυρμένος, η, ον. μετ. entraîné, ée. strascinato, ta.
Κωλοσύρνω, P. entraîner, strascinare.
Κωλοσύρνωντας, ὑσ. traînant, strascicante.
Κωλοτρυπανι, ὑσ. l'anus, il fondamento, il buco del culo.
Κωλοφωτιά, ὑσ. lucciole, lucciola. §. αὐτοὶ εἶναι ὡσὰν τὴν κωλοφωτιαί, il est très-inquiet, egli ha il culo al fuoco.
Κωλύω, P. ἐμποδίζω, empêcher, impedire.
Κωμικός, ἐπίθ. comique, comico.
Κωμῳδία, ούσ. comédie, commedia.
Κωμῳδοποιός, ὑσ. auteur de comédies, componitore, autore di commedie.
Κωμῳδός, ὑσ. comédien, ne, commediante.
Κωμόπολις, ούσ. bourg, borgo.
Κώνειον, ὑσ. ciguë, cicuta.
Κώνωπας, ὑσιας. cousin, zenzara, zanzara.
Κωνωπεῖον, ὑσ. τὸ κωνωπεῖον τοῦ κρεβατιοῦ, rideau de lit, pavillon, padiglione, cortina, cortinaggio.
Κωνικός, ή, όν. conique, conica, ca.
Κῶνος, ὑσ. cône, cono.
Κώπανος, ἴδε Κόπανος.
Κωφός, κτλ. ἴδε Κουφός, κτλ.

Λ

Λαβαίνω, P. ἴδε Λαμβάνω.
Λαβή, ἴδε Πιάσιμον.
Λαβίς, λαβίδα, ούσ. petite cuiller, cucchiajo piccolo.
Λάβρα, ἴδε Λαύρα.
Λαβράκι, λάβραξ, ὑσιας. loup-marin, lupo marino.
Λαβύρινθος, ὑσ. dédale, labyrinthe, labirinto.
Λαβωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été blessé, colui o colei ch'è stato ferito.
Λάβωμα, ὑσ. l'action de blesser, il ferire, ferimento.
Λαβωματιά, ὑσ. blessure, ferita. §. λαβωματιαὶ τοῦ ἔρωτος, les traits d'amour, gli strali d'amore.
Λαβωμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. ferito, ta.
Λαβώνω, P. blesser, ferire.
Λαβώνων, ουσ. μετ. celui ou celle qui blesse, colui o colei che ferisce.
Λαβώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a blessé, colui o colei che ha ferito.
Λαβωτής, ὑσιας. celui qui blesse, feritore.
Λαβώτρια, ὑσ. celle qui blesse, colei che ferisce.
Λαγάρα, ὑσ. lie, mare, dépôt, feccia.
Λαγαρίζω, P. dépurer, purger, purgare, depurare. §. λαγαρίζω τὴν ζάχαριν, affiner le sucre, raffinare il zucchero. §. λαγαρίζω τὸ χρυσίον, τὸ ἀσῆμι, affiner l'or, l'argent, raffinar l'oro, l'argento.
Λαγαρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui depure, colui o colei che depura. ἴδε Λαγαρίζω.
Λαγαρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dépuré, colui o colei che ha depurato. ἴδε Λαγαρίζω.
Λαγάρισμα, ὑσ. dépuration, depurazione.
Λαγαρισμένος, η, ον. μετ. dépuré, ée. depurato, ta. §. χρυσάφι λαγαρισμένον, de l'or affiné, oro raffinato.
Λαγαριστής, ὑσ. celui qui purge, qui dépure, colui che purga, che depura. §. λαγαριστὴς τὸ χρυσίν, κτλ. affineur, raffineur, raffinatore.
Λαγήνα, λαγῆνα, ὑσιας. broc, cruche, brocca.
Λαγηνάκι, ὑσ. petite cruche, piccola brocca.
Λαγηνᾶς, ούσ. celui qui fait des brocs, colui che fa le brocche.
Λαγηνί, λαγήνι, ὑσ. cruchon, piccola brocca.
Λάγγιρον, ούσ. piquette, vinello.
Λαγκαδάκι, ὑσιας. petit vallon, piccola valle.
Λαγκάδι, ὑσιας. vallon, valle, valletta.
Λαγκαδιώτης, ὑσ. habitant des vallons, abitante di valli.
Λαγκαδότοπος, ὑσιας. lieu plein de vallons, luogo pieno di valli.
Λαγκώνι, ὑσ. flanc, fianco.
Λαγοπόδαρον, ὑσ. pied de lievre, piede di lepre.
Λαγός, ὑσ. liévre, lepre.
Λαγώμι, ούσ. mine, mi-

Κωπηλατω.

λαγησιον. Lievre.
λαχανειν

Λαδεζό. huile.

να. §. φθιαύω λαγύμια, miner, far mine, minare.

Λαγυμιστής, ὁ σ. celui qui fait des mines, colui che fa le mine.

Λαγόψωμον, ὁ σ. ciclamen, pain de porceau, pan porcino.

Λαγωνικόν, οὐσ. lévrier, levriere. §. λαγωνικόν μεγάλον, alan, alano. §. μικρόν λαγωνικόν, lévron, piccolo levriere.

Λάδανον, ὁ σ. laudanum, laudano.

Λαδερός, ή, όν. ἐπίθ. huileux, euse. oléagineux, euse. oleoso, sa. olioso, sa. §. τὸ λαδερόν, ὁ σ. huilier, ampollina da olio.

Λάδι, ὁ σ. huile, olio. §. λάδι σκορπιοῦ, huile de scorpion, olio di scorpione. §. ἀλείφω μὲ λάδι, huiler, ugnere d'olio.

Λαδικόν, οὐσιασ. huilier, ampollina da olio.

Λαδοπίθαρον, ὁ σ. cruche à huile, giarra da olio.

Λαδοπωλεῖον, ὁ σ. lieu où l'on vend de l'huile, luogo dove si vende l'olio.

Λαδοπώλης, ὁ σ. celui qui vend de l'huile, colui che vende l'olio.

Λαδωθείς, εἶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été oint d'huile, qui a été huilé, colui ἢ colei ch'è stato unto di olio.

Λάδωμα, ὁ σιασ. l'action d'huiler, ugnimento d'olio.

Λαδωμένος, η, ον. μετ. huilé, ée. unto, ta. di olio.

Λαδώνω, Ρ'. huiler, ugnere d'olio.

Λαδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a huilé, colui ἢ colei che ha unto di olio.

Λαζαρέτον, οὐσ. lazaret, lazzaretto.

Λαθαίνω, ἰδὲ Λανθάνω.

Λάθασμα, λαθασμένος, λαθασμός, κτλ. ἰδὲ Λάθεμα, λαθεμένος, κτλ.

Λάθεμα, ὁ σ. l'action de se méprendre, de faire de fautes, sbaglio, lo sbagliare, fallare.

Λαθεμένος, η, ον. μετ. érré, ée. sbagliato, ta. errato, ta.

Λαθέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est mépris, colui ἢ colei che si è sbagliato, che ha sbagliato.

Λαθεύω, ἰδὲ Λανθάνω.

Λαθεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se méprend, qui érre, colui ἢ colei che sbaglia.

Λαθῆρι, ὁ σ. gesse, cicerchia.

Λάθος, ὁ σ. méprise, bévue, faute, erreur, sbaglio, errore, fallo.

Λαθῆρι, ἰδὲ Λαθῆρι.

Λάθρα, ἐπίρ. clandestinement, furtivement, clandestinamente, furtivamente.

Λαθραῖος, αία. ἐπίθ. furtive, clandestine, furtivo, va. clandestino, na.

Λαϊκός, ή, όν. ἐπίθ. laïque, laï, séculaire, laico, ca. secolare.

Λαϊκῶς, ἐπίρ. séculiérement, secolarescamente.

Λαίμαργα, ἐπίρ. goulument, gloutonnement, ghiottamente.

Λαιμαργία, ὁ σ. gloutonnerie, gourmandise, ghiottoneria, golosità. §. μὲ λαιμαργίαν, gloutonnement, ghiottamente, ingordamente.

Λαίμαργος, ἐπίθ. glouton, ne. goinfre, goulu, ue. gourmand, de. ghiotto, ta. ghiottone, goloso, sa. leccone, diluviatore, ingordo, da.

Λαιμαργότατα, ἐπίρ. très-goulument, très-gloutonnement, golosissimamente, ingordissimamente.

Λαιμαργότατος, η, ον. ἐπίθ. très-glouton, ne. très-goulu, ue. golosissimo, ma. ghiottissimo, ma. ingordissimo, ma.

Λαιμαργῶ, Ρ'. devenir goulu, gourmand, ingordarsi, divenir ingordo.

Λαιμάργως, ἰδὲ Λαίμαργα.

Λαιμομαντῆλον, λαιμοδέσιμον, ὁ σιασ. cravate, cravatta.

Λαιμός, ὁ σιασ. col, cou, collo. §. λαιμός, gorge, gola. §. λαιμός τῆς ἀγγείου, goulot, collo d'un fiasco. §. πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμόν, sauter à la gorge, prendere uno pel collare.

Λαϊνᾶς, λαΐνι, ἰδὲ Λαγηνᾶς, κτλ.

Λακκιάζω, Ρ'. fossoyer, affossare.

Λακκίασμα, ὁ σ. l'action de fossoyer, affossamento.

Λακκιασμένος, η, ον. μετ. fossoyé, ée. affossato, ta.

Λάκκος, ου. fosse, fossa.

Λακρυδὶ, οὺς. discours, confabulation, discorso, confabulazione. §. κάμνω λακρυδὶ, discourir, confabuler, discorrere, confabulare.

Λακχαίρα, οὺς. désir ardent, grand' envie, brama, desiderio ardente.

Λακταρίζω, P. désirer ardemment, soupirer après quelque chose, ambire, bramare, desiderare. §. λακταρίζω διὰ ἕνα πρᾶγμα, aboyer après quelque chose, aspettar colla bocca aperta. §. λακταρίζω διὰ νὰ ἀπολαύσω τὰ πρωτεῖα, affecter le premier rang, les premières places, ambire, aspirare ai primi posti, &c. §. λακταρίζω, palpiter, palpitare.

Λακταρίζων, ουσα. μετ. désireux, euse. avide, celui ou celle qui desire avidement, avido, da. colui o colei che brama, che desidera avidamente.

Λακταρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a désiré ardemment, colui o colei che ha bramato avidamente.

Λακτάρισμα, ατος. l'action de souhaiter ardemment, il bramare ardentemente.

Λακταρισμένος, η, ον. μετ. souhaité, ée. ardemment, bramato, ta. &c.

Λακταρῶ, ἰδὲ Λακταρίζω.

Λακτίζω, λάκτισμα, λακτισμένος, ἰδὲ Κλότζημα, κλοτζῶ, κτλ.

Λάκωμα, ἰδὲ Λάκκισμα, λακκιάζω, κτλ.

Λακωνίζω, P. parler laconiquement, parlar laconicamente.

Λακωνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. laconique, laconico, ca.

Λακωνικῶς, ἐπίρ. laconiquement, laconicamente.

Λακωνισμὸς, ου. laconisme, laconismo.

Λαλὰ, οὺς. grand'-mère, avola.

Λαλὰς, οὺς. grand-père, avolo.

Λαλὲς, ου. tulipan, tulipano.

Λαληθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été dit, ch'è stato detto.

Λαλημένος, η, ον. μετ. ἠηθεὶς, dit, te. detto, ta. §. λαλημένος, κραγμένος, appelé, ée. chiamato, ta.

Λαλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a parlé, colui o colei che ha parlato. §. λαλήσας, ὁ κράξας, celui ou celle qui a appelé, colui o colei che ha chiamato.

Λαλητὴς, ητᾶς. ὁμιλῶν, parleur, diseur, parlatore. §. λαλητὴς, ὁ κράζων, appelant, chiamante. §. λαλητὴς ὀργάνων, joueur d'instrument, sonatore di stromenti.

Λαλιὰ, ιάς. le parler, favella.

Λάλος, ου. bavard, de. ciarlone, na. linguacciuto, ta.

Λαλῶ, P. parler, favellare. §. πολλὰ λαλῶ, bavarder, ciarlare. §. λαλῶ, κράζω, appeler, chiamare. §. λαλῶ ὄργανα, jouer des instruments, sonare stromenti.

Λαλῶν, ουσα. μετ. celui ou celle qui parle, colui o colei che parla, parlante.

Λάμα, ου. ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ, alumelle, lama del coltello.

Λαλούμενον, ου. instrument de musique, stromento musicale.

Λαμβάνω, P. prendre, recevoir, prendere, ricevere. §. λαμβάνω ἐπὶ καλῷ, ἢ ἐπὶ κακῷ, prendre en bonne part, en mauvaise part, prendere in buona, in cattiva parte.

Λαμβάνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui prend, qui reçoit, colui o colei che prende, che riceve.

Λαμβικάρισμα, ου. l'action de distiller, de tirer par l'alambic, lambiccare.

Λαμβικαρισμένος, η, ον. μετ. distillé, ée. tiré, ée. par l'alambic, distillato, ta. lambiccato, ta.

Λαμβικαριστὴς, ου. distillateur, celui qui tire par l'alambic, distillatore.

Λαμβικάρω, P. distiller, distillare, lambiccare.

Λαμβίκος, ου. alambic, lambicco.

Λάμμια, ιῶν. lamies, lammia.

Λαμπὶ, ὑσ. παλύγνη βαμ-βακιοῦ, quenouillée de coton, pennecchio di bambace. §. λαμπὶ τῶ τυφεκιοῦ, canon de fusil, canna da schioppo. §. λαμπὶ, ὑδρία, cruche, brocca.

Λάμπισμα, ὑσιας. vogue, l'action de voguer, voga, il vogare.

Λαμπῶ, P. ramer, voguer, vogare.

Λαμπων, κσα. μετ. celui ἢ celle qui rame, qui vogue, colui ἢ colei che voga.

Λαμπάδα, ὑσ. cierge, torche, cero, torchio, torcia, doppiere, fiaccola. §. μικρὴ λαμπάδα, petite torche, doppieruzzo.

Λαμπαδάρης, ὑσιας. lampadaire, lampadario.

Λαμπαδάριος, ὑσ. céroferaire, colui che porta il cero.

Λαμπαδεῖς, οὐσ. chandelier, candeliere.

Λαμπαδηφόρος, οὐσ. lampadophore, lampadifero.

Λαμπαδοχεῖον, οὐσ. lampadaire, stromento che sostiene la lampada.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. resplendissant, te. risplendente.

Λαμπικάρω, κτλ. ἰδὲ Λαμβικάρω, κτλ.

Λαμπρὰ, ἰδὲ Λαμπρῶς.

Λαμπρὰ, λαμπρὴ, ὑσ. ἡ κυριακὴ τῶ Πάσχα, Pâques, Pasqua.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. brillant, te. luisant, te. brillante, rilucente. §. λαμπρὸς, splendide, éclatant, te. risplendente, splendido, da. fulgido, da.

Λαμπρότερος, ἐπίθ. plus brillant, te. plus luisant, te. più brillante, più rilucente.

Λαμπρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-brillant, te. très-luisant, te. brillantissimo, ma. rilucentissimo, ma. lucidissimo, ma. fulgidissimo, ma.

Λαμπρότης, οὐσ. le brillant, clarté, il brillante, chiarezza, splendore.

Λαμπροφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. magnifiquement, vestito, ta. magnificamente.

Λαμπροφορέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est habillé magnifiquement, colui ἢ colei che si è vestito magnificamente.

Λαμπροφόρος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui porte des habits magnifiques, colui ἢ colei che porta abiti magnifici.

Λαμπροφορῶ, P. porter des habits magnifiques, portar abiti magnifici.

Λαμπροφορῶν, ῶσα. μετ. portant, te. des habits magnifiques, portante abiti magnifici.

Λαμπρωθεὶς, ῆσα. μετ. celui ἢ celle qui a été éclairé, illuminé, colui ἢ colei ch'è stato illuminato, illustrato.

Λαμπρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éclairé, qui a illustré, colui ἢ colei che ha illuminato, che ha illustrato.

Λαμπρύνω, P. éclairer, éclaircir, schiarare, illuminare. §. λαμπρύνω, σαφηνίζω, illustrer, dilucidare.

Λαμπρύνων, κσα. μετ. éclairant, te. illustrant, te. illuminante, illustrante.

Λάμπρυσμα, ὑσ. illustration, éclaircissement, illustramento, illuminazione.

Λαμπρυσμένος, η, ον. μετ. illustré, ée. illuminé, ée. illuminato, ta. illustrato, ta.

Λαμπρυντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui donne de l'éclat, illustrante.

Λαμπρῶς, ἐπίρ. splendidement, splendidamente.

Λάμπω, P. briller, luire, brillare, rilucere. §. λάμπω διὰ τὰ ἅρματα, δακτυλίδια, καὶ λοιπὰ πετράδια λέγοντας, flamboyer, scintillare, brillare.

Λάμπων, κσα. μετ. luisant, te. resplendissant, te. lucente, rilucente.

Λάμψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a relui, colui ἢ colei che ha risplenduto.

Λάμψις, ὑσ. le brillant, éclat, splendeur, il brillante, lo splendore. §. λάμψις, ἀστραπορεγγιὰ, éclair, baleno, lampo.

Λανάρα, ὑσ. carde, scardasso.

Λαναρᾶς, ὑσιας. cardeur, scardassiere, cardatore.

Λανάρι, ὑσ. affinoir, pettine da raffinar il lino, la canapa.

Λαναρίζω, P. carder,

lai-

lainer, *scardassare*, *cardare*, *carminare*.

Λαναρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui carde, qui laine, *colui ò colei che scardassa*.

Λαναρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a cardé, qui a lainé, *colui ò colei che ha scardassato, che ha carminato*.

Λανάρισμα, ὑσ. lainage, *cardatura*.

Λαναρισμένος, η, ον. μετ. cardé, ée. *cardato, ta. carminato, ta*.

Λαναριστής, οὐσ. cardeur, *cardatore*, *scardassiere*.

Λαναρίστρα, ὑσ. celle qui carde, *colei che scardassa*.

Λανθάνω, Pʳ. se méprendre, commettre des fautes, *fallare*, *sbagliare*, *errare*, *ingannarsi*. §. λανθάνω εἰς τὸν λογαριασμὸν, se mécompter, *sbagliare nel conto*.

Λανθάνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui erre, *colui ò colei che sbaglia*.

Λανίερι, ὑσ. règle, *riga*, *regolo*.

Λαός, ὑσ. peuple, *popolo*. §. λαός, κόσμος, πλῆθος, monde, *mondo*, *gente*. §. εἶναι πολὺς λαός, il y a beaucoup de monde, *v'è molta gente*.

Λαοῦτο, ὑσ. luth, *liuto*.

Λαπάρα, οὐσ. abdomen, *addomine*.

Λαπᾶς, ὑσ. bouillie, *polta*.

Λαρδάκι, ὑσ. petit morceau de lard, *pezzetto di lardo*.

Λαρδί, ὑσ. lard, *lardo*.

Λαρδοπώλης, οὐσ. celui qui vend du lard, *colui che vende il lardo*.

Λάρδωμα, ὑσ. l'action de larder, *il lardellare*.

Λαρδωμένος, η, ον. μετ. lardé, ée. *lardellato, ta*.

Λαρδώνω, Pʳ. larder, *lardellare*.

Λαρδώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui larde, *colui ò colei che lardella*.

Λαρδώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a lardé, *colui ò colei che ha lardato*.

Λαρδωτής, οὐσ. celui qui larde, *colui che lardella*.

Λάρναξ, ὑσ. urne, *urna*.

Λάρος, ὑσ. mouette, *gabbiano*.

Λάρυγξ, λάρυγγος, οὐσ. larynx, *laringe*.

Λασπερός, ή, όν. ἐπίθ. boueux, euse. bourbeux, euse. *fangosa, sa. limoso, sa. pantanoso, sa. motoso, sa*.

Λάσπη, ὑσ. boue, bourbe, limon, crotte, *fango, mota, limaccio*. §. αὐτὸς ἔφυγε, καὶ μὲ ἄφησε εἰς τὴν λάσπην, μεταφ. il s'en alla, & il m'a laissé dans l'embarras, *se ne andò, e mi ha lasciato nell'impaccio*. §. καλὰ τοῦ ἔγινεν, ἂς μένῃ τώρα εἰς τὴν λάσπην, il lui sied bien, qu'il reste dans le bourbier, *gli sta bene, ch'ei resti nell'imbroglio*. §. λάσπη τοῦ κρασιοῦ, la lie du vin, *feccia del vino*. §. κυλιοῦμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer, *impantanarsi*.

Λασπίζω, ἴδε Λασπώνω.

Λασπώδης, ἐπίθ. bourbeux, euse. *fangoso, sa*.

Λάσπωμα, ὑσ. l'action de crotter, καὶ de se crotter, *infangamento*.

Λασπωμένος, η, ον. μετ. crotté, ée. *infangato, ta*.

Λασπώνω, Pʳ. crotter, *infangare*.

Λασπώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui crotte, *colui ò colei che infanga*.

Λασπώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a crotté, *colui ò colei che ha infangato*.

Λατινίζω, Pʳ. latiniser, *latinizzare*.

Λατινικά, ἐπίρ. en langue latine, *in lingua latina*.

Λατινικός, ή, όν. ἐπίθ. latin, ine. *latino, na*. §. ἡ Λατινικὴ διάλεκτος, la langue latine, la latinité, *la lingua latina, latinità*. §. ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία, l'eglise Latine, l'eglise d'occident, *la chiesa Latina, la chiesa occidentale, la chiesa Romana*.

Λατῖνος, ἐπίθ. latin, ne. *latino, na*.

Λατινισμός, οὐσ. latinisme, *latinismo*.

Λατινοφρονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est attaché à l'eglise Romaine, adhérant, te. de l'eglise Latine, *aderente della chiesa Latina, attaccato a' sentimenti della chiesa Latina*.

Λατινόφρων, ἐπίθ. Grec latinisé, *Greco che si è*

uni-

Λαπαζιά· Lapparo.
Λαοπλανος.
Λατινιζ.

unite a' sentimenti della chiesa Latina.

Λατινοφρονῶ, P'. s'attacher à l'eglise Latine, attaccarsi, unirsi a' sentimenti della chiesa Latina.

Λατρεία, ἡς. adoration, adorazione, culto.

Λατρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été adoré, colui ŭ colei ch' è stato adorato.

Λάτρευμα, ους. l'action d'adorer, l'adorare, adoramento.

Λατρευμένος, η, ον. μετ. adoré, ée. adorato, ta.

Λατρεύσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a adoré, colui ŭ colei che ha adorato.

Λατρευτὴς, ῦ. adorateur, adoratore.

Λατρευτὸς, ἐπίθ. adorable, adorabile.

Λατρεύτρια, ας. adoratrice, adoratrice.

Λατρεύω, P'. adorer, adorare. §. λατρεύω, ἀγαπῶ ὑπερβολικὰ, idolâtrer, idolatrare. §. αὐτὴ λατρεύει τὰ τέκνα της, elle est idolâtre de ses enfants, essa è idolatra, invaghita de' suoi figli. §. λατρεύει ταῖς γυναῖκαις, cet homme est adorateur des femmes, il adore les femmes, egli adora le donne. §. λατρεύω τὰ πλοῦτη, adorer les richesses, adorare le ricchezze. §. λατρεύω τὸν ἐμαυτόν μου, s'aimer, amar se stesso.

Λατρεύων, ουσα. μετ. adorant, te. celui ŭ celle qui adore, adorante, colui ŭ colei che adora.

Λαυχὶ, οὖς. panais, pastinaca.

Λαῦρα, οὖς. chaleur excessive, arsione.

Λαφάζω, P'. haléter, alitare, anelare.

Λαφάκι, οὖς. petit cerf, piccolo cervo, cervotto.

Λάφι, ἡς. cerf, cervo. §. κόφτει λάφια, il conte des sornettes, ficca carote.

Λαφοκέρατον, ἡς. corne de cerf, corno di cervo.

Λαφόπετζον, λαφοπέτζι, ἡς. peau de cerf, pelle di cervo.

Λαφρὰ, ἰδὲ Ἐλαφρά.

Λαφροκάρδιος, ἐπίθ. qui n'a point de courage, che non ha coraggio.

Λαφροκέφαλος, ἐπίθ. écervelé, ée. tête creuse, scemata, ta.

Λαφροκοπιάζω, P'. travailler légèrement, travagliare leggiermente.

Λαφρολόγος, ἡς. qui parle légèrement, qui parle en l'air, che parla leggiermente.

Λαφρολογῶ, P'. parler légèrement, parlare leggermente.

Λαφροενδυμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. à la légère, vestito, ta. leggiermente.

Λαφροενδύω, P'. habiller à la légère, vestire leggiermente.

Λαφροπιστία, ἡς. credulité, facilité à croire, credulità, facilità a credere.

Λαφρόπιστος, η, ον. μετ. crédule, qui croit facilement, légèrement, credulo, lo. che crede leggermente, facilmente.

Λαφροπιστῶ, P'. être crédule, croire légèrement, esser credulo, credere leggiermente.

Λαφροπόδαρος, ἐπίθ. agile, qui a des jambes légères, agile, che ha le gambe leggiere.

Λαφρὸς, λαφρότερος, κτλ. ἰδὲ Ἐλαφρὸς, κτλ.

Λαφρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu légère, alquanto leggiera, ra.

Λαφρούτζικα, ἐπίρ. un peu légèrement, alquanto leggiermente.

Λαφρύνω, κτλ. ἰδὲ Ἐλαφρύνω, κτλ.

Λάφυρα, ἡς. τὰ κέρση τῶν ἐχθρῶν, butin, bottino.

Λαχαίνω, P'. tomber en sort, cadere in sorte. §. μοῦ ἔλαχε, μοῦ συνέβη, il m'est arrivé, mi è arrivato, mi è accaduto.

Λάχανα, ἡς. herbes potagères, erbaggi.

Λαχανορμιὰ, ἡς. ἢ κράμβη, chou-cabus, cavolo cappuccio. §. λαχανορμιὰ, des choux en compote, cavoli in composta.

Λαχανικὰ, ἡς. herbes potagères, erbaggi.

Λαχανόζωμον, ἡς. bouillon d'herbes potagères, brodo di erbaggi.

Λαχανοπωλεῖον, ἡς. marché d'herbes potagères, mercato di erbaggi.

Λαχανοπώλης, λαχανο-

πώλης, ὐσ. celui qui vend des herbes potagères, colui che vende erbaggi.

Λαχανόσπορος, ὐσ. semence d'herbes potagères, semenza d'erbaggi.

Λαχανόφυλλον, ὐσ. feuille d'herbes potagères, foglia di erbe.

Λαχνός, ὐσ. sort, sorte, caso.

Λαχτάρα, λαχταρίζω, κτλ. ἰδὲ Λαχτάρα, κτλ.

Λέαινα, ὐσ. lionne, leonessa.

Λεβάντες, ὕσιως. levant, orient, levante, oriente.

Λεβέντης, ὐσ. agile, agile.

Λεβεντιά, ὕσιως. agileté, agilità.

Λεβίδις, ὐσ. vers, lombrici.

Λεβίτης, ὐσ. lévite, levita.

Λεγάμενος, η, ον. ἐπιθ. dit, te. detto, ta.

Λεγάτον, ὐσ. legs, lascio, lascito.

Λεγάτος, ὐσ. légat, legato.

Λέγειν, ὕσιως. le dire, il dire. §. κατὰ τὸ λέγειν ὅλυ τῦ κόσμυ, au dire de tout le monde, al dire di tutti. §. νόστιμος, ἄξιος εἰς τὸ λέγειν, diseur de bons mots, faceto.

Λεγεών, ούσ. légion, legione.

Λεγόμενος, η, ον. μετ. dit, te. appellé, ée. detto, ta, chiamato, ta.

Λέγω, Pf. dire, dire. §. τὸ εἶπε μὲ καλὸν σκοπόν, il l'a dit à bonne intention, l'ha detto con buona intenzione. §. ἂς εἰπῆ ὅ,τι θέλει δεν τὸ ἀπολαμβάνει, il a beau dire, il ne l'aura pas, ha bel dire, non l'avrà. §. εἰπέ τυ καὶ ἀπὸ μέρος μου, dites lui aussi de ma part, ditegli pure da mia parte. §. εἶπε καὶ ἐγένετο, διθὺς ὀπῦ τὸ εἶπε καὶ ἔγινε, aussitôt dit, aussitôt fait, detto fatto. §. καθὼς λέγουν ὅλοι, au dire de tout le monde, al dire di tutti. §. λέγουσιν, λέγυν, λεόν, λέσι, on dit, si dice. §. ὡσὰν νὰ εἰπῆ τινάς, par manière de dire, per modo di dire. §. λέγω ἐλευθέρως τὴν γνώμην μυ, dire librement ce qu'on pense, appeler un chat chat, dire il suo sentimento liberamente, chiamar la gatta gatta. §. λέγω ἀλλ' ἀντ' ἄλλα, ne pas appeller les choses par leur nom, chiamar la gatta muccia. §. λέγω τὸ ἐναντίον, se dédire, disdirsi. §. λέγω κακὸν διὰ τινά, médire de quelqu'un, dir male di qualcheduno. §. λέγω πάλιν, redire, ridire. §. λέγω παραμύθια, conter de fables, raccontar favole. §. λέγω ἐκ στόματος, ὑπαγορεύω, dicter, dettare. §. πῶς λέγεται αὐτός, ἢ πῶς ὀνομάζεται; comment s'appelle-t-il? come si chiama?

Λέγων, υσα. μετ. disant, te. dicente.

Λειλέκι, ἰδὲ Λελέκι.

Λειμών, ὐσ. pré, prato.

Λειποθυμία, ούσ. défaillance, évanouissement, pâmoison, svenimento, deliquio.

Λειποθύμημα, ὐσ. l'action de tomber en défaillance, svenimento.

Λειποθυμημένος, η, ον. μετ. pâmé, ée. évanoui, ie. svenuto, ta.

Λειποθυμήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui est tombé en défaillance, colui o colei ch'è svenuto.

Λειποθυμῶ, Pf. s'évanouir, tomber en foiblesse, se pâmer, défaillir, svenire, venir meno, cadere in deliquio.

Λειποθυμῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui tombe en deffaillance, colui o colei che cade in isvenimento.

Λειποψυχία, ὕσιως. évanouissement, svenimento.

Λειποψυχήσας, ἰδὲ Λειποθυμήσας.

Λειποψυχῶ, Pf. s'évanouir, svenire, cadere in deliquio.

Λειποψυχῶν, ἰδὲ Λειποθυμῶν.

Λείπω, Pf. manquer, mancare. §. θέλω λείψει τρεῖς μῆνες, je m'absenterai durant trois mois, m'assenterò per tre mesi. §. λείπω ἀπὸ ἕνα τόπον, s'absenter d'un lieu, allontanarsi da un luogo. §. λείπει πολύ, εἶναι μεγάλη διαφορά, il s'en faut beaucoup, v'è gran differenza. §. ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν σκοτώσουν, il s'en est peu fallu, qu'il n'ait été tué, poco è mancato

ὸ *mancato, che non sia stato ucciso.* §. ἂς λείπῃ, ἀφήσετε, laissez, il n'est pas besoin, *lasciate stare, non fa bisogno.*

Λειτουργία, οὐσ. liturgie, messe, *liturgia, messa.* §. ἡ βίβλος τῆς λειτουργίας, missal, *missale.*

Λειτούργημα, ὐσ. l'action de dire la messe, καὶ d'assister à la messe, *il dire la messa, ed assistere alla messa.*

Λειτουργημένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui a écouté la messe, qui a assisté à la messe, *colui ò colei che ha ascoltato la messa, che ha assistito alla messa.*

Λειτουργήσας, μετ. celui qui a célébré la messe, *colui che ha celebrato la messa.*

Λειτουργός, ἐπίθ. officiant, *celebrante.*

Λειτουργῶ, Π. dire la messe, officier, *celebrare, dire la messa.*

Λειτουργῶν, μετ. celebrant, *celebrante.*

Λειχανός, οὐσ. index, *il dito indice.*

Λειχῆνα, ὐσ. dartre, *volatica, serpigine.*

Λειψά, ἐπίρ. sans levain, *senza lievito.*

Λειψανοθήκη, ὐσιας. reliquiaire, *reliquiario.*

Λείψανον, ὐσιας. relique, corps-saint, *reliquia, corpo santo.*

Λείψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a manqué, *colui ò colei che ha mancato.*

Λείψιμον, λείψις, ὐσ. ἰδὲ Ἔλλειψις.

Λειψόπιτα, οὐσ. fouace, *focaccia.*

Λειψός, ἡ, όν. ἐπίθ. azyme, qui est sans levain, *azzimo, senza lievito, ò fermento.* §. λειψὸς καὶ ὁ μὴ πολλὰ ψημένος, pâteux, *semicrudo, pastoso.*

Λείωμα, ἰδὲ Λειώσιμον.

Λειωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été dissous, liquéfié, *colui ò colei ch'è stato sciolto, liquefatto.*

Λειωμένος, η, ον. μετ. dissous, te. *disciolto, ta. sciolto, ta.*

Λειώνω, Π. Ἐν. dissoudre, *discioglierе.* καὶ ὐδ. se liquéfier, *liquefarsi.* §. ἐλειωσεν ὡσὰν τὸ κερί, il s'en va comme la chandelle, *si strugge come la candela.* §. λειώνω, σβύνω, effacer, *scancellare.*

Λειώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dissoud, qui liquéfie, *colui ò colei che discioglie, che liquefa.*

Λειώσας, σασα. μετ. Ἐν. διαλύσας, celui ou celle qui a dissous, qui a liquéfié, *colui ò colei che ha disciolto, che ha liquefatto.* §. λειώσας. ὐδ. διαλυθείς, celui ou celle qui s'est liquéfié, *colui ò colei che si è liquefatto.*

Λειώσιμον, οὐσ. dissolution, liquefaction, *discioglimento, liquefazione.* §. λειώσιμον, σβύσιμον, effaçure, *scancellatura.*

Λειωτικός, ή, όν, ἐπίθ. ὁποῦ διαλύεται, dissoluble, *liquefattivo, va.*

Λειωτής, οὐσ. ὁ διαλύων, celui qui dissoud, *colui che discioglie.* §. λειωτής, ὁ σβύνων, celui qui efface, *colui che scancella.*

Λεηλασία, οὐσ. pillage, *saccheggio.*

Λεηλατῶ, Π. piller, butiner, depréder, *depredare, saccheggiare.*

Λεκάνη, ὐσ. bassin, cuvette, *bacino, bacile.*

Λεκές, ὐσ. tache, *macchia.*

Λελέκι, ὐσ. cigogne, *cicogna.* §. μικρὸν λελέκι, cigogneau, *cicognino.* §. λελέκι, ὁ τρανός, ὑψηλός καὶ λιανός, fort grand, *grandone.*

Λεμονάδα, ὐσ. limonade, *limonea.*

Λεμονάκι, ὐσ. petit limon, *limone, piccolo limone.*

Λεμόνι, ὐσ. limon, *limone.*

Λεμονιά, ὐσ. limonier, *limone.*

Λεμονόζουμον, ὐσ. suc de limon, *sugo di limone.*

Λεμονοπωλητής, ὐσ. celui qui vend des limons, *colui che vende limoni.*

Λεός, ἰδὲ εἰς τὸ Λέγω.

Λενιέρι, ὐσ. règle, *riga, regolo.*

Λεξικόν, ὐσ. lexique, vocabulaire, dictionnaire, *dizionario, lessico, vocabolario.*

Λέξις, ὐσ. mot, *voce, parola, vocabolo.* §. κατὰ λέξιν, mot à mot, mot pour mot, *parola per parola.* §. λέξις ξεσυνηθισμένη, mot surranné, *voce disusata.*

Λεξικογράφος, λεξικοποιός, ὁ. lexicographe, *lessicografo*.

Λεοντάρακι, τό. lionceau, *lioncello*.

Λεοντάρι, τό. lion, *leone*.

Λεονταρίσια, ἐπίρ. comme un lion, *come un leone*.

Λεοπάρδαλις, ἡ. leopard, *leopardo*. τὸ θηλυκόν, la femelle du leopard, *la femmina del leopardo*.

Λέπι, τό. écaille, *squama*.

Λεπίδι, τό. nieille, *melantia*.

Λεπιδωτός, ή, όν. ἐπίθ. écailleux, euse. *scagliato, ta. squamoso, sa.*

Λέπρα, ἡ. lèpre, ladrerie, *lepra, lebbra*.

Λεπριάζω, P. se couvrir de lèpre, *coprirsi di lepra*.

Λεπριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est attaqué de la lèpre, *colui ò colei ch' è attaccato dalla lepra*.

Λέπριασμα, τό. l'action de se couvrir de lèpre, *il coprirsi di lepra*.

Λεπριασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de lèpre, *coperto, ta. di lepra*.

Λεπρός, ή, όν. ἐπίθ. ladre, lépreux, euse. *leproso, sa*.

Λεπτά, ἐπίρ. subtilement, *sottilmente*.

[illegible], ἰδὲ Λεπτύνω.

Λεπταναθρεμμένος, η, ον. ἐπίθ. élevé avec delicatesse, *educato, ta. con delicatezza*.

Λεπτογραφία, ἡ. écriture menue, *scrittura minuta*.

Λεπτοδέρματος, η, ον. μετ. celui ou celle qui à une peau delicate, *colui ò colei che ha una pelle delicata*.

Λεπτόκαρον, τό. aveline, noisette, *nocciuola, avellina*.

Λεπτοκαρυά, ἡ. noisettier, avelinier, *nocciuolo*.

Λεπτοκοιτάζω, P. régarder de près, prendre part à tout, *guardar pel sottile, attendere a tutto*.

Λεπτόκορμος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a une taille mince, *colui ò colei che ha una vita sottile*.

Λεπτολάχανα, τά. salade, *insalata*.

Λεπτολόγημα, τό. raffinement dans le discours, *raffinamento nel discorso*.

Λεπτολογία, ἡ. subtilité du discours, *sottigliezza del discorso*.

Λεπτολόγος, ὁ. celui qui subtilise, qui raffine dans le discours, *colui che raffina nel discorso*.

Λεπτολογῶ, P. subtiliser, raffiner, *raffinare, sottilizzare*.

Λεπτομερῶς, ἐπίρ. de point en point, *appuntino*.

Λεπτόν, τό. minute, *minuto*.

Λεπτοπελέκημα, τό. l'action de ciseler subtilement, *lo scalpellare sottilmente*.

Λεπτοπελεκημένος, η, ον. μετ. ciselé, ée. subtilement, *scalpellato, ta. sottilmente*.

Λεπτοπελεκήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ciselé subtilement, *colui ò colei che ha scalpellato sottilmente*.

Λεπτοπελεκῶ, P. ciseler subtilement, avec art, *scalpellare sottilmente, con finezza, con arte*.

Λεπτοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a des jambes minces, *colui ò colei che ha le gambe sottili*.

Λεπτός, ή, όν. ἐπίθ. fin, ne. menu, ue. mince, subtil, le. *fino, na. sottile, minuto, ta. tenue*. §. λεπτός, ἀχαμνήτζικος, ὁ μὴ παχύς, ὁ μὴ εὔρωστος, foible, maigre, grêle, *gracile*. §. αὐτὸ τὸ ῥοῦχον εἶναι πολὺ λεπτόν, δὲν ἔχει σῶμα, ce drap est trop foible, il n'a pas de corps, *questo drappo è troppo debole, è dilegine, non ha corpo*. §. λεπτὸν τῆς ὥρας, minute, *minuto*. §. λεπτόν, λιανόν, ἴτα καρπον, un liard, *un quattrino*.

Λεπτότατα, ἐπίρ. très-subtilement, *sottilissimamente*.

Λεπτότατος, η, ον. ἐπίθ. très-subtil, le. très-mince, très-menu, ue. *sottilissimo, ma. minutissimo, ma. tenuissimo, ma*.

Λεπτότερα, ἐπίρ. très-subtilement, *sottilissimamente*.

Λεπτότερος, η, ον. ἐπίθ. plus mince, plus subtil, le. plus fin, ne. *più sottile, più fino, na. più tenue*.

Λε-

Λεπτότης, ουσ. subtilité, tenuité, sottigliezza, tenuità.

Λεπτότριχος, η, ον. ἐπίθ. celui ȣ celle qui a des cheveux très-fins colui ȣ colei che ha i capelli finissimi.

Λεπτουργὸς, ὁ. ουσ. menuisier, falegname.

Λεπτούτζικος, ἐπίθ. grêle, gracile.

Λεπτόφωνος, ἐπίθ. qui a une voix grêle, che ha una voce debole e acuta.

Λεπτύνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a attenué, qui a aminci, colui ȣ colei che ha attenuato, che ha assottigliato.

Λεπτυνθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été attenué, colui ȣ colei ch' è stato attenuato, assottigliato.

Λεπτυντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. attenuant, te. assottigliativo, va.

Λεπτύνω, Ρ'. attenuer, subtiliser, amincir, assottigliare, attenuare. §. λεπτύνω, κάμνω μυτερὸν, aiguiser, rendre aigu, inacutire, far acuto.

Λέπτυνσις, ουσ. l' action de rendre mince, de subtiliser, d' amincir, l' assottigliare, assottigliamento, assottigliatura.

Λεπτύνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui amincit, colui ȣ colei che assottiglia.

Λέρα, ουσ. saleté, ordure, sporcheria, sporcizia. §. λέρα τοῦ σώματος, crasse, sucidume, sozzura. §. λέρα τοῦ φορέματος, tache, macchia.

Λέρωμα, ουσ. salissure, sporcizia.

Λερωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. barbouillé, ée. sporcato, ta. imbrattato, ta. §. λερωμένος, ῥυπαρὸς, μουρδάρικος, crasseux, euse. sporco, ca. sucido, da.

Λερώνω, Ρ'. gâter, salir, souiller, barbouiller, sporcare, macchiare, imbrattare, sozzare.

Λερώνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui souille, qui salit, colui ȣ colei che imbratta, che sporca, che macchia.

Λερώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a souillé, qui a sali, colui ȣ colei che ha imbrattato, che ha sporcato, che ha macchiato.

Λερωτὴς, τοῦ. ουσ. celui qui souille, qui salit, imbrattatore, sporcatore.

Λέει, ἀντὶ τοῦ λέγουσιν, λέγει, κτλ. ἰδὲ Λέγω.

Λέσι, ουσ. cadavre, cadavero.

Λεύθερα, ἐπίρ. librement, liberamente.

Λευθεριὰ, ἡ. ουσ. liberté, libertà. §. λευθεριὰ μιᾶς ἐγκαστρωμένης, heureux accouchement, parto felice.

Λευθερομιλῶ, Ρ'. parler librement, parlar liberamente.

Λεύθερος, η, ον. ἐπίθ. libre, libero, ra.

Λευθέρωμα, ὁ. ουσ. délivrance, liberamento. §. λευθέρωμα μιᾶς ἐγκαστρωμένης, l' action d' accoucher heureusement, il partorire felicemente.

Λευθερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui est mis en liberté, qui a été délivré, colui ȣ colei ch' è messo in libertà, ch' è stato liberato.

Λευθερωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. liberato, ta.

Λευθερώνω, Ρ'. délivrer, liberare. ἰδὲ Ἐλευθερώνω.

Λευθερώνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui met en liberté, colui ȣ colei che mette in libertà.

Λευθερώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a délivré, qui a mis en liberté; colui ȣ colei che ha messo in libertà, che ha liberato.

Λευθέρωσις, ἡ. ουσ. délivrance, liberamento.

Λευθερωτὴς, τοῦ. ουσ. liberateur, liberatore.

Λευθερώτρια, ἡ. ουσ. libératrice, liberatrice.

Λευκαίνω, Ρ'. ἀσπρίζω, blanchir, imbiancare.

Λευκαίνων, νουσα. μετ. blanchissant, te. qui blanchit, che imbianca.

Λεύκαμα, ἡ. ουσ. l' action de blanchir, l' imbiancare.

Λευκαμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. imbiancato, ta.

Λευκάνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a blanchi, colui ȣ colei che ha imbiancato.

Λευκανθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été blanchi, colui ȣ colei ch' è stato imbiancato.

Λευ-

Λευκοφαιος.

Λευκαντής, ὁ. celui qui blanchit, *imbiancatore*.

Λευιτικόν, τό. lévitique, *levitico*.

Λευίτης, ὁ. lévite, *levita*.

Λεύκη, ἡ. peuplier, *pioppo*.

Λευκός, λευκότερος, λευκότατος, ἰδὲ Ἄσπρος, ἀσπρότερος, ἀσπρότατος, κτλ.

Λευτοκάρι, λευτόκαρον, τό. noisette, aveline, *nocciuola*, *avellana*.

Λευτοκαρεά, ἡ. noisetier, avelinier, *nocciuolo*.

Λέφθερα, κτλ. ἰδὲ Λεύθερα, ἐλεύθερα, κτλ.

Λεφταίνω, κτλ. ἰδὲ Λεπτύνω, κτλ.

Λεχοῦσα, Λεχῶνα, ἡ. accouchée, *puerpera*, *donna di parto*.

Λεχωνιά, λεχώνισμα, τό. couches, *puerperia*.

Λεχωνιάτικος, η, ον. ἐπίθ. qui appartient à l'accouchée, *appartenente alle puerpera*.

Λέων, ὁ. leon, *leone*.

Λεωφόρος, ὁ, ἡ, λεωφόρος ὁδός, chemin battu, *strada battuta*.

Λημβάδι, ἰδὲ Λιβάδι.

Ληγάτον, τό. legs, *lascito*.

Ληγάτος, ὁ. légat, *legato*.

Ληθαργία, λήθαργος, ὁ. létharge, *letargo*, *letargia*.

Λήθη, ἰδὲ Ἀλησμονησία.

Ληνός, ὁ. pressoir, lieu où l'on foule les raisins, *palmento*, *torchio*.

Λῆξις, ἡ. désinence, *desinenza*.

Λησμονήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a oublié, *colui ò colei che ha dimenticato*.

Λησμόνησμα, τό. oubli, l'action d'oublier, *oblivione*, *l'azione di dimenticarsi*.

Λησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *scordato*, *ta*. *dimenticato*, *ta*.

Λησμονῶ, P. oublier, *scordare*, *dimenticare*.

Λησμονῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui oublie, *colui ò colei che dimentica*.

Λῄσταρχος, ὁ. chef de brigands, *capo di banditi*.

Ληστεία, ἡ. brigandage, assassinat, *assassinio*, *ladrocinio*.

Λήστευμα, τό. l'action de brigander, l'action d'assassiner, *assassinamento*, *ladroneccio*.

Ληστευμένος, η, ον. μετ. assassiné, ée, dépouillé, ée par des brigands, *assassinato*, *ta*. *spogliato*, *ta*. *dagli assassini*.

Ληστεύω, P. brigander, assassiner, dépréder, *assassinare*, *saccheggiare*, *depredare*.

Ληστής, ὁ. brigand, assassin, *assassino*, *masnadiero*, *ladrone*. §. ληστὴς τῶν βουνῶν, bandoulier, *assassino delle montagne*. §. γίνομαι ληστής, s'adonner à faire l'assassin, *gettarsi bandito*, *mettersi a far l'assassino*.

Λιγδός, ἐπίθ. pateux, euse. *semicrudo*, *da*. *pastoso*, *sa*.

Λιάζω, P. exposer au soleil, *esporre al sole*. §. λιάζω, στεγνώνω, ξεραίνω εἰς τὸν ἥλιον, sécher au soleil, *disseccare al sole*.

Λιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui expose, ou qui sèche au soleil, *colui ò colei che espone*, *ò dissecca al sole*.

Λιακός, ὁ. belvedere, *altana*.

Λίαν, ἐπίρ. beaucoup, excessivement, *molto*, *all'eccesso*.

Λιανά, ἐπίρ. menu, *minutamente*, *a minuzzoli*.

Λιάνωμα, λιανώνω, ἰδὲ Λιάνισμα, λιανίζω.

Λιανίζω, P. aménuiser, amincir, détailler, *assottigliare*, *sminuzzare*.

Λιανίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui amincit, *colui ò colei che assottiglia*.

Λιανικά, ἐπίρ. ὡς τό, πουλῶ ἢ ἀγοράζω λιανικά, vendre, ou acheter en detail, *vendere*, *ò comprare a minuto*.

Λιανίσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a aménuisé, *colui ò colei che ha sminuzzato*. §. λιανίσας, ὅστις ἔκαμε λιανὰ κομμάτια, celui ou celle qui a dechiquetté, *colui ò colei che ha tagliuzzato*.

Λιάνισμα, τό. l'action d'amincir, *sminuzzamento*.

Λιανισμένος, η, ον. μετ. aminci, ie. aménuisé, ée. *assottigliato*, *ta*. *sminuzzato*, *ta*.

Λιανός, ή, όν. ἐπίθ. fin, ne. menu, ue. *fino*, *na*.

sn-

Λιγυω. Λιγωδης.

Ληψοδοσία...

sottile, *minuto*, *ta*. §. τὰ λιανὰ ἔξοδα, les menus plaisirs, *spese minute*. §. λιανὸν, ὑσ. un liard, *un quattrino*. §. δὲν ἔχω ἕνα λιανὸν, n'avoir pas la maille, *non avere un quattrino*.

Λιανοπωλητὴς, ὑσ. détailleur, *colui che vende a minuto*.

Λιανοπωλῶ, Pʳ. vendre en détails, *vendere a minuto*.

Λιανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-menu, ue. *minutissimo*, *ma*.

Λιανότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-mince, *più minuta*, *ta*.

Λιανώματα, ἐπίρ. bagatelles, choses de rien, *bagatelle*, *coserelle*.

Λιασμένος, η, ον. μετ. exposé, ée, au soleil, *esposto*, *ta*. *al sole*. §. λιασμένος, ξηραμένος, τεγιασμένος εἰς τὸν ἥλιον, desseché, ée. au soleil, *seccato*, *ta*. *al sole*. §. λιασμένος, καυμένος ἀπὸ τὸν ἥλιον, brulé par le soleil, *arso dal sole*.

Λιβαδάκι, ὑσ. petit pré, *piccolo prato*.

Λιβάδι, pré, *prato*. §. λιβάδια, prairie, *prati*, *prateria*.

Λιβαδώδης, ἐπίθ. plein de près, *pieno di prati*.

Λιβάνι, ούσ. encens, *incenso*.

Λιβανωτὶς, ὑσ. libanotis, *rosmarino*.

Λιγάκι, ἐπίθ. tant soit peu, *un tantino*. §. λιγάκι περισσότερον, tant soit peu plus, *un tantino di più*. §. ἀπὸ τὴν λιγάκι, d'ici après peu, *di qui a poco*.

Λιγνὰ, ἐπίρ. maigrement, *magramente*.

Λιγνάδα, ούσ. gracilité, maigreur, *gracilità*, *magrezza*.

Λιγναίνω, Pʳ. devenir grêle, maigre, *diventar gracile*, *magro*.

Λιγνοπόδαρη, ἐπίθ. θηλ. celle qui a des pieds grêles, *colei che ha gambe gracili*, *sottili*.

Λιγνοπόδαρος, ἐπίθ. celui qui a des pieds grêles, *colui che ha gambe gracili*, *sottili*.

Λιγνὸς, ή, όν. ἐπίθ. grêle, maigre, *gracile*, *magro*, *ra*.

Λιγνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-grêle, *gracilissimo*, *ma*.

Λιγνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-grêle, *più gracile*.

Λιγνότης, ούσ. gracilité, *gracilità*.

Λιγνούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu grêle, *alquanto gracile*.

Λιγοθυμῶν, ὖσα. μετ. celui, ὴ celle qui tombe en defaillance, *colui ὴ colei che cade in deliquio*.

Λιγοθυμία, ὑσ. défaillance, évanouissement, *svenimento*, *deliquio*.

Λιγοθύμημα, ὑσ. l'action de s'évanouir, *svanimento*.

Λιγοθυμισμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. *svenuto*, *ta*.

Λιγοθυμήσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui est tombé en defaillance, qui est évanoui, *colui ὴ colei ch' è svenuto*, *ch' è caduto in isvenimento*.

Λιγοθυμῶ, Pʳ. tomber en défaillance, s'évanouir, *svenirsi*, *cadere in deliquio*.

Λίγον, ὑσ. *un poco*. §. ἕνα λίγον, un peu, *un poco*. §. εἶναι πολλὰ ὀλίγον, c'est trop peu, *è molto poco*. §. λιγολίγον, peu à peu, *poco a poco*. §. πᾶσα λίγο, καθε λίγον, à chaque moment, *ad ogni momento*.

Λιγοπιστία, ὑσ. l'action d'avoir peu de foi, incrédulité, *incredulità*, *l'aver poca fede*.

Λιγόπιστος, η, ον. ἐπίθ. celui qui a peu de foi, incrédule, *incredulo*, *che ha poca fede*.

Λιγοπιστῶ, Pʳ. être incrédule, donner peu de foi, *esser incredulo*, *prestar poca fede*.

Λίγος, η, ον. ἐπίθ. peu, *poco*, *ca*.

Λιγοσὰ, ἐπίρ. σπανίως, peu souvent, *raramente*, *di raro*.

Λιγοσθεὶς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui s'est diminué, *colui ὴ colei che si è diminuito*.

Λιγόστεμα, ὑσ. diminution, *diminuzione*.

Λιγοστεμένος, η, ον. μετ. diminué, ée. *diminuito*, *ta*.

Λιγοστεύσας, ασα. μετ. celui ὴ celle qui a diminué, *colui ὴ colei che ha diminuito*.

Λιγοστεύω, Pʳ. diminuer, *diminuire*.

Λι-

Λιγοστεύων, ουσα. μετ. diminuant, te. celui ou celle qui diminue, colui o colei che diminuisce.

Λιγόστευσις, λιγόστεψις, ὑσ. diminution, diminuzione.

Λιγοστός, ή, όν. ἐπίθ. peu, poco, ca.

Λιγώτατος, η, ον. ἐπίθ. le moindre de tous, minimissimo, ma.

Λιγώτερα, ἐπίρ. moins, meno.

Λιγώτερος, ἐπίθ. moindre, minimo, ma.

Λιγουλάκι, ἐπίρ. un tant soit peu, un tantino, un pochettino.

Λιγούτζικα, ἐπίρ. très-peu, pochetto.

Λιγούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit peu, un pochettino.

Λιγοφαγία, ὑσ. l'action de manger peu, il mangiar poco.

Λιγοφάγος, ἐπίθ. celui ou celle qui mange peu, colui o colei che mangia poco.

Λιγόφυλλος, ἐπίθ. celui ou celle qui a peu de feuilles, colui o colei che ha poche foglie.

Λιγοχρόνιος, ἐπίθ. celui ou celle qui est de peu de durée, colui o colei ch'è di poca durata.

Λιγοψηφῶ, Pʳ. mépriser souverainement, dépriser, stimar poco, disprezzare.

Λιγοψυχία, ὑσ. impatience, impazienza. §. λιγοψυχία, ἀκαρδία, pusillanimité, couardise, pusillanimità.

Λιγόψυχος, η, ον. ἐπίθ. ἀνυπόμονος, impatient, te. impaziente. §. λιγόψυχος, ἄκαρδος, ὁποῦ ἔχει ὀλίγην καρδιάν, couard, de. codardo, da. pusillanime.

Λιγοψυχῶ, Pʳ. εἶμαι ἀνυπόμονος, être impatient, esser impaziente. §. λιγοψυχῶ, λειποθυμῶ, s'évanouir, svenire. §. λιγοψυχῶ, ἔχω ὀλίγην καρδίαν, être couard, esser pusillanime.

Λιγοψυχῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui a peu de patience, qui est impatient, colui o colei ch'è impaziente, che ha poca pazienza.

Λίγωμα, ὑσ. λειποθυμία, évanouissement, svenimento. §. λίγωμα, consomption, consumazione.

Λιγωμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. svenuto, ta. §. λιγωμένος, consommé, ée. consumato, ta.

Λιγώνω, Pʳ. Ἐν. faire tomber en défaillance, fare svenire. §. λιγώνω, consommer, consumare. §. λιγώνω καὶ λιγώνομαι, tomber en defaillance, cader in deliquio. §. λιγώνω, λιγώνομαι, λύομαι, se consommer, consumarsi.

Λιγώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fait tomber en pamoison, colui o colei che fa cader in deliquio. §. λιγώνων, λύων, διαλύων, consommant, te. consumante.

Λιθαράκι, ὑσ. petite pierre, pietruzza.

Λιθάργυρος, ὑσ. litharge, litargirio.

Λιθάρι, ὑσ. pierre, pietra.

Λιθοβόλημα, ὑσ. lapidation, lapidamento.

Λιθοβοληθεὶς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui a été lapidé, ée. colui o colei ch'è stato lapidato, ta.

Λιθοβολημένος, η, ον. μετ. lapidé, ée. lapidato, ta.

Λιθοβολήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a lapidé, colui o colei che ha lapidato.

Λιθοβόλησις, ὑσ. lapidation, lapidazione.

Λιθοβολητὴς, ὑσ. celui qui lapide, lapidatore.

Λιθοβολητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. digne d'être lapidé, degno, gna. d'esser lapidato.

Λιθοβόλος, ἐπίθ. μηχανή τις, baliste, balestra.

Λιθοβολῶ, Pʳ. lapider, lapidare.

Λιθοβολῶν, ῶσα. μετ. lapidant, te. lapidante.

Λιθόγλυπτος, ἐπίθ. taillé, ée. gravé, ée. en pierre, scolpito, ta. in pietra.

Λιθογλύφος, ὑσ. sculpteur, scultore.

Λιθογλύφω, Pʳ. tailler en pierre, scolpire in pietra.

Λιθοκόπος, ὑσ. celui qui taille les pierres, colui che taglia i sassi.

Λίθος, ὑσ. pierre, pietra. §. λίθος πολύτιμος, pierre precieuse, pietra preziosa, gemma, gioja.

Λιθόστρωτος, ἐπίθ. pavé, ée. carrelé, ée. lastricato, ta. ammattonato, ta.

Λίμα, ὑσ. faim excessive, fame eccessiva.

Λιμάζω, P'. avoir une faim excessive, *aver fame eccessiva.*

Λιμάργικος, η, ον. ἐπίθ. famélique, affamé, ée. qui meurt de faim, *famelico, ca. affamato, ta. grandemente.*

Λιμάρισμα, ὑσ. l'action de limer, *il limare.*

Λιμαρισμένος, η, ον, μετ. limé, ée. poli, ie. avec la lime, *limato, ta.*

Λιμαριστής, ὑσ. celui qui lime, *colui che lima.*

Λιμάρω, P'. limer, polir avec la lime, *limare.*

Λίμασμα, ὑσμας. l'action d'avoir une faim excessive, d'être affamé, *l'esser affamato.*

Λιμασμένος, η, ον. ἐπίθ. affamé, ée. qui meurt de faim, *grandemente affamato.*

Λιμένας, ὑσ. port, *porto.*

Λιμενικός, ἐπίθ. qui appartient à un port, *che appartiene ad un porto.*

Λιμιόνας, ἰδὲ Λιμένας.

Λιμνάζω, P'. réduire en lac, *ridurre in lago.*

Λίμνη, ὑσ. étang, *stagno, lago.*

Λιμνάσιος, ἐπίθ. d'étang, *di stagno.*

Λιμνιών, ἰδὲ Λιμένας.

Λιμνώδης, ἐπίθ. plein d'étangs, *pieno di stagni, di laghi.*

Λιμοκτονία, ὑσ. faim excessive, *fame eccessiva.*

Λιμοκτονῶ, P'. être affamé, mourir de faim, *essere affamato, morir di fame.*

Λιμός, ὑσ. πεῖνα, faim, *fame.*

Λιμοργιάζω, P'. mourir de faim, *morir di fame.*

Λιμπά, ὑσ. τὰ λιμπά, l'aine, *l'anguinaja.*

Λιναράς, ὑσ. celui qui vend du lin, *colui che vende il lino.*

Λινάρι, ὑσμας. lin, *lino.* §. κοπανίζω τὸ λινάρι, écanger, macquer, *maciullare, scotolare.* §. τσεσρόνω τὸ λινάρι ἀπὸ ταῖς ἀγκύδαις, broyer le lin, *gramolare.*

Λιναρίσιος, ἐπίθ. de lin, *di lino, lino, na.*

Λιναροκοπανίζω, P'. écanguer, espader, macquer, *scotolare, maciullare.*

Λιναροκόπανος, ὑσ. espade, écang, macque, *scotola, maciulla.*

Λιναρόσκυλον, ὑσ. quanouillée de lin, *pennacchio di lino.*

Λιναρόσπορος, ὑσ. linuise, *semenza della pianta che produce il lino, linseme.*

Λινόλαδον, ουσ. huile de lin, *olio di lino.*

Λινός, ἰδὲ Λιανός.

Λινότοπος, ὑσ. linière, *terra seminata di lino.*

Λινοφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. avec des habits de lin, *vestito, ta. d'abiti di lino.*

Λινοφορῶ, P'. porter des habits de lin, *portare abiti di lino.*

Λιξουρία, ἰδὲ Λιξουδία.

Λιξιάρης, ἰδὲ Λιξουδιάρης.

Λιξεύω, P'. être goulu, *essere goloso.*

Λιξουδιά, ὑσ. glouтonnerie, *golosità.*

Λιξουδιάρης, ἐπίθ. goulu, ue. *goloso, sa.*

Λίξουρος, ἐπίθ. glouton, ne. goulu, ue. gourmand, de. *goloso, sa. ghiotto, ta.*

Λιόκαυμα, ὑσ. coup de soleil, *solata.*

Λιοκαυμένος, η, ον. μετ. brulé, ée. du soleil, *arso, sa. dal sole.*

Λιοκαυτόψαρον, ὑσ. poisson seché au soleil, *pesce seccato al sole.*

Λιόλαδον, ὑσ. huile, huile d'olive, *olio, olio d'oliva.*

Λιότοπος, ὑσ. lieu planté d'oliviers, *oliveto.*

Λιόφυτον, ὑσ. plante d'olive, *pianta d'oliva.*

Λιπαρός, ἐπίθ. gras, se. *grasso, sa.*

Λιποθυμία, ἰδὲ Λειποθυμία.

Λιρί, ὑσ. barbe de coq, *barbiglione, barba di gallo.*

Λισγάρι, ὑσ. bêche, herse, *vanga, erpice, graticcio.*

Λισεντερία, ἰδὲ Δυσεντερία.

Λιτανεία, ὑσ. procéssion, *processione.*

Λιτανεύω, P'. faire procéssion, *far processione.*

Λιτή, ὑσ. procéssion, *processione*, §. λιτή, prière en procéssion, *preghiera in processione.*

Λίτρα, ὑσ. livre, *libbra, lira.*

Λιτράρικος, η, ον. ἐπίθ. d'une livre, *d'una libbra.*

Λιχανός, ουσ. ὁ λιχανὸς δάκτυλος, le petit doigt, *il dito piccolo.*

Λιχνίζω, ὑσ. vanner, *ventolare le biade.*

Λιχνίζων, ὑσα, μετ. celui & celle qui vanne, co-

colui ò colei che ventola le biade.

Λιχνίσας, ισασα. μετ. celui ou celle qui a vanné, colui ò colei che ha ventolato le biade.

Λίχνισμα, ὑσ. l'action de vanner, il ventolare le biade.

Λιχνισμένος, η, ον. μετ. vanné, ée. ventolato, ta.

Λιχυδιάρης, λιχυδιά, λίχυδος, ἴδε Λιξυδιάρης, λιξυδιά, λίξυρος, κτλ.

Λογάκι, οὐσ. petit mot, parolina.

Λογαριάζω, Ρ. compter, calculer, calcolare, contare.

Λογαριάζων, ουσα, μετ. compteur, computista, calcolatore.

Λογαριάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a compté, qui a fait des comptes, colui ò colei che ha calcolato.

Λογαρίασις, λογαρίασμα. ὑσ. l'action de faire les comptes, il fare i conti.

Λογαριασμένος, η, ον. μετ. compté, ée, calculé, ée. contato, ta. calcolato, ta.

Λογαριασμός, ὑσ. compte, calcul, conto, calcolo. §. δίδω λογαριασμόν, rendre compte, rendere conto. §. πέρνω ἀπὸ λογαριασμόν μου, prendre sur son compte, prendere a suo conto. §. τυφλὸς λογαριασμὸς, ἤγουν ὅτ' ὂ δὲν εἶναι ξεκαθαρισμένος, ἀμὴ μπερδευμένος, compte borgne, conto imbrogliato. §. τὸ ἔδωκα ἀπὸ λογαριασμὸν πέντε γρόσια, je lui ai donné cinq florins à compte, gli ho dato a conto cinque fiorini. §. σφάλλω εἰς τὸν λογαριασμόν, se mécompter, sbagliare nel conto. §. τὸν ἐζήτησαν λογαριασμὸν εἰς τὸ φέρσιμόν του, on lui a démandé raison de sa conduite, gli è stato ricercato conto della sua condotta. §. κάμνω λογαριασμὸν, se proposer, far conto. §. λογαριασμὸς, φατούρα, facture, fattura. §. σφαλνῶ τοὺς λογαριασμοὺς, vider les comptes, finir i conti, saldare i conti.

Λογαριαστὴς, ὑσ. calculateur, calcolatore.

Λογαριαστικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut compter, calcolabile, che si può calcolare.

Λογαριάστρα, ὑσ. celle qui calcule, calcolatrice.

Λογαριαστική, ὑσ. calcul, calcolo.

Λόγγος, ὑσ. bois, bosco.

Λογῆς, ὑσ. sorte, manière, sorte, maniera. §. μιᾶς λογῆς, d'une manière, d'una maniera. §. ἄλλης λογῆς, d'une autre manière, d'un' altra sorte. §. τί λογῆς, de quelle manière, di qual guisa. §. τέτοιας λογῆς, de telle manière, di tal maniera. §. ὁποίας λογῆς κἂν εἶναι, de quelque façon que ce soit, di qualunque maniera sia. §. δύο λογιῶν, de deux sortes, di due sorte. §. λογιῶν λογιῶν, de toute sorte, d'ogni sorta.

Λογιάζω, Ρ. penser, juger, estimer, pensare, giudicare, far conto.

Λογιάσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a jugé, qui a estimé, colui ò colei che ha giudicato, che ha stimato.

Λόγιασις, λόγιασμα, ὑσ. pensée, l'action de penser, pensamento.

Λογιασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. pensato, ta.

Λογιαστὴς, ὑσ. celui qui pense, pensatore.

Λογιαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut penser, che si può pensare.

Λογίδιον, ὑσ. petit discours, piccolo discorso.

Λογίζομαι, Ρ. συλλογίζομαι, raisonner, ragionare. §. λογίζομαι, λογαριάζω, calculer, calcolare.

Λογική, οὐσ. logique, logica.

Λογικός, ή, όν. ἐπίθ. raisonnable, ragionevole. §. λογικὸς, ὑσ. logicien, logico. §. τὸ λογικὸν, la raison, la ragione.

Λογικότης, ὑσ. raison, ragionevolezza.

Λόγιος, ια, ον. ἐπίθ. très-éloquent, te. eloquentissimo, ma.

Λογιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-éloquent, te. eloquentissimo, ma.

Λογιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus éloquent, te. più eloquente.

Λόγκος, ὑσ. bois, bosco, selva.

Λογογραφία, ὑσ. prose, prosa.

Λογογραφικός, ή, όν. ἐπίθ. prosaïque, prosaico, ca.

Λο-

Λογογράφος, ὁ. prosateur, *prosatore*.

Λογογραφῶ, P. écrire en prose, *prosare*.

Λογομαχία, ἡ. logomachie, dispute de mots, *logomachia, contrasto di parole*.

Λογομαχικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la dispute, *appartenente alla disputa*.

Λογομάχος, ὁ. celui qui dispute, *colui che disputa*.

Λογομαχῶ, P. disputer, *disputare*.

Λόγος, ὁ. mot, parole, *parola, vocabolo*. §. λόγος, ὁμιλία, discours, *discorso*. §. ἀδέτως λόγος, λέγουσι, on dit, *si dice*. §. λαμβάνω ὀπίσω τὸν λόγον μου, dégager sa parole, *ritirar la parola data*. §. δίδω λόγον, ὑπόσχομαι, donner parole, promettre, *dar parola, promettere*. §. λείπω ἀπὸ τὸν λόγον μου, παραβαίνω τὸν λόγον μου, manquer de parole, *mancar di parola*. §. τὸν παραμικρὸν λόγον ὁποῦ εἰπῆς, le moindre mot que vous direz, *la minima parola che voi direte*. §. σὲ παρακαλῶ ἕνα λόγον καὶ ἂν ὁρίζῃς, un mot s'il vous plait, *favorisca, ho da dirle una parola*. §. διαλαλίζω λόγον, faire courir le bruit, *spargere voce*. §. ἐκβῆκεν ἕνας λόγος, il court un bruit, *corre voce*. §. ἕνας λόγος φέρνει τὸν ἄλλον, une parole amene l'autre, *una parola porta l'altra*. §. ... il dit, *fa dire*. §. γρόσια δύο λόγια ἐγγράφως καὶ σοὶ δανείζω αὐτὰ τὰ ἄσπρα, je vous prêterai cet argent, mais donnez moi un mot de votre main, ou un mot d'écrit, *vi presterò questo danaro, ma datemi una scrittura*. §. εἰς ὀλίγα λόγια, μὲ ἕνα λόγον, en un mot, *alle corte, in poche parole*. §. λόγοι ἀργοὶ, paroles oiseuses, *parole oziose, vane*. §. λόγια ἄσχημα, vilenies, *oscenità*. §. λόγος παρὰ Γραμ. oraison, *orazione*. §. λόγος, διδαχὴ, sermon, *sermone, predica*. §. δὲν εἶναι ὁ λόγος περὶ τούτου, il n'est pas question de ceci, *non si tratta di questo*. §. περὶ τίνος ὁ λόγος, de quoi est-il question? *di che si tratta?* §. ἀποδίδω λόγον, δίδω λογαριασμὸν, rendre raison, *rendere ragione*. §. μὲ λόγον, raisonnablement, *ragionevolmente*. §. ὁ Θεῖος λόγος, le verbe Divin, *il verbo Divino*. §. λόγου χάριν, par exemple, *per esempio, verbi grazia*.

Λογοτριβὴ, ἡ. discussion, dispute, *disputa, discussione, contesa*.

Λόγου, ὡς τό, ὁ λόγου μου, ὁ λόγου σου, ὁ λόγου του, pour moi, toi, lui, *per me, te, lui*. §. ἀπὸ λόγου μου, ἀπὸ μέρος μου, de ma part, *dal canto mio*. §. ὁ λόγου του δὲν θέλει, monsieur ne veut pas, il ne veut pas, *il signore non vuole, egli non vuole*. §. ὅσον διὰ λόγου μου, quant à moi, à l'egard de moi, *quanto a me, riguardo a me*. §. λόγου χάριν, par exemple, *per esempio, verbi grazia*.

Λογοῦμαι, P. λέγομαι, ὀνομάζομαι, s'appeler, *chiamarsi*.

Λογχάδης, ἡ... μετ. celui ou celle qui a été blessé avec une lance, *colui ò colei ch'è stato ferito colla lancia*.

Λόγχισμα, ὁ. l'action de blesser avec une lance, *lanciata, il ferire colla lancia*.

Λογχισμένος, η, ον. μετ. blessé, ée, avec une lance, *percosso con una lancia*.

Λογχίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a blessé avec une lance, *colui ò colei che ha ferito, che ha percosso colla lancia*.

Λογχευτής, ὁ. celui qui blesse avec une lance, *colui che percuote, che ferisce con una lancia*.

Λογχίζω, P. blesser avec une lance, *percuotere, ferire con una lancia*.

Λόγχη, ἡ. lance, pique, *lancia, picca*.

Λογχοφόρος, ἐπίθ. lance, lancier, *lancia, cavaliere armato di lancia*.

Λοιδορία, ἡ. outrage, affront, injure, *oltraggio, ingiuria, villania*.

Λοίδορος, ἐπίθ. celui ou celle qui outrage, *colui ò colei che oltraggia*.

Λοιδορῶ, P. outrager, inju-

Λοιδια.

jurier, *oltraggiare*, *ingiuriare*, *dir delle villanie*.

Λοιμική, οὐσ. θέρμη λοιμική, fièvre maligne, *febbre maligna*.

Λοιμός, οὐσ. peste, *peste*.

Λοιπόν, ἐπίρ. donc, *dunque*.

Λοιπός, ή, όν. ἐπίθ. restant, te. *restante*. §. οἱ λοιποί, les autres, *gli altri*. τὸ λοιπόν, τὸ ἐπίλοιπον, le résidu, le restant, le réste, *il residuo*, *il resto*, *il restante*. §. καὶ τὰ λοιπά, & le reste, & ainsi du reste, & cetera, *eccetera*, *e così discorrendo*.

Λοξά, ἐπίρ. obliquement, *obliquamente*. §. κάμνω λοξά, biaiser, *sbiecare*.

Λοξός, ή, όν. ἐπίθ. oblique, *obliquo*, *ua*. §. λοξὸν περπάτημα, l'action de biaiser, *maniera di andar a sghembo*.

Λοξόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. louche, *guercio*, *ia*.

Λοξότης, οὐσ. biais, obliquité, *obliquità*, *sghembo*.

Λόττος, οὐσ. lotterie, *lotto*.

Λουβί, λουβίδι, οὐσ. gousse, cosse, *baccello*.

Λούγω, ἰδὲ Λούω.

Λουκάνικον, οὐσ. saucisse, *salsiccia*. §. λουκάνικον χοιρινόν, boudin, *sanguinaccio*.

Λουκουμᾶς, οὐσιασ. beignet, *frittella*. §. καλὸς λουκουμᾶς αὐτός, μεταφ. c'est un bon morceau, *è un buon boccone*.

Λουκέτον, οὐσ. cadenas, *lucchetto*.

Λουκουτζικιόν, ἰδὲ Λύγκιγκας.

Λουλάκι, οὐσιασ. indigo, *indaco*.

Λουλουδάκι, οὐσ. fleurette, *fioretto*, *fiorellino*, *fiorello*.

Λουλούδι, οὐσ. fleur, *fiore*.

Λουλουδιάζω, P'. fleurir, *fiorire*.

Λουλουδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fleuri, *colui ò colei che ha fiorito*.

Λουλουδίασμα, οὐσ. fleuraison, *il fiorire*.

Λουλουδιασμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. *fiorito*, *ta*.

Λουμπάρδα, οὐσ. bombarde, *bombarda*.

Λουμπαρδάρης, οὐσ. bombardier, *bombardiere*.

Λουμπαρδάρισμα, οὐσ. l'action de bombardier, *bombardamento*.

Λουμβαρδάρω, P'. bombarder, *bombardare*.

Λουράκι, οὐσ. petite courroie, *coreggiola*.

Λουρί, οὐσ. courroie, *coreggia*. §. λουρὶ τῆς σάλπιγγος, banderau, *cordone*. §. λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον κρεμοῦν οἱ στρατιῶται τὴν παλάσκαν, bandoulière, *bandoliera*.

Λουόμενος, η, ον. μετ. baigneur, euse. *bagnatore*, *che si bagna*.

Λούσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a baigné, qui a lavé, *colui ò colei che ha bagnato*, *che ha lavato*.

Λούσιμον, λοῦσμα, οὐσ. l'action de baigner, ou de se baigner, *bagnatura*.

Λουσμένος, η, ον. μετ. baigné, ée. *bagnato*, *ta*.

Λουτήρ, λουτῆρας, λουτῆρι, οὐσ. baignoire, *tinozza da bagnarsi*.

Λουτής, οὐσ. celui qui lave, *colui che lava*.

Λουτρεῦον, ἰδὲ Ἐλαιοτριβεῖον.

Λουτράρης, οὐσ. baigneur, *bagnajuolo*.

Λουτράρισσα, οὐσ. celle qui tient un bain, *colei che tiene il bagno*.

Λουτρόν, λουτρός, οὐσ. bain, *bagno*. §. λουτρίν, τὰ λουτρά, bains, *bagni*.

Λοῦφα, ἐπίθ. femme fort vieille, *vecchietta*.

Λουφάζω, P'. se taire, se tenir coi, *tacere*, *star cheto*.

Λουφές, οὐσ. gages, *pensione*, *paga*.

Λούω, οὐσ. baigner, laver, *lavare*, *bagnare*.

Λοῦφος, ἐπίθ. homme fort âgé, *vecchietto*.

Λόφος, οὐσ. monticule, colline, butte, *collina*, *monticello*, *greppa*.

Λοχομανῶ, P'. souffler, *soffiare*, *anelare*.

Λόχη, οὐσιασ. étouffement d'air, *affa*.

Λυγάρι, λυγαριά, οὐσ. vitex, agnus-castus, *agnocasto*.

Λύγδα, οὐσ. μυρδαριά, saleté, *sporcizia*. §. λύγδα, ξύγγι χοίρειον, graisse, *grasso*.

Λυγδαίνω, P'. salir, *imbrattare*, *sporcare*.

Λυγδερός, ή, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui salit, *colui ò colei che imbratta*, *che sporca*.

Λύγδωμα, οὐσ. l'action de salir, *l'imbrattare*.

Λυ-

Λυγδωμένος, η, ον. μετ. sali, ie: *imbrattato, ta.*

Λυγδώνω, P. salir, *imbrattare.*

Λυγδώνων, ουσα, μετ, salissant, te. *imbrattante.*

Λυγδώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sali, *colui ò colei che ha imbrattato.*

Λυγίζω, P. plier, *piegare, cedere.* §. ἀρχινᾷ νὰ λυγίζη, καὶ νὰ χαμπερλιάζη ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας, il commence à s'affaisser sous le poids des années, *incomincia ad incurvarsi sotto il peso degli anni.*

Λυγίζων, ουσα, μετ. Ev. pliant, te. *cedente.*

Λυγίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a plié, *colui ò colei che ha ceduto, che ha piegato.*

Λύγισμα, ὐσ. pliage, flexion, *piegamento, piegatura, flessione.* §. λύγισμα τῆς φωνῆς, inflexion, *inflessione della voce.* §. λύγισμα τοῦ σώματος, inflexion de corps, *piegamento di corpo.*

Λυγισμένος, η, ον. μετ. plié, ée. *piegato, ta.*

Λυγιστικός, ή, όν. ἐπίθ. pliant, te. *pieghevole, cedente.* §. τὸ λυγιστικόν, souplesse, *cedevolezza, flessibilità.*

Λυγιστός, ή, όν. ἐπίθ. pliable, souple, *pieghevole, flessibile.*

Λυγκιάζω, P. sangloter, *singhiozzare.*

Λυγκιάζων, ουσα, μετ. qui sanglotte, *che singhiozza.*

Λυγκιάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a le hoquet, *colui ò colei che ha il singhiozzo.*

Λυγγίασμα, λυγγιασμός, ὐσ. l'action de sangloter, *il singhiozzare.*

Λυγκιόν, ὐσ. hoquet, sanglot, *singhiozzo.*

Λύγξ, ὐσ. lynx, *lince, cerviero.*

Λύκαινα, ὐσ. louve, *lupa.*

Λυκαυγής, ὐσ. crépuscule, l'entre chien et loup, *crepuscolo.*

Λύκινος, η, ον. ἐπίθ. de loup, *lupino, na.*

Λυκόγουνα, ὐσ. pélisse de loup, *pelliccia di lupo.*

Λυκόδερμα, ὐσ. peau de loup, *pelle di lupo.*

Λυκόπουλον, ὐσ. louvetau, *lupacchino, lupatto.*

Λύκος, ὐσιας. loup, *lupo.* §. λύκος τοῦ τουφεκιοῦ, chien, *cane di schioppo.*

Λυμένος, η, ον. μετ. délié, ée. *disciolto, ta.*

Λύξιγκας, ὐσιας. hoquet, *singhiozzo.*

Λύπη, ὐσ. chagrin, affliction, tristesse, *afflizione, tristezza.*

Λυπηθείς, εῖσα, μετ. celui ou celle qui s'est contristé, qui a eu grande douleur, *colui ò colei che si è contristato, che ha avuto gran dolore.*

Λυπημένος, η, ον. μετ. attristé, ée. affligé, ée. contristé, ée. chagrin, triste, *attristato, ta. afflitto, ta. accorato, ta. tristo, ta.* §. χαμώνομαι πῶς εἶμαι λυπημένος, jouer l'affligé, *farla da afflitto.*

Λυπηρός, ή, όν. ἐπίθ. ἀξιος. λύπης, digne de compassion, *degno di compassione.* §. λυπηρός, ὁ προξενῶν θλίψιν, affligeant, te. *attristante.*

Λυπήσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a affligé, qui a contristé, *colui ò colei che ha attristato, che ha afflitto.*

Λυπηρά, ἐπίρ. d'une manière triste, *in maniera trista.*

Λυπηρός, ή, όν. ἐπίθ. déplorable, digne de commisération, *deplorabile, degno di commiserazione.* §. λυπηρός, affligeant, te. attristant, te. *afflittivo, va. attristante.*

Λυπῶ, P. chagriner, contrister, attrister, affliger, *attristare, affliggere, accorare, contristare.* §. λυποῦμαι, μοὶ κακοφαίνεται, avoir dû regret, *rincrescere.* §. λυποῦμαι νὰ σὲ βλέπω εἰς αὐτὴν τὴν πλάνην, j'ai regret de vous voir dans cette erreur, *mi rincresce di vedervi in quest' errore.*

Λυπῶν, οῦσα, μετ. attristant, te. chagrinant, te. affligeant, te. *attristante, che attrista, che affligge.*

Λύρα, ὐσ. lyre, *lira.*

Λυρίζω, P. παίζω τὴν λύραν, jouer de la lyre, *suonar la lira.*

Λυρικός, ή, όν. ἐπίθ. lyrique, *lirico, ca.*

Λυριστής, ὐσιας. celui qui joue de la lyre, *suonator di lira.*

Λυσεντερία, ὑσ. dyssenterie, *dissenteria*.

Λύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a délié, *colui ἢ colei che ha sciolto*. §. λύσας, ὁ ξελύσας, celui ἢ celle qui a resolu, *colui ἢ colei che ha risoluto*.

Λύσιμον, ὑσ. l'action de délier, *discioglimento*.

Λύσις, ὑσ. résolution, *risoluzione*. §. σοῦ φέρω τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ὁποῦ μοῦ ἐπρόβαλες, je vous apporte la résolution de la question que vous m'avez proposée, *vi porto la soluzione della questione, che mi avete proposto*. §. λύσις, λύσιμον, l'action de délier, *discioglimento*.

Λύσσα, ὑσ. rage, *rabbia*.

Λυσσιάζω, Ρ'. enrager, *divenir rabbioso*. §. λυσσιάζω ἀπὸ τὸν θυμὸν, faire le diable à quatre, *far il diavol e peggio, accagnarsi, arrabbiarsi, indiavolare*.

Λυσσιάζων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui enrage, *colui ἢ colei che diventa rabbioso*.

Λυσσιάρικος, η, ον. ἐπίθ. ὡς σκυλὶ λυσσιάρικον, chien fou, *cane arrabbiato*.

Λυσσιάσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a enragé, *colui ἢ colei ch' è divenuto rabbioso*.

Λύσσιασμα, ουσ. l'action d'enrager, *l'arrabbiarsi, il divenir rabbioso*.

Λυσσιασμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. enragé, ée. *arrabbiato, ta. accanato, ta. imbestialito, ta*. §. σκυλὶ λυσσιασμένον, chien enragé, chien fou, *cane arrabbiato*.

Λυτάρι, ὑσ. τὸ λυτάρι τῶν σκυλιῶν, couple, botte, *guinzaglio*.

Λυτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. soluble, *solubile*.

Λυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. à dénouer, *disnodevole*. §. λυτὸς, λυμένος, délié, ée. *disciolto, ta*.

Λυτρωθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été délivré, *colui ἢ colei ch' è stato salvato, liberato*.

Λύτρωμα, ὑσ. libération, l'action de sauver, de délivrer, *liberamento, salvamento*.

Λυτρωμένος, η, ον. μετ. sauvé, ée. délivré, ée. *salvato, ta. liberato, ta*.

Λυτρόνω, Ρ'. sauver, délivrer, *salvare, liberare*. §. λυτρόνομαι, se redimer, *redimersi*.

Λυτρόνων, ουσα, μετ. délivrant, te. sauvant, te. *liberante, salvante*.

Λυτρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a délivré, qui a sauvé, *colui ἢ colei che ha salvato, che ha liberato*.

Λύτρωσις, ὑσ. rédemption, *redenzione*.

Λυτρωτὴς, οῦσ. Sauveur, Rédempteur, *Salvatore, Redentore*.

Λυτρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de sauver, *che ha la forza di salvare, di liberare*.

Λυτρώτρια, ὑσ. liberatrice, *liberatrice*.

Λυχναράκι, ὑσ. très-petite lampe, *piccolissima lucerna*.

Λυχνάρι, ὑσ. petite lampe, *lucernetta*.

Λυχνία, ὑσ. candelabre, *candelabro*.

Λύχνος, ὑσ. lampe, *lucerna*.

Λυχνοστάτης, ὑσ. le soutien d'une lampe, *sostegno d'una lucerna*.

Λύω, Ρ'. ξελύνω, délier, *disciorre, sciogliere*. §. λύω, ἀπολύω. lâcher, *allentare*. §. λύω, ξελύω, resoudre, *risolvere*. §. ἔλυσε τὴν δυσκολίαν, il a resolu la difficulté, *ha sciolto la difficoltà*. §. λύω τὸν κόμπον, dénouer, *disnodare*.

Λύων, μετ. celui qui délie, *discioglitore*.

Λυωμένος, η, ον. μετ. fondu, ue. liquefié, ée. *fonduto, ta. fuso, sa. liquefatto, ta*.

Λυώνω, Ρ'. fondre, liquefier, *fondere, liquefare*.

Λυώσιμον, ὑσ. fonte, *scioglimento*.

Λώβη, ὑσ. ladrerie, lepre, *lepra, lebbra*.

Λωβιάζω, Ρ'. être couvert de lepre, *esser coperto di lepra*.

Λωβιάρης, αὑσ. lepreux, *leproso*.

Λωβιάσας, σασα, μετ. couvert, te. de lepre, *coperto, ta. di lepra*.

Λώβιασμα, ουσ. l'action de gagner la ladrerie, *l'acquistar la lepra*.

Λωβιασμένος, η, ον. μετ. devenu lepreux, euse. *divenuto, ta. leproso*.

Λωβὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ladre, *leproso, sa*.

Λωλά; ἐπίϑ. sottement, en fou, *pazzamente; da pazzo.*

Λωλάδα, ὑσ. folie, *pazzia.*

Λωλαίνω, Pʳ. 'Eν. rendre fou, *fare ammattire.* §. λωλαίνομαι, devenir fou, *ammattire, diventar pazzo.*

Λωλαίνων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui rend fou, *colui ἢ colei che fa divenir pazzo.*

Λωλάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendu fou, *colui ἢ colei che ha reso pazzo.*

Λώλαμα, ὑσιας. l'action de devenir fou, *l'impazzare.*

Λωλαθείς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui est devenu fou, *colui ἢ colei che si è impazzato.*

Λωλαμός, ὑσιας. ἴδε Λώλαμα.

Λωλός, ή, όν. ἐπίϑ. sot, te. fou, folle, *pazzo, za. sciocco, ca.*

Λωλομίλημα, ὑσ. discours sot, *discorso stolido, insensato.*

Λωλομιλῶ, Pʳ. parler en fou, *parlar da pazzo.*

Λωλοφωνάζω, Pʳ. crier en fou, *gridar da pazzo.*

Λωρί, ἴδε Λωρί.

Λωτος. Lotto.

Λωφω. M

M

Μά, μόριον, αἰτὶ τῦ 'Αλλά, mais, *ma.* §. μά, par, *per.* ὡς μά τὸν Θεόν, par di, *per Dio.* §. μά τὴν πίστιν μου, sur ma foi, *sulla mia fè.* §. μά τὴν ἀλήθειαν, en verité, *in verità.*

Μαβύς, ἐπίϑ. bleu, ue. *turchino, na.*

Μάγα, ἴδε Μάγισσα.

Μαγαζάκι, ὑσ. petite boutique, *botteghetta.* §. μαγαζάκι, petit magasin, *piccolo magazzino.*

Μαγαζί, ὑσιας. ἐργαστήρι, boutique, *bottega.* §. μαγαζί, magasin, *magazzino.*

Μαγαζιάζω, Pʳ. mettre, fermer dans un magasin, *mettere, chiudere in un magazzino.*

Μαγαζιάτικον, ὑσ. ce qu'on paye pour un magasin, *affitto d'un magazzino.*

Μαγαζίτικος, η, ον. ἐπίϑ. de boutique, ϗ de magasin, *di bottega, ò di magazzino.*

Μαγαζοσίταρον, ὑσ. grenier, *granajo.*

Μαγαζοφυλακτής, ὑσ. gardien de magasins, *guardiano di magazzini.*

Μαγάρι, σωδ. Dieu veuille, *Dio voglia.*

Μαγαρίζω, Pʳ. salir, souiller, *imbrattare, sporcare.* §. μαγαρίζω, μιαίνω, μολύνω, contaminer, *contaminare.*

Μαγαρίζων, ουσα, μετ. μυρδαρώνων, celui ἢ celle qui salit, qui souille, *colui ἢ colei che imbratta, che sporca.* §. μαγαρίζων, μολύνων, celui ἢ celle qui contamine, contaminant, te. *colui ἢ colei che contamina, contaminante.*

Μαγαρίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a souillé, qui a sali, *colui ἢ colei che ha imbrattato, che ha sporcato.* §. μαγαρίσας, μολύνας, celui ἢ celle qui a contaminé, *colui ἢ colei che ha contaminato.*

Μαγαρισιά, ὑσιας. saleté, *sporchezza.* §. μαγαρισιά, κόπρος, merde, *sterco.*

Μαγάρισμα, ὑσ. l'action de salir, de souiller, *imbrattamento, lordamento.*

Μαγαρισμένος, η, ον. μετ. sale, souillé, ée. *imbrattato, ta. sporcato, ta.* §. μαγαρισμένος, μιασμένος, contaminé, ée. *contaminato, ta.*

Μαγαριστής, ὑσ. celui qui souille, *imbrattatore.*

Μαγαριστικός, ή, όν. ἐπίϑ. qui aisement se souille, qu'on peut souiller, *che facilmente s'imbratta.* §. μαγαριστικός, qu'on peut contaminer, *contaminabile.*

Μαγαρίστρα, ὑσ. celle qui souille, qui salit, *colei che sporca, che imbratta.* §. μαγαρίστρα, μιαίνουσα, celle qui contamine, qui tache, *contaminatrice, che contamina.*

Μαγγανεία, ὑσ. machination, *macchinazione.* Vallona.

Μαγγανίζω, Pʳ. calandrer, *manganare.*

Μαγγανίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui calandre, *colui ἢ colei che mangana.*

Μαγγανίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a calandré, *colui ἢ colei che ha manganato.*

Μαγγάνισμα, ὑσ. l'action de calandrer, *il manganare.*

Μαγ-

Μαγγανισμένος, η, ον. μετ. calandré, ée. *manganato, ta.*

Μάγγανος, μάγγανον, οὐσ. calandre, *mangano.* §. μάγγανον καὶ τὸ πιεστήριον, pressoir, *torcello, torchio.*

Μάγειρας, ους. cuisinier, *cuoco.*

Μαγειρεῖον, ους. cuisine, *cucina.*

Μαγείρευμα, οὐσ. l'action de cuisiner, d'apprêter les viandes, *il cucinare.*

Μαγειρευμένος, η, ον. μετ. cuisiné, ée. apprêté, ée. *cucinato, ta.*

Μαγειρεύσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a cuisiné, qui a apprêté quelque viande, *colui ò colei che ha cucinato.*

Μαγειρική, οὐσ. l'art du cuisinier, *l'arte del cuoco.*

Μαγειρεύω, P. cuisiner, apprêter les viandes, *cucinare.*

Μάγεμα, μαγεμένος, ἰδὲ Μάγευμα, μαγευμένος.

Μαγειριάτικον, οὐσ. τὰ ἀναγκαῖα τοῦ μαγειρείου, les utensiles de la cuisine, *gli utensili della cucina.*

Μαγεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ensorcelé, *colui ò colei che ha ammaliato.*

Μάγευμα, οὐσ. ensorcellement, *affatturamento.*

Μαγευμένος, η, ον. μετ. ensorcelé, ée. *stregato, ta. ammaliato, ta.*

Μαγευτής, οὐσ. celui qui ensorcele, *ammaliatore.*

Μαγεύω, P. ensorceler, *stregare, ammaliare, affatturare.*

Μάγι, οὐσιασ. ἐπὶ πληθ. τὰ μάγια, ensorcellement, *stregheria.*

Μαγία, οὐσ. magie, *magia.*

Μαγικός, ή, όν. ἐπίθ. magique, *magico, ca.* §. μαγικὰ, magie, *magia.*

Μάγισσα, οὐσ. magicienne, *maga.*

Μαγκάλι, οὐσ. rechaud, *scaldavivande.*

Μαγκανάκι, οὐσ. petit métier, *piccolo telajo.*

Μαγκανίζω, κτλ. ἰδὲ Μαγγανίζω, κτλ.

Μάγκανον, οὐσ. métier, *telajo.*

Μαγνῆτις, οὐσιασ. aimant, *calamita.*

Μάγος, οὐσιασ. magicien, *mago.*

Μαγουλάκι, οὐσ. petite joue, *gotuzza, piccola gota.*

Μαγουλᾶς, ἐπίθ. qui a de grosses joues, *che ha gote grosse.*

Μάγουλον, οὐσ. joue, *guancia, gota.* §. μικρὸν μάγουλον, petite joue, *gotuzza.*

Μαδειῶ, ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίζω, P. peler, *pelare.* §. μαδίζω ὀρνίθια καὶ πουλία, plumer, *spennacchiare.*

Μαδίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui pele, *colui ò colei che spela.* ἰδὲ Μαδῶ.

Μαδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pelé, *colui ò colei che ha spelato.* ἰδὲ Μαδῶ.

Μάδισμα, οὐσ. l'action de peler, καὶ de plumer, *spelamento* καὶ *spennacchiamento.*

Μαδισμένος, η, ον. μετ. pelé, ée. *pelato, ta.* §. διὰ τὰ ὀρνίθια λέγεται, plumé, ée. *spennacchiato, ta.* §. μαδισμένον κεφάλι, tête chauve, *testa calva.*

Μαδιστής, οὐσ. celui qui pele, *colui che spela.*

Μαδιστικός, ἐπίθ. dépilatoire, *depilatorio.*

Μαδίστρα, οὐσ. celle qui pele, *colei che spela.*

Μαδῶ, P. peler, *spelare.* §. μαδῶ τὰ ὀρνίθια, plumer, *spennacchiare.* §. μαδῶ, βγάνω χαρπὰς τινὰς διὰ νὰ εὔγουν οἱ σπόροι, égrener, *sgranellare.* §. μαδῶ τὰ λουλούδια, effeuiller, *sfogliare.*

Μαζύ, προθ. καὶ ἐπίθ. ensemble, *insieme.* §. μαζύ μου, μαζύ σου, μαζύ του, κτλ. avec moi, *con me, meco, con esso meco.* §. μαζύ σου, avec toi, *teco, con esso teco.* μαζύ του, avec lui, *seco, seco lui, con esso lui.*

Μαζυχτὰ, ἐπίρ. ensemble, *insieme.*

Μαζωχτὴς, οὐσ. celui qui amasse, qui recueillit, *colui che raccoglie, che aduna.*

Μαζωχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. ramassé, ée. *raccolto, ta.* §. μαζωχτὸς, ὅπου δὲν εἶναι ἐκτεταμένος, serré, ée. *raccolto, ta. ristretto, ta.*

Μάζωμα, οὐσιασ. l'action d'amasser, de recueillir, *adunamento, raccoglimento.*

Μαζωμένος, η, ον. μετ. amassé, ée. récueilli, ie. *radunato, ta. raccolto, ta.*

Μαζώνω, P. ramasser, recueil-

ἐυeillir, *raccogliere*, *radunare*. §. μαζώνω τὰ πανιὰ, carguer, *imbrogliare le vele*.

Μαζώξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a recueilli, qui a amassé, *colui o colei che ha raccolto*, *che ha radunato*.

Μάζωξις, ἴδε Μάζωμα.

Μαθαίνω, ἴδε Μανθάνω.

Μάθημα, ὐσ. τὸ διδάσκειν, l'action d'enseigner, *insegnamento*. §. μάθημα τῶν μαθητῶν, leçon, *lezione*. §. μάθημα, συνήθισμα, coutume, habitude, accoutumance, *assuefazione*, *assuetudine*. §. μάθημα, τὸ μανθάνειν, l'action d'apprendre, *l'imparare*.

Μαθηματάκι, ουσ. petite lection, courte lection, *piccola lezione*, *breve lezione*.

Μαθηματικὴ, ὐσ. la matématique; *la matematica*.

Μαθηματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. mathématique, *matematico*, *ca*. §. μαθηματικὸς, ὐσ. ὅπῦ ἰξεύρει τὴν μαθηματικὴν, mathématicien, *matematico*.

Μαθηματικῶς, ἐπίρ. mathématiquement, *matematicamente*.

Μαθημένος, η, ον. μετ. appris, ise, *imparato*, *ta*. §. μαθημένος, συνηθισμένος, accoutumé, ée. *assuefatto*, *ta*.

Μάθησις, ουσ. τὸ μανθάνειν, l'action d'apprendre, *l'imparare*. §. μάθησις, τὸ διδάσκειν, τὸ μανθαίνειν τινὰ, enseignement, *insegnamento*. §. μάθησις, σπυδὴ, σοφία, érudition, littérature, *erudizione*, *letteratura*.

Μαθήτευμα, ὐσ. discipline, *disciplina*.

Μαθητεύω, Pʳ. instruire, discipliner, *instruire*, *disciplinare*.

Μαθητευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été instruit, qui a été discipliné, *colui o colei ch'è stato instruito*, *disciplinato*. §. μαθητευθεὶς, ὅπῦ ἐμαθητεύθη, ἔγινε γνωτὸν, qui a été connu, qui a été sçu, *che è stato noto*, *saputo*.

Μαθήτευσις, ὐσ. enseignement, discipline, *insegnamento*, *disciplina*. §. ἀνήκων εἰς μαθήτευσιν, qui appartient à la discipline, *disciplinale*.

Μαθητευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut apprendre, *apprendevole*, *che si può imparare*.

Μαθητεύσας, σασα, μετ. celui, ou celle qui a enseigné, *colui*, *o colei che ha insegnato*.

Μαθητευτὸς, ή, όν. ἐπίθ. disciplinable, *disciplinabile*, *disciplinevole*.

Μαθητὴς, ὐσ. ecolier, disciple, *discepolo*, *scolare*.

Μαθητοῦδι, ὐσ. garçon de boutique, apprenti, *fattore*.

Μαθήτρια, ουσ. écolière, *discepola*.

Μαϊμάρης, ὐσ. ὁ ἀρχιτέκτων, architecte, *architetto*.

Μαϊμοῦ, ὐσ. singe, *scimmia*.

Μαινόμενος, η, ον. μετ. καὶ ἐπίθ. furieux, euse. emporté, ée. *furioso*, *sa*. *furibondo*, *da*.

Μαίνομαι, Pʳ. être en fureur, devenir furieux, *furibondare*, *diventar furibondo*.

Μάϊος, ὐσ. mai, *maggio*.

Μαϊστράλι, ουσ. vent de nord-ouest, *maestrale*.

Μακαρᾶς, ὐσ. καρύλι, poulie, *girella*.

Μακάρι, συνδ. plût à Dieu, *Dio volesse*. §. ἐγὼ θέλω νὰ τὸ κάμω μακάρι νὰ σκάσω, je veux le faire, dusse-je crever, *lo voglio fare*, *se dovessi crepare*.

Μακαρίζω, Pʳ. ἀπευτυχίζω τινὰ, rendre heureux, *beatificare*, *rendere felice*. μακαρίζω, νομίζω τινὰ μακάριον, καὶ εὐδαίμονα, regarder comme heureux, *reputar per beato*. §. μακαρίζω, συναριθμῶ τοῖς ἁγίοις, béatifier, *beatificare*.

Μακαρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rend heureux, *colui o colei che rende felice*.

Μακάριος, ία. ἐπίθ. bienheureux, euse. *beato*, *ta*.

Μακαριότης, ὐσ. béatitude, *beatitudine*. §. μακαριότης, τίτλος τῦ Πάπα, sainteté, *beatitudine*.

Μακαρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rendu heureux, *colui o colei che ha reso felice*. §. μακαρίσας, celui ou celle qui a béatifié, *colui o colei che ha beatificato*.

Μακάρισμα, ὐσ. béatification, *beatificazione*.

Μακαρισμένος, η, ον. μετ. béatifié, ée. *beatificato, ta*.

Μακαρισμός, ὐσ. béatification, *beatificazione*.

Μακαρίτης, ὐσ. bienheureux, *beato*. §. ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας σε, votre pere d'heureuse mémoire, *vostro padre di buona ò di felice memoria*.

Μακαρίτρα, ὐσ. la defunte, *la defunta*, ἡ μακαρίτα ἡ μητέρα σε, votre mére d-heureuse mémoire, *vostra madre di buona memoria*.

Μακαριώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, se. *beatissime, ma*. §. μακαριώτατος λέγεται καὶ ὁ Πάπας, très-saint pére, *beatissimo padre*.

Μακαρόνια, ὐσ. macaroni, *maccheroni*.

Μακεδονήσι, ὐσ. persil, *petrosellino, petrosello*.

Μακελλάρης, ὐσ. boucher, *macellajo*.

Μακελλεῖον, ὐσ. boucherie, *macello, beccheria*.

Μακμύρης, ἐπίθ. qui est encore étourdi de l'ivresse, *ch' è ancora stordito dall' ubbriacchezza*.

Μακρὰν, ἐπίθ. loin, *lungi, lontano*. §. ἀπὸ μακρὰν, de loin, *da lontano*.

Μάκραιμα, ὐσ. allongement, *allungamento*. §. μάκραιμα, αὔξημα, accroissement, *crescimento*. μάκραιμα, ξεμάκραιμα, éloignement, *allontanamento*.

Μακραιμένος, η, ον. μετ. allongé, ée. *allongato, ta*. μακραιμένος, ξεμακραιμένος, eloigné, ée. *allontanato, ta*.

Μακραίνω, Pʳ. Ἐκ. κάμνω μακρὸν, allonger, prolonger, *allungare*. §. μακραίνω, ξεμακραίνω, éloigner, *allontanare*. §. μακραίνω, ὐδ. γίνομαι μακρύτερος, se faire plus long, plus grand, *farsi più lungo, più grande*. §. μακραίνω, ὐδ. πηγαίνω μακρύτερα, s'éloigner, *allontanarsi*.

Μάκρευμα, ὐσ. allongement, *allungamento*. §. μάκρεμα, ξεμάκρευμα, éloignement, *allontanamento*.

Μακρεά, ἰδὲ Μακρά.

Μακρευτός, ἰδὲ Μακρυτός.

Μακρόβιος, ἐπίθ. qui vit une longue, vie. *che vive lunga vita*.

Μακρογένης, ἐπίθ. qui a une longue barbe, *che ha una barba lunga*.

Μακρονιμέρδιμα, ὐσ. πολιχρονιότης, longue durée, *diuturnità*. §. μακρονιμέρδιμα, ἀργοπορία, longueur, *indugio*. §. μακρονιμέρδιμα, ὑπομονὴ, μακροθυμία, clémence, patience, *clemenza, pazienza*.

Μακρονιμερδίσας, σασα. μετ. ἀργοπορήσας, qui a rétardé, temporisé, *che ha indugiato*. §. μακρονιμερδίσας, μακροθυμίσας, qui a usé de la clémence, de la patience, qui a toléré, *che ha usato clemenza, sofferenza*.

[redacted]ρονιμέρδιαις, ἰδὲ Μακρονιμέρδιμα.

Μακρονιμερδίω. Pʳ. ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω, rétarder, temporiser, *indugiare*. §. μακρονιμερδίω, μακροθυμῶ, tolérer, *usar sofferenza, sollerare*.

Μακρονιμερδίων, ὐσα. μετ. μακροθυμῶν, celui ὴ celle qui tolére, *colui ὴ colei che tollera*. §. μακρονιμερδίων, πολυχρόνιος, de longue durée, qui dure long temps, *diuturno, na*.

Μακρόθεν, ἐπίθ. de loin, *da lontano*.

Μακροθυμία, ὐσ. longanimité, patience, *longanimità, pazienza*.

Μακροθυμήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a toléré patiemment, *colui ὴ colei che ha tollerato pazientemente, che ha usato della sofferenza*.

Μακρόθυμος, ἐπίθ. patient, te. clément, te. qui tolére, *paziente, clemente, che usa sofferenza*.

Μακροθυμῶ, Pʳ. tolérer, user de le clémence, *tollerare, usar clemenza, sofferenza*.

Μακροθυμῶν, ὖσα. μετ. celui ὴ celle qui use de la clémence, *colui, ὴ colei che usa clemenza, sofferenza*.

Μακροχαιρία, ὐσ. délai, retardement, temporisement, *temporeggiamento, indugiamento*.

Μακροχαιρίζω, Pʳ temporiser, différer, biaiser, *temporeggiare, indugiare*.

Μακροχαιρίζων, ὐσα. μετ. celui ὴ celle qui temporise,

rise, qui biaise, *colui ò colei che temporeggia, che differisce.*

Μακροχωρίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a temporisé, qui a biaisé, *colui ò colei che ha temporeggiato, che ha differito.*

Μακροχωρισής, ἐπιθ. celui qui temporise, qui biaise, *colui che differisce, che temporeggia.*

Μακροκέφαλος, ἐπιθ. celui ò celle qui a une tête longue, *colui ò colei che ha una testa lunga.*

Μακρόκορμος, η, ον. ἐπιθ. celui ò celle qui a un corps long, qui est long, de longue taille, *colui ò colei che ha un corpo lungo, ch'è lungo di corpo.*

Μακρόλαιμος, η. ον. ἐπιθ. celui ò celle qui a un cou long, *colui ò colei che ha un collo lungo.*

Μακρολογήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a parlé diffusement, *colui ò colei, che ha parlato diffusamente.*

Μακρολογία, ὁσ. prolixité, *prolissità.* §. μεγάλη μακρολογία, une enfilade de paroles, *filza di parole.*

Μακρολόγος, ἐπιθ. prolixe, verbeux, *prolisso.*

Μακρολογῶ, Ρ. parler diffusément, *parlare diffusamente.*

Μακρολογῶν, ὁσα. μετ. celui ò celle qui parle diffusément, qui fait de longs discours, *colui ò colei che parla diffusamente, che fa discorsi lunghi, che si estende nel discorso.*

Μακρομάγουλος, ἐπιθ. qui a les joues pendantes, *che ha le guance pendenti.*

Μακρομάλλα, ἐπιθ. celle qui a de longs cheveux, *colei che ha capelli lunghi.*

Μακρομάλλης, ἐπιθ. celui qui a de longs cheveux, *che ha capelli lunghi.*

Μακρομανίκος, η, ον. ἐπιθ. celui ò celle qui a de longues manches, *colui ò colei che ha maniche lunghe.*

Μακρομύτα, ἐπιθ. celle qui a un long nez, *colei che ha un naso lungo.*

Μακρομύτης, ἐπιθ. celui qui a un long nez, *colui che ha un naso lungo.*

Μακροπόδαρη, ἐπιθ. celle qui a de longs pieds, *colei che ha piedi lunghi.*

Μακροπόδαρος, ἐπιθ. celui qui a de longs pieds, *colui che ha piedi lunghi.*

Μάκρος, ὁσ. longueur, *lunghezza.*

Μακρυλός, ἐπιθ. longuet, te. *lunghetto, ta.*

Μακρόσις, ὁσ. longueur, *lunghezza.*

Μακρόφτερος, η, ον. ἐπιθ. celui ò celle qui a de longues aîles, *colui ò colei che ha ale lunghe.*

Μακροχέρα, ἐπιθ. celle qui a de longues mains, *colei che ha mani lunghe.*

Μακροχέρης, ἐπιθ. celui qui a de longues mains, *colui che ha mani lunghe.*

Μακροχρονίζω, Ρ. prolonger les ans, la vie, *prolungar gli anni, la vita.* §. μακροχρονίζω, ἀναβάλλω, temporiser, *differire, temporeggiare.*

Μακροχρονίζων, ὁσα. μετ. celui ò celle qui temporise, qui biaise, *colui ò colei che temporeggia.*

Μακροχρονιά, μακροχρόνισμα, μακροχρονισμός, prolongement de la vie, *prolungamento della vita.* §. μακροχρονισμός, delai, rétardement, *indugio, ritardo.*

Μακροχρονίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a temporisé, *colui ò colei che ha temporeggiato.*

Μακρυά, ἰδὲ Μακρεάν.

Μακρύθωρος, η, ον. ἐπιθ. celui ò celle qui a une longue vue, qui voit de loin, *colui ò colei che ha una lunga vista, che vede di lontano.*

Μακρυνάρι, ὁσ. couloir, *corritojo.*

Μακρύνω, ἰδὲ Μακραίνω.

Μακρύς, ἐπιθ. long, gue, *lungo, ga.* §. τὸ μακρύ, le long, *il lungo.* §. μακρύ, syllabe longue, *sillaba lunga.*

Μακρύτατα, ἐπίρ. très-loin, *lontanissimo.*

Μακρύτατος, η, ον. ἐπιθ. πολὺ μακρύς, très-long, très-longue, *lunghissimo, ma.* §. μακρύτατος, πολὺ ξεμακρυμένος, très-eloigné, ée. *lontanissimo, ma.*

Μακρύτερα, ἐπίρ. plus loin, *più lontano.*

Μακρύτερος, ἐπιθ. plus long, gue. *più lungo, ga.*

Μαλάβαθρον, ὁσ. malabathrum, *folio indico.*

Μάλαγμα, ὁσ. or, *oro.*

Μάλαγμα, ὁσ. τὸ μαλάσσειν, l'action de manier, de

de patiner, *il maneggiare*.

Μαλαγμένος, η, ον. μετ. manié, ée. patiné, ée. *maneggiato, ta*.

Μαλάζω, ἰδὲ Μαλάσσω.

Μάλαθρον, οὐσ. fenouil, *finocchio*.

Μαλαθρόσπορος, οὐσ. sémence de fenouil, *seme di finocchio*.

Μαλακά, ἐπίρ. mollement, tendrement, *mollemente, teneramente*.

Μαλάκαμα, ὐσ. amollissement, *ammollimento, mollificazione*.

Μαλακαμένος, η, ον. μετ. mollifié, ée. amolli, ie. *mollificato, ta*.

Μαλακαίνω, Ρ'. Ἐν. rendre mou, *far molle, mollificare*. §. μαλακαίνω. μεταφ. ἡμερώνω, s'appaiser, s'adoucir, *ammollarsi, raddolcirsi*.

Μαλακαίνων, ουσα. μετ. amollissant, te. celui ἢ celle qui amollit, *colui ἢ colei che ammollisce*.

Μαλακία, ὐσ. abus de soi-même, pollution, *polluzione volontaria*.

Μαλακίζω, Ρ'. corrompre quelqu'un par des pollutions, *corrompere qualcheduno per mezzo delle polluzioni*. §. μαλακίζομαι, abuser de soi-même, se corrompre par des pollutions, *corrompersi con polluzioni volontarie*.

Μαλακίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a corrompu quelqu'un par des pollutions, *colui ἢ colei che ha corrotto qualcheduno per mezzo delle polluzioni*. §. μαλακίσας, μετ. ὐδ. celui ἢ celle qui s'est corrompu par des pollutions, *colui ἢ colei che si è corrotto con polluzioni*.

Μαλάκισμα, ὐσ. l'action de corrompre, ἢ de se corrompre par des pollutions, *il corrompere, ἢ corrompersi con polluzioni*.

Μαλακός, ἡ, όν. ἐπίθ. mou, molle, *molle*.

Μαλακόσαρκος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a des chairs molles, *colui ἢ colei che ha delle carni molli*.

Μαλακοσύνη, μαλακότης, ὐσ. mollesse, *mollizie, morbidezza*.

Μαλακότριχος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a de cheveux, *colui ἢ colei che ha capelli morbidi*.

Μαλακύτζικα, ἐπίρ. un peu mollement, *alquanto mollemente, alquanto morbidamente*.

Μαλακύτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu mou, le. *alquanto molle, alquanto morbido, da*.

Μαλακτής, ὐσ. celui qui manie, qui patine, *colui che maneggia*.

Μαλακτικός, ἐπίθ. émollient, te. *emolliente*.

Μαλακτός, ἡ, όν. ἐπίθ. souple, maniable, *maneggiabile, morbido, da*.

Μαλάκωμα, ὐσ. mollification, *mollificazione*.

Μαλακωμένος, η, ον. μετ. mollifié, ée. *mollificato, ta*.

Μαλακώνω, Ρ'. mollifier, *mollificare*.

Μαλακώνων, ουσα. μετ. mollifiant, qui mollifie, *mollificante, che mollifica*. §. μαλακώνων, μετ. ὐδ. celui ἢ celle qui s'amollit, *colui ἢ colei che diventa molle*.

Μαλακώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a mollifié, *colui ἢ colei che ha mollificato*. §. μαλακώσας, μετ. ὐδ. celui ἢ celle qui est devenu mou, *colui ἢ colei ch' è divenuto molle*.

Μαλακώτατος, ἐπίθ. très-mou, le. *mollissimo, ma*.

Μαλακώτερος, ἐπίθ. plus mou, le. *più molle*.

Μάλαμα, ὐσ. or, *oro*.

Μαλαματένιος, ἐπίθ. d'or, *d' oro*.

Μαλαματικόν, ὐσιας. ce qu'on paye pour la dorure d'une chose, *ciò che si paga per l' indoramento d' una cosa*.

Μαλαματοκαπνίζω, Ρ'. dorer à feu, *indorare a fuoco*.

Μαλαματοκαπνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dore à feu, *colui ἢ colei che indora a fuoco*.

Μαλαματοκαπνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a doré à feu, *colui ἢ colei che ha indorato a fuoco*.

Μαλαματοκάπνισμα, ούσ. l'action de dorer à feu, *indoramento a fuoco*.

Μαλαματοκαπνισμένος, η, ον. μετ. doré, ée. à feu, *indorato, ta. a fuoco*.

Μαλαματοκαπνιστής, ὐσ. doreur à feu, *indoratore a fuoco*.

Μαλαματόφυλλον, ὐσ. feuille d'or, *foglia d' oro*.

Μα-

Μαλαμάτωμα, ὐσ. dorure, *doratura*.

Μαλαματωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *indorato, ta*.

Μαλαματώνω, Pʹ. dorer, *indorare*.

Μαλαματώνων, ουσα. μετ. dorant, *indorante*.

Μαλαματώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a doré, *colui ò colei che ha indorato*.

Μαλαματῆς, ἐπίθ. doreur, *doratore*.

Μαλάξας, ξασα. μετ. celui ὴ celle qui a manié, qui a patiné, *colui ò colei che ha maneggiato, che ha palpeggiato*.

Μάλαξις, μάλασμα, ουσ. l'action de manier, *il maneggiare*.

Μαλᾶς, ὐσ. lainier, *lanajo*.

Μαλασμένος, η, ον. μετ. manié, ée. patiné, ée. *maneggiato, ta*.

Μαλάσσω, Pʹ. manier, patiner, *maneggiare*.

Μαλάσσων, ουσα. μετ. maniant, patinant, *maneggiante, palpeggiante*.

Μαλαφραύτζα, ὐσ. vérole, *mal francese, mal venereo*.

Μαλὶ, ουσ. laine, *lana*. §. μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς, cheveux, *capelli*. §. ἕνα μαλι, μια τρίχα, poil, *pelo*. §. μαλί, χνοῦδι, duvet, coton, *lanugine*.

Μαλιάζω, Pʹ. devenir velu, *divenir peloso*.

Μαλιαρός, ἐπίθ. velu, plein de poil, *peloso, sa*.

Μαλιαρότης, ὐσ. qualité de ce qui est velu, *qualità di quel ch'è peloso*.

Μαλίτικος, ἐπίθ. de laine, *di lana*.

Μάλινος, ἐπίθ. de laine, *di lana*. §. μαλίτικα ροῦχα, ἢ ἄλλα, draperie, *drapperia*.

Μάλιστα, ἐπίρ. ἐξαιρέτως, sur tout, spécialement, singulièrement, *specialmente, particolarmente*. §. μάλιστα, ναὶ βέβαια, ouï da, *sì certo, anzi*. §. μάλιστα, plutôt, *piuttosto*.

Μᾶλλον, ὐσ. le plus grand, *il più grande, il maggiore*. §. μᾶλλον, ἐπίρ. πλέον, plus, *più*. §. πολὺ μᾶλλον, autant plus, *tanto più*.

Μάλωμα, ὐσ. καυγᾶς, brouillerie, dispute, débat, *disputa, rissa, baruffa*, §. μάλωμα, ἔλεγξις, reprimande, *riprensione*.

Μαλωμένος, η, ον. μετ. ἐλεγχθεὶς, reprimandé, ée. *ripreso, sa*. §. μαλωμένος, brouillé, ée. avec quelqu'un, qui est mal avec quelqu'un, *inimicato, disgustato con qualcheduno*.

Μαλώνω, Pʹ. ἐλέγχω, réprimander, gronder, *riprendere, increpare*. §. μαλώνω, débattre, houspiller, se quereller, *contrastare, rissare, far baruffa*. §. μαλώνω τῷ κάκου, disputer pour rien, *contendere per nulla*.

Μαλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui gronde, qui fait de réprimandes, *colui ò colei che riprende, che increpa, che sgrida*.

Μαλώσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a reprimandé, qui a grondé, *colui ò colei che ha ripreso, che ha sgridato*. §. μαλώσας, ὅστις ἐμάλωσεν, ἔκαμε καυγᾶν, qui a eu de querelles, *che ha fatto baruffa, che ha avuto rissa*.

Μαλωτὴς, ὐσ. ὅστις ἐλέγχει, celui qui réprimande, *colui che riprende*. §. μαλωτὴς, ὅστις μαλώνει κάμνει καυγᾶν, hargneux, querelleur, chicaneur, *rissoso, che fa baruffa, accattabrighe*.

Μάμα, τὴ μαμμά, αὐτὶ μητέρα, maman, *mamma*.

Μαμαλοῦκος, ἐπίθ. badaud, *babbeo*.

Μαμμεύω, Pʹ. assister une accouchée, *assistere una partoriente*.

Μαμμὴ, ουσ. sage-femme, accoucheuse, *levatrice, ostetrice*.

Μαμμωνᾶς, ὐσ. le Dieu des richesses, *Mammona*.

Μαμοῦδι, μαμοῦνι, ὐσμας. escargot, *scarafaggio*.

Μαμουλίζω, Pʹ. mâchonner, *biasciare*.

Μαμούλισμα, ὐσ. l'action de mâchonner, *il biasciare*.

Μαμουλιστὴς, ὐσ. celui qui mâchonne, *colui che biascia*.

Μαμουλίστρα, ὐσ. celle qui mâchonne, *colei che biascia*.

Μάνα, ὐσ. ἡ μητέρα, mère, maman, *madre, mamma*.

Μανδαλος, ἴδε Μάνταλος.

Μάνδρα, ὐσ. bergerie, *gaguo, greggia*.

Μαν-

Μαγγαλα.

Μανδραγόρα, ὑσ. mandragore, *mandragola*.

Μανδρί, ὑσ. bergail, *pecorile*, *ovile*.

Μανδρίζω, P'. attrouper, rassembler le troupeau, *aggreggiare*.

Μανδρίσμα, μετ. l'action de rassembler le troupeau, *l'aggreggiare*.

Μανδρισμένος, η, ον. μετ. attroupé, ée. *aggreggiato*, *ta*.

Μανδύας, ὑσιατ. pallium, *pallio*.

Μανδύλιον, ἰδὲ Μαντίλι.

Μανζιλάζω, P'. déposer, *deporre da una carica*.

Μανζίλης, ὑσ. déposé, ée. *deposto*, *ta*.

Μανζιλία, ὑσ. déposition, *deposizione*.

Μανθάνω, P'. Ἐν. apprendre à quelqu'un, discipliner, *insegnare a qualcheduno*, *disciplinare*. §. μανθάνω, ὑδ. apprendre, *imparare*. §. μανθάνω, συνηθῶ, s'accoutumer, *assuefarsi*. §. μανθάνω, ἀκούω, μανθάνω μίαν ὑπόθεσιν, apprendre, entendre, *sentire*, *imparare*. §. ἔμαθα κακὰ νέα, je viens d'apprendre des facheuses nouvelles, *ho sentito delle triste novità*.

Μανία, ὑσ. furie, rage, manie, *furia*, *mania*, *rabbia*.

Μανίζω, P'. s'emporter, faire le diable à quatre, *debaccare*, *scorrubbiarsi*. §. μανίζω ἀπὸ τὸν θυμόν μου, s'envenimer, se fâcher, *indiavolare*, *invelenirsi*, *inviperarsi*.

Μανίζων, ουσα. μετ. furieux, euse. emporté, ée. *debaccatore*, *furibondo*, *da*.

Μανικάκι, ὑσ. petite manche, *piccola manica*.

Μανίκι, ὑσιατ. manche, *manica*.

Μανικίασμα, μανίκωμα, ὑσ. l'action de mettre les manches, *l'azione di mettere le maniche*.

Μανικὸς, ἐπίθ. maniaque, furieux, euse. *maniaco*, *ca*. *furioso*, *sa*.

Μανικωμένος, η, ον. μετ. qui a les manches, emmanché, ée. *che ha le maniche*, *immanicato*, *ta*.

Μανικώνω, P'. mettre les manches, *mettere le maniche*.

Μανικῶς, ἐπίρ. furieusement, *furiosamente*.

Μανίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est devenu furieux, qui s'est emporté, *colui ò colei ch'è divenuto furioso*, *che si è invelenito*, *adirato &c.*

Μανίσμα, ὑσιατ. emportement, l'action de s'emporter, *lo scorrubbiarsi*, *l'adirarsi*, *l'invelenirsi imperversamento*.

Μανισμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. *scorrubbiato*, *ta*. *adirato*, *ta*. *imperversato*, *ta*. *inviperito*, *to*, *invelenito*.

Μανιτὴς, ὑσ. furieux, *furioso*.

Μανιτάρι, ὑσιατ. champignon, *fungo*.

Μάνιωμα, ουσ. furie, emportement, *furia*, *imperversamento*. §. μὲ μανίαν, avec emportement, furieusement, *con furia*, *furiosamente*.

Μανιώδης, ἐπίθ. furieux, euse. qui est en fureur, *furioso*, *sa*. *imperversante*.

Μάννα, ὑσ. manne, *manna*.

Μανουάλι, ὑσ. grand chandelier d'eglise, *gran candeliere di chiesa*.

Μανουσάκι, ὑσιατ. viole, *viola*.

Μάνταλος, ὑσ. cadole de bois, *saliscendo di legno*.

Μανταλωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée avec une cadole de bois, *chiuso*, *sa con saliscendo di legno*.

Μανταλώνω, P'. fermer avec une cadole de bois, *chiudere con saliscendo di legno*.

Μαντάτον, ουσ. nouvelle, avis, *novità*, *notizia*. τί μαντάτον; πῶς τὰς ἔχετε; comment vous portez vous? *come state?* §. τί μαντάτα, τί νέα, quelles nouvelles avons nous? *che novità abbiamo?*

Μαντατοφόρος, ὑσ. messager, *messaggiere*.

Μαντεία, ὑσ. dévination, *divinazione*.

Μάντευμα, μαντευμένος, ἰδὲ Μάντεμα, μαντεμένος.

Μαντέμι, ὑσιατ. minière, *miniera*.

Μάντεμα, ουσ. dévination, *indovinamento*, *divinazione*.

Μαντεμένος, η, ον. μετ. de-

deviné, ée. *indovinato*, *ta*.

Μαντδόσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a déviné, *colui ὂ colei che ha indovinato*.

Μαντδίτική, ῆς. l'art de déviner, *l'arte d'indovinare*.

Μαντδιτικός, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ εὔκολα μαντδίεται, qu'on peut déviner, *che si può indovinare*. §. μαντδιτικός, ὁποῦ ἠξεύρει νὰ μαντδίῃ, qui sait déviner, *che sa indovinare*.

Μαντδίτρα, ᾶς. dévineresse, *indovinatrice*.

Μαντδίω, Ρ'. déviner, *indovinare*.

Μαντδίων, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui dévine, *colui ὂ colei che indovina*.

Μαντζούνι, ίε. conserve, compote, *conserva*. §. μαντζούνι ἰατρικόν, électuaire, *elettuario*.

Μαντζουράνα, ᾶς. marjolaine, *maggiorana*, *majorana*.

Μαντήλα, ᾶς. nappe, *tovaglia*.

Μαντηλάκι, ίε. petit mouchoir, *piccolo fazzoletto*.

Μαντήλι, ίε. mouchoir, *fazzoletto*.

Μάντις, εως. dévin, *indovino*, *indovinatore*.

Μαντική, ῆς. l'art de déviner, *l'arte dell'indovino*.

Μαντίον, ίε. pallium, *pallio*.

Μαντικός, ἐπίθ. qui a la vertu de déviner, *che ha la virtù d'indovinare*.

Μάντισσα, ας. dévineresse, *divinatrice*, *indovina*.

Μαίστρα, ἰδὲ Μαίδρα.

Μαντράκι, ίε. petit bercail, *piccolo ovile*.

Μαντρί, ίε. bercail, *pecorile*, *ovile*, *mandra*.

Μαντρίζω, μαντρισμένος, ἰδὲ Μανδρίζω, κτλ.

Μαξιλάρα, ᾶς. grand oreiller, *gran guanciale*.

Μαξιλαράκι, ίε. petit oreiller, *guancialetto*.

Μαξιλάρι, ίε. oreiller, *guanciale*.

Μαραγκός, ϭ. menuisier, *falegname*.

Μαραγγιάζω, Ρ'. se flétrir, se faner, *ammosire*, *alidirsi*.

Μαραγγιάζων, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui commence à se flétrir, *colui ὂ colei che incomincia ad ammoscire*.

Μαραγγιάσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui s'est fâné, qui s'est flétri, *colui ὂ colei ch'è ammoscito*, *ch'è alidito*.

Μαραγγίασμα, ατος. l'action de se faner, *l'ammoscire*.

Μαραγγιασμένος, η, ον. μετ. fâné, ée. flétri, ie. *ammoscito*, *ta*. *appassito*, *ta*.

Μάραθρον, ϭ. fénouil, *finocchio*.

Μαραίνω, Ρ'. Ἐν. fâner, flétrir, *appassire*, *soppassare*. §. μαραίνομαι, ἰδ. se fâner, flétrir, *appassirsi*, *avvizzire*. §. μαραίνω τὰ καρπά, couler, *incatorzolire*.

Μάραμα, ατος. l'action de se flétrir, de se fâner, *l'appassirsi*.

Μαραμένος, η, ον. μετ. flétri, ie. fâné, ée. *soppassato*, *ta*. *appassito*, *ta*. §. καρποὶ μαραμένοι, des fruits coulés, *frutti incatorzoliti*.

Μαραμός, ἰδὲ Μάραμα.

Μαράνας, νασα. μετ. celui ὂ celle qui a fâné, qui a flétri, *colui ὂ colei che ha ammoscito*.

Μαρανθείς, εῖσα, θέν. μετ. fâné, ée. flétri, ie. *ammoscito*, *ta*. *appassito*, *ta*.

Μαραντικός, ή, όν. ἐπίθ. qui se fâne, qui se flétrit, *ch'è soggetto ad ammoscire*.

Μαργαριτάρι, ίε. perle, *perla*.

Μαργαριταρένιος, ἐπίθ. de perle, *di perla*. §. μαργαριταρένιος, ὁποῦ ὁμοιάζει τὸ μαργαριτάρι εἰς τὸ χρῶμα, de couleur de perles, *perlato*, *ta*.

Μαργαρίτης, ἰδὲ Μαργαριτάρι.

Μαργαριτοπλούμιστος, η, ον. ἐπίθ. marqueté, ée. parsemé, ée. de diamants, *tempestato*, *ta*. *di diamanti*.

Μαργιολεμένος, η, ον. ἐπίθ. qui est devenu rusé, *divenuto astuto*.

Μαργιολιά, ᾶς. fourberie, manigance, ruse, *furberia*, *mariuoleria*. §. μαργιολιά, ruse, *astuzia*.

Μαργιόλικα, ἐπίρ. en fourbe, *furbescamente*, *astutamente*.

Μαργιόλικος, ἰδὲ Μαργιόλος.

Μαργιόλος, ἐπίθ. rusé, ée. fin, ne. *furbo, ba. astuto, ta. mariuolo, la.*

Μάργωμα, ὐσ. transissement, *assiderazione.*

Μαργωμένος, η, ον. μετ. transi, ie. engourdi, ie. de froid, *assiderato, ta. intirizzito, ta.*

Μαργώνω, P^r. transir, engourdir de froid, *assiderare, intirizzire.*

Μαργώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est transi, engourdi de froid, *colui ἢ colei ch' è assiderato, intirizzito.*

Μαρδὰς, ὐσ. fraude, *frode.* §. αὐτὸ δὲν ἔχει μαρδὰν, il est pur, il n'a pas de melange, *è puro, non ha miscuglio di cosa alcuna.*

Μαρολιὰ, μαρόλος, ἴδε Μαργιολιὰ, μαργιόλος.

Μαρκάσι, ὐσ. talc, *talco.*

Μαρκίζα, ὐσ. marquise, *marchesa.*

Μαρκιζάτον, ὐσ. marquisat, *marchesato.*

Μαρκίζος, ὐσ. marquis, *marchese.*

Μαρμαρένιος, ἐπίθ. de marbre, *marmoreo, ea.*

Μαρμαρίτικος, ἴδε Μαρμαρένιος.

Μάρμαρον, ὐσ. marbre, *marmo.*

Μαρμαρωθεὶς, ἕσα. μετ. devenu, ue. marbre, *divenuto, ta. marmo.*

Μαρμάρωμα, ὐσ. l'action d'incruster de pièces de marbre, *l'incrostare con marmo.* §. μαρμάρωμα, γυάλισμα ὡς τὸ μάρμαρον, polissure, *lustro, pulitura,*

Μαρμαρωμένος, η, ον. μετ. incrusté, ée. de pièces de marbres, *incrostato, ta. di marmo.* §. μαρμαρωμένος, γυαλισμένος ὡς τὸ μάρμαρον, poli, ie. comme le marbre, *lustrato, ta. come il marmo.* §. μαρμαρωμένος, ὅπὖ ἔγινε μάρμαρον, devenu, ue. marbre, *divenuto, ta. marmo.*

Μαρμαρώνω, P^r. incruster de pièces de marbre, *incrostare con marmo.* §. μαρμαρώνω, γυαλίζω ὡς τὸ μάρμαρον, polir comme du marbre, *pulire, lustrare come il marmo.* §. μαρμαρώνομαι, devenir marbre, *divenir marmo.*

Μαρμαρώτων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui incruste de pièces de marbre, ϗ qui polit comme du marbre, *colui ἢ colei che incrosta con marmo, ϗ che lustra come il marmo.* ἴδε Μαρμαρώνω.

Μαρμαρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a incrusté de pièces de marbre, ϗ qui a poli comme le marbre, *colui ἢ colei che ha incrostato con marmo, ϗ che ha lustrato come il marmo.*

Μαρύλι, ὐσ. laitue, *lattuga.*

Μαρυλόγυλον, ὐσ. tige de laitue, *fusto di lattuga.*

Μαρυλόσπορος, ὐσ. semence de laitue, *semenza di lattuga.*

Μαρυλόφυλλον, ὐσ. feuille de laitue, *foglia di lattuga.*

Μαρτίσιος, ἐπίθ. du mois de mars, *del mese di marzo.*

Μάρτιος, ὐσ. mars, *marzo.*

Μάρτυρας, ὐσ. témoin, *testimonio.* §. μάρτυρα βάνω τὸν Θεὸν, j'en atteste Dieu, Dieu m'en est témoin, *prendo Iddio in testimonio, Dio m' è testimonio.*

Μάρτυρας, ὐσ. martyr, *martire.*

Μαρτύρημα, ὐσ. l'action de témoigner, *il testimoniare.* §. μαρτύρημα, τὸ ὑποφέρειν τὸ μαρτύριον, l'action de souffrir le martyre, *il soffrir il martirio.* §. μαρτύρημα, τυραννησις, martyre, *martirio.*

Μαρτυρία, ὐσ. témoignage, *testimonio.*

Μαρτυρικὸν, ὐσ. certificat, *attestato, certificato.*

Μαρτυρικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς μαρτύριον, de martyre, *di martirio.* §. μαρτυρικὸς, ἀνήκων εἰς μαρτυρίαν, de témoignage, *di testimonio.*

Μαρτύριον, ὐσ. martyre, *martirio.*

Μαρτυρημένος, η, ον. μετ. attesté, ée. certifié, ée. *attestato, ta. certificato, ta.*

Μαρτυρήσας, σασα. μετ. ὅςις ἐμαρτύρησε ἓν πρᾶγμα, celui ἢ celle qui a attesté, qui a certifié, *colui ἢ colei che ha attestato, che ha certificato.* §. μαρτυρήσας, ὅςις ἐμαρτύρησεν, ἔλαβε τὸν

στέφανον τοῦ μαρτυρίου, celui ou celle qui a été martyrisé, colui ò colei ch' è stato martirizzato.

Μαρτυρῶ, P. témoigner, attester, certifier, attestare, certificare, far testimonio, testificare. §. μαρτυρῶ, δέχομαι τὸ μαρτύριον, souffrir le martyre, soffrire il martirio.

Μάρτυς, ἴδε Μάρτυρας.

Μασήμα, ὑσ. mastication, masticazione.

Μασημένος, η, ον. μετ. mâché, ée. masticato, ta.

Μάσησις, ὑσ. mastication, masticazione.

Μασήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a mâché, colui ò colei che ha masticato.

Μαθὸς, ὑσ. têton, poppa.

Μασιὰ, ὑσιας. pincettes, molli, molle.

Μασιςήρι, ουσ. masticatoire, masticatorio.

Μασιςὴς, ὑσιας. celui qui mâche, colui che mastica.

Μασχαραλήκι, ὑσ. fanfreluches, billevesées, cianciafruscole.

Μασκαρᾶς, ουσ. bouffon, buffone. §. μασκαρᾶς, sot, stupide, coïon, coglione, gaglioffo.

Μασκάρδιμα, ὑσ. bouffonnerie, buffoneria. §. μασχάρδιμα, moquerie, raillerie, burla, derisione.

Μασκαρδιμένος, η, ον. μετ. bafoüé, ée. raillé, ée. burlato, ta. beffato, ta.

Μασκαρδίω, P. baliverner, folâtrer, cianciare.

Μάσχυλον, ὑσιας. boîte, mortaretto.

Μασυλίζω, P. mâchotter, biasciare.

Μασύλισμα, ὑσ. l'action de mâchotter, il biasciare.

Μασυλισμένος, η, ον. μετ. mâchotté, ée. biasciato, ta. masticato con difficoltà.

Μασυλίζων, υσα. μετ. celui ou celle qui mâchotte, colui ò colei che biascia.

Μασυλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mâchotté, colui ò colei che ha biasciato.

Μασυράκι, ὑσ. petit tuyau, piccolo cannello.

Μασούρι, ὑσιας. tuyau, cannello.

Μαςέλον, ὑσιας. cuvette, mastello.

Μάςιγα, ὑσ. fouet, flagello, frusta.

Μαςιγοφόρος, ὑσ. celui ou celle qui porte le fouet, flagellifero, ra.

Μαςιγωθεὶς, ῶσα, θεν. μετ. celui ou celle qui a été fouetté, colui ò colei ch' è stato flagellato.

Μαςίγωμα, ουσ. fustigation, l'action de fouetter, flagellamento, flagellazione.

Μαςιγωμένος, η, ον. μετ. fouetté, ée. flagellato, ta. frustato, ta.

Μαςιγώνω, P. fouetter, flagellare, frustare.

Μαςιγώνων, υσα. μετ. celui ou celle qui fouette, colui ò colei che frusta.

Μαςιγώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fouetté, colui ò colei che ha frustato, che ha flagellato.

Μαςιγωτὴς, ὑσ. qui fouette, flagellatore, frustatore.

Μαςίγωσις, ουσ. fustigation, flagellazione, frustatura.

Μαςίχι, ὑσιας. mastic, mastice.

Μάςορας, μάςορης, ὑσιας. maître, maestro. §. μάςορης, μεταφ. habile, abile.

Μαςορεία, ὑσ. art, habileté, finesse d'art, maestria.

Μαςορικά, ἐπίῤ. artistement, industrieusement, maestrevolmente, con maestria.

Μαςορικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. industrieux, euse. plein, ne. d'art, maestrevole, pieno, na. d'arte. §. μαςορικὸς, ἀνήκων εἰς μάςορην, de maître, da mastro.

Μαςόρισσα, ὑσ. maîtresse, mastra. §. μαςόρισσα. μεταφ. habile, abile.

Μαςορόπυλον, ὑσ. garçon apprenti, garzone di bottega.

Μαςὸς, ουσ. ἴδε Μαθός.

Μαςραπᾶς, ὑσ. pot, boccale.

Μαςρωπὸς, ουσ. maquerau, ruffiano.

Μασχάλη, ὑσιας. aisselle, ascella.

Μασῶ, P. mâcher, masticare.

Μασῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui mâche, colui

lui ò colei che mastica, *masticante*.

Μάταια, ἐπίρ. μὲ ματαιότητα, avec vanité, *con vanità*. §. μάταια, ματαίως, envain, inutilement, *in vano*, *inutilmente*.

Ματαιολογία, ἡ σ. discours en l'air, *discorso in aria*, *discorso vano*. §. ματαιολογία, ἡ ματαιότης, vanité, *vanità*.

Ματαιολόγος, ου σ. celui qui parle en l'air, qui fait des discours vains, *vaniloquente*, *che fa discorsi vani*. §. ματαιολόγος, μάταιος, phantasque, *fantastico*.

Ματαιολογῶ, P'. parler vainement, faire des discours vains, *far discorsi vani*.

Ματαιολογῶν, ῶσα. μετ. faisant, te. ò qui fait des discours vains, *vaniloquente*, *che fa discorsi vani*.

Μάταιος, ἐπίθ. κενόδοξος, orgueilleux, euse. vain, ne. *vano*, *na*. *orgoglioso*, *sa*. §. μάταιος, inutile, futile, *vano*, *na*. *inutile*.

Ματαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-orgueilleux, euse. très-vain, ne. *orgogliosissimo*, *vanissimo*, *ma*. §. ματαιότατος, très-inutile, *inutilissimo*, *ma*.

Ματαιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus orgueilleux, euse. plus vain, ne. *più vano*, *na*. §. ματαιότερος, plus inutile, *più inutile*.

Ματαιότης, ου σ. vanité, *vanità*.

Ματαιονω.

Ματαιοφροσύνη, ου σ. vanité, orgueil, *vanità*, *orgoglio*.

Ματαιοφρονῶ, P'. se glorifier, se vanter, s'enorgueillir, *vanagloriarsi*, *vantarsi*.

Ματαιόφρων, ου σ. orgueilleux, euse. plein, ne. de vanité, *orgoglioso*, *sa*. *vanaglorioso*, *sa*. *pieno*, *na*. *di vanità*.

Ματαιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui est devenu vain, *colui ò colei che si è invanito*.

Ματαιωμένος, η, ον. μετ. rendu vain, *reso vano*.

Ματαιώνω, P'. rendre vain, *rendere vano*, *invanire*. §. ματαιώνομαι, κενοδοξῶ, ὑπερηφανεύομαι, s'enorgueillir, *invanire*.

Ματαίως, ἐπίρ. en vain, inutilement, *invano*, *inutilmente*, *indarno*.

Ματαιώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a rendu vain, *colui ò colei che ha reso vano*.

Ματάκι, ου σ. petit œil, *occhietto*, *piccol occhio*. §. ματάκια μου, mes yeux, mon ame, mon cœur, mon petit cœur, *occhi miei*, *cuor degli occhi miei*, *occhi del cuor mio*, *anima mia*.

Ματζάλισμα, ἰδὲ Μασούλισμα.

Ματζούκα, ου σ. massue, *mazza*.

Ματζουκάρης, ἐπίθ. ἰατρὸς ἀμαθὴς, ἀγύρτης, médecin d'eau douce, charlatan, *medico castronzolo*, *ciarlatano*.

Ματζούκι, ὐσ. baguette, bâton, *mazza*, *bastone*.

Ματζουράνα, ὐσ. marjolaine, *majorana*.

Μάτι, ὐσ. œil, *occhio*. §. χυττάζω μὲ ἐρωτικὰ μάτια, μὲ γλυκὰ μάτια, regarder amoureusement, garder des regards amoureux, *guardar amorosamente*, *ò con occhi amorosi*, *ò con occhi pieni di faville*. §. δὲν ἔχει μάτια νὰ μὲ ἰδῇ, ἤγουν δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὲ ἰδῇ, μὲ ἐχθρεύεται, il me hait à mort, *mi odia a morte*, *non mi può vedere*. §. μάτι τοῦ ἀμπελιοῦ, bourgeon, bouton, *gemma della vite*. §. μάτι τῶν δένδρων, surgeon, *germoglio*. §. μάτι, θεωρία, ὅρασις, vue, *vista*. §. μάτι μὲ μάτι, face à face, *faccia a faccia*. §. ἔχει τὰ μάτια γεμάτα ἀπὸ δάκρυα, ἤγουν εἶναι σιμὰ νὰ κλαύσῃ, il est prêt à pleurer, il lui vient les larmes aux yeux, *le lagrime gli vengono agli occhi*, *è in procinto di piangere*.

Ματιὰ, ὐσ. œillade, *occhiata*. §. εἰς μίαν ματιὰν, dans un clin d'œil, *in un batter d'occhio*.

Ματιάζω, P'. regarder attentivement, *adocchiare*. §. ματιάζω, καὶ τὸ βασκαίνω, fasciner, ensorceler, *affascinare*, *far mal d'occhio*.

Ματιάζων, ουσα. μετ. regardant attentivement, *adocchiante*. §. ματιάζων, βασκαίνων, qui fasci-

scine, qui ensorcelle, *affascinante*.

Ματιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a regardé attentivement, *colui ὴ colei che ha adocchiato*. §. ματιάσας, βασκαίνας, celui ἢ celle qui a fasciné, qui a ensorcelé, *colui ὴ colei che ha affascinato*.

Μάτιασμα, ουσ. régard, coup d'œil, œillade, *adocchiamento*. §. μάτιασμα, βάσκαμα, fascination, ensorcellement, *fascinazione, affascinamento, mal d'occhio*.

Ματιασμένος, η, ον. μετ. regardé, ée. attentivement, *adocchiato, ta*. §. ματιασμένος, βασκαμένος, fasciné, ée. ensorcelé, ée. *affascinato, ta*.

Ματογυάλια, ὐσ. lunettes, besicles, *occhiali*.

Ματόκλαδον, ὐσ. le bord des paupiéres, *nepitello*.

Ματοπιάζω, P'. βασκαίνω, fasciner, ensorceler, *fascinare*.

Ματόπιασμα, ουσ. fascination, ensorcellement, *affascinamento*.

Ματοπιασμένος, η, ον. μετ. fasciné, ée. ensorcelé, ée. *affascinato, ta*.

Ματόπονος, ὐσ. douleur, mal des yeux, *dolore, male d'occhi*.

Ματοτζίνορον, ὐσ. le poil des paupiéres, *i peli delle palpebre*.

Ματόφρυδον, ουσ. sourcil, *sopracciglio*.

Ματόφυλλον, ὐσ. paupière, *palpebra*.

Μαυλίζω, P'. faire le métier de maquereau, *far il mestiere di ruffiano*. §. μαυλίζω, ξεδόνω, ξεπλανῶ, εὐγάνω τινὰ ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, détourner, debaucher, *sviare*.

Μαυλιστής, ξεδοτὴς, ὁποῦ ξεπατεῖ, celui qui détourne, qui débauche, *sviatore*. §. μαυλιστής, ὐσ. maquereau, *ruffiano*.

Μαυλίστρα, ὐσ. maquerelle, *ruffiana*.

Μαυὶς, ἰδὲ Μαβὶς.

Μαυράδα, ουσ. noirceur, *nerezza*.

Μαυράδι, ὐσιας. le noir, *il nero*.

Μαύρη, ὐσ. noire, *negra*. §. μαύρη, μαῦρ. ἰδὲ Μαῦρος.

Μαυρίζω, P'. noircir, *far diventar nero, annerare*. §. μαυρίζω, ὐδ. se noircir, devenir noir, *diventar nero, annerarsi*.

Μαυρίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui noircit, *colui ὴ colei che fa diventar nero*. §. μαυρίζων, μετ. οὐδ. ὁποῦ μαυρίζει, γίνεται μαῦρος, qui tire sur le noir, *nereggiante*.

Μαυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a noirci, *colui ὴ colei che ha fatto diventar nero*. §. μαυρίσας, μετ. ὐδ. ὁποῦ ἐμαύρισεν, ἔγινε μαῦρος, celui ἢ celle qui est devenu noir, re. *colui ὴ colei ch'è diventato nero, ra*.

Μαύρισμα, ουσ. l'action de noircir, *anneramento*.

Μαυρισμένος, η, ον. μετ. noirci, ie. *annerato, ta*.

Μαυρογένης, ἐπίθ. qui a la barbe noire, *che ha la barba nera*.

Μαυρομάλλα, ἐπίθ. θηλ. celle qui a les chèveux noirs, *colei che ha i capelli neri*.

Μαυρομάλλης, ἐπίθ. celui qui a les cheveux noirs, *colui che ha i capelli neri*.

Μαυρομάτα, ἐπίθ. celle qui a des yeux noirs, *colei che ha gli occhi neri*.

Μαυρομάτης, ἐπίθ. celui qui a des yeux noirs, *colui che ha gli occhi neri*.

Μαυρομύρα, ἐπίθ. celle qui a le visage noir, *colei che ha il viso nero*.

Μαυρομύρης, ἐπίθ. celui qui a le visage noir, *colui che ha il viso nero*.

Μαυρομύστακος, ἐπίθ. qui a des moustaches noires, *che ha i mustacchi neri*.

Μαυρομύτζουνος, ἰδὲ Μαυρομύρης.

Μαυροπούλι, ὐσιας. étourneau, *stornello*.

Μαυροφράσινος, η, ον. ἐπίθ. noir foncé, *nero oscuro*.

Μαῦρος, η, ον. ἐπίθ. noir, re, *nero, ra*. §. μαύρη ἡ μοῖρα σου, malheur à toi, *guai a te*. §. μαῦρος, μετ. malheureux, misérable, *infelice, sventurato*.

Μαυροδερός, ἰδὲ Μαυριδερός.

Μαυ-

Μαυροπήγανον, ὐσ. charbon de peste, *carbonchio*.

Μαυρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. noirâtre, qui tire sur le noir, un peu noir, *nericcio, ia. alquanto nero*.

Μαυροφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. en noir, en deuil, *vestito, ta. di nero, di lutto*.

Μαυροφορῶ, P'. être habillé en noir, en deuil, *esser vestito di nero, di lutto*.

Μαυροχείλα, ἐπίθ. celle qui a des levres livides, *colei che ha le labbra livide*.

Μαυροχείλης, ἐπίθ. celui qui a des levres livides, *colui che ha le labbra livide*.

Μαυρυδερός, ἡ, όν. ἐπίθ. noirâtre, *fosco, ca. nericcio, cia*.

Μάχαιρα, οὐσ. coutelas, *scimittara*.

Μαχαιράκι, ὐσ. petit couteau, *coltellino, piccolo coltello*.

Μαχαιρᾶς, ὐσ. coutelier, *coltellinajo*.

Μαχαίρι, οὐσ. couteau, *coltello*.

Μαχαιριά, οὐσ. coup de couteau, *coltellata*.

Μαχαιρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été blessé avec un couteau, *colui ò colei ch' è stato ferito con coltello*.

Μαχαίρωμα, ὐσ. l'action de blesser avec un couteau, *il ferire con coltello*.

Μαχαιρωμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. avec un couteau, *ferito, ta. con coltello*.

Μαχαιρώνω, P'. blesser avec un couteau, *ferire con coltello*.

Μαχαιρώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui blesse avec un couteau, *colui ò colei che ferisce con coltello*.

Μαχαιρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé avec un couteau, *colui ò colei che ha ferito con coltello*.

Μαχαιροθήκη, ὐσ. gaîne de couteau, *coltellesca, coltelliera*.

Μαχαλᾶς, ὐσ. rue, *contrada*.

Μαχαλιώτης, ἐπίθ. voisin, du même voisinage, *vicino, della stessa contrada*.

Μάχδιμα, μαχδῶ, ἰδὲ Ἀμάχδιμα, ἀμαχδῶ.

Μάχη, ὐσ. combat, *combattimento*. §. προσκαλῶ εἰς μάχην, provoquer au combat, *disfidare*. §. βαστῶ μάχην, haïr, *portar odio*. §. ἡμέρα μάχης, jour de bataille, *giornata*. §. ἀρχινῶ τὴν μάχην, livrer bataille, *far giornata*.

Μάχιμος, ἐπίθ. guerrier, re. *guerriero, ra*.

Μαχμοῦζι, οὐσ. éperon, *sprone*.

Μαχμούρης, ἰδὲ Μαχμούρης.

Μάχομαι, P'. combattre, *combattere*. §. μάχομαι, μαλώνω, ἐρίζομαι, contester, disputer, *disputare, aver rissa*.

Μαχόμενος, η, ον. ἐπίθ. combattant, te. *combattente*.

Μαχραμᾶς, ὐσιασ. voile, *velo*.

Μὲ, συνδ. avec, *con*.

Μέγα, ὐσ. grand, *grande*.

Μεγάλα, ἐπίρ. grandement, *grandemente*.

Μεγαλαίνω, ἰδὲ Μεγαλώνω.

Μεγαλαυχία, οὐσ. vanité, orgueil, *vanità, orgoglio*.

Μεγάλαυχος, οὐσ. vain, ne. orguéilleux, euse. *vano, na. vanaglorioso, sa*.

Μεγαλαυχῶ, P'. se vanter, se glorifier, *vantarsi, vanagloriarsi*. §. μεγαλαυχῶ, κερδώνομαι, tancher de grand seigneur, *farsi grande, far da grande*.

Μεγαλεῖον, ὐσ. grandeur, *grandezza*.

Μεγαλειότης, ὐσ. magnificence, *magnificenza*. §. μεγαλειότης, τίτλος πρὸς τοὺς βασιλεῖς, Majesté, *Maestà*.

Μεγαλείωμα, μεγαλειωμένος, ἰδὲ Μεγάλωμα, μεγαλωμένος.

Μεγαλήτερος, η, ον. ἐπίθ. plus grand, de. *più grande, maggiore*.

Μεγαλοβδόμαδον, οὐσ. la semaine sainte, *la settimana santa*.

Μεγαλοδόντα, ἐπίθ. celle qui a de dents grandes, *colei che ha denti grandi*.

Μεγαλοδόντης, ἐπίθ. celui qui a de dents grandes, *colui che ha denti grandi*.

Μεγαλοδυναμία, ὐσ. grande puissance, *gran potenza*.

Με-

Μεγαλοδυνάμος, ἐσ. fort puissant, te. *molto potente.*

Μεγαλοδωρία, ὑσ. liberalité, générosité, *liberalità, generosità.*

Μεγαλόδωρος, ὑσ. liberal, le. généreux, euse. *liberale, generoso, sa.*

Μεγαλοκαρδία, ουσ. magnanimité, *magnanimità.*

Μεγαλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. magnanime, *magnanimo, ma.*

Μεγαλόκορμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est haut de taille, qui a un corps grand, *colui ǹ colei ch' è alto di statura, che ha corpo grande.*

Μεγαλομάτα, ἐπίθ. celle qui a des grands yeux, *colei che ha occhi grandi.*

Μεγαλομάτης, ἐπίθ. celui qui a des grands yeux, *colui che ha occhi grandi.*

Μεγαλομύτα, ἐπίθ. celle qui a un grand nez, *colei che ha un naso grande.*

Μεγαλομύτης, ἐπίθ. celui qui a un grand nez, *colui che ha un naso grande.*

Μεγαλομιλῶ, Pʳ. parler à haute voix, *parlar ad alta voce.*

Μεγαλοπρέπεια, ουσ. magnificence, *magnificenza, grandiosità.*

Μεγαλοπρεπέστατα, ἐπίρ. très magnifiquement, *magnificentissimamente.*

Μεγαλοπρεπέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-magnifique, *magnificentissimo, ma.*

Μεγαλοπρεπέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus magnifique, *più magnifico, ca.*

Μεγαλοπρεπὴς, ἐπίθ. magnifique, *magnifico, ca.*

Μεγαλοπρεπῶς, ἐπίρ. magnifiquement, *magnificamente, grandemente.*

Μεγαλορρημονιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. exagératif, ive. *esagerativo, va.*

Μεγαλορρήμων, ὑσ. exagératif, *esagerante.*

Μεγάλος, ἐπίθ. grand, de. *grande.*

Μεγαλοσύνη, μεγαλότης, ὑσ. agrandissement, *aggrandimento.* ἰδὲ καὶ Μεγαλειότης.

Μεγαλοστιχὸς, ἐπίθ. grand, les grands, *i grandi.*

Μεγαλόσωμος, ἐπίθ. de grand corps, *di gran corpo.*

Μεγαλοφροσύνη, ὑσ. arrogance, *arroganza, alterigia.*

Μεγαλόφρων, ἐπίθ. hautain, ne. *altiero, ra.*

Μεγαλόφωνος, η, ον. ἐπίθ. qui a une haute voix, *che ha la voce alta.*

Μεγαλοφώνως, ἐπίρ. à haute voix, *ad alta voce.*

Μεγαλόψυχα, ἐπίρ. avec magnanimité, *con grandezza d'animo.*

Μεγαλοψυχία, ουσ. magnanimité, *grandezza d'animo, magnanimità.*

Μεγαλόψυχος, ἐπίθ. magnanime, *magnanimo, ma.*

Μεγαλύτζικος, η, ον. ἐπίθ. grandelet, *grandetto, grandicello.*

Μεγαλωθεὶς, εἶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été exalté, *colui ǹ colei ch' è stato esaltato.*

Μεγαλώνω, Pʳ. exagérer, exalter, *esagerare, esaltare.*

Μεγαλώνων, ὑσα. μετ. exagérant, exaltant, te. *esagerante, esaltante.*

Μεγαλυθεὶς, εἶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été agrandi, ie. *colui ǹ colei ch' è stato aggrandito.*

Μεγάλωμα, ὑσ. agrandissement, *aggrandimento.*

Μεγαλωμένος, η, ον. μετ. aggrandi, ie. *aggrandito, ta. divenuto grande.*

Μεγαλώνυμος, ἐπίθ. celebre, renommé, ée. *celebre, rinomato, ta. famoso, sa.*

Μεγαλώνω, Pʳ. agrandir, augmenter, faire plus grand, *aggrandire, accrescere.* §. μεγαλώνω, ὑδ. s'accroître, devenir plus grand, *aggrandirsi, diventar più grande.*

Μεγαλώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui agrandit, *colui ǹ colei che aggrandisce, che fa grande.* §. μεγαλώνων, μετ. ὑδ. celui ἢ celle qui devient grand, *colui ǹ colei che diventa grande.*

Μεγάλως, ἐπίθ. grandement, beaucoup, *grandemente.*

Μεγαλώσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu plus grand, *colui ǹ colei ch' è divenuto più grande.*

Μεγάλωσις, ἰδὲ Μεγάλωμα.

Μεγαλώτατα, ἐπίθ. très-grandement, *grandissimamente.*

Μεγαλώτατος, η, ον. ἐπίθ.

Μεγαλόφρων. Μεγαλονοια. Μεγαλοπολις.

πίδ. très-grand, de. *grandissimo, ma.*

Μέγας, ἐπίδ. grand, de. *grande.*

Μεγγενὲς, ὐσ. tenailles, pinces, *tanaglia.*

Μέγεθος, ουσ. grandeur, *grandezza.*

Μεγιστᾶνες, ἐπίδ. πληθ. les grands, *i grandi.*

Μέγιστος, η, ον. ἐπίδ. très-grand, de. *grandissimo, ma.*

Μεδάλια, ουσ. médaille, *medaglia.*

Μεέγκι, ὐσ. pierre de touche, *pietra di paragone.*

Μεζὲς, ὐσ. morceau pour donner de l' appetit, *boccone per dar appetito.* §. μεζὲς, μεταφ. moquerie, *trastullo.*

Μεζίλι, ὐσιας. estaffette, *staffetta.*

Μεθαύριον, ὐσ. après demain, *diman l' altra.*

Μέθεξις, ουσ. partécipation, *participazione.*

Μεθέορτον, ουσ. l' octave d' une fête, *l' ottava d' una festa.*

Μεθερμηνευθεὶς, εῖσα, θεν. μετ. celui ῆ celle qui a été interprété, *colui ῆ colei ch' è stato interpretato.*

Μεθερμήνευμα, ὐσ. interprétation, *interpretazione.*

Μεθερμηνευμένος, η, ον. μετ. interprété, ée. *interpretato, ta.*

Μεθερμηνεύσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a interprété, *colui ῆ colei che ha interpretato.*

Μεθερμήνευσις, ὐσ. interprétation, *interpretazione, glosa.*

Μεθερμηνευτὴς, ὐσ. interpréte, *interpretatore, interprete, glosatore.*

Μεθερμηνεύω, Ρ'. interpréter, *interpretare, glosare.*

Μέθη, ουσ. ivresse, *ubbriachezza.*

Μεθόδευμα, μεθοδία, ὐσ. machination, *macchinazione.*

Μεθοδικὸς, η, ον. ἐπίδ. méthodique, *metodico, ca.*

Μέθοδος, ουσ. méthode, *metodo.*

Μεθύσας, σασα. μετ. Ἐν. ὅστις ἔκαμε τινὰ νὰ μεθύσῃ, celui ῆ celle qui a énivré, *colui ῆ colei che ha ubbriacato.* §. μεθύσας, μετ. ὐδ. ὅστις ἐμέθυσε, celui ῆ celle qui s' est énivré, *colui ῆ colei che si è ubbriacato.*

Μεθύσι, ὐσ. ivresse, *ebbrezza, ubbriachezza.*

Μέθυσμα, ουσ. l' action de s' énivrer, *l' inebbriarsi.*

Μεθυσμένος, η, ον. μετ. ivre, énivré, ée. *ubbriaco, ca. ubbriacato, ta.*

Μέθυσος, ἐπίδ. ivre, *ebbrio, ia.*

Μεθύστακας, ὐσιας. grand ivrogne, *ubbriacone.*

Μεθυστὴς, ουσ. ivrogne, *ubbriaco.*

Μεθύστρα, ὐσιας. ivrogne, *ubbriaca.*

Μεθῶ, Ρ'. Ἐν. énivrer, *ubbriacare.* §. μεθῶ, ὐδ. s' énivrer, *ubbriacarsi.*

Μεθῶν, ῶσα. μετ. Ἐν. ὅστις μεθᾷ τινά, celui ῆ celle qui énivre, *colui ῆ colei che ubbriaca.* §. μεθῶσας, ὐδ. celui ῆ celle qui s'énivre, *colui ῆ colei che si ubbriaca.*

Μείζων, ἐπίδ. plus grand, *più grande, maggiore.* §. ἡ μείζων, la majeure, *la maggiore.*

Μειδανὶ, μεϊτανὶ, ὐσιας. maïdan, *maidan.*

Μείνας, νασα. μετ. resté, ée. *restato, ta.*

Μειράκιον, ὐσιας. garçon, *garzone.*

Μειρακιώδης, ἐπίδ. de garçon, *garzonile.*

Μελαγχολήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui est tombé dans la mélancolie, *colui ῆ colei ch' è caduto in melanconia.*

Μελαγχολία, ὐσ. mélancolie, *melancolia.*

Μελαγχολιάζω, Ρ'. devenir mélancolique, *diventar malinconico.*

Μελαγχολικὸς, η, ον. ἐπίδ. mélancolique, *melancolico, ca.*

Μελαγχολῶ, Ρ'. tomber dans la mélancolie, être mélancolique, *cader in melanconia, divenir melanconico.*

Μελαγχολῶν, ῶσα, μετ. celui ῆ celle qui tombe dans la mélancolie, *colui ῆ colei che cade in malinconia.*

Μελαγχρινάδα, ὐσ. couleur brune, *color bruno.*

Μελαγχρινιάζω, Ρ'. brunir, hâler, *imbrunire, abbrunare.* §. μελαγχρινιάζω, ὐδ. devenir brun, *abbrunire.*

Μελαγχρινισμένος, η, ον. μετ.

μετ. bruni, ie. hâlé, ée. *abbrunato, ta.*
Μελαγχρινίτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu brun ne. *alquanto bruno, na. brunetto, ta.*
Μελάγχρινός, ή, όν. ἐπίθ. brun, ne. *bruno, na.*
Μελανάδα, ουσ. lividité, *lividezza.*
Μελανίδι, ὀυσ. nielle, *melantio, nigella.*
Μελάνι, ουσ. encre, *inchiostro.*
Μελανιά, ὀυσ. lividité, *lividezza.*
Μελανιάζω, Ρ. devenir livide, *diventar livido.*
Μελανιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui devient livide, *colui ò colei chè diviene livido.*
Μελανιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est devenu livide, *colui ò colei ch' è divenuto livido.*
Μελανιάσμα, ὀυσ. meurtrissure, *lividore, lividura.*
Μελανιασμένος, η, ον. μετ. méutri, ie. *livido, da.*
Μελανόλευκος, ἐπίθ. qui est de couleur moitié noir, moitié blanc, *ch' è di colore mezzo nero, mezzo bianco.*
Μελανός, ή, όν. ἐπίθ. noirâtre, *livido, da. nericcio, cia. fosco, ca.*
Μελανότης, ουσ. lividité, *lividità.*
Μελαψός, ἰδὲ Μελάγχρινός.
Μέλει, τρίτ. πρόσ. ἐκ τοῦ ῥήματος μέλω. ὡς τό, δεν μὲ μέλει, je ne m' en soucie pas, *non me ne curo.* §. τό δεν μὲ μέλει, cela ne me touche pas, *questo non m' appartiene, non m' importa.* §. τί σὲ μέλει; que vous importe? *cosa v' importa?*
Μελέτη, ὀυσ. méditation, *meditazione.*
Μελετηθεὶς, εῖσα, θέν. μετ. celui ou celle qui a été médité, *colui ò colei ch' è stato meditato.*
Μελέτημα, ουσ. l'action de méditer, *il meditare.*
Μελετημένος, η, ον. μετ. médité, ée. *meditato, ta.*
Μελετήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a médité, *colui ò colei chè ha meditato.* §. μελετήσας νὰ κάμῃ ἕνα πρᾶγμα, qui s'est proposé de faire quelque chose, *chè si è proposto di far una cosa.*
Μελετητὴς, ουσ. méditatif, qui médite, *chè medita.*
Μελετητικός, ή, όν. ἐπίθ. de méditation, *di meditazione.*
Μελετῶ, Ρ. méditer, penser, *meditare, pensare.* §. μελετῶ νὰ πηγαίνω ἐκεῖ, je pense d'y aller, *fo conto d' andarvi.* §. μελετῶ νὰ εἰπῶ, se proposer de dire, *far proponimento di dire.*
Μελετῶν, μετ. ἐν. celui qui médite, *colui chè medita.*
Μελετῶσα, μετ. θηλ. celle qui médite, *colei chè medita, escogitatrice.*
Μέλι, ὀυσ. miel, *miele.*
Μελίγλωσσος, ἐπίθ. suave, agréable, qui parle avec douceur, *melifluo, ua.* chè parla dolce come il miele.
Μελίζω, Ρ. χωρίζω, κομματιάζω, κόπτω εἰς μέρη, démembrer, *dismembrare, smembrare.*
Μελίκρατον, ουσ. hydromel, *idromele.*
Μελίῤῥυτος, ἰδὲ Μελίγλωσσος.
Μέλισσα, ὀυσ. abeille, *ape.*
Μελίσσι, ὀυσιας. ruche à miel, *arnia.*
Μελισσοβότανον, μελισσόχορτον, ὀυσιας. mélisse, *melissa.*
Μελισσών, ὀυσιας. ruche à miel, *alveare.*
Μελιτζάνα, ὀυσ. mélongéne, *melanzana, petronciana.*
Μέλλων, ουσα. μετ. futur, ure. *futuro.* §. τὸ μέλλον, l'avenir, *l' avvenire.* §. ὁ μέλλων, ὀυσ. le futur, *il futuro.*
Μελοκούλουρον, ὀυσ. gimbette faite avec du miel, *ciambella fatta di miele.*
Μελόπηττα, ουσ. gaufre, rayon de miel, *favo, fiale.*
Μέλος, ουσ. ψαλμῳδία, chant mélodieux, *canto melodioso.* §. μέλος τοῦ σώματος, membre, *membro del corpo.*
Μελῳδία, ουσ. mélodie, *melodia.*
Μελῳδικός, ή, όν. ἐπίθ. mélodieux, euse. *melodioso, sa.*
Μελῳδικῶς, ἐπίρ. mélodieusement, *melodiosamente.*
Μελῳδός, ἐπίθ. qui chante mélodieusement, *colui*

Μελία. frassino.

Μεληγνια le tempie.

lui che canta melodiosamente.

Μελῳδῶ, P'. chanter melodieusement, *cantar melodiosamente.*

Μελωμένος, η, ον. μετ. emmiellé, *immelato, ta.*

Μελώνω, P'. emmieller, *immelare.*

Μεμβράνα, ὐσ. membrane, *membrana.*

Μέμφομαι, P'. blâmer, *biasimare.*

Μεμφόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui blâme, *colui ἢ colei che biasima.*

Μεμπτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. blamâble, *biasimevole.*

Μέμψις, ὐσ. blâme, *biasimo.*

Μενεξὲς, ὐσ. viole, *viola.*

Μεντέρι, οὐσ. petit matelas, *strapuntino.*

Μεντζίλι, ἰδὲ Μετζίλι.

Μεντζουβὶ, οὐσ. benjoin, *belgivino.*

Μένω, P'. rester, démeurer, *restare.*

Μένων, ουσα. μετ. restant, te, qui reste, *che resta.*

Μέρα, ἰδὲ Ἡμέρα.

Μερδικὸν, ἰδὲ Μερτικὸν, μερίδιον.

Μερεμέτι, ὐσ. chose raccommodée, *cosa raccomodata.*

Μερεμετίζω, P'. raccommoder, rapiécer, *raccomodare, racconciare.*

Μερεμετίζων, ουσα. μετ. raccommodant, rapiéçant, *raccomodante, racconciante.*

Μερεμετίσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a raccommodé, qui a rapiécé, *colui ἢ colei che ha raccomodato.*

Μερεμέτισμα, ὐσ. raccommodement, rapiécement, *racconciamento, raccomodamento.*

Μερεμετισμένος, η, ον. μετ. raccommodé, ée. rapiécé, ée. *racconciato, ta. raccomodato, ta.*

Μερεμετιστής, ἐπίθ. raccommodant, *racconciante.*

Μεριὰ, ὐσ. côté, *parte.* §. ἡ δεξιὰ μεριὰ, le côté droit, la droite, *la parte destra, la destra.* §. ἡ ἄλλη μεριὰ, ἡ πέρα μεριὰ, l'autre côté, *l'altra parte.* §. πέρα μεριὰ, à l'autre côté, *all'altra parte.* §. ἀπὸ πέρα μεριὰ, de l'autre côté, *dall'altra parte.* §. ἀπὸ μέσα μεριὰ, du côté de dedans, *dalla parte di dentro.* §. ἀπὸ ἔξω μεριὰ, de dehors, du côté de dehors, *dalla parte di fuori.* §. εἰς τὴν ἀπάνω μεριὰ, au dessus, du côté d'en haut, *dalla parte di sopra.* §. ἀπὸ τὴν κάτω μεριὰ, du côté d'en bas, *dalla parte di sotto.* §. ἀπὸ ταῖς δύο μεριαῖς, de deux côtés, *d'ambo le parti.* §. ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην μεριὰ, d'un côté à l'autre, *da una parte all'altra.* §. ἀπὸ κάθε μεριὰ, de tout côté, *d'ogni parte.* §. ἀπὸ ἄλλην μεριὰ, d'un autre côté, *da altra parte, d'altronde.*

Μερίδα, οὐσ. part, portion, *parte.*

Μερίδιον, ὐσιας. portion, *porzione.* §. θέλω τὸ μερίδιόν μου ἕως τὸ παραμικρὸν, ἕως ἕνα λιανὸν, vouloir sa part jusqu'à la moindre chose, *voler la sua parte fino al finocchio.* §. πληρώνω καὶ ἐγὼ τὸ μερίδιόν μου, je payerai aussi mon écot, *pagherò anch'io la mia parte.*

Μερίζα, ὐσιας. dentelle, *merlo.*

Μερίζω, P'. distribuer, *distribuire.* §. μερίζω, διαιρῶ, diviser, *dividere.*

Μερίζων, ουσα. μετ. distribuant, te. *distribuente.* §. μερίζων, διαιρῶν, divisant, te. *dividente.*

Μερικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. particulier, re. *particolare.* §. μερικοὶ, quelques-uns, *certuni, alcuni.* §. μερικαῖς φοραῖς, quelque fois, *alcune volte.*

Μέριμνα, ὐσ. souci, *cura.*

Μεριμνῶ, P'. avoir des soucis, *aver molte cure.*

Μερὶς, ἰδὲ Μερίδα.

Μερίσας, ασα. μετ. διαμοιράσας, celui ἢ celle qui a distribué, *colui ἢ colei che ha distribuito.* §. μερίσας, διαιρέσας, celui ἢ celle qui a divisé, qui a partagé, *colui ἢ colei che ha diviso, spartito.*

Μέρισμα, ὐσ. διαμοίρασμα, distribution, *distribuzione.* §. μέρισμα, διαίρεσις, χώρισμα, par- [illegible]

Μεσιτινος.

tage, division, *spartimento, divisione*.

Μερισμένος, η, ον. μετ. διαμοιρασμένος, η, ον. μετ. distribué, ée. *distribuito, ta*. §. μερασμένος, χωρισμένος, partagé, ée. divisé, ée. *spartito, ta. diviso, sa*.

Μεριςὴς, ὗσιας. diviseur, *divisore*.

Μερμίγκα, ὗσ. grosse fourmi, *formica grossa*.

Μερμίγκι, ουσ. fourmi, *formica*.

Μερμιγκιά, ουσ. fourmiliére, *formicolajo*.

Μερμιγκιάζω, P'. fourmiller, *formicare*.

Μερμιγκίασμα, ὗσ. fourmillement, *formicamento*.

Μερμιγκιασμένος, η, ον. μετ. semblable à une fourmilière, *formicolato, spesso a guisa di formiche*.

Μεροκάματον, ὗσ. travail d'un jour, *lavoro d'un giorno*.

Μερομίδι, ὗσ. ce qu'on paye pour le travail d'un jour, *quel che si paga per il lavoro d'una giornata*.

Μερομίδιος, ἐπίθ. gagé, ée. à journée, *accordato, ta, a giornata*.

Μερομιδιάζω, P'. gager quelqu'un à journée, *accordare qualcheduno a giornata*.

Μερονύκτιον, μερόνυκτον, ὗσ. un jour entier, un jour & une nuit, *un giorno intiero, un giorno ed una notte*.

Μέρος, ὗσ. part, partie, côté, *parte, banda*. §. κατὰ μέρος, à l'écart, à part, *disparte, in disparte, a parte*. §. κρατῶ ἀπὸ τὸ μέρος τινὸς, tenir pour quelqu'un, *tener il partito d'alcuno*. §. ἀπ' ἄλλο μέρος, d'un autre côté, *da altra parte*. §. ἀπὸ τὸ μέρος μου, ἴσον διὰ λόγου μου, de ma part, quant à moi, *dalla mia parte, quanto a me*.

Μερσίνη, μυρσινιά, ὗσιας. myrte, *mirto, mortella*.

Μερσινιῶνας, ὗσ. lieu planté de myrtes, *mirteto*.

Μερτικὸν, ουσ. portion, *porzione*. ἰδὲ καὶ μερδικόν.

Μερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été apprivoisé, ée. *colui ἢ colei ch'è stato dimesticato*.

Μέρωμα, ὗσ. apprivoisement, *dimesticamento*. §. μέρωμα, ἡσύχασμα, γαλήνη, apaisement, *tranquillamento*.

Μερωμένος, η, ον. μετ. apprivoisé, ée. *dimesticato, ta*. §. μερωμένος, ὁπᾶ ἡμερώθη, ἡσύχασεν, apaisé, ée. *mitigato, ta*.

Μερώνω, P'. apprivoiser, *dimesticare*. §. μερώνω, ἀναπαύω, ἡσυχάζω, apaiser, *quietare, mitigare*.

Μερώνων, ὗσα. μετ. celui ἢ celle qui apprivoise, *colui ἢ colei che addimestica*. §. μερώνων, ἡσυχάζων, ἀναπαύων, celui ἢ celle qui apaise, *colui ἢ colei che calma, che acquieta*.

Μερώσας, σάσα. μετ. celui ἢ celle qui a apprivoisé, *colui ἢ colei che ha dimesticato*. §. μερώσας, γαληνεύσας, ἡσυχάσας, celui ἢ celle qui a apaisé, *colui ἢ colei che ha calmato, che ha acquietato*.

Μερωτὴς, ὗσιας. celui qui apprivoise, *colui che dimestica*. §. μερωτὴς, celui qui apaise, *colui che calma, che acquieta*.

Μερωτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. ὁπᾶ ἡμπορεῖ νὰ ἡμερώσῃ, qui a la vertu d'apprivoiser, *che ha la forza d'addimesticare*. §. μερωτικὸς ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ ἡσυχάσῃ, qui a la force d'apaiser, *che ha la forza di calmare, di acquietare*.

Μέσα, ἐπίῤ. dedans, *dentro*. §. μέσα, ἀνάμεσα, entre, parmi, *tra, fra*. §. βάνω μέσα, mettre dedans, introduire, *mettere dentro, introdurre*. §. μέσα εἰς τᾶτο, dans ces entrefaites, *in questo frattempo*. §. ὁ μέσα, l'interieur, *l'interno*.

Μεσάζω, P'. Ἐν βάνω ἀνάμεσα, ὗδ. φθάνω εἰς τὸ μέσον, arriver au milieu, *arrivar al mezzo*.

Μεσάζων, ὗσα. μετ. ὅςις ἐμβαίνει εἰς τὸ μέσον, entremetteur, médiateur, *trammettente, mediatore*. §. μεσάζων ὁπᾶ φθάνει εἰς τὴν μέσην, qui arrive au milieu, *che arriva al mezzo*.

Μεσαῖος, ἐπίθ. moyen, ne. *mezzano, na*.

Me-

Μεσάλα, μεσάλι, ὑσιας. nappe, *tovaglia*.

Μεσαύνκτον, ὑσ. mi-nuit, *mezza notte*.

Μεσεντέριον, μεσεντερον, ὑσ. mésentère, *mesenterio*,

Μέση, ὑσ. τὸ μέσον, le milieu, *il mezzo*. §. βάνω εἰς τὴν μέσην, mettre au milieu, *mettere nel mezzo*. §. βαίνω εἰς τὴν μέσην, ἤγουν ἀνάμεσα, entremettre, *frapporre*, §. εἰς τὴν μέσην τῷ μεσημερίῳ, en plein midi, *di pien meriggio*, *di bel mezzodi*. §. εἰς τὴν μέσην τῷ χειμῶνος, au cœur de l'hiver, *nel cuor dell' inverno*, *di fitto inverno*. §. ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην, s'interposer, intercéder, *intercedere*. §. ἕως εἰς τὴν μέσην, jusques à la moitié, *sino alla metà*. §. μέση, ἡ μέση τῷ σώματος, corsage, la taille, *la vita*.

Μεσημβρία, ὑσιας. midi, *mezzogiorno*, *mezzodì*.

Μεσημβρινός, ἡ, όν. ἐπίθ. meridional, le. *meridionale*. §. μεσημερινός, ὑσ. ligne meridienne, *meridiana*, *meridiano*.

Μεσημέρι, ὑσ. midi, *mezzodì*. §. εἰς τὴν μέσην τῷ μεσημερίῳ, en plein midi, *di pien meriggio*, *di bel mezzodì*.

Μεσημεριάζω, Ρ'. ἐν χρήσει μόνον τὸ μεσημεριάζει, il fait midi, il est midi, *è mezzo dì*.

Μεσημερινός, ἡ, όν, ἐπίθ. de midi, *di mezzo giorno*.

Μεσιάζω, ἴδε Μεσάζω.

Μεσιακά, ἐπίρ. moyennement; *mezzanamente*.

Μεσιακός, ἡ, όν. ἐπίθ. moyen, ne, *mezzano*, *na*.

Μεσίας, ὑσ. le messie, *il messia*.

Μεσίνι, ὑσ. peau de mouton, *pelle di montone*.

Μεσιτεία, ὑσ. intercession, *intercessione*.

Μεσίτευμα, ὑσ. l'action d'intercéder, *l'intercedere*.

Μεσιτεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a intercédé, *colui ò colei che ha interceduto*.

Μεσίτευσις, ὑσ. intercession, *intercessione*.

Μεσιτευτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui intercéde, *che intercede*.

Μεσιτεύω, Ρ'. intercéder, s'entremettre, *intercedere*, *frammettersi*.

Μεσιτεύων, ὑσα. μετ. médiateur, trice. intercédent, te. *intercessore*, *interceditrice*. *mediatore*, *mediatrice*.

Μεσίτης, ὑσ. mediateur, *mediatore*. §. μεσίτης διὰ τὴν πραγμάτειαν, courtier, *sensale*.

Μεσιτικόν, ὑσ. censerie, le droit de courtage, *senseria*.

Μεσίτρια, ὑσ. médiatrice, *mediatrice*.

Μεσοβασιλεία, ὑσ. interrègne, *interregno*.

Μεσοβασιλεύω, Ρ'. gouverner dans un interrègne, *governare nell' interregno*.

Μεσόβρασμα, ὑσ. demi-cuisson, *mezza cuocitura*.

Μεσοβρασμένος, η, ον. μετ. mi-cuit, te. *mezzo cotto*, *ta*.

Μεσόγαιος, ἐπίθ. ἡ ὑσ. méditerranée, *mediterraneo*.

Μεσοχωρία, ὑσ. âge moyen, *età media*.

Μεσοχωρίτισσα, ἐπίθ. celle qui est de moyen âge, *colei ch' è di mezza età*.

Μεσόκαιρος, η, ον. ἐπίθ. de moyen âge, *di mezza età*.

Μέσον, ὑσ. τὸ μέσον τινὸς πράγματος, le milieu, *il mezzo*. §. μέσον, τρόπος, moyen, *mezzo*. §. μέσον, ἐπίρ. au milieu, *fra mezzo*. §. διὰ μέσου, moyennant, *mediante*.

Μεσόνυκτον, ὑσ. minuit, *mezza notte*.

Μεσονύκτιον, ὑσ. ἡ ὥρα τῷ μεσονυκτίῳ, l'heure de minuit, *gallicinio*. §. μεσονύκτιον, ἀκολουθία τῷ μεσονυκτίῳ, l'office qu'on chante à minuit, *l'offizio che si canta di mezza notte*.

Μεσονυκτιάζω, Ρ'. ὡς τό, μεσονυκτιάζει, il se fait minuit, *si fa mezza notte*.

Μεσονύκτισμα, ὑσ. l'heure de minuit, *gallicinio*.

Μεσοπάζαρον, ὑσ. la mi-foire, *la mezza fiera*.

Μεσοπεντηκοστή, ὑσ. la mi-pentecôte, *il mezzo tempo della pentecoste*.

Μεσόπορτα, ὑσ. mi-porte, *mezza porta*.

Μέσος, ἐπίθ. moyen, ne. *mez-*

midio, dia. mezzano, na.

Μεσοσαρακοστον, ὐσ. la mi-quarême, *la mezza quaresima.*

Μεσότειχον, ὐσ. muraille de milieu, *muraglia di mezzo.*

Μεσότης, ὐσ. entre deux, *tramezzo.* §. ἡ μεσότης, τὸ μέσον, le milieu, *il mezzo.*

Μεσῦρι, οὔσως. écuelle, *scodella.*

Μεσοσφάλισμα, ἰδὲ Μεσοσφάλισμα.

Μεσόφραγμα, ὐσ. cloison, *tramezzo.*

Μεσοχείμωνον, ἰδὲ Μεσοχείμωνον.

Μεσόψημα, ἰδὲ Μεσόψημα.

Μεστὰ, ἐπίρ. murement, *maturamente.*

Μέστι, ὐσ. bottine, *stivaletto.*

Μεστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mûr, re. *stagionato, ta.*

Μέστωμα, ὐσ. murement, *stagionamento.*

Μεστωμένος, η, ον. μετ. mûri, ie. *stagionato, ta.*

Μεστώνω, Ρ'. mûrir, *stagionare.*

Μετὰ, πρόθ. ὕστερον, après, *dopo.* §. μετὰ, ἀντὶ τὸ σιμὰ, μαζὶ, ensemble, avec, *insieme, con.* μετὰ μένα, μετ' ἐμένα, avec moi, *con me, meco.*

Μεταβαίνω, Ρ'. se transporter, se transferer, *trasportarsi.*

Μεταβαίνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui se transfere, *colui ò colei che si trasferisce.*

Μεταβάλλω, Ρ'. changer, *cangiare, mutare.* §. μεταβάλλομαι, se changer, *mutarsi.* §. μεταβάλλομαι εἰς τὸ κακὸν, dégénérer, *degenerare.*

Μεταβαλθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été changé, *colui ò colei ch' è stato cangiato.*

Μεταβάλλων, ὐσα, μετ. changeant, te, *mutante.*

Μετάβαλμα, ὐσ. mutation, changement, *mutazione, cangiamento.*

Μεταβαλμένος, η, ον. μετ. changé, ée. *cangiato, ta. mutato, ta.*

Μεταβαλμὸς, ἰδὲ Μετάβαλμα.

Μεταβαλὼν, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui a changé, *colui ò colei che ha mutato, che ha cangiato.*

Μεταβαίνω, Ρ'. changer, *mutare, cangiare.*

Μεταβὰς, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui est passé d'une côté à l'autre, *colui ò colei ch' è passato da un luogo ad un altro.*

Μετάβασις, ὀυσ. passage d'un côté à l'autre, *passaggio da un luogo ad un altro.*

Μεταβατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. transitif, ve. *transitivo, va.*

Μεταβίας, ἐπίρ. à peine, *appena.*

Μεταβλέπω, ἰδὲ Ξαναβλέπω.

Μεταβολὴ, ὀυσ. changement, *cambiamento, mutazione.*

Μεταγενέστερος, ἐπίθ. postérieur, *posteriore.* §. οἱ μεταγενέστεροι, les descendans, *i discendenti.*

Μεταγλωττίζω, Ρ'. traduire, *tradurre.* §. μεταγλωττίζοντας, traduisant, *traducendo.*

Μεταγλωττίζων, ὐσα. μετ. traduisant, te. *traducente.*

Μεταγλωττίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a traduit, *colui ò colei che ha tradotto.*

Μεταγλωττισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été traduit, *colui ò colei ch' è stato tradotto.*

Μεταγλώττισις, ὐσ. traduction, version, *traduzione, versione.*

Μεταγλώττισμα, ὐσ. l'action de traduire, *il tradurre.*

Μεταγλωττισμένος, η, ον. μετ. traduit, te. *tradotto, ta.*

Μεταγλωττιστὴς, ὐσ. traducteur, *traduttore.*

Μεταγραμμένος, η, ον. μετ. transcrit, te. copié, ée. *copiato, ta. trascritto, ta.*

Μεταγραφὴ, ὀυσ. l'action de transcrire, copie, *copia, il trascrivere una cosa.*

Μεταγράφω, Ρ'. ἀντιγράφω, transcrire, *trascrivere.* §. μεταγράφω, ξαναγράφω, écrire derechef, *scrivere di nuovo.*

Μεταγράφων, ὐσα. μετ. transcrivant, te. copiant, te. qui copie, *copiante, che copia.*

Μεταγράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a transcrit, *colui ò colei che ha trascritto.*

Μεταγυρίζω, Ρ'. ἐπιστρέφω

ἐπι-

ὀπίσω, rendre, restituer, *rendere, restituire*. §. μεπαγυρίζω, γυρίζω ὀπίσω, retourner, *ritornare*.

Μεπαγύρισις, ὑσ. ἐπιστροφὴ, retour, *ritorno*. §. μεπαγύρισις, μεταχημάτισις, transmutation, *trasmutazione*.

Μεπαγυρισμένος, η, ον. μετ. ἐπιστραμμένος, rendu, ue. restitué, ée. *restituito, ta*. §. μεπαγυρισμένος, γυρισμένος πάλιν ὀπίσω, retourné, ée. *ritornato*.

Μεπάδοσις, ὑσ. communication, *comunicazione*.

Μεπαδοτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ŭ celle qui donne, *dativo, va*. §. μεπαδοτικὸς, communicatif, ive. *comunicativo, va*.

Μεπάθεσις, ὑσ. transposition, *trasposizione*.

Μεπαθέτω, P'. trasposer, *trasporre*.

Μεπαζήτημα, ὑσ. l'action de redemander, *il ridomandare*.

Μεπαζητημένος, η, ον. μετ. redemandé, ée. *ridomandato, ta*.

Μεπαζητήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a redemandé, *colui ŭ colei che ha ridomandato*.

Μεπαζήτησις, ἰδὲ Μεπαζήτημα.

Μεπαζητητὴς, ὑσ. celui qui redemande, *colui che ridomanda*.

Μεπαζητῶ, P'. redemander, demander de rechef, *ridomandare, dimandare di nuovo*.

Μεταίωρον, ὑσ. météore, *meteora*. §. μεταίωρα, μεταφ. τόπος ὑψηλὸς, lieu haut, *luogo alto*.

Μεταλαμβάνω, μεταλαβαίνω, P'. communier, *comunicare*.

Μεπαλαμβάνων, ὑσα. μετ. communiant, te. *comunicante*.

Μεπαλέγω, P'. redire, *ridire*.

Μεπαλέγων, ὑσα. μετ. celui ŭ celle qui redit, *colui ŭ colei che ridice*.

Μεπάληψις, ουσ. communion, *comunione*.

Μεπαλλαγὴ, ὑσ. mutation, *mutazione*.

Μεπαλλάζω, P'. permuter, changer, *permutare, cambiare*.

Μεπαλλεῖον, ὑσ. minière, *miniera*.

Μέπαλλον, ὑσ. métal, *metallo*.

Μεπαλλικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. métallique, *metallico, ca*.

Μεπαλλόποπος, ὁσιας. lieu plein de minières, *luogo pieno di miniere*.

Μεπαμέλεια, ὑσ. repentir, *pentimento*.

Μεπαμέλομαι, P'. se repentir, *pentirsi*.

Μεπαμορφωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŭ celle qui a été transfiguré, *colui ŭ colei ch' è stato trasfigurato*.

Μεπαμόρφωμα, ἰδὲ Μεπαμόρφωσις.

Μεπαμορφωμένος, η, ον μετ. transfiguré, ée. *trasfigurato, ta*.

Μεπαμορφώνω, P'. transfigurer, *trasfigurare*. §. μεπαμορφώνομαι, se transfigurer, *trasfigurarsi*.

Μεπαμορφώνων, ὑσα. μετ. celui ŭ celle qui transfigure, *colui ŭ colei che trasfigura*.

Μεπαμόρφωσις, ὑσ. transfiguration, *trasfigurazione*.

Μεπαμορφώσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui a transfiguré, *colui ŭ colei che ha trasfigurato*.

Μεπαμορφωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la force de transfigurer, *che ha la forza di trasfigurare*.

Μεταδύομαι, P'. s'habiller de nouveau, *vestirsi di nuovo*.

Μετανοημένος, η, ον. μετ. repenti, ie. *pentito, ta*.

Μετανοήσας, σασα. μετ. celui ŭ celle qui s'est repenti, *colui ŭ colei che si è pentito*.

Μετανόησις, ὑσ. l'action de se repentir, *il pentirsi, pentimento*.

Μετάνοια, ουσ. repentir, *pentimento*. §. μετάνοια, προσκύνημα, revérence, *riverenza*.

Μετανοιωμένος, μετανοιωμένος, ἰδὲ Μετανοημένος, μετανοῶ.

Μετανοῶ, P'. se repentir, *pentirsi*.

Μετανοῶν, ὗσα. μετ. repentant, qui se repent, *pentito, che si pente*.

Μεπαξᾶς, ουσ. marchand de soie, *setajuolo*.

Μεπαξαριὸν, ὑσ. ver-à-soie, *baco da seta*.

Μεπαξένιος, η, ον. ἐπίθ. de soie, *di seta*.

Μεπαξίτικος, ἰδὲ Μεπαξένιος.

Μεταξυθμιζω.

Μετάξι, ὐσ. soie, *seta*.

Μεταξοϋφαντος, ἐπίθ. tissu, ue, de soie, *tessuto, ta. di seta*.

Μεταξοπουλητὴς, ὐσ. marchand de soie, *setajuolo*.

Μεταξοπουλήτρα, ὐσ. celle qui vend de la soie, *setajola*.

Μεταξοφορεμένος, η, ον. μετ. habillé, ée. en soie, *vestito, ta. di seta*.

Μεταξοφορεσιὰ, ὐσ. habit de soie, *abito di seta*.

Μεταξοφορῶ, Ρ'. s'habiller en soie, *vestirsi di seta*.

Μεταξὺ, πρόθ. entre, *in, entro, tra*.

Μεταξωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. de soie, *di seta*. §. μεταξωτὸ, drap, *drappo*. §. μεταξωτὰ, soierie, *seteria*. §. μεταξωτὰ, étoffes de soie, *drapperia*.

Μεταπαρμένος, η, ον. μετ. repris, ise. pris, se. de nouveau, *ripreso, sa. preso di nuovo*.

Μεταπάρσιμον, ὐσ. l'action de prendre de nouveau, *il prendere di nuovo*.

Μεταπαίρνω, Ρ'. reprendre, prendre de nouveau, *riprendere, prendere di nuovo*.

Μεταπιαίνω, Ρ'. prendre, se saisir de nouveau, *prendere, pigliare di nuovo*.

Μεταπιασμένος, η, ον. μετ. pris, ise. saisi, ie. de rechef, *preso, sa. pigliato, ta. di nuovo*.

Μετάπτωσις, ουσ. chute, *caduta*.

Μεταπωληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été revendu, *colui ò colei ch'è stato rivenduto*.

Μεταπωλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a revendu, *colui ò colei che ha rivenduto*.

Μεταπώλησις, ὐθ. l'action de revendre, *il rivendere*.

Μεταπωλητὴς, ὐσ. revendeur, *rivenditore*.

Μεταπωλῶ, Ρ'. revendre, *rivendere*.

Μεταπωλῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui revend, *colui ò colei che rivende*.

Μεταῤῥυθμισμένος, ἐπίθ. μεταῤῥυθμισμένοι, λέγονται οἱ Λουθηροκαλβινισταί, les Réformés, *i Riformati*.

Μεταρωτημένος, η, ον. μετ. interrogé, ée. de nouveau, *interrogato, ta. di nuovo*.

Μεταρωτήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a interrogé de rechef, *colui ò colei che ha interrogato di nuovo*.

Μεταρωτῶ, Ρ'. interroger de nouveau, *interrogare di nuovo*.

Μεταρωτῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui interroge de nouveau, *colui ò colei che interroga di nuovo*.

Μετασαλευμένος, η, ον. μετ. remué, ée. de nouveau, *rimosso, sa. di nuovo*.

Μετασαλεύω, Ρ'. remuer de nouveau, *rimovere di nuovo*.

Μεταστρεμμένος, η, ον. μετ. retourné, ée. de nouveau, *ritornato, ta. di nuovo*. §. μεταστρεμμένος, retors, se. *ritorto, ta*.

Μεταστρέφω, Ρ'. ἐπιστρέφω πάλιν, retourner de nouveau, *ritornare di nuovo*. §. μεταστρέφω, ξαναστρέφω, retordre, *ritorcere*.

Μεταστρέψιμον, ἰδὲ Μεταστροφή.

Μεταστροφὴ, Ρ'. γύρισμα ὀπίσω, retour, *ritorno*. §. μεταστροφὴ, ξαναστρέψιμον, l'action de retordre, *ritorcimento*. §. μεταστροφὴ, γύρισμα εἰς ἄλλο μέρος, conversion, *conversione*.

Μετασχηματίζω, Ρ'. transformer, *trasformare*.

Μετασχηματίζων, ῦσα. μετ. transformant, te. *trasformante*.

Μετασχηματίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a transformé, *colui ò colei che ha trasformato*.

Μετασχημάτισις, ὐσ. transformation, *trasformazione*.

Μετασχηματισμένος, η, ον. μετ. transformé, ée. *trasformato, ta*.

Μετασχηματισμὸς, ἰδὲ Μετασχημάτισις.

Μετὰ ταῦτα, ἐπίρ. après, depuis, après cela, *dopo, dopo questo*.

Μετατοπίζω, Ρ'. déplacer, *dislocare, rimuovere*. §. μετατοπίζω, ὐδ. se déplacer, *rimuoversi*.

Μετατοπίζων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui déplace, *colui ò colei che rimuove, rimuovente*.

Μετατοπίσας, σασα. μετ. Ε'ν. celui ou celle qui a deplacé, *colui ò colei che ha*

Μεταπλαττω.
Μεταποιω.

ha rimesso. §. μεταποτίσας, ὁποῦ ἐμεταπότισεν, ἄλαξε τόπον, celui ῆ celle qui s'est retiré dans un autre lieu, *colui ῆ colei che si è ritirato in altro luogo*.

Μεταπότισμα, μεταπότισις, ὑσ. déplacement, *rimovimento*.

Μεταποτισμένος, η, ον. μετ. déplacé, ée. *rimesso, sa*.

Μετατυπωθεὶς, ῖσα. μετ. qui a été réïmprimé, *ch' è stata ristampata*.

Μετατυπωμένος, η, ον. μετ. reïmprimé, ée. *ristampato, ta*.

Μετατυπώνω, Pᶜ. réimprimer, *ristampare*.

Μετατυπώνων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui reïmprime, *colui ῆ colei che ristampa*.

Μετατυπώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a reïmprimé, *colui ῆ colei che ha ristampato*.

Μετατύπωσις, ὑσ. réïmpression, *ristampa*.

Μεταφερμένος, η, ον. μετ. ξαναφερμένος, apporté, ée. de nouveau, *portato, ta. di nuovo*. §. μεταφερμένος, φερμένος εἰς ἄλλο μέρος, transporté, ée. *trasportato, ta*.

Μεταφέρνω, Pᶜ. φέρνω πάλιν, apporter de nouveau, *portar di nuovo*. §. μεταφέρνω, φέρνω εἰς ἄλλο μέρος, transporter, *trasportare*.

Μεταφορά, ὑσ. métaphore, *metafora*.

Μεταφορικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. métaphorique, mystique, *metaforico, ca. figurale*.

Μεταφορικῶς, ἐπίρ. métaphoriquement, mystiquement, *metaforicamente, figuralmente, figurativamente*.

Μεταφράζω, Pᶜ. traduire, *tradurre*.

Μεταφράζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui traduit, *colui ῆ colei che traduce*.

Μεταφράσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a traduit, *colui ῆ colei che ha tradotto*.

Μετάφρασις, μετάφρασμα. ὑσ. traduction, *traduzione*.

Μεταφρασμένος, η, ον. μετ. traduit, ite. *tradotto, ta*.

Με[illegible], ὑσ. traducteur, *traduttore*.

Μεταφύτευμα, ὑσ. transplantation, *traspiantamento*. §. μεταφύτευμα, ξαναφύτευμα, l' action de planter de nouveau, *il piantar di nuovo*.

Μεταφυτευμένος, η, ον. μετ. trasplanté, ée. *traspiantato, ta*. §. μεταφυτευμένος, ξαναφυτευμένος, planté, ée. de nouveau, *piantato, ta. di nuovo*.

Μεταφυτεύσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a transplanté, *colui ῆ colei che ha traspiantato*. §. μεταφυτεύσας, ξαναφυτεύσας, celui ῆ celle qui a planté de nouveau, *colui ῆ colei che ha piantato di nuovo*.

Μεταφυτευτὴς, ὑσ. celui qui transplante, *colui che traspianta*. §. μεταφυτευτὴς, ξαναφυτευτὴς, celui qui plante de nouveau, *colui che pianta di nuovo*.

Μεταφυτεύω, Pᶜ. transplanter, *traspiantare*. §. μεταφυτεύω, ξαναφυτεύω, planter de nouveau, *piantar di nuovo*.

Μεταφυτεύων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui a transplanté, *colui ῆ colei che traspianta*. §. μεταφυτεύων, celui ῆ celle qui plante de nouveau, *colui ῆ colei che pianta di nuovo*.

Μεταχαρᾶς, ἰδὲ Χαρά.

Μεταχειρίζομαι, Pᶜ. faire usage, employer, se servir, *adoperare, far uso, servirsi*.

Μεταχειριζόμενος, η, ον. μετ. employant, te. qui se serve, qui fait usage, *che fa uso, che si serve, che adopera*.

Μεταχειρισθεὶς, εῖσα. μετ. Ἐν. celui ῆ celle qui a fait usage, qui s'est servi, *colui ῆ colei che ha adoperato, che ha fatto uso*. §. μεταχειρισθεὶς, μετ. ἰδ. celui ῆ celle qui a été employé, *colui ῆ colei ch' è stato adoperato*.

Μεταχείρισις, ὑσ. emploi, usage, *adoperamento, uso*.

Μεταχείρισμα, ὑσ. l'action de se servir, d'employer, *l' adoperare, il far uso, il servirsi*.

Μεταχειρισμένος, η, ον. μετ. employé, ée. *adoperato, ta*. §. μεταχειρισμένος, usé, ée. *usato, ta*.

Μεταχυμένος, η, ον. μετ. transvasé, ée. *travasato, ta*. §. μεταχυμένος,

ξα-

ξαναχυμένος, répandu, ἢ versé de nouveau, sparso di nuovo.

Μεταχώνω. P'. transvaser, travasare.

Μεταχύσιμον, P', soutirage, transfusion, travasamento. §. μεταχύσιμον, ξαναχύσιμον; l'action de verser de nouveau, il versare di nuovo.

Μετεμψύχωσις, ουσ. métempsycose, metempsicosi, trasmigrazione delle anime.

Μετέπειτα, ἐπίρ. ensuite, après, in seguito, dopo.

Μετερίζι, ουσ. canardière, feritoja.

Μετέχω, P'. participer, avoir part, partecipare, aver parte.

Μετέχων, ουσα. μετ. participant, te, partecipante.

Μετέωρον, ουσ. météore, meteora. §. μετέωρος τόπος ὑψηλὸς, lieu élevé, haut, luogo alto, elevato.

Μετεωρολογία, ουσ. météorologie, meteorologia.

Μετεωροσκοπία, ουσ. météoroscopie, meteoroscopia.

Μετζίτι, ἰδὲ Τζαμί.

Μετοικίζω, P'. changer de démeure, trasmigrare.

Μετοικίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui change de démeure, colui ἢ colei che trasmigra.

Μετοικίσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a changé de démeure, colui ἢ colei che ha trasmigrato.

Μετοίκησις, ουσ. transmigration, trasmigrazione.

Μετονομάζω, P'. changer de nom, mutar nome.

Μετονομάσας, σασα, μετ. qui a changé le nom, che ha mutato il nome.

Μετονομασία, ουσ. métonomasie, metonomasia.

Μετουσιάζω, P'. changer d'une substance en une autre, trasustanziare. §. μετουσιάζομαι, se changer entièrement d'une substance en une autre, trasustanziarsi.

Μετουσιασμένος, η, ον. μετ. changé d'une substance à une autre, trasustanziato.

Μετουσιόνω, ἰδὲ Μετουσιάζω.

Μετουσίωσις, ουσ. transubstantiation, transustanziazione.

Μετοχὴ, ουσ. participe, participio. §. μετοχὴ, μέθεξις, participation, partecipazione.

Μετόχι, ουσ. ferme qui relève d'un monastère, castaldia dipendente da un monasterio.

Μέτοχος, η, ον. ἐπίθ. participant, te, partecipe, partecipante.

Μετρηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été mésuré, colui ἢ colei ch'è stato misurato. §. μετρηθεὶς, ἀριθμηθεὶς, celui ἢ celle qui a été compté, colui ἢ colei ch'è stato contato.

Μέτρημα, ουσ. l'action de mésurer, il contare. §. μέτρημα, ἀπαρίθμησις, dénombrement, l'action de nombrer, de compter, il contare, annumerazione.

Μετρημένος, η, ον. μετ. mésuré, ée, misurato, ta. §. μετρημένος, ἀριθμημένος, compté, ée. nombré, ée: contato, ta. numerato, ta.

Μετρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a mésuré, colui ἢ colei che ha misurato. §. μετρήσας, ἀριθμήσας, celui ἢ celle qui a compté, colui ἢ colei che ha contato.

Μετρητὴς, ουσ. celui qui mésure, colui che misura. §. μετρητὴς, ὁ ἀριθμῶν, celui qui compte, qui nombre, colui che conta, che numera.

Μετρητὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ, qu'on peut mesurer, che si può misurare, misurabile. §. μετρητὸς ὅπου ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ νὰ ἀριθμηθῇ, qu'on peut compter, nombrer, che si può contare, numerare. §. μετρητὰ, argent comptant, denari contanti.

Μέτρια, ἐπίρ. médiocrement, passablement, mediocremente, passabilmente.

Μετριολογία, ουσ. modération dans le discours, moderatezza nel discorso.

Μέτριος, ία, ον. ἐπίθ. médiocre, mediocre. §. μέτριος, modéré, ée. moderato, ta.

Μετριότης, ουσ. médiocrité, mediocrità. §. μετριότης, modération, moderazione.

Μετριόνω, P'. modérer, moderare.

Μετρίως, ἐπίρ. avec modération, moderatamente. §. μετρίως, médiocrement, mediocremente.

Μετριόφρονος, η, ον. ἐπίθ.

très-

très-médiocre, *mediocrissimo, ma*. §. μετριώτατος, très-moderé, ée. *moderatissimo, ma*.

Μετριώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus médiocre, *più mediocre*. §. μετριώτερος, plus moderé, *più moderato, ta*.

Μέτρον, ὐσ. mésure, *misura*. §. μέτρον, moderation, *moderazione*. §. μὲ μέτρον, avec moderation, *moderatamente*.

Μετρῶ, Ρ'. mésurer, *misurare*. §. μετρῶ, ἀριθμῶ, compter, nombrer, *contare, numerare*.

Μετρῶν, ὗσα. μετ. celui ŋ celle qui mesure, *colui ŋ colei che misura*. §. μετρῶν, ἀριθμῶν, celui ŋ celle qui compte, *colui ŋ colei che conta*.

Μετώπιον, ὐσ. têtière de cheval, *frontale*.

Μέτωπον, ὐσ. fronte, *fronte*.

Μετωρίζομαι, Ρ'. badiner, folâtrer, ne pas agir sérieusement, *scherzare, fare per ischerzo, non far da senno*.

Μετωριζόμενος, μετ. celui ŋ celle qui agit par badinage, *colui ŋ colei che scherza, scherzante*.

Μετώρισμα, ὐσ. l'action de badiner, *lo scherzare*.

Μετωριστὴς, ὐσιας. badin, *scherzatore*.

Μέτωρον, ὐσιας. badinage, *scherzo*. §. τὸ εἶπα διὰ μέτωρον, je l'ai dit par badinage, je n'ai fait que badiner, *l'ho detto per ischerzo, per giuoco, ho scherzato*.

Μέχρι, ἐπίρ. jusque, *sino, insino*.

Μὴ, ἐπίρ. non pas, *no, non*.

Μηγάρ, ἐπίρ. peut-être, *forse*.

Μηδαμῶς, ἐπίρ. aucunement, *in nessuna maniera*.

Μηδὲ, ἐπίρ. ne, *nè*. §. μηδὲ ὁ ἕνας μηδὲ ὁ ἄλλος, ni l'un, ni l'autre, *nè l'un, nè l'altro*.

Μηδεὶς, Μηδένας. Ἀντων. aucun, ne. pas un, une. *nessuno, na. niuno, na*.

Μηδέποτε, ἐπίρ. jamais, pas une fois, *giammai*.

Μηδετιποτένιος, ἐπίθ. homme de rien, *uomo da nulla*.

Μηδετίποτες, ἐπίρ. rien de tout, *niente affatto*.

Μῆκος, ὐσ. longueur, grandeur, *lunghezza, grandezza*.

Μηλιά, ὐσ. pommier, *melo*.

Μῆλον, ὐσ. pomme, *mela, pomo*.

Μηλωτὴ, ὐσιας. pelisse, *pelliccia*.

Μὴν, ὐσ. mois, *mese*.

Μὴν, ἐπίρ. non, *nò*. §. διὰ νὰ μὴν, afin de ne pas, *per non*. §. μὴ νὰ τὸ εἶπες, ne l'avez vous peut-être dit? *non l'avete forse detto?*

Μηναῖον, ὐσ. livre qui contient l'office des saints de chaque moi, *libro che contiene l'offizio de' Santi d'ogni mese*.

Μῆνας, ὀυς. mois, *mese*. §. εἰς τὰς δέκα τοῦ μηνός, ce dix du mois, *adì dieci del mese*.

Μηνιάτικος, η, ον. ἐπίθ. d'un mois, *d'un mese*. §. μηνιάτικον, la paye d'un mois, *mesata*.

Μηνολόγιον, ὐσ. ménologe, *menologio*.

Μήνυμα, ὐσ. annonce, avis, *annunzio, messaggio*.

Μηνύσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui a annoncé, *colui ŋ colei che ha annunziato*. §. μηνύσας, celui ŋ celle qui a fait savoir, *colui ŋ colei che ha fatto sapere*.

Μηνυτὴς, ὐσ. messager, & celui qui fait annoncer, *annunziatore, e colui che fa annunziare*.

Μηνύω, Μηνῶ, Ρ'. annoncer, faire savoir, *annunziare, far sapere*.

Μηνύων, ὐσα. μετ. celui ŋ celle qui annonce, qui fait savoir, *colui ŋ colei che annunzia, che fa sapere*.

Μήπως, μήπως, ἐπίρ. afin de, pour, *afin di, per, acciò*. §. μήπως, peut-être, peut-être? *forse, forse?*

Μηρὶ, ὐσ. cuisse, *coscia*.

Μηταρα, ὐσ. gros nez, *naso grande, grosso, nasone*.

Μηταρᾶς, ἐπίθ. celui qui a un gros nez, *nasuto*.

Μηταροῦ, ἐπίθ. celle qui a un gros nez, *nasuta*.

Μήτε, συνδ. ni, *nè*. §. μήτε τὸ ἕνα, μήτε τὸ ἄλλο, ni l'un, ni l'autre, *nè l'uno, nè l'altro*.

Μητέρα, ὐσ. mère, *madre*.

Μητερά, ἐπίρ. avec la pointe, *colla punta*.

Μητερός, ή, όν. ἐπίθ. pointu, ue. aigu, ue. *acuto, ta. che ha punta*.

Μυτερώνω, P. rendre pointu, *far acuto*.

Μύτη, ὐσ. nez, *naso*. §. φυσσῶ τλὺ μύτλω, §. πατρώω τλὺ μύτλω, se moucher, *soffiarti il naso*. §. μύτη τινὸς πράγματος, pointe, *punta*. §. ὁπου ἔχει μύτλω, pointu, ue. *acuto, ta*. §. ἄνθρωπος χωρὶς μύτλω, sans nez, *dinasato*. §. μύτη τῦ πυλιοῦ, bec, *becco*. §. μύτη τῆς σαΐτας, pointe d'une fléche, *punta di una freccia*. §. ἡ ἄκρα τῆς μύτης, la pointe du nez, *la punta del naso*.

Μήτηρ, ἰδὲ Μητέρα.

Μήτρα, ὐσ. matrice, *matrice*.

Μητράδελφος, ὐσ. oncle du côté de la mère, *zio dalla parte di madre, zio materno*.

Μητρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. maternel, le. *materno, na*. §. μητρικὸς ὁπῦ ἀνήκει εἰς τλὺ μήτραν, utérin, qui appartient à la matrice, *che appartiene alla matrice, uterino*. §. τὰ μητρικὰ, passion hystérique, *male isterico*.

Μητροκτονία, ὐσ. matricide, *matricidio*.

Μητροκτόνος, ὐσ. matricide, *matricida*.

Μητροπάρθενος, ἐπίθ. mére & vierge, *madre e vergine*.

Μητροπάτωρ, ὐσ. grand pére du côté de la mère, *avolo dalla parte di madre*.

Μητρόπολις, ὐσ. métropole, *metropoli*.

Μητροπολίτης, ὐσ. metropolite, *metropolita*.

Μητρόπονος, ούσ. douleur de la matrice, *dolori uterini*.

Μητρυιά, ὐσ. marâtre, belle-mère, *matrigna*.

Μητρυιός, ὐσ. parâtre, beau-père, *patrigno*.

Μηχάνευμα, ὐσ. machination, *macchinazione*.

Μηχανευμένος, η, ον. μετ. machiné, ée. *macchinato, ta*.

Μηχανεύομαι, P. machiner, comploter, tramer, *macchinare*.

Μηχανευτὴς, ὐσ. cabaleur, machinateur, *macchinatore*.

Μηχανὴ, ούσ. machine, *macchina*.

Μηχανία, ούσ. machination, *macchinazione*.

Μηχανικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. mécanique, *meccanico, ca*. §. ἡ μηχανικὴ, la mécanique, *la meccanica*.

Μηχανοποιός, ά, ον, ἐπίθ. machinateur, cabaleur, *macchinatore*. §. μηχανοποιὸς, ὐσ. ὁ κατασκευάζων τὰς μηχανὰς, machiniste, *macchinista*.

Μηχανυργία, ὐσ. machination, *macchinazione*.

Μία, ὐσ. une, *una*. §. μιὰ μιὰ, παρευθὺς, tout d'un coup, *in un subito, in un momento*.

Μιαίνω, P. infecter, contaminer, *infettare, contaminare*.

Μιαίνων, ὐσα, μετ. infectant, te, contaminant, te. *infettante, contaminante*.

Μιάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a infecté, qui a contaminé, *colui ò colei che ha infettato, che ha contaminato*.

Μιαρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. impur, re, *impuro, ra*. §. μιαρὸς, ἀποτρόπαιος, scélerat, *scelerato, ta*.

Μιαρότης, ούσ. impurité, *impurità*.

Μιαροφαγία, ὐσ. l'action de manger des choses impures, *il mangiar cose impure*.

Μιαρώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-impur, re. *impurissimo, ma*.

Μίασμα, ὐσ. contamination, *contaminazione*.

Μιασμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. *contaminato, ta*.

Μίγμα, ὐσ. mélange, *miscuglio*.

Μιγμένος, η, ον. μετ. mélé, ée. *mescolato, ta. mischiato, ta*.

Μίκραιμα, ἰδὲ Μίκρυνμα.

Μικραίνω, P. apetisser, rendre plus petit, *appiccinire, far più piccolo*. §. μικραίνω, ὐδ. γίνομαι μικρότερος, devenir plus petit, *diventar più piccolo*.

Μίκρυμα, ὐσ. l'action de rapetisser, & de devenir petit, *l'appiccinire, e il divenir piccolo*.

Μικρόβιος, ἐπίθ. de courte vie, *di corta vita*.

Μικροκερδὴς, ἐπίθ. de peu de gain, *di poco guadagno*.

Μικροκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une petite tête, *colui ò colei che ha la testa piccola*.

Μικροσώμος.

Μικροκόσμος, ου. microcosme, *microcosmo*.

Μικρομάτα, ἐπίθ. celle qui a des yeux petits, *colei che ha occhi piccoli*.

Μικρομάτης, ἐπίθ. celle qui a des yeux petits, *colui che ha occhi piccoli*.

Μικρομύτα, ἐπίθ. celle qui a un petit nez, *colei che ha un naso piccolo*.

Μικρομύτης, ἐπίθ. celui qui a un petit nez, *colui che ha un naso piccolo*.

Μικρομύρα, ἐπίθ. celle qui a un petit visage, *colei che ha un viso piccolo*.

Μικρομύρης, ἐπίθ. celui qui a un petit visage, *colui che ha un viso piccolo*.

Μικροπόδαρη, ἐπίθ. celle qui a de petits pieds, de petites jambes, *colei che ha piedi piccoli, gambe piccole*.

Μικροπόδαρος, ἐπίθ. celui qui a de petits pieds, de petites jambes, *colui che ha piedi piccoli, gambe piccole*.

Μικροπρέπεια, ὑσ. petitesse, frivolité, *freddura, frivolità*.

Μικροπρεπής, ἐπίθ. frivole, *frivolo, la*.

Μικρός, ή, όν. ἐπίθ. petit, te. *piccolo, la*.

Μικρόστομη, ὑσ. celle qui a une petite bouche, *colei che ha la bocca piccola*.

Μικρόστομος, ἐπίθ. celui qui a une petite bouche, *colui che ha la bocca piccola*.

Μικρόσχημος, η, ον. ἐπίθ. de petite forme, *di piccola forma*.

Μικρόσωμος, η, ον. ἐπίθ. très-petit, te. *piccolissimo, ma*.

Μικρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus petit, te. *più piccolo, la*.

Μικρότης, ουσ. petitesse, *picciolezza*.

Μικρούτζικος, η, ον, ἐπίθ. fort petit, te. bien petit, te. *piccolino, na. piccoletto, ta*.

Μικροψυχία, ὑσ. pusillanimité, *pusillanimità*.

Μικρόψυχος, η, ον. ἐπίθ. couarde, *pusillanime, codardo, da*.

Μικροψυχῶ, Ρ. avoir peu de courage, *aver poco coraggio*.

Μίκρωμα, ὑσιας. apetissement, *l'appicciolire*. §. μίκρωμα, ὀλιγόστευμα, diminution, *diminuzione*.

Μικρωμένος, η, ον. μετ. apetissé, ée. *appiccinito, ta*.

Μικρώνω, ἰδὲ, Μικραίνω.

Μίλημα, ὑσ. l'action de parler, *il parlare*.

Μιλημένος, η, ον. μετ. dont on a parlé, *di cui si è parlato*.

Μιλήσας, ἰδὲ Ὁμιλήσας.

Μιλητής, ὑσ. parleur, *parlatore*.

Μίλι, ὑσιας. mille, *miglio*.

Μιλιούνι, ὑσ. million, *millione*.

Μιλῶ, ἰδὲ Ὁμιλῶ.

Μιμηθείς, ἆσα, θὲν. μετ. celui ou celle qui a imité, *colui ò colei che ha imitato*. §. μιμηθεὶς, μετ. ὑσ. celui ou celle qui a été imité, *colui ò colei ch'è stato imitato*.

Μίμημα, ὑσ. imitation, l'action d'imiter, *imitazione*.

Μιμημένος, η, ον. μετ. imité, ée. *imitato, ta*.

Μίμησις, ὑσ. imitation, *imitazione*.

Μιμητικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui imite, *colui ò colei che imita*.

Μιμητής, ἐπίθ. imitateur, *imitatore*.

Μιμητός, ή, όν. ἐπίθ. qui mérite d'être imité, *che merita d'esser imitato, imitativo, va*.

Μιμήτρα, ἐπίθ. imitatrice, *imitatrice*.

Μίμος, ὑσ. mimo, *mimo*.

Μιμοῦμαι, Ρ. imiter, *imitare*.

Μιμούμενος, η, ον. μετ. imitant, te. *imitante*.

Μίνα, ὑσ. mine, *mina*.

Μ[illegible]ρός, ουσ. ministre, *ministro*.

Μίξις, ὑσ. mixtion, mélange, *mistione, miscuglio*.

Μιξοβάρβαρος, ἐπίθ. ὡς τὸ γλῶσσα μιξοβάρβαρος, langage moitié commun, moitié barbare, *linguaggio mezzo comune, mezzo barbaro*.

Μισαγριωμένος, η, ον. μετ. effarouché, ée. à demi, *mezzo inferocito, ta*.

Μισαγριώνω, Ρ. s'effaroucher à demi, *mezzo inferocire*.

Μισάγριος, ια, ιον. ἐπίθ. demi farouche, *mezzo ferace*.

Μισαδιάζω, Ρ. vider, eva-

Μισάδελφος.

vacuer à demi, *vuotare, evacuare per metà*.

Μισαδιάσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a vidé, qui a évacué à demi, *colui ò colei che ha vuotato, evacuato a metà, ò che ha mezzo vuotato*.

Μισαδιασμένος, η, ον. μετ. demi vidé, ée. demi évacué, ée. *mezzo votato, ta. mezzo evacuato, ta*.

Μισάδιος, ια, ιον. ἐπίθ. demi vide, demi évacué, ée. *mezzo vuoto, ta. mezzo evacuato, ta*.

Μισάνθρωπος, ἐπίθ. moitié homme, *mezzo uomo*. §. μισάνθρωπος ὁ. misanthrope, *misantrope*.

Μισανοιχτός, ή, όν. ἐπίθ. demi ouvert, te. *mezzo aperto, ta*.

Μισάπλυτος, ἐπίθ. celui ou celle qui est à moitié lavé, ée. *colui ò colei ch' è mezzo lavato, ta*.

Μισαποθαμμένος, η, ον. μετ. demi-mort, te. *mezzo morto, ta*.

Μισαρματωμένος, η, ον. ἐπίθ. à demi armé, ée. *mezzo armato, ta*.

Μισαρός, ή, όν. ἐπίθ. abominable, detestable, *abbominevole, detestabile*.

Μισάρρωστος, ἐπίθ. demi-malade, *mezzo malato, ta*.

Μίσεμα, μισεμένος, μισεμός, ἰδὲ Μίσεμα, μισεμένος, μισεμός.

Μισενδυμένος, η, ον. ἐπίθ. demi habillé, ée. *mezzo vestito, ta*.

Μισενδύομαι, Ρ. s'habiller à moitié, *vestirsi a mezzo*.

Μίσεμα, ὁ. l'action de partir, *il partire, partenza*.

Μισεμένος, η, ον. μετ. parti, ie. *partito, ta*.

Μισεμός, ὁ. départ, *partenza*.

Μισεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est parti, *colui ò colei ch' è partito*.

Μισεύω, Ρ. partir, *partire*.

Μισηθείς, ἐσα. μετ. celui ou celle qui a été haï, *colui ò colei ch' è stato odiato*.

Μίσημα, ὁ. l'action de haïr, *l'odiare*.

Μισημένος, η, ον. μετ. haï, ie. *odiato, ta*.

Μισήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a haï, *colui ò colei che ha odiato*.

Μισητής, ὁ. celui qui hait, *colui che odia*.

Μισητικός, ή, όν. ἐπίθ. haïssable, *odioso, sa*.

Μισητός, ή, όν. ἐπίθ. haïssable, *odioso, sa*.

Μισήτρα, ἡ. celle qui hait, *colei che odia*.

Μισθαποδοσία, ἡ. rémunération, *remunerazione*.

Μισθαποδότης, ὁ. rémunérateur, *remuneratore*.

Μίσθιος, ἐπίθ. stipendiaire, *stipendiario*.

Μισθός, ὁ. gage, pension, paye, *paga, stipendio, pensione*.

Μίσθωμα, ὁ. l'action de gager, *il prezzolare*.

Μισθωμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. *prezzolato, ta*.

Μισθώνω, Ρ. gager, *prezzolare*.

Μισθώσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a gagé, qui a donné des gages, *colui ò colei che ha prezzolato*.

Μίσθωσις, ὁ. l'action de gager, *il prezzolare*.

Μισθωτής, ὁ. celui qui gage, qui donne des appointemens, *colui che prezzola, che salaria*.

Μισθωτός, ή, όν. ἐπίθ. mercenaire, *mercenario, ia*.

Μισίρκα, ἡ. dindon, *gallo d' India, gallinaccio*.

Μισοβασιλεία, ἡ. interregne, *interregno*.

Μισοβράζω, Ρ. bouillir à demi, *bollire a metà*.

Μισοβράσας, σασα. μετ. qui a bouilli à demi, *che ha mezzo bollito*.

Μισοβρασιμον, ὁ. l'action de bouillir à demi, *il bollire per mezzo*.

Μισοβρασμένος, η, ον. μετ. demi bouilli, ie. *mezzo bollito, ta*.

Μισόβραστος, ἐπίθ. demi cuit, te. *mezzo cotto, ta*.

Μισοβρεγμένος, η, ον. μετ. demi baigné, ée. demi humecté, ée. *mezzo bagnato, ta*.

Μισοβρέχω, Ρ. baigner, humecter à demi, *bagnare a metà*.

Μισοβυθίζω. Ρ. submerger à demi, *sommergere a metà*.

Μισοβυθισμένος, η, ον. μετ. demi submergé, ée. *mezzo sommerso, sa*.

Μισογεμάτος, η, ον. ἐπίθ. demi rempli, ie. *mezzo ripieno, na*.

Μισογεμίζω, Ρ. remplir à demi, *empire a metà*.

Mi-

Μισογεμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui remplit à demi, *colui ἢ colei che riempie a metà.*

Μισογεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rempli à demi, *colui ἢ colei che ha riempito a metà.*

Μισογέμισμα, ατ. l'action de remplir à demi, *il riempire a metà.*

Μισογεμισμένος, η, ον. μετ. demi rempli, ie. *mezzo pieno, na.*

Μισογερμένος, η, ον. celui ἢ celle qui est à demi incliné, *colui ἢ colei ch' è mezzo inclinato.*

Μισογέρνω, Pʳ. incliner à demi, *inclinare a metà.*

Μισόγερος, ἐπίθ. vieillot, *attempatetto.*

Μισογραμματισμένος, η, ον. ἐπίθ. demi lettré, ée. *mezzo letterato, ta.*

Μισόγυμνος, ἐπίθ. demi nu, ue. *mezzo ignudo, da.*

Μισοενδυμένος, η, ον. μετ. qui est habillé à demi, *ch' è mezzo vestito.*

Μισοζωντανός, ἡ, όν. ἐπίθ. demi-mort, te. *semivivo, va.*

Μισοθαμμένος, η, ον. ἐπίθ. demi enseveli, ie. *mezzo sepolto, ta.*

Μισοθάπτω, Pʳ. ensevelir à demi, *seppellire a metà.*

Μισόθεος, ἐπίθ. ὁ μισῶν τὸν Θεόν, celui ἢ celle qui hait Dieu, *colui ἢ colei che odia Dio.* §. μισόθεος, ὁ ἥμισυ Θεός, demi dieu, *semideo.*

Μισογιάτρευτος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est à moitié gueri, qui n' est pas entiérement gueri; *colui ἢ colei che non è intieramente guarito, ch' è mezzo guarito.*

Μισοκαθαρίζω, Pʳ. purifier, nettoyer à demi, *purificare, nettare a metà.*

Μισοκαθαρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui nettoye à demi, *colui ἢ colei che netta a metà.*

Μισοκαθαρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a nettoyé à demi, *colui ἢ colei che ha mezzo nettato.*

Μισοκαθαρισμένος, η, ον. μετ. demi nettoyé, ée. *mezzo nettato, ta.*

Μισοκαιριά, ουσ. moyen âge, *mezza età.*

Μισόκαιρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est de moyen âge, *colui ἢ colei ch' è di mezza età.*

Μισοκαίω, Pʳ. brûler à demi, *bruciare a metà.*

Μισοκαλεσμένος, η, ον. ἐπίθ. demi invité, ée. *mezzo invitato, ta.*

Μισοκαλόκαιρον, ουσ. la moitié de l'été, *la metà dell' estate.*

Μισόκαλος, ἐπίθ. qui hait le bien, *che odia il bene.*

Μισοκαμμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est demi brûlé, *colui ἢ colei ch' è mezzo abbruciato.*

Μισοκαμωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est demi fait, te. *colui ἢ colei ch' è mezzo fatto, ta.*

Μισοκοίμημα, Μισοκοίμησμα, ουσ. l'action d'endormir, ἢ de s'endormir à moitié, *l' addormentare, ἢ l' addormentarsi a metà.*

Μισοκοιμημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est à moitié endormi, *colui ἢ colei ch' è mezzo addormentato.*

Μισοκοιμοῦμαι, Pʳ. sommeiller, *sonnacchiare.*

Μισοκομμένος, η, ον. ἐπίθ. démi coupé, ée. *mezzo tagliato, ta.*

Μισοκόπτω, Pʳ. couper à demi, *tagliar a metà.*

Μισοκρασμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est demi las, le. *colui ἢ colei ch' è mezzo stanco, ca.*

Μισοκουρέμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est à moitié tondu, *colui ἢ colei ch' è mezzo tosato.*

Μισοκολλημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui n'est qu' à moitié collé, *colui ἢ colei ch' è mezzo incollato.*

Μισόν, ουσ. le démi, la moitié, *la metà, il mezzo.*

Μισοξεσχίζω, Pʳ. déchirer à demi, *stracciare a mezzo.*

Μισοξεσχισμένος, η, ον. μετ. demi déchiré, ée. *mezzo stracciato, ta.*

Μισοξυρίζω, Pʳ. raser à demi, *radere a mezzo.*

Μισοξυρισμένος, η, ον. μετ. demi rasé, ée. *mezzo raso, sa.*

Μισοπεντηκοστή, ουσ. mi-pentecôte, *mezza pentecoste.*

Μισοπνιγμένος, η, ον. μετ. ὅστις εἶναι τὸ ἥμισυ πνιγμένος, celui ἢ celle qui n'est qu' à demi suffoqué, ée. *colui ἢ colei ch' è mezzo suffocato, ta.* §. μισοπνιγμένος εἰς τὸ νερόν, celui ἢ celle qui est noyé,

noyé, ée. à demi, colui ò colei ch' è mezzo annegato.

Μισοποδιαῖος, α, ον. ἐπίθ. long, gue. de demi pied, lungo, lunga di mezzo piede.

Μισόπορτα, ἡ, ὁσ. demi-porte, mezza porta.

Μισοφουσκωμένος, η, ον. ἐπίθ. un peu enflé, ée. demi enflé, ée. enfiaticcio, cia. mezzo gonfio, ia.

Μῖσος, ὁσ. haine, odio. §. ἔχω μῖσος, avoir de la haine, haïr, aver dell' odio, odiare.

Μισός, ή, όν. ἐπίθ. demi, ie. mezzo, za.

Μισοσαπημένος, η, ον. ἐπίθ. à demi pourri, ie. mezzo marcio, cia. imputridito, ta.

Μισοσαπίζω, P'. se pourrir à demi, marcire, imputridire a metà.

Μισοσάπιος, ια, ον. ἐπίθ. demi pourri, ie. mezzo imputridito, ta.

Μισοσαράκοστον, ὁσ. mi-carême, mezza quaresima.

Μισοσκέλι, ὁσ. périnée, perineo.

Μισοσκουληκιασμένος, η, ον. ἐπίθ. demi gâté, ée. des vers, mezzo guasto, [illegible]. da' vermi.

[illegible]οστιγμή, οὐσ. virgule, virgola.

Μισοστρατῶ, P'. faire la moitié du chemin, far la metà della strada.

Μισότεκνος, ἐπίθ. celui ὴ celle qui haït les enfans, colui ò colei che odia i figli.

Μισοτελειωμένος, η, ον. ἐπίθ. à demi achevé, ée. mezzo finito, ta.

Μισοτελειώνω, P'. achever, finir à demi, finire à mezzo.

Μισοτζακίζω, P'. rompre à demi, rompere a mezzo.

Μισοτζακισμένος, η, ον. μετ. demi rompu, ue. mezzo rotto, ta. spezzato, ta.

Μισοτραύλος, η, ον. ἐπίθ. qui balbutie à demi, che mezzo balbetta.

Μισότρελλος, η, ον. ἐπίθ. demi fou, demi folle, mezzo pazzo, za.

Μισότριβος, η, ον. ἐπίθ. demi usé, ée. mezzo usato, ta.

Μισοφαγωμένος, η, ον. ἐπίθ. demi mangé, ée. demi rongé, ée. mezzo mangiato, ta. mezzo roso, sa.

Μισοφέγγαρον, ὁσ. la moitié de la lune, la metà della luna.

Μισοφορτωμένος, η, ον. ἐπίθ. à demi chargé, ée. mezzo caricato, ta.

Μισοφορτώνω, P'. charger à demi, caricare a metà.

Μισοφυσκωμένος, η, ον. μετ. un peu enflé, ée. enfiaticcio, cia.

Μισοχαλασμένος, η, ον. ἐπίθ. demi gâté, ée. mezzo guastato, ta.

Μισοψημένος, η, ον. ἐπίθ. demi cuit, ite. demi rôti, ie. mezzo cotto, ta. mezzo arrostito, ta.

Μισοψήνω, P'. rotir à demi, arrostire a mezzo.

Μιστρί, ὁσ. truelle, cazzuola.

Μισῶ, P'. haïr, odiare.

Μιτάρι, ὁσ. lisse, liccio.

Μίτος, ὁσ. trame, trama.

Μίτρα, ὁσ. mitre, mitra.

Μιτροφορεμένος, η, ον. μετ. mitré ée. mitrato, ta.

Μιτροφόρος, ἐπίθ. celui qui porte la mitre, colui che porta la mitra.

Μιτροφορῶ, P'. porter la mitre, portar la mitra.

Μνεία, οὐσ. commémoration, commemorazione.

Μνῆμα, ὁσ. tombeau, sepolcro.

Μνήμη, ὁσ. mémoire, memoria. §. ἄξιος μνήμης, mémorable, memorabile, degno di memoria.

Μνημόνευμα, ὁσ. l'action de faire mention, il far menzione.

Μνημονευμένος, η, ον, ἐπίθ. mentionné, ée. menzionato, ta. §. μνημονευμένος, περὶ τοῦ ὁποίου ἔγινε μνημόσυνον, dont on a fait commémoration, di cui si è fatto commemorazione.

Μνημονεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mentionné, colui ò colei che ha fatto menzione.

Μνημόνευσις, ὁσ. ἰδὲ Μνημόνευμα.

Μνημονευτικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς μνημόσυνον τινός, qui appartient aux funérailles de quelqu'un, che appartiene all' esequie di qualchèduno. §. μνημονευτικός, ἐνθυμητικός, rémémoratif, ive. commemorativo, va.

Μνημονευτός, ή, όν. ἐπίθ. mémorable, memorabile. §. μνημονευτός, τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ μνημόσυνον

νον, à qui on doit faire des funérailles, *a cui devono farsi l'esequie.*

Μνημονεύω, P. faire commémoration; *far commemorazione, commemorare.* §. μνημονεύω, κηδεύω, faire les funérailles de quelqu'un, *far l'esequie.*

Μνημονεύων, ουσα, μετ. qui fait mention, *che fa menzione.*

Μνημόσυνον, ὐσ. funérailles, *funerali, esequie.*

Μνημεῖον, ὐσ. tombeau, *sepolcro.*

Μνησικακία, ὐσ. l'action de se ressouvenir d'une injure, *il ricordarsi d'una ingiuria.*

Μνησίκακος, ἐπιθ. celui ἢ celle qui se ressouvient d'une injure, *colui ò colei che si ricorda d'una ingiuria.*

Μνησικακῶ, P. se ressouvenir des injures, n'oublier pas les injures, *ricordarsi delle ingiurie, non dimenticarsi delle ingiurie.*

Μνηστεία, ὐσ. épousailles, *sponsalizie.*

Μνηστευθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été promis; se. en mariage, *colui ò colei ch' è stato promesso, sa. in matrimonio.*

Μνήστευμα, ὐσ. l'action de promettre en mariage, *promessa in matrimonio.*

Μνηστεύω, P. promettre en mariage, *promettere in matrimonio.*

Μνηστὴ, ὐσ. celle qui est promise en mariage, *colei ch' è promessa in matrimonio.*

Μνήστωρ, ὐσ. celui qui est promis en mariage, *colui ch' è promesso in matrimonio.*

Μόγγος, ἐπιθ. bégue, *balbo, ba. balbuziente.*

Μόδα, ὐσ. mode, *moda.*

Μόδιον, ὐσ. muid, *moggio.*

Μόδος, ἰδὲ Τρόπος.

Μοιάζω, P. ressembler, *rassomigliare.* §. μοιάζει, παρομοιάζει. il ressemble, *rassomiglia.* §. μοιάζει, φαίνεται, il semble, *sembra, pare.*

Μοῖρα, ὐσ. le destin, le sort, *il destino, la sorte.* §. κακὴ μοῖρα σου, malheur à toi, *guai a te.* §. δὲν ἔχω μοῖραν, je suis malheureux, *esser sfortunato.* §. αἱ μοῖραι, les parques, *le parche.*

Μοιράζω. P. partager, distribuer, *spartire, distribuire.*

Μοιράζων, ουσα, μετ. partageant, te. distribuant, te. *distribuente, che spartisce.*

Μοιράσας, ασα, μετ. celui ἢ celle qui a partagé, qui a distribué, *colui ò colei che ha spartita, che ha distribuito.*

Μοιρασιὰ, ῦς. partage, *spartimento.*

Μοίρασμα, ὐσ. distribution, partage, l'action de partager, *distribuzione, spartimento, lo spartire.*

Μοιρασμένος, η, ον. μετ. partagé, ée, distribué, ée, *spartito, ta. distribuito, ta.*

Μοιρασμὸς, ὐσ. division, partage, *divisione, spartimento.*

Μοιραστὴς, ὐσ. qui partage, distributeur, *che distribuisce, distribuente, spartitore.*

Μοιράστρα, ὐσ. celle qui partage, *colei che spartisce, che distribuisce.*

Μοιρολόγημα, ὐσ. l'action de pleurer un mort, *il piagnere un morto.*

Μοιρολόγι, ὐσ. pleurs pour des morts, *pianti, lamenti per li morti.*

Μοιρολογιστὴς, ὐσ. pleureur, *piagnitore.*

Μοιρολογίστρα, ὐσ. pleureuse, *piagnona.*

Μοιρολογῶ, P. pleurer les morts, *piagnere i morti.*

Μοιχαλὶς, μοιχαλίδα, ὐσ. adultère, *adultera.*

Μοίχευμα, ὐσ. l'action de commettre un adultére, *il commettere un adulterio.*

Μοιχεύσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a commis un adultére, *colui ò colei che ha commesso un adulterio.*

Μοιχευτὴς, ὐσ. qui commet un adultere, *che commette un adulterio.*

Μοιχεύω, P. commettre un adultére, *adulterare, commettere adulterio.*

Μοιχεύων, ουσα, μετ. celui ἢ celle qui commet un adultére, *colui ò colei che commette un adulterio.*

Μοιχεία, ὐσ. adultére, *adulterio.*

Μοιχικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. d'adultére, *d'adulterio.*

Μοιχὸς, ἐπιθ. adultére, *adultero, ra.*

Μόλεμα, ὐσ. l'action de con-

Μολοβοκονδυλον: Crayon.

contaminer, il contaminare.

Μολεμμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. contaminato, ta.

Μόλις, ὑσ. à peine, appena.

Μόλιτζα, ἰδὲ Σαράκι.

Μόλος, ὑσ. mole, molo.

Μολόχα, ὑσιασ. mauve, malva.

Μολυβένιος, ἐπίθ. de plomb, plumbeo, di piombo.

Μολύβι, ὑσιασ. plomb, piombo.

Μολυβίδα, μολυβίδρα, ὑσ. lumignon, lucignolo.

Μολυβίτικος, ἰδὲ Μολυβένιος.

Μολοβοσκέπαστος, η, ον. ἐπίθ. couvert, te. de plomb, coperto, ta. di piombo.

Μολυβόχωμα, ὑσ. plombagine, piombaggine.

Μολύβωμα, ὑσ. scellement, impiombatura.

Μολυβώνω, Ρ. sceller, souder avec du plomb, impiombare.

Μολυβωτής, ὑσ. celui qui scelle avec du plomb, colui che impiomba.

Μολύνας, νασα, μετ. celui ἢ celle qui a contaminé, colui ἢ colei che ha contaminato.

Μολύνω, Ρ. contaminer, souiller, contaminare.

Μόλυσμα, ουσ. contamination, souillure, contaminamento, contaminazione.

Μολυσμένος, η, ον. μετ. contaminé, ée. souillé, ée. contaminato, ta.

Μονά, ἐπίρ. simplement, semplicemente.

Μονά, ουσιασ. πληθ. εἰ τὸ μονὰ ἢ ζυγὰ εἶδος παιγνιδίου, pair ou non, caffo o pari.

Μονάδα, ὑσ. unité, unità.

Μοναδικός, ἰδὲ Μοναχικός.

Μονάζω, Ρ. demeurer tout seul, vivre à part, dimorar solo, vivere a parte, vivere solitario.

Μονάζων, ζουσα, μετ. celui ἢ celle qui vit en solitaire, colui ἢ colei che vive da solitario. §. αἱ μονάζουσαι, nonnes, réligieuses, monache, religiose.

Μονάκριβος, ἐπίθ. le plus cheri, le benjamin, figlio unico, il più caro.

Μοναξιά, ὑσ. solitude, solitudine.

Μονάρχης, ὑσ. monarque, monarca. μονάρχος

Μοναρχία, ὑσ. monarchie, monarchia.

Μοναρχικός, ή, όν. ἐπίθ. monarchique, monarchico, ca.

Μοναρχικῶς, ἐπίρ. monarchiquement, monarchicamente.

Μονάς, ὑσ. unité, unità.

Μοναστήρι, ὑσ. monastére, couvent, monastero, convento. §. ἐμβαίνω εἰς τὸ μοναστήρι, καλογηρεύω, entrer en religion, prendre l'habit religieux, entrar in religione, farsi religiose.

Μοναστηριακός, ή, όν. ἐπίθ. de monastére, de couvent, religieux, euse. di monastero, di convento, conventuale, religioso, sa.

Μονήρης, ὑσ. solitaire, solitario.

Μοναστικός, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'état religieux, appartenente allo stato religioso.

Μοναχά, ἐπίρ. seulement, solamente.

Μοναχικός, ή, όν. ἐπίθ. monacal, le. monacale, monastico, ca.

Μοναχός, ή, όν. ἐπίθ. seul, le. solo, la. §. μοναχός, ὑσ. καλόγηρος, moine, monaco, frate. μοναχή, ὑσ. καλογραῖα, nonne, religieuse, monaca, religiosa.

Μόνε, ἰδὲ Μοναχά.

Μονέδα, ὑσιασ. monnoye, moneta.

Μονεμβασία, ὑσ. malvoisie, malvagia.

Μονή, ὑσ. monastére, monasterio.

Μονογαμία, ὑσ. monogamie, monogamia.

Μονόγαμος, ὑσ. monogame, qui se marie une seule fois, monogamo, che si marita una sola volta.

Μονογενής, ὑδ. fils unique, figlio unico.

Μονοκέρατος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui n'a qu'une corne, colui ἢ colei che ha un sol corno.

Μονόκερος, ὑσ. licorne, liocorno, unicorno.

Μονόκοιλα, ἐπίθ. d'une portée, d'un parto.

Μονοκόμματος, η, ον. ἐπίθ. d'une pièce, d'un solo pezzo.

Μονοκοντυλιά, ὑσιασ. grille, ghiringoro.

Μονομμάτης, μονομμάτης, μονομμάτης, ἰδὲ Μονόφθαλμος.

Μονολεξι.

Mo-

Μονομαχία, ὑσιας. duel, *duello*.

Μονομάχος, ὑσ. duelliste, *duellista, duellante, duellatore*.

Μονομαχῶ, Pʳ. se battre en duel, *duellare*.

Μόνον, ἐπίρ. seulement, *solo, solamente*.

Μονόξυλον, ὑσ. navire d'une seule voile, *naviglio d'un sol albero*.

Μονόπαιδον, ὑσ. fils unique, *figlio unico*.

Μονοπάτι, ὑσ. petite rue, *stradella*.

Μονοπόδαρος, ἐπίθ. qui a un seul pied, *che ha un solo piede*.

Μονόπορτα, ὑσ. une seule porte, *una sola porta*.

Μονοπωλεῖον, ὑσ. monopole, *monopolio*.

Μονοπώλης, ὑσ. monopoleur, *monopolista*.

Μόνος, η, ον. ἐπίθ. seul, le. *solo, la*.

Μονοσύλλαβος, ἐπίθ. monosyllabe, *monosillabo, ba*.

Μονοφόρα, ἐπίρ. ὅλον εἰς μίαν φορὰν, tout d'un coup, *in una volta*.

Μονοφαγία, ὑσ. l'action de manger une seule fois par jour, *il mangiar una sola volta al giorno*.

Μονόφθαλμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a qu'un œil, *colui ἢ colei che non ha che un sol occhio, monoculo*.

Μονόχερα, ἐπίρ. d'une seule maine, *d'una sola mano*.

Μονόχερος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'a qu'une main, *colui ἢ colei che ha una sola mano*.

Μονόχορδον, ὑσ. monocorde, *monocordo*.

Μονοχρώματος, η, ον. ἐπίθ. d'une seule couleur, *d'un sol colore*.

Μονοψυχεί, ἐπίρ. unanimement, *unanimamente*.

Μονοψυχία, ουσ. unanimité, *unanimità*.

Μονόψυχος, η, ον. ἐπίθ. unanime, *unanime*.

Μονυχίσμα, ἰδὲ Μουνούχισμα.

Μόρκος, η, ον. ἐπίθ. foncé, ée. *scuro, ra. cupo, pa*.

Μόριον, ὑσιας. particule, *particola, particella*.

Μορφὴ, ὑσ. forme, *forma*.

Μορφιά, ἰδὲ Εὐμορφία.

Μόρφωμα, ὑσ. formation, *formazione*.

Μορφωμένος, η, ον. μετ. formé, ée. *formato, ta*.

Μορφώνω, Pʳ. former, donner la forme, *formare, dar la forma*.

Μοσκάπιδον, μοσχάπιδον, ὑσ. poire muscade, *pera moscadella*.

Μοσκαράκι, μοσκάρι, ἰδὲ Μυσχαράκι, μυσχάρι.

Μοσκάτον, ὑσ. vin moscat, *moscadello*.

Μόσκλωμα, μοσκλωμένος, μοσκλώω, κτλ. ἰδὲ Μύσκλωμα, μυσκλωμένος, κτλ.

Μοσκοβολῶ, Μοσχοβολῶ, ὑσ. exhaler une bonne odeur, sentir bon, *esalare un odore soave*.

Μοσκοθυμίαμα, ὑσ. storax, *storace*.

Μοσκοκάρυδον, Μοσχοκάρυδον, ὑσ. noix muscade, *noce moscada*.

Μοσκοκάρφι, μοσχοκάρφι, ὑσ. clou de girofle, *garofano*.

Μοσκομηλιά, Μοσχομηλιά, ὑσ. pomme muscat, *pomo moscado*.

Μοσκομυρίζω, Μοσχομυρίζω, Pʳ. sentir de musc, *odorare, aver odore di muschio*. §. μοσκομυρίζω, εὐωδιάζω, sentir bon, *aver buon odore*.

Μοσκομυρίζων, Μοσχομυρίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui exhale une bonne odeur, *colui ἢ colei che ha buon odore, fragrante*.

Μοσκομύρισμα, Μοσχομύρισμα, ὑσιας. odeur de musc, *odore di muschio*. §. μοσκομύρισμα, εὐωδία, odeur bonne, *fragranza*.

Μοσκομυρισμένος, μοσχομυρισμένος, η, ον. μετ. parfumé, ée. avec du musc, *profumato, ta. con muschio*. §. μοσκομυρισμένος, qui exhale une bonne odeur, qui sent bon, *fragrante, odoroso, sa*.

Μοσκοπόντικον, μοσχοπόντικον, ὑσ. fouine, *faina*.

Μόσκος, μόσχος, ουσιας. musc, *muschio*.

Μοσκοσάπουνον, μοσχοσάπουνον. ὑσ. savon odorant, *sapone odoroso*.

Μοσκοστάφυλον, μοσχοστάφυλον, raisin muscat, *uva moscadella*.

Μοσκοσίταρον, μοσχοσίταρον, μοσχοσίτι, ὑσ. fenu grec, *fien greco*.

Μοσχάπιδον, μοσχάτον, μοσχοβολῶ, μοσχοκάρυδον, μοσχοκάρφι, μοσχομυρίζω,

ζω, μοχοπόντικον, μόχος, μοχοσάφυλον, μοχοσίπερον, μοχσοῖτι, κτλ. ἰδὲ Μοσκάπιδον, κτλ.

Μύγγερι, ὐσ. congre, *congro*.

Μυγγρίζω, Pʳ. mugir, *muggire*.

Μουγγρίζων, ὐσα. μετ. mugissant, te. *mugghiante*.

Μυγγρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mugi, *colui ò colei che ha mugghiato, che ha muggito*.

Μυδαλώνω, κτλ. ἰδὲ Μυτζυρώνω, κτλ.

Μυδιάζω, Pʳ. Ἐν. engourdir, *intormentire, indolenzire*. §. μυδιάζω, Pʳ. ὐδ. démeurer engourdi, *torpere, intormentirsi, intirizzirsi*. §. μὲ ἐμυδίασαν τὰ δόντια, il m'a gacé les dents, *mi ha allegato i denti*.

Μυδιάζων, ὐσα. μετ. qui engourdit, *che fa intormentire*.

Μυδιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est resté engourdi, *colui ò colei ch'è intirizzito, intormentito*.

Μυδίασμα, ούσ. engourdissement, *intormentimento*. §. μυδίασμα τῶν δοντιῶν, agacement, *allegamento di denti*.

Μυδιασμένος, η, ον. μετ. engourdi, ie. *intormentito, ta. indolenzito, ta*. §. δόντια μυδιασμένα, des dents agacées, *denti allegati*.

Μυδιαστής, ὐσ. qui engourdit, *che intormenta*.

Μυκαβᾶς, ὐσιασ. carton, *cartone*.

Μυλαράκι, ὐσ. petit mulet, *piccolo mulo*.

Μυλάρι, ὐσ. mulet, *mulo*.

Μυλαρίσιος, μυλαρίτικος. ἐπίθ. de mulet, *di mulo*.

Μυλᾶς, οὐα. molà, cadi d'une province, *mulà, cadi d'una provincia*.

Μύλκι, ούσ. possessions, biens, *beni, possessioni*.

Μῦλος, ἐπίθ. bâtard, de. *bastardo, da*.

Μυλωχτής, ὐσ. qui se tait, qui ne parle pas, muet, *mutolo, che tace*.

Μυλωχτός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui se tait, qui se tient coi, *colui ò colei che sta cheto, che non parla*.

Μύλωμα, ὐσ. l'action de se tenir coi, *lo star cheto*.

Μυλωμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se tient coi, *colui ò colei che sta cheto, ta*.

Μυλώνω, Pʳ. se taire, se tenir coi, *tacere, star cheto*.

Μύμια, ὐσ. momie, *mummia*.

Μυμιάζω, Pʳ. devenir momie, *diventar mummia*.

Μυμύδι, ἰδὲ Σαμρόψυρα.

Μυνί, ὐσιασ. la nature de la femme, *la natura della donna, la fica*.

Μυνυχάρι, ὐσ. petit mouton, *piccolo castrato*.

Μυνυχάρικος, ἐπίθ. de mouton, *di castrato*.

Μυνυχίζω, Pʳ. châtrer, *castrare*.

Μυνυχίζων, ὐσα. μετ. celui ou celle qui châtre, *colui ò colei che castra*.

Μυνυχίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a châtré, *colui ò colei che ha castrato*.

Μυνύχισμα, ὐσ. l'action de châtrer, *castramento*.

Μυνυχισμένος, η, ον. μετ. châtré, ée. *castrato, ta*.

Μυνῦχος, ἐπίθ. châtré, eunuque, *castrato, eunuco*.

Μύντζα, ὐσ. nique, *fiche*.

Μυντζύρα, ὐσ. l'action de salir avec de l'ancre, *imbrattamento d'inchiostro*.

Μυντζουρωμένος, η, ον, μετ. sali, ie. d'encre, *imbrattato, ta. d'inchiostro*.

Μυντζυρώνω, Pʳ. salir d'encre, *imbrattare d'inchiostro*.

Μυντζυρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a sali d'encre, *colui ò colei che ha imbrattato d'inchiostro*.

Μύντζωμα, ὐσ. l'action de faire la nique, *il far le fiche*.

Μυντζωμένος, η, ον. ἐπίθ. à qui on a fait la nique, *a cui si son fatte le fiche*. §. μυντζωμένος, περιγελασμένος, bafoué, ée. *schernito, ta*.

Μυντζώνω, Pʳ. faire la nique, *far le fiche, far le castagne, far un manichino*.

Μύργα, ἰδὲ Ἀμόργη.

Μυρδάρα, ἐπίθ. sale, *sporca*.

Μυρδάρωμα, ὐσ. l'action de salir, salissure, *imbrattamento*.

Μυρδαρωμένος, η, ον. μετ. sa-

sali, ie. *imbrattato, ta. sporcato, ta. insozzato, ta.*

Μυρδαρδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sali, *colui ἢ colei che ha imbrattato, che ha insozzato.*

Μυρδαρδίω, Pʳ. salir, barbouiller, *imbrattare, sporcare, insozzare.*

Μυρδάρης, ὑσ. sale, *sporco.*

Μυρδαριά, ὑσιας. saleté, *sporcizia, sporcheria.*

Μυρδάρικα, ἐπίρ. d'une manière sale, *sporcamente, sozzamente.*

Μυρδάρικος, η, ον. ἐπίθ. sale, *sporco, ca.*

Μύρη, ουσ. visage, *viso.* §. μύρη τῶν ζώων, museau, *grifo, grugno.*

Μυριά, ὑσ. mûrier, *moro.*

Μυρμύρα, ἐπίθ. θηλ. celle qui se plaint, *mormoratrice.*

Μυρμυριάρης, ἐπίθ. murmurateur, *mormoratore.*

Μυρμυρίζω, Pʳ. murmurer, *mormorare.* §. μυρμυρίζω, μεταφ. ψιθυρίζω, barbotter, grogner, marmonner, *borbottare.*

Μυρμυρίζων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui murmure, *colui ἢ colei che mormora.*

Μυρμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a murmuré, *colui ἢ colei che ha mormorato.* §. μυρμουρίσας, ψιθυρίσας, qui a grogné, qui a marmonné, *che ha borbottato.*

Μυρμύρισμα, ὑσ. murmure, *mormorio.*

Μυρμυριστής, ὑσ. celui qui murmure, *colui che mormora.* §. μυρμουριστής, ψιθυριστής, grogneur, *borbottatore.*

Μῦρον, ὑσ. mûre, *mora.*

Μυρύνα, ουσ. esturgeon, *storione.*

Μυρτάρι, ὑσιας. mortier, *mortajo.*

Μῦσα, ὑσ. muse, *musa.*

Μυσαφίρης, ἐπίθ. étranger, qui est reçu chez quelqu'un, *forestiere.*

Μυσαφίρισσα, ουσ. étrangére, *forestiera.* ἰδὲ Μυσαφίρης.

Μυσαμᾶς, ουσ. toile cirée, cirage, *tela incerata.*

Μυσεῖον, ὑσιας. muséum, *museo.*

Μυσική, ὑσιας. musique, *musica.*

Μυσικός, ή, όν. ἐπίθ. musique, musical, le, *musico, ca, musicale.*

Μυσχαράκι, ἰδὲ Μουσχαράκι.

Μυσχαρδίω, μουσχαρδίομαι, Pʳ. μεταρίζομαι, badiner, *scherzare, far da giuoco.*

Μυσχάρι, ὑσ. jeune veau, *vitellino.*

Μύσχδυμα, ουσ. l'action d'humecter, *l'umettare.*

Μυσχδυμένος, η, ον. μετ. trempé, ée. abreuvé, ée. imbibé, ée. *inzuppato, ta. intinto, ta. imbevuto, ta.*

Μυσχδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trempé, qui a imbibé, *colui ἢ colei che ha imbevuto, che ha inzuppato.*

Μύσχλωμα, ὑσ. l'action de faire mine, de tordre le nez, *il far viso arcigno.*

Μυσχλωμένος, η, ον. μετ. qui fait mine, qui tord le nez, *che fa viso arcigno.*

Μυσχλώνω, Pʳ. faire la mine, tondre le nez, *far viso arcigno.*

Μυσχδύω, Pʳ. tremper, abreuver, imbiber, *inzuppare, intingere, imbevere.*

Μυσχδύων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui trempe, *colui ἢ colei che imbeve.*

Μυσύδι, ἰδὲ Συσύμι.

Μυσυλί, ὑσ. mousseline, *mussolina.*

Μυσχυλιά, μυσμυλιά, ὑσ. neflier, *nespolo.*

Μύσχυλον, μύσμυλον, ὑσ. nefle, *nespola.*

Μυστάκα, ὑσ. grande moustache, *gran mustacchi.*

Μυστακάκι, ὑσ. petite moustache, *piccoli mustacchi.*

Μυστακᾶς, ὑσ. celui qui a de grosses moustaches, *colui che ha gran mustacchi.*

Μυστάκι, ὑσ. moustache, *mustacchi.*

Μυσταλευριά, ἰδὲ Μυστόπιτα.

Μυστάρδα, ὑσ. moutarde, *mostarda.*

Μυστερής, ὑσιας. chaland, *avventore.*

Μυστοχοβαλῶ, Pʳ. transporter le moût, *trasportare il mosto.*

Μυστόπιτα, ὑσιας. gâteau fait de moût, *berlingozzo fatto di mosto.*

Μῦστος, ὑσιας. moût, vin doux, *mosto.*

Μυσεὶ, ἰδὲ Μισεὶ.
Μύτδωμα, μουτδώω, ἰδὲ Μάδισμα, μαδῶ.
Μύτζωμα, μυτζώνω, ἰδὲ Μύνιζωμα, μυντζώνω.
Μυτζυναρά, ὑσ. gros visage, *visaccio*.
Μυτζυνιά, ὑσιας. γροθιά, gourmade, coup de poing sur le visage, *sgrugnata*, *sgrugnone*.
Μυτζυνιάζω, P'. donner des gourmades, *dar delle sgrugnate*.
Μύτζυνον, ὑσ. groin, museau de cochon, *grugno*, *grifo*. §. μύτζουνον, προσωπον, μύρτον, le museau, *grifo*, *volto*.
Μύτρον, ὑσ. visage, *viso*, *volto*. §. χάμνω μύτρα, faire face, *far faccia tosta*.
Μυφλύζης, ὑσ. banqueroutier, *fallito*, *decottore*.
Μυφλυζέω, P'. faire banqueroute, *fallire*.
Μυφλυζιά, μυφλυζούκι, ὑσιας. faillite, banqueroute, *fallimento*.
Μυφτής, ὑσ. le mufti, *il mufti*.
Μύχλα, ὑσ. moisissure, chancissure, *muffa*.
Μυχλιάζω, P'. moisir, se moisir, chancir, *muffare*, *divenir muffato*.
Μυχλιάζων, υσα. μετ. celui ou celle qui chancit, *colui o colei che diventa muffato*.
Μυχλιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est devenu chanci, *colui o colei ch' è divenuto muffato*.
Μυχλίασμα, ὑσ. l'action de se moisir, *il divenir muffo*.

Μουχλιασμένος, η, ον. μετ. moisi, ie. chanci, ie. *muffato*, *ta*. *fracidiccio*, *cia*. §. ὀλίγον τί μουχλιασμένος, un peu moisi, ie. qui commence à moisir, *muffaticcio*, *cia*.
Μύχλιος, ια, ιον. ἐπίθ. chanci, ie. *muffato*, *ta*.
Μόχθος, ὑσ. fatigue, *fatica*.
Μοχλὸς, ὑσ. verrou, *catenaccio*.
Μπαγιατίζω, P'. devenir vieux, rance, *diventar stantio*.
Μπαγιάτικος, η, ον. ἐπίθ. vieux, rance, croupi, *stantio*.
Μπάγκα, ὑσ. banc pour s'asseoir, *panca*, banco.
Μπαϊλίζω, P'. s'évanouir, *cader in deliquio*.
Μπαΐλισμα, ὑσ. foiblesse, évanouissement, *deliquio*, *svanimento*.
Μπαϊλισμένος, η, ον. μετ. évanoui, ie. tombé, ée en foiblesse, *svenire*, *cadere in deliquio*.
Μπάϊλος, ὑσιας. bailli, l'ambassadeur de Venise à Constantinople, *bailo*.
Μπαϊράκι, ὑσιας. enseigne, drapeau, *insegna militare*.
Μπαϊράμι, ὑσ. baïram, *bajram*.
Μπακαλᾶς, ὑσ. bacaliau, *baccalà*.
Μπακάλης, ουσ. épicier, *droghiere*.
Μπακάλικον, ουσ. épicerie, *spezierie*.
Μπακάμι, ουσ. sandal, *sandalo*.

Μπακμιάρης, ἐπίθ. maladif, *malaticcio*.
Μπακλαβᾶς, ὑσ. feuilletage faite avec du miel, *sfogliata fatta di mele*.
Μπακίρι, μπακίρι, ουσ. cuivre, *bronzo*.
Μπακράτι, ὑσιας. seau, *secchia*.
Μπαχτζὲς, ουσ. jardin, *giardino*.
Μπάλα, ὑσ. balle, *balla*.
Μπαλτᾶς, ὑσιας. hache, *scure*.
Μπαλτατζῆς, ουσ. armé d'une hache, *armato di scure*.
Μπάλωμα, ὑσ. χομματζύλι ὁ μπάλωμα, morceau, *pezzo*. §. μπάλωμα ὁ τὰ παπούτζια, bouts qu'on met à des souliers, à l'endroit, où ils sont usés, *taccone*. §. μπάλωμα, τὸ μπαλώνειν, rapiécetage, raccommodage, ravaudage, *rappezzamento*, *racomodamento*.
Μπαλωματάκι, ὑσ. petit morceau pour raccommoder, *pezzetto per racconciare*.
Μπαλωμένος, η, ον. μετ. ravaudé, ée. rapiécé, ée. raccommodé, ée. *racconciato*, *ta*. *rappezzato*, *ta*. *raccomodato*, *ta*.
Μπαλώνω, P'. ravauder, rapiécer, raccommoder, *racconciare*, *raccomodare*, *rappezzare*.
Μπαλώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ravaudé, *colui o colei che ha racconciato*.
Μπαλωματῆς, μπαλωτῆς, ὑσ.

οὐσ. ravaudeur, *racconciatore*.

Μπαμπάκι, μπαμπακερινός, ἰδὲ Βαμβάκι, βαμβακερινός.

Μπαμπακᾶς, οὐσ. celui qui vend du coton, *colui che vende cotoni*.

Μπαμπακοκάρυδον, οὐσιας. noix de gossampin, *noce della pianta della bambagia*.

Μπαμπακόσπορος, οὐσ. semence de coton, *seme di cotone, di bambagia*.

Μπαντιέρα, οὐσ. étendard, enseigne, *bandiera*. §. μπαντιέρα τοῦ καραβίου, pavillon, *bandiera di nave*.

Μπάρα, οὐσ. lieux marecageux, *maremma*; *palude*.

Μπαρδάκι, οὐσιας. bocal, *boccale*.

Μπαρμπέρης, οὐσ. barbier, *barbiere*.

Μπαρμπερίζω, Pr. faire la barbe, *rader la barba, far la barba*.

Μπαρμπερειὸν, οὐσ. boutique de barbier, *barbieria, bottega di barbiere*.

Μπαρμπερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rasé la barbe, *colui ἢ colei che ha fatto la barba*.

Μπαρμπέρισμα, οὐσ. l'action de raser la barbe, *il far la barba, il radere la barba*.

Μπαρμπερισμένος, η, ον. μετ. rasé, ée. *raso, sa*.

Μπαρμπούνι, οὐσ. barbeau, *barbio*.

Μπαρόνος, οὐσιας. baron, *barone*.

Μπαρούτι, οὐσ. poudre à canon, *polvere da schioppo*.

Μπασᾶς, μπασιᾶς, οὐσιας. Bassa, *bassà*. §. μπασσᾶς, ὁ μπασιᾶς τινὸς, maître, *padrone*.

Μπάσι, οὐσιας. agio, *aggio*.

Μπασάρδωμα, οὐσ. abâtardissement, *degenerazione*.

Μπασαρδωμένος, η, ον. μετ. abâtardi, ie. dégénéré, ée. *degenerato, ta, imbastardito, ta*.

Μπασαρδώνω, Pr. abâtardir, dégénérer, *degenerare, imbastardire*.

Μπασάρδικος, η, ον. ἐπίθ. de bâtard, *di bastardo*.

Μπασάρδος, οὐσιας. νόθος, bâtard, *bastardo*.

Μπασιμέντον, οὐσ. bâtiment, navire, *bastimento, naviglio*.

Μπαστούνι, οὐσ. bâton, *bastone*. §. μπαστούνια, bâtons, *bastoni*.

Μπάτζος, οὐσ. soufflet, *schiaffo, ceffata*.

Μπαχτζίσι, ἰδὲ Πεσκέσι, Δῶρον, κτλ.

Μπεγενῶ, Pr. daigner, *degnarsi*.

Μπεζεβένκης, οὐσ. maquereau, *ruffiano*.

Μπεζερίζω, Pr. s'ennuyer, *stufarsi, annojarsi*.

Μπεζερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ennuyé, *colui ἢ colei ch' è stuccato, stufato*.

Μπεζέρισμα, οὐσ. dégout, satiété, *stucchevolezza*.

Μπεζερισμένος, η, ον. μετ. dégoûté, rassasié, ée. *stucco, ca. stuccato, ta. stufo, fa*.

Μπεζεστένι, οὐσ. bezestan, marché public, *bezestan, il mercato*.

Μπέης, οὐσ. bei, *bei*. §. ὁ μπέης τῆς Βλαχίας, le Vayvode, le Prince de Vallachie, *il Vaivoda, il Principe di Vallachia*.

Μπεκιάρης, ἐπίθ. célibataire, *celibe*.

Μπεκρηλίκι, οὐσ. ivrognerie, *ubbriacchezza*.

Μπεκρῆς, οὐσ. biberon, ivrogne, *ubbriacone*.

Μπελιᾶς, οὐσ. embarras, facherie, *briga, impiglio*.

Μπελιαυραντίζω, Pr. être importuné, embarrassé, *esser importunato, imbarazzato*.

Μπέλκι, οὐσ. peut-être, *forse, può essere*.

Μπενίσι, οὐσ. habit de dessus, *sopravveste*.

Μπεντενί, οὐσ. habit de dessus fourré, *sopravveste foderata*.

Μπερδεύω, ἰδὲ Μπερδώνω.

Μπερδὲς, οὐσιας. rideau, *cortina*.

Μπερδωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été embrouillé, *colui ἢ colei ch' è stata imbrogliato, intrigato*.

Μπέρδωμα, οὐσ. embrouillement, garbuge, *garbuglio, imbroglio*.

Μπερδωμένος, η, ον. μετ. embrouillé, ée. *imbrogliato, ta*.

Μπερδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a embrouillé, *colui ἢ colei*

che

che va imbarazzato, imbrogliato.

Μπερδέυσιά, ὑσ. embrouillement, garbuge, garbuglio, imbroglio.

Μπερδεσιάρης, ὑσ. ardelion, intrigant, faccendiere.

Μπερδεσιάρισσα, ὑσ. intrigante, faccendiera.

Μπερδέυω, P'. embrouiller, imbrogliare, intrigare. §. μπερδέυω μίαν ὑπόθεσιν, embrouiller une affaire, mettere in garbuglio.

Μπερδέυων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui embrouille, colui ἢ colei che imbroglia, che ingarbuglia.

Μπερχέτι, ὑσ. abondance, abbondanza. §. μπερχέτι, ἐπίρ. à foison, in abbondanza.

Μπεχλεβάνης, ὑσ. batteleur, cantambanco, saltimbanco.

Μπήγμα, ὑσ. l'action de ficher, ficcamento.

Μπηγμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. enfoncé, ée. ficcato, ta.

Μπήγω, P'. ficher, enfoncer, ficcare.

Μπήγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fiche, colui ἢ colei che ficca.

Μπήξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a fiché, colui ἢ colei che ha ficcato.

Μπήξιμον, ουσ. l'action de ficher, ficcamento.

Μπήχνω, ἰδὲ Μπήγω.

Μπίμπικας, ουσ. ciron, pedicello.

Μπιμπίλα, ὑσιας. bord, ourlet, orlo, orlatura.

Μπιμπίλωμα, ὑσιας. l'action de border, l'orlare.

Μπιμπιλωμένος, η, ον. μετ. ourlé, ée. bordé, ée. orlato, ta.

Μπιμπιλώνω, P'. ourler, border, orlare, fare l'orlo.

Μπιμπιλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ourle, colui ἢ colei che orla.

Μπιμπιλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ourlé, colui ἢ colei che ha orlato.

Μπιμπιλωτής, ουσ. celui qui ourle, colui che orla.

Μπιμπιλώτρα, ὑσ. celle qui ourle, colei che orla.

Μπίρα, μπίβα, ὑσ. biére, birra.

Μπλάστρης, μπλάστρι, ὑσ. emplâtre, cataplasme, empiastro.

Μπλάστρωμα, ὑσ. l'action de mettre un cataplasme, impiastramento.

Μπλαστρωμένος, η, ον. μετ. emplâtré, ée. impiastrato, ta.

Μπλαστρώνω, P'. appliquer un emplâtre, impiastrare, applicar un cataplasma.

Μπλαστρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui applique un emplâtre, colui ἢ colei che applica un impiastro.

Μπλαστρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a appliqué un emplâtre, colui ἢ colei che ha applicato un impiastro.

Μπλέκω, κτλ. ἰδὲ Ἐμπλέκω, κτλ.

Μπογάδα, ὑσιας. lessive, bucato.

Μπογάζι, ὑσ. détroit de mer, stretto di mare.

Μπόγι, ουσ. taille, stature, statura.

Μπογιά, ὑσ. couleur, colore.

Μπογιατζής, ὑσιας. teinturier, tintore.

Μπογιατίζω, P'. teindre, tignere.

Μπογιατίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui teind, colui ἢ colei che tinge.

Μπογιατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a teint, colui ἢ colei che ha tinto.

Μπογιάτισμα, ουσ. l'action de teindre, il tignere.

Μπογιατισμένος, η, ον. μετ. teint, te. tinto, ta.

Μποζάς, ὑσιας. boisson d'eau de millet, bevanda d'acqua di miglio.

Μποχασί, ουσ. sorte de toile de coton, bucherame, sorta di tela di bambagia.

Μπόλι, ὑσ. ente, innesto.

Μπόλια, ὑσ. voile de tête, velo da coprir la testa.

Μπολιάζω, P'. διὰ τὰ δένδρα λέγεται, enter, greffer, annestare. καὶ διὰ ταῖς ἀβλογιαῖς, inoculer, inoculare.

Μπόλιασμα, ὑσ. l'action d'enter, de greffer, l'annestare. §. μπόλιασμα τῆς ἀβλογιᾶς, inoculation, inoculazione.

Μπολιάσας, σασα. μετ. διὰ τὰ δένδρα, celui ἢ celle qui a enté, colui ἢ colei che ha annestato. §. μπολιάσας διὰ ταῖς di-

Μπουμπουνίστρα. Μυαςός.

διλογιαῖς, celui ἢ celle qui a inoculé, colui ἢ colei che ha inoculato.

Μπολιασμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ δένδρα, enté, ée. appiestato, ta. §. μπολιασμένος διὰ ταῖς διλογιαῖς, inoculé, ée. inoculato, ta.

Μπόμπα, ὄσιας. bombe, bomba.

Μπομπάρδα, ὄσ. bombarde, bombarda.

Μπομπαρδέρης, ὄσ. bombardier, bombardiere.

Μπομπαρδέρω, Ρ'. bombarder, bombardare.

Μπορετός, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, faisable, facile, aisé, ée. fattibile, fattevole.

Μπορῶ, Ρ'. pouvoir, potere. ἰδὲ Ἠμπορῶ.

Μποσκάνι, οὖσ. bastion, boulevart, rempart, bastione.

Μπότζα, οὖσ. bouteille, fiasco.

Μπουδρούμι, ἰδὲ Πυδρούμι.

Μπουκιά, ὄσιας. bouchée, boccone, boccata.

Μπουκιτάκι, ὄσ. petit morceau, bocconcino.

Μπουκούνι, ὄσ. morceau, bouchée, boccone.

Μπούκωμα, οὖσ. l'action de mettre quelque chose dans la bouche de quelqu'un, l'imboccare.

Μπουκωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle à qui on a mis quelque chose dans la bouche, imboccato.

Μπουκώνω, Ρ'. mettre quelque chose dans la bouche de quelqu'un, imboccare.

Μπουκωσιά, ὄσ. bouchée, boccata.

Μπουλούκι, οὖσ. sédition, sedizione.

Μπουμπούκι, ὄσ. bouton, boccia, bottone.

Μπουμπουκιάζω, Ρ'. rejetter des boutons, mandar fuori de' bottoni.

Μπουμπούκιασμα, ὄσ. l'action de pousser des boutons, il gettar bocciuoli.

Μπουρέκι, οὖσ. tourtelette, tortello.

Μπουρλιάζω, Ρ'. enfiler, infilzare.

Μπουρλιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui enfile, colui ἢ colei che infilza.

Μπουρλιάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a enfilé, colui ἢ colei che ha infilzato.

Μπούρλιασμα, ὄσ. l'action d'enfiler, infilzamento.

Μπουρλιασμένος, η, ον. μετ. enfilé, ée. infilzato, ta.

Μπουρλιαςής, ὄσιας. celui qui enfile, colui che infilza.

Μπουρλιάςρα, ὄσ. celle qui enfile, colei che infilza.

Μπούσουλας, ὄσ. ἡ ναυτικὴ πυξὶς, bussole, cadran de mer, bussola.

Μπουφόνος, οὖσ. boufon, buffone.

Μωρὲ, μόριον ἐπὶ θαυμασμοῦ, ha! ho! diantre, diaccine. §. μωρὲ, μόριον κλητικὸν, holà, olà.

Μπρίκι, οὖσ. coquemar, cocoma.

Μπρισίμι, ὄσ. fil d'or, filo d'oro.

Μυροδιά, μυροδινά, μυροδιά, ἰδὲ Ἐμμορφός, ἐμμορφάδα, κτλ.

Μυροδινός, μυροςινός, ἰδὲ Ἐμμορφινός.

Μυροςάρι, οὖσ. bavette, bavaglio.

Μπρούντζος, οὖσ. cuivre, bronzo.

Μπρούντζινος, η, ον. ἐπίθ. de cuivre, di bronzo.

Μυάζω, Ρ'. éventer, ventilare.

Μυαλός, ἰδὲ Μυελός.

Μυαςήρι, οὖσ. éventail, ventaglio.

Μύγα, ὄσ. mouche, mosca.

Μυγιαςήρι, ἰδὲ Μυαςήρι.

Μυγόχεσμα, ὄσ. chiure, cacata di mosche.

Μύδι, ὄσ. telline, tellina.

Μυελός, ὄσ. cerveau, cervello. §. μυελός ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ κόκαλα, moëlle, midolla.

Μυζίθρα, ὄσιας. recuite, ricotta.

Μυθικός, ή, όν. ἐπίθ. fabuleux, euse. favoloso, sa.

Μυθολογία, ὄσ. mythologie, mitologia.

Μυθολογικόν, ὄσ. recueil de fables, raccolta di favole.

Μυθολογικῶς, ἐπίρ. fabuleusement, favolosamente.

Μυθολόγος, ὄσ. fabuliste, favoleggiatore.

Μυθολογούμενος, ἐπίθ. conteur, euse. de sornettes, favoleggiatore, trice.

Μυθολογῶ, Ρ'. conter des fables, favoleggiare.

Μυθοποιΐα, ὄσ. composition

Μπυτνα. voiture. Μυθευμα

Μπρουτζος. bronze.

tion de fables, *componimento di favole*.

Μυθοποιὸς, ὐσ. compositeur de fables, *compositore di favole*.

Μῦθος, ουσ. fable, conte, *favola*. §. μικρὸς μῦθος, petite fable, *favoletta*. §. διηγῦμαι μύθυς, conter des fables, *favoleggiare*, *raccontar delle favole*.

Μυθώδης, ἐπίθ. fabuleux, euse, *favoloso, sa*.

Μυλαύλακοι, ὐσ. le toyau d'un moulin, *il canal del molino*.

Μυλόπετρα, ὐσ. meule de moulin, *pietra da molino*, *macine*, *macina*.

Μῦλος, ὐσ. moulin, *molino*.

Μυλωνᾶς, ουσ. meunier, *mulinaro*, *mugnajo*.

Μυλωνιάτικον, ὐσιασ. ce qu'on paye pour le moulage, *quel che si paga per la macinatura*.

Μύξα, ὐσ. morve, morveau, *moccio*. §. ἐυγάζω τὴν μύξαν, se moucher, *soffiarsi il naso*.

Μυξερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. plein, ne. de morve, *pieno, na. di moccio*.

Μυξιάρας, ὐσ. morveux, *mocciceso*.

Μυξομάντυλον, ὐσ. mouchoir, *fazzoletto di naso*, *moccichino*.

Μυξώδης, ἐπίθ. morveux, euse. *mocciolo, sa. moccioso, sa*.

Μυξάνω, Ρ΄. λερώνω ἀπὸ μύξαις, salir de morve, *imbrattare di mocci*.

Μύρια, ὐσ. ἀναρίθμητα, sans nombre, *innumerabilmente, senza numero*.

Μυριάδα, ὐσ. dix milles, *dieci migliaja*.

Μυρίζω, Ρ΄. ὀσφραίνομαι, flairer, *fiutare, odorare*. §. μυρίζω ἔχω μυρωδιὰ, sentir, *aver odore*. §. μυρίζει ἀπὸ κρασὶ, il sent le vin, *ha odore di vino*. §. αὐτὸς μυρίζει ἀπὸ σκόρδον, il put l'ail, *puzza d'aglio*. §. μοῦ μυρίζει, μοὶ φαίνεται, il me semble, *mi pare*.

Μυρίζων, ὐσα. μετ. ὅστις ὀσφραίνεται, celui ou celle qui flaire, *colui o colei che fiuta, fiutante*. §. μυρίζων, ὅστις ἔχει μυρωδιὰν, celui ou celle qui sent, *colui o colei che ha odore*.

Μύριος, ἡ, ον. ἐπίθ. dix mille, *dieci mila*. §. μύριος, ἀναρίθμητος, innombrable, *innumerabile*.

Μυρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a flairé, *colui o colei che ha odorato*.

Μυρισμένος, ἡ, ον. μετ. senti, ie. *odorato, ta*.

Μυρισικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriférant, te. *odoroso, sa*. §. μυρισικὰ, odeurs, *odori*.

Μυρμιγκάκι, ουσ. petite fourmi, *formichetta, formicola*.

Μυρμίγκι, μύρμιγκας, μυρμίγξ, ουσ. fourmi, *formica*. §. μικρὸν μυρμίγκι, petite fourmi, *formichetta*. §. μεγάλον μυρμίγκι, grosse fourmi, *formicone*.

Μυρμιγκιὰ, ἰδὲ Μυρμιγκοφωλιά.

Μυρμιγκιάζω, Ρ΄. fourmiller, *formicare*.

Μυρμιγκοφωλιά, ὐσ. fourmilière, *formicajo*.

Μύρον, ὐσ. onguent, *unguento*. §. τὸ ἅγιον μύρον, chrême, *cresima*.

Μύῤῥα, ὐσ. myrrhe, *mirra*.

Μυρτιά, μύρτος, ὐσιασ. myrte, *mortella*.

Μυρτότοπος, ὐσ. lieu plein de mirtille, *luogo pieno di mortella*.

Μυρωδάτος, ἡ, ον. μετ. odoriférant, te. *odorifero, ra*.

Μυρωδιὰ, ὐσ. odeur, *odore*. §. αἰσθάνομαι τὴν μυρωδιὰν, sentir l'odeur, *sentir l'odore*.

Μυρωδικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. odoriférant, te. *odorifero, ra*. §. μυρωδικὰ, odeurs, senteurs, *odori*.

Μύρωμα, ὐσ. l'action de confirmer, la confirmation, *la cresima*, *il cresimare*.

Μυρωμένος, ἡ, ον. μετ. confirmé, ée. *cresimato, ta*.

Μυρόνω, Ρ΄. confirmer, *cresimare*.

Μυρώνων, μετ. qui confirme, *che cresima*.

Μυρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a confirmé, *colui o colei che ha cresimato*.

Μύρωσις, ουσ. la confirmation, *la cresima*.

Μυσαρὸς, μυσερὸς, ἐπίθ. haïssable, *odioso, sa*.

Μυσταγωγία, ουσ. mystagogie, *mistagogia*.

Mu-

Μυσταγωγικός, ή, όν. ἐπίθ. mystagogique, *mistagogico, ca.*

Μυσταγωγός, ὁ. mystagogue, *mistagogo.*

Μυσταγωγῶ, Ρ'. initier, *iniziare.*

Μυστάκι, ὁ. moustache, *mostacchio.*

Μυστήρευμα, ὁ. confidence, *confidamento.*

Μυστηρευμένος, η, ον. μετ. confié, ée. *confidato, ta.*

Μυστηρεύομαι, Ρ'. se confier, *confidarsi.*

Μυστήριον, οὐδ. mystère, *misterio.* §. μυστήριον, κρύφιον, secret, *secreto.*

Μυστηριώδης, ἐπίθ. mystérieux, euse. *misterioso, sa.*

Μυστικά, ἴδε Μυστικῶς, κρυφίως.

Μυστικός, ή, όν. ἐπίθ. mystique, *mistico, ca. figurale.* §. μυστικός, κρύφιος, secret, te. *secreto, ta.* §. μυστικός, ὁ. secrétaire, *segretario.*

Μυστικῶς, ἐπίθ. mystiquement, *misticamente, figuralmente.* §. μυστικῶς, κρυφίως, secretement, *segretamente.*

Μυών, οὐδ. muscle, *muscolo.*

Μώρα, ἡ. négresse, *mora.* §. μώρα, ἐφιάλτης, incube, *incubo.*

Μωρά, ἐπίρ. sottement, *scioccamente.*

Μωραίνω, Ρ'. rendre fou, *far divenir sciocco, pazzo, infatuare.* §. μωραίνω, οὐδ. devenir fou, sot, *divenir sciocco, impazzare.*

Μώραμα, ὁ. l'action de devenir fou, sot, *il divenir sciocco, l'impazzare.*

Μωραμένος, η, ον. μετ. infatué, ée. fol, le. *infatuato, ta. impazzato, ta.*

Μωράνας, νασα. μετ. celui ò celle qui a rendu fou, *colui ò colei che ha infatuato, che ha fatto impazzare.*

Μωρανθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui est devenu sot, qui a perdu l'esprit, *colui ò colei ch'è divenuto sciocco, che ha perduto il cervello.*

Μωρέ, μωρή, ἴδε Μωρός.

Μωρία, ἡ. folie, sottise, fatuité, *pazzia, sciocchezza, fatuità, insania.*

Μωρολογία, οὐσ. niaiseries, *frasche.*

Μωρολόγος, ἐπίθ. qui dit des sottises, des niaiseries, *che dice delle scioccherie.*

Μωρολογῶ, Ρ'. dire des sottises, des niaiseries, *parlar scioccamente, stolidamente.*

Μωροπαίδι, ὁ. enfant innocent, *fanciullo innocente, semplice.*

Μωροπίστευτος, ἐπίθ. crédule, *credulo, la.*

Μωρός, ή, όν. ἐπίθ. sot, te. fol, le. stupide, *sciocco, ca. pazzo, za. stolido, da.*

Μῶρος, ἐπίθ. nègre, *negro.* §. μωρέ, μωρή, ὅταν κράζῃ τινάς, o toi, o vous, *o tu, o voi.*

Μωρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit étourdi, *fraschettino.*

N

Nά μόριον προστιθέμενον τῷ Ἀπαρεμφάτῳ καὶ ἀντὶ τῷ νά, à, de, *a, di.* §. νά, ἰδοῦ, voilà, voici, *ecco.* §. νά με ἰδού, me voici, *eccomi.* §. νά, ἔπαρε, tiens, prenez, *ecco, prendi.* §. νά, ἵνα, que, *che.*

Νάζι, ὁ. ἴδε Καμάρι.

Ναί, ἐπίρ. ouï, *sì.* §. ναί βέβαια, ouï-da, *sì certo.* §. μά τὸ ναί, en verité, *in verità.*

Ναΐδα, ἴδε Νεραΐδα.

Ναΐπης, οὐσ. lieutenant d'un Cadi, *luogotenente di un Cadi.*

Ναίσκε, ἐπίρ. ouï-da, *sì certo.*

Νάμα, καὶ νάμμα, ὁ. liqueur, *liquore.* §. νάμμα διὰ τὴν λειτουργίαν, le vin qui serve pour la messe, *il vino che serve per la messa.*

Νάνα, ὁ. dodo, *nanna.*

Νανουρίζω, Ρ'. faire dodo, bercer, *far la nanna, cullare.*

Νανουρίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui berce, *colui ò colei che culla.*

Νανουρίσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a bercé, *colui ò colei che ha cullato.*

Νανούρισμα, ὁ. l'action de faire dodo, *il far la nanna, il cullare.*

Νανουρισμένος, η, ον. ὡς τό, παιδί νανουρισμένον, enfant bercé, *cullato.*

Να-

Νανιερισί, ἐπίρ. en berçant, *cullando*.

Νανιερισής, ὑσ. celui qui fait dodo, qui berce, *colui che fa nanna, che culla*.

Νανιερίστρια, ὑσ. celle qui fait dodo, qui berce, *colei che fa nanna, che culla*.

Νάνος, ουσ. nain, bamboche, pygmée, *nano, pigmeo*.

Ναός, ὑσ. temple, *tempio*.

Νάρδος, ὑσ. nard, *nardo*.

Νάρθηκας, νάρθηξ, ουσ. lieu sacré d'une église, *luogo sagro d'una chiesa*.

Νάρκη, ὑσιας. assoupissement, *sopore*.

Νάρκισσος, ὑσ. narcisse, *narciso*.

Νάρκωμα, ουσ. l'action d'assoupir, *l'assopire, assopimento*.

Ναρκώνω, Ρ. assoupir, *sopire*.

Ναρκωτικός, ή, όν. ἐπίθ. soporifique, assoupissant, *narcotico, ca. soporifero, ra*.

Ναυαγήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait naufrage, *colui ἢ colei che ha naufragato*.

Ναυάγιον, ὑσ. naufrage, *naufragio*.

Ναυάρχης, ουσ. amiral, *ammiraglio*.

Ναύκληρος, ὑσ. capitaine de vaisseau, *capitano di nave*.

Ναῦλος, ὑσ. nolis, fret, *nolo*.

Ναυλωθείς, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été frété, *colui ἢ colei ch'è stato noleggiato*.

Ναύλωμα, ὑσ. affrétément, nolissement, *noleggio, il noleggiare*.

Ναυλωμένος, η, ον. μετ. affrété, ée. *noleggiato, ta*.

Ναυλώνω, Ρ. affréter, noliser, fréter, *noleggiare*.

Ναυλώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui frete, *colui ἢ colei che noleggia*.

Ναυλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a freté, *colui ἢ colei che ha noleggiato*.

Ναυλωτής, ὑσ. affréteur, *noleggiatore*.

Ναύσταθμος, ουσ. darse, *darsena*.

Ναύτης, ὑσιας. marinier, *marinajo*.

Ναυτική, ὑσ. l'art de la navigation, *la nautica*.

Ναυτικός, ή, όν. ἐπίθ. nautique, *nautico, ca*. §. τὸ ναυτικόν, fret, nolis, *nolo*.

Νέα, ἐπίθ. jeune, *giovane*.

Νεανίς, ουσ. jeune fille, *ragazza giovine*.

Νεανίσκος, ὑσ. jeune enfant, *fanciullo giovane*.

Νεαρά, ἐπίθ. nouvellement, récemment, *recentemente, poco fa*.

Νεαρός, ή, όν. ἐπίθ. nouveau, *novello*. §. αἱ νεαραί, les nouvelles, *le novelle*.

Νεός, ἰδὲ Νέος.

Νεότης, ὑσιας. jeunesse, *gioventezza*.

Νεκροκρέβατον, ουσ. cercueil, bière, *feretro*.

Νεκρομαντεία, ὑσ. nécromancie, *negromanzia*.

Νεκρομάντης, ουσ. nécromancien, *negromante*.

Νεκρομάντισσα, ὑσ. nécromancienne, *negromantessa*.

Νεκρομαντικός, ή, όν. ἐπίθ. de nécromancie, *di negromanzia, negromantico, ca*.

Νεκρός, ή, όν. ἐπίθ. mort, te. inanimé, ée. *morto, ta. inanimato, ta*.

Νεκροσεάσπαχον, ἰδὲ Νεκροκρέβατον.

Νέκρωμα, ὑσιας. l'action d'arracher l'ame, *il disanimare*.

Νεκρωμένος, η, ον. μετ. inanimé, ée. *inanimato, ta*.

Νεκρώνω, Ρ. arracher l'ame, *disanimare*. §. νεκρώνω τὴν σάρκαν, macérer, mortifier, *macerare*. §. νεκρώνω τὰ πάθη, χαλιναγωγῶ, dompter ses passions, *sdomare le proprie passioni*.

Νεκρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a arraché l'ame, *colui ἢ colei che ha disanimato*. §. ὁ νεκρώσας τὴν σάρκαν, qui a maceré, qui a mortifié, *che ha mortificato, macerato*. §. νεκρώσας τὰ πάθη, qui a dompté les passions, *che ha domato le sue passioni*.

Νέκρωσις, ουσ. l'action d'arracher l'ame, *il disanimare*. §. νέκρωσις τῆς σαρκός, macération, mortification, *macerazione, mortificazione*.

Νεκρώσιμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui appartient aux morts, *appar-*

Νεωπτζινος; Νεοασβεσωμενος.

-sennente a' morti. §. ἀκολουθία νεκρώσιμος, office des morts, officio de' morti.

Νέκταρ, ὡς. nectar, nettare.

Νενοθευμένος, ἰδὲ Νοθευμένος.

Νεόβλαστος, η, ον, μετ. qui a bourgeonné nouvellement, che ha germogliato di fresco.

Νεόγαμβρος, ἐπίθ. nouveau marié, sposo novello.

Νεογεννημένος, η, ον. ἐπίθ. né, ée de nouveau, nouveau né, nuovo nato, ta.

Νεοκαμωμένος, η, ον. μετ. nouvellement fait, te, di fresco fatto, ta.

Νεόκαστρον, οὐσ. la nouvelle forteresse, la nuova fortezza.

Νεοκάτοικος, ἐπίθ. habité, ée, nouvellement, abitato novellamente.

Νεοκομμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement coupé, ée. tagliato, ta. novellamente.

Νεόκτιστος, ἐπίθ. bati, ie, nouvellement, fabricato, ta. novellamente.

Νεολαβωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement blessé, ée. ferito, ta. di fresco.

Νεομαζωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement recueilli, ie, novellamente raccolto, ta.

Νεομηνία, ἡσ. neoménie, neomenia.

Νέον, ὡσ. nouveauté, novità. §. νέα, nouvelles, novità, novelle.

Νεονύμφη, οὐσ. nouveau mariée, sposa novella.

Νεόνυμφος, οὐσ. nouveau marié, sposo novello.

Νεοπλουτισμένος, ... μετ. celui ou celle qui a été enrichi de peu de temps, colui ò colei ch' è stato arricchito da poco tempo.

Νεόπλουτος, ἐπίθ. parvenu, qui a fait fortune, qui est riche de peu temps, uomo che ha fatto fortuna, ò che ha ammassato ricchezze da poco tempo.

Νεοπλυμένος, η, ον. μετ. nouvellement lavé, ée. lavato, ta. di fresco.

Νεοποτισμένος, η, ον. μετ. ... αἱ ζῶα, nouvellement abreuvé, ée. novellammente abbeverato, ta. §. ... τὴν γῆν, κτλ. nouvellement, arrosé, ée. novellamente adacquato, ta.

Νέος, α, ον. ἐπίθ. jeune, giovane. §. νέος, ..., noveau, elle. neuf, ve. novello, la. nuovo, va.

Νεοσκαμμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement creusé, ée. scavato, ta. di fresco.

Νεοσκοτωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement tué, ée. ucciso, sa, di fresco.

Νεοτελειωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement fini, ie. novellamente finito, ta.

Νεοτυπωμένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement imprimé, ée. novellamente stampato, ta.

Νεούτζικος, η, ον. ἐπίθ. très-jeune, giovanetto, molto giovane.

Νεόφυτος, οὐσ. nouveau converti, néophyte, neofito.

Νεοφώτιστος, η, ον. ἐπίθ. nouveau illuminé, nouveau converti, cristiano novellamente illuminato, novellamente convertito.

Νεοχαλασμένος, η, ον, ἐπίθ. nouvellement gâté, ée. ruiné, ée. novellamente guastato, ta, rovinato, ta.

Νεοχειροτονημένος, η, ον. ἐπίθ. nouvellement ordonné, ée. novellamente ordinato, ta.

Νεραγώγι, οὐσ. conduit d'eau, condotto d'acqua.

Νεράιδα, νεραΐς, ἡσ. néréide, nereide.

Νεράκι, ἡσ. eau, acqua. §. νεράκι τρεχάμενον, petit ruisseau, acquettina.

Νεράντζι, ... orange, melarancia.

Νεραντζιά, ἡσ. oranger, melarancio.

Νεραντζόζουμον, ... suc d'orange, succo di melarancia.

Νεραντζόφλουδον, ἡσ. écorce d'orange, scorza di melarancia.

Νεραντζόφυλλον, ἡσ. feuille d'oranger, foglia di melarancio.

Νεροβάρελον, ... baril pour l'eau, barile per acqua.

Νεροδοχεῖον, ἡσ. citerne, cisterna.

Νεροκανάτα, ... bocal, boccale.

Νεολαια: gioventù
Νεοκατασκευαζω.
Νεοτης. Νεοττια.

Νεροκατεβασιά, ὐσ. lavasse, acquazzone.

Νεροκουβάλημα, ουσ. l'action de porter de l'eau, il portar acqua.

[illegible], ουσ. porteur d'eau, che porta l'acqua.

Νεροκουβαλῶ, P. porter de l'eau, portar dell' acqua.

Νερόκρασον, ὐσ. vin mêlé avec de l'eau, vino mescolato con acqua.

Νερολούλουδον, ουσ. fleur d'eau, fiore d'acqua.

Νερομάζωμα, ὐσ. marais, acquitrino.

Νερόμυλος, ὐσ. moulin à eau, mulino per acqua.

Νερόν, οὐσ. eau, acqua. §. τὸ ἰξεύρω ἀσφαλῶς τὸ νερόν, savoir une chose sur le bout du doigt, saper una cosa su per le dita. νερὸν καὶ οὖρος, urine, orina. §. ἄφησέ με νὰ χύμω τὸ νερόν μου, laissez moi pisser, ἢ lacher mon eau, lasciatemi orinare, ἢ spander l'acqua.

Νεροπίθαρον, ὐσ. cruche à eau, giarra d'acqua.

Νερόπλυμα, ὐσ. l'action de laver avec de l'eau, il lavare con acqua.

Νεροπλυμένος, η, ον. μετ. lavé, ée, avec de l'eau, ἢ dans l'eau, lavato, ta, con acqua, ἢ nell' acqua.

Νεροπλύνω, P. laver avec de l'eau, ἢ dans l'eau, lavar con acqua, ἢ nell' acqua.

Νεροποντιά, ὐσ. lavasse, grosse pluie, acquazzone.

Νεροποντίζω, P. inonder, inondare.

Νερουλιάζω, P. devenir liquide comme l'eau, diventar liquido come l'acqua.

Νερουλιασμένος, η, ον. μετ. devenu, ue, liquide comme l'eau, diventato, ta, liquido come l'acqua.

Νερουλός, ή, όν. ἐπίθ. aqueux, euse, qui est comme l'eau, ch'è come l'acqua, acquidoso, sa.

Νερουλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui approche de l'eau, che si avvicina, che rassomiglia all' acqua.

[illegible], ὐσ. serpent d'eau, serpente d'acqua.

Νεροχιόνον, οὐσ. eau de neige, acqua di neve.

Νεροχύτης, ὐσ. lavoir, évier, lavatojo, acquajo.

Νερόψωμον, ὔσιασ. eau & pain, acqua e pane.

Νέρωμα, ὐσ. l'action de mettre de l'eau dans le vin, il mettere dell' acqua nel vino.

Νερωμένος, η, ον. μετ. mêlé, ée, avec de l'eau, mistο, sta, coll' acqua. §. κρασὶ νερωμένον, vin trempé, vino adacquato.

Νερώνω, P. mettre de l'eau dans quelque chose, metter dell' acqua in qualche cosa.

Νεῦμα, ὐσ. signe, cenno.

Νευράκι, ὐσ. petit nerf, nervetto, piccolo nervo.

Νεῦρον, ὐσ. nerf, nervo.

Νευρώδης, ἐπίθ. nerveux, euse, nervoso, sa.

Νεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait signe, colui ἢ colei che ha fatto segno.

Νεύσιμον, ματος, ὔσιασ. signe, cenno.

Νεύω, P. faire signe, far cenno.

Νέφαλον, ὔσιασ. nuage, nuvola.

Νεφελώδης, ἐπίθ. couvert, te, de nuages, nuvoloso, sa.

Νεφρίτης, ὐσ. néphrétique, nefretica, nefritide.

Νεφρόν, ὐσ. rein, rene.

Νεωστί, ἐπίρ. récemment, nouvellement, frescamente, recentemente.

Νεώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-jeune, giovanissimo, ma. §. νεώτατος, πολὺ νωπρός, très-recent, te. recentissimo, ma.

Νεώτερος, ἐπίθ. plus jeune, più giovane. §. νεώτερος, πλέον νωπρός, πλέον πρόσφατος, plus recent, te, più recente.

Νεωτερίζω, P. introduire des nouveautés, innovare.

Νεωτερίζων, ζουσα. μετ. celui ἢ celle qui introduit des nouveautés, colui ἢ colei che introduce delle novità.

Νεωτερίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait des nouveautés, colui ἢ colei che ha fatto delle novità.

Νεωτέρισμα, νεωτερισμός, ουσ. innovation, innovazione.

Νεωτεριστής, ὐσ. innovateur, innovatore.

Νεωφανής, ἐπίθ. qui vient de

de paroître, *recentemente apparso*.

Νῆμα, ὑσ. fil, *filo*.

Νήπιον, ὑσ. petit enfant, *bambino*.

Νηπιότης, ουσ. enfance, *infanzia*.

Νησὶ, νησίον, ουσ. île, *isola*.

Νησάκι, ὑσ. îlot, petite île, *isoletta*.

Νησιώτης, ουσ. insulaire,

Νησιώτης, ουσ. insulaire, *isolano*.

Νῆσσα, ὑσ. canard, *anitra*.

Νησσάριον, ουσ. petit canard, *anitrino*.

Νηστεία, ὑσ. jeûne, *digiuno*. §. χαλνῶ τὴν νηστείαν, rompre le jeûne, *rompere il digiuno*. §. παραβαίνω τὰς νηστείας, δὲν φυλάττω τὰς νηστείας, ne point observer les jeûnes commandés, *fallare i digiuni, non osservare i digiuni comandati*.

Νήστευμα, νήστευσις, l'action de jeûner, *il digiunare*.

Νηστεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a jeûné, *colui ò colei che ha digiunato*.

Νηστευτὴς, ουσ. jeûneur, *digiunatore*.

Νηστεύω, P. jeûner, *digiunare*.

Νηστεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui jeûne, *colui ò colei che digiuna*.

Νηστικὰ, ἐπίρ. à jeun, *a digiuno, na*.

Νηστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. à jeun, *a digiuno, na*.

Νῆστις, ἰδὲ Νηστικός.

Νίβω, Νίβγω. P. laver les mains, le visage, *lavare le mani, il viso*.

Νίκη, ὑσ. victoire, *vittoria*.

Νικηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été vaincu, *colui ò colei ch'è stato vinto*.

Νίκημα, ὑσ. l'action de vaincre, *il vincere*.

Νικημένος, η, ον. μετ. vaincu, ue. *vinto, ta*.

Νικήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a vaincu, *colui ò colei che ha vinto*.

Νικητήριον, ουσ. réjouissance pour la victoire, *allegrezze per la vittoria*.

Νικητὴς, ὑσ. vainqueur, *vincitore*.

Νικητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. victorieux, euse. *vittorioso, sa*.

Νικήτρια, ουσ. victorieuse, *vincitrice*.

Νικῶ, P. vaincre, *vincere*.

Νικῶν, ῶσα. μετ. vainqueur, *vincente*.

Νίμμα, ἰδὲ Νίψιμον.

Νιμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. *lavato, ta*.

Νινίον, ὑσ. poupée, *fantoccio, bamboccio*. §. μικρὸν νινίον, petite poupée, *fantoccino*. §. μεγάλον νινίον, grande poupée, *fantoccione*.

Νιπτὴρ, νιπτῆρας, ὑσ. lavement, *lavamento*.

Νιπτῆρι, ὑσιας. lavoir, évier, *lavatojo*.

Νίπτω, P. laver, *lavare*.

Νίπτων, ουσα. μετ. celui ou celle qui lave, *colui ò colei che lava*.

Νισάνι, ὑσιας. le but, *il bersaglio*. §. κτυπῶ εἰς τὸ νισάνι, frapper au but, *imbroccare, dar al segno*.

Νίτρον, ὑσ. nitre, salpêtre, *nitro*.

Νιφθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été lavé, *colui ò colei ch'è stato lavato*.

Νίψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a lavé les mains, les pieds &c. *colui ò colei che ha lavato le mani &c.*

Νίψιμον, ὑσ. lavement, *lavamento*.

Νοέμβριος, ουσ. novembre, *novembre*.

Νοερὸς, ά, όν. ἐπίθ. intellectuel, lle. *intellettuale*.

Νοηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été entendu, compris, *colui ò colei ch'è stato inteso, compreso*.

Νόημα, ουσ. l'action de comprendre, *il comprendere, l'intendere*. §. νόημα τοῦ συγγραφέως, sens, *il senso d'un autore*. §. νόημα, νεῦμα, signe, *cenno*.

Νοημένος, η, ον. μετ. compris, se. entendu, ue. *compreso, sa. inteso, sa*.

Νοήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a compris, *colui ò colei che ha compreso*.

Νόησις, ὑσ. entendement, *intendimento*.

Νοητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁ νοῶν, celui ou celle qui comprend, qui entend, *colui ò colei che comprende*.

de, che intende. §. νοητικὸς, ἀνήκων εἰς τὸν νοῦν, intellectuel, *intellettuale*. §. τὸ νοητικὸν, l'entendement, *intendimento, facoltà intellettuale*.

Νοητικῶς, ἐπίρ. intelligemment, *intellettualmente*.

Νοητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. intellectuel, lle. *intellettuale*.

Νοθευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été falsifié, *colui ἢ colei ch'è stato falsificato*.

Νόθευμα, οὐσ. falsification, *falsificazione, falsificamento*. §. νόθευμα τοῦ κρασιοῦ, l'action de frélater le vin, *affatturamento del vino*.

Νοθευμένος, η, ον. μετ. falsifié, ée. contrefait, te. *falsificato, ta. falsato, ta*. §. κρασὶ νοθευμένον, vin frélaté, *vino affatturato*.

Νοθεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a falsifié, *colui ἢ colei che ha falsificato*.

Νόθευσις, ἴδε Νόθευμα.

Νοθευτὴς, οὐσ. faussaire, *falsario, ria. falsificatore*. §. νοθευτὴς χρημάτων, καλπουζάνης, faux monnoyeur, *falsario, falsamonete*.

Νοθεύω, Ρ'. falsifier, contrefaire, *falsare, falsificare, contraffare*. §. νοθεύω τὸ κρασὶ, frélater le vin, *affatturare il vino*.

Νοθεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui falsifie, *colui ἢ colei che falsifica*.

Νόθος, ἐπίθ. bâtard, de. *bastardo, da*. §. νόθος, ὁ μὴ νόμιμος, illegitime. *illegittimo, ma*.

Νοῖκυ, οὐσ. louage, *fitto*.

Νοικιάζω, Ρ'. louer, *affittare*.

Νοικιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui loue, *colui ἢ colei che affitta*.

Νοικιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a loué, *colui ἢ colei che ha affittato*.

Νοίκιασμα, οὐσ. l'action de louer, *l'affittare*.

Νοικιασμένος, η, ον. μετ. loué, ée. *affittato, ta*.

Νοικιαστὴς, οὐσ. celui qui donne à louage, *colui che dà in affitto*.

Νοικιάστρα, οὐσ. celle qui donne à louage, *colei che dà in affitto*.

Νοικιάτωρ, οὐσ. fermier, *fittajuolo*.

Νοικοκυρὰ, οὐσ. maîtresse de la maison, *padrona di casa*. §. νοικοκυρὰ, ménagere, *economa*.

Νοικοκυράτον, οὐσ. meubles de la maison, *masserizio di casa*.

Νοικοκύρης, οὐσ. maître de la maison, *padrone di casa*. §. νοικοκύρης, ménager, *economo*.

Νοικοκυρειὸν, ἴδε Νοικοκυράτον.

Νοιώθω, Ρ'. comprendre, *comprendere*.

Νοιωμένος, η, ον. μετ. entendu, ue. compris, se. *compreso, sa. inteso, sa*.

Νοιώνω, ἴδε Νοιώθω.

Νοιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a compris, *colui ἢ colei che ha compreso*.

Νοιώσις, νοιώσιμον, οὐσ. l'action de comprendre, *il comprendere*.

Νοιωτὴς, οὐσ. celui qui comprend, *colui che comprende, che intende*.

Νομάτος, ἐπίθ. personne, *persona*. §. πόσους νομάτους, pour combien de personnes? *per quante persone?*

Νομὴ, οὐσ. βοσκὴ, paturage, *pascolo*.

Νομίζω, Ρ'. croire, juger, *credere, giudicare*.

Νομίζων, ουσα. μετ. jugeant, te. croyant, te. *giudicante, credente*.

Νομικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de la loi, *legale, di legge*. §. νομικὸς, νομοδιδάσκαλος, docteur en droit, *dottor di legge*. §. τὰ νομικὰ, le droit, *il giure*.

Νόμιμος, η, ον. ἐπίθ. qui est selon la loi, *legale, ch'è secondo la legge*. §. τὸ νόμιμον, οὐσ. le droit, *il gius*.

Νομίμως, ἐπίρ. selon les loix, *secondo le leggi*.

Νομίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a jugé, cru, *colui ἢ colei che ha giudicato, che ha creduto*.

Νομισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été jugé, cru, *colui ἢ colei ch'è stato giudicato, creduto*.

Νόμισμα, οὐσ. monnoye, *moneta*. §. νόμισμα, médaille, *medaglia*.

Νομισμένος, η, ον. μετ. jugé, ée. cru, ue. *giu-*

dicato, ta. creduto, ta.

Νομοδιδάσκαλος, ἐπίθ. docteur en droit, *dottor di legge*.

Νομοθεσία, ὀυσ. législation, l'action de faire des loix, *il far leggi, legislazione*.

Νομοθετηθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été statué par la loi, *colui ò colei ch'è stato statuito dalla legge*.

Νομοθέτημα, ὀσ. législation, *legislazione*.

Νομοθετημένος, η, ον. μετ. statué, ée. par la loi, *statuito, ta. dalla legge*.

Νομοθέτης, ὀσ. législateur, *legislatore*.

Νομοθετήσας, σάσα. μετ. celui ou celle qui a fait des loix, *colui ò colei che ha fatto delle leggi*.

Νομοθετῶ, Ρ'. faire des loix, *far delle leggi*.

Νομοθετῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui fait des loix, *colui ò colei che fa delle leggi*.

Νομοκάνων, ὀσιας. régle, loi, *regola, legge*.

Νομοκράτωρ, ουσ. maître des loix, *padrone delle leggi*.

Νομοποιός, νομοποιῶ, ἴδε Νομοθέτης, νομοθετῶ.

Νόμος, ὀσ. loi, *legge*. §. εἶμαι τῶ νόμυ, être selon la loi, *esser secondo la legge*. §. δεν εἶναι τῶ νόμυ ἀυτῶ, c'est contre la loi, il n'est pas selon la loi, *è contra la legge, non è secondo la legge*. §. εἶμαι τῶ νόμυ, ἤτοι ἔχω τὴν ἡλικίαν ἐπῶ διοείζει ὁ νόμος, être hors de minorité, *esser fuori di minorità*.

Νομοφύλαξ, ὀυσ. conservateur des loix, *conservatore delle leggi*.

Νωπός, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, che. vert, te. *fresco, ca*.

Νόσημα, νόσημα, ὀσιας. maladie, *malattia*.

Νοσοκομεῖον, ὀσ. hôpital, *ospedale*.

Νοσοκόμος, ὀσ. hôpitalier, *ospitaliere*.

Νόσος, ὀσ. maladie, mal, *malattia, male*.

Νόσιμα, ἐπίῤ. savoureusement, avec goût, *saporitamente, gustosamente*. §. νόσιμα, μεταφ. d'une manière gracieuse, *graziosamento, con grazia, garbatamente*.

Νοσιμάδα, ουσ. saveur, goût, *sapore, gusto*. §. νοσιμάδα, μεταφ. bon goût, bonne grace, *buon gusto, buona grazia*.

Νοσιμέυω, νοσιμίζω, Ρ'. donner du goût, *dar gusto, sapore*. §. νοσιμέυομαι, trouver savoureux, *trovar saporito*. §. νοσιμέυομαι, μεταφ. se plaire, *trovar buono, compiacersi*.

Νοσίμισμα, ουσ. saveur, bon goût, *saporosità, sapore*.

Νοσιμισμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui est savoureux, *colui ò colei ch'è saporito*.

Νόσιμος, η, ον. ἐπίθ. savoureux, euse. agréable, *saporito, ta*. §. νόσιμος, gracieux, euse. agréable, *grazioso, ta. gustoso, sa*.

Νοσιμάτζικα, ἐπίῤ. joliment, *garbatamente*.

Νοσιμάτζικος, η, ον. ἐπίθ. gentil, le. joliet, mignon, ne. *garbato, ta. galantino, na. gentiletto, ta. graziosetta, ta*.

Νοσιμώτατα, ἐπίῤ. très-galamment, *garbatissimamente, galantissimamente*.

Νοσιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-savoureux, euse, *saporosissimo, ma*. §. νοσιμώτατος, μεταφ. très-gracieux, euse. très-galant, te. *graziosissimo, ma. garbatissimo, ma. galantissimo, ma*.

Νοσώδης, ἐπίθ. mal-sain, ne. *malsano, na*.

Νοτάριος, ὀσιας. notaire, *notajo*.

Νοτερός, ή, όν. ἐπίθ. humide, *umido, da*.

Νοτιά, ὀσ. humidité, *umidità*.

Νοτίζω, Ρ'. Ἐν. humecter, *inumidire, inzuppare, umettare*. §. νοτίζω, ὀδ. devenir humide, *divenir umido*.

Νοτίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui humecte, *colui ò colei che umetta*. §. νοτίζων, ὀδ. celui ou celle qui devient humide, *colui ò colei che diventa umido, che s'inumidisce*:

Νότιος, ἐπίθ. méridional, *meridionale*.

Νοτίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a humecté, *colui ò colei che ha*

ba umettato. §. νοτί-σας, οὐδ: celui ἢ celle qui est devenu humide, colui ἢ colei ch' è divenuto umido.

Νότισμα, νότισις, ἡ. humectation, umettazione.

Νοτισμένος, η, ον. μετ. humecté, ée. umettato, ta.

Νότος, ὁ. le sud-est, scilocco.

Νουθεσία, οὐσ. avertissement, avis, conseil, avvertimento, avviso, consiglio, ammonizione.

Νουθετηθείς, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été conseillé, colui ἢ colei ch' è stato consigliato, ammonito.

Νουθέτημα, νουθέτησις, ἡ. l'action de conseiller, d'aviser, il consigliare, il dar avvertimenti, ammonizioni.

Νουθετημένος, η, ον. μετ. conseillé, ée. consigliato, ta. ammonito, ta.

Νουθετήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conseillé, qui a donné des conseils, colui ἢ colei che ha consigliato, che ha ammonito.

Νουθετητικός, ή, όν. ἐπίθ. plein, ne. de conseils, d'avis, pieno, na. di consigli, di ammonizioni.

Νουθετῶ, P. conseiller, donner des avis, consigliare, ammonire.

Νουθετῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui donne des avis, des conseils, colui ἢ colei che consiglia, che ammonisce.

Νουμηνία, ἰδὲ Νεομηνία.

Νουνά, ἡ. commére, commare.

Νοῦνος, οὐσ. parrain, patrino, santolo.

Νουρά, ἰδὲ Οὐρά.

Νοῦσα, ἡ. mine, mina del volto.

Νοῦς, ὁ. l'esprit, l'entendement, mente. §. νοῦς, ἀγχίνοια, esprit, ingegno. §. βάλε εἰς τὸν νοῦν σου, ἠγουν στοχάσου, figurez-vous, figuratevi. §. ἔχω ἄλλα εἰς τὸν νοῦν μου, j'ai bien d'autres choses en tête, ho altro in testa. §. μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, il me vient dans l'esprit, mi viene in mente. §. δὲν ἔχει νοῦν, il n'a point d'esprit, non ha spirito, è corto di mente.

Νοῶ, P. comprendre, entendre, comprendere, intendere.

Νοῶν, οῦσα. μετ. celui ἢ celle qui comprend, qui entend, colui ἢ colei che comprende, che intende.

Νταβάς, ἰδὲ Ταβάς.

Νταβάς, οὐσ. différence, différent, differenza, disputa, lite. §. νταβᾶς ἢ τὸ ἀγγεῖον, ἰδὲ Ταβᾶς.

Νταγιάντι, ἡ. soutien, sostegno.

Νταγιαντίζω, νταγιαντῶ, P. durer, souffrir, durare, soffrire. §. νταγιαντίζω, στηρίζω, soutenir, sostenere.

Νταγιαντίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a duré, qui a souffert, colui ἢ colei che ha durato, che ha soffertο.

Νταγιαντίσμα, οὐσ. στήριγμα, l'action de soutenir, il sostenere. §. νταγιάντισμα, ὑπομονή, τὸ ὑποφέρειν, l'action de souffrir, de patienter, il soffrire, il sopportare.

Νταλπαντής, ὁ. maréchal-ferrant, maniscalco, ferratore.

Νταντά, ἡ. mére putative, madre putativa.

Νταμπέλης, ἡ. paresseux, euse. dormalfuoco, ozioso, sa.

Νταμπελιά, ἡ. paresse, fainéantise, infingardaggine.

Ντζαμί, ἰδὲ Τζαμί.

Ντιβάνι, ὁ. Divan, Divano.

Ντολαντίζω, ἰδὲ Ἀπο...

Ντολμάς, οὐσ. espéce de citrouille, sorta di zucca.

Ντουζίνα, οὐσ. douzaine, dozzina.

Ντουμανᾶς, ἡ. réjouissance à coups de canon, gazzarra, gazzaria.

Ντρέμπα, ἡ. foule, folla.

Ντρεμπώνω, P. faire foule, far calca.

Ντροπαλός, ντροπιασμένος, κτλ. ἰδὲ Ἐντροπαλός, κτλ.

Ντυμασίαι, ντυμένος, κτλ. ἰδὲ Ἐνδυμασία, ἐνδυμένος, κτλ.

Νύκτα, ἡ. nuit, notte. §. γίνεται νύκτα, ἠγουν νυκτώνει, il se fait nuit, si fa notte, s'annotta. §. τὴν νύκτα, de nuit, di notte, di notte tempo. §. μέρα νύκτα, jour &

[illegible]

[illegible] aimer, [illegible]

[illegible] P. racheter, [illegible]

[illegible] ce-
lui

lui ἢ celle qui rachete, *colui ἢ colei che riscatta.*

Ξαγοράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a racheté, *colui ἢ colei che ha riscattato.*

Ξαγόρασις, οὐσ. rachat, *riscatto.*

Ξαγόρασμα, ὐσ. rachat, l'action de racheter, *riscatto, il riscattare.*

Ξαγορασμένος, η, ον. μετ. racheté, ée. *riscattato, ta.*

Ξαγοραστής, ὐσ. celui qui rachete, *riscattatore, che riscatta.*

Ξαγορευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est confessé, *colui ἢ colei che si è confessato.*

Ξαγόρευμα, οὐσ. τὸ ἐξομολογεῖσθαι, l'action de se confésser, *il confessarsi.* §. ξαγόρευμα, τὸ ἐξομολογεῖν, l'action de confesser, *il confessare.*

Ξαγορευμένος, η, ον. μετ. confessé, ée. *confessato, ta.*

Ξαγορεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé, *colui ἢ colei che ha confessato.*

Ξαγορευτής, οὐσ. confesseur, *confessore.*

Ξαγορεύω, P'. confesser, *confessare.* §. ξαγορεύομαι, se confesser, accuser ses pechés, *confessarsi.*

Ξαγορεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui confesse, *colui ἢ colei che confessa.*

Ξαγρίωμα, ὐσιας. irritation, *irritamento, inasprimento, esacerbazione.* §. ξαγρίωμα, ἡμέρωμα, l'action d'apaiser, καὶ de s'apaiser, *il calmare, ἢ il calmarsi.*

Ξαγριωμένος, η, ον. μετ. irrité; ée. effarouché, ée. *irritato, ta. inferocito, ta. esacerbato, ta.* §. ξαγριωμένος, ἡμερωμένος, apaisé, ée. adouci, ie. *calmato, ta. disacerbato, ta.*

Ξαγριώνω, P'. irriter, effaroucher, *irritare, inferocire, esacerbare.* §. ξαγριώνω, ἡμερώνω, apaiser, adoucir, *disacerbare, disasprire.* §. ξαγριώνω, ὐδ. s'irriter, s'effaroucher, *irritarsi, inferocirsi.* §. ξαγριώνω, ὐδ. ἡμερώνω, γίνομαι ἥμερος, s'adoucir, s'apaiser, *disacerbarsi.*

Ξάϊ, ἰδὲ Ξάγι.

Ξαιμάτωμα, ὐσ. l'action d'ensanglanter, *l'insanguinare.*

Ξαιματωμένος, η, ον. μετ. ensaglanté, ée. *insanguinato, ta.*

Ξαιματώνω, P'. ensanglanter, *insanguinare.*

Ξαίνω, P'. carder, lainer, *cardare, carminare.*

Ξαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui laine, *colui ἢ colei che carmina.*

Ξαίστης, ὐσ. cardeur, *cardatore.*

Ξαίστρα, ὐσ. celle qui carde, *colei che carda.*

Ξακληρημένος, η, ον. μετ. déshérité, ée. *diseredato, ta. diredato, ta.*

Ξάκληρος, ἐπίθ. déshérité, *diserede, diseredato.*

Ξακληρῶ, P'. déshériter, *diredare, diseredare.*

Ξακλήρωμα, ὐσ. exhérédation, *diseredazione.*

Ξάκουσμα, ὐσ. chose renommée, *cosa rinomata.*

Ξακουσμένος, η, ον. μετ. renommé, ée. *rinomato, ta.*

Ξακουστός, ή, όν. ἐπίθ. renommé, ée. célébre, *rinomato, ta. celebre.*

Ξαλατίζω, P'. dessaler, *dissalare.*

Ξαλατίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dessale, *colui ἢ colei che dissala.*

Ξαλατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dessalé, *colui ἢ colei che ha dissalato.*

Ξαλάτισμα, ὐσ. l'action de dessaler, *il dissalare.*

Ξαλατισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato, ta.*

Ξαλείφω, ἰδὲ Ἐξαλείφω.

Ξάμωμα, ὐσ. l'action de lever, ἢ d'etendre la main, *il levare, ἢ lo stender la mano sopra qualche cosa.*

Ξαμώνω, P'. étendre la main, mettre la main sur quelque chose, *stender la mano, metter la mano sopra qualche cosa.* §. ἐξάμωσα νὰ τὸν δέρω, j'ai levé la main pour le battre, *ho alzato la mano per batterlo.*

Ξαμώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui leve, ἢ qui etend la main sur quelque chose, *colui ἢ colei che leva, ἢ che estende la mano sopra qualche cosa.*

Ξαμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a levé, ἢ qui

& nuit, *notte e giorno*. §. καλὴ νύκτα, σᾶς εὔχομαι τὴν καλὴν νύκτα, je vous souhaite la bonne nuit, *vi auguro la buona notte*.

Νυκτέρδημα, ὑσ. l'action de veiller la nuit, *il pernottare, il vegghiare*.

Νυκτερδάνω, Pʳ. passer, ἢ veiller la nuit à faire quelque chose, *pernottare*.

Νυκτερίδα, ὑσ. bellette, *donnola*. §. μικρὴ νυκτερίδα, petite bellette, *donnoletta*.

Νυκτερινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de nuit, *di notte, notturno*.

Νυκτιά, ὑσ. nuitée, *nottolata, nottata*.

Νυκτιάζω, Pʳ. εἰς τό, νυκτιάζει, ἀρχινᾷ νὰ νυκτιάσῃ, il se fait nuit, il commence à se faire nuit, *si fa notte, incomincia a farsi notte, ad annottare*.

Νυκτίασμα, ὑσ. l'action de se faire nuit, *l'annottare*.

Νυκτιασμένος, ἰδὲ Νυκτωμένος.

Νυκτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de nuit, nocturne, *notturno, na. di notte*. §. νυκτικόν, ὑσ. le nocturne, *il notturno*.

Νυκτοκλέφτης, ὑσιας. voleur de nuit, *ladro di notte*.

Νυκτοκόρακ, ουσ. huppe, *bubbola*.

[Νυ]κτόμερον, ὑσ. un jour [& u]ne nuit, *un giorno [ed u]na notte*.

[Νυκτω]μα, ὑσ. l'action de se faire nuit, *il farsi notte, l'annottarsi*.

Νυκτωμένος, η, ον. μετ. surpris, se. par la nuit, *sorpreso, sa. dalla notte*.

Νυκτώνω, Pʳ. se faire nuit, *annottarsi, farsi notte*. §. νυκτώνομαι, être surpris par la nuit, *esser sorpreso dalla notte*. §. ἐνύκτωσε, il est déja nuit, *è di già notte*.

Νύμφη, ὑσ. épouse, *sposa*. §. νύμφη ἡ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τινός, bru, belle-fille, *nuora*.

Νυμφιάτικος, Νυμφικός, ἡ, όν. ἐπίθ. nuptial, le. *nuziale*.

Νυμφίος, ουσιας. époux, *sposo*.

Νῦν, ἐπίρ. à present, *ora, adesso*. §. ἕως τοῦ νῦν, jusqu'à cette heure, jusqu'à ce jour, *finora, fino ad ora, sin ad ora*. §. ἀπὸ τοῦ νῦν, dès-à-present, *d'ora in poi*.

Νύστα, ουσ. grand assoupissement, *sonnolenza*.

Νύσταγμα, ὑσ. l'action de sommeiller, *il sonnacchiare*.

Νυσταγμένος, η, ον. ἐπίθ. tombant, te. de sommeil, accablé, ée. de sommeil, *sonnacchioso, sa. cascante di sonno*.

Νυστάζω, Pʳ. sommeiller, tomber de sommeil, *sonnacchiare, cascar di sonno*.

Νυστάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tombe de sommeil, *colui ò colei che casca di sonno*.

Νυστάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a été accable de sommeil, *colui ò colei che ha avuto gran voglia di dormire*.

Νυφίτζα, ουσ. furet, *furetto*.

Νυχθήμερον, ὑσιας. une journée, & une nuit, *un giorno, ed una notte*.

Νύχι, ὑσ. ongle, *unghia*.

Νυχόριζα, ὑσ. la racine des ongles, *la radice delle unghie*.

Νύχτωμα, νύχτα, κτλ. ἰδὲ Νύκτωμα, κτλ.

Νῶμος, ὑσ. épaule, *spalla*.

Νωπός, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, che. vert, te. *fresco, ca*.

Νωρίς, ἐπίρ. de bonne heure, *di buona ora*.

Νῶτος, ουσ. le derriére, *il deretano*.

Ξ

Ξαγάπημα, ουσ. cessation d'amour, *il disinnamorarsi*.

Ξαγαπημένος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui n'est plus aimé, *colui ò colei che non è più amato*.

Ξαγαπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cessé d'aimer, *colui ò colei che ha cessato d'amare*.

Ξαγαπῶ, Pʳ. παύω τοῦ ἀγαπᾷν, cesser d'aimer, *disinnamorarsi, cessar di amare*.

Ξάγι, ὑσ. sextule, *sestula*.

Ξαγοράζω, Pʳ. racheter, *riscattare*.

Ξαγοράζων, ουσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui rachete, *colui ἢ colei che riscatta*.

Ξαγοράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a racheté, *colui ἢ colei che ha riscattato*.

Ξαγόρασις, ούσ. rachat, *riscatto*.

Ξαγόρασμα, ὑσ. rachat, l'action de racheter, *riscatto, il riscattare*.

Ξαγορασμένος, η, ον. μετ. racheté, ée. *riscattato, ta*.

Ξαγοραςής, ὑσ. celui qui rachete, *riscattatore, che riscatta*.

Ξαγορδιάς, ᾶσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est confessé, *colui ἢ colei che si è confessato*.

Ξαγόρδυμα, ούσ. τὸ ἐξομολογεῖσθαι, l'action de se confesser, *il confessarsi*. §. ξαγόρδυμα, τὸ ἐξομολογεῖν, l'action de confesser, *il confessare*.

Ξαγορδυμένος, η, ον. μετ. confessé, ée. *confessato, ta*.

Ξαγορδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a confessé, *colui ἢ colei che ha confessato*.

Ξαγορδυτής, ούσ. confesseur, *confessore*.

Ξαγορδύω, Pᶠ. confesser, *confessare*. §. ξαγορδύομαι, se confesser, accuser ses pechés, *confessarsi*.

Ξαγορδύων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui confesse, *colui ἢ colei che confessa*.

Ξαγρίωμα, ὑσιας. irritation, *irritamento, inasprimento, esacerbazione*. §. ξαγρίωμα, ἡμέρωμα, l'action d'apaiser, καὶ de s'apaiser, *il calmare, e il calmarsi*.

Ξαγριωμένος, η, ον. μετ. irrité, ée. effarouché, ée. *irritato, ta. inferocito, ta. esacerbato, ta*. §. ξαγριωμένος, ἡμερωμένος, apaisé, ée. adouci, ie. *calmato, ta. disacerbato, ta*.

Ξαγριώνω, Pᶠ. irriter, effaroucher, *irritare, inferocire, esacerbare*. §. ξαγριώνω, ἡμερώνω, apaiser, adoucir, *disacerbare, disasprire*. §. ξαγριώνω, ὑδ. s'irriter, s'effaroucher, *irritarsi, inferocirsi*. §. ξαγριώνω, ὑδ. ἡμερώνω, γίνομαι ἥμερος, s'adoucir, s'apaiser, *disacerbarsi*.

Ξαΐ, ἰδὲ Ξάγι.

Ξαιμάτωμα, ὑσ. l'action d'ensanglanter, *l'insanguinare*.

Ξαιματωμένος, η, ον. μετ. ensaglanté, ée. *insanguinato, ta*.

Ξαιματώνω, Pᶠ. ensanglanter, *insanguinare*.

Ξαίνω, Pᶠ. carder, lainer, *cardare, carminare*.

Ξαίνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui laine, *colui ἢ colei che carmina*.

Ξαίςης, ὑσ. cardeur, *cardatore*.

Ξαίςρια, ὑς. celle qui carde, *colei che carda*.

Ξακληρωμένος, η, ον. μετ. déshérité, ée. *diseredato, ta. diredato, ta*.

Ξάκληρος, ἐπίθ. déshérité, *diserede, diseredato*.

Ξακληρῶ, Pᶠ. déshériter, *diredare, diseredare*.

Ξακλήρωμα, ὑσ. exhérédation, *diseredazione*.

Ξάκυσμα, ὑσ. chose renommée, *cosa rinomata*.

Ξακυσμένος, η, ον. μετ. renommé, ée. *rinomato, ta*.

Ξακυςός, ἡ, όν. ἐπίθ. renommé, ée. célébre, *rinomato, ta. celebre*.

Ξαλατίζω, Pᶠ. dessaler, *dissalare*.

Ξαλατίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui dessale, *colui ἢ colei che dissala*.

Ξαλατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dessalé, *colui ἢ colei che ha dissalato*.

Ξαλάτισμα, ὑσ. l'action de dessaler, *il dissalare*.

Ξαλατισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato, ta*.

Ξαλείφω, ἰδὲ Ἐξαλείφω.

Ξάμωμα, ὑσ. l'action de lever, ἢ d'etendre la main, *il levare, ἢ lo stender la mano sopra qualche cosa*.

Ξαμώνω, Pᶠ. étendre la main, mettre la main sur quelque chose, *stender la mano, metter la mano sopra qualche cosa*. §. ἐξάμωσα νὰ τὸν δέρω, j'ai levé la main pour le battre, *ho alzato la mano per batterlo*.

Ξαμώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui leve, ἢ qui etend la main sur quelque chose, *colui ἢ colei che leva, ἢ che estende la mano sopra qualche cosa*.

Ξαμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a levé, ἢ qui

ἢ qui a etendu la main sur quelque chose, *colui ò colei che ha levato, ò estese la mano sopra qualche cosa.*

Ξαναβάζω, P'. remettre, mettre de nouveau, *rimettere, porre di nuovo.*

Ξανάβαλμα, ὑσ. l'action de mettre de nouveau, *il mettere di nuovo.*

Ξαναβαλμένος, η, ον. μετ. mis, se. de nouveau, *messo, sa. di nuovo.*

Ξαναβάλσιμον, ἰδὲ Ξανάβαλμα.

Ξαναβαμμένος, η, ον. ἐπίθ. teint, te. de rechef, *ritinta, ta.*

Ξαναβαπτίζω, P'. rebaptiser, *ribattezzare.*

Ξαναβαπτίζων, ζυσα, μετ. celui ò celle qui rebaptise, *colui ò colei che ribattezza.*

Ξαναβαπτίσας, σασα, μετ. celui ò celle qui a rebaptisé, *colui ò colei che ha ribattezzato.*

Ξαναβάπτισμα, ὑσ. l'action de rebaptiser, *il ribattezzare.*

Ξαναβαπτισμένος, η, ον. μετ. rebaptisé, ée. *ribattezzata, ta.*

Ξαναβαπτιστὴς, ὑσ. celui qui rébaptise, *colui che ribattezza.* §. ξαναβαπτισταὶ, οἱ ἀναβαπτισταὶ, les anabaptistes, *gli anabattisti.*

Ξαναβάφω, P'. teindre de rechef, reteindre, *ritignere.*

Ξαναβάφων, υσα. μετ. celui ò celle qui teind de nouveau, *colui ò colei che ritigne.*

Ξαναβάψας, ψασα. μετ. celui ò celle qui reteint de rechef, *colui ò colei che ha ritinto.*

Ξαναβάψιμον, ὑσ. l'action de reteindre, *il ritignere.*

Ξαναβεβαιωμένος, η, ον. ἐπίθ. assuré, ée. certifié, ée. de rechef, *assicurato, ta. accertato, ta. di nuovo.*

Ξαναβεβαιώνω, P'. assurer, certifier de rechef, *assicurare, accertare di nuovo.*

Ξαναβεβαιώνων, ὑσα. μετ. assurant, te. de nouveau, *accertante di nuovo.*

Ξαναβεβαιώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a assuré de nouveau, *colui ò colei che ha assicurato di nuovo.*

Ξαναβεβαίωσις, ὑσ. l'action d'assurer, de certifier de nouveau, *l'assicurare, il certificare di nuovo.*

Ξαναβλασαίνω, P'. germer de nouveau, *rigermogliare.*

Ξαναβλάστημα, ὑσ. l'action de germer de nouveau, *il germogliar di nuovo.*

Ξαναβλαστημένος, η, ον. μετ. germé, ée. de nouveau, *rigermogliato, ta.*

Ξαναβλέπω, P'. voir de nouveau, *veder di nuovo.* §. τὸν ξαναεῖδα, je l'ai vu une seconde fois, je l'ai vu de rechef, *l'ha veduto una seconda volta, l'ha veduto di nuovo.*

Ξαναβράζω, P'. bouillir de rechef, *bollire di nuovo.* §. ξαναβράζω, P'. αὐθ. faire bouillir de nouveau, *far bollire di nuovo.*

Ξαναβράζων, ζυσα. μετ. celui ò celle qui bouillit de rechef, *colui ò colei che bolle di nuovo.*

Ξαναβράσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a bouilli de nouveau, *colui ò colei che ha bollito di nuovo.*

Ξανάβρασμα, ὑσ. l'action de bouillir de rechef, *il bollire di nuovo.*

Ξαναβρασμένος, η, ον. μετ. bouilli, ie, de nouveau, *bollito, ta. di nuovo.*

Ξαναβύλλωμα, ὑσ. l'action de recacheter, *il sigillare, il bollare di nuovo.*

Ξαναβυλλωμένος, η, ον. μετ. recacheté, ée. *sigillato, ta. bollato, ta, di nuovo.*

Ξαναβυλλώνω, P'. recacheter, *sigillare, bollare di nuovo.*

Ξαναβυλλώνων, ὑσα, μετ. celui ò celle qui recachete, *colui ò colei che sigilla di nuovo.*

Ξαναβυλλώσας, σασα, μετ. celui ò celle qui a recacheté, *colui ò colei che ha sigillato di nuovo.*

Ξαναβροντῶ, P'. tonner de rechef, *tonare di nuovo.*

Ξαναγαπημένος, η, ον. μετ. aimé, ée. de rechef, *amato, ta. di nuovo.* §. ξαναγαπημένος, ὁπὖ εὑρίσκει ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν ἀγάπην, qui trouve de la correspondance en amour, en amitié, *che trova corrispon-*

pon-

pondenza in amore, in amicizia, riamato, ta. §. ξαναγαπημένος, φιλιωμένος, réconcilié, ée. *riconciliato, ta.*

Ξαναγαπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a aimé de nouveau, *colui ἢ colei che ha riamato.* §. ξαναγαπήσας, φιλιώσας, celui ἢ celle qui a réconcilié, *colui ἢ colei che ha riconciliato.*

Ξαναγάπησις, ὑσ. l'action d'aimer de rechef, *l'amare di nuovo.* §. ξαναγάπησις, ἀντιπόχρισις ἀγάπης, l'action de correspondre en amour, en amitié, *il riamare.* §. ξαναγάπησις, φιλίωσις, réconciliation, *riconciliazione.*

Ξαναγαπῶ, P'. ἀγαπῶ πάλιν, aimer de rechef, *amar di nuovo.* §. ξαναγαπῦμαι, être aimé de nouveau, *esser di nuovo amato.* §. ξαναγαπῦμαι, εὑρίσκω ἀντιπόχρισιν εἰς τlὼ ἀγάπlω μυ, être aimé à son tour, trouver correspondance en amour, *esser riamato.* §. ξαναγαπῶ, ξαναφιλιώνω, réconcilier, *riconciliare.*

Ξαναγδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. de rechef, *spogliato, ta. di nuovo.*

Ξαναγδύνω, P'. déshabiller, dépouiller de rechef, *spogliare di nuovo.* §. ξαναγδύνομαι, se déshabiller de nouveau, *spogliarsi di nuovo.*

Ξαναγεμίζω, P'. remplir de nouveau, *riempire.*

Ξαναγεμίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui remplit de nouveau, *colui ἢ colei che riempie di nuovo.*

Ξαναγεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rempli de nouveau, *colui ἢ colei che ha riempiuto di nuovo.*

Ξαναγέμισμα, ὑσ. remplissage, l'action de remplir, *riempimento.*

Ξαναγεμισμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. *riempiuto, ta.*

Ξαναγεννημένος, η, ον. μετ. régeneré, ée. *rigenerato, ta.*

Ξαναγεννήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a régeneré, *colui ἢ colei che ha rigenerato.*

Ξαναγέννησις. ὑσ. régeneration, *rigenerazione.*

Ξαναγεννῶ, P'. régenerer, *rigenerare.* §. ξαναγεννῶμαι, se régénérer, *rigenerarsi.*

Ξαναγιαίνω, P'. ὑδ. se rétablir, *risanare.*

Ξαναγνωρίζω, P'. reconnoître connoître de nouveau, *riconoscere, conoscere di nuovo.*

Ξαναγνωρίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui reconnoît qui connoît de nouveau, *colui ἢ colei che riconosce, che conosce di nuovo.*

Ξαναγνωρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a reconnu, ἢ connu de nouveau, *colui ἢ colei che ha riconosciuto, che ha conosciuto di nuovo.*

Ξαναγνώρισις, Ξαναγνώρισμα, ὑσ. l'action de reconnoître, de connoître de nouveau, *riconoscimento, il conoscere di nuovo.*

Ξαναγνωρισμένος, η, ον. μετ. reconnu, ue, connu de nouveau, *riconosciuto, ta. conosciuto, ta. di nuovo.*

Ξαναγορδυμένος, η, ον. μετ. proclamé, ée. de rechef, *acclamato, ta. di nuovo.*

Ξαναγορδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a proclamé de nouveau, *colui ἢ colei che ha di nuovo acclamato.*

Ξαναγόρδυσις, ὑσ. nouvelle proclamation, l'action de proclamer de nouveau, *l'acclamare di nuovo.*

Ξαναγορδύω, P'. proclamer de nouveau, *acclamare di nuovo.*

Ξαναγραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te. de rechef, *scritto, ta. di nuovo.* §. ξαναγραμμένος, ἀντιγραμμένος, copié, ée. *copiato, ta.*

Ξαναγραφή, ὑσ. l'action d'écrire de nouveau, *lo scrivere di nuovo.*

Ξαναγράφω, P'. écrire de nouveau, *scrivere di nuovo.*

Ξαναγράφων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui écrit de nouveau, *colui ἢ colei che scrive di nuovo.*

Ξαναγράψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a écrit de nouveau, *colui ἢ colei che ha scritto di nuovo.*

Ξαναγράψιμον, ὑσ. l'action d'écrire de nouveau, *lo scrivere di nuovo.*

Ξαναγυρίζω, P'. tourner de-

de nouveau, *girare di nuovo*. §. ξαναγυρίζω ἤδ. ἐπιςρέφω πάλιν, retourner de nouveau, *ritornare di nuovo*.

Ξαναγυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tourne de nouveau, *colui ἢ colei che gira di nuovo*. §. ξαναγυρίζων, ἐπιςρέφων πάλιν, celui ἢ celle qui retourne de nouveau, *colui ἢ colei che gira di nuovo*.

Ξαναγυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tourné de nouveau, *colui ἢ colei che ha girato di nuovo*. §. ξαναγυρίσας, ἐπιςρέψας πάλιν, celui ἢ celle qui est retourné de nouveau, *colui ἢ colei ch'è di nuovo ritornato*.

Ξαναγύρισμα, ὐσ. l'action de tourner de nouveau, *il girare di nuovo*. §. ξαναγύρισμα, ἐπιςροφὴ, nouveau retour, *nuovo ritorno*.

Ξαναγυρισμένος, η, ον. μετ. tourné, ée. de nouveau, *girato, ta. di nuovo*. §. ξαναγυρισμένος, ἐπιςρέψας πάλιν, retourné, ée. de nouveau, *ritornato, ta. di nuovo*.

Ξαναδαρμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. de nouveau, *battuto, ta. di nuovo, bastonato, ta.*

Ξαναδείξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a montré de nouveau, *colui ἢ colei che ha mostrato di nuovo*.

Ξαναδείξιμον, ὐσ. l'action de montrer de nouveau, *il mostrar di nuovo*.

Ξαναδείχνω, Pʳ. montrer de nouveau, *mostrar di nuovo*.

Ξανάδεμα, ἰδὲ Ξαναδέσιμον.

Ξαναδεμένος, η, ον. μετ. lié, ée. de nouveau, relié, ée. *legato, ta. di nuovo*.

Ξαναδένω, Pʳ. relier, lier de nouveau, *legare di nuovo*.

Ξαναδέρνω, Pʳ. frapper de nouveau, *battere di nuovo*.

Ξαναδέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rélié, ée. *colui ἢ colei che ha rilegato, che ha legato di nuovo*.

Ξαναδέσιμον, ὐσ. l'action de relier, *il rilegare*.

Ξαναδιαβάζω, Pʳ. rélire, lire une autre fois, *rileggere*.

Ξαναδιαβάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rélit, qui lit de nouveau, *colui ἢ colei che rilegge, che legge di nuovo*.

Ξαναδιαβάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rélu, qui a lu une seconde fois, *colui ἢ colei che ha riletto, che ha letto una seconda volta*.

Ξαναδιάβασμα, ὐσ. l'action de relire, *il rileggere*.

Ξαναδιαβασμένος, η. ον. μετ. rélu, ue. *riletto, ta.*

Ξαναδιαλίζω, Pʳ. expliquer, éclaircir, rendre plus intelligible, *rispianare, dilucidare*.

Ξαναδίδω, Pʳ. redonner, donner de nouveau, *dare di nuovo*.

Ξαναδίδων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne de nouveau, *colui ἢ colei che dà di nuovo*.

Ξαναδιορθωθεὶς, ἑῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été corrigé de nouveau, *colui ἢ colei ch'è stato corretto di nuovo*.

Ξαναδιόρθωμα, ὐσ. l'action de corriger de nouveau, *il correggere di nuovo*.

Ξαναδιορθωμένος, η, ον. μετ. corrigé, ée. de nouveau, *corretto, ta. di nuovo*.

Ξαναδιορθώνω, Pʳ. corriger de nouveau, une seconde fois, *correggere di nuovo, una seconda volta*.

Ξαναδιορθώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui corrige de nouveau, *colui ἢ colei che corregge di nuovo*.

Ξαναδιορθώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a corrigé de nouveau, *colui ἢ colei che ha corretto di nuovo*.

Ξαναδιόρθωσις, ἰδὲ Ξαναδιόρθωμα.

Ξαναδιπλωθεὶς, ἑῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été replié, *colui ἢ colei ch'è stato ripiegato*. ἰδὲ ϗ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδίπλωμα, ὐσ. l'action de replier, *il ripiegare*. §. ξαναδίπλωμα, ἰδὲ ϗ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλωμένος, η, ον. μετ. replié, ée. plié, ée. de nouveau, *ripiegato, ta. piegato, ta. di nuovo*. §. ξαναδιπλωμένος, ἰδὲ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλώνω, Pʳ. réplier, plier de nouveau, *pie-*

ger *di nuovo, ripiegare*. §. ξαναδιπλώνω, βάνω πάλιν διπλᾶ, redoubler, *geminare*.

Ξαναδιπλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui plie de nouveau, *colui ò colei che ripiega*. §. ἰδὲ καὶ Ξαναδιπλώνω.

Ξαναδιπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a replie, qui a plié de nouveau, *colui ò colei che ha piegato di nuovo*. §. ἰδὲ καὶ ξαναδιπλώνω.

Ξαναδόσιμον, ὐσ. l'action de donner de nouveau, *il dare di nuovo*.

Ξαναδὺς, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui a donné une séconde fois, *colui ò colei che ha dato di nuovo*.

Ξαναφρήνδμα, ὐσ. réconciliation, *riconciliazione*.

Ξαναφρηνδμένος, η, ον. μετ. réconcilié, ée. *riconciliato, ta*.

Ξαναφρηνδύσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a réconcilié, *colui ò colei che ha riconciliato*. §. ξαναφρηνδύσας, ὐδ. celui ἢ celle qui s'est réconcilié, *colui ò colei che si è riconciliato*.

Ξαναφρηνδύω, Pʳ. Ἐν. réconcilier, *riconciliare*. §. ξαναφρηνδύω, ὐδ. se réconcilier, *riconciliarsi*.

Ξαναφρηνδύων, ουσα. μετ. celui, ἢ celle qui réconcilie, *colui ò colei che riconcilia*. §. ξαναφρηνδύων ὐδ. celui ἢ celle qui se réconcilie, *colui ò colei che si riconcilia*.

Ξαναέρχομαι, Pʳ. rétourner, venir de nouveau, *venir di nuovo, ritornare*.

Ξαναζεσαθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été réchauffé, *colui ò colei ch' è stato riscaldato*.

Ξαναζεσαίνω, Pʳ. réchauffer, *riscaldare*.

Ξαναζεσαίνων, ουσα. μετ. réchauffant, te. *riscaldante*.

Ξαναζέσαμα, ὐσ. réchauffement, *riscaldamento*. *il riscaldare*.

Ξαναζεσαμένος, η, ον. μετ. rechauffé, ée. *riscaldato, ta*.

Ξαναζεσαίνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a réchauffé, *colui ò colei che ha riscaldato*.

Ξαναζητηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été démandé une seconde fois, *colui ò colei ch' è stato domandato una seconda volta*. §. ξαναζητηθεὶς, celui ἢ celle qui a été récherché, cherché de nouveau, *colui ò colei ch' è stato di nuovo cercato, ricercato*.

Ξαναζήτημα, ὐσ. l'action de demander une seconde fois, *il domandar una seconda volta*.

Ξαναζητημένος, η, ον. μετ. demandé, ée. de nouveau, *domandato, ta. di nuovo*. §. ξαναζητημένος, recherché, ée. ἢ cherché, ée. de nouveau, *ricercato, ta. di nuovo*.

Ξαναζητήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a demandé une seconde fois, *colui ò colei che ha domandato una seconda volta*. §. ξαναζητήσας, celui ἢ celle qui a recherché, ἢ cherché de nouveau, *colui ò colei che ha ricercato, ò cercato di nuovo*.

Ξαναζήτησις, ὐσ. recherche. l'action de rechercher de nouveau, *il ricercare, il cercare di nuovo*.

Ξαναζητητὴς, ὐσ. celui qui demande une seconde fois, *colui che demanda una seconda volta*. §. ξαναζητητὴς, celui qui recherche, qui cherche de nouveau, *colui che ricerca, che cerca di nuovo*.

Ξαναζητῶ, Pʳ. chercher de nouveau, rechercher, *cercare di nuovo, ricercare*. §. ξαναζητῶ, ἐρωτῶ πάλιν, redemander, interroger de nouveau, *interrogare di nuovo*.

Ξαναζητῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui demande de nouveau, *colui ò colei che domanda di nuovo*. §. ξαναζητῶν, celui ἢ celle qui recherche, qui cherehe de nouveau, *colui ò colei che ricerca, che cerca di nuovo*.

Ξαναζυμωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été pétri de nouveau, *colui ò colei ch' è stato impastato di nuovo*.

Ξαναζύμωμα, ὐσ. l'action de pétrir de nouveau, *l'impastare di nuovo*.

Ξαναζυμωμένος, η, ον. μετ. pétri, ie. de nouveau, *impastato, ta. di nuovo*.

Ξαναζυμώνω, Pʳ. pétrir de nouveau, *impastare di nuovo*.

Ξαναζυμώνων, νουσα. μετ. celui ἢ celle qui pétrit de nouveau, colui ὴ colei che impasta di nuovo.

Ξαναζυμώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a pétri de nouveau, colui ὴ colei che ha di nuovo impastato.

Ξαναζῶ, Ρ'. revivre, rivivere.

Ξαναζῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui revit, colui ὴ colei che rivive.

Ξαναζωντάνεμα, ὐσ. l'action de revivre, il rivivere.

Ξαναζωντανεμένος, η, ον. μετ. ressuscité, ée. retourné, ée. en vie, risuscitato, ta. ritornato, ta. in vita.

Ξαναζωντανώσας, σασα. μετ. 'Εν. celui ὴ celle qui a ressuscité, qui a redonné la vie, colui ὴ colei che ha risuscitato. §. ξαναζωντανώσας, ὐδ. celui ὴ celle qui est ressuscité, qui est retourné en vie, colui ὴ colei ch'è risuscitato, ch'è ritornato in vita.

Ξαναζωντανώνω, Ρ'. 'Εν. ressusciter, faire revivre, redonner la vie, risuscitare, ridonar la vita. §. ξαναζωντανώνω, ὐδ. ressusciter, retourner en vie, risuscitare, ritornare in vita.

Ξαναζωντάνεψις, ἰδὲ Ξαναζωντάνεμα.

Ξαναθυμίζω, Ρ'. faire ressouvenir, far ritornar a memoria.

Ξαναθυμίζων, ζουσα. μετ. celui ὴ celle qui fait ressouvenir, colui ὴ colei che fa ritornar a memoria.

Ξαναθυμίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a fait ressouvenir, colui ὴ colei che ha fatto ritornar a memoria.

Ξαναθύμισις, ξαναθύμισμα, ὐσ. l'action de ressouvenir, il far ritornare a memoria.

Ξαναθεώρημα, ὐσ. l'action d'observer, d'examiner de nouveau, l'osservare, l'esaminare di nuovo.

Ξαναθεωρημένος, η, ον. μετ. observé, ée. examiné, ée. de nouveau, osservato, ta. esaminato, ta. di nuovo.

Ξαναθεωρήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a observé, qui a examiné de nouveau, colui ὴ colei che ha esaminato, che ha osservato di nuovo.

Ξαναθεωρῶ, Ρ'. observer, examiner de nouveau, osservare, esaminare di nuovo.

Ξαναθεωρῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui observe, qui examine de nouveau, colui ὴ colei che osserva, che esamina di nuovo.

Ξανακαθίζω, Ρ'. ὐδ. s'asseoir de nouveau, osservare, esaminare di nuovo.

Ξανακαθίζω, Ρ'. ὐδ. s'asseoir de nouveau, rimettersi a sedere. §. ξανακαθίζω. 'Εν. s'asseoir de nouveau, mettere di nuovo a sedere.

Ξανακαθίζων, ζουσα. μετ. 'Εν. celui ὴ celle qui fait asseoir de nouveau, colui ὴ colei che rimette a sedere. §. ξανακαθίζων, ὐδ. celui ὴ celle qui s'asseoit de nouveau, colui ὴ colei che si mette di nuovo a sedere.

Ξανακαθίσας, σασα. μετ. 'Εν. celui ὴ celle qui a fait quelqu'un s'asseoir de nouveau, colui ὴ colei che ha fatto qualcheduno sedere di nuovo. §. ξανακαθίσας, ὐδ. celui ὴ celle qui s'est assis de nouveau, colui ὴ colei che si è rimesso a sedere.

Ξανακάθισμα, ὐσ. l'action d'asseoir ϗ de s'asseoir de nouveau, il rimettere ϗ rimettersi a sedere.

Ξανακαθισμένος, η, ον. μετ. assis, se de nouveau, seduto, ta. di nuovo.

Ξανακαινούργωμα, ὐσ. renouvellement, l'action de renouveller, rinnovamento, il rinnovare.

Ξανακαινουργωμένος, η, ον. μετ. renouvellé, ée. rinnovato, ta.

Ξανακαινουργώνω, Ρ'. renouveller, rinnovare.

Ξανακαινουργώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui renouvelle, colui ὴ colei che rinnova.

Ξανακαινουργώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a renouvellé, colui ὴ colei che ha rinnovato.

Ξανακαίω, Ρ'. brûler de nouveau, bruciare di nuovo.

Ξανακαίων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui brûle de nouveau, colui ὴ colei che brucia di nuovo.

Ξαναιδω. μνιν. Ξαναπαίνιζω.

Ξανακαλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rappelé, colui ὂ colei che ha richiamato. ἰδὲ Ξανακαλῶ.

Ξανακάλεσμα, ὐσ. rappel, l'action de rappeler, d'appeler de nouveau, richiamo, il richiamare. §. ξανακάλεσμα, τὸ προσκαλεῖν πάλιν, l'action d'inviter de nouveau, nuovo invito.

Ξανακαλεσμένος, η, ον. μετ. προσκαλεσμένος πάλιν, invité, ée. de nouveau, invitato, ta. di nuovo.

Ξανακαλῶ, Pʳ. κράζω πάλιν, appeler de nouveau, rappeler, richiamare, chiamare di nuovo. §. ξανακαλῶ, προσκαλῶ πάλιν, inviter de nouveau, invitare di nuovo.

Ξανακαλῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui rappelle, qui appelle de nouveau, colui ὂ colei che richiama di nuovo. ἰδὲ Ξανακαλῶ.

Ξανακαμμένος, ἰδὲ Ξανακαυμένος.

Ξανακάμνω, Pʳ. réfaire, rifare.

Ξανακάμωμα, ὐσ. l'action de faire de nouveau, il far di nuovo.

Ξανακαμωμένος, η, ον. μετ. réfait, te. fait, te. de nouveau, rifatto, ta. fatto, ta. di nuovo.

Ξανακαυμένος, η, ον. μετ. brûlé, ée. de nouveau, bruciato, ta. di nuovo.

Ξανακάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a brûlé de nouveau, colui ὂ colei che ha abbruciato di nuovo.

Ξανακάψιμον, ὐσ. l'action de brûler de nouveau, l'abbruciare di nuovo.

Ξανακερδίζω, Pʳ. regagner, gagner de nouveau, riguadagnare, guadagnare di nuovo.

Ξανακερδίζων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui gagne de nouveau, colui ὂ colei che guadagna di nuovo.

Ξανακερδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a regagné, qui a gagné de nouveau, colui ὂ colei che ha guadagnato di nuovo.

Ξανακέρδισμα, ὐσ. l'action de gagner de nouveau, il guadagnare di nuovo.

Ξανακερδισμένος, η, ον. μετ. regagné, ée, riguadagnato, ta.

Ξανακεφαλαίωμα, ἰδὲ Ξανακεφαλαίωσις.

Ξανακεφαλαιωμένος, η, ον. μετ. récapitulé, ée. ricapitolato, ta.

Ξανακεφαλαιόνω, Pʳ. récapituler, ricapitolare.

Ξανακεφαλαιόνων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui récapitule, colui ὂ colei che ricapitola.

Ξανακεφαλαιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a recapitulé, colui ὂ colei che ha ricapitolato.

Ξανακεφαλαίωσις, ὐσ. récapitulation, ricapitolazione.

Ξανακλαίω, Pʳ. pleurer de nouveau, piagnere di nuovo.

Ξανακλαίων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui pleure de nouveau, colui ὂ colei che piagne di nuovo.

Ξανακλαύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pleuré de nouveau, colui ὂ colei che ha pianto di nuovo.

Ξανακλαύσιμον, ὐσ. l'action de pleurer de nouveau, il piagner di nuovo.

Ξανακλέγω, Pʳ. élire de nouveau, eleggere di nuovo.

Ξανακλείδωμα, ὐσ. l'action de fermer de nouveau avec la clef, rinchiudimento, il rinserrare colla chiave.

Ξανακλειδωμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. de nouveau avec la clef, rinchiuso, sa. chiuso, sa. di nuovo colla chiave.

Ξανακλειδόνω, Pʳ. fermer de nouveau, avec la clef, chiudere di nuovo colla chiave.

Ξανακλειδόνων, ωσα. μετ. celui ὂ celle qui ferme de nouveau avec la clef, colui ὂ colei che serra di nuovo colla chiave.

Ξανακλειδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fermé de nouveau avec la clef, colui ὂ colei che ha di nuovo serrato colla chiave.

Ξανακλώθω, Pʳ. tordre de nouveau, torcere di nuovo.

Ξανακλώθων, ωσα. μετ. celui ἢ celle qui tord de nouveau, colui ὂ colei che torce di nuovo.

Ξανακλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tordu de nouveau, colui ὂ colei che ha torto di nuovo.

Ξανάκλωσμα, ὐσ. l'action de tordre de nouveau, il torcere di nuovo.

Ξανακλωσμένος, η, ον. μετ. retors, se. de nouveau, *ritorto, ta. di nuovo.*

Ξανακόβγω, P'. couper de nouveau, *tagliar di nuovo.*

Ξανακοιμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rendormi, *colui ἢ colei che a raddormentato.*

Ξανακοίμισμα, ους. l'action de rendormir, ϗ de se rendormir de nouveau, *il raddormentare*, ϗ *il raddormentarsi.*

Ξανακοιμισμένος, η, ον. μετ. rendormi, ie. *raddormentato, ta.*

Ξανακοιμίζω, ξανακοιμῶ, P'. rendormir, *raddormentare.* §. ξανακοιμοῦμαι, se rendormir, *raddormentarsi, ripigliare il sonno.*

Ξανακοίταγμα, ὑσ. l'action de régarder de nouveau, *il riguardare di nuovo.*

Ξανακοιταγμένος, η, ον. μετ. régardé, ée. de nouveau, *riguardato, ta. di nuovo.*

Ξανακοιτάζω, P'. regarder de nouveau, *riguardar di nuovo.*

Ξανακοιτάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui a regardé de nouveau, *colui ἢ colei che ha riguardato di nuovo.*

Ξανακοιτάξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a regardé de nouveau, *colui ἢ colei che ha riguardato di nuovo.*

Ξανακοίτασμα, ξανακοιτασμένος, ἰδὲ Ξανακοίταγμα, κτλ.

Ξανακοπανίζω, P'. piler de nouveau, *pestare di nuovo.*

Ξανακοπανίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui pile de nouveau, *colui ἢ colei che ripesta.*

Ξανακοπανίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pilé de nouveau, *colui ἢ colei che ha ripestato.*

Ξανακοπανισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été pilé de nouveau, *colui ἢ colei ch' è stato pestato di nuovo.*

Ξανακοπάνισμα, ὑσ. l'action de piler de nouveau, *il ripestare.*

Ξανακοπανισμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. de nouveau, *ripestato, ta.*

Ξανακοσκινίζω, P'. cribler de nouveau, *crivellare, vagliare di nuovo.*

Ξανακοσκινίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui crible de nouveau, *colui ἢ colei che vaglia, che crivella di nuovo.*

Ξανακοσκινίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a criblé de nouveau, *colui ἢ colei che ha vagliato di nuovo.*

Ξανακοσκίνισμα, ὑσ. l'action de cribler de nouveau, *il crivellare di nuovo.*

Ξανακοσκινισμένος, η, ον. μετ. criblé, ée. de nouveau, *crivellato, ta. di nuovo.*

Ξανακύνημα, ὑσ. l'action de pousser de nouveau, *lo spignere di nuovo.*

Ξανακυνημένος, η, ον. μετ. poussé, ée. de nouveau, *spinto, ta. di nuovo.*

Ξανακυνῶ, P'. pousser de nouveau, *spignere di nuovo.*

Ξανακραγμένος, η, ον. μετ. rappelé, ée. appelé, ée. de nouveau, *richiamato, ta.*

Ξανακράζω, P'. rappeler, appeler de nouveau, *richiamare.*

Ξανακράζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui appelle de nouveau, *colui ἢ colei che chiama di nuovo.*

Ξανακράξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a appelé de nouveau, *colui ἢ colei che ha richiamato.*

Ξανακράξιμον, ὑσ. l'action d'appeler de nouveau, *il richiamare.*

Ξανακτίζω, P'. rébâtir, *rifabbricare.*

Ξανακτίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rébâtit, *colui ἢ colei che rifabbrica.*

Ξανακτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rébâti, *colui ἢ colei che ha rifabbricato.*

Ξανακτισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été rébâti, *colui ἢ colei ch' è stato rifabbricato.*

Ξανάκτισις, ξανακτίσιμον. ὑσ. l'action de rebâtir, *il rifabbricare.*

Ξανακτισμένος, η, ον. μετ. rebâti, ie. *rifabbricato, ta.*

Ξανακτυπηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été frappé de nouveau, *colui ἢ colei ch' è stato battuto di nuovo.*

Ξανακτύπημα, ὑσιας. l'action de frapper, de battre de nouveau, *il battere di nuovo.*

Ξανακτυπημένος, η, ον. μετ.

μετ. frappé, ée. de nouveau, *battuto, ta. di nuovo.*

Ξανακτυπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a frappé de nouveau, *colui ò colei che ha battuto di nuovo.*

Ξανακτυπῶ, Pʳ. battre, frapper de nouveau, *battere di nuovo.*

Ξανακυλίζω, ἰδὲ Ξανακυλῶ.

Ξανακυλίσας, σασα. μετ. Ἐλ. ὅςις ἐκύλισεν ἄλλlω μίαν φοράν, celui ἢ celle qui a roulé de nouveau, *colui ò colei che ha rotolato di nuovo.* §. ξανακυλίσας, celui ἢ celle qui est tombé dans la même maladie, *colui ò colei ch' è ricaduto nella stessa malattia.*

Ξανακύλισις, ὑσ. récidive, rechute, *recidiva, ricaduta.*

Ξανακύλισμα, ὑσ. l'action de rouler de nouveau, *il rotolare di nuovo.* §. ξανακύλισμα εἰς τlὼ ἀρρωςίαν, rechûte, récidive, *ricaduta.*

Ξανακυλῶ, Pʳ. rouler de nouveau, *rotolare di nuovo.* §. ξανακυλῶ εἰς τlὼ ἀρρωςίαν, retomber dans une maladie, être attaqué de nouveau d'une maladie, *ricadere, riammalarsi.*

Ξαναλέγω, Pʳ. redire, *ridire.*

Ξαναλέγων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui redit, qui dit une seconde fois, *colui ò colei che ridice, che dice una seconda volta.*

Ξαναλογαριάζω, Pʳ. calculer, supputer de nouveau, *calcolare, contare di nuovo.*

Ξαναλογαριάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui suppute de nouveau, *colui ò colei che calcola di nuovo.*

Ξαναλογαριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a supputé de nouveau, *colui ò colei che ha calcolato di nuovo.*

Ξαναλογάριασμα, ὑσ. l'action de supputer, de calculer de nouveau, *il calcolare di nuovo.*

Ξαναλογαριασμένος, η, ον. μετ. calculé, ée. supputé, ée. de nouveau, *calcolato, ta. contato, ta. di nuovo.*

Ξαναλογιάζω, Pʳ. penser de nouveau, *ripensare, pensare di nuovo.*

Ξαναλογιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a pensé de nouveau, *colui ò colei che ha pensato di nuovo. che ha ripensato.*

Ξαναλόγιασις, ξαναλόγιασμα, ὑσιας. l'action de penser de nouveau, *il pensare di nuovo.*

Ξαναλογιασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. de nouveau, *ripensato, ta.*

Ξαναμαγερεμένος, η, ον. μετ. cuisiné, ée. de nouveau, *cucinato, ta. di nuovo.*

Ξαναμαγερεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cuisiné de nouveau, *colui ò colei che ha cucinato di nuovo.*

Ξαναμαγερεύω, Pʳ cuisiner de nouveau, apprêter de nouveau les viandes, *cucinare di nuovo.*

Ξαναμαγερεύων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui cuisine de nouveau, *colui ò colei che cucina di nuovo.*

Ξαναμαθαίνω, Pʳ. Ἐν. enseigner de nouveau, *insegnare di nuovo.* §. ξαναμαθαίνω, ὑδ. apprendre de nouveau, *imparare di nuovo.* §. ξαναμαθαίνω, συνηθίζω πάλιν, s'accoutumer de nouveau, *accostumarsi di nuovo.*

Ξαναμαθημένος, η, ον. μετ. appris, se. de nouveau, *imparato, ta. di nuovo.*

Ξαναμάσημα, ὑσ. l'action de remâcher, *rimasticamento.*

Ξαναμασημένος, η, ον. μετ. remâché, ée. *rimasticato, ta.*

Ξαναμασήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a remâché, *colui ò colei che ha rimasticato.*

Ξαναμασῶ, Pʳ. remâcher, *rimasticare.*

Ξαναμερεμένος, ξαναμερωμένος, η, ον. μετ. apaisé, ée. de nouveau, *mansuefatto, ta. di nuovo.* §. ξαναμερωμένος, apprivoisé, ée. de nouveau, *dimesticato, ta. di nuovo.*

Ξαναμέρεσις, Ξαναμέρωσις, ὑσ. l'action d'apaiser de nouveau, *il mansuefare di nuovo.* §. ξαναμέρεσις, l'action d'apprivoiser de nouveau, *l'addimesticare di nuovo.*

Ξαναμερεύω, ξαναμερώνω, Pʳ. Ἐν. ἡσυχάζω πάλιν τινά, apaiser de nouveau,

veau, *mansuefare di nuovo*. ϰ̓ ἐδ. s'appaiser de nouveau, *mansuefarsi di nuovo*. §. ξαναμερώνω. Ἐν. ἡμερώνω πάλιν, apprivoiser de nouveau, *dimesticare di nuovo*. §. ϰ̓ ἐδ. s'apprivoiser, *dimesticarsi*.

Ξαναμίλημα, ἐδ. l'action de parler de nouveau, *il parlar di nuovo*.

Ξαναμιλημένος, η. ον. μετ. parlé, ée. dit, te. de nouveau, *parlato, ta. detto, ta. di nuovo*.

Ξαναμιλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a parlé de nouveau, *colui ò colei che ha parlato di nuovo*.

Ξαναμιλῶ, Ρ. parler de nouveau, *parlar di nuovo*.

Ξαναμπηγμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. enfoncé, ée. de nouveau, *ficcato, ta. di nuovo*.

Ξαναμπήγω, Ρ. ficher, enfoncer de nouveau, *ficcare di nuovo*.

Ξαναμωραίνομαι, Ρ. redevenir fou, sot, stupide, *divenir di nuovo sciocco, stolido*.

Ξανανιωμένος, ξανανειώνω, ἰδὲ Ξανανεωμένος, ξανανεώνω, κτλ.

Ξανανέωμα, ἐδ. l'action de rajeunir, *il ringiovanire*. §. ξανανέωμα, ἀνάνεωσις, renouvellement, *rinnovamento*.

Ξανανεωμένος, η, ον. μετ. rajeuni, ie. *ringiovanito*. §. ξανανεωμένος, ἀνανεωμένος, rénouvellé, ée. *rinnovato, ta*.

Ξανανεώνω, Ρ. rajeunir, *ringiovanire*. §. ξανανεώνω, ἀνανεόνω, renouveller, *rinnovare*.

Ξανανεώνων, νουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui fait rajeunir, *colui ò colei che fa ringiovanire*. §. ξανανεώνων, ἐδ. celui ἢ celle qui rajeunit, *colui ò colei che ringiovinisce*. §. ξανανεώνων, ὅ ἐστι ἀνανεόνων, ἀνακαινίζει, celui ἢ celle qui renouvelle, *colui ò colei che rinnova*.

Ξανανεώσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a fait rajeunir, *colui ò colei che ha fatto ringiovanire*. §. ξανανεώσας, ἐδ. celui ἢ celle qui s'est rajeuni, *colui ò colei che si è ringiovinito*. §. ξανανεώσας, ἀνακαινίσας, celui ἢ celle qui a renouvellé, *colui ò colei che ha rinnovato*.

Ξανανέωσις, ἰδὲ Ξανανέωμα.

Ξανανθίζω, Ρ. fleurir de nouveau, *rifiorire*.

Ξανανθίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui fleurit de nouveau, *colui ò colei che rifiorisce*.

Ξανανθίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fleuri de nouveau, *colui ò colei che ha rifiorito*.

Ξανάνθισμα, ἐδ. l'action de fleurir de nouveau, *il rifiorire*.

Ξανανθισμένος, η, ον. μετ. fleuri, ie. de nouveau, *rifiorito, ta*.

Ξανάνοιγμα, ἐδ. l'action d'ouvrir de nouveau, *l'aprire di nuovo*.

Ξανανοιγμένος, η, ον. μετ. ouvert, te. de nouveau, *riaperto, ta*.

Ξανανοίγω, Ρ. ouvrir de nouveau, *riaprire*.

Ξανανοίγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui ouvre de nouveau, *colui ò colei che riapre*.

Ξανανοίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a ouvert de nouveau, *colui ò colei che ha riaperto*.

Ξαναπανδρεμένος, η, ον. μετ. remarié, ée. *rimaritato, ta*.

Ξαναπανδρεύομαι, Ρ. se remarier, *rimaritarsi*. §. ξαναπανδρεύω τὴν κόρην μου, donner encore un mari à sa fille veuve, *rimaritare sua figlia*.

Ξαναπαρακάλεμα, ἐδ. l'action de prier de nouveau, *il pregare di nuovo*.

Ξαναπαρακαλεμένος, η, ον. μετ. prié, ée. de nouveau, *pregato, ta. di nuovo*.

Ξαναπαρακαλέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a prié de nouveau, *colui ò colei che ha pregato di nuovo*.

Ξαναπαρακαλῶ, Ρ. prier de nouveau, *pregare di nuovo*.

Ξαναπαρμένος, η, ον. μετ. repris, se. *ripreso, sa*.

Ξαναπάρσιμον, ἐδ. l'action de reprendre, *il ripigliare*.

Ξαναπέμπω, Ρ. envoyer de nouveau, *mandar di nuovo, ritornar a mandare*.

Ξαναπέμψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé de nouveau, *colui ò co-*

ἢ colei che ha mandato di nuovo.

Ξαναπέμψιμον, ου̃σ. l'action d'envoyer de nouveau, il mandar di nuovo.

Ξαναπαίρνω, P. reprendre, riprendere.

Ξαναπέσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est retombé, colui ἢ colei ch' è ricaduto.

Ξαναπέσιμον, ξανάπεσμα, ὐσ. l'action de retomber, de tomber de nouveau, ricadimento, il ricadere.

Ξαναπεσμένος, η, ον. μετ. retombé, ée. de nouveau, ricaduto, ta. caduto, ta. di nuovo.

Ξαναπεσών, ἰδὲ Ξαναπέσας.

Ξαναπέταγμα, ὐσ. l'action de voler de nouveau, il volare di nuovo. §. ξαναπέταγμα, ξαναῤῥίψιμον, l'action de jeter de nouveau, il gettar di nuovo.

Ξαναπεταγμένος, η, ον. μετ. ξαναῤῥιγμένος, jeté, ée. de nouveau, gettato, ta. di nuovo.

Ξαναπετάξας, ξασα. μετ. ὁπῦ ἀπέταξε πάλιν, celui ἢ celle qui a volé de nouveau, colui ἢ colei che ha volato di nuovo. §. ξαναπετάξας, ὁ ξαναῤῥίψας, celui ἢ celle qui a jeté de nouveau, colui ἢ colei che ha gettato di nuovo.

Ξαναπετῶ, P. ἀπετῶ πάλιν, voler de nouveau, volare di nuovo. §. ξαναπετῶ, ῥίχνω πάλιν, rejeter, jeter de nouveau, rigettare, gettare di nuovo.

Ξαναπετῶν, ῶσα. μετ. ὁπῦ ἀπετᾷ πάλιν, celui ἢ celle qui vole de nouveau, colui ἢ colei che vola di nuovo. §. ξαναπετῶν, ὁπῦ ῥίπτει πάλιν, celui ἢ celle qui jette de nouveau, colui ἢ colei che getta di nuovo.

Ξαναπέφτω, P. retomber, tomber de nouveau, ricadere, cadere di nuovo.

Ξαναπέφτων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui retombe, colui ἢ colei che ricade.

Ξαναπηγαίνω, P. aller de nouveau, andar di nuovo.

Ξαναπηγαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui va de nouveau, colui ἢ colei che va di nuovo.

Ξαναπήδημα, ὐσ. l'action de sauter de nouveau, il saltar di nuovo.

Ξαναπηδημένος, η, ον. μετ. sauté, ée. de nouveau, saltato, ta. di nuovo.

Ξαναπηδήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sauté de nouveau, colui ἢ colei che ha saltato di nuovo.

Ξαναπηδῶ, P. sauter de nouveau, saltare di nuovo.

Ξαναπηδῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui saute de nouveau, colui ἢ colei che salta di nuovo.

Ξαναπιάνω, P. reprendre, riprendere, ripigliare.

Ξαναπιασμένος, η, ον. μετ. repris, se. rattrapé, ée. ripreso, sa. riacquistato, ta.

Ξαναπλαγιάζω, P. se coucher de nouveau, coricarsi di nuovo.

Ξαναπλαγιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui se couche de nouveau, colui ἢ colei che si corica di nuovo.

Ξαναπλαγιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est couché de nouveau, colui ἢ colei che si è coricato di nuovo.

Ξαναπλάγιασμα, ὐσ. l'action de se coucher de nouveau, il coricarsi di nuovo.

Ξαναπλαγιασμένος, η, ον. μετ. couché, ée. de nouveau, coricato, ta. di nuovo.

Ξαναποκτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a été recouvré, colui ἢ colei ch' è stato racquistato, ta.

Ξαναπόκτημα, ὐσ. l'action d'acquérir de nouveau, l'acquistare di nuovo, racquistamento.

Ξαναποκτημένος, η, ον. μετ. recouvré, ée. regagné, ée. racquistato, ta.

Ξαναποκτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a acquis de nouveau, colui ἢ colei che ha riacquistato.

Ξαναπόκτησις, ὐσ. recouvrement, racquisto, racquistazione.

Ξαναποκτῶ, P. recouvrer, acquérir de nouveau, racquistare, ricuperare.

Ξαναποκτῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui acquiert de nouveau, colui ἢ colei che riacquista.

Ξαναπολεμημένος, η, ον. μετ. combattu, ue. de nou-

nouveau, *combattuto, ta. di nuovo.*

Ξαναπολεμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a combattu de nouveau, *colui ò colei che ha combattuto di nuovo.*

Ξαναπολεμῶ, P'. combattre de nouveau, *combattere di nuovo.*

Ξαναπουληθεὶς, εῖσα, μετ. celui ἢ celle qui a été revendu, *colui ò colei ch' è stato rivenduto.*

Ξαναπούλημα, ὑσ. l'action de revendre, il *rivendere.*

Ξαναπουλημμένος, η, ον. μετ. revendu, ue. *rivenduto, ta.*

Ξαναπουλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a revendu, *colui ò colei che ha rivenduto.*

Ξαναπούλησις, ἰδὲ Ξαναπούλημα.

Ξαναπουλῶ, P'. revendre, *rivendere.*

Ξαναπουλῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui revend, *colui ò colei che rivende.*

Ξαναπωλῶ, κτλ. ἰδὲ Ξαναπουλῶ, κτλ.

Ξαναῤῥιμμένος, η, ον. μετ. jeté, ée. de nouveau, *gettato, ta. di nuovo.*

Ξαναῤῥίξας, ξαναῤῥίψας, σα. μετ. celui ἢ celle qui a jeté de nouveau, *colui ò colei che ha gettato di nuovo.*

Ξαναῤῥίξιμον, ξαναῤῥίψιμον, ὑσ. l'action de jeter de nouveau, *il gettare di nuovo.*

Ξαναῤῥίπτω, ξαναῤῥίχτω, P'. jeter de nouveau, *gettare di nuovo.*

Ξαναῤῥίψας, ξαναῤῥίψιμον, ἰδὲ ξαναῤῥίξας, κτλ.

Ξαναῤῥώστημα, ὑσ. l'action de tomber de nouveau malade. *l'ammalarsi di nuovo.* §. ξαναῤῥώστημα, ἀσύκωμα ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν, convalescence, *convalescenza.*

Ξαναῤῥωστήσας, σασα. μετ. ὅστις ἔπεσε πάλιν εἰς ἀῤῥωστίαν, celui ἢ celle qui est tombé de nouveau malade, *colui ò colei che si è riammalato.*

Ξαναῤῥωστῶ, P'. ἀῤῥωστῶ πάλιν, retomber malade, s'aliter de nouveau, *riammalarsi.* §. ξαναῤῥωστῶ, ἀναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν, être en convalescence, *essere in convalescenza.*

Ξαναρχηνίζω, P'. recommencer, *ricominciare.*

Ξαναρχηνίζων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui recommence, *colui ò colei che ricomincia.*

Ξαναρχηνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a recommencé, *colui ò colei che ha ricominciato.*

Ξαναρχήνισμα, ὑσ. l'action de recommencer, *il ricominciare.*

Ξαναρχηνισμένος, η, ον. recommencé, ée. *ricominciato, ta.*

Ξαναρχινῶ, ἰδὲ Ξαναρχίζω.

Ξανάρχομαι, P'. venir de nouveau, *venir di nuovo.*

Ξαναρχόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui vient de nouveau, *colui ò colei che viene di nuovo.*

Ξαναρωτηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été interrogé de nouveau, *colui ò colei ch' è stato interrogato di nuovo.*

Ξαναρώτημα, ὑσ. l'action de demander, d'interroger de nouveau, *il ridomandare, l'interrogare di nuovo.*

Ξαναρωτημένος, η, ον. μετ. interrogé, ée. de nouveau, *interrogato, ta. di nuovo.*

Ξαναρωτήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a interrogé de nouveau, *colui ò colei che ha interrogato di nuovo.*

Ξαναρωτῶ, P'. demander, interroger de nouveau, *domandare, interrogare di nuovo.*

Ξαναρωτῶν, ὖσα, μετ. celui ἢ celle qui interroge de nouveau, *colui ò colei che interroga di nuovo.*

Ξανασήκωμα, ὑσ. l'action de relever, de lever, de hausser de nouveau, *il rilevare, il rialzare, rilevamento, rialzamento.*

Ξανασηκωμένος, η, ον. μετ. relevé, ée. rechaussé, ée, *rilevato, ta. rialzato, ta.*

Ξανασηκώνω, P'. rélever, réchausser, *rilevare, rialzare.*

Ξανασηκώνων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui réleve, qui réhausse, *colui ò colei che rileva, che rialza.*

Ξανασηκώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rélevé, qui a réhaussé, *colui ò colei che ha rialzato, che ha rilevato.*

Ξανασιάζω, P'. raccommo-

mo-

moder de nouveau, rajuster, *raccomodare*, *aggiustare di nuovo*...

Ξανασιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui racommode, *colui ἢ colei che accomoda*, *che aggiusta di nuovo*.

Ξανασιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a raccommodé, qui a ajusté de nouveau, *colui ἢ colei che ha raccomodato che ha aggiustato di nuovo*.

Ξανασιάσιμον, ὐσ. l'action de raccommoder, d'ajuster de nouveau, *il raccomodare*, *l'aggiustare di nuovo*.

Ξανασιασμένος, η, ον. μετ. raccommodé, ée. rajusté, ée. de nouveau, *raccomodato*, *ta*. *aggiustato*, *ta*. *di nuovo*.

Ξανασκαμμένος, η, ον. μετ. houé, ée. pioché, ée. de nouveau, *zappato*, *ta*. *di nuova*.

Ξανασκάπτω, Ρ'. houer, piocher de nouveau, *zappare di nuovo*. ἰδὲ Σκάπτω.

Ξανασκάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a pioché de nouveau, *colui ἢ colei che ha zappato di nuovo*.

Ξανασκάψιμον, ὐσιας. l'action de houer, de piocher de nouveau, *il zappare di nuovo*.

Ξανασκεπάζω, Ρ'. recouvrir de nouveau, *riccoprire*, *coprire di nuovo*.

Ξανασκεπάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui couvre de nouveau, *colui ἢ colei che copre di nuovo*.

Ξανασκεπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a couvert de nouveau, *colui ἢ colei che ha coperto di nuovo*.

Ξανασκέπασμα, ὐσ. l'action de recouvrir, *ricoprimento*, *il ricoprire*.

Ξανασκεπασμένος, η, ον. μετ. recouvert, te. couvert de nouveau, *ricoperto*, *ta*.

Ξανασκοτόνω, Ρ'. tuer de nouveau, *uccidere di nuovo*.

Ξανασμιγμένος, η, ον. μετ. réuni, ie. de nouveau, *riunito*, *ta*. *di nuovo*.

Ξανασμίγω, Ρ'. réunir de nouveau, *riunire di nuovo*.

Ξανασμίγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui réunit de nouveau, *colui ἢ colei che riunisce di nuova*.

Ξανασμίξας, ξασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a réuni de nouveau, *colui ἢ colei che ha riunito di nuovo*. §. ξανασμίξας, ὐδ. celui ἢ celle qui s'est réuni de nouveau, *colui ἢ colei che si è riunito di nuovo*.

Ξανασπαρμένος, η, ον. μετ. semé, ée. de nouveau, *riseminato*, *ta*.

Ξανασπάρσιμον, ὐσ. l'action de semer de nouveau, *il riseminare*.

Ξανασπείρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a semé de nouveau, *colui ἢ colei che ha riseminato*.

Ξανασπέρνω, Ρ'. semer de nouveau, *riseminare*.

Ξανασπρίζω, Ρ'. Ἐν. blanchir de nouveau, *imbiancar di nuovo*. §. ξανασπρίζω, ὐδ. devenir blanc une autre fois, *divenir bianco un' altra volta*.

Ξανασπρίζων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui blanchit de nouveau, *colui ἢ colei che imbianca di nuovo*. §. ξανασπρίζων, ὐδ. celui ἢ celle qui est devenu blanc une autre fois, *colui ἢ colei ch' è divenuto bianco un' altra volta*.

Ξανασπρίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a blanchi de nouveau, *colui ἢ colei che ha imbiancato di nuovo*. §. ξανασπρίσας ὐδ. celui ἢ celle qui est devenu blanc un autre fois, *colui ἢ colei ch' è divenuto bianco un' altra volta*.

Ξανάσπρισμα, ὐσ. l'action de blanchir de nouveau, *l'imbiancare di nuovo*.

Ξανασπρισμένος, η, ον. μετ. blanchi, ie. de nouveau, *imbianchito*, *ta*. *di nuovo*.

Ξανασταλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. une seconde fois, *mandato*, *ta*. *per la seconda volta*.

Ξαναστάλσιμον, ὐσ. l'action d'envoyer une seconde fois, *il mandar per la seconda volta*.

Ξαναστείλας, λασα. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé une seconde fois, *colui ἢ colei che ha mandato per la seconda volta*.

Ξαναστέλνω, Ρ'. renvoyer, envoyer une seconde fois, *rimandare*, *mandare per la seconda volta*.

Ξαναςείλνων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui a envoyé une seconde fois, *colui ò colei che ha mandato per la seconda volta*.

Ξαναςεφαίωμα, P'. l'action de couronner de nouveau, *l'incoronare di nuovo*. §. ξαναςεφανωμα, ξαναυλόγησις γάμυ, nouvelle bénédiction nuptiale, *nuova benedizione nuziale*.

Ξαναςεφανωμενος, η, ον. μετ. couronné, ée. de nouveau, *incoronato, ta. di nuovo*. §. ξαναςεφανωμενος, ὁπῦ ἐςεφανώθη πάλιν, celui ὴ celle qui a eu une seconde bénédiction nuptiale, *colui ò colei che ha avuto una seconda benedizione nuziale*.

Ξαναςεφανώνω, P'. couronner de nouveau, *incoronare di nuovo*. §. ξαναςεφανώνω, donner une seconde fois la bénédiction nuptiale, *benedire per la seconda volta un matrimonio*.

Ξαναςοχάζομαι, P'. repasser dans son esprit, penser de nouveau, *ripensare*.

Ξαναςόχασμα, ξαναςοχασμός, ὑσ. l'action de repasser dans son esprit, *ripensamento*.

Ξαναςοχασμενος, η, ον. μετ. pensé, ée. de nouveau, *pensato, ta. di nuovo*.

Ξαναςρέφω, P'. tourner à l'envers, renverser, *voltare al rovescio, roversciare*.

Ξαναςρέφων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui tourne à l'envers, *colui ò colei che volta al rovescio*.

Ξαναςρέψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a tourné à l'envers, *colui ò colei che ha voltato al rovescio*.

Ξανάςροφα, ἐπίρ. à l'envers, *a rovescio*.

Ξαναςροφὴ, ουσ. revers, coup d'arriere-main, *rovescione*.

Ξανασυγχίζω, P'. troubler, confondre de nouveau, *turbare, confondere di nuovo*. §. ξανασυγχίζομαι, se troubler, se confondre de nouveau, *turbarsi, confondersi di nuovo*.

Ξανασυγχίζων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui confond, qui trouble de nouveau, *colui ò colei che confonde, che turba di nuovo*.

Ξανασυγχίσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a troublé, qui a confondu de nouveau, *colui ò colei che ha confuso, che ha turbato di nuovo*.

Ξανασύγχισις, ουσ. nouveau trouble, *nuova turbolenza*.

Ξανασύγχισμα, υσ. nouvelle confusion, *nuova confusione*.

Ξανασυγχισμένος, η, ον. μετ. troublé, ée. confondu, ue. de nouveau, *confuso, sa. turbato, ta. di nuovo*.

Ξαναταξιδεύσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a voyagé une seconde fois, *colui ò colei che ha viaggiato una seconda volta*.

Ξαναταξιδεύω, P'. voyager une seconde fois, *viaggiare una seconda volta*.

Ξαναταξιδεύων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui voyage une seconde fois, *colui ò colei che viaggia una seconda volta*.

Ξανατυπωθεὶς, ὕσα. μετ. celui ὴ celle qui a été réimprimé, *colui ò colei ch'è stato ristampato*.

Ξανατύπωμα, ουσ. réimpression, *ristampa, nuova edizione*.

Ξανατυπωμένος, η, ον. μετ. réimprimé, ée. *ristampato, ta*.

Ξανατυπώνω, P'. réimprimer, *ristampare*.

Ξανατυπώνων, υσα. μετ. celui ὴ celle qui réimprime, *colui ò colei che ristampa*.

Ξανατυπώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a réimprimé, *colui ò colei che ha ristampato*.

Ξαναυλόγημα, ουσ. nouvelle bénédiction, *ribenedizione*.

Ξαναυλογημένος, η, ον. μετ. béni, ie. de nouveau, *ribenedetto, ta*.

Ξαναυλογήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a rébéni, qui a béni de nouveau, *colui ò colei che ha ribenedetto*.

Ξαναυλογῶ, P'. rébénir, bénir de nouveau, *ribenedire*.

Ξαναυλογῶν, ῦσα. μετ. celui ὴ celle qui bénit de nou-

nouveau, *colui ò colei che ribenedisce*.

Ξαναεύρημα, ουσ. l'action de retrouver, de trouver de nouveau, *il ritrovare, il trovare di nuovo*.

Ξαναευρημένος, η, ον. μετ. retrouvé, ée. trouvé, ée. de nouveau, *ritrovato, ta. trovato, ta. di nuovo*.

Ξαναευρίσκω, P. retrouver, trouver de nouveau, *ritrovare, trovare di nuovo*.

Ξαναφαίνομαι, P. reparoître, *comparire di nuovo*.

Ξαναφαίνω, P. tisser de nouveau, *ritessere*.

Ξαναφαμένος, η, ον. μετ. tissu, ue. de nouveau, *tessuto, ta. di nuovo*.

Ξαναφάνας, νασα. μετ. celui ò celle qui a tissu de nouveau, *colui ò colei che ha tessuto di nuovo*.

Ξαναφάσκιωμα, ὑσ. l'action d'emmaillotter de nouveau, *il rifasciare*.

Ξαναφασκιωμένος, η, ον. μετ. emmaillotté, ée. de nouveau, *rifasciato, ta*.

Ξαναφασκιώνω, P. emmaillotter de nouveau, *rifasciare*.

Ξαναφασκιώνων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui emmaillotte de nouveau, *colui ò colei che rifascia*.

Ξαναφασκιώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a emmaillotté de nouveau, *colui ò colei che ha rifasciato*.

Ξαναφέρμα, ἰδὲ Ξαναφέρσιμον.

Ξαναφερμένος, η, ον. μετ. rapporté, ée. porté, ée. de nouveau, *riportato, ta*.

Ξαναφέρνω, P. rapporter, porter de nouveau, *riportare, portare di nuovo*.

Ξαναφέρσιμον, ουσ. l'action de porter de nouveau, *il portare di nuovo*. §. ξαναφέρσιμον, τὸ νὰ φερθῇ πάλιν τινὰς εἰς ἕνα μέρος, retour, l'action de se porter de nouveau, *ritorno, il portarsi di nuovo*.

Ξαναφίλευμα, ὑσ. l'action de donner un repas pour la seconde fois, *nuovo trattamento, nuovo pasto*.

Ξαναφιλεύω, P. donner un second repas, *pasteggiare di nuovo, trattare di nuovo*.

Ξαναφίλημα, ὑσ. l'action de baiser de nouveau, *il ribaciare*.

Ξαναφιλημένος, η, ον. μετ. baisé, ée. de nouveau, *ribaciato, ta*.

Ξαναφιλήσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a baisé de nouveau, *colui ò colei che ha ribaciato*.

Ξαναφιλῶ, P. baiser de nouveau, *ribaciare*.

Ξαναφιλῶν, ὗσα. μετ. celui ò celle qui baise de nouveau, *colui ò colei che ribacia*.

Ξαναφτιάνω, P. réfaire, *rifare*.

Ξαναφτιάνων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui réfait, *colui ò colei che rifà*.

Ξαναφτιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a refait, *colui ò colei che ha rifatto*.

Ξαναφτιάσιμον, ουσ. l'action de réfaire, *il rifare*.

Ξαναφτιασμένος, η, ον. μετ. refait, te. *rifatto, ta*.

Ξαναφυτευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été replanté, *colui ò colei ch'è stato ripiantato*.

Ξαναφύτευμα, ὑσ. l'action de replanter, *il ripiantare*.

Ξαναφυτευμένος, η, ον. μετ. replanté, ée. *ripiantato, ta*.

Ξαναφυτεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a replanté, *colui ò colei che ha ripiantato*.

Ξαναφυτευτὴς, ὑσ. qui replante, *che ripianta*.

Ξαναφυτεύω, P. replanter, *ripiantare*.

Ξαναφυτεύων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui réplante, *colui ò colei che ripianta*.

Ξαναφύτρωμα, ὑσ. l'action de repulluler, *il ripullulare*.

Ξαναφυτρωμένος, η, ον. μετ. repullulé, ée. *ripullulato, ta*.

Ξαναφυτρώνω, P. repulluler, *ripullulare*.

Ξαναφυτρώνων, ὑσα. μετ. celui ò celle qui repullule, *colui ò colei che ripullula*.

Ξαναφυτρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a repullulé, *colui ò colei che ha ripullulato*.

Ξαναχαιρετήσας, σασα. μετ.

μετ. celui ἢ celle qui a resalué, *colui ἢ colei che ha risalutato*.

Ξαναχαιρέτισμα, ὑσ. l'action de resaluer, ἢ de saluer une seconde fois, *il risalutare*.

Ξαναχαιρετισμένος, η, ον. μετ. resalué, ée. *risalutato, ta*.

Ξαναχαιρετῶ, P'. resaluer, saluer une seconde fois, *risalutare, salutare una seconda volta*.

Ξαναχαιρετῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui resalue, *colui ἢ colei che risaluta*.

Ξαναχειροτονημένος, η, ον. μετ. qui a reçu les ordres une seconde fois, *ordinato di nuovo*.

Ξαναχειροτονήσας, σασα. μετ. qui a ordonné une seconde fois, *che ha ordinato di nuovo*.

Ξαναχειροτονία, ὑσ. nouvelle ordination, *nuova ordinazione*.

Ξαναχειροτονῶ, P'. ordonner une seconde fois, conférer de nouveau les ordres de l'église, *ordinare di nuovo, conferire di nuovo gli ordini ecclesiastici*.

Ξαναχειροτονῶν, ῦσα. μετ. qui ordonne une seconde fois, *che ordina di nuovo*.

Ξαναψημένος, η, ον. μετ. recuit, te. cuit, te. de nouveau, *ricotto, ta. cotto, ta. di nuovo*. §. ξαναψημένος, διὰ τὰ ψηαί, rôti, ie. de nouveau, *arrostito, ta. di nuovo*.

Ξαναψήνω, P'. rôtir de nouveau, *arrostire di nuovo*. §. ξαναψήνω τὸ ψωμί, recuire, cuire de nouveau, *ricuocere, cuocere di nuovo*.

Ξαναψήσας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a rôti de nouveau, *colui ἢ colei che ha arrostito di nuovo*. §. ξαναψήσας τὸ ψωμί, κτλ. qui a recuit, qui a cuit de nouveau, *che ha ricotto, che ha cotto di nuovo*.

Ξαναψηφῶ, P'. élire de nouveau, *eleggere di nuovo*.

Ξανεγγιγμένος, η, ον. μετ. touché, ée. de nouveau, *toccato, ta. di nuovo*.

Ξανεγγίζω, P'. toucher de nouveau, *toccare di nuovo*.

Ξανεγγίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a touché de nouveau, *colui ἢ colei che ha toccato di nuovo*.

Ξανεγγίξιμον, ὑσ. l'action de toucher de nouveau, *il toccare di nuovo*.

Ξανεγκαρδιώνω, P'. encourager de nouveau, *rincoraggiare, incoraggiare di nuovo*.

Ξανεγκαρδιώνων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui encourage de nouveau, *colui ἢ colei che incoraggia di nuovo*.

Ξανεγκαρδιώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a encouragé de nouveau, *colui ἢ colei che ha incoraggiato di nuovo*.

Ξανεμίζω, P'. éventer, *sventolare*. §. ξανεμίζω, μεταφ. ἐρευνῶ ἀκριβῶς ἕνα πρᾶγμα, examiner soigneusement une chose, *esaminare attentamente una cosa*.

Ξανεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éventé, *colui ἢ colei che ha sventolato*.

Ξανέμισμα, ὑσ. l'action d'éventer, *sventolamento*.

Ξανεμισμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. *sventolato, ta*.

Ξανεμψυχώνω, P'. animer de nouveau, *animare di nuovo, rincorare*.

Ξανενδύω, P'. habiller, vêtir de nouveau, *vestire di nuovo*.

Ξανέρχομαι, ἴδε Ξανάρχομαι.

Ξανθήματα, ὑσ. des boutons sur le visage, *pustole sul volto*.

Ξανθογένης, ἐπίθ. qui a une barbe blonde, *che ha la barba bionda*.

Ξανθομάλλης, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a les cheveux blonds, *colui ἢ colei che ha i capelli biondi*.

Ξανθός, ή, όν. ἐπίθ. blond, de. *biondo, da*.

Ξανθότριχος, η, ον. ἐπίθ. qui est de poil blond, *ch' è di pelo biondo*.

Ξάνοιγμα, ούσ. ξανάνοιγμα, ὑσ. l'action d'ouvrir de nouveau, *l'aprir di nuovo*. §. ξάνοιγμα, τὸ ξανοίγειν τινά, l'action de débourrer, καὶ de se débourrer, *il dirozzare, e dirozzarsi, dirozzamento*.

Ξα-

Ξανοιγμένος, η, ον. μετ. ξαναανοιγμένος, ouvert, te. de nouveau, *aperto, ta. di nuovo*. §. ξανοιγμένος, μετ. débourré, ée. *dirozzato, ta*.

Ξανοίγω, Ρ'. ἀνοίγω πάλιν, rouvrir, *riaprire*. §. ξανοίγω, παρατηρῶ, observer, épier, *osservare, spiare*. §. ξανοίγω, μεταφ. κάμνω τινὰ νὰ ξανοίξῃ, débourrer, *dirozzare*. §. ξανοίγω, ἐδ. γίνομαι ἀνοιχτότερος, se débourrer, *dirozzarsi*.

Ξανοικτὴς, ἐσ. μεταφ. celui qui débourre quelqu'un, *colui che dirozza qualcheduno*.

Ξανοίξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a ouvert les yeux, qui s'est débourré, *colui ἢ colei che si è dirozzato*.

Ξαντὸς, ἐσ. charpie, *faldella, filaccia*.

Ξαπάτημα, ουσ. désabusement, *disinganno*.

Ξαπατημένος, η, ον. μετ. détrompé, ée. désabusé, ée. *disingannato, ta*. §. ξαπατημένος, κ̀ γελασμένος, trompé, ée. séduit, te. *ingannato, ta. sedotto, ta*.

Ξαπατήσας, σασα. μετ. ὁ ἀπατήσας, celui ἢ celle qui a seduit, *colui ἢ colei che ha sedotto*. §. ξαπατήσας, ὅτις εὔγαλε τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην, celui ἢ celle qui a désabusé, *colui ἢ colei che ha disingannato*.

Ξαπατῶ, Ρ'. ἐυγάνω τινὰ ἀπὸ τὴν πλάνην του, détromper, désabuser, *disingannare*. §. ξαπατῶ, πλανῶ, tromper, séduire, *ingannare, sedurre*.

Ξαπατῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui désabuse, *colui ἢ colei che disinganna*. §. ξαπατῶν, ἀπατῶν, celui ἢ celle qui seduit, *colui ἢ colei che seduce*.

Ξαπεράσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a surpassé, *colui ἢ colei che ha sorpassato*.

Ξαπέρασμα, ἐσ. l'action de surpasset, *il sorpassare*.

Ξαπερασμένος, η, ον. μετ. surpassé, ée. *sorpassato, ta*.

Ξαπερνῶ, Ρ'. surpasser, *sorpassare*.

Ξαπερνῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui surpasse, *colui ἢ colei che sorpassa*.

Ξάπλωμα, ἐσ. extension, l'action d'étendre, *distendimento*.

Ξαπλωμένα, ἐπίῤ. d'une manière étendue, *distesamente*.

Ξαπλωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. *disteso, sa*.

Ξαπλώνω, Ρ'. étendre, tendre, *distendere*. §. ξαπλώνομαι, se coucher, *sdrajarsi*.

Ξαπλώνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui étend, *colui ἢ colei che distende*.

Ξαπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étendu, *colui ἢ colei che ha disteso*.

Ξαπλωτὰ, ἰδὲ Ξαπλωμένα.

Ξαπλωτὴς, ἐσ. celui qui étend, *colui che distende*.

Ξαπολνῶ, Ρ'. relacher, *allentare, rilassare*.

Ξαπόλυμα, ουσ. relachement, *allentamento*.

Ξαπολυμένος, η, ον. μετ. relaché, ée. *allentato, ta*.

Ξαραθύμημα, ἐσ. l'action de passer son envie, de satisfaire ses desirs, *il contentare, il soddisfare, l'appagare le proprie voglie*.

Ξαραθυμημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui a passé son envie, *colui ἢ colei che ha appagato il suo desiderio*.

Ξαραθυμήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a passé son envie, qui a contenté son envie, *colui ἢ colei che ha appagato il suo desiderio*.

Ξαραθυμίζω, ἰδὲ Ξαραθυμῶ.

Ξαραθυμῶ, Ρ'. passer son envie, *appagare il proprio desiderio, cavarsi la voglia*.

Ξαρματωθεὶς, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été désarmé, ée. *colui ἢ colei ch' è stato disarmato*.

Ξαρμάτωμα, ἐσ. désarmement, *disarmamento*.

Ξαρματωμένος, η, ον. μετ. désarmé, ée. *disarmato, ta*.

Ξαρματώνω, Ρ'. désarmer, *disarmare*.

Ξαρματώνων, νσα. μετ. celui ἢ celle qui désarme, *colui ἢ colei che disarma*.

Ξαρματώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désarmé, *colui ò colei che ha disarmato*.

Ξαρμυρίζω, P'. dessaler, *dissalare*.

Ξαρμυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dessale, *colui ò colei che dissala*.

Ξαρμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dessalé, *colui ò colei che ha dissalato*.

Ξαρμύρισμα, ὐσ. l'action de dessaler, *il dissalare*.

Ξαρμυρισμένος, η, ον. μετ. dessalé, ée. *dissalato, ta*.

Ξαῤῥώστημα, ουσ. convalescence, *convalescenza*.

Ξαῤῥωστημένος, η, ον. μετ. convalescent, te. *convalescente*.

Ξαῤῥωστήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est levé d'une maladie, *colui ò colei ch'è uscito dalla malattia*.

Ξαῤῥωστῶ, P'. guérir, se relever de la maladie, être convalescent, *guarire, uscire dalla malattia, essere in convalescenza*.

Ξάρτια, ὕσιας. hanbans, *sarto*.

Ξαστερία, ὕσιας. sérénité, *serenità*.

Ξάστερος, η, ον. ἐπίθ. serein, ne. *sereno, na*.

Ξαστέρωμα, ὐσ. l'action de se rasséréner, de devenir sérein, *il rasserenarsi*.

Ξαστερωμένος, η, ον. μετ. rasséréné, ée. *rasserenato, ta*.

Ξαστερώνω, P'. devenir serein, se rasséréner, *rasserenarsi*.

Ξαφνίζω, P'. surprendre à l'improviste, *sorprendere improvvisamente*. §. ξαφνίζομαι, être surpris à l'improviste, *esser sorpreso improvvisamente*.

Ξαφνικά, ἐπίρ. à l'improviste, *all'improvviso*.

Ξαφνικὸς, ή, όν. ἐπίθ. imprevu, ue. *improvviso, sa*. §. ξαφνικὸς θάνατος, mort subite, *morte subitanea*.

Ξαφνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a surpris à l'improviste, *colui ò colei che ha sorpreso improvvisamente*.

Ξάφνισμα, ὐσ. l'action de surprendre, *il sorprendere*.

Ξαφνισμένος, η, ον. μετ. surpris, se. à l'improviste, *sorpreso, sa. colto, ta. all'improvviso*.

Ξαφορίζω, P'. absoudre de l'excommunication, *assolvere dalla scomunica*.

Ξαφρίζω, P'. écumer, *dischiumare, schiumare*.

Ξαφρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui écume, *colui ò colei che schiuma*.

Ξαφρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a écumé, *colui ò colei che ha dischiumato*.

Ξάφρισμα, ουσ. l'action d'écumer, *il dischiumare, lo schiumare*.

Ξαφρισμένος, η, ον. μετ. écumé, ée. *dischiumato, ta. schiumato, ta*.

Ξέβαμμα, ουσ. perte de couleur, *scoloramento*.

Ξεβαμμένος, η, ον. μετ. deteint, te. *scolorato, ta*.

Ξεβαρκάρισμα, ὐσ. débarquement, *sbarco*.

Ξεβαρκαρισμένος, η, ον. μετ. débarqué, ée. *sbarcato, ta*.

Ξεβαρκάρω, P'. débarquer, *sbarcare*.

Ξεβάπτω, ξεβάφω, P'. déteindre, *stignere, scolorare*.

Ξεβάφων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déteind, *colui ò colei che stigne*.

Ξεβάψας, ψασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a déteint, *colui ò colei che ha scolorato*.

Ξεβάψιμον, ὐσ. perte de couleur, *scoloramento*.

Ξέβγαλμα, ξεβγαλμένος, κτλ. ἰδὲ Ξέγαλμα, κτλ.

Ξεβλαστάνω, ἰδὲ Ξεβλαστώνω.

Ξεβλάστημα, ὐσ. germination, l'action de germer, de bourgeonner, *germogliamento*.

Ξεβλαστημένος, η, ον. μετ. germé, ée. bourgeonné, ée. *germogliato, ta*.

Ξεβλαστήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a germé, qui a bourgeonné, *colui ò colei che ha germogliato*.

Ξεβλάστωμα, ξεβλαστωμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεβλάστημα, ξεβλαστημένος, κτλ.

Ξεβλαστώνω, P'. germer, bourgeonner, *germogliare*.

Ξεβουλώσας, ὕσα. μετ. ce-

celui ἢ celle qui a été décacheté, *colui ὃ colei ch' è stato disigillato.*

Ξεβύλωμα, ὐσ. l'action de décacheter, *il disigillare.*

Ξεβυλωμένος, η, ον. μετ. décacheté, ée. *disigillato, ta.*

Ξεβουλώνω, P'. décacheter, *disigillare, dissugellare.*

Ξεβυλώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui décachete, *colui ὃ colei che dissuggella.*

Ξεβυλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décacheté, *colui ὃ colei che ha dissuggellato.*

Ξεβυλωτὴς, ὐσ. celui qui décachete, décacheteur, *dissuggellatore.*

Ξεβράκωμα, ὐσ. l'action d'ôter les culottes, *il levare i calzoni.*

Ξεβρακωμένος, η, ον. μετ. qui est sans culottes, qui a ôté ses culottes, *che ha levato i calzoni, ch' è senza calzoni, sbracato, ta.*

Ξεβρακώνω, P'. 'Εν. ôter les culottes, *cavar le brache.* §. ξεβρακώνομαι, mettre bas ses culottes, *sbracarsi, cavarsi le brache.*

Ξεβράκωτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est sans culottes, *sbracato, ta.*

Ξεβρωμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté la puanteur, *colui ὃ colei che ha levato la puzza.*

Ξεβρώμισμα, ὐσ. l'action d'ôter la puanteur, *il levar la puzza.*

Ξεβρωμισμένος, η, ον. μετ. nettoié, ée. de la puanteur, *nettato, ta. dalla puzza.*

Ξεβρωμίζω, ξεβρωμῶ, P'. ôter la puanteur, *levar via il puzzore.*

Ξέγδαρμα, ὀυσ. l'action d'écorcher, *scorticamento.*

Ξεγδαρμένος, η, ον. μετ. écorché, ée, *scorticato, ta.*

Ξεγδάρσιμον, ὀυσ. écorchure, *scorticamento.*

Ξεγδείρας, ρασα. μετ. celui ἢ celle qui a écorché, *colui ὃ colei che ha scorticato.*

Ξεγδέρνω, P'. écorcher, *scorticare.*

Ξέγδυμα, ὀυσ. dépouillement, *spogliamento.*

Ξεγδυμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. dinudato, ta.*

Ξεγδέρνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui écorche, *colui ὃ colei che scortica, scorticante.*

Ξεγδύνω, P'. dépouiller, *spogliare, disnudare.*

Ξεγδύνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui déshabille, qui dépouille, *colui ὃ colei che spoglia.*

Ξεγδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a deshabillé, qui a dépouillé, *colui ὃ colei che ha spogliato.*

Ξεγκάστρωμα, ὐσ. accouchement, *disgravidamento, parto.*

Ξεγκαστρωμένος, η, ον. μετ. ὅτις ἐξεγκαστρώθη, ἤτοι ἀπέρασεν, ἢ ἐυχαρίστησε τὴν ὄρεξίν τυ, celui ἢ celle qui a passé son envie, *colui ὃ colei che ha appagato la sua voglia.* §. ξεγκαστρωμένη, délivrée, accouchée, *puerpera.*

Ξεγκαστρώνομαι, P'. accoucher, *partorire.*

Ξεγκυφιάζω, P'. rompre les reins, *dilombare.* §. ξεγκυφιάζω, ὐδ. s'éreinter, *dilombarsi.*

Ξεγκυφίασμα, ὐσ. maladie de celui qui est éreinté, *dilombato.*

Ξεγκυφιασμένος, η, ον. μετοχ. éreinté, ée. *dilombato, ta.*

Ξεγκυφώνομαι, P'. s'éreinter, *dilombarsi.*

Ξεγλύστρημα, ὐσ. glissade, faux pas, *sdrucciolamento.*

Ξεγλυστρήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a glissé, *colui ὃ colei che ha sdrucciolato.*

Ξεγλυστρῶ, P'. glisser, *sdrucciolare.*

Ξεγλυστρωτὰ, ἐπίρ. en glissant, *sdrucciolone.*

Ξεγλυστρωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. glissant, te. *sdrucciolo, ta.*

Ξεγνοιάζω, P'. se dégager des soins, être libre des soucis, *esser libero da' pensieri, dalle cure.*

Ξεγνοιάζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui reste libre des soucis, *colui ὃ colei che si libera dalle cure.*

Ξεγνοιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est dégagé des soucis, qui n'a plus des soucis,

colui ἢ colei che si è sbrigato dalle cure, da' pensieri.

Ξεγνοιάσμα, ὑσ. l'action d'être libre des soucis, *l'esser libero dalle cure, da' pensieri.*

Ξεγνοιασμένος, η, ον. μετ. dégagé, ée. libre de soucis, *libero, ra. di pensieri.*

Ξεγυμνωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été dépouillé, *colui ἢ colei ch' è stato spogliato.*

Ξεγύμνωμα, ὑσ. dépouillement, *spogliamento, il disnudare.*

Ξεγυμνωμένος, η, ον. μετ. dépouillé, ée. *spogliato, ta. disnudato, ta.*

Ξεγυμνώνω, Pʳ. dépouiller, *denudare, disnudare.*

Ξεγυμνώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépouille, *colui ἢ colei che spoglia.*

Ξεγυμνώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépouillé, *colui ἢ colei che ha spogliato.*

Ξεγυρίζω, Pʳ. faire tourner du côté contraire, *far girare dall'altra parte.*

Ξεγύρισμα, ὑσ. tournoîement de l'autre côté, *giramento dall'altra parte.*

Ξεδιαβάζω, Pʳ. finir, achever de lire, parcourir un livre, *finire di leggere, trascorrere un libro.*

Ξεδιαβάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a achevé de lire, *colui ἢ colei che ha finito di leggere.*

Ξεδιάλεγμα, ὑσ. l'action de démêler, *il distrigare, lo sviluppare.*

Ξεδιαλέγω, Pʳ. démêler, *distrigare, sviluppare.*

Ξεδιαλεγμένος, η, ον. μετ. démêlé, ée. *distrigato, ta.*

Ξεδιαλέγων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui démêle, *colui ἢ colei che distriga.*

Ξεδιαλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a démêlé, *colui ἢ colei che ha distrigato.*

Ξεδιάλεξις, ἰδὲ Ξεδιάλεγμα.

Ξεδιαλυμένος, η, ον. μετ. développé, ée. expliqué, ée. *dichiarato, ta. spiegato, ta.*

Ξεδιαλύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a développé, expliqué, *colui ἢ colei che ha dichiarato, spiegato.*

Ξεδιάλυσις, ὑσ. développement, explication, *dichiarazione, spiegazione.*

Ξεδιαλυτής, ὑσ. celui qui démêle, qui déchiffre une affaire, *colui che dicifera, che mette in chiaro un affare.*

Ξεδιαλύω, Pʳ. démêler, dechiffrer, *distrigare, dichiarare, diciferare.*

Ξεδιαλύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui développe, qui explique, *colui ἢ colei che dichiara, che spiega.*

Ξεδιαντροπος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. *sfacciato, ta.*

Ξεδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ée. *vendicato, ta.*

Ξεδικήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a vengé, *colui ἢ colei che ha vendicato.*

Ξεδίκησις, ὑσ. vengeance, *vendetta.*

Ξεδικῶ, Pʳ. venger, *vendicare.* §. ξεδικοῦμαι, se venger, *vendicarsi.*

Ξεδικῶν, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui venge, *colui ἢ colei che vendica.*

Ξεδιπλωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été déployé, *colui ἢ colei ch' è stato spiegato.*

Ξεδίπλωμα, ὑσ. l'action de déplier, *spiegatura.*

Ξεδιπλωμένος, η, ον. μετ. déplié, ée. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιπλώνω, Pʳ. déplier, déployer, *spiegare.*

Ξεδιπλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui déploye, *colui ἢ colei che spiega.*

Ξεδιπλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déployé, *colui ἢ colei che ha spiegato.*

Ξεδίπλωσις, ἰδὲ Ξεδίπλωμα.

Ξεδιπλωτής, ὑσ. celui qui déploye, *colui che spiega.*

Ξεδίπλωτος, η, ον. ἐπίθ. déployé, ée. *spiegato, ta.*

Ξεδιψασμένος, η, ον. μετ. désalteré, ée. *dissetato, ta.*

Ξεδιψῶ, Pʳ. désalterer, *dissetare.*

Ξεδιψῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui désaltere, *colui ἢ colei che disseta.*

Ξέδομα, ὑσ. distraction, *distrazione, disapplicazione.*

Ξε-

Ξεδομένος, η, ον. μετ. distrait, te. distratto, ta. disapplicato, ta.
Ξεδόνω, P'. se distraire, détourner, distrarre. §. ξεδόνω, P'. ὑδ. distraire, distrarsi, disapplicarsi.
Ξεδοντιάζω, P'. pousser des dents, far o mandar fuori i denti.
Ξεδοντιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a commencé à pousser des dents, colui ῆ colei che ha incominciato a far i denti.
Ξεδοντίζω, P'. arracher les dents, cavare i denti.
Ξεδοντιστῆρι, ὑσ. davier, cavadenti.
Ξεδρωμένος, η, ον. μετ. essuyé, ée. de la sueur, asciugato, ta. dal sudore.
Ξεδρώνω, P'. s'essuyer de la sueur, asciugarsi dal sudore.
Ξεζύγάρωμα, ὑσιας. l'action de dépareiller, il dispajare.
Ξεζυγαρωμένος, η, ον. μετ. dépareillé, ée. dispajato, ta.
Ξεζυγαρώνω, P'. dépareiller, dispajare.
Ξεζυγαρώνων, ὑσα. μετ. celui ῆ celle qui dépareille, colui ῆ colei che dispaja.
Ξεζυγαρώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a dépareillé, colui ῆ colei che ha dispajato.
Ξεζύγω, P'. dételer, digiogare.
Ξεζύγων, ὑσα. μετ. celui ῆ celle qui détele, colui ῆ colei che digioga.
Ξεζυγμένος, η, ον. μετ. dételé, ée. digiogato, ta.
Ξεζύξας, ξασα. μετ. celui ῆ celle qui a dételé, colui ῆ colei che ha digiogato.
Ξεζωθεὶς, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui s'est ôté la ceinture, colui ῆ colei che si è levata la cintura.
Ξεζωμα, ξεζωσμα, ὑσιας. l'action d'ôter la ceinture, il discignere.
Ξεζωμένος, ξεζωσμένος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui est sans ceinture, discinto, ta.
Ξεζώνω, P'. ôter la ceinture, discignere.
Ξεζώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a ôté la ceinture, colui ῆ colei che ha levato la cintura.
Ξεθαμμένος, η, ον. μετ. désenseveli, ie. déterré, ée. dissotterrato, ta.
Ξεθάπτω, P'. désensevelir, déterrer, dissotterrare.
Ξεθάπτων, ὑσα. μετ. celui ῆ celle qui désensevelit, colui ῆ colei che dissotterra.
Ξεθάρρυμα, ὑσ. découragement, perte de courage, discoraggiamento.
Ξεθαρρώνων, ὑσα. μετ. décourageant, te. discoraggiante.
Ξεθαρρῶ, P'. χαίνω τὸ θάρρος, se décourager, perdre le courage, scoraggiarsi. §. ξεθαρρῶ, κάμνω τινὰ νὰ χάση τὸ θάρρος, décourager, scoraggiare.
Ξεθάψας, ψασα. μετ. celui ῆ celle qui a déterré, colui ῆ colei che ha dissotterrato.
Ξεθάψιμον, ὑσ. l'action de désensevelir, de déterrer, il dissotterrare.
Ξεθεμελίωμα, ὑσ. l'action de ruiner des fondements, il rovinare da' fondamenti.
Ξεθεμελιωμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. des fondements, rovinato, ta. da' fondamenti.
Ξεθεμελιώνω, P'. ruiner des fondements, rovinare da' fondamenti.
Ξεθεμελιώνων, ὑσα. μετ. celui ῆ celle qui ruine des fondements, colui ῆ colei che rovina da' fondamenti.
Ξεθεμελιώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a ruiné des fondements, colui ῆ colei che ha rovinato da' fondamenti.
Ξεθηλύκωμα, ὑσ. dénouement, snodamento, slacciamento.
Ξεθηλυκωμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. snodato, ta. slacciato, ta.
Ξεθηλυκώνω, P'. dénouer, délacer, dinodare, dilacciare.
Ξεθόλωμα, ὑσ. clarification, chiarimento.
Ξεθολωμένος, η, ον. μετ. clarifié, ée. chiarificato, ta.
Ξεθολώνω, P'. éclaircir ce qui a été trouble, clarifier, rischiarare quel che era torbido.
Ξεθολώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a clarifié, colui ῆ colei che ha chiarito.

Ξεθρονιάζω, P^r. détroner, *detronizzare*.

Ξεθρονιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détrone, *colui ὢ colei che detronizza, che depone dal trono*.

Ξεθρονιάσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a détroné, *colui ὢ colei che ha detronizzato*.

Ξεθρόνισμα, ὑσ. l'action de détroner, *il detronizzare, il deporre dal trono*.

Ξεθρονισμένος, η, ον. μετ. détronisé, ée. *detronizzato, ta*.

Ξεθυμαίνω, P^r. soulager, *sfogare, sfogarsi*. §. ξεθυμαίνω, ἐξατμίζομαι, exhaler, *esalare*.

Ξεθυμαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui soulage sa douleur, sa passion, *colui ὢ colei che sfoga il suo dolore, la sua passione*. §. ξεθυμαίνων, ὅπῦ ἐξατμίζεται, celui ἢ celle qui s'évapore, *colui ὢ colei che svapora*.

Ξεθυμάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est exhalé, évaporé, *colui ὢ colei ch' è esalato, svaporato*. §. ξεθυμάνας, μεταφ. celui ἢ celle qui a soulagé la passion, *colui ὢ colei che ha sfogato*.

Ξεθύμασμα, ὑσ. soulagement, *sfogamento*. §. ξεθύμασμα, ὑσ. ἐξάτμησις, évaporation, *svaporamento*.

Ξεθυμασμένος, η, ον. μετ. soulagé, ée. *sfogato, ta*. §. ξεθυμασμένος, ἐξατμισμένος, évaporé, ée. *svaporato, ta*.

Ξεθύμωμα, ὑσ. l'action d'appaiser, *il tranquillare*.

Ξεθυμωμένος, η, ον. μετ. appaisé, ée, *tranquillato, ta*.

Ξεθυμώνω, P^r. s'appaiser, décharger sa colère, *sfogare*.

Ξεθυμώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est appaisé, *colui ὢ colei che si è tranquillato*.

Ξεθωριάζω, P^r. perdre la couleur, *perdere il colore, scolorarsi*.

Ξεθώριασμα, ὑσ. perte de couleur, *scolorimento*.

Ξεθωριασμένος, η, ον. μετ. qui a perdu la couleur, *scolorito, ta*.

Ξεκάζω, P^r. s'imaginer, *immaginarsi*.

Ξεκασμένος, κτλ. ἰδὲ Ξυσμένος, κτλ.

Ξεκαβαλίκεμα, ὑσ. l'action de descendre de cheval, *il discendere, lo smontare da cavallo*.

Ξεκαβαλικεμένος, η, ον. μετ. descendu de cheval, *smontato da cavallo*.

Ξεκαβαλικεύω, P^r. descendre de cheval, *smontare da cavallo*.

Ξεκαβαλικεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est descendu de cheval, *colui ὢ colei ch' è disceso da cavallo*.

Ξεκαθαρίζω, ξεκαθερνῶ, κτλ. ἰδὲ Ξεκαθαρίζω, κτλ.

Ξεκαθαρίζω, P^r. depurer, purifier, *depurare*. §. ξεκαθαρίζω, μεταφ. démeler, *discernere*.

Ξεκαθαρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépure, qui purifie, *colui ὢ colei che purifica*. §. ξεκαθαρίζων, μετ. celui ἢ celle qui dépure, qui démêle, *colui ὢ colei che discerne*.

Ξεκαθαρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépuré, qui a purifié, *colui ὢ colei che ha depurato, che ha purificato*. §. ξεκαθαρίσας, μεταφ. celui ἢ celle qui a démêlé, *colui ὢ colei che ha discernuto*.

Ξεκαθάρισις, ὑσ. dépuration, l'action de dépurer, de purifier, *il depurare, il purificare*. §. ξεκαθάρισις, μετ. l'action de démêler, *il discernere*.

Ξεκαθάρισμα, ὑσ. dépuration, *depurazione*.

Ξεκαθαρισμένος, η, ον. μετ. dépuré, ée. purifié, ée. *depurato, ta. purificato, ta*. §. ξεκαθαρισμένος, μεταφ. démêlé, ée. *discernuto, ta*.

Ξεκαθαριστής, ουσ. celui qui purifie, *colui che purifica*. §. ξεκαθαριστής, μεταφ. celui qui démêle, *discernitore*.

Ξεκαθερνῶ, ἰδὲ Ξεκαθαρίζω.

Ξεκαλογηρεύω, P^r. tirer, arracher du cloître, *dismonacare*.

Ξεκαλοκαιριάζω, P^r. passer l'été, *passare l' estate*.

Ξεκάμωμα, ουσ. l'action de

de défaire, *il disfare.*

Ξεκάμνω, P'. défaire, *disfare.* §. ξεκάμνω, διχολοστυλῶ, débiter, *esitare.* §. ξεκάμνω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se défaire d'une chose, *vendere, alienare.*

Ξεκαπίστρωμα, ὑσιας. l'action de délicoter, *lo scapestrare.*

Ξεκαπιστρωμένος, η, ον. μετ. délicoté, ée. *scapestrato, ta.*

Ξεκαπιστρώνω, P'. délicoter, *scapestrare.*

Ξεκάπουλα, ὑσ. croupe, *groppa.*

Ξεκαρδίζω, P'. décourager, *scoraggiare.* §. ξεκαρδίζομαι, ὡς τὸ, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, crever de rire, *crepar dalle risa, smascellare dalle risa.*

Ξεκαρδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a decouragé, *colui ἢ colei che ha scoraggiato.*

Ξεκάρδισμα, ὑσ. découragement, *scoraggiamento.*

Ξεκαρδισμένος, η, ον. μετ. découragé, ée. *scoraggiato, ta.* §. ξεκαρδισμένος ἀπὸ τὰ γέλοια, crevé, ée. de rire, *smascellato, ta. dalle risa.*

Ξεκαρφωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été decloué, *colui ἢ colei ch' è stato schiodato.*

Ξεκάρφωμα, ὑσ. l'action de déclouer, *lo schiodare.*

Ξεκαρφωμένος, η, ον. μετ. decloué, ée. *schiodato, ta.*

Ξεκαρφώνω, P'. déclouer, *schiodare.*

Ξεκαρφώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui décloue, *colui ἢ colei che schioda.*

Ξεκαρφώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décloué, *colui ἢ colei che ha schiodato.*

Ξεκαταρτιάζω, P'. démâter, *disalberare.*

Ξεκαταρτιασμένος, η, ον. μετ. démâté, ée. *disalberato, ta.*

Ξεκάταρτος, ἐπίθ. qui n'a point de mâts, *che non ha alberi.*

Ξεκδικήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a fait vengeance, qui a vengé, *colui ἢ colei che ha fatto vendetta, che ha vendicato.*

Ξεκδίκησις, ὑσ. vengeance, l'action de tirer vengeance, *vendetta, il vendicarsi.*

Ξεκδικημένος, η, ον. μετ. vengé, ée. *vendicato, ta.*

Ξεκδικῶ, P'. venger, *vendicare.* §. ξεκδικοῦμαι, se venger, tirer vengeance, *vendicarsi.*

Ξεκλείδωμα, ὑσ. l'action d'ouvrir avec la clef, *il dischiavare, l'aprire colla chiave.*

Ξεκλειδωμένος, η, ον. μετ. ouvert, te. avec la clef, *aperto, ta. colla chiave, dischiavato, ta.*

Ξεκλειδώνω, P'. ouvrir avec la clef, *dischiavare.*

Ξεκλειδώνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui ouvre avec la clef, *colui ἢ colei che dischiava.*

Ξεκλειδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ouvert avec la clef, *colui ἢ colei che ha dischiavato.*

Ξεκλείδωτος, η, ον. ἐπίθ. ouvert, te. qui n'est pas fermé avec la clef, *aperto, ta. non chiavato, ta.*

Ξέκληρος, ἐπίθ. déshérité, ée. *diseredato, ta.*

Ξεκληρῶ, P'. déshériter, *diseredare.*

Ξεκλησιάζω, P'. séparer quelqu'un de la communion chrétienne, le chasser hors de l'église, *separare alcuno dalla comunione cristiana, scacciarlo dalla chiesa.*

Ξεκλησιασμένος, η, ον. μετ. separé, ée. de la communion des fideles, chassé, ée. de l'église, *separato, ta. dalla comunione chistiana, discacciato, ta. dalla chiesa.*

Ξεκόβγω, P'. retrancher, *troncare, torre.* §. τῦ ἐξέκοψαν τὸ χρέας, on lui a ôté l'usage de la viande, *gli hanno proibito l'uso della carne.* §. δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν ξεκόψω ἀπὸ αὐτὸ τὸ κακὸν ἐλάττωμα, je ne puis le détourner de ce mauvais vice, *non posso distornarlo da quel cattivo vizio.*

Ξεκοιλιάζω, P'. éventrer, *sventrare.*

Ξεκοιλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éventré, *colui ἢ colei che ha sventrato.*

Ξεκοίλιασμα, ὑσ. l'action d'é-

d'éventrer, *lo sventrare*.

Ξεκοιλιασμένος, η, ον, μετ. éventré, ée. *sventrato, ta*.

Ξεκοκκαλίζω, P. désosser, *disossare*.

Ξεκοκκινίζω, P. rougir, *arrossire*.

Ξεκοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui rougit, *colui ò colei che arrossisce*.

Ξεκοκκινίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a rougi, *colui ò colei che ha arrossito*.

Ξεκοκκίνισμα, ουσ. honte, pudeur, confusion, *arrossimento, l'arrossire*.

Ξεκοκκινισμένος, η, ον. μετ. rougi, ie. *arrossito, ta*.

Ξεκολληθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été détaché, *colui ò colei ch'è stato distaccato*.

Ξεκόλλημα, ουσ. détachement, *distaccamento*.

Ξεκολλημένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta*.

Ξεκολλήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a détaché, *colui ò colei che ha distaccato*.

Ξεκολλῶ, P. détacher, *distaccare*.

Ξέκομμα, ουσ. retranchement, *troncamento*. §. ξέκομμα, ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, *disusanza*.

Ξεκομμένος, η, ον. μετ. retranché, ée. *troncato, ta. tolto, ta*. §. ξεκομμένος, μετ. détourné, ée. *distornato, ta*.

Ξεκομπιάζω, P. dénouer, *disgroppare*.

Ξεκομπιασμένος, η, ον. μετ. dénoué, ée. *disgroppato, ta*.

Ξεκονιδίζω, P. nettoyer des lentes, *nettare dalle lendini*.

Ξεκοπή, ουσ. ξέκομμα, retranchement, *troncamento*. §. ξεκοπή, ουσ. ferme, *appalto*.

Ξεκοπρίζω, P. ôter le fumier, *levar il letame*. §. ξεκοπρίζω, μεταφ. πατρδύω, nettoyer des ordures, *nettare dalle immondizie*.

Ξεκόπρισμα, ουσ. l'action d'ôter le fumier, *il levar il letame*. §. ξεκόπρισμα, μεταφ. πάτρδυμα, nettoyement, *nettamento*.

Ξεκοπρισμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. des ordures, *nettato, ta. dalle immondizie*.

Ξεκοράσδυμα, ουσ. défloration, *sverginamento*.

Ξεκορασδυτής, ουσ. celui qui déflore, qui dépucele, *stupratore, colui che stupra*.

Ξεκορασδύω, P. déflorer, dépuceler, abuser une fille, *sverginare, violare una vergine*.

Ξεκορδίζω, P. détendre, *rilassare, allentare*.

Ξεκορδίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui détend, *colui ò colei che allenta*.

Ξεκορδίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a détendu, *colui ò colei che ha allentato*.

Ξεκόρδισμα, ουσ. l'action de détendre, *allentamento*.

Ξεκορδισμένος, η, ον. μετ. détendu, ue. *allentato, ta*.

Ξεκυβαριάζω, P. dévider un peloton, *sgomitolare*.

Ξεκυβαριάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui développe un peloton, *colui ò colei che sgomitola*.

Ξεκυβαριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a développé, *colui ò colei che ha sgomitolato*.

Ξεκυβάριασμα, ουσ. développement d'un peloton, l'action de dévider un peloton, *lo sgomitolare*.

Ξεκυβαριασμένος, η, ον. μετ. dévidé, ée. *sgomitolato, ta*.

Ξεκυκλωμα, ουσ. l'action d'ôter le capuchon, *il levare il cappuccio*. §. ξεκυκλωμα, μετ. ξεσκέπασμα, découvrement, *scoprimento*.

Ξεκυκλωμένος, η, ον. μετ. qui n'a point de capuchon, à qui on a ôté le capuchon, *che non ha cappuccio, a chi si è levato il cappuccio*. §. ξεκυκλωμένος, μετ. ξεσκεπασμένος, découvert, te. *scoperto, ta*.

Ξεκυκλώνω, P. ôter le capuchon, *scappucciare, levare il cappuccio*. §. ξεκυκλώνω, μετ. ξεσκεπάζω, découvrir, *scoprire*.

Ξεκυκλώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ôte le capuchon, *colui ò colei che leva il cappuccio*. §.

Ξε-

ξεκουκουλώνων, μετ. ξεσκεπάζων, celui ἢ celle qui découvre, *colui ἢ colei che scopre, scopritore.*

Ξεκουκουλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté le capuchon, *colui ἢ colei che ha levato il cappuccio.* §. ξεκουκουλώσας, μετ. ξεσκεπάσας, celui ἢ celle qui a découvert, *colui ἢ colei che ha scoperto.*

Ξεκουμπίζω, P'. φθείρω, ἀφανίζω, ruiner, dissiper, *rovinare, dissipare.* §. ξεκουμπίσου ἀπ' ἐδῶ, ἤγουν γκρεμίσου ἀπ' ἐδῶ, πήγαινε ς' ἀνάθεμα, vat-en aux diables, *vattene al diavolo, rompiti il collo, via di quà.*

Ξεκούμπισμα, ὐσ. ruine, *rovina.*

Ξεκουμπισμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. *rovinato, ta.*

Ξεκούτημα, ξεκουτημένος, ἰδὲ Ξεκούντισμα, ξεκουντισμένος.

Ξεκουντίζω, P'. pousser, donner le premier mouvement, *spignere, spingere, dar il primo moto.*

Ξεκουντίζων, ουσα. μετ. poussant, te. celui ἢ celle qui pousse, *colui ἢ colei che spinge, spignente.*

Ξεκουντίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a poussé, *colui ἢ colei che ha spinto.*

Ξεκούντισμα, ὐσ. l'action de pousser, de donner le premier mouvement, *smovitura, lo smuovere.*

Ξεκουντισμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. *spinto, ta.*

Ξεκουντῶ, ἰδὲ Ξεκουντίζω.

Ξεκουράζομαι, P'. se délasser, se reposer, *disaffaticarsi.*

Ξεκούρασμα, ὐσ. délassement, *ricreazione, sollievo.*

Ξεκουρασμένος, η, ον. μετ. délassé, ée. *riposato, ta.*

Ξεκουρνιαχτίζω, P'. époudrer, dépoudrer, *spolverare, levar via la polvere.*

Ξεκουρνιαχτίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépoudre, *colui ἢ colei che spolvera.*

Ξεκουρνιαχτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépoudré, qui a époudré, *colui ἢ colei che ha spolverato.*

Ξεκουρνιάχτισμα, ὐσ. l'action de dépoudrer, d'époudrer, *lo spolverare.*

Ξεκουρνιαχτισμένος, η, ον. μετ. dépoudré, ée. époudré, ée. *spolverato, ta. nettato, ta. dalla polvere.*

Ξεκουφαίνω, P'. étourdir, abasourdir, *stordire.*

Ξεκουφαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étourdit, qui abasourdit, *colui ἢ colei che stordisce, che assorda.*

Ξεκούφαμα, ὐσ. étourdissement, *assordamento.*

Ξεκουφαμένος, η, ον. μετ. assourdi, ie. abasourdi, ie. *assordato, ta. stordito, ta.*

Ξεκουφάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a étourdi, qui a abasourdi, *colui ἢ colei che ha stordito, che ha assordato.*

Ξεκόψιμον, ἰδὲ Ξέκομμα.

Ξεκρεμάζω, P'. détacher, dependre, *distaccare, dispiccare.*

Ξεκρεμάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui detache, qui depend, *colui ἢ colei che distacca.*

Ξεκρεμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a détaché, *colui ἢ colei che ha distaccato, che ha dispiccato.*

Ξεκρέμασμα, ὐσ. l'action de détacher, de dependre, *distaccamento, il dispiccare.*

Ξεκρεμασμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta. dispiccato, ta.*

Ξεκρεμνῶ, ἰδὲ Ξεκρεμάζω.

Ξεκυνήγημα, ὐσ. poursuite, *perseguitamento.* §. ξεκυνήγημα, ἐξακολούθησις τινὸς πράγματος, quête, poursuite, recherche, *procacciamento, il procacciare.*

Ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. διωγμένος, poursuivi, ie. *perseguitato, ta.* §. ξεκυνηγημένος, η, ον. μετ. procuré, ée. *procacciato, ta.*

Ξεκυνηγητὴς, ὐσ. celui qui poursuit, *perseguitatore.* §. ξεκυνηγητὴς, ἐξακολουθῶν ἕνα πρᾶγμα, qui cherche, qui tache d'avoir, *procacciante.*

Ξεκυνηγῶ, P'. διώκω, poursuivre, *perseguitare.* §. ξεκυνηγῶ, ἐξακολουθῶ ἕνα πρᾶγμα, chercher, tacher

cher d'avoir, *procacciare*.

Ξεκωλωμένος, η, ον. ἐκεῖθ. τῦ ὁποίυ ἐκβῆκεν ὁ κῶλος, ὁ πάτος τοῦ κώλου ἔξω, à qui est sorti l'intestin droit, *a cui è sortito l'intestino retto*. §. ξεκωλωμένος λέγεται ϗ πρὸς καταφρόνησιν τινὸς, bardache, *bagascia, bardascia*. §. ξεκωλωμένη, vilaine putaine, *puttana vile*.

Ξεκωλώνομαι, P'. λέγεται διὰ τινα ὅταν τρώγῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον λέγομεν ἔφαγεν ὅπῦ ἐξεκωλώθηκεν, ἢ τὰ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ μάτια, il a mangé à ventre deboutonné, il a tant mangé, qu'il lui en est sorti des yeux, *ha tanto mangiato che gliene sorte dagli occhi*. §. ξεκωλώνω λέγεται ϗ διὰ τὰ βελόνια ὅταν χαλνᾷ ἡ τρύπα της, ὁ κῶλος της, casser le chas d'une aiguille, *scrunare*.

Ξελαγιάζω, κτλ. ἰδὲ Ξελογιάζω.

Ξελαίρωμα, ὑσ. l'action de dégraisser, *il digrassare*.

Ξελαιρωμένος, η, ον. μετ. dégraissé, ée. *digrassato, ta*.

Ξελαιρώνω, P'. dégraisser, *digrassare*.

Ξελαιρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui dégraisse, *colui ò colei che digrassa*.

Ξελαιρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a dégraissé, *colui ò colei che ha digrassato*.

Ξελαφρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été déchargé, allégé, *colui ò colei ch'è stato alleggerito*.

Ξελάφρωμα, ὑσ. décharge, allégement, *disgravamento, alleggerimento*.

Ξελαφρωμένος, η, ον. μετ. déchargé, ée. allégé, ée. *disgravato, ta. sgravato, ta. alleggerito, ta*.

Ξελαφρώνω, P'. décharger, alléger, *disgravare, sgravare, alleggerire*.

Ξελαφρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui décharge, qui allége, *colui ò colei che alleggerisce*.

Ξελαφρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déchargé, qui a allégé, *colui ò colei che ha alleggerito*.

Ξελαφρωτὴς, ὑσ. celui qui décharge, *colui che ha alleggerito*.

Ξελίγω, P'. dénier, se dédire, *disdire, disdirsi*.

Ξελέγων, ουσα. μετ. qui a son dit & son dédit, *disdicitore, che disdice*.

Ξελεπιάζω, P'. écailler, *diliscare*.

Ξελεπιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui écaille, *colui ò colei che dilisca*.

Ξελεπιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a écaillé, *colui ò colei che ha diliscato*.

Ξελεπισμένος, η, ον. μετ. écaillé, ée. *diliscato, ta*.

Ξελερώνω, κτλ. ἰδὲ Ξελαιρώνω, κτλ.

Ξελησμονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a oublié, *colui ò colei che ha dimenticato*.

Ξελησμόνησμα, ὑσ. oubli, *dimenticanza, obblio*.

Ξελησμονησμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. *scordato, ta. obbliato, ta*.

Ξελησμονῶ, P'. oublier, *scordare, dimenticare*.

Ξελησμονῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui oublie, *colui ò colei che dimentica*.

Ξελιγοθύμημα, ὑσ. l'action de revenir d'un évanouissement, *il rinvenire dallo svenimento*.

Ξελιγοθυμημένος, η, ον. μετ. revenu, ue, d'un évanouissement, *rinvenuto dallo svenimento*.

Ξελιγοθυμία, ἰδὲ Ξελιγοθύμημα.

Ξελιγοθυμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est revenu d'un évanouissement, *colui ò colei ch'è rinvenuto da uno svenimento*.

Ξελιγοθυμῶ, P'. revenir de l'évanouissement, *rinvenire dallo svenimento*.

Ξελογιάζω, P'. égarer, *sviare*. §. ξελογιάζομαι, s'égarer, *sviarsi*.

Ξελογιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui égare, *colui ò colei che svia*.

Ξελογιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a égaré quelqu'un, *colui ò colei che ha sviato*.

Ξελόγιασμα, ὑσ. égarement d'esprit, *sviamento*.

Ξελογιασμένος, η, ον. μετ.

Ξελιμεω.

μετ. égaré, ée. *sviato, ta.*

Ξελογιαστής, ὀῦ. celui qui fait quelqu'un s'égarer, *sviatore, colui che fa sviare.*

Ξελύτρωμα, ουσ. affranchissement, *liberazione da servitù, l'affrancare.*

Ξελυτρωμένος, η, ον. μετ. affranchi, ie. delivré, ée. *affrancato, ta. liberato, ta.*

Ξελυτρώνω, P'. affranchir, délivrer, *affrancare, liberare.*

Ξελυτρώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui délivre, *colui ἢ colei che libera.*

Ξελυτρώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a affranchi, qui a délivré, *colui ἢ colei che ha affrancato, che ha liberato.*

Ξελυτρωτής, ὀῦ. celui qui affranchit, qui délivre, *colui che mette in libertà.*

Ξελωλαίνω, P'. guérir de la folie, *guarire dalla pazzia.*

Ξελώλαμα, ὀσ. guérison de la folie, *guarimento dalla pazzia.*

Ξελωλαμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. de la folie, *guarito, ta. dalla pazzia.*

Ξεμαβλίζω, P'. seduire, *sedurre, subornare.*

Ξεμαβλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a seduit, *colui ἢ colei che ha sedotto, subornato.*

Ξεμάβλισμα, ουσ. seduction, *seduzione, subornamento.*

Ξεμαβλισμένος, η, ον. μετ. seduit, te. suborné, ée. *sedotto, subornato, ta.*

Ξεμαγεμένος, κτλ. ἴδε Ξεμαγδιμένος, κτλ.

Ξεμάγδιμα, ουσ. désenchantement, *il torre l'incantesimo.*

Ξεμαγδιμένος, η, ον. μετ. désenchanté, *sciolto, ta. dall'incantesimo.*

Ξεμαγδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a désenchanté, *colui ἢ colei che ha levato l'incantesimo.*

Ξεμαγδίω, P'. désenchanter, *levare l'incantesimo.*

Ξεμαδίζω, P'. dépiler, *spelare.*

Ξεμαδίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépile, *colui ἢ colei che spela.*

Ξεμαδίσας, σασα. μετ. celui ἢ cell[illegible] a dépilé, *colui [illegible] che ha spelato.*

Ξεμάδισμα, ὀσ. l'action de dépiler, *il pelare.*

Ξεμαδισμένος, η, ον. μετ. dépilé, ée. *pelato, ta.*

Ξεμαθαίνω, P'. ἀλησμονῶ τὰ μαθημένα, désapprendre, *disimparare, disapprendere.* §. ξεμαθαίνω, ξεσυνηθίζω, désaccoutumer, *scostumare, disusare.*

Ξεμαθαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui desapprend, *colui ἢ colei che disimpara.* §. ξεμαθαίνων, ξεσυνηθίζων, celui ἢ celle qui désaccoutume, *colui ἢ colei che disusa.*

Ξεμάθημα, ουσ. l'action de désapprendre, *il disimparare.* §. ξεμάθημα, ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, *disusanza.*

Ξεμαθημένος, η, ον. μετ. désapris, se. *disimparato, ta.* §. ξεμαθημένος, ξεσυνηθισμένος, désaccoutumé, ée. *disusato, ta.*

Ξεμάθησις, ἴδε Ξεμάθημα.

Ξεμακρά, ἐπίρ. loin, distant, *lontano, discosto.*

Ξεμάκραμμα, ξεμακραμμένος, ἴδε Ξεμάκρυμα, ξεμακρυμένος.

Ξεμακραίνω, P'. éloigner, *allontanare, scostare.* §. ξεμακραίνω, ὀδ. s'éloigner, *allontanarsi.*

Ξεμακραίνων, ἴδε Ξεμακρώνων.

Ξεμάκρυμα, ὀσ. éloignement, *discostamento, dilungamento.*

Ξεμακρυμένος, η, ον. μετ. éloigné, ée. écarté, ée. *discostato, ta. dilungato, ta.*

Ξεμακρώσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a éloigné, *colui ἢ colei che ha allontanato, che ha discostato.* §. ξεμακρώσας, μετ. ὀδ. ὅπου ἐξεμάκρωσεν, ὑπῆγε μακρύτερα, celui ἢ celle qui s'est éloigné, *colui ἢ colei ch'è discostato.*

Ξεμακρώνω, P'. Ἐν. éloigner, *discostare.* §. ξεμακρώνω, ὀυδ. s'éloigner, *scostarsi.*

Ξεμακρώνων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui éloigne, *colui ἢ colei che discosta.* §. ξεμακρώνων, μετ. ὀυδ. celui ἢ celle qui

qui s'éloigne, *colui ò colei che si allontana*.

Ξεμανδρίζω, P'. faire sortir du bercail, *far sortire dalla mandria*.

Ξεμάργωμα, οὐσ. dégel, *scioglimento del ghiaccio*.

Ξεμαργωμένος, η, ον. μετ. dégelé, ée. *didiacciato, ta*.

Ξεμαργώνω, P'. dégeler, *sciogliere il diaccio, didiacciare*.

Ξεμάσπωμα, κτλ. ἰδὲ Ξαμάσπωμα.

Ξεμαυλίζω, ἰδὲ Ξεμαβλίζω.

Ξεμαχαίρωμα, οὐσ. l'action de tirer, ò de dégainer le couteau, *lo sfoderare il coltello*.

Ξεμαχαιρωμένος, η, ον. μετ. dégainé, ée. *sfoderato, ta*.

Ξεμαχαιρώνω, P'. dégainer, tirer le couteau du fourreau, *sfoderare il coltello*.

Ξεμεθύσας, σασα. μετ. Ἐν. ὅπὰ ξεμέθυσε τινά, celui ò celle qui a désenivré, *colui ò colei che ha fatto passar l'ubbriacchezza*. §. ξεμεθύσας, ὅσις ἐξεμέθυσε, celui ò celle qui s'est désenivré, *colui ò colei che si è disebbriato*.

Ξεμέθυσμα, ὐσ. l'action de désenivrer, *il far passar l'ubbriacchezza, il disebbriare*.

Ξεμεθυσμένος, η, ον. μετ. désenivré, ée. *libero, ra. dall' ubbriacchezza, disebbriato, ta*.

Ξεμεθῶ, P'. désenivrer, *disebbriare, far passar l'ubbriacchezza*. §. ξεμεθῶ, ὑσιας. se désenivrer, *liberarsi dall' ubbriacchezza, disebbriarsi*.

Ξεμύτωμα, οὐσ. l'action d'épointer, d'émousser, *spuntatura*.

Ξεμυτωμένος, η, ον. μετ. émoussé, ée. épointé, ée. *spuntato, ta*.

Ξεμυτώνω, P'. émousser, épointer, *spuntare*.

Ξεμυτώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a émoussé, *colui ò colei che ha spuntato*.

Ξεμυχλιάζω, P'. nettoyer de la moisissure, *nettar, levare la muffa*.

Ξεμύχλιασμα, οὐσ. l'action d'ôter la moisissure, *il levar la muffa*.

Ξεμυχλιασμένος, η, ον. μετ. celui ò celle qui n'e[...]lus moisi, *colui ò c[...] che non è più muffo*.

Ξεμπαρκάρω, ἰδὲ Ξεβαρκάρω.

Ξεμπέρδεμα, ξεμπερδεμένος, ξεμπερδεύω, κτλ. ἰδὲ Ξεμπέρδδυμα, κτλ.

Ξεμπερδδυθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été developpé, débarrassé, dégagé, *colui ò colei ch' è stato distrigato, disbrigato*.

Ξεμπέρδδυμα, οὐσ. développement, *disgombramento*.

Ξεμπερδδυμένος, η, ον. μετ. débarrassé, ée. developpé, ée, dégagé, ée. *sviluppato, ta. distrigato, ta. disbrigato, ta*.

Ξεμπερδδύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a débarrassé, qui a développé, ée. dégagé, *colui ò colei che ha distrigato*. §. ξεμπερδδύσας, ὅπὰ ἐξεμπέρδδυσεν ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, celui ò celle qui s'est débarrassé, *colui ò colei che si è disimpacciato*.

Ξεμπερδδύω, P'. débarrasser, developper, dégager, *distrigare, disbrigare*.

Ξεμπερδδύων, ὐσα. μετ. celui ò celle qui débarrasse, qui développe, qui dégage, *colui ò colei che distriga, disbriga*. §. ξεμπερδδύων, ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, celui ò celle qui se débarrasse, *colui ò colei che si sbriga*.

Ξεμπυρλιάζω, P'. éparpiller, faire sortir des rangs, *sfilare*.

Ξεμπυρλιάζων, ὐσα. μετ. celui ò celle qui éparpille, qui fait sortir des files, *colui ò colei che sfila*.

Ξεμπυρλιάσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a éparpillé, qui a fait sortir des files, *colui ò colei che ha sfilato*.

Ξεμπύρλιασμα, οὐσ. l'action de faire sortir des files, *lo sfilare, τὸ lo sfilarsi*.

Ξεμπυρλιασμένος, η, ον. μετ. éparpillé, ée. sorti, ie. des files, *sfilato, ta*.

Ξεμυάζω, P'. éventer, *sventolare*.

Ξεμυαλίζω, P'. déconcerter la cervelle, faire per-

perdre la tête, *dicervellare, far perdere la testa.*

Ξεμυάλισμα, ὑσ. l'action de déconcerter la cervelle, de faire perdre la tête à quelqu'un, *il dicervellare, il far perdere il cervello, la testa.*

Ξεμυαλισμένος, η, ον. μετ. écervelé, ée. fou, folle, stupide, *dicervellato, ta. dissennato, ta. stolidito, ta. forsennato, ta.*

Ξεμυαλιστής, ὑσ. celui qui fait perdre la tête à quelqu'un, *colui che fa perdere la testa a qualcheduno.*

Ξεμύασμα, ὑσ. l'action d'éventer, *sventolamento.*

Ξεμυασμένος, η, ον. μετ. éventé, ée. *sventolato, ta.*

Ξεμυστήρευμα, ὑσ. décelement d'un secret, *manifestamento d'un secreto.*

Ξεμυστηρεύομαι, Ρ'. déceler, dire son secret, *manifestare, dire il suo segreto.*

Ξεμωραίνω, Ρ'. faire passer la folie, *far passare la pazzia.*

Ξεμωραμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est gueri de la folie, *colui ἢ colei ch'è guarito dalla pazzia.*

Ξενδυθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est déshabillé, *colui ἢ colei che si è spogliato.*

Ξένδυμα, ὑσ. l'action de déshabiller, *spogliamento, lo svestire.*

Ξενδυμένος, η, ον. μετ. déshabillé, ée. *spogliato, ta. svestito, ta.*

Ξενδύνω, Ρ'. déshabiller, *spogliare, svestire.*

Ξενδύνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui déshabille, *colui ἢ colei che spoglia.*

Ξενδύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déshabillé, *colui ἢ colei che ha spogliato.*

Ξενευρίζω, Ρ'. énerver, *snervare.*

Ξενευρίζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui énerve, *colui ἢ colei che snerva.*

Ξενευρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a énervé, *colui ἢ colei che ha snervato.*

Ξενεύρισμα, ὑσ. l'action d'énerver, *snervamento.*

Ξενευρισμένος, η, ον. μετ. énervé, ée. *snervato, ta.*

Ξενεφριάζω, Ρ'. éreinter, *dilombarsi, sfilar le reni.*

Ξενεφριάζων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui éreinte, *colui ἢ colei che dilomba.*

Ξενεφριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a éreinté, *colui ἢ colei che ha dilombato.*

Ξενέφριασμα, ὑσ. l'action d'éreinter, *lo sfilar le reni.*

Ξενεφριασμένος, η, ον. μετ. éreinté, ée. *dilombato, ta.*

Ξένη, ἐπίθ. étrangère, *straniera, forestiera.*

Ξενίζω, Ρ'. accuellir un étranger, *accogliere uno straniero.*

Ξενικός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'étranger, *di straniero.*

Ξενιτειά, ὑσ. l'étranger, le pays etranger, *il paese straniero.* §. εἶναι εἰς τὴν ξενιτειάν, il est dans l'étranger, *è ne' paesi stranieri.*

Ξενιτευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui est expatrié, qui est dans les pays étrangers, *colui ἢ colei ch'è spatriato, ch'è ne' paesi stranieri.*

Ξενίτευμα, ὑσ. l'action d'expatrier, ἢ de s'expatrier, *lo spatriare.*

Ξενιτευμένος, η, ον. μετ. expatrié, ée. *spatriato, ta.*

Ξενιτεύω, Ρ'. expatrier, *spatriare.* §. ξενιτεύομαι, s'expatrier, *spatriarsi.*

Ξενογεννημένος, η, ον. μετ. né, ée, dans un pays étranger, *nato, ta, in paese straniero.*

Ξενογεννῶ, Ρ'. accoucher dans un pays étranger, *partorire in paese straniero.* §. ξενογεννῶμαι, naître dans un pays étranger, *nascere in paese straniero.*

Ξενογεύομαι, Ρ'. dîner hors de sa maison, dîner dans une autre maison, *desinare fuori di casa, in altra casa.*

Ξενοδουλεύω, Ρ'. servir dans l'étranger, *servir fuori, in luogo straniero.*

Ξενοδοχεῖον, ὑσ. auberge, *locanda.*

Ξενοδόχισσα, ὑσ. hôtesse, *albergatrice.*

Ξεναραγαπητω.

Ξενοδόχος, ὑσ. aubergiste, hôte, *locandiere*.

Ξεννοιάζω; ἰδὲ Ξεγνοιάζω, κτλ.

Ξενοικιάζω, P'. laisser vide, sans louage, *lasciar vuoto, senza affittare*.

Ξενοίκιασμα, ὑσ. l'action d'être vide, de n'être pas loué, *l'esser senza affitto, il non essere affittato*.

Ξενοικιασμένος, ξενοίκιαςος, η, ον. ἐπίθ. vide, qui n'est pas loué, ée. *vuoto, ta. non affittato, ta*.

Ξενοκτιμῦμαι, P'. dormir dans une maison étrangère, *dormir in una casa straniera*.

Ξενολογιά, ουσ. quantité d'étrangers, *foresteria*.

Ξένος, η, ον. ἐπίθ. étranger, ère. *forestiere, forestiero, ra*. §. τὰ ξένα, les pays étrangers, *i paesi stranieri*.

Ξενῦρα, ὑσ. quantité d'étrangers, *forestaria*.

Ξεντερίζω, P'. éventrer, *sventrare, sbudellare*. §. ξεντερίζω, ξεσχίζω, déchirer, *stracciare*.

Ξεντερίζων, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui éventre, *colui ῆ colei che sventra, che sbudella*. §. ξεντερίζων, ξεσχίζων, qui déchire, *che lacera*.

Ξεντερίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a éventré, *colui ῆ colei che ha sventrato, che ha sbudellato*. §. ξεντερίσας, ξεσχίσας, celui ῆ celle qui a déchiré, *colui ῆ colei che ha lacerato*.

Ξεντέρισμα, ὑσ. l'action d'éventrer, *sventramento, sbudellamento*. §. ξεντέρισμα, ξέσχισμα, dechirement, *laceramento*.

Ξεντερισμένος, η, ον. μετ. éventré, ée. *sventrato, ta. sbudellato, ta*. §. ξεντερισμένος, ξεσχισμένος, déchiré, ée. *lacerato, ta*.

Ξεντεργάρω, P'. se débarrasser, *sbrigarsi*.

Ξεντροπιάζω; P'. déshonorer, couvrir de honte, confondre, *svergognare*.

Ξεντροπίασμα, ὑσ. effronterie, *svergognatezza*.

Ξεντροπιασμένος, η, ον. μετ. ἐντροπιασμένος, déshonoré, ée. *svergognato, ta*. §. ξεντροπιασμένος, ἀδιάντροπος, éhonté, ée. effronté, ée. *svergognato, ta. sfacciato, ta*.

Ξενυχτίζω, P'. passer la nuit à faire quelque chose, *pernottare*.

Ξενυχτίζων, ῦσα, μετ. celui ῆ celle qui passe la nuit à faire quelque chose, *colui ῆ colei che pernotta*.

Ξενυχτίσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a passé la nuit à faire quelque chose, *colui ῆ colei che ha pernottato*.

Ξενυςάζω, P'. s'éveiller, perdre le sommeil, *svegghiarsi, disonnarsi, perder la sonnolenza*.

Ξενύςαγμα, ὑσ. perte de sommeil, éveillement, *svegghiamento*.

Ξενυςαγμένος, η, ον. μετ. éveillé, ée. *svegghiato, ta*.

Ξενυςάξας, ξασα. μετ. celui ῆ celle qui a perdu le sommeil, qui n'a pas envie de dormir, *colui ῆ colei che ha perduto il sonno, che non ha voglia di dormire*.

Ξενυχιάζω, P'. arracher les ongles, *strappare le unghie*.

Ξενυχιασμα, ὑσ. arrachement des ongles, *strappamento delle unghie*.

Ξενυχιασμένος, η, ον. μετ. qui n'a point d'ongles, *che non ha unghie*.

Ξενύχτισμα, κτλ. ἰδὲ Ξενυχτίζω, κτλ.

Ξεπαγιάζω, P'. s'engourdir de froid, *agghiadarsi*.

Ξεπαγιάσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui s'est engourdi de froid, *colui ῆ colei che si è agghiadato*.

Ξεπάγιασμα, ὑσ. engourdissement, *agghiadamento*.

Ξεπαγιασμένος, η, ον. μετ. engourdi, ie. de froid, *agghiadato, ta. di freddo*.

Ξεπάγωμα, ὑσ. l'action de se dégeler, *il didiacciarsi*.

Ξεπαγωμένος, η, ον. μετ. dégelé, ée. *didiacciato, ta*.

Ξεπαγώνω, P'. dégeler, se dégeler, *didiacciare, didiacciarsi*.

Ξεπαγώνων, ῦσα, μετ. celui ῆ celle qui dégele, *colui ῆ colei che didiaccia*.

Ξεπαγώσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui s'est dégelé, *colui ῆ colei che si è didiacciato*.

Ξε-

Ξιπάζω, P. épouvanter, spaventare.
Ξιπάζων, ουσα, μετ. celui ou celle qui épouvante, colui ò colei che spaventa.
Ξεπανουκλιάζω, P. guerir de la peste, guarir dalla peste.
Ξεπανουκλιασμένος, η, ον. μετ. gueri, ie, de la peste, guarito, ta, dalla peste.
Ξεπαπαδιασμένος, μετ. qui a quitté le petit collier, spretato, ta.
Ξεπαπαδιάζω, P. quitter le petit collier, spretarsi.
Ξιπάσας, άσασα. μετ. celui ou celle qui a épouvanté, colui ò colei che ha spaventato.
Ξίπασμα, ατ. épouvante, spaventamento.
Ξιπασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. spaventato, ta.
Ξεπαρθένωμα, ατ. défloration, desflorazione, disfioramento.
Ξεπαρθενωμένος, η, ον. μετ. dépucelé, ée. deflorato, ta. disflorato, ta.
Ξεπαρθενώσας, μετ. celui qui a dépucelé, qui a defloré, colui che ha deflorato.
Ξεπαρθενώνω, P. dépuceler, deflorare, disflorare.
Ξεπαρθενώνων, μετ. celui qui dépucele, colui che deflora.
Ξεπαστρεμα, ατ. nettoyement, nettamento.
Ξεπαστρεμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. nettato, ta.
Ξεπαστρεύσας, άσασα. μετ. celui ou celle qui a nettoyé, colui ò colei che ha nettato.
Ξεπαστρεύω, P. nettoyer, nettare.
Ξεπαστρεύων, ουσα, μετ. celui ou celle qui nettoye, colui ò colei che netta.
Ξεπάτωμα, ουσ. éboulement, effondrement, sfondamento.
Ξεπατωμένος, η, ον. μετ. effondré, ée, défoncé, ée. sfondato, ta.
Ξεπατώνω, P. effondrer, défoncer, sfondare, soggrottare. §. ξεπατώνω μεταφ. ruiner, rovinare.
Ξεπατώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui défonce, qui effondre, colui ò colei che sfonda.
Ξεπατώσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a défoncé, effondré, colui ò colei che ha [illegible]to, ἢ μεταφ. qui a [illegible] che ha rovinato.
Ξεπαχαίνω, P. maigrir, smagrarsi.
Ξεπέζεμα, ατ. l'action de descendre de cheval, discesa da cavallo, il dismontare.
Ξεπεζεμένος, η, ον. μετ. descendu de cheval, dismontato.
Ξεπεζεύσας, άσα. μετ. celui ou celle qui est descendu de cheval, colui ò colei ch'è dismontato.
Ξεπεζεύω, P. descendre de cheval, dismontare.
Ξεπεζεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui descend de cheval, colui ò colei che smonta.
Ξεπεινάσας, άσασα. μετ. Ev. celui ou celle qui a rassasié, qui a fait passer la faim, colui ò colei che da disfamato. §. ξεπεινάσας, ασ. celui ou celle qui a passé, qui a contenté sa faim, colui ò colei che si è disfamato.
Ξεπείνασμα, ατ. l'action de faire passer la faim, il disfamare.
Ξεπεινασμένος, η, ον. μετ. rassasié, ée. disfamato, ta. ταχιάδο, ta.
Ξεπεινώ, P. rassasier, faire passer la faim, disfamare.
Ξεπεράσας, άσασα. μετ. celui ou celle qui a surpassé, colui ò colei che ha sorpassato.
Ξεπέρασμα, ατ. l'action de surpasser, il sorpassare.
Ξεπερασμένος, η, ον. μετ. surpassé, ée. sorpassato, ta.
Ξεπερνώ, P. surpasser, sorpassare.
Ξεπέσας, άσα. μετ. celui ou celle qui est déchu, colui ò colei ch'è decaduto.
Ξέπεσμα, ουσ. décroissement, decremento. §. ξέπεσμα ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν, ἢ ἀποκοπὴ, retranchement, diffalco.
Ξεπεσμένος, η, ον. μετ. déchu, ue. decaduto, ta.
Ξεπεσμὸς, ατ. décadence, decadenza, dechinazione.
Ξεπέταγμα, ατ. τὸ πετᾶν πάλιν, l'action de voler de nouveau, il volare di nuovo. §. ξεπέταγμα τὸ ῥίπτειν πάλιν, l'action de rejeter, il rigit-

rigettare, il gettare di nuovo.

Ξεπίτασμα, ἰδὲ Ξεπίταγμα.

Ξεπιτῶ, P'. ἀπετῶ πάλιν, voler de nouveau, volar di nuovo. §. ξεπετῶ, ῥίπτω πάλιν, rejeter, jeter de nouveau, *rigettare, gettar di nuovo.*

Ξεπέφτω, P'. déchoir, *decadere.* §. ξεπέφτω, σμικρύνω, décroître, *decrescere.* §. ξεπέφτω, ἐκκλίνω, décliner, *declinare.* §. ξεπέφτω ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν, κτλ. défalquer, *diffalcare.*

Ξεπέφτων, ουσα, μετ. celui ȣ celle qui déchoit, *colui ȣ colei che decade.*

Ξεπηδῶ, P'. ὑπερβαίνω τὸ σημάδι πηδῶντας, surpasser en sautant, *sorpassare al salto.*

Ξεπικραίνω, P'. consoler, faire passer l'affliction, *consolare, far passare l'afflizione.*

Ξεπίκραμμα, ὐσ. l'action de consoler, de faire passer l'affliction, *consolamento, il far cessare l'afflizione.*

Ξεπικραμμένος, η, ον. μετ. consolé, ée, celui ȣ celle qui a cessé d'être affligé, *consolato, ta. colui ȣ colei che ha cessato d'essere afflitto.*

Ξεπικραίνας, νασα. μετ. celui ȣ celle qui a consolé, qui a fait passer l'affliction, *colui ȣ colei che ha consolato, che ha fatto passar l'afflizione.*

Ξεπικρίζω, P'. adoucir, faire cesser l'amertume, *addolcire, far cessar l'amarezza.* §. ξεπικρίζω P'. ὐδ. se radoucir, cesser d'être amer, *addolcirsi, cessar d'esser amaro.*

Ξεπικρίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui fait passer l'amertume, *colui ȣ colei che fa passar l'amarezza.*

Ξεπικρίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a fait passer l'amertume, *colui ȣ colei che ha fatto passar l'amarezza.*

Ξεπίκρισμα, ὐσ. l'action de faire passer l'amertume, *il far passar l'amarezza.*

Ξεπλάνεμα, ὐσ. séduction, *seduzione.*

Ξεπλανεμένος, η, ον. μετ. séduit, te. *sedotto, ta.*

Ξεπλανέσας, σασα. μετ. celui […]lle qui a séduit, *col[…]olei che ha sedotto.*

Ξεπλάνησις, ὐσ. séduction, *seduzione.*

Ξεπλανῶ, P'. séduire, *sedurre.*

Ξεπλανῶν, ῶσα. μετ. séduisant, celui ȣ celle qui séduit, *seducente, colui ȣ colei che seduce.*

Ξεπλατίζω, P'. épauler, *spallare.*

Ξεπλατίζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui épaule, *colui ȣ colei che spalla.*

Ξεπλατίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a épaulé, *colui ȣ colei che ha spallato.*

Ξεπλάτισμα, ὐσ. l'action d'épauler, *lo spallare.*

Ξεπλατισμένος, η, ον. μετ. épaulé, ée, *spallato, ta.*

Ξέπλεγμα, ὐσ. l'action de dénatter, *lo strecciare.*

Ξεπλεγμένος, η, ον. μετ. dénatté, ée. *strecciato, ta.*

Ξεπλέκω, P'. dénatter, *strecciare.*

Ξεπλέκων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui dénatte, *colui ȣ colei che streccia.*

Ξεπλέξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a dénatté, *colui ȣ colei che ha strecciato.*

Ξεπλερωθείς, ῶσα. μετ. celui ȣ celle qui a été payé tout à fait, *colui ȣ colei ch'è stato intieramente pagato.*

Ξεπλέρωμα, ξεπλήρωμα, ὐσ. l'action de payer tout-à-fait, *il pagare intieramente.*

Ξεπλερωμένος, ξεπληρωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. entièrement, *pagato, ta. intieramente.*

Ξεπλερώνω, ξεπληρώνω, P'. achever de payer, payer tout-à-fait, *pagar intieramente, finir di pagare.*

Ξεπλερώνων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui paye tout-à-fait, *colui ȣ colei che paga intieramente.*

Ξεπλερώσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a tout-à fait payé, *colui ȣ colei che ha intieramente pagato.*

Ξέπλυμα, ὐσ. l'action de rincer, *il risciacquare.* §. ξέπλυμα, τὸ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεπλύθη κανένα πρᾶγμα, lavure, *sciacquatura.*

Ξεπλυμμένος, η, ον. μετ. rincé, ée. *risciacquato, ta.*

Ξεπλυῶκας, κασα. μετ. celui ῆ celle qui a rincé, colui ò colei che ha stiacquato.
Ξεπλυνω, P. rincer, sciacquare.
Ξεπλύσιμον, ἰδὲ Ξέπλυμα.
Ξεποδέω, P. déchausser, scalzare.
Ξεπόδημα, ὑσ. déchaussement, scalzamento.
Ξεποδημένος, η, ον. μετ. déchaussé, ée. scalzo, za. discalzato, ta.
Ξεπόλυμα, ὑσ. dechaussement, scalzamento.
Ξεπολυμένος, η, όν. μετ. déchaussé, ée. discalzato, ta. scalzato, ta.
Ξεπόλυτος, η, ον. ἐπιθ. déchaussé, ée. qui va nûs pieds, scalzo, za.
Ξεπορτίζω, P. sortir de la porte, sortir dalla porta.
Ξεπόρτισμα, ὑσ. l'action de sortir de la porte, l'uscire, il sortire dalla porta.
Ξεπορτισμένος, η, ον. μετ. sorti, ie. de la porte, sortito, ta. dalla porta.
Ξεπουληθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été débité, colui ò colei ch' è stato spacciato.
Ξεπούλημα, ὑσιας. debit, spaccio.
Ξεπουλημένος, η, ον. μετ. débité, ée. spacciato, ta.
Ξεπουλήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a débité, colui ò colei che ha spacciato.
Ξεπουλῶ, P. débiter, vendre entièrement, spacciare, vendere intieramente.

Ξεπουλῶν, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui débite, colui ò colei che spaccia.
Ξεπρήσκω, P. désenfler, sgonfiare.
Ξέπρησμα, ὑσ. désenflure, sgonfiamento, lo sgonfiarsi.
Ξεπρησμένος, η, ον. μετ. désenflé, ée. sgonfiato, ta.
Ξεπροβοδήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a accompagné jusques au dehors, colui ò colei che ha accompagnato sino fuori.
Ξεπροβοδισμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée, jusques au dehors, accompagnato, ta. in sino fuori.
Ξεπροβοδῶ, P. accompagner jusqu'au dehors, accompagnare sino fuori.
Ξεπύλημα, ξεπυλημένος, ξεπυλῶ, ἰδὲ Ξεπούλημα, ξεπουλημένος, κτλ.
Ξέρα, ὑσ. ξηρασία, siccité, siccità. §. ξέρα, ὕφαλος ῥηχός, basses, basfond, banc de sables, secca, seccagna.
Ξερά, ἐπίρ. sechement, aridement, seccamente, aridamente.
Ξεραγγιανὸς, ἐπιθ. à demi sec, seccherèccio, cia. §. ξεραγγιανὸς, ἀχαμνὸς εἰς τὸ πρόσωπον, στεγνὸς, maigrélet, magretto.
Ξεραίνω, P. sécher, dessécher, seccare, diseccare. §. ξεραίνω, P. ὑδ. se déssécher, diseccarsi.
Ξεραίνων, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui séche, qui désseche, colui ò colei che secca, che disecca.

Ξέραμα, ὑσ. séchement, desséchement, diseccamento. §. ξέρασμα, ἐμετὸς, vomissement, vomito.
Ξεραμάρα, ξεραμάρα τὰ ὀ βλάδη, que les bras te tombent, che ti rasciughino le braccia.
Ξεραμένος, η, ον. μετ. séché, ée. desséché, ée. seccato, ta. disseccato, ta. §. ξεραμένος, ὅπῶ ξεράδη, ἀυγῆκε μὲ τὸ ξερατιὸν, vomi, ie. vomitato, ta. §. ξεραμένος, κατὰ τὰ μέλη, perclus, use. attratto, ta. attrappato, ta.
Ξεράνας, νασα. μετ. celui ῆ celle qui a séché, qui a desseché, colui ò colei che ha seccato.
Ξερανθεὶς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été dessèché, colui ò colei ch' è stato diseccato.
Ξεράσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a vomi, colui ò colei che ha vomitato.
Ξερασία, ὑσ. siccité, aridité, siccità, aridità.
Ξέρασμα, ὑσιας. vomissement, vomito.
Ξερασμένος, η, ον. μετ. vomi, ie. vomitato, ta.
Ξερατικὸν, ὑσ. vomitoire, vomitorio.
Ξερατιὸν, ὑσ. vomissement, vomito.
Ξεραχνιάζω, P. nettoyer des araignées, nettar da' ragni.
Ξεραχνιάζων, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui nettoye des araignées, colui ò colei che netta da' ragni.

Ξε-

Ξεριζώνω. deraciner

Ξεραχνιάσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a nettoyé des araignées, colui ὴ colei che ha nettato da' ragni.

Ξεράχνιασμα, ὁ. l'action de nettoyer un lieu des araignées, il nettare un luogo da' ragni.

Ξεραχνιασμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée, des araignées, nettato, ta, da' ragni.

Ξεραχνιαστής, ὁ. celui qui nettoye des araignées, colui che netta da' ragni. §. ξεραχνιαστὴς ὅπου πασρώνει τὰ ὀτζάκια, ramoneur, spazzacammino.

Ξέρη, ἰδὲ, Ξέρα.

Ξερμαδιάζω, κτλ. ἰδὲ Ξεμπερδιάζω, κτλ.

Ξερμάτωμα, P. ξερματώνω, κτλ. ἰδὲ Ξαρμάτωμα, ξαρματώνω, κτλ.

Ξερνῶ, P. vomir, vomitare.

Ξερόβηχας, ὁ. toux seche, tosse secca.

Ξεροβήχημα, ὁ. l'action de toucher sec, il tossire secco.

Ξεροβήχω, P. tousser sec, tossire secco.

Ξερόβρυσις, ἡ. fontaine seche, fontana asciutta.

Ξερόκαμπος, ὁ. champ aride, campo arido.

Ξεροκοκκινίζω, P. rougir, arrossire.

Ξεροκοκκινίζων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui rougit, colui ὴ colei che arrossisce.

Ξερολίμνη, ἡ. lac sec, lago secco.

Ξερομάσημα, ὁ. l'action de mâchonner, biasciamento.

Ξερομασήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a mâchonné, colui ὴ colei che ha biasciato.

Ξερομασῶ, P. mâchonner, biasciare.

Ξεροπήγαδον, ὁ. puit aride, pozzo secco.

Ξεροπόταμος, ὁ. torrent, torrente, fiumara.

Ξερὸς, ά, όν. ἐπίθ. sec, séche, secco, ca.

Ξεροτήγανον, ὁ. gaufre, cialda.

Ξεροτρώγω, P. manger sans boire, mangiare senza bere.

Ξεροφαγία, ἡ. νηστεία, jeûne, digiuno.

Ξερόψαρον, ὁ. poisson déseché, pesce secco.

Ξεροψημένος, η, ον. μετ. havi, ie, halé, ée, abbronzato, ta.

Ξεροψήνω, P. havir, haler, abbronzare.

Ξέρραμμα, ὁ. l'action de découdre, lo scucire.

Ξερραμμένος, η, ον. μετ. décousu, ue. scucito, ta.

Ξερράπτω, P. découdre, scucire.

Ξερράπτων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui décoûd, colui ὴ colei che scuce.

Ξερράψας, ψασα. μετ. celui ὴ celle qui a decousu, colui ὴ colei che ha scucito.

Ξερράψιμον, ὁ. l'action de découdre, scucimento.

Ξερριζωθεὶς, ἕσα. μετ. celui ὴ celle qui a été déraciné, colui ὴ colei ch'è stato sradicato.

Ξερρίζωμος, ὁ. déracinement, diuellimento, sradicamento.

Ξερριζωμένος, η, ον. μετ. déraciné, ée. dibarbato, ta, sradicato, ta, diuelto, ta.

Ξερριζώνω, P. déraciner, dibarbare, dibarbicare, sradicare, diuellere.

Ξερριζώνων, ουσα. μετ. celui ὴ celle qui déracine, colui ὴ colei che suelle.

Ξερριζώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a déraciné, colui ὴ colei che ha sradicato, che ha diuelto.

Ξερριζωτὴς, ὁ. celui qui déracine, colui che sradica.

Ξέρω, ἰδὲ Ἠξεύρω.

Ξεσαμάρωμα, ὁ. l'action de débâter, d'ôter le bât, il dibastare, il leuar il basto.

Ξεσαμαρωμένος, η, ον. μετ. débâté, ée. dibastato, ta.

Ξεσαμαρώνω, P. débâter, dibastare, leuar il basto.

Ξέσας, ἰδὲ Ξύσας.

Ξεσέλλωμα, ὁ. l'action de desseller, il leuar via la sella, il disellare.

Ξεσελλωμένος, η, ον. μετ. dessellé, ée. disellato, ta.

Ξεσελλώνω, P. desseller, disellare, leuar via la sella.

Ξεσημάδεμα, ξεσημαδεμένος, κτλ. ἰδὲ Ξεσημάδωμα, κτλ.

Ξεσημάδωμα, ὁ. l'action d'ôter la marque, il leuare il segno. §. ξεσημάδωμα, l'action de retirer une chose, qui étoit en gage, il riscatare una cosa impegnata. ἰδὲ Ξεσημαδιάζω.

Ξε-

Ξεσημαδδωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui n'est pas marqué, *colui ἢ colei che non è segnato*. §. ξεσημαδδωμένος, retiré ce qui est en gage, *ritirato, ta. di pegno*. ἰδὲ Ξεσημαδδώω.

Ξεσημαδδώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ôté la marque, *colui ἢ colei che ha levato il segno*. §. ξεσημαδδώσας, celui ἢ celle qui a retiré quelque chose, qui étoit en gage, *colui ἢ colei che ha ritirato dal pegno*. ἰδὲ Ξεσημαδδώω.

Ξεσημαδδώω, Ρ'. βγάνω τὸ σημάδι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, ôter la marque, *levar il segno, torre il segno*. §. ξεσημαδδώω, ἐλευθερώνω ἕνα πρᾶγμα ὁποῦ ἦτον σημάδι, retirer quelque chose, qui étoit en gage, *ritirare una cosa impegnata*.

Ξεσχάλωμα, τό. l'action de détacher, *distaccamento, spiccamento*.

Ξεσχαλωμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. *distaccato, ta. spiccato, ta*.

Ξεσχαλώνω, Ρ'. détacher, dépendre, *distaccare, spiccare*.

Ξεσχαλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détache, *colui ἢ colei che distacca, che spicca*.

Ξεσχαλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a détaché, *colui ἢ colei che ha distaccato, che ha spiccato*.

Ξέσκαμμα, τό. l'action de creuser, *scavamento*.

Ξεσκαμμένος, η, ον. μετ. creusé, ée. *scavato, ta*.

Ξεσκάπτω, Ρ'. creuser, *scavare*.

Ξεσκάπτων, τουσα. μετ. celui ἢ celle qui creuse, *colui ἢ colei che scava*.

Ξεσκάψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a creusé, *colui ἢ colei che ha scavato*.

Ξεσκάψιμον, τό. l'action de creuser, *scavamento*.

Ξέσκεπα, ἐπίρ. ouvertement, à la découverte, *discopertamente*.

Ξεσκεπάζω, Ρ'. découvrir, *discoprire, scoprire*.

Ξεσκεπάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui découvre, *colui ἢ colei che scopre*.

Ξεσκεπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a découvert, *colui ἢ colei che ha discoperto*.

Ξεσκέπασμα, τό. l'action de découvrir, *discoprimento, il discoprire*.

Ξεσκεπασμένος, η, ον. μετ. découvert, te. *discoperto, ta*.

Ξεσκέπαστα, ἐπίρ. à la découverte, *allo scoperto, discopertamente*.

Ξεσκεπαστής, τοῦ. celui qui découvre, *colui che scopre*.

Ξέσκεπος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. *scoperto, ta. discoperto, ta*.

Ξεσκίζω, ἰδὲ Ξεσχίζω.

Ξεσκλαβωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été délivré de l'esclavage, *colui ἢ colei ch'è stato liberato dalla schiavitù*.

Ξεσκλάβωμα, τό. délivrement de l'esclavage, *liberamento dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβωμένος, η, ον. μετ. délivré, ée. de l'esclavage, *liberato, ta. dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώνω, Ρ'. délivrer de l'esclavage, *liberare dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui délivre de l'esclavage, *colui ἢ colei che libera dalla schiavitù*.

Ξεσκλαβώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a délivré de l'esclavage, *colui ἢ colei che ha liberato dalla schiavitù*.

Ξεσκονίζω, Ρ'. dépoudrer, époudrer, *spolverare*.

Ξεσκονίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépoudre, *colui ἢ colei che spolvera*.

Ξεσκονίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dépoudré, *colui ἢ colei che ha spolverato*.

Ξεσκόνισμα, τό. l'action de dépoudrer, *lo spolverare*.

Ξεσκονισμένος, η, ον. μετ. dépoudré, ée. *spolverato, ta*.

Ξεσκουριάζω, Ρ'. dérouiller, *dirugginire, srugginire*.

Ξεσκουριάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dérouille, *colui ἢ colei che sruggini sce*.

Ξεσκουριάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dérouillé, *colui ἢ colei che ha srugginito*.

Ξεσκουρίασμα, τό. l'action de dérouiller, *il dirugginire*.

Ξεσκυριασμένος, η, ον. μετ. dérouillé, ée. sruggininito, ta. diruggininito, ta.

Ξεσκύφωμα, ὐσ. l'action d'ôter le bonnet, il trarsi la berretta.

Ξεσκυφωμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est sans bonnet, colui ἢ colei ch' è senza berretta.

Ξεσκυφώνω, P'. ôter le bonnet, levar la berretta.

Ξεσκύφωτος, η, ον. ἐπίθ. découvert, te. qui n'a point de bonnet sur la tete, discoperto, ta. senza berretta.

Ξεσκῶ, ἰδὲ Ξεσχίζω.

Ξεσυβλίζω, P'. tirer de la broche, levar dallo spiedo.

Ξεσυβλίζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui tire de la broche, colui ἢ colei che leva dallo spiedo.

Ξεσυβλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tiré de la broche, colui ἢ colei che ha levato dallo spiedo.

Ξεσύβλισμα, ὐσ. l'action de tirer de la broche, il levar dallo spiedo.

Ξεσυβλισμένος, η, ον. μετ. tiré, ée. de la broche, levato, ta. dallo spiedo.

Ξεσουγκλίζω, ἰδὲ Ξεσουβλίζω.

Ξεσπάθωμα, ὐσ. l'action de dégaîner, lo sguainare, lo sfoderare la spada.

Ξεσπαθωμένος, η, ον. μετ. dégaîné, ée. sguainato, ta. sfoderato, ta.

Ξεσπαθώνω, P'. dégaîner, sguainare, sfoderare, tirar la spada.

Ξεσπαθώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a dégaîné, qui a tiré son épée, colui ἢ colei che ha sfoderato, che ha tirato la spada.

Ξεσπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a arraché, qui a déraciné, colui ἢ colei che ha divelto.

Ξέσπασμα, ὐσ. l'action d'arracher, de déraciner, sradicamento, strappamento.

Ξεσπασμένος, η, ον. μετ. arraché, ée. déraciné, ée. divelto, ta. strappato, ta.

Ξεσπητίζω, P'. chasser de la maison, scacciare di casa. §. ξεσπητίζω, ὐγαίνω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἀλλάζω χονάκι, sortir de la maison, changer de maison, sortire di casa, cangiar casa.

Ξεσπητίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a chassé quelqu'un de sa maison, colui ἢ colei che ha scacciato qualcheduno dalla sua casa.

Ξεσπήτισμα, ὐσ. l'action de chasser quelqu'un de sa maison, lo scacciare qualcheduno dalla propria casa.

Ξεσπητισμένος, η, ον. μετ. chassé, ée. de sa maison, scacciato, ta. dalla propria casa.

Ξεσπητώνω, ἰδὲ Ξεσπητίζω.

Ξεσποριάζω, P'. monter en graine, semenzire.

Ξεσπορίασμα, ὐσ. l'action de monter en graine, il semenzire.

Ξεσποριασμένος, η, ον. μετ. monté, ée. en graine, semenzito, ta.

Ξεσπῶ, P'. arracher, déraciner, svellere, strappare.

Ξέσα, ἰδὲ Ξύσης.

Ξεσταύρωμα, ὐσ. l'action de lever de la croix, il levar dalla croce.

Ξεσταυρωμένος, η, ον. μετ. ôté, ée. détaché, ée. de la croix, levato, ta. distaccato, ta. dalla croce.

Ξεσταυρώνω, P'. détacher, ôter de la croix, levare, distaccare dalla croce.

Ξεσταχυάζω, P'. égrener, spicciolare.

Ξεσταχύασμα, ὐσ. l'action d'égrener, lo spicciolare.

Ξεσταχυασμένος, η, ον. μετ. égrené, ée. spicciolato, ta.

Ξεστερά, ξέστερος, κτλ. ἰδὲ Ξαστερά, ξάστερος, κτλ.

Ξεστιβάζω, P'. déranger, ce qui a été entassé, disordinare quel ch' è stato stivato.

Ξεστηθίζω, P'. apprendre par cœur, imparar a mente.

Ξεστηθίζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui apprend par cœur, colui ἢ colei che impara a mente.

Ξεστηθίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a appris par cœur, colui ἢ colei che ha imparato a mente.

Ξεστήθισμα, ὐσ. l'action d'apprendre par cœur, l'imparare a mente.

Ξεστηθισμένος, η, ον. μετ. appris, se. par cœur, imparato, ta. a mente.

Ξε-

Ξεςήθυ, ἐπίθ. par cœur, *a mente*.

Ξεςηθωμένος, η, ον. μετ. debraillé, ée. *spettorezzato, ta*.

Ξεςηθώνομαι, P'. se debrailler, *spettorarsi*.

Ξεςολίζω, P'. déparer, ôter les ornemens, *sguernire, levar gli ornamenti*. §. ξεςολίζομαι, quitter les ornemens, *disabbellirsi*.

Ξεςολίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui dépare, *colui ἢ colei che sguernisce*.

Ξεςολίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déparé, *colui ἢ colei che ha sguernito*.

Ξεςόλισμα, ὐσ. l'action de déparer, *lo sguernire*.

Ξεςολισμένος, η, ον. μετ. déparé, ée. *sguernito, ta. disadorno, na*.

Ξεςύπωμα, ὐσ. l'action de déboucher, *il disserrare*.

Ξεςυπωμένος, η, ον. μετ. débouché, ée. *disserrato, ta*.

Ξεςυπώνω, ὐσ. déboucher, *disserrare*.

Ξεςυπώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui débouche, *colui ἢ colei che disserra*.

Ξεςυπώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a débouché, *colui ἢ colei che ha disserrato*.

Ξεςρατίζω, P'. dérouter, detourner, *sviare*.

Ξεςρατίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a detourné quelqu'un, *colui ἢ colei che ha sviato qualcheduno*.

Ξεςράτισμα, ὐσ. l'action de detourner, *sviamento*.

Ξεςρατισμένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui à detourné, *colui ἢ colei che ha sviato*.

Ξεςρίζω, P'. étriller, *streggbiare*.

Ξεςρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étrille, *colui ἢ colei che streggbia*.

Ξέςριμμα, ὐσ. l'action de détortiller, *storcimento*, *lo storcere*.

Ξεςριμμένος, η, ον. μετ. detors, te, *distorto, ta*.

Ξεςρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étrillé, *colui ἢ colei che ha streggbiato*.

Ξέςρισμα, ὐσ. l'action d'étriller, *streggbiatura*.

Ξεςρισμένος, η, ον. μετ. étrillé, ée. *streggbiato, ta*.

Ξεςρίφω, P'. détortiller, detordre, *storcere*.

Ξεςρίφων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui détortille, *colui ἢ colei che storce*.

Ξεςρίψας, ψασα. μετ. celui ἢ celle qui a détortillé, *colui ἢ colei che ha storto*.

Ξεςρίψιμον, ὐσ. l'action de détordre, *lo storcere*.

Ξέςρωμα, ὐσ. ξέςρωμα τῆς τραπέζης, l'action de desservir, *sparecchiamento di tavola*. §. ξέςρωμα τῦ κρεβατιῦ, dérangement du lit, *il disfare un letto*.

Ξεςρωμένος, η, ον. μετ. ὀπῦ τὴν τράπεζαν λέγεται, desservie, *sparecchiata*. ἢ ὀπῦ τὸ κρεβάτι, dérangé, *disfatto*.

Ξεςρώνω, P'. ξεςρώνω τὴν τράπεζαν, desservir, *sparecchiare*. §. ξεςρώνω τὸ κρεβάτι, déranger, défaire le lit, *disfare il letto*.

Ξεςρώσας, σασα. μετ. ὀπῦ τὴν τράπεζαν, celui ἢ celle qui a desservi, *colui ἢ colei che ha sparecchiato*. §. ξεςρώσας τὸ κρεβάτι, qui a dérangé, défait le lit, *che ha disfatto il letto*.

Ξέςρωτος, η, ον. ἐπίθ. τράπεζα ξέςρωτος, table desservie, *tavola sparecchiata*. §. κρεββάτι ξέςρωτον, lit défait, dérangé, *letto disfatto*. §. ἄλογον ξέςρωτον, cheval nu, *cavallo nudo*.

Ξεσυμβυλευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été déconseillé, *colui ἢ colei ch'è stato sconsigliato*.

Ξεσυμβύλευμα, ὐσ. l'action de déconseiller, dissuasion, *lo sconsigliare, dissuasione, disconsigliamento*.

Ξεσυμβυλευμένος, η, ον. μετ. déconseillé, ée. dissuadé, ée. *disconsigliato, ta. dissuaso, sa*.

Ξεσυμβουλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a déconseillé, *colui ἢ colei che ha sconsigliato*.

Ξεσυμβυλευτὴς, ὐσ. celui qui déconseille, *colui che sconsiglia*.

Ξεσυμβυλευτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à dissuader, *dissuasorio*.

Ξεσυμβυλεύω, P'. déconseiller, dissuader, détourner, *disconsigliare, dissuadere, distorre*.

Ξεσυμβυλεύων, υσα, μετ. celui ou celle qui déconseille, qui dissuade, colui ò colei che dissuade, che disconsiglia.

Ξεσυνερίζομαι, ἰδὲ Συνερίζομαι, κτλ.

Ξεσυνηθίζω, Pʳ. Ἐν. désaccoutumer, disusare, disvezzare, disavvezzare. §. ξεσυνηθίζω, Pʳ. ὐδ. se désaccoutumer, disusarsi, disavvezzarsi. §. ξεσυνηθίζω ἀπὸ τὸ κακὸν, Ἐν. faire quitter le vice, disviziare. καὶ ὐδ. quitter le vice, disviziarsi.

Ξεσυνηθίζων, υσα, μετ. celui ou celle qui désaccoutume, colui ò colei che disavvezza. §. ξεσυνηθίζων, ὐδ. celui ou celle qui se désaccoutume, colui ò colei che si disusa.

Ξεσυνηθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a désusé, qui a désaccoutumé, colui ò colei che ha disusato. §. ξεσυνηθίσας, ὐδ. celui ou celle qui s'est désaccoutumé, colui ò colei che si è disusato.

Ξεσυνήθισμα, ὐσ. désuétude, disusanza, dissuetudine.

Ξεσυνηθισμένος, η, ον. μετ. déshabitué, ée. désaccoutumé, ée. dissuefatto, ta. disavvezzato, ta. divezzato, ta.

Ξεσυνδεμένος, η, ον. μετ. dérangé, ée. discomposto, ta.

Ξεσυντρόφευμα, ξεσυντροφευμένος, ἰδὲ Ξεσυντρόφιασμα, κτλ.

Ξεσυντροφεύω, Pʳ. découpler, separer, desassortir, scompagnare. §. ξεσυντροφεύω, βγαίνω ἀπὸ τὴν συντροφίαν, se separer de la compagnie, separarsi dalla compagnia.

Ξεσυντροφεύων, υσα. μετ. celui ou celle qui decouple; colui ò colei che scompagna. §. ξεσυντροφεύων, ἀποχωριζόμενος ἀπὸ μίαν συντροφίαν, celui ou celle qui se sépare d'une compagnie, colui ò colei che si separa da una compagnia.

Ξεσυντροφιάζω, ἰδὲ Ξεσυντροφεύω.

Ξεσυντροφιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a découplé, colui ò colei che ha scompagnato. §. ξεσυντροφιάσας, ὅτις ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν συντροφίαν, celui ou celle qui s'est separé de la compagnie, colui ò colei che si è separato dalla compagnia.

Ξεσυντρόφιασμα, ὐσ. l'action de découpler, lo scompagnare. §. ξεσυντρόφιασμα, χώρισμα ἀπὸ μίαν συντροφίαν, séparation d'une compagnie, separazione d'una compagnia.

Ξεσυντροφιασμένος, η, ον. μετ. découplé, ée. scompagnato, ta.

Ξεσύρας, ρασα. μετ. celui ou celle qui a traîné, colui ò colei che ha strascinato.

Ξέσυρμα, ὐσ. l'action de traîner, strascinamento.

Ξεσυρμένος, η, ον. μετ. traîné, ée. strascinato, ta.

Ξεσύρω, Pʳ. traîner, strascinare.

Ξεσφαλῶ, Pʳ. ouvrir, disserrare, aprire.

Ξέσφιγμα, ὐσ. relachement, allentamento.

Ξεσφιγμένος, η, ον. μετ. relaché, ée. allentato, ta.

Ξεσφίγγω, Pʳ. relacher, allentare.

Ξεσφίγγων, υσα. μετ. celui ou celle qui relache, colui ò colei che allenta.

Ξεσφίξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a relaché, colui ò colei che ha allentato.

Ξεσχίζω. Pʳ. lacérer, délacérer, lacerare, dilacerare.

Ξεσχίζων, υσα. μετ. lacérant, lacerante.

Ξεσχίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a lacéré, colui ò colei che ha lacerato.

Ξέσχισμα, ὐσ. lacération, laceramento.

Ξεσχισματιά, ὐσ. lacération, laceramento.

Ξεσχισμένος, η, ον. μετ. lacéré, ée. délacéré, ée. lacerato, ta. dilacerato, ta.

Ξεσχολίζω, Pʳ. Ἐν. chasser de l'école, cacciare dalla scuola. §. ξεσχολίζω, ὐδ. finir ses études, finire i suoi studj.

Ξεσχολίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a fini ses études, colui ò colei che ha finito i suoi studj.

Ξεσχόλισμα, ὐσ. l'action de

de finir ses études, *il finire i suoi studj*.

Ξεσχολισμένος, η, ον. μετ. sorti, ie. de l'école, qui a fini les études, *sortito, ta, dalla scuola, che ha finito i suoi studj*.

Ξεσχῶ, ἰδὲ Ξεσχίζω.

Ξετέλειωμα, ὐσ. l'action de finir tout-à-fait, *il finire intieramente*.

Ξετελειωμένος, η, ον. μετ. fini, ie. achevé, ée, tout-à-fait, *finito, ta, intieramente*.

Ξετελειώνω, P'. finir, achever tout-à-fait, *finire intieramente*.

Ξεταιριάζω, P'. desassortir, *scompagnare*.

Ξεταίριασμα, ὐσ. l'action de desassortir, *scompagnamento*.

Ξεταιριασμένος, η, ον. μετ. désassorti, ie. *scompagnato, ta*.

Ξετζίπωμα, ὐσ. effronterie, *sfacciataggine*.

Ξετζιπωμένος, η, ον. μετ. effronté, ée. *sfacciato, ta*.

Ξετζιπώνομαι, P'. être effronté, ée. temeraire, n'avoir point de honte, *essere sfacciato, temerario, non aver vergogna*.

Ξετζιπωσύνη, ὐσ. effronterie, *sfrontatezza, sfacciatezza*.

Ξετζίπωτος, η, ον. ἐπίθ. effronté, ée. *sfacciato, ta. sfrontato, ta*.

Ξετίμημα, ὐσ. ἀτίμημα, discrédit, *discredito*. §. ξετίμημα, ἐκτίμημα, τὸ νὰ ξετιμηθῇ ἕνα πρᾶγμα πόσον ἀξίζει, estimation, *stima*.

Ξετιμημένος, η, ον. μετ. décrié, ée. *discreditato, ta*. §. ξετιμημένος, πόσον ἀξίζω, estimé, ée. *stimato, ta*.

Ξετιμήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a estimé, *colui o colei che ha stimato*. §. ξετιμήσας, ἀτιμάσας, celui ou celle qui a décrié, *colui o colei che ha discreditato*.

Ξετίμησις, ἡ, ἀτίμησις, discrédit, *discredito*. §. ξετίμησις τινὸς πράγματος, estimation, *stima*.

Ξετιμητὴς, ὐσ. ἀτιμαστὴς, celui qui décrie, *colui che discredita*. §. ξετιμητὴς τινὸς πράγματος, estimateur, *stimatore*.

Ξετιμῶ, P'. ἀτιμῶ, décrier, *discreditare*. §. ξετιμῶ ἕνα πρᾶγμα πόσον ἀξίζει, estimer, *stimare*.

Ξετιμῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui estime, *colui o colei che stima*. §. ξετιμῶν, ἀτιμάζων, celui ou celle qui décrie, *colui o colei che discredita*.

Ξετοπίζω, P'. Ἐν. βγάνω ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὸν τόπον τῳ, déplacer, *rimuovere una cosa dal suo luogo*. §. ξετοπίζω, ὐδ. βγαίνω ἀπὸ τὸν τόπον μου, se déplacer, *rimuoversi*.

Ξετόπισμα, ὐσ. déplacement, *rimovimento di una cosa dal suo luogo*.

Ξετοπισμένος, η, ον. μετ. déplacé, ée. *rimosso, sa. dal suo luogo*.

Ξετρέξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a coulé, qui a glissé, *colui o colei che ha scorso, che ha trascorsa*.

Ξετρέχω, P'. glisser, couler, *scorrere, trascorrere*.

Ξετρέχων, ὐσα. μετ. celui ou celle qui écoule, qui glisse, *colui o colei che trascorre*.

Ξετρίβω, P'. frotter bien, *strofinar bene*.

Ξετρίβων, ὐσα. μετ. celui ou celle qui frotte, *colui o colei che strofina, che stropiccia*.

Ξετριχιάζω, P'. dépiler, *strappar i peli*.

Ξετρίχιασμα, ὐσ. dépilation, *strappamento di peli*.

Ξετρίψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a frotté, *colui o colei che ha strofinato, che ha stropicciato*.

Ξετριμμένος, η, ον. μετ. frotté, ée. *strofinato, ta. stropicciato, ta*.

Ξετρίψιμον, ὐσ. frottement, *strofinamento, stropicciamento*.

Ξετρύπωμα, ὐσ. l'action de denicher, de faire sortir de son trou, *snidiamento*.

Ξετρυπωμένος, η, ον. μετ. déniché, ée. *snidiato, ta*.

Ξετρυπώνων, ὐσα. μετ. celui ou celle qui déniche, *colui o colei che snidia*.

Ξετρυπώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déniché, *colui o colei che ha snidiato*.

Ξετύλιγμα, ὐσ. dévelop-

pe-

pement, *sviluppamento*.

Ξετυλειγμένος, η, ον. μετ. developpé, ée. *sviluppato, ta*.

Ξετυλείω, P. développer, *sviluppare*.

Ξευγαίνω, P. saillir, *sporgere in fuora*.

Ξεύγαλμα, ουσ. saillie, *sporto*.

Ξευγαλμένος, η, ον. μετ. sailli, ie. *sporto, ta. in fuori*.

Ξευλογιάζω, P. ιατρεύομαι από ταις ευλογιαίς, être guéri de la petite vérole, *esser guarito dal vajuolo*. §. ξευλογιάζω, αποκτώ σημάδια από ταις ευλογιαίς, être picoté, ée. ή gâté, ée. de la petite vérole, *esser butterato, ta*.

Ξευλόγιασμα, ουσ. marque de la petite vérole, *buttero*.

Ξευλογιάρης, επίθ. marqué, ée. gâté, ée. de la petite vérole, *butterato, ta*.

Ξεύρω, ιδέ Ἰξεύρω.

Ξευτιλίζω, P. moucher une chandelle, *smoccolare*.

Ξευτιλίζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui mouche une chandelle, *colui ή colei che smoccola*.

Ξευτιλίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a mouché une chandelle, *colui ή colei che ha smoccolato*.

Ξευτίλισμα, ουσ. l'action de moucher une chandelle, *smoccare il lume*.

Ξευτιλισμένος, η, ον. μετ. mouché, ée. *smoccolato, ta*.

Ξεφαίνω, P. défaire le tissu, *stessere*.

Ξέφαμα, ουσ. l'action de défaire le tissu, *lo stessere*.

Ξεφαμένος, η, ον. μετ. défait, te. *disfatto, ta. stessuto, ta*.

Ξεφάνας, νασα. μετ. celui ή celle qui a défait le tissu, *colui ή colei che ha stessuto*.

Ξεφάντωμα, ουσ. amusement, divertissement, recréation, *divertimento, passatempo*.

Ξεφαντώνω, P. s'amuser, se divertir, se récréer, *divertirsi*.

Ξεφαντώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui s'amuse, qui se divertit, *colui ή colei che si diverte*.

Ξεφαντώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui s'est amusé, diverti, *colui ή colei che si è divertito*.

Ξεφάντωσις, ιδέ Ξεφάντωμα.

Ξεφαντωτής, ου. celui qui s'amuse, qui se divertit, *colui che si diverte*.

Ξεφάσκιωμα, ουσ. l'action de démaillotter, *lo sfasciare*.

Ξεφασκιωμένος, η, ον. μετ. démaillotté, ée. *sfasciato, ta*.

Ξεφασκιώνω, P. démaillotter, *sfasciare*.

Ξεφασκιώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a démaillotté, *colui ή colei che ha sfasciato*.

Ξεφέγγω, P. réluire, *rilucere, risplendere*.

Ξεφεύγω, P. échapper, *scappare*.

Ξεφλίζω, ξέφλισμα, ιδέ Ξαφλίζω, ξάφλισμα, κτλ.

Ξεφλουδίζω, P. écorcer, *dibucciare, scortecciare*.

Ξεφλουδίζων, ουσα. μετ. celui ή celle qui écorce, *colui ή colei che dibuccia*.

Ξεφλουδίσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a écorcé, *colui ή colei che ha dibucciato*.

Ξεφλούδισμα, ουσ. l'action d'écorcer, *il dibucciare, lo scortecciare*.

Ξεφλουδισμένος, η, ον. μετ. écorcé, ée. *dibucciato, ta*.

Ξεφοιτιλίζω, ιδέ Ξευτιλίζω, κτλ.

Ξεφόρτωμα, ουσ. décharge, *discaricamento, discarico*.

Ξεφορτωμένος, η, ον. μετ. déchargé, ée. *discaricato, ta*.

Ξεφορτώνω, P. décharger, *scaricare, discaricare*.

Ξεφορτώνων, ουσα. μετ. celui ή celle qui décharge, *colui ή colei che scarica*.

Ξεφορτώσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a déchargé, *colui ή colei che ha scaricato*.

Ξεφορτωτής, ου. celui qui décharge, *colui che scarica*.

Ξεφόρτωτος, η, ον. επίθ. déchargé, ée. *scaricato, ta*.

Ξεφούντωμα, ουσ. enfoncement, *sfondamento*.

Ξεφουντωμένος, η, ον. μετ. dé-

défoncé, ée. sfondato, ta. sfondolato, ta.

Ξεφυντώνω, P'. enfoncer, défoncer, sfondare, sfondolare.

Ξεφυρκίζω, P'. détacher de la potence, distaccare dalla forca.

Ξεφύρκισμα, ὔσ. détachement de la potence, distaccamento dalla forca.

Ξεφουρκισμένος, η, ον. μετ. détaché, ée. de la potence, distaccato, ta. dalla forca.

Ξεφουρνίζω, P'. tirer du four, disfornare.

Ξεφυρνίζων, ὔσα. μετ. celui ὔ celle qui tire du four, colui ὔ colei che disforna.

Ξεφουρνίσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui a tiré du four, colui ὔ colei che ha disfornato.

Ξεφύρνισμα, ὔσ. l'action de tirer du four, il disfornare.

Ξεφύσκωμα, ὔσ. desenflure, lo sgonfiarsi.

Ξεφυσκωμένος, η, ον. μετ. désenflé, ée. sgonfiato, ta.

Ξεφυσκώνω, P'. désenfler, disenfiare, sgonfiare.

Ξεφουσκώνων, ὔσα. μετ. celui ὔ celle qui désenfle, colui ὔ colei che sgonfia.

Ξεφυσκώσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui s'est désenflé, colui ὔ colei che si è sgonfiato.

Ξεφράττω, P'. désopiler, deostruere, disoppilare.

Ξεφτίζω, P'. 'Εν. efaufiler, sfilacciare. §. ξεφτίζω, οὐδ. s'efaufiler, sfilacciarsi.

Ξεφτίσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui s'est efaufilé, colui ὔ colei che si è sfilato.

Ξέφτισμα, οὐσ. l'action d'esaufiler, lo sfilacciare, lo sfilare.

Ξεφτισμένος, η, ον. μετ. éfaufilé, ée. sfilacciato, ta. sfilato, ta.

Ξεφυλάκωμα, ὔσ. élargissement, sprigionamento.

Ξεφυλακωμένος, η, ον. μετ. élargi, ie. sprigionato, ta.

Ξεφυλακώνω, P'. élargir, désemprisonner, sprigionare.

Ξεφυλακώνων, ὔσα. μετ. celui ὔ celle qui désemprisonne, colui ὔ colei che sprigiona.

Ξεφυλακώσας, σάσα. μετ. celui ὔ celle qui a désemprisonné, colui ὔ colei che ha sprigionato.

Ξεφύτδωμα, οὐσ. déracinement, sradicamento, svellimento, estirpamento.

Ξεφυτδωμένος, η, ον. μετ. déraciné, ée. sradicato, ta. sbarbicato, ta.

Ξεφυτδώω, P'. déraciner, spiantare, sradicare, sbarbicare.

Ξεφυπήλισμα, ξεφυπηλισμένος, ξεφυπηλῶ, ἰδὲ Ξεφυπηλῶ.

Ξεφύτρωμα, ὔσ. l'action de pousser, de commencer à paroître, spuntamento, lo spuntare. §. ξεφύτρωμα, l'action de germer, germogliamento.

Ξεφυτρωμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. germé, ée. spuntato, ta. germogliato, ta.

Ξεφυτρώνω, P'. pousser, germer, germogliare, spuntare.

Ξεφυτρώσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui a poussé, qui a germé, colui ὔ colei che ha spuntato, che ha germogliato.

Ξεφωλιάζω, P'. faire sortir du nid, dénicher, far sortire dal nido, snidiare.

Ξεφώλιασμα, ὔσ. l'action de dénicher, lo snidiare.

Ξεφωλιασμένος, η, ον. μετ. déniché, ée. snidiato, ta.

Ξεφώνημα, οὐσ. exclamation, esclamazione.

Ξεφωνημένος, η, ον. μετ. exclamé, ée. esclamato, ta.

Ξεφωνίζω, ξεφωνῶ, P'. exclamer, esclamare.

Ξέχαμα, ξεχαμένος, κτλ. ἰδὲ Ξέχασμα, ξεχασμένος, κτλ.

Ξεχάνω, P'. oublier, scordare, dimenticare.

Ξεχάσας, σασα. μετ. celui ὔ celle qui a oublié, colui ὔ colei che ha dimenticato.

Ξέχασμα, ὔσιας. oubli, dimenticanza.

Ξεχασμάρα, ὔσιας. total oubli, intiera dimenticanza.

Ξεχασμένος, η, ον. μετ. oublié, ée. scordato, ta. §. ξεχασμένος, ἐπίθ. étourdi, ie. qui n'a point de mémoire, smenticato, ta.

Ξέχειλα, ἐπίρ. hors du bord, strabocchevolmente.

Ξεχειλίζω, P'. déborder, traboccare,

Ξεχειλίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui déborde, *colui ò colei che trabocca.*

Ξεχειλίσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a débordé, *colui ò colei che ha traboccato.*

Ξεχείλισμα, ατος. débordement, *il trabocco.*

Ξεχειλισμένος, η, ον. μετ. debordé, ée. regorgé, ée. *traboccato, ta.*

Ξεχειμάζω, P. hiverner, *svernare.*

Ξεχειμάζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui hiverne, *colui ò colei che sverna.*

Ξεχειμάσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a hiverné, *colui ò colei che ha svernato.*

Ξεχείμασμα, τος. l'action d'hiverner, *lo svernamento.*

Ξεχειμασμένος, η, ον. μετ. hiverné, ée. *svernato, ta.*

Ξεχειμωνιάζω, κτλ. ἴδε Ξεχειμάζω, κτλ.

Ξεχνῶ, P. oublier, *scordare, obbliare, dimenticare.*

Ξεχολιάζω, P. cesser d'être en colère, *cessare d'esser adirato.*

Ξεχολιάσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a cessé d'être en colère, *colui ò colei che ha cessato d'essere in collera.*

Ξεχόλιασμα, τος. cessation de colère, *cessamento di collera.*

Ξεχολιασμένος, η, ον. μετ. qui est sans colère, *ch'è senza collera.*

Ξεχορταρίζω, P. sarcler, *sarchiare.*

Ξεχρέωμα, τος. payement des dettes, *pagamento de' debiti.*

Ξεχρεωμένος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui s'est acquitté de ses dettes, *colui ò colei che ha pagato i suoi debiti.*

Ξεχρεώνω, P. acquitter ses dettes, *sdebitarsi, pagare i debiti.*

Ξεχρεώσας, ασα, μετ. celui ῆ celle qui s'est acquitté de ses dettes, *colui ò colei che ha pagato i suoi debiti.*

Ξεχρύσωμα, τος. l'action de dédorer, *il disdorare.*

Ξεχρυσωμένος, η, ον. μετ. dédoré, ée. *disdorato, ta.*

Ξεχρυσώνω, P. dédorer, *disdorare.*

Ξεχρυσώσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a dédoré, *colui ò colei che ha disdorato.*

Ξεχρωματίσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a décoloré, *colui ò colei che ha scolorato.*

Ξεχρωμάτισμα, τος. pâleur, *discolorazione, pallidezza.*

Ξεχρωματισμένος, η, ον. μετ. décoloré, ée. *scolorito, ta. discolorito, ta.*

Ξεχρωματίζω, P. décolorer, *discolorire, scolorire.*

Ξέχυμα, τος. débordement, *sgorgamento.*

Ξεχυμένος, η, ον. μετ. débordé, ée. *sgorgato, ta.*

Ξεχύνω, P. déborder, *sgorgare.*

Ξεχύσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a débordé, *colui ò colei che ha sgorgato.*

Ξεχῶ, P. oublier, *dimenticare.*

Ξέχωμα, τος. exhumation, *disumazione, il disotterrare.*

Ξεχωμένος, η, ον. μετ. déterré, ée. *disotterrato, ta.*

Ξεχώνω, P. déterrer, *disotterrare.*

Ξεχώνων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui déterre, *colui ò colei che disotterra.*

Ξέχωρα, ἐπίρ. séparément, *separatamente.*

Ξεχωρίζω, P. détacher, séparer, disjoindre, *disgiungere, separare, distaccare.*

Ξεχωρίζων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui sépare, *colui ò colei che separa.*

Ξεχωρίσας, ασα. μετ. celui ῆ celle qui a séparé, *colui ò colei che ha separato.*

Ξεχώρισις, ἴδε Ξεχώρισμα.

Ξεχώρισμα, τος. disjonction, séparation, détachement, *disgiunzione, disgiugnimento, disgregamento, separamento.*

Ξεχωρισμένος, η, ον. μετ. séparé, ée. disjoint, te. *disgiunto, ta. disgregato, ta. separato, ta.*

Ξεχωρισμός, οῦ. séparation, *separazione.*

Ξεχωριστά, ἐπίρ. séparément, à l'écart, *sepa-*

ra-

ratamente, in disparte.

Ξεχωριστής, ὁ. celui qui disjoint, qui sépare, *colui che separa, che distingue.*

Ξεχωριστός, ή, όν. ἐπίθ. séparé, ée. *separato, ta.*

Ξεχώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a déterré, *colui ò colei che ha disotterrato.*

Ξέχωσμα, ατος. exhumation, *esumazione, il disotterrare.*

Ξεχωσμένος, η, ον. μετ. déterré, ée. *disotterrato, ta.*

Ξεψειριάζω, P. épouiller, ôter les poux, *spidocchiare.*

Ξεψειριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a épouillé, *colui ò colei che ha spidocchiato.*

Ξεψείριασμα, τὸ. l'action d'épouiller, *lo spidocchiare.*

Ξεψειριασμένος, η, ον. μετ. épouillé, ée, *spidocchiato, ta.*

Ξεψυλλίζω, P. ôter les puces, *spulciare.*

Ξεψύχημα, τὸ. l'action d'expirer, de mourir, *lo spirare, il morire.*

Ξεψυχήσας, σασα. μετ. expiré, ée. celui ou celle qui vient d'expirer, *spirato, ta. colui ò colei che ha esalato lo spirito.*

Ξεψυχῶ, P. expirer, mourir, rendre l'ame, *spirare, morire, mandar fuori l'ultimo spirito.*

Ξεψυχῶν, ῶσα. μετ. moribond, de. *moribondo, da.*

Ξεψωριάζω, P. guérir de la gale, *scabbiare, nettare dalla scabbia.*

Ξεψωριάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a guéri de la gale, *colui ò colei che ha guarito dalla scabbia.*

Ξεψώριασμα, τὸ. l'action de guérir de la gale, *il nettare dalla scabbia.*

Ξεψωριασμένος, η, ον. μετ. guéri, ie. de la gale, *nettato, ta. guarito, ta. dalla rogna.*

Ξέω, P. gratter, *grattare.*

Ξέων, ουσα. μετ. celui ou celle qui gratte, *colui ò colei che gratta.*

Ξήγημα, ξηγημένος, ξήγησις, ξηγῶ, κτλ. ἰδὲ Ἐξήγημα, κτλ.

Ξημερωθεὶς, ῶσα. μετ. celui ou celle qui s'est éveillé à la pointe du jour, *colui ò colei che si è svegliato sul far del giorno.*

Ξημέρωμα, τὸ. la pointe du jour, *il far del giorno.* §. πρὸς τὸ ξημέρωμα, à la pointe du jour, *sul far del giorno.*

Ξημερώνω, P. se faire jour, paroître le jour, *farsi giorno.* §. πρὶν ξημερώσῃ, avant jour, avant la pointe du jour, *innanzi giorno, prima di farsi giorno.* §. ὅταν ξημερώσῃ, ξημερώνοντας, à la pointe du jour, *sul far del giorno.* §. ξημερώνοντας Κυριακή, en survenant le dimanche, *sopravvenendo la domenica.*

Ξηρά, ἐπίρ. séchement, *seccamente.*

Ξηρά, ἡ. ἡ ξηρά, le continent, *il continente.*

Ξηραίνω, P. sécher, dessécher, *seccare, disseccare.*

Ξηραίνων, ουσα. μετ. desséchant, te. celui ou celle qui desséche, *colui ò colei che dissecca, disseccante.*

Ξήραμμα, ατος. dessèchement, *disseccamento.*

Ξηραμμένος, η, ον. μετ. seché, desseché, ée. *disseccato, ta. seccato, ta.*

Ξηράνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a séché, qui a desséché, *colui ò colei che ha disseccato.*

Ξηρασία, ἡ. siccité, *siccità.*

Ξηροπήγαδον, τό. puit qui n'est pas profond, *pozzo che non è profondo.*

Ξηροπόταμος, ὁ. torrent, *torrente.*

Ξηρός, ή, όν. ἐπίθ. sec, séche, *secco, ca.*

Ξηροτανῦμαι, P. s'étendre, *distendersi.*

Ξηροτάνισμα, τό. extension, *distendimento.*

Ξηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très sec, séche, *seccissimo, ma. ariddissimo, ma.*

Ξηρότερος, α, ον. ἐπίθ. plus sec, séche, plus aride, *più secco, ca. più arido, da.*

Ξηρότης, ἡ. siccité, aridité, *siccità, aridità.*

Ξηροφαγία, ἡ. ἰδὲ Ξεροφαγία.

Ξίγκι, τό. suif, *sevo.* §. ξίγκι, πάχος, le gras, *grasso.*

Ξιγκοχίερι, ὐσ. τὸ ξίγκι, suif, *sevo*. §. ξιγκοκέρι, κερὶ ἀπὸ ξίγκι, chandelle de suif, *candela di sevo*.

Ξίγκωμα, ὐσιας. l'action d'oindre avec du suif, *l'ugnere col sevo*.

Ξιγκωμένος, η, ον. μετ. oint, te. avec du suif, *unto, ta. col sevo*.

Ξιγκώνω, P. oindre avec du suif, *ugnere col sevo*.

Ξιγκώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a oint avec du suif, *colui ò colei che ha unto col sevo*.

Ξιδάτος, η, ον. ἐπίθ. assaisonné, ée. avec du vinaigre, *acconciato, ta. coll' aceto*.

Ξιδερὸν, ὐσ. vinaigrier, *acetabolo, vaso da aceto*.

Ξιδερὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. aceteux, euse. aigre, *acetoso, sa*.

Ξίδι, ὐσ. vinaigre, *aceto*.

Ξιδίζω, P. devenir aigre, s'aigrir, *acetire, inacetire*.

Ξιδίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu aigre, *colui ò colei che si è inacetito*.

Ξίδισμα, ὐσ. l'action de devenir aigre, de s'aigrir, *l'inacetire*.

Ξιδισμένος, η, ον. μετ. aigri, ie. devenu aigre, *inacetito, ta*.

Ξιδοβάριλον, ὐσιας. baril pour le vinaigre, *barile per l'aceto*.

Ξιδόλαδον, ὐσ. de l'huile mêlée avec du vinaigre, *olio mescolato coll' aceto*.

Ξίκικος, η, ον. ἐπίθ. qui n'est pas de poids, *che non è di peso*.

Ξιλωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été decousu, *colui ò colei ch' è stato scucito*.

Ξίλωμα, ὐσ. l'action de découdre, *lo scucire*.

Ξιλωμένος, η, ον. μετ. décousu, ue. *scucito, ta*.

Ξιλώνω, P. découdre, *scucire*.

Ξιλώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui découd, *colui ò colei che scuce*.

Ξιλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a décousu, *colui ò colei che ha scucito*.

Ξιφάρι, ὐσ. fer de lance, *ferro di lancia*.

Ξιφίας, ὐσ. ψάρι, espadon, *pesce spada*.

Ξιφίον, ὐσ. épée, *spada*.

Ξόανον, ὐσ. ἄγαλμα, statue, *statua*. §. ξόανον, μεταφ. ξύλον, ζῶον, μωρὸς, souche, stupide, bête, *stupido, tambellone, pascibietola*.

Ξόβεργον, ἴδε Ἰξόβεργον.

Ξόδερμα, ἴδε Ξώπετζα.

Ξοδεύω, κτλ. ἴδε Ξοδιάζω, κτλ.

Ξόδι, ἴδε Ἐξόδιον.

Ξοδιάζω, P. depenser, *spendere*.

Ξοδιάζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui depense, *colui ò colei che spende*.

Ξοδιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a depensé, *colui ò colei che ha speso*.

Ξόδιασμα, ὐσ. dépense, l'action de dépenser, *spesa, la spendere*.

Ξοδιασμένος, η, ον. μετ. dépensé, ée. *speso, sa*.

Ξοδιαστὴς, ὐσ. dépensier, celui qui fait de dépenses, *colui che fa molte spese*.

Ξομολογῶ, κτλ. ἴδε Ἐξομολογῶ.

Ξόμπλι, ὐσ. exemple, *esempio*.

Ξομπλιάζω, P. imiter, prendre pour exemple, *imitare, prendere in esempio*.

Ξομπλιάζων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui a imité, *colui ò colei che ha imitato*.

Ξομπλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a imité, *colui ò colei che ha imitato*.

Ξόμπλιασμα, ὐσ. imitation, l'action d'imiter, *imitazione, l'imitare*.

Ξομπλιασμένος, η, ον. μετ. imité, ée. *imitato, ta*.

Ξομπλιαστὴς, ὐσ. celui qui imite, *imitatore*.

Ξορία, ξορίζω, κτλ. ἴδε Ἐξορία, κτλ.

Ξυράφι, ξυραφίζω, κτλ. ἴδε Ξυράφι, ξυραφίζω, κτλ.

Ξυλαλόη, ὐσ. bois d'aloés, *legno d'aloe*.

Ξυλάλογον, ὐσ. cheval de bois, *cavallo di legno*.

Ξυλάνθρωπος, ὐσ. homme fait de bois, statue d'homme en bois, *uomo fatto di legno, statua d'uomo in legno*.

Ξυλαράκι, ὐσ. menu bois, *legnetto*.

Ξυλάρμενον, ὐσ. navire, *legno, naviglio*.

Ξυ-

Ξυλένιος, ια, ον. ἐπίθ. de bois, *di legno*.

Ξυλή, ἡσ. bois, charpente, *legname*.

Ξυλιά, ἡσ. coup de bâton, *bastonata*.

Ξυλίζω, P. battre, donner des coups de bâton, *bastonare*, *percuotere*.

Ξυλίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui donne des coups de bâton, *colui* ἢ *colei che bastona*.

Ξύλινος, η, ον. ἐπίθ. de bois, *di legno*.

Ξυλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a battu, qui a donné des coups de bâton, *colui* ἢ *colei che ha bastonato*, *che ha percosso*.

Ξύλισμα, ἡσ. l'action de battre, de donner des coups de bâton, *il battere*, *il bastonare*.

Ξυλισμένος, η, ον. μετ. battu, ue. frappé, ée. *battuto*, ta. *bastonato*, ta. *percosso*, sa.

Ξυλόγατα, ἡσ. souricière, attrapoire, *trappola*.

Ξυλοθημωνιά, ουσ. monceau de bois, *mucchio di legna*.

Ξυλοθεσία, ξυλοθήκη, ἡσ. magasin de bois, *magazzino di legna*.

Ξυλοκατώγαιον, ἰδὲ Ξυλοθήκη.

Ξυλοκερατιά, ἡσ. caroubier, *carrubo*, *carrubbio*.

Ξυλοκέρατον, ἡσ. caroube, carouge, *carruba*.

Ξυλοκόπος, ἡσ. bucheron, *taglialegna*.

Ξυλόκοτα, ουσ. foulque, *folaga*.

Ξυλοκρέββατον, ουσ. cercueil, *feretro*.

Ξυλόκτενος, ουσ. peigne de bois, *pettine di legno*.

Ξύλον, ουσ. bois, *legno*. §. ξύλον, ῥαβδί, bâton, *bastone*. §. ξύλον, navire, *legno*. §. πόσα ξύλα εἶχεν ὁ ἐχθρὸς, ἤτοι πόσα πλεύμενα; combien de voiles avoit l'ennemi? *quante vele aveva l'inimico?* §. ξύλον, ῥαβδί, ξυλιαῖς, coups de bâton, *bastonate*.

Ξυλοπινάκι, ουσ. écuelle de bois, *scodella di legno*.

Ξυλοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a les pieds de bois, *colui* ἢ *colei che ha le gambe di legno*.

Ξυλόπορτα, ἡσ. porte de bois, *porta di legno*.

Ξυλόσπητον, ουσ. maison de bois, *casa di legno*.

Ξυλόσοφος, ἐπίθ. ἀμαθὴς, ignorant, idiot, qui fait le philosophe, *fisolofo*, *ignorante*, *idiota*.

Ξυλουργία, ξυλουργική, ἡσ. ménuiserie, *l'arte del falegname*.

Ξυλουργὸς, ξυλοφάγος, ἡσ. rabot, *pialla*.

Ξυλοφόρος, ἡσ. bucheron, *taglialegna*.

Ξυνάδα, ἡσ. acidité, *acidità*.

Ξυνίζω, P. s'aigrir, devenir aigre, *acetire*, *divenir acido*.

Ξυνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui s'aigrit, qui devient aigre, *colui* ἢ *colei che diviene acido*.

Ξυνίθρα, ἡσιας. oseille, *acetosa*.

Ξυνίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est devenu aigre, *colui* ἢ *colei ch'è divenuto acido*.

Ξύνισμα, ἡσ. l'action de devenir aigre, *il divenire acido*.

Ξυνισμένος, η, ον. μετ. aigri, ie. devenu, ue, aigre, *inacetito*, ta. *divenuto*, ta. *acido*, da.

Ξυνόγαλα, ἡσιας. du lait caillé, *latte rappreso*, *quagliato*.

Ξυνόγλυκος, ἐπίθ. aigre-doux, *agrodolce*.

Ξυνοκερασιά, ἡσιας. griottier, *amarasco*.

Ξυνοκέρασον, ἡσ. griotte, *amarasca*.

Ξυνορόϊδον, ἡσ. grenadier aigre, *melagrano acido*.

Ξυνοστάφυλον, ἡσ. verjus, *agresto*.

Ξυνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aigre, *agro*, ra. *acido*, da.

Ξυνώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-aigre, *acidissimo*, ma.

Ξυνώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus aigre, *più agro*, ra. *più acido*, da.

Ξυπάζω, P. surprendre, épouvanter, *sorprendere*, *spaventare*.

Ξυπάζων, ουσα. celui ἢ celle qui surprend, qui épouvante, *colui* ἢ *colei che sorprende*, *che spaventa*.

Ξυπάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a surpris, qui a épouvanté, *colui* ἢ *colei che ha sorpreso*, *che ha spaventato*.

Ξύπασμα, ουσ. surprise

Ξυλόω. deuendre.

Ξυνωρίς.

étonnement, *sorpresa*, *stupore*.

Ξυπασμένος, η, ον. μετ. surpris, se. épouvanté, ée. *sorpreso*, *sa*. *spaventato*, *ta*.

Ξυπνητά, ἐπίῤ. en éveillant, sans dormir, *vegliando*, *senza dormire*.

Ξυπνητήρι, οὐσ. réveille-matin, *destatojo*.

Ξυπνητής, οὐσ. celui qui éveille, *svegliatore*. §. ξυπνητής, μεταφ. qui excite, *destatore*.

Ξυπνίζω, Ρ'. Ἐν. éveiller, réveiller, *risvegliare*, *destare*.

Ξυπνίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui reveille, *colui ò colei che risveglia*.

Ξυπνίσας, σασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a réveillé, qui a éveillé, *colui ò colei che ha svegliato*, *che ha risvegliato*. §. ξυπνίσας, μετ. οὐδ. celui ἢ celle qui s'est éveillé, *colui ò colei che si è svegliato*, *destato*.

Ξύπνισμα, ὕσιας. réveil, l'action d'éveiller, καὶ s'éveiller, *destamento*, *svegliamento*, *risvegliamento*.

Ξυπνισμένος, η, ον. μετ. réveillé, ee. éveillé, ée. *destato*, *ta*. *risvegliata*, *ta*. *svegliato*, *ta*.

Ξυπνός, ή, όν. ἐπίῤ. éveillé, ée. *desto*, *ta*. §. ξυπνός, μεταφ. éveillé, alerte, *desto*.

Ξυπνῶ, Ρ', Ἐν. éveiller, *svegliare*, *destare*. §. ξυπνῶ, οὐδ. s'éveiller, *svegliarsi*, *destarsi*.

Ξυπνώτερος, η, ον. ἐπίῤ. plus éveillé, ée. *più desto*, *ta*.

Ξυπόλυτος, ἰδὲ Ξετόλυτος.

Ξυράφι, ὕσιας. rasoir, *rasojo*.

Ξυραφίζω, Ρ'. raser, *radere*.

Ξυραφίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rase, *colui ò colei che rade*.

Ξυραφίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a rasé, *colui ò colei che ha raso*.

Ξυράφισμα, ὕσ. l'action de raser, *il radere*.

Ξυραφισμένος, μετ. rasé, ée. *raso*, *sa*.

Ξυρίζω, Ρ'. raser, tondre, *radere*.

Ξυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui rase, qui tond, *colui ò colei che rade*.

Ξυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a tondu, *colui ò colei che ha raso*.

Ξύρισμα, ὕσ. l'action de raser, de tondre, *il radere*.

Ξυρισμένος, η, ον. μετ. rasé, ée. tondu, ue. *raso*, *sa*.

Ξυριστής, ξυραφιστής, ὕσ. celui qui rase, barbier, *colui che rasa*, *barbiere*.

Ξύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a gratté, *colui ò colei che ha grattato*.

Ξύσιμον, ξύσμα, ὕσ. l'action de gratter, καὶ de se gratter, *grattamento*.

Ξυσμένος, η, ον. μετ. gratté, ée. *grattato*, *ta*.

Ξυσός, ή, όν. ἐπίῤ. qu'on peut gratter, *che si può grattare*.

Ξύστρα, ὕσ. rape, *grattugia*.

Ξυστρί, ὕσ. étrille, *streggbia*, *striglia*.

Ξυστρίζω, Ρ'. étriller, *streggbiare*, *strigliare*.

Ξυστρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui étrille, *colui ò colei che streggbia*.

Ξυστρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a étrillé, *colui ò colei che ha strigliato*.

Ξύστρισμα, οὐσ. l'action d'etriller, *streggbiatura*.

Ξυστρισμένος, η, ον. μετ. étrillé, ée. *streggbiato*, *ta*.

Ξυφαίνω, οὐσ. défaire le tissu, *stessere*.

Ξυφάνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui a défait le tissu, *colui ò colei che ha stessato*.

Ξύφασμα, ὕσ. l'action de défaire le tissu, *lo stessere*.

Ξυφασμένος, η, ον. μετ. défait, te. *disfatto*, *ta*. *stessuto*, *ta*.

Ξύω, Ρ'. gratter, *grattare*.

Ξώκαστρον, οὐσ. les faubourgs d'une forteresse, *i sobborghi d'una fortezza*.

Ξώπετζα, ὕσιας. écorce, *scorza*.

Ξώπορτον, οὐσ. la porte de dehors, καὶ l'avant cours, *la porta di fuori*, καὶ *cortile*.

Ξώρης, ἐπίῤ. trop tard, *troppo tardi*.

Ξωφλίζω, Ρ'. écarter, *scartare*.

Ζωφλίωυ, σαυα. μετ. celui ἢ celle qui a écarté; colui ȍ colei che ha scartato.

Ζώφυλον; ὑο. écart; scarto, lo scartare che si fà delle carte.

Ο

Ο', ἀρθ. le, il. §. ὅ, Ἀντωνυμ. ὑδ. lequel, il quale.

Ο'ᾶ, μόριον. ho, oh.

Ο'βελισκος, ὑο. obélisque, obelisco.

Ο'βολός, ὑο. obole, obolo.

Ο'βορός, ὑο. avant-cour; cortile.

Ο'βριμός, ὀβριμαῖος, ἰδὲ Ἑβραῖος, κτλ.

Ο'γγιά, ὑο. once; oncia.

Ο'γδοηκοντα, ἀριθ. quatre vingt; ottanta.

Ο'γδοηκονταετής, ἐπίθ. âgé de quatre-vingt ans, che ha ottant' anni.

Ο'γδοηκοστός, ἡ, όν, ἐπίθ. quatre-vingtième, ottantesimo.

Ο'γδοῆντα, ἀριθ. quatre-vingt; ottanta.

Ο'γδοηνταμιά, ἀριθ. quatre-vingt & un; ottantuno.

Ο'γδοηνταεννέα, ἀριθ. quatre-vingt neuf; ottantanove.

Ο'γδοηνταέξ, ἀριθ. quatre-vingt six; ottantasei.

Ο'γδοηνταεπτά, ἀριθ. quatre-vingt sept; ottantasette.

Ο'γδοηνταοκτώ, ἀριθ. quatre-vingt huit; ottantotto.

Ο'γδοηνταπέντε, ἀριθ. quatre-vingt cinq, ottantacinque.

Ο'γδοηντάχρονος, ἐπίθ. octogénaire, qui a quatre-vingt ans; ottuagenario.

Ο'γδοηνταρεά, ὑο. un quatre vingt; un ottanta.

Ο'γδοηνταρικος, ἡ, ον. ἐπίθ. de quatre-vingt; di ottanta.

Ο'γδοηντατέσσαρα, ἀριθ. quatre-vingt quatre; ottantaquattro.

Ο'γδοηντατρία, ἐπίθ. quatre-vingt-trois, ottantatrè.

Ο'γδοος, η, ον. ἐπίθ. huitième, ottavo, va. §. ὄγδοον, huitièmement, en huitième lieu; in ottavo luogo. §. τὸ ὄγδοον μέρος, un huitième; un ottavo.

Ο'γμος, ἰδὲ Ὄγμος.

Ο'χι, ἐπίθ. nenni, ne pas; non, no; οὐ.

Ο'γκος, ὑο. le corps d'une chose, il corpo d'una cosa. §. ὄγκος, βάρος, poids, peso.

Ο'γκωμα, ὑο. tumeur, tumore.

Ο'γλίγωρα, ἐπίρ. vite, vitement; presto.

Ο'γλιγωράδα, ὑο. vitesse; hâte, prestezza, celerità.

Ο'γλιγώρεμα, ὑο. l'action de hâter, καὶ de se hâter; il far presto, l'accelerare.

Ο'γλιγωρῶ, P. hâter, accelerare.

Ο'γλίγωρος, η, ον. ἐπίθ. hâtif, vite, presto, ta; celere.

Ο'γλιγωρότης, ὑο. vitesse, hâte; celerità, prestezza.

Ο'γρός, ὑο. destin, fortune; destino, fortuna.

Ο'δεῖνα, Ἀντων. un tel, le tel, un tale, il tale.

Ο'δεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a voyagé; colui ȍ colei che ha viaggiato.

Ο'δεύω, P. χαμνω σράτα, voyagen, viaggiare. §. ὁδεύω, προοδεύω, conduire; condurre.

Ο'δεύων, ουσ. μετ. celui ἢ celle qui voyage; colui ȍ colei che viaggia.

Ο'δηγηθείς, εἶσα. μετ. celui ἢ celle qui a été conduit, qui a été dirigé, colui ȍ colei che è stato condotto, guidato.

Ο'δήγημα, ὑο. conduite, direction; condotta; conducimento, guidamento.

Ο'δηγημένος, η, ον. μετ. conduit, te. condotto, ta. guidato, ta.

Ο'δηγήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a conduit; qui a dirigé; colui ȍ colei che ha condotto, che ha diretto, che ha guidato.

Ο'δήγησις, ἰδὲ Ὁδηγία.

Ο'δηγητής, ἰδὲ Ὁδηγός.

Ο'δηγήτρα, ὑο. conductrice, conduttiera, guidatrice.

Ο'δηγία, ὑο. conduite, guidamento.

Ο'δηγός, ὑο. conducteur, conduttore, guida.

Ο'δηγῶ, P. conduire, diriger; condurre, dirigere, guidare.

Ο'δοιπορία, ὑο. voyage, [illegible]

che-

chemin, *viaggio*, *cammino*.

Ὁδοιπόρος, ἐπίθ. voyageur, *viaggiatore*.

Ὁδοιπορῶ, P'. voyager, *viaggiare*.

Ὁδοντάγρα, ὑσ. tenailles pour arracher les dents, *tanaglie pei denti*.

Ὁδονταλγία, ὑσ. douleur des dents, *dolor di denti*.

Ὁδόντι, ὑσ. dent, *dente*, ἰδὲ Δόντι.

Ὁδοντόπονος, ὑσ. ἰδὲ Ὁδονταλγία, δοντόπονος.

Ὁδὸς, ὑσ. chemin, *strada*, *via*.

Ὀδύνη, ὑσ. douleur, *dolore*.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρόν. ἐπίθ. douloureux, euse. *doloroso*, *sa*.

Ὀδυρμὸς, οὐσ. lamentation, *lamento*.

Ὀδύρομαι, P'. se plaindre, se lamenter, *lamentarsi*, *gemere*.

Οἴησις, ὑσ. orgueil, vanité, *orgoglio*, *vanità*.

Ὅθεν, συνδ. donc, *dunque*. §. ὅθεν· ἀπὸ τὸ ὁποῖον, d'où, *d'onde*.

Οἱ, ἄρθ. πληθ. les, *i*.

Οἶ, ἐπίρ. ahi, oh, helas, *ahi*, *aimè*.

Οἶδα, ὡς τὸ, Κύριος οἶδε, Dieu sait, *Dio sa*.

Οἰκειακὸς, ή, όν. ἐπίθ. domestique, familier, ère, *domestico*, *ca*. *familiare*. §. οἰκειακὸς, ὑσ. δοῦλος, valet, domestique, *famiglio*.

Οἰκειακῶς, ἐπίρ. familièrement, *familiarmente*.

Οἰκειοποιηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été approprié, *colui ò colei ch'è stato appropriato*. §. οἰκειοποιηθεὶς, ὑδ. celui ή celle qui s'est approprié, *colui ò colei che si è appropriato*.

Οἰκειοποίησις, ὑσ. familiarité, *familiarità*. §. οἰκειοποίησις, ἐξουσίασις τινὸς πράγματος, appropriation, *appropriazione*.

Οἰκειοποιοῦμαι, P'. s'approprier, *appropriarsi*.

Οἰκειοποιούμενος, η, ον. μετ. celui ή celle qui s'approprie, *colui ò colei che si appropria*.

Οἰκεῖος, εία, εῖον. μετ. familier, re. *familiare*.

Οἰκειότης, ὑσ. familiarité, *familiarità*.

Οἰκέτης, ὑσ. suppliant, *supplicante*. §. οἰκέτης, δοῦλος, valet, serviteur, *servo*, *servitore*.

Οἴκημα, ὑσ. habitation, *abitazione*.

Οἰκία, ὑσ. maison, *casa*.

Οἰκοδέσποινα, ὑσιας. maîtresse de la maison, *padrona di casa*. §. οἰκοδέσποινα, κυρά, dame, *dama*.

Οἰκοδεσπότης, ὑσ. maître de la maison, *padrone di casa*.

Οἰκοδομὴ, ὑσιας. édifice, *edifizio*.

Οἰκοδομηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été édifié, *colui ò colei ch'è stato edificato*.

Οἰκοδόμημα, ὑσ. édification, *edificazione*.

Οἰκοδομημένος, η, ον. μετ. édifié, ée. *edificato*, *ta*.

Οἰκοδομήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a édifié, *colui ò colei che ha edificato*.

Οἰκοδόμησις, ἰδὲ Οἰκοδόμημα.

Οἰκοδομητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. édifiant, te. *edificante*.

Οἰκοδόμος, οὐσ. édificateur, *edificatore*.

Οἰκοδομῶ, P'. édifier, bâtir, *edificare*, *fabbricare*.

Οἰκοδομῶν, ῦσα. μετ. celui ή celle qui bâtit, qui édifie, *colui ò colei che fabbrica*, *che edifica*.

Οἰκοκυρὰ, ὑσ. maîtresse de la maison, *padrona di casa*.

Οἰκοκυράτον, ὑσ. meubles d'une maison, *masserizie di casa*.

Οἰκοκύρης, ὑσ. maître de la maison, *padrone di casa*.

Οἰκονομηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ή celle qui a été administré, *colui ò colei ch'è stato amministrato*.

Οἰκονόμημα, οὐσ. administration, *amministrazione*.

Οἰκονομημένος, η, ον. μετ. administré, ée. *amministrato*, *ta*.

Οἰκονομήσας, σασα. μετ. celui ή celle qui a administré, *colui ò colei che ha amministrato*.

Οἰκονομία, ὑσ. économie, *economia*.

Οἰκονομικὸς, ή, όν, ἐπίθ. économique, *economico*.

Οἰκονομικῶς, ἐπίρ. écono-

no-

Οἰνοφλυγία. ὀλανιστος. ὀλοφαγία.

nomiquement, *economicamente*.

Οἰκονόμος, ὑσ. économe, *economo*. §. οἰκονόμος, ἐπίθ. ménager, re. *economo, ma*.

Οἰκονομῶ, Ρ'. ménager, faire économie, *fare economia*. §. οἰκονομῶ, διοικῶ, administrer, *amministrare*.

Οἰκονομῶν, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui administre, *colui ò colei che amministra*.

Οἶκος, ὑσ. maison, *casa*.

Οἰκυμένη, ὑσ. l'univers, *l'universo*.

Οἰκυμενικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. universel, lle. *universale*. §. οἰκυμενικὸς πατριάρχης, œcuménique, *ecumenico*.

Οἰκοφύλαξ, ὑσ. garde de la maison, gardien de la maison, *guardia, ò guardiano della casa*.

Οἰκτιρμὸς, ὑσ. miséricorde, *misericordia*.

Οἰκτίρμων, ἐπίθ. miséricordieux, euse. *misericordioso, sa*.

Οἰκῶ, Ρ'. habiter, *abitare*.

Οἶμὶ, ἰδὲ Ὠἰμὶ.

Οἴμοι, ἐπίρ. helas, *ahimè*.

Οἰνοποσία, ουσ. l'action de boire du vin, *il bere vino*.

Οἰνοπότης, ἐπίθ. celui qui boit du vin, *colui che beve vino, bevitor di vino*.

Οἶνος, ὑσ. vin, *vino*.

Οἷον, συνδ. ὡς, ὥσαν, comme, par exemple, *siccome, come, per esempio*.

Οἰωνοσκοπία, ὑσ. l'action de présager, *il presagire*.

Οἰωνοσκοπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui présagit, *presago, ga. che presagisce*.

Οἰωνοσκόπος, ὑσ. ... ure, *augurio*.

Ὀκνὰ, ἐπίρ. nonchalamment, *neghittosamente, negligentemente*.

Ὄκνα, ὑσ. saline, *salina*.

Ὀκνάδισμα, ὑσιας. l'action d'être paresseux, *l'esser pigro*.

Ὀκνάδσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui est devenu nonchalant, *colui ò colei ch'è divenuto infingardo*.

Ὀκνάδω, Ρ'. devenir fainéant, nonchalant, *infingardire, impigrire*.

Ὀκνηρία, ὑσ. nonchalance, paresse, fainéantise, *pigrizia, infingardaggine*.

Ὀκνιάρης, ὀκνιάρικος, ἰδὲ Ὀκνηρός.

Ὀκνηρὸς, ὰ, όν. ἐπίθ. paresseux, euse. fainéant, te. nonchalant, te. *pigro, ra. infingardo, da*.

Ὀκνός, ἰδὲ Ὀκνηρός.

Ὀκταήμερος, η, ον. ἐπίθ. de huit jours, *di otto giorni*.

Ὀκτακόσια, ἀριθ. huit-cent, *ottocento*.

Ὀκτακοσαριὰ, ὑσιας. un huit-cent, *un ottocento*.

Ὀκτακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. huit-centième, *ottocentesimo, ma*.

Ὀκτάπόδι, ἰδὲ Καταπόδι.

Ὀκτὼ, ἀριθ. huit, *otto*.

Ὀκτώβριος, ουσ. octobre, *ottobre*.

Ὁλάκαιρα, ἐπίρ. entièrement, *intieramente*.

Ὁλάκαιρος, η, ον. ἐπίθ. entier, re. *intiero, ra*.

Ὁλάνοικτος, η, ον. ἐπίθ. tout ouvert, te. *intieramente aperto, ta*.

Ὀλέθριος, ία, ιον. ἐπίθ. pernicieux, euse. *pernicioso, sa. esiziale*.

Ὄλεθρος, ὑσ. ruine, désolation, *rovina, desolazione*.

Ὁλημέρα, ἐπίρ. καθ' ἡμέραν, tous les jours, *ogni giorno*. §. ὁλημέρα, ὅλην τὴν ἡμέραν, tout le jour, *tutto il giorno*.

Ὁλημερὶς, ἐπίρ. toute la journée, tout le jour, *tutto il giorno, tutta la giornata*.

Ὀλιγάκι, ἐπίρ. un peu, tant soit peu, *un pochetto*.

Ὀλιγαρκία, ὑσ. sobriété, frugalité, *sobrietà, frugalità*.

Ὀλιγαρκὴς, ἐπίθ. qui se contente de peu, sobre, frugal, *che si contenta di poco, parco, ca. frugale*.

Ὀλιγοβάστακτος, η, ον. ἐπίθ. fragile, de peu de durée, *fragile, di poca durata*.

Ὀλιγόβιος, ἐπίθ. celui ò celle qui vit peu de temps, *colui ò colei che vive poco tempo*.

Ὀλιγόβραστος, η, ον. ἐπίθ. qui bouillit peu, *che bolle poco*.

Ὀλιγόζωος, ἰδὲ Ὀλιγόβιος.

Ὀλιγοκαρδία, ουσ. pusillanimité, *pusillanimità*.

Ὀλι-

Οἰωνομαντης. Οἰμηλαι. Οἰονει. Ὀλιγοκαιστος.

Ὀλιγοκαρδῶ, P. perdre le courage, être couard, *perdere il coraggio, divenar codardo*.

Ὀλιγόκαρδος, ου, ον. ἐπίθ. pusillanime, sans courage, couard, de. *pusillanimo, codardo, da*.

Ὀλιγοκαρπία, ας. peu de fertilité, *poca fertilità*.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui est peu fertile, qui fructifie peu, *colui ò colei ch' è poco fertile, che frutta poco*.

Ὀλιγολογία, ας. brévité de discours, *brevità di discorso*.

Ὀλιγολόγος, ἐπίθ. qui parle peu, qui fait peu de discours, *che parla poco, che fa pochi discorsi*.

Ὀλίγον, ἐπίρ. peu, *poco*. §. ἕνα ὀλίγον, un peu, *un poco*. §. ὀλίγον κατ' ὀλίγον, peu à peu, *a poco a poco*. §. ὀλίγον νά, il s'en est peu fallu, *poco è mancato*. §. καθε ὀλίγον, à tout moment, *ad ogni momento, ogni poco*. §. πάρα ὀλίγον, très peu, *pochissimo, molto poco*. §. μετ' ὀλίγον, peu de temps après, *indi a poco*.

Ὀλιγοπιστία, ας. incrédulité, peu de croyance, *incredulità, poca credenza*.

Ὀλιγόπιστος, ου, ον. ἐπίθ. incrédule, qui donne peu de foi ou de croyance, *incredulo, da, che presta poca fede*.

Ὀλιγοπιστῶ, P. être incredule, donner peu de croyance, *essere incredulo, prestar poca fede*.

Ὀλιγοπιστοῦν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui donne peu de croyance, *colui ò colei che dà poca fede*.

Ὀλίγος, η, ον. ἐπίθ. peu, *poco, ca*.

Ὀλιγοστά, ἐπίρ. peu, *poco*. §. ὀλιγοστά, σπανίως, peu souvent, *di rado, poco sovente*.

Ὀλιγοστευθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été diminué, *colui ò colei ch' è stato diminuito*.

Ὀλιγόστευμα, ατος. diminution, *diminuzione*.

Ὀλιγοστευμένος, η, ον. μετ. diminué, ée. *diminuito, ta*.

Ὀλιγοστεύσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a diminué, *colui ò colei che ha diminuito*.

Ὀλιγόστευσις, εως. diminution, *diminuzione*.

Ὀλιγοστεύω, P. diminuer, *diminuire*.

Ὀλιγοστός, ή, όν. ἐπίθ. exigu, ue. *esiguo, gua*.

Ὀλιγότης, ητος. petitesse, *piccolezza*.

Ὀλιγότριχος, η, ον. ἐπίθ. qui a peu de poil, *che ha poco pelo*.

Ὀλιγούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un petit peu, *un pochetto*.

Ὀλιγοφαγής, ἐπίθ. sobre, *parco, ca*.

Ὀλιγοφαγία, ας. modération, réserve, *moderazione, parcità*.

Ὀλιγοχρόνιος, ἐπίθ. de peu de durée, *di poca durata*.

Ὀλιγοχρονίζω, ὀλιγοχρονῶ, P. durer peu de temps, *durar poco tempo*.

Ὀλιγοψυχία, ας. pusillanimité, *pusillanimità*. §. ὀλιγοψυχία, αὐτομονησία, impatience, *impazienza*.

Ὀλιγόψυχος, ου, ον. ἐπίθ. ὁποῦ ἔχει ὀλίγην καρδίαν, pusillanime, *pusillanimo*. §. ὀλιγόψυχος, αὐτόμονος, impatient, te. *impaziente*.

Ὀλιγοψυχῶ, P. être pusillanime, *non aver coraggio*. §. ὀλιγοψυχῶ, εἶμαι αὐτόμονος, être impatient, *essere impaziente*.

Ὀλιγωρῶ, P. mépriser souverainement, *non istimare un fico*.

Ὀλιγώτατα, ἐπίρ. très-peu, *pochissimo*.

Ὀλιγώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-exigu, ue, très-peu, très-petit, te. *pochissimo, ma. piccolissimo, ma*.

Ὀλιγώτερα, ἐπίρ. moindre, *meno*.

Ὀλιγώτερος, ἐπίθ. le moindre, *il meno*.

Ὀλόγερος, η, ον. ἐπίθ. très-sain, ne. tout sain, ne. *sanissimo, ma*.

Ὀλογυιά, ἐπίρ. dieu vous bénisse, *Dio vi salvi, Dio v'assista*.

Ὀλόγραφος, η, ον. ἐπίθ. écrit, te, entièrement, *scritto, ta. interamente*.

Ὀλόγυμνος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait nu, ue. *interamente nudo, da*.

Ὀλόγυρα, ἐπίρ. tout à l'entour, *tutto attorno*.

Ὀλοένα, ἐπίρ. sans cesse, *continuamente*.

Ὀλόθεν, ἐπίρ. de tout côté, *da ogni parte*.

Ὀλοίδιος, ἐπίθ. toujours le même, *sempre lo stesso*.

Ὀλοίδιον, ὑσιασ. l'extrémité, *l'estremità*. εἶμαι εἰς τὰ ὀλοίδια, être au lit de la mort, *essere agli estremi*.

Ὀλοίσια, ἐπίρ. tout droit, *a dirittura*.

Ὀλόκαυστος, η, ον. ἐπίθ. tout brûlé, ée. *abbruciato, ta. intieramente*.

Ὀλοκαύτωμα, ὀλοκαύτωσις, ὑσ. holocauste, *olocausto*.

Ὀλόκληρος, η, ον. ἐπίθ. entier, re. *intiero, ra*.

Ὀλοκλήρως, ἐπίρ. entièrement, *intieramente*.

Ὀλόμαυρος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait noir, re. *intieramente nero, ra*.

Ὀλόμοιος, ια. ιον. ἐπίθ. tout-à-fait semblable, *del tutto simile*.

Ὀλον, ουσ. τὸ ὅλον, le tout, *il tutto*. §. ὅλον, ἐπίρ. πάντοτε, toujours, *sempre*. §. μὲ ὅλον τοῦτο, cependant, *con tutto ciò*.

Ὀλονυκτίζω, Ρ'. veiller toute la nuit, *vegliare tutta la notte*.

Ὀλονυκτία, ὑσ. nuitée, *nottolata, nottata*.

Ὀλονυκτίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a veillé toute la nuit, *colui ò colei che ha pernottato*.

Ὀλονύκτισμα, ὑσ. l'action de veiller toute une nuit, *il vegliare una notte intera*.

Ὀλόρθα, ἐπίρ. tout droit, debout, *tutto dritto, in piedi*.

Ὀλόρθος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui est debout, *colui ò colei ch'è dritto, rizzato, ta. in piedi*.

Ὀλος, η, ον. ἐπίθ. tout, te. *tutto, ta*.

Ὀλόστελα, ὀλοστελῶς, ἐπίρ. nullement, aucunement, *in nessuna maniera*.

Ὀλότης, ὑσ. intégrité, *integrità*. §. μὲ τὴν ὀλότην, παντελῶς, nullement, *in nessuna maniera*.

Ὀλοῦθεν, ἐπίρ. πανταχοῦ, par tout, *da per tutto*. §. ὀλοῦθεν, ἀπὸ κάθε μέρος, de tout côté, *da ogni parte*.

Ὀλοῦστερα, ἐπίρ. en dernier lieu, *in ultimo luogo*.

Ὀλοῦστερος, η, ον. ἐπίθ. le dernier de tous, *l'ultimo di tutti*.

Ὀλοφανέρα, ἐπίρ. très-évidemment, *evidentissimamente*.

Ὀλοφανέρος, η, ον. ἐπίθ. très-évident, te. *evidentissimo, ma*.

Ὀλοχρονίς, ἐπίρ. toute l'année, *tutto l'anno*.

Ὀλόχρυσος, η, ον. ἐπίθ. tout, te. d'or, *tutto, ta. d'oro*. §. ἦτον ὀλόχρυσα ἐνδυμένος, il étoit habillé tout en or, *era tutto vestito in oro*.

Ὀλόψητος, η, ον. ἐπίθ. tout-à-fait rôti, ie. *intieramente arrostito, ta*.

Ὀλοψύχως, ἐπίρ. de tout son cœur, *di tutto cuore*.

Ὀλυμπικός, ὀλύμπιος, ἐπίθ. olympique, *olimpico, ca*.

Ὀμάδα, ἰδὲ Ἀμάδα.

Ὀμάδι, ἐπίρ. μαζὴ, ensemble, *insieme*.

Ὀμαλά, ἐπίρ. κανονικῶς, régulièrement, *regolamente*. §. ὁμαλά, ἴσια, λείως, coulamment, *lisciamente*.

Ὀμαλός, ἡ, όν. ἐπίθ. κανονικός, régulier, re. *regolare*. §. ὁμαλός, ἴσιος, λεῖος, poli, ie. *liscio, cia*.

Ὀμαλότης, ὑσ. régularité, *regolarità*. §. ὁμαλότης, le poli de quelque chose, *liscezza*.

Ὀμαλώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-régulier, re. *regolarissimo, ma*. §. ὁμαλώτατος, très-poli, ie. *pulitissimo, ma. molto liscio, cia*.

Ὀμαλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus régulier, re. *più regolare*. §. ὁμαλώτερος, plus poli, ie. *più liscio, cia*.

Ὀμάτι, ἰδὲ Μάτι.

Ὀμβρος, ὄμβρος, ἰδὲ Βροχερός, βροχή.

Ὀμήγυρις, ὑσ. assemblée, *assemblea*.

Ὀμιληθείς, εῖσα. μετ. dont on a parlé, qui a été dit, *di cui è stato parlato, ch'è stato detto*.

Ὀμίλημα, ὑσ. discours, l'action de parler, *discorso, il parlare*.

Ὀμιλήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a parlé, *colui ò colei che ha parlato*.

Ὀμιλητής, ουσ. parleur,

celui qui parle, *parlatore*, *colui che parla*. §. ὁμιλητὴς, ὅπε συχνάζει εἰς τὸ σχολεῖον τινὸς, καὶ ὀπαδὸς, suivant, *seguace*.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. propre à parler, *favellatorio*.

Ὁμιλία, ἡ σ. l'action de parler, *il parlare*, *il favellare*. §. ὁμιλία, discours, *discorso*. §. ὁμιλία, διδαχὴ, discours, sermon, *sermone*.

Ὁμιλῶ, Ρ. discourir, parler, *discorrere*, *favellare*; *parlare*. §. ἔχω νὰ ὁμιλήσω, avoir matière de parler, *aver che dire*. §. δίδω αἰτίαν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κόσμος, faire parler de soi; *parlare di sè*. §. ὁμιλῶ μὲ τὰ σωστὰ, parler sérieusement, *parlar seriamente*, *sul sodo*. §. ὁμιλῶ μὲ φόβον, μὲ συστολὴν, μὲ ἐντροπὴν, parler avec précipitation, avec beaucoup d'égard, *favellare*, *parlare colla bocca stretta*, ἢ *colla bocca piccina*. §. ὁμιλῶ χωρὶς συστολὴν, ἐλευθέρως, parler librement, parler sans retenu, *parlar liberamente*, *senza barbazzale*, *senza ritenutezza*.

Ὁμιλῶν, ὖσα, μετ. parlant, te. *favellante*, *parlante*.

Ὁμίχλη, ἡ σ. brouillard, *nebbia*.

Ὁμνύσας, σασα, μετ. celui ἢ celle qui a juré, *colui ἢ colei che ha giurato*.

Ὀμνύω, ὀμνύω, Ρ. jurer, *giurare*.

Ὀμνύων, ὖσα, μετ. celui ἢ celle qui jure, *colui ἢ colei che giura*.

Ὁμογενὴς, ἐπίθ. τῆς αὐτῆς φύσεως, homogéne, *omogeneo*. §. τὸ ὁμογενὲς, homogénéïté, *omogeneità*. §. ὁμογενὴς, τῦ αὐτῦ γένυς, national, le. qui est de la même nation, *nazionale*.

Ὁμόγλωσσος, ἡ, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui parle la même langue, *colui ἢ colei che parla la stessa lingua*.

Ὁμογνωμία, ἡ σ. unanimité, *unanimità*.

Ὁμόγνωμος, ἡ, ον. ἐπίθ. unanime, *unanime*.

Ὁμογνωμῶ, Ρ. être unanime, être d'accord, *essere unanime*, *essere d'accordo*.

Ὁμογνωμῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui est du même sentiment, *colui ἢ colei ch'è dello stesso sentimento*.

Ὁμογνωμόνως, ἐπίρ. unanimement, d'accord, *unanimamente*, *d'accordo*.

Ὁμόδυλος, ἐπίθ. compagnon de service, qui sert le même maître, *conservo*.

Ὁμοειδὴς, ἐπίθ. qui est de la même forme, *che è della stessa forma*.

Ὁμόζυγος, ἐπίθ. le mari ou la femme, l'époux, ou l'épouse, *conjuge*.

Ὁμοιάζω, Ρ. ressémbler, *rassomigliare*.

Ὁμοιάζων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui ressemble, *colui ἢ colei che rassomiglia*.

Ὁμοιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a ressemblé, *colui ἢ colei che ha rassomigliato*.

Ὁμοίασμα, ἡ σ. ressemblance, *rassomigliamento*, *rassomiglianza*.

Ὁμοιασμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée. *rassomigliato*, *ta*.

Ὁμοιόκαρδος, ἡ, ον. ἐπίθ. unanime, qui a le même cœur, *unanime*, *che ha lo stesso cuore*.

Ὁμοιοκατάληκτος, ἡ, ον. ἐπίθ. qui a la même desinence, *che ha la stessa desinenza*.

Ὁμοιοπαθὴς, ἐπίθ. sujet, te. aux mêmes passions, *sottoposto*, *sta*. *alle stesse passioni*.

Ὅμοιος, ία, ιον. ἐπίθ. semblable, *simile*.

Ὁμοιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-semblable, *similissimo*, *ma*.

Ὁμοιότερος, ἡ, ον. ἐπίθ. plus semblable, *più simile*.

Ὁμοιότης, ἡ σ. similitude, *similitudine*.

Ὁμοιωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été ressemblé, *colui ἢ colei ch'è stato assomigliato*.

Ὁμοίωμα, Ρ. ressemblance, *rassomigliamento*. §. ὁμοίωμα, εἰκὼν, effigie, *effigie*.

Ὁμοιωμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée, *assomigliato*, *ta*.

Ὁμοιώνω, Ρ. ressembler, confronter, comparer, *assomigliare*, *agguagliare*.

Ὁ-

Ὁμοίως, ἐπίῤ. semblablement, de la même manière, aussi, pareillement, *similmente, parimente, in simil modo*.

Ὁμοιώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a ressemblé, qui a comparé, *colui ὴ colei che ha assomigliato*.

Ὁμοίωσις, ὑσ. ressemblance, conformité, *similitudine, assomiglianza*.

Ὁμόκαρδα, ἐπίῤ. unanimement, *unanimamente*.

Ὁμοκαρδία, ὑσ. unanimité, *unanimità*.

Ὁμόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. unanime, *unanime*.

Ὁμολογηθεὶς, εῖσα. μετ. qui a été confessé, qui a été dit, *ch' è stato confessato, detto*.

Ὁμολόγημα, ὑσ. l'action d'avouer, de confesser une chose, *il confessare una cosa*.

Ὁμολογημένος, η, ον. μετ. avoué, ée. confessé, ée. *confessato, ta*.

Ὁμολογήσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a confessé, qui a avoué, *colui ὴ colei che ha confessato*.

Ὁμολόγησις, ἰδὲ Ὁμολόγημα.

Ὁμολογητὴς, ὑσ. confesseur, *confessore*.

Ὁμολογητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qu'on peut avouer, *che si può confessare*.

Ὁμολογία, ὑσ. confession, *confessione*. §. ὁμολογία πίστεως, confession de foi, *confessione di fede*. §. ὁμολογία χειρωστική, billet d'obligation, *biglietto di obbligazione*.

Ὁμολογῶ, Pᶜ. confesser, avouer, dire la vérité, *confessare, dire la verità*.

Ὁμολογῶν, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui confesse, qui avoue, *colui ὴ colei che confessa*.

Ὁμομήτριος, ἐπίθ. uterin, ne. *uterino, na*.

Ὁμόνοια, ὑσιας. concorde, bonne intelligence, *concordia, buona intelligenza*.

Ὁμονοιάζω, Pᶜ. s'accorder, convenir, *concordare, convenire*. §. ὁμονοιάζω, Pᶜ. Ἐν. κάμνω τινὰς νὰ συμφωνήσουν, accorder, mettre d'accord, *accordare, metter d'accordo*.

Ὁμονοιάσας, σασα, μετ. celui ὴ celle qui a accordé, mis d'accord, *colui ὴ colei che ha accordato*.

Ὁμονοιασμένα, ἐπίῤ. d'accord, *d'intelligenza*.

Ὁμονοιασμένος, η, ον. ἐπίθ. accordé, ée. mis, se. d'accord, *accordato, ta*.

Ὁμονοίασμα, ὑσ. l'action d'accorder, ϰ̀ de s'accorder, *il concordare*, ϰ̀ *concordarsi*.

Ὁμονοῶ, Pᶜ. s'accorder, tomber dans le sens de quelqu'un, *concordare, concordarsi*.

Ὁμονοῶν, ὑσα. μετ. celui ὴ celle qui s'accorde, *colui ὴ colei che concorda*.

Ὁμόνω, Pᶜ. jurer, *giurare*.

Ὁμοπάτριος, ἐπίθ. compatriote, qui est du même pays, *compatriota*.

Ὁμοούσιος, ἐπίθ. consubstantiel, *consustanziale*. §. τὸ ὁμοούσιον, ὑδ. consubstantialité, *consustanzialità*.

Ὁμοουσιότης, ὑσ. consubstantialité, *consustanzialità*.

Ὁμοουσίως, ἐπίῤ. consubstantiellement, *consustanzialmente*.

Ὁμόπιστα, ἐπίῤ. d'une même croyance, *d'una stessa credenza*.

Ὁμοπιστία, ὑσ. la même croyance, *la medesima credenza*.

Ὁμόπιστος, η, ον. ἐπίθ. qui est de la même croyance, *ch' è della stessa credenza*.

Ὁμοπιστῶ, Pᶜ. avoir la même croyance, *avere la stessa credenza*.

Ὅμορφα, ἐπίθ. avec grace, *con grazia*.

Ὁμορφάδα, ὑσ. beauté, *bellezza*.

Ὁμορφαίνω, Pᶜ. Ἐν. embellir, *abbellire*. §. ὁμορφαίνω, ὑδ. γίνομαι ὄμορφος, εὔμορφος, devenir beau, *diventar bello*.

Ὁμορφιά, ἰδὲ Εὐμορφία.

Ὁμορφίζω, ἰδὲ Εὐμορφαίνω.

Ὅμορφος, η, ον. ἐπίθ. beau, belle, *bello, la*.

Ὁμορφότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, le. *bellissimo, ma*.

Ὁμορφότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau, le. *più bello, la*.

Ὁμότεχνος, ὁμοτεχνίτης. ἐπίθ. qui est de la même profession, *ch' è della stessa professione, della stessa arte*.

Ὁμο-

ὈΝάξιος.

Ὁμοτιμία, ὐσ. le même honneur, *lo stesso onore*.

Ὁμότιμος, η, ον. ἐπίθ. qui a le même honneur, la même estime, *che ha lo stesso onore, la stessa stima*.

Ὁμοτράπεζος, η, ον. ἐπίθ. commensal, convive, *commensale, convivа*.

Ὁμοῦ, ἐπίῤ. ensemble, *insieme*.

Ὁμοφρονήσας, σασα, μετ. celui ou celle qui est resté d'accord avec quelqu'un, *colui o colei che si è concordato con qualcheduno*.

Ὁμοφρονῶ, P'. tomber dans le sens de quelqu'un, avoir la même opinion, *convenire, esser della stessa opinione, avere la medesima opinione*.

Ὁμόφρων, ἐπίθ. unanime, qui a la même opinion, *unanime, concorde, della stessa opinione*.

Ὁμοφρονῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui s'accorde, *colui o colei che concorda*.

Ὁμοφρόνως, ἐπίῤ. unanimement, d'accord, *concordemente, d'accordo*.

Ὁμόφωνος, η, ον. ἐπίθ. unanime, qui est de la même voix, *unanime, concorde*.

Ὁμοφώνως, ἐπίῤ. unanimement, d'une commune voix, *unanimamente, concordevolmente*.

Ὁμόχρονος, ἐπίθ. du même âge, *della stessa età*.

Ὁμοψυχία, ὐσ. unanimité, *unanimità*.

Ὁμόψυχος, ἐπίθ. unanime, *unanime, concorde*.

Ὁμοψύχως, ἐπίῤ. unanimement, d'accord, *unanimamente, concordemente*.

Ὁμπρός, ὀμπροστά, ἐπίῤ. devant, avant, *avanti, davanti, innanzi*. §. ὀμπρός εἰς τὸν κριτὴν, devant le juge, en présence du juge, *avanti il giudice, in presenza del giudice*. §. ὀμπρός ὀπίσω, allant & venant, *andando e venendo*. §. παρ' ὀμπρός, plus avant, *più avanti*. §. ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμπρός, dorenavant, *d'ora in poi*.

Ὁμπροσθήτερα, ἐπίῤ. auparavant, *avanti, prima*.

Ὁμπροσθήτερος, η, ον. ἐπίθ. antérieur, re. *anteriore*.

Ὁμπροσθινός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui est en avant, qui est devant, *colui o colei ch'è avanti, ch'è dinanzi*.

Ὁμφαλός, ὐσ. nombril, *umbilico*.

Ὁμωνυμία, ὐσ. équivoque, *equivoco*.

Ὁμώνυμος, η, ον. ἐπίθ. équivoque, *equivoco*. §. ὁμώνυμος, συνονόματος, du même nom, *dello stesso nome*.

Ὁμωνύμως, ἐπίῤ. d'une manière équivoque, *equivocamente*.

Ὁμώνω, P'. jurer, *giurare*.

Ὁμώσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a juré, *colui o colei che ha giurato*.

Ὅμως, Σύνδ. mais, *ma*.

Ὄν, ὐσ. l'être, *l'ente*. §. τῷ ὄντι, ἐπίῤ. τῇ ἀληθείᾳ, effectivement, *effettivamente*.

Ὄναγρος, ὐσ. âne sauvage, *asino salvatico*.

Ὄναρ, ὐσ. songe, *sogno*.

Ὀνειδίζω, P. reprocher, faire des reproches, *rimproverare*.

Ὀνειδίζων, ῦσα. μετ. celui ou celle qui reproche, *colui o colei che rimprovera*.

Ὀνείδισις, ὐσ. reproche, *rimprovero*.

Ὀνειδίσας, σασα, μετ. celui ou celle qui a reproché, *colui o colei che ha rimproverato*.

Ὀνείδισμα, ὐσ. l'action de reprocher, *il rimproverare, rimproveramento*.

Ὀνειδισμένος, η, ον. μετ. reproché, ée, *rimproverato, ta*.

Ὀνειδισμός, ἴδε Ὀνείδισμα.

Ὀνειδιστής, ὐσ. celui qui reproche, *colui che rimprovera*.

Ὀνειδιστικός, ή, όν. ἐπίθ. de reproche, *di rimprovero*.

Ὄνειδος, ὐσ. ἔλεγξις, reproche, *rimprovero*. §. ὄνειδος, déshonneur, infamie, *disonore, infamia*.

Ὀνειρευθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a rêvé, *colui o colei che ha sognato*.

Ὀνείρευμα, ὐσ. l'action de rever, *il sognare*.

Ὀνειρεύομαι, P'. rêver, *sognare*.

Ὀνειρευτής, ὐσ. celui qui rêve, *colui che sogna*.

Ὀνειρεύτρα, ὐσ. celle qui rêve, *colei che sogna*.

Ὀνει-

Ὀνειρώζομαι, ἰδὲ Ὀνειρώσσομαι.

Ὀνειροκρίτης, οῦ. ὁ ἐξηγῶν τὰ ὀνείρατα, celui qui explique les songes, colui che spiega i sogni. §. ὀνειροκρίτης, βιβλίον τῶν ὀνειράτων, livre des songes, libro de' sogni.

Ὄνειρον, ου. rêve, songe, sogno.

Ὄνομα, ατος. nom, nome. §. ἔχω καλὸν ὄνομα, avoir de la renommée, de la reputation, aver buon nome. §. κατ' ὄνομα, chacun par son nom, nominatamente.

Ὀνομάζω, P. nommer, nominare.

Ὀνομάζων, ουσα. μετ. celui ŋ celle qui nomme, colui ŋ colei che nomina.

Ὀνομάσας, ασα. μετ. celui ŋ celle qui a nommé, colui ŋ colei che ha nominato.

Ὀνομασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ŋ celle qui a été nommé, colui ŋ colei ch' è stato nominato.

Ὀνομασία, ου. nomination, l'action de nommer, il nominare. §. ὀνομασία, ὄνομα. nom, nome.

Ὀνόμασμα, ατος. l'action de nommer, il nominare.

Ὀνομαστὶ, ἐπίρ. περίφημα, avec renommée, con rinomanza.

Ὀνομασμένος, η, ον. μετ. nommé, ée. nominato, ta. §. ὀνομασμένος, περίφημος, renommé, ée. rinomato, ta.

Ὀνομαστὴς, οῦ. nominateur, nominatore.

Ὀνομαστικὴ, ῆς. nominatif, nominativo.

Ὀνομαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ŋ celle qui nomme, qui donne le nom, colui ŋ colei che nomina, che dà il nome.

Ὀνομαστὸς, ή, όν. ἐπίθ. renommé, ée. celebre, fameux, euse. celebre, famoso, sa.

Ὀνοματίζω, P. nommer, dinominare.

Ὀνοματίζων, ουσα. μετ. celui ŋ celle qui nomme, colui ŋ colei che denomina.

Ὀνοματίσας, ασα. μετ. celui ŋ celle qui a nommé, colui ŋ colei che ha dinominato.

Ὀνομάτισμα, ατος. l'action de nommer, d'imposer un nom, nominazione, il nominare.

Ὀνοματογραφία, ας. description des noms, nomenclature, descrizione de' nomi, nomenclatura.

Ὀνοματογράφος, ἐπίθ. celui qui décrit les noms, colui che descrive i nomi.

Ὀνομάτοι, ἐπίθ. personne, persona. §. πόσοι ὀνομάτοι ἦσαν; combien etoient ils? combien de personnes y avoit il? quanti erano? quante persone vi erano?

Ὄνος, ου. âne, asino.

Ὀντὰς, ου. chambre, camera.

Ὀντῶκ, ου. entiché, imita.

Ὄντως, ἐπίρ. effectivement, effettivamente.

Ὀνύχι, ου. ἰδὲ Νύχι.

Ὀξεῖα, ούσης. esprit aigu, spirito acuto.

Ὀξέως, ἐπίρ. d'une manière aigue, acutamente. §. ὀξέως, ταχέως, vîtement, prestamente.

Ὀξόβεργον, ἰδὲ Ἐξόβεργον.

Ὀξόδερμα, ὀξόπετζα, ἰδὲ Ἐξώδερμα, ἐξώπετζα.

Ὀξοπίσω, ὀξόπιθεν, ἰδὲ Ἐξωπίσω, ἐξώπιθεν.

Ὄξος, ου. vinaigre, aceto.

Ὀξύγγι, ἰδὲ Ξύγγι.

Ὀξύθυμος, η, ον. ἐπίθ. irritable, qui aisement prend feu, qui s'emporte facilement, irritabile, che facilmente s' adira.

Ὀξύθωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ŋ celle qui a une vue aigue, colui ŋ colei che ha la vista acuta.

Ὀξὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. aigu, ue. acuto, ta.

Ὀξύτονος, ἐπίθ. qui a un accent aigu, che ha un accento acuto.

Ὄξω, ἰδὲ Ἔξω.

Ὀπαδὸς, ἐπίθ. suivant, te. seguace.

Ὅπερ, ἀντὶ τῷ ὅπερ, que, le quel, che, il quale.

Ὄπιον, ου. opium, oppio.

Ὀπισαγκωνα, ἐπίθ. derrière le coude, dietro il gomito.

Ὄπισθεν, ἐπίρ. derrière, dietro.

Ὀπίσθιον, ου. τὰ ὀπίσθια, le derrière, il deretano.

Ὀπισινὸς, ή, όν. ἐπίθ. celui ŋ celle qui est derrière, colui ŋ colei ch' è dietro.

Ὀπίσω, ἐπίρ. derrière, dietro. §. ἀπ' ὀπίσω, de derrière, di dietro. §.

παρὰ ὀπίσω, plus en arrière, *più indietro*. §. ὀπίσω, ὕστερον, après, *dopo*. §. πηγαίνω ὀμπρὸς, καὶ ὀπίσω, aller & venir, *andare e venire*.

Ὀπλοθήκη, οὐσ. arsenal, *arsenale*.

Ὅπλον, οὐσ. arme, *arma*.

Ὁποιος δήποτε, ἐπίθ. quique ce soit, *chiunque*. §. εἰς ὁποιονδήποτε τόπον, en quelque lieu que ce soit, *dovechesia*, *dovunque*.

Ὅποιος, ία, ιον. αὐτὶ ὅστις, quiconque, *chiunque*.

Ὁποῖος, οία, οῖον. ἐπίθ. le quel, la quelle, *il quale*, *la quale*. §. τὸ ὁποῖον, le quel, *il quale*, *il che*.

Ὁπόταν, ὁπότε, ὁπότες, Συνδ. lorsque, *allorchè*, *quando*. §. ὅποτε καὶ ἂν θέλης, lorsque vous voulez, chaque fois que vous voulez, *quando volete*, *ogni qual volta volete*.

Ὅπου, ἐπίρ. où, *dove*. §. ὅπου καὶ ἂν θέλης, où vous voulez, *dove volete*, *ovunque volete*.

Ὅπου, Ἀντων. ἀναφ. que, *che*. §. ἕως ὅπου, jusqu'à ce que, *fino a tanto che*.

Ὀπτασία, οὐσ. vision, *visione*.

Ὀπτική, οὐσ. optique, *ottica*.

Ὀπτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. optique, *ottico*, *ca*.

Ὀπτὸς, ἰδὲ Ψημένος.

Ὅπως, ἐπίρ. comme, *come*. §. ὅπως καὶ ἂν θέλης, comme vous voulez, de telle façon que vous voulez, *come volete*, *in quella maniera che volete*.

Ὅσα, Συνδ. ἕως ὅσα, jusqu'à ce que, *finattantochè*.

Ὅρα αὐτὶ τοῦ, ἰδὲ, voyez, *vedi*.

Ὅραμα, οὔσιας. vision, *visione*.

Ὁραματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de vision, *di visione*.

Ὅρασις, οὐσ. vue, *vista*.

Ὁρατὸς, ή, όν. ἐπίθ. visible, *visibile*.

Ὀργανάκι, οὐσ. petit instrument, *piccolo stromento*.

Ὀργανίζω, Ρ. organiser, *organizzare*. §. ὀργανίζω, μηχανεύομαι, machiner, tramer, *macchinare*.

Ὀργανίζων, ουσα. μετ. μηχανευόμενος, celui ἢ celle qui machine, *colui ἢ colei che macchina*.

Ὀργανικὸς, ή, όν. ἐπίθ. instrumental, le. *istromentale*.

Ὀργανίσας, σασα. μετ. qui a organisé, *che ha organizzato*. §. ὀργανίσας, μηχανευόμενος, celui ἢ celle qui a machiné, *colui ἢ colei che ha macchinato*.

Ὀργάνισμα, οὐσ. organisation, *organizzazione*. §. ὀργάνισμα, μηχάνευμα, μεθόδευμα, machination, *macchinazione*.

Ὀργανισμένος, η, ον. μετ. organisé, ée. *organizzato*, *ta*. §. ὀργανισμένος, μετ. machiné, ée, *macchinato*, *ta*.

Ὀργανισμὸς, οὐσ. organisation, *organizzazione*.

Ὄργανον, οὐσ. ἐργαλεῖον, instrument, *stromento*. §. ὄργανον, λαλούμενον, orgue, *organo*.

Ὀργὴ, οὐσ. colère, *ira*, *sdegno*.

Ὀργίζω, Ρ. fâcher, mettre en colère, *irritare*, *muovere a sdegno*. §. ὀργίζομαι, s'emporter, se mettre en colère, se fâcher, *sdegnarsi*, *adirarsi*.

Ὀργίλος, ἐπίθ. emporté, ée. furieux, euse. *sdegnoso*, *sa*. *iracondo*, *da*.

Ὀργιὸ, ἰδὲ Ῥίγος.

Ὀργισθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui s'est fâché, *colui ἢ colei che si è sdegnato*.

Ὀργισμένος, η, ον. μετ. emporté, ée. mis, se. en colère, *sdegnato*, *ta*. *adirato*, *ta*.

Ὀργυιὰ, οὐσ. perche, *pertica*.

Ὀργωθεὶς, εῖσα, μετ. qui a été défriché, *ch'è stato dissodato*.

Ὄργωμα, οὐσ. défrichement, l'action de défricher, *il dissodare*, *il lavorare un terreno incolto*.

Ὀργωμένος, η, ον. μετ. défriché, ée. *dissodato*, *ta*.

Ὀργώνω, Ρ. défricher, *dissodare*, *rompere*, *lavorare un terreno incolto*.

Ὀργώνων, ουσα. μετ. celui qui défriche, *colui che lavora un terreno incolto*.

Ὀργώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a défriché, *colui ἢ colei che ha lavorato un terreno, incolto*.

Ὀρμ

Ὀρδί, ὁ. campement, *accampamento*.

Ὀρδινάρικος, ὀρδινάριος, ἐπίθ. ordinaire, bas, se. vil, le. abject, te. de peu de valeur, *ordinario, ria. vile, di poco valore*.

Ὀρδινία, ὁ. ordre, *ordinazione, ordine*.

Ὀρδινιάζω, P'. ordonner, donner ordre, *ordinare, dar ordine*. §. ὀρδινιάζω, βάνω εἰς τάξιν, arranger, mettre en ordre, *ordinare, mettere in ordine*.

Ὀρδινιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui ordonne, *colui o colei che ordina*. §. ὀρδινιάζων, ὅσις βάνει εἰς τάξιν, celui ou celle qui arrange, *colui o colei che mette in ordine*.

Ὀρδινιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a ordonné, *colui o colei che ha ordinato*. §. ὀρδινιάσας, ὅσις ἔβαλεν εἰς τάξιν, celui ou celle qui a arrangé, *colui o colei che ha ordinato*.

Ὀρδινιασμα, ατος. ordre, commandement, *ordine, comandamento*. §. ὀρδινιασμα, ἀράδιασμα, arrangement, *disposizione, ordinamento*.

Ὀρδινιασμένος, η, ον. ἐπίθ. προσταγμένος, ordonné, ée. commandé, ée. *ordinato, ta. comandato, ta*. §. ὀρδινιασμένος, ἀραδιασμένος, arrangé, ée. *ordinato. ta. messo, sa. in ordine*.

Ὀρδινιαςής, ὁ. celui ou celle qui a ordonné, *colui o colei che ha ordinato*. §. ὀρδινιαςής, ἀραδιαςής, celui ou celle qui arrange, *colui o colei che mette in ordine*.

Ὀρδινον, ὁ. ordre, *ordine*.

Ὀρέγομαι, P'. désirer, *desiderare*.

Ὀρεγόμενος, η, ον. ἐπίθ. désireux, euse. *desideroso, sa*.

Ὀρείχαλκος, ὁ. laiton, *ottone*.

Ὀρεκτικός, ή, όν. ἐπίθ. appétissant, te. *appetitoso, sa*.

Ὀρεκτός, ή, όν. ἐπίθ. appétissant, te. désirable, souhaitable, *appetibile*.

Ὄρεξις, ὁ. appétit, *appetito*. §. ἔχω ὄρεξιν, avoir de l'appétit, *avere appetito*. §. ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν, avoir volonté, *aver volontà*. §. χόφτω τὴν ὄρεξιν, ôter l'appetit, *levar l'appetito*. §. κάμνω τινὰ νὰ τοῦ ἔλθῃ ὄρεξις, faire venir envie, *intalentare, invogliare*.

Ὀρθά, ἐπίῤ. ἴσια, droit, droitement, directement, *dritto, direttamente*. §. ὀρθά, εἰς τὰ ποδάρια, de bout, *in piedi*.

Ὄρθιος, ἐπίθ. qui est de bout, *ch'è in piedi*. §. ὄρθιος, ἴσιος, droit, te. direct, te. *diretto, ta. dritto, ta*.

Ὀρθογραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te, correctement, *scritto, ta. correttamente*.

Ὀρθογραφία, ὁ. orthographe, *ortografia*.

Ὀρθόγραφος, η, ον. ἐπίθ. écrit, te. correctement, *scritto, ta. correttamente*.

Ὀρθογράφω, P'. orthographier, écrire correctement, *scrivere correttamente*.

Ὀρθοδηγία, ὁ. conduite, direction, *condotta, direzione*.

Ὀρθοδηγῶ, P'. conduire, diriger, *condurre, dirigere*.

Ὀρθοδοξία, ὁ. orthodoxie, *ortodossia*.

Ὀρθόδοξος, η, ον, ἐπίθ. orthodoxe, *ortodosso, sa*.

Ὀρθοδοξῶ, P'. avoir des opinions orthodoxes, *avere opinioni ortodosse*.

Ὀρθοδόξως, ἐπίῤ. avec orthodoxie, *con ortodossia*.

Ὀρθός, ή, όν. ἐπίθ. ὅσις σέκεται ὀρθός, qui est de bout, *ch'è in piedi*. §. ὀρθός, ἴσιος, droit, te. direct, te. *dritto, ta. diretto, ta*.

Ὀρθότης, ὁ. droiture, *rettitudine, probità*.

Ὀρθοτομία, ὁ. droiture, *rettitudine*.

Ὀρθοτομῶ, P'. diriger droitement, *dirigere rettamente*.

Ὀρθοτομῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui dirige droitement, *colui o colei che dirige direttamente*.

Ὀρθρίζω, P'. se lever de bon matin, *levarsi di buon mattino*.

Ὀρθρίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui se leve de bon matin, *colui o colei che si leva di buon mattino*.

Ορθοφρονῶ. Ὀρ-

Ὀρθρίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est levé de bon matin, colui ou colei che si è levato di buon mattino.

Ὄρθρος, ὁ. les matines, il mattutino.

Ὀρθωμα, ὁ. redressement, il dirizzare una cosa.

Ὀρθώνω, P. redresser; raddirizzare.

Ὀρθώνων, νουσα. μετ. celui ou celle qui redresse, colui ou colei che raddirizza.

Ὀρθώσας, ώσασα. μετ. celui ou celle qui a redressé, colui ou colei che ha raddirizzato.

Ὀρμά, ἰδὲ Ὀργγιά.

Ὀρίγανον, ὁ. ἰδὲ Ῥίγανι.

Ὁρίζω, P. προστάζω, commander; comandare. §. ὅρισε, ὁρίσετε; ὅρσε; plait il? que voulez vous? que vous plait il? comandi, cosa comanda? cosa volete? §. καλῶς νὰ ὁρίσετε, soyez le bien venu, siate il ben venuto. §. ὁρίζω, δίδω τὸν ὁρισμὸν, définir; definire.

Ὁρίζων, ουσα. μετ. προστάζων, commandant, te. comandante. §. ὁρίζων, δίδων τὸν ὁρισμὸν τινὸς πράγματος; celui ou celle qui définit, colui ou colei che definisce.

Ὁρίζων, ὁ. horizon, orizzonte.

Ὅριον, ὁ. fin, confin, confine.

Ὁρίσας, σασα. μετ. θελήσας, προστάξας; celui ou celle qui a commandé, colui ou colei che ha comandato. §. ὁρίσας, δοὺς τὸν ὁρισμόν τινὸς πράγματος, celui ou celle qui a défini, colui ou colei che ha definito.

Ὅρισμα, ὁ. τὸ θεληματίζειν, l'action de commander, il comandare.

Ὁρισμένος, η, ον. μετ. θεληματισμένος, commandé, ée. comandato, ta. dominato, ta. §. ὡρισμένος, défini, ie, definito, ta.

Ὁρισμός, ὁ. θέλημα, commandement, comandamento: §. ὁρισμός τινὸς πράγματος; définition, definizione.

Ὁριστική, ῆς. indicatif; indicativo.

Ὁριστικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui définit; colui ou colei che definisce.

Ὁριστικῶς, ἐπίρ. καθ' ὁριστικὴν ἔγκλισιν, selon l'indicatif, secondo l'indicativo. §. ὁριστικῶς, διὰ ὁρισμοῦ, par définition, per definizione.

Ὁριστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut définir, che si può definire.

Ὁρκίζω, P. βάνω εἰς ὅρκον, obliger quelqu'un à jurer, obbligar a giurare. §. ὁρκίζω, ἐξορκίζω, conjurer, scongiurare.

Ὁρκίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui conjure, colui ou colei che scongiura.

Ὁρκίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a conjuré; colui ou colei che ha scongiurato.

Ὅρκισμα, ὁ. l'action de conjurer, lo scongiurare.

Ὁρκισμένος, η, ον. μετ. conjuré, ée: scongiurato, ta.

Ὁρκωμοσία, ὁ. l'action de jurer, il giurare.

Ὅρκος, ὁ. serment, giuramento: §. κάμνω ὅρκον, jurer, giurare, far giuramento.

Ὁρκώνω, P. obliger quelqu'un par serment, obligare qualcheduno con giuramento.

Ὁρκώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a obligé quelqu'un par serment, colui ou colei che ha obligato qualcheduno con giuramento.

Ὁρμή, ὁ. impétuosité, véhémence, impeto, impetuosità.

Ὅρμημα, ὁρμησις, ὁ. impetuosité, impetuosità.

Ὁρμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est lancé, qui s'est jeté sur quelque chose, colui ou colei che si è avventato, che si è scagliato sopra qualche cosa.

Ὁρμητικός, ή, όν. ἐπίθ. impétueux, euse, impetuoso, sa.

Ὁρμητικῶς, ἐπίρ. impétueusement, impetuosamente, furiosamente.

Ὁρμῶ, P. se lancer, se jeter sur quelque chose, avventarsi, scagliarsi sopra qualche cosa.

Ὁρμῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui se lance, qui se jette sur quelque chose, colui ou colei che si avventa, che si scaglia sopra qualche cosa.

Ὄρνεον, ὑσ. animal rapace, *animale rapace*. §. ὄρνεον κὴ ὁ μπουδαλᾶς, ἀχμάκης, ὁ μηδενὸς ἄξιος, badaud, sot, *baggeo, sciocco*.

Ὀρνεοσκοπία, ὑσ. dévination par le moyen des animaux rapaces, *divinazione col mezzo degli animali rapaci*.

Ὀρνεοσκόπος, ἐπίθ. celui qui dévine par le moyen des animaux rapaces, *colui che indovina col mezzo degli animali rapaci*.

Ὄρνιθα, ὑσ. poule, *gallina*.

Ὀρνίθι, ὑσ. poulet, *pollastro*.

Ὀρνιθοκήμασον, ούσ. juchoir, *posatojo pei polli in un gallinaio*.

Ὀρνιθοπῆλι, ὀρνιθόπουλον. ὑσ. petit poulet, *pollastrello*.

Ὀρνιθόσπητον, ὀρνιθῶν, ὑσ. poulailler, *pollajo, gallinajo*.

Ὄρνιον, ὑσ. charogne, *carogna*. §. ὄρνιον, μεταφ. badaud, sot, *baggeo, balocco*.

Ὅρος, ὑσ. terme, bout, fin, *termine, fine*. §. ὅρος τῶ πράγματος, définition, *definizione*. §. ὄρος, βυνόν, mont, *monte*.

Ὅρσι, ἰδὲ Ὀρίζω.

Ὀρτύκι, ὑσ. caille, *quaglia*.

Ὀρυκτὸς, ἐπίθ. fossile, *fossile*.

Ὀρφάνια, ὑσ. les orphélins, *gli orfani*.

Ὀρφανεύω, Pᵗ. faire devenir orphélin, *far diventare orfano*.

Ὀρφανικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui appartient à l'orphélin, *appartenente all' orfano*.

Ὀρφανὸς, ή, όν. ἐπίθ. orphelin, ne, *orfano, na*.

Ὀρφανοτροφεῖον, ὑσ. hôpital des orphelins, *ospedale per gli orfani*.

Ὀρφανοτρόφος, ἐπίθ. celui ou celle qui prend soin des orphelins, *colui o colei che prende cura degli orfani*.

Ὄρχησις, ὑσ. l'action de danser, *il ballare*.

Ὀρχηστὴς, ούσ. danseur, *ballerino*.

Ὀρχηστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de danse, *di ballo*.

Ὀρχίδι, ούσ. testicule, *testicolo*.

Ὀρχίστρια, ὑσ. danseuse, *ballerina*.

Ὃς, Ἀντων. ὅστις. qui, le quel, *che, il quale*.

Ὅσα, ἰδὲ Ὅσος.

Ὀσάκις, ὑσ. combien de fois, *quante volte*.

Ὀσημέραι, ἐπίρ. καθ' ἡμέραν, tous les jours, *ogni giorno*.

Ὅσιος, ία. ἐπίθ. saint, juste, confesseur, *santo, giusto, confessore*.

Ὁσιότης, ὑσ. sainteté, *santità, santimonia*.

Ὁσίως, ἐπίρ. d'une maniére sainte, saintement, *santamente*.

Ὀσμὴ, ὑσ. μυρωδιὰ, odeur, *odore*, ὀσμὴ, ἢ ὄσφρησις, odorat, *odorato*.

Ὅσοι, ἰδὲ Ὅσος.

Ὅσος, η, ον. ἐπίθ. combien, *quanto, ta*. §. ὅσοι κὴ ἂν ἦσθε, tant que vous êtes, *quanti voi siete*. §. ὅσον, combien que, *quanto*. ὅσον ἠμπορῶ, autant que je puis, *quanto posso*. §. ὅσον δὲ ἐμὲ, ὅσον διὰ λόγου μου, quant à moi, à l'égard de moi, *quanto a me, riguardo a me*. §. εἰς ὅσον εἶναι βολετὸν, autant qu'il sera possible, *in quanto che sarà possibile*. §. ὅσαις φοραῖς, autant de fois, *quante volte, tutte le volte*. §. ὅσα κὴ ἂν εἰπῇ τινὰς, tout ce qu'on dira, *tutto quel che si dirà*.

Ὀσπῆτι, ὀσπίτιον, ὑσ. maison, *casa*.

Ὄσπριον, ὑσ. légume, *legume*.

Ὅστις, Ἀντ. ὁ ὁποῖος, qui, le quel, *quale, il quale*. §. ὅστις, ὁποῖος, qui, celui qui, *chi, chiunque*.

Ὀστοῦν, ὑσ. os, *osso*.

Ὀστράκινος, η, ον. ἐπίθ. de testacée, *di testaceo*.

Ὀστρακισμὸς, ὑσ. ostracisme, *ostracismo*.

Ὀστρακόδερμον, ὑσ. testacée, *testaceo*.

Ὄστρακον, ὑσ. coquille, *conchiglia*.

Ὀστρίδι, ἰδὲ Στρίδι.

Ὀσφραίνομαι, Pᵗ. flairer, *odorare*.

Ὀσφραινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui flaire, *fiutante, colui o colei che odora*.

Ὄσφρησις, ὑσ. odorat, *odorato*.

Ὅταν, ὅτε, ἐπίρ. lorsque, quand, *allorchè, quando*.

Ὅτι, Συνδ. que, *che*. §. ὅ,τι, Ἀντων. tout ce que, *tutto quel che*. §. ὅτι ἠλ-

ἦλθε, il vient d'arriver, *adesso è arrivato*.

Ὄσπιμος, κτλ. ἰδὲ Ἔσπιμος, κτλ.

Οὐ, ἐπίρ. non, nenni, ne pas, *no, non, oibò*.

Οὗ, ἀντων. du quel, *del quale*.

Οὐαὶ, ἐπίρ. helas, ahi, *oimè, ahi*.

Οὐγγία, ὁσ. once, *oncia*.

Οὐδαγάτζι, ὁσ. bois d'aloès, *legno d' aloe*.

Οὐδαμόθεν, ἐπίρ. d'aucun côté, *da nessuna parte*.

Οὐδαμῶς, ἐπίρ. point de tout, *in nessuna maniera, niente affatto*.

Οὐδὲ, ἐπίρ. ni, *nè*.

Οὐδεὶς, ἀντων. nul, pas un, aucun, *niuno, nessuno*.

Οὐδεμία, ἀντων. nulle, pas une, aucune, *niuna, nessuna*.

Οὐδὲν, ἀντων. nul, pas un; *niuno, nessuno*.

Οὐδαποθὲς, ἐπίθ. dans aucun lieu, *in nessun luogo*.

Οὐδένας, ἰδὲ Οὐδεὶς.

Οὐδεποσῶς, ἐπίρ. point de tout, rien de tout, *niente affatto, in nessuna maniera*.

Οὐδέποτε, ἐπίρ. jamais, pas une fois, *mai; nessuna volta*.

Οὐδέτερος, α, ον. ἐπίθ. neutral, le. *neutrale*. §. ὄνομα οὐδέτερον, nom neutre, *nome neutro*.

Οὐδετερότης, ὁσ. neutralité, *neutralità*.

Οὐδετέρως, ἐπίρ. neutralement, *neutralmente*.

Οὐδετιποτένιος, ια, ιον. ἐπίθ. homme de rien, *uomo da nulla*.

Οὐδετίποτες, ἐπίρ. rien de tout, *niente affatto*.

Οὐκ, ἐπίρ. non, ne pas, *no, non*.

Οὖν, ἐπίρ. τὸ λοιπόν, donc, *dunque*.

Οὐνταγάτζι, ἰδὲ Οὐδαγάτζι.

Οὔποτε, ἰδὲ Οὐδέποτε.

Οὐρά, ὁσ. queue, *coda*.

Οὐράνιος, ια, ιον. ἐπίθ. céleste, *celeste*.

Οὐρανίσκος, ὁσ. palais de la bouche, *palato*.

Οὐρανόθεν, ἐπίρ. du ciel, *dal cielo*.

Οὐρανὸς, ὁσ. ciel, *cielo*.

Οὐρανοφαίνωρ, ἐπίθ. apparu du ciel, *apparso dal cielo*.

Οὐρδὶ, ἰδὲ Ὀρδί.

Οὐρήθρα, ὁσ. urètre, *uretra*.

Οὐρλιάζω, Pʳ. hurler, faire des hurlemans, jeter des grands cris, *urlare, mandar fuori urli*.

Οὐρλιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui hurle, *colui ò colei che urla*.

Οὐρλιάσας, ασα. μετ. de lui ἢ celle qui a hurlé, qui a jeté des grands cris, *colui ò colei che ha urlato*.

Οὐρλίασμα, ὁσ. hurlement, *urlamento*.

Οὖρος, ὁσ. urine, *orina*.

Οὐσία, ὁσ. essence, *essenza*.

Οὐσιαστικός, ή, όν. ἐπίθ. essentiel, lle. *essenziale*. §. οὐσιαστικὸν ὄνομα, nom substantif, *nome sostantivo*.

Οὐσιαστικῶς, ἐπίρ. essentiellement, *essenzialmente*.

Οὐσιωδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-essentiel, le. *essenzialissimo, ma*.

Οὐσιώδης, ὁσ. essentiel, le. *essenziale*.

Οὐσιωδῶς, ἐπίρ. essentiellement, *essenzialmente*.

Οὔτε, ἐπίρ. ni, *nè*.

Οὐτιδανός, ή, όν. ἐπίθ. de rien, abject, te. vil, le. *da nulla, abbietto, ta. vile*.

Οὐτιδανότης, ὁσ. vileté, frivolité, *viltà, frivolezza*.

Οὗτος, Ἀντων. celui-ci, celle-ci, *questo, questa*.

Οὕτως, ἐπίρ. ainsi, de cette manière, *così, in questa maniera*.

Ὀφαλὸς, ἰδὲ Ὀμφαλός.

Ὀφειλέτης, ὁσ. débiteur, *debitore*.

Ὄφελος, ὁσ. utilité, *utilità, utile*.

Ὀφέλιμος, η, ον. ἐπίθ. utile, *utile*.

Ὀφθαλμία, ὁσ. ophtalmie, *oftalmia*.

Ὀφθαλμὸς, ὁσ. œil, *occhio*.

Ὀφθαλμόπονος, ὁσ. maladie des yeux, *mal d'occhi*.

Ὀφθαλμοφανής, ἐπίθ. visible, *visibile*.

Ὀφθαλμοφανῶς, ἐπίρ. visiblement, *visibilmente*.

Ὀφίδι, ὁσ. serpent, *serpente*.

Ὀφιοδάγκαμα, ὁσ. morsure de serpent, *morsicatura di serpente*.

Ὀφιόδερμα, ὁσ. peau de serpent, *pelle di serpente*.

Ὄφις, ἰδὲ Ὀφίδι, ἢ φίδι.

Ὀφικιάλος, ὁσ. officjal, *uffiziale*.

Ὀφίκιον, ὁσ. office, charge, *officio, carica*.

Ὀφρύδι, ἰδὲ Φρύδι.
Ὀφωὸς, ἰδὲ Ψημένος.
Ὀχειὰ, ὄχεντρα, ὐσ. vipere, *vipera*.
Ὄχθη, ὄχθος, ὐσ. bord, *sponda*.
Ὀχθρὸς, κτλ. ἰδὲ Ἐχθρὸς κτλ.
Ὄχι, ἐπίρ. non, non pas, nenni, *no, non, oibò*. §. ὄχι ἀκόμη, pas encore, *non ancora*. §. ὄχι μόνον, non seulement, *non solamente*. §. ὄχι πλειὰ, non plus, *non più*.
Ὀχιὰ, ἰδὲ Ὄχεντρα.
Ὄχλησις, ὀχληρὸς, ἰδὲ Ἐνόχλησις, ἐνοχλητικὸς.
Ὄχλος, ὐσ. foule, *folla*.
Ὄχου, ἐπίρ. helas, *ahi, oimè*.
Ὄχτικας, ἰδὲ Καπνιό.
Ὀχυρωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été fortifié, ée. *colui ò colei ch' è stato fortificato, ta*.
Ὀχύρωμα, ὐσ. fortification, *fortificazione*.
Ὀχυρωμένος, η. ον. μετ. fortifié, ée. *fortificato, ta*.
Ὀχυρώνω, Ρ'. fortifier, *fortificare*.
Ὀχυρώνων, ουσα. μετ. celui ò celle qui fortifie, *colui ò colei che fortifica*.
Ὀχυρώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a fortifié, *colui ò colei che ha fortificato*.
Ὀψάριον, ὐσιας. poisson, *pesce*.
Ὀψὲ, ἀντὶ χθὲς, hier, *jeri*.
Ὀψέποτε, ἐπίρ. quand, lorsque, *quando, allorachè*.

Ὀψίγονος, η, ον. ἐπίθ. posthume, *postumo*.
Ὄψιμος, η, ον. ἐπίθ. δύσχολόβραστος, de bonne cuisson, *cocitojo, di facil cocitura*.
Ὄψις, ὐσ. θεωρία τινὸς πράγματος, vue, regard, *vista*. §. ὄψις τοῦ προσώπου, visage, mine, *faccia, viso, ciera*.
Ὀψώνιον, ὐσ. mets qu'on mange avec du pain, *companatico*. §. ὀψώνιον, κέρδος, gain, *guadagno*.
Οψωνιζω

Π

Παβόνι, ὐσ. paon, *pagone, pavone*.
Παγαινάμενος, μετ. allant, *andando*.
Παγαίνω, Ρ'. aller, *andare*. §. παγαίνω ἐμπρὸς, aller en avant, avancer, *andar avanti, avanzare*. §. πάγαινε νὰ ἰδῆς, va-t-en voir, *vattene a vedere*. §. παγαίνοντας, en allant, *andando*.
Παγετὸς, ὐσ. glace, *ghiaccio*.
Παγίδα, ὐσ. piege, embuche, *insidia, trama*.
Παγιδευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été guetté, *colui ò colei ch' è stato insidiato*.
Παγίδευμα, ὐσ. l'action de tendre des embuches, *l'insidiare*.
Παγιδευμένος, η, ον. μετ. guetté, ée. *insidiato, ta*.
Παγιδεύσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a guetté, qui a dressé des embuches, *colui ò colei che ha insidiato*.
Παγιδεύω, Ρ'. guetter, dresser des embuches, *insidiare*.
Παγιδεύων, ουσα. μετ. celui ò celle qui dresse des embuches, *colui ò colei che insidia*.
Παγκάκιστος, η, ον. ἐπίθ. très-mechant, diable incarné, mechant homme, *diavolo scatenato, incarnato*.
Πάγκαλλος, ἐπίθ. très-beau, *bellissimo*.
Πάγκος, ὐσ. banc pour s'asseoir, *panca*.
Παγκόσμιος, ἐπίθ. universel, le. *universale*. §. Παγκόσμιος, ὐσ. l'univers, *l'universo*.
Πάγος, ὐσ. glace, *ghiaccio, diaccio*.
Παγόνι, ἰδὲ Παβόνι.
Παγοῦρι, ὐσ. ecrevisse de mer, *granchio marino*.
Πάγω, Ρ'. παγαίνω, aller, *andare*. §. πῶς τὰ πᾶς; πῶς τὰ πάτε; comment vous va-t-il? comment vous portez vous? *come va? come state? come vi portate?* §. καλὰ πάγω, je me porte à merveille, *mi porto a meraviglia, sto molto bene*. §. πάγω ἀλλοῦ, je m'en vais autre part, *men vo altrove*. §. πάγω κατ' ἐπάνω τινὸς, aller contre quelqu'un, se jetter sur quelqu'un, *andar contro alcuno, assalire, attaccare qualcheduno*. §. αὐτὸ τὸ φόρεμα σὲ πάγει πολλὰ καλὰ, cet habit là vous sied fort bien, *quell'*

Παγγενει.

quell' abito vi stà molto bene. §. πάγω ἀπὸ τὴν μεριὰ, aller de côté, andar da parte. §. πάγω προτίτερα, aller avant, prevenir, andar prima, prevenire.

Πάγωμα, ὑσ. gelée, agghiacciamento, gelamento.

Παγωμένος, η, ον, μετ. glacé, ée. agghiacciato, ta. gelato, ta.

Παγωμὸς, ὑσ. τὸ παγώνειν, gelée, agghiacciamento. §. παγωμὸς, τὸ πηγαίνειν, allée, andata.

Παγώνω, Ρ'. Ἐν. glacer, agghiacciare. §. παγώνω, ἰδ. se glacer, geler, agghiacciarsi, gelare.

Παγώνων, νσα, μετ. celui ŋ celle qui se glace, qui gele, colui ŋ colei che s' agghiaccia.

Παγώσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui s'est glacé, colui ŋ colei che si è agghiacciato.

Παγωσιὰ, παγωνὴ, ὑσιας. gelée, agghiacciamento, gelo.

Παγωτὸς, η, όν. ἐπίθ. gelé, ée. gelato, ta.

Παζάρδωμα, ὑσ. l'action de marchander, il trattar del prezzo, del mercato d'una cosa.

Παζαρδωμένος, η, ον. μετ. marchandé, ée. prezzolato, ta.

Παζαρδώσας, σασα. μετ. celui ŋ celle qui a marchandé, colui ŋ colei che ha prezzolato.

Παζαρδώω, Ρ'. marchander, prezzolare, trattar del prezzo.

Παζαρδώων, νσα. μετ. celui ŋ celle qui marchande, colui ŋ colei che prezzola, che tratta del prezzo d'una cosa.

Παζάρι, ὑσ. foire, fiera, mercato. §. παζάρι, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων, prix, prezzo.

Παζαριάτικος, η, ον. ἐπίθ. du marché, di mercato.

Παζαριώτης, ὑσ. celui qui vient à la foire, mercante che viene alla fiera.

Παζί, ὑσ. bette, poirée, bieta, bietola.

Παθαίνω, Ρ'. pâtir, souffrir, patire, soffrire.

Πάθημα, ὑσ. souffrance, patimento.

Παθητικὸς, η, όν. ἐπίθ. passif, ive. passivo, va.

Πάθος, ὑσ. passion, passione. §. πάθος, ἀῤῥωστία, maladie, malattia.

Παιγνίδι, ὑσ. jeu, giuoco.

Παιγνιδιάρης, ὑσ. joueur, giuocatore.

Παιγνιδοφθορας, ἐπίθ. joueur de profession, giuocatore di professione.

Παιγνιδιώτης, ἰδὲ Παιγνιδιάρης.

Παίγνιον, ὑσ. jeu, giuoco. §. παίγνιον, περιγέλοιον, risée, beffa. §. ἐγίναμεν τὸ παίγνιον τῦ κόσμου, nous servons de risée à tout le monde, siamo la favola di tutti.

Παιδαγωγία, ὑσ. instruction, istruzione.

Παιδαγωγικὸς, η, όν. ἐπίθ. pédagogique, pedagogico, ca.

Παιδαγωγὸς, ὑσ. pédagogue, instructeur, gouverneur, pedagogo, instruttore, governatore.

Παιδάκι, ὑσ. petit enfant, fanciulletto, figliuoletto, figliuolino.

Παιδάριον, ὑσ. jeune enfant, fanciullo.

Παίδευμα, παιδευμένος, ἰδὲ Παίδδωμα, παιδδωμένος.

Παιδεραστὴς, ὑσ. sodomite, sodomita.

Παιδεραστία, ὑσ. sodomie, sodomia.

Παιδεία, ὑσ. τιμωρία, châtiment, castigo. §. παιδεία, μάθησις, discipline, instruction, disciplina, instruzione.

Παίδδωμα, ὑσ. τιμώρημα, l'action de châtier, il castigare, castigamento. §. παίδδωμα, μαθήτευμα, διδασκάλευμα, instruction, instruzione.

Παιδδωμένος, η, ον. μετ. τιμωρημένος, châtié, ée. puni, ie. castigato, ta. punito, ta. §. παιδδωμένος, μαθημένος, διδαγμένος, discipliné, ée. instruit, te. disciplinato, ta. instruito, ta.

Παιδδώσας, σασα. μετ. τιμωρήσας, celui ŋ celle qui a châtié, qui a puni, colui ŋ colei che ha castigato, che ha punito. §. παιδδώσας, μαθητεύσας, διδάξας, qui a discipliné, qui a instruit, che ha disciplinato, che ha istruito.

Παιδδωτήριον, ὑσιας. ὁ τόπος παιδείας, lieu de punition, luogo di castigo. §. παιδδωτήριον, ὅπος ὅπυ παιδδόνται, ŋ παιδά-

Παιγνιδιον.

θεῖον οἱ νέοι, collége, *collegio*. §. παιδευτήριον, βάσανα, châtimens, *castighi*.

Παίδευσις, παιδεψις, ὑσ. τιμωρία, punition, châtiment, *castigo*, *punizione*. §. παίδευσις, μαθήτευσις, discipline, instruction, *disciplina*, *instruzione*, *ammaestramento*.

Παιδεύω, P'. τιμωρῶ, châtier, punir, *castigare*, *punire*. §. παιδεύω, διδάσκω, μαθητεύω, instruire, *istruire*, *ammaestrare*.

Παιδεύων, ὑσα. μετ. τιμωρῶν, celui ou celle qui punit, qui châtie, *colui ò colei che punisce*, *che castiga*. §. παιδεύων, διδάσκων, celui ou celle qui instruit, *colui ò colei che instruisce*, *che ammaestra*.

Παιδί, ὑσ. fils, garçon, *figliuolo*. §. παιδί, παιδάκι, enfant, *fanciullo*. §. ἕνα κοπάδι παιδιά, quantité d'enfans, *fanciullaja*.

Παιδιακά, παιδιακήσια, ἐπίρ. puérilement, *puerilmente*, *fanciullescamente*.

Παιδιακήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. puéril, le. *puerile*, *fanciullesco*, *ca*.

Παιδιακός, παιδικός, ἡ, όν. ἐπίθ. puéril, le, *puerile*, *fanciullesco*. §. παιδιακὴ ἡλικία, enfance, *fanciullezza*. §. παιδιακὰ καμώματα, actions d'enfants, *fanciullaggini*, *puerilità*.

Παιδιόθεν, ἐπίρ. de la plus tendre jeunesse, *dalla più tenera età*.

Παιδίσκη, ὑσιας. pucelle, *donzella*, *fanciulla*. §. παιδίσκη, δύλη, δυλεύτρα, servante, suivante, *serva*.

Παιδογονήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a engendré, *colui ò colei che ha generato*.

Παιδογονία, ·ὑσ. lignée, géniture, *figliuolanza*.

Παιδογονῶ, P'. engendrer, *generare*.

Παιδογονῶν, ὖσα. μετ. qui engendre, *che genera*.

Παιδοκτονία, ὑσ. infanticide, *infanticidio*.

Παιδοκτόνος, ὑσ. infanticide, *infanticida*.

Παιδομάζωμα, ὑσ. marmaille, troupe d'enfants, *marmaglia*, *ragunanza di fanciulli*, *ragazzaglia*.

Παιδομανής, ἐπίθ. pédérasté, sodomite, *sodomita*.

Παιδομανία, ὑσ. pédérastie, sodomie, *sodomia*.

Παιδοποιΐα, ὑσ. l'action d'engendrer, *il generare*, *il far figliuoli*.

Παιδοποιῶ, P'. engendrer, *generare*, *far figliuoli*.

Παιδοπύλα, ὑσ. jeune demoiselle, *donzelletta*, *fanciulletta*.

Παιδόπυλον, ὑσ. damoiseau, *donzello*, *fanciullino*.

Παιδοτροφεῖον, ὑσ. collége, *collegio*, *seminario*.

Παιδοτροφία, ὑσιας. nourriture, ou l'action d'élever des enfans, *educazione di fanciulli*.

Παιδοτρόφος, ὑσ. gouverneur, celui qui éleve les enfants, *governatore*, *instruttore*, *educatore di ragazzi*.

Παιδύλα, ὑσιας. pucelle, *donzella*, *fanciulla*.

Παιδοφθορία, ὑσ. corruption des enfants, *corruzione di ragazzi*.

Παιδοφθόρος, ὑσ. corrupteur des enfants, de la jeunesse, *corruttore dei ragazzi*, *della gioventù*.

Παιδοφονεύω, P'. tuer des enfants, *uccidere i ragazzi*.

Παίζω, P'. jouer, *giuocare*. §. παίζω, μεμπαίζομαι, κάμνω χορατᾶν, badiner, folatrer, *scherzare*. §. παίζω δυλειαῖς, jouer un tour, *farla ad uno*.

Παίζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui joue, *colui ò colei che giuoca*.

Παίκτης, ὑσ. ὁ παιγνιαίζων, railleur, moqueur, *derisore*.

Παινῶ, ἰδὲ Ἐπαινῶ.

Παίξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a joué, *colui ò colei che hà giuocato*.

Παίξιμον, ὑσ. l'action de jouer, jeu, *il giuocare*, *giuoco*. §. παίξιμον, περίπαιγμα, raillerie, moquerie, *burla*, *derisione*.

Παῖς, ὑσ. enfant, *ragazzo*.

Πάκτος, ὑσ. ferme, *appalto*.

Πάκτωμα, ὑσ. l'action de donner à ferme, *l'appaltare*.

Πα-

Παιδοχεῖρος.

-Iala mirra-jada.

Παχτωμένος, η, ον. μετ. loué, ée. *appaltato, ta.*

Παχτώνω, P'. louer, donner à ferme, *appaltare.*

Παχτώνων, ντα. μετ. celui ou celle qui donne à ferme, *colui o colei che dà in appalto.*

Παχτώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a donné à ferme, *colui o colei che ha dato in appalto, che ha appaltato.*

Παχτωτής, ᾶ. celui qui donne à ferme, *colui che dà in appalto, che appalta.*

Παλαβωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui est devenu fou, sot, *colui o colei che si è impazzato.*

Παλαβά, ἐπίρ. sottement, follement, *pazzamente, scioccamente.*

Παλαβός, ή, όν. ἐπίθ. fou, folle, sot, te. *sciocco, ca. stolido, da. pazzo, za.*

Παλάβωμα, ατος. l'action de devenir fou, *il diventar pazzo, l'impazzare.*

Παλαβωμένος, η, ον. μετ. devenu fou, folle, sot, te. *impazzato, ta.*

Παλαβώνω, P'. κάμνω τινὰ νὰ παλαβωθῇ, faire devenir fou, sot, *far impazzare, far diventar pazzo, sciocco.* §. παλαβώνομαι, devenir fou, sot, *divenir pazzo, sciocco.*

Παλαβώνων, ντα. μετ. celui ou celle qui fait devenir fou, sot, *colui o colei che fa divenir pazzo, sciocco.*

Παλαβώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fait devenir fou, sot, *colui o colei che ha fatto diventar pazzo, sciocco.*

Παλαβωσύνη, παλαβότης, ᾶσ. folie, sottise, *pazzia, sciocchezza.*

Πάλαι, ἐπίρ. μίαν φορὰν, jadis, *una volta, un tempo.* §. πάλαι, παλαιόθεν, anciennement, *anticamente.* §. πάλαι, πάλιν, encore, de rechef, *ancora, di nuovo.*

Παλαιά, ἐπίρ. anciennement, *anticamente.*

Παλαίβω, ἰδὲ Παλαίω.

Πάλαιμα, ᾶσ. l'action de lutter, *il lottare.*

Παλαιόθεν, ἐπίρ. anciennement, *anticamente.*

Παλαιόκαστρον, ᾶσ. vieux chateau, vieille, ancienne forteresse, *vecchio castello, fortezza vecchia, antica.*

Παλαιόπανον, παλαιόρουχον, ᾶσ. vieilles hardes, *bagaglie, masserizie vecchie.*

Παλαιός, ά, όν. ἐπίθ. ancien, ne, *antico, ca.* §. παλαιός, γέρων, vieux, lle. *vecchio, ia.*

Παλαιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-ancien, nne. *antichissimo, ma.*

Παλαιότειχος, ᾶσ. vieux mur, vieille muraille, *muro vecchio, muraglia vecchia.*

Παλαιότερος, ρα, ον, ἐπίθ. plus ancien, ne, *più antico, ca.*

Παλαιοφόρεμα, ᾶσ. habit vieux, *abito vecchio.*

Παλαιστής, ᾶσ. lutteur, celui qui lutte, *lottatore.*

Παλαίστρα, ᾶσ. lutte, lice, *lotta, luogo della lotta.*

Παλαιωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui est devenu vieux, qui a vieilli, *colui o colei che si è invecchiato.*

Παλαίωμα, ατος. l'action de vieillir, de devenir vieux, *l'invecchiare, il diventar vecchio.*

Παλαιωμένος, η, ον. μετ. vieilli, ie, *invecchiato, ta.*

Παλαιώνω, P'. vieillir, devenir vieux, ancien, *invecchiare, diventar vecchio, antico.*

Παλαμάρι, ᾶσ. cable, *gomina.*

Παλαμίδα, ᾶσ. alose, *cheppia, laccia.*

Παλάτι, παλάτιον, ατος. palais, *palazzo.*

Πάλεμα, ᾶσ. l'action de lutter, *lotta.*

Παλεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a lutté, *colui o colei che ha lottato.*

Παλεύω, P'. lutter, *lottare.*

Παλεύων, ντα. μετ. celui ou celle qui lutte, *colui o colei che lotta.*

Παλευτής, ατος. celui qui lutte, *lottatore.*

Πάλι, ἐπίρ. de rechef, encore, *ancora, di nuovo.*

Παλιγγενεσία, ᾶσ. palingénésie, *palingenesia.*

Παλικαράκι, ατος. jeune damoiseau, *donzelletto.*

Παλικάρι, ᾶσ. damoiseau, *donzello.* §. παλικάρι, ἀνδρεῖος, brave, fort,

Παλη.

Παλιυψηςος.
Παλιμελια.

robuste, *bravo*, *forte*, *robusto*.

Παλικαρεμά, ὐσ. valeur, bravoure, courage, *bravura*, *valore*, *coraggio*.

Παλικαρεμάτικα, παλικαρέσια, ἐπίρ. vaillamment, avec bravoure, *valorosamente*, *prodemente*, *con bravura*.

Παλικαρεμάτικος, παλικαρέσιος, ἐπίθ. vaillant, te. *prode*, *valoroso*, *sa*.

Πάλιν, ἐπίρ. encore, de rechef, *di nuovo*, *ancora*.

Παλινδρομία, ὐσ. retrogradation, *retrogradazione*.

Παλινῳδία, ὐσ. palinodie, *palinodia*.

Παλιόπανον, παλιόρουχον, ὐσιαςτ. vieux chiffons, vieilles hardes, *masserizie vecchie*, *masserizacce*.

Παλιώρα, ὐσ. vieilles hardes, *masserizie vecchie*.

Παλίρροια, ὐσ. flux & reflux, *flusso e riflusso*.

Παλλακίδα, παλλακίς, ὐσ. concubine, *concubina*, *donna di partito*.

Παλουκάκι, ὐσ. petit pieu, *piccolo palo*.

Παλοῦκι, ὐσ. pieu, échalas, *palo*.

Παλουκωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été empalé, *colui ò colei ch' è stato impalato*.

Παλούκωμα, ὐσ. empalement, l'action d'empaler, *impalazione*, *l'impalare*.

Παλουκωμένος, η, ον. μετ. empalé, ée. *impalato*, *ta*.

Παλουκώνω, Ρ. empaler, *impalare*.

Παλουκώνων, ῶσα. μετ. celui ou celle qui empale, *colui ò colei che impala*.

Παλουκώσας, ᾶσα. μετ. celui ou celle qui a empalé, *colui ò colei che ha impalato*.

Παλουκωτής, ὐσ. celui qui empale, *colui che impala*.

Παλουκωτός, ή, όν. ἐπίθ. ὅπου ἔχει σχῆμα παλουκιοῦ, qui a la forme d'un pieu, *che ha la forma d'un palo*. ἢ παλουκωτὸς, ἄξιος διὰ παλοῦκι, digne d'être empalé, *degno d'essere impalato*.

Παμμακάριστος, η, ον. ἐπίθ. très-bien-heureux, euse. *beatissimo*, *ma*.

Παμμεγέθης, ἐπίθ. excessivement grand, *eccessivamente grande*.

Παμμέγιστος, η, ον. ἐπίθ. le plus grand de tous, *il più grande di tutti*.

Παμμίαρος, η, ον. ἐπίθ. très-impur, re. *impurissimo*, *ma*.

Παμπάλαιος, η, ον. ἐπίθ. très-vieux, lle. très-ancien, ne. *vecchissimo*, *ma*. *antichissimo*, *ma*.

Παμπόνηρος, η, ον. ἐπίθ. très-méchant, te. *cattivissimo*, *ma*.

Πάμπλουτος, η, ον. ἐπίθ. très-riche, extrémement riche, *ricchissimo*, *ma*. *estremamente ricco*.

Παμφάγος, ἐπίθ. qui mange, qui dévore tout, *che mangia*, *che divora tutto*.

Πᾶν, ὐσ. le tout, *il tutto*.

Πανάγαθος, η, ον. ἐπίθ. le plus bon de tous, *il più buono di tutti*.

Παναγία, ὐσ. nôtre Dame, *la Madonna*.

Πανάγιος, ια, ιον. ἐπίθ. le plus saint de tous, *il più santo di tutti*.

Παναγιότης, ὐσ. sainteté, *santità*.

Παναγιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-saint, te. *santissimo*, *ma*.

Πανάδα, ὐσ. panade, *panata*.

Πανάθλιος, ια, ιον. ἐπίθ. très-misérable, *miserabilissimo*, *ma*.

Πανάκεια, ὐσ. panacée, *panacea*.

Πανάκι, petit morceau de toile, *pezzetto di tela*.

Πανάμωμος, η, ον. ἐπίθ. très-immaculé, ée. *immacolatissimo*, *ma*.

Πανἀοίδημος, η, ον. ἐπίθ. très-digne de mémoire, *degnissimo*, *ma*. *di memoria*, *sempre memorabilissimo*.

Πανάρεστος, η, ον. ἐπίθ. le plus agréable de tous, *il più grato di tutti*.

Πανάρετος, η, ον. ἐπίθ. très-vertueux, euse. *virtuosissimo*, *ma*.

Πανάχραντος, ἐπίθ. très-immaculé, *immacolatissimo*, *ma*.

Πανδοχεῖον, ὐσ. auberge, *locanda*, *osteria*.

Πανδοχεύς, ὐσ. aubergiste, *oste*.

Πανδρευθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été marié, *colui ò colei ch' è stato maritato*.

Πανδρεύμα, ὑσ. l'action de marier, ἢ de se marier, *il maritare, ἢ maritarsi.*

Πανδρευμένος, η, ον. μετ. marié, ée. *maritato, ta.*

Πανδρεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a marié quelqu'un, *colui ἢ colei che ha maritato qualcheduno.*

Πανδρεύω, Pʳ. marier, *maritare.* §. πανδρεύομαι, se marier, *maritarsi.*

Πανδρεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui marie, *colui ἢ colei che marita.*

Πανδρεία, ὑσ. mariage, *matrimonio.*

Πανεύδοξος, η, ον. ἐπίθ. le plus glorieux de tous, *il più glorioso di tutti.*

Πανέρι, ὑσ. panier, *cesta, paniero.*

Πανευδαίμων, ἐπίθ. le plus heureux de tous, *il più felice di tutti.*

Πανεύφημος, η, ον. ἐπίθ. le plus célébre de tous, *li più celebre di tutti.*

Πανηγυρίζω, Pʳ. célébrer, fêter, *festeggiare, celebrare.*

Πανηγυρίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui célébre, qui fête, *colui ἢ colei che celebra, che festeggia.*

Πανηγυρικός, ή, όν. ἐπίθ. digne d'être célébré, *celebrevole, ch'è da celebrarsi.* §. πανηγυρικόν, panégyrique, *panegirico.*

Πανήγυρις, ἴσιως. ἑορτή, fête, *festa.* §. πανήγυρις, παζάρι, foire, marché, *fiera, mercato.*

Πανηγυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a célébré, qui a fêté, *colui ἢ colei che ha celebrato, che ha festeggiato.*

Πανηγύρισμα, ουσ. célébration, *celebrazione.*

Πανηγυριστής, ἐπίθ. celui qui célébre, qui fête, *colui che celebra, che festeggia.*

Πάνθειον, ἴσιας. panthée, *panteo.*

Πανθήρα, ους. panthére, *pantera.*

Πανί, ὑσ. toile, *tela.* §. πανί τῶ καραβιῶ, voile, *vela.* §. πανιά, κωλόπανα, langes, *pannicelli, pannilini.*

Πανίερος, η, ον. ἐπίθ. très-sacré, ée. *sacratissimo, ma.*

Πανιερώτατος, τίτλος διδόμενος τοῖς Ἐπισκόποις. Οἱ Γάλλοι, ἢ Ἰταλοί μεταχειρίζονται τὸ Monseigneur, *monsignore.*

Πανικά, ἐπίθ. du linge, *biancheria.*

Πανίτικος, η, ον. ἐπίθ. de toile, *di tela.*

Πάννυχις, ἴσιως. veillée, *vegghiata.*

Πανόλβιος, ια, ιον. ἐπίθ. très heureux, euse. *felicissimo, ma.*

Πανοπλία, ἴσιως. armure entière, *armadura intiera.*

Πανούκλα, ὑσ. peste, *peste.* §. εἶσαι μία πανούκλα, ἤτοι πολλὰ ἐνοχλητικός, vous êtes très-importun, *siete molto importuno.*

Πανουκλιάζω, Pʳ. être attaqué de la peste, être empesté, *essere attaccato dalla peste, essere appestato.*

Πανουκλιάρης, πανουκλιάρικος, ἐπίθ. qui a la peste, *che ha la peste.*

Πανουκλιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui vient d'être attaqué de la peste, *colui ἢ colei ch'è stato attaccato dalla peste.*

Πανούκλιασμα, ὑσ. l'action d'être attaqué de la peste, *l'essere attaccato dalla peste.*

Πανουκλιασμένος, η, ον. μετ. empesté, ée, *appestato, ta.*

Πανούργευμα, ὑσ. machination, *macchinazione.*

Πανουργεύομαι, Pʳ. machiner, *macchinare.*

Πανουργία, ὑσ. finesse, astuce, *astuzia, sagacità, scaltrimento.*

Πανοῦργος, ἐπίθ. adroit, te, rusé, ée. malicieux, euse. *astuto, ta. scaltro, ra. furbo, ba.*

Πανουργότατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. très-rusé, ée. *astutissimo, ma. scaltrissimo, ma.* §. εἶναι πανουργότατος ... τὸν διάβολον, il est très-fin, très-rusé, *ha il diavol in testa, sa dove il diavolo tiene la coda.*

Πανσέληνος, ἴσιως. pleine lune, *plenilunio.*

Πάνσοφος, η, ον. ἐπίθ. très-savant, te. *sapientissimo, ma.*

Πάντα, ἐπίρ. toujours, *sempre.* §. κατὰ πάντα, en tout, *in tutto.*

Παν-

Παντίφαγος. Πανυλαφια. Παππινος.
Παονι. Πανζως.

Παντάπασι, ἐπίρ. entièrement, *intieramente*.

Παντοχόθεν, ἐπίρ. de tout côté, *da ogni parte*.

Παντοχοῦ, ἐπίρ. par tout, *da per tutto*.

Παντελῶς, ἐπίρ. ὁλοκλήρως, entièrement, en tout & par tout, *intieramente, in tutto e per tutto*. §. παντελῶς, ὄλοτελα, rien de tout, *niente affatto*.

Παντεπόπτης, ἐπίθ. celui qui voit par tout, *colui che vede da per tutto*.

Παντέχω, Ρ'. attendre, être en attente, *attendere, stare in aspettativa*.

Παντέχων, ουσα, μετ. celui ou celle qui est en attente, *colui o colei che sta in aspettativa*.

Παντιέρα, οὐσ. enseigne, *bandiera*.

Παντοδυναμία, οὐσ. toute puissance, *onnipotenza*.

Παντοδύναμος, η, ον. ἐπίθ. tout puissant, te, *onnipotente*.

Παντοδαπής, ἐπίθ. de toute sorte, *d'ogni sorta*.

Πάντοθεν, ἐπίρ. de tout côté, *d'ogni parte*.

Παντοκράτωρ, ἐπίθ. qui commande tout, qui a tout sous sa puissance, *che comanda tutto, che tiene tutto sotto la sua potenza*.

Πάντοτε, παντοτεινά, ἐπίρ. toujours, *sempre*.

Παντοτεινός, ή, όν. ἐπίθ. perpetuel, lle. *perpetuo, tua*.

Παντοῦ, ἐπίρ. par tout, *da per tutto*.

Παντοχή, ὐσ. attente, expectative, *aspettazione*.

Παντρεύω, κτλ. ἰδὲ Πανδρεύω, κτλ.

Παξιμαδάκι, ὐσ. petit biscuit, *biscottino*.

Παξιμάδι, ὐδ. biscuit, *biscotto*.

Παξιμαδιάζω, Ρ'. devenir biscuit, *farsi come biscotto*.

Πάπα, ὐσ. χυλκέτι, panade, *panata*.

Παπᾶ, οὐσ. φωνὴ τῶν νηπίων, papa, père, *papà, padre*.

Παπαγάλλος, ὐσ. perroquet, *pappagallo*.

Παπαδάκι, ὐσ. jeune prêtre, prêtre ignorant, *pretazzuolo*.

Παπάδωμα, ὐσ. l'action de consacrer prêtre, *il consacrare uno prete*.

Παπαδωμένος, μετ. consacré prêtre, *consacrato prete*.

Παπαδώνω, Ρ'. consacrer prêtre, *consacrare prete*. παπαδώνω, γίνομαι παπᾶς, se faire prêtre, *farsi prete*.

Παπαδιά, ὐσ. femme d'un prêtre, *moglie d'un prete*.

Παπαδοπούλα, ὐσιασ. fille d'un prêtre, *figlia d'un prete*.

Παπαδόπουλον, ὐσιασ. fils d'un prêtre, *figlio d'un prete*.

Παπαρούνα, ὐσιασ. pavot, *papavere*.

Παπᾶς, ὐσ. prêtre, *prete*.

Πάπας, ὐσ. Pape, *Papa*.

Πάπλωμα, ὐσ. couverture de lit, *coperta di letto*.

Παπλωματάκι, ὐσ. petite couverture de lit, *piccola coperta di letto*.

Παπλωματᾶς, οὐσ. celui qui fait de couvertures de lit, *colui che fa coperte da letto*.

Παπουτζάκι, ὐσ. petit soulier, *piccola scarpa*.

Παπουτζῆς, παπουτζῆς, ὐ. cordonnier, *calzolajo*.

Παπουτζώνω, Ρ'. chausser, *calzare*.

Πάπια, ὐσ. canard, *anitra*.

Πάππος, ὐσ. ayeul, *avolo*. §. πάππος, γέρων, vieillard, *vecchio*.

Παρά, πρόθ. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δηλοῖ τὸ πλέον ὡς παρὰ μέσα, plus dedans, *più in dentro*. παρὰ κεῖ, plus là, *più là*. §. παρὰ πάνω, plus haut, *più alto*. §. παρὰ πάνω, παραπάνω, par dessus, sur plus, *soprappiù*. δὲν ἔχω παρὰ ἕνα, je n'ai qu'un, *non ho che uno, non ho che un solo*. §. παρὰ νά, au lieu de... *invece di*. §. κάλλιον νὰ πηγαίνῃς παρὰ νὰ μένῃς, il vaut mieux aller que rester, *vale meglio andare che restare*. §. παρὰ ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα, contre toute esperance, *contro ogni speranza*. §. παρὰ ὀλιγώτερον, moins, *meno*. ὡς παρὰ δύο, moins deux, *meno due*. §. παρὰ πολλά, beaucoup, *molto*. §. παρὰ φύσιν, contre nature, *contro natura*. §. παρὰ φύσιν, μεταφ. ὑπερβολικῶς,

 Παπαγυνιος.

Παντοφια. pantoufle. Παπια.

κῶς, excessivement, hors de mesure, *eccessivamente, fuor di modo*. §. παρ' ἀξίαν, sans l'avoir merité, *immeritamente*.

Παραβάζω, P'. mettre beaucoup, *mettere troppo*.

Παραβαίνω, P'. transgresser, violer une loi, contrevenir à quelque ordre, enfreindre une loi, *trasgredire, violare una legge, contravvenire, disubbidire ad una legge*.

Παραβαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui viole, qui enfreind une loi, *colui ò colei che viola, che trasgredisce una legge*.

Παραβαλμένος, η, ον. μετ. comparé, ée. *paragonato, ta*.

Παραβάλω, P'. comparer, *comparare, paragonare*.

Παραβάλων, ουσα. μετ. celui ou celle qui compare, *colui ò colei che paragona*.

Παραβαλλών, ουσα. μετ. celui ou celle qui a comparé, *colui ò colei che ha paragonato*.

Παραβαραίνω, παραβαραίνων, ἰδὲ Παραβαρυνω, παραβαρυνων.

Παραβαρύνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a surchargé, *colui ò colei che ha sopraccaricato*.

Παραβαρύνω, P'. surcharger, *sopraccaricare, sopraggravare*.

Παραβαρυνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui a surchargé, *colui ò colei che ha sopraggravato*.

Παραβαρὺς, ἐπίῤ. trop pesant, te. *troppo pesante*.

Παραβὰς, βᾶσα. μετ. celui ou celle qui a violé une loi, *colui ò colei che ha trasgredito una legge &c.*

Παράβασις, ἡ. transgression, violation, contravention, *trasgressione, contravvenzione, violazione*.

Παραβάτης, ὁ. transgresseur, violateur, *trasgressore, contravventore*.

Παραβγάζω, P'. ôter, lever trop, *levare, cavare troppo*.

Παραβιάζω, P'. contraindre beaucoup, *sforzare molto*. §. παραβιάζομαι, σιχωνω, χάμνω γλίγωρα, s'empresser beaucoup, *affrettarsi molto*.

Παραβιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui contraind beaucoup, *colui ò colei che sforza molto*.

Παραβιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a beaucoup contraint, *colui ò colei che ha molto sforzato*.

Παραβίασμα, τό. l'action de contraindre beaucoup, *lo sforzare molto*.

Παραβιασμένος, η, ον. μετ. contraint, te. beaucoup, *sforzato, ta. molto*.

Παραβλέπω, P'. βλέπω ἄλλα ἀντ' ἄλλα, voir de travers, voir une chose pour une autre, *travedere*. §. παραβλέπω, fermer l'œil, ne pas regarder de trop près, *chiudere un occhio, non guardar troppo nel sottile*.

Παραβλέψιμον, τό. l'action de voir de travers, *il travedere*. §. παραβλέψιμον, τὸ παραβλέπειν, τὸ νὰ ϰαμώνῃ τινὰς πῶς δὲν βλέπει, l'action de fermer l'œil, de feindre de ne pas voir, *il far finta di non vedere*.

Παραβολή, ἡ. parabole, *parabola*.

Παραβολικὸς, ή, όν. ἐπίθ. parabolique, *parabolico, ca*.

Παραβολικῶς, ἐπίῤ. paraboliquement, *parabolicamente*.

Παραβράζω, P'. Ἐν. ϰ. ἀδ. cuire, boullir beaucoup, *cuocere, bollire molto*.

Παραβράζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui bouillit beaucoup, *colui ò colei che bolle molto*.

Παραβράσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a bouilli trop, *colui ò colei che ha troppo bollito*.

Παράβρασμα, τό. l'action de bouillir trop, *il bollir troppo*.

Παραβρασμένος, η, ον. μετ. bouilli, ie. trop, *bollito, ta. troppo*.

Παραβρεγμένος, η, ον. μετ. trop mouillé, ée. *troppo bagnato, ta*.

Παραβρέξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a trop mouillé, *colui ò colei che ha troppo bagnato*.

Παραβρέξιμον, τό. l'action de mouiller trop, *il bagnar troppo*.

Παραβρέχω, P'. mouiller trop, *bagnar troppo*.

Παραβρέχων, ουσα. μετ. co-

celui ἢ celle qui mouille trop, *colui ἢ colei che bagna troppo*.

Παραγαπημένος, η, ον. μετ. trop aimé, ée. *troppo amato, ta*.

Παραγαπήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop aimé, *colui ἢ colei che ha troppo amato*.

Παραγαπῶ, P. aimer trop, *amar troppo*.

Παραγαπῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui aime trop, *colui ἢ colei che ama troppo*.

Παραγγελία, ἡ. νουθέτησις, admonition, avis, conseil, *ammonizione, consiglio*. §. παραγγελία, προσταγή, ἐντολή, ordre, précepte, commandament, *ordine, precetto, comandamento*. §. παραγγελιά, recommantion, *raccomandazione*.

Παραγγείλας, λασα. μετ. celui ἢ celle qui a ordonné, *colui ἢ colei che ha ordinato*. §. παραγγείλας, νουθετήσας, celui ἢ celle qui a admonesté, qui a conseillé, *colui ἢ colei che ha consigliato, che ha ammonito*.

Παράγγελμα, ἰδὲ Παραγγελία.

Παραγγελμένος, η, ον. μετ. ordonné, ée. commandé, ée. *ordinato, ta. comandato, ta*.

Παραγγέλλω, P. νουθετῶ, admoneter, conseiller, *ammonire, consigliare*. §. παραγγέλλω, προστάζω, ordonner, donner ordre, *ordinare, dar ordine*.

Παραγεμίζω, P. remplir trop, *empire troppo*. §. παραγεμίζω τὰ φαγητά, farcir, *infarcire*.

Παραγεμίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui remplit trop, *colui ἢ colei che empisce troppo*.

Παραγεμίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop rempli, *colui ἢ colei che ha troppo riempiuto*.

Παραγέμισμα, ἡ. l'action de trop remplir, *l'empire troppo*. §. παραγέμισμα τῶν φαγητῶν, l'action de farcir, *l'infarcire*.

Παραγεμισμένος, η, ον. μετ. rempli, ie. trop, *riempiuto, ta. troppo*. §. παραγεμισμένον φαγί, farci, ie. *infarcito, ta*.

Παραγέρνω, P. incliner, pencher trop, *inclinare troppo*.

Παραγόμενος, η, ον. μετ. dérivé, ée. *derivato, ta*.

Παράγραμμα, ἡ. écrit falsifié, *scritto falsificato*.

Παράγραφον, ἡ. paragraphe, *paragrafo*.

Παράγω, P. faire dériver, *far derivare*. §. παράγομαι, dériver, proceder, *derivare*.

Παραγωγή, ἡ. dérivation, *derivazione*.

Παραγωγικός, ή, όν. ἐπιθ. dérivatif, ive. *derivativo, va*.

Παράγωγος, ἐπιθ. dérivé, ée. *derivato, ta*. §. τὰ παράγωγα, les dérivés, *i derivati*.

Παραδαρμένος, η, ον. μετ. trop frappé, ée. *troppo bastonato, ta*.

Παραδαρμός, ὁ. l'action de trop frapper, *il troppo battere*. §. παραδαρμός, μεταφ. inquietudes, tourments, *tormenti, inquietudini*.

Παράδειγμα, ἡ. exemple, *esempio*. §. καλὸν παράδειγμα, édification, bon exemple, *edificazione, esemplarità*. §. διὰ παραδειγμάτων, au moyen des exemples, en se servant d'exemples, *esemplarmente, esemplificatamente*.

Παραδειγματίζω, P. δίδω καλὸν παράδειγμα, édifier, donner bon exemple, *edificare, dar buon esempio*. §. παραδειγματίζω, μεταχειρίζομαι παραδείγματα, ἐξηγῶ μὲ παραδείγματα, se servir d'exemples, *servirsi d'esempj, esemplificare*.

Παραδειγματικός, ή, όν. ἐπιθ. édifiant, te. *esemplare, edificante*. §. παραδειγματικός, ὁ ἐκ παραδείγματος, tiré des exemples, *esemplativo*.

Παραδειγματικῶς, ἐπίρ. μὲ καλὸν παράδειγμα, exemplairement, d'une manière exemplaire, *esemplarmente, con esemplarità*. §. παραδειγματικῶς, διὰ παραδειγμάτων, au moyen des exemples, en se servant d'exemples, *esemplarmente, per via di esempi*.

Παραδειγμάτισμα, ἡ. l'action d'illustrer par des

Παραδείγματ.

des exemples, *esemplificazione*.

Παράδεισος, ὁ. paradis, *paradiso*.

Παραδέρνω, P. δέρνω πολύ, battre, frapper trop, *battere, bastonare troppo*. §. παραδέρνω, μετ. être tourmenté, être inquiet, ne savoir pas quoi faire, *essere tormentato, essere inquieto, non saper che fare*.

Παραδίδω, P. δίδω, ἐγχειρίζω, livrer, donner, *consegnare, dare*. §. παραδίδω, προδίδω, trahir, *tradire*. §. παραδίδω, συστήνω τινὰ, recommander, *raccomandare*. §. παραδίδομαι, μετ. s'adonner, *darsi*. §. παραδίδω, διδάσκω, μαθητεύω, anseigner, *insegnare*.

Παραδίδων, ωσα, μετ. celui ou celle qui livre, qui donne, *colui ò colei che dà, che consegna*. §. παραδίδων, προδίδων, celui ou celle qui trahit, *colui ò colei che tradisce*.

Παράδομα, ὁ. ἰδὲ Παράδοσις.

Παραδομένος, η, ον. μετ. ἐγχειρισμένος, donné, ée. livré, ée, *dato, ta. consegnato, ta*. §. παραδομένος, προδομένος, trahi, ie, *tradito, ta*. §. παραδομένος, ὅλος δοσμένος, adonné, ée, *dato, ta*. §. εἶναι ὅλος παραδομένος εἰς τὸ κακὸν, il est tout adonné à mal faire, *è tutto dato al mal fare*.

Παράδοξος, η, ον. ἐπίθ. merveilleux, euse, *maraviglioso, sa*.

Παραδόξως, ἐπίρ. merveilleusement, *maravigliosamente*.

Παραδόσας, ἰδὲ Παραδούς.

Παράδοσις, ὁ. livraison, l'action de livrer, de donner, *consegnazione*. §. παράδοσις, διδασκάλιον, anseignement, *insegnamento*. §. παράδοσις, προδοσία, l'action de trahir, *tradimento*. §. παράδοσις, tradition, *tradizione*.

Παραδοτής, ὁ. celui qui livre, qui donne, *colui che consegna, che dà*.

Παραδούς, οῦσα, μετ. ἐγχειρίσας, μετ. celui ou celle qui a livré, qui a donné, *colui ò colei che ha dato, che ha consegnato*. §. παραδούς, παραδόσας, celui ou celle qui a trahi, *colui ò colei che ha tradito*.

Παραεῖμαι, P. être trop, *essere troppo*. §. δὲν παρεῖναι, il n'est pas trop, ou il n'est pas assez, *non è troppo, non è assai*.

Παραέρχομαι, P. ἔρχομαι συχνὰ, venir souvent, *venir sovente*. §. παραέρχομαι, ἀργὰ ἔρχομαι, venir trop tard, *venir troppo tardi*.

Παραέχω, P. avoir trop, *aver troppo*. §. δὲν παραέχω, n'avoir pas trop, n'avoir pas beaucoup, *non aver troppo, non aver molto*.

Παραζήτημα, ὁ. demande excessive, *dimanda esorbitante*.

Παραζητήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a fait de demandes excessives, *colui ò colei che ha fatto demande esorbitanti*.

Παραζητῶ, P. demander beaucoup, faire de demandes excessives, *dimandare molto, fare dimande esorbitanti*.

Παραζητῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui fait de demandes excessives, *colui ò colei che fa dimande eccessive*.

Παραθαλάσσιον, ὁ. bord, côte de mer, *spiaggia di mare*.

Παραθαλάσσιος, ία, ον. ἐπίθ. maritime, *marittimo, ma. marino*.

Παραθαρρύνω, P. encourager, *incoraggiare*.

Παραθεμένος, η, ον. μετ. mis, se, près, *messo, ta. vicino, accosto*.

Παραθέτω, P. mettre près, *mettere vicino*.

Παραθήκη, ὁ. dépôt, *deposito*.

Παραθυράκι, οῦ. petite fenêtre, *piccola finestra*.

Παραθύρι, παράθυρον, ὁ. fenêtre, *finestra*.

Παραθυρόφυλλα, ὁ. les battans d'une fenêtre, *i battenti d'una finestra*.

Παραινέσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a exhorté, *colui ò colei che ha esortato*.

Παραίνεσις, ὁ. exhortation, *esortazione*.

Παραινέτης, ὁ. celui qui exhorte, *colui che esorta, esortatore*.

Παραδείγματ. Παράδεισος. Παραδίδω. Παραδοσίας. Παραζητῶ.

Παραινετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. exhortatif, ive. esortativo, va.

Παραινῶ, P'. exhorter, esortare.

Παραινῶν, οῦσα. μετ. exhortant, te. esortante.

Παραιτηθείς, εῖσα. μετ. Ἐν. ὅσις ἔχαμε παραίτησιν, ἄφησε, celui ou celle qui a abandonné, qui a desisté, colui ò colei che ha abbandonato, che ha desistito. §. παραιτηθείς, ἀφημένος, celui ou celle qui a été abandonné, colui ò colei ch' è stato abbandonato. §. παραιτηθείς, ἀφημένος ἔξω, celui ou celle qui a été omis, colui ò colei ch' è stato ommesso.

Παραίτημα, ατος. ἀφημα, abandonnement, abbandono. §. παραίτημα, παραίτησις, renonce, rinunzia.

Παραιτημένος, η, ον. μετ. ἀφημένος, laissé, ée. abandonné, ée. abbandonato, ta. derelitto, ta. §. παραιτημένος, omis, ise. dimesso, sa. §. ἄχε με παραιτημένον, laissez moi en repos, lasciatemi in riposo.

Παραιτήσας, σασα. μετ. ὅσις ἄφησε, celui ou celle qui a abandonné, qui a laissé, colui ò colei che ha abbandonato, che ha lasciato. §. παραιτήσας, ὅσις ἄφησεν ἔξω ἕνα πρᾶγμα, celui ou celle qui a omis, colui ò colei che ha ommesso. §. παραιτήσας, ὅσις ἔχαμε παραίτησιν, celui ou celle qui a fait renonce, qui a renoncé, colui ò colei che ha rinunziato, che ha fatto rinunzia.

Παραίτησις, εως. ἄφημα, omission, ommissione. §. παραίτησις ὀφικίου, κτλ. renonce, rinunzia.

Παραιτῶ, P'. ἀφήνω, laisser, abandonner, lasciare, abbandonare. §. παραιτῶ, ἀφήνω ἕνα πρᾶγμα ἔξω, omettre, ommettare. §. παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, renoncer, rinunziare. §. παραιτοῦμαι, se désister, desistere.

Παρακαθίζω, P'. καθίζω πολύ, s'asseoir trop, sedere molto tempo.

Παρακαθίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est resté long temp assis, colui ò colei ch' è restato molto tempo a sedere.

Παρακάθισμα, ατος, l'action de s'asseoir trop long temps, il sedere lungo tempo.

Παρακάθομαι, P'. s'asseoir proche, près de quelqu'un, sedere vicino a qualchedune. §. παρακάθομαι, rester assis trop long temps, restar seduto lungo tempo.

Παρακαθήμενος, η, ον. μετ. assis, ise. près de quelqu'un, seduto, ta. presso qualcheduno. §. παρακαθήμενος, σύγκαθεδρος, assesseur, assessore.

Παράκαιρα, ἐπίρ. hors de saison, mal à propos, trop tard, fuor di tempo, troppo tardi.

Παράκαιρος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui est hors de saison, colui ò colei ch' è fuor di tempo, intempestivo, va. inopportuno, na.

Παρακάλεμα, παρακαλεμένος, ἰδὲ Παρακάλεσμα, παρακαλεσμένος, κτλ.

Παρακαλέσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a prié, colui ò colei che ha pregato.

Παρακάλεσι, εως. prière, preghiera.

Παρακάλεσμα, ατος. prière, l'action de prier, preghiera, il pregare.

Παρακαλεσμένος, η, ον. μετ. prié, ée. pregato, ta.

Παρακαλεςά, ἐπίρ. avec des prières, con prieghi.

Παρακαλεςής, οῦ. ἐπίθ. celui qui prie, colui che prega.

Παρακαλεςικός, ἡ, όν. ἐπίθ. déprécatif, ive. deprecativo, va.

Παρακαλεςός, ἡ, όν. ἐπίθ. prié, ée. pregato, ta.

Παρακαλῶ, P'. prier, pregare.

Παρακαλῶν, οῦσα. μετ. celui ou celle qui prie, colui ò colei che prega.

Παρακαταθήκη, ης. dépôt, deposito. §. δίδω παρακαταθήκην, mettre en dépôt, depositare, dare in deposito. §. ὁ ἔχων παρακαταθήκην, dépositoire, depositario.

Παρακάτω, ἐπίρ. plus bas, più basso.

Παρακεῖ, ἐπίρ. plus là, più là.

Πα-

Παρακείμενος, ὑσ. prétérit, *preterito.*

Παρακέλλι, ὑσ. céllule proche d'une autre grande, *celletta vicino ad una più grande.*

Παρακινηθείς, ἑῖσα, μετ. celui ῆ celle qui a été excité, *colui ῆ colei ch' è stato eccitato, instigato.*

Παρακίνημα, ὑσ. l'action d'exciter, *l'eccitare; eccitamento, instigazione.*

Παρακινημένος, η, ον. μετ. excité, incité, ée. *eccitato, ta. instigato, ta.*

Παρακινήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a excité, *colui ῆ colei che ha eccitato, instigato, ta.*

Παρακίνησις, οὐσ. excitation, exhortation, instigation, *eccitamento, esortazione, incitazione, istigazione.*

Παρακινητὴς, ὑσ. celui qui excite, qui incite, qui exhorte, *colui che eccita, che instiga, che esorta.*

Παρακινητικὸς, ἡ, όν. ἰσπιθ. excitatif, ive. exhortatif, ive. *eccitativo, va. esortativo, va.*

Παρακινήτρα, ὁσιας. celle qui excite, qui exhorte, *colei che esorta, che eccita, instiga.*

Παρακινούμενος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui vient d'être excité, *colui ῆ colei ch' è stato eccitato, instigato.*

Παρακινῶ, Pʳ. exciter, exhorter, inciter, *eccitare, esortare, incitare, indurre, instigare.*

Παρακινῶν, ῶσα. μετ. celui ῆ celle qui excite, qui incite, qui exhorte, *colui ῆ colei che incita, che eccita, che esorta.*

Παρακκλῆσι, οὐσ. petite eglise, *chiesetta.*

Παράκλησις, οὐσ. prières publiques, *preghiere publiche.*

Παράκλητος, ὑσ. paraclet, *paraclito.*

Παρακόβγω, παρακόπτω, Pʳ. couper trop, *tagliar troppo.*

Παρακοὴ, οὐσ. désobéissance, *disubbidienza.*

Παρακοιτάζω, Pʳ. régarder de près, *guardar pel sottile.* §. παρακοιτάζω, κοιτάζω πολὺ, regarder trop, *guardar troppo.*

Παρακομμένος, η, ον. μετ. beaucoup, trop coupé, ée. *troppo, molto tagliato, ta.*

Παρακόρη, ὑσ. fille adoptive, *figlia adottiva.*

Παρακόψας, ψασα. μετ. celui ῆ celle qui a beaucoup, ῆ trop coupé, *colui ῆ colei che ha molto, ῆ troppo tagliato.*

Παρακούσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a désobéi; *colui ῆ colei che ha disubbidito.* §. παρακούσας, ὅπῦ ἐπαράκουσεν, ὅπῦ δὲν ἤκουσε καλὰ, qui a mal entendu, qui a entendu tout à rebours, *che ha mal inteso, che ha franteso.*

Παρακούω, Pʳ. δὲν ὑπακούω, désobéir, *disubbidire.* §. παρακούω, δὲν ἀκούω καλὰ, χωμαίνομαι πῶς δὲν ἀκούω, faire semblant de ne pas avoir entendu, *disudire, far conto di non aver udito.* §. παρακούω, ἀκούω ἀνάποδα, entendre tout à rebours, *frantendere, intendere a traverso.*

Παρακούων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui désobéit, *colui ῆ colei che disubbidisce.* §. παρακούων, ὅπου δὲν ἀκούει καλὰ, celui ῆ celle qui entend mal, qui entend tout à rebours, *colui ῆ colei che intende male, frantendente.*

Παρακύρης, οὐσ. père putatif, *padre putativo.*

Παραλαβὴ, ὑσ. l'action de prendre, *il prendere.*

Παραλάλημα, ὑσ. τὸ παραμίλημα, τὸ πολὺ μίλημα, l'action de parler beaucoup, *il parlar troppo.* §. παραλάλημα, παραλαλιὰ, délire, *delirio.*

Παραλαλιὰ, ὑσιας. délire, *delirio.*

Παραλαλήσας, σασα. μετ. ὅστις ὡμίλησε πολὺ, celui ῆ celle qui a parlé trop, *colui ῆ colei che ha troppo parlato.* §. παραλαλήσας, παραφρονήσας, qui a extravagué; *che ha farneticato.*

Παραλαλητὴς, οὐσ. celui qui extravague, *colui che stravaga.*

Παραλαλῶ, Pʳ. ὁμιλῶ πολὺ, parler beaucoup, *parlar troppo.* §. παραλαλῶ, παραφρονῶ, extravaguer, *delirare, farneticare.*

Παραλλάττω
Παράλλαξις.

Παραλαλῶν, ῦσα. μετ. ὅϛις ὁμιλεῖ πολύ, celui ἢ celle qui parle beaucoup, *colui ò colei che parla molto*. §. παραλαλῶν, ὅϛις παραλαλεῖ, celui ἢ celle qui extravague, extravagant, te. *colui ò colei che delira, delirante*.

Παραλαμβάνω, P'. prendre, *prendere*.

Παραλέγω, P'. dire beaucoup, *dir molto*.

Παραλήγουσα, ἐπίθ. penultiéme, *penultima sillaba*.

Παραλίγον, ἐπίρ. très-peu, trop peu, *pochissimo, molto poco*.

Παραλλαγή, ἡ. différence, *differenza*.

Παράλλακτα, παράλλακτος, ἰδὲ Ἀπαράλλακτα, ἀπαράλλακτος.

Παραλογία, ἡ. délire, *deliria*.

Παραλογίζω, P'. extravaguer, *delirare, farneticare*.

Παραλογίζων, ῦσα. μετ. extravagant, te. *delirante, stravagante*.

Παραλογισμός, ὁ. paralogisme, *paralogismo*.

Παράλογος, η, ον. ἐπίθ. extravagant, te. *stravagante*.

Παραλογῶ, P'. extravaguer, *dire delle cose stravaganti*.

Παραλόγως, ἐπίρ. d'une manière extravagante, *in maniera stravagante*.

Παραλυσία, παράλυσις, ἡ. paralysie, *paralisia*.

Παραλυτικός, ή, όν. ἐπίθ. paralytique, *paralitico, ca*.

Παράλυτος.

Παραμακραίνω, P'. κάμνω πολὺ μακρύ, allonger, faire beaucoup long, *allungare, far molto lungo*. §. παραμακραίνω, πηγαίνω μακρύτερα, aller plus loin, *andar più lontano*.

Παραμάκρυμμα, ατος. τὸ μακρώνειν, l'action d'allonger, *l'allongare*. §. παραμάκρυμμα, ξεμάκρυμμα, éloignement, *allontanamento*.

Παραμακρυμμένος, η, ον. μετ. trop allongé, ée. *troppo allungato, ta*. §. παραμακρυμμένος, ξεμακρυμμένος, trop éloigné, ée. *troppo allontanato, ta*.

Παραμακρύνας, ασα. μετ. ὅϛις ἔκαμε μακρύτερον, celui ἢ celle qui a beaucoup allongé, *colui ò colei che ha troppo allungato*. §. παραμακρύνας, ξεμακρύνας πολύ, celui ἢ celle qui a trop éloigné, *colui ò colei che ha troppo allontanato*. §. παραμακρύνας, ἰδ. ὅϛις ἐξεμάκρυνεν, ἐπῆγε μακρύτερα, celui ἢ celle qui s'est trop éloigné, *colui ò colei che si è troppo allontanato*.

Παραμακρύνω, P'. κάμνω μακρύτερον, allonger, faire plus long, *allungare, fare più lungo*. §. παραμακρύνω, ξεμακρύνω, éloigner trop, *allontanare troppo*. §. παραμακρύνω, ἰδ. s'éloigner trop, *allontanarsi troppo*.

Παραμακρύνων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui allonge, qui fait plus long, *colui ò colei che allunga, che fa più lungo*. §. παραμακρύνων, ξεμακρύνων, celui ἢ celle qui éloigne, καὶ qui s'éloigne beaucoup, *colui ò colei che allontana, che si allontana troppo*.

Παραμακρύς, ἐπίθ. trop long, gue. *troppo lungo, ga*.

Παραμάνα, ἡ. mère putative, *madre putativa*.

Παραμεγάλος, η, ον. ἐπίθ. trop grand, de. *troppo grande*.

Παραμείνας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui est resté trop de temps, *colui ò colei ch'è restato troppo tempo*.

Παραμένω, P'. rester trop de temps, *restar troppo tempo*.

Παραμένων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui reste trop de temps, *colui ò colei che resta troppo tempo*.

Παράμερα, ἐπίρ. à l'écart, dans un lieu écarté, séparément, *a parte, in disparte*.

Παραμερίζω, P'. s'écarter, s'éloigner, *tirarsi da parte, allontanarsi, scostarsi*.

Παραμερίζων, ῦσα. μετ. celui ἢ celle qui s'écarte, qui s'éloigne, *colui ò colei che si allontana, che si scarta*.

Παραμερίσας, ασα. μετ. ὅϛις ἐπαραμέρισεν ἕνα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui a écarté, qui a mis de

du côté, celui ŏ colei che ha scostato, che ha messo a parte. §. παραμερισμένος, ἰδ. ὅτις ἐπαραμέρισεν, celui ŏ celle qui s'est écarté, colui ŏ colei che si è scostato.

Παραμέρισμα, ὐσ. l'action d'écarter, ou s'écarter, scostamento.

Παραμερισμένος, η, ον. μετ. écarté, ée, scostato, ta.

Παραμέσα, ἐπίρ. plus en dedans, più in dentro.

Παραμικρὸς, ή, όν. ἐπίθ. trop petit, troppo picciolo. §. Θέλει τὸ μερίδιόν μου ἴσως τὸ παραμικρὸν, vouloir sa part de tout jusques à la moindre chose, volere la sua parte sino al finocchio.

Παραμίλημα, ὐσ. délire, delirio, farneticamento. §. παραμίλημα, πολὺ μίλημα, long discours, discorso lungo.

Παραμιλήσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a extravagué, colui ŏ colei che ha stravagato, che ha delirato.

Παραμιλῶ, Pʳ. extravaguer, délirer, delirare, farneticare. §. παραμιλῶ, μιλῶ περισσὸν, parler trop, straparlare, parlar troppo.

Παραμονεύω, παραμονεύω, ἰδὲ Παραμονάω, παραμονεμένος.

Παραμόνευμα, ὐσ. l'action d'épier, l'esplorare, lo spiare.

Παραμονεμένος, η, ον. μετ. épié, ée. guetté, ée. spiato, ta.

Παραμονεύσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a exploré, qui a expié, colui ŏ colei che ha spiato, che ha esplorato.

Παραμονευτὴς, ὐσ. explorateur, esploratore.

Παραμονευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui épie, che spia.

Παραμονεύω, Pʳ. épier, explorer, guetter, spiare, esplorare.

Παραμονεύων, σα. μετ. explorateur, qui explore, esploratore, che spia.

Παραμονὴ, ὐσ. veille, le jour précédent, vigilia.

Παραμπρὸς, ἐπίρ. plus en avant, più avanti.

Παραμυθάκι, ὐσ. petite fable, favoletta.

Παραμυθητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de consolation, qui apporte de la consolation, consolatorio, ria.

Παραμυθία, ὐσ. consolation, consolazione.

Παραμύθι, ούσιας. fable, conte, favola. §. παραμύθια, λόγια ψεύδη, sornette, fiction, fandonia. §. διηγοῦμαι παραμύθια, conter des fables, favoleggiare, raccontar delle favole.

Παραμυθῶ, Pʳ. consoler, consolare.

Παράνομα, ἐπίρ. injustement, d'une manière inique, contre l'équité, iniquamente, contra l'equità.

Παρανόμι, ούσιας. surnom, soprannome.

Παρανομία, ὐσ. transgression de loi, trasgressione di legge. §. παρανομία, crime, iniquité, delitto, iniquità.

Παρανομίζω, Pʳ. agir contre l'équité, far delle iniquità, agire contro l'equità.

Παρανομήσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a prévariqué, qui a délinqué, colui ŏ colei che ha prevaricato.

Παράνομος, η, ον. ἐπίθ. délinquant, delinquente.

Παρανομῶ, Pʳ. délinquer, prévariquer, prevaricare, delinquere.

Παρανόμως, ἐπίρ. contre l'équité, contra l'equità.

Παράνυμφος, ου, ὁ. ἐπίθ. paranymphe, paraninfo.

Παρανυχίδα, ὐσ. excroissance des ongles, escrescenza delle unghie.

Παραξαπλωμένος, η, ον. μετ. trop étendu, ue. troppo disteso, sa.

Παραξαπλώνω, Pʳ. étendre trop, distendere troppo. §. παραξαπλώνομαι, s'étendre trop, distendersi, estendersi troppo.

Παραξαπλώσας, σασα. μετ. celui ŏ celle qui a trop étendu, colui ŏ colei che ha troppo disteso.

Παράξενα, ἐπίρ. étrangement, d'une manière étrange, stranamente, fantasticamente.

Παραξενάδα, ὐσ. bizarrerie, caprice, fantasticaggine.

Παραξενεύομαι, Pʳ. trouver étrange, trovare strano.

Παραξενιά, ὐσ. manière étrange, maniera strana. §. παραξενιά, l'au-...

Παραγνωρίζω.

... bion de trouver étrange, *il trovare strano.*

Παράξενος, η, ον. ἐπίρ. étrange, *strano, na.* §. παράξενος, fantasque, bizarre, capricieux, euse. bourru, ue. *fantastichino, fantastico, ca.* ...

Παραπαίδι, ου. fils adoptif, *figlio adottivo.*

Παραπάνω, ἐπίρ. πλέον ἀπάνω, ὑψηλότερα, plus haut, plus au dessus, *più sopra.* §. παραπάνω, περισσότερον, de plus, *di più.*

Παραπαρμένος, η, ον. μετ. un peu étourdi, *un poco distornato, forsennato.* §. παραπαρμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα, épris, ise. *innamorato, ta.*

Παραπατέρας, ου. père putatif, *padre putativo.*

Παραπεινῶ, Pʳ. avoir une faim excessive, *avere una fame eccessiva.*

Παραπέρνω, Pʳ. πέρνω περισσότερον, prendre d'avantage, de plus, *prendere di più.* §. παραπέρνω, ...ir, *abbronzare.* §. παραπέρνομαι, χάνω τὸν νοῦν μου, perdre l'esprit, devenir stupide, *perdere la mente, divenire stupido.* §. παραπέρνομαι ἀπὸ τὸν ἔρωτα, être épris, *essere innamorato, innamorarsi.*

Παραπέσας, σασα, μετ. ὁποῦ ἐπαρέπεσε, celui ou celle qui est tombé à l'écart, *colui ò colei ch'è caduto in disparte.*

Παραπέσιμον, ου. l'action de tomber à l'écart, ed *cadere in disparte.*

Παραπεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. à l'écart, *caduto, ta. in disparte.*

Παραπέφτω, Pʳ. tomber à l'écart, *cadere in disparte.* §. πῶς ἐπαρέπεσεν τὸ πουγγί μου, ἡ δὲν ἠξεύρω ποῦ εἶναι, ma bourse est tombé où je ne sais pas, *la mia borsa è caduta non so dove.*

Παραπέτασμα, ου. parapet, *parapetto.* §. παραπέτασμα, μπερδές, rideau, *cortina.*

Παραπικραίνω, Pʳ. affliger trop, *affliggere troppo.*

Παραπικραίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui afflige, qui chagrine beaucoup, *colui ò colei che affligge, che attrista troppo.*

Παραπικραμμένος, η, ον. μετ. trop affligé, ée. *troppo afflitto, ta.*

Παραπικραμός, οῦ. affliction excessive, *afflizione eccessiva.*

Παραπικραμένας, μένη. μετ. celui ou celle qui a trop affligé, qui a trop chagriné, *colui ò colei che ha troppo afflitto.*

Παραπίνω, Pʳ. boire beaucoup, *bevere molto.*

Παραπίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui boit beaucoup, *colui ò colei che beve molto.*

Παραπιστεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a trop cru, *colui ò colei che ha troppo creduto.*

Παραπιστεύω, Pʳ. trop croire, croire trop facilement, *credere troppo facilmente.*

Παραπιστεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui croit trop, qui croit facilement, *colui ò colei che crede troppo, che crede troppo facilmente.*

Παραπληρωματικός, ή, όν. ἐπίρ. explétif, ive. *espletivo, va.*

Παραπληρωμένος, η, ον. μετ. trop payé, ée. *troppo pagato, ta.*

Παραπληρώνω, Pʳ. payer trop, *pagar troppo.*

Παραπληρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a trop payé, *colui ò colei che ha troppo pagato.*

Παραπλήσιος, ἐπίρ. semblable, *simile.*

Παραπολὺς, ἐπίρ. trop, excessif, ive. *troppo, eccessivo, va.*

Παραπονεμένος, η, ον. ἐπίρ. dolent, te. plaintif, ive. *dolente.*

Παραπόνεσις, εως. l'action de se lamenter, *il lamentarsi.*

Παραπονετικὰ, ἐπίρ. d'une manière plaintive, *lamentevolmente, dolentemente.*

Παραπονετικὸς, ή, όν. ἐπίρ. lamentable, *lamentevole.*

Παράπονον, ου. lamentation, *doglianza.* §. μὲ παράπονα, douloureusement, d'une manière plaintive, *dolentemente, con lamenti, con gemiti.*

Παραπονοῦμαι, Pʳ. se douloir, se plaindre, se lamenter, *dolersi, lamentarsi.*

Παραπονούμενος, μετ. celui

lui ou celle qui se plaint, *colui ò colei che si lamenta*, *lamentante*.

Παραπόρτι, ὑσ. petite porte, guichet, *porticella*.

Παραποταμιά, ᾶς. rivage d'une rivière, *bordo d'un fiume*.

Παραπροῖκι, ὑσ. biens paraphernaux, *estradotale*.

Παρᾶς, ὑσ. ἕνας παρᾶς, un para, *un parà*. §. παρᾶς, liard, dénier, *danajo*.

Παρασάλευμα, ὕσιας. l'action de mouvoir, & de se mouvoir de son lieu, *smovitura*, *lo smuoversi*.

Παρασαλευμένος, η, ον. μετ. mu, ue. de son lieu, *mosso*, *sa*. *dal suo luogo*.

Παρασαλεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mu de son lieu, *colui ò colei che ha mosso dal suo luogo*.

Παρασαλεύω, Pʳ. σαλεύω ἀπὸ τὸν τόπον του, mouvoir de son lieu, *smuovere*. §. παρασαλεύω, δυνατὰ σαλεύω, mouvoir beaucoup, *mover troppo*.

Παρασαλεύων, υσα. μετ. remuant, *rimovente*.

Παρασείρας, ρασα. μετ. celui ou celle qui a trop traîné, *colui ò colei che ha molto ò troppo strascinato*.

Παρασέρνω, Pʳ. traîner trop, *strascinare troppo*.

Παρασημαίνω, Pʳ. sonner trop les cloches, *sonar troppo le campane*.

Παράσημος, η, ον. ἐπίθ. monstrueux, euse. *mostruoso*, *sa*. §. τὰ παράσημα, les marques, *le insegne*.

Παράσιτος, ἐπίθ. parasite, *parasito*.

Παρασκευάζω, Pʳ. préparer, *preparare*.

Παρασκευάζων, υσα. μετ. celui ou celle qui prépare, *colui ò colei che prepara*.

Παρασκευάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a préparé, *colui ò colei che ha preparato*.

Παρασκεύασις, ὑσ. l'action de préparer, *preparamento*.

Παρασκευὴ, ὑσ. vendredi, *venerdì*. §. παρασκευὴ, ἑτοιμασία, préparation, *preparazione*.

Παρασούσουμον, ἴδε Σουσοῦμι.

Παρασταίνω, Pʳ. représenter, *rappresentare*.

Παρασταίνων, υσα. μετ. représentant, *rappresentante*.

Παραστὰς, ᾶσα. μετ. celui ou celle qui a assisté, *colui ò colei che ha assistito*.

Παράστασις, ὑσ. représentation, *rappresentazione*.

Παραστάτης, ὑσ. assistant, te. *assistente*.

Παραστανῶ, Pʳ. assister, *assistere*.

Παραστεκάμενος, η, ον. μετ. assistant, te. celui ou celle qui assiste, *assistente*, *colui ò colei che assiste*.

Παραστέκω, Pʳ. assister, *assistere*. §. παραστέκω, στέκομαι πολλὺν καιρὸν, tarder, rester beaucoup long temps, *tardare*, *star molto tempo*.

Παραστέκων, υσα. μετ. assistant, te. *assistente*.

Παραστήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a représenté, *colui ò colei che ha rappresentato*.

Παράστησις, ὑσ. représentation, *rappresentazione*.

Παράστρατα, ἐπίρ. dans l'égarement, hors du bon chemin, *indistintamente*, *fuori della buona strada*.

Παραστράτημα, ἴδε Παραστράτισμα.

Παραστρατίζω, Pʳ. s'écarter, s'éloigner, se détourner, *deviare*, *sviarsi*.

Παραστρατίζων, υσα. μετ. celui ou celle qui détourne, qui fait égarer, *disviante*. §. παραστρατίζων, ἤδ. ὅτις παραστρατίζει, ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, celui ou celle qui s'écarte, *colui ò colei che devia*.

Παραστρατίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est égaré, *colui ò colei che si è disviato*.

Παραστράτισμα, ὑσ. déviation, égarement, *deviamento*.

Παραστρατῶ, ἴδε Παραστρατίζω.

Παρασύρας, ρασα. μετ. celui ou celle qui a traîné trop, *colui ò colei che ha troppo strascinato*.

Παράσημα, παρασημένος, ἴδε Παραίσημα, παραισημένος.

Παράταξις, ὕσιας. pompe, *pompa*.

Πα-

Παρατατικὸς, οῦσ. prétérit imparfait, *preterito imperfetto*.

Παρατηρηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ȣ celle qui a été observé, *colui ȣ colei ch' è stato osservato*.

Παρατήρημα, ὐσ. l'action d'observer, *l'osservare*.

Παρατηρημένος, η, ον. μετ. observé, ée. *osservato, ta*.

Παρατηρήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a observé, *colui ȣ colei che ha osservato*.

Παρατήρησις, οῦσ. observation, *osservazione*.

Παρατηρητὴς, ὐσ. observateur, *osservatore*.

Παρατηρῶ, Pᶜ. observer, *osservare*.

Παρατηρῶν, ῶσα. μετ. observant, te. *osservante*.

Παράτησις, παρατήσας, ἰδὲ Παραίτησις, παραιτήσας, κτλ.

Παρατράπεζα, ὐσ. buffet, *credenza*.

Παρατρέξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a omis, *colui ȣ colei che ha omesso, che ha trascurato*.

Παράτρεξις, ὐσ. omission, *omissione*.

Παρατρέχω, Pᶜ. omettre, quitter, laisser passer, *trascorrere, omettere*.

Παρατριβὴ, ὐσ. πολὺ τρίψιμον, grand frottement, *grande confricazione*.

Παρατρίβω, Pᶜ. frotter trop, *fregare troppo*. §. παρατρίβω, broyer trop, *triturare troppo*.

Παρατριμμένος, η, ον. μετ. πολὺ τριμμένος, trop frotté, ée. *troppo fregato*. §. παρατριμμένος, πολὺ λιανισμένος, trop broyé, ée. *troppo triturato, ta*.

Παρατρίψας, ψασα. μετ. celui ȣ celle qui a trop frotté, *colui ȣ colei che ha troppo fregato*. §. παρατρίψας, celui ȣ celle qui a trop broyé, *colui ȣ colei che ha troppo triturato*.

Παρατρίψιμον, ὐσ. grand frottement, *gran fregamento*. §. παρατρίψιμον, l'action de trop broyer, *il troppo triturare*.

Παρατρομάζω, Pᶜ. épouvanter, καὶ s'épouvanter beaucoup, *spaventare, spaventarsi troppo*.

Παρατρομάζων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui épouvante beaucoup, *colui ȣ colei che spaventa molto*. §. παρατρομάζων, οὐδ. celui ȣ celle qui s'épouvante beaucoup, *colui ȣ colei che si spaventa molto*.

Παρατρομάξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui s'est beaucoup épouvanté, *colui ȣ colei che si è molto spaventato*.

Παρατρώγω, Pᶜ. manger trop, *mangiare troppo*.

Παραυϊὸς, ὐσ. fils adoptif, *figlio adottivo*.

Πάραυθα, πάραυθις, ἐπίρ. καὶ πάραυτα, tout à l'heure, sur le champ, dans le moment, *subito, immantinente, incontinente*.

Παραφαίνομαι, Pᶜ. paroître trop, *apparire troppo*. §. δὲν παραφαίνεται, il ne se fait voir trop souvent, *non si lascia vedere troppo sovente*.

Παραφέρνω, Pᶜ. apporter beaucoup, *apportare molto*.

Παράφρασις, ὐσ. paraphrase, *parafrasi*.

Παραφρασμένος, η, ον. ἐπίθ. ἐξηγημένος μὲ παραφράσεις, expliqué, ée. par de paraphrases, *spiegato con parafrasi*.

Παραφραστὴς, ὐσ. qui se sert de paraphrases, *che si serve di parafrasi*.

Παραφρονήσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a extravagué, *colui ȣ colei che ha farneticato*.

Παραφρονῶ, Pᶜ. extravaguer, délirer, *estravagare, delirare*.

Παραφρονῶν, ῦσα. μετ. extravagant, te. délirant, te. *estravagante, delirante*.

Παραφροσύνη, ὐσ. frénésie, délire, *frenesia, delirio*.

Παράφρων, ἐπίθ. extravagant, te. frénetique, fou, folle, *delirante, frenetico, ca. forsennato, ta*.

Παραφυλάγω, Pᶜ. garder soigneusement, *custodire attentamente*.

Παραφυλάξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a gardé soigneusement, *colui ȣ colei che ha custodito attentamente*.

Παραφύσιν, ἐπίρ. contre nature, *contro natura*. §. παραφύσιν, ὑπερβολικὰ, hors de mésure, excessivement, *fuor di modo, eccessivamente*.

Παραχυμένος, η, ον. μετ. trop

trop versé, ée. trop répandu, ue. *troppo sparso, sa.*

Παραχύνω, P'. verser, répandre beaucoup, *versare, spargere troppo.*

Παραχύνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui verse, qui répand beaucoup, *colui ἢ colei che versa troppo.*

Παραχύσας, σάσα. μετ. celui ἢ celle qui a trop versé, trop répandu, *colui ἢ colei che ha troppo versato, troppo sparso.*

Παραχειμάζω, P'. hiverner, *svernare.*

Παραχειμάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a hiverné, qui a passé l'hiver, *colui ἢ colei che ha svernato.*

Παραχείμασμα, ὑσ. l'action d'hiverner, de passer l'hiver, *svernamento, lo svernare.*

Παράχωμα, ὑσ. l'action d'enfouir, de cacher en terre, *il sotterrare, il nascondere sotterra.*

Παραχωμένος, η, ον. μετ. enfoui, ie. caché, ée. en terre, *sotterrato, ta. nascosto, ta. sotterra.*

Παραχώνω, P'. enfouir, cacher en terre, *sotterrare, nascondere sotterra.* §. παραχώνω, χώνω βαθύτερα, enfoncer, faire pénétrer plus avant, *far entrar più avanti, ficcar più in dentro.*

Παραχώρησις, ὑσ. permission, *permissione.*

Παραχωρητής, ὑσ. celui qui permet, qui donne permission, *colui che permette, che dà permissione.*

Παραχωρητικός, ή, όν. ἐπίθ. qui renferme le pouvoir de faire quelque chose, *permessivo, va.*

Παραχωρῶ, P'. permettre, conceder, *permettere, concedere.*

Παραχωρῶν, ὑσα. μετ. permettant, te. qui permet, *permittente.*

Παραχώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enfoui, qui a caché en terre, *colui ἢ colei che ha sotterrato che ha nascosto sotterra.*

Παράχωσις, ὑσ. l'action d'enfouir, de cacher en terre, *il nascondere sotterra.*

Παραψημένος, η, ον. μετ. trop cuit, te. trop rôti, ie. *troppo cotto, ta. troppo arrostito, ta.*

Παραψήνω, P'. cuire trop, *cuocer troppo.* §. παραψήνω [illegible], rôtir trop, *arrostire troppo.*

Παραψήνων, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui cuit trop, qui rôtit trop, *colui ἢ colei che cuoce troppo, che arrostisce troppo.*

Παραψήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a trop cuit, qui a trop rôti, *colui ἢ colei che ha troppo cotto, che ha troppo arrostito.*

Πάρδαλις, ὑσ. léopard, *leopardo.*

Παρδαλός, ή, όν. ἐπίθ. bigarré, ée. *screziato, ta.*

Πάρεδρος, ἐπίθ. assistant, *assistente.*

Παρέκβασις, ὑσ. digression, *digressione.*

Παρέκει, ἐπίρ. plus là, *più là.*

Παρελπίδα, ἐπίρ. contre toute esperance, *contro ogni speranza, inaspettatamente.*

Παρεμβολή, ὑσ. campement, *accampamento.*

Παρεμπρός, ἐπίρ. plus avant, *più avanti.*

Παρεμφατικός, ή, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiarativo, va.*

Παρένθεσις, ὑσ. parenthése, *parentesi.*

Πάρεξ, ἐπίρ. excepté, à la reserve, à l'exception, *eccetto, fuori, fuorchè.*

Παρεξηγημένος, η, ον. μετ. expliqué, ée. interprété, eé. dans un sens contraire, *spiegato, ta. interpretato, ta. in un senso contrario.*

Παρεξηγήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a expliqué dans un sens contraire, *colui ἢ colei che ha spiegato in un senso contrario.*

Παρεξήγησις, ὑσ. explication, interprétation contraire, *spiegazione, interpretazione contraria.*

Παρεξηγῶ, P'. expliquer, interpréter dans un sens contraire, *spiegare in un senso contrario.*

Παρεξηγῶν, ὑσα. μετ. celui ἢ celle qui explique dans un sens contraire, *colui ἢ colei che spiega in un senso contrario.*

Πάρεργον, ὑσ. parerga, *parergo accessorio.*

Παρευθύς, ἐπίρ. tout à l'heure, dans l'instant, *subito.*

ξυβίτο; incontanente. §. παρ' αὐθὺς ὁπῦ, sitôt que, subito che.

Παρέχω, P. donner, dare. §. κόπους παρέχειν τινί, donner de la besogne, dar faccenda, mettere in faccenda.

Παρέχων, ὄντος. μετ. celui ou celle qui donne, colui o colei che dà.

Παρηγορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été consolé, colui o colei ch'è stato consolato.

Παρηγόρημα, ὑσ. l'action de consoler, consolamento.

Παρηγορημένος, η, ον. μετ. consolé, ée, consolato, ta.

Παρηγορήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a consolé, colui o colei che ha consolato.

Παρηγόρησις, ὑσ. consolation, consolazione.

Παρηγορητὴς, ὑσ. consolateur, qui console, consolatore, che consola.

Παρηγορητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. consolatoire, consolatorio.

Παρηγορήτρα, ὑσ. consolatrice, qui console, consolatrice, che consola.

Παρηγορῶ, P. consoler, consolare.

Παρηγορῶν, ὄσα. μετ. celui ou celle qui console, colui o colei che consola.

Παρήκοος, ἐπίθ. désobéissant, te, disubbidiente.

Παρθένα, ἰδὲ Παρθένος.

Παρθενεύω, P. appartenir, appartenere.

Παρθενία, ὑσ. pucelage, verginità.

Παρθενικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de vierge, di vergine.

Παρθένος, ἐπίθ. qui est vierge, vergine.

Παρθενοφθορία, ὑσ. violation, corruption d'une vierge, corruzione, violazione d'una vergine.

Παρθενούδι, ὑσ. mercuriale, mercorella.

Παρθενών, ὑσ. monastére ou l'on eleve des vierges, monastero dove si educano le vergini.

Πάρμακι, ὑσ. pieu, palo.

Παρμένος, η, ον. μετ. pris, ise, preso, sa.

Παρμὸς, ἰδὲ Πάρσιμον.

Παρολίγον, ἐπίρ. trop peu, troppo poco.

Παροικία, ὑσ. demeure passagère, dimora passeggiera.

Πάροικος, ἐπίθ. passager, re. passeggiero, ra.

Παροιμία, ὑσ. proverbe, proverbio.

Παροιμιακὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. proverbial, le, proverbiale.

Παρόμοια, ἐπίρ. également, de même, egualmente, similmente.

Παρομοιάζω, P. ressembler, rassomigliare.

Παρομοιάζων, ουσα. μετ. ressemblant, te, rassomigliante.

Παρομοιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a ressemblé, colui o colei che ha rassomigliato.

Παρομοιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été comparé, qui a été fait ressemblant, colui o colei ch'è stato paragonato, ch'è stato fatto rassomigliante.

Παρομοίασμα, ὑσ. ressemblance, l'action de ressembler, rassomigliamento, rassomiglianza.

Παρομοιασμένος, η, ον. μετ. ressemblé, ée, rassomigliato, ta.

Παρομοιαστικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. ressemblant, rassomigliante.

Παρόμοιος, ία, ον. ἐπίθ. semblable, simile.

Παρομοιόνω, P. παραβάλλω, comparer, comparare. §. παρομοιώνω, παρομοιάζω, ressembler, rassomigliare.

Παρομοιωμένος, η, ον. μετ. comparé, ée, ressemblé, ée. comparato, ta, rassomigliato, ta.

Παρομοιώσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a comparé, qui a ressemblé, colui o colei che ha rassomigliato, comparato.

Παρομοίωσις, ὑσ. similitude, similitudine.

Παρομοίως, ἐπίρ. semblablement, similmente.

Παρεμπρὸς, ἐπίρ. plus avant, più avanti.

Παρὸν, ὑσ. τὸ παρὸν, le présent, il presente. §. κατὰ τὸ παρὸν, pour le présent, per il presente. §. ἔλα εἰς τὸ παρὸν, faites vous voir, venez en public, fatevi vedere, venite in pubblico.

Παρονομάζω, P. donner un nom, nommer, cognominare, denominare.

Παρονομάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a donné un nom, qui a nommé, colui o colei che ha denominato, che ha cognominato.

Παρονομασιας τῆς.

Παρονομασία, ὑσ. paronomasie, *paronomasia*.

Παροξυνθεὶς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a été irrité, *colui ǹ colei ch' è stato irritato, esacerbato*.

Παροξυνάς, νασα, μετ. celui ǹ celle qui a irrité, *colui ǹ colei che ha irritato, che ha esacerbato*.

Παροξύνω, Pʳ. irriter, aigrir, *irritare, esacerbare, inasprire*.

Παροξύνων, νσα. μετ. celui ǹ celle qui irrite, qui aigrit, *colui ǹ colei che irrita, che esacerba*.

Παροξυσμὸς, ὑδ. irritation, *irritamento*. §. παροξυσμὸς, Λεξ. ἰατρ. paroxisme, *parossismo*.

Παροργίζω, Pʳ. aigrir, irriter, fâcher, *irritare, adirare*.

Παροργίζων, νσα. μετ. celui ǹ celle qui irrite, qui fache, *colui ǹ colei che irrita, che adira*.

Παροργίσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a irrité, qui a fâché, *colui ǹ colei che ha irritato, che ha adirato*.

Παρόργισμα, ὑσ. l'action d'aigrir, de mettre en colère, *irritamento, il muovere a sdegno*.

Παροργισμένος, η, ον. μετ. irrité, ée. fâché, ée. *irritato, ta. adirato, ta*.

Παρορμήσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui s'est jeté sur quelque chose, *colui ǹ colei che si è gettato sopra qualche cosa*.

Παρόρμησις, ὑσ. l'action de se lancer, de se jeter sur quelque chose, *l'avventarsi, il gettarsi sopra qualche cosa*.

Παρορμῶ, Pʳ. se lancer, se jeter sur quelque chose, *avventarsi, scagliarsi sopra qualche cosa*.

Παρῦσα, μετ. la présente, *la presente*.

Παρυσία, ὑσ. présence, *presenza*.

Παῤῥησία, ὑσ. présence, l'action de présenter, ᾗ de se présenter, *presenza, presentazione*.

Παῤῥησιάζω, Pʳ. présenter, *presentare*. §. παῤῥησιάζομαι, se présenter, *presentarsi*.

Παῤῥησιάζων, νσα. μετ. celui ǹ celle qui présente, *colui ǹ colei che presenta*.

Παῤῥησιάσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a présenté, *colui ǹ colei che ha presentato*.

Παῤῥησιασθεὶς, εῖσα. μετ. celui ǹ celle qui a été présenté, ᾗ qui s'est présenté, *colui ǹ colei ch' è stato presentato, che si è presentato*.

Παῤῥησίασμα, ὑσ. l'action de présenter, ᾗ de se présenter, *il presentare, presentazione*.

Παῤῥησιασμένος, η, ον. μετ. présenté, ée. *presentato, ta*.

Παῤῥησιαςὴς, ὑσ. celui qui présente, *colui che presenta*.

Παῤῥησιαςικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. de belle présence, *di bella presenza*.

Πάρσιμον, ὑσ. l'action de prendre, *il prendere, presa*.

Παρτίδα, ὑσ. διὰ τὸ παιγνίδι, partie de jeu, *partita di giuoco*. §. παρτίδα τῶν πραγματευτῶν, partie de marchands, *partita, conto, lista*.

Παρτίδον, ὑσ. ἀπόφασις, parti, résolution, *partito*. §. αὐτὸ εἶναι καλὸν παρτίδον διὰ τὴν κόρην σε, c'est un bon parti pour votre fille, *è un buon partito per vostra figlia*. §. παρτίδον, πλοῖα, navire, *nave, legno*. §. εἶχε πέντε παρτίδα, il avoit cinq bâtiments, *aveva cinque legni, cinque bastimenti*.

Παρὼν, ὗσα, μετ. présent, te, *presente*. §. οἱ παρόντες, les présents, *i presenti*. §. τὸ παρὸν, le présent, *il presente*. §. εἰς τὸ παρὸν, εἰς τὸ φανερὸν, en présence, en public, *in presenza, in pubblico*. §. κατὰ τὸ παρὸν, pour le présent, *al presente, per ora*.

Πάρωρος, η, ον. ἐπίθ. trop tardif, ive. hors de temps, *troppo tardivo, va. fuori di tempo*.

Παρωνομασία, ὑσ. paronomasie, *paronomasia*.

Παρωτὶς, ὑσ. parotide, *parotide*.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν. ἐπίθ. ὅλος, tout, te. *tutto, ta*. §. πᾶς, καθε, chaque, *ogni*. §. πᾶς ἄνθρωπος, chaque homme, *ogni uomo*. §. πᾶς εἷς, chacun, *ognuno*. §. πᾶν πρᾶγμα, toute chose, *ogni cosa*. §. πάντες, tous, *tutti*. §. ὅλος ...

Παρωνυχίς ...

ταίσαν, enfin, *in fine*.

Πᾶσα, ἐπίθ. chaque, *ogni*, ὡς πᾶσα γυναῖκα, chaque femme, *ogni donna*. §. πᾶσα μία, chacune, *ciascuna*, *ognuna*. §. πᾶσα μέρα, tous les jours, *ogni giorno*.

Πασᾶς, ὁσ. Bassà, *Bassà*.

Πάσον, ὁσ. pas, *passo*.

Πασοῦλη, ὁσ. cheville, *cavicchio*.

Παστάλι, ὁσ. folle farine, *friscello*.

Παστιλίζω, κτλ. ἴδε Παστατεύω, κτλ.

Παστάτευμα, ὁσ. tâtonnement, l'action de tâtonner, *tastamento*, *l'andare al tasto*.

Παστατευμένος, η, ον. μετ. tâtonné, ée. *palpeggiato*, *ta*.

Παστατεύσας, σασα. μετ. celui ȣ̍ celle qui a tâtonné, *colui ȣ̍ colei che ha palpeggiato*.

Παστατεύσις, ἴδε Παστάτευμα.

Παστατευτά, ἐπίρ. en tâtonnant, *tastando*, *palpeggiando*.

Παστατεύω, P'. tâtonner, *tastare*, *palpeggiare*. §. παστατεύω, fureter, *frugare*.

Παστατεύων, ουσα. μετ. celui ȣ̍ celle qui tâtonne, *colui ȣ̍ colei che palpeggia*.

Παστάδα, ὁσ. lit nuptial, *talamo*.

Παστέλι, ὁσ. gateau fait de miel, & de sésame, *berlingozzo fatto di miele*, *e di sesamo*.

Παστός, ουσιας. lard, *lardo*.

Παστὸς, η, όν. ἐπίθ. salé, ée. *salato*, *ta*.

Παστόψαρον, ὁσ. poisson salé, *pesce salato*.

Πάστρα, ὁσ. netteté, *nettezza*, *pulitezza*.

Πάστρεμα, παστρεμένος, κτλ. ἴδε Πάστρευμα, παστρευμένος, κτλ.

Πάστρευμα, ὁσ. l'action de nettoyer, de polir, nettoyement, *nettamento*, *pulimento*.

Παστρευμένος, η, ον. μετ. nettoyé, ée. poli, ie. *nettato*, *ta*. *pulito*, *ta*.

Παστρεύσας, σασα. μετ. celui ȣ̍ celle qui a nettoyé, *colui ȣ̍ colei che ha nettato*.

Παστρευτής, ὁσ. celui qui nettoye, *colui che netta*.

Παστρεύω, P'. nettoyer, polir, *nettare*, *pulire*.

Παστρεύων, ουσα. μετ. celui ȣ̍ celle qui nettoye, *colui ȣ̍ colei che netta*.

Παστρικά, ἐπίρ. proprement, nettement, *nettamente*, *pulitamente*.

Παστρικός, ή, όν. ἐπίθ. net, te. poli, ie. *netto*, *ta*. *pulito*, *ta*. §. ἐβγαίνω παστρικὸς ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, sortir sans tache, *uscire netto*.

Παστρικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-net, te. très-poli, ie. *nettissimo*, *ma*. *pulitissimo*, *ma*.

Παστρικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus net, te. plus poli, ie. *più netto*, *ta*. *più pulito*, *ta*.

Παστρωμᾶς, ὁσ. du salé, *salato*.

Πάστωμα, ὁσ. l'action de saler & de sécher de la viande, du poisson &c. *il salare*, *e seccare della carne*, *del pesce*, *&c.*

Παστωμένος, η, ον. μετ. salé, & séché, *salato*, *e seccato*.

Παστώνω, P'. saler & sécher de la viande, du poisson &c. *salare*, *e seccare della carne*, *del pesce*, *&c.*

Παστώνων, ουσα. μετ. celui ȣ̍ celle qui sale & séche de la viande, du poisson &c. *colui ȣ̍ colei che sala e secca della carne*, *pesce &c.*

Παστώσας, σασα. μετ. celui ȣ̍ celle qui a salé, qui a séché du poisson, de la viande, &c. *colui ȣ̍ colei che ha salato*, *e seccato della carne*, *del pesce*, *&c.*

Πάσχα, ὁσ. pâque, *pasqua*.

Πασχάζω, P'. faire pâque, *far pasqua*.

Πασχάζων, ουσα. μετ. celui ȣ̍ celle qui fait pâque, *colui ȣ̍ colei che fa pasqua*.

Πασχάσας, σασα. μετ. celui ȣ̍ celle qui a fait pâque, *colui ȣ̍ colei che ha fatto pasqua*.

Πάσχασμα, ὁσ. l'action de faire pâque, *il far pasqua*.

Πασχαλιά, ὁσ. le jour de pâque, *il giorno di pasqua*.

Πασχαλιάτικα, ἐπίρ. de pâque, *da pasqua*.

Πασχαλιάτικος, η, ον. ἐπίθ. de pâque, *di pasqua*.

Πασχαλινός, ή, όν. ἐπίθ. pascal, le. *pasquale*.

Πασχαλογιόρτων, ὑσ. les fêtes de pâque, *le feste di pasqua*.

Πασχίζω, Ρ. tâcher, faire son mieux, faire son possible, *procurare*, *fare il possibile*.

Πασχίζων, ουσα. μετ. celui ò celle qui tache, qui fait son possible, *colui ò colei che procura, che fa il suo possibile*.

Πασχισμένος, μένη. μετ. celui ò celle qui a tâché, qui a fait son mieux, son possible, *colui ò colei che ha fatto il possibile, che ha procurato*.

Πάσχω, Ρ. pâtir, souffrir, patire, [illegible]. §. [illegible], [illegible], tâcher, procurare.

Πάσχων, ουσα. μετ. celui ò celle qui souffre, qui pâtit, *colui ò colei che soffre, che patisce*.

Πατάζω, ἴδε Πατῶ.

Πατέρας, ὑσ. pere, padre. §. [illegible] pere, [illegible].

[illegible], ἴδε [illegible].

[illegible], [illegible], [illegible] [illegible]. §. [illegible] [illegible], béquille, [illegible].

[illegible] [illegible] chiffons [illegible] sorte de ra[illegible] [illegible] camus, [illegible] celui [illegible]

lui ò colei ch'è stato calcato.

Πάτημα, ὑσ. l'action de fouler aux pieds, de marcher sur quelque chose, *calcamento*. §. αὐτὸς ὁ λόγος ἔχει κανένα πάτημα, ce mot-là a quelque but, *quella parola ha qualche fine*.

Πατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. *calcato*, *ta*.

Πατημασιά, πατησιά, ὑσ. trace, vestige, *pedata*.

Πατὴς, ὑσ. pére, *padre*.

Πατήσας, ασα. μετ. celui ò celle qui a foulé, *colui ò colei che ha calcato*.

Πατητήρι, ὑσ. τὸ πατητήρι τοῦ ἀλόγου, étrier, *staffa*. §. πατητήρι τοῦ λινοῦ, lieu où l'on fouloit les raisins, *palmento*.

Πατητὴς, ὑσ. celui qui foule, qui marche sur quelque chose, *calcatore*.

Πατλιτζάνι, ὑσ. mélongène, *petonciano*, *sorta di pianta*.

Πάτος, ὑσ. fond, fondement, *fondo*.

Πατοῦσα, ὑσ. la plante du pied, *la pianta del piede*.

Πατράδελφος, ὑσ. oncle paternel, *zio paterno*.

Πατραρχῆ, ἴδε Πατριαρχή.

Πατριὰ, ὑσ. tribu, *tribù*.

Πατριαρχεῖα, ὑσ. la dignité patriarcale, *la dignità patriarcale*.

Πατριαρχεῖον, ὑσ. θρόνος πατριαρχικὸς, siège du patriarche, *patriarchia*, *residenza del patriarca*. §. πατριαρχεῖον, patriarcat, *patriarcato*.

Πατριαρχεύσας, μετ. qui a été patriarche, *ch'è stato patriarca*.

Πατριαρχεύω, Ρ. être patriarche, être sur le siège patriarcal, *essere patriarca*, *tenere la sedia patriarcale*.

Πατριαρχεύων, μετ. patriarche actuel, *patriarca attuale*.

Πατριάρχης, ὑσ. patriarche, *patriarca*.

Πατριαρχικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. patriarcal, *patriarcale*.

Πατρίδα, ὑσ. patrie, *patria*.

Πατρίκιος, ἐπιθ. patrice, *patrizio*.

Πατρικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. paternel, lle. *paterno*, *na*. §. τὰ πατρικὰ, les biens paternels, *i beni paterni*.

Πάτριος, ἐπιθ. national, *nazionale*.

Πατριώτης, ὑσ. patriote, *patriota*.

Πατρογονικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. paternel, lle. *paterno*, *na*. §. τὰ πατρογονικὰ, ὑσ. les biens paternels, *i beni paterni*.

Πατροκτονία, ὑσ. patricide, *parricidio*.

Πατροκτόνος, ἐπιθ. patricide, *parricida*.

Πατροπαράδοσις, ὑσ. tradition de pére en mére, *tradizione da padre a madre*.

Πατροπαράδοτος, ε, ον. ἐπιθ. qu'on sait par tradition de nos péres, *che si sa per tradizione de' nostri padri*.

Πατροπαραδότως, ἐπίρ. par tradition de nos péres, *per tradizione de' nostri padri*.

Πατρότης, ὑσ. qualité de pére,

père, *qualità di padre*.

Πατροφονία, πατροφόνος, ἰδὲ Πατροκτονία, πατροκτόνος.

Πατῶ, Pʳ. fouler, *calcare*.

Πάτωμα, ὐσ. étage, *piano*. §. πάτωμα, στρῶσιμον σπιτιοῦ, plancher, *solajo*.

Πατωμένος, η, ον. μετ. στρωμένος μὲ σανίδια, planchéyé, ée. *impalcato, ta*.

Πατώνω, Pʳ. κάμνω πατώματα εἰς ἕνα σπῆτι, faire des étages dans une maison, *far dei piani in una casa*. §. πατώνω, στρώνω τὸ πάτωμα, planchéyer, *impalcare*.

Παύσας, σασα. μετ. celui ȟ celle qui a cessé, *colui ȟ colei che ha cessato*.

Παύσιμον, ὐσ. pause, l'action de cesser, *cessamento, pausa*.

Παῦσις, ὐσ. pause, *pausa*.

Παύω, Pʳ. cesser, *cessare*.

Παύων, ουσα. μετ. celui ȟ celle qui cesse, cessant, *colui ȟ colei che cessa, cessante*.

Πάφυλας, ὐσ. fer-blanc, *latta*.

Παφυλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de fer blanc, *di latta*.

Παφυλόσυρμα, ὐσ. fil de fer-blanc, *filo di latta*.

Πάχαιμα, ὐσ. l'action d'engraisser, ϗ de s'engraisser, *l'ingrassare, l'ingrassarsi, ingrassamento*.

Παχαιμένος, η, ον. μετ. engraissé, ée. *ingrassato, ta*.

Παχαίνω, Pʳ. Ἐν. engraisser, *ingrassare*. §. παχαίνω, ὐδ. γίνομαι παχὺς, s'engraisser, devenir gras, *ingrassare, ingrassarsi, divenir grasso*.

Παχαίνων, ουσα. μετ. celui ȟ celle qui engraisse, *colui ȟ colei che ingrassa*. §. παχαίνων, ὐδ. ὅστις γίνεται παχὺς, celui ȟ celle qui devient gras, *colui ȟ colei che diventa grasso*.

Πάχνη, ὐσ. givre, gelée blanche, *brina*. §. πάχνη ϗ δροσιὰ, rosée, *rugiada*.

Παχνὶ, ὐσ. crêche, mangeoire, *mangiatoja*.

Παχνίζω, Pʳ. tomber du givre, *cadere della brina*.

Πάχνισμα, ὐσ. l'action de tomber du givre, *caduta di brina*.

Παχνισμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de givre, *coperto, ta. di brina*.

Πάχος, ὐσ. gras, *grasso*.

Παχουλάτζικος, η. ον. ἐπίθ. grasset, te. *grassetto, ta*.

Παχουλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. gros & gras, *grassotto*.

Παχουλότης, ουσ. embonpoint, *grassezza*.

Παχυνας, νασα. μετ. Ἐν. celui ȟ celle qui a engraissé, *colui ȟ colei che ha ingrassato*. §. παχύνας, ὐδ. ὅστις ἔγινε παχὺς, celui ȟ celle qui est devenu gras, *colui ȟ colei ch' è diventato grasso*.

Παχὺς, εῖα, ύ. ἐπίθ. gras, se; *grasso, sa*. §. τὸ παχὺ, le gras, la graisse, *il grasso*.

Παχύτης, ὐσ. τὸ πάχος, embonpoint, *grassezza*. §. παχύτης, χόνδρο[...] épaisseur, *grossezza*.

Πάχτωμα, παχτώνω, κ[...] ἰδὲ Πάκτωμα, πακ[...]νω, κτλ.

Πάω, ἰδὲ Ὑπάγω, [...]γαίνω.

Πεδιάδα, ὐσ. plaine, l[...]de, *pianura, landa*.

Πεδίον, ὐσ. champ, ch[am]pagne, *campo, campa[gna]*.

Πεδινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de p[lai]ne, *di piano, campe[stre]*.

Πεδούκλωμα, ὐσ. l'ac[tion] de donner le croc[-en-]jambe, *il dar il gam[bet]to*. §. πεδούκλωμα [...]λόγου, l'action de [met]tre les entraves, *il [met]tere le pastoje*.

Πεδουκλωμένος, η, ον. [...] à qui on a donn[é le] croc-en-jambe, *a c[ui] è dato il gambetto*.

Πεδουκλώνω, Pʳ. donn[er le] croc-en-jambe, *da[r il] gambetto*. §. πεδουκλ[...] mettre les entraves[, *met*]tere le pastoje.

Πεδουκλώνων, ουσα. με[τ. ce]lui ȟ celle qui don[ne le] croc-en-jambe, *c[olui ȟ] colei che dà il gam[betto]*.

Πεδουκλώσας, σασα. [μετ.] celui ȟ celle qui a [don]né le croc-en-jamb[e, *co*]*lui ȟ colei che ha[dato] il gambetto*.

Πεζεσστένι, ὐσ. beze[stan,] *besestan*.

Πέζεμα, ὐσ. l'acti[on de] descendre de che[val,] *discendere da cava[llo,] scavalcare*.

Πεζεύσας, σασα. μ[ετ. ce]lui ȟ celle qui [est de]scendu de cheval[...]

Πασχαλογιόρτον, ὐσ. les fêtes de pâque, *le feste di pasqua*.

Πασχίζω, P. tâcher, faire son mieux, faire son possible, *procurare*, *fare il possibile*.

Πασχίζων, ὐσα, μετ. celui ǹ celle qui tache, qui fait son possible, *colui ò colei che procura, che fa il suo possibile*.

Πασχίσας, σασα, μετ. celui ǹ celle qui a tâché, qui a fait son mieux, son possible, *colui ò colei che ha fatto il possibile, che ha procurato*.

Πάσχω, P. pâtir, souffrir, *patire*, *soffrire*. §. πάσχω, πασχίζω, tâcher, *procurare*.

Πάσχων, ὐσα. μετ. celui ǹ celle qui souffre, qui pâtit, *colui ò colei che soffre, che patisce*.

Πατάζω, ἰδὲ Ποπάζω.

Πατέρας, ὐσ. pére. *padre*. §. πατέρας Ἐκκλησιαστικός, pére, réligieux, *padre*, *religioso*.

Πατερικόν, ἰδὲ Πατρικόν.

Πατερίτζα, ὐσ. τῆς Ἐπισκόπου, κτλ. crosse, *pastorale*. §. πατερίτζα τῆς χυτζῶν, béquille, *stampella*.

Πατερμά, ὐσ. paternôtres, *paternostri*.

Πατζαύρα, ὐσ. chiffons, *cenci*.

Πατζᾶς, ὐσ. sort de ragout, *sorta d'intingolo*.

Πατζομύτης, ὐσ. camus, *camuso*.

Πατηθεὶς, θεῖσα, μετ. celui ǹ celle qui a été foulé, *colui ò colei ch'è stato calcato*.

Πάτημα, ὐσ. l'action de fouler aux pieds, de marcher sur quelque chose, *calcamento*. §. αὐτὸς ὁ λόγος ἔχει κανένα πάτημα, ce mot-là a quelque but, *quella parola ha qualche fine*.

Πατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée. *calcato*, *ta*.

Πατημασιά, πατησιά, ὐσ. trace, vestige, *pedata*.

Πατὴρ, ὐσ. pére, *padre*.

Πατήσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a foulé, *colui ò colei che ha calcato*.

Πατητήρι, ὐσ. τὸ πατητήρι τῶ ἀλόγυ, étrier, *staffa*. §. πατητήρι τῶ ληνῦ, lieu où l'on fouloit les raisins, *palmento*.

Πατητὴς, ὐσ. celui qui foule, qui marche sur quelque chose, *calcatore*.

Πατλιζάνα, ὐσ. mélongène, *petonciano*, *sorta di pianta*.

Πάτος, ὐσ. fond, fondement, *fondo*.

Πατοῦνα, ὐσ. la plante du pied, *la pianta del piede*.

Πατράδελφος, ὐσ. oncle paternel, *zio paterno*.

Πατρεμά, ἰδὲ Πατερμά.

Πατριά, ὐσ. tribu, *tribù*.

Πατριαρχεία, ὐσ. la dignité patriarcale, *la dignità patriarcale*.

Πατριαρχεῖον, ὐσ. θρόνος πατριαρχικὸς, siège du patriarche, *patriarchia*, *residenza del patriarca*. §. πατριαρχεῖον, patriarcat, *patriarcato*.

Πατριαρχεύσας, μετ. qui a été patriarche, *ch'è stato patriarca*.

Πατριαρχεύω, P. être patriarche, être sur le siège patriarcal, *essere patriarca*, *tener la sedia patriarcale*.

Πατριαρχεύων, μετ. patriarche actuel, *patriarca attuale*.

Πατριάρχης, ὐσ. patriarche, *patriarca*.

Πατριαρχικὸς, ή, όν. ἐπίθ. patriarcal, *patriarcale*.

Πατρίδα, ὐσ. patrie, *patria*.

Πατρίκιος, ἐπίθ. patrice, *patrizio*.

Πατρικὸς, ή, όν. ἐπίθ. paternel, lle. *paterno*, *na*. §. τὰ πατρικὰ, les biens paternels, *i beni paterni*.

Πάτριος, ἐπίθ. national, *nazionale*.

Πατριώτης, ὐσ. patriote, *patriota*.

Πατρογονικὸς, ή, όν. ἐπίθ. paternel, lle. *paterno*, *na*. §. τὰ πατρογονικὰ, ὐσ. les biens paternels, *i beni paterni*.

Πατροκτονία, ὐσ. patricide, *parricidio*.

Πατροκτόνος, ἐπίθ. patricide, *parricida*.

Πατροπαράδοσις, ὐσ. tradition de pére en mére, *tradizione da padre a madre*.

Πατροπαράδοτος, η, ον. ἐπίθ. qu'on sait par tradition de nos péres, *che si sa per tradizione de' nostri padri*.

Πατροπαραδότως, ἐπίρ. par tradition de nos péres, *per tradizione de' nostri padri*.

Πατρότης, ὐσ. qualité de pére,

Πατρῶος.

πέρε, *qualità di padre*.

Πατροφονία, πατροφόνος, ἴδε Πατροκτονία, πατροκτόνος.

Πατῶ, Pʳ. fouler, *calcare*.

Πάτωμα, ὐσ. étage, *piano*. §. πάτωμα, στρῶσιμον σπιτιῦ, plancher, *solajo*.

Πατωμένος, η, ον. μετ. στρωμένος μὲ σανίδια, planchéyé, ée. *impalcato, ta*.

Πατώνω, Pʳ. χάμνω πατώματα εἰς ἕνα σπῆτι, faire des étages dans une maison, *far dei piani in una casa*. §. πατώνω, στρώνω τὸ πάτωμα, plan-chéyer, *impalcare*.

Παύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cessé, *colui ñ colei che ha cessato*.

Παύσιμον, ὐσ. pause, l'action de cesser, *cessamento, pausa*.

Παῦσις, ὐσ. pause, *pausa*.

Παύω, Pʳ. cesser, *cessare*.

Παύων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui cesse, cessant, *colui ñ colei che cessa, cessante*.

Πάφυλας, ὐσ. fer-blanc, *latta*.

Παφυλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de fer blanc, *di latta*.

Παφυλόσυρμα, ὐσ. fil de fer-blanc, *filo di latta*.

Πάχαμα, ὐσ. l'action d'engraisser, καὶ de s'engraisser, *l'ingrassare, l'ingrassarsi, ingrassamento*.

Παχαμένος, η, ον. μετ. engraissé, ée, *ingrassato, ta*.

Παχαίνω, Pʳ. Ἐν. engraisser, *ingrassare*. §. παχαίνω, ἴδ. γίνομαι παχύς, s'engraisser, devenir gras, *ingrassare, ingrassarsi, divenir grasso*.

Παχαίνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui engraisse, *colui ñ colei che ingrassa*. §. παχαίνων, ἴδ. ὅτις γίνεται παχύς, celui ἢ celle qui devient gras, *colui ñ colei che diventa grasso*.

Πάχνη, ὐσ. givre, gelée blanche, *brina*. §. πάχνη καὶ δροσιά, rosée, *rugiada*.

Παχνί, ὐσ. crêche, mangeoire, *mangiatoja*.

Παχνίζω, Pʳ. tomber du givre, *cadere della brina*.

Πάχνισμα, ὐσ. l'action de tomber du givre, *caduta di brina*.

Παχνισμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de givre, *coperto, ta. di brina*.

Πάχος, ὐσ. gras, *grasso*.

Παχυλάτζικος, η, ον. ἐπίθ. grasset, te. *grassetto, ta*.

Παχυλός, ἡ, όν. ἐπίθ. gros & gras, *grassotto*.

Παχυλότης, ουσ. embonpoint, *grassezza*.

Παχυώσας, νασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a engraissé, *colui ñ colei che ha ingrassato*. §. παχύνας, ἴδ. ὅτις ἔγινε παχύς, celui ἢ celle qui est devenu gras, *colui ñ colei ch' è diventato grasso*.

Παχύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. gras, se, *grasso, sa*. §. τὸ παχύ, le gras, la graisse, *il grasso*.

Παχύτης, ὐσ. τὸ πάχος, embonpoint, *grassezza*. §. παχύτης, χόνδρος, épaisseur, *grossezza*.

Πάχωμα, παχώνω, κτ. ἴδε Πάχαμα, παχαίνω, κτλ.

Πάω, ἴδε Ὑπάγω, πηγαίνω.

Πεδιάδα, ὐσ. plaine, lande, *pianura, landa*.

Πεδίον, ὐσ. champ, campagne, *campo, campagna*.

Πεδινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de plaine, *di piano, campestre*.

Πεδούκλωμα, ὐσ. l'action de donner le croc-en-jambe, *il dar il gambetto*. §. πεδούκλωμα τῶ λόγου, l'action de mettre les entraves, *il mettere le pastoje*.

Πεδουκλωμένος, η, ον. μετ. à qui on a donné croc-en-jambe, *a cui è dato il gambetto*.

Πεδουκλώνω, Pʳ. donner croc-en-jambe, *dar gambetto*. §. πεδουκλώνω, mettre les entraves, *mettere le pastoje*.

Πεδουκλώνων, ὐσα. μετ. celui ἢ celle qui donne croc-en-jambe, *colui ñ colei che dà il gambetto*.

Πεδουκλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a donné le croc-en-jambe, *colui ñ colei che ha dato il gambetto*.

Πεζέστενι, ὐσ. bezestan, *bezestan*.

Πέζευμα, ὐσ. l'action de descendre de cheval, *discendere da cavallo, scavalcare*.

Πεζεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui est descendu de cheval,

ἢ colei ch'è disceso da cavallo, scavalcato, ta.

Πεζεύω, P'. descendre de cheval, scavalcare, discendere da cavallo.

Πεζεύων, ευσα. μετ. celui ἢ celle qui descend de cheval, colui ἢ colei che scavalca, che discende da cavallo.

Πεζικὸν, ὑσ. πεζοῦρα, infanterie, infanteria.

Πεζόβολος, ὑσ. épervier, giacchio, sorta di rete.

Πεζοδρόμος, ὑσ. messager à pied, porte lettres, messaggiero a piedi, porta lettere.

Πεζὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui va à pied, colui ἢ colei che va a piedi. §. θέλει πηγαίνω πεζὸς, je m' en irai à pied, me ne andrò a piedi. §. πεζὸς, λόγος, πεζὴ φράσις, discours vulgaire, discorso volgare.

Πεζοῦλι, ὑσ. siège de maçonnerie au pied d'un mur, murello.

Πεζοῦρα, ὑσ. infanterie, infanteria.

Πεθερά, πεθερός, ἰδὲ Πενθερὰ, πενθερός.

Πείθω, P'. persuader, persuadere.

Πεικάζω, κτλ. ἰδὲ Ἀπεικάζω.

Πεῖνα, ὑσ. faim, fame. §. κόπτω τὴν πεῖναν, ôter la faim, disfamare.

Πεινάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a eu faim, colui ἢ colei che ha avuto fame.

Πεινασμένος, η, ον. μετ. affamé, ée. affamato, ta.

Πεινῶ, P'. avoir faim, avere fame.

Πεινῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui a faim, colui ἢ colei che ha fame.

Πεῖρα, ὑσ. δοκιμή, expérience, esperienza. §. πεῖρα, δοκίμιον, épreuve, pruova, prova.

Πειράζω, P'. importuner, fâcher, importunare, molestare, inquietare.

Πειράζων, ευσα. μετ. celui ἢ celle qui importune, colui ἢ colei che importuna, che inquieta.

Πειρακτὴς, ὑσ. celui ἢ celle qui importune, qui fâche, colui ἢ colei che importuna.

Πειρακτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. importun, ne. importuno, na.

Πειραματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. expérimental, le. esperimentale.

Πειραματικῶς, ἐπίρ. par expérience, esperimentalmente.

Πειράξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a importuné, colui ἢ colei che ha importunato, inquietato.

Πείραξις, ὑσ. tentation, tentazione. §. πείραξις, ἐνόχλησις, importunité, importunità.

Πειρασμένος, η, ον. μετ. tenté, ée. tentato, ta. §. πειρασμένος, ἐνοχλημένος, importuné, ée. molesté, ée. importunato, ta. molestato, ta. inquietato, ta.

Πειρασμὸς, ὑσ. tentation, tentazione. §. πειρασμὸς, ἐνόχλησις, importunité, importunità.

Πειρατὴς, ὑσ. pirate, pirata, corsaro.

Πεῖσμα, ὑσ. dépit, dispetto. §. πεῖσμα, obstination, ostinazione. §. εἰς τὸ πεῖσμα τε, malgré lui, en dépit de lui, a suo dispetto. §. εἰς τὸ πεῖσμα τε θέλω νὰ τὸ κάμω, je veux le faire au dépit de lui, lo voglio fare a suo marcio dispetto. §. μὲ πεῖσμα, avec rage, dispettosamente. §. βάνω πεῖσμα, s' entêter ostinarsi.

Πεισματάρα, ἐπίθ. opiniâtre, entêtée, ostinata.

Πεισματάρης, ἐπίθ. opiniâtre, entêté, ostinato.

Πεισματάρικος, η, ον. ἰδὲ Πεισματάρης, καὶ πεισματάρα.

Πεισματικὰ, ἐπίρ. avec dépit, con dispetto, dispettosamente.

Πεισματώδης, ἐπίθ. entêté, ée. testardo, da.

Πείσμωμα, ὑσ. entêtement, obstination, ostinazione.

Πεισμωμένος, η, ον. μετ. obstiné, ée. ostinato, ta. §. πεισμωμένος, θυμωμένος, fâché, ée. courroucé, ée. adirato, ta.

Πεισμόνω, P'. s'obstiner, ostinarsi, intestarsi. §. πεισμόνω, θυμόνω, se fâcher, se courroucer, adirarsi.

Πεισμόνων, ευσα. μετ. celui ἢ celle qui s'obstine, colui ἢ colei che si ostina. §. πεισμόνων, θυμόνων, celui ἢ celle qui se fâche, qui se met en colère, colui ἢ colei che si adira.

Πειθηνιός.

Πε-

Πεισμώσας, ώσασα. μετ. celui ou celle qui s'est entêté, *colui ò colei che si è ostinato*. §. πεισμώσας, θυμώσας, celui ou celle qui s'est fâché, *colui ò colei che si è adirato*.

Πέλαγος, ὐσ. mer, *mare*.

Πελαργὸς, οὐσ. cigogne, *cicogna*.

Πελεκάνος, οὐσ. pelican, *pellicano*.

Πελεκηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été ciselé, *colui ò colei ch'è stato scalpellato*.

Πελέκημα, ὐσ. l'action de ciseler, *lo scalpellare*.

Πελεκημένος, η, ον. μετ. ciselé, ée. *scalpellato, ta*.

Πελεκήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a ciselé, *colui ò colei che ha scalpellato*.

Πελέκι, ὐσ. ciseau, *scalpello*.

Πελεκητὴς, ὐσ. celui qui cisele, *colui che scalpella*.

Πελεκούδι, ὐσ. copeau, *copponi, toppe*.

Πελεκῶ, P. ciseler, *scalpellare*.

Πελελὰ, ἐπίρ. follement, sottement, *pazzamente*.

Πελελὸς, ή, όν. ἐπίθ. fou, olle, *pazzo, za*.

Πελετίκι, οὐσ. massue, *mazza*.

Πεληκάνος, ἰδὲ Πελεκάνος.

Πέμπτη, Ἀριθ. θηλ. la cinquième. *la quinta*. §. ἡ πέμπτη τῆς ἑβδομάδος, jeudi, *giovedì*. §. ἡ μεγάλη πέμπτη, jeudi saint, *giovedì santo*.

Πέμπτος, η, ον. ἐπίθ. cinquième, *quinto, ta*.

Πέμπω, P. envoyer, *mandare, spedire*.

Πέμπων, ουσα. μετ. celui ou celle qui envoye, *colui ò colei che manda*.

Πέμψας, ψασα, μετ. celui ou celle qui a envoyé, *colui ò colei che ha mandato*.

Πέμψιμον, οὐσ. l'action d'envoyer, *il mandare*.

Πένα, ὐσ. plume, *penna*.

Πένης, ἐπίθ. misérable, pauvre, *miserabile, povero*.

Πενθερὰ, ὐσ. belle-mère, *suocera*.

Πενθερικὸν, ὐσ. la maison, les biens du beau-père, & de la belle mère, *la casa, i beni del suocero, e della suocera*.

Πενθερὸς, ὐσ. beau-père, *suocero*.

Πενθήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a pleuré quelqu'un, *colui ò colei che ha pianto qualcheduno*.

Πένθιμος, ἐπίθ. digne d'être plaint, *degno di pianto*. §. πένθιμος, de deuil, *di lutto*.

Πένθος, ὐσ. deuil, *lutto*. §. πένθος, pleurs, plaintes, *pianti, doglie, lamenti*.

Πενθῶ, P. κλαίω τινὰ, pleurer quelqu'un, *piangere qualcheduno*. §. πενθῶ, φορῶ πένθιμα φορέματα, être habillé en deuil, *essere vestito in lutto*.

Πενθῶν, ὖσα. μετ. celui ou celle qui pleure quelqu'un, *colui ò colei che piange qualcheduno*.

Πενία, ὐσ. pauvreté, *povertà*.

Πενιχρὸς, ή, όν. ἐπίθ. misérable, pauvre, *miserabile, povero*.

Πενιχρότης, ὐσ. misère, pauvreté, *miseria, povertà*.

Πενῆντα, Ἀριθ. cinquante, *cinquanta*.

Πενηνταριὰ, Ἀριθ. une cinquantaine, *una cinquantina*.

Πενηντάρης, ἐπίθ. quinquagénaire, *quinquagenario, ria*.

Πενηνταρικος, η, ον. ἐπίθ. de cinquante, *di cinquanta*.

Πεντάγωνον, ὐσ. pentagone, *pentagono, quinquangolo*.

Πεντάδα, ὐσ. le nombre de cinq, *cinquina*. §. πεντάδα, les cinq, *i cinque*.

Πενταετὴς, ἐπίθ. qui a cinq ans, *che ha cinque anni*.

Πεντακόσια, ἀριθ. cinqcent, *cinquecento*.

Πεντακοσιοστὸς, ή, όν. ἐπίθ. cinq-centième, *cinquecentesimo, ma*.

Πεντάκις, ἐπίρ. cinq fois, *cinque volte*.

Πεντάνευρον, ὐσ. plantain, *piantaggine*.

Πεντάπλα, ἐπίρ. cinq fois autant, *cinque volte tanto*.

Πενταπλάσιος, ία, ιον. ἐπίθ. quintuple, *quintuplo, la*.

Πεντάρι, ὐσ. une pièce de cinq, *una pezza di cinque*.

Πεντάφυλλον, ὐσ. quintefeuille, *quinquefoglio, pentafila*.

Πεντάφωνον, ὐσ. diapente, *diapente*.

Πεν-

Πέντε, Ἀριθ. cinq, *cinque*.
Πεντάξ, πεντάξι, Ἀριθ. cinq-ou-six, *cinque o sei*.
Πεντηκοστή, ὑσ. la pentecôte, *la pentecoste*.
Πεντηκοστός, ή, όν. ἐπίθ. cinquantiéme, *cinquantesimo, ma*.
Πεντηκοστὸς δεύτερος, ἐπίθ. cinquante-deuxiéme, *cinquantesimo secondo, da*.
Πεντηκοστὸς ἕβδομος, ἐπίθ. cinquante-septiéme, *cinquantesimo, settimo, ma*.
Πεντηκοστὸς ἕκτος, ἐπίθ. cinquante sixiéme, *cinquantesimo sesto, ta*.
Πεντηκοστὸς ἔννατος, ἐπίθ. cinquante-neuvieme, *cinquantesimo nono, na*.
Πεντηκοστὸς ὄγδοος, ἐπίθ. cinquante-huitiéme, *cinquantotesimo, ma*.
Πεντηκοστὸς πρῶτος, ἐπίθ. cinquante-uniéme, *cinquantesimo primo, ma*.
Πεντηκοστὸς τέταρτος, ἐπίθ. cinquante-quatriéme, *cinquantaquattresimo, ma*.
Πεντηκοστὸς τρίτος, ἐπίθ. cinquante-troisième, *cinquantesimo terzo, za*.
Πεπαιδευμένος, η, ον. ἐπίθ. érudit, te. lettré, ée. *erudito, ta. letterato, ta*.
Πεπαιδευμένως, ἐπίρ. doctement, savamment, *eruditamente*.
Πεπαλαιωμένος, η, ον. μετ. invétéré, ée. *inveterato, ta*.
Πεποίθησις, ὑσ. confiance, *fiducia*.
Πεποιθότως, ἐπίρ. avec confiance, *fiducialmente, fiduciariamente*.

Πεποιθώς, ἐπίθ. qui a de la confiance, *fiduciario, che ha della fiducia*.
Πεπονηρευμένος, η, ον. ἐπίθ. très-rusé, ée. très-malicieux, euse. *malizioisissimo, ma*.
Πεπυρωμένος, η, ον. μετ. enflammé, ée. *infiammato, ta. ignito, ta. infuocato, ta*.
Πεπόνι, ὑσ. melon, *popone, melone*.
Πεπονιά, ὑσ. la plante qui produit les melons, *la pianta che produce i meloni*.
Πεπονόσπορος, ὑσ. sémence de melon, *semenza di melone*.
Πέρα, ἐπίρ. de là, *di là*. §. ἀπὸ πέρα, au de là, de l'autre côté, *dall'altra parte, dalla parte di là*.
Πέραμα, ὑσ. passage, *passaggio*.
Περαματικός, ή, όν. ἐπίθ. passager, re. *transitorio, ria. passeggiero, ra*. §. περαματικὸν πουλί, oiseau de passage, *uccello di passaggio*.
Πέρας, ὑσ. le bout, *l'estremità, l'estremo*.
Περάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a passé, *colui ò colei che ha passato*.
Πέρασις, ὑσ. πέρασμα, passage, *passaggio*. §. πέρασις, τιμή, ξεπούλησις, débit, *spaccio, esito*.
Πέρασμα, ὑσ. passage, l'action de passer, *passaggio, il passare*. §. πέρασμα, τόπος διὰ πέρασμα, passage, *passaggio*.

Περασμένος, η, ον. μετ. passé, ée. *passato, ta*.
Περαστικά, ἐπίρ. de peu de durée, d'une manière passagére, *transitoriamente, di poca durata*.
Περαστικός, ή, όν. ἐπίθ. passager, re. transitoire, de peu de durée, *passaggiero, ra. transitorio, ia. di poca durata*.
Περβάζι, ὑσ. bordure, cadre, *cornice*. §. βάνω περβάζι, emborduer, *incorniciare*.
Πέρδικα, ὑσ. perdrix, *pernice*.
Περδίκι, ὑσ. perdreau, *perniciotto*.
Περί, πρόθ. de, *di*. §. περὶ τούτου, pour cela, à l'égard de cela, *per questo, riguardo a questo*. §. περὶ τίνος ὁ λόγος; de quoi est-il question? *di che si tratta?* περί, καὶ ξυγύρου, environ, *attorno*. §. περί, environ, *incirca*.
Περίβλεπτος, η, ον. ἐπίθ. illustre, *illustre*.
Περιβόητος, η, ον. ἐπίθ. fameux, euse. renommé, ée. *famoso, sa. rinomato, ta. celebre*.
Περιβολάκι, ὑσ. petit jardin, *giardinetto*.
Περιβολάρης, ὑσ. jardinier, *giardiniere*.
Περιβολάρικος, η, ον. ἐπίθ. de jardin, καὶ de jardinier, *di giardino, καὶ di giardiniere*.
Περιβόλι, ὑσ. jardin, *giardino*.
Περιβραχιόνιον, ὑσ. bracelet, *maniglia*.
Περιβρέχω, Ρ. humecter à l'

à l'entour, *invaidire all' intorno*.

Περιγελάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a raillé, qui a berné, *colui ò colei che ha deriso*.

Περιγέλασμα, ὑσ. dérision, *derisione, dileggiamento*.

Περιγελασμένος, η, ον. μετ. berné, ée. raillé, ée. *deriso, sa. dileggiato, ta*.

Περιγελαστής, ὑσ. berneur, railleur, moqueur, *derisore, dileggiatore, beffatore*.

Περιγελαστικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς περιγέλοιον, de raillerie, *derisorio, ia*. §. περιγελαστικός, ἄξιος γέλωτος, bernable, digne d'être bafoué, d'être berné, raillé, *degno di derisione*.

Περιγελαστικῶς, ἐπίρ. par dérision, *derisoriamente*.

Περιγέλι, διαβήτης, ὑσιας. compas, *compasso*.

Περιγέλοιον, ὑσ. dérision, raillerie, *derisione, dileggiamento*.

Περιγελῶ, P. se moquer, railler, jouer quelqu'un, *deridere, dileggiare*.

Περιγελῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui raille, qui berne, *colui ò colei che deride, che beffa*.

Περιγιάλι, ὑσ. rivage, bord de la mer, *lido*.

Περιγραμμένος, η, ον. μετ. décrit, te. *descritto, ta*.

Περιγραπτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut décrire, *descrivibile, descrittibile*.

Περιγραφή, ὑσ. description, *descrizione*.

Περιγραφικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui décrit, *colui ò colei che descrive*.

Περιγράφω, P. décrire, *descrivere*. §. περιγράφω, circonscrire, *circonscrivere*.

Περιγράφων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui decrit, *descrivente, descrittore*. §. περιγράφων, ὁ περιγράφων γύρω, celui ou celle qui circonscrit, *colui ò colei che circonscrive*.

Περιγράψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a décrit, *colui ò colei che ha descritto*.

Περιγυρίζω, P. ceindre, enceindre, *circondare*. περιγυρίζω, πηγαίνω τριγύρω, aller à l'entour, *andar attorno*.

Περιγυρίζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui enceind, *colui ò colei che circonda*. §. περιγυρίζων, celui ou celle qui va à l'entour, *colui ò colei che va all' intorno*.

Περιγύρισμα, ὑσ. l'action d'environner, *circondamento*.

Περιγυρισμένος, η, ον. μετ. environné, ée. *circondato, ta*.

Περιδιαβάζω, P. se promener, *dipòrtarsi, divertirsi*.

Περιδιαβάζων, ὑσα. μετ. celui ou celle qui se promene, qui s'amuse, *colui ò colei che si diporta, che si diverte*.

Περιδιαβάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est promené, qui s'est amusé, *colui ò colei che si è divertito, che si è dipertato*.

Περιδιάβασις, ὑσ. divertissement, promenade, amusement, *diporto, divertimento, passeggio*.

Περιδιάβασμα, ὑσ. l'action de se divertir, de se promener, *il divertirsi, diporto*.

Περίδοξος, η, ον. ἐπίθ. fameux; euse. renommé, ée. *inclito, ta*.

Περίδρομος, ὑσ. ἐν χρήσει ὅταν θέλωμεν νὰ ἐπιτιμήσωμεν τινά, creve, va-t-en aux diables, *crepa, schiatta, vattene al diavolo*.

Περιέλι, ἴδε Περιγέλι.

Περιεργάζομαι, P. observer avec curiosité, *osservar curiosamente*.

Περιεργαζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui observe avec curiosité, *colui ò colei che osserva curiosamente*.

Περιέργεια, ὑσ. curiosité, *curiosità*.

Περίεργος, η, ον. ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa*.

Περιέργως, ἐπίρ. curieusement, avec curiosité, *curiosamente, con curiosità*.

Περιέχω, P. contenir, *contenere*. §. περιέχομαι, se contenir, être compris, *essere contenuto, compreso*. §. τί περιέχει αὐτὸ τὸ βιβλίον; de quoi traite ce livre? *di che tratta questo libro?* §. τί περιέχει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, quel est le contenu, le sens de ce chapitre? *qual è il contenuto, qual è il senso di questo capitolo?*

Περιέχων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui contient, *colui ἢ colei che contiene*.

Περιζώνω, Pʳ. environner, enceindre, *cignere all' intorno*.

Περιζώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui environne, qui enceind, *colui ἢ colei che cigne all' intorno*.

Περιζώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a environné, qui a enceint, *colui ἢ colei che ha cinto all' intorno*.

Περιζωσμένος, η, ον. μετ. environné, ée. enceint, te. *cinto, ta. all' intorno*.

Περιήγησις, ἡ. περιγραφή, description, *descrizione*. §. περιήγησις, περιδιάβασις, pérégrination, *peregrinazione*.

Περιηγητής, ὁ. ὁ περιγράφων, celui qui décrit, *descrittore*. §. περιηγητής, περιδιαβατής, voyageur, *viandante*.

Περιηγητικῶς, ἐπίρ. par des descriptions, *con descrizioni*.

Περιθαλάσσιος, ια, ιον. ἐπίθ. maritime, *marittimo, ma*. §. περιθαλάσσιον, le bord de la mer, *lido*.

Περιθώρι, ὠρίας. marge, *margine*.

Περικεφαλαία, ἡ. casque, *elmo*.

Περικλείσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a renfermé, *colui ἢ colei che ha rinchiuso, che ha racchiuso*.

Περικλεισμένος, η, ον. μετ. renfermé, ée. *rinchiuso, sa*.

Περικλείω, Pʳ. renfermer, *inchiudere*.

Περικλείων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui renferme, *colui ἢ colei che racchiude*.

Περικοπή, ἡ. περικοπή λόγου, interruption du discours, *interruzione del discorso*.

Περικόπτω, Pʳ. interrompre, *interrompere*.

Περικυκλωθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été entouré, environné, *colui ἢ colei ch' è stato circondato*.

Περικύκλωμα, ἡ. l'action d' environner, *circondamento, il circondare*.

Περικυκλωμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. environné, ée. *circondato, ta. attorniato, ta*.

Περικυκλώνω, Pʳ. entourer, environner, *circondare, attorniare*.

Περικυκλώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui entoure, qui environne, *colui ἢ colei che circonda, che attornia*.

Περικυκλώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a entouré, qui a environné, *colui ἢ colei che ha circondato, che ha attorniato*.

Περικύκλωσις, ἡ. ἴδε Περικύκλωμα.

Περικλείω, Pʳ. enfermer, fermer à l'entour, *chiudere d' intorno*.

Περιλαβών, ουσα. μετ. ὅσις ἔλαβε, celui ἢ celle qui a pris, *colui ἢ colei che ha preso*.

Περιλαμβάνω, Pʳ. comprendre, contenir, embrasser, renfermer, *comprendere, contenere, occupare, racchiudere*. §. περιλαμβάνω καὶ ἁπλῶς λαμβάνω, prendre, *prendere*.

Περιλαμβάνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui comprend, qui contient, qui embrasse, *colui ἢ colei che comprende, che contiene, che racchiude*.

Περιλαμπής, ἐπίθ. illustre, *illustre, splendido*.

Περίλυπος, η, ον. ἐπίθ. affligé, ée. triste, morne, *addolorato, ta. tristo, ta*.

Περιμάζωμα, ἡ. l'action de recueillir, *raccoglimento*.

Περιμαζωμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. *raccolto, ta*.

Περιμαζώνω, Pʳ. recueillir, *raccogliere*.

Περιμαζώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui recueille, *colui ἢ colei che raccoglie*.

Περιμαζώξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a recueilli, *colui ἢ colei che ha raccolto*.

Περιμείνας, νασα. μετ. celui ἢ celle qui est resté, *colui ἢ colei ch' è restato*.

Περιμένω, Pʳ. rester, attendre, *restare, aspettare*.

Περίμετρος, ἡ. perimétre, *perimetro*.

Πέριξ, πρόθ. autour, *attorno*. §. οἱ πέριξ τόποι, les environs, *il din-*

dintorno. §. τὰ πέριξ τινὸς πράγματος, le contour, il contorno.

Περιοδεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a voyagé, colui ò colei che ha viaggiato.

Περιοδεύω, P. aller à l'entour, roder, tournoyer, andar attorno, aggirarsi. §. περιοδεύω, voyager, viaggiare, peregrinare.

Περιοδεύων, ουσα. μετ. celui ou celle qui voyage, colui ò colei che viaggia.

Περιοδικός, ή, όν. ἐπίθ. périodique, periodico, ca.

Περιοδικῶς, ἐπίρ. périodiquement, periodicamente.

Περίοδος, ὅσιας. période, periodo.

Περιορίζω, P. aborner, mettre des bornes, confinare, porre i termini, limitare.

Περιορίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui met des bornes, colui ò colei che pone i termini.

Περιορίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a mis des bornes, colui ò colei che ha posto i termini.

Περιωρισμένος, η, ον. μετ. limité, ée. limitato, ta.

Περιουσία, ὐσ. les effets, les biens, l'avoir de quelqu'un, gli effetti, i beni, l'avere di qualcheduno.

Περιοχή, ὐσ. circuit, circuito. §. περιοχή, τόπος περιέχων πόλεις, χωριά, κτλ. district, distretto.

Περίπαιγμα, ὐσ. dérision, raillerie, moquerie, dileggiamento, derisione.

Περιπαίζω, P. railler, berner, se moquer, jouer quelqu'un, deridere, beffare, dileggiare, deludere.

Περιπαίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui raille, qui berne, qui se moque de quelqu'un, colui ò colei che dileggia, deridente, che deride, beffatore.

Περιπαίξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui s'est moqué, qui s'est joué de quelqu'un, colui ò colei che si è beffato di qualcheduno, che ha dileggiato, deriso.

Περιπαίξιμον, ὐσ. dérision, derisione, dileggiamento.

Περιπαιχθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été berné, moqué, raillé, joué, colui ò colei ch'è stato deriso, dileggiato, beffato.

Περιπάτημα, ὐσ. l'action de marcher, il camminare.

Περιπατήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a marché, colui ò colei che ha camminato.

Περιπατησιά, ὐσ. allure, andatura.

Περιπατητής, ὐσ. celui qui marche, colui che cammina.

Περιπατῶ, P. marcher, camminare.

Περιπατῶν, ουσα. μετ. celui ou celle qui marche, colui ò colei che cammina.

Περίπλεγμα, ὐσ. entortillement, entrelacement, intrecciamento.

Περιπλεγμένος, η, ον. μ entortillé, ée. entrelcé, ée. intrecciato,

Περιπλέκω, P. entortler, entrelacer, intrciare.

Περιπλέκων, ουσα. μετ. clui ou celle qui entrelce, qui entortille, co ou colei che intreccia.

Περιπλέξας, ξασα. μ celui ou celle qui a etrelacé, entortillé, co ou colei che ha intrecciat

Περιπλέξιμον, ὐσ. l'acti d'entortiller, entrelcement, l'intrecciar intrecciamento.

Περιπλέον, ἐπίρ. de plu di più.

Περιπνευμονία, ὅσιας. pripneumonie, peripnemonia.

Περιπλοκή, ὐσ. entrelcement, l'action d'etrelacer, intrecciament §. περιπλοκή λόγων circonlocution, détou circuit de paroles, ciconlocuzione, giro, circute di parole.

Περιποιηθείς, εῖσα. μ celui ou celle qui a bi traité, colui ò colei c ha fatto buona accoglienz

Περιποίησις, ὐσ. bon tratement, buon trattameto, buona accoglienza.

Περιποιοῦμαι, ὐσ. faire b traitement, far bu trattamento, buona acglienza, trattar bene.

Περιποιούμενος, η, ον. μ celui ou celle qui f bon traitement, colui colei che fa buona acglienza.

Περιπόθητος, η, ον. ἐπί

très-

Περιπου.　　　Περιεκκακίζω. Περισταχίζω.

très-souhaitable, *desiderabilissimo*, *ma*. §. περιπόθητος, περιφίλητος, très-aimé, ée. *amatissimo*, *ma*.

Περιρραντίζω, P^t. arroser à l'entour, *aspergere d'intorno*.

Περιρραντίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui arrose à l'entour, *colui ò colei che asperge d'intorno*.

Περιρραντίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a arrosé à l'entour, *colui ò colei che ha asperso d'intorno*.

Περιρράντισμα, ὐσ. l'action d'arroser à l'entour, *l'aspergere d'intorno*.

Περιρραντισμένος, η, ον. μετ. arrosé, ée. à l'entour, *asperso*, *sa*. *d'intorno*.

Περισκεπάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a couvert de tout côté, *colui ò colei che ha coperto da ogni parte*.

Περισκεπάζω, P^t. couvrir de tout côté, *coprir da ogni parte*.

Περισκεπάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui couvre de tout côté, *colui ò colei che copre da ogni parte*.

Περισκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. de tout côté, *coperto*, *ta*. *da ogni parte*.

Περισκέπτομαι, P^t. regarder à l'entour, *osservare d'intorno*.

Περισπωμένη, ὐσ. accent circonflexe, *accento circonflesso*.

Περισπώμενος, ἐπίθ. parole qui a un accent circonflexe, *parola che ha un accento circonflesso*.

Περίσσευμα, ὐσ. redondance, *ridondamento*, *ridondanza*.

Περισσεύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui est resté, *colui ò colei ch'è restato*, *sopravanzato*.

Περισσεύω, P^t. rester, *avanzare*. §. περισσεύω, ἔχω πλέον ἀπὸ τὸ χρειαζόμενον, avoir plus qu'à suffisance, *avanzare*, *soprabbondare*.

Περισσά, ἐπίρ. beaucoup, *molto*.

Περισσολογία, ὐσ. babil, caqueterie, *ciarleria*.

Περισσολογῶ, P^t. babiller, jaser, *ciarlare*, *parlare superfluamente*.

Περισσός, ή, όν. ἐπίθ. πολύς, beaucoup, *molto*, *ta*. §. περισσός, περιττός, superflu, ue. *superfluo*, *ua*. *soprabbondante*.

Περισσότερον, ἐπίρ. de plus, *di più*.

Περισσότερος, α, ον. ἐπίθ. plus, *più*. §. οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτούς, la plus part, le plus grand nombre, *la più parte*, *il maggior numero*.

Περίστασις, ὐσ. circonstance, *circostanza*.

Περιστατικόν, ἰδὲ Περίστασις.

Περιστέρα, ὐσ. pigeon, colombe, *colomba*.

Περιστεράκι, ὐσ. petit pigeon, *piccioncino*.

Περιστέρι, ὐσ. pigeon, *piccione*, *pippione*.

Περιστερεών, περιστερεῶνος, ὐσ. colombier, *colombaja*.

Περιστερόπουλον, ὐσ. pigeonneau, petit pigeon, *piccioncino*.

Περιστήθιον, ὐσ. cuirasse, *corazza*. §. περιστήθιον, justeaucorps, *giustacuore*.

Περιστραλίζω, P^t. fortifier à l'entour, *fortificare all'intorno*.

Περιστραλίζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui fortifie à l'entour, *colui ò colei che fortifica all'intorno*.

Περιστραλίσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fortifié à l'entour, *colui ò colei che ha fortificato all'intorno*.

Περιστράλισμα, ὐσ. l'action de fortifier à l'entour, *fortificazione all'intorno*.

Περισφίγγω, P^t. serrer, presser à l'entour, *stringere all'intorno*.

Περισφίγγων, ουσα. μετ. celui ou celle qui serre à l'entour, *colui ò colei che stringe all'intorno*.

Περισφίξας, ξασα. μετ. celui ou celle qui a serré à l'entour, *colui ò colei che ha stretto all'intorno*.

Περιτύλιγμα, ὐσ. enveloppe, l'action d'envelopper, *inviluppo*, l'*inviluppare*, *l'involgere*.

Περιτυλιγμένος, η, ον. μετ. enveloppé, ée. *inviluppato*, *ta*. *involto*, *ta*.

Περιτυλίξας, σασα. μετ. celui ou celle qui a enveloppé, *colui ò colei che*

Περισαλζω.　　ha

ha inviluppato, che ha involto.

Περιτυλίσσω, P'. envelopper, *inviluppare, involgere.*

Περιτειχίζω, P'. fortifier avec de murailles tout à l'entour, *fortificare con muraglie attorno.*

Περιτειχίζων, ζουσα. μετ. celui ȣ celle qui fortifie tout à l'entour avec de murailles, *colui ȣ colei che fortifica attorno con muraglie.*

Περιτειχίσας, σασα, μετ. celui ȣ celle qui a fortifié tout à l'entour avec de murailles, *colui ȣ colei che ha fortificato attorno con muraglie.*

Περιτείχισμα, ατος. l'action de fortifier tout à l'entour avec de murailles, *il fortificare con muraglie all'intorno.*

Περιτειχισμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. avec de murailles tout à l'entour, *fortificato, ta. attorno con muraglie.*

Περιτέμνω, P'. circoncire, *circoncidere.*

Περιτέμνων, νουσα. μετ. celui ȣ celle qui circoncit, *colui ȣ colei che circoncide.*

Περιτμηθείς, μετ. circoncis, *circonciso.*

Περιτομή, ῆς. circoncision, *circoncisione.*

Περιτρέξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a couru çà & là, *colui ȣ colei che ha corso quà e là.*

Περιτρέχω, P'. courir çà & là, *correre quà e là.*

Περιτρέχων, ουσα. μετ. celui ȣ celle qui court çà & là, *colui ȣ colei che corre quà e là.*

Περιτριγυρίζω, P'. entourer, environner, *circondare.* §. περιτριγυρίζω, πηγαίνω τριγύρω, rader, tournoyer, aller à l'entour, *andar attorno.*

Περιτριγυρίζων, ζουσα. μετ. celui ȣ celle qui environne, qui entoure, *colui ȣ colei che circonda.* §. περιτριγυρίζων, ὅτις πηγαίνει τριγύρω, celui ȣ celle qui rode, *colui ȣ colei che va attorno.*

Περιτριγυρίσας, σασα. μετ. celui ȣ celle qui a environné, qui a entouré, *colui ȣ colei che ha circondato.* §. περιτριγυρίσας, ὅτις ἐγύρισε τριγύρω, celui ȣ celle qui a rodé, *colui ȣ colei ch'è andato attorno.*

Περιτριγύρισμα, ατος. l'action d'environner, d'entourer, *circondamento.* §. περιτριγύρισμα, γύρισμα τριγύρω, l'action de roder, de tournoyer, *l'aggirarsi attorno.*

Περιτριγυρισμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. environné, ée. *circondato, ta.*

Περιτριγυριστής, οῦ. celui qui entoure, qui environne, *colui che circonda.* §. περιτριγυριστής ὅτις πηγαίνει τριγύρω, celui qui rode, *colui che s'aggira attorno.*

Περιφάνεια, ας. superbe, *superbia.*

Περιφανεύομαι, ἰδὲ Ὑπερηφανεύομαι.

Περιφανής, ἐπίθ. illustre, *illustre.*

Περίφανος, η, ον. ἐπίθ. καὶ ὁσ. superbe, *superbo, ba.*

Περιφέρεια, ας. circonférence, *circonferenza.*

Περιφερόμενος, η, ον. μετ. celui ȣ celle qui rode, qui va çà & là, *colui ȣ colei che corre quà e là.*

Περιφέρω, P'. porter à l'entour, *portar d'intorno.* §. περιφέρομαι, φέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, roder, aller çà & là, *correr quà e là.*

Περιφημος, η, ον. ἐπίθ. fameux, euse, renommé, ée. *famoso, sa. rinomato, ta.*

Περιφορά, ᾶς. mouvement circulaire, *moto circolare.*

Περίφραγμα, ατος. l'action d'entourer, de renfermer à l'entour, *il chiudere tutto intorno.*

Περιφραγμένος, η, ον. μετ. renfermé, ée. tout à l'entour, *racchiuso, sa. tutto intorno.*

Περιφράζω, P'. renfermer tout à l'entour, *racchiudere tutto intorno.*

Περιφράξας, ξασα. μετ. celui ȣ celle qui a renfermé tout à l'entour, *colui ȣ colei che ha rinchiuso tutto attorno.*

Περίφρασις, εως. périphrase, circonlocution, *perifrasi, circonlocuzione.*

Περιχαράκωμα, ατος. circonvallation, *circonvallazione.*

Περιχαρακωμένος, η, ον. μετ. fortifié, ée. avec de

Περιττοσολλαβως.

de circonvallations, *fortificato, ta. con circonvallazioni.*

Περιχαρακώνω, P'. fortifier avec de circonvallations, *fortificare con circonvallazioni.*

Περιχαρακώνων, νσα. μετ. celui ou celle qui fortifie avec de circonvallations, *colui o colei che fortifica con circonvallazioni.*

Περιχαρακώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a fortifié avec de circonvallations, *colui o colei che ha fortificato con circonvallazioni.*

Περιχαρὴς, περίχαρος, ἐπίθ. tout gai, *tutto allegro.*

Περιχυμένος, η, ον. μετ. versé, ée. tout à l'entour, *sparso, sa. tutto all' intorno.*

Περιχώνω, P'. verser tout à l'entour, *spandere all' intorno.*

Περιχώνων, νσα. μετ. celui ou celle qui verse à l'entour, *colui o colei che spande all' intorno.*

Περιχύσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a versé tout à l'entour, *colui o colei che ha sparso all' intorno.*

Περίχωρον, ὐσ. les environs, *i contorni.*

Πέρνω, P'. prendre, *prendere.* §. πέρνω αἷμα, se faire saigner, *farsi cavar sangue.* §. πέρνω ἀπάνω μου, ἤγουν ἀναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἀῤῥωστίαν, reprendre ses forces, se relever d' une maladie, *ricuperare le forze, riaversi da una malattia.* §. τὸ πέρνεις ἀπάνω σου; ἤγουν γίνεσαι ἐγγυητής; reponderez vous de cela? *farete sicurtà di questo?* §. πέρνω ἀπάνω μου, ὑπερηφανεύομαι, s'enorgueillir, *insuperbirsi.* §. πέρνω δανεικά, emprunter, *prendere in prestito.* §. πέρνω τὰ δίκαια τινός, prendre le parti de quelqu' un, *prendere il partito, le ragioni di qualchedune.* §. ἐμὲ ἐπῆρε τὴν ἐντροπήν, la honte est tombée sur moï, *la vergogna è caduta sopra di me.* §. πέρνω ἕνα πρᾶγμα εἰς κακόν, διὰ κακὸν, ἐπὶ κακοῦ, prendre à mal, *prendere a male.* §. πέρνω εἰς τὰ νερά μου, σύρω εἰς τὰ νερά μου, μεταφ. seduire, *sedurre.* §. πέρνω ὀπίσω, retirer, *ritirare.* §. πέρνω διὰ ψυχοπαίδι, adopter un enfant, *adottare un fanciullo, adottare per figlio.*

Περνῶ, P'. passer, *passare.* §. περνῶ, πορεύομαι, se conduire, *comportarsi.* §. πῶς περνᾶτε; comment vous portez vous? *come state? come ve la passate?* §. περνῶ τὴν ὄρεξίν μου, passer son envie, *cavar la sua voglia.* §. περνῶ πέρα, passer au delà, *trapassare, passare dall' altra parte.* §. περνῶ στενόχωρα, μίαν ζωὴν στενοχωρισμένην, avoir de la peine à vivre, *stentare a vivere, passar una vita stentata.*

Πέρνων, νσα. μετ. celui ou celle qui prend, *colui o colei che prende.*

Περνῶν, ῶσα. μετ. celui ou celle qui passe, *colui o colei che passa.*

Περόνι, ὐσ. boucle, *affibbiaglio.* §. περόνι τῆς πόρτας, gond, *gangbero.*

Περυνάκι, ὐσ. petite fourchette, *forchettina.*

Περόνι, οὐσ. fourchette, *forchetta.*

Περσὸς, ἰδὲ Περισσός.

Περπατῶ, ἰδὲ Περιπατῶ, κτλ.

Πέρσυ, ἰδὲ Πέρυσι.

Περσινὸς, ή, όν. ἐπίθ. de l'année passée, *dell' anno scorso.*

Πέρυσι, ἐπίρ. l' année passée, *l' anno passato.* §. ἀπὸ πέρυσι, de l'année passée, *dall' anno scorso.*

Πέσιμον, ὐσ. chute, *caduta.*

Πέσας, ἰδὲ Πεσών.

Πεσκέσι, ὐσιας. présent, *regalo.*

Πεσκίρι, ὐσ. essui-main, *sciugamano.*

Πεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. *caduto, ta.*

Πεστεμάλι, ὐσ. ποδιά, tablier, *grembiale.* §. πεστεμάλι, πεσκίρι, essui-main, *sciugamano.*

Πέστροβα, ὐσ. truite, *trota.*

Πεταχτὰ, ἐπίρ. en volant, *volando, a volo.*

Πεταχτὴς, οὐσ. celui qui vole, *colui che vola.* §. πεταχτὴς, ὅστις ρίπτει, celui qui jette, *colui che getta.*

Πεταχτὸς, ή, όν. ἐπίθ. vo-

volant, qui vole, *volante*.

Πεταλούδα, ὑσ. papillon, *farfalla*. §. μικρὴ πεταλούδα, petit papillon, *farfalletta*, *farfallina*. §. μεγάλη πεταλλούδα, grand papillon, *farfallone*.

Πεταλᾶς, ὑσιας. celui qui fait les fers de cheval, *colui che fa i ferri da cavallo*.

Πεταλίδα, ὑσ. ψάρι, lamproye, *lampreda*.

Πέταλον, ὑσ. fer de cheval, *ferro da cavallo*.

Πετάλωμα, ουσ. l'action de ferrer un cheval, *il ferrare un cavallo*.

Πεταλωμένος, η, ον. μετ. ferré, ée. *ferrato*, *ta*.

Πεταλώνω, P. ferrer un cheval, *ferrare un cavallo*.

Πετάζω, ἰδὲ Πετῶ.

Πέταμα, πέτασμα, ουσ. ρίψιμον, l'action de jeter, *il gettare*. §. πέταμα, τὸ ἀπετᾶν, l'action de voler, *il volare*.

Πετάξας, ξασα. μετ. celui ῆ celle qui a jeté, *colui ò colei che ha gettato*. §. πετάξας, ὁπῦ ἀπέταξεν εἰς τὸν ἀέρα, celui ῆ celle qui a volé, *colui ò colei che ha volato*.

Πετάω, ἰδὲ Πετῶ.

Πετεινάρι, ὑσ. petit coq, cochet, *galletto*.

Πετεινός, ὑσ. coq, *gallo*.

Πέτζα, ὑσ. peau, écorce, *pelle*, *scorza*. §. πέτζα τῦ σώματος, peau, *pelle*. καὶ ἡ πέτζα τῶν πωρικῶν, κτλ. écorce, *scorza*.

Πετζένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de cuir, *di cuojo*.

Πετζί, ὑσ. cuir, *cuojo*.

Πετζόκολλα, ὑσ. colle de cuir, *colla di cuojo*.

Πετζοχάρτι, ὑσ. sorte de papier, *sorta di carta*. §. πετζοχάρτι, καὶ ἡ μεμβράνα, parchemin, *cartapecora*.

Πετώμενον, ὑσ. les volatiles, *i volatili*.

Πέταρον, ὑσ. feuille, *foglia*.

Πέτρα, ὑσ. pietre, *pietra*.

Πετράδι, ὑσ. pierre précieuse, *pietra preziosa*.

Πετραχήλι, ὑσιας. étole, *stola*.

Πετρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de pierre, *di pietra*.

Πέτρινος, η, ον. ἐπίθ. pierreux, euse. *pietroso*, *sa*. §. πέτρινος, καμωμένος ἀπὸ πέτραν, de pierre, *di pietra*. §. καρδία πέτρινη, μεταφ. cœur de rocher, *cuor di sasso*.

Πετριά, ὑσ. coup de pierre, *sassata*.

Πετρίτης, ὑσιας. rouge, giorge, *pettirosso*.

Πετροβόλημα, ὑσ. l'action de lapider, *lapidamento*, *il lapidare*.

Πετροβολημένος, η, ον. μετ. lapidé, ée. *lapidata*, *ta*.

Πετροβολήσας, σασα. μετ. celui ῆ celle qui a lapidé, *colui ò colei che ha lapidato*.

Πετροβολῶ, P. lapider, *lapidare*.

Πετροβολῶν, ῦσα. μετ. celui ῆ celle qui lapide, *colui ò colei che lapida*.

Πετρογέφυρον, ὑσ. pont de pierre, *ponte di pietra*.

Πετρογλύπτης, ουσ. sculpteur, *scultore*.

Πετροσέλινον, ὑσ. persil, *petrosello*, *prezzemolo*.

Πετρόσκαλα, ὑσ. échelle de pierre, *scala di pietra*.

Πετρότοπος, ὑσιας. lieux pierreux, *luogo pietroso*.

Πετρώδης, ἐπίθ. pierreux, euse. *pietroso*, *sa*.

Πετρωθείς, εῖσα. μετ. celui ῆ celle qui a été pétrifié, *colui ò colei ch' è stato petrificato*.

Πέτρωμα, ουσ. pétrification, *petrificazione*.

Πετρωμένος, η, ον. μετ. pétrifié, ée. *petrificato*, *ta*.

Πετρώνω, P. pétrifier, *petrificare*.

Πετρωτός, ἰδὲ Πετρώδης.

Πετῶ, P. ἀπετῶ, voler, *volare*. §. πετῶ, ρίπτω, jeter, *gettare*.

Πετῶν, ῶσα. μετ. ἀπετῶν, volant, *volante*. §. πετῶν, ρίπτων, celui qui jette, *colui che getta*, *gettante*.

Πεῦκι, ὑσ. tapis, *tappeto*.

Πεύκινος, η, ον. ἐπίθ. d'orme, *d'olmo*.

Πεῦκος, ὑσ. orme, *olmo*.

Πεύτη, ἰδὲ Πέμπτη.

Πεφοβισμένος, η, ον. ἐπίθ. épouvanté, ée. *spaventato*, *ta*. *intimorito*, *ta*.

Πέφτι, ἰδὲ Πέμπτη.

Πέφχι, ἰδὲ Πεῦκι.

Πεφυλαγμένος, η, ον. μετ. bien gardé, ée. bien con-

conservé, ée. *ben custodito, ta. ben guardato, ta.*

Πεφωτισμένος, η, ον. μετ. illuminé, ée. *illuminato, ta.*

Πεχλεβαίνης, ὁ. bateleur, joueur des gobelets, *giocolare, giocolatore.*

Πηγαδάκι, τό. petit puits, *piccolo pozzo.*

Πηγάδι, τό. puits, *pozzo.*

Πηγαδήσιος, ια, ιον. πηγαδήτικος, η, ον. ἐπίθ. de puits, *di pozzo.*

Πηγάζω, Pʳ. sourdre, jaillir, *scaturire.*

Πηγαινάμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui va, *colui ò colei che va.*

Πηγαίνω, Pʳ. aller, *andare.* §. πηγαίνω εἰς τὸ καλόν, s'en aller, *andarsene.* §. πήγαινε εἰς τὸ καλόν, dieu vous accompagne, dieu vous benisse, adieu, *andatevi con dio, addio.* §. πηγαίνοντας, en allant, *andando.*

Πηγαίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui va, *colui ò colei che va.*

Πήγανος, ὁ. rue, *ruta.*

Πηγή, ἡ. source, *sorgente.*

Πῆγμα, τό. σφίξιμον, coagulation, *coagulamento, coagulazione.*

Πηγμένος, η, ον. μετ. coagulé, ée. *coagulato, ta.* §. πηγμένος, χωσμένος, enfoncé, ée. *ficcato, ta.*

Πηγουνάκι, τό. petit menton, *piccolo mento.*

Πηγούνι, τό. menton, *mento.*

Πήγω, Pʳ. coaguler, *coagulare.* §. πήγω, χώνω, enfoncer, *ficcare.*

Πηδάλιον, τό. gouvernail, *timone.*

Πηδηχτά, ἐπίρ. en sautant, *saltando, a salti.*

Πηδηχτής, ὁ. ἰδὲ Πηδητής.

Πήδημα, τό. saut, *salto.*

Πηδημένος, η, ον. μετ. sauté, ée. *saltato, ta.*

Πηδήσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a sauté, *colui ò colei che ha saltato.*

Πηδητής, ὁ. sauteur, celui qui saute, *saltatore, che salta.*

Πηδῶ, Pʳ. sauter, *saltare.*

Πηδητήρα, ἡ. ressort, *susta, molla.*

Πηδητός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut sauter, *che si può saltare.*

Πηδῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui saute, *colui ò colei che salta.*

Πήζω, ἰδὲ Πήγω.

Πηκτή, ἡ. gelée, *gelatina.*

Πηκτός, ή, όν. ἐπίθ. πηγμένος, coagulé, ée. *coagulato, ta.* §. πηκτός, πυκνός, épais, se. dense, *spesso, sa. denso, sa. fisso, sa.*

Πήκτωμα, τό. coagulation, *coagulazione.*

Πηκτωμένος, η, ον. μετ. coagulé, ée. fixé, ée. épaissi, ie. *coagulato, ta. rappigliato, ta.*

Πηκτώνω, Pʳ. coaguler, fixer, épaissir, *coagulare, rappigliare.* §. πηκτώνω, οὐδ. se coaguler, se cailler, *coagularsi, rappigliarsi.*

Πηκτώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui coagule, qui épaissit, *colui ò colei che coagula, che rappiglia.* §. πηκτώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui se caille, *colui ò colei che si coagula.*

Πηκτώσας, ασα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a coagulé, qui a épaissi, *colui ò colei che ha coagulato, che ha rappigliato.* §. πηκτώσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est caillé, *colui ò colei che si è coagulato.*

Πηλάλα, πηλάλημα, τό. l'action de courir, *il correre.*

Πηλαλήσας, ασα. μετ. celui ἢ celle qui a couru, *colui ò colei che ha corso.*

Πηλαλῶ, Pʳ. courir, *correre.*

Πηλαλῶν, ῶσα. μετ. celui ἢ celle qui court, *colui ò colei che corre.*

Πηλήτικος, ἰδὲ Πήλινος.

Πήλινος, η, ον. ἐπίθ. argileux, euse. *cretoso, sa.* §. πήλινος, χωματένιος, de terre, *di terra.*

Πηλῖνος, ὁ. vin assaisonné avec des herbes, *vino condito con delle erbe.*

Πηλός, ὁ. craie, argile, *creta.* §. πηλὸς δὲ χτίσιμον, mortier, *smalto.*

Πήλωμα, τό. l'action d'enduire, de crépir avec du mortier, *l'intonicare collo smalto.*

Πήλωμα, πηλώματα, τό. δυσεντερία, dysenterie, *dissenteria.*

Πη-

Πηρωσις. Πιτζιύριον . Torchio

Πηλωμένος, η, ον. μετ. enduit, te. avec du mortier, *intonicato, ta. collo smalto.*

Πηλώνω, P'. enduire, crépir avec du mortier, *intonicare collo smalto.*

Πήξας, ξασα. μετ. celui ǹ celle qui a congulé, *colui ò colei che ha coagulato.* §. πήξας, ουδ. celui ǹ celle qui s'est caillé, *colui ò colei che si è coagulato.*

Πήξιμον, πήξις, ὑσ. coagulation, figement, *coagulamento, coagulazione.*

Πηρὶ, βίδα, ὑσ. vis, *vite.*

Πῆρος, ἰδὲ Πίρος.

Πηρουνάκι, ὑσ. petite fourchette, *forchettina.*

Πηρούνι, ουσ. fourchette, *forchetta.*

Πηρουνοθήκη, ὑσ. étui de fourchette, *forchettiera.*

Πήσσα, ἰδὲ Πίσσα.

Πήτα, ὑσ. tourte, *torta.* §. λαχανόπηττα, tourte aux herbes, *erbolato.*

Πητυά, ὑσ. présure, *coagulo.*

Πῆχυς, ὑσ. aune, *braccio.*

Πιάνω, P'. prendre, *prendere, pigliare.* §. πιάνω, κρατῶ, tenir, *tenere.* §. πιάνω, ἐγγίζω, toucher, *toccare.* §. ἐπίασαν τὰ δένδρα, ἤγουν ἐρριζώθησαν, les arbres ont pris racine, *gli alberi hanno radicato.* §. πιάνω αἰφνιδίως, surprendre, prendre sur le fait, *sorprendere all'improvviso.* §. τὸν πιάνει τὸ γλυκύ, ἤγουν σεληνιάζεται, il tombe du mal caduc, *patisce di mal caduco.* §. πιάνω τὰ δίκαια τινός, prendre le parti de quelqu'un, *prendere il partito, le ragioni di qualchedunno.* §. μὲ πιάνει ἡ θάλασσα, la mer me fait mal, *il mare mi fa male.* §. μὲ ἐπίασεν ὁ θυμός, la colére m'a pris, *la collera mi ha preso.* §. πιάνω νὰ κάμω, se mettre à faire, *mettersi a fare.*

Πιάνων, νουσα. μετ. celui ǹ celle qui prend, *colui ò colei che prende, che piglia.*

Πιάσας, σασα. μετ. celui ǹ celle qui a pris, *colui ò colei che ha preso, che ha pigliato.*

Πιάσιμον, ὑσ. l'action de prendre, *il pigliare.* §. πιάσιμον, prise, *presa.*

Πιασμένος, η, ον. μετ. pris, se. *preso, sa. pigliato, ta.* §. πιασμένος, κρατημένος, tenu, ue. *tenuto, ta.* §. πιασμένος, κρατημένος εἰς τὰ μέλη, perclus, se. *attratto, ta.*

Πιάτο, ὑσ. plat, *piatto.*

Πιβουλεύω, ἰδὲ Ἐπιβουλεύω.

Πιδεξεύομαι, P'. s'industrier, faire tous ses efforts, *industriarsi.*

Πιδέξιος, ία, ιον. ἐπίθ. adroit, te. habile, *abile, destro, ra.*

Πιδεξιοσύνη, πιδεξιότης, ουσ. adresse, habilité, *abilità, destrezza.*

Πιδεξιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très adroit, te. très-habile, *destrissimo, ma. abilissimo, ma.*

Πιδεξιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus adroit, te. plus habile, *più abile, più destro, ra.*

Πιθαμή, ὑσ. palme, *palmo, spanna.*

Πιθανά, ἐπίρ. probablement, *probabilmente.*

Πιθανός, ή, όν. ἐπίθ. probable, *probabile.*

Πιθανότης, ὑσ. probabilité, *probabilità.* §. μὲ πιθανότητα, probablement, avec probabilité, *probabilmente, con probabilità.*

Πιθανώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-probable, *probabilissimo, ma.*

Πιθανώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus probable, *più probabile.*

Πιθανολογία, ὑσ. discours probable, *discorso probabile.*

Πιθαράκι, ὑσ. petite cruche de terre, *piccola giarra.*

Πιθάρι, ὑσ. cruche, vase de terre, *giarra.*

Πίθηκος, ἰδὲ Μαϊμοῦ.

Πίθος, ἰδὲ Πιθάρι.

Πίκουπα, ἐπίρ. le ventre à terre, *boccone.* §. πίκουπα, καὶ ἀνάποδα, à l'envers, *al rovescio.*

Πικουπίζω, P'. Ἐπ-ρίχνω τὰ πίκουπα, jeter quelqu'un le ventre à terre, *gettar qualchedunno boccone.* §. πικουπίζω, ἀναποδογυρίζω, renverser, *rovesciare.* §. πικουπίζω, ουδ. πίπτω τὰ πίκουπα, tomber ventre à terre, *cader boccone.*

Πίκρα, ουσ. amertume, *ama-*

amarezza. §. πίκρα, μεταφ. θλίψις, amertume, affliction, *amarezza*, *afflizione*.

Πικρὰ, ἐπίρ. amèrement, *amaramente*.

Πικράγγουρον, ὑσ. concombre sauvage, *cocomero salvatico*.

Πικράδα, ὑσ. amertume, âpreté, *amarezza*.

Πικραίνω, Pʳ. Ἐν. κάμνω ἕνα πρᾶγμα πικρὸν, rendre amer, *fare amaro*. §. πικραίνω, πικρίζω γίνομαι πικρὸς, devenir amer, *inamarire*, *diventare amaro*. §. πικραίνω, θλίβω, λυπῶ, affliger, chagriner, *affliggere*, *attristare*. §. πικραίνομαι, s'affliger, se chagriner, *affliggersi*, *attristarsi*.

Πικραίνων, νσα. μετ. ὅστις κάμνει πικρὸν, celui ῃ celle qui rend amer, *colui ῃ colei che fa amaro*. §. πικραίνων ὅστις γίνεται πικρὸς, celui ῃ celle qui devient amer, *colui ῃ colei che si fa amaro*. §. πικραίνων, μετ. θλίβων, λυπῶν, affligeant, te. *affligente*, *attristante*.

Πικραλίδα, ὑσιας. laitue sauvage, *lattuca salvatica*.

Πίκραμα, ὑσ. amertume, âpreté, *amarezza*. §. πίκραμα, μεταφ. θλίψις, λύπη, amertume, affliction, *amarezza*, *afflizione*.

Πικραμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer, *fatto*, *ta*. *amaro*. §. πικραμένος, μετ. θλιμμένος, λυπημένος, affligé, ée. *afflitto*, *ta*.

Πικραμὸς, ἰδὲ Πίκραμα.

Πικραμύγδαλον, ὑσ. amande amère, *mandorla amara*.

Πικράνας, νασα. μετ. celui ῃ celle qui a rendu amer, *colui ῃ colei che ha fatto amaro*. §. πικράνας, μεταφ. λυπήσας, celui ῃ celle qui a affligé, *colui ῃ colei che ha afflitto*.

Πικρίζω, Pʳ. Ἐν. rendre âpre, amer, *far amaro*. §. πικρίζω, ὑδ. γίνομαι πικρὸς, être amer, *essere amaro*.

Πικρίζων, ωσα. μετ. Ἐν. celui ῃ celle qui rend amer, *colui ῃ colei che fa amaro*. §. πικρίζων, ὑδ. qui est amer, *ch' è amaro*.

Πίκρισμα, ὑσ. l'action de rendre amer, ϗ d'être amer, *il far amaro*, ϗ *l'esser amaro*.

Πικρισμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer, *fatto*, *ta*. *amaro*.

Πικρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. amer, re. *amaro*, *ra*.

Πικρόκαρδα, ἐπίθ. avec affliction, *con afflizione*.

Πικρόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. ὁπῦ ἔχει μεγάλην θλίψιν, très-affligé, ée. *addoloratissimo*, *ma*. §. πικρόκαρδος, ὁποῦ ἔχει πικρὴν καρδίαν, ἤτοι σκληροκάρδιος, cruel, lle. *crudele*.

Πικρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-amer, re. *amarissimo*, *ma*.

Πικρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus amer, re. *più amaro*, *ra*.

Πικρότης, ὑσ. amertume, âpreté, *amarezza*.

Πικρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu amer, re. *amaretto*, *ta*.

Πιλατεύω, Pʳ. τυραννῶ, vexer, tourmenter, opprimer, *tormentare*, *opprimere*.

Πιλάτης, ὑσ. τύραννος, celui qui tourmente, qui opprime, tyran, *colui che tormenta*, *che opprime*, *tiranno*.

Πίμωσι, ἰδὲ Πίκωσι.

Πιμπίλωμα, ὑα. l'action d'ourler, *l'orlare*, *orlatura*.

Πιμπιλωμένος, η, ον. μετ. ourlé, ée. *orlato*, *ta*.

Πιμπιλώνω, Pʳ. ourler, border, *orlare*.

Πιμπιλώνων, νσα. μετ. celui ῃ celle qui ourle, qui borde, *colui ῃ colei che orla*.

Πιμπιλώσας, σασα. μετ. celui ῃ celle qui a ourlé, *colui ῃ colei che ha orlato*.

Πιμπιλωτὴς, ὑσ. celui qui ourle, *colui che orla*.

Πίνα, ὑσ. nacre de perle, *madreperla*.

Πινακάκι, οὐσ. petit plat de bois, *piattellino di legno*.

Πίνακας, ὑσ. index, registre, *indice*, *registro*, *tavola*.

Πίναξ, ἰδὲ Πίνακας.

Πινακίδα, πινακίδι, οὐσ. l'abécédaire, *l'abecedario*.

Πίνος, ὑσ. pin, *pino*.

Πι-

Πινεογηρος.

Πίνω, P. boire, *bere*.

Πίνων, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui boit, *colui ἢ colei che beve*.

Πιξαρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de buis, *di bossolo*.

Πιξάρι, πύξος, ὁσ. buis, *bosso*, *bossolo*.

Πιοτὸν, ὁσ. boisson, *bevanda*.

Πιπεράτος, η, ον. ἐπίθ. assaisonné, ée. avec du poivre, *condito*, *ta*. *con pepe*.

Πιπέρι, ὁσ. poivre, *pepe*.

Πιπεριά, ουσ. lépidium, *piperite*.

Πιπερίζω, P. assaisonner avec du poivre, poivrer, *condire con pepe*, *impepare*.

Πιπερολόγος, ὁσ. poivriére, *pepajuola*.

Πιπερόριζα, ὁσ. racine de poivre, *radice di pepe*.

Πιπέρωμα, ὁσα. l'action de poivrer, *l'impepare*.

Πιπερωμένος, η, ον. μετ. poivré, ée. *impeperato*, *ta*.

Πιπεροτρίφτης, ουσ. rape pour le poivre, *grattugia per il pepe*.

Πιπιλίζω, P. sucer, *succiare*. §. τὸ κρασὶ πιπιλίζει, le vin est piquant, *il vino è frizzante*.

Πιπιλίζων, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui suce, *colui ἢ colei che succia*, *succiante*.

Πιπιλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sucé, *colui ἢ colei che ha succiato*.

Πιπίλισμα, ὁσ. l'action de sucer, *succiamento*.

Πιπιλισμένος, η, ον. μετ. succé, ée. *succiato*, *ta*.

Πιπιλιστά, ἐπίρ. en suçant, *succiando*.

Πιπιλιστής, ὁσ. celui qui suce, *succiante*, *colui che succia*.

Πίπτω, P. tomber, *cadere*.

Πίπτων, ὄσα. μετ. tombant, te. *cadente*.

Πιργιόνι, ὁσ. scie, *sega*.

Πιργιονίζω, κτλ. ἰδὲ Πριονίζω, κτλ.

Πίρος, ὁσ. cheville, *ca*[illegible] πίρος τοῦ τζικοῦ, cannelle, *cannella di botte*.

Πίθομαι, ἰδὲ Πίστομαι.

Πίσσα, ὁσ. poix, *pece*.

Πισσοκόλλα, ὁσ. colle de poix, *colla di pece*.

Πίσσωμα, ουσ. enduit de poix, *impeciatura*.

Πισσωμένος, η, ον. μετ. poissé, ée. enduit, te. de poix, *impeciato*, *ta*.

Πισσώνω, P. poisser, enduire de poix, goudronner, *impeciare*, *impiastrar di pece*.

Πισσώνων, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui enduit de poix, *colui ἢ colei che impecia*.

Πισσώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enduit de poix, *colui ἢ colei che ha impeciata*.

Πιστά, ἐπίρ. fidellement, loyalement, avec fidelité, de bonne foi, *fedelmente*, *con fedeltà*, *con buona fede*.

Πιστάκι, ὁσ. pistache, *pistacchio*.

Πιστακιά, ὁσ. l'arbre qui produit les pistaches, *l'albero che produce i pistacchi*.

Πιστευθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cru, *colui ἢ colei ch'è stato creduto*. §. πιστευθείς, ἐμπιστευθείς, celui ἢ celle qui a été affidé, *colui ἢ colei ch'è stato affidato*.

Πίστευμα, ὁσ. l'action de croire, *il credere*.

Πιστεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cru, *colui ἢ colei che ha creduto*.

Πιστευμένος, η, ον. μετ. cru, ue. *creduto*, *ta*. §. πιστευμένος, ἐμπιστευμένος, affidé, ée. *affidato*, *ta*.

Πιστευτά, ἐπίρ. loyalement, de bonne foi, *fedelmente*, *con buona fede*.

Πιστευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. croyable, *credibile*.

Πιστεύω, P. croire, *credere*. §. πιστεύω, δίδω πίστιν, croire, ajouter foi, *prestar fede*, *dar fede*, *credere*. §. πιστεύομαι, P. se fier, *fidarsi*. Τὸ Πιστεύω, le symbole de la foi, *il simbolo della fede*.

Πιστικὸς, ὁσ. berger, *pastore*.

Πιστεύων, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui croit, croyant, te. *colui ἢ colei che crede*, *credente*.

Πίστις, ὁσ. foi, croyance, *fede*, *credenza*. §. βάνω πίστιν, δίδω πίστιν, croire, prêter foi, *dar fede*, *prestar fede*. §. ἡ πίστις, ἡ θρησκεία, la foi, la religion, *la fede*,

Πιστοποιῶ.
—— 7616.

da, la religione. §. πίστις, ἐμπιστοσύνη, loyauté, fedeltà, lealtà. §. μὰ τὴν πίστιν μου, par ma foi, in fede mia.

Πιστόλι, πιστόλα, ου. pistolet, pistola.

Πιστολιά, ᾶς. coup de pistolet, pistolettata.

Πίστομα, κτλ. ἰδὲ Πίκυπτα.

Πιστός, ὴ, όν. ἐπίθ. fidelle, affidé, ée. fedele, fido, da. affidato, ta. §. πιστός, οἱ πιστοί, fidelle, chretien, les vrais croyants, i fedeli.

Πιστοσύνη, ύνης. fidelité, fedeltà.

Πιστότατα, ἐπίρ. très-fidellement, fedelissimamente.

Πιστότατος, η, ον. ἐπίθ. très-fidelle, très-affidé, ée. fedelissimo, ma. fidatissimo, ma.

Πιστότερος, η, ον. ἐπίθ. plus fidelle, plus affidé, ée. più fedele, più fidato, ta.

Πιστῶς, ἰδὲ Πιστά.

Πίσω, ἐπίρ. derrière, dietro.

Πιτήδευτα, ἐπίρ. exprès, à dessein, a bella posta.

Πίτουρα, ὔσ. son de farine, crusca, semola.

Πιτυρίδα, πιτυρίδρα, ὔσ. crasse, teigne squammeuse, qui se forme sur le cuir de la tête, forfora.

Πιτήδεια, ἐπίρ. habilement, avec adresse, con abilità, destramente.

Πιτήδειος, ία, ιον. ἐπίθ. habile, adroit, te, abile, capace, esperto, ta.

Πιτηδειότης, ὔσ. habileté, adresse, abilità, destrezza.

Πιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. abilissimo, ma.

Πιτηδειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus adroit, te. più abile.

Πίστρα, ἰδὲ Πίστυρα, καὶ πίστρα.

Πιστραχήλι, ἰδὲ Ἐπιστραχήλιον.

Πιτυά, ἀς. présure, coagulo.

Πίτυασμα, ὔσ. coagulation, coagulazione.

Πιωμένος, η, ον. μετ. bu, ue. bevuto, ta.

Πιώσιμον, ὔσ. l'action de boire, il bere.

Πλάγι, ού. côte, costa. §. πλάγι, μέρος, côte, part, banda, parte.

Πλάγια, ἰδὲ Πλαγίως.

Πλαγιάζω, Ρ. se coucher, coricarsi.

Πλαγιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui se couche, colui o colei che si corica.

Πλαγιάσας, ασα. μετ. celui ou celle qui s'est couché, colui o colei che si è coricato.

Πλαγίασμα, ὔσ. l'action de se coucher, il coricarsi, il giacere.

Πλαγιασμένος, η, ον. μετ. couché, ée. coricato, ta, giacente.

Πλάγιος, ία, ιον. ἐπίθ. oblique, obliquo, ua. §. εἰς τὸ πλάγιον, à côté, da lato.

Πλαγίως, ἐπίρ. obliquement, obliquamente. §. πλαγίως, εἰς τὸ πλάγι, à côté, da lato. §. πλαγίως, μεταφ. d'une manière indirecte, indirettamente.

Πλάζω, Ρ. ἰδὲ Πλάστω.

Πλάκα, ὔς. carreau, quadrello, mattone.

Πλακωθείς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été pressé, colui o colei ch'è stato compresso. §. πλακωθείς, μεταφ. celui ou celle qui a été opprimé, colui o colei ch'è stato oppresso.

Πλάκωμα, ού. compression, compressione. §. πλάκωμα, μεταφ. oppression, oppressione. §. πλάκωμα, τὸ πιάσιμον τινὸς αἰφνιδίως, surprise, l'action de surprendre sur le fait, il sorprendere sul fatto.

Πλακωμένος, η, ον. μετ. comprimé, ée. compresso, sa. §. πλακωμένος, μεταφ. opprimé, ée. oppresso, sa. §. πλακωμένος, πιασμένος ἐπ' αὐτοφόρῳ, surpris, ise. sur le fait, sorpreso, sa. sul fatto.

Πλακώνω, Ρ. comprimer, comprimere. §. πλακώνω, μεταφ. opprimer, opprimere. §. πλακώνω, πιάνω τινὰ αἰφνιδίως ἐπ' αὐτοφόρῳ, surprendre sur le fait, sorprendere, pigliare sul fatto.

Πλακώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui comprime, colui o colei che comprime. §. πλακώνων, μεταφ. celui ou celle qui op-

opprime, *colui ò colei che opprime.*

Πλακώσας, σασα. μετ. celui ò celle qui a été comprimé, *colui ò colei ch' è stato compresso.* §. πλακώσας, μεταφ. celui ò celle qui a opprimé, *colui ò colei che ha oppresso.* §. πλακώσας, ὅστις ἦλθεν αἰφνιδίως, celui ò celle qui est survenu à l'improviste, *colui ò colei ch' è sopravvenuto all' improvviso.* §. πλακώσας, ὅστις ἔπιασε τινὰ ἐπ' αὐτοφόρῳ, celui ò celle qui a surpris quelqu'un sur le fait, *colui ò colei che ha sorpreso qualcheduno sul fatto.*

Πλακωτός, ή, όν. ἐπίθ. comprimé, ée. *compresso, sa.*

Πλάνεμα, πλανεμένος, ἰδὲ Πλάνημα, πλανημένος.

Πλάνη, ουσ. ἀπάτη, γέλασμα, tromperie, *inganno.* §. πλάνη, ξεπλάνεμα, seduction, *seduzione.* §. πλάνη, λάθος, erreur, méprise, *inganno, errore, sbaglio.*

Πλανηθείς, εῖσα. μετ. celui ò celle qui a été trompé, *colui ò colei ch' è stato ingannato.*

Πλανέσας, σασα. μετ. ἀπατήσας, celui ò celle qui a trompé, *colui ò colei che ha ingannato.* §. πλανέσας, ὅστις ἐγέλασε καὶ ἀπάτησε τινά, celui ò celle qui a seduit, *colui ò colei che ha sedotto.*

Πλάνημα, ουσ. tromperie, *inganno.* §. πλάνημα, ξεπλάνεμα, seduction, *seduzione.* §. πλάνημα, πλάνη, égarement, *divagamento, sviamento.*

Πλανημένος, η, ον. μετ. ἀπατημένος, γελασμένος, trompé, ée. *ingannato, ta.* §. πλανημένος, ὅπου ἐπλανήθη ἀπὸ τὰ ἴχνη, égaré, ée. *disviato, ta.* §. πλανημένος, ξεπλανημένος, seduit, te. *sedotto, ta.*

Πλανήτης, ουσ. planéte, *pianeta.*

Πλανητικός, ή, όν. ἐπίθ. erroné, ée. *erroneo, ea.*

Πλάνος, ἐπίθ. trompeur, *ingannatore.*

Πλανῶ, Ρ'. ἀπατῶ, γελῶ, tromper, duper, *ingannare.* §. πλανοῦμαι, ἀπατοῦμαι, γελοῦμαι, se tromper, être la dupe, *ingannarsi, essere ingannato.* §. πλανοῦμαι ἀπὸ τὰ ἴχνη, s'egarer, errer, *disviarsi, diviare, errare.* §. πλανῶ, ξεπλανῶ, seduire, *sedurre.*

Πλανώμενος, η, ον. μετ. errant, te, *errante.*

Πλανῶν, ῶσα. μετ. celui ò celle qui trompe, *colui ò colei che inganna.* §. πλανῶν, ξεπλανῶν, seduisant, te. *seducente.*

Πλαντάζω, Ρ'. ὡς τό, νὰ πλαντάξῃ, νὰ σκάσῃ, κτλ. qu'il creve, *che crepi.*

Πλάσας, σασα. μετ. ὅστις ἔπλασε, celui ò celle qui a créé, *colui ò colei che ha creato.* §. πλάσας ὅστις ἔπλασε τὸ ψωμί, κτλ. celui ò celle qui a boulangé, *colui ò colei che ha impastato.* §. πλάσας ὅστις ἔπλασε [illegible] τινά, celui ò celle qui a créé, qui a inventé, *colui ò colei che ha creato, che ha inventato, che ha fatto.*

Πλάσιμον, ουσ. l'action de boulanger, *l'impastare.*

Πλάσις, εωσ. création, *creazione.* §. πλάσις [illegible] ους τινός, fiction, *finzione.*

Πλάσμα, ουσ. créature, *creatura.*

Πλασμένος, η, ον. μετ. créé, ée. *creato, ta.* §. πλασμένος, créé, ée. inventé, ée. faint, te. *creato, ta. inventato, ta. finto, ta.*

Πλάσσω, ἰδὲ Πλάστω.

Πλαστήρι, ουσ. la table du boulanger, *tavola per impastare il pane.*

Πλάστης, ουσ. createur, *creatore.*

Πλαστός, ή, όν. ἐπίθ. πλασμένος, crée, ée. *creato, ta.* §. πλαστός, μὴ ἀληθής, créé, ée. inventé, ée. feint, te. *creato, ta. inventato, ta. finto, ta.*

Πλαστουργός, ἐπίθ. createur, *creatore.*

Πλάστρης, ουσ. rouleau de bois avec le quel on boulange le pain, *cilindro, col quale s' impasta il pane.*

Πλάταιμα, ουσ. l'action de dilater, dilatation, *il dilatare, l'allargare.*

Πλαταίνω, Ρ'. dilater, *dilatare, allargare.* §. πλαταίνω, ὡσ. se dilater, *dilatarsi.*

Πλασιγξ

Πλατζηγν. parte.

Πλαταίνων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ῆ celle qui dilate, colui ῆ colei che dilata. §. πλαταίνων, ὡ. celui qui se dilate, colui che si dilata, che si allarga.

Πλάτανος, ὅσιας. plane, platano.

Πλάτη, ὅσ. épaule, spalla.

Πλάττω, Pʳ. créer, creare. §. πλάττω, ἐργάζομαι, πλάθω πράγματα μὴ ὄντα, créer, inventer, feindre, creare, inventare, fingere. §. πλάττω τὸ ψωμί, boulanger, impastare.

Πλάτος, ὅσ. largeur, larghezza. §. εἰς πλάτος, κατὰ πλάτος, tout au long, alla distesa, distesamente.

Πλατέως, ἐπίρ. amplement, largamente.

Πλατύγλωσσος, ἐπίθ. celui ῆ celle qui a une langue large, colui ῆ colei che ha una lingua larga.

Πλατυχείλος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a une front spacieux, colui ῆ colei che ha una fronte spaziosa.

Πλατυμένας, μενα. μετ. celui ῆ celle qui a dilaté, colui ῆ colei che ha dilatato. §. πλατυμένας, ὅσις ἔγινε πλατύς, celui ῆ celle qui s'est dilaté, colui ῆ colei che si è dilatato.

Πλατυνώ, Pʳ. dilater, dilatare.

Πλατυνῶν, ουσα. μετ. dilatant. te. dilatante.

Πλατυνώμος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a de larges épaules, colui ῆ colei che ha spalle larghe.

Πλατυπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a de larges pieds, colui ῆ colei che ha piedi larghi.

Πλατυπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a le visage large, colui ῆ colei che ha il volto largo.

Πλατύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. large, largo, ga. §. τὸ πλατύ, largeur, amplitude, larghezza, ampiezza.

Πλατυσμός, οῦσ. dilatation, dilatazione.

Πλατύστομος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui a une large bouche, colui ῆ colei che ha una bocca larga.

Πλατύτατα, ἐπίρ. très-amplement, ampissimamente.

Πλατύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-large, très-ample, larghissimo, ma. ampissimo, ma.

Πλατύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus large, plus ample, più largo, ga. più ampio, ia.

Πλατύφυλλος, ἐπίθ. qui a de larges feuilles, che ha foglie larghe.

Πλέγμα, ὅσ. l'action de tresser, & la chose tressée, intrecciamento, intreccio.

Πλεγμένος, η, ον. μετ. tressé, ée. intrecciato, ta. §. πλεγμένος μὲ βελόνια, tricoté, ée. lavorato, ta. a maglie.

Πλέγω, Pʳ. πλέω, nager, nuotare.

Πλεά, ἐπίρ. plus, più. §. δὲν θέλω πλεά, je ne veux plus, non voglio più. §. φθάνει πλεά, c'est assez, basta così.

Πλειότερα, ἐπίρ. mieux, plûtot, meglio, piuttosto. §. πλειότερα, περισσότερα, plus, più.

Πλεῖστον, ἐπίρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, le plus souvent, il più delle volte.

Πλέκτης, ὅσ. ὁ πλέκτων, celui qui tresse, qui cordonne en tresse, colui che intreccia. §. πλέκτης, ὅσις πλέκει μὲ βελόνας, tricoteur, colui che fa lavori a maglie.

Πλεκτός, ή, όν. ἐπίθ. tressé, ée. cordonné, ée. en tresse, intrecciato, ta. §. πλεκτός, πλεγμένος μὲ βελόναις, tricoté, ée. lavorato, ta. a maglie.

Πλέκω, Pʳ. tresser, cordonner en tresse, intrecciare. §. πλέκω μὲ βελόναις, tricoter, far lavori a maglie.

Πλέκων, ουσα. μετ. celui ῆ celle qui tresse, colui ῆ colei che intreccia. §. πλέκων μὲ βελόναις, tricoteur, euse. celui ῆ celle qui tricote, colui ῆ colei che fa lavori a maglie.

Πλέμα, ἰδὲ Πλέξιμον.

Πλεμάτι, ὅσ. rets, chose entrelacée comme les rets, rete, cosa intrecciata come la rete.

Πλεμένος, η, ον. μετ. tressé,

σέ, ée. *intrecciato, ta.* §. πλεμένος μὲ βελόναις, tricoté, ée. *fatto, ta. a maglie.*

Πλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a tressé, qui a cordonné en tresse, *colui ò colei che ha intrecciato.* §. πλέξας μὲ βελόναις, celui ἢ celle qui a tricoté, *colui ò colei che ha fatto lavori a maglie.*

Πλέξιμον, ὐσ. l'action de tresser, de cordonner en tresse, *l'intrecciare, intrecciamento.* §. πλέξιμον μὲ βελόναις, tricotage, *il far lavori a maglie.*

Πλεξύδα, ύσιας, tresse, *treccia.* §. πλεξίδα.

Πλέον, ἐπίρ. le plus, *il più, il di più.* §. περὶ πλέον, de plus, davantage, *di più, davantaggio, in oltre.* §. πλέον, ποτὲ, plus, jamais, *più, mai.*

Πλεονέκτημα, ὐσ. gain illicite, *guadagno illecito.*

Πλεονέκτης, ὐσ. celui qui fait de gains illicites, *colui che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est de gain illicite, *ch'è di guadagno illecito.* §. πλεονεκτικὸς, adonné, ée. aux gains illicites, *dato, ta. a' guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶ, P'. faire de gains illicites, *fare guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui fait de gains illicites, *colui ò colei che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεξία, ὐσ. gain illicite, *guadagno illecito.*

Πλεονασμὸς, ὐσ. pléonasme, *pleonasmo.*

Πλερωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été payé, *colui ò colei ch'è stato pagato.*

Πλέρωμα, ὐσ. payement, l'action de payer, *pagamento, il pagare.*

Πλερωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. *pagato, ta.*

Πλερωμὴ, ὐσ. paye, *paga.*

Πλερώνω, P'. payer, *pagare.*

Πλερώνων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui paye, *colui ò colei che paga.*

Πλερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a payé, *colui ò colei che ha pagato.*

Πλερωτὴς, ὐσ. payeur, celui qui paye, *pagatore, colui che paga.*

Πλερωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. payable, *pagabile.*

Πλευρίσιος, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὰς πλευραὶ, intercostal, qui appartient aux côtes, *intercostale, che appartiene alle coste.*

Πλευρίτης, ὐσ. pleuresie, *pleuresia.*

Πλευρὸν, ὐσ. côte, *costa.*

Πλευρόπονος, ὐσ. douleur intercostale, *dolore intercostale.*

Πλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a nagé, *colui ò colei che ha nuotato.* §. πλεύσας, αρμενίσας, celui ἢ celle qui a navigué, qui a voyagé, *colui ò colei che ha navigato, che ha viaggiato.*

Πλεύσιμον, ὐσ. l'action de nager, *il nuotare.* §. πλεύσιμον, αξίδευμα, navigation, *navigazione, il navigare.*

Πλέω, P'. nager, *nuotare.* §. πλέω, ἀρμενίζω, naviguer, faire voile, *navigare, far vela.* §. πλέω, ἐπιπλέω, flotter, *galleggiare.*

Πλέων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui nage, *colui ò colei che nuota.* §. πλέων, ἀρμενίζων, ταξιδεύων, celui ἢ celle qui navigue, qui fait voile, *colui ò colei che naviga, che fa vela.*

Πληγὴ, ὐσ. playe, *piaga.* §. πληγὴ, λαβωματιὰ, blessure, *ferita.*

Πληγωθεὶς, εῖσα. μετ. ὅσις ἐλαβώθη, celui ἢ celle qui a été blessé, *colui ò colei ch'è stato ferito.*

Πλήγωμα, ὐσ. ulcération, *ulcerazione.* §. πλήγωμα, λάβωμα, blessure, & l'action de blesser, *ferita ò il ferire, ferimento.*

Πληγωματιὰ, ὐσ. blessure, *ferita.*

Πληγωμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de playes, *pieno, na. di piaghe, impiagato.* §. πληγωμένος, λαβωμένος, blessé, ée. *ferito, ta.*

Πληγώνω, P'. λαβώνω, blesser, *ferire.* §. πληγώνω, κάμνω πληγὴν, faire une plaie, *piagare.*

Πληγώνων, ὖσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui blesse, *colui ò colei che ferisce.*

Πληγώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé, *colui ò colei che ha ferito.*

Πληγωτὴς, οῦσ. celui qui blesse, *feritore.*

Πληθαίνω, P. accroître, *accrescere.* §. πληθαίνω, ὦδ. s'accroître, se multiplier, *accrescere, multiplicarsi.*

Πληθαίνων, οντα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui accroît, *colui ò colei che accresce.* §. πληθαίνων, ὦδ. celui ἢ celle qui se multiplie, *colui ò colei che si multiplica.*

Πληθάρι, ὦσ. cruche de terre, *giarra.*

Πλήθωμα, οὖσ. l'action de se multiplier, *il moltiplicarsi.*

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. pluriel, *plurale.*

Πληθυντικῶς, ἐπίρ. au pluriel, *in plurale.*

Πλήθια, ἐπίρ. à foison, en abondance, *in abbondanza.*

Πλήθιος, ία, ιον. ἐπίθ. abondant, te. *abbondante.*

Πλῆθος, ὦσ μετ. quantité, multitude, *quantità, moltitudine.* §. πολὺ πλῆθος, beaucoup de monde, *molta gente.*

Πληθώρα, οὖσ. pléthore, *pletora.*

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. abondant, te. d'humeurs, pléthorique, *pletorico, ca. abbondante d'umori.*

Πληθυσμος.

Πλειάδες, ὦσ. les pléiades, *le plejadi.*

Πλήκτης, οὖσ. celui qui aiguillonne, *colui che punge.*

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. piquant, te. *pungente.* §. πληκτικὸς, ὅπου φέρει ἐνόχλησιν, βαρετὸς, ennuyant, te. *nojoso, sa. stucchevole.* ὡς.

Πλῆκτρον, ὦσ. aiguillon, *stimolo.*

Πλήκτω, P. ἰδὲ Πλήττω.

Πλημμέλημα, οὖσ. délit, forfait, *delitto.*

Πλημμελήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a prévariqué, *colui ò colei che ha prevaricato.*

Πλημμελῶ, P. délinquer, prevariquer, *delinquere, prevaricare.*

Πλημμύρα, οὖσ. inondation, *inondazione.*

Πλημμυρία, πλημμύρισμα, ὦσ. l'action d'inonder, *l'inondare.*

Πλημμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a inondé, *colui ò colei che ha inondato.* §. πλημμυρίσας, ξεχειλίσας, σασα. celui ἢ celle qui a débordé, *colui ò colei che ha traboccato, che ha sboccato.*

Πλημμυρισμένος, η, ον. μετ. inondée, ée. *inondato, ta.* §. πλημμυρισμένος, ξεχειλισμένος, debordé, ée. *traboccato, ta. sboccato, ta.*

Πλημμυρῶ, P. κατακρουνίζω, inonder, *inondare.* §. πλημμυρῶ, ὑπερεχχώομαι, déborder, *traboccare, sboccare.*

Πλημμυρῶν, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui inonde, *colui ò colei che inonda.* §. πλημμυρῶν, ξεχειλίζων, celui ἢ celle qui déborde, *colui ò colei che trabocca.*

Πλὴν, ἐπίρ. excepté, hors, *eccettuato, fuori.*

Πλήξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui s'est ennuyé, *colui ò colei che si è annojato.*

Πλῆξις, οὖσ. l'action de s'ennuyer, *l'annojarsi.*

Πληροφορηθεὶς, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui a été persuadé, *colui ò colei ch'è stato persuaso, capacitato.*

Πληροφόρημα, ὦσ. l'action de persuader, *il persuadere.*

Πληροφορημένος, η, ον. μετ. persuadé, ée. *persuaso, sa. capacitato, ta.*

Πληροφορήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a persuadé, *colui ò colei che ha persuaso.*

Πληροφορητὴς, οὖσ. celui qui persuade, *colui che persuade.*

Πληροφορία, ὦσ. persuasion, *persuasione.*

Πληροφορῶ, P. persuader, *persuadere, capacitare.* §. πληροφοροῦμαι, se persuader, *persuadersi, capacitarsi.*

Πληροφορῶν, ὦσα. μετ. celui ἢ celle qui persuade, *colui ò colei che persuade, che capacita.*

Πληρῶ, P. τελειόνω, achever, finir, *finire, terminare.*

Πλήρωμα, ὦσ. γέμισμα, plé-

plénitude, *pienezza*. §. πλήρωμα, τὸ πλέρωμα, payement, l'action de payer, *pagamento, il pagare*.

Πληρωμένος, η, ον. μετ. γεμισμένος, rempli, ie. *riempiuto, ta*. §. πληρωμένος, πληρωμένος, payé, ée. *pagato, ta*.

Πληρώνω, Ρ'. γεμίζω, remplir, *riempiere*. §. πληρώνω, πλερώνω, payer, *pagare*.

Πληρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui paye, *colui ò colei che paga*.

Πληρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a payé, *colui ò colei che ha pagato*.

Πλήσια, ἐπίρ. proche, *vicino*.

Πλησιάζω, Ρ'. approcher, *avvicinare*. §. πλησιάζω, οὐδ. s'approcher, *avvicinarsi*.

Πλησιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui approche, *colui ò colei che avvicina, avvicinante*. §. πλησιάζων, οὐδ. celui ou celle qui s'approche, *colui ò colei che si avvicina*.

Πλησιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a approché, *colui ò colei che ha avvicinato*. §. πλησιάσας, οὐδ. celui ou celle qui s'est approché, *colui ò colei che si è avvicinato*.

Πλησίασμα, ὐσ. l'action d'approcher, ou de s'approcher, *approssimamento*.

Πλησιασμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *avvicinato, ta*.

Πλησιασμός, οὐσ. approchement, *approssimamento*.

Πλησιαστής, οῦ. celui qui approche, *colui che avvicina*.

Πλησιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche, *vicinissimo, ma*.

Πλησίον, ἐπίρ. proche, voisin, *prossimamente, vicino, da vicino*.

Πλησίος, ία, ιον. ἐπίθ. prochain, ne. *prossimo, ma*.

Πλησιέστατα, ἐπίρ. très-proche, *vicinissimamente*.

Πλησιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche, *vicinissimo, ma*.

Πλησιέστερα, ἐπίρ. plus proche, *più vicino*.

Πλησιέστερος, α, ον. ἐπίρ. plus proche, *più vicino, na*.

Πλήττω, Ρ'. ἐνοχλέω, ἐνοχλοῦμαι, s'ennuyer, *annojarsi*.

Πλίκος, ὐσ. paquet, *fardo*.

Πλινθάρι, ὐσ. cruche de terre, *giarra*.

Πλοιάριον, οὐδ. petit bâtiment, *piccolo bastimento*.

Πλόκαμος, ἀρσεν. tresse, *treccia*.

Πλουμί, οὐσ. découplure, *intaglio*.

Πλουμίζω, Ρ'. στολίζω μὲ πλουμίσματα, parer avec de feuillages, *ornare con fogliami*.

Πλούμισμα, ὐσ. feuillage, *fogliame*.

Πλουμισμένος, η, ον. μετ. paré, ée. avec de feuillages, *ornato, ta. di fogliami*.

Πλουμιστής, οὐσ. celui qui travaille, ou fait des feuillages, *colui che lavora, ò fa fogliami*.

Πλούσια, ἐπίρ. richement, *riccamente*.

Πλουσιόδωρος, η, ον. ἐπίθ. libéral, le. *liberale*.

Πλουσιοδωρίζω, Ρ'. donner avec libéralité, *dar con liberalità*.

Πλουσιοπάροχα, ἐπίρ. abondamment, *a dovizia, abbondantemente*.

Πλουσιοπάροχος, η, ον. ἐπίθ. abondant, te. *dovizioso, sa*. §. πλουσιοπάροχος, δαψιλής, libéral, *liberale*.

Πλούσιος, ία, ιον. ἐπίθ. riche, *ricco, ca*.

Πλουσιότης, οὐσ. richesse, *ricchezza*.

Πλουσίως, ἐπίρ. richement, *riccamente*.

Πλουσιώτατα, ἐπίρ. très-richement, *ricchissimamente*.

Πλουσιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-riche, *ricchissimo, ma*.

Πλουσιώτερα, ἐπίρ. plus richement, *più riccamente*.

Πλουσιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus riche, *più ricco, ca*.

Πλουταίνω, Ρ'. enrichir, *arricchire*. §. πλουταίνω, οὐδ. γίνομαι πλούσιος, s'enrichir, devenir riche, *arricchirsi*.

Πλουταίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui enrichit, *colui ò colei che arricchisce*. §. πλουταίνων,

ὁ πλ...

Πλημαλονή.
Πλινθεια.

ὅςις ἔγινε πλέσιος, celui ὢ celle qui est devenu riche, *colui ò colei che si è arricchito, ch' è divenuto ricco.*

Πλετίζω, P. κάμνω τινὰ πλέσιον, enrichir, *arricchire.* §. πλετίζω, γίνομαι πλέσιος, s'enrichir, *arricchirsi.*

Πλετίζων, ωσα. μετ. ὅςις πλετίζει τινὰ, celui ὢ celle qui enrichit, *colui ò colei che arricchisce.* §. πλετίζων, ὅςις γίνεται πλεύσιος, ὅςις πλετάινει, celui ὢ celle qui s'enrichit, *colui ò colei che si arricchisce.*

Πλετίσας, σασα. μετ. celui ὢ celle qui a enrichi, *colui ò colei che ha arricchito.*

Πλέτισμα, ου. l'action d'enrichir, καὶ de s'enrichir, *arricchimento.*

Πλετισμένος, η, ον. μετ. enrichi, ie. *arricchito, ta.* §. πλουτισμένος, μετ. ςολισμένος, orné, ée. *ornato, ta.*

Πλῦτος, ὁ. richesse, *ricchezza.*

Πλετῶ, P. Ἐν. enrichir, *arricchire.* §. πλουτῶ, ἐδ. s'enrichir, devenir riche, *arricchirsi, diventar ricco.* §. πλετῶ, εἶμαι πλέσιος, être riche, *esser ricco.*

Πλετῶν, ῶσα. μετ. celui ὢ celle qui s'enrichit, *colui ò colei che si arricchisce.*

Πλύμμα, ὁ. lavage, *lavamento.* §. πλύμμα, τὸ πλυμμένον πρᾶγμα, ce qui est lavé, *quel ch' è lavato.*

Πλυμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. *lavato, ta.*

Πλωύας, υασα. μετ. celui ὢ celle qui a lavé, *colui ò colei che ha lavato.*

Πλωύω, P. laver, *lavare.*

Πλωύων, υσα. μετ. lavant, te. celui ὢ celle qui lave, *colui ò colei che lava.*

Πλύσιμον, ύσιας. lavage, l'action de laver, *lavamento, il lavare.* §. τὸ πλύσιμον τῶν χειρῶν, lavement, *lavamento.*

Πλύςης, ὁ. blanchisseur de linge, *lavandajo, lavatore.*

Πλυςικὸν, οῦ. ce qu'on paye pour le blanchissage, *quel che si paga per l' imbiancatura.*

Πλύςρα, ἡ. blanchisseuse, *lavandaja, lavatrice.*

Πλώρη, ἡ. proue, *prora.*

Πλωρήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de proue, *di prora.*

Πνέμα, πνεματικὸς, κτλ. ἰδὲ Πνεῦμα, κτλ.

Πνεῦμα, ὁ. esprit, *spirito.* §. πνεῦμα, ἀγχίνοια, esprit, genie, sens, *spirito, intelletto, ingegno.* §. τὸ ἅγιον πνεῦμα, le saint-esprit, *lo spirito santo.*

Πνευματικὰ, ἐπίρ. avec spiritualité, *spiritualmente.* §. πνευματικὰ, μετ. μυςικὰ, κρυφίως, en secret, *in secreto, secretamente.*

Πνευματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. spirituel, lle. *spirituale.* §. πνευματικὸς, ύσιας. confesseur, père spirituel, *confessore, padre spirituale.*

Πνευματομάχος, ἐπίθ. celui ὢ celle qui est contraire au saint esprit, *contrario, ria. allo spirito santo.*

Πνευματικοπαῖδι, ὁ. fils spirituel, *figlio spirituale.*

Πνευματοφόρος, ἐπίθ. celui ὢ celle qui porte le saint esprit, *colui ò colei che porta lo spirito santo.*

Πνευματώδης, ἐπίθ. spiritueux, euse. qui a beaucoup d'esprit, *spiritoso, sa.*

Πνευμονία, ὁ. péripneumonie, *peripneumonia.*

Πνεύσας, σασα. μετ. celui ὢ celle qui a souflé, *colui ò colei che ha soffiato.*

Πνεῦσις, ὁ. souffle, *spirazione.*

Πνέω, P. souffler, *spirare.*

Πνέων, υσα. μετ. celui ὢ celle qui souffle, *colui ò colei che spira.*

Πνιγμένος, η, ον. μετ. πνιγμένος εἰς τὸ νερὸν, noyé, ée. *annegato, ta.* §. πνιγμένος ἀπὸ φαγητὸν, ἢ ἄλο, suffoqué, ée. étouffé, ée. *soffogato, ta.* §. πνιγμένος, ςραγγυλισμένος, étranglé, ée. *strangolato, ta.*

Πνιγμὸς, ἰδὲ Πνίξιμον.

Πνίγω, P. πνίγω εἰς τὸ νερὸν, κτλ. noyer, *annegare.* §. πνίγω ἀπὸ φαγητὸν, ζέςαν, κτλ. suffoquer, étouffer, *soffogare.* §. πνίγομαι, s'étouffer, *soffogarsi.* §. πνίγω, ςραγγυλίζω, étran-

Πλετίζω.

trangler, *strangolare*. §. πνίγομαι, être étranglé, *essere strangolato*.

Πνίγων, ουσα. μετ. πνίγων εἰς τὸ νερὸν, κτλ. noyant, te. celui ἢ celle qui noye, *colui ò colei che annega*. §. πνίγων, σφαγγυλίζων, celui ἢ celle qui étrangle, *colui ò colei che strangola*. §. πνίγων, étouffant, suffoquant, *soffogante*.

Πνιχτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étranglé, ée. *strangolato, ta*. §. πνιχτὸς, étouffé, ée. suffoqué, ée. *soffogato, ta*.

Πνίξας, ξασα. μετ. ὅσις ἔπνιξεν εἰς νερὸν, celui ἢ celle qui a noyé, *colui ò colei che ha annegato*. §. πνίξας, σφαγγυλίσας, celui ἢ celle qui a étranglé, *colui ò colei che ha strangolato*.

Πνίξιμον, ουσ. τὸ πνίξιμον εἰς νερὸν, κτλ. l'action de noyer, καὶ de se noyer, *l'annegare, ò l'annegarsi*. §. πνίξιμον προερχόμενον ἀπὸ φαγητὸν, ζέστην, κτλ. suffocation, *soffocamento*. §. πνιξιμὸν, σφαγγύλισμα, étranglement, *strangolamento*.

Πνοὴ, ουσ. souffle, *spirazione, soffio*. §. πνοὴ, respiration, *respirazione*. §. πνοὴ ἀνέμου, souffle de vent, *fiato, soffio di venti*.

Πογάδα, ἰδὲ Πυγάδα.

Ποδάγρα, ποδαλγία, ... podagre, goutte, *podagra, gotta*.

Ποδαίνω, P. chausser, *calzare*.

Ποδαλγὸς, ποδαγρὸς, ἐπίθ. gouteux, euse. *podagroso, sa*.

Ποδαλγικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la podagre, *che appartiene alla podagra*.

Ποδάκι, ποδαράκι, ουσιας. petits pied, *piccolo piede*. §. ποδαράκι, petite jambe, *gambetta*.

Ποδάρι, ουσ. pied, jambe, *piede, gamba*. §. τὰ ποδάρια, les jambes, *le gambe*. §. ποδάρι, μέτρον, pied, *piede*. §. ἄναι μακρὸς πέντε ποδάρια, il est long cinq pieds, *è lungo cinque piedi*. §. εἰς τὸ ποδάρι, εἰς τόπον, ὡς, θέλει τὸν βάλω εἰς τὸ ποδάρι μου, je le mettrai à ma place, *lo metterò in luogo mio*.

Ποδαριὰ, ουσ. πατημασιὰ, ἴχνος, trace, *traccia, pedata*.

Πόδημα, ουσ. botte, *stivale*.

Πόδημα, ουσ. τὸ ποδαίνειν, l'action de chausser, *il calzare*.

Ποδημένος, η, ον. μετ. chaussé, ée. *calzato, ta*.

Πόδι, ουσ. pied, *piede*.

Ποδιὰ, ουσ. tablier, *grembiale*. §. μία ποδιὰ γεμάτη, un plein tablier, *una grembiata*. §. ποδιὰ τοῦ βουνοῦ, le bas d'une montagne, le pied de la montagne, *falda della montagna*.

Ποδογύρι, ουσιας. le bord d'une robe, *falda*.

Ποδογύρισμα, ουσ. l'action de donner le croc-en-jambe, *il dar il gambetto*. §. ποδογύρισμα, ἀναποδογύρισμα, renversement, *rovesciamento*.

Ποδογυρισμένος, η, ον. μετ. ἀναποδογυρισμένος, renversé, ée. *rovesciato, ta*.

Ποδόπας, ποδόπης, ουσ. pilote, *pilota, pedotta*.

Πόθεν, ἐπίρ. d'où? *di dove!*

Ποθεινὸς, ἰδὲ Ποθητός.

Ποθήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a souhaité, qui a désiré avec empressement, *colui ò colei che ha bramato, desiderato con premura*.

Ποθητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. désirable, souhaitable, *desiderabile, desiderevole*.

Ποθητῶς, ἐπίρ. passionnément, ardemment, avec empressement, *desiderosamente, ardentemente*.

Πόθος, ουσ. désir, *desiderio*. §. μετὰ πόθου, avec empressement, passionnément, *desiderosamente*.

Ποθούμενος, η, ον. ἐπίθ. souhaitable, *desiderevole*. §. κατὰ τὸ ποθούμενον, selon le désir, *secondo il desiderio*.

Ποθῶ, P. désirer, souhaiter, *desiderare, bramare*.

Ποθῶν, οῦσα. μετ. désireux, euse: *desideroso, sa*.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été fait, *colui ò colei ch'è stato fatto*.

Ποίη-

amarezza. §. πίκρα, μεταφ. θλίψις, amertume, affliction, *amarezza*, *afflizione*.

Πικρὰ, ἐπίρ. amèrement, *amaramente*.

Πικράγγουρον, ὐσ. concombre sauvage, *cocomero salvatico*.

Πικράδα, ὐσ. amertume, âpreté, *amarezza*.

Πικραίνω, Ρ'. Ἐν. κάμνω ἕνα πρᾶγμα πικρὸν, rendre amer, *fare amaro*. §. πικραίνω, πικρίζω γίνομαι πικρὸς, devenir amer, *inamarire*, *diventare amaro*. §. πικραίνω, θλίβω, λυπῶ, affliger, chagriner, *affliggere*, *attristare*. §. πικραίνομαι, s' affliger, se chagriner, *affligersi*, *attristarsi*.

Πικραίνων, νσα. μετ. ὅστις κάμνει πικρὸν, celui ǹ celle qui rend amer, *colui ǹ colei che fa amaro*. §. πικραίνων ὅστις γίνεται πικρὸς, celui ǹ celle qui devient amer, *colui ǹ colei che si fa amaro*. §. πικραίνων, μετ. θλίβων, λυπῶν, affligeant, te. *affligente*, *attristante*.

Πικραλίδα, ὐσιας. laitue sauvage, *lattuca salvatica*.

Πίκραμα, ὐσ. amertume, âpreté, *amarezza*. §. πίκραμα, μεταφ. θλίψις, λύπη, amertume, affliction, *amarezza*, *afflizione*.

Πικραμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer, *fatto*, *ta*. *amaro*. §. πικραμένος, μετ. θλιμμένος, λυπημένος, affligé, ée. *afflitto*, *ta*.

Πικραμὸς, ἰδὲ Πίκραμα.

Πικραμύγδαλον, ὐσ. amande amère, *mandorla amara*.

Πικρανὰς, νασα. μετ. celui ǹ celle qui a rendu amer, *colui ǹ colei che ha fatto amaro*. §. πικράνας, μεταφ. λυπήσας, celui ǹ celle qui a affligé, *colui ǹ colei che ha afflitto*.

Πικρίζω, Ρ'. Ἐν. rendre âpre, amer, *far amaro*. §. πικρίζω, ὐδ. γίνομαι πικρὸς, être amer, *essere amaro*.

Πικρίζων, νσα. μετ. Ἐν. celui ǹ celle qui rend amer, *colui ǹ colei che fa amaro*. §. πικρίζων, ὐδ. qui est amer, *ch' è amaro*.

Πίκρισμα, ὐσ. l' action de rendre amer, ǹ d' être amer, *il far amaro*, ǹ *l' esser amaro*.

Πικρισμένος, η, ον. μετ. rendu, ue. amer, *fatto*, *ta*. *amaro*.

Πικρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. amer, re. *amaro*, *ra*.

Πικροκάρδια, ἐπίθ. avec affliction, *con afflizione*.

Πικροκάρδος, η, ον. ἐπίθ. ὅπου ἔχει μεγάλην θλίψιν, très-affligé, ée. *addoloratissimo*, *ma*. §. πικροκάρδος, ὅπου ἔχει πικρὴν καρδίαν, ἤτοι σκληροκάρδιος, cruel, lle. *crudele*.

Πικρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-amer, re. *amarissimo*, *ma*.

Πικρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus amer, re. *più amaro*, *ra*.

Πικρότης, ὐσ. amertume, âpreté, *amarezza*.

Πικρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu amer, re. *amaretto*, *ta*.

Πιλατεύω, Ρ'. τυραννῶ, vexer, tourmenter, opprimer, *tormentare*, *opprimere*.

Πιλάτης, ὐσ. τύραννος, celui qui tourmente, qui opprime, tyran, *colui che tormenta*, *che opprime*, *tiranno*.

Πίμυπα, ἰδὲ Πίκυπα.

Πιμπίλωμα, ὐα. l' action d' ourler, *l' orlare*, *orlatura*.

Πιμπιλωμένος, η, ον. μετ. ourlé, ée. *orlato*, *ta*.

Πιμπιλόνω, Ρ'. ourler, border, *orlare*.

Πιμπιλόνων, νσα. μετ. celui ǹ celle qui ourle, qui borde, *colui ǹ colei che orla*.

Πιμπιλώσας, ασα. μετ. celui ǹ celle qui a ourlé, *colui ǹ colei che ha orlato*.

Πιμπιλωτὴς, ὐσ. celui qui ourle, *colui che orla*.

Πίνα, ὐσ. nacre de perle, *madreperla*.

Πινακάκι, ούσ. petit plat de bois, *piattellino di legno*.

Πίνακας, ὐσ. index, registre, *indice*, *registro*, *tavola*.

Πίναξ, ἰδὲ Πίνακας.

Πινακίδα, πινακίδι, ούσ. l' abécédaire, *l' abecedario*.

Πίνος, ὐσ. pin, *pino*.

Πι-

Πινεργηρος.

Πίνω, P'. boire, *bere*.

Πίνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui boit, *colui ἢ colei che beve*.

Πιξαρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de buis, *di bossolo*.

Πιξάρι, πύξος, ὁσ. buis, *bosso*, *bossolo*.

[illegible], ὁσ. boisson, [illegible] *vanda*.

Πιπεράτος, η, ον. ἐπίθ. assaisonné, ée. avec du poivre, *condito*, *ta*. *con pepe*.

Πιπέρι, ὁσ. poivre, *pepe*.

Πιπεριά, οὐσ. lépidium, *piperite*.

Πιπερίζω, P'. assaisonner avec du poivre, poivrer, *condire con pepe*, *impepare*.

Πιπερολόγος, ὁσ. poivriére, *pepajuola*.

Πιπερόριζα, ὁσ. racine de poivre, *radice di pepe*.

Πιπέρωμα, ὁσ. l'action de poivrer, *l'impepare*.

Πιπερωμένος, η, ον. μετ. poivré, ée. *impeperato*, *ta*.

Πιπεροτρίφτης, οὐσ. rape pour le poivre, *grattugia per il pepe*.

Πιπιλίζω, P'. sucer, *succiare*. §. τὸ κρασὶ πιπιλίζει, le vin est piquant, *il vino è frizzante*.

Πιπιλίζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui suce, *colui ἢ colei che succia*, *succiante*.

Πιπιλίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a sucé, *colui ἢ colei che ha succiato*.

Πιπίλισμα, ὁσ. l'action de sucer, *succiamento*.

Πιπιλισμένος, η, ον. μετ. succé, ée. *succiato*, *ta*.

Πιπιλιστά, ἐπίρ. en suçant, *succiando*.

Πιπιλιστής, ὁσ. celui qui suce, *succiante*, *colui che succia*.

Πίπτω, P'. tomber, *cadere*.

Πίπτων, ουσα. μετ. tombant, te. *cadente*.

Πιργιόνι, ὁσ. scie, *sega*.

Πιργιονίζω, κτλ. ἰδὲ Πριονίζω, κτλ.

Πίρος, ὁσ. cheville, *ca*[illegible] [illegible]ρος [illegible] τζιςῦ, cannelle, *cannella di botte*.

Πίθωμα, ἰδὲ Πίσωμα.

Πίσσα, ὁσ. poix, *pece*.

Πισσοκόλλα, ὁσ. colle de poix, *colla di pece*.

Πίσσωμα, οὐσ. enduit de poix, *impeciatura*.

Πισσωμένος, η, ον. μετ. poissé, ée. enduit, te. de poix, *impeciato*, *ta*.

Πισσώνω, P'. poisser, enduire de poix, goudronner, *impeciare*, *impiastrar di pece*.

Πισσώνων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui enduit de poix, *colui ἢ colei che impecia*.

Πισσώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a enduit de poix, *colui ἢ colei che ha impeciata*.

Πιστά, ἐπίρ. fidellement, loyalement, avec fidelité, de bonne foi, *fedelmente*, *con fedeltà*, *con buona fede*.

Πιστάκι, ὁσ. pistache, *pistacchio*.

Πιστακιά, ὁσ. l'arbre qui produit les pistaches, *l'albero che produse i pistacchi*.

Πιστωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été cru, *colui ἢ colei ch'è stato creduto*. §. πιστωθεὶς, ἐμπιστωθεὶς, celui ἢ celle qui a été affidé, *colui ἢ colei ch'è stato affidato*.

Πίστωμα, ὁσ. l'action de croire, *il credere*.

Πιστώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a cru, *colui ἢ colei che ha creduto*.

Πιστωμένος, η, ον. μετ. cru, ue. *creduto*, *ta*. §. πιστωμένος, ἐμπιστωμένος, affidé, ée. *affidato*, *ta*.

Πιστωτά, ἐπίρ. loyalement, de bonne foi, *fedelmente*, *con buona fede*.

Πιστωτός, ή, όν. ἐπίθ. croyable, *credibile*.

Πιστεύω, P'. croire, *credere*. §. πιστεύω, δίδω πίστιν, croire, ajouter foi, *prestar fede*, *dar fede*, *credere*. §. πιστεύομαι, P'. se fier, *fidarsi*. Τὸ Πιστεύω, le symbole de la foi, *il simbolo della fede*.

Πιστικός, ὁσ. berger, *pastore*.

Πιστεύων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui croit, croyant, te. *colui ἢ colei che crede*, *credente*.

Πίστις, ὁσ. foi, croyance, *fede*, *credenza*. §. βάνω πίστιν, δίδω πίστιν, croire, prêter foi, *dar fede*, *prestar fede*. §. ἡ πίστις, ἡ θρησκεία, la foi, la religion, *la fede*,

da, la religione. §. πίστις, ἐμπιστοσύνη, loyauté, fedeltà, lealtà. §. μὰ τὴν πίστιν μου, par ma foi, in fede mia.

Πιστόλι, πιστόλα, οὐσ. pistolet, pistola.

Πιστολιὰ, ὐσ. coup de pistolet, pistolettata.

Πίστωμα, κτλ. ἰδὲ Πίκυπα.

Πιστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. fidelle, affidé, ée. fedele, fido, da. affidato, ta. §. πιστὸς, οἱ πιστοὶ, fidelle, chretien, les vrais croyants, i fedeli.

Πιστοσύνη, ύσιες. fidelité, fedeltà.

Πιστώτατα, ἐπίρ. très-fidellement, fedelissimamente.

Πιστώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fidelle, très-affidé, ée. fedelissimo, ma. fidatissimo, ma.

Πιστότερος, η, ον. ἐπίθ. plus fidelle, plus affidé, ée. più fedele, più fidato, ta.

Πιστῶς, ἰδὲ Πιστά.

Πίσω, ἐπίρ. derrière, dietro.

Πιτήδες, ἐπίρ. exprès, à dessein, a bella posta.

Πίτερα, ὐσ. son de farine, crusca, semola.

Πιτερίδα, πιτερίδρα, ὐσ. crasse, teigne squammeuse, qui se forme sur le cuir de la tête, forfora.

Πιτήδεια, ἐπίρ. habilement, avec adresse, con abilità, destramente.

Πιτήδειος, ία, ιον. ἐπίθ. habile, adroit, te. abile, capace, esperto, ta.

Πιτηδειότης, ὐσ. habileté, adresse, abilità, destrezza.

Πιτηδειότατος, η, ον. ἐπίθ. très-adroit, te. abilissimo, ma.

Πιτηδειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus adroit, te. più abile.

Πίστρα, ἰδὲ Πίτυρα, καὶ πίτερα.

Πιτραχῆλι, ἰδὲ Ἐπιτραχήλιον.

Πιτυὰ, ὐσ. présure, coagulo.

Πίτυασμα, ὐσ. coagulation, coagulazione.

Πιωμένος, η, ον. μετ. bu, ue. bevuto, ta.

Πιώσιμον, ὐσ. l'action de boire, il bere.

Πλάγι, οὐσ. côte, costa. §. πλάγι, μέρος, côte, part, banda, parte.

Πλάγια, ἰδὲ Πλαγίως.

Πλαγιάζω, Ρ'. se coucher, coricarsi.

Πλαγιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui se couche, colui o colei che si corica.

Πλαγιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui s'est couché, colui o colei che si è coricato.

Πλάγιασμα, ὐσ. l'action de se coucher, il coricarsi, il giacere.

Πλαγιασμένος, η, ον. μετ. couché, ée. coricato, ta. giacente.

Πλάγιος, ία, ιον. ἐπίθ. oblique, obliquo, ua. §. εἰς τὸ πλάγιον, à côté, da lato.

Πλαγίως, ἐπίρ. obliquement, obliquamente. §. πλαγίως, εἰς τὸ πλάγι, à côté, da lato. §. πλαγίως, μεταφ. d'une manière indirecte, indirettamente.

Πλάθω, Ρ'. ἰδὲ Πλάττω.

Πλάκα, ὐσ. carreau, quadrello, mattone.

Πλακωθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été pressé, colui o colei ch'è stato compresso. §. πλακωθεὶς, μεταφ. celui ou celle qui a été opprimé, colui o colei ch'è stato oppresso.

Πλάκωμα, οὐσ. compression, compressione. §. πλάκωμα, μεταφ. oppression, oppressione. §. πλάκωμα, τὸ πιάσιμον τινὸς αἰφνιδίως, surprise, l'action de surprendre sur le fait, il sorprendere sul fatto.

Πλακωμένος, η, ον. μετ. comprimé, ée. compresso, sa. §. πλακωμένος, μεταφ. opprimé, ée. oppresso, sa. §. πλακωμένος, πιασμένος ἐπ' αὐτοφόρῳ, surpris, ise. sur le fait, sorpreso, sa. sul fatto.

Πλακώνω, Ρ'. comprimer, comprimere. §. πλακώνω, μεταφ. opprimer, opprimere. §. πλακώνω, πιάνω τινὰ αἰφνιδίως ἐπ' αὐτοφόρῳ, surprendre sur le fait, sorprendere, pigliare sul fatto.

Πλακώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui comprime, colui o colei che comprime. §. πλακώνων, μεταφ. celui ou celle qui op-

opprime, *colui ὴ colei che opprime.*

Πλακώσας, σασα. μετ. celui ὴ celle qui a été comprimé, *colui ὴ colei ch' è stato compresso.* §. πλακώσας, μεταφ. celui ὴ celle qui a opprimé, *colui ὴ colei che ha oppresso.* §. πλακώσας, ὅτις ἦλθεν αἰφνιδίως, celui ὴ celle qui est survenu à l'improviste, *colui ὴ colei ch' è sopravvenuto all' improvviso.* §. πλακώσας, ὅτις ἐπίασε τινὰ ἐπ' αὐτοφόρῳ, celui ὴ celle qui a surpris quelqu'un sur le fait, *colui ὴ colei che ha sorpreso qualcheduno sul fatto.*

Πλακωτός, ή, όν. ἐπίθ. comprimé, ée. *compresso, sa.*

Πλάνεμα, πλανεμένος, ἰδὲ Πλάνημα, πλανημένος.

Πλάνη, οὐσ. ἀπάτη, γέλασμα, tromperie, *inganno.* §. πλάνη, ξεπλάνεμα, séduction, *seduzione.* §. πλάνη, λάθος, erreur, méprise, *inganno, errore, sbaglio.*

Πλανηθείς, εῖσα. μετ. celui ὴ celle qui a été trompé, *colui ὴ colei ch' è stato ingannato.*

Πλανέσας, σασα. μετ. ἀπατήσας, celui ὴ celle qui a trompé, *colui ὴ colei che ha ingannato.* §. πλανέσας, ὅτις ἐγέλασε καὶ ἀπάτησε τινά, celui ὴ celle qui a seduit, *colui ὴ colei che ha sedotto.*

Πλάνημα, οὐσ. tromperie, *inganno.* §. πλάνημα, ξεπλάνεμα, seduction, *seduzione.* §. πλάνημα, πλάνη, égarement, *divagamento, sviamento.*

Πλανημένος, η, ον. μετ. ἀπατημένος, γελασμένος, trompé, ée. *ingannato, ta.* §. πλανημένος, ὅπου ἐπλανήθη ἰδὼ καὶ ἐκεῖ, égaré, ée. *disviato, ta.* §. πλανημένος, ξεπλανημένος, seduit, te. *sedotto, ta.*

Πλανήτης, οὐσιασ. planète, *pianeta.*

Πλανητικός, ή, όν. ἐπίθ. erroné, ée. *erroneo, ea.*

Πλάνος, ἐπίθ. trompeur, *ingannatore.*

Πλανῶ, Ρ'. ἀπατῶ, γελῶ, tromper, duper, *ingannare.* §. πλανοῦμαι, ἀπατοῦμαι, γελοῦμαι, se tromper, être la dupe, *ingannarsi, essere ingannato.* §. πλανοῦμαι ἰδὼ καὶ ἐκεῖ, s'egarer, errer, *disviarsi, diviare, errare.* §. πλανῶ, ξεπλανῶ, seduire, *sedurre.*

Πλανώμενος, η, ον. μετ. errant, te. *errante.*

Πλανῶν, ῶσα. μετ. celui ὴ celle qui trompe, *colui ὴ colei che inganna.* §. πλανῶν, ξεπλανῶν, seduisant, te. *seducente.*

Πλαντάζω, Ρ'. ὡς τό, νὰ πλαντάξῃ, νὰ σκάσῃ, κτλ. qu'il creve, *che crepi.*

Πλάσας, σασα. μετ. ὅτις ἔπλασε, celui ὴ celle qui a créé, *colui ὴ colei che ha creato.* §. πλάσας ὅτις ἔπλασε τὸ ψωμί, κτλ. celui ὴ celle qui a boulangé, *colui ὴ colei che ha impastato.* §. πλάσας ὅτις ἔπλασε ψεύδη τινά, celui ὴ celle qui a créé, qui a inventé, *colui ὴ colei che ha creato, che ha inventato, che ha fatto.*

Πλάσιμον, οὐσ. l'action de boulanger, *l'impastare.*

Πλάσις, οὐσιασ. création, *creazione.* §. πλάσις ψεύδους τινός, fiction, *finzione.*

Πλάσμα, οὐσ. créature, *creatura.*

Πλασμένος, η, ον. μετ. créé, ée. *creato, ta.* §. πλασμένος, créé, ée. inventé, ée. feint, te. *creato, ta. inventato, ta. finto, ta.*

Πλάσσω, ἰδὲ Πλάττω.

Πλαστήρι, οὐσ. la table du boulanger, *tavola per impastare il pane.*

Πλάστης, οὐσιασ. créateur, *creatore.*

Πλαστός, ή, όν. ἐπίθ. πλασμένος, créé, ée. *creato, ta.* §. πλαστός, μὴ ἀληθής, créé, ée. inventé, ée. feint, te. *creato, ta. inventato, ta. finito, ta.*

Πλαστουργός, ἐπίθ. créateur, *creatore.*

Πλάστρης, οὐσ. rouleau de bois avec le quel on boulange le pain, *cilindro, col quale s' impasta il pane.*

Πλάταιμα, οὐσ. l'action de dilater, dilatation, *il dilatare, l'allargare.*

Πλαταίνω, Ρ'. dilater, *dilatare, allargare.* §. πλαταίνω, οὐδ. se dilater, *dilatarsi.*

Πλα-

Πλασιγξ

Πλατζην. poutei

Πλαταίνων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui dilate, colui ἢ colei che dilata. §. πλαταίνων, ὡς. celui qui se dilate, colui che si dilata, che si allarga.

Πλάτανος, ὐσιας. plane, platano.

Πλάτη, ὐσ. épaule, spalla.

Πλάττω, P'. créer, creare. §. πλάττω, εὑρίσκω, πλάθω πράγματα μὴ ὄντα, créer, inventer, feindre, creare, inventare, fingere. §. πλάττω τὸ ψωμί, boulanger, impastare.

Πλάτος, ὐσ. largeur, larghezza. §. εἰς πλάτος, κατὰ πλάτος, tout au long, alla distesa, distesamente.

Πλατεά, ἐπίρ. amplement, largamente.

Πλατύγλωσσος, ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une langue large, colui ἢ colei che ha una lingua larga.

Πλατυχείπελος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une front spacieux, colui ἢ colei che ha una fronte spaziosa.

Πλατυωμένος, μένη. μετ. celui ἢ celle qui a dilaté, colui ἢ colei che ha dilatato. §. πλατυωμένος, ὅσις ἔγινε πλατύς, celui ἢ celle qui s'est dilaté, colui ἢ colei che si è dilatato.

Πλατυώνω, P'. dilater, dilatare.

Πλατυώνων, ουσα. μετ. dilatant. te. dilatante.

Πλατυώμωμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a de larges épaules, colui ἢ colei che ha spalle larghe.

Πλατυπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a de larges pieds, colui ἢ colei che ha piedi larghi.

Πλατυπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a le visage large, colui ἢ colei che ha il volto largo.

Πλατύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. large, largo, ga. §. τὸ πλατύ, largeur, amplitude, larghezza, ampiezza.

Πλατυσμός, ούσ. dilatation, dilatazione.

Πλατύστομος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a une large bouche, colui ἢ colei che ha una bocca larga.

Πλατύτατα, ἐπίρ. très-amplement, ampissimamente.

Πλατύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-large, très-ample, larghissimo, ma. ampissimo, ma.

Πλατύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus large, plus ample, più largo, ga. più ampio, ia.

Πλατύφυλλος, ἐπίθ. qui a de larges feuilles, che ha foglie larghe.

Πλέγμα, ὐσ. l'action de tresser, & la chose tressée, intrecciamento, intreccio.

Πλεγμένος, η, ον. μετ. tressé, ée. intrecciato, ta. §. πλεγμένος μὲ βελόνια, tricoté, ée. lavorato, ta. a maglie.

Πλέγω, P'. πλέω, nager, nuotare.

Πλειά, ἐπίρ. plus, più. §. δὲν θέλω πλειά, je ne veux plus, non voglio più. §. φθάνει πλειά, c'est assez, basta così.

Πλειότερα, ἐπίρ. mieux, plûtot, meglio, piuttosto. §. πλειότερα, περιστότερα, plus, più.

Πλεῖστον, ἐπίρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, le plus souvent, il più delle volte.

Πλέκτης, ὐσ. ὁ πλέκτων, celui qui tresse, qui cordonne en tresse, colui che intreccia. §. πλέκτης, ὅσις πλέκει μὲ βελόναις, tricoteur, colui che fa lavori a maglie.

Πλεκτός, ή, όν. ἐπίθ. tressé, ée. cordonné, ée. en tresse, intrecciato, ta. §. πλεκτός, πλεγμένος μὲ βελόναις, tricoté, ée. lavorato, ta. a maglie.

Πλέκω, P'. tresser, cordonner en tresse, intrecciare. §. πλέκω μὲ βελόναις, tricoter, far lavori a maglie.

Πλέκων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui tresse, colui ἢ colei che intreccia. §. πλέκων μὲ βελόναις, tricoteur, euse. celui ἢ celle qui tricote, colui ἢ colei che fa lavori a maglie.

Πλέμα, ἰδὲ Πλέξιμον.

Πλεμάτι, ὐσ. rets, chose entrelacée comme les rets, rete, cosa intrecciata come la rete.

Πλεμένος, η, ον. μετ. tressé,

μένη, ée. *intrecciato, ta.* §. πλεμένος μὲ βελόναις, tricoté, ée. *fatto, ta. a maglie.*

Πλέξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui a tressé, qui a cordonné en tresse, *colui ò colei che ha intrecciato.* §. πλέξας μὲ βελόναις, celui ἢ celle qui a tricoté, *colui ò colei che ha fatto lavori a maglie.*

Πλέξιμον, ὐσ. l'action de tresser, de cordonner en tresse, *l'intrecciare, intrecciamento.* §. πλέξιμον μὲ βελόναις, tricotage, *il far lavori a maglie.*

Πλεξίδα, ίδιας, tresse, *treccia.* §. πλεξίδα.

Πλέον, ἐπίρ. le plus, *il più, il di più.* §. περὶ πλέον, de plus, davantage, *di più, davantaggio, in oltre.* §. πλέον, ποτὲ, plus, jamais, *più, mai.*

Πλεονέκτημα, ὐσ. gain illicite, *guadagno illecito.*

Πλεονέκτης, ὐσ. celui qui fait de gains illicites, *colui che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est de gain illicite, *ch'è di guadagno illecito.* §. πλεονεκτικὸς, adonné, ée. aux gains illicites, *dato, ta. a' guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶ, Ρ'. faire de gains illicites, *fare guadagni illeciti.*

Πλεονεκτῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui fait de gains illicites, *colui ò colei che fa guadagni illeciti.*

Πλεονεξία, ὐσ. gain illicite, *guadagno illecito.*

Πλεονασμὸς, ὐσ. pléonasme, *pleonasmo.*

Πλερωθεὶς, ἕσα. μετ. celui ἢ celle qui a été payé, *colui ò colei ch'è stato pagato.*

Πλέρωμα, ὐσ. payement, l'action de payer, *pagamento, il pagare.*

Πλερωμένος, η, ον. μετ. payé, ée. *pagato, ta.*

Πλερωμὴ, ὐσ. paye, *paga.*

Πλερώνω, Ρ'. payer, *pagare.*

Πλερώνων, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui paye, *colui ò colei che paga.*

Πλερώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a payé, *colui ò colei che ha pagato.*

Πλερωτὴς, ὐσ. payeur, celui qui paye, *pagatore, colui che paga.*

Πλερωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. payable, *pagabile.*

Πλευρέσιος, ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὰς πλευρὰς, intercostal, qui appartient aux côtes, *intercostale, che appartiene alle coste.*

Πλευρίτης, ὐσ. pleuresie, *pleuresia.*

Πλευρὸν, ὐσ. côte, *costa.*

Πλευρόπονος, ὐσ. douleur intercostale, *dolore intercostale.*

Πλεύσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a nagé, *colui ò colei che ha nuotato.* §. πλεύσας, ταξιδεύσας, celui ἢ celle qui a navigué, qui a voyagé, *colui ò colei che ha navigato, che ha viaggiato.*

Πλεύσιμον, ὐσ. l'action de nager, *il nuotare.* §. πλεύσιμον, ταξίδευμα, navigation, *navigazione, il navigare.*

Πλέω, Ρ'. nager, *nuotare.* §. πλέω, ἀρμενίζω, naviguer, faire voile, *navigare, far vela.* §. πλέω, ἐπιπλέω, flotter, *galleggiare.*

Πλέων, υσα. μετ. celui ἢ celle qui nage, *colui ò colei che nuota.* §. πλέων, ἀρμενίζων, ταξιδεύων, celui ἢ celle qui navigue, qui fait voile, *colui ò colei che naviga, che fa vela.*

Πληγὴ, ὐσ. playe, *piaga.* §. πληγὴ, λαβωματιὰ, blessure, *ferita.*

Πληγωθεὶς, ἕσα. μετ. ὅστις ἐλαβώθη, celui ἢ celle qui a été blessé, *colui ò colei ch'è stato ferito.*

Πλήγωμα, ὐσ. ulcération, *ulcerazione.* §. πλήγωμα, λάβωμα, blessure, & l'action de blesser, *ferita & il ferire, ferimento.*

Πληγωματιὰ, ὐσ. blessure, *ferita.*

Πληγωμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de playes, *pieno, na. di piaghe, impiagato.* §. πληγωμένος, λαβωμένος, blessé, ée. *ferito, ta.*

Πληγώνω, Ρ'. λαβώνω, blesser, *ferire.* §. πληγώνω, κάμνω πληγὴν, faire une plaie, *piagare.*

Πληγώνων, ὖσα. μετ. celui

lui ἢ celle qui blesse, *colui ò colei che ferisce.*

Πληγώσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a blessé, *colui ò colei che ha ferito.*

Πληγωτὴς, οὐσ. celui qui blesse, *feritore.*

Πληθαίνω, P'. accroître, *accrescere.* §. πληθαίνω, ὑδ. s' accroître, se multiplier, *accrescere, multiplicarsi.*

Πληθαίνων, ουσα. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui accroît, *colui ò colei che accresce.* §. πληθαίνων, ὑδ. celui ἢ celle qui se multiplie, *colui ò colei che si multiplica.*

Πλήθαρι, ὑσ. cruche de terre, *giarra.*

Πλήθαρμα, οὐσ. l' action de se multiplier, *il moltiplicarsi.*

Πληθυντικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pluriel, *plurale.*

Πληθυντικῶς, ἐπίρ. au pluriel, *in plurale.*

Πλήθια, ἐπίρ. à foison, en abondance, *in abbondanza.*

Πλήθιος, ία, ιον. ἐπίθ. abondant, te. *abbondante.*

Πλῆθος, ὑσιασ. quantité, multitude, *quantità, moltitudine.* §. πολὺ πλῆθος, beaucoup de monde, *molta gente.*

Πληθώρα, οὐσ. pléthore, *pletora.*

Πληθωρικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abondant, te. d' humeurs, pléthorique, *pletorico, ca. abbondante d' umori.*

Πλειάδες, ὑσ. les pléiades, *le plejadi.*

Πλήκτης, οὐσ. celui qui aiguillonne, *colui che punge.*

Πληκτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. piquant, te. *pungente.* §. πληκτικὸς, ὁπῦ φέρει ἐνόχλησιν, βαρετὸς, ennuyant, te. *nojoso, sa. stucchevole.*

Πλῆκτρον, ὑσ. aiguillon, *stimolo.*

Πλήκτω, P'. ἰδὲ Πλήττω.

Πλημμέλημα, οὐσ. délit, forfait, *delitto.*

Πλημμελήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a prévariqué, *colui ò colei che ha prevaricato.*

Πλημμελῶ, P'. délinquer, prevariquer, *delinquere, prevaricare.*

Πλημμύρα, οὐσ. inondation, *inondazione.*

Πλημμύρισμα, πλημμύρισμα, ὑσ. l' action d' inonder, *l' inondare.*

Πλημμυρίσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a inondé, *colui ò colei che ha inondato.* §. πλημμυρίσας, ξεχειλίσας, σασα. celui ἢ celle qui a débordé, *colui ò colei che ha traboccato, che ha sboccato.*

Πλημμυρισμένος, η, ον. μετ. inondée, ée. *inondato, ta.* §. πλημμυρισμένος, ξεχειλισμένος, debordé, ée. *traboccato, ta. sboccato, ta.*

Πλημμυρῶ, P'. κατακοντίζω, inonder, *inondare.* §. πλημμυρῶ, ὑπερεχχύνομαι, déborder, *traboccare, sboccare.*

Πλημμυρῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui inonde, *colui ò colei che inonda.* §. πλημμυρῶν, ξεχειλίζων, celui ἢ celle qui déborde, *colui ò colei che trabocca.*

Πλὴν, ἐπίρ. excepté, hors, *eccettuato, fuori.*

Πλήξας, ξασα. μετ. celui ἢ celle qui s' est ennuyé, *colui ò colei che si è annojato.*

Πλῆξις, οὐσ. l' action de s' ennuyer, *l' annojarsi.*

Πληροφορηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été persuadé, *colui ò colei ch' è stato persuaso, capacitato.*

Πληροφόρημα, ὑσ. l' action de persuader, *il persuadere.*

Πληροφορημένος, η, ον. μετ. persuadé, ée, *persuaso, sa. capacitato, ta.*

Πληροφορήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a persuadé, *colui ò colei che ha persuaso.*

Πληροφορητὴς, οὐσ. celui qui persuade, *colui che persuade.*

Πληροφορία, ὑσ. persuasion, *persuasione.*

Πληροφορῶ, P'. persuader, *persuadere, capacitare.* §. πληροφοροῦμαι, se persuader, *persuadersi, capacitarsi.*

Πληροφορῶν, ὖσα. μετ. celui ἢ celle qui persuade, *colui ò colei che persuade, che capacita.*

Πληρῶ, P'. τελειόνω, achever, finir, *finire, terminare.*

Πλήρωμα, ὑσ. γέμισμα, plé-

plénitude, *pienezza*. §. πλήρωμα, τὸ πλήρωμα, payement, l'action de payer, *pagamento, il pagare*.

Πληρωμένος, η, ον. μετ. γεμισμένος, rempli, ie. *riempiuto, ta*. §. πληρωμένος, πληρωμένος, payé, ée. *pagato, ta*.

Πληρώνω, P'. γεμίζω, remplir, *riempiere*. §. πληρώνω, πληρώνω, payer, *pagare*.

Πληρώνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui paye, *colui ò colei che paga*.

Πληρώσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a payé, *colui ò colei che ha pagato*.

Πλήσια, ἐπίρ. proche, *vicino*.

Πλησιάζω, P'. approcher, *avvicinare*. §. πλησιάζω, οὐδ. s'approcher, *avvicinarsi*.

Πλησιάζων, ουσα. μετ. celui ou celle qui approche, *colui ò colei che avvicina, avvicinante*. §. πλησιάζων, οὐδ. celui ou celle qui s'approche, *colui ò colei che si avvicina*.

Πλησιάσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a approché, *colui ò colei che ha avvicinato*. §. πλησιάσας, οὐδ. celui ou celle qui s'est approché, *colui ò colei che si è avvicinato*.

Πλησίασμα, ἀσ. l'action d'approcher, ou de s'approcher, *approssimamento*.

Πλησιασμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *avvicinato, ta*.

Πλησιασμὸς, οὐσ. approchement, *approssimamento*.

Πλησιαστὴς, οῦ. celui qui approche, *colui che avvicina*.

Πλησιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche, *vicinissimo, ma*.

Πλησίον, ἐπίρ. proche, voisin, *prossimamente, vicino, da vicino*.

Πλησίος, ία, ίον. ἐπίθ. prochain, ne. *prossimo, ma*.

Πλησιέστατα, ἐπίρ. très-proche, *vicinissimamente*.

Πλησιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-proche, *vicinissimo, ma*.

Πλησιέστερα, ἐπίρ. plus proche, *più vicino*.

Πλησιέστερος, η, ον. ἐπίρ. plus proche, *più vicino, na*.

Πλήττω, P'. ἀηδιάζω, ἐνοχλοῦμαι, s'ennuyer, *annojarsi*.

Πλίχος, ου. paquet, *fardo*.

Πλινθάρι, ἀσ. cruche de terre, *giarra*.

Πλοιάριον, οὐσ. petit bâtiment, *piccolo bastimento*.

Πλόκαμος, ἀσυν. tresse, *treccia*.

Πλουμὶ, οὐσ. découpure, *intaglio*.

Πλουμίζω, P'. στολίζω μὲ πλουμίσματα, parer avec de feuillages, *ornare con fogliami*.

Πλούμισμα, ἀσ. feuillage, *fogliame*.

Πλουμισμένος, η, ον. μετ. paré, ée. avec de feuillages, *ornato, ta. di fogliami*.

Πλουμιστὴς, οὐσ. celui qui travaille, ou fait des feuillages, *colui che lavora, ò fa fogliami*.

Πλούσια, ἐπίρ. richement, *riccamente*.

Πλουσιόδωρος, η, ον. ἐπίθ. libéral, le. *liberale*.

Πλουσιοδωρίζω, P'. donner avec libéralité, *dar con liberalità*.

Πλουσιοπάροχα, ἐπίρ. abondamment, *a dovizia, abbondantemente*.

Πλουσιοπάροχος, η, ον. ἐπίθ. abondant, te. *dovizioso, sa*. §. πλουσιοπάροχος, δαψιλὴς, libéral, *liberale*.

Πλούσιος, ία, ιον. ἐπίθ. riche, *ricco, ca*.

Πλουσιότης, οὐσ. richesse, *ricchezza*.

Πλουσίως, ἐπίρ. richement, *riccamente*.

Πλουσιώτατα, ἐπίρ. très-richement, *ricchissimamente*.

Πλουσιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-riche, *ricchissimo, ma*.

Πλουσιώτερα, ἐπίρ. plus richement, *più riccamente*.

Πλουσιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus riche, *più ricco, ca*.

Πλουταίνω, P'. enrichir, *arricchire*. §. πλουταίνω, οὐδ. γίνομαι πλούσιος, s'enrichir, devenir riche, *arricchirsi*.

Πλουταίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui enrichit, *colui ò colei che arricchisce*. §. πλουταίνων,

ουσα.

ὅϛις ἔγινε πλούσιος, celui ὂ celle qui est devenu riche, *colui ò colei che si è arricchito, ch'è divenuto ricco.*

Πλουτίζω, Pʳ. κάμνω τινὰ πλούσιον, enrichir, *arricchire*. §. πλουτίζω, γίνομαι πλούσιος, s'enrichir, *arricchirsi*.

Πλουτίζων, ουσα. μετ. ὅϛις πλουτίζει τινὰ, celui ὂ celle qui enrichit, *colui ò colei che arricchisce*. §. πλουτίζων, ὅϛις γίνεται πλούσιος, ὅϛις πλουταίνει, celui ὂ celle qui s'enrichit, *colui ò colei che si arricchisce*.

Πλουτίσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a enrichi, *colui ò colei che ha arricchito*.

Πλούτισμα, ουσ. l'action d'enrichir, καὶ de s'enrichir, *arricchimento*.

Πλουτισμένος, η, ον. μετ. enrichi, ie. *arricchito, ta*. §. πλουτισμένος, μετ. ϛολισμένος, orné, ée. *ornato, ta*.

Πλοῦτος, ὐσ. richesse, *ricchezza*.

Πλουτῶ, Pʳ. Ἐν. enrichir, *arricchire*. §. πλουτῶ, ὐδ. s'enrichir, devenir riche, *arricchirsi, diventar ricco*. §. πλουτῶ, εἶμαι πλούσιος, être riche, *esser ricco*.

Πλουτῶν, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui s'enrichit, *colui ò colei che si arricchisce*.

Πλύμμα, ὐσ. lavage, *lavamento*. §. πλύμμα, τὸ πλυμμένον πρᾶγμα, ce qui est lavé, *quel ch'è lavato*.

Πλυμμένος, η, ον. μετ. lavé, ée. *lavato, ta*.

Πλύνας, νασα. μετ. celui ὂ celle qui a lavé, *colui ò colei che ha lavato*.

Πλύνω, Pʳ. laver, *lavare*.

Πλύνων, ουσα. μετ. lavant, te. celui ὂ celle qui lave, *colui ò colei che lava*.

Πλύσιμον, ὐσιασ. lavage, l'action de laver, *lavamento, il lavare*. §. τὸ πλύσιμον τῶν χερῶν, lavement, *lavamento*.

Πλύϛης, ὐσ. blanchisseur de linge, *lavandajo, lavatore*.

Πλυσικὸν, ὐσ. ce qu'on paye pour le blanchissage, *quel che si paga per l'imbiancatura*.

Πλύϛρα, ὐσ. blanchisseuse, *lavandaja, lavatrice*.

Πλώρη, ὐσ. proue, *prora*.

Πλωρήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de proue, *di prora*.

Πνέμα, πνεματικὸς, κτλ. ἰδὲ Πνεῦμα, κτλ.

Πνεῦμα, ὐσ. esprit, *spirito*. §. πνεῦμα, ἀγχίνοια, esprit, genie, sens, *spirito, intelletto, ingegno*. §. τὸ ἅγιον πνεῦμα, le saint-esprit, *lo spirito santo*.

Πνευματικὰ, ἐπίρ. avec spiritualité, *spiritualmente*. §. πνευματικὰ, μετ. μυϛικὰ, κρυφίως, en secret, *in secreto, secretamente*.

Πνευματικὸς, ή, όν. ἐπίθ. spirituel, lle. *spirituale*. §. πνευματικὸς, ὐσιασ. confesseur, père spirituel, *confessore, padre spirituale*.

Πνευματομάχος, ἐπίθ. celui ὂ celle qui est contraire au saint esprit, *contrario, ria. allo spirito santo*.

Πνευματικοπαῖδι, ὐσ. fils spirituel, *figlio spirituale*.

Πνευματοφόρος, ἐπίθ. celui ὂ celle qui porte le saint esprit, *colui ò colei che porta lo spirito santo*.

Πνευματώδης, ἐπίθ. spiritueux, euse. qui a beaucoup d'esprit, *spiritoso, sa*.

Πνευμονία, ὐσ. péripneumonie, *peripneumonia*.

Πνεύσας, σασα. μετ. celui ὂ celle qui a soufflé, *colui ò colei che ha soffiato*.

Πνεῦσις, ὐσ. souffle, *spirazione*.

Πνέω, Pʳ. souffler, *spirare*.

Πνέων, ουσα. μετ. celui ὂ celle qui souffle, *colui ò colei che spira*.

Πνιγμένος, η, ον. μετ. πνιγμένος εἰς τὸ νερὸν, noyé, ée. *annegato, ta*. §. πνιγμένος ἀπὸ φαγητὸν, ἢ ἄλο, suffoqué, ée. étouffé, ée. *soffogato, ta*. §. πνιγμένος, ϛραγγαλισμένος, étranglé, ée. *strangolato, ta*.

Πνιγμὸς, ἰδὲ Πνίξιμον.

Πνίγω, Pʳ. πνίγω εἰς τὸ νερὸν, κτλ. noyer, *annegare*. §. πνίγω ἀπὸ φαγητὸν, ζέϛαν, κτλ. suffoquer, étouffer, *soffogare*. §. πνίγομαι, s'étouffer, *soffogarsi*. §. πνίγω, ϛραγγαλίζω, étran-

trangler, *strangolare*. §. πνίγομαι, être étranglé, *essere strangolato*.

Πνίγων, ουσα. μετ. πνίγων εἰς τὸ νερὸν, κτλ. noyant, te. celui ἢ celle qui noye, *colui ò colei che annega*. §. πνίγων, σραγγυλίζων, celui ἢ celle qui étrangle, *colui ò colei che strangola*. §. πνίγων, étouffant, suffoquant, *soffogante*.

Πνιχτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étranglé, ée. *strangolato*, *ta*. §. πνιχτὸς, étouffé, ée. suffoqué, ée. *soffogato*, *ta*.

Πνίξας, ξασα. μετ. ὅσις ἔπνιξεν εἰς νερὸν, celui ἢ celle qui a noyé, *colui ò colei che ha annegato*. §. πνίξας, σραγγυλίσας, celui ἢ celle qui a étranglé, *colui ò colei che ha strangolato*.

Πνίξιμον, ὐσ. τὸ πνίξιμον εἰς νερὸν, κτλ. l'action de noyer, ϗ de se noyer, *l'annegare*, ϗ *l'annegarsi*. §. πνίξιμον προερχόμενον ἀπὸ φαγητὸν, ζέσαν, κτλ. suffocation, *soffocamento*. §. πνίξιμον, σραγγύλισμα, étranglement, *strangolamento*.

Πνοὴ, ὐσ. souffle, *spirazione*, *soffio*. §. πνοὴ, respiration, *respirazione*. §. πνοὴ ἀέρων, souffle de vent, *fiato*, *soffio di venti*.

Πογάδα, ἰδὲ Πυγάδα.

Ποδάγρα, ποδαλγία, ... podagre, goutte, *podagra*, *gotta*.

Ποδαίνω, P^t^. chausser, *calzare*.

Ποδαλγὸς, ποδαγρὸς, ἐπίθ. gouteux, euse. *podagroso*, *sa*.

Ποδαλγικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui appartient à la podagre, *che appartiene alla podagra*.

Ποδάκι, ποδαράκι, ὐσιασ. petits pied, *piccolo piede*. §. ποδαράκι, petite jambe, *gambetta*.

Ποδάρι, ουσ. pied, jambe, *piede*, *gamba*. §. τὰ ποδάρια, les jambes, *le gambe*. §. ποδάρι, μέτρον, pied, *piede*. §. εἶναι μακρὸς πέντε ποδάρια, il est long cinq pieds, *è lungo cinque piedi*. §. εἰς τὸ ποδάρι, εἰς τόπον, ὡς, θέλει τὸν βάλω εἰς τὸ ποδάρι μου, je le mettrai à ma place, *lo metterò in luogo mio*.

Ποδαριά, ὐσ. πατημασιὰ, ἴχνος, trace, *traccia*, *pedata*.

Πόδημα, ὐσ. botte, *stivale*.

Πόδημα, ὐσ. τὸ ποδαίνειν, l'action de chausser, *il calzare*.

Ποδημένος, η, ον. μετ. chaussé, ée. *calzato*, *ta*.

Πόδι, ὐσ. pied, *piede*.

Ποδιὰ, ὐσ. tablier, *grembiale*. §. μία ποδιὰ γεμάτη, un plein tablier, *una grembiata*. §. ποδιὰ τῦ βυνῦ, le bas d'une montagne, le pied de la montagne, *falda della montagna*.

Ποδογύρι, ὐσιασ. le bord d'une robe, *falda*.

Ποδογύρισμα, ὐσ. l'action de donner le croc-en-jambe, *il dar il gambetto*. §. ποδογύρισμα, ἀνατοδογύρισμα, renversement, *rovesciamento*.

Ποδογυρισμένος, η, ον. μετ. ἀνατοδογυρισμένος, renversé, ée. *rovesciato*, *ta*.

Ποδόπας, ποδόπης, ὐσ. pilote, *pilota*, *pedotta*.

Πόθεν, ἐπίῤ. d'où? *di dove?*

Ποθεινὸς, ἰδὲ Ποθητὸς.

Ποθήσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a souhaité, qui a désiré avec empressement, *colui ò colei che ha bramato*, *desiderato con premura*.

Ποθητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. désirable, souhaitable, *desiderabile*, *desiderevole*.

Ποθητῶς, ἐπίῤ. passionnément, ardemment, avec empressement, *desiderosamente*, *ardentemente*.

Πόθος, ὐσ. désir, *desiderio*. §. μετὰ πόθυ, avec empressement, passionnément, *desiderosamente*.

Ποθύμενος, η, ον. ἐπίθ. souhaitable, *desiderevole*. §. κατὰ τὸ ποθύμενον, selon le désir, *secondo il desiderio*.

Ποθῶ, P^t^. désirer, souhaiter, *desiderare*, *bramare*.

Ποθῶν, ῦσα. μετ. désireux, euse: *desideroso*, *sa*.

Ποιηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été fait, *colui ò colei ch'è stato fatto*.

Ποίη-

Ποικιλλω.
Ποικιλογονιως.

Ποίημα, ὐα. poësie, pièce de poësie, *componimento poetico*.

Ποιήσας, ασα, μετ. celui ou celle qui a fait, *colui ò colei che ha fatto*.

Ποίησις, ήσεως. κάμωμα, l'action de faire, *il fare*.

Ποιητὴς, ήσεως. créateur, *creatore, fattore*. §. ποιητὴς, στιχουργὸς, poëte, *poeta*.

Ποιητικὴ, ὐα. la poësie, l'art poetique, *la poesia, l'arte poetica*.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. poëtique, *poetico, ca*.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. faisable, *fattibile*.

Ποικιλία, ἰδὲ Ποικιλότης.

Ποικίλος, η, ον. ἐπίθ. divers, se. différent, te. *vario, ia*.

Ποικιλότης, ούσ. diversité, *varietà*.

Ποιμαίνω, Pˢ. paître, *pascere*. §. ποιμαίνω, μεταφ. gouverner, diriger, *governare*.

Ποιμαίνων, ουσα. μετ. celui ou celle qui paît, *colui ò colei che pasce*. §. ποιμαίνων, μετ. celui ou celle qui gouverne, *colui ò colei che governa*.

Ποιμάνας, νασα. μετ. celui ou celle qui a repu, *colui ò colei che ha pasciuto*. §. ποιμάνας, μεταφ. celui ou celle qui a gouverné, *colui ò colei che ha governato*.

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. pastoral, le, *pastorale*. §. ποιμαντικὴ ῥάβδος, crosse, *pastorale*.

Ποιμένας, ποιμὴν, ένεως. berger, *pastore*. §. ποιμὴν Ἐκκλησιαστικὸς, pasteur, *pastore*.

Ποίμνη, ὐσ. bercail, *greggia, ovile*.

Ποίμνιον, ὐσ. bercail, les brebis, *l'ovile, pecorile*.

Ποινὴ, ὐα. peine, chatiment, *pena, castigo*.

Ποῖος, ία, ῖον. Ἀντων. qui? *chi?* §. ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς, qui de vous? lequel de vous? *chi di voi? qual di voi?* §. ποῖος ϗ ποῖος ἦτον, qui & qui y avoit il? *chi e chi vi era?*

Ποιότης, ὐα. qualité, *qualità*.

Ποιῶ, ἰδὲ Κάμνω.

Ποκαμισάκι, ἀσιας. petite chemise, *piccola camicia*.

Ποκάμισον, ὐα. chemise, *camicia*.

Ποκάρι, ούσ. peau d'agneau, *pelle d'agnello*.

Πολεμάρχος, ὐσ. général, commandant d'armée, *generale, comandante d'esercito*. §. πολεμάρχος, ἐπίθ. guerrier, *guerriero*.

Πολέμημα, ούσ. l'action de combattre, *il combattere*.

Πολεμημένος, η, ον. μετ. combattu, ue. *combattuto, ta*.

Πολεμήσας, σασα. μετ. celui ou celle qui a combattu, *colui ò colei che ha combattuto*.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸν. ἐπίθ. guerrier, ère. belliqueux, euse. *guerriero, ra*. §. ἡ πολεμικὴ τέχνη, l'art de la guerre, l'art militaire, *l'arte della guerra, l'arte militare*.

Πολεμικώτατος, ἐπίθ. très guerrier, *molto guerriero*.

Πολέμιος, ία, ιον. ἐπίθ. ennemi, ie. adversaire, *nemico, ca. avversario, ria*.

Πολεμιστὴς, οὐσ. combattant, *combattente*.

Πολεμίστρα, ὐσ. canardière, *feritoja*.

Πόλεμος, ὐσ. guerre, *guerra*. §. Πόλεμος, μάχη, combat, *combattimento*.

Πολεμῶ, Pˢ. combattre, *combattere*. §. πολεμῶ, κάμνω πόλεμον, faire la guerre, *guerreggiare, far la guerra*.

Πολεμῶν, ῦσα. μετ. combattant, *combattente*.

Πολιορκηθεὶς, εῖσα. μετ. celui ou celle qui a été assiegé, *colui ò colei ch'è stata assediato*.

Πολιόρκημα, ὐσ. l'action d'assiéger, *l'assediare*.

Πολιορκημένος, η, ον. μετ. assiegé, ée. *assediato, ta*.

Πολιορκήσας, ασα. μετ. celui ou celle qui a assiegé, *colui ò colei che ha assediato*.

Πολιορκητὴς, ὐσ. celui qui assiége, *colui che assedia*.

Πολιορκία, ὐσ. siege, *assedio*.

Πολιορκῶ, Pˢ. assiéger, *assediare*.

Πολιορκῶν, ῦσα. μετ. celui ou celle qui assiége, *colui ò colei che assedia*.

Πόλις, ὐσ. ville, *città*.

Πολιτεία, ὐσ. πόλις, ville, *città*. §. πολιτεία, φέρσιμον, διαγωγὴ, πολίτευμα, conduite, *condotta*.

Ποικιλογεροι.
Πολυμητως.

Πολιτευομ... Πολυηγαπημενος.
Πολλοστος.

Πολιτευθείς, ἕσα. μετ. ὁ-που ἐπολιτεύθη, ἐφέρθη εἰς κάποιον τρόπον, qui s'est conduit, che si è condotto. §. πολιτευθείς, ὁποῦ ἔλαβε πέρασιν, qui a eu débit, cours, che ha avuto spaccio, corso.

Πολίτευμα, ουδ. conduite, condotta.

Πολιτευμένος, η, ον. ἐπιθ. qui a eu cours, che ha avuto corso.

Πολιτεύομαι, Pʳ. se conduire, condursi, dirigersi, comportarsi. §. πολιτεύομαι, ἔχω πέρασιν, avoir cours, aver corso.

Πολιτευόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui se conduit, colui ò colei che si conduce, che si comporta.

Πόλιτζα, ἡσ. billet, viglietto, biglietto. §. πόλιτζα, καμπιάλε, συναλλαγματικὸν γραμμάτιον, lettre de change, lettera di cambio, cambiale.

Πολίτης, ὁσ. citoyen, cittadino.

Πολιτικά, ἐπίρ. avec politique, con politica. §. πολιτικά, μετ. μὲ εὔμορφον τρόπον, avec civilité, con civiltà.

Πολιτική, ουσ. la politique, la politica.

Πολιτικός, ή, όν. ἐπιθ. politique, politico, ca. §. πολιτικός, εὐγενικὸς τοῖς τρόποις, civil, ile. civile. §. πολιτική, πόρνη, fille de plaisir, druda, donna di partito.

Πόλιψις, ιδί Ὑπόληψις.

Πολλά, ἐπίρ. beaucoup, molto.

Πολλάκις, ἐπίρ. plusieurs fois, molte volte.

Πολλαπλάσιος, ια, ιον. ἐπιθ. multiple, multiplice.

Πολλαχόθεν, ἐπίρ. de plusieurs côtés, da molte parti.

Πολλαχῶς, ἐπίθ. de beaucoup de façons, di molte maniere.

Πολλοστῶς, ἐπίρ. beaucoup, moltissimo.

Πόλος, ὁσ. pole, polo.

Πολυάθλος, ἐπίθ. vainqueur de plusieurs combats, vincitore di molti combattimenti.

Πολυαίματος, η, ον. ἐπίθ. sanguin, ne. qui a beaucoup de sang, sanguigno, na. che ha molto sangue.

Πολυάνθρωπος, ἐπίθ. peuplé, qui a beaucoup de monde, popolato, che ha molta gente.

Πολυαρχία, ἡσ. polygarchie, poliarchia.

Πολυγαμία, ουσ. polygamie, poligamia.

Πολύγλωττος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui sait plusieurs langues, colui ò colei che sa molte lingue. §. πολύγλωττος, ὁ εἰς πολλὰς διαλέκτους ἠσκημένος, polyglotte, poliglotto.

Πολύγωνον, ὁσ. polygone, poligono.

Πολύδενδρος, ἐπίθ. plein d'arbres, qui a plusieurs arbres, pieno d'alberi, che ha molti alberi.

Πολυδιψασμένος, η, ον. ἐπίθ. alteré de soif, sitibondo.

Πολυειδής, ἐπίθ. celui ou celle qui a plusieurs formes, colui ò colei ch'è molti forme.

Πολυέλαιος, ὁσ. candélabre, candelabro.

Πολυέξοδος, η, ον. ἐπίθ. coûteux, euse. dispendieux, euse. dispendioso, sa. §. πολυέξοδος, ὅστις πολλὰ ἐξοδιάζει, celui ou celle qui fait beaucoup de dépenses, colui ò colei che fa molte spese.

Πολυετής, ἐπίθ. agé, ée. chargé, ée. d'années, attempato, ta.

Πολυεύσπλαγχνος, η, ον. ἐπίθ. miséricordieux, euse. misericordioso, sa.

Πολύζωμος, ἐπίθ. succulent, te. sugoso, sa.

Πολυήμερος, ἐπίθ. de plusieurs jours, di molti giorni. §. Πολυήμερος, de longue durée, di lunga durata.

Πολυθεΐα, ὁσ. polythéisme, politeismo.

Πολύθεος, ἐπίθ. polythéiste, politeista.

Πολυθρύλλητος, ἐπίθ. très renommé, ée. rinomatissimo, ma.

Πολυκαιρία, ὁσ. longue durée, longueur de temps, diuturnità. §. μὲ τὴν πολυκαιρίαν, avec le temps, col tempo.

Πολυκαιρίζω, Pʳ. tarder, tardare.

Πολυκαιρινός, ή, όν. ἐπίθ. de longue durée, diuturno, na.

Πολυκάνδηλον, ουσ. candélabre, candelabro.

Πολιτογραφω. Πολυοδυνος. Colonel. Πολυαριθμος. Πολυθαυμαστος.

Πολυκαντίνος, ἐπίθ. qui a plusieurs angles, *che ha molti angoli.*

Πολυκαρπία, οὐσ. fertilité, *fertilità.*

Πολύκαρπος, η, ον. ἐπίθ. fertile, *fertile.*

Πολυκαρπῶ, P'. fertiliser, *fertilizzare.* §. πολυκαρπῶ, δίδω πολλὼ καρπόν, être fertile, *essere fertile.*

Πολυκαυχῶμαι, P'. s'enorgueillir trop, *vantarsi troppo.*

Πολυκύματος, ἐπίθ. plein, ne. d'ondes, *ondoso, sa.*

Πολύλαλος, η, ον. ἐπίθ. babillard, *cianciatore.*

Πολυλαλῶ, P'. babiller, *cianciare.*

Πολυλογᾶς, ἐπίθ. babillard, caqueteur, *berlinghiere, ciarlone, ciarliero, chiacchierone.*

Πολυλογία, ὀσίας. babil, caquet, *ciarla, garrulità, loquacità.* §. μεγάλη πολυλογία, c'est une longue enfilade de paroles, *questa è una filza di parole.*

Πολυλόγος, ἐπίθ. grand parleur, *loquace, garrulo.*

Πολυλογῶ, P'. babiller, jaser, caqueter, *ciarlare, chiacchierare.*

Πολυλογῶν, ὄσα. μετ. celui ἢ celle qui babille, *colui ò colei che chiacchiera.*

Πολυμάθεια, ὀσ. profonde érudition, *profonda erudizione.*

Πολυμαθής, ἐπίθ. très-savant, te. *eruditissimo, ma.*

Πολυμέριμνος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est plein de soucis, *colui ò colei ch'è pieno di cure.*

Πολυμήχανος, η, ον. ἐπίθ. ingénieux, euse. *ingegnoso, sa.*

Πολύμοχθος, η, ον. ἐπίθ. très-laborieux, euse. *laboriosissimo, ma.*

Πολύξευρος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui sait beaucoup, *colui ò colei che sa molto.*

Πολυξοδιάζω, P'. dépenser beaucoup, faire de grandes dépenses, *spender molto, far molte spese.*

Πολυξοδευτής, οὐσ. celui qui fait de dépenses, *colui che fa molte spese.*

Πολυόμματος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a plusieurs yeux, *colui ò colei che ha molti occhi.*

Πολυπαθαίνω, P'. souffrir beaucoup de choses, *soffrire molte cose.*

Πολυπάθεια, ὀσ. l'action de souffrir beaucoup de choses, *il soffrire molte cose.*

Πολυπαθής, ἐπίθ. celui qui a souffert, qui a essuyé beaucoup de choses, *colui che ha sofferto molte cose.*

Πολυπαίνεμα, ὀσ. louange excessive, *lode eccessiva.*

Πολυπαινεμένος, η, ον. μετ. loué, ée. excessivement, *lodato, ta. eccessivamente.*

Πολυπαινῶ, P'. louer excessivement, *lodare eccessivamente.*

Πολύπειρος, ἐπίθ. qui sait beaucoup, expert en plusieurs choses, *che sa molto, esperto in molte cose.*

Πολυπίνω, P'. boire beaucoup, *bere molto.*

Πολυπλανεμένος, η, ον. μετ. beaucoup trompé, ée. *ingannato, ta. molto.*

Πολυπλασιάζω, P'. multiplier, *moltiplicare.*

Πολυπλασιάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui multiplie, *colui ò colei che moltiplica.*

Πολυπλασιάσας, σασα. μετ. celui ἢ celle qui a multiplié, *colui ò colei che ha moltiplicato.*

Πολυπλασιασθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été multiplié, *colui ò colei ch'è stato moltiplicato.*

Πολυπλασίασις, πολυπλασίασμα, ὀσ. l'action de multiplier, *il moltiplicare.*

Πολυπλασιασμένος, η, ον. μετ. multiplié, ée. *moltiplicato, ta.*

Πολυπλασιασμός, οὐσίας. multiplication, *moltiplicazione.*

Πολυπλασιαστής, ὀσ. multiplicateur, *moltiplicatore.*

Πολυπλασιαστός, ή, όν. ἐπίθ. multipliable, *moltiplicabile.*

Πολυπλάσιος, ἐπίθ. multiple, *moltiplice.*

Πολυπλασίως, ἐπίρ. avec multiplicité, de plusieurs façons, *moltiplicatamente.*

Πολύπλεκτος, η, ον. ἐπίθ.

Πολυποικιλία. Πολυσυλλάβως.
Πολυπλοκος. Πολυσχος.

πίθ. beaucoup entrelacé, ée. *molto intrecciato, ta.*

Πολυπόδι, ὐσ. φυτὸν, polypode, *polipodio, felce quercina.*

Πολυπόθητος, η, ον. ἐπίθ. très-désirable, *desiderabilissimo, ma.* §. πολυπόθητος, très-affectionné, ée. *affezionatissimo, ma.*

Πολυποίκιλος, η, ον. ἐπίθ. qui a plusieurs formes, *moltiforme.* §. πολυποίκιλος, bigarré, ée. *screziato, ta.*

Πολυποσία, ὐσ. l'action de boire beaucoup, *il bere molto.*

Πολυπραγμοσύνη, ὐσ. curiosité, *curiosità.*

Πολυπραγμονῶ, Ρ'. être curieux, *essere curioso.*

Πολυπραγμονῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ŏ celle qui est curieux, *colui ŏ colei ch' è curioso.*

Πολυπράγμων, ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa.*

Πολύῤῥαφος, ἐπίθ. qui a plusieurs coutures, *che ha molte cuciture.*

Πολὺς, πολλὴ, πολύ. ἐπίθ. beaucoup, *molto.* §. πολὺς ἄνθρωπος, beaucoup de personnes, plusieurs, *molte persone, molti.* §. αὐτὸ ἦναι πολὺ, c'est beaucoup, *è molto.* §. ἀπὸ πολὺς, de long temps, *di lungo tempo.* §. αὐτὸς ἦναι πολὺς ἄνθρωπος, c'est un grand homme, *egli è un grand' uomo.*

Πολυσαρκία, ουσ. corpulence, *corpulenza.*

Πολύσαρκος, η, ον. ἐπίθ. grand de corps, *corpulento, ta.*

Πολυσήμαντος, η, ον. ἐπίθ. qui a plusieurs significations, *che ha molti significati.*

Πολυσημασία, ὐσ. multiple signification, *significazione moltiplice.*

Πολυστίραχος, η, ον. ἐπίθ. trop turbulent, te. *troppo, molto turbolento, ta.*

Πολυτεκνία, ὐσ. fécondité, *fecondità.*

Πολύτεκνος, η, ον. ἐπίθ. fécond, de. celui ŏ celle qui fait, ŏ qui a plusieurs enfants, *fecondo, da. colui ŏ colei che fa, ŏ che ha molta figliuolanza.*

Πολυτέλεια, ὐσ. somptuosité, *sontuosità.*

Πολυτελὴς, ἐπίθ. somptueux, euse. *sontuoso, sa.*

Πολυτεχνία, ὐσ. artifice, *artifizio.*

Πολύτεχνος, η, ον. ἐπίθ. artificiel, lle. *artifizioso, sa.*

Πολυτίμητος, η, ον. ἐπίθ. celui ŏ celle qui est beaucoup honoré, *colui ŏ colei ch' è molto onorato.*

Πολύτιμος, η, ον. ἐπίθ. prétieux, euse. *prezioso, sa.*

Πολύτριχον, ουσ. φυτὸν, adiante, *capelvenere.*

Πολύτριχος, η, ον. ἐπίθ. plein, ne, de poil, *peloso, sa.*

Πολυτροπία, ουσ. grand artifice, *grand' artifizio.*

Πολύτροπος, η, ον, ἐπίθ. artificiel, le. *artifizioso, sa.*

Πολυτρόπως, ἐπίρ. de plusieurs façons, *di molte maniere.* §. πολυτρόπως, μεταφ. artificieusement, *artifiziosamente.*

Πολυφαγία, ὐσ. l'action de manger beaucoup, *il mangiar molto.* §. πολυφαγία ἢ λαιμαργία, gourmandise, *ingordigia.*

Πολυφάγος, ἐπίθ. mangeur, *mangione.*

Πολυφήμιστος, η, ον. ἐπίθ. celui ŏ celle qui est beaucoup renommé, *colui ŏ colei ch' è molto rinomato.*

Πολυφρόντιστος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις ἔχει πολλὰς φροντίδας, qui a beaucoup de soins, *che ha molte cure.* §. πολυφρόντιστος, ὅτις χρειάζεται μεγάλην φροντίδα, qui demande beaucoup de soin, *che dimanda molta cura.*

Πολύφωνος, η, ον. ἐπίθ. ὅτις ἔχει μεγάλην φωνὴν, qui a une grande voix, *che ha una voce grande.* §. πολύφωνος, ὅπῦ ἔχει πολλὰς φωνὰς, qui a plusieurs voix, *che ha molte voci.*

Πολύφωτος, η, ον. ἐπίθ. celui ŏ celle qui a beaucoup de lumière, *colui ŏ colei che ha molto lume.*

Πολυχρονισμένος, ἰδὲ Πολυχρονισμένος.

Πολυχρονίζω, Ρ'. ἀργῶ, tarder, *tardare.* §. πολυχρονίζω, εὔχομαι πολλὰ ἔτη, souhaiter plu-

Πολ[illegible]

sieurs années, *augurare molti anni*.

Πολυχρόνιος, ἐπίθ. de longue durée, *diuturno*, ȣ̃ *di molta durata*. §. πολυχρόνιος ὅπȣ ἔχει πολλὺς χρόνους, âgé, ée. *attempato*, *ta*.

Πολυχρονίσας, σασα, αν. μετ. ὁ εὐχηθεὶς πολλὺς χρόνȣς, celui ȣ̃ celle qui a souhaité plusieurs années, *colui* ȣ̃ *colei che ha augurato molti anni*.

Πολυχρόνισις, ȣ̃σ. longue durée, *diuturnità*.

Πολυχρόνισμα, ȣ̃σ. l'action de souhaiter plusieurs années, *l'augurare molti anni*. §. πολυχρόνισμα, εὐφήμησμα, applaudissement, *applauso*.

Πολυχρονισμένος, η, ον. μετ. εὐφημισμένος, applaudi, ie. *applaudito*, *ta*. §. πολυχρονισμένε μας βασιλέα, ἐπειδὴ καὶ δεν εἶναι εἰς χρῆσιν αὐτὴ ἡ φράσις εἰς τὴν Γαλλικὴν, οὔτε Ἰταλικὴν διάλεκτον, ἠμπορεῖ τινὰς νὰ μεταχειρισθῇ τὰς κάτωθεν, Majesté, Sacrée Majesté, *Maestà*, *sacra Maestà*.

Πολύχρονος, η, ον. ἐπίθ. ὅπȣ ἔχει πολλὺς χρόνȣς, âgé, ée. *attempato*, *ta*. §. πολύχρονος, ὅταν τὸ λέγωμεν πρὸς τὺς πταρμιζομένȣς, à vos souhaits, ȣ̃ Dieu vous soit en aide, *viva*, *Dio v' assista*. §. πολύχρονος, ὅταν εὐχώμεθα τινὶ πολλὰ ἔτη, je vous souhaite longue vie, *vi auguro molti anni*, *vita lunga*.

Πολυχρονῶ, Pʳ. souhaiter plusieurs années, ȣ̃ une longue vie à quelqu'un, *augurare molti anni*, ȣ̃ *lunga vita a qualcheduno*.

Πολυχρώματος, η, ον. ἐπίθ. bigarré, ée. *screziato*, *ta*.

Πολυώνυμος, ἐπίθ. qui a plusieurs noms, *che ha molti nomi*.

Πόμα, ȣ̃σ. boisson, *bevanda*.

Πόμπεμα, πομπεμένος, ἰδὲ Πόμπευμα, πομπευμένος.

Πομπευθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ȣ̃ celle qui a été exposé à la risée du public, *colui* ȣ̃ *colei ch' è stato esposto alla pubblica derisione*.

Πόμπευμα, ȣ̃σ. l'action d'exposer quelqu'un à la risée du public, *l'esporre qualcheduno alla pubblica derisione*. §. πόμπευμα, ἀτίμασμα, infamation, *diffamamento*.

Πομπευμένος, η, ον. μετ. exposé, ée. à la risée du public, *esposto*, *ta*. *alla derisione pubblica*. §. πομπευμένος, ἀτιμασμένος, berné, ée. diffamé, ée. *schernito*, *ta*. *diffamato*, *ta*.

Πομπεύσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ̃ celle qui a exposé quelqu'un à la risée du public, *colui* ȣ̃ *colei che ha esposto qualcheduno alla derisione pubblica*. §. πομπεύσας, ἀτιμάσας, celui ȣ̃ celle qui a berné, qui a diffamé, *colui* ȣ̃ *colei che ha schernito*, *che ha diffamato*.

Πόμπευσις, ἰδὲ Πόμπευμα.

Πομπευτὴς, ȣ̃σ. celui qui berne, qui diffame, *colui che diffama*, *schernitore*, *diffamatore*.

Πομπευτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. diffamatoire, *infamatorio*, *ria*.

Πομπεύω, Pʳ. exposer quelqu'un à la risée du public, *esporre qualcheduno alla derisione pubblica*. §. πομπεύω, ἀτιμάζω, berner, diffamer, *schernire*, *diffamare*.

Πομπεύων, ȣσα, ȣ̃ον. μετ. celui ȣ̃ celle qui expose quelqu'un à la risée du public, *colui* ȣ̃ *colei che espone qualcheduno alla derisione pubblica*. §. πομπεύων, ἀτιμάζων, celui ȣ̃ celle qui berne, qui diffame, *colui* ȣ̃ *colei che schernisce*, *che diffama*.

Πομπὴ, ȣ̃σ. μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια, pompe, *pompa*. §. πομπὴ, ἀτίμασμα, infamie, *infamia*.

Πομπιωμένος, η, ον. ἐπίθ. diffamé, ée. infame, *diffamato*, *ta*.

Πόνεμα, ȣ̃σ. douleur, *dolore*.

Πονεμένος, η, ον. μετ. celui ȣ̃ celle qui souffre de douleurs, *dolente*, *addolorato*, *ta*.

Πονέσας, σασα. μετ. celui ȣ̃ celle qui a souffert de douleurs, *colui* ȣ̃ *colei che ha sofferto dolore*, *che ha sentito dolore*.

Πο-

Πονετικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ὁποῦ φροξενεῖ πόνους, douloureux, euse. qui cause de la douleur, *doloroso, sa.* §. πονετικὸς, ὁπῦ συμπονεῖ, qui sent pitié, *che sente pietà.*

Πονηρὰ, ἐπίρ. malicieusement, *maliziosamente.*

Πονηρεμένος, ἡ, ον: μετ. malicieux, euse. *malizioso, sa.*

Πονηρία, ἡ. malice, *malizia.* §. μὲ πονηρίαν, malicieusement, *maliziosamente.*

Πονήρευμα, ουσ. malice, ruse, *malizia, astuzia.*

Πονηρεύομαι, Pʳ. machiner, *macchinare.*

Πονηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. malicieux, euse. *malizioso, sa.* §. πονηρὸς, κακὸς, méchant, te. scélérat, te, *cattivo, va. fellone, scellerato, ta.* §. πονηρὸς, πανοῦργος, fin, ne, rusé, ée. *astuto, ta.*

Πονηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-malicieux, euse. *maliziosissimo, ma.* §. πονηρότατος, très-fin, ne. très-rusé, ée. *astutissimo, ma.* §. αὐτὸς εἶναι πονηρότατος, ξέρει τὸν διάβολον, il est très-rusé, *egli sa dove il diavolo tiene la coda, ha il diavolo in testa.*

Πονηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus malicieux, euse. *più malizioso, sa.* §. πονηρότερος, πανουργότερος, plus rusé, ée. *più astuto, ta.*

Πονοκεφαλίζω, Pʳ. se rompre la tête, *rompersi la testa.*

Πονοκεφαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui s'est cassé la tête, qui s'est fatigué la tête, *colui ò colei che si è rotto la testa.*

Πονοκέφαλω, Pʳ. souffrir mal de tête, *aver dolor di testa.* ἰδὲ καὶ Πονοκεφαλίζω.

Πονόλαιμος, ουσ. mal de gosier, *dolor di gola.*

Πονόμματος, ουσ. mal des yeux, *dolor d'occhi.*

Πόνος, ουσ. douleur, *dolore.* §. πόνος, κόπος, fatigue, *fatica.* §. πόνος τῆς γέννας, travail d'enfant, mal d'enfant, *dolori di parto, doglie.* §. πόνος ἐλαφρὸς, petite douleur, *doloretto.*

Ποντικάκι, ουσ. petit souris, *piccolo sorcio.* §. ποντικάκι, ὁ μυὼν τοῦ σώματος, muscle, *muscolo.*

Ποντίκι, ποντικὸς, ουσ. souris, *sorcio.*

Ποντικοφάγωμα, ουσ. corrosion faite par des souris, *corrodimento di sorci.*

Ποντικοφαγωμένος, η, ον. μετ. rongé, ée. par des souris, *corroso, sa. da' sorci.*

Ποντικοφάρμακον, ουσ. poison pour les souris, *veleno per li sorci.*

Ποντίζω, Pʳ. inonder, *inondare.* §. ποντίζω, καταποντίζω, abymer, *inabissare.*

Ποντίζων, ουσα, ον: μετ. πλημμυρίζων, celui ou celle qui inonde, *colui ò colei che inonda.* §. ποντίζων, καταποντίζων, celui ou celle qui abyme, *colui ò colei che s'inabissa.*

Ποντίσας, σασα, αν. μετ. πλημμυρίσας, celui ou celle qui a inondé, *colui ò colei che ha inondato.* §. ποντίσας, καταποντίσας, qui a abymé, *che ha inabissato.*

Ποντισθεὶς, ποντισμένος, ἰδὲ Καταποντισθεὶς, καταποντισμένος, κτλ.

Πόντος, ουσ. ἡ θάλασσα, la mer, *il mare.* §. πόντος Εὔξεινος, le pont Euxin, *il ponte Eussino.*

Ποντῶ, ἰδὲ Καταποντῶ.

Πονῶ, Pʳ. sentir de la douleur, *dolersi.* §. πονῶ, συμπονῶ, plaindre, *compiagnere.*

Πορδὴ, ουσ. pet, vent, *peto, coreggia.*

Πορεία, ουσ. rue, voyage, *strada, viaggio, cammino.*

Πορευθεὶς, εῖσα, ἐν: μετ. celui ou celle qui s'en est allé, *colui ò colei che se n'è andato, che se n'è ito.*

Πόρευμα, ουσ. l'action de s'en aller, *l'andarsene.* §. πόρευμα, διαγωγὴ, conduite, *condotta.*

Πορευμένος, η, ον. μετ. celui ou celle qui est à son aise, *benestante.*

Πορεύω, Pʳ. passer sa vie, *passar la sua vita.* §. πορεύομαι, πηγαίνω, s'en aller, *andarsene.* §. πορεύομαι, φέρομαι, se conduire, *condursi.*

Πόρευσις, πορεία, ουσ. διαγωγὴ, conduite, *condotta.* §. πόρεψις, moyen de vivre, de gagner sa vie,

Πορθητής. Πορσελάνον. ποσῶς.

Πορευμα—μος.

vie, *maniera, modo di procacciarsi il vivere*. §. πόρεψις, τὸ ἀναγκιό, le necessaire, *il cacatojo, il necessario*.

Πορθμός, οὐσ. étroit de mer, *stretto di mare*.

Πορί, ὐσ. pierre calcaire, *pietra calcaria*. §. πορί, calcul, pierre de la vessie, *calcolo, pietra della vescica*.

Πορνεία, ὐσ. fornication, *fornicazione*.

Πορνεῖον, ὐσ. bordel, lieu de débauche, *bordello, postribolo*.

Πόρνευμα, οὐσ. fornication, l'action de commettre fornication, *fornicazione, il fornicare*.

Πορνεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a commis fornication, *colui ò colei che ha commesso fornicazione, che ha fornicato*.

Πορνεύω, Pˢ. commettre fornication, *fornicare*.

Πορνεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui commet fornication, *colui ò colei che commette fornicazione*.

Πόρνη, ὐσ. putaine, fille de plaisir, fille de joie, *puttana, druda, donna di partito*.

Πορνικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς πορνείαν, celui ou celle qui appartient à la fornication, *colui ò colei che appartiene alla fornicazione, fornicatorio*. §. πορνικός, δοσμένος εἰς τὴν πορνείαν, débauché, adonné à la fornication, *dato alla fornicazione*.

Πορνικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-adonné, ée. à la fornication, *molto dato, ta. alla fornicazione*.

Πορνοβοσκός, οὐσ. putassier, paillard, *puttaniere*.

Πόρνος, ἐπίθ. fornicateur, *fornicatore*.

Πορνοστάσιον, ὐσ. bordel, lieu de débauche, *postribolo, bordello, lupanare*.

Πόρος, ὐσ. pore, *poro*. §. πόρος τῆς ζωῆς, le moyen de gagner la vie, *il mezzo di guadagnarsi il vitto*. §. πόρος, πέραμα, passage, *passaggio*.

Πορπάτημα, οὐσ. allure, l'action de marcher, *portamento, il camminare*.

Πορπατησιά, οὐσ. allure, *portamento*.

Πορπατῶ, Pˢ. marcher, *camminare*.

Πόρτα, ὐσ. porte, *porta*. §. ἀπὸ πόρταν εἰς πόρταν, de porte en porte, *di porta in porta*.

Πορτάρης, ὐσιασ. portier, *portinajo*.

Πορτίτζα, ὐσ. petite porte, *porticella*.

Πόρτον, ὐσ. port, *porto*.

Πορτογάλο, ὐσ. sorte d'orange, *sorta di arancio*.

Πορφύρα, ὐσιασ. pourpre, *porpora*.

Πορφυρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de pourpre, *di porpora*. de porphyre.

Πόρφυρον, ὐσ. porphyre, *porfido*.

Πορφυροῦς, ρᾶ, ροῦν, ἐπίθ. de pourpre, *purpureo, ea*.

Ποσάκις, ἐπίρ. combien de fois? *quante volte?*

Πόσος, η, ον. ἐπίθ. combien, *quanto, ta*. §. πόσα, πόσον, combien, *quanto*. §. πόσῳ μᾶλλον, combien plus, *quanto più*.

Ποσότης, ουσ. quantité, *quantità*.

Πόστα, ὐσ. poste, *posta*.

Ποστατικά, ὐσιασ. possessions, biens, *possessioni, beni*.

Ποταμάκι, οὐσ. rivière, petit fleuve, *piccolo fiume, fiumicello*.

Ποτάμι, ὐσ. fleuve, *fiume*. §. χύνω ἕνα ποτάμι δάκρυα, pleurer amèrement, *piagnere amaramente, dirottamente*.

Ποταμιά, ὐσιασ. torrent, *torrente*.

Ποταμίσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fleuve, de rivière, *di fiume*.

Ποταμός, ἴδε Ποτάμι.

Ποταμότοπος, ὐσιασ. lieu plein de rivières, *luogo pieno di fiumi*.

Ποταμόψαρον, ὐσ. poisson de rivière, *pesce di fiume*.

Ποταπός, ή, όν. ἐπίθ. bas, se. abject, te. vil, le. *abbietto, ta. vile*.

Ποταπότης, ὐσ. bassesse, vileté, *bassezza, viltà*.

Πότε, ἐπίρ. quand? *quando*.

Ποτέ, ἐπίρ. jamais, *mai*.

Πότερον, ἐπίρ. quel des deux? *qual de' due?*

Ποτηράκι, ὐσ. petit verre, *piccolo bicchiere*.

Ποτήρι, ποτήριον, ὐσιασ. verre, *vetro, bicchiere*. §. τὸ ἅγιον ποτήριον, calice, *calice*.

Ποτίζω, P. διὰ τὰ ζῶα λέγεται, abreuver, abbeverare. §. ποτίζω διὰ τὰ φυτὰ, κτλ. arroser, irrigare, innaffiare. §. ποτίζω, δίδω τινὶ νὰ πίῃ, donner à boire, dare da bere.

Ποτίζων, ουσα, ον. μετ. διὰ τὰ ζῶα, celui ἢ celle qui abreuve, colui ἢ colei che abbevera. καὶ διὰ τὰ φυτὰ, celui ἢ celle qui arrose, colui ἢ colei che innaffia.

Ποτίσας, σασα, αν. μετ. διὰ τὰ ζῶα, celui ἢ celle qui a abreuvé, colui ἢ colei che ha abbeverato. καὶ διὰ τὰ φυτὰ, celui ἢ celle qui a arrosé, colui ἢ colei che ha irrigato, che ha innaffiato.

Ποτισθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui a été abreuvé, colui ἢ colei ch' è stato abbeverato. §. ποτισθεὶς, celui ἢ celle qui a été arrosé, colui ἢ colei ch' è stato irrigato, innaffiato. ἰδὲ καὶ Ποτίζω.

Πότισμα, ὐσ. διὰ τὰ ζῶα, l' action d' abreuver, l' abbeverare. §. πότισμα διὰ τὰ φυτὰ, arrosement, l' action d' arroser, irrigamento, innaffiamento.

Ποτισμένος, η, ον. μετ. διὰ τὰ ζῶα, abreuvé, ée. abbeverato, ta. §. ποτισμένος διὰ τὰ φυτὰ, κτλ. arrosé, ée. irrigato, ta. inaffiato, ta.

Ποτιστήρι, ὐσ. abreuvoir, abbeveratojo. §. ποτιστήρι μὲ τὸ ὁποῖον ποτίζουν τὰ φυτὰ, arrosoir, innaffiatoio.

Ποτιστὴς, ὐσ. ὅστις ποτίζει τὰ ζῶα, celui qui abreuve, colui che abbevera. §. ποτιστὴς, διὰ τὰ φυτὰ, celui qui arrose, colui che innaffia.

Ποτιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qu' on doit abreuver, che dee abbeverarsi. §. ποτιστικὸς, qu' on doit arroser, che dee irrigarsi, innaffiarsi.

Ποτίστρα, ἰδὲ Ποτιστήρι.

Ποτὸν, ὐσ. breuvage, bevanda, bibita.

Ποῦ, ἐπίρ. où, dove? §. ἀπὸ ποῦ, d'où, di dove. §. εἰς καιρὸν ὁποῦ, tandis que, dove che. §. ποῦ καὶ ποῦ, κάποιαις φοραῖς, σπανίως, par fois, qualche volta.

Πουγγὶ, ὐσ. bourse, borsa.

Πουθενὰ, ἐπίρ. nulle part, di nessuna parte.

Πουκαμισάκι, ουσ. petite chemise, piccola camicia.

Πουκάμισον, ὐσ. chemise, camicia.

Πουλάκι, ὐσ. petit oiseau, uccelletto.

Πουλάκα, ὐσιασ. polacre, polacra.

Πουλακίδα, ὐσ. petite poularde, pollastrina.

Πουλάρι, ὐσιας. poulain, polledro.

Πούλβερι, πυρίτις ὐσιας. poudre à canon, polvere da schioppo.

Πουληθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui a été vendu, colui ἢ colei ch' è stato venduto.

Πούλημα, ὐσ. l' action de vendre, il vendere.

Πουλημένος, η, ον. μετ. vendu, ue. venduto, ta.

Πουλήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a vendu, colui ἢ colei che ha venduto.

Πούλησις, ὐσ. vente, vendita.

Πουλητὴς, ὐσιας. celui qui vend, colui che vende.

Πουλήτρα, ουσ. celle qui vend, colei che vende.

Πουλὶ, ὐσ. oiseau, uccello.

Πουλολόγος, ὐσ. oiseleur, uccellatore.

Πουλολογῶ, P. oiseler, uccellare.

Πουλουδάκι, ὐσ. petite fleur, fioretto.

Πουλοῦδι, ὐσ. fleur, fiore.

Πούπετα, ἐπίρ. nulle part, in nessuna parte.

Πούπουλον, ὐσ. poil follet, duvet, penna matta.

Πουργατόριον, καθαρτήριον, ουσ. purgatoire, purgatorio.

Πουρνάρι, ὐσ. yeuse, elce, leccio.

Πουρνὸν, ὐσ. le matin, il mattino. §. πουρνὸ πουρνὸ, de bon matin, di mattina, a buon' ora.

Πουρνούτζικο, ἐπίρ. de bon matin, di mattina, a buon' ora.

Πούστης, ὐσιας. bardache, bardassa.

Πούστικος, η, ον. ἐπίθ. de bardache, di bardassa.

Πουτάνα, ὐσιας. putaine, puttana.

Πουτανιάρης, ὐσ. putassier, paillard, puttaniere.

Πουταναριὸν, ὐσ. bordel, lieu de débauche, bordello, postribolo.

Πρᾶγμα, ὐσ. chose, cosa. §. κάθε πρᾶγμα, tout, toute

toute chose, *tutto, ogni cosa*, §. καμμία πρᾶγμα, rien, rien de tout, *niente, nessuna cosa*. §. δεν είναι πρᾶγμα όπου νά με λυπῆ, il n'y a rien qui me deplaise, *non v'è cosa che mi dispiaccia*.

Πραγματεία, ας. marchandise, *mercanzia*. §. πραγματεία, négociation, traité, *negoziazione, trattato*.

Πραγματευθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été négocié, *ch'è stato negoziato, trattato*.

Πραγμάτευμα, ους, l'action de négocier, de trafiquer, *il negoziare, il trafficare*. §. πραγμάτευμα, μεταφ. négociation, *negoziazione*.

Πραγματευόμενος, η, ον, μετ. καὶ ἐπίθ. négociant, te. commerçant, te, *negoziante, commerciante*. §. πραγματευόμενος, μεταφ. celui ἢ celle qui fait une négociation, *colui ὴ colei che fa una negoziazione*.

Πραγματεύσας, σασα, αν, μετ. celui ἢ celle qui a commercé, qui a trafiqué, *colui ὴ colei che ha negoziato, che ha trafficato*.

Πραγματευτάρικος, η, ον. ἐπίθ. de marchand, *mercantile*.

Πραγματευτής, ᾶς, marchant, négociant, *mercante, mercatante, negoziante*.

Πραγματεύω, καὶ Πραγματεύομαι, Ρ'. négocier, commercer, trafiquer, *negoziare, far commercio, trafficare*. §. πραγματεύομαι μίαν ὑπόθεσιν, négocier, traiter une affaire, *negoziare, trattare un affare*.

Πραγματεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui commerce, qui trafique, *colui ὴ colei che negozia, che traffica*.

Πραγματικός, ή, όν. ἐπίθ. effectif, ive. *effettivo, va*. §. πραγματική σύνταγή, sanction pragmatique, *prammatica sanzione*. §. πραγματική τέχνη, négoce, *negozio, traffico*.

Πραγματικῶς, ἐπίρ. effectivement, *effettivamente*.

Πραιτώριον, ου, prétoire, *pretorio*.

Πρακτικά, ῶν. πληθ. les actes, *gli atti*.

Πρακτικός, ή, όν. ἐπίθ. expérimenté, ée. versé, ée. *pratico, ca. sperimentato, ta. esperto, ta*.

Πρακτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-expérimenté, ée. très-versé, ée. *versatissimo, ma. pratichissimo, ma*.

Πρακτικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus expérimenté, ée. plus versé, ée. *più pratico, ca*.

Πρᾶξις, ᾶς. action, *azione, fatto*. §. πράξεις, κατορθώματα, actions, *gesta*. §. πράξεις τῆς συνόδου, actes, *atti*.

Πράξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a opéré, qui a fait, *colui ὴ colei che ha operato, che ha fatto*.

Πρᾶος, ἐπίθ. bénin, gne, *benigno, na*.

Πραότης, ους. benignité, *benignità*.

Πρασινάδα, ᾶς. verdeur, *verdezza*. §. πρασινάδα, πρασινιά, verdure, *verdura, verdume*.

Πρασινίζω, Ρ'. ἀδ. devenir verd, *divenir verde*.

Πρασινίζων, ουσα, ον. μετ. verdoyant, te. *verdeggiante*.

Πρασινίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu verd, *colui ὴ colei ch'è divenuto verde*.

Πρασίνισμα, ᾶς. l'action de devenir vert, *verdeggiamento, il verdeggiare*.

Πρασινισμένος, η, ον. μετ. verdoyé, ée. verdi, ie, *verdeggiato, ta*.

Πράσινος, η, ον. ἐπίθ. vert, te, *verde*.

Πρασινάτζικος, η, ον. μετ. verdoyant, qui tire sur le vert, *verdeggiante, che tira al verde*.

Πράσον, ου. poireau, porreau, *porro*.

Πρασόφυλλον, ους. feuille de poireau, *foglia di porro*.

Πράττω, Ρ'. agir, faire, commettre, *fare, commettere*.

Πράττων, ουσα, ον. μετ. agissant, faisant, te. *faccente, che fa, che agisce*.

Πραΰνας, νασα, ὖναν. μετ. celui ἢ celle qui a appaisé, *colui ὴ colei che ha quietato*.

Πραΰνω, Ρ'. apaiser, *acquetare*.

Πραΰς, ῦα, πραΰ. ἐπίθ. paisible, doux, ce. *pacifico*, *ca*.

Πράως, ἐπίῤ. paisiblement, doucement, *pacificamente*.

Πραώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-paisible, *quietissimo*, *ma*.

Πραώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus paisible, plus doux, ce. *più pacifico*, *ca*.

Πρέζα, ἡσ. prise, *presa*.

Πρέπει, Ρ'. ἀπρόσ. il faut, *bisogna*. §. ἔπρεπε, il falloit, *bisognava*. §. πρέπει, αὐήκει, il convient, *conviene*, *è convenevole*.

Πρέπειν, Ρ'. devoir, *dovere*. §. πρέπειν, convenir, *convenire*. §. δὲν πρέπει, δὲν χρειάζεται, il ne faut pas, *non è bisogno*. §. δὲν πρέπει, δὲν εἶναι πρεπόμενον, il n'est pas décent, *non è decente*, *non conviene*, *non istà bene*.

Πρέπον, ουσ. le devoir, *il dovere*. Τλῶς.

Πρεπόμενα, ἐπίῤ. d'une manière décente, *in maniera decente*. §. πρεπόμενα, convenablement, *convenevolmente*.

Πρεπόμενος, ἐπίθ. du, due, *dovuto*, *ta*. §. πρεπούμενος, décent, te. séant, te. *decente*, *dicevole*, *decoroso*, *sa*. §. πρεπόμενος, ἀνδής, de belle présence, *di bella presenza*.

Πρεπώδης, ἐπίθ. qui est décent, te. *ch'è decente*.

Πρέπων, ουσα, ον. μετ. décent, te. *decente*. §. εἶναι πρέπον, il convient, il est décent, *conviene*, *è decente*. §. τὸ πρέπον, décence, *decenza*.

Πρεσβεία, ἡσ. intércession, *intercessione*.

Πρεσβευτικός, ή, όν. ἐπίθ. d'intercession, *d'intercessione*.

Πρεσβεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a intercédé, *colui ἢ colei che ha interceduto*.

Πρεσβεύω, Ρ'. intércéder, *intercedere*.

Πρεσβεύων, ουσα, ον. μετ. intércédant, te. *intercedente*.

Πρέσβυς, ἐπίθ. ambassadeur, *ambasciadore*. §. πρέσβυς, γέρων, vieillard, *vecchio*.

Πρεσβύτερος, πρεσβύτης, ἡσ. presbyte, *presbita*.

Πρεσβυτέριον, ἡσ. presbytére, *presbiterio*.

Πρίγγιπας, ουσ. prince, *principe*.

Πριγγιπάτον, ἡσ. principauté, *principato*.

Πριγγίπισσα, ἡσ. princesse, *principessa*.

Πρίν, ἐπίῤ. avant, *prima*, *innanzi*. §. πρὶν νά, avant que, *innanzi che*.

Πρινάρι, πρίνος, ἡσ. yeuse, *elce*, *leccio*. ΥΘῼ.

Πρινοκόκκι, ουσιας. baïe, d'yeuse, *coccola di leccio*.

Πρίξιμον, ουσιας. enflure, *gonfiagione*, *gonfiamento*.

Πριόνι, ἡσ. scie, *sega*.

Πριονίζω, Ρ'. scier, *segare*.

Πριονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui scie, *colui ἢ colei che sega*.

Πριονίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a scié, *colui ἢ colei che ha segato*.

Πριόνισμα, ουσ. l'action de scier, sciage, *il segare*. §. πριονίσματα, τὰ τρίμματα ἀπὸ τὸ πριόνισμα, sciure de bois, *segatura*.

Πριονισμένος, η, ον. μετ. scié, ée. *segato*, *ta*.

Πριονιστής, ουσ. celui qui scie, *colui che sega*, *segatore*.

Πριότερον, ἰδὲ Πρότερον.

Πρίσκω, Ρ'. Ἐν. enfler, *enfiare*. §. πρίσκω, ἤδη, s'enfler, *gonfiarsi*.

Πρίσμα, ἡσ. tumeur, *tumore*. §. πρίσμα, πρίξιμον, enflure, *enfiagione*.

Πρισμάδα, ουσ. enflure, *enfiagione*, *gonfiezza*.

Πρισμένος, η, ον. ἡσ. enflé, ée. gonflé, ée. *enfiato*, *ta*. *gonfiato*, *ta*. *tumefatto*, *ta*.

Πρίσιμον, ἰδὲ Πρίξιμον.

Πριχοῦ, ἐπίῤ. avant que, *prima che*.

Πρό, πρόθ. avant, devant, *innanzi*, *avanti*.

Προαίρεσις, ουσ. propos, intention, *proponimento*, *intenzione*. §. προαίρεσις, volonté, bonne volonté, *buona volontà*, *volere*.

Προαιρετικός, ή, όν. ἐπίθ. spontanée, volontaire, *spontaneo*, *ea*.

Προαιροῦμαι, Ρ'. faire propos, *far proponimento*.

Πρηζω. enfler.

§. προαιροῦμαι, θέλω κάλιον, vouloir mieux, *voler meglio*.

Προαιρέμενος, η, ον. ἐπίθ. qui fait quelque chose par sa propre volonté, *che fa qualche cosa di sua propria volontà*. §. προαιρέμενος, ὅτις θέλει κάλλιον, ὅτις προαιρεῖται, qui aime mieux, qui veut mieux, *colui che vuol meglio, che ama meglio*.

Προαιώνιος, ία, ιον. ἐπίθ. celui ò celle qui est avant les siécles, *colui ò colei ch' è avanti i secoli*.

Προάστειον, ὐσ. fauxbourg, *sobborgo*.

Προαύλιον, ὐσ. portique, vestibule, *portico*.

Προβαίνω, Pr. se presenter, *presentarsi, affatciarsi*. §. προβαίνω εἰς τὸ παράθυρον, se faire voir, se mettre a la fenêtre. *affacciarsi*.

Προβαλθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été proposé, *colui ò colei ch' è stato preposto*.

Προβάλλω, προβαίνω, Pr. proposer, *proporre*.

Προβαλμένος, η, ον. μετ. proposé, ée. *proposto, ta*.

Προβατάκι, ὐσιασ. petite brebis, *pecorella*.

Προβατήσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de brebis, *pecorile, pecorino, na*.

Προβατίνα, ὐσ. grosse brebis, *pecora grande*.

Προβατοβοσκός, ὐσ. berger, *pecorajo*.

Προβατομάνδρα, ὐσ. bercail, bergerie, *pecorile, greggia*.

Πρόβατον, ὐσ. brebis, *pecora*.

Προβιβάζω, Pr. élever, *innalzare*.

Προβιβάζων, ὐσα, ον. μετ. celui ò celle qui éleve quelqu'un, *colui ò colei che innalza qualcheduno*.

Προβιβάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a élevé quelqu'un, *colui ò colei che ha innalzato qualcheduno*.

Προβιβασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été élevé, *colui ò colei ch' è stato innalzato*.

Προβίβασις, προβίβασμα, ὐσ. l'action d'élever quelqu'un, *innalzamento*.

Προβιβασμένος, η, ον. μετ. élevé, ée. *innalzato, ta*.

Προβιβασμός, ἰδὲ Προβίβασις.

Πρόβιος, ια, ιον. ἐπίθ. de brebis, *di pecora, pecorino*.

Προβλεπτικός, ή, όν. ἐπίθ. prévoyant, te. *che prevede, provvido, da*. §. προβλεπτικός, προμηθευτικός, qui pourvoit, *provvedente*.

Προβλέπω, Pr. prévoir, *prevedere, antivedere*. Pr. προβλέπω, προμηθεύω, pourvoir, *provvedere*.

Προβλέπων, ὐσα, ον. μετ. προϊδών, prévoyant, *che prevede*. §. προβλέπων, προμηθεύων, pourvoyant, te. *provvedente, provvido, da*.

Προβλέψας, ψασα, αν. μετ. ὅπῦ προεῖδε, celui ò celle qui a prévu, *colui ò colei che ha preveduto*. §. προβλέψας, ψασα. προμηθεύσας, celui ò celle qui a pourvu, *colui ò colei che ha provveduto*.

Πρόβλεψις, ὐσ. prévoyance, *providenza*. §. πρόβλεψις, προμήθευσις, provision, *provisione*.

Πρόβλημα, ὐσ. probléme, *problema*.

Προβληματικός, ή, όν. ἐπίθ. problématique, *problematico, ca*.

Προβόδημα, ὐσ. accompagnement, suite, *accompagnamento*.

Προβοδημένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. suivi, ie. par honneur, *accompagnato, ta. per onore*.

Προβοδῶ, Pr. accompagner, suivre par honneur, *accompagnare per onore*.

Προβοσκίδα, ὐσ. proboscide, trompe de l'élephant, *proboscide, tromba dell' elefante*.

Προγενέστερος, ἐπίθ. prédécesseur, *predecessore*.

Προ[illegible]ροι, ἐπίθ. les ancêtres, *gli antenati, i progenitori*.

Προγεννηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui est né auparavant, *colui ò colei ch' è nato prima*.

Προγεννημένος, η, ον. μετ. né, ée. auparavant, *nato, ta. avanti*.

Προγευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a gouté avant, *colui ò colei che ha assaggiato prima*.

Πρόγευμα, ὐσ. déjeuné, *asciolvere, colezione*.

Προ-

Προγεύομαι, P'. déjeuner, *asciolvere, far colezione.*

Προγεύσιμον, ὑσ. l'action de déjeuner, *il far colezione.*

Προγινώσκω, P'. prévoir, *prevedere.*

Προγινώσκων, ουσα, ον. μετ. prévoyant, te. celui ἢ celle qui sait auparavant, *presciente, previdente.*

Προγνώρισις, ὑσ. prescience, *preconoscenza, prescienza.*

Προγνωρίζω, P'. prévoir, avoir la prescience, *preconoscere.*

Προγνωρίζων, ουσα, ον. μετ. prévoyant, te: *presciente, previdente.*

Πρόγνωσις, ὑσ. prescience, *prescienza, preconoscenza.*

Προγνώστης, ἐπίθ. prévoyant, qui a la prescience, *previdente, presciente.*

Προγνωστικόν, ὑσ. pronostic, *pronostico.*

Προγονή, ὑσ. belle-fille, *figliastra.*

Προγόνι, ὑσ. beau-fils, *figliastro.*

Προγονικός, ή. όν. ἐπίθ. original, le. *originale.*

Προγονός, ὑσ. beau fils, *figliastro.*

Πρόγονος, ἐπίθ. aïeul, ancêtre, *antenato.*

Πρόγραμμα, ὑσ. programme, *programma.*

Προγραμμένος, η, ον. μετ. écrit auparavant, *scritto prima.*

Προγραφθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été écrit auparavant, *ch'è stato scritto prima.*

Προγράφω, P'. écrire auparavant, *scriver prima.* §. προγράφω, γράφω ὀγληγορώτερα, écrire plus vite, *scriver più presto.*

Προγυμνάζω, P'. exercer, *esercitare.*

Προγύμνασμα, ὑσ. exercice, *esercizio.*

Προγυμνασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été exercé, *colui ἢ colei ch'è stato esercitato.*

Προγυμνασμένος, η, ον. μετ. exercé, ée. *esercitato, ta.*

Προδίδω, προδίνω, P'. trahir, *tradire.* §. προδίδω, ἐγκαλῶ, accuser, *accusare.*

Προδίδων, ουσα: μετ. celui ἢ celle qui trahit, *colui ἢ colei che tradisce.*

Προδόσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a trahi, *colui ἢ colei che ha tradito.*

Προδοθείς, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été trahi, *colui ἢ colei ch'è stato tradito.*

Προδομένος, η, ον. μετ. trahi, ie. *tradito, ta.*

Προδοσία, ὑσ. trahison, *tradimento.*

Προδότης, ὑσ. traître, *traditore.*

Πρόδρομος, ὑσ. précurseur, *precursore.*

Προεδρεία, ὑσ. présidence, préséance, *presidenza.*

Προεδρεύω, P'. présider, être à la tête d'une assemblée, *presiedere, soprastare, soprantendere.*

Προεδρεύων, μετ. celui ἢ celle qui a la préséance, *colui ἢ colei che presiede.*

Πρόεδρος, ὑσ. président, *presidente, preside.*

Προεικονίζω, P'. représenter en figure, *prefigurare.*

Προεικονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui représente en figure, *colui ἢ colei che rappresenta in figura, prefigurante.*

Προεικονίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a représenté en figure, *colui ἢ colei che ha rappresentato in figura.*

Προεικονισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été représenté en figure, *colui ἢ colei ch'è stato rappresentato in figura.*

Προεικόνισμα, ὑσ. représentation en figure, *prefiguramento.*

Προεικονισμένος, η, ον. μετ. représenté, ée. en figure, *prefigurato, ta. rappresentato, ta. in figura.*

Προεκλελεγμένος, η. ον. μετ. élu, ue. auparavant, *eletto, ta. prima.*

Προεκλέγω, P'. élire auparavant, *elegger prima.*

Προεκλεχθείς, έν, εῖσα. μετ. celui ἢ celle qui a été élu auparavant, *colui ἢ colei ch'è stato eletto prima.*

Προεόρτιον, ὑσ. la veille d'une fête, *la vigilia d'una festa.*

Προερμηνεύω, P'. conseiller auparavant, *consigliare innanzi.*

Προέρχομαι, P'. dériver, *derivare.*

Προερχόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui dérive, *colui ἢ colei che deriva.*

Προε-

Προεστεύω, Ρ'. présider, *presiedere.*

Προεστὼς, ἐπίθ. supérieur, président, *superiore, presidente, soprantendente.*

Προετοιμάζω, Ρ'. préparer, *preparare, apparecchiare.*

Προετοιμάζων, ουσα. μετ. celui ἢ celle qui prépare, *colui ò colei che prepara, apparecchia.*

Προετοιμάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a préparé, *colui ò colei che ha preparato, apparecchiato.*

Προετοιμασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été préparé, *colui ò colei ch'è stato preparato.* §. προετοιμασθεὶς, Ἐν. celui ἢ celle qui s'est préparé, qui s'est mis en ordre, *colui ò colei che si è preparato, che si è messo in ordine.*

Προετοιμασία, ὐσ. préparation, *preparazione, apparecchio.*

Προετοίμασμα, ὐσ. l'action de préparer, *il preparare, preparamento.*

Προετοιμασμένος, η, ον. μετ. préparé, ée. *preparato, ta. apparecchiato, ta.*

Προζύμι, ὐσ. levain, *lievito, fermento.*

Προηγιασμένος, η, ον. μετ. déja sanctifié, ée. *già santificato, ta.*

Προηγούμενος, η, ον. ἐπίθ. précedent, te. *precedente.* §. τὰ προηγούμενα, prémisses, *premesse.* §. ὁ προηγούμενος χρόνος, προηγουμένη ἡμέρα, l'an, le jour précédent, *l'anno, il dì precedente.*

Προηγούμενος, ὐσ. celui qui a été abbé, *il già abate, il fu abate.*

Προηγουμένως, ἐπίρ. avant, précédemment, *dinanzi, precedentemente.*

Πρόθεσις, ὐσ. proposition, *proposizione.* §. οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, les pains de proposition, *i pani di proposizione.* §. πρόθεσις, ἡ τράπεζα τῆς προθέσεως, l'autel de proposition, *l'altare di proposizione.*

Προθυμία, ὐσ. promptitude, *prontezza.*

Πρόθυμος, η, ον. ἐπίθ. prêt, te. empressé, ée. *pronto, ta.*

Προθυμότατος, η, ον. ἐπίθ. très-prêt, te. très-empressé, ée. *prontissimo, ma.*

Προθυμότερος, η, ον. ἐπίθ. plus prêt, te. plus empressé, ée. *più pronto, ta.*

Προθυμοῦμαι, Ρ'. s'empresser, *affrettarsi, esser premuroso, sa. pronto, ta.*

Προθύμως, ἐπίρ. avec empressement, *con premura, prontamente.*

Πρόθυρον, ὐσ. avant porte, *porta d'innanzi.*

Προῖκα, ἰδὲ Προικιόν.

Προικίζω, Ρ'. doter, *dotare.*

Προικίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui dote, *colui ò colei che dota.*

Προικιόν, ὐσ. dot, *dote.* §. μεγάλον προικιόν, grosse dote, *dotone, gran dote.*

Προικίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a doté, *colui ò colei che ha dotato.*

Προικισμένος, η, ον. μετ. doté, ée. *dotato, ta.*

Προικιστὴς, οὐσ. celui qui dote, *dotatore.*

Προικοσύμφωνον, προικοχάρτι, ὐσ. contrat de mariage, *contratto di matrimonio.*

Προκαθίζω, Ρ'. avoir la preséance, *presiedere.*

Προκάθισμα, ὐσ. préséance, *presidenza.*

Προκαιροῦ, ἐπίρ. πρὸ πολλοῦ, de long temps, *da molto tempo.* §. πρὸ καιροῦ, πρὶν καιροῦ, avant le temps, *avanti tempo.*

Προκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a défié, *colui ò colei che ha sfidato.*

Προκαλεσθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. défié, ée. *sfidato, ta.*

Πρόκλησις, πρόκλημα, ὐσ. défi, *disfida.*

Προκαλῶ, Ρ'. défier, *disfidare.*

Προκάμνω, Ρ'. anticiper, *anticipare.*

Προκείμενον, ὐσ. propos, *proposito.* §. ἔξω τοῦ προκειμένου, hors de propos, *fuor di proposito.*

Πρόκλητος, ἐπίθ. appellé, ée. avant, *chiamato, ta. prima.*

Προκόβγω, ἰδὲ Προκόπτω.

Προκοίλι, ὐσ. grosse bedaine, *ventraccio.*

Πρόκομμα, ὐσ. τὸ προκόπτειν, progrès, l'action de faire du progrès, *progredimento, il far progresso.*

Προκομμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a fait du progrès, qui a reussi, *che ha fatto*

to progresso, che ha riuscito. §. προκομμένος, ἔμπειρος, δόκιμος, versé, ée. experimenté, ée. esperto, ta.

Προκοπή, ἡ σ. progrès, progresso. §. προκοπή, reussite, riuscita.

Προκόπτω, P'. profiter, faire du profit, du progrès, profittare, far profitto, progresso.

Προκόπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui fait du progrès, colui ò colei che fa progresso.

Προκόψας, ψασα, ψαν. μετ. celui ou celle qui a fait du progrès, colui ò colei che ha fatto progresso.

Προκριθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été jugé auparavant, colui ò colei ch' è stato giudicato innanzi. §. προκριθείς, προτιμηθείς, celui ou celle qui a été préféré, colui ò colei ch' è stato preferito.

Προκρίνω, P'. κρίνω πρότερον, juger auparavant, giudicare innanzi. §. προκρίνω, θέλω καλίτερα, vouloir mieux, aimer mieux, voler meglio, amar piuttosto. §. προκρίνω, ἐκλέγω, préférer, preferire.

Προκρίνας, νασα, αν. μετ. celui ou celle qui a préféré, colui ò colei che ha preferito.

Πρόκρισις, ἡ σ. jugement antérieur, giudizio anteriore. §. πρόκρισις, προτίμησις, préférance, preferenza.

Πρόκριτος, η, ον, ἐπίθ. préféré, ée. preferito, ta. §. οἱ πρόκριτοι, les principaux, i principali.

Προλαβών, οῦσα, όν. μετ. celui ou celle qui a prévenu, colui ò colei che ha prevenuto.

Προλαμβάνω, P'. anticiper, prévenir, devancer, prendre le devant, anticipare, prevenire.

Προλέγω, P'. dire en avant, dire innanzi. §. προλέγω, προμηνύω, prédire, predire.

Πρόληψις, ἡ σ. prévention, prevenzione.

Προλογιάζω, P'. préméditer, premeditare.

Προλογιασμός, ὁ σ. préméditation, premeditazione.

Πρόλογος, ὁ σ. prologue, prologo.

Προμάντευμα, τὸ σ. présage, presagio.

Προμαντεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a présagi, qui a pronostiqué, colui ò colei che ha presagito, pronosticato.

Προμαντεύω, P'. présagir, pronostiquer, presagire, pronosticare.

Προμαντεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui présagit, colui ò colei che presagisce.

Πρόμαχος, ἐπίθ. défenseur, difensore.

Προμαχών, ὁ σ. bastion, bastione.

Προμελέτημα, τὸ σ. préméditation, premeditazione.

Προμελετηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été prémédité, colui ò colei ch' è stato premeditato.

Προμελετημένος, η, ον. μετ. prémedité, ée. premeditato, ta.

Προμελετήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a prémédité, colui ò colei che ha premeditato.

Προμελετῶ, P'. préméditer, premeditare.

Προμελετῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui prémédite, colui ò colei che premedita.

Προμετώπιον, τὸ σ. fronteau, frontale.

Προμήθεια, ἡ σ. provision, provisione.

Προμήθευμα, τὸ σ. l'action de pourvoir, provvedimento.

Προμηθευμένος, η, ον. μετ. pourvu, ue. provveduto, ta. provisto, ta.

Προμηθευτής, ὁ σ. celui qui pourvoit, colui che provvede.

Προμηθεύω, P'. pourvoir, provvedere, fornire.

Προμήνυμα, τὸ σ. l'action de présagir, il presagire.

Προμηνυτής, ὁ σ. celui qui présagit, colui che presagisce.

Προμηνύτρα, ἡ σ. celle qui présagit, colei che presagisce.

Προμηνύω, P'. présagir, presagire.

Προμηνύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui présagit, colui ò colei che presagisce.

Προνοητής, ὁ σ. qui prevoit, che prevede.

Προνοητικός, ή, όν, ἐπίθ. celui ou celle qui prévoit, colui ò colei che prevede.

Προοικονομω ... ια.

Πρόνοια, ὑσ. providence, *providenza*.

Προνόμιον, ὑσ. privilège, *privilegio*.

Προνοῶ, P. prévoir, *prevedere*.

Ιςονύζ.

Προξένημα, ὑσ. l'action de causer, *il cagionare*.

Προξενημένος, η, ον. μετ. causé, ée. *cagionato, ta*. §. προξενημένος δὲ ὑπανδρείαν, qu'il a été question de marier, *che si è trattato di maritare*.

Προξενήσας, σασα, αν. μετ. celui ꝰ celle qui a causé, *colui ꝰ colei che ha cagionato*. §. προξενήσας, qui a traité un mariage, *che ha trattato un matrimonio*.

Προξενητὴς, ὑσ. qui cause, *che cagiona, cagionante*. §. προξενητὴς γάμου, courtier de mariage, *colui che si dà la briga di far matrimonj*.

Προξενητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ꝰ celle qui cause, *colui ꝰ colei che cagiona*.

Προξενήτρα, ὑσ. courtière de mariage, *colei che si dà la briga di far matrimonj*.

Προξενιὰ, ὑσ. entremise de mariage, *il brigare per far il matrimonio*.

Πρόξενος, η, ον. ἐπίθ. qui est la cause, *ch' è la causa, cagionante*.

Προξενῶ, P. causer, *cagionare*. §. προξενῶ, s'entremettre d'un mariage, *darsi la briga per far un matrimonio*.

Προξενῶν, ῶσα, οῦν. μετ. causant, te. celui ꝰ celle qui cause, *cagionante, ch' è causa*.

Προοιμιάζω, P. commencer un discours, *esordire, far un esordio*.

Προοιμιάσας, σασα, αν. μετ. celui ꝰ celle qui a commencé un discours, *colui ꝰ colei che ha fatto un esordio*.

Προοιμιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'exorde, *d'esordio*.

Προοιμιαστὴς, ὑσ. qui fait un exorde, *che fa un esordio*.

Προοίμιον, ουσ. exorde, prologue, *esordio, prologo*.

Πρὸ ὀλίγου, ἐπίρ. avant peu, depuis peu, *poco prima*.

Προορατικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu de prévoir, *che ha la virtù di prevedere*. §. τὸ προορατικὸν, prévoyance, *prevedimento*.

Προορίζω, P. prédestiner, *predestinare*.

Προορισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ꝰ celle qui a été prédestiné, *colui ꝰ colei ch' è stato predestinato*.

Προόρισις, προόρισμα, ἰδὲ Προορισμός.

Προορισμένος, η, ον. μετ. prédestiné, ée. *predestinato, ta*.

Προορισμὸς, ὑσ. prédestination, *predestinazione*.

Πρόπαππος, ὑσ. bisaïeul, *bisavolo*.

Προπαραλήγουσα, ύσης. antépenultième, *antepenultima*.

Προπαρασκευὴ, ὑσ. préparation, *preparazione*.

Προπαρμένος, η, ον. μετ. pris, ise. auparavant, *preso, sa. pigliato, ta. innanzi*.

Προπάρσιμον, ὑσ. l'action de prendre auparavant, *il prendere innanzi*.

Προπάτωρ, ὑσ. ancêtre, *antenato, progenitore*.

Προπατορικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'ancêtre, *d'antenato*. §. προπατορικὸν ἁμάρτημα, le peché originel, *il peccato originale*.

Προπέμπω, P. envoyer avant, *mandar avanti*.

Προπέμψας, ψασα, αν. μετ. celui ꝰ celle qui a envoyé avant, *colui ꝰ colei che ha mandato avanti*.

Πρόπεμψις, ὑσ. l'action d'envoyer avant, *il mandare avanti*.

Προπέρνω, P. prendre auparavant, *prendere innanzi*. §. προπέρνω, ἐπιτιμῶ, reprimander, *rimproverare*.

Πρόπερσι, P. l'année avant, l'année passée, *l'anno prima, dell' anno scorso*.

Προπερσινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de l'année avant, l'année passée, *dell' anno prima, dell' anno scorso*.

Προπέτεια, ὑσ. arrogance, *arroganza*.

Προπετὴς, ἐπίθ. arrogant, te. ꝟ insolent, te. *arrogante ꝟ insolente*.

Προπετῶς, ἐπίρ. avec arrogance, *arrogantemente*.

Προπιάνω, P. prévenir, *prevenire*.

Προπολλοῦ, ἐπίρ. depuis beaucoup de temps, *da molto tempo*.

Προπύλαιον, ὑσ. vestibule,

Προόδευσις.

Προπαρελθων.

Προπορευομαι.

Προπετεια.

le, *antiporta*, *vestibulo*.

Προτύργιον, ὐσ. rempart, fausse-braie, *antimurale*, *falsa braca*.

Πρόρρησις, ὐσ. prédiction, *predizione*.

Πρὸς, πρόθ. vers, *verso*. §. πρὸς πῦ, vers où? *verso dove?* §. πρὸς, à raison, *a ragione*. §. πόσον τὸ πωλεῖς, combien le vendez vous? *quanto lo vendete?* §. πρὸς τρία, à raison de trois, *a ragion di tre*. §. ἕνα πρὸς ἕνα, un à un, *uno a uno*.

Προσαρμόζω, Ρ'. adapter, appliquer, ajuster, accommoder une chose à une autre, *adattare*, *applicare*, *accomodare una cosa a un'altra*. §. προσαρμόζω ἀντὶ ἁρμόζω, convenir, *convenire*.

Προσαρμόζων, ὖσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui adapte, qui applique, *colui ἢ colei che addatta*, *che applica*.

Προσαρμόσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a adapté, qui a appliqué, *colui ἢ colei che ha adattato*, *che ha applicato*.

Προσάρμοσις, προσάρμοσμα, ὐσ. l'action d'adapter, *adattamento*.

Προσαρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté, ée. *adattato, ta*.

Προσβολὴ, ὐσ. assaut, impétuosité, *assalto*, *impeto*. §. κατὰ πρώτην προσβολὴν, au premier assaut, au premier moment, *di primo assalto*, *al primo impeto*.

Προσδέομαι, Ρ'. παρακαλῶ, supplier, *supplicare*. §. προσδέομαι, προσκλαίομαι, se plaindre, *lamentarsi*.

Προσδέχομαι, Ρ'. accepter, *accettare*.

Προσδεχόμενος, η, ον. μετ. acceptant, te. *accettante*.

Προσδοκία, ὐσ. attente, *aspettazione*, *aspettativa*.

Προσδοκώμενος, η, ον. μετ. attendu, ue. *atteso, sa*.

Προσδοκῶ, Ρ'. attendre, être en attente, *essere in aspettativa*.

Προσδοκῶν, ὖσα, ὖν. μετ. celui ἢ celle qui est en attente, *colui ἢ colei ch'è in aspettativa*.

Προσεγγίζω, Ρ'. toucher de près, *toccare da vicino*. §. προσεγγίζω, πλησιάζω, s'approcher, *avvicinarsi*.

Προσεδῶ, ἐπίρ. envers ici, *verso qui*.

Προσεκεῖ, ἐπίρ. vers là, *verso là*.

Προσεκτικὰ, ἰδὲ Προσεκτικῶς.

Προσεκτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. attentif, ive. *attento, ta*.

Προσεκτικῶς, ἐπίρ. attentivement, *attentamente*.

Προσεκτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-attentif, ive. *attentissimo, ma*.

Προσεκτικώτερος, ἐπίθ. plus attentif, ive. *più attento, ta*.

Προσέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait attention, *colui ἢ colei che ha fatto attenzione*.

Πρόσεξις, ἰδὲ Προσοχή.

Προσέρχομαι, Ρ'. s'approcher, *avvicinarsi*.

Προσερχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui s'approche, *colui ἢ colei che s'avvicina*.

Προσέτι, ἐπίρ. encore, plus, davantage, *ancora*, *di più*, *davantaggio*.

Προσευχτήριος, ἐπίθ. de prière, *di preghiera*. §. προσευχτήριος οἶκος, chapelle, *capella*.

Προσευχὴ, ὐσ. prière, oraison, *orazione*, *preghiera*.

Προσευχηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a fait oraison, *colui ἢ colei che ha orato*.

Προσεύχομαι, Ρ'. prier, faire oraison, *pregare*, *orare*, *far orazione*.

Προσευχόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui prie, qui fait oraison, *colui ἢ colei che prega*, *che fa orazione*.

Προσεχὴς, ἐπίθ. attentif, ive. *attento, ta*.

Προσέχω, Ρ'. être attentif, *esser attento*.

Προσέχων, ὖσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fait attention, *colui ἢ colei che fa attenzione*.

Προσηγορία, ὐσ. l'action d'appeler, de nommer, *il chiamare*, *il nominare*.

Προσηγορικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. appelatif, ive. *appellativo, va*.

Προσήκω, Ρ'. convenir, *convenire*.

Προσήκων, ὖσα, ον. μετ. convénient, te. *conveniente*. §. τὸ προσῆκον, convénance, *convenienza*.

Προσήλιος, ὐσ. lieu expo-

sé au soleil, *luogo esposto al sole.*

Προσήλυτος, ἐπίθ. prosélyte, *proselito.*

Προσηλωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui a été attaché, *colui ò colei ch'è stato attaccato.*

Προσήλωμα, ὐσ. attachement, *attaccamento.*

Προσηλωμένος, η, ον. μετ. attaché, ée, adonné, ée. *attaccato, ta. dato, ta. dedito, ta.*

Προσηλόνω, Ρ'. attacher, *attaccare.* §. προσηλόνω τὰς ὀφθαλμὰς, fixer les yeux, *affissare, guardar intentamente.* §. προσηλόνομαι, s'addonner, *darsi.*

Προσηλόνων, ῦσα, ον. μετ. celui, ǹ celle qui attache, *colui ò colei che attacca.* §. προσηλόνων τὰς ὀφθαλμὰς, celui ǹ celle qui regarde fixement, *colui ò colei che guarda intentamente.*

Προσηλώσας, ασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a attaché, *colui ò colei che ha attaccato.* §. προσηλώσας τὰς ὀφθαλμὰς, qui a fixé les yeux, *che ha affissato, guardato intentamente.*

Προσθέσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a ajouté, *colui ò colei che ha aggiunto.*

Πρόσθεσις, ὐσ. addition, *addizione, giunta.*

Πρόσθεμα, ὐσ. l'action d'ajouter, *l'aggiugnere, aggiunta.*

Προσθεμένος, η, ον. μετ. ajouté, ée. *aggiunto, ta.*

Προσθέτω, Ρ'. ajouter, joindre, *aggiugnere, aggiungere.*

Προσθήκη, ὐσ. addition, *addizione.*

Πρόσκαιρα, ἐπίθ. d'une manière passagère, *transitoriamente.*

Πρόσκαιρος, ον. ἐπίθ. passager, ère. *passaggiero, ra. transitorio, ria.*

Προσκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ǹ celle qui a invité, *colui ò colei che ha invitato.* §. προσκαλέσας εἰς μάχην, celui ǹ celle qui a provoqué au combat, *colui ò colei che ha provocato, che ha disfidato.*

Προσκάλεσμα, ὐσ. invitation, *invito.* §. πρόσκαλεσμα εἰς μάχην, défi, *disfida.*

Προσκαλεσμένος, η, ον. μετ. invité, ée. *invitato, ta.* §. προσκαλεσμένος εἰς μάχην, provoqué, ée. au combat, *disfidato, ta. provocato, ta.*

Προσκαλεστὴς, ὐσ. celui qui invite, *colui che invita.*

Προσκαλῶ, Ρ'. inviter, *invitare.* §. προσκαλῶ εἰς μάχην, provoquer au combat, *provocare, disfidare.*

Προσκαλῶν, ῦσα, ῦν. μετ. invitant, te. *invitante.* §. προσκαλῶν εἰς μάχην, provoquant, te. au combat, *disfidante, che disfida.*

Προσκαρτερία, ὐσ. attente, *aspettativa.* §. προσκαρτερία, ἐπιμονή, persévérance, *perseveranza.*

Προσκαρτερῶ, Ρ'. être en attente, *essere in aspettativa.* §. προσκαρτερῶ, durer, *durare, perseverare.*

Προσκέφαλα, ὐσ. grand coussin, *guanciale grande.*

Προσκεφαλάκι, ὐσ. petit coussin, petit oreiller, *cuscinetto, guancialetto.* §. προσκεφαλάκι, προμετώπιον, fronteau, *frontale.*

Προσκέφαλον, ὐσ. coussin, oreiller, *guanciale, cuscino.*

Προσκλαίομαι, Ρ'. se plaindre, *lamentarsi.*

Προσκλαυθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui s'est plaint, *colui ò colei ch'è si è lamentato.*

Πρόσκλαυσις, ὐσ. plainte, *lamentazione.*

Πρόσκλησις, ὐσ. dénomination, *dinominazione.*

Προσκολληθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ǹ celle qui s'est attaché, qui s'est adonné, *colui ò colei che si è attaccato, si è dato.*

Προσκόλλημα, προσκόλλησις, ὐσ. attachement, *attaccamento.*

Προσκολλημένος, η, ον. μετ. attaché, ée. adonné, ée. *attaccato, ta. dato, ta. dedito, ta.*

Προσκολλῶμαι, Ρ'. s'attacher, s'adonner, *attaccarsi, darsi.*

Προσκολλούμενος, μένη, νον. μετ. celui ǹ celle qui s'attache, qui s'adonne, *colui ò colei che s'attacca, che si dà.*

Προσκομιδὴ, ὐσ. offertoire, *offertorio.*

Προσκόπτω, προσκρύω, ἰδὲ Σκοντάπτω.

Προσκύνημα, ἄτος. révérence, *riverenza*. §. προσκυνήματα εἰς τὸν πατέρασας, mes complimens à Monsieur votre père, *i miei complimenti al vostro Signor padre*.

Προσκυνημένος, η, ον. μετ. adoré, ée, *adorato, ta*. §. προσκυνημένος, χαιρετημένος, salué, ée, *salutato, ta*. §. προσκυνημένος, ὁποῦ ἔβγαλε τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς, qui a fait le serment d'obéïssance, *che ha fatto il giuramento d'obbedienza*.

Προσκυνήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a adoré, *colui ò colei che ha adorato*. §. προσκυνήσας, χαιρετήσας, celui ou celle qui a salué, *colui ò colei che ha salutato*. §. προσκυνήσας, qui a juré obéïssance, *che ha giurato obbedienza*.

Προσκύνησις, εως. révérence, *riverenza*. §. προσκύνησις, l'action de saluer, *saluto, il salutare*. §. προσκύνησις, adoration, *adorazione*.

Προσκυνητάριον, ου. chapelle, lieu de prière, *cappella, luogo di pregbiera*. §. προσκυνητάριον, prie-dieu, *inginocchiatojo*.

Προσκυνητής, οῦ. adorateur, *adoratore*. προσκυνητὴς τῶν ἁγίων τόπων, χατζῆς, pélerin, *pellegrino*. §. προσκυνητὴς, ὁ χαιρετῶν, celui qui salue, *colui che saluta*.

Προσκυνητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. adorable, *adorabile*.

Προσκυνητῶς, ἐπίρ. avec tout le respect, *con tutto il rispetto*. §. προσκυνητῶς, χαιρετῶντας σας, en vous saluant, *salutandovi*.

Προσκυνῶ, P. adorer, *adorare*. §. προσκυνῶ, χαιρετῶ, saluer, complimenter, faire des compliments, *salutare, far complimenti, complimentare*. §. προσκυνῶ, βάνω τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς, faire le serment d'obéïssance, *fare il giuramento di obbedienza*.

Προσκυνῶν, ῶσα, ῶν. μετ. saluant, te, *salutante*. ἰδὲ καὶ τὸ ῥῆμα Προσκυνῶ.

Προσμείνας, νασα, ναν. μετ. celui ou celle qui a attendu, *colui ò colei che ha aspettato*.

Προσμένω, P. attendre, *aspettare*.

Προσμένων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui attende, *colui ò colei che attende*.

Προσοχὴ, ῆς. attention, *attenzione*.

Προσόψι, ου. essuie-main, *sciugatojo*.

Προσπαθήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a taché, *colui ò colei che ha procurato*.

Προσπάθησις, εως. empressement, soin, ardeur dans une affaire, *premura, sollecitudine*.

Προσπαθῶ, P. tâcher, faire tout ce qu'on peut, faire son mieux, *procurare, far quel che si può, fare il possibile*.

Προσπαθῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui tache, qui fait son mieux, *colui ò colei che procura, che fa quel che può*.

Προσπέσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a recouru, *colui ò colei che ha ricorso*.

Προσπέσιμον, ου. recours, *ricorso*.

Προσπέφτω, προσπίπτω, recourir, avoir recours, reclamer du secours, *ricorrere, far ricorso*.

Προσπίπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui recourt, qui fait recours, *colui ò colei che ricorre, che fa ricorso*.

Προσποιηθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ou celle qui a feint, *colui ò colei che ha finto*.

Προσποίημα, ατος. l'action de feindre, de dissimuler, *il dissimulare*.

Προσποίησις, εως. feinte, dissimulation, *finzione, dissimulazione*. §. μὲ προσποίησιν, avec dissimulation, *dissimulatamente*.

Προσποιοῦμαι, P. feindre, dissimuler, *fingere, dissimulare*.

Προσποιούμενος, η, ον. ἐπίθ. dissimulateur, trice, *dissimulatore, trice*.

Πρόσταγμα, ατος. l'action de commander, d'ordonner, de donner ordre, *il comandare, il dar ordine*.

Προσταγὴ, ῆς. ordre, commandement, *ordine, comando*.

Προσαγμένος, η, ον. μετ. commandé, ée. ordonné, ée. *comandato, ta. ordinato, ta.*

Προςάζω, P'. commander, ordonner, donner ordre, *comandare, dar ordine.*

Προςάζων, ȣσα, ον. μετ. commandant, te. *comandante.*

Προςακτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. impératif, ive. *imperativo, va.* §. ἡ προςακτικὴ ἔγκλισις, l'impératif, *l'imperativo.*

Προςαλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. en avant, *mandato, ta. avanti.*

Προςάξας, ξασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a commandé, qui a donné ordre, *colui ȣ colei che ha comandato, che ha dato ordine.*

Προςασία, ȣσ. protection, défense, *patrocinio, protezione.*

Προςάτης, ȣσ. protecteur, défenseur, *protettore, patrocinante.*

Προςατεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ȣ celle qui a protégé, qui a défendu, *colui ȣ colei che ha protetto, che ha difeso.*

Προςέλνω, P'. envoyer en avant, *mandar avanti.*

Προσφάγι, ȣσ. mets, tout ce qu'on mange avec du pain, *companatico.*

Πρόσφατος, ἐπίθ. frais, aiche, *fresco, ca.*

Προσφερθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ celle qui a été offert, *colui ȣ colei ch'è stato offerto.*

Πρόσφερμα, ȣσ. l'action d'offrir, *l'offrire.*

Προσφερμένος, η, ον. μετ. offert, te. *offerto, ta.*

Προσφέρνω, προσφέρω, P'. offrir, *offrire.* §. προσφέρω, présenter, *presentare, esibire.*

Προσφέρων, ȣσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui offre, qui présente, *colui ȣ colei che offre, che presenta.*

Προσφεύγω, P'. se réfugier, *ricoverarsi.*

Προσφεύγων, ȣσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui se réfugie, *colui ȣ colei che si ricovera.*

Προσφορὰ, ȣσ. offre, *esibizione.* §. προσφορὰ, offrande, *offerta.*

Πρόσφορος, ἐπίθ. commode, *comodo, da.*

Προσφῶλι, ȣσιας. nichet, *guardanidio, endice.*

Προσφωνηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ celle qui a été dédié, *colui ȣ colei ch'è stato dedicato.*

Προσφώνημα, ȣσ. l'action de dédier, *il dedicare.*

Προσφωνημένος, η, ον. μετ. dédié, ée. *dedicato, ta.*

Προσφώνησις, ȣσ. dédication, *dedicazione.*

Προσφωνητικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de dédication, *di dedicazione.* §. ἐπισολὴ προσφωνητικὴ, lettre dédicatoire, *lettera dedicatoria.*

Προσφωνῶ, P'. dédier, *dedicare.*

Προσῳδία, ȣσ. prosodie, *prosodia.*

Προσωπάκι, ȣσ. petit visage, *visetto.* §. προσωπάκι, νόσιμον πρόσωπον, joli visage, *bel visino.*

Προσωπεῖον, προσωπίδα, προσωπίδι, ȣσ. masque, *maschera.*

Προσωπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. personnel, le. *personale.*

Προσωπικῶς, ἐπίῤ. personnellement, *personalmente.*

Προσωπόδερμα, ȣσ. la peau du visage, *la pelle del volto.*

Προσωποποιΐα, ȣσ. prosopopée, *prosopopea.*

Προσωπολήπτης, ȣσ. celui qui fait acceptation de personnes, *colui che fa accettazione di persone.*

Προσωποληψία, ȣσ. acceptation de personnes, *accettazione di persone.*

Πρόσωπον, ȣσ. visage, face, *viso, faccia.* §. δείχνω πρόσωπον, faire face, *far faccia tosta.* §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, faire bon accueil, *far buon' accoglienza.* §. ἔχω πρόσωπον, oser, *ardire.* δὲν ἔχει πρόσωπον νὰ ἔλθῃ ἔμπροσθέν μου, il n'ose pas, ȣ il n'a pas la hardiesse de se présenter, *non ardisce, non ha coraggio di presentarsi.* §. πρόσωπον, ὑποκείμενον, personne, *persona.* τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος, les trois personnes de la sainte Trinité, *le tre persone della santa Trinità.* §. πρόσωπον, ὄψις, mine, *ciera.* §. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, vis-à-vis, *faccia a faccia.* §. κατὰ πρόσωπον, en présence, *in faccia.*

§. πρό-

§. πρόσωπον, καὶ front, *fronte*.

Προσωρινά, ἐπίρ. d'une manière passagère, de peu de durée, *transitoriamente, di poca durata*.

Προσωρινός, ή, όν. ἐπίθ. passager, re. *transitorio, ia. passaggiero, ra*.

Προτακτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui precéde, *prepositivo, va*.

Πρότασις, εως. proposition, *proposizione*.

Προτείχισμα, ους. rempart, bastion, *bastione*.

Προτέρημα, ους. prérogative, *prerogativa*.

Προτερινός, ή, όν. ἐπίθ. précédent, te. *precedente*.

Πρότερος, τέρα, ον. ἐπίθ. prémier, re. antécedent, te. *primiero, ra. antecedente*. §. πρότερον, ἐπίρ. avant, précédemment, *dinanzi, precedentemente, innanzi*.

Προτήτερα, ἐπίρ. auparavant, *prima*.

Προτητερινά, ἐπίρ. précédemment, *precedentemente*.

Προτητερινός, ἰδὲ Προτερινός.

Προτιμηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été préféré, *colui ἢ colei ch' è stato preferito*.

Προτίμημα, ατος. l'action de préférer, *il preferire*.

Προτιμημένος, η, ον. μετ. préféré, ée. *preferito, ta*.

Προτιμήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a préféré, *colui ἢ colei che ha preferito*.

Προτίμησις, εως. préférence, *preferenza*.

Προτιμῶ, P'. préférer, donner la préférence, *preferire, dar la preferenza*.

Προτιμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui préfére, *colui ἢ colei che dà la preferenza*.

Προτοιμάζω, ἰδὲ Προετοιμάζω.

Προτοῦ, ἐπίρ. avant que, *prima che*.

Προτρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a couru en avant, *colui ἢ colei che ha corso innanzi*.

Προτρέχω, P'. courir en avant, *correre innanzi*.

Προτροπή, εως. instigation, incitation, *instigazione, incitamento*.

Προτυπωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été imprimé auparavant, *colui ἢ colei ch' è stato impresso avanti*.

Προτύπωμα, ατος. antérieure impression, *impressione anteriore*.

Προτυπωμένος, η, ον. μετ. imprimé, ée. auparavant, *stampato, ta. anteriormente*.

Προτυπώνω, P'. imprimer antérieurement, *imprimere anteriormente*.

Προτυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui imprime antérieurement, *colui ἢ colei che imprime anteriormente*.

Προτυπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a imprimé antérieurement, *colui ἢ colei che ha anteriormente impresso*.

Προτύπωσις, εως. impréssion antérieure, *impressione anteriore*.

Πρύμιστα, ἐπίρ. ventre à terre, *boccone*.

Προύντζινος, η, ον. ἐπίθ. de cuivre, *di bronzo*.

Προύντζος, ούσιας. cuivre, *bronzo*.

Προϋπάντημα, ατος. l'action d'aller à la rencontre de quelqu'un, *l'andar incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντημένος, η, ον. μετ. dont l'on est allé à la rencontre, *a cui si è andato incontro*.

Προϋπαντήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui est allé à la rencontre de quelqu'un, *colui ἢ colei ch' è andato ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάντησις, εως. l'action d'aller à la rencontre de quelqu'un, *l'andar all'incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντῶ, P'. aller à la rencontre de quelqu'un, *andar ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui va à la rencontre de quelqu'un, *colui ἢ colei che va ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάρξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a préexisté, *colui ἢ colei che ha preesistito*.

Προΰπαρξις, ους. préexistence, *preesistenza*.

Προϋπάρχω, P'. préexister, *preesistere*.

Προϋπάρχων, ουσα, χον. μετ.

Προσταγμένος, η, ον. μετ. commandé, ée. ordonné, ée. *comandato, ta. ordinato, ta.*

Προστάζω, Pʳ. commander, ordonner, donner ordre, *comandare, dar ordine.*

Προστάζων, ουσα, ον. μετ. commandant, te. *comandante.*

Προστακτικός, ή, όν. ἐπίθ. impératif, ive. *imperativo, va.* §. ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις, l'impératif, *l'imperativo.*

Προσταλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. en avant, *mandato, ta. avanti.*

Προστάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a commandé, qui a donné ordre, *colui ἢ colei che ha comandato, che ha dato ordine.*

Προστασία, ἡ σ. protection, défense, *patrocinio, protezione.*

Προστάτης, ὁ σ. protecteur, défenseur, *protettore, patrocinante.*

Προστατεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a protégé, qui a défendu, *colui ἢ colei che ha protetto, che ha difeso.*

Προστέλνω, Pʳ. envoyer en avant, *mandar avanti.*

Προσφάγι, ὁ σ. mets, tout ce qu'on mange avec du pain, *companatico.*

Πρόσφατος, ἐπίθ. frais, aiche, *fresco, ca.*

Προσφερθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été offert, *colui ἢ colei ch'è stato offerto.*

Πρόσφερμα, ατος. l'action d'offrir, *l'offrire.*

Προσφερμένος, η, ον. μετ. offert, te. *offerto, ta.*

Προσφέρνω, προσφέρω, Pʳ. offrir, *offrire.* §. προσφέρω, présenter, *presentare, esibire.*

Προσφέρων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui offre, qui présente, *colui ἢ colei che offre, che presenta.*

Προσφεύγω, Pʳ. se réfugier, *ricoverarsi.*

Προσφεύγων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui se réfugie, *colui ἢ colei che si ricovera.*

Προσφορά, ὁ σ. offre, *esibizione.* §. προσφορά, offrande, *offerta.*

Πρόσφορος, ἐπίθ. commode, *comodo, da.*

Προσφύλι, ὁ σ. nichet, *guardanidio, endice.*

Προσφωνηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été dédié, *colui ἢ colei ch'è stato dedicato.*

Προσφώνημα, ὁ σ. l'action de dédier, *il dedicare.*

Προσφωνημένος, η, ον. μετ. dédié, ée. *dedicato, ta.*

Προσφώνησις, ὁ σ. dédication, *dedicazione.*

Προσφωνητικός, ή, όν. ἐπίθ. de dédication, *di dedicazione.* §. ἐπιστολὴ προσφωνητικὴ, lettre dédicatoire, *lettera dedicatoria.*

Προσφωνῶ, Pʳ. dédier, *dedicare.*

Προσῳδία, ὁ σ. prosodie, *prosodia.*

Προσωπάκι, ὁ σ. petit visage, *visetto.* §. προσωπάκι, νόστιμον πρόσωπον, joli visage, *bel visino.*

Προσωπεῖον, προσωπίδα, προσωπίδι, ὁ σ. masque, *maschera.*

Προσωπικός, ή, όν. ἐπίθ. personnel, le. *personale.*

Προσωπικῶς, ἐπίρ. personnellement, *personalmente.*

Προσωπόδερμα, ὁ σ. la peau du visage, *la pelle del volto.*

Προσωποποιΐα, ὁ σ. prosopopée, *prosopopea.*

Προσωπολήπτης, ὁ σ. celui qui fait acceptation de personnes, *colui che fa accettazione di persone.*

Προσωποληψία, ὁ σ. acceptation de persones, *accettazione di persone.*

Πρόσωπον, ὁ σ. visage, face, *viso, faccia.* §. δείχνω πρόσωπον, faire face, *far faccia tosta.* §. δείχνω καλὸν πρόσωπον, faire bon accueil, *far buon' accoglienza.* §. ἔχω πρόσωπον, oser, *ardire.* δὲν ἔχει πρόσωπον νὰ ἔλθῃ ἐμπρός μου, il n'ose pas, ἢ il n'a pas la hardiesse de se présenter, *non ardisce, non ha coraggio di presentarsi.* §. πρόσωπον, ὑποκείμενον, personne, *persona.* τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος, les trois personnes de la sainte Trinité, *le tre persone della santa Trinità.* §. πρόσωπον, ὄψις, mine, *ciera.* §. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, vis-à-vis, *faccia a faccia.* §. κατὰ πρόσωπον, en présence, *in faccia.* §. προ-

§. πρόσωπον, τὸ front, *fronte*.

Προσωρινά, ἐπίρ. d'une manière passagère, de peu de durée, *transitoriamente, di poca durata*.

Προσωρινός, ἡ, όν. ἐπίθ. passager, re. *transitorio, ria. passaggiero, ra*.

Προτακτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui precéde, *prepositivo, va*.

Πρότασις, ὐσ. proposition, *proposizione*.

Προτείχισμα, οὐσ. rempart, bastion, *bastione*.

Προτέρημα, οὐσ. prérogative, *prerogativa*.

Προτερινός, ἡ, όν. ἐπίθ. précédent, te. *precedente*.

Πρότερος, τέρα, ον. ἐπίθ. prémier, re. antécedent, te. *primiero, ra. antecedente*. §. πρότερον, ἐπίρ. avant, précédemment, *dinanzi, precedentemente, innanzi*.

Προτήτερα, ἐπίρ. auparavant, *prima*.

Προτητερινά, ἐπίρ. précédemment, *precedentemente*.

Προτητερινός, ἰδὲ Προτερινός.

Προτιμηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été préféré, *colui ἢ colei ch' è stato preferito*.

Προτίμημα, ὐσ. l'action de préférer, *il preferire*.

Προτιμημένος, η, ον. μετ. préféré, ée. *preferito, ta*.

Προτιμήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a préféré, *colui ἢ colei che ha preferito*.

Προτίμησις, ὐσ. préférence, *preferenza*.

Προτιμῶ, Ρ'. préférer, donner la préférence, *preferire, dar la preferenza*.

Προτιμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui préfére, *colui ἢ colei che dà la preferenza*.

Προπιμάζω, ἰδὲ Προετοιμάζω.

Προτοῦ, ἐπίρ. avant que, *prima che*.

Προτρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a couru en avant, *colui ἢ colei che ha corso innanzi*.

Προτρέχω, Ρ'. courir en avant, *correre innanzi*.

Προτροπή, ὐσ. instigation, incitation, *instigazione, incitamento*.

Προτυπωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été imprimé auparavant, *colui ἢ colei ch' è stato impresso avanti*.

Προτύπωμα, ὐσ. antérieure impression, *impressione anteriore*.

Προτυπωμένος, η, ον. μετ. imprimé, ée. auparavant, *stampato, ta. anteriormente*.

Προτυπώνω, Ρ'. imprimer antérieurement, *imprimere anteriormente*.

Προτυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui imprime antérieurement, *colui ἢ colei che imprime anteriormente*.

Προτυπώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a imprimé antérieurement, *colui ἢ colei che ha anteriormente impresso*.

Προτύπωσις, ὐσ. impréssion antérieure, *impressione anteriore*.

Πρῦμιτα, ἐπίρ. ventre à terre, *boccone*.

Προύντζινος, η, ον. ἐπίθ. de cuivre, *di bronzo*.

Προῦντζος, ὀσιασ. cuivre, *bronzo*.

Προϋπάντημα, ὐσ. l'action d'aller à la rencontre de quelqu'un, *l'andar incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντημένος, η, ον. μετ. dont l'on est allé à la rencontre, *a cui si è andato incontro*.

Προϋπαντήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui est allé à la rencontre de quelqu'un, *colui ἢ colei ch' è andato ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάντησις, ὐσ. l'action d'aller à la rencontre de quelqu'un, *l'andar all' incontro di qualcheduno*.

Προϋπαντῶ, Ρ'. aller à la rencontre de quelqu'un, *andar ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui va à la rencontre de quelqu'un, *colui ἢ colei che va ad incontrar qualcheduno*.

Προϋπάρξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a préexisté, *colui ἢ colei che ha preesistito*.

Προΰπαρξις, ουσ. préexistence, *preesistenza*.

Προϋπάρχω, Ρ'. préexister, *preesistere*.

Προϋπάρχων, ουσα, χον. μετ. prée-

Προφανερόω.

préexistant, te. *preesistente.*

Προϋποθέτω, προϋποτίθημι, P^r. présupposer, *presupporre.*

Προϋποθέτων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui présuppose, *colui ὴ colei che presuppone.*

Προφανῶς, ἐπίρ. clairement, évidemment, *chiaramente, evidentemente.*

Προφασιζόμενος, η, ον. μετ. celui ὴ celle qui s'excuse, *colui ὴ colei che si scusa.*

Προφασίζω, P^r. Ἐν. excuser, *scusare.* §. προφασίζομαι, s'excuser, *scusarsi.*

Πρόφασις, ουσ. prétexte, excuse, *pretesto, scusa.*

Προφάσισμα, ὄσιας. l'action d'excuser, ὴ de s'excuser, *lo scusare, ὴ lo scusarsi.*

Προφασισμένος, η, ον. μετ. excusé, ée. *scusato, ta.*

Προφασιστής, ὄσ. celui qui excuse, *colui che scusa.*

Προφασιστικός, ή, όν. ἐπίρ. d'excuse, de prétexte, *di scusa, di pretesto,*

Προφερθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été proféré, *colui ὴ colei ch'è stato proferito.*

Πρόφερμα, ὄσ. l'action de proférer, de prononcer, *il proferire, il pronunziare.*

Προφερμένος, η, ον. μετ. prononcé, ée. proféré, ée. *pronunziato, ta. proferito, ta.*

Προφέρνω, P^r. proférer, prononcer, *proferire, pronunziare.*

Προφητάναξ, ἐπίθ. le Roi prophète, *il Re profeta.*

Προφητεία, ὄσ. prophétie, *profezia.*

Προφητεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a prophétisé, *colui ὴ colei che ha profetizzato.*

Προφητεύω, P^r. prophétiser, *profetizzare.*

Προφητεύων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui prophétise, *colui ὴ colei che profetizza.*

Προφήτης, ουσ. prophète, *profeta.*

Προφητικός, ή, όν. ἐπίθ. prophétique, *profetico, ca.*

Προφητικῶς, ἐπίρ. prophétiquement, en prophète, *profeticamente.*

Προφήτισσα, ουσ. prophétesse, *profetessa.*

Προφθάνω, P^r. joindre, *arrivare.* §. προφθάνω, προλαμβάνω, prévenir, *prevenire.*

Προφθάνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui joint, *colui ὴ colei che arriva.* §. προφθάνων, προλαβών, celui ὴ celle qui prévient, *colui ὴ colei che previene.*

Προφθάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a rejoint, *colui ὴ colei che ha arrivato.* §. προφθάσας, προλαβών, celui ὴ celle qui a prévenu, *colui ὴ colei che ha prevenuto.*

Πρόφθασμα, ὄσ. l'action de joindre, *l'arrivare.* §. πρόφθασμα, l'action de prévenir, *il prevenire.*

Προφθασμένος, η, ον. μετ. joint, te. *arrivato, ta.* §. προφθασμένος, prévenu, ue. *prevenuto, ta.*

Προφορά, ουσ. prononciation, *pronunzia, proferimento.*

Προφορικός, ή, όν. ἐπίθ. de prononciation, *di pronunzia.*

Προφύλαγμα, ὄσ. l'action de préserver, *preservamento.* §. προφύλαγμα, προφύλαξις, précaution, *precauzione.*

Προφυλαγμένος, η, ον. μετ. préservé, ée. *preservato, ta.*

Προφυλάγω, P^r. préserver, *preservare.* §. προφυλάγομαι, se préserver, *preservarsi.* §. προφυλάγομαι, user de précaution, *usar precauzione.*

Προφυλακή, ὄσιας. avant-garde, *vanguardia.*

Προφυλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a préservé, *colui ὴ colei che ha preservato.*

Προφύλαξις, ὄσ. précaution, *precauzione.*

Προφυλακτήριον, προφυλακτικόν, ὄσ. préservatif, *preservativo.*

Προφυλακτικός, ή, όν. ἐπίθ. préservatif, ive. *preservativo, va.*

Πρόχειρος, η, ον. ἐπίθ. de main, qui vient à la main, *manuale, di mano.* §. ἐκ τοῦ προχείρου, ex abrupto, *in un tratto, ex-abrupto.*

Προχθές, ἐπίρ. avant hier, *l'altro jeri, jeri l'altro.*

Προ-

Προφανής. Προχειρίζω. Προφωνητικοί.

Προχθεσινός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'avant hier, *di jeri l'altro.*

Προχωρήσας, ᾶσα, αν. μετ. celui ỳ celle qui a avancé, *colui ỳ colei che ha avanzato.*

Προχώρησις, ὁ σ. avancement, *avanzamento.*

Προχωρῶ, Ρ. avancer, *avanzare.*

Προχωρῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ỳ celle qui avance, *colui ỳ colei che avanza.*

Προψές, προψεσινός, ἰδὲ Προχθὲς, προχθεσινός.

Πρύμνη, ὁ σ. poupe de navire, *poppa di nave.*

Πρώην, ἐπίρ. jadis, déjà, *già.*

Πρωΐ, ὁ σ. l'aube, le matin, *l'alba, la mattina.* §. πρωΐ: ἐπίρ. ταχύ, de matin, *di mattina.* §. πρωΐ, νωρίς, de bonne heure, *di buon' ora.*

Πρωΐα, ὁ σ. matinée, *mattinata.*

Πρώϊμα, ἐπίρ. prématurement, *prematuramente, avanti tempo.*

Πρώϊμος, η, ον. ἐπίθ. prématuré, ée. précoce, *prematuro, ra.*

Πρώρα, ἰδὲ Πλώρη.

Πρῶτα, ἐπίρ. auparavant, *innanzi, prima.* §. πρῶτα, ἐν πρώτοις, prémièrement, en prémier lieu, *primieramente.*

Πρωτεῖον, τό σ. primanté, primat, *primato.*

Πρωτεξάδελφος, η, ον. ἐπίθ. cousin issu de germain, *cugino.*

Πρωιτερινὸς, ἰδὲ Προτερινός.

Πρωτεύω, Ρ. avoir la préséance, *aver la precedenza.*

Πρωτεύων, ουσα, ον. μετ. celui ỳ celle qui a la préséance, *colui ỳ colei che ha la precedenza.*

Πρώτη, ἐπίθ. la prémière, *la prima,* ἰδὲ Πρῶτος.

Πρωτήτερα, πρωτήτερος, ἰδὲ Πρότερα, Πρότερος.

Πρωτογέννητος, η, ον. ἐπίθ. ainé, ée. *primogénito, ta.*

Πρωτόγερος, ἐπίθ. le plus ancien vieillard, *il vecchio più anziano.*

Πρωτοδιάκονος, ὁ σ. archidiacre, *arcidiacono.*

Πρωτοδιδάσκαλος, ὁ σ. recteur, le premier des maîtres, *rettore, il primo de' maestri.*

Πρωτόθρονος, ἐπίθ. qui tient le prémier siège, *che tiene la prima sede.*

Πρωτοϊατρός, ὁ σ. premier médecin, *protomedico.*

Πρωτοκαθεδρία, ὁ σ. prééminence, préséance, *preminenza.*

Πρωτοκάθεδρος, ἐπίθ. président, *presidente.*

Πρωτοκαμάτης, ἐπίθ. le plus fainéant, *il più infingardo.*

Πρωτοκλέπτης, ἐπίθ. chef de volents, *capo di ladri.*

Πρωτόκλητος, ἐπίθ. appelé le premier, *il primo chiamato.*

Πρωτολῄστης, ἐπίθ. chef de bendits, *capo di banditi.*

Πρωτόλυβος, η, ον. ἐπίθ. précoce, *primaticcio, cia.*

Πρωτομάγειρας, ὁ σ. grand cuisinier, *gran cuciniere.*

Πρωτομαθητής, ἐσιας. prémier écolier, *primo scolare.*

Πρωτομαγιά, ὁ σ. le prémiers de Mai, *il primo di maggio.*

Πρωτομαΐστωρ, πρωτομάστορης. ὁ σ. prémier maître, *proto-mastro.*

Πρωτομάρτυρας, ἐσιας. le prémier martyr, *il primo martire.*

Πρωτομηνιά, ὁ σ. le prémier du mois, *il primo del mese.*

Πρῶτον, ἐπίρ. ἐν πρώτοις, prémièrement, *primieramente.* §. πρῶτον, πρωτήτερα, auparavant, *innanzi, prima.* §. τὸ πρῶτον, ὁ σ. le prémier, *il primo.*

Πρωτονοτάριος, ἐπίθ. protonotaire, *protonotajo.*

Πρωτοπαπᾶς, ὁ σ. archiprêtre, *arciprete.*

Πρωτοπειρία, ἐσιας. rudiment, *rudimento, i primi principj.*

Πρωτόπειρος, η, ον. ἐπίθ. ἀρχάριος, apprenti, ie. commençant, te. *cominciante, principiante, novello in una cosa.*

Πρωτοπλάστης, ὁ σ. protoplaste, prémier créateur, *protoplasta, primo creatore.*

Πρωτόπλαστος, η, ον. ἐπίθ. protoplaste, prémier créé, ée. *protoplasto, ta. primo creato, ta.*

Πρωτοξάδελφος, ἰδὲ Πρωτεξάδελφος.

Πρωτοπρεσβύτερος, ὁ σ. archipresbytere, *arcipresbitero.*

Πρῶτος, η, ον. ἐπίθ. prémier, re. *primo, ma.* §. πρω-

§. πρῶτον, prémièrement, *primieramente*.

Πρωτοσπαθάριος, ὐσ. prémier porte-épée, *primo portaspada del Principe*.

Πρωτοστράτηγος, ὐσ. prémier général, *primo generale*.

Πρωτόσχολος, ἐπίθ. le prémier des écoliers, *il primo degli scolari*.

Πρωτοτοκεῖα, ὐσ. primogéniture, *primogenitura*.

Πρωτότοκος, ἐπίθ. ainé, ée. *primogenito, ta*.

Πρωτότυπος, ἐπίθ. original, le. *prototipo, pa. originale*. §. πρωτότυπον. ὐσ. prototype, modèle, original, *prototipo, modello, originale*.

Πρωτοφανής, Πρωτοφανήσιμος. ἐπίθ. précoce, *primaticcio, cia*.

Πρωτοχρονιά, ὐσ. nouvelle année, le prémier jour de l'an, *l'anno nuovo, il primo dell'anno*.

Πρωτοψάλτης, ὐσ. le prémier chanteur, *il primo cantore, maestro di cappella*.

Πταίγω, ἰδὲ Πταίω.

Πταίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a manqué, qui a péché, qui a commis une faute, *colui ἢ colei che ha fallato, che ha errato, che ha commesso un fallo*. §. πταίσας, βλάψας, celui ἢ celle qui a offensé, *colui ἢ colei che ha offeso*.

Πταίσιμον, πταῖσμα. ὐσ. faute, péché, *fallo, mancamento, peccato*.

Πταίστης, ἐπίθ. transgresseur, qui manque, qui commet des fautes, *fallatore, transgressore, mancatore*.

Πταίστρα, ἐπίθ. θηλ. celle qui manque, qui commet des fautes, *colei che falla, che trasgredisce*.

Πταίω, Pʳ. pécher, manquer, commettre des fautes, *fallare, mancare, trasgredire*. πταίω, βλάπτω, offenser, *offendere*.

Πταίων, ȣσα, πταῖον. μετ. celui ἢ celle qui manque, qui commet des fautes, *colui ἢ colei che falla*.

Πτεινόν, ὐσ. volatile, *volatile*.

Πτεράκι, ὐσ. petite aîle, *aletta, piccola ala*.

Πτερμίζομαι, Pʳ. éternuer, *starnutare*.

Πτερμιδεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a éternué, *colui ἢ colei che ha starnutato*.

Πτέρμισμα, ὐσ. éternuement, *starnuto*.

Πτέρνα, ὐσ. talon, *calcagno*.

Πτερνίζομαι, ἰδὲ Πτερμίζομαι.

Πτερνιστῆρι, ὐσ. éperon, *sprone*.

Πτερόν, ὐσ. aîle, *ala*. §. πτερά, plumes, *piume*.

Πτεροῦγα, πτερύγιον, ἰδὲ Πτερόν.

Πτερωτός, ή, όν. ἐπίθ. aîlé, ée. qui a des ailes, *alato, ta. che ha ali*.

Πτύμα, ὐσ. crachement, *sputo*.

Πτύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a craché, *colui ἢ colei che ha sputato*.

Πτύσιμον, πτύσις, ὐσιασ. crachement, l'action de cracher, *sputo, lo sputare*.

Πτύσμα, ὐσιασ. crachat, *sputo*. §. πτύσμα, πτύσιμον, crachement, *lo sputare*.

Πτυσμένος, η, ον. μετ. craché, ée. *sputato, ta*.

Πτύω, Pʳ. cracher, *sputare*.

Πτύων, ȣσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crache, *colui ἢ colei che sputa*.

Πτῶσις, ὐσ. πέσιμον, chute, *caduta*. §. πτῶσις τῶν ὀνομάτων, cas, *caso*. §. πτῶσις, μεταφ. décadence, *decadenza, caduta*.

Πτωχά, ἐπίρ. pauvrement, *poveramente*.

Πτωχαίνω, Pʳ. Ἐν. κάμνω τινὰ πτωχόν, rendre pauvre, appauvrir, *impoverire, far povero*. §. πτωχαίνω, ὐδ. γίνομαι πτωχός, devenir pauvre, tomber en pauvreté, *impoverirsi, diventar povero*.

Πτωχεία, ὐσιασ. pauvreté, *povertà*.

Πτώχευμα, ὐσ. l'action d'appauvrir, *l'impoverire*.

Πτωχευμένος, η, ον. μετ. appauvri, ie. *impoverito, ta*.

Πτωχεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui est tombé en pauvreté, *colui ἢ colei che è caduto in povertà*.

Πτωχεύω, Pʳ. devenir pauvre, s'appauvrir, tomber en pauvreté, *impoverirsi, cader in povertà*.

Πτωχεύων, ȣσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tombe en

en pauvreté, *colui ò colei che cade in povertà.*

Πτωχή, ἐπίθ. θηλ. pauvre, *povera.*

Πτωχία, ὐσ. pauvreté, *povertà.*

Πτωχικά, ἐπίρ. pauvrement, *poveramente.*

Πτωχικός, ή, όν. ἐπίθ. de pauvre, *di povero.* §. τὸ πτωχικόν μου, ma pauvre maison, *la mia povera casa.*

Πτωχοδοχεῖον, ὐσ. hôpital des pauvres, *ospedale de' poveri.*

Πτωχολογιά, ὐσ. les pauvres, *i poveri.*

Πτωχομάχος, ἐπίθ. qui haït les pauvres, *che odia i poveri.* §. πτωχός, ή, όν. ἐπίθ. pauvre, *povero, ra.*

Πτωχότατος, η, ον. ἐπίθ. très pauvre, *poverissimo, ma.*

Πτωχότερος, η, ον. ἐπίθ. plus pauvre, *più povero, ra.*

Πτωχοτροφεῖον ὐσ. lieu où l'on nourrit de pauvres, *luogo dove si alimentano poveri.*

Πτωχοτρόφος, ἐπίθ. celui ò celle qui nourrit de pauvres, *colui ò colei che nutre poveri.*

Πτωχούτζικα, ἐπίρ. un peu pauvrement, *alquanto poveramente.*

Πτωχούτζικος, η, ον. ἐπίθ. pauvret, te. *poveretto, ta. poverino, na.*

Πυγμαῖος, ἐπίθ. pygmée, nain, bambouche, *pigmeo, nano.*

Πυθάρι, ὐσ. cruche, *giarra.*

Πυκνά, ἐπίρ. d'une manière épaisse, *foltamente, densamente.* §. πυκνά, συχνά, souvent, fréquemment, plusieurs fois, *spesso, spessamente, frequentemente.*

Πυκνάδα, ὐσ. épaisseur, densité, *spessezza, densità.*

Πυκνογένης, ἐπίθ. qui a une barbe épaisse, *che ha una barba folta.*

Πυκνομάλλης, ἐπίθ. celui ò celle qui a de cheveux épais, *colui ò colei che ha capelli folti.*

Πυκνός, ή, όν. ἐπίθ. épais, se. dense, *spesso, sa. denso, sa. folto, ta.*

Πυκνότης, ὐσιαστ. densité, *densità.*

Πύκνωμα, ὐσ. l'action de rendre épais, l'action d'épaissir, condensation, *spessamento, condensamento.*

Πυκνωμένος, η, ον. μετ. épaissi, ie. condensé, ée. *condensato, ta.*

Πυκνώνω, P. épaissir, condenser, *condensare.*

Πυκνώνων, ὐσα, ον. μετ. épaississant, te. *condensante.*

Πυκνώσας, ασα, αν. μετ. celui ò celle qui a épaissi, *colui ò colei che ha condensato.*

Πύκνωσις, ὐσ. condensation, *condensazione.*

Πυκνώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-épais, se. très-dense, *densissimo, ma.*

Πυκνώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus épais, se. plus dense, *più densa, sa. più spesso, sa.*

Πυκνωτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'épaissir, *che ha la virtù di condensare.*

Πύλη, ὐσ. porte, *porta.*

Πυλωρός, ὐσ. portier, *portinajo.*

Πυξάρι, πύξος. οὐσιαστ. buis, *bosso.*

Πῦρ, ὐσ. feu, *fuoco.*

Πυρά, ὐσ. bûcher, *pira, rogo.* §. πυρά, πυράδα, chaleur, *calore.*

Πυρά, ἐπίρ. chaudement, *caldamente.*

Πυράγρα, ὐσ. pincettes, *molle.*

Πυράδα, ὐσ. chaleur, *calore.*

Πυραμίδα, ὐσ. pyramide, *piramide.*

Πυραμιδοειδής, ὁ. ἡ, τὸ ές. ἐπίθ. pyramidal, le. *piramidale.*

Πύργος, ἐπίθ. tour, *torre.*

Πυργωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait en forme de tour, *fatto in forma di torre.*

Πυρετός, ὐσ. fièvre, *febbre.*

Πυρετώδης, ὁ, ἡ, τὸ ές. ἐπίθ. ὁπῦ προξενεῖ πυρετόν, fiévreux, euse. *febbricoso, sa.* §. πυρετώδης, ἀνήκων εἰς πυρετόν, fébrile, *febbrile.*

Πυρίκαυστος, η, ον. ἐπίθ. brûlé, ée par le feu, *abbruciato, ta. dal fuoco.* §. πυρίκαυστος, ὁπῦ καίεται, combustible, *combustibile.*

Πυριλαμπής, ὁ, ἡ. τὸ ές. ἐπίθ. luisant, te. comme le feu, *lucente al par del fuoco.*

Πύρινος, η, ον. ἐπίθ. de feu, *di fuoco.*

Πυρκαϊά, ὐσ. incendie, *incendio.*

Πυρροκόκι, ὐσ. Kermès, *chermes*.

Πυροβόλημα, ὐσ. l'action d'allumer le feu avec le briquet, *l'accendere il fuoco col fucile*.

Πυροβολικόν, ὐσ. τὰ πυροβολικὰ, tout ce qui est nécessaire pour allumer le feu, comme briquet, pierre à feu &c. *tutto quel ch' è necessario per accendere il fuoco, come fucile, pietra focaja etc.*

Πυροβολοθήκη, ουσ. boite du briquet, & de la pierre à feu, *scatola dal battifuoco etc.*

Πυροβολόπετρα, ὐσ. pierre à feu, *pietra da fucile, pietra focaia*.

Πυροβόλος, ὐσ. briquet, *battifuoco, fucile*.

Πυροβόλος, ἐπίθ. πυροβόλον ὄργανον, pièces d'artillerie, *pezzi d' artiglieria*.

Πυροβολῶ, P. allumer le feu avec le briquet, *accendere il fuoco col fucile*.

Πυρώδης, ὁ, ἡ. τὸ ῶδες. ἐπίθ. qui donne de la chaleur, *che dà calore*.

Πυρωθεὶς, ῶσα, ἐν. μετ. celui ὃ celle qui a été échauffé, *colui ò colei ch' è stato riscaldato*.

Πύρωμα, ὐσ. rechauffement, *riscaldamento*.

Πυρωμένος, η, ον. μετ. ζεσταμένος, échauffé, ée. *riscaldato, ta*. §. πυρωμένος, ἀναμμένος, enflammé, ée. rougi, ie de feu, *infuocato, ta*.

Πυρώνω, P. ζεσταίνω, échauffer, *riscaldare*. §. πυρώνω, ἀνάπτω, enflammer, rougir de feu, *infocare*.

Πυρώνων, ουσα, ον, μετ. échauffant, te. *riscaldante*.

Πυρώσας, σασα, αν. μετ. celui ὃ celle qui a échauffé, *colui ò colei che ha riscaldato*.

Πύρωσις, ωσ. inflammation, embrasement, *infocamento*. §. πύρωσις, ζέσταμα, échauffement, *riscaldamento*.

Πυρωστιά, ὐσιας. chenet, landier, *alare*.

Πώγων, ὤσιας. menton, *mento*.

Πωλῶ, κτλ. ἰδὲ Πυλῶ κτλ.

Πῶλος, ὐσ. poulain, *puledro*.

Πωρικόν, ὐσ. fruit, *frutto*. §. τὰ πωρικὰ ὁποῦ φέρνν εἰς τὴν τράπεζαν, le dessert, *le frutta*.

Πῶς, ἐπίρ. comment? *come?* §. πῶς ἔχετε, comment vous portez vous? *come state?* §. τὸ πῶς, que, *che*. τὸ ἠξεύρετε πῶς; αὐτὸς εἶναι ἕνας μεθύσακας, vous le savez, que c'est un ivrogne, *voi lo sapete ch' egli è un ubbriacone*.

P

Ραβάσι, ὐσ. billet, *biglietto*.

Ραβδάκι, ὐσ. petit bâton, baguette, *bacchetta, bacchettina, bastoncino*.

Ραβδὶ, ὐσ. bâton, *bastone*. §. ῥαβδὶ, βέργα, baguette, *bacchettina*. §. ῥαβδὶ, δέραιμον, coups de bâton, *bastonate*.

Ραβδιά, ὐσ. coup de bâton, *bastonata*.

Ραβδίζω, P. frapper, battre, donner des coups de bâton, *battere, percuotere, bastonare*.

Ραβδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὃ celle qui donne des coups de bâton, *colui ò colei che bastona*.

Ραβδίσας, σασα, αν. μετ. celui ὃ celle qui a donné des coups de bâton, *colui ò colei che ha bastonato*.

Ράβδισμα, ουσ. l'action de battre, de donner des coups de bâton, *il bastonare*.

Ραβδισμένος, η, ον. μετ. frappé, ée. battu, ue, bâtonné, ée, *battuto, ta. bastonato, ta*.

Ραβδιστὴς, ὐσ. celui qui donne des coups de bâton, *colui che bastona*.

Ράβδος, ὐσ. bâton, *bastone*.

Ραγάδα, ὐσιας. fente, *fessura*.

Ραγαδάκι, ὐσ. petite fente, *piccola fessura*.

Ραγδαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. ῥαγδαία βροχὴ, lavasse, déluge d'eau, *pioggia dirotta*.

Ραγδαίως, ἐπίρ. ὡς τὸ, ῥαγδαίως βρέχει, il pleut à verse, *piove a secchie*.

Ραγιὰς, ὑπήκοος. ὐσ. sujet, te. *soggetto, suddito, ta*.

Ραδίκι, ὐσ. chicorée, *cicoria*.

Ραδικόσπορος, ὐσ. semence de chicorée...

se de chicorée, *semenza di cicoria*.

Ῥαδικόφυλλον, ὐσ. feuille de chicorée, *foglia di cicoria*.

Ῥάζω, ἰδὲ Ἀράζω.

Ῥαθυμία, ὐσιας. paresse, fainéantise, *infingardaggine*.

Ῥαθυμίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui est devenu fainéant, *colui ῆ colei ch' è divenuto infingardo*. §. ῥαθυμίσας, ἐπιθυμίσας, celui ῆ celle qui a souhaité, qui a désiré, *colui ῆ colei che ha desiderato*.

Ῥαθύμισμα, ὐσ. ἐπιθύμισμα, l'action de désirer, *il desiderare*.

Ῥαθυμισμένος, η, ον. μετ. ἐπιθυμισμένος, désiré, ée. *desiderato, ta*.

Ῥάθυμος, η, ον. ἐπίθ. ὀκνός, paresseux, eusé. fainéant, te. *infingardo, da*. §. ῥάθυμος, ὀργίλος, emporté, ée. *furioso, sa*.

Ῥαθυμῶ, Ῥ. ὀκνεύω, s'acoquiner, devenir paresseux, *infingardirsi, divenir infingardo*. §. ῥαθυμῶ, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, souhaiter, désirer, *desiderare*.

Ῥαίζω, Ῥ. se crevasser, se fendre, *crepolare*. §. ῥαίζω λέγεται καὶ διὰ τὰ ψάρια ὅταν εἶναι εἰς συνυσίαν, frayer, *andar in fregola*.

Ῥαίζων, υσα, ον. μετ. χάζων, celui ῆ celle qui se fend, *colui ῆ colei che crepola*.

Ῥαίσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui s'est fendu, *colui ῆ colei che è crepato*.

Ῥαῖσμα, ὐσιας. χάσιμον, crevasse, fente, *crepatura, fessura*. §. ῥαῖσμα τῶν ἰχθύων, frai, *fregola*.

Ῥαϊσμένος, η, ον. μετ. crevassé, ée. fêlé, ée. gercé, ée. *crepolato, ta. fesso, sa*.

Ῥαϊσματιά, ὐσ. fêlure, fente, *fessura*.

Ῥακί, ὐσ. eau de vie, *acquavita*.

Ῥακοπωλεῖο, ῥακοπωλεῖον, ὐσ. boutique où l'on vend l'eau de vie, *bottega dove si vende l'acqua vita*.

Ῥακοπώλης, ῥακοπώλης, ὐσ. celui qui vend l'eau de vie, *colui che vende l'acqua vita*.

Ῥαμένος, η, ον. μετ. cousu, ue. *cucito, ta*.

Ῥάμμα, ὐσ. κλωστή, fil, *filo, accia*. §. ῥάμμα, ῥάψιμον, l'action de coudre, *il cucire, cucimento*.

Ῥαμματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fil, *di filo*.

Ῥανίς, ὐσιας. goute, *gocciola*.

Ῥαντίζω, Ῥ. arroser, asperger, *aspergere*.

Ῥαντίζων, υσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui arrose, qui asperge, *colui ῆ colei che asperge*.

Ῥαντίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a arrosé, καὶ qui a fait des aspersions, *colui ῆ colei che ha asperso*.

Ῥάντισμα, ὐσ. aspersion, *aspersione*.

Ῥαντισμένος, η, ον. μετ. arrosé, ée. *asperso, sa*.

Ῥαντιστήριον, ὐσ. aspersoir, asperges, *aspersorio*.

Ῥαξίνι, ἰδὲ Ῥεξίνι.

Ῥαπάνι, ὐσ. rave, raifort, *ravano*.

Ῥαπανόσπορος, ὐσ. sémence de raifort, *semenza di ravano*.

Ῥαπανόφυλλον, ὐσ. feuille de raifort, *foglia di ravano*.

Ῥαπίζω, Ῥ. souffleter, *schiaffeggiare*.

Ῥαπίζων, υσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui soufflette, *colui ῆ colei che schiaffeggia*.

Ῥαπίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a souffleté, *colui ῆ colei che ha schiaffeggiato*.

Ῥάπτης, ὐσ. tailleur, *sartore*. §. ῥάπτης, ὁ ῥάπτων, couturier, *cucitore*.

Ῥάπτων, υσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui coud, *colui ῆ colei che cuce*.

Ῥάσον, ὐσιας. habit de religieux, *abito di religioso*.

Ῥασοφορίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a pris l'habit réligieux, *colui ῆ colei che ha vestito l'abito religioso*.

Ῥασοφόρος, ἐπίθ. qui porte l'habit réligieux, *che porta l'abito religioso*. §. οἱ ῥασοφόροι, les réligieux, *i religiosi*.

Ῥαφή, ὐσ. couture, *cucitura*. §. ῥαφή, λέξ. Χειρυργ. suture, *sutura*.

Ῥάφτης, ἰδὲ Ῥάπτης.

Ῥαφτικόν, ὐσ. ὁ μισθὸς τῷ ῥάπτῃ, ce qu'on paye

pour

pour la couture de quelque chose, *quel che si paga per la cucitura di qualche cosa*. §. ῥαφτικόν, boutique de tailleur, *bottega da sarto*.

Ρ'αφτοπῦλα, ὑσ. fille de tailleur, *figlia di sarto*.

Ρ'αφτόπυλον, ουσ. fils de tailleur, *figlio di sarto*.

Ρ'άφτρεμα, ὑσιας. couturière, *cucitrice*.

Ρ'άφτω, ἰδὲ Ῥάπτω.

Ρ'αχή, ὑσ. dos, échine, *dosso, dorso, schiena*.

Ρ'αχίτης, ουσ. rachitis, *rachitide*.

Ρ'αχιτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. rachitique, *rachitico, ca*.

Ρ'αχνιά, ουσ. suie, *fuliggine*.

Ρ'αχοκόκκαλον, ὑσ. l'os de l'échine, *l'osso della schiena*.

Ρ'άψας, ψασα. μετ. celui ou celle qui a cousu, *colui ò colei che ha cucito*.

Ρ'άψιμον, ὑσ. l'action de coudre, *il cucire*.

Ρ'αψῳδία, ουσ. rapsodie, *rassodia*.

Ρ'εβαινή, ῥεβανή, ὑσ. ἀνηφοροκατήφορος, lieu inegal, *luogo disuguale*.

Ρ'εβέντι, ουσ. rhubarbe, *rabarbaro*.

Ρ'έγκι, ὑσ. μπογιά, couleur, *colore*. §. ῥέγκι, παιγνῆδι, un tour, *beffa, burla*.

Ρ'έγομαι, Ρ'. ἰδὲ Ὀρέγομαι.

Ρ'έγυλα, ὑσ. règle, *regola*.

Ρ'εζές, ὑσ. gond, fiche à gond, *gangbero*.

Ρ'εῖθρον, ουσ. ruisseau, *ruscello*.

Ρ'εῖμα, ῥεματικόν, ἰδὲ Ῥεῦμα, ῥευματικόν.

Ρ'έμπελος, ἐπίθ. séditieux, euse. *sedizioso, sa*.

Ρ'εμπελεύω, ἰδὲ Ἐπανασατῶ, ἀποσατῶ, κτλ.

Ρ'εζίνι, ὑσ. calotte, *berrettino*.

Ρ'εοβάρβαρον, ὑσ. rhubarbe, *rabarbaro*.

Ρ'επανί, ἰδὲ Ῥαπάνι.

Ρ'επίδι, ὑσ. éventail, *ventaglio*.

Ρ'εσίτι, ὑσ. effacement, *scancellamento*. §. ἰδοὺ ὁπῦ σὲ πληρώνω, χάμε μου ῥεσίτι, voilà que je vous paye, effacez mes dettes, *ecco ch'io vi pago, scancellate il mio debito*.

Ρ'έσμα, ὑσ. rame de papier, *risma*.

Ρ'έσον, ουσ. le reste, *il resto*.

Ρ'ετζίνη, ὑσ. résine, *ragia*.

Ρ'εύγομαι, Ρ'. roter, *ruttare*.

Ρ'εύξιμον, ὑσ. rot, *rutto*.

Ρ'εῦμα, ὑσ. flux, *flusso*.

Ρ'ευματικόν, ῥευματισμός, ὑσ. rhumatisme, *reumatismo*.

Ρ'εύσιμον, ῥεῦσις. ὑσ. fluxion, écoulement, *flussione, scolamento*.

Ρ'εφενές, ὑσ. écot, *scotto*.

Ρ'έψιμον, ἰδὲ Ῥεύξιμον.

Ρ'έω, Ρ'. écouler, *scolare*.

Ρ'έων, ῥέουσα, ον. μετ. écoulant, te. *scolante*.

Ρ'ῆγας, ουσ. roi, *re*.

Ρ'ήγισσα, ὑσιας. reine, *regina*.

Ρ'ηγόπυλον, ὑσ. jeune prince, *principino*.

Ρ'ῆμα, ὑσ. verbe, *verbo*. §. ῥῆμα, λόγος, mot, parole, *parola*.

Ρ'ημάζω, Ρ'. ruiner, désoler, *rovinare, devastare*.

Ρ'ημάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui ruine, qui désole, *colui ò colei che rovina, che devasta*.

Ρ'ημάξας, ξασα, αν. Ρ'. Ἐν. celui ou celle qui a ruiné, qui a désolé, *colui ò colei che ha rovinato, che hà devastato*. §. ῥημάξας, ὑδ. ὁπῦ ἐρήμαξεν, ἐρημάχθη, celui ou celle qui a été ruiné, *colui ò colei che è stato rovinato*.

Ρ'ήμασμα, ουσ. ruine, dégat, désolation, *rovina, devastazione*.

Ρ'ημασμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. désolé, ée. *rovinato, ta. devastato, ta*.

Ρ'ημαστής, ουσ. désolateur, *desolatore, devastatore*.

Ρ'ηματικός, ή, όν. ἐπίθ. verbal, le. *verbale*.

Ρ'ῆσις, ουσ. diction, *dizione*.

Ρ'ητόν, ουσ. ῥῆσις, dit, *detto*. §. ῥητὸν τῆς γραφῆς, texte de l'écriture, *testo di scrittura*. §. ῥητόν, θεσμός, rit, *rito*.

Ρ'ητόρευμα, ουσ. l'action de déclamer, *il declamare*.

Ρ'ητορεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a déclamé, *colui ò colei che ha declamato*.

Ρ'ητορεύω, Ρ'. déclamer, *declamare*.

Ρ'ητορεύων, ουσα, μετ. celui ὴ celle qui déclame, colui ὴ colei che declama.
Ρ'ητορικὴ, ουσ. rhétorique, rettorica.
Ρ'ητορικὸς, ὴ, όν. επίθ. de rhétorique, rettorico, ca. §. ῥητορικὸς, ουσ. rhétoricien, déclamateur, rettorico.
Ρ'ητὸς, επίθ. exprès, se. précis, se. espresso, sa. preciso, sa.
Ρ'ήτωρ, ουσ. rhétoricien, orateur, rettorico, oratore.
Ρ'ητῶς, επίρ. expressement, en termes exprès, formellement, espressamente, in termini precisi.
Ρ'ηχὰ, επίρ. à gué, a guazzo.
Ρ'ηχὸς, ὴ, όν. επίθ. gâcheux, euse. guazzoso, sa.
Ρ'ηχόποτος, ουσιας. gué, guazzo.
Ρ'ίγα, ουσ. règle, regolo. §. ῥίγα, ἀράδα, ligne, linea.
Ρ'ίγανι, ουσ. origan, origano.
Ρ'ίγας, ῥίγισσα, ιδὲ Ρ'ῆγας, ῥήγισσα.
Ρ'ιγλὴ, ουσ. crête. cresta.
Ρ'ιγλὶ, ουσ. verge, verga.
Ρ'ίγμα, ιδὲ Ρ'ίξιμον.
Ρ'ιγμένος, η, ον. μετ. jeté, ée. gettato, ta.
Ρ'ίγος, ουσ. frisson, brivido, ribrezzo di freddo.
Ρ'ίγωμα, ουσιας. frissonnement, brivido, tremore.
Ρ'ιγώνω, Ρ'. frissonner, trembler de froid, tremar dal freddo.
Ρ'ίζα, ουσ. racine, radice. §. ἡ ῥίζα τοῦ βουνοῦ, le pied de la montagne, il piede della montagna.
Ρ'ίζι, ουσ. ris, riso.
Ρ'ιζικάρω, Ρ'. hazarder, azzardare, rischiare.
Ρ'ιζικὸν, ουσ. destinée, destino.
Ρ'ιζόγαλον, ουσ. du ris cuit dans le lait, riso cotto nel latte.
Ρ'ιζόδοντον, ουσ. gencive, gengiva.
Ρ'ιζωθεὶς, ἑῖσα, ἐν. μετ. celui ὴ celle qui a été enraciné, colui ὴ colei chè è stato radicato.
Ρ'ίζωμα, ουσ. enracinement, radicamento.
Ρ'ιζωμένος, η, ον. μετ. enraciné, eé. radicato, ta.
Ρ'ιζώνω, Ρ'. enraciner, radicare.
Ρ'ιζώνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui prend racine, colui ὴ colei che prende radice.
Ρ'ιζώσας, σασα, αν. μετ. Ε'ν. celui ὴ celle qui a raciné, colui ὴ colei che ha radicato. §. ῥιζώσας ουσ. όπου ἐρριζώθη, όπου ἔπιασε ῥίζαν, qui a pris racine, che ha preso radice.
Ρ'ίζωσις, ουσιας. enracinement, radicamento.
Ρ'ιζωτὸς, επίθ. qui a de racines, che ha radici.
Ρ'ίκτω, ιδὲ Ρ'ίχνω.
Ρ'ίμα, ῥιμάδα, ουσ. rime, rima.
Ρ'ίνα, ιδὲ Μύτη.
Ρ'ινὶ, ῥινίον, ουσ. lime, lima.
Ρ'ινίζω, Ρ'. limer, limare.
Ρ'ινίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui lime, colui ὴ colei che lima.
Ρ'ινίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a limé, colui ὴ colei che ha limato.
Ρ'ίνισμα, ουσ. l'action de limer, il limare. §. ῥινίσματα, limailles, limature.
Ρ'ινισμένος, η, ον. μετ. limé, ée. limato, ta.
Ρ'ινόκερως, ουσ. rhinocéros, rinoceronte.
Ρ'ίξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a jeté, colui ὴ colei che ha gettato.
Ρ'ίξιμον, ουσ. l'action de jeter, il gettare. §. ῥίξιμον, jet, getto.
Ρ'ιπίδιον, ουσιας. éventail, ventaglio.
Ρ'ίπτω, ιδὲ Ρ'ίχνω.
Ρ'ισοπέλα, ῥισοπέλια, ουσ. érysipéle, risipola.
Ρ'ίφι, ουσ. aune, braccio.
Ρ'ίχνω, Ρ'. jeter, gettare.
Ρ'ιψοκινδυνεύω, Ρ'. hazarder, rischiare, pericolare.
Ρ'ιψοκίνδυνος, επίθ. hazardeux, euse. azzardoso, sa. che rischia.
Ρ'οβίθι, ουσ. pois-chiche, cece.
Ρ'όγα, ουσ. μισθὸς, paye, paga, salario. §. ῥόγα σταφυλιοῦ, grain de raisin, grano d'uva. §. ῥόγα τοῦ βυζιοῦ, le mamelon, le bout des mamelles, capezzolo.
Ρ'όγδιμα, ουσ. l'action de gager, de donner des appointemens, il salariare.
Ρ'ογδιμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. salariato, ta.

Ρ'ογδύω, Ρ'. gager, donner des appointemens, *salariare*.

Ρ'ογι, ουσ. huilier, *ampollina da olio*.

Ρ'όδα, ἰδὲ Τροχός.

Ρ'οδακινιά, ουσ. pêcher, *pesco*.

Ρ'οδάκινον, ὥσιας. pêche, *pesca*.

Ρ'όδι, ροδῆ, ἰδὲ Ῥοΐδι, ροϊδῆ.

Ρ'οδοδάφνη, ὑσ. oléandre, *oleandro*.

Ρ'οδοζάχαρη, ὑσ. conserve de roses, *conserva di rose*.

Ρ'οδοκοκκινίζω, Ρ'. devenir vermeil, *diventar vermiglio*.

Ρ'οδοκόκκινος, η, ον. ἐπίθ. vermeil, le. corallin, ne. de couleur de roses, *vermiglio, ia, rosato, ta*.

Ρ'οδόλαδον, ὑσ. huile rosat, *olio rosato*.

Ρ'οδόμελι, ὑσ. miel rosat, *miele rosato*.

Ρ'όδον, ὑσ. rose, *rosa*.

Ρ'οδόξιδον, ουσ. vinaigre rosat, *aceto rosato*.

Ρ'οδόσταμα, ὑσ. eau rose, *acqua rosa*.

Ρ'οζιάρικος, η, ον. ἐπίθ. noueux, euse. *nodoso, sa*.

Ρ'όζος, ουσ. noeud d'arbre, *nodo d'albero*.

Ρ'οΐδι, ὑσ. grenade, *melagranata*.

Ρ'οϊδῆ, ουσ. grenadier, *melagrano*.

Ρ'όκα, ὥσιας. quenouille, *conocchia*.

Ρ'οκάνι, ὑσ. rabot, *pialla*.

Ρ'οκανίζω, Ρ'. raboter, *piallare*. §. ροκανίζω μὲ τὰ δόντια, ronger, *rodere*.

Ρ'οκανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui rabote, *colui ò colei che pialla*. §. ροκανίζων μὲ τὰ δόντια, celui ou celle qui ronge, *colui ò colei che rode*.

Ρ'οκανίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a raboté, *colui ò colei che ha piallato*. §. ροκανίσας μὲ τὰ δόντια, celui ou celle qui a rongé, *colui ò colei che ha roso*.

Ρ'οκάνισμα, ὑσ. l'action de raboter, *il piallare*. §. ροκάνισμα μὲ τὰ δόντια, l'action de ronger, *il rodare*.

Ρ'όκανον, ἰδὲ Ῥοκάνι.

Ρ'ομφαία, ὥσιας. espadon, *spadone*.

Ρ'όμβος, ὑσ. σχῆμα μαθηματικόν, rhombe, losange, *rombo*. §. ρόμβος ψάρι, turbot, *rombo*.

Ρ'ομβοειδής, ὁ, ἡ. τὸ δές. ἐπίθ. de figure de rhomboïde, *romboidale*.

Ρ'όπαλον, ὥσιας. massue, *mazza*.

Ρ'οπή, ὑσ. ὡς τό, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, d'un coup, tout d'un coup, *in un momento*.

Ρ'ούγα, ὑσ. ὁδός, στράτα, rue, *strada*. §. ρούγα, ζαρωματιά, ride, *grinza*.

Ρ'ούγωμα, ὑσ. l'action de se rider, *l'aggrinzarsi*.

Ρ'ουγωμένος, η, ον. μετ. ridé, ée. *aggrinzato, ta*.

Ρ'ουγώνω, Ρ'. se rider, *aggrinzarsi*.

Ρ'ουβίνι, ὑσ. τὸ ρουμπίνι, rubis, *rubino*.

Ρ'ουθοῦνι, ὑσ. narine, *narice*.

Ρ'ουθουνίζω, κτλ. ἰδὲ Ῥουχάζω, κτλ.

Ρ'ουκάνι, ρουκανίζω, κτλ. ἰδὲ Ῥόκανον, ροκανίζω, κτλ.

Ρ'ουμάνι, ὑσ. bois, *bosco*.

Ρ'ουφάνος, ἰδὲ Ῥυφιανός.

Ρ'ούφημα, ὑσ. l'action d'absorber, *assorbimento*.

Ρ'ουφημένος, η, ον. μετ. absorbé, ée, *assorbito, ta*.

Ρ'ουφήξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a absorbé, *colui ò colei che ha assorbito*.

Ρ'ουφηχτά, ρυφιστά, ἐπίρ. en absorbant, *assorbendo*.

Ρ'ουφηκτός, ρυφιστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut sorber, *che si può assorbire*.

Ρ'ουφῶ, Ρ'. absorber, *assorbire*.

Ρ'ουφῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui absorbe, *colui ò colei che assorbe*.

Ρ'ουχάζω, ρουχαλίζω, Ρ'. ronfler, *russare*.

Ρ'ουχαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a ronflé, *colui ò colei che ha russato*.

Ρ'ουχάλισμα, ὑσ. l'action de ronfler, *il russare*.

Ρ'ουχαλιστής, ἐπίθ. celui qui ronfle, *colui che russa*.

Ρ'ούχινος, η, ον. ἐπίθ. de drap, *di panno*.

Ρ'ουχόγουνα, ὑσ. pelisse de drap, *pelliccia di panno*.

Ρ'οῦχον, ὑσ. drap, *panno*. §. ροῦχα, φορέματα, habits, *abiti, vestimenti*.

Ρ'ύαξ, ρύακας, ουσ. canal, *canale*.

Ροια. flux. Ρουφαια. Ρυβλιον. Ρυζι. riz. Ρυμα.

Ροδμίζω. Ρωμαΐζω. Σαγάνη. Σαγιτεύω.

Ρυπαρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. sale, mal propre, vilain, ne, crasseux, euse. *sporco, ca. sucido, da. lordo, da.*

Ρυπαρότης, ήσιας. saleté, mal propreté, ordure, *sporchezza, sporcheria.*

Ρύπος, ὺσ. saleté, *sporcheria.*

Ρύπωμα, ὺσ. l'action de salir, *sporcamento, lo sporcare.*

Ρῦσις, ὺσ. fluxion, écoulement, *flussione.*

Ρυσίπελας, ὺσ. erysipéle, *risipola.*

Ρῶ, ὺσ. τὸ σοιχεῖον ῥῶ, la lettre erre, *la lettera, erre.*

Ρώγι, ἰδὲ Ῥόγι.

Ρώχα, ἰδὲ Ῥοχα.

Ρωμαϊκά, ἐπίῤ. en grec, *in greco.*

Ρωμαῖος, αία, ον. ἐπίθ. grec, que. *greco, ca.* §. Ῥωμαῖος, ὁ Ῥωμάνος, Romain, ne. *Romano, na.*

Ρωμαλέος, αία, ον. ἐπίθ. robuste, fort, te. *robusto, ta. forte,*

Ρώμη, ὺσ. ἀνδρεία, force, valeur, *fortezza, robustezza.*

Ρωτηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. qui a été démandé, *ch' è stato domandato, interrogato.*

Ρώτημα, ήσιας, demande, *dimanda.*

Ρωτηματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. interrogatif, ive. *interrogativo, va.*

Ρωτημένος, η, ον. μετ. démandé, ée, interrogé, ée. *domandato, ta. interrogato, ta.*

Ρωτήσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a demandé, qui a interrogé, *colui ȣ colei che ha interrogato, che ha dimandato.*

Ρώτησις, ὺσ. demande, interrogation, dimanda, *interrogazione.*

Ρωτῶ, Ρ'. demander, interroger, *dimandare, interrogare.*

Ρυχαλίζω, ἰδὲ Ῥουχαλίζω.

Σ

Σαί. ωσαν.

Σάββανον, ὺσ. drap de mort, *drappo di morto.*

Σαββάνωμα, ὺσ. l'action d'habiller un mort, *il vestire un morto.*

Σαββανωμένος, ἡ, ον. μετ. habillé, ée, en mort, *vestito, ta, da morto.*

Σαββανώνω, habiller en mort, *vestire da morto.*

Σαββανώσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a habillé quelqu'un en mort, *colui ȣ colei che ha vestito qualcheduno da morto.*

Σαββανωτὴς, ὺσ. celui qui habille quelqu' un en mort, *colui che veste qualcheduno da morto.*

Σαββατιάτικος, η, ον. ἐπίθ. de samedi, *di sabbato.*

Σάββατον, ἅτιας, samedi, *sabbato.*

Σαβαὼθ, ὺσ. Sabaoth, *Sabaoth.*

Σαβύρα, ὺσ. lest, *zavorra.*

Σαβύρωμα, ὺσ. l'action de lester, lestage, *lo zavorrare.*

Σαβυρωμένος, η, ον. μετ. lesté, ée. *zavorrato, ta. stivato, ta.*

Σαβυρώνω, Ρ'. lester, *zavorrare.*

Σαβυρώσας, μετ. celui qui a lesté, *colui che ha zavorrato.*

Σαβυρωτὴς, ὺσ. celui qui leste, *colui che zavorra.*

Σάγισμα, ὺσ, caparaçon, *gualdrappa.*

Σαζάνι, ὺσ. carpe, *carpo.*

Σάζω, ἰδὲ Ἰσάζω.

Σαθρὸς, κτλ. ἰδὲ Σαπρὸς, κτλ.

Σαΐτα, ὺσ. flèche, *saetta.* §. σαΐτα τȣ̃ ὑφαντȣ̃, navette, *spola, spuola.* §. σαΐτα τȣ̃ ἀμαξιȣ̃, flèche, *timone.*

Σαϊτευθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ȣ celle qui a été blessé par une flèche, *colui ȣ colei ch' è stato ferito da una saetta.*

Σαΐτευμα, ὺσ. l'action de darder, *saettamento.*

Σαϊτευμένος, η, ον. μετ. dardé, ée. blessé, ée, d'un dard, *saettato, ta.*

Σαϊτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a dardé, *colui ȣ colei che ha saettato.*

Σαϊτευτὴς, ήσιας. archer, tireur d'arc, *saettatore.*

Σαϊτεύω, Ρ'. darder, jeter des dards, tirer d'arc, *saettare.*

Σαϊτεύων, νσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui darde de traits, qui tire d'arc, *colui ȣ colei che saetta, saettante.*

Σαϊτιὰ, ὺσ. coup de flèche, *saettata.*

Σαβίνια. [illegible]

Σαββατίζω.

Σαϊτοθήκη, ὑσ. carquois, trousse, *faretra*.

Σαϊτοπύλα, ὑσ. petite flèche, *piccola saetta*.

Σακᾶς, ὑσ. μέτωρον, badinage, *scherzo*.

Σακατδωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été estropié, *colui ἢ colei ch'è stato stroppiato*.

Σακάτδωμα, ὑσ. l'action d'estropier, ϗ de s'estropier, *stroppiamento*.

Σακατδωμένος, η, ον. μετ. estropié, ée. *stroppiato*, *ta*.

Σακατδώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a estropié, *colui ἢ colei che ha stroppiato*.

Σακατδωτής, ὑσ. celui qui estropie, *stroppiatore*.

Σακατδώω, Pʳ. estropier, *stroppiare*.

Σακατδώων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui estropie, *colui ἢ colei che stroppia*.

Σακάτης, ὑσιας. estropié, *stroppio*, *stroppiato*.

Σακκάκι, ὑσ. petit sac, *sacchetto*, *piccolo sacco*.

Σακκί, ὑσ. sac, *sacco*.

Σακκίζω, Pʳ. ensacher, mettre dans un sac, *insaccare*.

Σακκίζων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui ensache, *colui ἢ colei che insacca*.

Σακκιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ensaché, *colui ἢ colei che ha insaccato*.

Σάκκιασμα, ὑσ. l'action d'ensacher, de mettre dans un sac, *l'insaccare*.

Σακοράφα, ὑσ. grosse aiguille, *aguglia da sacchi*.

Σάκος, ὑσ. sac, *sacco*.

Σακύλα, ὑσ. grand sac, *sacco grande*. §. σακούλα, τζέπη, poche, *saccoccia*. §. σακύλα, πυγγί, bourse, *borsa*.

Σακυλάκι, ὑσ. très-petit sac, *sacchettino*.

Σακῦλι, ὑσιας. petit sac, *sacchetto*. §. σακούλι, πυγγί, bourse, *borsa*.

Σακυλιάζω, Pʳ. βάνω εἰς τὴν σακούλαν, εἰς τὸ πυγγί, embourser, *imborsare*. §. σακυλιάζω, βάνω εἰς τὴν τζέπην, empocher, *intascare*.

Σακύλιασμα, ὑσ. l'action d'embourser, ϗ d'empocher, *l'imborsare*, ϗ *l'intascare*.

Σάλα, ὑσ. sale, *sala*.

Σαλαμάνδρα, ὑσ. salamandre, *salamandra*.

Σαλαμύρα, ὑσ. saumure, *salamoja*.

Σαλάτα, ὑσ. salade, *insalata*.

Σαλατικά, ὑσ. toute sorte de salade, *ogni insalata*.

Σάλδωμα, ὑσ. l'action de se mouvoir, ϗ d'émouvoir, *movimento*.

Σαλδωμένος, η, ον. μετ. ému, ue. *smosso*, *sa*.

Σαλδώσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a mu, *colui ἢ colei che ha mosso*. §. σαλδώσας, ὑδ. celui ἢ celle qui s'est mu, *colui ἢ colei che si è mosso*.

Σαλδωτής, ὑσ. celui qui met en mouvement, qui meut, *colui che smuove*.

Σαλδώω, Pʳ. Ἐν. émouvoir, *smuovere*. §. σαλδώω, ὑδ. s'émouvoir, *smuoversi*. §. μὴ σαλδώσης ἀπὸ τὸν τόπον σου, ne bougez pas, *non vi movete dal vostro luogo*. §. ὁ νῦς τα ἐσάλεψε, a perdu la tête, *ha perduto il cervello*.

Σαλδώων, ὑσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui met en mouvement, qui émeut, *colui ἢ colei che smuove*. §. σαλδώων, ὑδ. celui ἢ celle qui se met en mouvement, *colui ἢ colei che si smuove*.

Σαλέψας, ἰδὲ Σαλδώσας.

Σάλεψις, ὑσ. mouvement, émotion, *smossa*.

Σαλίγκαρος, ὑσ. limaçon, escargot, *lumaca*.

Σαλιγκάκι, ὑσ. petit limaçon, *lumachino*.

Σαλιάρης, ὑσ. baveux, euse. *bavoso*, *sa*.

Σαλιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de bave, de salive, *bava*, *di saliva*.

Σαλιβαράκι, ὑσ. petite bride, *piccola briglia*.

Σαλιβάρι, ὑσ. l'action de brider, *imbrigliatura*.

Σαλιβαρωμένος, η, ον. μετ. bridé, ée. *imbrigliato*, *ta*.

Σαλιβαρώνω, Pʳ. brider, mettre un frein, *imbrigliare*.

Σαλίζω, Pʳ. πτύω σάλιον, saliver, *salivare*. §. σαλίζω, μαγαρίζω μὲ σάλιον, salir de salive, *sporcare di saliva*.

Σάλιον, ὑσ. salive, *saliva*.

να. §. σάλια τῶ ζώων, bave, *bava*.

Σάλισμα, ὐσ. salivation, *salivazione*. §. σάλισμα, ἄλειμμα μὲ σάλιον, l'action de barbouiller avec la salive, *imbrattamento di saliva*.

Σαλνίτρον, ὐσ. salpêtre, *salnitro*.

Σάλπιγξ, ὐσ. trompette, *tromba*.

Σαλπίζω, P'. trompetter, sonner de la trompette, *trombettare*.

Σαλπίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui sonne de la trompette, *colui ἢ colei che suona la trombetta*.

Σαλπίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a trompeté, *colui ἢ colei che ha trombettato*.

Σάλπισμα, ουσ. l'action de trompeter, *il trombettare*.

Σαλπιστὴς, ὐσ. trompette, celui qui sonne de la trompette, *trombettiere*.

Σαλομὸν, ὐσ. ψάρι, saumon, *sermone, salomone*.

Σαλτζῦνι, ουσ. saucisse, *salciccia*.

Σαμαράκι, ὐσ. petit bât, *piccolo basto*.

Σαμαρᾶς, ὐσ. bâtier, *bastajo*.

Σαμάρι, ὐσ. bât, *basto*.

Σαμάρωμα, ουσ. l'action de bâter, *l'imbastare*.

Σαμαρωμένος, η, ον. μετ. bâté, ée. *imbastato, ta*.

Σαμαρώνω, P'. bâter, *imbastare*.

Σαματᾶς, ουσ. bruit, *romore*.

Σαμοῦρι, ὐσιας. zibeline, *zibellino*.

Σαμουρόγυνα, ουσ. pelisse de zibeline, *pelliccia di zibellino*.

Σαμπυρωτί, ἰδὲ Ἀλόη.

Σαμτάνι, ὐσ. chandelier, *candeliere*.

Σάμψυχον, ουσ. sureau, *sambuco*.

Σαμψόνι, ὐσ. dogue, *alano*.

Σαν, ἰδὲ Ὡσάν.

Σανδάλι, ούσιας. sandal, *sandalo*.

Σανίδα, ὐσ. grande planche, *asse grande*.

Σανιδάκι, ὐσ. petite planche, *assicella*.

Σανιδᾶς, ὐσ. marchand de planches, *mercante di assi, di tavole*.

Σανίδι, ὐσ. ais, planche, *asse, tavola*.

Σανιδόπορτα, ὐσ. porte de bois, *porta di legno*.

Σανιδόσκαλα, ὐσ. échelle de bois, *scala di legno*.

Σανίδωμα, ὐσ. l'action de plancheyer, *il coprir di tavole*.

Σανιδωμένος, η, ον. μετ. plancheyé, ée. *coperto, ta. di tavole*.

Σανιδώνω, P'. plancheyer, *coprir di tavole*.

Σανὸν, ὐσ. foin, *fieno*.

Σαντίλι, ὐσ. chandelier, *candeliere*.

Σαντράχα, ουσ. réalgal, *sandracca minerale, risigalla*.

Σαντράτζι, ουσ. échecs, *scacchi*.

Σάπημα, σαπημένος, κτλ. ἰδὲ Σάπισμα, κτλ.

Σαπίζω, P'. pourrir, *marcire*.

Σαπίζων, ὐσα, ον. μετ. pourrissant, te. *che marcisce*.

Σάπιος, ια, ιον. ἐπίθ. pourri, ie. putrefié, ée. *marcio, ia. putrido, da*.

Σαπίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pourri, *colui ἢ colei che è marcito*.

Σάπισμα, ὐσ. pourriture, *marcimento*.

Σαπισμένος, η, ον. μετ. pourri, ie. *marcito, ta*.

Σαπουναρειὸν, ὐσ. savonnerie, *saponeria*.

Σαποῦνι, ουσ. savon, *sapone*.

Σαπουνίζω, P'. savonner, *insaponare*.

Σαπουνισμένος, η, ον. μετ. savonné, ée. *insaponato, ta*.

Σαπούνισμα, ὐσ. savonnage, *saponata*.

Σαπουνόχωμα, ουσ. cimolie, *cimolia*.

Σαπρὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. putride, *putrido, da*.

Σαπρότης, ὐσ. pourriture, *putredine*.

Σαράϊ, σαράγι, ὐσ. serrail, *serraglio*.

Σαράκι, ὐσ. ver rongeur, *tarlo*.

Σαρακιάζω, P'. être rongé de vers, se vermouler, *tarlarsi*.

Σαρακίασμα, ὐσ. l'action de se vermouler, *tarlarsi*.

Σαρακιασμένος, η, ον. μετ. vermoulu, ue *tarlato, ta*.

Σαρακοστεύω, P'. dejeûner, faire carême, *digiunare, far quaresima*.

Σα-

Σαρακοστή, ούσ. carême, *quarèsima*.

Σαρακοσιανός, ή, όν. ἐπίθ. quadragésimal, *quadragesimale*, *quaresimale*.

Σαρακοφάγωμα, ὐσ. vermoulûre, *tarlatura*.

Σαράντα, ἐπίθ. ἀριθ. quarante, *quaranta*.

Σαρανταήμερον, σαρανταήμερον, ούσιασ. l'avent, *l'avvento*.

Σαραντάρι, ὐσ. le nombre de quarante, *il numero quaranta*.

Σαρανταριά, ὐσ. quarantaine, *quarantina*.

Σαρανταρικος, η, ον. ἐπίθ. quarantième, *quarantesimo*, *ma*. §. σαρανταρικος, de quarante, *di quaranta*.

Σαραντιάζω, Ρ. [...] λεχώναι, se faire relever, ή aller à la messe la première fois après ses couches, *entrare in santo*, ή *andare in santo*. §. σαραντιάζω, ἐμβαίνω εἰς τὰ σαράντα, entrer dans la quarantaine, *entrar in quarantena*.

Σαράντισμα, ὐσ. l'action de relever une accouchée, ή de se faire relever, *il meniare in santo*, ή *l'andare in santo*.

Σαράφης, ούσ. banquier, *banchiere*.

Σαράφικος, η, ον, ἐπίθ. de banquier, *di banchiere*.

Σαρδέλα, ούσιασ. sardine, *sardella*.

Σαρίκι, ὐσ. sorte de bonnet des femmes Turques, *sorta di cuffia delle donne Turche*.

Σάρκα, ὐσ. chair humaine, *carne umana*.

Σαρκικά, ἐπίρ. charnellement, *carnalmente* [...]

Σαρκικός, ή, όν. ἐπίθ. charnel, lle. *carnale*.

Σάρκινος, η, ον. ἐπίθ. de chair humaine, *di carne umana*.

Σαρκοφάγος, ἐπίθ. mangeur de chair humaine, antropophage, *divoratore di carne umana*, *antropofago*.

Σαρκοφόρος, ἐπίθ. qui porte chair humaine, *che porta carne umana*.

Σαρκωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ή celle qui a été incarné, *colui ò colèi ch' è stato incarnato*.

Σάρκωμα, ὐσ. l'action de s'incarner, *l'incarnarsi*.

Σαρκωμένος, η, ον. μετ. incarné, ée. *incarnato*, *ta*.

Σαρκώνω, Ρ. incarner, *incarnare*. §. σαρκώνομαι, s'incarner, prendre chair humaine, *incarnarsi*, *prendere carne umana*.

Σαρκώνων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui incarne, *colui ò colèi che incarna*.

Σαρκώσας, σάσα, σαν. μετ. celui ή celle qui a incarné, *colui ò colèi che ha incarnato*.

Σάρκωσις, ούσ. incarnation, *incarnazione*.

Σαρμαΐτζα, ὐσ. berceau, *culla*.

Σάρωμα, ὐσ. τὸ σαρώνειν, l'action de balayer, *lo scopare*. §. σάρωμα, σάρωμα μὲ τὸ ὁποῖον σαρώνουν, balai, *scopa*. §. σαρώματα, balayures, *spazzature*.

Σαρωματάκι, ούσιασ. petit balai, *picciola scopa*.

Σαρωματιά, ὐσ. l'action de balayer, *lo scopare*.

Σαρωμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato*, *ta*.

Σαρώνω, Ρ. balayer, *scopare*.

Σαρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui balaye, *colui ò colèi che scopa*.

Σαρώσας, σάσα, σαν, μετ. celui ή celle qui a balayé, *colui ò colèi che ha scopato*.

Σασίζω, Ρ. se confondre, se perdre, se troubler, *confondersi*, *perdersi*, *smarrirsi*.

Σασίζων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui se confond, *colui ò colèi che si confonde*, *che si smarrisce*.

Σασίσας, σάσα, σαν. μετ. celui ή celle qui s'est confondu, qui s'est troublé, *colui ò colèi che si è smarrito*, *che si è confuso*.

Σάσισμα, ούσιασ. égarement, confusion, trouble, *smarrimento*, *confusione*, *turbamento*.

Σασισμένος, η, ον. μετ. égaré, ée, troublé, ée, confus, se. *smarrito*, *ta*. *confuso*, *sa*.

Σατανάς, ὐσ. Satan, *Satanasso*.

Σατανικά, ἐπίρ. diaboliquement, *diabolicamente*.

Σατανικός, ή, όν. ἐπίθ. de

de satan, diabolique, *di satanasso; diabolico, ca.*

Σατανόσπερμα, ούσιας. engeance de satan, *razza di satanasso.*

Σατραπεία, ούσ. l'office de satrape, *l'officio di satrapo.*

Σατράπης, ούσ. satrape, *satrapo.*

Σατυρικός, ή, όν. επίθ. satyrique, *satirico, ca.*

Σάτυρος, ού. satyre, *satiro.*

Σαῦρα, ού. lezard, *lucerta, lucertola.*

Σαφεῖρι, ούσιας. saphir, *zaffiro.*

Σαφήνεια, ού. clarté, évidence, *chiarezza, evidenza.*

Σαφηνίζω, Ρ. éclaircir, rendre clair, intelligible, évident, *chiarire, rendere chiaro, evidente.*

Σαφηνίζων, ουσα, ον. μετ. éclaircissant, te. celui ή celle qui éclaircit, qui rend clair, *colui ή colei che schiarisce, che rende chiaro, evidente.*

Σαφηνίσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a éclairci, *colui ή colei che ha schiarito.*

Σαφήνισμα, ού. éclaircissement, *dichiarazione, dilucidazione, schiarimento.*

Σαφηνισμένος, η, ον. μετ. éclairci, ie. *schiarito, ta.*

Σαφής, επίθ. clair, re. évident, te. *chiaro, ra. evidente.*

Σαφράνι, ούσιας. safran, *zafferano.*

Σαφῶς, επίρ. évidemment, clairement, *evidentemente, chiaramente.*

Σαχάνι, ούσ. casserole, *casserola.*

Σαχλαίνω, σάχλιάζω, Ρ. se pourrir, se gâter, *corrompersi.*

Σαχλίασμα, ού. pourriture, *corruzione.*

Σαχλιασμένος, η, ον. μετ. pourri, ie. corrompu, ue. *corrotto, ta. guasto, ta.*

Σαχλός, ή, όν. επίθ. pourri, ie. *corrotto, ta.* §. κρέας σαχλόν, viande à demi pourrie, *carne mezzo corrotta.*

Σβείνω, σβενω, Ρ. effacer, *scancellare.*

Σβεμένος, ιδε Σβυμένος.

Σβέρκος, ού. nuque, *nuca.*

Σβέσιμον, ιδε Σβύσιμον.

Σβοῦρλος, ούσ. roulette, *girella.*

Σβυώω, Ρ. éteindre, *estinguere.* §. σβυώω με τὸ κονδύλι, κτλ. effacer, *scancellare.*

Σβυώων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui éteind, *colui ή colei che estingue.* §. σβυώων με τὸ κονδύλι, κτλ. celui ή celle qui efface, *colui ή colei che scancella.*

Σβύσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a éteint, *colui ή colei che ha estinto.* §. σβύσας με κονδύλι ή μαχαίρι, κτλ. celui ή celle qui a effacé, *colui ή colei che ha scancellato.*

Σβύσιμον, ούσιας. l'action d'éteindre, *estinzione.* §. σβύσιμον, effacement, *scancellamento.*

Σβυστός, ή, όν. επίθ. qu'on peut éteindre, *che si può estinguere.* §. σβυστός, qu'on peut effacer, *che si può scancellare.* §. σβυστός, σβυσμένος, éteint, te. *estinto, ta.*

Σγομπρί, ιδε Σκομπρί.

Σγοῦρα, κτλ. ιδε Σκουριά.

Σγουραίνω, Ρ. crêpir, *increspare.*

Σγουρομάλλης, επίθ. qui a des cheveux blonds, *che ha i capelli biondi.*

Σγουρομάτης, επίθ. qui a les yeux bleus, *cesio, ia. che ha gli occhi di color celeste.*

Σγουρός, ή, όν. επίθ. blond, de. *biondo, da.* §. σγουρός, κατζαρός, crêpu, ue. *crespo, pa.*

Σγραφίζω, Ρ. égratigner, *sgraffiare, graffiare.*

Σγράφισμα, ούσ. égratignure, *graffiamento.*

Σε, Ἀντων. αντὶ εσὲ, te, toi, *te.* θέλει σὲ κάμω πλούσιον, je te ferai riche, *ti farò ricco.* §. σε, Πρόθ. αντὶ εἰς, en, dans, *in.* σε ποῖον μέρος, dans quel côté, *in qual parte?*

Σεβαίνω, Ρ. entrer, *entrare.*

Σέβας, ού. culte, *culto.* §. σέβας, εὐλάβεια, respect, *rispetto.*

Σεβάσμιος, ία, ιον. επίθ. vénérable, respectable, *venerabile, rispettabile.*

Σεβασμιότης, ού. vénérabilité, *venerabilità.*

Σέβομαι, Ρ. respecter, vénérer, *venerare, rispettare.*

Σεβαστός, ή, όν. επίθ. vénérable, *venerabile.*

Σεβα-

Σεβασμίας.
Σεβασμιότης.

Σέομαι, ἰδὲ Σέω.

Σειρά, ἄσιας. file, ligne, *fila*. §. σειρά, ἀκολούθησις τινός πράγματος, suite, continuation, *seguito*, *continuazione*.

Σείρας, ρασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a traîné, *colui ò colei che ha strascinato*.

Σειρήν, ἄσ. sireine, *sirena*.

Σειρίτι, ὖσ. galon, *gallone*.

Σέσιμον, σεῖσμα, ὖσ. τίναγμα, ébranlement, *scuotimento*.

Σεισμός, ὖσ. tremblement de terre, *terremuoto*.

Σείω, Pʳ. ébranler, secouer, *scuotere*. §. σείομαι, s'ébranler, *scuotersi*. §. σείω τὸ χέρι, mouvoir la main, *muovere la mano*.

Σείων, ωσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui secoue, qui ébranle, *colui ò colei che scuote*.

Σεκάλη, ῦσ. seigle, *segala*.

Σεκλέτι, ὖσ. contrainte, *strettezza*.

Σεκλετίζω, Pʳ. contraindre, *costringere*. §. σεκλετίζομαι, être contraint, ῆ être dans une grande contrainte, *essere in grande strettezza*.

Σεκρέτο, ὖσ. secret, *secreto*.

[illegible], ὖσ. bureau [illegible] secrétaire, *segre-*[illegible]

[illegible], ὖσ. secrétaire, *segretario*.

[illegible], ὖσ. lune, *luna*.

[illegible], Pʳ. tomber de mal caduc, *essere preso dall' epilessia*.

Σεληνιαζόμενος, η, ον. μετ. celui ῆ celle qui est sujet au mal caduc, *colui ò colei ch' è soggetto all' epilessia*.

Σεληνιασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui vient de tomber du haut mal, *colui ò colei ch' è stato preso dall' epilessia*.

Σελήνιασμα, ὖσ. l'action de tomber de mal caduc, *l'esser preso dall' epilessia*.

Σεληνιασμός, οῦσ. haut-mal, mal caduc, epilepsie, *epilessia*.

Σεληνοδρόμιον, ὖσ. lunaire, *lunario*.

Σεληνόσπορος, ὖσ. sémence de céleri, *somenza di appio*.

Σέληνον, ὖσ. céleri, *appio*.

Σελίς, ὖσ. page, *pagina*.

Σέλλα, ὖσ. selle, *sella*.

Σέλλωμα, ὖσ. l'action de seller, *il sellare*.

Σελλωμένος, η, ον. μετ. sellé, ée. *sellato*, *ta*.

Σελλώνω, Pʳ. seller, *sellare*.

Σελλώνων, ωσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui selle, *colui ò colei che sella*.

Σελλώσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a sellé, *colui ò colei che ha sellato*.

Σεμίδαλι, ἄσιας. la pure farine, *fior di farina*.

Σεμιδαλίτικος, κη, κον. ἐπίθ. de pure farine, *di fior di farina*.

Σεμνοπρέπεια, ὖσ. décence, honnêteté, *decenza*, *onestà*.

Σεμνοπρεπής, ἐπίθ. qui appartient à la décence, ϗ décent, te. *appartenente alla decenza*, ϗ *decente*.

Σεμνοπρεπῶς, ἐπίρ. d'une manière décente, *decentemente*.

Σεμνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. vénérable, qui a une mine vénérable, *venerabile*.

Σεμνός, ἡ, όν. ἐπίθ. décent, te. honnête, modeste, *decente*, *onesto*, *ta*. *modesto*, *ta*.

Σεμνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-décent, te. très-honnête, très-modeste, *decentissimo*, *ma*. *onestissimo*, *ma*. *modestissimo*, *ma*.

Σεμνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus décent, te. plus honnête, plus modeste, *più decente*, *più modesto*, *ta*. *più onesto*, *ta*.

Σεμνότης, οῦσ. décence, honnêteté, modestie, *decenza*, *onestà*, *modestia*.

Σεμνῶς, ἐπίρ. d'une manière décente, modestement, *decentemente*, *modestamente*.

Σενδονάκι, ὖσ. petit linceul, *piccolo lenzuolo*.

Σενδόνη, σενδόνι, ἄσιας. linceul, drap de lit, *lenzuolo*.

Σενάτον, Γερουσία, ὖσ. sénat, *senato*.

Σενάτωρ, Γερουσιαστής, sénateur, *senatore*.

Σεντίνα, ἄσιας. sentine, *sentina*.

Σεντουκάκι, ὖσ. petite caisse, petit coffre, *cassetta*, *cassettino*.

Σεντουκᾶς, οὐσ. celui qui fait de caisses, *colui che fa casse.*

Σεντοῦκι, οὐσ. caisse, *cassa.*

Σεντουκόπουλον, οὐσ. très-petite caisse, *piccola cassettina.*

Σεπέτι, οὐσ. coffre, *forziere.*

Σεπτέμβριος, οὐσ. septembre, *settembre.*

Σεπτὸς, ή, όν. ἐπίθ. adorable, vénérable, *adorabile, venerabile.*

Σαρασκέρης, οὐσ. séraskier, *seraschiere.*

Σεράφης; ἰδὲ Σαράφης.

Σεραφείμ, οὐσ. seraphin, *serafino.*

Σεργιάνι, οὐσ. amusement, divettissement, promenade, *divertimento, passeggio.*

Σεργιανίζω, Pʹ. s'amuser, se divertir, se promener, *divertirsi, ricrearsi, passeggiare.*

Σεργιανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui s'amuse, qui se promene, *colui ὴ colei che si diverte, che passeggia.*

Σεργιανίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui s'est amusé, qui s'est diverti, *colui ὴ colei che si è divertito, che si è ricreato.*

Σεργιάνισμα, οὐσ. amusement, promenade, divertissement, *divertimento, ricreazione, passeggio.*

Σεργοῦνι, οὐσιασ. ἐξορία, exil, *esilio.*

Σεργοῦτζι, οὐσ. tiare, *tiara.*

Σερμαγὲς, οὐσ. capital, *capitale.*

Σερπετὰ, ἐπίρ. d'une manière vive, *vivacemente.*

Σέρνω, Pʹ. traîner, *strascinare.*

Σερπετὸς, ή, όν. ἐπίθ. vif, ive. *vivace.*

Σεῦκλον, οὐσ. bette, poirée, *bieta, bietola.*

Σεφτὲς, οὐσ. bon commencement, *buon principio.*

Σεφέρι, οὐσ. troupe, armée, *esercito, armata.*

Σήκωμα, σηκωμένος, κτλ. ἰδὲ Σύκωμα, συκωμένος, κτλ.

Σημάδεμα, οὐσ. τὸ νὰ βάλῃ τινὰς σημάδι εἰς ἕνα πρᾶγμα, l'action de marquer une chose, *il marcare, il segnare.* σημάδωμα, τὸ νὰ σημαδώνῃ τινὰς εἰς τὸ νισάνι, l'action de viser, de butter, *il mirare.* §. σημάδωμα, χάραγμα, σχεδίασμα, délinéation, *delineamento.* §. σημάδωμα, ἐνέχυρον, l'action de donner en gage, *il mettere in pegno.*

Σημαδωμένος, η, ον. μετ. marqué, ée. noté, ée. *segnato, ta. notato, ta.* §. σημαδωμένος, σχεδιασμένος, dessiné, ée. *delineato, ta.* §. σημαδωμένος, δοσμένος εἰς ἐνέχυρον, gagé, ée. *impegnato, ta.*

Σημαδώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a marqué, qui a noté, *colui ὴ colei che ha notato, che ha segnato.* §. σημαδώσας εἰς τὸ νισάνι, celui ὴ celle qui a visé, qui a buté, *colui ὴ colei che ha mirato.* §. σημαδώσας, σχεδιάσας, celui ὴ celle qui a dessiné, *colui ὴ colei che ha delineato.* §. σημαδώσας, ὁποῦ ἔβαλε σημάδι ἕνα πρᾶγμα, celui ὴ celle qui a donné en gage, *colui ὴ colei che ha impegnato.*

Σημάδωσις, ἰδὲ Σημάδωμα.

Σημαδωτὴς, οὐσ. celui qui marque, qui note, *colui che segna, che nota.* §. σημαδωτὴς, celui qui vise, qui bute, *colui che mira, che toglie di mira.* §. σημαδωτὴς, celui qui donne en gage, *colui che impegna.*

Σημαδωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui marque, qui note, *che segna, che nota.*

Σημαδωτὸς, ἐπίθ. qu'on peut marquer, *che si può notare.*

Σημαδώτρα, οὐσ. celle qui marque, qui note, *colei che segna, che nota.*

Σημαδώνω, Pʹ. marquer, noter, *segnare, notare.* §. σημαδώνω, κτυπάζω εἰς τὸ νισάνι, viser, buter, *mirare.* §. σημαδώνω, σχεδιάζω, dessiner, *delineare.* §. σημαδώνω, gager, *impegnare.*

Σημαδώνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui marque, qui note, *colui ὴ colei che nota, che segna.* §. σημαδώνων εἰς τὸ νισάνι, qui vise, qui bute, *che mira.* §. σημαδώνων,

Lucaxoia.

Σείομαι, ἰδὲ Σείω.

Σειρὰ, ὅσιας. file, ligne, *fila*. §. σειρὰ, ἀκολούθησις τινὸς πράγματος, suite; continuation, *seguito*, *continuazione*.

Σείρας, ρασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a traîné, *colui ἢ colei che ha strascinato*.

Σειρῆν, ὅσ. sireine, *sirena*.

Σειρίτι, ὅσ. galon, *gallone*.

Σείσιμον, σεῖσμα, ὅσ. τίναγμα, ébranlement, *scuotimento*.

Σεισμὸς, ὅσ. tremblement de terre, *terremuoto*.

Σείω, Pʳ. ébranler, secouer, *scuotere*. §. σείομαι, s'ébranler, *scuotersi*. §. σείω τὸ χέρι, mouvoir la main, *muovere la mano*.

Σείων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui secoue, qui ébranle, *colui ἢ colei che scuote*.

Σεκάλη, ούσ. seigle, *segala*.

Σεκλέτι, ὅσ. contrainte, *strettezza*.

Σεκλετίζω, Pʳ. contraindre, *costringere*. §. σεκλετίζομαι, être contraint, ἢ être dans une grande contrainte, *essere in grande strettezza*.

Σεκρέτο, ὅσ. secret, *secreto*.

Σεκρεταρία, ούσ. bureau d'un secrétaire, *segretéria*.

Σεκρετάριος, ὅσ. secrétaire, *segretario*.

Σελήνη, ὅσ. lune, *luna*.

Σεληνιάζομαι, Pʳ. tomber de mal caduc, *essere preso dall' epilessia*.

Σεληνιαζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est sujet au mal caduc, *colui ἢ colei ch' è soggetto all' epilessia*.

Σεληνιασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui vient de tomber du haut mal, *colui ἢ colei ch' è stato preso dall' epilessia*.

Σελήνιασμα, ὅσ. l'action de tomber de mal caduc, *l' esser preso dall' epilessia*.

Σεληνιασμὸς, ούσ. haut-mal, mal caduc, epilepsie, *epilessia*.

Σεληνοδρόμιον, ὅσ. lunaire, *lunario*.

Σεληνόσπορος, ὅσ. sémence de céleri, *semenza di appio*.

Σέληνον, ὅσ. céleri, *appio*.

Σελὶς, ὅσ. page, *pagina*.

Σέλλα, ὅσ. selle, *sella*.

Σέλλωμα, ὅσ. l'action de seller, *il sellare*.

Σελλωμένος, η, ον. μετ. sellé, ée. *sellato*, *ta*.

Σελλώνω, Pʳ. seller, *sellare*.

Σελλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui selle, *colui ἢ colei che sella*.

Σελλώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a sellé, *colui ἢ colei che ha sellato*.

Σεμίδαλι, ὅσιας. la pure farine, *fior di farina*.

Σεμιδαλίτικος, κη, κον. ἐπίθ. de pure farine, *di fior di farina*.

Σεμνοπρέπεια, ὅσ. décence, honnêteté, *decenza*, *onestà*.

Σεμνοπρεπὴς, ἐπίθ. qui appartient à la décence, ἢ décent, te. *appartenente alla decenza*, ἢ *decente*.

Σεμνοπρεπῶς, ἐπίρ. d'une manière décente, *decentemente*.

Σεμνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. vénérable, qui a une mine vénérable, *venerabile*.

Σεμνὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. décent, te. honnête, modeste, *decente*, *onesto*, *ta*. *modesto*, *ta*.

Σεμνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-décent, te. très-honnête, très-modeste, *decentissimo*, *ma*. *onestissimo*, *ma*. *modestissimo*, *ma*.

Σεμνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus décent, te. plus-honnête, plus modeste, *più decente*, *più modesto*, *ta*. *più onesto*, *ta*.

Σεμνότης, ούσ. décence, honnêteté, modestie, *decenza*, *onestà*, *modestia*.

Σεμνῶς, ἐπίρ. d'une manière décente, modestement, *decentemente*, *modestamente*.

Σενδονάκι, ὅσ. petit linceul, *piccolo lenzuolo*.

Σενδόνη, σενδόνι, ὅσιας. linceul, drap de lit, *lenzuolo*.

Σενάτον, Γερουσία, ὅσ. sénat, *senato*.

Σενάτωρ, Γερουσιαστὴς, sénateur, *senatore*.

Σεντίνα, ὅσιας. sentine, *sentina*.

Σεντουκάκι, ὅσ. petite caisse, petit coffre, *cassetta*, *cassettino*.

Σελλαρης. vellin.

Σεντζανι. Σεν-γιο.

Σεντεκᾶς, ὀυσ. celui qui fait de caisses, *colui che fa casse*.

Σεντέκι, ὐσ. caisse, *cassa*.

Σεντεκόπυλον, ὀυσ. très-petite caisse, *piccola cassettina*.

Σεπέτι, ὐσ. coffre, *forziere*.

Σεπτέμβριος, ὐσ. septembre, *settembre*.

Σεπτός, ὴ, όν. ἐπίθ. adorable, vénérable, *adorabile*, *venerabile*.

Σερασκέρης, ὐσ. séraskier, *seraschiere*.

Σεράφης, ἴδε Σαράφης.

Σεραφείμ, ὀυσ. seraphin, *serafino*.

Σεργιάνι, ὐσ. amusement, divertissement, promenade, *divertimento*, *passeggio*.

Σεργιανίζω, Ρ'. s'amuser, se divertir, se promener, *divertirsi*, *ricrearsi*, *passeggiare*.

Σεργιανίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui s'amuse, se promene, *colui ἢ colei che si diverte*, *che passeggia*.

Σεργιανίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est amusé, qui s'est diverti, *colui ἢ colei che si è divertito*, *che si è ricreato*.

Σεργιάνισμα, ὐσ. amusement, promenade, divertissement, *divertimento*, *ricreazione*, *passeggio*.

Σεργῆνι, ὀυσιασ. ξορία, exil, *esilio*.

Σεργύτζι, ὐσ. tiare, *tiara*.

Σερμαγιές, ὀυσ. capital, *capitale*.

Σερπετά, ἐπίρ. d'une manière vive, *vivacemente*.

Σέρνω, Ρ'. traîner, *strascinare*.

Σερπετός, ή, όν. ἐπίθ. vif, ive. *vivace*.

Σεῦκλον, ὐσ. bette, poirée, *bieta*, *bietola*.

Σεφτές, ὐσ. bon commencement, *buon principio*.

Σεφέρι, ὀυσ. troupe, armée, *esercito*, *armata*.

Σήκωμα, σηκωμένος, κτλ. ἴδε Σύκωμα, συκωμένος, κτλ.

Σημάδεμα, ὐσ. τὸ νὰ βάλῃ τινὰς σημάδι εἰς ἕνα πρᾶγμα, l'action de marquer une chose, *il marcare*, *il segnare*. §. σημάδδυμα, τὸ νὰ σημαδδύῃ τινὰς εἰς τὸ νισάνι, l'action de viser, de butter, *il mirare*. §. σημάδδυμα, χάραγμα, ξυδίασμα, délinéation, *delineamento*. §. σημάδδυμα, ἐνέχυρον, l'action de donner en gage, *il mettere in pegno*.

Σημαδδυμένος, η, ον. μετ. marqué, ée. noté, ée. *segnato*, *ta*. *notato*, *ta*. §. σημαδδυμένος, ξυδιασμένος, dessiné, ée. *delineato*, *ta*. §. σημαδδυμένος, δοσμένος εἰς ἐνέχυρον, gagé, ée. *impegnato*, *ta*.

Σημαδδύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a marqué, qui a noté, *colui ἢ colei che ha notato*, *che ha segnato*. §. σημαδδύσας εἰς τὸ νισάνι, celui ἢ celle qui a visé, qui a buté, *colui ἢ colei che ha mirato*. §. σημαδδύσας, ξυδιάσας, celui ἢ celle qui a dessiné, *colui ἢ colei che ha delineato*. §. σημαδδύσας, ὀπῦ ἔβαλε σημάδι ἕνα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui a donné en gage, *colui ἢ colei che ha impegnato*.

Σημάδδυσις, ἴδε Σημάδδυμα.

Σημαδδυτής, ὐσ. celui qui marque, qui note, *colui che segna*, *che nota*. §. σημαδδυτής, celui qui vise, qui bute, *colui che mira*, *che toglie di mira*. §. σημαδδυτής, celui qui donne en gage, *colui che impegna*.

Σημαδδυτικός, ή, όν. ἐπίθ. qui marque, qui note, *che segna*, *che nota*.

Σημαδδυτός, ἐπίθ. qu'on peut marquer, *che si può notare*.

Σημαδδύτρα, ὐσ. celle qui marque, qui note, *colei che segna*, *che nota*.

Σημαδδύω, Ρ'. marquer, noter, *segnare*, *notare*. §. σημαδδύω, κυπάζω εἰς τὸ νισάνι, viser, buter, *mirare*. §. σημαδδύω, ξυδιάζω, dessiner, *delineare*. §. σημαδδύω, gager, *impegnare*.

Σημαδδύων, ὐσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui marque, qui note, *colui ἢ colei che nota*, *che segna*. §. σημαδδύων εἰς τὸ νισάνι, qui vise, qui bute, *che mira*. §. σημαδδύων,

δάιων, χαράζων, qui désseine, che delinea. §. σημαδδίων, ὅπου βάνει ἐνέχυρον, qui gage, che mette in pegno.

Σημαδάκι, ὑσ. petite marque, petite note, piccola nota, piccola segno.

Σημάδι, ὑσ. note, marque, segno, nota. §. σημάδι, τοσάκι, but, mira, bersaglio. §. σημάδι, ἐνέχυρον, gage, pegno. §. σημάδι, signe, segnale. §. σημάδι τοῦ προσώπου ἀπὸ μαχαιριὰν ἢ ἄλλο, balafre sur le visage, sfregio. §. σημάδι τῆς πληγῆς, couture, cicatrice, cicatrice.

Σημαία, ὑσιας. enseigne, étendard, insegna.

Σημαινόμενον, οὐσ. significat, significato.

Σημαντικός, ἡ, όν. ἐπίθ. significatif, ive. significativo, va.

Σημαίνω, Ρ'. φανερώνω, δηλῶ, signifier, significare. §. σημαίνω ταῖς καμπάναις, sonner les cloches, suonar le campane.

Σημαίνων, ουσα, ον. μετ. δηλῶν, signifiant, te. significante. §. σημαίνων ταῖς καμπάναις, qui sonne les cloches, che suona le campane.

Σημάνας, νασα, αν. μετ. φανερώσας, celui ou celle qui a signifié, colui ò colei che ha significato. §. σημάνας ταῖς καμπάναις, qui a sonné les cloches, che ha suonato le campane.

Σήμαντρον, ὑσ. clochette, sonaglio.

Σημασία, οὐσ. signification, significazione.

Σημεῖον, ὑσ. signe, marque, segno, nota.

Σημειοφόρος, ὑσ. enseigne, porte-étendard, alfiere, insegna, porta insegna.

Σημειωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a été noté, colui ò colei ch' è stato segnato.

Σημείωμα, ὑσ. note, annotation, nota, annotazione.

Σημειωμένος, η, ον. μετ. noté, ée. marqué, ée. notato, ta. segnato, ta.

Σημειώνω, Ρ'. noter, marquer, segnare, notare.

Σημειώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui marque, qui note, colui ò colei che nota, che segna.

Σημειώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a marqué, qui a signé, colui ò colei che ha segnato, che ha notato.

Σημείωσις, οὐσ. annotation, annotazione.

Σήμερα, ἰδὲ Σήμερον.

Σημερινός, ἡ, όν. ἐπίθ. d'aujourd'hui, odierno, na. d'oggi.

Σήμερον, ἐπίρ. aujourd'hui, oggi. §. ἡ σήμερον, ὑσ. aujourd'hui, oggi dì.

Σημιδάλι, ἰδὲ Σεμιδάλι.

Σήμαμα, κτλ. ἰδὲ Σύρμαμα, κτλ.

Σηπιά, ὑσ. sèche, seppia.

Σησάμι, ὑσ. sesame, sisamo.

Σιαγόνι, σιαγών, ὑσ. mâchoire, mascella.

Σιάδι, ὑσιας. esplanade, spianata.

Σιάζια, οὐσ. instrumens de musique, stromenti musicali.

Σιάζω, Ρ'. accommoder, ajuster, mettre en ordre, aggiustare, accommodare, mettere in ordine.

Σιάζων, ζουσα, ον. μετ. celui ou celle qui accommode, qui ajuste, colui ò colei che aggiusta, che accomoda.

Σιαχὰς, ἰδὲ Σταχὰς.

Σιαίνω, ἰδὲ Σιάζω.

Σιάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a ajusté, colui ò colei che ha aggiustato.

Σιάσιμον, σιάσμα, ὑσιας. l'action d'ajuster, d'accommoder, aggiustamento, accomodamento.

Σιασμένος, η, ον. μετ. ajusté, ée. accommodé, ée. aggiustato, ta. accomodato, ta.

Σιασίζω, σιασισμένος, ἰδὲ Σαςίζω, σαςισμένος.

Σιάχ, ὑσ. échec, scacco.

Σιβύλλα, ὑσ. sibylle, sibilla.

Σιγά, σιγανά, ἐπίρ. tout doucement, piano, pian pianino.

Σιγανός, ἡ, όν. ἐπίθ. doux, ce. tranquille, tranquillo, la. mansueto, ta. §. σιγανός, σιγηλός, taciturne, taciturno, na.

Σιγὴ, ὑσ. silence, silenzio.

Σιγηλός, ἡ, όν. ἐπίθ. σιωπηλός, taciturne, taciturno, na. §. σιγηλός, ἥμερος, ἥσυχος, doux, ce. tranquille, mansueto,

to, ta. tranquillo, la.

Σιγῶ, P. se taire, tacere.

Σιγυράρω, P. assurer, assicurare.

Σιγυράδζομα, ὐσ. assurance, sicurtà.

Σιγουραρισμένος, η, ον. μετ. assuré, ée. assicurato, ta.

Σιγοῦρος, ἐπίθ. sur, re. sicuro, ta.

Σιγουρτά, ὐσ. sureté, assurance, sicurtà.

Σιδηρᾶς, ὐσ. ὁπου πωλεῖ σίδηρα, marchand de fers, mercante di ferri.

Σιδηρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fer, di ferro.

Σιδηρεά, ὐσ. gros marteau, martellaccio.

Σιδηρικά, ὐσ. quantité de fers, ferremens, outils de fer, ferramenti.

Σιδηρίτης, ὐσ. pariétaire, parietaria.

Σιδηροκόπος, ὐσ. forgeron, taillandier, ferrajo.

Σιδηροδέσμιος, ἐπίθ. chargé, ée de fers, enchaîné, ée. caricato, ta di ferri, incatenato, ta.

Σιδηροκόλλημα, ὐσ. soudure, saldatura.

Σιδηροκολλημένος, η, ον. μετ. soudé, ée. saldato, ta.

Σιδηροκολλῶ, P. souder, saldare.

Σιδηροκούταλον, ὐσ. cueiller de fer, cucchiajo di ferro.

Σιδηροπαράθυρον, ὐσ. fenêtre de fer, grille de fer, balcone di ferro, inferriata.

Σιδηροποκάμισον, ὐσ. cotte de mailles, giaco.

Σιδηρόσυρμα, ὐσ. fil de fer, filo di ferro.

Σιδηρόσκουφια, ὐσ. casque de fer, elmo di ferro.

Σιδηροστιά, ουσ. trépied, treppiede.

Σιδηροφτυάρι, ὐσ. hoyau de fer, badile di ferro.

Σιδηρώμα, ὐσ. enchaînement, incatenamento. §. σιδήρωμα τῶν πανικῶν, κτλ. l'action de répasser du linge &c. avec le fer, l'azione di distendere la biancheria &c. col ferro.

Σιδηρωμένος, η, ον. μετ. ἁλυσιδωμένος, enchaîné, ée. incatenato, ta. §. σιδηρωμένος τὰ πανικά, κτλ. répassé &c. avec le fer, disteso, sa. col ferro.

Σιδηρώνω, P. enchaîner, incatenare. §. σιδηρώνω τὰ πανικά, κτλ. répasser du linge &c. avec le fer, distendere la biancheria col ferro.

Σιδηρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui enchaîne, colui o colei che incatena. §. σιδηρώνων τὰ πανικά, κτλ. celui ou celle qui répasse du linge &c. avec le fer, colui o colei che distende la biancheria &c. col ferro.

Σιδηρώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a enchaîné, colui o colei che ha incatenato. §. σιδηρώσας πανικά, κτλ. celui ou celle qui a répassé du linge &c. colui o colei che ha disteso dalla biancheria col ferro.

Σικάλη, ἰδὲ Σεκάλη.

Σίκλα, σίκλος, ὐσ. seau a puiser de l'eau, secchia.

Σικοτάκι, ὐσ. petit foie, piccolo fegato.

Σικότι, ὐσ. foie, fegato.

Σιμὸς, ἐπίθ. camus, se. camuso, sa.

Σιμωνία, ουσ. simonie, simonia.

Σιμωνιακά, ἐπίρ. d'une manière simoniaque, in maniera simoniaca.

Σιμωνιακὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. simoniaque, simoniaco, ca.

Σινάπι, ουσ. sénevé, senapa.

Σιναπίδι, ουσ. rubrique, rubrica, sinopia.

Σινί, ὐσ. tourtiere, tortiera.

Σιπιά, ἰδὲ Σηπιά.

Σισάμι, ὐσ. sésame, sisamo.

Σισαμόλαδον, ὐσ. huile de sésame, olio di sisamo.

Σισιανὶς, ὐσ. but, mira.

Σιταρίζω, ἰδὲ Σιργιανίζω.

Σίτα, ὐσ. bluteau, staccio da fior di farina.

Σιταρένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de bled, de froment, di formento.

Σιτάρι, ουσ. bled, forment, formento.

Σιταροβάγαζον, ουσ. grenier, granajo.

Σιταροπώλης, ὐσ. marchand de froment, mercante di formento.

Σιτηρέσιον, ὐσ. paye, gage, paga, pensione.

Σιτίζω, P. alimenter, nourrir, alimentare, nodrire.

Σιτίζων, ουσα, ον. μετ. ce-

celui ἢ celle qui nourrit, *colui ò colei che alimenta*.

Σίτισμα, ατος. l'action de nourrir, *nutrimento*.

Σίτος, ου. ἰδὲ Σιτάρι.

Σίφωνας, σίφων, ὁσ. tourbillon, ouragan, *turbine*.

Σιφωνίζω, P'. essuyer au vent, *asciugare al vento*.

Σιφώνιον, ὁσ. tube, tuyau, *tuba*.

Σιχλιός, κτλ'. ἰδὲ Χλιός, κτλ'.

Σιψὶ, ὁσ. pipe, *pippa*.

Σιψόβεργα, ἀσιας. canne d'une pipe, *canna d'una pippa*.

Σιωπαίνω, P'. se taire, *tacere*.

Σιωπὴ, ὁσ. silence, *silenzio*.

Σιώπημα, ὁσ. l'action de se taire, *il tacere*.

Σιωπηλὸς, ή, όν. ἐπίθ. taciturne, *taciturno, na*.

Σιωπημένος, η, ον. μετ. passé, ée. sous silence, *taciuto, ta*.

Σιωπήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est tu, *colui ò colei che ha taciuto*.

Σιώπησις, ἀσιας. silence, *silenzio, tacimento*.

Σιωπῶ, P'. se taire, ne dire mot, garder le silence, *tacere, non parlare*.

Σιωπῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui se tait, *colui ò colei che tace*.

Σκάβγω, P'. ἰδὲ Σκάπτω.

Σκαθὶ, ὁσ. loriot, *rigogolo*.

Σκάζω, P'. crever, *crepare*.

Σκάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui creve, *colui ò colei che crepa*.

Σκάλα, οὐσιας. échelle, *scala*.

Σκάλωμα, σκαλώνω, κτλ'. ἰδὲ Σκάλισμα, κτλ'.

Σκαλὶ, σκαλίδι, ὁσ. dégré, marche, *scalino*.

Σκαλιδοπέτρα, ἰδὲ Σκαλί.

Σκαλίζω, P'. fouiller, *scavare*. §. σκαλίζω μεταφ. fureter, fouiller, *frugare, cercare*. §. σκαλίζω, παρακινῶ, aiguillonner, exciter, *eccitare, aizzare, stuzzicare*. §. σκαλίζω τὰ δόντια, τὰ αὐτιά, curer les dents, les oreilles, *stuzzicare i denti, le orecchie*.

Σκαλίζων, ουσα, ον. μετ. ξεσκάπτων, fouillant, te, *scavante*. §. σκαλίζων, παρακινῶν, qui aiguillonne, excitant, te. *aizzante, stuzzicante*. §. σκαλίζων, ἀναχαπτόνων. qui furete, *che fruga*. ἰδὲ καὶ Σκαλίζω.

Σκαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fouillé, *colui ò colei che ha scavato*. §. σκαλίσας, παρακινήσας, celui ἢ celle qui a aiguillonné, qui a excité, *colui ò colei che ha aizzato, che ha stuzzicato*. ἰδὲ καὶ Σκαλίζω.

Σκάλισμα, ουσ. l'action de fouiller, *scavamento*. §. σκάλισμα, μετ. l'action de fureter, de chercher, *frugamento, cercamento*. §. σκάλισμα, ἐρεθισμὸς, aiguillon, *stuzzicamento*.

Σκαλισμένος, η, ον. μετ. fouillé, ée. *scavato, ta*. §. σκαλισμένος, ζητημένος, fureté, ée. cherché, ée. *frugato, ta. cercato, ta*. §. σκαλισμένος, παρακινημένος, aiguillonné, ée. irrité, ée. *stuzzicato, ta. irritato, ta*.

Σκαλιστήρι, ὁσ. sarcloir, *sarchio*. §. σκαλιστήρι, χιλάλι, cure-oreille, *stuzzicorecchi*. §. σκαλιστήρι διὰ τὰ δόντια, curedent, *stuzzicadenti*.

Σκαλιστὴς, ουσ. ὅτις σκαλίζει ἕνα πρᾶγμα, celui qui furete, qui fouille, *colui che fruga*.

Σκαλοπάτι, ουσ. dégré, marche, *scalino*.

Σκαλοπούλα, ὥσιας. petite échelle, *picciola scala*.

Σκαλοῦνι, ἰδὲ Σκαλί.

Σκάλωμα, ουσ. μπερδέμα εἰς ἕνα πρᾶγμα, accroche, attachement, l'action de s'attacher, de s'accrocher, *l'attaccarsi, l'aggrapparsi*.

Σκαλωμένος, η, ον. μετ. accroché, ée. attaché, ée. *aggrappato, ta. attaccato, ta*.

Σκαλώνω, P'. Ἐν. attacher, accrocher, *attaccare*. §. σκαλώνω, ἐδ. s'attacher, s'accrocher, *aggrapparsi, attaccarsi*.

Σκαλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui attache, qui accroche, *colui ò colei che attacca, che aggrappa*. §. σκαλώνων, μετ. ἐδ. celui ἢ cel-

celle qui s'attache, qui s'accroche, *colui ŋ colei che si aggrappa*.

Σκαλώσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ŋ celle qui a accroché, qui a attaché, *colui ŋ colei che ha attaccato, che ha aggrappato*. §. σκαλώσας, ἐδ. celui ŋ celle qui s'est attaché, qui s'est accroché, *colui ŋ colei che si è attaccato, aggrappato*.

Σκαλωσιά, échafaut de maçon, *ponte da muratore*.

Σκαλωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait en forme d'echelle, *fatto a guisa di scala*.

Σκάμμα, ἰδὲ Σκάψιμον.

Σκαμμένος, η, ον. μετ. creusé, ée. *scavato, ta*.

Σκαμνάκι, ὐσ. petite chaise, *piccola sedia*.

Σκαμνί, ὐσ. chaise, *sedia*.

Σκανδαλιάρης, οὐσ. scandaleux, *scandaloso*.

Σκανδαλιάρικος, ἐπίθ. scandaleux, euse. *scandaloso, sa*.

Σκανδαλίζω, Pᶜ. scandaliser, *scandalizzare*. §. σκανδαλίζω μίαν μηχανήν, κτλ. gâter, déranger, *guastare, disordinare*.

Σκανδαλίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ŋ celle qui scandalise, *scandalizzante*.

Σκανδαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ŋ celle qui a scandalisé, *colui ŋ colei che ha scandalezzato*. §. σκανδαλίσας μίαν μηχανήν, celui ŋ celle qui a dérangé, qui a gâté une machine, *colui ŋ colei che ha disordinato, che ha guastato una macchina*.

Σκανδάλισμα, ὐσ. l'action de scandaliser, *scandalizzamento*.

Σκανδαλισμένος, η, ον. μετοχ. scandalisé, ée. *scandalezzato, ta*.

Σκάνδαλον, ὐσ. scandale, *scandalo*.

Σκανδαλοποιά, ὐσ. scandaleuse, *scandalosa*.

Σκανδαλοποιός, ποιά, ποιόν, ἐπίθ. scandaleux, euse. *scandaloso, sa*.

Σκαντζόχοιρος, ὐσ. hérisson, *riccio*.

Σκαπετίζω, Pᶜ. fuir, *fuggire*.

Σκαπουλίζω, Pᶜ. éviter, *evitare*.

Σκαπουλίσας, σασα, αν. μετ. celui ŋ celle qui a évité, *colui ŋ colei che ha evitato*.

Σκαπούλισμα, ὐσ. l'action d'éviter, *l'evitare*.

Σκάπτης, ὐσ. qui creuse, *scavatore*.

Σκαπτικόν, ὐσ. ce qu'on paye pour faire creuser quelque chose, *quel che si paga per fare scavare qualche cosa*.

Σκάπτω, Pᶜ. creuser, fouiller, fouir, *scavare*.

Σκάπτων, ὐσα, ον. μετ. celui ŋ celle qui creuse, *colui ŋ colei che scava*.

Σκάρα, ὐσ. grille, *graticola*.

Σκαρί, ὐσ. caréne, quille, *carena*.

Σκαρλατένιος, ια, ιον. ἐπίθ. d'écarlate, *di scarlatto*.

Σκαρλάτον, ὐσ. écarlat, *scarlatto*.

Σκάρφη, ὐσ. ellébore, *elleboro*.

Σκάσας, σασα, αν. μετ. celui ŋ celle qui a crevé, *colui ŋ colei che ha crepato*.

Σκάσιμον, ὐσ. l'action de crever, *il crepare*.

Σκάσις, ὀ σκασμάδα, καὶ σκασματιά, ὐσ. crevasse, fente, *crepatura*.

Σκάσμα, ἰδὲ Σκάσιμον.

Σκασμός, ὐσ. l'action de crever, *il crepare*. §. σκασμός, ὅταν λέγεται πρός τινα, creve, *crepa*.

Σκατόγερος, ἐπίθ. vieillard de rien, *vecchio da nulla*.

Σκατογραία, ἐπίθ. vieille de rien, *vecchia da nulla*.

Σκατοδουλειά, οὐσ. affaire de rien, *affare di nulla*.

Σκατόν, ὐσ. merde, *merda*.

Σκάτωμα, ὐσιας. l'action d'embrener, *smerdamento*.

Σκατωμένος, η, ον. μετ. embrené, ée. *smerdato, ta*.

Σκατώνω, Pᶜ. embrener, *smerdare*.

Σκατώνων, ὐσα, ον. μετ. celui ŋ celle qui embrene, *colui ŋ colei che smerda*.

Σκατώσας, σασα, αν. μετ. celui ŋ celle qui a embrené, *colui ŋ colei che ha smerdato*.

Σκάφη, ἰδὲ Σκαφίδι.

Σκαφή, οὐσ. σκάψιμον, l'action de fouiller, de fouir, *scavamento*.

Σκαφίδα, ὑσ. grande huche a pétrir le pain, *madia grande.*

Σκαφίδι, ὑσ. huche à pétrir le pain, *madia.*

Σκάφτης, σκαφτιὰς, οὐσ. laboureur, qui fouit la terre, *zappatore.*

Σκάφτω, Pʳ. creuser, *scavare.* §. σκάφτω τὴν γῆν, labourer, fouir la terre, *zappare.*

Σκάφτων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui creuse, *colui ò colei che scava.* §. σκάφτων τὴν γῆν, celui ou celle qui fouit la terre, *colui ò colei che zappa.*

Σκάψας, ψασα, αν, μετ. celui ou celle qui a creusé, *colui ò colei che ha scavato.* §. σκάψας, ὅσις ἔσκαψε τὴν γῆν, celui ou celle qui a labouré, qui a foui la terre, *colui ò colei che ha zappato.*

Σκάψιμον, οὐσ. l'action de creuser, *lo scavare.* §. σκάψιμον τῆς γῆς, labourage, l'action de fouir la terre, *lo zappare.*

Σκεβρὸς, ἡ, όν, ἐπίθ. courbé, ée, plié, ée, *incavato, ta.*

Σκέβρωμα, οὐσ. l'action de courber, *incurvamento.*

Σκεβρώνω, Pʳ. courber, plier, *incurvare.*

Σκεδιάζω, Pʳ. σχεδιάζω, dessiner, *delineare.* §. σκεδιάζω τὸν καιρὸν, passer le temps, tuer le temps, *passare il tempo.*

Σκεδιάζω, σκεδίασμα, κτλ. ἴδε Σχεδιάζειν, σχέδιασμα, κτλ.

Σκέδρον, parchemin, *cartapecora.*

Σκέλετρον, ὑσ. squelette, carcasse, *scheletro.*

Σκέλι, ἴδε Σκέλος.

Σκελιὰ, ἡσ. pas, *passo.*

Σκελίδα, σκιλίδα, ὑσιας. gousse, *spicchio.*

Σκελιδάκι, ὑσ. petite gousse, *piccolo spicchio.*

Σκελίζω, Pʳ. étendre les jambes, *allargare le gambe.*

Σκέλος, ὑσ. cuisse, *coscia.*

Σκεύτζιμα, οὐσ. τυραννία, παιδεία, tourment, *tormento.*

Σκευτζόνω, Pʳ. τυραννῶ, βασανίζω, tourmenter, *tormentare.*

Σκεπάζω, Pʳ. couvrir, *coprire.* §. σκεπάζω, μετ. protéger, defendre, *proteggere, difendere.*

Σκεπάζων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui couvre, *colui ò colei che copre.*

Σκεπαρνάκι, ὑσιας. petite hache, *piccola asce.*

Σκεπάρνι, σκέπαρνον, ὑσ. hache, *asce.*

Σκεπαρνιὰ, οὐσ. coup de hache, *colpo d'asce.*

Σκεπάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a couvert, *colui ò colei che ha coperto.*

Σκέπασμα, σκέπασις, ὑσ. l'action de couvrir, *coprimento, il coprire.* §. σκέπασμα, couverture, *coperta.*

Σκεπασματάκι, ὑσ. petite couverture, *copertina.*

Σκεπασμένος, η, ον. μετ. couvert, te. *coperto, ta.*

Σκεπαστὰ, ἐπίρ. couvertement, *copertamente.* §. σκεπαστὰ, μετ. κρυφίως, en cachette, *à nascosto, nascostamente.*

Σκέπη, οὐσ. σκέπασμα, couverture, *coperta.* §. σκέπη τῦ σπιτιῦ, toit, *tetto.* §. σκέπη, μεταφ. protection, *protezione.* §. σκέπη τῶν ἐντέρων, épiploon, omentum, *omento, rete.* §. σκέπη, καὶ πανὶ, μπόλια, voile, *velo.*

Σκέπος, οὐσ. protection, *protezione.*

Σκέπτομαι, Pʳ. méditer, *meditare.*

Σκέτος, η, ον. ἐπίθ. ἁπλῦς, simple, *semplice.*

Σκεῦος, οὐσ. vase, *vaso.*

Σκευάζω, ἴδε Κατασκευάζω.

Σκευοφυλάκιον, ὑσ. sacristie, *sagrestia.*

Σκευοφύλαξ, οὐσ. sacristain, *sagrestano.*

Σκευωρία, ὑσ. art, malice, *arte, malizia.*

Σκέψις, ὑσ. méditation, *meditazione.*

Σκηνὴ, ὑσ. scéne, *scena.*

Σκήνωμα, ὑσ. campement, *attendamento.*

Σκηνωμένος, η, ον. μετ. campé, ée. *attendato, ta.*

Σκηνώνω, Pʳ. οὐδ. καὶ Ἐν. se camper, et camper, *attendarsi, et attendare, accampare.*

Σκηνώσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a campé, *colui ò colei che ha attendato.* §. σκηνώσας, οὐδ. celui ou celle

Σκηνοπηγία qui

Σκηνίτης.

qui s'est campé, *colui ŏ colei che si è attendato, accampato.*

Σκῆπτρον, ου. sceptre, *scettro.*

Σκιά, ᾶς. ombre, *ombra.*

Σκιαδερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. ombrageux, euse. *ombroso, sa.*

Σκιάδι, σκιάδιον, ου. τὸ καπέλον, chapeau, *cappello.* §. σκιάδι διὰ τὸν ἥλιον, parasol, *parasole.*

Σκιάζω, P'. épouvanter, faire peur, *spaventare, far paura.* §. σκιάζομαι, s'épouvanter, *spaventarsi.*

Σκιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui épouvante, *colui ŏ colei che spaventa.*

Σκιάξας, ξασα, ον. μετ. celui ŏ celle qui a épouvanté quelqu'un, qui a fait peur à quelqu'un, *colui ŏ colei che ha spaventato qualcheduno, che ha fatto paura a qualcheduno.*

Σκιάσμα, ατος. l'action d'épouvanter, ϗ de s'épouvanter, *spaventamento.*

Σκιασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. *spaventato, ta.*

Σκιαστά, ἐπίρ. avec crainte, avec peur, *con timore, con paura.*

Σκίζα, ἰδὲ Σχίζα.

Σκίζω, σκίζων, σκίσας, σκισμένος, κτλ. ἰδὲ Σχίζω, κτλ.

Σκῖνος, ἰδὲ Σχοῖνος.

Σκιογραφία, ας. dessein, tracement, *disegno, il disegnare.*

Σκιογράφος, ου. dessinateur, celui qui dessine, *disegnatore.*

Σκιογραφῶ, P'. dessiner, *disegnare.*

Σκισμάδα, κτλ. ἰδὲ Σχισμάδα, κτλ.

Σκιώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. ombrageux, euse. *ombroso, sa.*

Σκλάβα, ας. esclave, *schiava.*

Σκλαβάκι, ου. petit esclave, *piccolo schiavo.*

Σκλαβιά, ᾶς. esclavage, *schiavitù.*

Σκλαβοπώλης, ου. marchand d'esclaves, *mercante di schiavi.*

Σκλαβόπουλον, ου. jeune esclave, *giovane schiavo.*

Σκλάβος, ου. ϗ ἐπίθ. esclave, *schiavo, va.*

Σκλαβωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ŏ celle qui a été reduit en esclavage, *colui ŏ colei ch'è caduto in ischiavitù.*

Σκλάβωμα, ατος. esclavage, *schiavitù.*

Σκλαβωμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. en esclavage, réduit, te. en esclavage, *caduto, ta. in ischiavitù, ridotto, ta. in ischiavitù.*

Σκλαβώνω, P'. faire esclave, reduire en esclavage, *fare schiavo, ridurre in ischiavitù.* §. σκλαβώνομαι, tomber dans l'esclavage, *cadere in ischiavitù.*

Σκλαβώνων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui réduit en esclavage, *colui ŏ colei che riduce in ischiavitù.*

Σκλαβώσας, σασα, σαν. μετ. celui ŏ celle qui a réduit en esclavage, *colui ŏ colei che ha ridotto in ischiavitù.*

Σκληρά, ἐπίρ. durement, *duramente.* §. σκληρά, ἀσπλαγχνα, cruellement, inhumainement, *crudelmente, inumanamente.*

Σκληραγωγία, ας. mortification, macération, *mortificazione, macerazione.*

Σκληραγωγὸς, ἐπίθ. mortifiant, te. *mortificante.*

Σκληραγωγῶ, P'. mortifier, macérer, *mortificare, macerare.*

Σκληραίνω, P'. endurcir, *indurire.* §. σκληραίνω, κάμνω τινὰ σκληρὸν, ἄσπλαγχνον, rendre cruel, *far crudele.* §. σκληραίνομαι, ἰδ. s'endurcir, devenir cruel, *indurirsi, incrudelire.*

Σκληρόκαρδη, ἐπίθ. dure de cœur, cruelle, *dura di cuore, crudele.*

Σκληροκαρδία, ας. dureté de cœur, *durezza di cuore.*

Σκληρόκαρδος, σκληροκάρδιος, ἐπίθ. dur, re. de cœur, cruel, le. *duro, ra. di cuore, crudele.*

Σκληρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. dur, re. *duro, ra.* §. σκληρὸς, ἄσπλαγχνος, cruel, le. inhumain, ne. *crudele, disumano, na.*

Σκληρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-dur, re. *durissimo, ma.* §. σκληρότατος, ἄσπλαγχνος, très-cruel, le. très-inhumain, ne.

crudelissimo, ma. inumanissimo, ma.

Σκληρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-dur, re. *più duro, ra.* §. σκληρότερος, plus cruel, le. plus inhumain, ne. *più crudele, più inumano, na.*

Σκλιπίδα, οὐσ. famille, *famiglia.*

Σκλουβιάζω, P'. devenir couvi, *diventar stantio.*

Σκλούδιος, ἐπίθ. couvi, *stantio.*

Σκολάζω, κτλ'. ἴδε Σχολάζω.

Σκολαρίκι, οὐσ. pendant d'oreille, *orecchino.*

Σκολιός, ἐπίθ. méchant, te. pervers, se. *cattivo, va. perverso, sa.*

Σκομπρί, ὐσ. maquereau, *sgombro.*

Σκόνη, ὐσ. poudre, *polvere.* §. σκόνη, κονιορτός, poussière, *polvere.*

Σκονιάζω, P'. poussetter, faire de la poussière, *far polvere.*

Σκονίζω, P'. poudroyer, *spolverizzare.*

Σκόνταμμα, ὐσ. acchoppement, bronchade, *inciampo.*

Σκονταμός, οὐσ. l'action de chopper, *l'inciampare.*

Σκοντάπτω, P'. chopper, broncher, trébucher, *inciampare, intoppare.*

Σκοντάπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui choppe, qui bronche, *colui ò colei che inciampa, che intoppa.*

Σκοντάψας, ψασα, αν. μετ. celui ou celle qui a bronché, qui a choppé, *colui ò colei che ha inciampato, che ha intoppato.*

Σκοντουφλίζω, σκοντούφλισμα κτλ'. ἴδε Σκοντάπτω κτλ'.

Σκόπελος, ὐσ. écueil, *scoglio.*

Σκοπός, οὐσ. but, intention, *scopo, intenzione.* §. σκοπός, τὸ νησάκι. le but, *bersaglio.* §. σκοπός τῦ τραγυδιῦ, air d'une chanson, *aria d'una canzone.*

Σκορδαλιά, οὐσ. aillade, *agliata.*

Σκόρδον, οὐσ. ail, *aglio.*

Σκορδοσκελίδα, ὐσ. gousse d'ail, *spicchio d'aglio.*

Σκορπίδι, οὐσιας. scorpion de mer, rascasse, *scorpion di mare.*

Σκορπίζω, P'. disperser, *dispergere, spargere.*

Σκορπίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui disperse, *colui ò colei che disperge.*

Σκορπιόλαδον, ὐσ. huile de scorpion, *olio di scorpione.*

Σκόρπιος, ια, ιον. ἐπίθ. dispersé, ée. épars, se. *disperso, sa. sparso, sa.*

Σκορπίος, οὐσ. scorpion, *scorpione.*

Σκορπίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dispersé, *colui ò colei che ha disperso.*

Σκόρπισις, ὐσ. l'action de disperser, *dispersione.*

Σκόρπισμα, οὐσ. l'action de disperser, éparpillement, *spargimento, dispersione.*

Σκορπισμένα, ἐπίρ. d'une manière dispersée, séparément, par-ci par là, *sparsamente, separatamente.*

Σκορπισμένος, η, ον. μετ. dispersé, ée. *disperso, sa.*

Σκορπιστής, ὐσ. celui qui disperse, qui dissipe, *colui che disperge, che dissipa.*

Σκορπώ, ἴδε Σκορπίζω.

Σκοτάδι, ὐσ. ἴδε Σκότος.

Σκοτάκι, ὐσ. petit foie, *piccolo fegato.*

Σκοτάντερο, σκοταριά, ὐσ. fressure, *coratella.*

Σκοτεῖδι, ἴδε Σκότος.

Σκοτεινιάζω, P'. obscurcir, *oscurare.* §. σκοτεινιάζει, il commence à s'obscurcir, *incominicia a farsi scuro, a oscurarsi.*

Σκοτεινιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui s'obscurcit, *colui ò colei che si oscura.* §. σκοτεινιάζων, Ἐν. celui ou celle qui obscurcit, *colui ò colei che oscura.*

Σκοτεινιάσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a obscurci, *colui ò colei che ha oscurato.* §. σκοτεινιάσας, ὐδ. celui ou celle qui s'est obscurci, qui est devenu obscur, *colui ò colei che si è oscurato, che si è fatto oscuro.*

Σκοτείνιασμα, ὐσ. obscurcissement, *oscuramento.*

Σκοτεινιασμένος, η, ον. μετ. obscurci, ie. *oscurato, ta.*

Σκοτεινός, ή, όν. ἐπίθ. obscur, re. *oscuro, ra.*

Σκοτεινούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu obscur, re. *un poco oscuro, ra.*

Σκότι, ὐσ. foie, *fegatò*.

Σκοτίδι, ἰδὲ Σκόπος.

Σκοτιδιάζω, P'. s'obscurcir, *oscurarsi*, *farsi oscuro*.

Σκοτίδιασμα, ὐσ. l'action de s'obscurcir, *l'oscurarsi*, *il farsi oscuro*.

Σκοτιδιασμένος, η, ον. μετ. obscurci, ie. *oscurato*, *ta*.

Σκοτίζω, P'. étourdir, *stordire*. §. μὴ μὲ σκοτίζεις τὸ κεφάλι, ne me rompez pas la tête, *non mi rompete la testa*.

Σκοτίζων, ὐσα, ον. μετ. celui ή celle qui étourdit, *colui ò colei che stordisce*.

Σκοτίσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a étourdi, *colui ò colei che ha stordito*.

Σκότισμα, ὁ σκοτισμὸς, ὐσ. étourdissement, *stordimento*.

Σκόπος, ὐσ. obscurité, *oscurità*.

Σκοτύρα, ὐσ. étourdissement, *stordimento*.

Σκοτωθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ή celle qui a été tué, *colui ò colei che è stato ucciso*.

Σκότωμα, ὐσ. l'action de tuer, *l'uccidere*, *uccisione*.

Σκοτωμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso*, *sa*.

Σκοτωμὸς, ὐσ. l'action de tuer, *uccisione*.

Σκοτώνων, ὐσα, ον. μετ. celui ή celle qui tue, *colui ò colei che uccide*.

Σκοτώσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a tué, *colui ò colei che ha ucciso*.

Σκύβυλον, ὐσ. κτλ. ἰδὲ Σκύπα, σκυπίζω κτλ.

Σκῦδον, ὐσ. écu, *scudo*.

Σκύζω, P'. crier à haute voix, *gridare ad alta voce*.

Σκύζων, ὐσα, ον. μετ. celui ή celle qui crie à haute voix, *colui ò colei che grida ad alta voce*.

Σκυλαρίκι, ὐσ. pendant d'oreilles, boucle d'oreilles, *orecchino*.

Σκυληκάκι, ὐσ. petit ver, *piccolo verme*.

Σκυλῆκι, ὐσ. ver, *verme*.

Σκυληκιάζω, P'. se remplir de vers, *empirsi di vermi*.

Σκυληκιάρης, σκυληκιάρικος, ὐσ. vereux, euse. plein, ne. de vers, *verminoso*, *sa*.

Σκυληκιάσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui s'est rempli de vers, *colui ò colei che si è empito di vermi*.

Σκυλήκιασμα, ὐσ. l'action de se remplir de vers, *il riempirsi di vermi*.

Σκυληκιασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de vers, *verminoso*, *sa*. *pieno*, *na di vermi*.

Σκυληκοφάγωμα, ὐσ. vermoulure, *intarlatura*.

Σκυληκοφαγωμένος, η, ον. μετ. vermoulu, ue. *tarlato*, *ta*.

Σκυληκοτρώγω, P'. vermouler, *tarlare*.

Σκυλὶ, ὐσ. quenouillée, *pennecchio*.

Σκύξας, ξασα, αν. μετ. celui ή celle qui a crié *colui ò colei che ha gridato*.

Σκύξιμον, ὐσ. l'action de crier, *gridamento*.

Σκυμπεὶ, ἰδὲ Σκομπεί.

Σκύπα, ὐσ. balai, *scopa*.

Σκυπίδι, ὐσ. balayûre, *spazzatura*.

Σκυπίζω, P'. σαρώνω, balayer, *spazzare*. §. σκυπίζω, πασρεύω, nettoyer, *nettare*. §. σκυπίζω, ξεκορνιάκτίζω, dépoudrer, *spolverare*.

Σκυπίζων, ὐσα, ον. μετ. σαρώνων, celui ή celle qui balaye, *colui ò colei che spazza*. σκυπίζων, πασρεύων, nettoyant, te. *nettante*. §. σκυπίζων, ξεκορνιακτίζων, celui ή celle qui dépoudre, *colui ò colei che spolvera*.

Σκυπίσας, σασα, αν, μετ. celui, ή celle qui a balayé, *colui ò colei che ha spazzato*. §. σκυπίσας, πασρεύσας, qui a nettoyé, *che ha nettato*. §. σκυπίσας, ξεκορνιακτίσας, qui a dépoudré, *che ha spolverato*.

Σκύπισμα, ὐσ. σάρωμα, l'action de balayer, *lo spazzare*. §. σκύπισμα, πάσρευμα, l'action de nettoyer, *nettamento*. §. σκύπισμα, ξεκορνιάκτισμα, l'action de dépoudrer, *lo spolverare*.

Σκυπισμένος, η, ον. μετ. σαρωμένος, balayé, ée. *spazzato*, *ta*. §. σκυπισμένος, πασρευμένος, nettoyé, ée. *nettato*, *ta*. §. σκυπισμένος, ξεκορ-

νιακτι-

Σκυλεύω.

Σκυτοτόμος.
Σκυτεύς.

νιασπρισμένος, dépoudré, ée. spolverato, ta.

Σκουπιστής, οὐσ. balayeur, spazzatore. ἴδε Σκουπίζω.

Σκουπίτζα, οὐσ. petit balai, piccola scopa.

Σκουριά, οὐσ. rouille, ruggine.

Σκουριάζω, P. se rouiller, arrugginirsi.

Σκουριάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui se rouille, colui ò colei che si arrugginisce.

Σκουριάσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui s'est rouillé, colui, ò colei che si è arrugginito.

Σκουριασμα, ου. l'action de se rouiller, l'arrugginirsi.

Σκουριασμένος, η, ον. μετ. rouillé, ée, arrugginito, ta.

Σκούσμα, ἴδε Σκούξιμον.

Σκουτάριον, σκουτάριον, οὐσ. bouclier, scudo.

Σκουτέλα, οὐσ. écuelle, scodella.

Σκουτελάκι, οὐσ. très-petite écuelle, picciolissima scodella.

Σκουτέλι, οὐσ. petite écuelle, piccola scodella, scodellina.

Σκούφια, coiffe, bonnet, cuffia, berretta.

Σκουφ[illegible]

Σκούφωμα, οὐσ. l'action de mettre le bonnet, il mettere la cuffia, la berretta.

Σκουφωμένος, η, ον. μετ. coiffé, ée. coperto, ta. colla berretta.

Σκουφώνω, P. coiffer, coprire colla berretta.

Σκρόφα, οὐσ. truie, scrofa.

Σκορπιός, ἴδε Σκορπιός.

Σκύβαλον, οὐσ. épluchure, mondiglia.

Σκυθρωπάζω, P. s'affliger, se chagriner, affliggersi, attristarsi.

Σκυθρωπός, ή, όν. ἐπίθ. triste, affligé, ée. melancolique, tristo, ta. afflitto, ta. malinconico, ca.

Σκυθρωπότης, οὐσ. tristesse, affliction, tristezza, afflizione.

Σκύλα, οὐσ. chienne, cagna.

Σκυλάκι, οὐσ. petit chien, cagnolino.

Σκυλήσικα, ἐπίρ. comme le chien, come il cane.

Σκυλήσικος, η, ον. ἐπίθ. de chien, canino, na.

Σκυλόγλωσσα, οὐσ. cynoglosse, langue de chien, cinoglossa, lingua di cane.

Σκυλοδάγκαμα, οὐσ. morsure de chien, morsicatura di cane.

Σκυλοδόντι, ουσ. chiendent, gramigna.

Σκυλόκαρδα, ἐπίρ. durement, cruellement, impitoyablement, duramente, crudelmente, spietatamente.

Σκυλόκαρδη, ἐπίθ. dure, cruelle, dura, crudele.

Σκυλοκαρδία, οὐσ. dureté de cœur, durezza di cuore, crudeltà.

Σκυλόκαρδος, η, ον. ἐπίθ. dur, re. cruel, le. duro, ra. crudele.

Σκυλοκρόμυδον, οὐσ. scille, oignon marin, squilla.

Σκυλόμυγα, οὐσ. tique, zecca.

Σκυλομούτζουνος, ἐπίθ. qui a un museau de chien, che ha un muso da cane.

Σκυλοπούλα, οὐσ. très-petite chienne, piccola cagnuola.

Σκυλόπουλον, οὐσ. très-petit chien, piccolo cagnuolo, cagnetto, cagnolino.

Σκύλος, οὐσ. chien, cane.

Σκυλοῦλα, οὐσ. petite chienne, cagnolina.

Σκυλόχορτον, οὐσ. hermodatile, ermodattilo.

Σκυλόψαρον, οὐσ. chien de mer, can marino.

Σκυμμένος, η, ον, μετ. incliné, ée, inclinato, ta.

Σκύπτω, σκύφτω, P. s'abbaisser, abbassarsi.

Σκύπτων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui s'abaisse, colui ò colei che si abbassa.

Σκύψιμον, οὐσ. inclination, abaissement, inclinazione, abbassamento.

Σκῶ, P. crèver, crepare, §. σκῶ, ξεσχίζω, lacérer, lacerare.

Σκώληξ, οὐσ. ver, verme.

Σκωληκιάζω, κτλ. ἴδε Σκουληκιάζω κτλ.

Σμάλτον, σμάλτος, οὐσ. émail, smalto.

Σμάλτωμα, οὐσ. l'action d'émailler, émaillure, smaltatura.

Σμαλτωμένος, η, ον. μετ. émaillé, ée. smaltato, ta.

Σμαλτώνω, P. émailler, smaltare.

Σμαραγδένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de la couleur de l'émeraude, smeraldino.

Σμα[illegible]

Σκωρία. [illegible]

Σκωριασμένος.

Σιμουργα.

Σμαράγδι, οὐσ. émeraude, *smeraldo*.

Σμάρι, ὑσ. essaim, *sciame*.

Σμίγμα, οὐσ. ἰδὲ Μίγμα.

Σμιγμένος, η, ον. μετ. joint, te. conjoint, te. uni, ie. *congiunto, ta, unito, ta*.

Σμίγω, P'. joindre, unir, *congiugnere, unire*. §. σμίγω, ὐδ. se joindre, *congiugnersi*. §. σμίγω, συναναστρέφομαι, hanter, *frequentare*. §. σμίγω, ἀνακατώνω, mêler, *mescolare*. §. σμίγω, συντροφιάζω, accoupler, *accoppiare*. §. σμίγω τὰ μέταλλα, souder, *saldare*.

Σμικραίνω, P'. amincir, *appiccinire*. §. σμικραίνω, ὐδ. devenir petit, mince, *diventar piccolo*.

Σμικραίνων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui amincit, *colui ò colei che appiccinisce*. §. σμικραίνων, celui ou celle qui devient petit, *colui ò colei che diventa piccolo*.

Σμικρότης, ὑσ. petitesse, *picciolezza*.

Σμικρύνας, νασα, αν, μετ. celui ou celle qui a aminci, *colui ò colei che ha impicciolito*.

Σμίκρυσμα, ὑσ. diminution, *impicciolimento*.

Σμιστικός, ή, όν. ἐπίθ. qui se peut aisement unir, *che si può facilmente unire*.

Σμικτός, ή, όν, ἐπίθ. uni, ie. mêlé, ée, *unito, ta, mescolato, ta*.

Σμιλάκι, σμιλάρι, οὐσ. σφυράκι, petit marteau, *martellino*.

Σμίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a uni, qui a conjoint, *colui ò colei che ha unito, che ha congiunto*.

Σμίξιμον, σμίξις, ὑσιας. union, conjunction, *unione, congiunzione*.

Σοβαρά, ἐπίρ. sérieusement, avec gravité, *gravemente, con gravità, con serietà*.

Σοβαρός, ή, όν, ἐπίθ. grave, sérieux, euse, *grave, serioso, sa*.

Σοβαρότης, οὐσ. gravité, sériété, *gravità, serietà*.

Σοβαρώτατος, η, ον, ἐπίθ. très-grave, très-sérieux, se. *seriosissimo, ma*.

Σοβαρώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus sérieux, euse. *più serioso, sa*.

Σόδημα, σοδιάζω κτλ. ἰδὲ Εἰσόδημα, ἐσοδιάζω κτλ.

Σοδομία, ὑσιας, sodomie, *sodomia*.

Σοδομίτης, ὑσ. sodomie, *sodomita*.

Σοκάκι, ὑσ. ruelle, *stradella*.

Σοκάρδι, ὑσ. justaucorps, *giustacuore*.

Σολατζάρω, P'. se promener, *passeggiare*.

Σολάτζο, ὑσ. promenade, *passeggio*.

Σολδάτος, οὐσιας. soldat, *soldato*.

Σολοικίζω, P'. faire de solécismes, *far solecismi*.

Σολοικισμός, solécisme, *solecismo*.

Σός, ή, όν, Ἀντων. tien, ne. *tuo, tua*.

Σούβλα, ὑσιας, broche, *spiedo*.

Σουβλάκι, ὑσ. petite broche, *piccolo spiedo*.

Σουβλερός, ή, όν. ἐπίθ. pointu, ue. comme une broche, *acuto, ta. come uno spiedo*.

Σουβλί, ὑσ. broche, *spiedo*.

Σουβλιά, οὐσ. coup de broche, *colpo di spiedo*. §. σουβλιά, κέντημα, aiguillon, *stimolo*.

Σουβλίζω, P'. infiler, *infilzare*. §. σουβλίζω, κεντῶ, aiguillonner, *stimolare*.

Σουβλίζων, ζουσα, ον. μετ. celui ou celle qui infile, *colui ò colei che infilza*. §. σουβλίζων, κεντῶν, celui ou celle qui aiguillonne, *colui ò colei che stimola*.

Σουβλίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a enfilé, *colui ò colei che ha infilzato*. §. σουβλίσας, κεντήσας, celui ou celle qui a aiguillonné, *colui ò colei che ha stimolato*.

Σούβλισμα, οὐσ. l'action d'enfiler, *l'infilzare*. §. σουβλισμένος, κεντημένος, aiguillonné, ée. *stimolato, ta*.

Σουβλοκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a une tête pointue, *colui ò colei che ha una testa acuminata*.

Σουγλερός, σουγλίζω κτλ. ἰδὲ Σουβλερός, σουβλίζω, κτλ.

Σουλιμάς, ὑσ. fard, *belletto*.

Σουλίνα, ὑσ. telline, *tellina*.

Σουλτάνος, ὑσιας. Sultan, soudan, *Sultano*.

Σούπ

Σμιλάκι. [illegible]

Σουπα. poêle.

Σολδι. Sou.

Σορμπιά. Sorbolano.

Σύμα, ὐσ. somme, *somma*.

Συμαζίασμα, συμάζωμα, ὐσ. addition, l'action de faire l'addition, *addizione, il sommare*.

Συμαζιασμένος, συμαζωμένος, η, ον. μετ. sommé, ée. *sommato, ta*.

Σουμάρω, Ρ'. additionner, faire la somme, *sommare, far la somma*.

Συνίστι, ὐσ. κτλ. ἰδὲ Περιτομή.

Σύπα, ὐσ. bouillon, *brodo*.

Σούρβα, σουρβιά, ὐσ. cormier, sorbier, *sorbo*.

Σοῦρβον, ὀυσ. corme, sorbe, *sorba*.

Σουργοῦνι, ἰδὲ Ἐξορία.

Σουσάμι, ὐσ. sesame, *sesamo*.

Σουσοῦμι, ὐσ. mine, *ciera*. §. σουσούμια τοῦ προσώπου, les traits du visage, *le fattezze, i delineamenti del volto*.

Σουσουμιάζω, Ρ'. figurer, *raffigurare*.

Σούφρα, ὐσ. ζαρωματιά, ride, *grinza*. §. σούφρα, ζαρωματιὰ τοῦ φορέματος, plie, *piega*.

Σουφρᾶς, ἰδὲ Σοφρᾶς.

Σούφρωμα, ὐσ. froncement, plissure, contraction, *crispamento, raggrinzamento*.

Σουφρωμένος, η, ον. μετ. froncé, ée. *crespato, ta*.

Σουφρώνω, Ρ'. froncer, plier, *crespare, raggrinzare*.

Σουφρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui fronce, *colui ò colei che crespa, che raggrinza*.

Σουφρώσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a froncé, qui a plié, *colui ò colei che ha crespato, raggrinzato*.

Σουφρωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. froncé, ée. *raggrinzato, ta*.

Σοφά, ἰδὲ Σοφᾶς.

Σοφάς, ὀυσ. sofa, *sofà*.

Σοφία, ὀυσ. sagesse, *sapienza*.

Σοφίζω, Ρ'. rendre sage, *render saggio*. §. σοφίζω, μεταφ. aviser, conseiller, *avvertire, avvisare, consigliare*. §. σοφίζομαι, machiner, chicaner, sophistiquer, *macchinare, cavillare*.

Σοφιζόμενος, μένη, μενον. ἐπίθ. celui ou celle qui machine quelque chose, καὶ chicaneur, se. *colui ò colei che macchina qualche cosa, ὴ cavillatore, trice*.

Σόφισμα, ὀυσ. sophisme, *sofisma*.

Σοφισθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a machiné, *colui ò colei che ha macchinato*.

Σοφιστὴς, ὐσ. sophiste, *sofista*.

Σοφιστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. sophistique, chicaneux, euse. *sofistico, ca. cavilloso, sa*.

Σοφὸς, ή, όν. ἐπίθ. savant, te. *sapiente*. §. σοφὸς, ὐσ. sage, *savio*.

Σοφρᾶς, ὐσ. table à manger, *tavola da mangiare*.

Σοφῶς, ἐπίρ. savamment, *sapientemente*.

Σοφώτατος, η, ον. ἐπίθ. très savant, te. *sapientissimo, ma*.

Σοφώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus savant, te. *più sapiente*.

Σοχάδες, ὐσ. hémorroïdes, *emorroidi*.

Σπάγος, ὀυσ. ficelle, *spago*.

Σπάζω, Ρ'. crever, *crepare*.

Σπάθα, ὀυσ. une grande épée, *spadaccia*.

Σπαθάκι, ὐσ. petite épée, *piccola spada*.

Σπαθάρης, ὀυσ. porte-épée, *portaspada*.

Σπαθάτος, ἐπίθ. spadassin, bretteur, *spadaccino*.

Σπαθὶ, ὀυσ. épée, *spada*. §. σπαθὶ, εἰς τὰ χαρτιά, piques, *spade*.

Σπαθιά, ὐσ. coup d'épée, *spadacciata, spadata*.

Σπαθοφόρος, ἐπίθ. porte épée, *portaspada*.

Σπανάκι, ὐσιασ. épinard, *spinace*.

Σπανακόπιττα, ὐσ. tourte aux épinards, *torta di spinaci*.

Σπανακόσπορος, ὐσ. semence d'épinard, *seme di spinace*.

Σπάνιος, ἐπίθ. rare, *raro, ra*.

Σπανιότης, ἐπίθ. rareté, *rarità*.

Σπανίως, ἐπίρ. rarement, *raramente, di rado*.

Σπανιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rare, *rarissimo, ma*.

Σπανιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rare, *più raro, ra*.

Σπανὸς, ἐπίθ. qui a peu de barbe, *che ha poca barba*.

Σπαράγγι, ὀυσ. asperge, *sparagio*.

Σπάραγμα, ὐσ. émotion,

emovitura. §. σπάραγμα, convulsion, *convulsione*.

Σπαραγμένος, η, ον. μετ. ému, ue, *smosso, sa*.

Σπαραγμός, οὐσ. convulsion, *convulsione*.

Σπαράζω, P'. Ἐν. émouvoir, remuer, *smovere*. §. σπαράζω, οὐδ. s'émouvoir, changer de lieu, *muoversi, cangiar sito*. §. μὴ σπαράξῃς ἀπ' ἐδῶ, ne bougez pas d'ici, *non vi movete di qui*.

Σπαράζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ȣ̀ celle qui remue, *colui ò colei che smuove*. §. σπαράζων, οὐδ. celui ȣ̀ celle qui s'émeut, *colui ò colei che si smuove*.

Σπαράξας, ξασα, αν. μετ. celui ȣ̀ celle qui a remué, *colui ò colei che ha smosso*. §. σπαράξας, οὐδ. celui ȣ̀ celle qui s'est mu, *colui ò colei che si è mosso*.

Σπάραχνον, οὐσ. ἐντόσθιον, entrailles, *viscere*. §. σπάραχνα ψαριῶν, branchies, les ouïes de poissons, *branchie*.

Σπάργανον, οὐσ. langes, couche, *pannicelli, ò fascie d'un bambino*.

Σπαργανωθείς, εῖσα, έν, μετ. celui ȣ̀ celle qui a été émmaillotté, *colui ò colei ch' è stato fasciato*.

Σπαργάνωμα, οὐσ. l'action d'émmaillotter, *fasciamento, il fasciare*.

Σπαργανωμένος, η, ον. μετ. emmaillotté, ée. *fasciato, ta*.

Σπαργανώνω, P'. émmaillotter, *fasciare*.

Σπαργανώνων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ̀ celle qui émmaillotte, *colui ò colei che fascia*.

Σπαργανώσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ̀ celle qui a émmaillotté, *colui ò colei che ha fasciato*.

Σπαρμένος, η, ον. μετ. semé, ée. *seminato, ta*. §. σπαρμένος, διεσπαρμένος, dispersé, ée. *disperso, sa*.

Σπαρνῶ, P'. μετατοπίζω, mouvoir, faire changer de place, *muovere, far cangiare sito*. §. σπαρνῶ, οὐδ. changer de place, bouger, *cangiare sito*.

Σπάρσιμον, οὐσ. l'action de semer, *il seminare*. §. σπάρσιμον, χύσιμον, σκορπισμός, éparpillement, *spargimento, dispersione*.

Σπαρτός, ή, όν. ἐσπαρμένος, semé, ée. *seminato, ta*. §. σπαρτός, ὅπου σπείρεται, qu'on peut semer, *che si può seminare*.

Σπαρτίον, σπάρτος, οὐσιας. genêt, *ginestra*.

Σπάσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ̀ celle qui est crevé, *colui ò colei ch' è crepato*.

Σπάσιμον, σπάσμα, οὐσ. crevasse, *crepatura*. §. σπάσιμον, πάθος, rupture, hernie, *ernia*. §. σπάσιμον, l'action de crever, *il crepare*.

Σπασμένος, η, ον. μετ. crevé, ée. *crepato, ta*. §. σπασμένος, ἐπίθ. ὅστις ἔχει σπάσιμον, qui a une hernie, une rupture, une descente de boyaux, *sbonzolato, che ha un' ernia*.

Σπατάλη, οὐσ. luxe, somptuosité excessive, *lusso*.

Σπαταλῶ, P'. vivre dans le luxe, *vivere nel lusso*. §. σπαταλῶ, σκορπίζω ἀσώτως, dilapider son bien, consommer, *dilapidare, consumare il suo avere*.

Σπαταλῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ȣ̀ celle qui dilapide son bien, *colui ò colei che dilapida il suo avere*.

Σπαχής, ἐπίθ. ὁ εὐγενής, noble, *nobile*. §. σπαχής, ὁ στρατιώτης, spahi, *spai*.

Σπάζω, ἰδὲ Σπάζω.

Σπεῖρα, οὐσ. εἶδος γραμμῆς, hélice, *spirale, elica*. §. σπεῖρα στρατιωτική, cohorte, *coorte*. §. σπεῖρα, εἶδος καλάθης, cabas, *sporta*.

Σπείρας, ρασα, αν. μετ. celui ȣ̀ celle qui a semé, *colui ò colei che ha seminato*.

Σπειρί, οὐσ. grain, *grano, granello*. §. ἕνα σπειρί, un brin, un fétu, un rien, *un grano, un nulla*.

Σπείρω, P'. semer, *seminare*.

Σπείρων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ̀ celle qui seme, *colui ò colei che semina*.

Σπέρμα, οὐσ. semence, *semenza*. §. σπέρμα τῶν ζώων, sperme, *sperma*.

Σπερ-

Σπερματικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. spermatique, spermatico, ca.

Σπερματολογία, ἡσ. spermatologie, spermatologia.

Σπερματολόγος, ὁσ. celui qui traite du sperme, colui che tratta dello sperma.

Σπερμολογῶ, P'. traiter du sperme, trattare dello sperma. §. σπερμολογῶ, σπέρμα λόγια, φλυαρῶ, jaser, babiller, chiacchierare.

Σπερνός, ἴδε Ἑσπερινός.

Σπέρνω, P'. semer, seminare. §. σπέρνω, διασκορπίζω, semer, parsemer, seminare, spargere.

Σπέρνωνς, ουσα, ον. μετ. celui & celle qui seme, colui & colei che semina.

Σπετζιέρης, ὁσ. apothicaire, speziale.

Σπετζιέρικα, ὡσ. les remèdes qu'on vend chez l'apothicaire, spezierie.

Σπετζερειὸ, ὁσ. apothicairerie, spezieria.

Σπήλαιον, ὁσ. antre, caverne, grotte, antro, caverna, spelonca.

Σπηλιά, ἴδε Σπήλαιον.

Σπυρὶ, ὁσ. un grain, un grano. §. σπυρὶ τοῦ σπυρώπου, κτλ. bouton, pustule, bolla.

Σπιτάλι, ὁσιας. hôpital, spedale.

Σπιτάκι, ὁσ. maisonnette, casetta, casuccia.

Σπυριάζω, P'. se remplir de boutons, riempirsi di bolle.

Σπυριασμένος, η, ον. μετ. marqué, ée, de boutons, segnato, ta. di bolle, di pustule.

Σπυριάρης, σπυριάρικος, ἐπίθ. tout rempli, ie, de boutons, de pustules, pieno, na, di pustule, di bolle.

Σπίτι, ὁσ. maison, casa.

Σπιτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. casanier, domestique, casalingo, ga. §. ψωμὶ σπιτικὸν, pain de ménage, pane casalingo.

Σπιτονοικοκυρά, ὁσ. maîtresse du logis, padrona di casa.

Σπιτονοικοκύρης, ὁσ. maître du logis, padrone di casa.

Σπιτόπουλον, ὁσ. maisonnette, casuccia.

Σπία, ὁσιας. ἀρ. espion, spione. §. σπία, θηλ. l'action d'espionner, lo spiare.

Σπίθα, ὁσιας. étincelle, favilla.

Σπιθαμὴ, ὁσιας. palme, palmo.

Σπινθοβόλισμα, ὁσ. l'action d'étinceller, sfavillamento, scintillamento.

Σπινθοβολῶ, P'. étinceller, sfavillare, scintillare.

Σπιουνέύω, P'. épionner, spiare, far la spia.

Σπιουνιὰ, ὁσιας. l'action d'épionner, il far la spia.

Σπιοῦνος, ὁσ. épion, spia.

Σπλαγχνίζομαι, P'. avoir compassion, miséricorde, aver compassione, misericordia.

Σπλαγχνιζόμενος, μένη, μενον. ἐπίθ. celui & celle qui a de la pitié, de la miséricorde pour quelqu'un, colui & colei che hà pietà, misericordia per qualcheduno.

Σπλαγχνικὸς, κὴ, κόν. ἐπίθ. miséricordieux, euse, misericordioso, sa. §. σπλαγχνικὸς, ὅπου ἀνήκει εἰς τὰ σπλάγχνα, qui appartient aux entrailles, che appartiene alle viscere.

Σπλάγχνον, ὁσ. entrailles, viscere. §. σπλάγχνον, miséricorde, misericordia.

Σπλῆνα, ὁσ. rate, milza.

Σπληνιάζω, σπληνίζω, P'. πάσχω ἀπὸ τὴν σπλῆνα, souffrir le mal de rate, patire mal di milza. §. σπληνιάζω, se dépiter, se fâcher, dispettarsi.

Σπληνιάζων, ουσα, ον. μετ. celui & celle qui irrite, colui & colei che irrita.

Σπληνιάρης, σπληνιάρικος, ἐπίθ. attaqué, ée, du mal de rate, attaccato, ta, dal mal di milza.

Σπλήνιασμα, ὁσ. dépit, dispetto.

Σπληνιασμένος, η, ον. μετ. ὁ πάσχων ἀπὸ σπλῆνα, attaqué, ée, du mal de rate, attaccato, ta, di mal di milza. §. σπληνιασμένος, dépité, ée, fâché, ée, dispettato, adirato, irritato, ta.

Σπόγγος, ὁσιας. éponge, spongia.

Σπορὰ, ὁσ. sperme, sperma.

Σπορεὺς, ὁσιας. celui qui engendre, colui che genera.

Σποϱμάζω, P'. monter en graine, semenzire.

Σποϱμάζων, ουσα, ον. μετ. qui monte en graine, che semenzisce.

Σποϱμάϱικος, ἐπίϑ. de semence, di semenza.

Σποϱμάσας, σασα, αν. μετ. qui est monté en graine, che ha fatto seme.

Σπόϱμασμα, ὐσ. l'action de monter en graine, il far seme, il semenzire.

Σποϱμασμένος, η, ον. μετ. monté, ée. en graine, semenzito, ta.

Σπόϱος, ὐσ. semence, semenza. §. σπόϱος τῶ ζώων, sperme, sperma.

Σπουδάζω, P'. étudier, studiare. §. σπουδάζω, γυϱίζω, tacher, faire son mieux, procurare, far il possibile.

Σπουδάζων, ουσα, ον. μετ. étudiant, te. studente. §. σπουδάζων, πασχίζων, qui tache, che procura.

Σπουδαῖος, αία, ον. ἐπίϑ. celui ou celle qui étudie, studioso, ...

Σπουδαίως, ἐπίῤ. avec étude, studiosamente.

Σπουδάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a étudié, colui ò colei che ha studiato.

Σπούδασμα, ὐσ. l'action d'étudier, la studiante.

Σπουδασμένος, η, ον. μετ. étudié, ée. studiato, ta. §. ἔχω σπουδασμένα πολλὰ πϱάγματα, j'ai beaucoup étudié, ho molto studiato.

Σπουδαστήϱιον, ὐσ. collége, collegio.

Σπουδαστής, σπουδαχτής, ὐσ. étudiant, studente.

Σπουδή, ῆς. étude, studio. §. σπουδή, βία, ἐπιμέλεια, diligence, promptitude, diligenza, prontezza. §. μετὰ σπουδῆς, σπουδαίως, vite, presto, prestamente.

Σπουϱγιτάκι, ὐσ. petit moineau, passerino.

Σπουϱγίτης, ὐσ. moineau, passera, passero.

Σπϱωγμένος, η, ον. μετ. poussé, ée. spinto, ta.

Σπϱώξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a poussé, colui ò colei che ha spinto.

Σπϱώξιμον, ὐσ. l'action de pousser, lo spingere.

Σπϱώχνω, P'. pousser, spignere, ò spingere.

Σπϱώχνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui pousse, colui ò colei che spigne.

Σπυϱί, κτλ. ἰδὲ Σπυϱί.

Σπῶ, P'. crever, crepare. §. μὲ ἐκτύπησε τόσον σφοδϱῶς, ὁποῦ μὲ ἔσπασε τὴν μύτην, il m'a donné un coup de poing si fort, qu'il m'a fait saigner le nez, mi ha dato un colpo di pugno tanto forte, che mi ha fatto uscire il sangue dal naso.

Στάγνινος, η, ον. ἐπίϑ. d'étaim, stagneo, ea. di stagno.

Στάγνος, ὁ. Κασσίτεϱος, ὐσ. étaim, stagno.

Στάγνωμα, γνώματος, ὐσ. l'action d'étamer, lo stagnare.

Σταγνωμένος, η, ον. μετ. étamé, ée. stagnato, ta.

Σταγνώνω, P'. étamer, stagnare.

Σταγνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui étame, colui ò colei che stagna.

Σταγνώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a étamé, colui ò colei che ha stagnato.

Στάγμα, ὐσ. l'action de dégoutter, gocciolamento.

Σταγμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. gocciolato, ta.

Σταγών, ονος. gouttière, gocciolatojo, grondaja.

Στάδιον, ὐσ. stade, stadio.

Στάζω, P'. dégoutter, gocciolare.

Στάζων, ουσα, ον. μετ. dégouttant, te. gocciolante.

Σταϑεϱά, ἐπίῤ. μὲ σταϑεϱότητα, avec constance, costantemente. §. σταϑεϱά, στεϱεά, solidement, solidamente, sodamente.

Σταϑεϱός, ή, όν. ἐπίϑ. constant, te. costante. §. σταϑεϱός, στεϱεός, solide, solido, da.

Σταϑεϱότης, ὐσ. constance, costanza. §. σταϑεϱότης, στεϱεότης, solidité, solidità.

Σταϑεϱώτατος, η, ον. ὑπεϱϑ. très-constant, te. costantissimo, ma. §. σταϑεϱώτατος, στεϱεώτατος, très-solide, solidissimo, ma.

Σταϑεϱώτεϱος, η, ον. ἐπίϑ. plus constant, te. più costante. §. σταϑεϱώτεϱος, στεϱεώτεϱος, plus

solide, *più solido, da.*

Στάθμη, ἡ. niveau, *livello*. §. στάθμη τῆς ξυλουργοῦ, cordeau, *cordella*.

Σταθμίζω, P. niveler, *livellare*.

Σταθμίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui nivele, *colui o colei che livella*.

Σταθμός, ἰδὲ Στάθμη.

Σταθμίσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a nivelé, *colui o colei che ha livellato*.

Σταχτερός, ἡ, όν. ἐπίθ. cendré, ée. *cenerognolo, la*.

Στάχτη, οὐσ. cendre, *cenere*.

Σταχτιάρικος, ἐπίθ. cendré, ée. *cenerino, na*.

Σταχτόνερον, ὑσ. lessive, *liscivia, ranno*.

Σταχτοκουλούρα, σταχτόπιτα, ὑσ. fouace, *focaccia*.

Στάχτωμα, οὐσ. l'action de salir avec de la cendre, *lo sporcare con la cenere*.

Σταχτωμένος, η, ον. μετ. sali, ie. de cendre, *sporcato, ta. di cenere*.

Σταχτώνω, P. salir de cendre, *sporcare di cenere*.

Σταχτώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui salit avec la cendre, *colui o colei che imbratta con la cenere*.

Σταχτώσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a sali avec la cendre, *colui o colei che ha imbrattato con la cenere*.

Στάλα, ὑσ. étable, *stalla*.

Στάλαγμα, ὑσ. dégouttement, l'action de dégoutter, *gocciolamento*.

Σταλαγματιά, ὑσ. goutte, *gocciola, goccia*.

Σταλαγμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. *gocciolato, ta*.

Σταλαγμός, ἰδὲ Στάλαγμα.

Σταλάζω, P. dégoutter, *gocciolare, gocciare*.

Σταλάζων, ουσα, ον. μετ. dégouttant, te. *gocciolante*.

Σταλαματάκι, οὐσ. petite goutte, *gocciolina*.

Σταλαματιά, ὑσ. goutte, *gocciola, goccia*.

Σταλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dégoutté, *colui o colei che ha gocciolato*.

Σταλίκι, ὕσιας. σιιόρον, confin, *confine*.

Σταλικώνω, P. mettre des confins, des limites, *porre limiti, confini*.

Σταλμένος, η, ον. μετ. envoyé, ée. *mandato, ta*.

Στάλσιμον, οὐσ. l'action d'envoyer, *il mandare*.

Σταμάτημα, ὑσ. l'action d'arrêter, *il fermare*.

Σταματημένος, η, ον. μετ. arrêté, ée. *fermato, ta*.

Σταματήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a arrêté, *colui o colei che ha fermato*.

Σταματίζω, σταμάτισμα, κτλ'. ἰδὲ Σταματῶ, σταμάτημα, κτλ.

Σταματικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu d'arrêter, *che ha la forza di fermare*.

Σταματῶ, P. arrêter, *fermare*. §. σταματῶ, οὐδ. s'arrêter, *fermarsi*. §. σταματῶ τὸ αἷμα, arrêter le sang, *fermare, o stagnare il sangue*.

Σταματῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui arrête, *colui o colei che ferma*. §. σταματῶν, οὐδ. celui ou celle qui s'arrête, *colui o colei che si ferma*.

Στάμενον, ἐπίθ. τὸ στάμενον, ce qui reste, *quello che resta*. §. τὰ στάμενα, les deniers, *i denari*.

Σταμνάκι, ὑσ. petite cruche, *piccola brocca*.

Στάμνα, ὑσ. grande cruche, *brocca grande*.

Σταμνί, ὑσ. cruche, *brocca*.

Στανιόν, ὑσ. malgré, *malgrado; a contra cuore*.

Στανικῶς, ἐπίρ. malgré, à contre cœur, *a contra cuore, contro voglia*.

Στάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dégoutté, *colui o colei che ha gocciolato*.

Στάξιμον, ὑσ. l'action de dégoutter, *gocciolamento*.

Στάρι, ὑσ. froment, *frumento*.

Στασιάζω, P. se soulever, se mutiner, se révolter, *ribellarsi, sollevarsi, far sedizione*.

Στασιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui se mutine, qui se soulève, ou qui se revolte, *colui o colei che si ribella, che fa ribellione, sedizione*.

Στασιάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui s'est mutiné, qui s'est sou-

lé-

lévé, qui s'est revolté, *colui ŏ colei che si è ribellato, che si è sollevato, che ha fatto sedizione.*

Στασίασις, στασίασμα, ὀυσ. sédition, émeute, mutinerie, soulévement, *sedizione, sollevamento, ribellione.*

Στασιαστής, ἐπίθ. séditieux, factieux, mutin, *sedizioso.*

Στασίδι, ὀυσ. siége dans une église, *sedile in una chiesa.*

Στάσιμον, στάσις, ὀυσ. l'action d'arrêter, ϗ de s'arrêter, *il fermare, ϗ il fermarsi.*

Στασιώδης, ἐπίθ. séditieux, euse. mutin, ne, *sedizioso, sa.*

Στατέρα, στάτηρα, ὀυσιασ. peson, *stadera.*

Σταυλάτωρ, ὀυσ. palefrenier, *palafreniere.*

Σταῦλος, ὀυσ. étable, *stalla.*

Σταυρί, ὀυσ. hanche, *anca.*

Σταυροδρόμι, ὀυσ. carrefour, triviaire, *crocicchio, trivio.*

Σταυροκόπημα, ὀυσ. l'action de faire souvent le signe de la croix, *il segnarsi sovente col segno della croce.*

Σταυροκοποῦμαι, Ρ'. faire souvent le signe de la croix, *segnarsi sovente col segno della croce.*

Σταυροειδής, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. qui est en forme de croix, *ch'è in forma di croce.*

Σταυροειδῶς, ἐπίρ. en forme de croix, *in forma di croce.*

Σταυρός, ὀυσ. croix, *croce.* §. τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, le signe de la croix, *il segno della croce.*

Σταυροφόροι, ἐπίθ. les croisés, *crocesignati.*

Σταυροχόρτι, ὀυσ. verveine, *verbena.*

Σταυρωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ŏ celle qui a été crucifié, attaché à la croix, *colui ŏ colei ch'è stato crocifisso, confitto in croce.*

Σταύρωμα, ὀυσ. crucifiement, *crocifissione.* §. σταύρωμα, σημεῖον τοῦ σταυροῦ, l'action de faire le signe de la croix, *il fare il segno della croce.* §. σταύρωμα, ἕνωσις σταυροειδής, croisure, *incrocicchiamento.*

Σταυρωμένος, η, ον. μετ. crucifié, ée. attaché, ée. à la croix, *crocifisso, sa. conficcato, sa. in sulla croce.* §. σταυρωμένος, ἑνωμένος σταυροειδῶς, croisé, ée. *incrocicchiato, ta.* §. ὁ σταυρωμένος, le crucifix, *il crocifisso.*

Σταυρόνω, Ρ'. crucifier, attacher à la croix, *crocifiggere, conficcare in sulla croce.* §. σταυρόνω, ἑνόνω σταυρωτά, croiser, *incrocicchiare.*

Σταυρόνων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui crucifie, *colui ŏ colei che crocifigge.* §. σταυρόνων, ὁ ἑνόνων σταυροειδῶς, celui ŏ celle qui croise, *colui ŏ colei che incrocicchia.*

Σταυρώσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a crucifié, *colui ŏ colei che ha crocifisso.* §. σταυρώσας, ὁ ἑνώσας σταυροειδῶς, celui ŏ celle qui a croisé, *colui ŏ colei che ha incrocicchiato.*

Σταύρωσις, ουσ. l'action de crucifier, crucifiement, *crocifiggimento, crocifissione.*

Σταυρώσιμος, ἐπίθ. qui appartient à la croix, *appartenente alla croce.*

Σταυρωτά, ἐπίρ. en croix, *in croce.*

Σταυρωτής, ὀυσ. celui qui crucifie, *colui che crocifigga.*

Σταυρωτός, ἡ, όν. ἐπίθ. croisé, ée. *incrocicchiato, ta.*

Σταφίδα, ὀυσ. raisin sec, *uva passa.*

Σταφιδιάζω, Ρ'. se sécher comme du raisin sec, *disseccarsi come l'uva passa.*

Σταφιδιασμένος, η, ον. μετ. séché, ée. comme du raisin sec, *disseccato, ta. come l'uva passa.*

Στάφνη, κτλ. ἰδὲ Στάθμη, κτλ.

Σταφυλάκι, ὀυσ. grappillon, *grappolino.*

Σταφύλι, ὀυσ. raisin, *uva.*

Σταφυλίτης, ὀυσ. la luette, *l'ugola.*

Σταφυλόζυμον, ὀυσ. suc de raisin, *sugo d'uva.*

Σταφυλόρωγα, ὀυσ. grain de raisin, *granello d'uva.*

Στάχτη, κτλ. ἰδὲ Στάκτη, κτλ.

Στάχυ, ἰδὲ Ἀστάχυ.

Στάχωμα, ὀυσιασ. reliure, *legatura di libro.*

Σταυροπηγιον

Σταχωμένος, η, ον. μετ. relié, ée. *legato, ta.*

Σταχώνω, Pʳ. relier, *legare.*

Σταχωτής, ὑσ. relieur de livres, *legatore di libri.*

Στέγη, στέγος, οὐσ. faîte d'une maison, *colmo della casa.*

Στεγνός, ἡ, όν. ἐπίθ. sec, seche, aride, *secco, ca. asciutto, ta. arido, da.*

Στεγνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-sec, seche, *seccbissimo, ma. asciuttissimo, ma.*

Στεγνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus sec, che. plus aride, *più secco, ca. più arido, da.*

Στεγνότης, οὐσ. siccité, aridité, *aridità, siccità.*

Στεγνωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été desséché, *colui ò colei ch'è stato disseccato.*

Στέγνωμα, ὑσ. desséchement, *asciugamento.*

Στεγνωμένος, η, ον. μετ. desséché, ée. *disseccato, ta. asciugato, ta.*

Στεγνώνω, Pʳ. dessécher, *disseccare, asciugare.*

Στεγνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui desséche, *colui ò colei che dissecca, che asciuga.*

Στεγνώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a desseché, *colui ò colei che ha disseccato, che ha asciugato.*

Στέγωμα, ὑσιας. l'action d'enfaîter une maison, *il coprire una casa.*

Στεγωμένος, η, ον. μετ. enfaîté, ée. *coperto, ta.*

Στεγώνω, Pʳ. enfaîter, *coprir una casa.*

Στεγωσιά, ὑσ. faîte d'une maison, *comignolo.*

Στείλας, λασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a envoyé, *colui ò colei che ha mandato.*

Στειλιάρι, ὑσιας. manche d'un instrument, *manico d'uno stromento.*

Στείνων, νουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tend, *colui ò colei che tende.*

Στεῖρος, ρα, ἐπίθ. stérile, *sterile.*

Στειρωτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de stérile, *di sterile.*

Στειχιόν, ὑσ. follet, *folletto.*

Στεκάμενος, στεκούμενος, η, ον. ἐπίθ. étant, demeurant, te. *stante.* §. στεκάμενος, ἀκίνητος, immobile, *immobile.*

Στέκω, καὶ στέκομαι, Pʳ. être, demeurer, *stare.* §. στέκομαι, μνέσκω, rester, *restare.* §. στέκομαι, σταματῶ, s'arrêter, *fermarsi.* §. στέκομαι ἀνάμεσα εἰς τὸ ναὶ, καὶ εἰς τὸ ὄχι, être entre deux, être entre l'ouï, & le non, *esser tra due, essere tra il sì, ed il nò.* §. στέκομαι εἰς ὅ,τι ἀποφασίσῃ, ἢ εἰς τὴν ἀπόφασίν του, j'acquiesce, ἢ je me soumets à sa décision, *mi rimetto, acconsento alla sua decisione.* §. αὐτὸ στέκεται εἰς ἐμὲ, cela dépend de moi, *questo dipende da me.* §. στέκομαι ὄρθιος, rester débout, *restare in piedi.*

Στέκων, κουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui reste *colui ò colei che resta che sta.*

Στέμμα, ὑσ. στέφανος, couronne; *corona.* §. στέμμα; στεφάνωμα, couronnement, *incoronazione.*

Στεμμένος, η, ον. μετ. couronné, ée. *coronato, ta.*

Στενά, ἐπίρ. étroitement, *strettamente.* §. μὲ ἔφερεν εἰς τὰ στενά, il m'a reduit à l'étroit, *m'ha ridotto alle strette.*

Στεναγμὸς, οὐσ. soupir, *sospiro.*

Στενάδα, οὐσ. petitesse de lieu, *strettezza.* §. στενάδα, σοκάκι στενὸ, ruelle, *stradella.*

Στενάζω, Pʳ. soupirer, *sospirare.*

Στενάζων, ουσα, ον. μετ. soupirant, te. *sospirante.*

Στενάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a soupiré, *colui ò colei che ha sospirato.*

Στενωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été restreint, *colui ò colei ch'è stato ristretto.*

Στένωμα, οὐσ. l'action de resserrer, de restreindre, *ristrignimento, il ristrignere.*

Στενωμένος, η, ον. μετ. restreint, te. retréci, ie. *ristretto, ta.*

Στενώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a restreint, qui a retréci, *colui ò colei che ha ristretto.*

Στε-

Στένδωσις, οὐσ. resserrement, *strettezza*, *ristrettezza*. §. στένδωσις ἀναπνοῆς, asthme, difficulté de respirer, courte haleine, *asma*, *difficoltà di respiro*, *fiato corto*.

Στενδώνω, Pᵗ. restreindre, retrécir, *ristrignere*.

Στενδώνων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui retrécit, *colui ñ colei che ristrigne*.

Στενὸν, ὐσ. lieu étroit, *luogo stretto*. §. στενὸν, στενόστρατον, ruelle, *stradella*. §. στενὸν θαλάσσης, bouche, détroit de mer, *stretto di mare*.

Στενὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. étroit, te. *stretto*, *ta*.

Στενόσπιτον, ὐσ. maison étroite, *casa stretta*.

Στενόστρατον, ὐσ. ruelle, *stradella*.

Στενότης, οὐσ. resserrement, *strettezza*, *ristrignimento*.

Στενώτατα, ἐπίρ. très-étroitement, *strettissimamente*.

Στενώτατος, ἡ, ον. ἐπίθ. très-étroit, te. *strettissimo*, *ma*.

Στενώτερα, ἐπίρ. plus étroitement, *più strettamente*.

Στενώτερος, ἡ, ον. ἐπίθ. plus étroit, te. *più stretto*, *ta*.

Στενύτζικα, ἐπίρ. tant soit peu étroit, *un pochetto stretto*.

Στενύτζικος, η, ον. ἐπίθ. qui est tant soit peu étroit, te. *ch' è un pochetto stretto*, *ta*.

Στενόχωρα, ἐπίρ. étroitement, *strettamente*. §. στενόχωρα, μεταφ. πτωχά, chichement, *meschinamente*.

Στενοχωρηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ñ celle qui a été contraint, qui a été nécessité, *colui ñ colei ch' è stato costretto*, *necessitato*.

Στενοχώρημα, ὐσ. resserrement, *strettezza*. §. στενοχώρημα, μετ. contrainte, nécessité pressante, *strettezza*, *urgenza*.

Στενοχωρημένος, η, ον. μετ. contraint, te. nécessité, ée. *costretto*, *ta*. *necessitato*, *ta*.

Στενοχωρήσας, ασα, αν. μετ. celui ñ celle qui a contraint, qui a obligé, *colui ñ colei che ha costretto*, *che ha obbligato*.

Στενοχώρησις, ὐσ. nécessité pressante, *urgenza*.

Στενοχωρητής, ὐσ. celui qui contraint, *colui che costrigne*.

Στενοχωρία, ὐσ. resserrement, *strettezza*, *ristrignimento*. §. στενοχωρία, μεταφ. ὑποχρέωσις, ἀνάγκη, contrainte, nécessité pressante, *strettezza*, *urgenza*. §. στενοχωρία τῶ ζῆν, lésine, *strettezza*, *parsimonia*. §. στενοχωρία καρδιᾶς, détresse, anxiété, *strettezza di cuore*, *ansietà*. §. στενοχωρία ἀναπνοῆς, asthme, difficulté de respirer, *asma*, *difficoltà di respiro*.

Στενόχωρος, η, ον. ἐπίθ. étroit, te. resserré, ée. *riserrato*, *ta*. *ristretto*, *ta*.

Στενοχωρῶ, Pᵗ. resserrer, *ristrignere*. §. στενοχωρῶ, βιάζω, ἀναγκάζω, contraindre, *costrignere*. §. στενοχωρῦμαι, s'ennuyer, trouver le temps long, *annojarsi*, *trovar il tempo lungo*.

Στένω, Pᵗ. tendre, *tendere*. §. στένω, dresser, *ergere*.

Στενωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ñ celle qui a été rétréci, *colui ñ colei ch' è stato ristretto*.

Στένωμα, οὐσ. στένδωμα, rétrécissement, *strignimento*. §. στένωμα, τόπος στενὸς, lieu étroit, *luogo ristretto*.

Στενωμένος, η, ον. μετ. rétréci, ie. *ristretto*, *ta*.

Στενώνω, Pᵗ. rétrécir, *ristrignere*.

Στενώσας, ἰδὲ Στενδώσας.

Στένωσις, ἰδὲ Στένδωσις.

Στεργιά, ἰδὲ Στερεά.

Στεργῶ, Pᵗ. consentir, *consentire*.

Στέργων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui consent, *colui ñ colei che consente*.

Στερεά, ὐσ. la terre ferme, *la terra ferma*.

Στερεός, ἡ, όν. σταθερός, constant, te. *costante*. §. στερεός, ferme, arrêté, ée. *fermo*, *ma*. *sicuro*, *ra*. §. στερεός, solide, *solido*, *da*.

Στερεότης, οὐσ. fermeté, *fer-*

fermezza. §. στερεότης, solidité, solidità. §. στερεότης, σταθερότης, constance, costanza.

Στερηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été privé, frustré, colui ò colei ch' è stato privato, frustrato.

Στέρημα, ὑσ. privation, privazione.

Στερημένος, η, ον. μετ. privé, ée. frustré, ée. privato, ta. frustrato, ta.

Στερήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a privé, qui a frustré, colui ò colei che ha privato, che ha frustrato.

Στερητὴς, ὐσ. celui qui prive, colui che priva, privatore.

Στερητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. privatif, ive. privativo, va.

Στερῶ, Ρ'. priver, frustrer, privare, frustrare.

Στερῶν, ῶσα, ον. μετ. celui ò celle qui prive, colui ò colei che priva.

Στέρεψις, ὑσ. privation, privazione.

Στερεωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été arrêté, fixé, colui ò colei ch' è stato fermato, assicurato.

Στερέωμα, ουσ. τὸ στερεώνειν, l' action d' affermir, de fixer, d' arrêter, fermamento, il fermare, l' assicurare. §. στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, le firmement, il firmamento.

Στερεωμένος, η, ον. μετ. affermi, ie. arrêté, ée. assuré, ée. fixé, ée. fermato, ta. assicurato, ta. stabilito, ta.

Στερεώνω, Ρ'. arrêter, assurer, affermir, fermare, assicurare, stabilire.

Στερεώνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui affermit, qui fixe, qui assure, colui ò colei che ferma, che assicura, che rende stabile.

Στερεώσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a assuré, qui a fixé, affermi, colui ò colei che ha fermato, che ha assicurato.

Στερέωσις, ουσ. l' action d' affermir, d' arrêter, fermamento, assicuramento, stabilimento.

Στερεώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-ferme, fermissimo, ma. §. στερεώτατος, très-solide, solidissimo, ma. §. στερεώτατος, σταθερώτατος, très-constant, te. costantissimo, ma.

Στερεώτερος, τέρα, τερον. ἐπίθ. plus ferme, più fermo, ma. §. στερεώτερος, plus solide, più solido, da. §. στερεώτερος, σταθερώτερος, plus constant, te. più costante.

Στερεωτὴς, ουσ. celui qui rend ferme, qui affermit, colui che rende stabile.

Στερεωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. qui a la force d' affermir, che ha la forza di solidare, di assodare.

Στερεῶς, ἐπίθ. solidement, fermement, solidamente, fermamente.

Στερηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été privé, colui ò colei ch' è stato privato.

Στέρημα, ὑσ. l' action de priver, de frustrer, il privare, il frustrare.

Στερημένος, η, ον. μετ. privé, ée. frustré, ée. privato, ta. frustrato, ta.

Στερήσας, σασα, σαν. ἐπίθ. celui ò celle qui a privé, qui a frustré, colui ò colei che ha privato, che ha frustrato.

Στέρησις, ὑσ. privation, privazione.

Στερητὴς, ουσ. celui qui prive, colui che priva.

Στερητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. privatif, ive. privativo, va.

Στερκτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui consent, colui ò colei che acconsente.

Στέρνα, ουσ. citerne, cisterna.

Στερνάρι, ὐσ. pierre de fusil, pietra focaja.

Στέρξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a consenti, qui a acquiescé, qui a agréé, colui ò colei che ha consentito.

Στέρξιμον, ουσ. l' action de consentir, consentement, agrément, consentimento, consenso.

Στερχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ò celle qui a été agréé, colui ò colei ch' è stato gradito.

Στεφανάκι, ὐσ. petite couronne, piccola corona.

Στεφάνι, στέφανος, ὑσιασ. couronne, corona. §. στεφάνι, γύρος, tour, circuit, enceinte, giro. §. στεφάνι τοῦ βουτζιοῦ, cerceau,

ceau, *cerchio*. §. στεφάνι τοῦ τροχοῦ, frette, happe, *cerchio del mezzo della ruota*.

Στεφανωθεὶς, ἑῖσα, ἐν. μετ. στεφθεὶς, celui ἢ celle qui a été couronné, *colui ò colei ch' è stato coronato, incoronato*. §. στεφανωθεὶς, νυμφευθεὶς, celui ἢ celle qui a eu la bénédiction nuptiale, *colui ò colei che ha avuto la benedizione nuziale*.

Στεφάνωμα, ὑτ. στέψιμον, couronnement, *incoronazione*. §. στεφάνωμα, γάμος, la bénédiction nuptiale, *la benedizione nuziale*.

Στεφανωμένος, η, ον. μετ. στεφθεὶς, couronné, ée. *coronato, ta*. §. στεφανωμένος, νυμφευθεὶς, qui a eu la bénédiction nuptiale, *che ha avuto la benedizione nuziale*.

Στεφανόνω, Pʳ. στέφω, couronner, *incoronare*. §. στεφανόνω, εὐλογῶ εἰς γάμον, donner la bénédiction nuptiale, *dare la benedizione nuziale*. §. στεφανόνομαι, se faire donner la bénédiction nuptiale, *farsi dare la benedizione nuziale*. §. στεφανόνομαι, λαμβάνω εἰς γυναῖκα, prendre une femme en mariage, *prendere una donna in matrimonio*.

Στεφανόνων, ὑσα, ον. μετ. στέφων, celui ἢ celle qui couronne, *colui ò colei che incorona*. §. στεφανόνων, ὁ εὐλογῶν εἰς γάμον, celui ἢ celle qui donne la bénédiction nuptiale, *colui ò colei che dà la benedizione nuziale*.

Στεφανώσας, σασα, σαν. μετ. στέψας, celui ἢ celle qui a couronné, *colui ò colei che ha incoronato*. §. στεφανώσας, ὁ εὐλογήσας εἰς γάμον, celui ἢ celle qui a donné la bénédiction nuptiale, *colui ò colei che ha dato la benedizione nuziale*.

Στεφάνωσις, ἴδε Στεφάνωμα.

Στεφανωτὴς, ὑσ. celui qui couronne, *colui che incorona*. §. στεφανωτὴς, ὁ στεφανόνων, celui qui donne la bénédiction nuptiale, *colui che dà la benedizione nuziale*.

Στέφος, ους. couronne, *corona*.

Στέφω, Pʳ. couronner, *incoronare*.

Στέψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a couronné, *colui ò colei che ha incoronato*.

Στέψιμον, στέψις, ὑσιας. couronnement, *incoronazione*.

Στηθάρι, ὑσιας. poitrail, *pettorale*.

Στηθάτος, η, ον. ἐπιθ. qui a la poitrine, ou l'estomac rélevé, *pettoruto, ta*.

Στηθοπανὶ, στηθόπανον, ὑσ. pièce pour couvrir la poitrine, *pezza da coprir il petto*.

Στηθόπονος, ὑσ. mal, douleur de poitrine, *mal di petto, dolor di petto*.

Στῆθος, ὑσιας. poitrine, *petto*.

Στηλιάρι, ὑσιας. manche d'un instrument, *manico d'un istromento*.

Στηλίδιον, ὑσ. piérre sepulcrale, *pietra sepolcrale*.

Στηλίτευμα, στηλίτευσις, ὑσ. l'action d'injurier, de diffamer, *infamamento, l'ingiuriare*.

Στηλιτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a injurié, qui a diffamé, *colui ò colei che ha ingiuriato, che ha diffamato*.

Στηλιτευτικὸς, ἡ, όν. ἐπιθ. diffamatoire, *diffamatorio*.

Στηλιτεύω, Pʳ. diffamer, injurier, *diffamare, ingiuriare*.

Στηλιτεύων, ὑσα, ον. μετ. diffamant, te. *diffamante*.

Στήλωμα, ὑσιας. l'action d'étayer, *il puntellare*.

Στηλωμένος, η, ον. μετ. étayé, ée. étançonné, ée. *puntellato, ta*.

Στηλόνω, Pʳ. étançonner, *puntellare*.

Στηλόνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui étaye, qui étançonne, *colui ò colei che puntella*.

Στηλώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a étayé, qui a étançonné, *colui ò colei che ha puntellato*.

Στημένος, η, ον. μετ. dressé, ée. *eretto, ta*.

Στημόνι, ὑσ. chaîne de tisserand, *trama*.

Στη-

Στοιβασμα.
Στοα.
Στοιχ[illegible]μα.

Στημονιάζω, P'. accommoder la chaîne sur le métier, *accomodar la trama sopra il telajo*.

Στημονίασμα, ὐσ. l'action d'ajuster la chaîne sur le métier, *l'accomodar la trama sopra il telajo*.

Στήνω, P'. tendre, *tendere*. [illegible], βάνω εἰς τόπον, placer, *situare*. §. στήνω, ἐγείρω εἰς ἕνα τόπον, dresser, *ergere*.

Στήνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui tend, *colui ò colei che tende*. §. στήνων, celui ou celle qui dresse, *colui ò colei che erge*.

Στήριγμα, ουσ. l'action d'affermir, de fortifier, *il fermare, lo stabilire, il corroborare*.

Στηριγμένος, η, ον. μετ. affermi, ie. appuyé, ée. *fermato, ta. assicurato, ta. fortificato, ta*.

Στηρίζω, P'. affermir, appuyer, *fermare, assicurare, stabilire*. §. στηρίζοντας, affermissant, *fermando, stabilindo*.

Στηρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui affermit, qui appuye, *colui ò colei che ferma, che assicura*.

Στηρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a affermi, qui a appuyé, *colui ò colei che ha assicurato, che ha fermato*.

Στήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dressé, qui a érigé, *colui ò colei che ha eretto*. §. στήσας εἰς ἕνα τόπον, qui a placé, *che ha situato*.

Στήσιμον, ὐσ. l'action de placer, *il situare*.

Στιά, ὐσ. feu, *fuoco*.

Στίβα, ὐσ. τὸ στίβασμα, l'action d'entasser, entassement, *stivamento*. §. στίβα τοῦ καραβίου, lest, *stiva*.

Στιβάζω, P'. entasser, empiler, *stivare*. §. στιβάζοντας, empilant, *stivando*.

Στιβάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui entasse, qui empile, *colui ò colei che stiva*.

Στιβαχτά, ἐπίρ. entassant, *stivando*.

Στιβαχτής, ὐσ. celui qui entasse, qui empile, *colui che stiva*.

Στιβάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a empilé, qui a entassé, *colui ò colei che ha stivato*.

Στίβασμα, ουσ. entassement, *stivamento*.

Στιβασμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. empilé, ée. *stibato, ta*.

Στίγμα, ουσ. cicatrice, *cicatrice*. §. τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, stigmates, *stimate*.

Στιγμή, ὐσιας. moment, *momento*. §. εἰς μίαν στιγμήν, dans un moment, *in un momento*. §. στιγμή τοῦ λόγου, point, *punto*.

Στίλβωμα, ουσ. l'action de lisser, de polir, *lisciamento*.

Στιλβώνω, P'. lisser, polir, *lisciare*.

Στιλβώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui lisse, qui polit, *colui ò colei che liscia*.

Στιλβώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a lissé, qui a poli, *colui ò colei che ha lisciato*.

Στιλβωτήρι, ὐσ. polissoir, *lisciatojo*.

Στιλίωμα, κτλ. ἰδὲ Στιλίωμα.

Στίμα, ὐσ. estime, *stima*.

Στιμάρω, ξετιμῶ, P'. estimer, évaluer, *stimare*.

Στιχαράκι, ουσ. courte aube, *corto camice*.

Στιχάρι, ουσ. aube de prêtre, *camice*.

Στίχημα, ουσ. gageure, *scommessa*. §. βάνω στίχημα, gager, parier, *scommettere*.

Στιχίζω, P'. donner des appointemens, *salariare, stipendiare*.

Στιχίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui gage, qui donne des appointemens, *colui ò colei che salaria*.

Στιχίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a gagé, *colui ò colei che ha salariato*.

Στιχισμα, ὐσ. l'action de gager, de donner des appointemens, *il salariare, stipendiare*.

Στιχισμένος, η, ον. μετ. gagé, ée. *salariato, ta*.

Στιχολογία, ὐσ. recueil de vers, *raccolta di versi*.

Στίχος, ὐσ. vers, *verso*.

Στίψας, στίψω, κτλ. ἰδὲ Στύψας, στύψω, κτλ.

Στοιχεῖον, ουσ. élément, *elemento*.

Στοιχειώδης, ὁ. ἡ. [illegible]

Στίζω. marquer d'un cicatrice. Στιχουργία. Στιχουργια.

ἐπίθ. élémentaire, *elementare*.

Στολάρχης, ουσ. amiral, *ammiraglio*.

Στολή, ουσ. φόρεμα, habit, *abito*. §. σολή, σολίδι, ornement, *ornamento*.

Στολιδάκι, ὀσ. petit ornement, *ornamento*, *piccolo ornamento*.

Στολίδι, ουσ. ornement, *ornamento*.

Στολίζω, P. orner, parer, *ornare*, *abbellire*, *adornare*. §. σολίζωντας, en parant, *ornando*.

Στολίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui orne, qui pare, *colui ἢ colei che orna*, *che adorna*.

Στολίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a orné, qui a paré, *colui ἢ colei che ha ornato*.

Στόλισμα, ὀσ. l'action de parer, *l'ornare*.

Στολισμένος, η, ον. μετ. orné, ée. paré, ée. *ornato*, *ta*.

Στολισμός, ουσ. τὸ σολίζειν, l'action de parer, *l'ornare*. §. σολισμός, σολίδι, ornement, *ornamento*.

Στολιστής, ουσ. celui qui orne, qui pare, *colui che orna*.

Στολίστρα, ουσ. celle qui pare, *colei che orna*.

Στόλος, ὀσ. flotte, *armata navale*, *flotta*.

Στόμα, ὀσ. bouche, *bocca*.

Στοματάκι, ὀσ. petite bouche, *piccola bocca*.

Στοματᾶς, ὀσ. celui qui a la bouche grande, *colui che ha la bocca grande*.

Στομαχάκι, ὀσ. petit estomac, *piccolo stomaco*.

Στομάχι, ουσ. estomac, *stomaco*. §. σομάχι τῶν ὀρνίθων, le gosier de la volaille, *ventriglio*.

Στομαχιάζω, P. ἀηδιάζω, dégouter, soulever le cœur, *stomacare*.

Στομάχιασμα, ὀσ. soulévement de cœur, *stomacaggine*, *rivolgimento di stomaco*.

Στομαχιάστικος, η, ον. ἐπίθ. dégoûtant, te. révoltant, te. *stomachevole*.

Στομαχικός, ή, όν. ἐπίθ. ἀνήκων εἰς τὸ σομάχι, d'estomac, *di stomaco*. §. σομαχικός, καλὸς διὰ τὸ σομάχι, stomachique, stomacal, le. *stomachico*, *ca*. *stomacale*.

Στομαχόπονος, ουσ. mal d'estomac, *mal di stomaco*.

Στόμωμα, ὀσ. l'action de tremper du fer, *il temperare il ferro*.

Στομώνω, ὀσ. tremper du fer, *temperare il ferro*.

Στομώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui trempe du fer, *colui ἢ colei che tempera il ferro*.

Στομώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a trempé du fer, *colui ἢ colei che che temperato il ferro*.

Στόμωσις, ἰδὲ Στόμωμα.

Στουμπίζω, P. κοπανίζω, broyer, piler, *triturare*, *pestare*.

Στουμπίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui pile, *colui ἢ colei che pesta*.

Στουμπίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pilé, qui a broyé, *colui ἢ colei che ha prestato*, *che ha triturato*.

Στούμπισμα, ὀσ. l'action de piler, de broyer, *il pestare*, *il triturare*.

Στουμπισμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. broyé, ée. *pestato*, *ta*. *triturato*, *ta*.

Στουμπομύτα, ὀσ. celle qui a un grand nez, *nasuta*.

Στουμπομύτης, ουσ. celui qui a un grand nez, *nasuto*.

Στουμπωμένος, η, ον. μετ. pilé, ée. *pestato*, *ta*. §. συμπωμένος, χωσμένος μέσα, fiché, ée. enfoncé, ée. *ficcato*, *ta*.

Στουμπώνω, P. κοπανίζω, piler, broyer, *pestare*. §. συμπώνω, χώνω μέσα, ficher, enfoncer, *ficcare*.

Στουμπώνων, ουσα, ον. μετ. κοπανίζων, celui ἢ celle qui pile, *colui ἢ colei che pesta*. §. σουμπώνων, ὅσις χώνει μέσα, celui ἢ celle qui enfonce, *colui ἢ colei che ficca*.

Στουμπώσας, σασα, σαν. μετ. κοπανίσας, celui ἢ celle qui a pilé, *colui ἢ colei che ha pestato*. §. συμπώσας, ὅσις ἔχωσε μέσα, celui ἢ celle qui a fiché, qui a enfoncé, *colui ἢ colei che ha ficcato*.

Στουπί, συπίον, ὀσ. étoupe, *stoppa*.

Στουπένος, η, ον. ἐπίθ. qui tient

Σταρια. brochet.
Σλογανι. Storace.
Στοουδη.

tient de l'étoupe, *stopposo, sa*.

Στυπίτικος, η, ον. ἐπίθ. fait, te. d'étoupe, *fatto, ta. di stoppa*.

Στυπωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été bouché, tamponné, *colui ἢ colei ch' è stato turato*.

Στύπωμα, ουσ. τὸ στυπώνειν, l'action de boucher, *turamento*. §. στύπωμα, καὶ τὸ στύπωμα, bouchon, bondon, tampon, *turacciolo*.

Στυπωμένος, η, ον. μετ. bouché, ée. tamponné, ée. *turato, ta*.

Στουπώνω, Pʳ. boucher, tamponner, *turare*.

Στυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui bouche, qui tamponne, *colui ἢ colei che tura*.

Στυπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a bouché, *colui ἢ colei che ha turato*.

Στυπωτῆρι, ὐσ. bouchon, bondon, *turacciolo*.

Στυπωτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de boucher, *che ha la forza di turare*.

Στυπωτὴς, ουσ. celui qui bouche, *colui che tura*.

Στυπωτὸς, ή, όν. ἐπίθ. bouché, ée. *turato, ta*.

Στυράκι, ὐσ. storax, *storace*.

Στύφα, ὐσ. étuve, *stufa*.

Στυφάτο, ὐσιας. étuvée, daube, *stufato*.

Στοχάζομαι, Pʳ. penser, *pensare*. §. στοχάζομαι, νομίζω, croire, *credere*. §. στοχάζομαι, φροντίχω, θεωρίζω, considérer attentivement, *considerare attentamente*.

Στοχαζόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui pense, *colui ἢ colei che pensa*.

Στοχασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a pensé, *colui ἢ colei che ha pensato*.

Στόχασις, ὐσιας. pensée, *pensiere*. §. στόχασις, φρόνησις, prudence, *prudenza*.

Στόχασμα, ουσ. l'action de penser, *il pensare, pensamento*.

Στοχασμένος, η, ον. μετ. pensé, ée. *pensato, ta*. §. στοχασμένος, ἐπίθ. φρόνιμος, prudent, te. *prudente*.

Στοχασμὸς, ουσ. pensée, *pensiero*.

Στοχαστὴς, ουσ. celui qui pense, *colui che pensa, pensatore*.

Στοχαστικὰ, ἐπίρ. avec prudence, *con prudenza, prudentemente*.

Στοχαστικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ στοχασθῇ, qui a la vertu de penser, *che ha la virtù di pensare*. §. στοχαστικὸς, φρόνιμος, prudent, te. *prudente*.

Στραβὰ, ἐπίρ. de travers, obliquement, *obbliquamente, tortamente*. §. στραβὰ, ἀνάποδα, χωρὶς λόγον, mal à propos, *stravoltamente*.

Στραβάδα, ουσ. tortuosité, *tortuosità*.

Στραβὴ, ἐπίθ. tortue, *storta*. §. στραβὴ, τυφλὴ, aveugle, *cieca*. §. στραβὴ, μονόφθαλμη, louche, *guercia*.

Στραβόθωρος, η, ον. ἐπίθ. louche, bigle, *guercio, cia*.

Στραβοθωρῶ, Pʳ. loucher, avoir la vue de travers, *esser guercio, guardar biecamente*. §. στραβοθωρῶντας, en louchant, *guardando biecamente*.

Στραβοκέρατος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a des cornes pliées, courbées, *colui ἢ colei che ha le corna piegate, storte*.

Στραβοκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a la tête pliée, courbée, ἢ qui a la tête de travers, *colui ἢ colei che ha la testa storta*.

Στραβοκοιμοῦμαι, Pʳ. dormir de travers, *dormire di traverso*.

Στραβοκυττάζω, Pʳ. regarder de travers, *guardar biecamente*.

Στραβοκυττάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui regarde de travers, *colui ἢ colei che guarda biecamente*.

Στραβοκυττάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a regardé de travers, *colui ἢ colei che ha guardato biecamente*.

Στραβόλαιμος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a le cou de travers, *colui ἢ colei che ha il collo storto*. §. στραβόλαιμος, μεταφ. ὑποκριτὴς, torticolis, cagot, faux devot, *collotorto, ipocrita*.

Στρα-

Στραβομάρα, ὐσ. τυφλαμάρα, aveuglement, *cecità*. §. ςραβομάρα, tortuosité, *tortuosità*.

Στραβομάτης, ὐσ. louche, *guercio*.

Στραβοματιὰ, ὐσ. regard de biais, *guardo bieco*.

Στραβοματιάζω, P'. regarder de travers, de biais, *guardar biecamente*.

Στραβομούρης, ἐπίθ. qui a le visage de travers, *che ha la faccia storta*.

Στραβομουτζουνιάζω, P'. faire de grimaces, grimacer, *fare smorfie, far contorsioni di volto*.

Στραβομουτζούνιασμα, ὐσ. l'action de faire de grimaces, *il fare smorfie*.

Στραβομούτζουνον, ὐσ. grimace, contorsion de visage, *smorfia, contorsione di volto*.

Στραβόξυλον, ὐσ. τὰ ςραβόξυλα τοῦ καραβίου, cheville, *caviglia*.

Στραβοπάτημα, ὐσ. l'action de faire un faux pas, ἢ καὶ de poser le pied de travers, *il porre il piede storto, il fare un passo falso*.

Στραβοπατηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été foulé de travers, *colui ἢ colei ch'è stato calcato a traverso*.

Στραβοπατημένος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui est foulé de travers, *colui ἢ colei ch'è calcato storto, a traverso*.

Στραβοπατήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a foulé de travers, obliquement, qui a mis le pied de travers, *colui ἢ colei che ha calcato storto, che ha posto il piede storto, a traverso*.

Στραβοπατῶ, P'. fouler de travers, *calcare storto, a traverso*. §. ςραβοπατῶ, mettre le pied de travers, *mettere il piede storto*.

Στραβοπέσιμον, ὐσ. chute de travers, *caduta in isbieco*.

Στραβοπέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est tombé de travers, de biais, *colui ἢ colei ch'è caduto in isbieco, tortamente, a traverso*.

Στραβοπεσμένος, η, ον. μετ. tombé, ée. obliquement, *caduto, ta. obbliquamente*.

Στραβοπέφτω, P'. tomber obliquement, en biais, *cadere obbliquamente, a traverso*.

Στραβοπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. cagneux, euse. bancroche, qui a les jambes tortues, *strambo, ba. sbilenco, ca. che ha le gambe torte*.

Στραβὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁ μὴ ἴσιος, oblique, biais, *obbliquo, qua. sbieco, ca*. §. ςραβὸς, τυφλὸς, aveugle, *cieco, ca*.

Στραβοσομιάζω, ςραβοσομίζω, P'. faire des grimaces, faire des contorsions de visage, *fare smorfie, far contorsioni di bocca*.

Στραβοσόμισμα, ὐσ. l'action de faire des grimaces, de faire des contorsions de visage, *il fare smorfie, il far contorsioni di volto, di bocca*.

Στραβόστομος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a la bouche de travers, *colui ἢ colei che ha la bocca storta*.

Στραβοσύνη, ὐσ. tortuosité, *tortuosità*.

Στραβωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. λυγισμένος, celui ἢ celle qui a été plié, courbé, *colui ἢ colei ch'è stato curvato*. §. ςραβωθεὶς, τυφλωθεὶς, celui ἢ celle qui a été aveuglé, qui a été privé de la vue, *colui ἢ colei ch'è stato accecato, privato della vista*.

Στράβωμα, ὐσ. λύγισμα, l'action de plier, de courber, *incurvamento*. §. ςράβωμα, τύφλωμα, aveuglement, *accecamento*.

Στραβωμάρα, ὐσ. cécité, *cecità*.

Στραβωμένος, η, ον. μετ. λυγισμένος, plié, ée. courbé, ée. *curvato, ta. storto, ta*. §. ςραβωμένος, τυφλωμένος, aveuglé, ée. privé, ée. de la vue, *accecato, ta*.

Στραβώνω, P'. λυγίζω, plier, courber, *piegare, curvare, storcere*. §. ςραβώνω, τυφλώνω, aveugler, priver de la vue, *accecare*. §. ςραβώνοντας, λυγίζοντας, pliant, *piegando*.

Στραβώνων, ουσα, ον. μετ. λυγίζων, celui ἢ celle qui plie, qui courbe, ce-

Στρατηλάτης.

colui ò colei che curva, che storce. §. τραβώνων, τυφλώνων, celui ò celle qui aveugle, qui prive de la vue, *colui ò colei che accieca, che priva della vista*.

Στραβώσας, σασα, σαν. μετ. Ἐν. λιγύσας, celui ò celle qui a plié, qui a courbé, *colui ò colei che ha piegato, che ha storto*. §. τραβώσας, εὐδ. λιγυσμένος, celui ò celle qui est devenu curbe, *colui ò colei che si è incurvato, ch' è divenuto storto*. §. τραβώσας, τυφλώσας, celui ò celle qui a aveuglé, qui a privé de la vue, *colui ò colei che ha accecato, che ha privato della vista*.

Στραγάλι, ούσ. cheville du pied, *noce del piede*.

Στραγάλια, ὐσ. des pois chiches condis, *cece condite*.

Στραγγίζω, Ρ'. σταλάζω, dégoutter, *scolare*. §. τραγγίζωντας, dégouttant, *scolando*. §. τραγγίζω, σφίγγω διὰ νὰ καταλάξῃ τι, pressurer, *spremere*.

Στραγγίζων, ουσα, ον. μετ. σταλάζων, dégouttant, te. *scolante*. §. τραγγίζων, celui ò celle qui pressure, *colui ò colei che spreme*.

Στραγγίξας, ξασα, σαν. μετ. Ἐν. celui ò celle qui a dégoutté, *colui ò colei che ha fatto scolare*. §. τραγγίξας, celui ò celle qui a pressuré, qui a presse, *colui ò colei che ha spremuto*. §. τραγγίξας, εὐδ. καταστάλαξας, dégoutté, ée. *scolato, ta*.

Στράγγισμα, ὐσ. dégouttement, *scolamento*. §. τράγγισμα, l'action de pressurer, *lo spremere*.

Στραγγισμένος, η, ον. μετ. dégoutté, ée. *scolato, ta*. §. τραγγισμένος, pressuré, ée. *spremuto, ta*.

Στραγγιστήρι, ὐσ. pressoir, *torcolare, strettojo*.

Στραγγυλίζω, Ρ'. πνίγω, etrangler, *strangolare*. §. τραγγυλίζω ἕνα χέρι, κτλ'. se démettre un bras &c. *dislogarsi, storcersi un braccio, &c.*

Στραγγύλισμα, ὐσ. déboitement, *dislogamento*.

Στραγγυλισμένος, η, ον. μετ. disloqué, ée. *dislogato, ta*.

Στραγγυλῶ, ἰδὲ Στραγγυλίζω.

Στραγγυρία, ὐσ. strangurie, *stranguria*.

Στραμπυλίζω, ἰδὲ Στραγγυλίζω.

Στράτα, ούσ. rue, chemin, *strada, via*. §. τράτα, ταξίδι, ὁδοιπορία, voyage, *viaggio*. §. τράτα λεωφόρος, chemin battu, *strada battuta*. §. τράτα, μέσον, chemin, moyen, *strada, mezzo*.

Στρατάρχης, ὐσ. commandant d'armée, *comandante d'esercito*.

Στράτευμα, ὐσ. armée, *esercito*.

Στρατεύσας, σασα, σαν. μετ. ταξιδεύσας, celui ò celle qui a voyagé, qui a fait grand chemin, *colui ò colei che ha viaggiato, che ha fatto gran cammino*. §. τρατεύσας, ὅπῦ ὑπῆγεν εἰς τὸν πόλεμον, celui ò celle qui a été à la guerre, *colui ò colei ch' è stato alla guerra*.

Στρατεύω, Ρ'. πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον, aller à la guerre, *andar alla guerra*. §. τρατεύω, κάμνω τράτας, ταξιδεύω, voyager, *viaggiare*.

Στρατήγημα, ὐσ. stratagéme, *stratagemma*.

Στρατηγηματικός, ή, όν. ἐπίθ. de stratagéme, *di stratagemma*.

Στρατηγός, ὐσ. général, *generale*.

Στρατιά, ὐσ. armée, *esercito*.

Στρατιώτης, ὐσ. soldat, *soldato*.

Στρατιωτικά, ἐπίρ. en soldat, *da soldato*.

Στρατιωτικός, ή, όν. ἐπίθ. militaire, de soldat, *militare, di soldato*.

Στρατοκόπος, ούσ. voyageur, qui va à pied, *viaggiatore, che va a piedi*.

Στρατόπεδον, ὐσ. campement, *campamento, campo*.

Στρεβλά, ἐπίρ. obliquement, de biais, *obbliquamente*.

Στρεβλός, ή, όν. ἐπίθ. oblique, *obliquo, qua*. §. τρεβλός, διεστραμμένος, méchant, te. pervers, se. *perverso, sa. cattivo, va*. [illegible]

Στρατολογία...

Στρέγω, ἰδὲ Στέργω.

Στρεμμενός, ἰδὲ Στριμμενός.

Στρεφτήριον, ὐσ. tournevis, *chiavetta da aprire e serrare le viti*.

Στρεφτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui a la vertu de tourner, *che ha la forza di girare*.

Στρεφτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. aise à tourner, *girevole, facile a girare*.

Στρέφω, P. στρίφω, tourner, *girare*. §. ςρέφω, ἐπιςρέφω, γυρίζω ὀπίσω, retourner, *ritornare*. §. ςρέφω ὀπίσω, δίδω ὀπίσω, restituer, *restituire*. §. ςρέφομαι, se tourner, *voltarsi*.

Στρέφων, ουσα, ον. μετ. ςρίφων, celui ἢ celle qui tourne, *colui ἢ colei che gira*.

Στρέψας, ψασα, αν. μετ. τρίψας, celui ἢ celle qui a tourné, *colui ἢ colei che ha girato*. §. ςρέψας, ἐπιςρέψας, ὁποῦ ἐγύρισεν ὀπίσω, celui ἢ celle qui est de retours, *colui ἢ colei ch' è ritornato*. §. ςρέψας, ὅςις ἔδωκεν ὀπίσω, celui ἢ celle qui a restitué, *colui ἢ colei che ha restituito*.

Στρέψιμον, ὐσ. ςρίψιμον, l'action de tourner, *giramento, il girare*. §. ςρέψιμον, ἐπιςροφὴ, γύρισμα ὀπίσω, retour, *ritorno*. §. ςρέψιμον, δόσιμον ὀπίσω, restitution, *restituzione*.

Στρίγκα, ςριγκιά, ὐσ. aiguillette, lacet, *stringa*.

Στρίγλα, οὐσ. sorciere, magicienne, *strega*.

Στρίγλος, οὐσ. sorcier, magicien, *stregone*.

Στριδᾶς, οὐσ. celui qui vend des huîtres, *colui che vende le ostriche*.

Στρίδι, ὐσ. huître, *ostrica*.

Στρίζω, P. craquer, *scricchiolare*.

Στριμμενός, η, ον. μετ. entortillé, ée. tors, se. *attorcigliato, ta. torto, ta*.

Στριμοῦρα, ὐσιας. foule, presse, *folla, calca*.

Στρίμωμα, οὐσ. l'action de presser, *il comprimere*. §. ςρίμωμα, ςτριμοῦρα, foule, *folla, calca*.

Στριμωμενός, ἡ, ον. μετ. pressé, ée. *compresso, sa*.

Στριμώνω, P. presser, *comprimere, strignere con forza*. §. ςριμώνω, faire foule, *far calca*.

Στριμώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui presse, *colui ἢ colei che comprime*.

Στριμώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a pressé, *colui ἢ colei che ha compresso*.

Στρίξιμον, τρισμὸς, ὐσ. craquement, *scricchiolata*. §. ςρισμὸς τῶν ὀδόντων, craquement des dents, *stridor di denti*.

Στρίφω, P. tordre, *torcere*.

Στρίφων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tord, *colui ἢ colei che torce*.

Στρίψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a tors, *colui ἢ colei che ha torto*.

Στρίψιμον, οὐσ. tortillement, *torcitura, il torcere*.

Στρογγυλὰ, ἐπίρ. en rond, *in rotondo*.

Στρογγυλωμενός, η, ον. μετ. arrondi, ie. *rotondato, ta. fatto, ta. rotondo*.

Στρογγυλώνω, P. arrondir, *rotondare, fare rotondo*.

Στρογγυλοειδὴς, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. rondelet, te. *ritondetto, ta*.

Στρογγυλοπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a un visage arrondi, *che ha un volto rotondo*.

Στρογγυλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rond, de. arrondi, ie. *rotondo, da. tondo, da*.

Στρογγυλότης, οὐσ. rondeur, rondité, *rotondità*.

Στρογγυλούτζικα, ἐπίρ. un peu rond, *un poco rotondo*.

Στρογγυλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. rondelet, te. *rotondetto, ta*.

Στρογγύλωμα, οὐσ. l'action d'arrondir, *il far rotondo*.

Στρογγυλώνω, P. arrondir, *rotondare, far divenir rotondo*.

Στρογγυλώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rond, de. *rotondissimo, ma*.

Στρογγυλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rond, de. *più rotondo, da*.

Στρογγυλωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rondelet, te. *rotondetto, ta*.

Στρουθοκάμηλον, οὐσ. autruche, *struzzo*.

Στρο-

Στροφμαντζινιαζω.

Στροφὴ, ἡ. strophe, stance, *strofa*.

Στροφίδι, τό. pivot, *perno*.

Στρύφω, P. tordre, *torcere*. §. στρύφω, περιπλέκω, entortiller, *attorcigliare*.

Στρυφογυρίζω, P. tourner, faire tourner à l'entour, *girare*, *far girare attorno*.

Στρυφογυρισμένος, η, ον. μετ. tourné, ée. à l'entour, *girato*, *ta*. *all' intorno*.

Στρύχνος, ουσ. morelle, *sorta d' erba*, *solatro*.

Στρύψιμον, τό. entortillement, *attorcigliamento*.

Στρωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été étendu, *colui ὴ colei che è stato disteso*. ἰδὲ καὶ Στρώνω.

Στρῶμα, τό. τὸ κραββάτι, lit, couche, *letto*. §. στρῶμα, τὸ ἀχυρόστρωμα κτλ. matelas, *materasso*.

Στρωματάκι, ουσ. μικρὸν κραββάτι, petit lit, *letticciuolo*. §. στρωματάκι, μικρὸν στρῶμα, petit matelas, *piccolo materasso*.

Στρωματᾶς, ουσ. celui qui fait de matelas, *colui che fa materassi*.

Στρωματένιος, η, ον. μετ. ἐπιθ. qui appartient au matelas, *che appartiene al materasso*.

Στρωμένος, η, ον. ἐπιθ. στρωμένος κατὰ γῆς, couché, ée. étendu, ue. *disteso*, *sa*. §. στρωμένον κραββάτι, lit dresssé, lit fait, *letto fatto*. §. ἄλογον στρωμένον, cheval sellé, *cavallo sellato*.

Στρώνω, P. ἁπλώνω κατὰ γῆς, coucher par terre, *stendere per terra*. §. στρώνω μίαν ὑπόθεσιν, coucher en écrit, *mettere in iscritto*. §. στρώνω τὸ κραββάτι, faire le lit, *fare il letto*. §. στρώνω τὸ ἄλογον, seller un cheval, *sellare un cavallo*.

Στρώνων, ουσα, ον. μετ. στρώνων κατὰ γῆς, celui ὴ celle qui étend, *colui ὴ colei che distende*. §. στρώνων τὸ κραββάτι, celui ὴ celle qui fait le lit, *colui ὴ colei che fa il letto*. §. στρώνων τὸ ἄλογον, celui ὴ celle qui selle un cheval, *colui ὴ colei che sella un cavallo*.

Στρώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a couché, qui a étendu, *colui ὴ colei che ha disteso per terra*. §. στρώσας τὸ κραββάτι, celui ὴ celle qui a fait le lit, *colui ὴ colei che ha fatto il letto*.

Στρωσίδι, τό. tapis, *strato*. §. στρωσίδι, tout ce qui est necessaire pour faire le lit, pour dresser la table etc. *tutto quel che è necessario per far il letto*, *per apparecchiar la tavola &c.*

Στρώσιμον, στρῶσις, ουσ. στρώσιμον τοῦ κραββατίου, l'action de faire le lit, *il fare il letto*. §. στρώσιμον τῆς τραπέζης, l'action de dresser la table, *l' apparecchiar la tavola*.

Στρωτὸς, τὴ, τόν. ἐπιθ. couché, ée. *steso*, *sa*. §. μετάνοια στρωτὴ, révérence profonde, *riverenza profonda*.

Στύλος, σύλλημμα, κτλ. ἰδὲ Στῦλος. κτλ.

Στυμμένος, η, ον. μετ. pressuré, ée. *premuto*, *ta*.

Στυπτήριον, ουσ. pressoir, *torcolare*.

Στυπτικός, ή, όν. ἐπιθ. constrictif, ive. *ristrignente*.

Στυφάδα, ἡ. âpreté, *acerbezza*.

Στυφαίνω, P. être âpre, avoir un goût âpre, *aver un gusto acerbo*.

Στυφός, συφνός, ἐπιθ. âpre, verd, pas encore mur, *acerbo*, *ba*.

Στυφούτζικος, η, ον. ἐπιθ. verdelet, te. *acerbetto*, *ta*.

Στύφω, P. pressurer, *spremere*.

Στύφων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui pressure, *colui ὴ colei che spreme*.

Στύψας, ψασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a pressuré, *colui ὴ colei che ha spremuto*.

Στύψιμον, ουσ. l'action de pressurer, *lo spremere*.

Στοά, καμάρα, ουσ. portique, *portico*.

Στωϊκός, ουσ. stoïcien, *stoico*.

Συβάζω, P. accorder, mettre d'accord, *accordare*, *metter d' accordo*.

Συβάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui accorde,

Στωμυλος.

Συγκαταβιβάζω.
Συγκαταβιβάζω.

de, qui met d'accord, *colui ἢ colei che accorda, che mette d'accordo.*

Συβάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accordé, qui a mis d'accord, *colui ἢ colei che ha accordato, che ha messo d'accordo.*

Σύβασις, συβασμὸς, οὐσ. accord, *accordo.*

Συβασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée. mis, se. d'accord, *accordato, ta. messo, sa. d'accordo.*

Συβία, ἰδὲ Συμβία.

Σύγαμβρος, οὐσ. beau-frère, *cognato.*

Συγγένεια, οὐσ. parenté, consanguinité, *parentela.*

Συγγενεύω, P'. κάμνω συγγένειαν, s'allier, *far parentela.* §. συγγενεύω. ἰδ. εἶμαι συγγενὴς, être parent, *esser parente.*

Συγγενὴς, parent, te. *parente.*

Συγγνώμη, οὐσ. pardon, *perdono.*

Συγγνωστὸς, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable, *perdonabile.*

Σύγγραμμα, οὐσ. écrit, écrits, œuvres, *scritto, scritti, opere.*

Συγγραμματάκι, οὐσ. petit écrit, *piccolo scritto.*

Συγγραφὴ, οὐσ. l'action d'écrire, de composer un ouvrage, *lo scrivere, il comporre un'opera.*

Συγγραφεὺς, οὐσ. écrivain, auteur, *scrittore.* §. συγγραφεὺς, écrivain, auteur, *scrittore, autore.*

Συγγράφω, P'. écrire, composer un ouvrage, *scrivere, comporre un'opera.*

Συγγραμμάτιον.

Συγγράφων, ουσα, ον. μετ. écrivant, composant, *scrivente, componente.*

Συγγράψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a composé, *colui ἢ colei che ha scritto, che ha composto.*

Συγκάθεδρος, η, ον. ἐπίθ. assesseur, *assessore.*

Συγκαθίζω, P'. mettre ensemble à asseoir, *mettere insieme a sedere.* §. Συγκάθημαι, s'asseoir ensemble, *sedere insieme.*

Συγκαλέσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a invité, *colui ἢ colei che ha invitato.*

Συγκάλεσις, ἡ. συγκάλεσμα, τὸ, ἴσιας. l'action d'inviter, *l'invitare, invito.*

Συγκαλεσμένος, η, ον. μετ. invité, ée. *invitato, ta.*

Συγκαλῶ, P'. inviter, *invitare.*

Συγκαλῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui invite, *colui ἢ colei che invita.*

Συγκαταβαίνω, P'. condescendre, *condiscendere.*

Συγκαταβαίνων, ουσα, ον. μετ. condescendant, te. celui ἢ celle qui condescend, *condiscendente, colui ἢ colei che condiscende.*

Συγκαταβὰς, ᾶσα, ὰν. μετ. celui ἢ celle qui a condescendu, *colui ἢ colei che ha condisceso.*

Συγκατάβασις, οὐσ. condescendence, déférence, *condiscendenza.*

Συγκαταβατικὸς, ή, όν. ἐπίθ. condescendant, te. déférant, te. *condiscendente.*

Συγκατανεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a déféré, *colui ἢ colei che ha condisceso.*

Συγκατάνευσις, οὐσ. déférence, condescendence, *condiscendenza.*

Συγκατανεύω, P'. déférer, condescendre, *condiscendere.*

Συγκατανεύων, ουσα, ον. μετ. condescendant, te. celui ἢ celle qui défère, qui condescend, *colui ἢ colei che condiscende.*

Συγκατοικήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a habité, qui a logé avec quelqu'un, *colui ἢ colei che ha abitato insieme con qualcheduno.*

Συγκατοίκησις, οὐσ. l'action de loger ensemble, *coabitazione.*

Συγκάτοικος, ἐπίθ. celui qui loge en compagnie d'autres personnes, *coabitatore.*

Συγκατοικῶ, P'. loger, habiter ensemble, *coabitare.*

Συγκέρασμα, οὐσ. adoucissement, *temperamento.*

Συγκερασμένος, η, ον. μετ. tempéré, ée. adouci, ie. *temperato, ta.*

Συγκερνῶ, P'. adoucir, tempérer, *temperare.*

Συγκινδυνεύω, P'. être en danger avec quelqu'un, *pericolare con qualcheduno.*

Συγκλαίω, P'. pleurer avec quelqu'un, ἢ en-

sem-

Συγκεχυμένως.
Συγκεφαλαίωσις.

Συγεφιγγω.

semble, *piagnere con qualcheduno, in compagnia.*

Συγκληρονομία, ὐσ. l'action d'hériter en compagnie, *l'ereditare in compagnia.*

Συγκληρονόμος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. cohéritier, *coerede.*

Συγκληρονομῶ, Ρ'. hériter en compagnie, *ereditare in compagnia.*

Συγκλητικός, ή, όν. ἐπίθ. sénatorial, le. *senatorio, ia.*

Σύγκλητος, ὐσ. sénat, *senato.*

Συγκοινωνία, ὐσ. communication, *communicazione.*

Συγκοινωνήσας, ήσασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a communié ensemble, *colui ἢ colei che ha comunicato insieme.*

Συγκοινωνῶ, Ρ'. communier, *comunicare.*

Συγκολληθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été conglutiné, *colui ἢ colei che è stato conglutinato.*

Συγκόλλημα, ήματος. conglutination, *conglutinamento.*

Συγκολλημένος, η, ον. μετ. collé, ée. conglutiné, ée. *incollato, ta. conglutinato, ta.*

Συγκολλήσας, ήσασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a conglutiné, *colui ἢ colei che ha conglutinato.*

Συγκόλλησις, ήσεως. conglutination, *conglutinamento.*

Συγκολλῶ, Ρ'. conglutiner, *conglutinare.*

Συγκοπή, οὐσ. syncope, *sincope.*

Συγκοπιάζω, Ρ'. travailler ensemble, *lavorare insieme, affaticarsi insieme.*

Συγκόπτω, Ρ'. couper ensemble, *tagliare insieme.*

Συγκριθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été comparé, *colui ἢ colei che è stato paragonato.*

Συγκριμμένος, η, ον. μετ. comparé, ée. *comparato, ta. paragonato, ta.*

Συγκρίνας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a comparé, *colui ἢ colei che ha paragonato.*

Συγκρίνω, Ρ'. comparer, *paragonare.*

Συγκρίνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui compare, *colui ἢ colei che paragona.*

Σύγκρισις, ὐσ. comparaison, *paragone.*

Συγκριτής, ὐσ. celui qui compare, *colui che paragona.*

Συγκριτικός, ή, όν. ἐπίθ. comparatif, ive. *comparativo, va.*

Συγκροτηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été assemblé, convoqué, *colui ἢ colei che è stato congregato.*

Συγκρότημα, ὐσ. convocation, *convocamento.*

Συγκροτημένος, η, ον. μετ. assemblé, ée. convoqué, ée. *convocato, ta. congregato, ta.*

Συγκροτήσας, ήσασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a convoqué, *colui ἢ colei che ha convocato.*

Συγκρότησις, ὐσ. convocation, *convocazione.*

Συγκροτῶ, Ρ'. convoquer, assembler, *convocare, congregare.*

Συγύρδωμα, ὐσ. assurance, *sicurezza.*

Συγυρδωμένος, η, ον. μετ. assuré, ée. *assicurato, ta.*

Συγυρδώνω, Ρ'. assurer, *assicurare.*

Σύγυρος, η, ον. ἐπίθ. sur, re. *sicuro, ra.*

Συγυρσιά, ὐσ. sûreté, assurance, *sicurtà, sicurezza.*

Συγχαθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui s'est dégoûté de quelque chose, *colui ἢ colei che si è disgustato di qualche cosa.*

Συγχαίνομαι, Ρ'. se dégoûter, avoir en abomination, en horreur, *abominare, detestare, avere a schifo.*

Συγχαίρω, Ρ'. ἢ συγχαίρομαι, se réjouir avec quelqu'un, féliciter quelqu'un, *congratularsi.*

Σύγχημα, ὐσ. abomination, dégoût, *abominazione, disgusto, stomacaggine.*

Συγχαμένος, η, ον. μετ. abominé, ée. détesté, ée. *abominato, ta. detestato, ta.*

Συγχαμερός, ή, όν. ἐπίθ. sale, dégoûtant, te. saligaud, de. *schifo, fa. sporco, ca.*

Συγχαρίκια, ὐσ. présens qu'on donne pour la congratulation de quelque chose, *regali che si danno per la congratulazione di qualche cosa.*

Συγχαροποίησις, ὐσ. congratulation, félicitation, *congratulazione*.

Συγχαροποιῶ, P'. féliciter quelqu'un, *congratularsi*.

Συγχύζω, P'. troubler, confondre, *turbare*, *confondere*. §. συγχύζω, κάμνω σύγχυσιν, exciter des troubles, faire du tumulte, *tumultuare*, *fare tumulto*. §. συγχύζομαι, se confondre, *confondersi*.

Συγχύζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui trouble, qui confond, *colui ὴ colei che confonde*, *che turba*.

Συγχύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a troublé, qui a confondu, *colui ὴ colei che ha confuso*, *che ha turbato*.

Σύγχυσις, ὐσ. confusion, *confusione*. §. σύγχυσις, trouble, *turbamento*. § σύγχυσις, ταραχή, ἀλαλαγμός, tumulte, *tumulto*.

Σύγχυσμα, ὐσ. l'action de confondre, de troubler, *il confondere*, *il turbare*.

Συγχυσμένα, ἐπίρ. confusément, pêle-mêle, à la debandade, *confusamente*, *alla rinfusa*.

Συγχυσμένος, η, ον. μετ. confus, se. *confuso*, *sa*. §. συγχυσμένος, ταραγμένος, troublé, ée. *turbato*, *ta*.

Συγχυστὴς, ὐσ. celui qui excite de troubles, *colui che eccita torbidi*.

Σύγχρονος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. contemporain, aine. *coetaneo*, *ea*. *contemporaneo*, *ea*.

Συγχωρηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été pardonné, *colui ὴ colei che è stato perdonato*.

Συγχώρημα, ὐσ. l'action de pardonner, *il perdonare*.

Συγχωρημένος, η, ον. μετ. pardonné, ée. *perdonato*, *ta*. §. δὲν εἶναι συγχωρημένον, il n'est pas permis, *non è permesso*. §. συγχωρημένος, δοσμένος, concedé, ée. *concesso*, *sa*.

Συγχωρήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a pardonné, *colui ὴ colei che ha perdonato*. §. συγχωρήσας, ὁποῦ ἐσυγχώρησεν, ἔδωκε τὴν ἄδειαν, celui ὴ celle qui a permis, *colui ὴ colei che ha permesso*.

Συγχώρησις, ὐσ. pardon, *perdono*. §. συγχώρησις, ἄδεια, permission, *permesso*.

Συγχωρητὴς, ὐσ. celui qui pardonne, *colui che perdona*.

Συγχωρητικὸς, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable, *perdonabile*. §. ἁμαρτία συγχωρητικὴ, péché véniel, *peccato veniale*.

Συγχωρητὸς, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable, *perdonabile*.

Συγχώριον, ὐσ. pardon, *perdono*. §. συγχώριον, remission des péchés, *remissione di peccati*.

Συγχωροχάρτι, ὐσ. indulgence, billet d'indulgence, *indulgenza*, *biglietto d'indulgenza*.

Συγχωρῶ, P'. pardonner, *perdonare*. §. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, permettre, *permettere*. §. συγχωρῶ, παραιτῶ, δίδω, ἀφίνω, concéder, *concedere*.

Συγχωρῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui pardonne, *colui ὴ colei che perdona*. §. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, celui ὴ celle qui permet, qui donne permission, *colui ὴ colei che permette*, *che dà permissione*.

Συζῶ, P'. vivre ensemble, en compagnie, *vivere insieme*, *in compagnia*.

Συζεύγω, P'. joindre, conjoindre, *congiungere*, *unire*.

Σύζευμα, ὐσ. jonction, conjonction, *congiugnimento*.

Συζευμένος, η, ον. μετ. joint, te. mis, se. ensemble, *congiunto*, *ta*.

Συζευκτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. qui a la force de conjoindre, de joindre, *congiuntivo*, *va*.

Σύζευξις, ὐσ. conjonction, *congiugnimento*.

Συζευχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été joint, qui a été uni, *colui ὴ colei che è stato congiunto*, *unito*.

Συζήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a vecu ensemble, *colui ὴ colei che ha vissuto insieme*.

Συ-

Συζυγία, ὑσ. conjonction, *congiunzione*.
Σύζυγος, ὑσ. γυνὴ τινός, femme, *moglie*.
Συζῶ, P'. vivre ensemble, *convivere*, *vivere insieme*.
Συζῶν, ῶσα, ῶν. μετ. vivant, te. ensemble, *conviventi*.
Συκαμηνία, ὑσ. murier, moro, *gelso*.
Συκάμηνον, ὑσιας. mûre, *mora*, *gelsa*.
Συκιά, ὑσ. figuier, *fico*.
Συκομορέα, ἰδὲ Συκαμηνιά.
Σύκον, ὑσ. figue, *fico*.
Συκοφάγης, συκοφᾶς, ὑσ. bec-figue, *beccafico*.
Συκοφαντεία, ὑσιας. calomnie, *calunnia*.
Συκοφάντης, ὑσ. calomniateur, *calunniatore*.
Συκοφαντηθεὶς, ῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été calomnié, *colui ŏ colei che è stato calunniato*.
Συκοφαντημένος, η, ον. μετ. calomnié, ée. *calunniato*, *ta*.
Συκοφαντήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a calomnié, *colui ŏ colei che ha calunniato*.
Συκοφαντητὴς, ὀυσ. calomniateur, *calunniatore*.
Συκοφαντῶ, P'. calomnier, *calunniare*.
Συκοφαντῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui calomnie, *colui ŏ colei che calunnia*.
Συκωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été levé, *colui ŏ colei che è stato levato*. §. συκωθεὶς, ὑψωθεὶς, qui a été haussé, *che è stato innalzato*.
Σύκωμα, ὑσ. l'action de lever, ϗ de se lever, *il levare*, *ϗ il levarsi*. §. σύκωμα, ὕψωμα, élevation, *innalzamento*.
Συκωμένος, η, ον. μετ. levé, ée. *levato*, *ta*. §. συκωμένος, ὑψωμένος, élevé, ée. *innalzato*, *ta*.
Συκώνω, P'. lever, *levare*. §. συκώνω, ὑψώνω, hausser, élever, *innalzare*. §. συκώνω, οὐδ. βαστῶ, ὑπομένω, souffrir, *soffrire*, *sopportare*. §. συκώνω, ἐγείρω, παρακινῶ, susciter, *suscitare*. §. ἀσύκωσεν ἕνα σκληρὸν διωγμὸν, il a suscité une cruelle persécution, *ha suscitato una crudele persecuzione*. §. συκώνω κεφάλι, ἤτοι ὑπερηφανεύομαι, lever la crête, s'enorgueillir, *levar il capo*, *insuperbirsi*. §. συκώνω κεφάλι, γίνομαι ἐπαναστάτης, se mutiner, se révolter, *ribellarsi*. §. αὐτὸ τὸ καράβι δὲν συκώνει περισσότερον, ce vaisseau ne porte d'avantage, *quel vascello non leva*, *non porta di più*. §. συκώνω τοὺς ὤμους, plier les épaules, *stringere le spalle*. §. συκώνω εἰς τὴν παλάμην, porter sur la paume de la main, *portare sulla palma della mano*. §. συκώνω ταῖς ποδιαῖς, trousser, *alzar su*. §. συκώνω πόλεμον, faire la guerre, déclarer la guerre, *far la guerra*, *dichiarare la guerra*. §. συκώνω μίαν συνήθειαν, ôter une coutume, *levare un' usanza*. §. συκώνομαι, se lever, *levarsi*. τώρα ἐσυκώθηκα, je ne fais que me lever, *or ora mi sono levato*. §. συκώνομαι ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν, se lever d'une maladie, *rilaversi da una malatia*. §. συκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s' éveiller, *svegliarsi*, *levarsi dal sonno*.
Συκώνων, ῦσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui leve, *colui ŏ colei che leva*. §. συκώνων, ὑψώνων, celui ἢ celle qui hausse, *colui ŏ colei che innalza*.
Συκώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a levé, *colui ŏ colei che ha levato*. §. συκώσας, ὑψώσας, celui ἢ celle qui a haussé, *colui ŏ colei che ha innalzato*. ἰδὲ καὶ τὸ ῥῆμα Συκώνω.
Συκωτὴς, ὑσ. celui qui leve, *colui che leva*.
Συλλαβὴ, ὑσ. syllabe, *sillaba*.
Συλλαβίζω, P'. épeler, articuler les mots, *sillabare*, *compitare*.
Συλλαβίζων, ῦσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui épele, *colui ŏ colei che sillaba*, *che compita*.
Συλλαβίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a épelé, *colui ŏ colei che ha sillabato*, *che ha compitato*.
Συλλάβισμα, ὑσιας. épelement,

Συλαγωγέω
Συλαγωγεω

ment, *il sillabare il compitare*.

Συλλαβιστὰ, ἐπίῤ. en épelant, *sillabando, compitando*.

Συλλαβιστής, ὑσ. celui qui épele, *colui che sillaba, che compita*.

Συλλαμβαίνω, Pʳ. comprendre, *comprendere*. §. συλλαμβαίνω, concevoir, *concepire*.

Συλλαμβαίνων, ὑσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui comprend, *colui ἢ colei che comprende*. §. συλλαβῦσα, celui ἢ celle qui a conçu, *colui ἢ colei che ha concepito*.

Συλλειτέργημα, ουσ. l'aɛtion de célébrer la messe en compagnie, *il celebrare la messa in compagnia*.

Συλλειτεργήσας, σα, σαν. μετ. qui a célébré la messe en compagnie, *che ha celebrato la messa in compagnia*.

Συλλειτεργός, ὑσ. assistant à la messe, ἢ qui officie en compagnie, *assistente alla messa*, ἢ *celebrante in compagnia*.

Συλλειτεργῶ, Pʳ. célébrer la messe, officier en compagnie des autres, *celebrare, officiare in compagnia d'altri*.

Σύλληψις, ὑσιας. conception, *concezione, concepimento*.

Συλλογή, ὑσ. συνάθροισις, recueil, *raccolta*. §. συλλογή, συλλογισμός, pensée, *pensiero*.

Συλλογίζομαι, ὑσ. penser, faire réflexion, réfléchir, *pensare, riflettere, considerare*.

Συλλογιζόμενος, η, ον. ἐπίῤ. celui ἢ celle qui pense, qui fait réfléxion, *colui ἢ colei che pensa, che riflette, che considera*.

Συλλογισμός, ὑσ. pensée, *pensiero*. §. συλλογισμός λεξ. Λογ. syllogisme, argument, *sillogismo, argomento*.

Συλλογιστής, ὑσ. penseur, *pensatore*.

Συλλογιστικός, ή, όν. ἐπίῤ. qui considére, qui fait réfléxion, *che riflette, che considera*.

Σύλλογος, ουσ. congrégation, *congregazione*.

Συλλογῦμαι, ἰδὲ Συλλογίζομαι.

Συλλύπησις, ουσ. condoléance, *condoglienza*.

Συλλυπῦμαι, Pʳ. se condoloir, *condolersi*.

Συμβαίνω, Pʳ. συμβαίνει, il arrive, *succede*. §. συνέβηκε, συνέβη, il vient d'arriver, *è succeduto*.

Συμβάλλω, Pʳ. concorder, concourir, *concordare, concorrere*.

Συμβῆ, ὑσ. accident, *accidente*.

Συμβάσας, σα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accordé, qui a mis d'accord, *colui ἢ colei che ha accordato, che ha messo d'accordo*.

Σύμβασις, ὑσ. accord, *accordo*. §. σύμβασις, l'aɛtion d'accorder, ἢ de mettre d'accord, ϗ de s'accorder, *il mettere d'accordo, ϗ l'accordarsi*.

Συμβασμένος, η, ον. μετ. accordé, ée, mis, se. d'accord, *accordato, ta*.

Συμβεβηκός, ὑσ. accident, *accidente*. §. κατὰ συμβεβηκός, par accident, *per accidente*.

Συμβιβάζω, Pʳ. mettre d'accord, *accordare, mettere d'accordo*.

Συμβιβάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accommodé, qui a mis d'accord, *colui ἢ colei che ha accordato, che ha messo d'accordo*.

Συμβιβασμός, ὑσ. accord, convention, *accordo, convenzione*.

Συμβιβαστικός, ή, όν. ἐπίῤ. accommodable, *accordevole*.

Συμβία, ὑσ. femme, *conjuge, consorte*.

Συμβοήθημα, ὑσ. l'aɛtion d'aider, d'assister, *assistenza, l'ajutare*.

Συμβοηθήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a aidé, qui a concouru, qui a secondé, *colui ἢ colei che ha coadjuvato, che ha assistito*.

Συμβοηθητικός, ή, όν. ἐπίῤ. auxiliaire, *ausiliare*.

Συμβοηθός, ὁ, ἡ, τὸ ἐγ. ἐπίῤ. qui aide, qui secourt, *che ajuta, che assiste*.

Συμβοηθῶ, Pʳ. aider, assister, *ajutare, coadjutare*.

Συμβελάτωρ, ὑσ. conseiller, *consigliere*.

Συμβελδιθείς, εῖσα, ἐν μετ.

μετ. celui ou celle qui a été conseillé, colui ò colei che è stato consigliato. §. συμβουλευθείς. Ἐν. celui ou celle qui s'est conseillé, colui ò colei che si è consigliato.

Συμβούλευμα, ὄυσ. l'action de conseiller, il consigliare.

Συμβουλευμένος, η, ον. μετ. conseillé, ée. consigliato, ta.

Συμβουλεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a conseillé, colui ò colei che ha consigliato.

Συμβούλευσις, ὄσιας. conseil, l'action de conseiller, consiglio, il consigliare.

Συμβουλευτήριον, ὄυσ. conseil, consiglio.

Συμβουλευτής, ὄυσ. conseiller, consigliere.

Συμβουλευτικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui conseille, colui ò colei che consiglia.

Συμβουλεύτρα, ούσ. conseillere, consigliera.

Συμβουλεύω, Pʳ. conseiller, donner de conseils, consigliare, dare consigli.

Συμβουλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui conseille, colui ò colei che consiglia.

Συμβουλή, ὄσ. conseil, consiglio.

Συμβούλιον, ὄσ. συμβουλευτήριον, conseil, consiglio.

Σύμβουλος, ἐπίθ. conseiller, consigliere.

Συμμά, ἐπίρ. près, après, voisin, de près, presso, dappresso, vicino, da vicino.

Συμμάζωμα, ὄσ. amas, l'action d'amasser, raccoglimento, il raccogliere.

Συμμαζωμένος, η, ον. μετ. amassé, ée. ramassé, ée, raccolto, ta. radunato, ta.

Συμμαζωχτής, ὁ, ὄσ. celui qui amasse, qui ramasse, qui recueillit, colui che raccoglie, che raduna.

Συμμαζωχτός, ή, όν, ἐπίθ. recueilli, ie. concentré, ée. en soi-même, raccolto, ta. concentrato, ta.

Συμμαζωμένος, η, ον. μετ. recueilli, ie. raccolto, ta.

Συμμαζώνω, Pʳ. recueillir, ramasser, raccogliere, radunare.

Συμμαζώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui ramasse, qui recueillit, colui ò colei che raccoglie, che raduna.

Συμμαζώξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a ramassé, qui a recueilli, colui ò colei che ha raccolto, che ha radunato.

Συμμάζωξις, ή, ὄσ. amas, assemblage, ammasso, raccoglimento, raccolta, radunamento.

Συμμαθητής, ὄσ. condisciple, condiscepolo.

Συμμαχία, ὄσ. alliance, confédération, alleanza, lega.

Σύμμαχος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. allié, ée. confédéré, ée. alleato, ta.

Συμμαχῶ, Pʳ. se liguer, s'allier, faire alliance, allearsi, far alleanza, far lega.

Συμμετέχω, Pʳ. participer, avoir part, participare, aver parte.

Συμμετέχων, ουσα, ον. μετ. participant, partecipante.

Συμμετοχή, ὄσ. participation, participazione.

Συμμέτοχος, η, ον. ἐπίθ. participant, te. celui ou celle qui participe, partecipe, colui ò colei che partecipa.

Συμμετρία, ὄσ. symétrie, proportion, simetria, proporzione.

Σύμμετρος, η, ον. ἐπίθ. proportionné, ée. proporzionato, ta.

Συμμέτρως, ἐπίρ. avec symétrie, avec proportion, con simetria, proporzionatamente.

Συμπάθεια, ἡ. ὄσ. sympathie, simpatia. §. κατὰ συμπάθειαν, par sympathie, per simpatia.

Συμπαθής, ὁ, ἡ, τὸ ἐς. ἐπίθ. compatissant, te. compassionevole.

Συμπάθημα, τό, ὄσ. συγχώρησις, pardon, perdono.

Συμπαθημένος, η, ον. μετ. pardonné, ée. perdonato, ta.

Συμπαθήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a pardonné, colui ò colei che ha perdonato.

Συμπάθησις, ἡ. ὄσ. pardon, perdono.

Συμπαθητικός, ή, όν. ἐπίθ. ἐπὶ εὐκόλως συμπαθεῖ, celui ou celle qui

pardonne aisément, *colui ò colei che perdona facilmente*. §. συμπαθητικός, ἄξιος συμπαθήσεως, pardonnable, *perdonabile*.

Συμπαθητός, ή, όν. ἐπίθ. pardonnable, *perdonabile*.

Συμπάθιον, τό. ὐσ. pardon, *perdono*. §. μὲ συμπάθιον, avec permission, *con permissione*. §. ἂς ἔχω συμπάθιον, je demande pardon, *domando perdono, mi scusi*. §. συμπάθιον, συγχώρεσιν, remission, *remissione*.

Συμπάθισμα, τό, ὐσ. l'action de pardonner, *il perdonare*.

Συμπαθῶ, Pʳ. pardonner, *perdonare*. §. μὲ συμπαθᾶτε, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κάμω, vous m'excuserez, je ne saurois pas le faire, je demande pardon, je ne puis pas le faire, *mi scusarà, non po so farlo, domando scusa, perdono, non lo posso fare*.

Συμπαθῶν, ὖσα, ὖν, μετ. celui ò celle qui pardonne, *colui ò colei che perdona*.

Συμπᾶς, ό, ή, τό ὖν, ἐπίθ. tout, *tutto*.

Συμπάσχω, Pʳ. patir, souffrir avec quelqu'un, *soffrire, patire con qualcheduno*.

Συμπάσχων, ὖσα, ον. μετ. celui ò celle qui souffre avec quelqu'un, *colui ò colei che soffre con qualcheduno*.

Συμπατριώτης, ό, ὐσ. concitoyen, *concittadino*.

Συμπεθέρα, ή, ὐσ. belle-mère, *suocera*.

Συμπεθερεύω, συμπεθεριάζω. Pʳ. s'apparenter, s'allier, *far parentela, imparentarsi*.

Συμπεθεριάζων, ὖσα, ον. μετ. celui ò celle qui s'allie, *colui ò colei che fa parentado*.

Συμπεθεριάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui s'est allié, *colui ò colei che ha fatto parentado*.

Συμπεθέριασμα, τό, ὐσ. l'action de s'allier, de s'apparenter, *l'imparentarsi, il far parentado*.

Συμπέθερος, ό, ὐσ. beau-père, *suocero*.

Συμπεραίνω, Pʳ. présumer, conjecturer, *congbietturare*. §. συμπεραίνω, conclurre, *conchiudere, inferire*.

Συμπεράνας, νασα, αν. μετ. celui ò celle qui a présumé, *colui ò colei che ha congbietturato*. §. συμπεράνας, celui ò celle qui a conclu, *colui ò colei che ha conchiuso*.

Συμπέρασμα, τό, ὐσ. conjecture, présomption, *congbiettura*. §. συμπέρασμα τοῦ λόγου, conclusion, *conclusione*.

Συμπερασματικός, ή, όν. ἐπίθ. conjectural, *congbietturale*.

Συμπλεγμα, τό, ὐσ. l'action de joindre artistement, *il contessere*.

Συμπλεγμένος, η, ον. μετ. assemblé, ée: joint, te, artistement, *contessuto, ta*.

Συμπλέκω, Pʳ. joindre, assembler artistement, *contessere*.

Συμπληρωθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ò celle qui a été accompli, *colui ò colei ch'è stato compito, compiuta*.

Συμπλήρωμα, τό, ὐσ. accomplissement, complement, *compimento*.

Συμπληρωμένος, η, ον. μετ. accompli, ie. *compiuto, ta*.

Συμπληρόνω, Pʳ. accomplir, *compire, compiere*.

Συμπλήρωσις, ή, ὐσ. accomplissement, *compimento*.

Συμπληρωματικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui accomplit, *complitivo, va*.

Συμπλοκή, ή. ὐσ. complication, *complicazione*.

Συμπολίτης, ό. ὐσ. concitoyen, *concittadino*.

Συμπόνεσις, ή. ὐσ. συλλύπησις, condoleance, *condoglienza*. §. συμπόνεσις, συμπάθησις, compassion, *compassione, compatimento*.

Συμπονέσας, σασα, σαν. μετ. celui ò celle qui a compati, *colui ò colei che ha compatito*.

Συμπονετικός, ή, όν. ἐπίθ. compatissant, te, *compassionevole*.

Συμπονῶ, Pʳ. compatir, plaindre, être touché de compassion, *compatire, aver compassione*.

Συμπονῶν, ὖσα, ὖν. μετ. celui ò celle qui compa-

pa-

Συμπροβαινω.
Συμπτωσις.

patit, qui plaint quelqu'un, *colui ò colei che compatisce qualcheduno*.

Συμπόσιον, τὸ. ὑσίως. festin, grand repas, *banchetto, convito*.

Συμπροσευχὴ, ἡ. ὑσ. prière commune, *preghiera comune*.

Συμπροσεύχομαι, P'. prier en commun, en compagnie, *pregare in commune, in compagnia*.

Σύμπτωμα, τὸ. ὑσ. symptome, *sintoma*.

Συμπτωματικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. symptomatique, *sintomatico, ca*.

Συμπῶ, P'. attiser, rapprocher les tisons, *attizzare*.

Συμφέρον, τὸ. ὑσ. utilité, *utilità*.

Συμφέρω, P'. παρομοιάζω, ressembler, *rassomigliare*. §. συμφέρω, ὀφελῶ, être utile, *essere utile*. §. δὲν συμφέρει, il n'est pas utile, *non è utile*.

Συμφορὰ, ἡ. ὑσ. malheur, *disgrazia*.

Συμφωνηθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ὴ celle qui a été accordé, *colui ò colei ch' è stato accordato*.

Συμφώνημα, τὸ. ὑσ. l'action d'accorder, accord, *l'accordare, accordo*.

Συμφωνημένος, η, ον. μετ. accordé, ée. *accordato, ta*.

Συμφωνήσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a accordé, *colui ò colei che ha accordato*. §. συμφωνήσας, ὑδ. celui ὴ celle qui est convenu, *colui ò colei ch' è convenuto*.

Συμφώνησις, ἡ. ὑσ. accord, *accordo*.

Συμφωνητὴς, ὁ. ὑσ. celui qui accorde, *colui che accorda*.

Συμφωνητικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui accorde, qui met d'accord, *colui ò colei che accorda, che mette d'accordo*.

Συμφωνία, ἡ. ὑσ. accord, *accordo*. §. συμφωνία, concordance, *concordanza*. §. συμφωνία μυσικὴ, symphonie, *sinfonia*.

Σύμφωνον, τὸ. ὑσ. consonne, *consonante*.

Σύμφωνος, η, ον. ἐπίθ. concorde, *concorde*.

Συμφωνῶ, P'. accorder, *accordare, concordare*. §. συμφωνῶ, ὑδ. convenir, s'accorder, *concordare, convenire, esser d'accordo*.

Συμφωνῶν, ᾶσα, ῦν. μετ. celui ὴ celle qui accorde, *colui ò colei che accorda*. §. συμφωνῶν, ὑδ. celui ὴ celle qui convient, qui se conforme, *colui ò colei che concorda, che conviene*.

Συμφώνως, ἐπίρ. d'accord, *d'accordo, concordemente*.

Σύμψυχος, ἢ Σάμψυχος, ἡ χαμοβαλιά, ὑσ. sureau, *sambuco*.

Σύμωμα, τὸ. ὑσ. l'action d'approcher, ἢ de s'approcher, *approssimamento, avvicinamento*.

Συμωμένος, η, ον. μετ. approché, ée. *appressimato, ta. avvicinato, ta*.

Συμώνω, P'. Ἐν. approcher, avoisiner, mettre proche, *appressare, approssimare, avvicinare*. §. συμώνω, ὑδ. s'approcher, se mettre près, *appressarsi, avvicinarsi*.

Συμώνων, ῦσα, ον. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui approche, *colui ò colei che avvicina*. §. συμώνων, ὑδ. celui ὴ celle qui s'approche, *colui ò colei che si avvicina, che s'appressa*.

Συμώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a approché, *colui ò colei che ha avvicinato*. §. συμώσας, ὑδ. celui ὴ celle qui s'est approché, *colui ò colei che si è avvicinato, appressato*.

Συμωτὴς, ὁ. ὑσ. celui qui approche, *colui che avvicina*.

Συμωτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui approche, *colui ò colei che avvicina*. §. συμωτικὸς, συμωτινὸς, voisin, ne. proche, *vicino, na. prossimo, ma*.

Συμωτινὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. voisin, ne. proche, *vicino, na. prossimo, ma*.

Συνάγμα, τὸ. ὑσ. assemblage, *adunamento*.

Συναγμένος, η, ον. μετ. assemblé, ée. *radunato, ta*. §. συναγμένος, μαζωμένος, ramassé, ée. recueilli, ie. *raccolto, ta*.

Συμποσω. [illegible] Συναγωγή.

Συναγρίδα, ἡ. ὐσ. dentale, *dentice*.

Συναγωγὴ, ἡ. ὐσ. congrégation, *congregazione*.

Συναγωνίζομαι, Pʿ. coopérer, *cooperare*.

Συναγωνιστὴς, ὁ. ὐσ. coopérateur, *cooperatore*.

Συναγωνιστικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ἢ celle qui coopére, *colui ἢ colei che coopera*.

Συναδελφὸς, ὁ. ὐσ. confrère, *confratello*.

Συνάζω, Pʿ. recueillir, ramasser, amasser, *raccogliere*, *adunare*.

Συνάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui recueille, qui amasse, *colui ἢ colei che aduna*, *che ammassa*.

Συναθροίζω, Pʿ. accumuler, amasser, *accumulare*, *ammassare*.

Συναθροίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui accumule, qui amásse, *colui ἢ colei che accumula*.

Συναθροίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a accumulé, qui a amassé, *colui ἢ colei che ha accumulato*.

Συναθροισθεὶς, ἕισα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été assemblé, *colui ἢ colei ch' è stato adunato*.

Συνάθροισις, ἡ. ὐσ. congrégation, assemblée, *congregazione*, *assemblea*. §. συνάθροισις, μάζωμα, l'action d'amasser, d'accumuler, accumulation, *l'accumulare*, *l'ammassare*.

Συνάθροισμα, τό. ὐσ. accumulation, *accumulamento*. §. συνάθροισμα, convocation, *convocazione*.

Συναθροισμένος, η, ον. μετ. convoqué, ée. *convocato*, *ta*. §. συναθροισμένος, μαζωμένος, assemblé, ée. *radunato*, *ta*.

Συναΐδιος, ὁ, ἡ, τὸ διον. ἐπίθ. coéternel, *coeterno*.

Συναϊδιότης, ἡ. ὐσ. qualité de ce qui est coéternel, *qualità del coeterno*.

Συναίρεσις, ἡ. ὐσ. contraction, *contrazione*.

Συναιχμάλωτος, ὁ. ἐπίθ. compagnon d'esclavage, *compagno di schiavitù*.

Συνακολούθημα, τό. ὐσ. suite, *seguito*.

Συνακολουθημένος, η, ον. μετ. suivi, ie. *seguitato*, *ta*.

Συνακολουθήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a suivi, *colui ἢ colei che ha seguitato*.

Συνακολούθησις, ἡ. ὐσιασ. suite, continuité, *sequenza*.

Συνακόλουθος, η, ον. ἐπίθ. suivant, te. qui suit, *seguente*, *che segue*.

Συνακολουθῶ, Pʿ. suivre, *seguire*.

Συνακολουθῶν, ὖσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui suit, *colui ἢ colei che seguita*.

Συνακτὴς, ὁ. ὐσ. celui qui amasse, qui recueillit, *colui che raccoglie*, *che ammassa*.

Συνακτήριον, τό. ὐσ. congrès, assemblée, *congresso*, *assemblea*.

Συνάλλαγμα, τό. ὐσιασ. échange, *cambio*.

Συναλλαγμένος, η, ον. μετ. échangé, ée. *cambiato*, *ta*.

Συναλλάζω, Pʿ. changer, échanger, *cangiare*, *cambiare*.

Συναλλάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui change, *colui ἢ colei che cangia*.

Συναλλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a changé, *colui ἢ colei che ha cangiato*.

Συναλλαξιὰ, ἡ. ὐσ. échange, *cambio*.

Συνανάθρεμμα, τό. ὐσιασ. l'action d'élever ensemble, *l'educare insieme*.

Συναναθρεμμένος, η, ον μετ. élevé, ée. en compagnie de quelqu'un, *educato*, *ta*. *in compagnia di qualcheduno*.

Συναναθρέφω, Pʿ. élever en compagnie, *educare in compagnia*.

Συναναθρέφων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui éleve en compagnie, *colui ἢ colei che educa in compagnia*.

Συναναθρέψας, ψασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a élevé en compagnie, *colui ἢ colei che ha educato in compagnia*.

Συναναθροφὴ, ἡ. ὐσ. éducation commune, *educazione comune*.

Συνάναρχος, ὁ, ἡ, τὸ χον. ἐπίθ. coéternel, *coeterno*.

Συν

Συναναστρέφομαι, Pʳ. hanter, fréquenter, praticare, conversare.

Συναναστρεφόμενος, ένη, ενον. ἐπίθ. celui ou celle qui hante, qui fréquente, colui ò colei che frequenta.

Συναναστροφή, ἡ. ῆς. conversation, conversazione.

Συνάντημα, τό. οῦς. rencontre, incontro.

Συναξάρι, τό. légende, leggenda.

Συναξαριστής, ὁ. οῦς. recueil de légendes, leggendario.

Συνάξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a amassé, qui a recueilli, colui ò colei che ha raccolto, che ha ammassato.

Σύναξις, ἡ. ῆς. συνάξιμα, τό. l'action de recueillir, il raccogliere, ammassamento. §. σύναξις, assemblée, assemblea.

Συναπαντηθείς, ῆσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été rencontré, colui ò colei ch'è stato incontrato.

Συναπάντημα, τό. . οῦς. rencontre, incontro.

Συναπαντημένος, η, ον. μετ. rencontré, ée. incontrato, ta.

Συναπαντήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a rencontré, colui ò colei che ha incontrato.

Συναπαντητής, ὁ. οῦς. celui qui rencontre, colui che incontra.

Συναπαντῶ, Pʳ. rencontrer, incontrare.

Συναπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui rencontre, colui ò colei che incontra.

Συναποθαίνω, Συναποθνήσκω, Pʳ. mourir ensemble, en compagnie, morire insieme, in compagnia.

Συναποφασίζω, Pʳ. décider ensemble, en compagnie, decidere insieme, in compagnia.

Συναποφασίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a décidé en compagnie, colui ò colei che ha deciso in compagnia.

Συναπόφασις, ἡ. ῆς. décision commune, decisione comune.

Συναπτή, ἡ. ῆς. collecte, colletta.

Συναριθμηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été compté, colui ò colei ch'è stato annoverato, connumerato.

Συναριθμημένος, η, ον. μετ. compté, ée. annoverato, ta. connumerato, ta.

Συναριθμήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a compté, colui ò colei che ha annoverato.

Συναριθμητής, ὁ. οῦς. celui qui compte, colui che annovera.

Συναριθμούμενος, μένη, ον. ἐπίθ. compté, ée. annoverato, ta.

Συνάριθμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. compté, ée. annoverato, ta.

Συναριθμῶ, Pʳ. compter, annoverare.

Συναριθμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui compte, colui ò colei che annovera.

Συναρμογή, ἡ. ῆς. l'action d'adapter, adattamento.

Συναρμόζω, Pʳ. adapter, adattare.

Συναρμόζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui adapte, colui ò colei che adatta, adattante.

Συναρμόσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a adapté, colui ò colei che ha adattato.

Συνάρμοσμα, τό. οῦς. adaptation, l'action d'adapter, adattamento.

Συναρμοσμένος, η, ον. μετ. adapté, ée. adattato, ta.

Συναρμοστής, ὁ. οῦς. celui qui adapte, colui che adatta.

Συνάρμοσις, ἡ. ῆς. adaptation, adattamento.

Συνάυγα, ἐπίρ. à la pointe du jour, allo spuntar del giorno.

Συνάφεια, ἡ, ῆς. contiguité, contiguità.

Συναχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été recueilli, colui ò colei ch'è stato raccolto.

Συνάχι, τό. οῦς. rhume, catarro, raffreddore.

Συναχιάζομαι, Pʳ. l'action de s'enrhumer, l'infreddarsi.

Συναχιασμένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. infreddato, ta.

Συναχόβηχας, ὁ. οῦς. toux de rhume, tosse catarrale.

Συναχτής, ἰδὲ Συναχτὴς.

Συνάχωμα, τό. οῦς. l'action

Συνδιαλεξις. Συνενδοχη.
Συνενδεχομαι.

ction de s'enrhumer, *infreddarsi*.

Συναχωμένος, η, ον. μετ. enrhumé, ée. *infreddato, ta*.

Συναχώνομαι, Pʳ. s'enrhumer, *infreddarsi*.

Συνδειπνήσας, σασα, σαν. μετ. celui ñ celle qui a soupé en compagnie, *colui ñ colei che ha cenato in compagnia*.

Συνδειπνῶ, Pʳ. souper en compagnie, *cenare in compagnia*.

Συνδεμένος, η, ον. μετ. lié, ée. uni, ie. *legato, ta. unito, ta. congiunto, ta*.

Συνδένω, Pʳ. lier, liaisonner, *legare, congiugnere, collegare*.

Σύνδεσμος, ὁ. ουσ. conjonction, *congiunzione*.

Σύνδικος, ὁ. ὑσ. syndic, *sindaco*.

Συνδουλεύω, Pʳ. servir en compagnie, *servire in compagnia*. σαμδουλεύω, δουλεύω μὲ ἄλλον, travailler en compagnie, *lavorare in compagnia*.

Σύνδουλος, ὁ. ὑσ. compagnon de service, *compagno di servitù, conservo*.

Συνδρομὴ, ἡ. ὑσ. concurrence, *concorrenza*. §. συνδρομὴ, concours, *concorso*.

Συνδρομητὴς, ὁ. ὑσ. celui qui concourt, *colui che concorre*.

Συνέδριον, τό. assemblée, *assemblea*. §. συνέδριον, conciliabule, *conciliabolo*.

Συνείδησις, ἡ. ὑσ. conscience, *conscienza*. §. εἰς τὴν συνείδησίν μου, sur ma conscience, *sopra la mia conscienza*.

Συνειδὸς, τό. ὑσ. conscience, *conscienza*.

Συνέλευσις, ἡ. ὑσ. assemblée, *assemblea*. §. συνέλευσις, congrès, *congresso*.

Συνέπεια, ἡ. ουσ. continuation, *continuazione*.

Συνεπτυγμένως, ἐπίρ. implicitement, *implicitamente*.

Συνεορτάζω, Pʳ. solemniser ensemble, *festeggiare insieme*.

Συνεορτάζων, ουσα, ον. μετ. celui ñ celle qui solemnise ensemble, *colui ñ colei che festeggia insieme*.

Συνεορτάσας, σασα, σαν. μετ. celui ñ celle qui a fêté, qui a solemnisé ensemble, *colui ñ colei che ha festeggiato insieme*.

Συνεόρτασις, ἡ. συνεόρτασμα, τό. ουσ. l'action de fêter, de solemniser ensemble, *il festeggiare insieme*.

Συνεορτασμένος, η, ον. μετ. fêté, ée. solemnisé, ée. ensemble, *festeggiato, ta. insieme*.

Συνεργάτης, ὁ. ὑσ. compagnon de travail, *compagno di lavoro*.

Συνεργάζομαι, Pʳ. travailler en compagnie, καὶ coopérer, *lavorare in compagnia, e cooperare*.

Συνέργεια, ἡ. ὑσ. coopération, *cooperazione*.

Συνεργήσας, σασα, σαν. μετ. celui ñ celle qui a coopéré, *colui ñ colei che ha cooperato*.

Συνεργον, τό. ὑσ. instrument, *stromento*.

Συνεργὸς, ὁ, ἡ. ἐπίθ. coopérateur, *cooperatore*.

Συνεργῶ, Pʳ. coopérer, *cooperare*.

Συνεργῶν, ουσα, ουν. μετ. coopérant, te. *cooperante*.

Συνερισία, συνέρισις, ἡ. ουσ. émulation, *emulazione*.

Συνερίζομαι, Pʳ. émuler, avoir de l'émulation, *emulare, aver emulazione*.

Συνεριζόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ñ celle qui a de l'emulation, *colui ñ colei che ha emulazione*.

Συνεριστὴς, ὁ. ὑσ. émulateur, *emulatore*.

Συνέρχομαι, Pʳ. concourir, *concorrere*. §. συνέρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, se ravoir, *riaversi*.

Σύνεσις, ἡ. ὑσ. intelligence, *intelligenza*. §. σύνεσις, γνῶσις, sagesse, *saviezza*.

Συνετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. intelligent, te. *intelligente*. §. συνετὸς, σοφὸς, sage, *savio*.

Συνεφάκι, τό. ουσ. petit nuage, *piccola nuvola, nuvoletta*.

Συννεφιάζω, συγνεφιάζω, Pʳ. se couvrir de nuages, *annuvolarsi, coprirsi di nuvole*.

Συνέφιασμα, συγνέφιασμα, τό. ὑσ. l'action de s'obscurcir, de se couvrir de

Συνεξανίζω. Συνευρίσκω.

de nuages, *l'annuvolarsi*.

Συννεφιασμένος, συγνεφιασμένος, η, ον. μετ. obscurci, ie. couvert, te. de nuages, *annuvolatò, ta*.

Συννεφόκαυμα, συγνεφόκαυμα, τό. ὐσ. étouffement causé par la chaleur, *afa*.

Σύννεφον, σύγνεφον, τό. ὐσ. nuage, *nuvola*.

Συνέχεια, ἡ. ὐσ. continuité, *continuità*.

Συνεχής, ὁ, ἡ. τό ἐς. ἐπίθ. continu, ue. *continuo, ua*.

Συνέχω, Ρ'. περιέχω, contenir, *contenere*. §. συνέχομαι, être voisin, suivre, *essere contiguo, seguire*. §. δεν συνέχομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je n'ai nulle part dans cette affaire, *non ho alcuna parte in quest' affare*.

Συνηγόρος, ὁ, ἡ. ὐσ. avocat, *avvocato*.

Συνήθεια, ἡ. ὐσ. coutume, usage, *costume, uso*. §. ἀπὸ συνήθειαν, de coutume, *d'uso*. §. συνήθεια, ὀυσ. τὰ συνήθεια τῶν γυναικῶν, les régles, les mois des femmes, *i mestrui*.

Συνηθίζω, Ρ'. Ἐν. accoutumer, faire prendre de bonnes coutumes, *accostumare, costumare*. §. §. συνηθίζω, ὐδ. s'accoutumer, se faire à quelque chose, *accostumarsi, prendere in costume*. §. συνηθίζω, ἔχω συνήθειαν, avoir coutume, avoir en usage, *accostumare, avere in uso*. §. συνηθίζω, s'accoutumer, s'habituer, contracter une habitude, *assuefarsi, avvezzarsi*.

Συνηθίζων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ή celle qui accoutume, *colui ò colei che accostuma*. §. συνηθίζων, μετ. ὐδ. celui ή celle qui s'accoutume, qui s'habitue, *colui ò colei che si avvezza, che si assuefa*. §. συνηθίζων, ὁ ἔχων συνήθειαν, celui ή celle qui a en usage, *colui ò colei che ha in uso*.

Συνηθίσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ή celle qui a accoutumé, *colui ò colei che ha accostumato*. §. συνηθίσας, οὐδ. celui ή celle qui s'est accoutumé, qui s'est habitué, *colui ò colei che si è assuefatto, avvezzato*.

Συνήθισμα, τό. ὐσ. coutume, habitude, *avvezzamento, assuetudine, abito*.

Συνηθισμένος, η, ον. μετ. habitué, ée. accoutumé, ée. *avvezzato, ta. assuefatto, ta*. §. συνηθισμένος, ὅπου εἶναι εἰς συνήθειαν, εἰς χρῆσιν, celui ή celle qui est en usage, *colui ò colei ch' è assuefatto*.

Συνηθῶ, ἰδὲ Συνηθίζω.

Συνηθῶν, ἰδὲ Συνηθίζων.

Σύνθεμα, τό. ὐσ. composition, *composizione*.

Συνθεμένος, η, ον. μετ. composé, ée. *composto, ta*.

Συνθέσας, σασα, σαν. μετ. celui ή celle qui a composé, *colui ò colei che ha composto*.

Σύνθεσις, ἡ. ὐσ. composition, *composizione*.

Συνθέτης, ὁ. ὐσ. compositeur, *compositore*.

Συνθετικός, ή, όν. ἐπίθ. synthetique, *compositivo, va*.

Σύνθετος, η, ον. ἐπίθ. composé, ée. *composto, ta*.

Συνθέτω, Ρ'. composer, *comporre*.

Συνθέτων, ουσα, ον. μετ. celui ή celle qui compose, *colui ò colei che compone*.

Συνθήκη, ἡ. ὐσ. contract, accord, *contratto, patto, accordo*. §. συνθήκη τῆς εἰρήνης, traité de paix, *trattato di pace*.

Σύνθρονος, ὁ, ἡ, τό ον. ἐπίθ. assesseur, *assessore*.

Συνοδεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ή celle qui a été accompagné, *colui ò colei ch' è stato accompagnato*.

Συνόδευμα, τό. ὐσ. suite, cortége, *accompagnamento*.

Συνοδευμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. *accompagnato, ta*.

Συνοδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ή celle qui a accompagné, *colui ò colei che ha accompagnato*.

Συνοδεύω, Ρ'. accompagner, suivre par honneur, escorter, *accompagnare*.

Συνοδεύτης, ὁ. οὐσ. qui accompagne, escorte, *accompagnatore*.

Συνοδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui accompagne, *colui ἢ colei che accompagna*.

Συνοδία, ἡ. ὐσιας. suite, cortége, *accompagnamento*.

Συνοδικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. synodal, qui appartient au concile, *sinodale*, *appartenente al concilio*.

Συνοδικῶς, ἐπίρ. synodalement, en concile, *sinodalmente*, *in concilio*.

Συνοδίτης, συνοδοιπόρος, ὁ. οὐσ. compagnon de voyage, *compagno di viaggio*.

Σύνοδος, ἡ. ὐσ. synode, concile, *sinodo*, *concilio*.

Συνοικέσιον, τό. ὐσ. mariage, *matrimonio*.

Συνομήλικος, η, ον. ἐπίθ. contemporain, ne. du même âge, *coetaneo*, *ea*.

Συνομίλημα, τό. ὐσ. conversation, entretien familier, *conversazione*, *discorso familiare*.

Συνομιλήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a conversé, qui s'est entretenu, *colui ἢ colei che ha conversato*, *che ha discorso*.

Συνομιλία, ἡ. ὐσιας. discours, entretien familier, *discorso familiare*, *conversazione*.

Συνομιλητὴς, ὁ. ὐσ. celui qui converse, qui s'entretient familiérement, *colui che conversa*, *che discorre famigliarmente*.

§. συνομιλητὴς, ἀκόλουθος, suivant, te. *seguace*.

Συνομιλῶ, Ρ'. converser, causer, s'entretenir familiérement, *conversare*, *discorrere famigliarmente*.

Συνομιλῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui cause, qui s'entretient familiérement, *colui ἢ colei che conversa*, *che discorre familiarmente*.

Συνόμοιος, ια, ιον. ἐπίθ. semblable, pareil, le. *consimile*.

Συνομόνιασμα, ἰδὲ Ὁμονοίασμα, κτλ.

Συνομοσία, συνομότης, ἰδὲ Συνωμοσία, συνωμότης.

Συνονόμαστος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui a le même nom, *che ha lo stesso nome*.

Συνοπτικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. abrégé, ée. bref, ve, succinct, te. *compendioso*, *sa*.

Συνοπτικῶς, ἐπίρ. en abrégé, *in compendio*, *compendiosamente*.

Συνόρεμα, τό. οὐσ. l'action de confiner, *il confinare*.

Συνορεμένος, η, ον. μετ. confiné, ée. *confinato*, *ta*.

Συνορεύω, Ρ'. confiner, avoisiner, *confinare*, *conterminare*.

Συνορεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui confine, *colui ἢ colei che confina*.

Συνορίτης, ὁ. ὐσ. voisin, limitrophe, *confinante*.

Σύνορον, τό. οὐσ. confin, limite, borne, *confine*, *termine*.

Συνουσία, ἡ. ὐσιας. coït, *coito*.

Συνουσιάζομαι, Ρ'. coucher avec une femme, *giacere carnalmente con una donna*.

Συνουσιασθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a usé charnellement, *colui ἢ colei che ha usato carnalmente*.

Συνουσίασμα, τό. ὐσ. l'action de coucher avec une femme, *l'usare carnalmente*.

Συνουσιασμὸς, ὁ. ὐσ. union charnelle, *unione carnale*.

Σύνοψις, ἡ. ὐσ. abregé, *compendio*. §. ἡ σύνοψις, breviaire, *breviario*.

Σύνταγμα, τό. οὐσ. construction, composition, arrangement, *componimento*, *costruzione*.

Συνταγμένος, η, ον. μετ. construit, ite. composé, ée. arrangé, ée. *costruito*, *ta*. *composito*, *ta*.

Σύνταξις, ἡ. ὐσ. construction, *costruzione*.

Συντάσσω, Ρ'. construire, arranger, *costruire*.

Συντέκνισσα, ἡ. ὐσ. commère, *comare*.

Σύντεκνος, ὁ. οὐσ. compère, *compare*.

Συντέμνω, Ρ'. abréger, *abbreviare*, *compendiare*. §. συντέμνω, ἀποκόπτω, retrancher, *tagliare*.

Συντεχνίτης, ὁ. οὐσ. qui est

est de la même profession, *ch' è della stessa professione*.

Συντήρησις, ἡ. εως. conservation, *conservazione*.

Συντομία, ἡ. ας. brevité, *brevità*. §. ἐν συντομίᾳ, en abrégé, en peu de mots, *in succinto, compendiosamente, in poche parole*.

Σύντομος, ε, ον. ἐπίθ. abregé, ée, succint, te, bref, ve, *succinto, ta. breve, compendioso, sa*. §. ἐν συντόμῳ, ἐπίρ. bref, en abrégé, *breve, in poche parole*.

Σύντομα, συντόμως, ἐπίρ. en abrégé, bref, en peu de mots, *indirettamente, compendiosamente, in poche parole*.

Συμπατριώτης, ὁ. ου. compatriote, *compatriotto*.

Συμπατριώτισσα, ἡ. ας. compatriote, *compatriotta*.

Συντράπεζος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. commensal, *commensale*.

Συντρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a concouru, *colui ò colei che ha concorso*. §. συντρέξας, συμβοηθήσας, celui ou celle qui a secouru, *colui ò colei che ha soccorso*.

Σύντρεξις, ἡ. εως. concours, *concorso*. §. σύντρεξις, συνδρομή, secours, *soccorso*.

Συντρέχω, P. concourir, *concorrere*. §. συντρέχω, secourir, *soccorrere*.

Συντρέχων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui concourt, *colui ò colei che concorre*. §. συντρέχων, συμβοηθῶν, celui ou celle qui secourt, *colui ò colei che soccorre*.

Συντριβή, ἡ. ῆς. κατατζάκισμα, ατ. l'action de briser, *frangimento*. §. συντριβή, ἀφάνισμα, destruction, *distruzione*. §. συντριβή τῆς ψυχῆς, contrition, *contrizione*.

Συντρίβω, P. briser, écraser, reduire en poudre, *contritare, stritolare, sminuzzare*.

Συντρίβων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui écrase, qui brise, qui réduit en poudre, *colui ò colei che stritola, che sminuzza*.

Σύντριμμα, τό. ατ. écrasement, *stritolamento*.

Συντριμμένος, η, ον. μετ. broyé, ée. écrasé, ée. reduit, te. en poudre, *stritolato, ta. sminuzzato, ta*.

Συντρίψας, ψασα, ψαν. μετ. celui ou celle qui a écrasé, qui a reduit en poudre, *colui ò colei che ha stritolato, che ha sminuzzato*.

Σύντριψις, ιδε Σύντριμμα.

Συντριφθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été broyé, écrasé, reduit en poudre, *colui ò colei ch' è stato stritolato, sminuzzato*.

Συντροφευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été accompagné, *colui ò colei ch' è stato accompagnato*.

Συντρόφευμα, τό. ατ. accompagnement, *accompagnamento*.

Συντροφευμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. *accompagnato, ta*. ἰδε Συντροφεύω.

Συντροφεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a accompagné, *colui ò colei che ha accompagnato*.

Συντροφεύω, P. accompagner, escorter, *accompagnare*. §. συντροφεύω, συντροφιάζω, βάνω μαζί, appareiller, apparier, *appajare, accompagnare*. §. συντροφεύω, κάμνω συντροφίαν, s'accompagner, faire compagnie, *accompagnarsi, fare compagnia*.

Συντροφεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui accompagne, *colui ò colei che accompagna*.

Συντροφία, ἡ. ας. compagnie, *compagnia*. §. συντροφία ἐμπορίας, compagnie de commerce, société, *compagnia, società*. §. συντροφία, κρατῶ συντροφίαν τινί, tenir compagnie à quelqu'un, *tenere compagnia a qualcheduno*. §. κάμνω συντροφίαν, lier compagnie, faire compagnie, *fare compagnia*.

Συντροφιάζω, P. βάνω μαζί, apparier, appareiller, *appajare, unire, mettere insieme*. §. συντροφιάζω, κάμνω συντροφίαν, lier compagnie, *far compagnia*.

Συντροφιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui

appareille, colui ó colei che appaja. §. συντροφιάζων, ὁπῦ χάμνει συντροφίαν, celui ó celle qui fait compagnie avec quelqu'un, colui ó colei che fa compagnia con qualcheduno.

Συντρόφιασμα, τό. ὑστερ. l'action de faire compagnie, il far compagnia.

Συντροφιασμένος, η, ον. μετ. accompagné, ée. accompagnato, ta. §. συντροφιασμένος, ζευγαρωμένος μαζῆ, apparié, ée. appareillé, ée. accompagnato, ta. appajato, ta.

Συντρόφισσα, ἡ. ὑσ. compagne, compagna.

Σύντροφος, ὁ. ἀτίδ. compagnon, camarade, compagno. §. σύντροφος ἐμποριῶν, associé, compagno, consocio.

Συντυχαίνω, Ρ'. converser, s'entretenir familièrement, conversare, parlare famigliarmente. §. συντυχαίνω, κ̀ ἁπλῶς ὁμιλῶ, parler, discourir, parlare, discorrere.

Συντυχαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ó celle qui discourt, colui ó colei che discorre.

Συνωμοσία, ἡ. οὐσ. conspiration, conjuration, complot, congiura.

Συνωμότης, ὁ. οὐσ. conspirateur, conjuré, congiuratore.

Συνώνυμος, ὁ, ἡ, τό ον. ἐπίθ. synonime, sinonimo, ma.

Σύρας, ρασα, αν. μετ. celui ó celle qui a trainé, qui a entrainé, colui ó colei che ha strascinato.

Σύριγμα, τό. συριγμός, ὁ. ὑσ. sifflement, sifflet, sibilo, fischio.

Συρίζω, Ρ'. siffler, fischiare.

Συρίζων, ζουσα, ον. μετ. sifflant, te. celui ó celle qui siffle, fischiante, colui ó colei che fischia.

Συρίσας, σασα, αν. μετ. [illegible] ó celle qui a sifflé, colui ó colei che ha fischiato.

Σύρισμα, vide Σύριγμα.

Συριστής, ὁ. ὑσ. sifflant, qui siffle, che fischia.

Σύριστρα, ἡ. οὐσ. sifflet, fischio, zufolo.

Σύρμα, τό. ὑσ. fil, filo. §. σύρμα ἀπό σίδηρον, κτλ. fil de fer, filo di ferro. §. σύρμα, τὸ σύρσιμον, l'action de traîner, strascinamento.

Συρμαγιές, ὁ. ὑσ. capital, fonds, capitale.

Συρματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fil de fer, di filo di ferro.

Συρμένος, η, ον. μετ. traîné, ée. entraîné, ée. tirato, ta. strascinato, ta.

Συρμός, ὁ. ὑσ. ἐπιδημία ὁπῦ σύρεται, épidemie, epidemia.

Σύρνω, Ρ'. traîner, entraîner, strascinare.

Σύρνων, ουσα, ον. μετ. traînant, te. strascinante.

Σύρσιμον, τό. ὑσ. l'action d'entraîner, lo strascinare.

Σιρόπι, τό. οὐσ. syrop, siroppo.

Συρτάρι, τό. ὑσ. tiroir, cassettino.

Σύρτης, ὁ. ὑσ. cadenas, catenaccio.

Συρτοθηλιά, ἡ. ὑσ. nœud coulant, nodo scorsojo.

Συρτός, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut traîner, che si può strascinare.

Σύσσωμος, ὁ, ἡ, τό ον. ἐπίθ. tout entier, re. tutto intero, ra.

Συσταίνω, Ρ'. recommander, raccomandare.

Συσταίνων, ουσα, ον. μετ. celui ó celle qui recommande, colui ó colei che raccomanda.

Σύστασις, ἡ. ὑσ. recommandation, raccomandazione. §. σύστασις, consistance, consistenza.

Συστατικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de recommandation, raccommandativo, va. §. συστατική, recommandation, raccomandazione. §. γράμματα συστατικά, lettres de recommandation, lettere di raccomandazione.

Συστέλλομαι, Ρ'. avoir honte, aver vergogna.

Σύστημα, τό. οὐσ. systeme, sistema.

Συστηματικός, κή, κόν. ἐπίθ. systematique, sistematico.

Συστημένος, η, ον. μετ. recommandé, ée. raccomandato, ta.

Συσφίγγω, Ρ'. recommander, raccomandare. §. συσφίγγω, mettre en ordre, en état, mettere in ordine, in istato.

Συσσαλπί...

Συστήνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui recommande, *colui ὴ colei che raccomanda*. §. συστήνων, celui ὴ celle qui met en état, *colui ὴ colei che mette in istato*.

Συστήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a recommandé, *colui ὴ colei che ha raccomandato*: §. συστήσας, celui ὴ celle qui a mis en ordre, *colui ὴ colei che ha messo in ordine*.

Συστολή, ἡ. ὑσ. αἰδώς, ἐντροπή, honte, pudeur, *vergogna, pudore*. §. συστολή, καὶ διαστολή, systole, & diastole, *sistole, e diastole*.

Συστρατιώτης, ὁ. ὑσ. camarade de soldat, *compagno di soldato*.

Σύφων, σύφωνας, ἰδὲ Σίφων.

Συχαθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a eu en horreur, en detestation, *colui ὴ colei che ha avuto in errore, in abominazione*.

Συχαίνομαι, Pʳ. avoir en horreur, haïr, se dégoûter, *aver in orrore, odiare, avere a schifo*.

Σύχαμα, τό. ὑσ. dégoût, *schifo*.

Συχαμένος, η, ον. συχαμερός, ἐπίθ. dégoûtant, te. *schifoso, sa*.

Συχαμερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-dégoûtant, te. *schifosissimo, ma*.

Συχαμερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus dégoûtant, te. *più schifoso, sa*.

Συχαμός, ὁ. συχασία, ἡ. ὑσ. dégoût, *schifo*.

Συχασιάρης, ὁ. ἐπίθ. qui se dégoûte, *che ha a schifo*.

Σύχλιασμα, τό. ὑσ. tiedeur, *tepidezza*.

Συχλιάζω, Pʳ. tiédir, *intiepidire*.

Συχλιασμένος, η, ον. μετ. tiédi, ie. *intiepidito, ta*.

Σύχλιος, ια, ιον. ἐπίθ. tiéde, *tepido, da*.

Συχνά, ἐπίρ. souvent, fréquemment, *sovente, frequentemente*.

Συχνάζω, Pʳ. hanter, frequenter, *frequentare*.

Συχνάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui fréquente, *colui ὴ colei che frequenta*.

Συχνάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a fréquenté, *colui ὴ colei che ha frequentato*.

Σύχνασμα, τό. σύχνασις, ἡ. ὑσ. l'action de hanter, de fréquenter, *il frequentare*.

Συχναστής, ὁ. ὑσ. celui qui frequente, *colui che frequenta*.

Συχναστικός, ή, όν. ἐπίθ. fréquentatif, ive. *frequentativo, va*.

Συχνοδιαβάζω, Pʳ. lire souvent, *leggere sovente*.

Συχνοδιαβάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui lit souvent, *colui ὴ colei che legge sovente*.

Συχνοδιαβάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a lu souvent, *colui ὴ colei che ha letto sovente*.

Συχνοδιάβασμα, τό. ὑσ. l'action de lire souvent, *il leggere sovente*.

Συχνοδιαβαίνω, Pʳ. passer & repasser, passer souvent, *passare e ripassare, passare sovente*.

Συχνοδιαβαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui passe souvent, *colui ὴ colei che passa sovente*.

Συχνοδιάβασις, ὑσ. l'action de passer & repasser, l'action de passer souvent, *il passare e ripassare, il passare sovente*.

Συχνοδούλευμα, τό. ὑσ. travail fréquent, *lavoro frequente*.

Συχνοδουλεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a travaillé souvent, *colui ὴ colei che ha lavorato sovente*.

Συχνοδουλεύω, Pʳ. travailler souvent, *lavorare sovente*.

Συχνοδουλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui travaille souvent, *colui ὴ colei che lavora sovente*.

Συχνοζητηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été récherché, qui a été souvent cherché, *colui ὴ colei ch'è stato ricercato, ch'è stato sovente cercato*.

Συχνοζητημένος, η, ον. μετ. récherché, ée. cherché, ée. souvent, *ricercato, ta. cercato, ta. sovente*.

Συχνοζητήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a recherché, qui a souvent cherché, *colui ὴ colei che ha ricercato, che ha sovente cercato*.

Συχνοζητῶ, Pʳ. rechercher,

cher, chercher souvent, *ricercare, cercare sovente*.

Συχνοζητῶν, ῶσα, ῶν. ἐσ. celui ὴ celle qui recherche, qui cherche souvent, *colui ò colei che ricerca, che cerca sovente*.

Συχνοπαίζω, P'. jouer souvent, *giuocare spesso*.

Συχνοπαίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui joue souvent, *colui ò colei che giuoca sovente*.

Συχνοπαίξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a joué souvent, *colui ò colei che ha giuocato sovente*.

Συχνοπηρετῶ, P'. servir souvent, *servir sovente*.

Συχνοπεράσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui est passé souvent, *colui ò colei ch' è sovente passato*.

Συχνοπερνῶ, P'. répasser, passer souvent, *ripassare, passare sovente*.

Συχνοπηδήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a sauté souvent, *colui ò colei che ha sovente saltato*.

Συχνοπηδῶ, P'. sauter souvent, *saltare sovente*.

Συχνοπηδῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui saute souvent, *colui ò colei che salta sovente*.

Συχνάκις, ἐπίρ. souvent, *sovente, spesse volte, spesso*.

Συχνός, ὴ, όν. ἐπίθ. fréquent, te. *frequente*.

Συχνότατα, ἐπίρ. très-souvent, *spessissimo*.

Συχνότατος, η, ον. ἐπίθ. très-fréquent, te. *frequentissimo, ma*.

Συχνότερα, ἐπίρ. plus souvent, *più sovente, più spesso*.

Συχνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus fréquent, te. *più frequente*.

Σφαγή, ἡ. ουσ. l'action de tuer, massacre, *uccisione*.

Σφαγιό, τό. ὀσ. uccision, *uccisione*. §. σφαγιό, πόνος τῶ πλευρῶν, pleurésie, *punta, pleuritide*.

Σφαγμένος, η, ον. μετ. tué, ée. *ucciso, sa*. §. σφαγμένος, massacré, ée. *massacrato, ta*.

Σφαγμός, ἴδε Σφάξιμον.

Σφάζω, P'. égorger, *scannare*. §. σφάζω, σκοτώνω, tuer, *uccidere*.

Σφάζων, ζουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui égorge, *colui ò colei che scanna*. §. σφάζων, celui ὴ celle qui tue, *colui ò colei che uccide*.

Σφαῖρα, ἡ. ουσ. sphére, *sfera*.

Σφαιρικός, ή, όν. ἐπίθ. sphérique, *sferico, ca*.

Σφαιροειδής, ὁ, ἡ, τὸ δές. ἐπίθ. sphérique, qui a la figure d'une sphére, *sferale*.

Σφαιρωτός, ή, όν. ἐπίθ. rond, de. comme une sphére, *tondo, da. come una sfera*.

Σφάκελον, τό. ὀσ. niche, *fiche*.

Σφακέλωμα, ἡ. ὀσ. l'action de faire la niche, *il far le fiche, il far le castagne*.

Σφακελώνω, P'. faire la niche, *far le fiche, far le castagne*.

Σφακελώνων, νουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui fait la niche, *colui ò colei che fa le fiche*.

Σφακελώσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a fait la niche, *colui ò colei che ha fatto le fiche*.

Σφάκτης, ὁ. ὀσ. celui qui égorge, *colui che scanna*. §. σφάκτης, πόνος, douleur aigue, *dolore acuto*.

Σφαλάγγι, τό. ὀσ. araignée, *ragno*.

Σφαλερός, ή, όν. ἐπίθ. faux, se. *falso, sa*. §. σφαλερός, erronée, ée. *erroneo, ea*.

Σφαλερά, ἐπίρ. faussement, *fallacemente, falsamente*.

Σφαλερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-faux, se. *fallacissimo, ma. falsissimo, ma*.

Σφαλίζω, ἴδε Σφαλνῶ.

Σφαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a fermé, *colui ò colei che ha chiuso*.

Σφάλισμα, τό. ουσ. l'action de fermer, *chiudimento, il chiudere*.

Σφαλισμένος, η, ον. μετ. fermé, ée. enfermé, ée. *chiuso, sa*.

Σφαλιστήρ, τό. ουσ. instrument pour fermer, *stromento per chiudere*.

Σφαλιστός, ή, όν. ἐπίθ. enfermé, ée. *chiuso, sa*.

Σφάλμα, τό. ὀσ. λάθος, faute, *errore*. §. σφάλμα, ἁμαρτία, péché, délit, *peccato, delitto*.

Σφαλμένος, η, ον. ἐπίθ. plein,

Συςήνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui recommande, colui ò colei che raccomanda. §. συςήνων, celui ou celle qui met en état, colui ò colei che mette in istato.

Συςήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a recommandé, colui ò colei che ha raccomandato: §. συςήσας, celui ou celle qui a mis en ordre, colui ò colei che ha messo in ordine.

Συςολή, ή. ὐσ. αἰδώ, ἐντροπή, honte, pudeur, vergogna, pudore. §. συςολή, καὶ διαςολή, systole, & diastole, sistole, e diastole.

Συςρατιώτης, ὁ. ὐσ. camarade de soldat, compagno di soldato.

Σύφων, σύφωνας, ἰδὲ Σίφων.

Συχαθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a eu en horreur, en detestation, colui ò colei che ha avuto in orrore, in abominazione.

Συχαίνομαι, Pʹ. avoir en horreur, haïr, se dégoûter, aver in orrore, odiare, avere a schif...

Σύχαμα, τό. ὐσ. dé... schifo.

Συχαμένος, η ... μερός, ἐπί... te. schif...

Συχαμερ... ον. ἐ-πίθ. ...

Συ...

ή. ὐσ. dégoût, schifo.

Συχασιάρης, ὁ. ἐπίθ. qui se dégoûte, che ha a schifo.

Σύχλιασμα, τό. ὐσ. tiedeur, tepidezza.

Συχλιάζω, Pʹ. tiédir, intiepidire.

Συχλιασμένος, η, ον. μετ. tiédi, ie. intiepidito, ta.

Σύχλιος, ια, ιον. ἐπίθ. tiéde, tepido, da.

Συχνά, ἐπίρ. souvent, fréquemment, sovente, frequentemente.

Συχνάζω, Pʹ. hanter, frequenter, frequentare.

Συχνάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui fréquente, colui ò colei che frequenta.

Συχνάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a fréquenté, colui ò colei che ha frequentato.

Σύχνασμα, τό. σύχνασις, ή. ὐσ. l'action de hanter, de fréquenter, il frequentare.

Συχναςής, ὁ. ὐσ. celui qui frequente, colui che frequenta.

Συχναςικός, ή, όν. ἐπίθ. fréquentatif, ive. fre...ntativo, va.

...νοδιαβάζω, Pʹ. lire ...vent, leggere sovente.

...νοδιαβάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle lit souvent, colui ... lei che legge sov...

Συχνοδιαβάσας, σ... μετ. celui ou ... sou...

Συχνοδ... & repasser, ... vent, pa... re, passare.

Συχνοδ... μετ. ... passe ... colei ...

Συχνοδ... de ... l'action ... vent ... sare ...

Συχνο... tra... ro ...

Συχν... με... a tr... lui ... rato.

Συχ... ler... ven...

Συχ... μετ. tra... lui ... sove...

Συχ... μετ. a ... été ...

... τό. ὑσ. fente, ... tura.

...σμένος, η, ον. μετ. ... evé, ée. crepato, ta.

...εδιάζω, P'. dessiner, delineare. §. χεδιάζω, μετ. ébaucher, abbozzare.

Σχεδιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dessine, colui ò colei che delinea.

Σχεδιάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dessiné, colui ò colei che ha delineato. §. χεδιάσας, μετ. celui ou celle qui a ébauché, colui ò colei che ha abbozzato.

Σχεδιασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été dessiné, colui ò colei ch'è stato delineato. §. χεδιασθείς, μεταφ. celui ou celle qui a été ébauché, colui ò colei ch'è stato abbozzato.

Σχεδίασμα, τό. ὑσ. l'action de dessiner, delineamento. §. χεδίασμα, ébauche, abbozzo.

Σχεδιασμένος, η, ον. μετ. dessiné, ée. delineato, ta. §. χεδιασμένος, μετ. ébauché, ée. abbozzato, ta.

Σχεδιαστής, ὁ. ὑσ. celui qui dessine, delineatore, dissegnatore.

Σχέδιον, τό. ὑσ. dessein, disegno. §. χέδιον, μετ. ébauche, abbozzo.

Σχέσις, ἡ. ὑσ. rapport, convenance, relazione, rapporto.

Σχετικός, ή, όν. ἐπίθ. relatif, ive. relativo, va.

Σχετικῶς, ἐπίῤ. relativement, par rapport, relativamente.

Σχῆμα, τό. forme, forma. §. χῆμα, figure, figura. §. χῆμα, χειρονομία, geste, gesto.

Σχηματίζω, P'. former, façonner, tracer, figurare, formare. §. χηματίζω εἰς τὸν νοῦν μου, se fi-

plein, ne. de fautes, *pieno, na. di falli.*

Σφάλλω, P. manquer, commettre une faute, *fallare.* §. σφάλλω, ἀπατῶμαι, errer, *errare.*

Σφαλτῶ, P. fermer, *chiudere.*

Σφαλτός, ἡ, όν. ἐπίθ. erré, ée. *errato, ta.*

Σφάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὅ celle qui a égorgé, *colui ὅ colei che ha scannato.*

Σφάξιμον, τό. ὐσ. l'action d'égorger, *scannamento, lo scannaro.*

Σφάχτης, ἰδὲ Σφάκτης.

Σφενδόνα, ἡ. ὐσ. fronde, *fronda.*

Σφενδονίζω, P. fronder, jeter des pierres avec la fronde, *frombolare, lanciar pietre colla frombola.*

Σφενδονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὅ celle qui fronde, qui jette des pierres avec la fronde, *colui ὅ colei che frombola.*

Σφενδονίσας, σασα, σαν. μετ. celui ὅ celle qui a frondé, qui a jeté des pierres avec la fronde, *colui ὅ colei che ha frombolato, che ha gettato pietre colla frombola.*

Σφενδόνισμα, τό. ὐσ. l'action de fronder, de jeter des pierres avec la fronde, *il gettar pietre colla frombola.*

Σφενδονιστής, ὁ. ὐσ. frondeur, *frombolière.*

Σφετερίζω, P. s'approprier, *appropriarsi.*

Σφετερίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὅ celle qui s'approprie, *colui ὅ colei che si appropria.*

Σφετερίσας, σασα, σαν, μετ. celui ὅ celle qui s'est approprié, *colui ὅ colei che si è appropriato.*

Σφετέρισμα, τό. ὐσ. appropriation, *appropriazione.*

Σφετερισμένος, η, ον. μετ. approprié, ée. *appropriato.*

Σφετερισμός, ὁ. ὐσ. appropriation, *appropriazione.*

Σφήκα, ἡ. ὐσιασ. guêpe, *vespa.*

Σφήνα, ἡ. ὐσ. coin à fendre, *cuneo, conio.*

Σφήνωμα, τό. ὐσ. l'action de ficher, *ficcamento.*

Σφηνωμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. *ficcato, ta.*

Σφηνώνω, P. ficher, *ficcare.*

Σφηνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ὅ celle qui fiche, *colui ὅ colei che ficca.*

Σφηνώσας, σασα, αν. μετ. celui ὅ celle qui a fiché, *colui ὅ colei che ha ficcato.*

Σφίγγω, P. resserrer, *ristrignere.* §. σφίγγω, μεταφ. ἀναγκάζω, contraindre, obliger, *costrignere, obbligare.*

Σφιγμένος, η, ον. μετ. resserré, ée. *ristretto, ta.*

Σφιγμός, ὁ. ὐσ. pouls, *polso.*

Σφικτά, ἐπίρ. fortement, *fortemente, strettamente.*

Σφικτός, ἡ, όν. ἐπίθ. resserré, ée. serré, ée. *ristretto, ta, stretto, ta.* §. σφικτός, μεταφ. φιλάργυρος, avare, chiche, *avaro, ra. stretto, ta. di mano.*

Σφικτότατος, η, ον. ἐπίθ. très-serré, ée. *strettissimo, ma.*

Σφικτότερος, η, ον. ἐπίθ. plus resserré, ée. *più ristretto, ta.*

Σφίξας, ξασα, αν. μετ. celui ὅ celle qui a resserré, *colui ὅ colei che ha ristretto.*

Σφίξιμον, τό. ὐσ. l'action de resserrer, serrement, *ristrignimento, strignimento.*

Σφόδρα, ἐπίρ. excessivement, *eccessivamente.*

Σφοδρός, ἡ, όν. ἐπίθ. véhément, te. *veemente.*

Σφοδρότης, ἡ. ὐσ. véhémence, *veemenza.*

Σφοδρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-vehément, te. *veementissimo, ma.*

Σφοδρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus-vehément, te. *più veemente.*

Σφονδύλι, τό. ὐσ. τὸ σφονδύλι τῦ ἀδραχτιῦ, peson du fuseau, *fusajuolo.* §. σφονδύλι τοῦ σώματος, vertèbre, *vertebra.*

Σφόγα, ἡ. ὐσιασ. ficelle, *spago.*

Σφουγγάρι, τό. ὐσ. éponge, *spongia.*

Σφουγγαρίζω, σφουγγίζω, P. netteyer avec l'éponge, *nettar colla spongia.*

Σφουγγάρισμα, σφουγγισμα, τό. ὐσ. l'action de nettoyer avec l'éponge, *il nettare colla spongia.*

Σφουγγάτον, τό. ὐσ. omelette, *frittata.*

Σφουγ-

Σφυγγίζω, P'. πασρδάω, nettoyer, polir, *nettare*. §. σφουγγίζω, σεγνώνω, essuyer, *asciugare*.

Σφυγγίζων, ουσα, ον. μετ. πασρδάων, celui ȟ celle qui polit, qui nettoye, *colui ȟ colei che netta*. §. σφουγγίζων, σεγνώνων, celui ȟ celle qui essuye, *colui ȟ colei che asciuga*.

Σφυγγίσας, σασα, σαν. μετ. celui ȟ celle qui a nettoyé, *colui ȟ colei che ha nettato*. §. σφουγγίσας, σεγνώσας, celui ȟ celle qui a essuyé, *colui ȟ colei che ha asciugato*.

Σφύγγισμα, τό. ὑσ. nettoyement, *nettamento*. §. σφούγγισμα, σέγνωμα, essuyement, *asciugamento*.

Σφυγγισμένος, η, ον. μετ. πασρδομένος, nettoyé, ée. poli, ie. *nettato, ta*. §. σφουγγισμένος, σεγνωμένος, essuyé, ée. *asciugato, ta*.

Σφυγγιστήρ, τό. ὑσ. frottoir, *sciugatojo, strofinacciolo*.

Σφραγίδα, ἡ. ὑσ. cachet, sceau, scel, *sigillo*.

Σφραγίζω, P'. cacheter, sceller, *sigillare*.

Σφραγίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȟ celle qui scelle, qui cachete, *colui ȟ colei che sigilla*.

Σφραγίσας, σασα, σαν. μετ. celui ȟ celle qui a scellé, qui a cacheté, *colui ȟ colei che ha sigillato*.

Σφραγισμένος, η, ον. μετ. scellé, ée. cacheté, ée. *sigillato, ta*.

Σφραγιστήρ, τό. ὑσ. sceau, scel, *sigillo*.

Σφραγὸς, ἡ. ἰδὲ Σφραγίδα.

Σφυράκι, τό. ὑσ. petit marteau, *martellotto*.

Σφυρί, τό. ὑσ. marteau, *martello*.

Σφυρίζω, P'. siffler, *fischiare, zuffolare*.

Σφυρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȟ celle qui siffle, *colui ȟ colei che fischia*.

Σφυρικτής, ὁ. ουσ. celui qui siffle, *colui che fischia*.

Σφυρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ȟ celle qui a sifflé, *colui ȟ colei che ha fischiato*.

Σφυρίστρα, ἡ. sifflet, *fischio, zuffolo*.

Σφυροκόπημα, τό. ὑσ. coup de marteau, *martellata*.

Σφυροκοπημένος, η, ον. μετ. battu, uë. à coups de marteau, *battuto, ta. a colpi di martello*.

Σφυροκοπῶ, P'. marteler, battre à coups de marteau, *martellare, percuotere col martello*.

Σχάζω, P'. crever, *crepare*.

Σχάσμα, τό. ὑσ. fente, *crepatura*.

Σχασμένος, η, ον. μετ. crevé, ée. *crepato, ta*.

Σχεδιάζω, P'. dessiner, *delineare*. §. σχεδιάζω, μετ. ébaucher, *abbozzare*.

Σχεδιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ȟ celle qui dessine, *colui ȟ colei che delinea*.

Σχεδιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ȟ celle qui a dessiné, *colui ȟ colei che ha delineato*. §. σχεδιάσας, μετ. celui ȟ celle qui a ébauché, *colui ȟ colei che ha abbozzato*.

Σχεδιασθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ȟ celle qui a été dessiné, *colui ȟ colei ch'è stato delineato*. §. σχεδιασθείς, μετ. celui ȟ celle qui a été ébauché, *colui ȟ colei ch'è stato abbozzato*.

Σχεδίασμα, τό. ὑσ. l'action de dessiner, *delineamento*. §. σχεδίασμα, ébauche, *abbozzo*.

Σχεδιασμένος, η, ον. μετ. dessiné, ée. *delineato, ta*. §. σχεδιασμένος, μετ. ébauché, ée. *abbozzato, ta*.

Σχεδιαστής, ὁ. ὑσ. celui qui dessine, *delineatore, dissegnatore*.

Σχέδιον, τό. ὑσ. dessein, *disegno*. §. σχέδιον, μετ. ébauche, *abbozzo*.

Σχέσις, ἡ. ὑσ. rapport, convenance, *relazione, rapporto*.

Σχετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. relatif, ive. *relativo, va*.

Σχετικῶς, ἐπίρ. relativement, par rapport, *relativamente*.

Σχῆμα, τό. forme, *forma*. §. σχῆμα, figure, *figura*. §. σχῆμα, χειρονομία, geste, *gesto*.

Σχηματίζω, P'. former, façonner, tracer, *figurare, formare*. §. σχηματίζω εἰς τὸν νοῦν μου, se fi-

Σωμάκιον. Σχολιαζ...

figurer, s'imaginer, *figurarsi*, *immaginarsi*.

Σχηματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui forme, qui façonne, *colui ò colei che forma*.

Σχηματίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a formé, *colui ò colei che ha formato*.

Σχημάτωσις, ἡ. ὑσ. formation, *formazione*.

Σχημάτισμα, τό. ὑσιας. l'action de former, *formamento, il formare*.

Σχηματισμένος, η, ον. μετ. formé, ée. *formato, ta*.

Σχηματισμός, ὁ. ὑσ. formation, *formazione*.

Σχηματιστής, ὁ. ὑσ. celui qui forme, *colui che forma*.

Σχίζω, Pʳ. fendre, *fendere*. §. σχίζω, ξεσχίζω, déchirer, *lacerare*. §. ἔσχισε τὰ φορέματά του, il a dechiré ses habits, *ha lacerato i suoi abiti*. §. σχίζω ξύλα, fendre du bois, *spaccare le legna*.

Σχίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fend, *colui ò colei che fende*. §. σχίζων, ξεσχίζων, celui ἢ celle qui déchire, *colui ò colei che lacera*.

Σχίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fendu, *colui ò colei che ha fesso*. §. σχίσας, ξεσχίσας, celui ἢ celle qui a déchiré, *colui ò colei che ha lacerato*.

Σχίσμα, τό. ὑσ. fente, *fessura*. §. σχίσμα, ξεσχίσμα, schisme, *schisma*.

Σχισμάδα, σχισματιά, ἡ. ὑσ. fente, *fessura*.

Σχισματικός, ή, όν. ἐπίθ. schismatique, *scismatico, ca*.

Σχισμένος, η, ον. μετ. fendu, ue. *fesso, sa*. §. σχισμένος, ξεσχισμένος, déchiré, ée. *lacerato, ta*. §. σχισμένος, ἐπίθ. déguenillé, ée. *stracciato, ta. cencioso, sa*.

Σχιστός, ή, όν. ἐπίθ. fendu, ue. *fesso, sa*.

Σχοινάς, ὁ. ὑσ. marchand des cordes, *mercante di corde*.

Σχοινί, τό. ουσ. corde, *corda*.

Σχοῖνος, ὁ. ὑσιας. jonc, *giunco*.

Σχολάζω, Pʳ. παύω, cesser, *cessare*. §. σχολάζω, ἑορτάζω, avoir fête, *aver festa*.

Σχολάζων, ουσα, ον. μετ. cessant, te. *cessante*.

Σχολάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a cessé, *colui ò colei che ha cessato*.

Σχόλασμα, τό. ὑσ. cessation, *cessamento*.

Σχολαστικός, ή, όν. ἐπίθ. scholastique, *scolastico, ca*.

Σχολάρχης, ὁ. ουσ. recteur d'une école, *rettore d'una scuola*.

Σχολεῖον, τό. ὑσ. école, *scuola*.

Σχόλη, ἡ. ὑσ. fête, jour de fête, *festa, giorno di festa*.

Σχολή, ἡ. ουσ. παῦσις, κατάπαυσις, cessation, *cessamento*.

Σχόλιον, τό. ὑσ. scolie, *scolio*.

Σχολιαστής, ὁ. ουσ. scoliaste, *scoliaste, chiosatore*.

Σχολνῶ, ἴδε Σχολάζω.

Σχῶ, Pʳ. σκάζω, crever, *crepare*. §. σχῶ, ξεσχίζω, déchirer, *lacerare*.

Σωβράκι, τό. ουσ. caleçons, *mutande*.

Σωζάτος, η, ον. ἐπίθ. celui ἢ celle qui est à son aise, qui a du bien, *benestante, agiato*.

Σώζω, Pʳ. sauver, *salvare*. §. σώζοντας, en sauvant, *salvando*.

Σώζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui sauve, *colui ò colei che salva*.

Σωθικά, τά. ὑσ. entrailles, intestins, *viscere, intestini*.

Σωλήν, ὁ. σωληνάρι, τό. ὑσ. canal, *canale*.

Σῶμα, τό. ὑσιας. corps, *corpo*.

Σωματάκι, τό. ὑποκορ. petit corps, *corpetto, corpicino*.

Σωματικά, ἐπίρ. corporellement, *corporalmente*.

Σωματικός, ή, όν. ἐπίθ. corporel, le. *corporeo, ea*.

Σωματοφύλαξ, ὁ. ὑσιας. garde royale, *guardia nobile*.

Σωματώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. grand, de. de corps, *grande di corpo*.

Σωματωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a pris corps, *colui ò colei che ha preso corpo*.

Σωματόνω, Pʳ. incorporer,

Σχολαργια. Σωματοειδής.

rer, *incorporare*. §. σωματόομαι, prendre corps, *prender corpo*.

Σώζω, P'. λυτρόω, sauver, *salvare*. §. φθάνω, προφθάνω, joindre, atteindre, *arrivare*, *giugnere*. §. σώζω, ἀρκῶ, suffire, *bastare*. σώζει αὐτό, cela suffit, *questo basta*. §. σώζω, τελειόω, finir, *finire*.

Σώζων, ουσα, ον. μετ. λυτρώων, celui ȣ celle qui sauve, *colui ȣ colei che salva*. §. σώζων, τελειῶν, celui ȣ celle qui finit, qui acheve, *colui ȣ colei che finisce*.

Σῶος, α, ον. ἐπίθ. sain, ne. *sano, na*. §. σῶος, ἀκέραιος, entier, re. *intero, ra*.

Σωπαίνω, P'. se taire, *tacere*.

Σωρευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ celle qui a été entassé, amoncelé, *colui ȣ colei ch' è stato ammucchiato*.

Σώρευμα, τό. ὀσ. l'action d'entasser, d'amonceler, *l'ammucchiare*.

Σωρευμένος, η, ον. μετ. entassé, ée. amoncelé, ée. *ammucchiato, ta*.

Σωρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a entassé, qui a amoncelé, *colui ȣ colei che ha ammucchiato*.

Σωρευτὸς, ή, όν. ἐπίθ. entassé, ée. amoncelé, ée. *ammucchiato, ta*.

Σωρεύω, P'. entasser, amonceler, *ammucchiare*.

Σωρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui entasse, qui amoncele, *colui ȣ colei che ammucchia*.

Σωρεάζω, κτλ. ἴδε Σωρεύω, κτλ.

Σωρὸς, ὁ. ὀσ. tas, *mucchio*.

Σώσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a sauvé, *colui ȣ colei che ha salvato*. §. σώσας, τελειώσας, celui ȣ celle qui a fini, qui a achevé, *colui ȣ colei che ha finito*. §. σώσας, ὁποῦ ἦτον ἀρκετὸς, qui a suffi, *che ha bastato*.

Σῶσμα, τό. ὀσ. achevement, *finimento*.

Σωσμένος, η, ον. μετ. sauvé, ée. *salvato, ta*. §. σωσμένος, φθασμένος, rattrapé, ée. rejoint, te. *arrivato, ta*. *raggiunto, ta*. §. σωσμένος, τελειωμένος, fini, ie. *finito, ta*.

Σώσιμον, τό. σωσμὸς, ὁ. ὀσ. λύτρωσις, l'action de sauver, & de se sauver, *salvamento*. §. σώσιμον, τελείωμα, achevement, *finimento*.

Σωστὰ, ἐπίρ. justement, précisément, ni plus ni moins, au juste, *giustamente*, *per l'appunto*.

Σωστὸς, ή, όν. ἐπίθ. juste, *giusto, ta*.

Σωτὴρ, ὁ. ὀυσ. sauveur, *salvatore*.

Σωτηρία, ἡ. ὀυσ. salut, *salute*, *salvezza*.

Σωτήριος, ὁ, ἡ. τὸ ον. σωτηριώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. salutaire, *salutare*, *salutevole*.

Σωφρονίζω, P'. rendre modeste, chaste, *rendere modesto, casto*. §. σωφρονίζω, corriger, *emendare*. §. σωφρονίζομαι, se corriger, *emendarsi*.

Σωφρονίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui corrige, *colui ȣ colei che emenda*.

Σωφρονίσας, σασα, σαν. μετ. celui ȣ celle qui a corrigé quelqu'un, *colui ȣ colei che ha emendato qualcheduno*.

Σωφρόνισμα, τό. ὀσ. correction, *emenda*.

Σωφρονισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ȣ celle qui s'est corrigé, *colui ȣ colei che si è emendata*. §. σωφρονισθεὶς, celui ȣ celle qui est devenu modeste, chaste, *colui ȣ colei ch' è divenuto modesto, casto*.

Σωφρονισμένος, η, ον. μετ. corrigé, ée. *emendato, ta*.

Σωφρονιστὴς, ὁ. ὀυσ. celui qui corrige, *emendatore*.

Σωφροσύνη, ἡ. ὀυσ. modestie, chasteté, *modestia*, *castità*, *pudicizia*.

Σωφρονέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-chaste, très-pudique, *castissimo, ma*. *pudicissimo, ma*. §. σωφρονέστατος, très-modeste, *modestissimo, ma*.

Σωφρονέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus chaste, plus pudique, *più casto, ta*. *più pudico, ca*. §. σωφρονέστερος, plus modeste, *più modesto, ta*.

Σωφρονῶ, P'. rendre chaste, corriger, *emendare*, *render casto*. §. σωφρονῶ, ὐδ. se corriger, *emendarsi*.

Σώφρων, ὁ, ἡ. ἐπίθ. chaste, pudique, *casto*, *ta*. *pudico*, *ca*. §. σώφρων, modeste, *modesto*, *ta*.

Τ

Τὰ, ἄρθ. πληθ. οὐδ. les, i, *li*, *gli*. §. τὰ καλὰ, les biens, *i beni*. §. τὰ ὅσα, tout ce que, *tutto quello che*. §. τὰ τοῦ πολέμου, les choses necessaires pour la guerre, tout ce qu'il appartient à la guerre, *le cose necessarie per la guerra*, *tutto quel che appartiene alla guerra*.

Ταβάνι, τό. ὀν. galetas, *soffitta*, *solajo*.

Ταβανωμένος, η, ον. ἐπίθ. qui a un galetas, *che ha una soffitta*.

Ταβανώνω, Pᶜ. faire un galetas, *fare una soffitta*.

Ταβέρνα, ἡ. ὀν. cabaret, *taverna*.

Ταβερνάρης, ὁ. ὀν. cabaretier, *tavernajo*.

Ταβᾶς, ὁ. οὐσ. tourtière de terre, *testo*, *vaso*, *o stoviglia di terra cotta*.

Τάβλα, ἡ. οὐσ. table, *tavola*.

Ταβλὶ, ὀν. petite table, *tavolino*. §. ταβλὶ τοῦ ταυγιηδι, échiquier, trictrac, *tavoliero*.

Τάβλωμα, τό. ὀν. σανίδωμα, l'action de plancheyer, *l'intavolare*.

Ταβλώνω, Pᶜ. σανιδόνω, plancheyer, *intavolare*.

Ταγάρι, τό. οὐσ. valise de voyage, *valigia da viaggio*.

Ταγγιάζω, Pᶜ. rancir, devenir rance, *muffare*, *divenire rancido*.

Ταγγιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui rancit, qui devient rance, *colui ἢ colei che diviene rancido*.

Ταγγιάσας, ασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est ranci, qui est devenu rance, *colui ἢ colei ch' è divenuto rancido*.

Ταγγὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. rance, *rancido*, *da*. *rancio*, *cia*.

Ταγὴ, ἰδὲ Ταΐμι.

Ταγίζω, κτλ. ἰδὲ Ταΐζω.

Τάγμα, τό. οὐσ. ordre, *ordine*. §. τὰ τάγματα τῶν μοναχῶν, les ordres religieux, *gli ordini religiosi*. §. τάγματα τῶν ἀγγέλων, les chœurs des anges, *i cori degli angioli*. §. τάγματα στρατιωτῶν, bataillons, escadrons, *battaglioni*, *squadroni*, *schiere di soldati*. §. τάγμα στρατιωτικὸν, καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ, compagnie, *compagnia*. §. τάγμα, ὑπόσχεσις, promesse, *promessa*.

Ταγμένος, η, ον. ἐπίθ. ὑποσχεμένος, promis, se. *promesso*, *sa*. §. ταγμένος, ἀφιερωμένος, voué, ée. dedié, ée. *dedicato*, *ta*. *votato*, *ta*.

Τάδε, ὁ τάδε, ἡ τάδε, τὸ τάδε. ὁ τοῖος ὁ δεῖνας, κτλ. le tel, la telle, *il tale*, *la tale*.

Ταζέδικες, η, ον. ἐπίθ. frais, che. *fresco*, *ca*.

Τάζω, Pᶜ. ὑπόσχομαι, promettre, *promettere*. §. τάζω εἰς τὸν ἅγιον, vouer, consacrer, promettre par vœu, *votare*, *consacrare*, *promettere in voto*.

Τάζων, ουσα, ον. μετ. ὑποσχόμενος, celui ἢ celle qui promet, *colui ἢ colei che promette*. §. τάζων, ἀφιερώνων, celui ἢ celle qui voue, qui consacre, *colui ἢ colei che vota*, *che consacra*.

Ταΐζω, Pᶜ. θρέφω, nourrir, *nutrire*. §. ταΐζω τὰ πουλιὰ, abéquer, donner la béque, *imbeccare*. §. ταΐζω, μετ. δίδω τινὶ ἄσπρα διὰ νὰ κάνῃ τέλος ἄδικον, corrompre quelqu'un avec de l'argent, *corrompere qualchedune con denari*.

Ταΐζων, ουσα, ον. μετοχ. θρέφων, celui ἢ celle qui nourrit, qui donne à manger, *colui ἢ colei che nutre*, *che dà da mangiare*. §. ταΐζων τὰ πουλιὰ, celui ἢ celle qui abéque, *colui ἢ colei che imbecca*.

Ταΐμι, ταΐνι, τό. οὐσ. portion de vivres, *porzione di viveri*.

Ταΐσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a nourri, *colui ἢ colei che ha nodrito*. §. ταΐσας τὰ πουλιὰ, celui ἢ celle qui a abequé, *colui ἢ colei che ha imbeccato*.

Ταΐσμα, τό. ὀν. l'action de nourrir, *il nodrire*. §. ταΐσμα τῶν πουλιῶν, béquée, *imbeccata*.

Ταισ-

Ταϊσμένος, η, ον. μετ. nourri, ie. nodrito, ta. Ταϊσμένος, ἐπὶ ὀρνίθων, abéqué, ée. imbeccato, ta. §. ταϊσμένος ἄσπρα, corrompu, ue avec de l'argent, corrotto, ta con denari.

Ταχίμι, τό. ὑσ. fourniture, fornimento. §. ταχίμι τοῦ ἀλόγου, harnois, équipage d'un cheval de selle, fornimento, arredi del cavallo da sella. §. ταχίμι κάθε πράγματος, équipage, equipaggio.

Ταχλᾶς, ἡ. ὑσ. culbute, capitombolo.

Ταχτικά, ἐπίρ. en bon ordre, avec ordre, ordinatamente, in buon ordine.

Ταχτικός, ή, όν. ἐπίθ. ordonné, ée. reglé, ée. ordinato, ta. §. ταχτικός, φρόνιμος modéré, ée. moderato, ta.

Ταχτικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-reglé, ée. très-bien ordonné, ée. ordinatissimo, ma. regolatissimo, ma.

Ταχτικώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus reglé, ée. plus ordonné, ée. più regolato, ta. più ordinato, ta.

Ταχοῦνι, τό. ὑσ. talon du soulier, calcagnino.

Ταλαίνα, ἡ. ἐπίθ. misérable, malheureuse, miserabile, infelice, sfortunata.

Ταλαιπώρως, ἐπίρ. misérablement, malheureusement, miserabilmente, meschinamente.

Ταλαιπωρηθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ou celle qui a été accablé de misére, colui ò colei che è stato oppresso dalla miseria.

Ταλαιπωρημένος, η, ον. μετ. accablé, ée de misére, oppresso, sa dalla miseria.

Ταλαιπωρία, ἡ. ὑσ. misére, calamité, miseria, calamità.

Ταλαίπωρος, η, ον. ἐπίθ. misérable, malheureux, se. miserabile, infelice.

Ταλαιπωροῦμαι, Pʹ. être accablé de misére, essere oppresso dalla miseria.

Τάλαντον, τό. ὑσ. talent, talento.

Τάλαρον, τό. ὑσ. taler, daler, tallero.

Τάλας, ὁ. ἐπίθ. misérable, malheureux, se. miserabile, meschino, na.

Ταλέρι, ἡ. ὑσ. plat, piatto, tondo.

Τάμα, ἴδε Τάξιμον.

Ταμένος, η, ον. μετ. promis, se. promesso, sa. §. ταμένος, ἀφιερωμένος, voué, ée. votato, ta.

Ταμιείας, ὁ. ὑσ. κελλάρης, cellérier, cellerajo.

Ταμιεῖον, τό. ὑσ. κελλάρι, cellier, celliere, cellaio. §. ταμιεῖον, κρυφοντοπος, γαμπινέτο, cabinet, gabinetto.

Ταμπακᾶς, ὁ. ὑσ. celui qui fait grande usage de tabac, colui che fa grand' uso di tabacco.

Ταμπακιέρα, ἡ. ὑσ. tabatière, tabacchiera, scatola.

Ταμπάκης, ὁ. ὑσ. corroyeur, cuojaio.

Ταμπάκος, ὁ. ὑσ. tabac, tabacco.

Ταμπουρᾶς, ὁ. ὑσ. guitarre, chitarra.

Ταμπτέρλον, τό, ταμποῦρον. ὑσ. tambour, tamburo.

Τανύζω, Pʹ. tirailler, allonger en tirant, stirare, tirare distendendo.

Τανύζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui tiraille, colui ò colei che stira.

Τανύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a tiraillé, colui ò colei che ha stirato.

Τανυσθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été tiraillé, colui ò colei che è stato stirato.

Τάνυσμα, τό. ὑσ. l'action de tirailler, tiraillement, stiramento, stiratura.

Τανυσμένος, η, ον. μετ. tiraillé, ée. détiré, ée. stirato, ta. disteso, sa.

Ταντοῦρι, τό. ὑσ. étuve, stufa.

Τάξας, ξασα, αν. μετ. ὑποσχεθείς, celui ou celle qui a promis, colui ò colei che ha promesso. §. τάξας, ἀφιερώσας, celui ou celle qui a voué, colui ò colei che ha votato.

Ταξιάρχης, ὁ. ὑσ. ὁ διακονίας, marguillier, santese.

Ταξίαρχος, ὁ. ὑσ. capitaine, capitano.

Ταξίδεμα, τό. ὑσ. l'action de voyager, il viaggiare.

Ταξιδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a voyagé, colui o colei che ha viaggiato.

Ταξιδεύω, P'. voyager, viaggiare. §. ταξιδεύοντας, en voyageant, viaggiando.

Ταξιδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui voyage, colui o colei che viaggia, viaggiante.

Ταξίδι, τό. ὐσ. voyage, viaggio.

Ταξιδιάρης, ταξιδιώτης, ὁ. ὐσ. voyageur, viaggiatore, viandante.

Τάξιμον, τό. ὐσ. promesse, promessa. §. τάξιμον, ἀφιέρωμα, voeu, voto.

Τάξις, ἡ. ὐσ. ordre, ordine. §. κατὰ τάξιν, en ordre, in ordine, ordinatamente. §. κατὰ τὴν τάξιν, selon la règle, secondo la regola. §. τάξις, συλλογή, cérémonie, ceremonia. §. τάξις στρατευμάτων, ἀράδα, files, rang, schiera.

Ταπεινά, ἐπίρ. humblement, avec humilité, umilmente, con umiltà.

Ταπεινός, ή, όν. ἐπίθ. humble, umile.

Ταπεινότατα, ἐπίρ. très-humblement, umilissimamente.

Ταπεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-humble, umilissimo, ma.

Ταπεινότερος, η, ον. ἐπίθ. plus humble, più umile.

Ταπεινότης, ταπεινοσύνη, ἡ. ὐσ. humilité, umiltà.

Ταπεινοφροσύνη, ἡ. ὐσ. modestie, humilité, modestia, umiltà.

Ταπεινόφρων, ὁ, ἡ. ἐπίθ. modeste, humble, modesto, ta. umile.

Ταπεινωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été humilié, colui o colei che è stato umiliato.

Ταπείνωμα, τό. ὐσ. l'action de s'humilier, l'umiliarsi.

Ταπεινωμένος, η, ον. μετ. humilié, ée. umiliato, ta.

Ταπεινώνω, P'. humilier, umiliare. §. ταπεινώνομαι, s'humilier, umiliarsi.

Ταπεινώνων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui humilie, colui o colei che umilia. §. ταπεινώνων ἑαυτόν, celui ou celle qui s'humilie, colui o colei che s'umilia.

Ταπεινώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a humilié, colui o colei che ha umiliato. §. ταπεινώσας ἑαυτόν, celui ou celle qui s'est humilié, colui o colei che si è umiliato.

Ταπεινῶς, ἐπίρ. humblement, umilmente.

Ταπείνωσις, ἡ. ὐσ. humilité, umiltà.

Ταπεινωτικός, ή, όν. ἐπίθ. humiliant, te. umiliante.

Τάπης, ὁ. ὐσ. tapis, tappeto.

Τάρα, ἡ. ὐσ. tare, dechet, brut, tara.

Τάραγμα, τό. ὐσ. secousse, scossa. §. τάραγμα, μεταφ. agitation, agitazione.

Ταραγμένος, η, ον. μετ. secoué, ée. scosso, sa. §. ταραγμένος. μεταφ. agité, ée. agitato, ta.

Ταραγμός, ὁ. ὐσ. agitation, agitazione.

Ταράζω, P'. secouer, scuotere. §. ταράζω. μεταφ. agiter, agitare. §. ταράζομαι, s'agiter, agitarsi. §. ταράζομαι, συγχίζομαι, θυμώνω, se troubler, turbarsi.

Ταράζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui secoue, colui o colei che scuote. [illegible], μεταφ. agitant, te. agitante.

Ταραχτής, ὁ. ὐσ. celui qui agite, colui che agita. §. ταραχτής, celui qui trouble, turbatore.

Ταραχτικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ou celle qui agite, qui trouble, colui o colei che agita, che turba.

Ταραντέλα, ἡ. ὐσ. tarentule, tarantola.

Ταράξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a secoué, colui o colei che ha scosso. §. ταράξας, μεταφ. celui ou celle qui a troublé, colui o colei che ha turbato.

Ταράσσω, ταράττω, ἰδὲ Ταράζω.

Ταράττω, ἰδὲ Ταράζω.

Ταραχή, ἡ. ὐσ. bruit, strepito.

Ταραχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été secoué, colui o colei ch'è stato scosso. §. ταραχθείς, μεταφ. celui ou celle qui a été troublé co-

celui ň celei tò' è stato turbato.

Ταραχώδης, ὁ ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. turbulent, te. *turbolento, ta.*

Τάρρα, ἡ. ὑσιασ. targe, *targa.*

Ταρτάνα, ἡ. ὑσ. tartane, *tartana.*

Τάρταρος, ὁ. ὑσ. tartare, *tartaro.*

Τάσα, ἡ. ὑσ. tasse à boire, *tazza da bere.*

Τάσιμον, τό. ὑσ. promesse, *promessa.*

Τάσσω, Ρ'. promettre, donner parole, *promettere, dar parola.*

Τάσσων, ουσα, ον. μετ. promettant, *promettente.*

Τατᾶς, ὁ. ὑσ. père, *padre.*

Ταῦλα, κτλ. ἰδὲ Τάβλα κτλ.

Ταῦρος, ὁ. ὑσ. taureau, *toro.*

Ταῦτα, Ἀντων. cela, ces choses, *questo, queste cose.* §. ταῦτα καὶ ἄλλα ἔτερα, toutes ces choses, et encore d'avantage, *tutte queste cose, e ancor di più.*

Ταυτολογία, ἡ. ὑσ. réitération, répétition, tautologie, *ripetizione, tautologia.*

Ταυτολογικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de répétition, tautologique, *di ripetizione, tautologico, ca.*

Ταυτολογῶ, Ρ'. répéter, *ripetere.*

Ταυτολογῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ň celle qui répète, *colui ň colei che ripete.*

Ταυτὸς, ἡ, όν. Ἀντων. le même, la même, *lo stesso, sa.*

Ταφή, ἡ. ὑσ. sépulture, *sepoltura.*

Τάφος, ὁ. ὑσ. tombeau, *sepolcro.*

Τάφρος, ὁ. ὑσιασ. fosse, *fossa.*

Ταφτᾶς, ὁ. ὑσ. taffetas, *taffetà.*

Τάχα, ἐπίρ. peut être, *forse.* §. τάχα δὲν τὸ ἰξεύρεις; est ce que vous ne le savez pas? *forse non lo sapete?* §. καμώνεσαι τάχα πῶς δὲν ἤσουν, vous feignez comme si vous n'étiez pas, *voi fingete come se non foste.*

Ταχέως, ἐπίρ. vîte, vîtement, *presto, prestamento.*

Ταχύ, τό. ὑσ. le matin, *il mattino, la mattina.* §. ταχύ, ἐπίρ. de matin, *di mattina.* §. ταχὺ ταχύ, de bon matin, *di buon mattino.* §. ταχὺ, ὀγλήγορα, vîte, de bonne heure, *presto, di buon' ora.* §. σήμερον τὸ ταχὺ, ce matin, *questa mattina.*

Ταχυά, ἐπίρ. de bon matin, de bonne heure. *di buon ora.* §. ταχυά, αὔριον τὸ ταχύ, demain matin, *dimani mattina.*

Ταχυγράφος, ὁ. ἐπίθ. celui qui écrit vîte, *colui che scrive presto.*

Ταχυδρόμος, ὁ. ὑσ. courrier, *corriere.*

Ταχυνώδισμα, τό. ὑσ. l'action de se lever bon matin, *il levarti di buon mattino.*

Ταχυνωδίσας, ασα, αν. μετ. celui ň celle qui s'est levé de bon matin, *colui ň colei che si è levato di buon mattino.*

Ταχυνωδῶ, Ρ'. se lever de bon matin, *levar.i di buon' ora.*

Ταχυνωδιῶν, οῦσα, ον. μετ. celui ň celle qui se leve de bon matin, *colui ň colei che si leva di buon mattino.*

Ταχυνή, ἡ. ὑσ. le matin, *la mattina.*

Ταχυνός, ἡ, όν. ἐπίθ. ταχύς, vîte, *presto, sta.*

Ταχυνούτζικα, ἐπίρ. de bon matin, *di buon mattino.*

Ταχύς, ὁ, ἡ, τὸ χύ. ἐπίθ. vîte, *presto, ta. veloce.*

Ταχύτατα, ἐπίρ. très-vîte, *velocissimamente.*

Ταχύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-vîte, *prestissimo, ma. velocissimo, ma.*

Ταχύτερα, ἐπίρ. plus vîte, plus promptement, *più presto, più prontamente.*

Ταχύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus vîte, *più presto, ta. più veloce.*

Ταχύτης, ἡ. ὑσ. vîtesse, *prestezza, velocità.*

Ταψί, τό. ὑσ. tourtière, *tortiera.*

Τέγος, τό. ὑσιασ. toit, *tetto.*

Τέγγι, τό. ὑσ. balle, *balla.* §. τέγγι, τὸ τέταρτον τῆς δραμιῖ, scrupule, *scrupolo.*

Τεθλιμμένος, η, ον. ἐπίθ. triste, affligé, ée. *tristo, ta. afflitto, ta.*

Te-

Τεθνηκὼς, ῦα, ὸς, ἐπίθ. mort, te. *morto, ta.*

Τέϊ, τό. ὑσ. thé, *tè.*

Τειχίζω, Pr. fortifier par des murailles, *fortificare con muraglie.* §. τειχίζω, ἐνδυναμώνω, fortifier, *fortificare.*

Τειχίον, τό. ὑσ. muraille de ville, *muraglia di città.*

Τειχίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a fortifié par des murailles, *colui ò colei che ha fortificato con muraglie.*

Τείχισμα, τό, ατος, l'action de fortifier par des murailles, *il fortificare con muraglie.*

Τειχογύρισμα, τό. ὑσιας, enceinte de muraille, *giro di muraglia.*

Τειχογυρισμένος, η, ον, μετ. entouré, ée, enceint, te. de murailles, *circondato, ta. di muraglie.*

Τειχόκαστρον, τό, ὑσ. les murs de la ville, *le mura della città.*

Τειχόκτιστος, η, ον, ἐπίθ. fortifié, ée, par des murailles, *fortificato, ta, con muraglie.*

Τειχόπουλον, τό, ὑσ. petite muraille, *piccola muraglia.*

Τεῖχος, τό. ὑσιας. mur, muraille, *muro, muraglia.*

Τειχοφυλακάτωρ, ὁ. ὑσ. garde des murs, *guardia delle mura.*

Τεκνογονία, ἡ. ὑσ. fécondité, *fecondità.*

Τεκνογονήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a engendré, *colui ò colei che ha generato.*

Τέκνον, τό. ὑσ. enfant, *fanciullo.* §. τέκνον, fils, *figlio.*

Τεκνοποιΐα, ἡ. ὑσ. fécondité, *fecondità.*

Τεκνοποιῶ, τεκνογονῶ. Pr. engendrer, *generare.*

Τεκτονική, ἡ. ὑσ. architecture, *architettura.*

Τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, ἐπίθ. d'architecture, *d'architettura.* §. τεκτονικὸς, ὑσ. architecte, *architetto.*

Τέκτων, ὁ. ὑσ. κτίστης, maçon, *muratore.*

Τέλεια, ἐπίρ. ἐντελῶς, parfaitement, *perfettamente.* §. τέλεια, ὁλοκλήρως, complétement, entièrement, tout à fait, *compiutamente, interamente.* §. τέλεια, καθόλου, παντελῶς, aucunement, *in nessuna maniera.*

Τέλειος, εια, ειον. ἐπίθ. ἐντελὴς, parfait, te. *perfetto, ta.* §. τέλειος, ὁλόκληρος, complet, te, entier, re. *compito, ta, intero, ra.*

Τελειότατος, η, ον. ἐπίθ. très parfait, te. *perfettissimo, ma.*

Τελειότερος, η, ον. ἐπίθ. plus parfait, te, *già perfetto, ta.*

Τελειότης, ἡ, ὑσ. perfection, *perfezione.*

Τελειωθεὶς, ῦσα, ὲν, μετ. celui ou celle qui a été fini, qui a été achevé, *colui ò colei ch'è stato finito.*

Τελείωμα, τό. ὑσ. achevement, *finimento.*

Τελειωμένος, η, ον. μετ. fini, ie achevé, ée, *finito, ta.*

Τελειώνω, Pr. finir, achever, *finire, fornire.* § τελειώνοντας, en achevant, *finendo.*

Τελειώνων, ῦσα, ον. μετ. celui ou celle qui finit, qui acheve, *colui ò colei che finisce.*

Τελείως, ἐπίρ. aucunement, *in nessuna maniera.* §. τελείως, παντελῶς, rien de tout, *niente affatto.*

Τελειώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a fini, qui a achevé, *colui ò colei che ha finito.*

Τελείωσις, ἡ. ὑσ. achevement, *finimento.*

Τελέσας, σασα, αν, μετ. celui ou celle qui a fait, qui a exécuté, *colui ò colei che ha eseguito.*

Τέλεσμα, τό. ὑσ. exécution, *esecuzione.*

Τελετή, ἡ. ὑσ. cérémonie, *ceremonia.*

Τελευταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. dernier, re. *ultimo, ma.*

Τελευτή, ἡ. ῦς, mort, *morte.*

Τελευτήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui est mort, *colui ò colei ch'è morto.*

Τελευτῶ, Pr. mourir, décéder, *morire, passare ad altra vita.*

Τελευτῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui meurt, qui décéde, *colui ò colei che muore.*

Τέλι, τό. ὑσ. chanterelle, *cantino.* § λεγ

Τσιμαχιον.

χορδῆ ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου.

Τέλος, τό. ὑσ. fin, *fine*, §. τέλος, τέλος πάντων, enfin, *in fine*, *finalmente*. §. ἕως εἰς τὸ τέλος, jusqu'à la fin, *sino al fine*. §. κάμνω τέλος, finir, achever, *finire*, *terminare*.

Τελώνης, ὁ. ὑσ. douanier, *doganiere*.

Τελώνιον, τό. ὑσ. esprit aerien, *spirito aereo*.

Τεμπέλης, ὁ. ἐπίθ. faineant, te. *poltrone*, *infingardo*, *da*.

Τεμπελιάζω, P'. s'acoquiner, *infingardirsi*.

Τεμπελιάσας, σασα, αν, μετ. celui ἢ celle qui s'est acoquiné, *colui ἢ colei che si è infingardito*.

Τεμπέλιασμα, τό. ὑσ. fainéantise, cagnardise, paresse, *infingardaggine*.

Τεμπέρι, ἰδὲ Κεῖνος.

Τέμπλον, τό, ὑσ. balustre d'église, *balustro di chiesa*.

Τενεκές, ὁ. ὑσ. fer blanc, *latta*.

Τενεσμός, ὁ. ὑσιας. ténesme, *tenesmo*.

Τέντα, ἡ. ὑσ. tente, *tenda*.

Τεντζερές, ὁ. τέντζερι, ὑσ. pot, *pentola*.

Τεντζάχι, τό. ὑσ. benjoin, *belzuino*.

Τεντωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été tiraillé, *colui ἢ colei ch'è stato stirato*, *disteso*.

Τέντωμα, τό, ὑσιας. extension, expansion, *distendimento*. §. τέντωμα, σκήνωμα, campement, *accampamento*.

Τεντωμένος, η, ον. ἐπίθ. étendu, ue. *disteso*, *sa*. §. τεντωμένος, σκηνωμένος, campé, ée. *accampato*, *ta*, *attendato*, *ta*.

Τεντώνω, P'. ἐκτείνω, étendre, *distendere*. §. τεντώνω, κάμνω κονάκι, στήνω ταῖς τέντας, camper, *accampare*.

Τεντώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui étend, *colui ἢ colei che distende*. §. τεντώνων, σκηνώνων, celui ἢ celle qui campe, *colui ἢ colei che accampa*.

Τεντώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a étendu, *colui ἢ colei che ha distesa*. §. τεντώσας, σκηνώσας, celui ἢ celle qui a campé, *colui ἢ colei che ha accampato*.

Τεντωτής, ὁ, ὑσιας. celui qui étend, *colui che distende*.

Τέρας, τό. ὑσ. monstre, *mostro*. §. τέρας τῆς φύσεως, ἤγουν πρᾶγμα ὡραιότατον, c'est un prodige de beauté, *mostro di bellezza*.

Τεράστιον, τό, ὑσ. prodige, *prodigio*.

Τερατούργημα, τό, ὑσ. l'action de faire de prodiges, *il far prodigi*.

Τερατουργός, ἡ, όν. ἐπίθ. miraculeux, euse, *miracoloso*, *sa*.

Τερατώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες, monstrueux, euse. *mostruoso*, *sa*.

Τερέμβινθος, ἡ. ὑσ. thérébinthe, *terebinto*.

Τερετίζω, P'. fredonner *trillare*, *far trilli*.

Τερετίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui fredonne, *colui ἢ colei che trilla*.

Τερετίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fredonné, *colui ἢ colei che ha trillato*, *che ha fatto trilli*.

Τερέτισμα, τό. ὑσ. fredonnement, *il trillare*.

Τερετισμός, ὁ. ὑσ. fredon, roulement de voix, roulade, *trillo*.

Τέρι, τό. ὑσ. l'égal, le semblable, le pareil, *il compagno*, *l'eguale*, *il simile*. §. ἔχασε τὸ τέρι του, il a perdu sa compagne, *ha perduto la sua compagna*. §. δὲν ἔχει τέρι, il n'a pas de semblable, *non ha il simile*.

Τεριάζω, P'. Ἐν. apparier, assortir, égaler, *uguagliare*, *appaiare*. §. τεριάζω, συγκρίνω, comparer, *paragonare*. §. τεριάζω, συμφωνῶ τινὰς, συμβιβάζω, accorder, mettre d'accord, *accordare*, *mettere d'accordo*. §. τεριάζω, οὐδ. s'accorder, convenir, *accordarsi*. §. τοῦτο δὲν τεριάζει μὲ αὐτό, celui ci ne s'accorde pas avec celui là, *questo non s'accorda con quello*.

Τεριάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a apparié, qui a assorti, *colui ἢ colei che ha appaiato*. §. τεριάσας, συμβιβάσας, celui ἢ celle qui a mis d'accord, *colui*

Τεριαζω. Seoir.

Τερατολογια.

colui ŏ colei che ha accordato.

Τέριασμα, τό. ὑσ. appariement, accoppiamento, l'appajare. §. τέριασμα, συμφώνημα, accord, accommodement, accordo, accomodamento.

Τεριασμένος, η, ον. μετ. apparié, ée. accoppiato, ta. appajato, ta. §. τεριασμένος, συμφωνημένος, mis, se. d'accord, messo, sa. d'accordo.

Τεριαστής, ό. ὑσ. celui qui apparie, colui che appaja.

Τέρλα, τερλός, κτλ. ἰδὲ Τρέλα, τρελός κτλ.

Τερμεντίνα, ἡ. ὑσ. térébenthine, trementina.

Τερπνός, ἡ, όν. ἐπίθ. agréable, giojoso, sa. ameno, na.

Τερπνότατος, η, ον. ἐπίθ. très agréable, amenissimo, ma.

Τερπνότερος, η, ον. ἐπίθ. plus agréable, più ameno, na.

Τερπνότης, ἡ. ὑσ. aménité, amenità.

Τεσκερές, ό. ὑσ. attestation, certificato.

Τέσσαρα, τά. ἀριθ. quatre, quattro.

Τεσσαράκοντα, ἀριθ. quarante, quaranta.

Τεσσαρακονταετής, ό, ἡ, τό, ές. ἐπίθ. quadragénaire, quadragenario, ria.

Τεσσαρακοστή, ἡ, ὑσ. carême, quadragesima.

Τεσσαρακοστός, ἡ, όν. ἀριθ. quarantième, quadragesimo, ma.

Τεσσαρακοστὸς δεύτερος, ό. ἀριθ. quarante deuxième, quarantesimo secondo.

Τεσσαρακοστὸς ἕβδομος, ό. ἀριθ. quarante-septième, quarantesimo settimo.

Τεσσαρακοστὸς ἕκτος, ό. ἀριθ. quarante-sixième, quarantesimo sesto.

Τεσσαρακοστὸς ἔννατος, ό. ἀριθ. quarante neuvième, quarantesimo nono.

Τεσσαρακοστὸς ὄγδοος, ἀριθ. quarante-huitième, quarantottesimo.

Τεσσαρακοστὸς πέμπτος, ό. ἀριθ. quarante cinquième, quarantacinquesimo.

Τεσσαρακοστὸς πρῶτος, ό. ἀριθ. quarante-unième, quarantesimo primo.

Τεσσαρακοστὸς τρίτος, ό. ἀριθ. quarante-troisième, quarantesimo terzo.

Τεσσαρακοστὸς τέταρτος, ό. ἀριθ. quarante-quatrième, quarantesimo quarto.

Τέσσαρες, οἱ, αἱ. ἀριθ. quatre, quattro. §. τεσσάρων λογιῶν, de quatre façons, di quattro maniere. §. τέσσαρες φοραῖς, quatre fois, quattro volte.

Τεσσαρογώνιος, ό. ἐπίθ. quadrangulaire, qui a quatre angles, quatre coins, quadrangolare, che ha quattro angoli.

Τεσσαρόμερον, τό. ὑσιασ. l'espace de quatre jours, lo spazio di quattro giorni.

Τεσσαρόμερος, η, ον. ἐπίθ. qui est de quatre jours, ch'è di quattro giorni.

Τεσσαρόμηνος, η, ον. ἐπίθ. qui est de quatre mois, ch'è di quattro mesi.

Τεσσαρόπατον, τό. ἐπίθ. qui a quatre étages, che ha quattro piani.

Τεσσαρόστρατον, τό. ὑσιασ. carrefour, quadrivio.

Τεσσαρόχρονος, ό, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. agé, ée. de quatre ans, che ha quattr' anni.

Τεστές, ό. ὑσ. cahier, quaderno.

Τεταγμένος, η, ον. ἐπίθ. ordonné, ée. ordinato, ta.

Τεταρταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. de quatre jours, di quattro giorni. §. πυρετὸς τεταρταῖος, fièvre quarte, febbre quartana.

Τετάρτι, τό. ὑσ. quart, quarto.

Τεταρτιάζω, P'. écarteler, squartare.

Τεταρτιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui écartele, colui ŏ colei che squarta.

Τεταρτιάσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a écartelé, colui ŏ colei che ha squartato.

Τετάρτιασμα, τό. ὑσιασ. l'action d'écarteler, lo squartare.

Τεταρτιασμένος, η, ον. μετ. écartelé, ée. squartato, ta.

Τεταρτημόριον, τό. ὑσιασ. un quart, la quatrième partie, un quarto, la quarta parte.

Τέταρτος, η, ον. ἐπίθ. quatrième, quarto, ta. §. τὸ τέταρτον, la quatrième partie, la quarta parte.

Τέτοιος, οια, οιον. ἐπίθ. tel, lle. tale. §. τέτοιος

-τέτοιος, un tel, *un tale*. §. ὁ τέτοιος, le tel, *il tale*. §. τέτοια πράγματα, telles choses, *tali cose*.

Τετραγαμία, ἡ. ὑσ. mariage avec quatre personnes dans le même temps, *matrimonio contratto con quattro persone nello stesso tempo*.

Τετράγκαθον, ὁ. ὑσ. tragacante, *tragacanta*.

Τετράγλωσσος, ὁ, ον. ἐπίθ. de quatre langue, *di quattro lingue*.

Τετραγράμματος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. qui est composé de quatre lettres, *composto, ta. di quattro lettere*.

Τετραγωνισμὸς, ὁ. ὑσιας. quadrature, *quadratura*.

Τέτραγωνον, τό. ὑσιας. carré, *quadrato*.

Τέτραγωνος, ὁ, ον. ἐπίθ. quarré, ée. *quadrato, ta*.

Τετράδη, ἡ. ὑσ. mercredi, *mercoledì*. §. ἡ μεγάλη τετράδη, mercredi saint, *mercoledì santo*.

Τετράδιπλον, τό. ὑσ. le quadruple, quatre fois autant, *il quadruplo, quattro volte tanto*.

Τετράδιπλος, ὁ, ον. ἐπίθ. qui est de quatre jours, *ch' è di quattro giorni*.

Τετράκοσια, τά. ἀριθ. quatre-cent, *quattrocento*.

Τετρακοσιοσὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. quatre-centième, *quattrocentesimo, ma*.

Τετραπεραςμένος, ὁ, ον. ἐπίθ. πονηρότατος, très-fin, ne. très-rusé, ée. *sopraffino, na. astutissimo, ma*.

Τετραπέρατα, τά. ὑσ. les quatre parties du monde, *le quattro parti del mondo*.

Τετραπλάσιος, τετράπλυς ὁ, ἡ. ἐπίθ. quadruple, *quadruplo, la*.

Τετράποδος, ὁ, ἡ, ἐπίθ. quadrupède, *quadrupede*. §. τὰ τετράποδα ζῶα, les quadrupèdes, *i quadrupedi*. §. τετράποδον. ὑσ. lutrin, *leggio*.

Τετράρχης, ὁ. ὑσ. tétrarque, *tetrarca*.

Τετραρχία, ἡ. ὑσ. tétrarcat, *tetrarcato*.

Τετραυάγγελον, τό. ὑσιας. livre qui contient les quatre évangélistes, *libro che contiene i quattro evangelisti*.

Τεφτέρι, τό. ὑσ. liste, catalogue, *lista*. §. τεφτέρι, κατάστιχα λογαριασμῶν, livres de comptes, *libri di conti*.

Τεχνευθεὶς, εῖσα, έν. celui ou celle qui a machiné, *colui o colei che ha macchinato*.

Τέχνευμα, τό. ὑσ. machination, *macchinazione*.

Τεχνεύομαι, Ρ. machiner, tramer, *macchinare*.

Τέχνη, ἡ. ὑσ. art. *arte*. §. τέχνη, ἐπιτηδειότης, στρατήγημα, artifice, stratagème, *artifizio, stratagemma*.

Τεχνικὰ, ἐπίρ. artistement, avec art, *artistamente, con arte*. §. τεχνικὰ, ἐπιδέξια, avec industrie, *industriosamente*.

Τεχνικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. artificiel, le. *artificiale*. §. τεχνικὸς, ἐπιτήδειος, ingénieux, se. artificieux, se. *artificioso, sa. ingegnoso, sa*.

Τεχνικώτατος, ἡ, ον. ἐπίθ. très-artificiel, lle. *artificiosissimo, ma*. §. τεχνικώτατος, très ingénieux, se. *ingegnosissimo, ma*.

Τεχνικώτερος, ἡ, ον. ἐπίθ. plus artificiel, lle. *più artifiziale*. §. τεχνικώτερος, plus ingénieux, se. *più ingegnoso, sa. più industrioso, sa*.

Τεχνίτης, ὁ. ὑσ. artisan, *artefice*. §. τεχνίτης, ἐπιδέξιος, adroit, ingénieux, *industrioso, ingegnoso*.

Τεχνολογία, ἡ. ὑσ. discours sur les arts, *discorso sopra le arti*. §. τεχνολογία γραμματικὴ, analyse grammaticale, *analisi grammaticale, analisi delle voci d' un discorso*.

Τεχνολογῶ, Ρ. traiter des arts, *trattare delle arti*. §. τεχνολογῶ, faire l'analyse des mots d'un discours, *far l' analisi delle voci d' un discorso*.

Τεχνοπελέκημα, τό. ὑσ. l'action de ciseler avec art, *lo scalpellare con arte*.

Τεχνοπελεκημένος, ἡ, ον. μετ. ciselé, ée. avec art, *scalpellato, ta. con arte*.

Τεχνοτελεχήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a ciselé avec art, *colui ò colei che ha scalpellato con arte.*

Τεχνοτελεχῶ, P. ciseler avec art, *scalpellare con arte.*

Τεψί, ἰδὲ Ταψί.

Τζάβαλον, τό. ὑσ. τὰ τζάβαλα, hardes, *masserizie, bagaglie.*

Τζαγγός, ή, όν, ἐπίθ. rance, *rancido, da.*

Τζαγκάρης, ὁ. ὑσ. cordonnier, *calzolaio.*

Τζαγκάρικος, η, ον. ἐπίθ. de cordonnier, *di calzolaio.*

Τζαγκαρόσυβλον, τό. ὑσ. alène, *lesina.*

Τζάϊ, τό. ἰδὲ Τσάϊ.

Τζακάλης, ὁ. ὑσ. blaireau, *tasso.*

Τζακίζω, P. rompre, *rompere.* §. σὲ παρακαλῶ μὴ μὲ τζακίζῃς τὸ κεφάλι, je vous prie, ne me rompez pas la tête, laissez-moi tranquille, *vi prego, non mi rompete la testa, lasciatemi in pace.* §. τζακίζω ψύραις, épouiller, *spidocchiare.* §. ἀρχίζει ἡ ἡμέρα νὰ τζακίσῃ, le jour commence à baisser, *il giorno incomincia a declinare.* §. τὸ κρασὶ ἐτζάκισε, le vin commence à tourner, *il vino comincia a guastarsi.* §. ἔπεσε καὶ ἐτζάκισε τὸ κεφάλι, il tomba, et se cassa la tête, *cadde, e si ruppe la testa.*

Τζακίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui rompt, qui casse, *colui ò colei che rompe.*

Τζακίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a rompu, qui a cassé, *colui ò colei che ha rotto.*

Τζακισθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été rompu, cassé, *colui ò colei ch'è stato rotto.*

Τζάκισμα, τό. ὑσ. l'action de rompre, de se rompre, *rompimento.* §. τζάκισμα τοῦ κρασιοῦ, altération du vin, *guastamento del vino.* §. τζάκισμα τοῦ λόγου, interruption, *interruzione.*

Τζακισμένος, η, ον. μετ. rompu, ue, cassé, ée, *rotto, ta.* §. κρασὶ τζακισμένον, vin tourné, *vino guastato.*

Τζακιστής, ὁ. ὑσ. celui qui casse, *colui che rompe.*

Τζακιστός, ή, όν. ἐπίθ. εὐκολοτζάκιστος, cassant, te. frêle, *rompevole, frangibile.*

Τζακίστρα, ή. celle qui casse, *colei che rompe.* §. τζακίστρα, χαλασμός, déroute, *sconfitta.*

Τζακμάκι, τό. ὑσ. briquet, *acciaiuolo, acciarino.*

Τζακμακόπετρα, ή. ὑσ. pierre à fusil, *pietra focaia.*

Τζάκωμα, τό. ὑσ. πιάσιμον, prise, *presa, prendimento.* §. τζάκωμα, μάλωμα, démêlé, querelle, *disputa, baruffa, rissa.*

Τζακωμένος, η, ον. μετ. πιασμένος, pris, se, *preso, sa.* §. εἶναι τζακωμένος μαζί του, εἶναι μαλωμένος, il a querelle avec lui, *ha rissa con lui.*

Τζακώνω, P. πιάνω, prendre, *prendere.* §. τζακώνομαι, μαλώνω, se quereller, disputer, *disputare, aver rissa.*

Τζακώνων, ουσα, ον. μετ. πιάνων, celui ἢ celle qui prend, *colui ò colei che prende.*

Τζακώσας, σασα, αν. μετ. πιάσας, celui ἢ celle qui a pris, *colui ò colei che ha preso.*

Τζαλαπατηθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été foulé aux pieds, *che è stato calpestato.*

Τζαλαπάτημα, τό. ὑσ. l'action de fouler aux pieds, *calpestamento.*

Τζαλαπατημένος, η, ον. μετ. foulé, ée, aux pieds, *calpestato, ta.*

Τζαλαπατήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a foulé aux pieds, *colui ò colei che ha calpestato.*

Τζαλαπατητής, ὁ. ὑσ. celui qui foule aux pieds, *calpestatore.*

Τζαλαπατῶ, P. fouler aux pieds, *calpestare.*

Τζαλαπατῶν, οῦσα, οῦν, μετ. celui ἢ celle qui foule aux pieds, *colui ò colei che calpesta.*

Τζάμι, τό. ὑσ. verre de fenêtre, *vetro da finestra.*

Τζαμί, τό. ὑσ. mosquée, *moschea.*

Τζά-

Τζάμπα, ἡ. ούσ. grappe de raisin, *grappolo*.

Τζαμπάκι, τό. ούσ. petit grappillon, *piccolo grappolino*.

Τζαμπί, τό. ούσ. grappillon, *grappoletto*, *grappolino*.

Τζαμπολόγημα, τό. ούσ. l'action de grappiller, *il racimolare*.

Τζαμπολογῶ, P. grappiller, *racimolare*.

Τζαμπούνα, ἡ. ούσ. chalumeau, *zampogna*.

Τζαμπουνίζω, P. jaser, caqueter, dire des sornettes, *cianciare*, *cinguettare*.

Τζαμπουνίζων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui caquete, qui conte des sornettes, *colui ò colei che ciancia*.

Τζαμπουνίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a jasé, qui a caqueté, *colui ò colei che ha cianciato*.

Τζαμπούνισμα, τό. ούσιας. babiole, sornettes, fariboles, *ciancie*, *ciancfrusole*.

Τζαμπουνιστής, ὁ. ούσ. jaseur, conteur de sornettes, *cianciatore*, *ciarlone*.

Τζαμπουνίστρα, ἡ. ούσ. jaseuse, babillarde, *cianciatrice*.

Τζαμπουνῶ, ἰδὲ Τζαμπουνίζω.

Τζάμπουνον, ἰδὲ Τζαμπί.

Τζανάκι, τό. ούσ. plat, *piatto*.

Τζάντζαλα, τά. ούσ. vieilles hardes, *vecchie masserizie*.

Τζαπί, τό. ούσιας. houe, pioche, *zappa*.

Τζαρδάκι, τό. ούσ. tente, *tenda*.

Τζάρκι, τό. ούσ. ressort, *ordigno*.

Τζαρλατάνος, ὁ. ούσ. charlatan, *ciarlatano*.

Τζάρτα, ἡ. ούσ. pot à fleurs, *vaso da fiori*.

Τζαρπί, τό. ούσ. instrument de menuisier, *stromento da marangone*.

Τζαρσί, τό. ούσ. marché, *mercato*.

Τζαρύχι, τό. ούσ. chaussure de cuir, *calzamento di cuojo*.

Τζάτζα, ἡ. ούσ. mère, *madre*.

Τζάτζαρης, ὁ. ούσ. peigne clair, *pettine raro*.

Τζεκίνι, τό. ούσ. ducat, *zecchino*.

Τζεκουράκι, τό. ούσ. petite hache, *picciola scure*.

Τζεκούρι, τό. ούσ. hache, *scure*.

Τζελάπης, ὁ. ούσ. bourreau, *carnefice*.

Τζελεπής, ὁ. ούσ. courtois, se, galant, te. *galante*, *garbato*, *ta*.

Τζελεπίτικα, ἐπίρ. galamment, *garbatamente*.

Τζελεπίτικος, ὁ. ἐπίθ. galant, te. *garbato*, *ta*.

Τζελίκι, τό. ούσ. acier, *acciajo*.

Τζεντζεφύλι, τό. ούσιας. gingembre, *gengiovo*.

Τζέπη, ἡ. ούσιας. poche, *saccoccia*.

Τζερεμές, ὁ. ούσ. amende, *ammenda*.

Τζέρκι, ἰδὲ Τζάρκι.

Τζερτζεφίς, ὁ. ούσ. chassis de papier, *impannata*.

Τζευδά, ἐπίρ. en begayant, *balbettando*.

Τζεύδα, ἡ. ούσ. begayement, *balbuzie*.

Τζευδή, ἡ. ούσιας. femme bégue, celle qui balbutie, *balbuziente*, *colei che balbetta*.

Τζευδίζω, P. bégayer, *balbettare*.

Τζευδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui balbutie, *balbuziente*.

Τζεύδισμα, τό. ούσ. bégayement, *balbuzie*.

Τζευδός, ἡ, όν. ἐπίθ. bégué, *balbo*, *ba*. *scilinguato*, *ta*.

Τζέφλι, τό. ούσ. coque, *buccia*.

Τζιγαρίζω, P. rissoler, *rosolare*.

Τζιγαρίζων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui rissole, *colui ò colei che rosola*.

Τζιγαρίσας, σασα, σαν, μετ. celui ou celle qui a rissolé, *colui ò colei che ha rosolato*.

Τζιγάρισμα, τό. ούσ. l'action de rissoler, *il rosolare*.

Τζιγαρισμένος, η, ον. μετ. rissolé, ée. *rosolato*, *ta*.

Τζιγκέλι, τό. ούσ. croc, crochet, *rampone*.

Τζίγκρα, ἡ. ούσ. γκρίνια, μάλωμα, querelle, dispute, *baruffa*.

Τζιγκρανίζω, P. égratigner, *sgraffiare*.

Τζιγκρανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui égratigne, *colui ò colei che sgraffia*.

Τζι-

Τζινοδια. terebinth.

Τζιγκρανίσας, *σασα*, *αν*. *μετ*. celui ἢ celle qui a égratigné, *colui ἢ colei che ha sgraffiato*.

Τζιγκράνισμα, *τό*. *ὕσιας*. égratignure, *sgraffiamento*.

Τζιγκρανισμένος, *η*, *ον*. *μετοχ*. égratigné, ée. *sgraffiato*, *ta*.

Τζιγκρίζω, P. inciter, agacer, irriter, *incitare*, *irritare*.

Τζιγκρίζων, *ουσα*, *ον*. *μετ*. celui ἢ celle qui incite, qui irrite, *colui ἢ colei che stimola*, *che irrita*.

Τζιγκρίσας, *σασα*, *σαν*. *μετ*. celui ἢ celle qui a incité, qui a irrité, *colui ἢ colei che ha stimolato*, *che ha irritato*.

Τζίγκρισμα, *τό*. *ὕσιας*. irritation, aiguillon, *irritamento*, *stimolo*.

Τζιγκρισμένος, *η*, *ον*. *μετ*. incité, ée. irrité, ée. *stimolato*, *ta*. *irritato*, *ta*.

Τζιγκρί, *τό*. *ὑσ*. aiguillon, *stimolo*.

Τζίκνα, *ἡ*. *ὑσ*. fumigation de mets, *affumicamento delle vivande*.

Τζικνίδα, *ἰδὲ* Τζουκνίδα.

Τζίκνισμα, *τό*. *οὐσ*. l'action d'enfumer, ἢ s'enfumer, *affumicamento*.

Τζικνοπέμπτη, *ἡ*. le jeudi-gras. *il Giovedì grasso*.

Τζικνισμένος, *η*, *ον*. *μετ*. enfumé, ée. *affumicato*, *ta*.

Τζικνίζω, P. enfumer, *affumicare*.

Τζικνίσας, *σασα*, *σαν*. *μετ*. celui ἢ celle qui a enfumé, *colui ἢ colei che ha affumicato*.

Τζικρίκι, *τό*. *ὑσ*. rouet, *filatojo*.

Τζικνέρι, *κτλ*. *ἰδὲ* Τζικνέρι.

Τζιλιπούρδημα, *τό*. *ὕσιας*. l'action de sautiller, *il saltellare*.

Τζιλιπουρδῶ, P. sautiller, *saltellare*.

Τζίμπημα, *τό*. *οὐσ*. picotement, *pizzico*.

Τζιμπημένος, *η*, *ον*. *μετοχ*. picoté, ée. pincé, ée. *pizzicato*, *ta*.

Τζιμπήσας, *σασα*, *σαν*. *μετ*. celui ἢ celle qui a picoté, qui a pincé, *colui ἢ colei che ha pizzicato*.

Τζιμπίδα, *ἡ*. *ὑσ*. grande tenaille, *tanaglia grande*, tenailles, pinces, *tanaglia*.

Τζίμπλα, *ἡ*. *ὑσ*. chassie, *cispa*.

Τζιμπλιάρης, *ὁ*. chassieux, euse. *cisposo*, *sa*.

Τζιμπούκι, *τό*. *ὑσ*. pipe, *pippa*.

Τζιμπλιάζω, P. se remplir de chassie, *divenire cisposo*.

Τζιμπλιάσας, *σασα*, *αν*. *μετ*. celui ἢ celle qui est devenu chassieux, *colui ἢ colei ch'è divenuto cisposo*.

Τζίμπλιασμα, *τό*. *οὐσ*. lippitude, *cispità*.

Τζιμπλομάτα, *ἡ*. *ὕσιας*. celle qui a des yeux pleins de chassie, chas- [illegible], *colei che ha gli occhi pieni di cispa*, *cisposa*.

Τζιμπλομάτης, *ὁ*. *ὕσιας*. chassieux, *cisposo*.

Τζιμπλιασμένος, *η*, *ον*. *μετ*. plein, ne. de chassie, chassieux, euse. *pieno*, *na*. *di cispa*, *cisposo*, *sa*.

Τζιμπῶ, P. picoter, pincer, *pizzicare*. §. τζιμπῶ, *ὡς* τὰ πουλιά, becqueter, *beccare*.

Τζιμπῶν, *ῶσα*, *ῶν*. *μετ*. celui ἢ celle qui picote, qui pince, *colui ἢ colei che pizzica*.

Τζινὶ, *τό*. *οὐσ*. faïence, *majolica*.

Τζινίζω, P. ruer, regimber, *calcitrare*, *trar calci*.

Τζινίζων, *ουσα*, *ον*. *μετ*. celui ἢ celle qui regimbe, *colui ἢ colei che calcitra*, *che tira calci*.

Τζινίσας, *σασα*, *αν*. *μετ*. celui ἢ celle qui a regimbé, *colui ἢ colei che ha calcitrato*.

Τζινίχι, *τό*. *ὑσ*. la nuque, *la nuca*.

Τζίνισμα, *τό*. *οὐσ*. ruade, *calcitragione*.

Τζίνορον, *τό*. *ὕσιας*. le bord des paupières, *nepitella*.

Τζίντζιφας, *ὁ*. *ὑσ*. cigale, *cicala*.

Τζιντζιφιά, *ἡ*. *ὑσ*. jujubier, *giuggiolo*.

Τζίντζιφον, *τό*. *ὑσ*. jujube, *giuggiola*.

Τζίπα, *ἡ*. *ὑσ*. pellicule, *pellicina*.

Τζίπουρον, *τό*. *οὐσ*. marc de raisins, *vinaccio*.

Τζίρλα, *ἡ*. *οὐσ*. dévoiement, flux de ventre, *cacajuola*, *soccorrenza*.

Τζιρλίζομαι, P. avoir un flux

flux de ventre, *avere la cacajuola*.

Τζίρος, ὁ. οὐσ. maquereau desseché, *sgombro seccato*. §. τζίρος, μετ. ὁ λιγνός, sec, che. maigre, *secco, ca. magro, gra*. εἶναι λιγνὸς ὡσὰν τὸν τζίρον, il est très-maigre, *è magrissimo*.

Τζιρυφλίζω, Ρ. havir, rissoler, *abbronzare*.

Τζιρουφλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui havit, qui rissole, *colui ò colei che ha abbronzato*.

Τζιρυφλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a havi, *colui ò colei che ha abbronzato*.

Τζιρουφλισμένος, η, ον. μετ. havi, ie. rissolé, ée. *abbronzato, ta*.

Τζίπα, ἡ. ὐσ. dentelle, *merletto*.

Τζιτζιρίζω, Ρ. τρέμω ἀπὸ τὸ κρύος, frissonner, *tremare dal freddo*. §. τζιτζιρίζω, διὰ τὸ πηγαίνι ὅταν πηγαινίζεται τι, bruire, *stridere*.

Τζιτζιρίζων, ουσα, ον. μεταφ. τρέμων ἀπὸ τὸ κρύος, celui ἢ celle qui frissonne, *colui ò colei che trema dal freddo*.

Τζιτζίρισμα, τό. ὐσ. frissonnement, *il tremar dal freddo*.

Τζίπωμα, τό. ὐσ. τέντωμα, l'action d'étendre, extension, *stendimento, distendimento*.

Τζιπώνω, Ρ. étendre, *distendere*.

Τζιπωμένος, η, ον. μετ. étendu, ue. *disteso, sa*.

Τζιπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui étend, *colui ò colei che distende*.

Τζιπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a étendu, *colui ò colei che ha disteso*.

Τζίχλα, ἡ. ὐσ. grive, *tordo*.

Τζοβαΐρι, τό. ὐσ. pierre précieuse, *gioja*.

Τζοβαϊρικόν, τό. οὐσιασ. toute sorte de pierres précieuses, *gioje*.

Τζομπάνος, ἰδὲ Βοσκός.

Τζυβάλι, τό. ὐσ. sac de cuir, *sacco di cuojo*.

Τζυγκράνα, ἡ. οὐσ. râteau, *rastrello*.

Τζυγκρανίζω, Ρ. égratigner, *sgraffiare*.

Τζυγκρανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui égratigne, *colui ò colei che sgraffia*.

Τζουγκράνισμα, τό. οὐσ. égratignure, *sgraffiamento*.

Τζυγκρανίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a égratigné, *colui ò colei che ha sgraffiato*.

Τζυγκρανισμένος, η, ον. μεταφ. égratigné, ée. *sgraffiato, ta*.

Τζυγκρανιστής, ὁ. ὐσ. celui qui égratigne, *colui che sgraffia*.

Τζύζμα, τζιζμάρα, ἰδὲ Τζύξιμον.

Τζύζω, Ρ. πίνω, πολυπίνω, καὶ συχνοπίνω, buvotter, *zinzinare, sorsare, bere a centellini*. §. τζύζω, ἤδ. ἀπὸ τὴν φαγοῦραν τοῦ σώματος, cuire, bruler, *cuocere, frizzare*.

Τζύζων, ουσα, ον. μεταφ. συχνοπίνων, celui ἢ celle qui buvotte, *colui ò colei che sorsa*. §. τζύζων, cuisant, te. piquant, te. *cuocente, frizzante*.

Τζυκαλάκι, τό. ὐσ. petit pot, *pignatta piccola, pentoletta*.

Τζυκαλᾶς, ὁ. ὐσ. potier, *pentolajo*.

Τζυκάλι, τό. οὐσ. pot, *pentola*.

Τζουκαλοσκέπασμα, τό. οὐσ. couvercle de pot, *coperchio di pentola*.

Τζυκνερίζω, Ρ. éclater, croquer, *scoppiare*.

Τζυκνίδα, ἡ. ὐσ. ortie, *ortica*.

Τζυλὶ, τό. ὐσ. σκέπασμα τοῦ ἀλόγου, couverture de cheval, *coperta di cavallo*.

Τζυλοῦφι, τό. ὐσ. boucle, *riccio, anello*.

Τζύξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a buvotté, *colui ò colei che ha sorsato*.

Τζύξιμον, τό. ὐσ. τὸ πίνειν, l'action de buvotter, *il sorsare, il bere a centellini*. §. τζύξιμον, φαγοῦρα, cuison, démangeaison, *bruciore*.

Τζυράπι, τό. οὐσ. bas, *calza*.

Τζυρουφλίζω, Ρ. havir, *abbronzare*.

Τζυρουφλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui havit, *colui ò colei che abbronza*.

Τζουρούφλισμα, τό. οὐσ. l'action de havir, *l'abbronzare*.

Τζυ-

Τζυτζὶς, ὁ. οὐσ. nain, pygmée, *nano*, *pigmeo*.
Τζυτζυλιανὸς, ὁ. ὐσ. alouette, *allodola*.
Τζυτζουρίζω, ἰδὲ Τζιτζιρίζω.
Τζυτζύρισμα, τὸ. ὐσιασ. l'action de se pavaner, *il pavoneggiarsi*.
Τζυτζυρισμένος, η, ον. μετ. rengorgé, ée. plein, ne. de soi-même, *ingalluzzato*, *ta*.
Τζυτζυρίζομαι, Pʳ. se pavaner, se rengorger, *pavoneggiarsi*, *ingalluzzarsi*.
Τζυχνοπέμπτη, ἡ. ὐσ. jeudi gras, *giovedì grasso*.
Τζόφλιον, τό. ὐσιασ. ἰδὲ Τζέφλα.
Τζόχα, ἡ. ὐσιασ. drap, *panno*.
Τζοχένιος, τζόχινος, η, ον. επίθ. de drap, *di panno*.
Τηγανάκι, τὸ. οὐσ. poëlon, petite poële, *padellino*, *padelletta*.
Τηγάνι, τό. ουσ. poële, *padella*.
Τηγανίζω, Pʳ. frire, *friggere*.
Τηγανίζων, ζουσα, ον. μετ. celui ou celle qui frit, *colui* o *colei che frigge*.
Τηγανίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a frit, *colui* o *colei che ha fritto*.
Τηγάνισμα, τὸ. ὐσ. l'action de frire, *il friggere*.
Τηγανισμένος, η, ον. μετ. frit, te. *fritto*, *ta*.
Τηγανιτὸς, ή, όν. επίθ. frit, te. *fritto*, *ta*. §. τηγανιτόν, ὐσ. friture, choses frites, *frittume*, *frittura*.
Τηγανίτα, ἡ. ὐσ. beignet, *frittella*.
Τηλεσκόπιον, τὸ. ὐσ. telescope, *telescopio*.
Τηλυγάδι, τὸ. ὐσ. dévidoir, *aspo*, *naspo*.
Τηλυγαδίζω, Pʳ. dévider, *innaspare*.
Τηλυγαδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dévide, *colui* o *colei che innaspa*.
Τηλυγαδίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a dévidé, *colui* o *colei che ha innaspato*.
Τηλυγάδισμα, τὸ. ὐσ. l'action de dévider, *l'innaspare*.
Τηλυγαδισμένος, η, ον. μετ. dévidé, ée. *innaspato*, *ta*.
Τήλυγμα, τό. ὐσ. τὸ τυλίττειν, l'action d'envelopper, *inviluppamento*, *ravvolgimento*. §. τύλυγμα, πρᾶγμα τυλιγμένον, τύλυγμα, enveloppe, *inviluppo*.
Τηλυγμένος, η, ον. μετ. enveloppé, ée. *ravvolto*, *ta*. *involto*, *ta*.
Τηλύγω, καὶ τυλίγω, τυλύσσω, Pʳ. envelopper, *ravvolgere*, *inviluppare*. §. τυλύγω χαρτί, κτλ. envelopper en forme de cornet, *accartocciare*.
Τηλύξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a enveloppé, *colui* o *colei che ha inviluppato*.
Τήρημα, τό. ὐσ. παρατήρημα, observation, *osservazione*.
Τηρήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a observé, *colui* o *colei che ha osservato*.
Τηρητὴς, ὁ. ὐσ. observateur, *osservatore*.
Τηρογυάλι, ἰδὲ Ματογυάλι.
Τηρῶ, Pʳ. observer, *osservare*.
Τηρῶν, ῶσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui observe, *colui* o *colei che osserva*.
Τί, ἐρώτημ. quoi? *che*? *che cosa*? §. ἀπὸ τί, de quoi? *di che*? §. ἕν τι, quelque chose, *qualche cosa*. §. τί εἶναι τοῦτο; qu'est ce que cela? *che cosa è questo*?
Τιάρι, τό. τιάρα, ἰδὲ Θιάρι, ...
Τίγρις, ἡ. ὐσ. tigre, *tigre*.
Τιμάρευμα, τὸ. ὐσ. l'action d'avoir soin des chevaux, *il governare cavalli*.
Τιμαρευμένος, η, ον. επίθ. ἄλογον τιμαρευμένον, cheval gouverné, *cavallo governato*.
Τιμαρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a gouverné les chevaux, *colui* o *colei che ha governato i cavalli*.
Τιμαρεύω, Pʳ. avoir soin des chevaux, *governar cavalli*.
Τιμὴ, ἡ. οὐσ. honneur, *onore*. §. τιμὴ ἀγοράσματος, prix, *prezzo*. §. τιμὴ, φήμη, réputation, *riputazione*. §. εἰς τὴν τιμήν μου, sur mon honneur, *sul mio onore*.
Τιμήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a été ho-

honoré, *colui ŭ colei ch' è stato onorato.*

Τίμημα, τό. ὐσ. l'action d'honorer, *l'onorare.*

Τιμημένα, ἐπίρ. avec honneur, *onoratamente.*

Τιμημένος, η, ον. μετ. honoré, ée. *onorato, ta.* §. ἄνθρωπος τιμημένος, un homme d'honneur, *un uomo d'onore.*

Τιμήσας, σασα, αν. μετ. celui ŭ celle qui a honoré, *colui ŭ colei che ha onorato.*

Τιμητής, ὁ. ὐσ. ὁ τιμῶν, celui qui honore, *colui che onora.* §. τιμητής, ξετιμητής, estimateur, *stimatore.*

Τιμητικός, ή, όν. ἐπίθ. qui honore, *che onora.*

Τιμητός, ή, όν. ἐπίθ. honorable, *onorevole.*

Τίμιος, ία, ιον. ἐπίθ. honorable, *onorevole.* §. τίμιος, πολύτιμος, prétieux, euse. *prezioso, sa.*

Τιμιότης, ἡ. ὐσ. honneur, magnificence, *onorevolezza.* §. ἡ τιμιότης σου, ἄρχοντας τῶν Ἰταλῶν, καὶ Γάλλων, καὶ ἀντὶ αὐτῆς τῆς λέξεως μεταχειρίζονται ἑτέραν φράσιν, vous ŭ vous monsieur, *vostra signoria.*

Τιμιώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-honorable, *onorevolissimo, ma.*

Τιμιώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus honorable, *più onorevole.*

Τιμίως, ἐπίρ. honorablement, *onorevolmente.*

Τιμόνι, τό. ὐσ. gouvernail, *timone.*

Τιμῶ, P. honorer, *onorare.* §. τιμῶ, ξετιμῶ, estimer, *stimare.*

Τιμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ŭ celle qui honore, *colui ŭ colei che onora.*

Τιμωρηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ŭ celle qui a été châtié, qui a été puni, *colui ŭ colei ch' è stato castigato, punito.*

Τιμώρημα, τό. ὐσ. punition, l'action de punir, *il castigare.*

Τιμωρημένος, η, ον. μετ. châtié, ée. puni, ie, *castigato, ta. punito, ta.*

Τιμωρήσας, σασα, αν. μετ. celui ŭ celle qui a châtié, *colui ŭ colei che ha castigato.*

Τιμωρητής, ὁ. ὐσ. celui qui punit, *castigante.*

Τιμωρία, ἡ. ὐσ. punition, châtiment, *castigo, punizione.*

Τιμωρῶ, P. punir, châtier, *castigare, punire.*

Τίναγμα, τό. ὐσ. secouement, l'action de secouer, *scuotimento.*

Τιναγμένος, η, ον. μετ. secoué, ée. *scosso, sa.*

Τινάζω, P. secouër, *scuotere.*

Τινάζων, ουσα, ον. secouant, te. celui ŭ celle qui secoue, *scuotente, colui ŭ colei che scuote.*

Τινακτής, ὁ. ὐσ. celui qui secoue, *scuotitore.*

Τινάξας, ξασα, αν. μετ. celui ŭ celle qui a secoué, *colui ŭ colei che ha scosso.*

Τίναξις, ἡ. ὐσ. secouement, *scossa, scotimento.*

Τινάς, Ἀντων. κανένας, aucun, personne, *nessuno, niuno.* §. τινάς, τίς, εἷς, quelqu'un, *qualchéduno.*

Τινάσσω, τινασσόμενος, ἰδὲ Τίναγμα, Τιναγμένος.

Τίποτε, τίποτε, ἢ τίποτες, rien, *niente, nulla.* §. ἕνα τίποτε, un petit rien, *una piccola cosa.*

Τίς, Ἀντων. ἐρωτ. qui, *chi.*

Τίτλος, ὁ. ὐσ. titre, *titolo.*

Τμῆμα, τό. ὐσ. section, *sezione.*

Τό, ἄρθ. οὐδ. le, *il, lo.* §. τό ἢ τό, ceci, &c. cela, *questa cosa è quella.*

Τοιοῦτος, Ἀντων. tel, le. *tale.* §. ἕνα τοιοῦτο πρᾶγμα, une telle chose, une chose semblable, *una tal cosa, una cosa simile.*

Τοῖχος, ἰδὲ Τεῖχος.

Τοκίσμα, τό. ὐσ. l'action de faire l'usure, *usureggiamento.*

Τοκιστής, ὁ. ὐσ. usurier, *usuraio.*

Τόκος, ὁ. ὐσιασ. usure, *usura.*

Τόλμη, ἡ. ὐσ. hardiesse, *ardire.*

Τολμηρός, ή, όν. ἐπίθ. hardi, ie. *ardito, ta. baldanzoso, sa.*

Τολμηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-hardi, ie. *arditissimo, ma.*

Τολμηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus hardi, ie. *più ardito, ta.*

Τολμήσας, σασα, αν. μετ. celui ŭ celle qui a osé, *colui ŭ colei che ha ardito.*

Τολ-

Τολμῶ, P. oser, avoir la hardiesse, *ardire*, *aver ardire*.

Τολμῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui ose, *colui ò colei che ardisce*.

Τομάρι, τό. ὑσ. ἀνέργαστον, peau, *pelle*. §. τομάρι ἐργασμένον, cuir, *cuojo*.

Τομαρένιος, κη, κον. ἐπίθ. de cuir, *di cuojo*.

Τόμος, ὁ. ὕσιας. tome, *tomo*.

Τὸν, ἄρθρον, πτώσ. Αἰτιατ. le, *il*.

Τὸν, τονίτα, ἡ. ὑν. ψάρι, thon, *tonno*.

Τόνος, ὁ. ὕσιας. accent, *accento*.

Τονίζω, P. βάνω τόνους εἰς τὰς λέξεις, accentuer, *accentuare*.

Τοξάρι, ἰδὲ Τόξον.

Τόξεμα, τό. l'action de darder, *il saettare*.

Τοξευθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été dardé, qui a été blessé d'une flèche, *colui ò colei ch' è stato ferito da una saetta, ch' è stato saettato*.

Τοξευμένος, η, ον. μετ. blessé, ée. d'une flèche, *saettato*, *ta*.

Τοξεύσας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dardé, qui a blessé avec la flèche, *colui ò colei che ha saettato*.

Τοξευτὴς, ὁ. ὑσ. celui qui darde, *saettatore*.

Τοξεύω, P. darder, lancer de traits, *saettare*.

Τοξοθήκη, ἡ. ὕσιας. carquois, trousse, *faretra*.

Τόξον, τό. ὑσ. arc, *arco*. §. τόξον τῆς ἡ σαΐτα, flèche, *saetta*. §. τὸ τόξον, l'arc en ciel, *l'arco celeste*.

Τοξότης, ὁ. ὑσ. archer, tireur d'arc, *arciere*, *sagittario*. §. τοξότης, σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, sagittaire, *sagittario*.

Τοπάζιον, τό. ὑσ. topaze, *topazio*.

Τοπάρχης, ὁ. ὕσιας. seigneur d'un lieu, *signore d'un luogo*. §. τοπάρχης, commandant, *comandante*.

Τόπι, τό. ὕσιας. canon, *cannone*.

Τοπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. local, le. *locale*. §. σύνοδος τοπικὴ, concile provincial, *concilio provinciale*.

Τοποθετημένος, η, ον. μετ. placé, ée. *situato*, *ta*.

Τοποθεσία, ἡ. ὑσ. placement, *il situare*. §. τοποθεσία, lieu, place, *sito*.

Τόπος, ὁ. ὑσ. lieu, *luogo*. §. τὸν ἔρριξε τὸν τόπον, ἤγουν τὸν ἐσκότωσε, παρευθὺς, χωρὶς νὰ σπαράξῃ, il le coucha par terre, il le coucha sur le carreau, *lo stese morto a terra*. §. ἐπάνω εἰς τὸν τόπον, ἤγουν ἐπ' αὐτοφώρῳ, sur le fait, *sul fatto*.

Τοποτηρητὴς, ὁ. ὑσ. lieutenant, *luogotenente*. §. τοποτηρητὴς, vicaire, *vicario*.

Τοπούζι, τό. ὑσ. ῥάβδος, ματζοῦκα, massue, *mazza*. §. τοπούζι, ῥάβδος ἐξουσίας, bâton, *bastone di comando*. §. τοπούζι, τζεφέκι, fusil, *fucile*. §. τοπούζι, μεταφ. ἐξουσία, commandement, *comando*.

Τοπτζῆς, ὁ. ὑσ. canonnier, *cannoniere*.

Τορνάρης, ὁ. ὑσ. tourneur, *torniajo*, *tornitore*.

Τορνέσιον, τό. ὑσ. tournoi, *torneo*.

Τόρνευμα, τό. ὑσ. l'action de faire quelque chose au tour, *il torniare*.

Τορνευμένος, η, ον. μετ. fait, te. au tour, *tornito*, *ta*.

Τορνευτὴς, ὁ. ὑσ. tourneur, *torniajo*, *tornitore*.

Τορνεύω, P. tourner, faire au tour, *torniare*, *lavorare a tornio*.

Τορνεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui tourne, qui fait au tour, *colui ò colei che tornia, che lavora al tornio*.

Τορνιδόρος, ἰδὲ Τορνευτής.

Τόρνος, ὁ. ὑσ. tour de tourneur, *tornio*.

Τόσα, ἴδεσ. πληθ. ἰδὲ Τόσος.

Τοσάκις, ἐπίρ. autant de fois, *tante volte*.

Τόσος, η, ον. ἐπίθ. autant, *tanto*, *ta*. §. τόσον, ἐπίρ. autant, *tanto*. §. τόσαις φοραῖς, autant de fois, *tante volte*, *tante fiate*. §. ὡς τόσον, au reste, d'ailleurs, cependant, *per altro*, *in tanto*. §. ὅσον τόσον, pourtant, *pertanto*. §. τόσον περισσότερον, d'autant plus, *tanto più*. §. ἄλλο τόσον, autant, une fois autant, *altrettanto*.

To-

Τοσούτζικος, κη, κον. ἐπίθ. tant soit peu, *un tantino*.

Τότε, καὶ τότες, ἐπίρ. alors, *allora*. §. ἀπὸ τότες, dès-alors, depuis ce temps-là, *d'allora, da quel tempo*. §. ἕως τότε, jusqu'à ce temps-là, *sino a quel tempo*.

Τοῦβλον, τό. οὐσ. brique, *mattone*.

Τούβλωμα, τό. οὐσ. carrelage, *ammattonamento*.

Τουβλωμένος, η, ον. μετ. στρωμένος μὲ τοῦβλα, carrelé, ée. pavé, ée. de carreaux, *ammattonato, ta*.

Τουβλώνω, Pʳ. στρώνω μὲ τοῦβλα, carreler, paver de carreaux, *ammattonare*.

Τοῦϊ, τό. οὐσ. queue, *coda*. §. Πασᾶς ἀπὸ δύο τούϊα, Bassa à trois queues, *Bassà di tre code*.

Τουλάπι, τό. οὐσ. armoir, *armadio*.

Τουλούμπα, ἡ. οὐσ. pompe, *tromba*.

Τουμπανίζω, Pʳ. battre le tambour, *battere il tamburo*.

Τούμπανον, τό. οὐσ. tambour, caisse, *tamburo*. §. εἶναι πρησμένος ὡσὰν ἕνα τούμπανον, il est enflé comme une outre, *è gonfio come un otre*.

Τούντζι, τό. οὐσ. cuivre, *bronzo*.

Τουπούζι, τό. ἰδὲ Τοπούζι.

Τουρβᾶς, ὁ. οὐσ. besace, *valigia*.

Τούρκευμα, τό. οὐσ. l'action de se faire Turc, *il farsi Turco*.

Τουρκευμένος, η, ον. μετ. fait, te. Turc, *fatto, ta. Turco*.

Τουρκεύσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui s'est fait Turc, qui a embrassé la religion de Mahomet, *colui ò colei che si è fatto Turco, che ha abbracciato la religione di Maometto*.

Τουρκεύω, Pʳ. se faire Turc, embrasser la religion de Mahomet, *farsi Turco, abbracciare la religione di Maometto*.

Τουρκεύων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui se fait Turc, *colui ò colei che si fa Turco*.

Τούρκικα, ἐπίρ. à la façon des Turcs, *alla maniera de' Turchi*.

Τούρκικος, η, ον. ἐπίθ. Turc, que. de Turquie. *Turco, ca. Turchesco, ca. di Turchia*.

Τούρκισσα, ἡ. οὐσ. Turque, *Turca*.

Τουρκοποῦλα, ἡ. οὐσ. petite fille Turque, *ragazza Turca*.

Τουρκόπουλον, τό. οὐσ. enfant-Turc, *fanciullo Turco*.

Τοῦρκος, ὁ. κύριον. Turc, *Turco*.

Τοῦρλα, ἡ. οὐσ. τροῦλλα, dôme, *cupola*.

Τουρλωτός, ἰδὲ Τρουλλωτός.

Τοῦρνα, ἡ. οὐσ. ψάρι, brochet, *luccio*.

Τουρτουρίζω, Pʳ. frissonner, trembler de froid, *tremare dal freddo*.

Τουρτουρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui frissonne, *colui ò colei che trema dal freddo*.

Τουρτούρισμα, τό. οὐσ. frissonnement, *ribrezzo, brivido*.

Τουτέστιν, τό. ἐπίρ. c'est-à-dire, *cioè*.

Τουτκάλι, τό. οὐσ. colle, *colla*.

Τοῦτος, Ἀντων. ce, cet, cette, *questo, sta*. §. τοῦτο δὲν εἶναι καλόν, ce n'est pas bon, *questo non è buono*. §. μὲ τοῦτο, avec cela, *con questo*. §. μὲ τοῦτο ὅμως, mais à cette condition, *ma con questo patto*. §. εἰς τοῦτο δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ συμβουλεύσω, sur cela je ne saurois vous conseiller, *sopra questo non potrei consigliarvi*. §. μ' ὅλον τοῦτο, pourtant, *peraltro*. §. μ' ὅλον τοῦτο, μὲ ὅλον αὐτό, cependant, *con tutto ciò*.

Τουτοῦνι, τό. οὐσ. tabac à fumer, *tabacco da fumare*.

Τοῦφα, ἡ. οὐσ. toupillon, *ciuffo*.

Τουφεκάκι, τό. οὐσ. petit fusil, *piccolo archibugio*.

Τουφέκι, τό. οὐσ. fusil, *fucile, archibugio*.

Τουφεκιά, ἡ. οὐσ. coup de fusil, *archibusata*.

Τουφεκιάζω, Pʳ. arquebuser, *archibugiare*.

Τουφεκιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui arquebuse, *colui ò colei che archibugia*.

Τουφεκιάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a arquebusé, *colui ò colei*

lei che ha archibugiato.

Τυφέκισμα, τό. ὑσ. l'action d'arquebuser, l'archibugiare.

Τυφεκισμένος, η, ον. μετοχ. arquebusé, ée. archibugiato, ta.

Τυφεκίζω, κτλ. ἰδὲ Τυφεκιάζω, κτλ.

Τυφεκιστής, ὁ. ὑσ. arquebusier, archibusiero.

Τυφεκόπετρα, ἡ. ὑσ. pierre à fusil, pietra focaja.

Τράβιγμα, τό. ουσ. l'action de tirer, il tirare, tiramento.

Τραβιγμένος, η, ον. μετ. tiré, ée. tirato, ta.

Τραβιχτής, ὁ. ουσ. celui qui tire, colui che tira, tiratore.

Τραβίξας, ξασα, ξαν. μετ. celui ou celle qui a tiré, colui ò colei che ha tirato.

Τράβισμα, τό. κτλ. ἰδὲ Τράβιγμα, κτλ.

Τραβιχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui s'est tiré, colui ò colei che si è tirato.

Τραβλὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. bégue, balbo, ba.

Τραβῶ, Ρ'. tirer, tirare. §. τραβιοῦμαι, τραβοῦμαι, être tiré, essere tirato. §. τραβιοῦμαι, ἀναχωρῶ, se retirer, ritirarsi.

Τραβῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui tire, colui ò colei che tira.

Τράβον, τό. ὁ δοκός. ὑσ. poutre, trave.

Τραγάκανθα, ἡ. τραγάκανθον, τό. ὑσ. tragacante, adragant, tragacanta.

Τραγάκι, τό. ουσ. chevreau, capretto.

Τραγανίζω, Ρ'. croquer, craquer, scrosciare.

Τραγάνισμα, τό. ὑσ. craquement, scrosciata.

Τραγανιστὸς, τραγανὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qui craque, che scroscia.

Τραγανὸν, τό. ὑσ. cartilage, cartilagine.

Τράγκανθα, ἡ. ὑσιας. ἰδὲ Τραγάκανθα.

Τραγὶ, τό. ὑσιας. bouc, becco.

Τραγικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. tragique, tragico, ca.

Τράγινος, τράγιος, ια, ιον. ἐπίθ. de bouc, di becco.

Τραγόδερμα, τό. ὑσ. cuir de bouc, pelle di becco.

Τράγος, ὁ. ὑσιας. bouc, becco.

Τραγουδάκι, τό. ὑσ. petite chanson, piccola canzone, canzoncina.

Τραγούδι, τό. ουσ. chanson, canzone.

Τραγουδήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a chanté, colui ò colei che ha cantato.

Τραγούδισμα, τό. ὑσ. l'action de chanter, il cantare.

Τραγουδιστὰ, ἐπίρ. en chantant, cantando.

Τραγουδιστής, ὁ. ὑσ. celui qui chante, colui che canta.

Τραγουδίστρα, ἡ. ὑσ. celle qui chante, colei che canta.

Τραγουδῶ, Ρ'. chanter, cantare. §. τραγουδῶντας, en chantant, cantando.

Τραγουδῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ou celle qui chante, colui ò colei che canta.

Τραγῳδία, ἡ. ὑσ. tragédie, tragedia.

Τραγῳδικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. de tragédie, di tragedia.

Τραγῳδὸς, ὁ. ὑσ. ὁ συνθέτων τραγῳδίας, compositeur de tragédies, compositore di tragedie. §. τραγῳδὸς, πρόσωπον τῆς τραγῳδίας, acteur de tragédie, attore di tragedia.

Τραΐτορία, ἡ. ὑσ. trahison, tradimento.

Τραΐτορος, ὁ. ὑσ. traître, traditore.

Τραμουντάνα, ἡ. ὑσ. tramontane, tramontana.

Τρανὰ, ἐπίρ. ὑψηλῇ τῇ φωνῇ, à haute voix, ad alta voce.

Τράνεμα, τό. ὑσ. agrandissement, ingrandimento.

Τρανεμένος, μένη, ον. μετ. celui ou celle qui est grandi, qui est devenu grand, colui ò colei ch'è divenuto grande.

Τρανεύω, Ρ'. Ἐν. κάμνω τινὰ νὰ τρανεύσῃ, agrandir, ingrandire. §. τρανεύω, ἤγουν γίνομαι τρανὸς, grandir, ingrandire.

Τρανεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui agrandit, colui ò colei che ingrandisce. §. τρανεύων, ουσ. celui ou celle qui agrandit, qui devient grand, colui ò colei che ingrandisce, che diventa grande.

Τρανὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. grand, grande.

Τρανῶς, ἐπίρ. ὑψηλῇ τῇ φω-

φωνῆ, à haute voix, *ad alta voce*.

Τρανύτερος, ἡ, ον. ἐπίθ. plus grand, de. *più grande*.

Τράνταγμα, τό. οὐδ. secoûment, branlement, *crollamento*.

Τραντηγμένος, ἡ, ον. μετ. secoué, ée. branlé, ée. *crollato, ta*.

Τραντάζω, Ρ. τινάζω, secoüer, branler, *scuotere, crollare*. §. τραντάζω, βοῶ, bruire, *strepitare*.

Τραντάζων, ουσα, ον. μετ. τινάζων, celui ἢ celle qui secoüe, qui branle, *colui ò colei che crolla, che scuote*. §. τραντάζων, βοῶν. τρανῶ, bruyant, te. *strepitante*.

Τραντάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a branlé, *colui ò colei che ha crollato*. §. τραντάξας, celui ἢ celle qui a fait du bruit, *colui ò colei che ha strepitato, che ha fatto strepito*.

Τριανταφυλλιά, ἡ. οὐσ. rosier, *rosajo*.

Τριανταφυλλόλαδον, τό. οὐσ. huile rosat, *olio rosato*.

Τριαντάφυλλον, τό. ὄνομ. rose, *rosa*.

Τριανταφυλλόξιδον, τό. οὐσ. vinaigre rosat, *aceto rosato*.

Τριανταφυλλόνερον, τό. οὐσ. eau rose, *acqua rosa*.

Τράπεζα, ἡ. οὐσ. table à manger, *tavola, mensa*. §. τράπεζα, τραπέζι, συμπόσιον, banquet, *banchetto*. §. ἁγία τράπεζα, autel, *altare*.

Τραπεζαρειὸν, τό. οὐσ. refectoire, *refettorio*.

Τραπεζάκι, τό. οὐσ. petite table, *tavolino, tavolinetto*.

Τραπέζι, τό. οὐσ. table à manger, *tavola, mensa*. §. τραπέζι, μικρὴ τράπεζα, petite table, *tavolino*.

Τραπεζίτης, ὁ. οὐσ. banquier, *banchiere*.

Τραπεζομάντυλον, τό. οὐσ. nappe, *tovaglia*.

Τραπέζωμα, τό. οὐσ. l'action de dresser la table, *apparecchiamento di tavola, l'apparecchiar la tavola*.

Τραπεζώνω, Ρ. dresser la table, *apparecchiare la tavola*.

Τραυλά, ἐπίρ. en bégayant, *balbettando*.

Τραυλή, ἡ. οὐσ. bégue, *balbuziente*.

Τραυλίζω, Ρ. bégayer, *balbettare*.

Τραυλίζων, ουσα, ον. μετ. bégayant, te. celui ἢ celle qui bégaye, *balbettante, colui ò colei che balbetta*.

Τραύλισμα, τό. οὐσ. bégayement, *balbettamento*.

Τραυλός, ἡ, όν. ἐπίθ. bégue, *balbo, ba. balbuziente*.

Τράφος, ὁ. ὄνομ. λάκκος, χανδάκι, fosse, *fossa*. §. τράφος, φράκτης, haie, buisson, *fratta, siepe*.

Τραχέως, ἐπίρ. âprement, rudement, *aspramente*.

Τράχηλος, ὁ. οὐσ. cou, *collo*.

Τραχύνω, Ρ. γίνομαι τραχύς, devenir rude, *arruvidire*.

Τραχύς, εῖα, ύ. ἐπίθ. âpre, rude, *aspro, ra. ruvido, da*. §. τραχύς, raboteux, euse. *scabroso, sa*. §. τραχεῖα ἀρτηρία, trachée-artére, *asprarteria, trachea*.

Τραχύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-rude, *asprissimo, ma*.

Τραχύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus rude, *più aspro, ra*.

Τραχύτης, ἡ. οὐσ. rudesse, *asprezza, ruvidezza*.

Τρεῖς, ἀριθ. trois, *tre*. §. τρεῖς φοραῖς, trois fois, *tre volte*.

Τρελλά, ἐπίρ. follement, en fou, *pazzamente, da pazzo*.

Τρέλλα, ἡ. οὐσ. folie, *pazzia*.

Τρελλαθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu fou, *colui ò colei ch' è impazzito*.

Τρελλαίνω, Ρ. Ἐν. κάμνω τινὰ νὰ τρελλαθῇ, faire devenir fou, *far impazzire*. §. τρελλαίνομαι, devenir fou, *impazzire, diventar pazzo*.

Τρέλλαμα, τό. οὐσ. l'action de devenir fou, *impazzamento, l'impazzire*.

Τρελλαμάδα, τρελλαμάρα, ἡ. οὐσ. folie, *pazzia*.

Τρελλαμός, ἰδὲ Τρέλλαμα.

Τρελλάνας, νασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait devenir fou, *colui ò colei che ha fatto impazzire*.

Τρελλοπόνηρος, ὁ. ἐπίθ. fou rusé, folle rusée, *paz-*

- pazzo astuto, pazza astuta.

Τρελὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. κỳ. ὐσ. fou, folle, pazzo, za. matto, ta. §. ὡσὰν τρελὸς, en fou, comme un fou, da pazzo, come un pazzo.

Τρελώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-fou, très-folle, pazzissimo, ma.

Τρελώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus fou, più pazzo.

Τρεμεντίνα, ἡ. οὐσιασ. térébenthine, trementina.

Τρεμοῦλα, ἡ. ἐπίθ. celle qui tremble, colei che trema.

Τρεμουλᾶς, ὁ. ἐπίθ. celui qui tremble, colui che trema.

Τρεμουλιάζω, ἰδὲ Τρέμω.

Τρεμουλιάρης, ἰδὲ Τρεμουλᾶς.

Τρεμουνταίνα, ἡ. ἰδὲ Τραμουνταίνα.

Τρεμοῦρα, ἡ. ὐσ. tremblement, tremamento.

Τρέμω, Pʳ. trembler, tremare.

Τρέμων, ουσα, ον. μετοχ. tremblant, te. celui ò celle qui tremble, tremante, colui ò colei che trema.

Τρέξας, ξασα, αν. μετ. celui ò celle qui a couru, colui ò colei che ha corso.

Τρέξιμον, τό. ὐσ. l'action de courir, il correre. §. τὸ τρέξιμον τῶν νερῶν, le cours des eaux, il corso delle acque. §. τὸ τρέξιμον τοῦ καιροῦ, l'écoulement du temps, il corso del tempo.

Τρεπτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. muable, mutabile.

Τρέφω, Pʳ. nourrir, nutrire, nodrire.

Τρέφων, ουσα, ον. μετ. nourrissant, te. celui ò celle qui nourrit, colui ò colei che nutre.

Τρεχάτα, ἐπίρ. en courant, correndo. §. ἠξεύρει νὰ διαβάσῃ τρεχάτα, il sait lire couramment, avec facilité, sa leggere correntemente.

Τρεχάτος, η, ον. ἐπίθ. courant, te. corrente. §. ἦλθε τρεχάτος, il est venu en courant, è venuto correndo.

Τρεχάμενος, τρεχάμενος, η, ον. courant, te. corrente. §. νερὸν τρεχούμενον, eau courante, acqua corrente.

Τρέχω, Pʳ. courir, correre. §. τρέχοντας, en courant, correndo. §. γράφε μου τὰ πράγματα ὅπου τρέχουν, écrivez moi les choses qui courent, qui se passent, scrivetemi le cose che corrono, che passano. §. ὁ καιρὸς τρέχει, le temps se coule, passe, il tempo corre, passa. §. αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν τρέχουν, cette monnoye n'a point de cours, questa moneta non corre. §. τὰ δάκρυα μὲ τρέχουν ὡς ποτάμι, les larmes me coulent des yeux comme un ruisseau, le lagrime mi colano dagli occhi come un fiume. §. αὐτὸς ὁ λόγος μοῦ τρέχει εἰς τὸ σόμα, τὸ ἔχω εἰς τὴν γλῶσσαν, j'ai ce mot sur les bout de la langue, ho questa parola sulla punta della lingua. §. τὸ τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην, il saigne du nez, gli corre sangue dal naso.

Τρέχων, χουσα, ον. μετοχ. courant, te. celui ò celle qui cours, corrente, colui ò colei che corre.

Τρία, τά. ἀριθ. trois, tre.

Τριάδα, ἰδὲ Τριάς.

Τριαδικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. celui ò celle qui appartient à la Trinité, colui ò colei che appartiene alla Trinità.

Τρίαινα, ἡ. ὐσ. trident, tridente.

Τριάκοντα, τά. ἀριθ. trente, trenta.

Τριακονταετὴς, ὁ, ἡ, τὸ ετές. ἐπίθ. âgé, ée. de trente ans, che sta trent'anni.

Τριακόσια, τά. ἀριθ. trois cent, trecento.

Τριακοσιοστὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. trois-centième, trecentesimo, ma.

Τριάντα, ἀριθ. trente, trenta.

Τριαντάρης, ὁ. ἐπίθ. âgé de trente ans, d'età d'anni trenta.

Τριαντάρι, τό. ὐσ. une piéce de trente, una pezza di trenta.

Τριανταρεά, ἡ. ὐσ. trentaine, trentina.

Τριαντάρικος, η, ον. ἐπίθ. trentième, trentesimo, ma.

Τριανταφυλλιά, ἡ. κτλ. ἰδὲ Τριανταφυλλιά, κτλ.

Τρια

Τριάς, ἡ. ὑσ. trinité, *trinità*.

Τρίβγω, ἰδὲ Τρίβω.

Τριβέλι, τό. ὑσ. tarière, *succhio*.

Τριβελίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a amorcé, *colui ἢ colei che ha succhiellato*.

Τριβέλισμα, τό. ὑσ. l'action d'amorcer, *succhiellamento*.

Τριβελισμένος, η, ον. μετ. amorcé, ée. *succhiellato, ta*.

Τριβελῶ, P'. amorcer, percer avec un forêt, *succhiellare*.

Τριβόλι, τό. ὑσ. chardon étoilé, *tribolo*. §. τριβόλια, ronces, *triboli, spine*.

Τρίβω, P'. frotter, *fregare*. §. τρίβω, λιανίζω, broyer, *triturare*.

Τρίβων, ουσα, ον. μεταφ. frottant, te. celui ἢ celle qui frotte, *fregante colui ἢ colei che frega*. §. τρίβων, λιανίζων, celui ἢ celle qui broye, *colui ἢ colei che tritura*.

Τριγαμία, ἡ. ὑσ. état de celui qui est passé aux troisièmes nôces, *stato di chi è passato alle terze nozze*.

Τρίγαμος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui s'est marié trois fois, *che si è maritato tre volte*.

Τρίγλα, ἡ. τριγλί, τό. ὑσ. ψάρι, rouget, mulet, *triglia*.

Τρίγλωσσος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. de trois langues, *di tre lingue*.

Τριγυρίζω, P'. Ἐν. περικυκλόνω, entourer, *circondare*. §. τριγυρίζω, πηγαίνω τριγύρω, roder, aller à l'entour, *andar attorno*.

Τριγυρίζων, ουσα, ον. μετ. ὅτις περικυκλόνει, celui ἢ celle qui entoure, qui ceint, *colui ἢ colei che circonda, che cigne*. §. τριγυρίζων, πηγαίνων τριγυρίζοντας, celui ἢ celle qui rode, *colui ἢ colei che va intorno*.

Τριγυρίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a entouré, *colui ἢ colei che ha circondato*. §. τριγυρίσας, ὅτις ὕπηγε τριγύρω, celui ἢ celle qui a rodé, *colui ἢ colei ch' è andato intorno*.

Τριγύρισμα, τό. ὑσ. entourement, *circondamento*. §. τριγύρισμα, l'action de roder, *l'andar attorno*.

Τριγυρισμένος, η, ον. μετ. entouré, ée. *circondato, ta*.

Τριγυριστής, ὁ. ὑσ. celui qui rode, *colui che va attorno*.

Τριγύρω, ἐπίρ. autour, à l'entour, *intorno, attorno*.

Τρίγωνον, τό. ὑσ. triangle, *triangolo*.

Τρίγωνος, η, ον. ἐπίθ. triangulaire, *triangolare*.

Τρίδιπλα, ἐπίρ. trois fois autant, *tre volte tanto*.

Τρίδιπλος, η, ον. ἐπίθ. triple, *triplo, la*. §. τὸ τρίδιπλον, le triple, *il triplo*.

Τριετία, ἡ. ὑσ. triennalité, l'espace de trois ans, *triennio*.

Τριετής, ὁ, ἡ. τό, ές. ἐπίθ. âgé, ée. de trois ans, *d'età di tre anni*.

Τρίζω, P'. crier, craquer, éclater, *stridere, scricciolare*. §. τρίζω τὰ δόντια, claquer les dents, *dibattere i denti*.

Τρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crie, qui craque, *colui ἢ colei che stride, che scricciola*.

Τριήμερος, η, ον. ἐπίθ. de trois jours, *di tre giorni*. §. τριήμερον, ὑσ. l'espace de trois jours, *lo spazio di tre giorni*.

Τριχάντωνος, η, ον. ἐπίθ. triangulaire, qui a trois coins, *triangolare, che ha tre cantoni*.

Τριχέρι, τό. ὑσ. chandelier à trois bras, *candelliere a tre viticci*.

Τρικέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a trois têtes, *che ha tre teste*.

Τρίκλινον, τό. ὑσ. chambre ou salle à trois bancs à dossier, *triclinio*.

Τρικόμπι, τρικοῦμπι, τό. ὑσιασ. σβέρκος, nuque, *nucca*.

Τρίκολον, τό. ὑσ. de trois membres, *di tre membri*.

Τρίκοχος, ἰδὲ Τρίγωνος.

Τρικράνι, τό. ὑσ. trident, *tridente*.

Τρικυμία, ἡ. ὑσ. orage, *fortuna di mare*.

Τρίμμα, τό. ὑσ. τρίψιμον, frottement, *fregamento*. §. τὰ τρίμματα, fragmens, petits morceaux, *minuzzame*.

Τριμμάτης, ὁ. ἐπίθ. qui

a trois yeux, *che ha tre occhi*.

Τριμμένος, η, ον. μετοχ. frotté, ée. *fregato, ta*. §. τριμμένος, λιανισμένος, broyé, ée. *triturato, ta*.

Τριμμάτια, τά. ὑσ. fragmens, petits morceaux, *frammenti, minuzzame*.

Τρίμερος, τριμερήσιος, ἰδὲ Τρίμερος.

Τριμηνιά, ἡ. τρίμηνον, τό. ὑσ. trimestre, *trimestre*.

Τρίοδος, ἡ. ὑσ. carrefour, triviaire, *trivio*.

Τρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a crié, qui a craqué, *colui ò colei che ha scricciolato*.

Τρίξιμον, τό. ουσ. craquement, *scricciolamento*.

Τρίπατος, ὁ. ἐπίθ. de trois étages, *di tre piani*.

Τριπλάσιος, ὁ, ἡ, τό, σιον. ἐπίθ. trois fois autant, *tre volte tanto*.

Τριπλοῦς, ὁ, ἡ, τό, οῦν. ἐπίθ. triple, *triplo, la*.

Τρίπλωμα, τό. ὑσ. l'action de tripler, *il triplicare*.

Τριπλωμένος, η, ον. μετ. triplé, ée. *triplicato, ta*.

Τριπλόνω, Ρ'. tripler, *triplicare*.

Τριπλώσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a triplé, *colui ò colei che ha triplicato*.

Τριπόδι, τό. τρίποδον, ὑσ. trépied, *treppiede*.

Τριπόθητος, ἰδὲ Περιπόθητος.

Τριπρόσωπος, η, ον. ἐπίθ. de trois visages, *di tre faccie*.

Τρισέγγονος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. fils de l'arrière-neveu, *figlio del pronipote*.

Τρισκαλορριζικος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, se. *felicissimo, ma. fortunatissimo, ma*.

Τρισκατάρατος, η, ον. ἐπίθ. très-maudit, te. *maladettissimo, ma*.

Τρισμακάριστος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse. *beatissimo, ma*.

Τρισμός, ὁ. ὑσ. claquement, *stridore*.

Τρίστομος, η, ον. ἐπίθ. de trois bouches, *di tre bocche*.

Τρίστρατον, τό. ουσ. carrefour, triviaire, *trivio*.

Τρισυπόστατος, η, ον. ἐπίθ. de trois personnes, *di tre persone, trino, na*.

Τριταῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. ὡς τὸ πυρετὸς τριταῖος, fievre tierce, *febbre terzana*.

Τρίτη, ἡ. ὑσιας. mardi, *martedì*. §. ἡ μεγάλη τρίτη, mardi saint, *martedì santo*.

Τρίτος, η, ον. ἐπίθ. troisième, *terzo, za*. §. τὸ τρίτον μέρος, la troisième partie, le troisième, *la terza parte, il terzo*. §. τρίτον, καὶ τρίτον, en troisième lieu, *in terzo luogo*.

Τριτόνω, Ρ'. tripler, *triplicare*. §. τριτόνω, κάμνω τὴν τρίτην φοράν, réitérer pour la troisième fois, *reiterare per la terza volta*.

Τριφτήρ, τρίφτης, ὁ, τὸ ... ὑσ. râpe, *grattugia*.

Τρίφτης, ὁ. ὑσ. ὅστις τρίβει, celui qui frotte, *colui che frega*. §. τρίφτης, ὅστις τρίβει, λιανίζει, celui ou celle qui broye, *colui ò colei che tritura*.

Τριφτικός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut broyer, *che si può triturare*.

Τριφύλλι, τό. ὑσ. trèfle, *trifoglio*.

Τρίφυλλος, η, ον. ἐπίθ. de trois feuilles, *di tre foglie*.

Τρίχα, ἡ. ὑσ. poil, *pelo*. §. μία τρίχα, un peu, λιγοστόν, un peu, un tant soit peu, *un tantino*. §. ἔλειψε μία τρίχα κτλ. peu s'en fallut, *poco mancò*. §. τρίχα γουρουνιοῦ, γουρουνότριχα, soie, *setola*.

Τριχιά, ἡ. ὑσ. corde de soies, *corda fatta di setole*.

Τριχοκουρεύω, Ρ'. tondre, *tosare*.

Τριχρονιά, ἡ. ὑσ. l'espace de trois ans, *triennio*.

Τρίχρονος, η, ον. ἐπίθ. âgé, ée, de trois ans, *d'età di tre anni*.

Τρίψας, ψασα, αν. μετ. celui ou celle qui a frotté, *colui ò colei che ha fregato*. §. τρίψας, λιανίσας, celui ou celle qui a broyé, *colui ò colei che ha triturato*.

Τρίψιμον, τό. ουσ. frottement, *fregamento*. §. τρίψιμον, λιάνισμα, bro-

Τριπηχυς. Τριτογεννητος. Τριγωνο.

broyement, *trituramento*.

Τρομάζω, P. Ἐν. effrayer, épouvanter, *spaventare*. §. τρομάζω, οὐδ. s'épouvanter, avoir peur, *spaventarsi*, *impaurirsi*.

Τρομάζων, ουσα, ον, μετ. Ἐν. celui ou celle qui épouvante, *colui ò colei che spaventa*. §. τρομάζων, οὐδ. celui ou celle qui s'épouvante, *colui ò colei che si spaventa*.

Τρομακτικός, ή, όν. ἐπίθ. épouvantable, *spaventevole*, *terribile*.

Τρομάξας, ξασα, αν. μετ. Ἐν. celui ou celle qui a épouvanté, *colui ò colei che ha spaventato*. §. Τρομάξας, οὐδ. celui ou celle qui s'est effrayé, épouvanté, *colui ò colei che s'è spaventato*, *sbigottito*.

Τρομάρα, ἡ. οὐσ. épouvante, *spavento*, *sbigottimento*.

Τρόμασμα, τό. οὐσ. l'action d'épouvanter, d'effrayer, & de s'effrayer, *spaventamento*, *lo spaventarsi*.

Τρομασμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. effrayé, *spaventato*, *ta*, *sbigottito*, *ta*.

Τρομερά, ἐπίρ. terriblement, *terribilmente*.

Τρομερός, ή, όν. ἐπίθ. terrible, effroyable, *terribile*.

Τρομερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très terrible, *terribilissimo*, *ma*.

Τρομερώτερος, α, ον. ἐπίθ. plus terrible, *più terribile*.

Τρόμος, ὁ. οὐσ. effroi, épouvante, frayeur, *terrore*, *spavento*.

Τρόπαιον, τό. οὐσ. trophée, *trofeo*.

Τροπαιοῦχος, ὁ, ἡ, τὸ οῦχον, ἐπίθ. triomphant, te. victorieux, euse. *trionfante*, *vittorioso*, *sa*.

Τροπαιοφόρος, ἴδε Τροπαιοῦχος.

Τροπαλός, τροπαλή, κτλ. ἴδε Ἐντροπαλός.

Τροπάριον, τό. οὐσ. motet, *mottetto*.

Τροπή, ἡ. οὐσ. μεταβολή, changement, *cangiamento*.

Τροπικός, ή, όν, ἐπίθ. tropique, *tropico*.

Τρόπος, ὁ. οὐσ. manière, façon, *maniera*, *modo*. §. θέλει κάμω κάθε τρόπον διὰ νὰ σὲ δουλεύσω, je ferai le possible pour vous servir, *farò il possibile per servirvi*. §. εἰς κανένα τρόπον, μὲ κανένα τρόπον, aucunement, *in nessun modo*, *in nessuna maniera*.

Τροπωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été vaincu, dompté, subjugué, *colui ò colei ch'è stato vinto*, *domato*, *soggiogato*.

Τρόπωμα, τό, οὐσ. l'action de subjuguer de vaincre, *soggiogamento*.

Τροπώνω, P. vaincre, dompter, subjuguer, *vincere*, *domare*, *soggiogare*.

Τροπώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a vaincu, qui a dompté, qui a subjugué, *colui ò colei che ha vinto*, *che ha domato*, *che ha soggiogato*.

Τρούλλα, ἡ. οὐσιας. dôme, *duomo*, *cupola*.

Τρουλλωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait, te. en forme de dôme, *fatto*, *ta*. *a guisa di cupola*. §. τρουλλωτός, φουσκωμένος, ὑψωμένος, rélevé, ée. *rilevato*, *ta*.

Τροφή, ἡ. οὐσ. nourriture, *nodritura*. §. τροφαί, φαγητά, ζωοτροφίαι, vivres, mets, *viveri*, *cibi*.

Τρόφιμος, η, ον. ἐπίθ. nourrisson, élève, *alunno*.

Τροφός, ὁ. ἐπίθ. nourricier, re. *nodritore*, *trice*. §. ἡ τροφός, nourrice, *bália*.

Τρόχαλα, ἡ. οὐσ. caillou, *ciottolo*.

Τροχίζω, ἴδε Τροχῶ.

Τροχίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui aiguise, qui affile, *colui ò colei che arruota*.

Τροχίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a aiguisé, *colui ò colei che ha arruotato*.

Τρόχισμα, τό. οὐσ. aiguisement, *arrotamento*.

Τροχισμένος, η, ον. μετ. aiguisé, ée. affilé, ée. *arrotato*, *ta*.

Τροχιστής, ὁ. οὐσ. émouleur, rémouleur, gagnepetit, *arrotatore*, *arrotino*.

Τροχός, ὁ. οὐσιας. roue, *ruota*.

Τροχῶ, P. aiguiser, affiler,

filer, *arrotare*. §. τροχῶντας, en aiguisant, *arrotando*.

Τροχῶν, ῦσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui aiguise, *colui ò colei che arrota*.

Τρυβέλι, ἰδὲ Τρυβέλι.

Τρυγηθεὶς, ἇσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été vendangé, *colui ò colei ch' è stato vendemmiato*.

Τρύγημα, τό. ὑσ. l'action de vendanger, *il vendemmiare*.

Τρυγημένος, η, ον. μετ. vendangé, ée. *vendemmiato, ta*.

Τρυγήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a vendangé, *colui ò colei che ha vendemmiato*.

Τρυγητὴς, ό. ὑσ. vendangeur, *vendemmiatore*.

Τρυγία, ἡ. ὑσ. lie, *feccia*.

Τρύγος, ό. ουσ. vendange, *vendemmia*.

Τρυγῶ, Ρ'. vendanger, *vendemmiare*.

Τρυγῶν, ῦσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui vendange, *colui ò colei che vendemmia*.

Τρυγὼν, ἡ. ὑσ. tourterelle, *tortora, tortorella*.

Τρύπα, ἡ. ὑσιας. trou, *buca, forame*.

Τρυπάνι, τρύπανον, τό. ὑσ. trépan, *trapano*. §. τρυπάνι ϗ τὸ τρυβέλι, tarière, *succhiello*.

Τρυπηθεὶς, ἇσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été troué, qui a été percé, *colui ò colei ch' è stato forato*.

Τρύπημα, τό. ὑσ. l'action de trouer, de percer, *il forare, foramento*.

Τρυπημένος, η, ον. μετ. troué, ée. percé, ée. *forato, ta. bucato, ta*.

Τρυπήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a troué, qui a percé, *colui ò colei che ha forato*.

Τρυπητήρι, τό. ὑσ. tarière, perçoir, *foratojo, succhiello*.

Τρυπητὴς, ό. ὑσ. celui qui perce, *foratore*.

Τρύπιος, ια, ιον. ἐπίθ. troué, ée. *forato, ta*.

Τρυπίτζα, ἡ. ουσ. petit trou, *pertugetto, piccolo foro*.

Τρυποκαρίδης, ό. ὑσιας. roitelet, *lui, uccello picciolissimo*.

Τρυποχυλιάρα, ἡ. ὑσιας. grosse cuiller à écumer, *cucchiajo grande da schiumare*.

Τρυπῶ, Ρ'. trouer, percer, *forare*.

Τρύπωμα, τό. ουσ. l'action de ficher, *ficcamento*.

Τρυπωμένος, η, ον. μετ. enfoncé, ée. fiché, ée. *ficcato, ta*.

Τρυπῶν, ῦσα, ῶν. μετοχ. celui ἢ celle qui perce, *colui ò colei che fora*.

Τρυπώνω, Ρ'. ficher, enfoncer, faire entrer dans un trou, *ficcare, fare entrare in un buco*. §. τρυπώνω, χώνομαι εἰς μίαν τρύπαν, se ficher, *ficcarsi*.

Τρυπώνων, ωσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui fiche, *colui ò colei che ficca*. §. τρυπώνων, ουδ. celui ἢ celle qui se fiche, qui se fourre, *colui ò colei che ha ficcato*. §. τρυπώσας, μετ. ουδ. celui ἢ celle qui s'est fourré, qui s'est fiché, *colui ò colei che si è ficcato*.

Τρυφερὰ, ἐπίρ. tendrement, *teneramente*.

Τρυφερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. tendre, *tenero, ra*.

Τρυφερότης, ἡ. ουσ. tendresse, délicatesse, *tenerezza, delicatezza*.

Τρυφερούτζικα, ἐπίρ. un peu tendrement, *un poco teneramente*.

Τρυφερύτζικος, η, ον. ἐπίθ. très-tendre, *tenerello, la. tenoretto, ta*.

Τρυφερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-tendre, *tenerissimo, ma*.

Τρυφερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus tendre, *più tenero, ra*.

Τρυφὴ, ἡ. ουσ. délices, voluptés, *delizie, piaceri*. §. δοσμένος εἰς ταῖς τρυφαῖς, adonné, ée. aux plaisirs, *dato, ta. a' piaceri*.

Τρυφῶ, Ρ'. vivre dans les délices, se donner du plaisir, *vivere nelle delizie, gioire*.

Τρυφῶν, ῦσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui vit dans les délices, *colui ò colei che vive nelle delizie*.

Τρωγάλια, τά. ὑσ. dragées, *confetti, chicche*.

Τρώγω, Ρ'. manger, *mangiare*. §. τρώγω, μετ. κατατρώγω, ronger, *rodere*. §. τρώγοντας, en mangeant, *mangiando*.

Τρω-

Τρώγων, ουσα, ον. μετοχ. celui ἢ celle qui mange, *colui ἢ colei che mangia*.

Τρωγοπίνω, Ρ. manger & boire, *mangiare e bere*.

Τυγχαίνω, Ρ. εἶμαι, être, *essere*. §. τυγχαίνω, ἀπολαμβάνω, acquérir, *acquistare*.

Τύλος, ὁ. οὐσ. durillon, cor, *callo*.

Τυλίγω, κτλ. ἴδε Τηλύγω, κτλ. λιττω.

Τυμπανίζω, Ρ. battre le tambour, *sonare il tamburo*.

Τυμπανίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui bat le tambour, *colui ἢ colei che sona il tamburo*.

Τυμπανίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a battu le tambour, *colui ἢ colei che ha sonato il tamburo*.

Τυμπανιστής, ὁ. οὐσ. tambour, tambourinier, *tamburino, suonator di tamburo*.

Τυμπανίτης, ὁ. οὐσ. tympanite, enflure au bas ventre, *timpanitide, tumore nel basso ventre*.

Τύμπανον, τό. οὐσ. tambour, *tamburo*.

Τυμπανόξυλον, τό. οὐσιασ. baguette de tambour, *bacchetta da tamburo*.

Τυπικόν, τό. οὐσ. rituel, *rituale*.

Τυπικός, ἡ, όν. ἐπίθ. figuratif, ive, mystique, *figurale*.

Τυπικῶς, ἐπίρ. figurément, d'une manière figurée, *figuralmente*.

Τυπογραφία, ἡ. οὐσ. imprimerie, *stamperia*.

Τυπογράφος, ὁ. οὐσ. imprimeur, *stampatore*.

Τύπος, ὁ. οὐσ. εἰκὼν, figure, *figura*. §. τύπος, type, modéle, *tipo, modello*. §. τύπος, στάμπα, impression, *impressione*.

Τυπωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été imprimé, *colui ἢ colei ch' è stato impresso*.

Τύπωμα, τό. οὐσ. impression, *impressione*.

Τυπωμένος, η, ον. μετ. imprimé, ée. *impresso, sa. stampato, ta*.

Τυπώνω, Ρ. imprimer, *imprimere, stampare*.

Τυπώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui imprime, *colui ἢ colei che imprime, che stampa*.

Τυπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a imprimé, *colui ἢ colei che ha impresso, che ha stampato*.

Τύπωσις, ἡ. οὐσ. impression, *impressione, stampa*.

Τυπωτής, ὁ. οὐσ. imprimeur, *stampatore*.

Τυπωτικά, οὐσ. frais de l'impression d'un livre, *spese per la stampa d'un libro*.

Τυραννία, ἡ. οὐσ. tyrannie, *tirannia*.

Τυραννίζω, ἴδε Τυραννῶ.

Τυραννικός, ἡ, όν. ἐπίθ. tyrannique, *tirannico, ca*.

Τυραννικῶς, ἐπίρ. tyranniquement, *tirannicamente*.

Τυραννήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tyrannisé, *colui ἢ colei che ha tiranneggiato*.

Τυράννισμα, τό. οὐσ. l'action de tyranniser, *il tiranneggiare*.

Τυραννισμένος, η, ον. μετ. tyrannisé, ée. *tiranneggiato, ta*.

Τύραννος, ὁ. οὐσ. καὶ ἐπίθ. tyran, *tiranno*.

Τυραννῶ, Ρ. tyranniser, *tiranneggiare*.

Τυραννῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui tyrannise, *colui ἢ colei che tiranneggia*.

Τυρί, τό. οὐσ. fromage, *cacio, formaggio*.

Τυρινή, ἡ. οὐσ. καὶ ἐπίθ. ἡ Κυριακὴ τῆς τυρινῆς, quinquagésime, *la quinquagesima*. §. ἡ ἑβδομὰς τῆς τυρινῆς, la semaine avant la quinquagésime, *la settimana innanzi alla quinquagesima*.

Τυρίσιος, ια, ιον. ἐπίθ. de fromage, *di formaggio*.

Τυροβόλι, τό. οὐσ. forme, moule, où l'on fait le fromage, *forma da far cacio*.

Τυρόγαλον, τό. οὐσ. petit lait, *siero*.

Τυροκόμος, ὁ. οὐσ. qui fait le fromage, *colui che fa il cacio*.

Τυροξύστρα, ἡ. οὐσ. râpe, *grattugia*.

Τυρόπηττα, ἡ. οὐσ. tourte de fromage, *torta fatta di cacio*.

Τυροφάγος, ὁ. οὐσ. mangeur de fromage, *mangiator di formaggio*.

Τύ-

Τυφλώττω.

Τύφλα, ἡ. ουσ. aveuglement, accecamento, cecità. §. τύφλα, αὐτὶ σοῦ, νὰ συφλωθῆς, que tu puisse perdre la vue, che tu possa perdere la vista.

Τυφλά, ἐπίῤ. aveuglement, ciecamente. §. εἰς σὰ τυφλά, à l'aveuglette, les yeux fermés, à tâtons, alla cieca, a chius' occhi, a tastoni.

Τυφλαθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été aveuglé, colui ò colei ch'è stato accecato.

Τυφλαίνω, ἰδὲ Τυφλώνω.

Τυφλαμμάρα, ἡ. τυφλαμός, ἰδὲ Τύφλα.

Τυφλάνας, νασα, αν. μετ. celui ou celle qui a aveuglé, qui a privé de la vue, colui ò colei che ha acciecato.

Τυφλοποντικος, τό. ουσ. taupe, talpa.

Τυφλός, ἡ, όν. ἐπίθ. aveugle, cieco, ca.

Τυφλότης, ἡ. ουσ. aveuglement, cecità.

Τυφλωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été aveuglé, privé de la vue, colui ò colei ch'è stato acciecato, privato della vista.

Τύφλωμα, τό. ουσ. aveuglement, l'action d'aveugler, accecamento, l'acciecare.

Τυφλωμένος, η, ον. μετ. aveuglé, ée, accecato, ta.

Τυφλώνω, P. aveugler, priver de la vue, accecare. §. τυφλώνομαι, s'aveugler, perdre la vue, accecarsi, perdere la vista.

Τυφλώνων, νεα, ον. μετ. celui ou celle qui aveugle, colui ò colei che acciecα.

Τυφλώσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a aveuglé, colui ò colei che ha accecato.

Τύφλωσις, ἡ. ουσ. l'action d'aveugler, de priver de la vue, accecamento, il privare della vista.

Τυφλώτερος, α, ον. ἐπίθ. plus aveugle, più cieco, ca.

Τυφλωτὴς, ὁ. ουσ. celui qui aveugle, colui che acciecα.

Τῦφος, ὁ. ουσ. orgueil, orgoglio.

Τυφώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. orgueilleux, euse. orgoglioso, sa.

Τυχαίνω, P. αὐνήκω, appartenir, appartenere. §. τυχαίνει, συμβαίνει, il arrive, succede. §. ἔτυχε, il arriva, accadde. §. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τυχαίνει εἰς ἡμᾶς, il vient à nous, il nous appartient, viene a noi, appartiene a noi. §. ἐμὲ τυχαίνει νὰ παίξω, c'est à moi a jouer, tocca a me giuocare. §. ἂν τύχῃ καμμίαν φορὰν, s'il arrivoit jamais, se accadesse mai. §. ἔτυχα εἰς καιρὸν, je me trouvai à temps, mi trovai a tempo. §. ἔτυχα εἰς καιρὸν ὅτι, ἤγουν ἔφθασα, j'arrivai à temps, arrivai a tempo.

Τύχη, ἡ. ουσ. fortune, bonheur, fortuna, felicità. §. τύχη, τὸ μοιριζικόν, destinée, destino, sorte. §. κατὰ τύχην, par hasard, a caso, per fortuna, casualmente.

Τυχηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. heureux, euse. fortuné, ée. fortunato, ta.

Τυχηρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-heureux, euse, très-fortuné, ée. fortunatissimo, ma.

Τυχηρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus heureux, euse. più fortunato, ta.

Τυχηρῶς, ἐπίθ. heureusement, fortunatamente.

Τυχὸν, τό. ουσ. cas, accident, caso, accidente.

Τώρα, ἐπίῤ. à présent, ora, adesso. §. τώρα τώρα, d'abord, tout de suite, adess'adesso, subito. §. τώρα ἀπὸ καιρὸν, il y a déjà du temps, tempo fa. §. ἀπὸ τώρα, depuis peu, tantôt, il y a peu, poco fa, poc'anzi. §. ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπροσθεν, ἀπὸ τώρα καὶ ἐκεῖ, dorenavant, d'ora innanzi. §. ἀπὸ τὸ τώρα, dès-à-présent, d'ora adesso.

Τωρινὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. d'à présent, d'or, d'adesso. §. ὁ τωρινὸς καιρὸς, le temps d'à-présent, il tempo presente, il tempo d'adesso.

Υ

Υάκινθος, ὁ, ἡ. ουσ. jacinthe, hyacinthe, giacinto.

Ὑγ

Ὑαλᾶς, ὁ. οῦ, verrier, vetrajo.

Ὑαλί, τό. ἰοῦ. verre, vetro.

Ὑαλίζω, P. polir, lisser, lustrer, lustrare, polire. §. ὑαλίζω, οὐδ. briller, luire, rilucere, brillare.

Ὑαλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui polit, colui ŏ colei che lustra. §. ὑαλίζων, οὐδ. λάμπων, luisant, te, rilucente.

Ὑαλίσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a poli, colui ŏ colei che ha lustrato.

Ὑάλινος, η, ον. ἐπίθ. de verre, di vetro.

Ὕαλος, ἰδὲ Ὑαλί.

Ὑβρίζω, P. injurier, outrager, dire des injures, ingiuriare, villaneggiare.

Ὑβρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui injurie, colui ŏ colei che ingiuria.

Ὑβρίσας, σασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a injurié, qui a outragé, colui ŏ colei che ha ingiuriato, che ha oltraggiato.

Ὑβρισία, ἡ. ας. injure, outrage, ingiuria.

Ὕβρισμα, τό. ατος, l'action d'outrager, d'injurier, l'ingiuriare, l'oltraggiare.

Ὑβρισθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ŏ celle qui a été injurié, qui a été outragé, colui ŏ colei ch'è stato ingiuriato, oltraggiato.

Ὑβρισμένος, η, ον. μετ. injurié, ée. outragé, ée. ingiuriato, ta. oltraggiato, ta.

Ὑβρισμός, ὁ. ἰδὲ Ὕβρισμα.

Ὑβριστής, ὁ. οῦ. celui qui injurie, qui dit des injures, ingiuriatore.

Ὑβριστικός, ή, όν. ἐπίθ. outrageux, euse. ingiurioso, sa, oltraggioso, sa.

Ὑγιάνας, νασα, αν. μετ. Ἐν. ἰατρεύσας τινά, celui ŏ celle qui a guéri quelqu'un, colui ŏ colei che ha guarito qualcheduno. §. ὑγιάνας, οὐδ. ἰατρευθείς, celui ŏ celle qui a recouvré la santé, colui ŏ colei ch'è risanato, che ho ricuperato la sanità.

Ὑγιαίνω, P. Ἐν. ἰατρεύω τινά, guérir, guarire. §. ὑγιαίνω, ἰατρεύομαι, guérir, recouvrer la santé, risanare, ricuperare la sanità. §. ὑγιαίνω, εἶμαι ὑγιής, se porter bien, être sain, jouir de la santé, star bene, esser sano.

Ὑγιαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ŏ celle qui se porte bien, qui jouit de la santé, colui ŏ colei che sta bene, ch'è sano.

Ὑγεία, ἡ. ας, santé, sanità, salute. §. πῶς ἔχετε εἰς τὴν ὑγείαν σας, πῶς ὑγιαίνετε, comment va la santé; comment vous portez vous? come va la salute? come state? §. μὲ ταῖς ὑγείαις σας, grand bien vous fasse, buon pro vi faccia. §. μὲ ταῖς ὑγείαις σας, πρὸς ταῖς πτερμιζομένες, à vos souhaits, Dieu vous assiste, vivez, Dio vi salvi. §. πίνω εἰς τὴν ὑγείαν σας, à votre santé, alla sua salute.

Ὑγιεινός, ή, όν. ἐπίθ. salubre, salubre.

Ὑγιής, ὁ, ἡ. τὸ ὑγιές. ἐπίθ. sain, ne. sano, na.

Ὑγιέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-sain, ne. très-salubre, saluberrimo, ma. sanissimo, ma.

Ὑγιέστερος, η, ον. ἐπίθ. plus sain, ne. plus salubre, più sano, na. più salubre.

Ὑγιῶς, ἐπίρ. sainement, sanamente.

Ὑγρά, ἐπίρ. avec humidité, con umidità.

Ὑγράδα, ἰδὲ Ὑγρασία.

Ὑγραίνω, P. humecter, inumidire.

Ὑγράνας, νασα, αν. μετ. celui ŏ celle qui a humecté, colui ŏ colei che ha inumidito.

Ὑγρασία, ἡ. ας, humidité, umidità.

Ὑγρός, ή, όν. ἐπίθ. humide, umido, da. §. τὰ ὑγρά, les humeurs, gli umori.

Ὑγρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-humide, umidissimo, ma.

Ὑγρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus humide, più umido, da.

Ὑγρότης, ἡ. ητος, humidité, umidità.

Ὑγρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. moite, un peu humide, umi-

umidetto, ta. umidiccio, cia.

Ὑγρῶς, ἐπίῤ. avec humidité, *con umidità.*

Ὕδρα, ἡ. ὅσιαι. hydre, *idra.*

Ὑδραγωγὸς, ὁ. ὅσ. aqueduc, *acquidotto.*

Ὑδράργυρος, ὁ. ὅσ. vif-argent, mercure, *argento vivo, mercurio.*

Ὑδρία, ἡ. ὅσ. cruche, *brocca.*

Ὑδροφοβία, ἡ. ὅσ. hydrophobie, *idrofobia.*

Ὑδροφόβος, ὁ. ὅσ. hydrophobe, *idrofobo.*

Ὑδροχόος, ὁ. ὅσ. le verseau, *l'acquario.*

Ὑδρώνω, ἴσραελ. καὶ τὰ λοιπὰ ἴδε εἰς τὸ Ι.

Ὑδρώπικας, ὁ. ὅσ. hydropisie, *idropisia.*

Ὑδρωπικιάζω. Ρ'. devenir hydropique, *diventare idropico.*

Ὑδρωπικιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu hydropique, *colui ò colei che è divenuto idropico.*

Ὑδρωπικίασμα, τὸ. ὅσ. l'action de devenir hydropique, *il divenire idropico.*

Ὑδρωπικιασμένος, η, ον. μετ. attaqué, ée. de l'hydropisie, *attaccato, ta. dall' idropisia.*

Ὑδρωπικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. καὶ ὅσ. hydropique, *idropico, ca.*

Ὑδρωπισία, ἴδε Ὑδρώπικας.

Ὕδωρ, τό. ὅσ. eau, *acqua.*

Ὑετὸς, ὁ, ἡ. βροχή. ὅσ. pluie, *pioggia.*

Υἱοθεσία, ἡ. σύσ. adoption, *adottamento, adozione.*

Υἱοθετηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été adopté, *colui ò colei ch' è stato adottato.*

Υἱοθέτημα, τό. ὅσ. l'action d'adopter, adoption, *adottamento, l' adottare.*

Υἱοθετημένος, η, ον. μετ. adopté, ée. *adottato, ta.*

Υἱοθέτης, ὁ. ὅσ. qui adopte, *adottante, adottatore.*

Υἱοθετήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a adopté, *colui ò colei che ha adottato.*

Υἱοθετὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. adoptif, *adottivo, va.*

Υἱοθετῶ, Ρ'. adopter, *adottare.*

Υἱὸς, ὁ. ὅσ. fils, *figlio.* §. υἱὸς θετὸς, fils adoptif, *figlio adottivo.*

Υἱικὸς, κή, όν. ἐπίθ. filial, de fils, *filiale.*

Υἱικῶς, ἐπίῤ. filialement, *filialmente.*

Υἱότης, ἡ. ὅσ. filiation, *filiazione.*

Ὕκνακ, τὸ ὕδνον. ὅσιαι. truffe, *tartufo.*

Ὕλη, ἡ. ὅσ. matière, *materia.*

Ὑλικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. materiel, le. *materiale.*

Ὑλικότης, ἡ. ὅσ. matérialité, *materialità.*

Ὑλικῶς, ἐπίῤ. matériellement, *materialmente.*

Ὑμεῖς, Ἀντων. αὐτὶ Σεῖς, vous, *voi.*

Ὑμέτερος, ρα, ρον. Ἀντων. αὐτὶ ἰδικός σας, votre, *vostro, ra.*

Ὑμνήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a chanté des hymnes, *colui ò colei che ha cantato degl' inni.*

Ὕμνησις, ἡ. ὅσ. l'action de chanter des hymnes, *il cantare degl' inni.*

Ὑμνητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. digne d'hymnes, *degno d' inni.*

Ὕμνος, ὁ. ὅσιαι. hymne, *inno.*

Ὑμνῶ, Ρ'. louer, chanter des hymnes, *lodare, inneggiare.*

Ὑμνῳδία, ἡ, ὅσ. l'action de chanter des hymnes, *il cantare inni.*

Ὑμνῳδὸς, ὁ. ὅσ. celui qui chante, qui compose des hymnes, *colui ò colei che canta, che compone inni.*

Ὑμνῶν, ὦσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui chante des hymnes, *colui ò colei che canta degl' inni.*

Ὕνι, τό, ὅσ. soc, *vomere.*

Ὑοσκύαμος, ὁ. δαιμονάρια, χόρτον. ὅσ. jusquiame, hanebane, *jusquiamo.*

Ὑπαγορευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. qui a été dicté, *ch' è stato dettato.*

Ὑπαγόρευμα, τό. ὅσιαι. l'action de dicter, *dettatura, il dettare.*

Ὑπαγορευμένος, η, ον. μετ. dicté, ée. *dettato, ta.*

Ὑπαγορεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dicté, *colui ò colei che ha dettato.*

Ὑπαγόρευσις, ἡ. ὅσιαι. dictée, *dettatura.*

Ὑπα-

Ὑπαγορεύω, P. dicter, *dettare*.

Ὑπαγορεύων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui dicte, *colui ῆ colei che detta*.

Ὑπάγω, P. aller, *andare*. §. ἰδὲ Πηγαίνω, παγαίνω.

Ὑπαίτιος, ὁ. τὸ, ον. ἐπίθ. coupable, *colpevole*.

Ὑπακοὴ, ἡ. ὑσιας. obéïssance, *obbedienza*, *ubbidienza*.

Ὑπακούσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a obéï, *colui ῆ colei che ha ubbidito*. §. ὑπακούσας, εἰσακούσας, celui ῆ celle qui a exaucé, *colui ῆ colei che ha esaudito*.

Ὑπακουσμένος, η, ον. μετ. obéï, ie. *ubbidito*, *ta*. §. ὑπακουσμένος, εἰσακουσμένος, exaucé, ée. *esaudito*, *ta*.

Ὑπακούω, P. obéïr, *ubbidire*. §. ὑπακούω, εἰσακούω, exaucer, *esaudire*.

Ὑπακούων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui obéït, *colui ῆ colei che ubbidisce*. §. ὑπακούων, κὴ εἰσακούων, celui ῆ celle qui exauce, *colui ῆ colei che esaudisce*.

Ὕπανδρος, η, ον. ἐπίθ. ὅστις εἶναι διὰ ὑπανδρείαν, celui ῆ celle qui est en état de se marier, *colui ῆ colei ch'è in istato di maritarsi*.

Ὑπανδρεία, ἡ. ὑσ. mariage, *matrimonio*.

Ὑπανδρευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été marié, *colui ῆ colei ch'è stato maritato*.

Ὑπάνδρευμα, τό. ὑσιας. l'action de marier, κὴ de se marier, *il maritare*, κὴ *maritarsi*.

Ὑπανδρευμένος, η, ον. μετ. marié, ée. *maritato*, *ta*.

Ὑπανδρευόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ῆ celle qui se marie, *colui ῆ colei che si marita*.

Ὑπανδρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a marié, *colui ῆ colei che ha maritato*.

Ὑπανδρεύω, P. marier, *maritare*. §. ὑπανδρεύομαι, se marier, *maritarsi*.

Ὑπανδρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui marie, *colui ῆ colei che marita*.

Ὑπαντηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ῆ celle qui a été rencontré, *colui ῆ colei ch'è stato incontrato*.

Ὑπάντημα, τό. ὑσ. rencontre, l'action de rencontrer, *incontro*, *l'incontrare*.

Ὑπαντημένος, η, ον. μετ. rencontré, ée. *incontrato*, *ta*.

Ὑπαντήσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a rencontré, *colui ῆ colei che ha incontrato*.

Ὑπάντησις, ἡ. ὑσ. rencontre, *incontro*.

Ὑπαντῶ, P. rencontrer, *incontrare*.

Ὑπαντῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ῆ celle qui rencontre, *colui ῆ colei che incontra*.

Ὑπαπαντὴ, ἡ. ὑσ. la chandeleur, la purification, *il dì della purificazione*, *il dì della candelaja*.

Ὑπάρξας, ξασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a existé, *colui ῆ colei che ha esistito*.

Ὕπαρξις, ἡ. ὑσ. existence, *esistenza*.

Ὑπάρχω, P. exister, *esistere*.

Ὑπάρχων, ουσα, ον. μετ. existant, te. *esistente*. §. τὰ ὑπάρχοντα, les biens, l'avoir de quelqu'un, *i beni*, *gli averi di qualcheduno*.

Ὑπατεία, ἡ. ὑσ. consulat, *consolato*.

Ὕπατος, ὁ. ὑσ. consul, *consolo*, *console*.

Ὑπέκαυμα, τό. ὑσ. fomentation, *fomento*.

Ὑπεξούσιος, ία, ιον, ἐπίθ. subordonné, ée. *subordinato*, *ta*. *dipendente*.

Ὑπὲρ, πρόθ. pour, *per*. §. ὑπὲρ, ἀντὶ περισσότερον, plus, *più*. ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν, plus de cent, *più di cento*.

Ὑπεραγαπημένος, η, ον. μετ. très-aimé, ée. *amato*, *ta*. *oltre modo*.

Ὑπεραγαπήσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a beaucoup aimé, *colui ῆ colei che ha molto amato*, *che ha amato oltre misura*.

Ὑπεραγάπησις, ὑσ. amour excessif, *amore eccessivo*.

Ὑπεραγαπητὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. très-aimé, ée. *diletto*, *ta*. *prediletto*, *ta*.

Ὑπεραγαπῶ, P. aimer excessivement, *amare oltre modo*.

Ὑπεραγαπῶν, ῶσα, ῶν. μετ.

μεν. celui ou celle qui aime excessivement, colui ò colei che ama sopra modo.

Ὑπεραίρομαι, P. s'enorgueillir, s'enfler, insuperbirsi, divenir orgoglioso.

Ὑπερασπίζομαι, P. défendre, protéger, difendere, proteggere.

Ὑπερασπιζόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui protége, colui ò colei che protegge.

Ὑπεράσπισις, ἡ. ὐσ. protection, protezione.

Ὑπερασπιστής, ὁ. ὐσ. protecteur, défenseur, protettore, difensore.

Ὑπερασπιστικός, ή, όν. ἐπιθ. défensif, ive: difensivo, va.

Ὑπερβαίνω, P. surmonter, sorpassare, superare.

Ὑπερβαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui surmonte, qui surpasse; colui ò colei che supera.

Ὑπερβολή, ἡ. ὐσ. excès, eccesso. §. καθ' ὑπερβολὴν, excessivement, immodérément, eccessivamente, fuor di misura. §. ὑπερβολή, σχῆμα, hyperbole, iperbole.

Ὑπερβολικά, ἐπίρ. excessivement, eccessivamente.

Ὑπερβολικός, ή, όν. ἐπιθ. excessif, ive. eccessivo, va.

Ὑπερβόρειος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. hyperborée, iperboreo, ea.

Ὑπέργηρος, ὁ, ἡ. ἐπιθ. décrépit, te. extrêmement vieux, eille. decrepito, ta.

Ὑπερένδοξος, η, ον. ἐπιθ. très-glorieux, euse. gloriosissimo, ma.

Ὑπερεπιθυμημένος, η, ον. μετ. souhaité, ée. ardemment, bramato, ta. desiderato, ta. sopra modo.

Ὑπερεπιθυμῶ, P. souhaiter avidement, bramare, desiderare, sopra modo.

Ὑπερέχω, P. surmonter, surpasser, sorpassare, superare, soprastare.

Ὑπερέχων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui surmonte, colui ò colei che supera. §. ὑπερέχων, éminent, te. soprastante.

Ὑπερθαυμάσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a été ravi d'étonnement, colui ò colei ch'è stato sorpreso.

Ὑπερθαύμασμα, τό. ὐσ. étonnement, admiration, maraviglia, il maravigliarsi.

Ὑπερθαύμαστος, η, ον. ἐπιθ. très-merveilleux, euse. maravigliosissimo, ma.

Ὑπέρθεσις, ἡ. ὐσ. exagération, esagerazione.

Ὑπερθετικός, ή, όν. ἐπιθ. superlatif, ive. superlativo, va.

Ὑπερθετικῶς, ἐπίρ. superlativement, superlativamente.

Ὑπερήφανα, ἐπίρ. superbement, orgueilleusement, superbamente.

Ὑπερηφάνεια, ἡ. ὐσ. superbe, orgueil, superbia.

Ὑπερηφανευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui s'est enorgueilli, colui ò colei che si è insuperbito.

Ὑπερηφανέστατος, η, ον. ἐπιθ. très-superbe, superbissimo, ma.

Ὑπερηφάνευμα, τό. ὐσ. l'action de s'enorgueillir, l'insuperbirsi.

Ὑπερηφανεύομαι, P. s'enorgueillir, s'enfler; insuperbirsi.

Ὑπερήφανος, η, ον. ἐπιθ. superbe, orgueilleux, euse. superbo, ba.

Ὑπερκαλά, ἐπίρ. très-bien, benissimo.

Ὑπερκόσμιος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπιθ. ultramondain, oltramondano, na.

Ὑπερμαχήσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a taché, qui a fait tout son possible, colui ò colei che ha procurato, che ha fatto il possibile.

Ὑπερμάχησις, ἡ. ὐσ. l'action de tacher, il procurare.

Ὑπερμαχῶ, P. tacher, faire son mieux, faire le possible, procurare, fare il possibile.

Ὑπερμαχῶν, οῦσα, οῦν, μετ. celui ou celle qui tache, qui fait son mieux, colui ò colei che procura, che fa il possibile.

Ὑπέρμετρα, ἐπίρ. excessivement, hors de mesure, eccessivamente, smisuratamente, oltre misura.

Ὑπέρμετρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. excessif, ive. démesuré, ée. eccessivo, va. smisurato, ta.

Ὑπεροχή, ἡ, ὐσ. éminence, eminenza.

Ὑπέροχος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. éminent, te. eminente.

Ὑπερπερίσσευμα, τό. ὐσ. surabondance, redondance, soprabbondanza.

Ὑπερπερισσεύσας, ασα, αν. μετ. qui a redondé, che ha soprabbondato.

Ὑπερπερισσεύω, Pᵗ. redonder, surabonder, soprabbondare.

Ὑπερπερισσός, σή, σόν. ἐπίθ. surabondant, te. soprabbondante.

Ὑπερποθητός, ἡ, όν. ἐπίθ. très-souhaitable, desiderabilissimo, ma.

Ὑπερποθῶ, Pᵗ. souhaiter ardemment, passionément, bramare, desiderare passionatamente.

Ὑπερποθῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui souhaite, qui désire passionément, colui o colei che desidera passionatamente.

Ὑπέρτατος, η, ον. ἐπίθ. suprême, souverain, aine, supremo, ma. §. τὸ ὑπέρτατον ὄν, être suprême, l'ente supremo.

Ὑπερσυντέλικος, ὁ. ὐσ. préterit plusque parfait, preterito più che perfetto.

Ὑπερφυσικός, ἡ, όν. ἐπίθ. surnaturel, lle. soprannaturale.

Ὑπερφυσικῶς, ἐπίρ. surnaturellement, soprannaturalmente.

Ὑπεύθυνος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. coupable, colpevole.

Ὑπήκοος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. obéissant, te. ubbidiente. §. τὸ ὑπήκοον, οἱ ὑπήκοοι, les sujets, i sudditi.

Ὑπηρεσία, ἡ. ὐσ. ministère, office, ministero. §. ὑπηρεσία, δουλειά, affaire, affare. §. ἔχω πολλὰς ὑπηρεσίας, j'ai bien des affaires, ho molti affari.

Ὑπηρέτημα, τό. ὐσ. l'action de servir, il servire.

Ὑπηρετημένος, η, ον. μετ. servi, ie. servito, ta.

Ὑπηρέτης, ὁ. ὐσ. serviteur, servitore. §. ὑπηρέτης, ministre, ministro.

Ὑπηρετήσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a servi, colui o colei che ha servito.

Ὑπηρετῶ, Pᵗ. servir, servire.

Ὑπηρετῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ou celle qui sert, colui o colei che serve.

Ὑπνιάρης, ὑπνιάρικος, ὁ. ἐπίθ. assoupi, ie. qui tombe de sommeil, qui aime le sommeil, sonnacchioso, sa. sonnolento, ta.

Ὑπνασμα, τό. ὐσ. l'action de rêver, il sognare.

Ὕπνος, ὁ. ὐσ. sommeil, sonno. §. ἔπεσε γυμνός ὕπνον, il tombe de sommeil, cade dal sonno.

Ὑπνῶ, Pᵗ. sommeiller, sonnacchiare.

Ὑπνωτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. somnifére, narcotique, sonnifero, ra.

Ὑπό, πρόθ. sous, sotto. §. ὑπό, de, da.

Ὑποβάλσιμα, τό. ὐσ. l'action de soumettre, il sottommettere.

Ὑποβαλμένος, η, ον. μετ. soumis, se. sottommesso, sa.

Ὑποβάλλω, Pᵗ. soumettre, sottommettere.

Ὑπογάστριον, τό. ὐσ. hypogastre, ipogastrio.

Ὑπόγαιον, τά. ὐσ. souterrain, sotterraneo.

Ὑπογεγραμμένος, ὑπογραμμένος, η, ον. μετ. souscrit, te. soussigné, ée. sottoscritto, sottoscritto, ta.

Ὑπόγραμμα, τό. ὐσ. l'action de signer, il sottoscrivere.

Ὑπογραφή, ἡ. ὐσ. souscription, signature, sottoscrizione.

Ὑπογράφω, Pᵗ. souscrire, soussigner, soscrivere, sottoscrivere. §. ὑπογράφοντας, en signant, sottoscrivendo. §. ὑπογράφομαι, se soussigner, sottoscriversi.

Ὑπογράψας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a soussigné, colui o colei che ha sottoscritto.

Ὑπόδειγμα, τό. ὐσ. exemple, esempio.

Ὑποδέω, κτλ. ἴδε Ποδέω, κτλ.

Ὑποδέχσιμον, τό. ὐσ. accueil, accoglienza.

Ὑποδεχθείς, εῖσα, έν. μετ. accueilli, ie. accolto, ta.

Ὑποδέχομαι, Pᵗ. accueillir, accogliere.

Ὑπόδημα, τό. ὐσ. botte, stivale.

Υποδημάτζι, τό. ἐσ. petite botte, stivaletto.

Υποδηματάρης, ὑποδηματᾶς, ὁ. ἐσ. cordonnier, calzolajo.

Υποδιάκονος, ὁ. ἐσ. sousdiacre, suddiacono.

Υποδιαστολή, ἡ. ἐσ. virgule, virgola.

Υποδοχή, ἡ. ἐσ. accueil, accoglienza.

Υπόδουλος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. soumis, se. assujetti, ie. sottoposto, ta. §. ὑπόδουλος, ὑπόχρεως, obligé, ée. obbligato, ta.

Υποδουλωμένος, η, ον. μετ. dompté, ée. subjugué, ée. domato, ta. sotto[illegible]. soggiogato, ta.

Υποδουλώνω, Pʳ. dompter, subjuguer, domare, sog[illegible]. §. μὲ ὑποδούλωσε μὲ τοὺς τρόπους του, il m'a obligé par ses manières, mi ha obbligato colle sue maniere.

Υποδουλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dompte, qui subjugue, qui asservit, colui ò colei che sottopone, che soggioga.

Υποδουλώσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a subjugué, qui a asservi, colui ò colei che ha sottoposto, che ha soggiogato.

Υποδεσιάρης, ὁ. ἐπίθ. propriétaire, proprietario, ria.

Υπόθεσις, ἡ. ἐσ. argument, matière, sujet, argomento, materia, soggetto. §. ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου, l'argument du discours, l'argomento del discorso. §. ὑπόθεσις, τὸ ὑποθέτειν, supposition, supposizione. §. ὑπόθεσις, δουλειά, affaire, affare. §. αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι πολὺ δύσκολος, cette affaire est très-difficile, quest' affare è difficilissimo. §. χωρὶς ὑπόθεσιν, χωρὶς αἰτίαν, sans raison, senza ragione. §. ἐξ ὑποθέσεως, καθ' ὑπόθεσιν, supposons, supposé, supponiamo, supposto.

Υποθετικός, ἡ, όν. ἐπίθ. supposé, ée. supposto, ta.

Υποθετικῶς, ἐπίρ. par supposition, en supposant, per supposizione, supponendo.

Υποθέτω, Pʳ. supposer, supporre. §. ὑποθετέον, supposons, supponiamo, supposto.

Υποκάμισον, τό. ἐσ. chemise, camicia.

Υποκάτω, ἐπίρ. sous, sotto.

Υποκάτωθεν, ἐπίρ. de dessous, disotto.

Υπόκειμαι, Pʳ. être sujet, esser sottoposto.

Υποκείμενος, η, ον. ἐπίθ. sujet, te. sottoposto, ta. §. τὸ ὑποκείμενον, le sujet, l'objet, l'oggetto, il soggetto. §. διάφορα ὑποκείμενα, plusieurs personnes, diverse persone.

Υποκλίνω, Pʳ. incliner, inclinare.

Υποκορισικὸν, τό. ἐπίθ. καὶ ἐσ. diminutif, diminutivo.

Υπόκρισις, ἡ. ἐσ. hypocrisie, bigoterie, bigotisme, ipocrisia.

Υποκριτής, ὁ. ἐσ. hypocrite, bigot, cagot, ipocrita.

Υποκριτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. hypocrite, ipocrito, ta.

Υποκρίνομαι, Pʳ. feindre, dissimuler, fingere, dissimulare.

Υποκρινόμενος, η, ον. μετ. celui ou celle qui feint, qui dissimule, colui ò colei che finge, che dissimula.

Υπόληψις, ἡ. ἐσ. crédit, réputation, considération, credito, riputazione. §. αὐτὸς εἶναι εἰς ὑπόληψιν, il est en réputation, egli è in credito. §. δὲν ἔχει ὑπόληψιν, il n'a pas de réputation, non ha reputazione.

Υπόλοιπος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. restant, restante. §. οἱ ὑπόλοιποι, οἱ λοιποί, les autres, ceux qui restent, i rimanenti, gli altri. §. τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἐπίλοιπον, le reste, il rimanente.

Υπομανίκιον, τό. ἐσ. manipule, manipolo.

Υπομείνας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a souffert, colui ò colei che ha sofferto. §. ὑπομείνας, qui a duré, qui a résisté, che ha durato, che ha resistito, che ha avuto pazienza.

Υπομένω, Pʳ. ὑποφέρω, souffrir, soffrire. §. ὑπομένω, κάμνω ὑπομονήν, durer, résister, durare.

Υποδιαιρῶ.
Υποδικος.
Υποζύγιον.
Υποκαλτζούνιον.
Υποκοριζω.
Υπολογισμος.

rare, resistere, avere pazienza.

Ὑπομένων, ουσα, ον. μετ. ὑποφέρων, souffrant, te. *sofferente.* §. ὑπομένων, ὁπȣ̃ κάμνει ὑπομονὴν, celui ἢ celle qui dure, qui résiste, *colui ἢ colei che ha dura che pazienza.*

Ὑπόμνημα, τό. ὐσ. mémoire, *memoria.*

Ὑπομονεύω, Pr. κάμνω ὑπομονὴν, prendre patience, *aver pazienza.*

Ὑπομονή, ἡ. ὐσ. patience, *pazienza.* §. μὲ ὑπομονὴν, patiemment, avec patience, *pazientemente, con pazienza.*

Ὑπομονητικός, ή, όν. ἐπίθ. patient, te. *paziente.*

Ὑποπόδιον, τό. ὐσ. escabelle, *sgabello.*

Ὑποπτευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été soupçonné, *colui ἢ colei ch'è stato sospettato.*

Ὑποπτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a soupçonné, *colui ἢ colei che ha sospettato.*

Ὑπόπτευσις, ἡ. ὐσ. l'action de soupçonner, *il sospettare.*

Ὑποπτεύω, Pr. soupçonner, *sospettare.* §. ὑποπτεύοντας, en soupçonnant, *sospettando.*

Ὑποπτεύων, ουσα, ον, μετ. soupçonnant, te. celui ἢ celle qui soupçonne, *colui ἢ colei che sospetta, sospettante.*

Ὕποπτος, η, ον, ἐπίθ. ὁ ὑποπτεύων, soupçonneux, euse. *sospettoso, sa.* §. ὕποπτος, ὁ ὢν εἰς ὑποψίαν, suspect, te. *sospetto, ta.*

Ὑποσκελίζω, Pr. donner le croc-en-jambe, *dare il gambetto.*

Ὑποσκεπάζω, Pr. couvrir, cacher, *coprire, nascondere.*

Ὑπόστασις, ἡ. ὐσ. hypostase, *ipostasi.*

Ὑποστατικὸν, τό. ὐσ. possession, *possessione, podere.*

Ὑποστατικός, ἐπίθ. hypostatique, *ipostatico.*

Ὑποστατικῶς, ὁ. ἐπίρ. hypostatiquement, *ipostaticamente.*

Ὑποστήριγμα, τό. ὐσ. soutien, *sostegno.*

Ὑποστηρίζω, Pr. soutenir, étayer, *sostenere, sostentare.*

Ὑποστιγμὴ, ἡ. ὐσ. point, *punto.*

Ὑπόσχεσις, ἡ. ὐσ. promesse, *promessa.*

Ὑποσχεμένος, η, ον. μετ. promis, ise. *promesso, sa.*

Ὑποσχετικός, ή, όν, ἐπίθ. de promesse, *di promessa.*

Ὑπόσχομαι, Pr. promettre, *promettare.*

Ὑποσχόμενος, η, ον. μετ. promettant, celui ἢ celle qui promet, *colui ἢ colei che promette.*

Ὑποταγὴ, ἡ. ὐσ. soumission, obéïssance, *sommissione, ubbidienza.*

Ὑποτακτικός, ή, όν. ἐπίθ. soumis, se. *sommesso, sa.* §. ὑποτακτικὴ ἔγκλισις, subjonctif, *soggiuntivo.* §. ὑποτακτικὸς, ουσ. substitut, *sostituto.*

Ὑποτάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a subjugué, *colui ἢ colei che ha soggiogato.*

Ὑποτασμένος, η, ον, μετ. subjugué, ée. *soggiogato, ta.*

Ὑποτασσόμενος, η, ον. μετ. celui ἢ celle qui se soumet, qui obéït, *colui ἢ colei che si sottomette, che ubbidisce.*

Ὑποτάσσων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui subjugue, qui soumet, *colui ἢ colei che soggioga, che sottomette.*

Ὑποτάσσω, ἡ. Pr. subjuguer, soumettre, *soggiogare.* §. ὑποτάσσομαι se soumettre, *sottomettersi.*

Ὑποταχθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui s'est soumis, καὶ qui a été subjugué, *colui ἢ colei che si è sottomesso, καὶ è stato soggiogato.*

Ὑποτεταγμένος, η, ον. μετ. soumis, se. *sommesso, sa. sottomesso, sa.*

Ὑποτύπωμα, τό. ὐσ. dessein, *disegno.*

Ὑποτυπώνω, Pr. dessiner, *disegnare.*

Ὑποτυπώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dessiné, *colui ἢ colei che ha disegnato.*

Ὑπουργός, ὁ. ὐσ. ministre, *ministro.*

Ὑποφέρνω, ὑποφέρω. Pr. souffrir, tolérer, supporter, *soffrire, tollerare, sopportare.*

Ὑποφέρων, ουσα, ον. μετ. souf-

ffrant, te. celui ἢ
lle qui souffre, qui
lére, *colui ἢ colei che*
fre, che comporta, che
lera.
φερτός, ή, όν. ἐπίθ.
pportable, tolérable,
pportabile.
χέθιος, ό, ή. τό,
. ἐπίθ. dépendant,
. sujet, te. *dipen-*
ente, soggetto, ta.
χθόνιος, ό, ή, τό,
. ἐπίθ. souterrain,
e. *sotterraneo, ea.*
χώρησις, ή. ὐσ. l'a-
tion de céder, *il ce-*
ere, cedimento.
χωρῶ, P'. céder, *ce-*
ere.
ψήφιος, ό, ή, τό, ον.
πίθ. candidat, *candi-*
ato.
ψία, ή. ὐσ. soupçon,
spetto.
κνα, ή. ὐσ. amadou,
ca.
σωπος, ό. P'. hyso-
, *isopo, erba.*
τερα, ἐπίρ. après, *do-*
. §. ὕςερα ἀπό, après
e, *dopo di.*
ρηθείς, εῖσα, έν. μετ.
lui ἢ celle qui a été
ivé, *colui ἢ colei ch' è*
ato privato.
ρημα, τό. ὐσ. l'action
e priver, *privamento.*
ρημένος, η, ον. μετ.
rivé, ée. *privato, ta.*
ρήσας, σασα, αν. μετ.
elui ἢ celle qui a pri-
, *colui ἢ colei che ha*
ivato.
ρησις, ή. ὐσ. privati-
on, *privazione.*
ινά, ἴδε Ὑςερα.
ρός, ὑςερνός, ή, όν.

ἐπίθ. dernier, re. *ulti-*
mo, ma.
Ὕςερος, η, ον, ἐπίθ. der-
nier, re. *ultimo, ma.*
§. ὕςερον, après, *dopo.*
Ὑςερῶ, P'. priver, *pri-*
vare.
Ὑςερῶν, ῦσα, ῦν. μετ.
celui ἢ celle qui prive,
colui ἢ colei che priva.
Ὑςερώτερος, η, ον. ἐ-
πίθ. le dernier, re.
l'ultimo, ma. §. ὑςε-
ρώτερον. ἐπίρ. après,
dopo.
Ὑφαδιάζω, P'. tramer,
passer la trame, *tra-*
mare, riempir la tela
colla trama.
Ὑφάδιασμα, τό. ὐσ. l'a-
ction de tramer, *il tra-*
mare.
Ὑφάδι, ὐσ. τό. trame, *trama.*
Ὑφαίνω, P'. tisser, faire
un tissu, *tessere.*
Ὑφαίνων, ουσα, ον. μετ.
celui ἢ celle qui tisse,
colui ἢ colei che tesse.
Ὕφαμμα, ὕφασμα, τό.
ὐσ. tissure, *tessitura.*
Ὑφαμμένος, ὑφασμένος,
η, ον. μετ. tissu, ue.
tessuto, ta.
Ὑφάνας, νασα, αν. μετ.
celui ἢ celle qui a tis-
su, *colui ἢ colei che*
ha tessuto.
Ὑφαντής, ό. ὐσ. tisserand,
tessitore.
Ὑφαντικόν, τό. ὐσ. mé-
tier de tisserand, *te-*
lajo.
Ὑφαντική, ή. ὐσ. l'art
du tisserand, *l'arte del*
tessitore.
Ὑφαντός, ή, όν. ἐπίθ.
tissu, ue. *tessuto, ta.*
Ὑφηλμός, ό. ὐσ. soustra-

ction, déduction, *sottrazione.*
Ὑψηλά, ἐπίρ. en haut,
in alto.
Ὑψηλότατος, η, ον. ἐπίθ.
très-haut, te. très-éle-
vé, ée. *altissimo, ma.*
Ὑψηλότερος, η, ον. ἐπίθ.
plus haut, te. plus-é-
levé, ée. *più alto, ta.*
Ὑψηλότερα, ἐπίρ. plus
haut, *più alto.*
Ὑψηλός, ή, όν. ἐπίθ. haut,
te. élevé, ée. *al-*
ta.
Ὑψηλότης, ή. ὐσ. hau-
teur, *altezza.*
Ὑψηλοφρονῶ, P'. s'enor-
gueillir, devenir altier,
hautain, *insuperbirsi,*
divenire orgoglioso, esser
altiero.
Ὑψηλοφρόνως, ἐπίρ. avec
orgueil, arrogamment,
d'une manière altière,
altieramente, con alte-
rigia.
Ὑψηλοφροσύνη, ή. ὐσ.
fierté, arrogance, *alte-*
rigia.
Ὑψηλόφρων, ό, ή, τό, ον.
ἐπίθ. hautain, ne. *al-*
tiero, ra.
Ὑψήλωμα, τό. ὐσ. élév-
tion, *innalzamento.*
Ὑψηλωμένος, η, ον. μετ.
élevé, ée. *innalzato, ta.*
Ὑψηλόνω, P'. Ἐν. éle-
ver, hausser, *alzare.*
§. ὑψηλόνω. ἀλλ. γίνο-
μαι ὑψηλός, devenir
grand, haut, *divenir*
grande, alto.
Ὕψιςος, ό, ή. τό, ον.
ἐπίθ. le très-haut, *l'al-*
tissimo, ma.
Ὑψόθεν, ἐπίρ. d'en haut,
dall' alto.

Ὕψος, τό. hauteur, *altezza*.
Ὑψωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été élevé, *colui ò colei ch' è stato inalzato*.
Ὕψωμα, τό. ὀσ. l'action d'élever, *inalzamento*.
Ὑψωμένος, η, ον. μετ. élevé, ée. *inalzato*, *ta*.
Ὑψώνω, P. élever, *inalzare*.
Ὑψώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui éleve, *colui ò colei che inalza*.
Ὑψώσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a élevé, *colui ò colei che ha inalzato*.
Ὕψωσις, ἡ. ὀσ. élévation, *inalzamento*. §. ὕψωσις τοῦ σταυροῦ, l'exaltation de la croix, *l'esaltazione della croce*.
Ὑψωτής, ὁ. ὀσ. celui qui éleve, *colui che inalza*.

Φ

Φάβα, ἡ. ὀσ. potage de féves pilées, *faverella*.
Φάβρικα, ἰδὲ Φάμπρικα.
Φαγάς, ὁ. ὀσ. mangeur, *mangione*.
Φαγητόν, τό. ὀσ. mets, *cibo*, *vivanda*.
Φαγί, τό. ὀσ. mets, *cibo*.
Φαγοκόπιον, τό. ὀσ. gogaille, ripaille, *gozzoviglia*.
Φαγοῦρα, ἡ. ὀσ. demangeaison, *prurito*.
Φάγουσα, ἡ. ὀσ. chancre, *canchero*.
Φάγωμα, τό. ὀσ. l'action de manger, *il mangiare*. φάγωμα τινὸς πράγματος, corrosion, *corrosione*.
Φαγωμάρα, ἡ. ὀσ. démangeaison, *prurito*.
Φαγωθείς, εῖσα, έν. μετ. qui a été mangé, *che è stato mangiato*. §. φαγωθείς, μεταφ. qui a été corrodé, ée rongé, *che è stato corroso*.
Φαγωμένος, η, ον. μετ. mangé, ée. *mangiato*, *ta*. §. φαγωμένος. μεταφ. corrodé, ée. rongé, ée. *corroso*, *sa*.
Φαγωμός, ὁ. ὀσ. τὸ φθάρσιμον τινὸς πράγματος, corrosion, *corrosione*. §. φαγωμός, μάλωμα, ἔχθρα, haine, aversion, *inimicizia*, *avversione*.
Φάδι, τό. ὀσ. trame, *trama*.
Φαδίζω, P. tramer, *tramare*.
Φάδισμα, τό. ὀσ. l'action de tramer, *il tramare*.
Φαίνομαι, P. apparoître, *apparire*. §. φαίνομαι, paroître, comparoître, *comparire*. §. μὲ φαίνεται, il me semble, *mi sembra*, *mi pare*.
Φαινόμενος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui paroît, *colui ò colei che appare*. §. τὸ φαινόμενον, apparence, *apparenza*. §. ἐς τὸ φαινόμενον, κατὰ τὸ φαινόμενον, en apparence, selon l'apparence, *in apparenza*, *secondo l'apparenza*.
Φακή, ἡ. ὀσ. lentille, *lente*.
Φαλάγγι, τό. ὀσ. araignée, *ragnatelo*.
Φάλαγξ, ἡ. ὀσ. phalange, *falange*.
Φαλακρός, ἡ, όν. ἐπίθ. chauve, celui ou celle qui n'a plus de cheveux, *calvo*, *va*.
Φαλάκρωσις, ἡ. ὀσ. calvitie, manque de cheveux, *calvizie*.
Φάλι, τό. ὀσ. ὁ. ὀμφαλός. nombril, *umbilico*.
Φαμιλία, ἡ. οἰκογένεια. ὀσ. famille, *famiglia*.
Φαμιλίαρ, ἡ. ὀσ. qui a famille, *che ha famiglia*.
Φαμιλίτικος, η, ον. ἐπίθ. de famille, *di famiglia*.
Φάμμα, ἰδὲ, Ὕφασμα.
Φαμμένος, ἰδὲ, Ὑφασμένος.
Φάμπρικα, ἡ. Ἐργοχείριον, Κατασκευή. ὀσ. fabrique, *fabbrica*.
Φαναράκι, τό. ὀσ. petite lanterne, *lanternetta*.
Φανάρι, τό. ὀσ. lanterne, *lanterna*.
Φανερά, ἐπίρ. manifestement, évidemment, clairement, *manifestamente*, *palesamente*, *evidentemente*.
Φανερός, ἡ, όν. ἐπίθ. manifeste, évident, te. clair, te. *manifesto*, *ta*. *palese*, *evidente*, *chiaro*, *ra*.
Φανερωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été manifesté, découvert, révelé, *colui ò colei ch' è stato manifestato*, *palesato*.
Φανέρωμα, τό. ὀσ. l'action de manifester, de réveler, *manifestamento*, *il manifestare*.

φαιδρος.

Φανερωμένος, η, ον. μετ. manifesté, ée. révelé, ée. découvert, te. *manifestato, ta. palesato, ta.*

Φανερώνω, P'. manifester, découvrir, reveler; *manifestare, palesare.* §. φανερώνω, δηλοποιῶ, déclarer, faire savoir, *far sapere, far noto.* §. φανερώνομαι, se découvrir, se faire voir, *scoprirsi, farsi vedere.*

Φανερώνων, ουσα, ον, μετ. celui ou celle qui manifeste, qui révele, *colui o colei che manifesta, che palesa.* §. φανερώνων, δηλοποιῶν, déclarant, te. *dichiarante.*

Φανερώσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a manifesté, qui a découvert, *colui o colei che ha manifestato, che ha palesato.*

Φανέρωσις, ἡ. ὑσ. découverte, révelation, *palesamento.* §. φανέρωσις, δηλοποίησις, manifestation, déclaration, *manifestazione, dichiarazione.*

Φανερωτής, ὁ. ὑσιας. celui qui découvre, qui révele, *colui che palesa, che manifesta.*

Φανερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-manifeste, très-claire, *manifestissimo, ma. evidentissimo, ma.*

Φανερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus manifeste, plus évident, te. plus clair, re. *più manifesto, ta. più evidente, più chiaro, ra.*

Φανερωτικός, ή, όν. ἐπίθ. déclaratif, ive. *dichiarativo, va.*

Φανός, ὁ. ὑσ. fanal, *fanale.*

Φαντάζω, P'. δείχνω, ἔχω καλλιὼ θωρεῖαν, avoir bonne mine, *aver bella apparenza.* §. φαντάζομαι, στοχάζομαι, imaginer, penser, *immaginare.*

Φαντάζων, ουσα, ον. μετ. apparent, te. qui a belle mine, *appariscente, di bell' apparenza.*

Φανταχτικός, ή, όν. ἐπίθ. apparent, te. *apparente.*

Φαντάξας, ξασα, αν. μετ. ὁπȣ̃ ἐφαντάξε, qui a eu une belle apparence, *che ha avuto una bella apparenza.*

Φαντασία, ἡ. ὑσ. fantaisie, imagination, *fantasia, immaginazione.* §. ἀπὸ φαντασίαν, par caprice, *per capriccio.*

Φαντασιώδης, ὁ, ἡ, τὸ, δες. ἐπίθ. fantasque, bizarre, *fantastico, ca. capriccioso, sa.*

Φάντασμα, τὸ. ουσ. fantôme, spectre, *fantasma.*

Φαντασικός, ή, όν. ἐπίθ. φαντασιώδης, fantasque, extravagant, te. *fantastico, ca. capriccioso, sa.* §. φαντασικός, ὁπȣ̃ φαντάζει, apparent, te. de belle apparence, *apparente, appariscente.*

Φαντασής, ὁ. ὑσ. celui qui imagine, *immaginatore.*

Φάραγξ, ὁ. ὑσ. gouffre, *baratro.*

Φαρδαίνω, P'. Ἐν. dilater, *dilatare.* §. φαρδαίνω. ἀδ. γίνομαι φαρδύς, s'elargir, devenir plus large, *allargarsi, diventare più largo.*

Φαρδαίνων, ουσα, ον. μετ. dilatant, te. *dilatante.* §. φαρδαίνω, ἀδ. celui ou celle qui s'élargit, qui devient plus large, *colui o colei che si allarga, che diventa più largo, più ampio.*

Φαρδομάνικον, τὸ. ὑσ. manche large, *manica larga.*

Φάρδος, τὸ. ὑσ. largeur, travers, *larghezza, traverso.*

Φαρδόςομος, η, ον. ἐπίθ. qui a la bouche large, *che ha la bocca larga.*

Φαρδυά, ἐπίρ. amplement, *largamente.*

Φαρδύς, ὁ, ἡ, τὸ, δύ, ἐπίθ. large, *largo, ga.*

Φαρδύτατος, η, ον. ἐπίθ. très-large, *larghissimo, ma.*

Φαρδύτερος, η, ον. ἐπίθ. plus large, *più largo, ga.*

Φαρισαῖος, ὁ, ὑσ. Pharisien, *Fariseo.*

Φαρμακερός, ή, όν. ἐπίθ. venimeux, euse. *velenoso, sa.*

Φαρμακερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-venimeux, euse. *velenosissimo, ma.*

Φαρμακερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus vénimeux, euse. *più velenoso, sa.*

Φαρμάκι, τὸ. ὑσ. poison, *veleno.*

Φαρμακώθης, φαρμακῶμα, κτλ. ἰδὲ Φαρμα-

κωθεὶς, Φαρμάκωμα, κτλ.

Φαρμακευτὴς, ὁ. ὐσ. empoisonneur, *avvelenatore*.

Φαρμακοποιὸς, φαρμακοπώλης, ὁ. ὐσ. apothicaire, *speziale*.

Φαρμακοπωλεῖον, τὸ. ὐσ. apothicairerie, *spezieria*.

Φαρμακωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été empoisonné, *colui ὴ colei ch' è stato avvelenato*.

Φαρμάκωμα, τὸ. ὐσ. empoisonnement, *avvelenamento*.

Φαρμακωμένος, η, ον. μετ. empoisonné, ée. *avvelenato, ta*.

Φαρμακώνω, Pʳ. empoisonner, *avvelenare*.

Φαρμακώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui empoisonne, *colui ὴ colei che avvelena*.

Φαρμακώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a empoisonné, *colui ὴ colei che ha avvelenato*.

Φάρος, ὁ. ὐσ. orge mondé. *orzata*.

Φαρσώνω, Pʳ. παραγεμίζω τὰ φαγητὰ, farcir, *farcire*.

Φάρυγκας, ὁ. οὐσ. pharynx, *faringe*.

Φαρφαρᾶς, ὁ. ὐσ. hableur, vantard, fanfaron, *spaccone, smargiasso, rodomonte*.

Φαρφαρίζω, Pʳ. habler, *lanciar campanili*.

Φαρφουρένιος, α, ον. ὐσ. de porcelaine, *di porcellana*.

Φαρφουρὶ, τὸ. ὐσ. porcelaine, *porcellana*.

Φασιανὸς, ὁ. ὐσ. faisan, *fagiano*.

Φάσκελον, τὸ. ὐσ. figue, niche, *fiche*.

Φασκελώνω, Pʳ. faire la niche, *fare le fiche*.

Φασκιὰ, ἡ. ὐσ. bande, *fascia*. §. ἡ φασκιαῖς τῶν παιδιῶν, maillot, *fasce*.

Φασκιωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été emmaillotté, *colui ὴ colei ch' è stato fasciato*.

Φάσκιωμα, τὸ. ὐσ. l'action d'emmaillotter, *il fasciare*.

Φασκιωμένος, η, ον. μετ. emmaillotté, ée. *fasciato, ta*.

Φασκιώνω, Pʳ. emmaillotter, *fasciare*.

Φασκιώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui emmaillotte, *colui ὴ colei che fascia*.

Φασκιώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a emmaillotté, *colui ὴ colei che ha fasciato*.

Φασκομηλιὰ, ἡ. ὐσ. sauge, *salvia*.

Φασοῦλι, τὸ. ὐσ. haricot, *fagiuolo*.

Φάτνη, ἡ. ὐσ. berceau, *culla*.

Φατρία, ἡ. compagnie, *compagnia*.

Φαφλατᾶς, ὁ. ὐσ. babillard, hableur, *ciarlone, cianciatore*.

Φαφλατίζω, Pʳ. babiller, habler, jaser, *ciarlare, cianciare*.

Φαφλατίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui jase, qui babille, *colui ὴ colei che ciarla, che ciancia*.

Φαφλατίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a jasé, babillé, *colui ὴ colei che ha ciarlato, cianciato*.

Φαφλάτισμα, τὸ. ὐσ. l'action de jaser, de babiller, *il cianciare, il ciarlare*.

Φεγγάρι, τὸ. ὐσ. lune, *luna*.

Φεγγαριάζομαι, Pʳ. être lunatique, *essere lunatico*.

Φεγγαριάτικος, η, ον. ἐπίθ. lunatique, *lunatico, ca*.

Φεγγίτης, ὁ. ὐσ. lumière, *lume*.

Φέγγω, Pʳ. Ἐν. λάμπω φῶς, éclairer, *far lume*. §. φέγγω, λάμπω, luire, *rilucere, risplendere*. §. φέγγω, se faire jour, *farsi giorno*. §. πρὶν φέξῃ, avant le jour, *innanzi dì, avanti l'alba*.

Φελὶ, τὸ. ὐσ. tranche, *fetta*.

Φελιάζω, Pʳ. trancher, *tagliare a fette*.

Φελόνιον, τὸ. ὐσ. chasuble, *pianeta*.

Φελὸς, ὁ ὐσ. liége, *sovero*.

Φελοῦκα, ἡ. ὐσ. félouque, *feluca*.

Φελῶ, Pʳ. valoir, *valere*. §. δὲν φελᾷ τίποτες, il ne vaut rien, *non val niente*.

Φέξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éclairé, *colui ὴ colei che ha fatto lume*.

Φέξιμον, τὸ. φέξις, ἡ. ὐσ. l'action d'éclairer, *il far lume*. §. τὸ φέ-

φαλάγγια. Φιλιτζάνι. φειδωλός.

Φεξαγολι. manteau.

ξιμον τῆς ἡμέρας, l'aube, *l'alba*, *il far del giorno*.

Φεργάδα, ἡ. ὑσ. frégate, *fregata*.

Φέρνω, P'. porter, *portare*. §. φέρνω ἀγάπην πρός τινά, aimer quelqu'un, *portar affetto*, *amar qualcheduno*. §. φέρνω εἰς τὸ μέσον, apporter, *addurre*. §. φέρνω πρόσωπον τινός, représenter quelqu'un, *rappresentare qualcheduno*. §. φέρνομαι, se conduire, *condursi*.

Φέρνων, ἴδε Φέρων.

Φερράρόλι, τό. ὑσ. manteau, *mantello*.

Φέρσιμον, τό. ὑσ. l'action de porter, *il portare*. §. φέρσιμον, διαγωγή, πολίτευμα, conduite, *condotta*.

Φερτός, τή, τόν. ἐπίθ. ὁ-ποῦ φέρεται, qu'on peut porter, qu'on peut conduire, *che si può portare*.

Φέρω, ἴδε Φέρνω.

Φέρων, νουσα, ον. μετ. celui ou celle qui porte, *colui o colei che porta*.

Φέσι, τό. ὑσιας. calotte, *berrettino*.

Φετηνός, φετινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de cet an, *di quest' anno*.

Φέτος, ἐπίρ. cet an, cette année, *quest' anno*.

Φευγάτημα, φευγατιὸ, τό. ὑσ. fuite, *fuga*.

Φευγάτος, η, ον. ἐπίθ. fuyard, de, *fuggiasco, ca*.

Φευγιό, ὑσ. fuite, escapade, *fuga*, *scappata*.

Φεύγω, P'. fuire, *fuggire*. §. φεύγω, ἀποφεύγω, éviter, *evitare*.

Φεύγων, γουσα, ον. μετ. fuyant, te. *fuggente*.

Φεβρουάριος, ὁ. ουσ. février, *febbrajo*.

Φεβρουαρήσιος, α, ον. ἐπίθ. qui est du mois de fevrier, *ch'è del mese di febbrajo*.

Φηκάρι, ἴδε Θηκάρι.

Φήμη, ἡ. ὑσ. la renommée, *fama*, *riputazione*.

Φημίζω, P'. célébrer, *celebrare*.

Φήμισμα, τό. ὑσ. célébrité, *celebramento*, *fama*, *celebrità*.

Φημισμένος, η, ον. μετ. célebré, ée. *celebrato, ta*. §. φημισμένος, ἐπίθ. célébre, *celebre*, *famoso, sa*.

Φημιστός, τή, τόν. ἐπίθ. digne d'être célébré, *celebrevole*, *da esser celebrata*.

Φθάνω, P'. arriver, *arrivare*. §. φθάνει, ἀρκεῖ, il suffit, *basta*.

Φθαρμένος, η, ον. μετ. corrompu, ue, *corrotto, ta*.

Φθαρμίζομαι, ἴδε Φταρμίζομαι.

Φθαρμός, ὁ. φθάρσιμον, τό. ὑσ. corruption, *corruzione*.

Φθαρτικός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui peut corrompre, *che può corrompere*.

Φθαρτός, ἡ, όν. ἐπίθ. corruptible, *corruttibile*.

Φθάσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui est arrivé, *colui o colei ch'è arrivato*.

Φθάσιμον, φθάσμα, ὁ. ὑσ. arrivée, *arrivo*. §. φθάσιμον εἰς ἕνα ὑψηλὸν τόπον, l'action d'arriver à un lieu élevé, *l'arrivare a un luogo alto*.

Φθασμένος, η, ον. μετ. arrivé, ée, *arrivato, ta*. §. φθασμένος, ὥριμος, τοῦ καιροῦ του, mur, re. *maturato, ta*, *stagionato, ta*.

Φθείρας, ρασα, αν. μετ. celui ou celle qui a corrompu, *colui o colei che ha corrotto*.

Φθείρω, P'. corrompre, *corrompere*.

Φθείρων, ρουσα, ον. μετ. celui ou celle qui corrompt, *colui o colei che corrompe*.

Φθηνά, ἐπίρ. à bon marché, *a buon mercato*.

Φθηναίνω, P'. Ἐν. faire venir à bon marché, *far venire a buon mercato*. §. φθηναίνω, ἀμ. être à bon marché, *esser a buon mercato*.

Φθήνια, ἡ. ὑσ. bon marché, *buon mercato*. §. φθήνια, ἀφθονία, abondance, *abbondanza*, *copia*.

Φθηνός, ἡ, όν. ἐπίθ. qui est à bon marché, *ch'è a buon mercato*.

Φθηνότατος, η, ον. ἐπίθ. qui est à très-bon marché, *ch'è a buonissimo mercato*.

Φθηνότερος, η, ον. ἐπίθ. qui est à plus bon marché, *ch'è a più buon mercato*.

Φθηνότερωτός, ἡ, όν. ἐπίθ.

Φεξαλύδιος.

Φιλαδέλφειον.

ἐπιθ. automnal, *autunnale*.

Φθινόπωρον, τό. ὐσ. automne, *autunno*.

Φθινώ, κτλ. ἰδὲ Φτιαίνω.

Φθιασίδι, ἰδὲ Φτιασίδι, κτλ.

Φθίσις, ἡ. ὐσ. phtisie, *tisichezza*.

Φθονερός, ἡ, όν, ἐπιθ. envieux, euse. *invidioso, sa*.

Φθονερώτατος, η, ον, ἐπιθ. très-envieux, euse. *invidiosissimo, ma*.

Φθονερώτερος, η, ον. ἐπιθ. plus envieux, euse. *più invidioso. sa*.

Φθόνημα, τό. ὐσ. l'action d'envier, *l'invidiare*.

Φθονημένος, η, ον. μετ. envié, ée. *invidiato, ta*.

Φθονήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a envié, *colui ἢ colei che ha invidiato*.

Φθόνος, ὁ. ὐσ. envie, *invidia*.

Φθονῶ, Ρ. envier, *invidiare*.

Φθονῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui envie, *colui ἢ colei che invidia*.

Φθορά, ἡ. ὐσ. φθάρσιμον, corruption, *corruzione*. §. φθορά, ἀφανισμός, dégat, ruine, *guastamento, guastò, rovina*.

Φθορεύς, ὁ. ὐσ. corrupteur, *corruttore*.

Φθοροποιός, ὁ. ἐπιθ. celui ἢ celle qui corrompt, *colui ἢ colei che corrompe*.

Φιάλη, ἡ. ὐσ. fiole, *fiala, guastada*.

Φιδάκι, τό. ὐσ. petit serpent, *piccolo serpente*.

Φιδές, ὁ. ὐσ. vermicelles, *vermicelli*.

Φίδι, τό. ὐσ. serpent, *serpente*.

Φιδόγλωσσον, τό. ὐσιασ. langue de serpent, *serpentaria*.

Φιδοδάγκωμα, τό. ὐσιασ. morsure de serpent, *morsicatura di serpente*.

Φιδόδερμα, τό. ὐσ. peau de serpent, *pelle di serpente*.

Φιλάγαθος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. ami, ie. du bien, *amico, ca. del bene*.

Φιλάδα, ἡ. ὐσ. ἀλφαβητάριον, abécédaire, *abecedario*. §. μία φιλάδα, brochure, *libretto, operetta*.

Φιλαδελφία, ἡ. ὐσιασ. amour fraternel, *amor fraterno*.

Φιλάδελφος, ὁ, ἡ, τό, ον, ἐπιθ. amant, te. des freres, *amante di fratelli*.

Φιλακόλουθος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπιθ. dévot, amant des offices divins, *devoto, amante degli offizi divini*.

Φιλαλήθεια, ἡ. ὐσ. amour de la vérité, *amore della verità*.

Φιλαλήθης, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπιθ. véridique, amant de la vérité, *amante della verità*.

Φιλαναγνώστης, ὁ. ὐσ. amant de la lecture, *amante della lettura*.

Φίλανδρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. amant, te, des hommes, *amante degli uomini*.

Φιλανθρωπία, ἡ. ὐσ. humanité, amour de l'humanité, *umanità, amor dell'umanità*.

Φιλάνθρωπος, η, ον. ἐπιθ. humain, ne. *umano, na*.

Φιλαργυρία, ἡ. ὐσ. avarice, *avarizia*.

Φιλάργυρος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. avare, *avaro, ra*.

Φιλάρετος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. amant, te. de la vertu, *amante della virtù*.

Φίλαρχος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. amant de commander, *amante di comandare*.

Φιλαυτία, ἡ. ὐσ. amour propre, *amor proprio*.

Φίλαυτος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπιθ. amoureux, euse. de soi-même, *amante di se stesso*.

Φιλενάδα, ἡ. ἐπιθ. amie, *amica*.

Φίλεμα, τό. ὐσ. traitement, *trattamento*.

Φιλεμένος, η, ον. μετ. regalé, ée. traité, ée. *trattato, ta. pasteggiato, ta*.

Φιλέψας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a traité, qui a régalé, *colui ἢ colei che ha trattato, pasteggiato*.

Φιλεύω, Ρ. traiter, régaler, *trattare, pasteggiare*.

Φιλεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui traite, *colui ἢ colei che tratta*.

Φιληδονία, ἡ. ὐσ. sensualité, *sensualità*.

Φιλήδονος, η, ον. ἐπιθ. sensuel, le. amant, te. des plaisirs, voluptueux, euse.

φιαγγο. la pietra. φιλεπιστήμων.

euse. *sensuale*, *amante de' piaceri*, *voluttuoso*, *sa*.

Φίλημα, τό. ἁπλ. φιλί, τό. baiser, *bacio*. §. φίλημα, τὸ φιλεῖν, l'action de baiser, *il baciare*.

Φιλημένος, η, ον. μετ. baisé, ée. *baciato*, *ta*.

Φιλήσας, σασα, αν. μετ. celui ň celle qui a baisé, *colui ň colei che ha baciato*.

Φιλήσυχος, η, ον. ἐπίθ. amant du repos, de la paix, *amante del riposo*, *della quiete*.

Φιλί, τό. ἁπ. baiser, *bacio*.

Φιλία, ή, ἁσ. amitié, *amicizia*.

Φιλιά, ή. ἁσ. repas, festin, *pasto*, *banchetto*.

Φιλικός, ή, όν. ἐπίθ. amiable, *amichevole*. §. φιλικῷ τῷ τρόπῳ, à l'amiable, amiablement, *amichevolmente*.

Φιλικῶς, ἐπίρ. amiablement, en ami, *amichevolmente*, *da amico*.

Φιλιωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ň celle qui s'est fait ami, *colui ň colei che si è fatto amico*. §. φιλιωθείς, ξαναφιλιωθείς, celui ň celle qui s'est raccommodé, s'est reconcilié, *colui ň colei che si è riconciliato*.

Φιλίωμα, τό. ἁσ. liaison, l'action de se faire ami, *il farsi amico*, *l'amicarsi*. §. φιλίωμα, φιλίωσις, reconciliation, raccommodement, *riconcilliazione*.

Φιλιωμένος, η, ον. μετ. celui ň celle qui est ami avec quelqu'un, *colui ň colei ch'è amico con qualchedune*.

Φιλιώνω, Pʹ. Ἐν. rendre ami, lier quelques uns en amitié, *rendere amico*, *unire alcuno in amicizia*. §. φιλιώνω, ξαναφιλιώνω, raccommoder, reconcilier, *amicare*, *riconciliare*. §. φιλιώνομαι, se faire ami, contracter une amitié, *amicarsi*. §. φιλιώνομαι, ξαναφιλιώνομαι, se raccommoder, se reconcilier, *riconciliarsi*.

Φιλιώνων, ουσα, ον. μετ. celui ň celle qui raccommode, qui reconcilie, *colui ň colei che riconcilia*.

Φιλιώσας, σασα, αν. μετ. celui ň celle qui a raccommodé, qui a reconcilié, *colui ň colei che ha riconciliato*. ἰδὲ καὶ Φιλιώνω.

Φιλίωσις, ἰδὲ Φιλίωμα.

Φιλογενής, ό, ή, τό, ές. ἐπίθ. amant de sa nation, *amante della sua nazione*. γενεά.

Φιλοδοξία, ή. ἁσ. ambition, *ambizione*.

Φιλόδοξος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. ambitieux, euse. *ambizioso*, *sa*.

Φιλόδουλος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. φίλος τῆς δουλείας, ὁπȣ̃ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύη, qui aime le travaille, *che ama il lavoro*.

Φιλοδωρία, ή. ἁσ. libéralité, *liberalità*.

Φιλόδωρος, η, ον. ἐπίθ. liberal, le. *liberale*.

Φιλοζωία, ή. ἁσ. amour de la vie, *amor di vita*.

Φιλόζωος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. amant, te. de la vie, *amante della vita*.

Φιλόθεος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. qui aime Dieu, *che ama Dio*.

Φιλοκαλία, ή. ἁσ. amour de la beauté, *amor della beltà*.

Φιλόκαλος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. ὁ ἀγαπῶν τὸ καλόν, qui aime le bien, *che ama il bene*. §. φιλόκαλος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ὡραιότητα, qui aime la beauté, *che ama la beltà*.

Φιλοκέρδεια, ή. ἁσ. intérêt, *interesse*.

Φιλοκερδής, ό, ή. τό, ές. ἐπίθ. intéressé, ée. qui aime l'intérêt, le gain, *interessato*, *ta*. *che ama l'interesse*, *il guadagno*.

Φιλόκοσμος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. ἀγαπῶν τὸν κόσμον, qui aime le monde, *che ama il mondo*. §. φιλόκοσμος, ἀγαπῶν τὴν εὐκοσμίαν, qui aime la proprieté, *che ama la proprietà*.

Φιλολογία, ή. ἁσ. philologie, *filologia*, *studi di belle lettere*.

Φιλολόγος, ό, ή. τό, ον. ἐπίθ. philologue, qui aime les belles lettres, attaché à la littérature, *filologo*, *ga*. *amatore delle belle lettere*, *della letteratura*.

Φιλομάθεια, ή. ἁσ. amour de l'étude, *amor dello studio*.

Φιλονέστικος Φι-

Φιλινάδα. ... Φιλοδαδος.
Φιλοδωξω.
Φιλοδιναιος.

Φιλομαθὴς, ὁ, ἡ. τὸ, ἐς. ἐπίθ. qui aime l'étude, *che ama lo studio*.

Φιλομήτωρ, ὁ, ἡ. τὸ, ορ. ἐπίθ. amant de la mère, qui aime la mère, *che ama la madre*.

Φιλόμουσος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime les muses, *amatore delle muse*.

Φιλονεικία, ἡ. ὄσ. débat, dispute, *disputa, contesa*.

Φιλόνεικος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. querelleux, euse. qui aime les disputes, *che ama le dispute, litigioso, sa. contenzioso, sa*.

Φιλονεικῶ, Ρ'. disputer, *disputare*.

Φιλονεικῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui dispute, *colui ἢ colei che disputa*.

Φιλοξενία, ἡ. ὄσ. hospitalité, *ospitalità*.

Φιλόξενος, η, ον. ἐπίθ. hospitalier, qui exerce l'hospitalité, *ospitale*.

Φιλοξενῶ, Ρ'. exercer l'hospitalité, *esercitare l'ospitalità*.

Φιλόπαις, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui aime les enfans, *amator de' fanciulli*.

Φιλόπατρις, ὁ, ἡ, ἐπίθ. qui aime la patrie, *che ama la patria*.

Φιλοπάρθενος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime les vierges, *amator delle vergini*.

Φιλοπόνημα, τό. ὄσ. ouvrage, écrit, *opera, scritto*.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ. τὸ, λι. ἐπίθ. qui aime la ville, *amator della città*.

Φιλοπονία, ἡ. ὄσ. amour du travail, *amore del travaglio*.

Φιλόπονος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime le travail, *amatore del travaglio*.

Φιλοπότης, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui aime à boire, *che ama a bere*.

Φιλοπραγμοσύνη, ἡ. ὄσ. curiosité, *curiosità*.

Φιλοπράγμων, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. curieux, euse. *curioso, sa*.

Φιλοπτωχεία, ἡ. ὄσιας. amour des pauvres, *amor de' poveri*.

Φιλόπτωχος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime les pauvres, *che ama i poveri*.

Φίλος, η, ον. ὄσ. καὶ ἐπίθ. ami, ie. *amico, ca*. §. φίλεμου δὲν εἶναι ἔτζι, mon ami, il n'est pas ainsi, *amico, non è così*. §. ὡσὰν φίλος, en ami, *da amico*.

Φιλόσαρκος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. sensuel, le. charnel, le. *sensuale, carnale*.

Φιλοσοφήσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a raisonné philosophiquement, *colui ἢ colei che ha filosofato*.

Φιλοσοφικὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. philosophique, *filosofico, ca*.

Φιλοσοφικῶς, ἐπίρ. philosophiquement, *filosoficamente*.

Φιλόσοφος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ὄσ. philosophe, *filosofo*.

Φιλοσοφώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-savant, grand philosophe, *filosofone, gran filosofo*.

Φιλοσοφῶ, Ρ'. philosopher, raisonner en philosophe, philosophiquement, *filosofare, ragionare filosoficamente*.

Φιλοσοφῶν, οῦσα, οῦν. μετ. celui ἢ celle qui raisonne philosophiquement, *colui ἢ colei che ragiona filosoficamente*.

Φιλοστοργία, ἡ. ὄσ. benignité, *amorevolezza*.

Φιλόστοργος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. amoureux, affable, *amoroso, amorevole*.

Φιλοτάραχος, η, ον, ἐπίθ. inquiet, te. turbulent, te. *inquieto, ta. turbulento, ta*. §. τὸ φιλοτάραχον. ὄσ. inquiétude, turbulence, *inquietudine, turbolenza*.

Φιλότεκνος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime ses enfans, *che ama i suoi figli*.

Φιλότεχνος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime les arts, *che ama le arti*.

Φιλοτιμηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a eu l'ambition, *colui ἢ colei che ha avuto l'ambizione*.

Φιλοτιμία, ἡ. ὄσ. ambition, *ambizione*.

Φιλότιμος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. ambitieux, euse. *ambizioso, sa*.

Φιλοτιμοῦμαι, Ρ'. ambitionner, *ambire*.

Φιλοχρήματος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime l'argent, *che ama il denaro*.

Φιλορα.

Φιλόχριστος, ὁ, ἡ, τὸ, ον, ἐπίθ. qui aime Christ, *che ama Cristo.*

Φιλόχρυσος, ὁ, ἡ. τὸ, ον. ἐπίθ. qui aime l'or, *che ama l'oro.*

Φιλοψεύδης, ὁ, ἡ. τὸ, δές. ἐπίθ. qui aime à mentir, *che ama di mentire.*

Φίλτατος, άτη, ατον. ἐπίθ. très-ami, *amicissimo.*

Φιλτζάνι, τὸ. ὐσ. tasse, *chicchera.*

Φιλῶ, Pʳ. baiser, *baciare.* §. φιλῶντας, en baisant, *baciando.*

Φιλῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui baise, *colui ὴ colei che bacia.*

Φίστουλας, ὁ. ὐσ. fistule, *fistola.*

Φιστουλιάζω, Pʳ. dégénérer en fistule, *infistolirsi.*

Φκαίρωμα, τὸ. αὐσ. l'action de vider, *votamento.*

Φκαιρώνω, Pʳ. vider, *votare.*

Φκαιρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui vide, *colui ὴ colei che vota.*

Φκαιρώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a vidé, *colui ὴ colei che ha votato.*

Φκαίρωσις, ἡ. ὐσιασ. l'action de vider, *il votare.*

Φκιάζω, τὸ. ἰδὲ Φτιάζω.

Φλάμπουρον, τὸ. ὐσ. étendard, enseigne, *bandiera.*

Φλαμπουριάρης, ὁ. ὐσιασ. enseigne, porte-enseigne, *alfiere.*

Φλασκάκι, τὸ. ὐσ. petite bouteille, *piccola fiasca.*

Φλασκί, τὸ. ὐσ. bouteille, *fiasco.*

Φλασκουμηλιά, ἡ. ὐσιασ. sauge, *salvia.*

Φλάτο, τὸ. φύσα, ἄνεμος, ὐσιασ. vent, *flato.*

Φλέβα, ἡ. ὐσ. veine, *vena.*

Φλεβάρης, ἰδὲ Φλεβουάριος.

Φλεβοτομήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a saigné, *colui ὴ colei che ha cavato sangue.*

Φλεβοτομία, ἡ. ὐσ. phlebotomie, *flebotomia.*

Φλεβοτομηθείς, ἔισα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été saigné, *colui ὴ colei a cui è stato cavato sangue.*

Φλεβοτόμημα, τὸ. ὐσιασ. saignée, *cavata di sangue.*

Φλεβότομον, τὸ. ὐσ. lancette, *lancetta.*

Φλεβοτομῶ, Pʳ. saigner, *cavar sangue.*

Φλεβοτομῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui saigne, *colui ὴ colei che cava sangue.*

Φλέγμα, τὸ. αὐσ. phlegme, *flemma.*

Φλεγματικός, ἡ, όν. καὶ Φλεγματώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. phlegmatique, pituiteux, euse. *flemmatico, ca, pituitoso, sa.*

Φλεγμόνι, τὸ. αὐσ. poumon, *polmone.*

Φλέγω, Pʳ. bruler, *bruciare.*

Φλέγων, ουσα, ον. μετ. brulant, te. *abbruciante.*

Φλιτζάνι, τὸ. ὐσ. tasse, *chicchera.*

Φλισκούνι, τὸ. αὐσ. pouliot, *puleggio.*

Φλόγα, ἡ. ὐσ. flamme, *fiamma.*

Φλογέρα, ἡ. ὐσ. chalumeau, *zuffolo.*

Φλογερός, ἡ, όν. ἐπίθ. plein, ne. de flammes, *pieno, na. di fiamme.* §. φλογερός, ardent, te. brulant, te. *ardente.*

Φλογίζω, Pʳ. enflammer, *infiammare.*

Φλογίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enflamme, *colui ὴ colei che infiamma.*

Φλογίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enflammé, *colui ὴ colei che ha infiammato.*

Φλόγισμα, τὸ. ὐσ. inflammation, *infiammamento.*

Φλογισμένος, ἡ, ον. μετ. enflammé, ée. *infiammato, ta.*

Φλογώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. ardent, te. plein, ne. de flammes, *ardente, piano, na. di fiamme.*

Φλόγωσις, ἡ. ὐσ. inflammation, *infiammazione.*

Φλόκαλα, τὰ. ὐσ. balayures, *spazzature.*

Φλοκάλημα, τὸ. ὐσ. l'action de balayer, *spazzamento.*

Φλοκαλημένος, η, ον. μετ. balayé, ée, *spazzato, ta.*

Φλοκαλῶ, Pʳ. balayer, *scopare, spazzare.*

Φλόκος, ὁ. ὐσιασ. flocon, *fiocco.*

Φλόμος, ὁ. τιθύμαλος, χόρτον. ὐσ. tithymale, *titimalo.*

Φλόρι, τὸ. ὐσιασ. tarin, *raperino.*

Φλας. Φλια.
Φλαυτος. Φλοιος.

Φονδον.

Φλάδα, ἡ. σύν. écorce, *scorza*.

Φλοῦδι, τό. σύν. écoque, *guscio*.

Φλωρὶ, τό. ἑστιας. ducat, *zecchino*.

Φλωροζύγι, τό. σύν. balance, *bilancia*.

Φλυαρία, ἡ. σύν. babil, caqueterie, causerie, *ciarla, ciancia*.

Φλυαρίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a jasé, qui a babillé, *colui ὴ colei che ha ciarlato, cianciato*.

Φλυάρισμα, τό. ἑσ. l'action de babiller, de jaser, *il ciarlare*.

Φλύαρος, ὁ, ἡ, τό, ον. ἐπίθ. badin, ne. folâtre, babillard, de. *cianciatore, trice. ciarlatore, trice. ciaramella*.

Φλυαρόστομος, ὁ, ἡ, τό ον, ἐπίθ. mal embouché, ée. mal honnête, qui dit des ordures, *sboccato, ta. disonesto, ta, nel parlare*.

Φλυαρῶ, Ρ'. babiller, jaser, *ciarlare, cianciare*.

Φλυαρῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ὴ celle qui babille, qui jase, *colui ὴ colei che ciarla, che ciancia*.

Φοβερὰ, ἐπίρ. terriblement, *terribilmente*.

Φοβέρα, ἡ. ἑσ. ménace, *minaccia*.

Φοβερίζω, Ρ'. ménacer, *minacciare*.

Φοβερίζων, ουσα, ον, μετ. celui ὴ celle qui ménace, *colui ὴ colei che minaccia*.

Φοβερίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a ménacé, *colui ὴ colei che ha minacciato*.

Φοβέρισμα, τό. ἑσ. l'action de ménacer, *il minacciare*.

Φοβερισμένος, η, ον. μετ. ménacé, ée. *minacciato, ta*.

Φοβερισμὸς, ὁ. ἑσ. ménace, *minaccia*.

Φοβερικὰ, ἐπίθ. avec ménace, *con minaccia*.

Φοβεριστὴς, ὁ. σύν. celui qui ménace, *minacciatore*. ΣΙΜΟΣ.

Φοβερὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. terrible, effroyable, *terribile, formidabile*.

Φοβερότης, ἡ. ἑσ. terreur, *terrore*.

Φοβερώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-effroyable, *terribilissimo, ma*.

Φοβερώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus effroyable, *più terribile*.

Φοβηθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a eu peur, qui a craint, *colui ὴ colei che ha avuto paura, che ha temuto*.

Φοβητζιάρης, ὁ. ἐπίθ. craintif, ive, *timido, da*.

Φοβίζω, Ρ'. épouvanter, effrayer, *impaurire*.

Φοβίζων, ουσα, ον, μετοχ. celui ὴ celle qui épouvante, *colui ὴ colei che impaurisce, che fa paura*.

Φοβισμένος, η, ον. μετ. épouvanté, ée. effrayé, ée. *impaurito, ta. spaventato, ta*.

Φόβος, ὁ. ἑσ. peur, crainte, *paura, timore*.

Φοβῶ, Ρ'. effrayer, épouvanter, *far paura, spaventare*. §. φοβοῦμαι, craindre, *temere*. §. φοβοῦμαι, καὶ ἀμφιβάλλω, douter, craindre, *dubitare, temere*. §. μὴ φοβᾶσαι, μὴν ἔχεις φόβον, ne doutez pas, ne craignez pas, *non dubitate, non temete*.

Φοίνικας, ὁ. ἑσ. phenix, *fenice*.

Φοινικία, ἡ. ἑσ. palmier, *palma*.

Φοινίκι, τό. σύν. datte, *dattolo*.

Φοιτίλι, τό. ἑσ. lumignon, *lucignolo*. §. φοιτίλι ὁπου βάνουν εἰς ταῖς πληγαῖς, tente, *tasto*. §. τὸ ἔδωσεν ἕνα φοιτίλι καὶ τὸν ἀφησε, μετ. il l'a enflammé, & après il l'a laissé, *lo ha acceso, irritato, e dopo l'ha lasciato*.

Φόλι, ἰδὲ Φωλι.

Φονέας, φονιὰς, ὁ. ἑστιας. homicide, *omicida*.

Φονευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été tué, *colui ὴ colei ch'è stato ucciso*.

Φόνευμα, τό. ἑσ. l'action de tuer, *l'uccidere*.

Φονευμένος, η, ον. μετ. tué, ée, *ucciso, sa*.

Φονεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a tué, *colui ὴ colei che ha ucciso*.

Φονεὺς, ὁ. σύν. ἰδὲ Φονέας.

Φονεύω, Ρ'. tuer, *uccidere*.

Φονεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ὴ celle qui tue, *colui ὴ colei che uccide*.

Φονιὰς, ἰδὲ Φονέας.

Φο-

φλωρὶ. ducat.

Φονικόν, τό. φόνος, ὁ. ὑσ. homicide, *omicidio*.

Φοντανέλα, ἡ. καυτήριον. ὑσ. cautére, *fontanella*, *cauterio*.

Φορά, ἡ. ὑσ. fois, *volta*. §. μία φορά, une fois, *una volta*. §. κάμμμίαν φοράν, ἐνίοτε, quelque fois, *qualche volta*. §. κάμμμία φορά, ἤτοι ποτέ, jamais, *mai*. §. ἄλλη φορά, ἤτοι εἰς ἄλλον καιρόν, une autre fois, *un' altra volta*. §. τὴν ἄλλην φοράν, l'autre fois, *l'altra volta*. §. ἄλλη μία φορά, une autre fois, *un' altra volta*. §. ὀλίγαις φοραῖς, peu de fois, *poche volte*. §. κάποιαις φοραῖς, κάμποσαις φοραῖς, μερικαῖς φοραῖς, quelques fois, *certe volte*, *alle volte*. §. περισσαῖς φοραῖς, plusieurs fois, *molte volte*. Ἡ φορά τοῦ καιροῦ, selon le temps, *secondo il tempo*, *la vicenda del tempo*.

Φοράδα, ἡ. ὑσ. cavalle, jument, *giumenta*, *cavalla*.

Φοραίνω, Ρ. Ἐν. habiller, vêtir, *vestire*. §. φοραίνω, ὐδ. se vêtir, s'habiller, *vestirsi*.

Φόρεμα, τό. οὐσ. habit, *abito*.

Φορεμένος, η, ον. μεταφ. habillé, ée. *vestito*, *ta*.

Φορέσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a habillé, *colui ȣ colei che ha vestito*. §. φορέσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est vêtu, *colui ȣ colei che si è vestito*.

Φορεσιά, ἡ. οὐσ. habit, habillement, *abito*, *vestito*.

Φορολογία, ἡ. ὑσ. imposition, impôt, *imposizione*.

Φορολόγος, ὁ. ἐπίθ. celui qui met des impôts, des tributs, *colui che impone tributi*, *gravezze*.

Φόρος, ὁ. ὑσιασ. impôt, taille, tribut, *imposizione*, *tributo*, *aggravio*. §. φόρος, ἀγορά, marché, *mercato*.

Φορτίον, τό. ὑσ. charge, poids, *carico*, *peso*.

Φορτωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été chargé, *colui ȣ colei ch' è stato caricato*.

Φόρτωμα, τό. ὑσ. τὸ φορτώνειν, l'action de charger, *il caricare*, *caricamento*. §. φόρτωμα, φορτίον, charge, *carico*.

Φορτωμένος, η, ον. μετ. chargé, ée. *caricato*, *ta*.

Φορτώνω, Ρ. charger, *caricare*. §. φορτώνωντας, en chargeant, *caricando*.

Φορτώνων, νσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui charge, *colui ȣ colei che carica*.

Φορτωματιάρικος, η, ον. ἐπίθ. de charge, *di carico*. §. ζῶον φορτωματιάρικον, bête à somme, *bestia da soma*.

Φορτώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a chargé, *colui ȣ colei che ha caricato*.

Φορτωτήρα, ἡ. ὑσ. instrument pour charger, *istromento da caricare*.

Φορτωτής, ὁ. ὑσ. celui qui charge, chargeur, *caricatore*.

Φορῶ, Ρ. Ἐν. vêtir, habiller, *vestire*. §. φορῶ, ὐδ. porter un habit, être habillé, *portar un abito*, *esser vestito*.

Φορῶν, ῦσα, ῦν. μετ. celui ἢ celle qui habille, *colui ȣ colei che veste*. §. φορῶν, ὐδ. qui porte un habit, qui est habillé, *che porta un abito*, *ch' è vestito*.

Φουκάλι, τό. ὑσ. balai, *scopa*.

Φυκαλίτζα, ἡ. οὐσ. balayures, *scopatura*.

Φουκαλίζω, Ρ. balayer, *scopare*.

Φυκαλίζων, ῦσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui balaye, *colui ȣ colei che scopa*.

Φουκαλίσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a balayé, *colui ȣ colei che ha scopato*.

Φυκάλισμα, τό. ὑσ. l'action de balayer, *scopatura*.

Φυκαλισμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. *scopato*, *ta*.

Φυκαλιστής, ὁ. οὐσ. celui qui balaye, *colui che scopa*.

Φῦντα, ἡ. ὑσιασ. flocon, *fiocco*.

Φυντάκι, φουντακιά, ἰδὲ Λεπτόχαρον, κτλ.

Φύντωμα, τό. οὐσ. enflure, *gonfiamento*, *gonfiezza*, *enfiagione*.

Φυντωμένος, η, ον. μετ. en-

enflé, ée. *enfiato*, *ta*. *gonfiato*, *ta*.
Φυντώνω, P'. enfler, ϰὴ s'enfler, *enfiare* ϰὴ *enfiarsi*. §. φυντώνω Ἐδὼ τὰ φυτὰ, se faire touffu, pousser plusieurs tiges, *cestire*.
Φυντώνων, ϰσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfle, ϰὴ s'enfle, *colui* ἢ *colei che gonfia*, ϰὴ *che si gonfia*.
Φυντώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enflé, *colui* ἢ *colei che ha gonfiato*. §. φυντώσας, ὐδ. celui ἢ celle qui a été enflé, *colui* ἢ *colei* [illegible] *stato gonfiato*.
Φουντωτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. enflé, ée. *gonfio*, *ia*. §. δένδρον φυντωτὸν, arbre touffu, *albero folto*, *fronzuto*.
Φύρκα, ἡ. ἀγχόνη, ὀυσ. gibet, potence, *forca*.
Φυρκαλίτζα, ἡ. ὐσ. fourchette, *forchetta*.
Φυρκίζω, P'. pendre, *appiccare*, *impiccare*.
Φυρκίζων, ϰσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui pend, *colui* ἢ *colei che impicca*.
Φυρκίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pendu, *colui* ἢ *colei che ha impiccato*.
Φύρκισμα, τό. ὐσ. l'action de pendre, *l'impiccare*.
Φυρκισμένος, η, ον. μετ. pendu, ue. *impiccato*, *ta*.
Φύρναρης, ὁ. ὐσ. boulanger, fournier, *fornajo*.
Φυρναρειόν, τό. ὐσ. boutique de boulanger, *forno*.
Φυρνιά, ἡ. ὐσ. fournée, *infornata*.
Φυρνίζω, P'. enfourner, *infornare*.
Φυρνίζων, ϰσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfourne, *colui* ἢ *colei che inforna*.
Φυρνίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enfourné, *colui* ἢ *colei che ha infornato*.
Φύρνισμα, τό. ὐσ. l'action d'enfourner, *l'infornare*.
Φυρνισμένος, η, ον. μετ. enfourné, ée. *infornato*, *ta*.
Φῦρνος, ὁ. ὐσ. four, *forno*. §. ἕνας φῦρνος ψωμὶ, une fournée, *una fornata*, *un' infornata*.
Φυρτύνα, ἡ. ὐσ. tempête, bourrasque, *fortuna*, *tempesta*, *burrasca*.
Φυρτυνιάζω, P'. ὡς τὸ ὁ καιρὸς φουρτυνιάζει, le temps devient orageux, *il tempo diventa tempestoso*.
Φύσκα, ἡ. ὐσιασ. vescie, *vescica*. §. φύσκα ὁποῦ γίνεται εἰς τὸν λαιμὸν, jabot, poche, *gozzo*.
Φυσκαλίδα, ἡ. ὀυσ. φυσκαλίδα νερῦ, bouillon, bouteille, *bolla*, *sonaglio*. §. φυσκαλίδα τοῦ προσώπυ, pustule, bouton, *bolla*.
Φυσκὶ, τό. ὐσ. engrais, fumier, *letame*, *fimo*, *concime*.
Φυσκίζω, P'. engraisser, fumer, *letamare*, *concimare*.
Φυσκίζων, ϰσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui engraisse, qui fume, *colui* ἢ *colei che concima*, *che ingrassa i campi*.
Φυσκίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a engraissé, qui a fumé, *colui* ἢ *colei che ha letamato*, *che ha concimato*, *che ha ingrassato i campi*.
Φύσκισμα, τό. ὐσ. l'action d'engraisser, *l'alletamare*.
Φύσκωμα, τό. ὐσ. enflure, *enfiagione*, *gonfiamento*.
Φυσκωμένος, η, ον. μετ. enflé, ée. *gonfiato*, *ta*. §. φυσκωμένος, μεταφ. θυμωμένος, courroucé, ée. *adirato*, *ta*.
Φυσκώνω, P'. Ἐν. enfler, *gonfiare*. §. φουσκώνω, ὐδ. s'enfler, *gonfiarsi*. §. φουσκώνω, μετ. θυμώνω, irriter, courroucer, ϰὴ se courroucer, *irritare*, *adirare*, ϰὴ *adirarsi*.
Φυσκώνων, ϰσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui enfle, *colui* ἢ *colei che gonfia*. §. φυσκώνων, ὐδ. ϰὴ μετ. celui ἢ celle qui se met en colère, *colui* ἢ *colei che si adira*, *che si mette in collera*.
Φυσκώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a enflé, *colui* ἢ *colei che ha gonfiato*. §. φυσκώσας, ὐδ. celui ἢ celle qui s'est enflé, *colui* ἢ *colei che si è gonfiato*. §. φυσκώσας, μεταφ. θυμώσας, celui ἢ celle qui s'est courroucé, qui s'est mis en colère, *colui* ἢ *colei che si è adirato*.
Φύσκωσις, ἡ. ὀυσ. enflure, *enfiagione*, *gonfiamento*. §. φούσκωσις, μετ.

μετ. θύμωμα, colére, courroux, collera.

Φουσάτον, τό. ὑσ. armée, armata, esercito.

Φουστάνι, τό. ὑσ. jupe, cotillon, gonnella.

Φοῦχτα, ἡ. ὑσ. poignée, pugno, manata.

Φουχτιάζω, φουχτίζω, ἰδὲ Φουχτώνω.

Φούχτωμα, τό. οὐσ. l'action d'empoigner, impugnatura, l'impugnare.

Φουχτωμένος, η, ον. μετ. empoigné, ée. impugnato, ta.

Φουχτώνω, Ρ'. empoigner, impugnare.

Φουχτώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui empoigne, colui ò colei che impugna.

Φουχτώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a empoigné, colui ò colei che ha impugnato.

Φραγγέλλιον, τό. ὑσ. fouet, staffile, frusta, sferza.

Φραγγελλωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été foueté, colui ò colei ch'è stato staffilato, frustato.

Φραγγέλλωμα, τό. οὐσ. l'action de fouetter, lo staffilare.

Φραγγελλώνω, Ρ'. fouetter, staffilare, frustare.

Φραγγελλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui fouette, colui ò colei che staffila, che frusta.

Φραγγελλώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a foueté, colui ò colei che ha staffilato, che ha frustato.

Φράγμα, τό. ὑσ. cloture, siepe.

Φραγμένος, η, ον. μετ. clos, se. chiuso, sa. assiepato, ta.

Φραγμός, ὁ. ὑσ. ἰδὲ Φράγμα.

Φράζω, Ρ'. clorre, entourer de haies, chiudere, assiepare. §. φράζω, ἐμφράττω ἀπλῶς, fermer, boucher, chiudere, turare.

Φράζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui entoure de haies, colui ò colei che chiude, che assiepa.

Φράκτης, ὁ. ὑσ. cloture, siepe, chiudenda.

Φραμμένος, η, ον. μετ. clos, se. chiuso, sa. assiepato, ta.

Φράξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a entouré de haies, colui ò colei che ha assiepato.

Φράξιμον, τό. φράξις, ἡ. οὐ. l'action de clorre, il chiudere, l'assiepare. §. φράξιμον, φράξισμα, l'action de boucher, il turare, turamento. §. φράξις, ἔμφραξις, obstruction, ostruzione.

Φράσις, ἡ. οὐσ. phrase, frase.

Φράτωρ, ὁ. ὑσιασ. frére, frate. οἱ φράτορες, les fréres, les religieux, i frati, i religiosi.

Φρέαρ, τό. πηγάδι, οὐσ. puits, pozzo.

Φρένα, ὁ. οὐσ. l'esprit, l'entendement, mente. §. εἶναι ἔξω ἀπό τὰς φρένας του, il est hors de soi-même, il n'a pas le sens commun, è fuori di se stesso, è ùn mato.

Φρενῖτις, ἡ. ὑσ. frénésie, délire, frenesia, delirio.

Φρενίτης, ὁ, ἡ. ἐπίθ. frénétique, extravagant, te. frenetico, ca. stravagante.

Φρενητικός, ἰδὲ Φρενίτης.

Φρενίτις, ὁ. ὑσ. frénésie, frenesia. §. φρενιτικός, ἐπίθ. frénétique, frenetico, ca.

Φρενοβλαβής, ὁ, ἡ. ἐπίθ. stupide, imbécille, qui n'a pas le sens commun, stupido, da. imbecille, che non ha il senso comune, che ha offesa la mente.

Φρίζω, Ρ'. ἰδὲ Φρίττω.

Φρικτός, ἡ, όν. ἐπίθ. terrible, terribile.

Φρίξας, ξασα, αν. μετ. celui ou celle qui a frissonné, qui a frémi de peur, colui ò colei che si è raccapricciato, ch'è stato sopraffatto da spavento.

Φρίξις, ἡ. ὑσ. frissonnement, frémissement, raccapriccio, orrore.

Φρίττω, Ρ'. frissonner, frémir de peur, raccapricciarsi, esser sopraffatto da spavento, da orrore.

Φρίττων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui frémit de peur, colui ò colei che raccapriccia.

Φροκάλισμα, τό. ὑσ. l'action de balayer, lo scopare, spazzare.

Φροκαλισμένος, η, ον. μετ. balayé, ée. scopato, ta. spazzato, ta.

Φρο-

Φεγγαρα. ξεινωδηνι

Φρόκαλον, τό. ὑσ. balayure, *spazzatura*. §. φρόκαλον, τὸ σάρωμα, balai, *scopa*.

Φρόνημα, τό. οὐσ. sentiment, *sentimento*.

Φρόνησις, ἡ. ὑσ. φρονιμάδα, prudence, *prudenza*. §. φρόνησις, σοχασμός, sentiment, *sentimento*.

Φρόνιμα, ἐπίρ. sensement, prudemment, *prudentemente*, *sensatamente*.

Φρονιμάδα, ἡ. οὐσ. prudence, *prudenza*.

Φρονίμευμα, τό. ὑσ. l'action de devenir prudent, *il diventar prudente*.

Φρονιμευμένος, η, ον. μετ. rendu, ue, prudent, te. *reso, sa, prudente*.

Φρονιμεύω, Ρ. Ἐν. κάμνω τινὰ φρόνιμον, corriger, faire devenir prudent, *correggere, far divenire prudente*. §. φρονιμεύω, γίνομαι φρόνιμος, devenir prudent, *diventare prudente*.

Φρόνιμος, η, ον. ἐπίθ. prudent, te, sage, *prudente, savio, ia*.

Φρονιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-prudent, te. *prudentissimo, ma*.

Φρονιμώτερος, η, ον. μετ. plus prudent, te. *più prudente*.

Φροντίδα, ἡ. ὑσ. souci, soin, *cura, pensiero*. §. εἶναι γεμάτος ἀπὸ φροντίδαις, il est accablé de soucis, *è pieno di pensieri, di cure*.

Φροντίζω, Ρ. se soucier, avoir soin, *curarsi, prendersi briga*. §. δὲν φροντίζει διὰ τίποτες, il ne se soucie de rien, *non si cura di alcuna cosa*. §. φροντίσετε διὰ αὐτὸ, donnez vous la peine pour cela, *datevi pena per ciò*. §. φροντίζω, προμηθεύω, pourvoir, *provvedere*.

Φροντίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui se soucie, *colui ò colei che si cura, che si dà pena*. §. φροντίζων, προμηθεύων, celui ou celle qui pourvoit, *colui ò colei che provvede*.

Φροντίσας, ασα, αν. μετ. celui ou celle qui a eu soin, *colui ò colei che ha preso cura*. §. φροντίσας, προβλέψας, celui ou celle qui a pourvu, *colui ò colei che ha provveduto*.

Φροντιστήριον, τό. ὑσιας. collège, *collegio, scuola*.

Φροντιστής, ὁ. ὑσ. celui ou celle qui a soin, *colui ò colei che ha cura*.

Φρονῶ, Ρ. sentir, penser, *sentire, pensare*. §. τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ; quelle opinion avez vous de cela? que pensez vous de cela? *qual è la vostra opinione sopra questo? che ne pensate?*

Φρουρά, ἡ. ὑσ. garde, *guardia*.

Φρούριον, τό. ὑσ. forteresse, *fortezza*.

Φρύγανα, τά. ὑσ. broussailles, *frasche*. §. φρύγανα, μεταφ. ποταπὰ κ' οὐτιδανὰ πράγματα, niaiseries, bagatelles, *frasche, bagatelle*.

Φρυδᾶτος, η, ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a les cils épais, *cigliuto, ta*.

Φρύδι, τό. ὑσ. cil, *ciglio*.

Φρῦνος, ὁ. ὑσ. crapaud, *rospo*.

Φταίω, κτλ. ἰδὲ Φθταίω.

Φταίγω, κτλ. ἰδὲ Πταίω, κτλ.

Φτενά, ἐπίρ. subtilement, *sottilmente*.

Φτεναίνω, Ρ. atténuer, *attenuare*.

Φτένεμα, τό. ὑσ. atténuation, amoindrissement, *attenuazione*.

Φτενεμένος, η, ον. μετ. atténué, ée. *attenuato, ta*.

Φτενός, ἡ, όν. ἐπίθ. ténu, ue. mince, *tenue, sottile*.

Φτενότης, οὐσ. ténuité, *tenuità*.

Φτενούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu mince, *un poco tenue*.

Φτενώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-mince, *tenuissimo, ma*.

Φτενώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus mince, *più tenue*.

Φτερμίζομαι, κτλ. ἰδὲ Πταρμίζομαι.

Φτέρνα, ἰδὲ Πτέρνα.

Φτερόν, κτλ. ἰδὲ Πτερόν, κτλ.

Φτερούγα, κτλ. ἰδὲ Πτερούγα.

Φτηνά, κτλ. ἰδὲ Φθηνά, κτλ.

Φτιάνω, Ρ. faire, *fare*. §. φτιάνω, accommoder, ajuster, *accomodare, aggiustare*.

Φτιά-

Φρεγίδα.
φρελσα.

Φτιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fait, *colui ἢ colei che ha fatto*.

Φτιασίδι, τὸ. ὐσ. fard, *belletto*, *liscio*.

Φτιασίδωμα, τὸ. ὐσ. l'action de farder, *l'imbellettare*.

Φτιασιδωμένος, η, ον. μετ. fardé, ée. *imbellettato*, *ta*.

Φτιασιδώνω, Pʳ. farder, *imbellettare*.

Φτιάσις, ἡ. φτιάσμα, τὸ. ὐσ. ouvrage, travail, *fattura*, *opera*, *lavoro*.

Φτιαςικὸν, τὸ. ὐσ. prix, salaire, recompense de quelque travail, *fattura*, *mercede della fattura*.

Φτέρισμα, τὸ. ὐσ. durée, *durata*.

Φτερῶ, Pʳ. durer, *durare*.

Φτυάρι, τὸ. ὐσ. hoyau, *badile*.

Φτύλι, τὸ. ὐσ. lumignon, *lucignolo*.

Φτύμα, τὸ. ὐσ. crachat, *sputo*.

Φτυμένος, η, ον. μετοχ. craché, ée. *sputato*, *ta*.

Φτύσιμον, τὸ. ὐσ. l'action de cracher, *sputamento*, *lo sputare*.

Φτύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a craché, *colui ἢ colei che ha sputato*.

Φτύω, Pʳ. cracher, *sputare*.

Φτύων, υσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crache, *colui ἢ colei che sputa*.

Φτωχὰ, κτλ. ἰδὲ Πτωχὰ, κτλ.

Φυγὰς, ὁ, ἡ. ἐπίθ. fuyard, *fuggitivo*.

Φυγαδευθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. chassé, ée. mis, ise. en déroute, *fugato*, *ta*.

Φυγάδευσις, ἡ. ὐσ. fuite, déroute, *fuga*, *fugamento*.

Φυγαδεύω, Pʳ. chasser, mettre en déroute, *fugare*.

Φυγαδεύων, υσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui met en déroute, *colui ἢ colei che fuga*.

Φυγαδεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a mis en déroute, *colui ἢ colei che ha fugato*.

Φυγὴ, ἡ. φυγιὸ, τὸ. ὐσ. fuite, *fuga*.

Φύκι, τὸ. ὐσ. algue, *alga*.

Φύλαγμα, τὸ. ὐδ. τὸ φυλάγειν, garde, l'action de garder, *il guardare*. §. φύλαγμα, διατήρησις, conservation, *conservazione*.

Φυλαγμένος, η, ον. μετ. gardé, ée. *custodito*, *ta*. §. φυλαγμένος, διατηρημένος, conservé, ée. *conservato*, *ta*.

Φυλάγω, Pʳ. garder, *guardare*, *custodire*. §. φυλάγω, διατηρῶ, conserver, *conservare*. §. φυλάγω, βάνω κατὰ μέρος, cacher, mettre à part, *nascondere*, *metter da parte*. §. φυλάγω, παρατηρῶ, observer, *osservare*. §. ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ, Dieu me garde, *Dio mi guardi*. §. φυλάγομαι, prendre garde, *guardarsi*, *tenersi in guardia*.

Φυλάγων, υσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui garde, *colui ἢ colei che custodisce*. §. φυλάγων, διατηρῶν, celui ἢ celle qui conserve, *colui ἢ colei che conserva*.

Φύλακας, ὁ. ὐσ. gardien, *custode*, *guardiano*.

Φυλακάτωρ, ὁ. ὐσ. ὁ φύλακας, gardien, *custode*. §. φυλακάτωρ, ὁ πρῶτος τῆς φυλακῆς, géolier, concierge de la prison, *carceriere*. §. φυλακάτωρ, ὁ βιγλάτωρ, sentinelle, *sentinella*.

Φυλακὴ, ἡ. ὐσ. τόπος ὅπου εἰσὶν οἱ φυλακωμένοι, prison, *prigione*. §. φυλακὴ, ἡ φύλαξις, garde, *guardia*. §. φυλακὴ στρατιωτικὴ, sentinelle, *sentinella*.

Φυλακτήριον, τὸ. ὐσ. agnus, *agnus dei*. §. φυλακτήριον, reservoir, *conservatojo*.

Φυλακτὴς, ὁ. ὐσιασ. garde, *guardia*, *custode*. §. φυλακτὴς, διατηρητὴς, conservateur, *conservatore*.

Φυλακτικὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. propre à conserver, ἢ à être conservé, *conservativo*, *va*. ἢ *conservabile*.

Φυλακτὸς, ὴ, όν. ἐπίθ. propre à être conservé, *conservabile*. §. φυλακτὸν, ὐσ. agnus, *agnus dei*.

Φυλάκτρα, ἡ. ὐσ. celle qui garde, gardienne, *custode*, *colei che custodisce*.

Φυλακωθεὶς, εῖσα, ὲν. μετ. celui ἢ celle qui a été em-

emprisonné, *celui ὴ co-lei ch' è stato imprigionato.*

Φυλάκωμα, τό. ὐσ. l'action d'emprisonner, *imprigionamento, l'imprigionare.*

Φυλακωμένος, η, ον. μετ. emprisonné, ée. *imprigionato, ta.*

Φυλακώνω, P'. emprisonner, *imprigionare.*

Φυλακώνων, ὑσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui emprisonne, *colui ὴ colei che imprigiona.*

Φυλακώσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a emprisonné, *colui ὴ colei che ha imprigionato.*

Φυλακωτής, ὁ. ὐσ. celui qui emprisonne, *colui che imprigiona.*

Φυλάξας, ξασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a gardé, *colui ὴ colei che ha custodito.* §. φυλάξας, διατηρήσας, celui ὴ celle qui a conservé, *colui ὴ colei che ha conservato.*

Φύλαξις, ἡ. ὐσ. garde, *guardia, custodia.* §. φύλαξις, διατήρησις, conservation, *conservazione.*

Φύλαρχος, ὁ. ἐπίθ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς, tribun, *tribuno.*

Φυλάττω, ἰδὲ Φυλάγω.

Φυλάττων, ἰδὲ Φυλάγων.

Φυλαχθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été gardé, *colui ὴ colei ch' è stato custodito.* §. φυλαχθείς, διατηρηθείς, celui ὴ celle qui a été conservé, *colui ὴ colei ch' è stato conservato.*

Φυλή, ἡ. ὐσ. tribu, *tribù.* §. φυλή, nation, *nazione.* §. εἶναι ἀπὸ ξένην φυλήν, il est d'une nation étrangère, *è d'una nazione straniera.*

Φυλλάδα, ἡ. ὐσ. petit livre, *libricciuolo.*

Φυλλολόγημα, τό. ὐσ. l'action de feuilleter un livre, *lo scartabellare un libro.*

Φυλλολογημένος, η, ον. ἐπίθ. βιβλίον φυλλολογημένον, livre feuilleté, *libro scartabellato.*

Φυλλολογήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a feuilleté un livre, *colui ὴ colei che ha scartabellato un libro.*

Φυλλολογῶ, P'. feuilleter, *scartabellare, squadernare.* §. φυλλολογῶντας, en feuilletant, *scartabellando.*

Φυλλολογῶν, ὖσα, ῦν. μετ. celui ὴ celle qui feuillette, *colui ὴ colei che scartabella.*

Φύλλον, τό. οὐσ. feuille, *foglia, fronda.* §. φύλλον χαρτί, une feuille de papier, *un foglio di carta.* §. τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς, les oreillettes du cœur, *auricole del cuore.*

Φυρά, ἡ. ὐσιας. déchet, diminution, *scemamento.*

Φυραίνω, P'. Ἐν. diminuer, *diminuire.* §. φυραίνω, ὐδ. baisser, diminuer, *scemare.* §. φυραίνοντας, diminuant, *scemando.*

Φύραμα, τό. ὐσ. déchet, *scemamento.*

Φυραμένος, η, ον. μεταφ. diminué, ée. baissé, ée. *scemato, ta.*

Φυράσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a baissé, qui a diminué, *colui ὴ colei che ha scemato.*

Φύρασις, ἡ. ἰδὲ Φύραμα.

Φυραστικός, ή, όν. ἐπίθ. celui ὴ celle qui baisse, qui diminue, *colui ὴ colei che diminuisce, che vien meno.*

Φυρῶ, ἰδὲ Φυραίνω.

Φυσάω, ἰδὲ Φυσῶ.

Φυσέκι, τό. οὐσ. φυσέκι τῆς ἁρμάτων, cartouche, *cartoccio.* §. φυσέκι ὁπῦ ῥίχνουν εἰς τὸν ἀέρα, fusée, *razzo.*

Φύσημα, τό. ὐσ. l'action de souffler, souffle, *soffio, il soffiare.*

Φυσημένος, η, ον. μεταφ. soufflé, ée. *soffiato, ta.*

Φυσήσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a soufflé, *colui ὴ colei che ha soffiato.*

Φυσητής, ὁ. ὐσ. celui qui souffle, *colui che soffia.*

Φυσητήρι, τό. οὐσ. soufflet, *soffietto, mantice.*

Φυσικά, ἐπίρ. naturellement, *naturalmente.*

Φυσικός, ή, όν. ἐπίθ. naturel, lle. *naturale.* §. τὸ φυσικόν, ὐσ. le naturel, *il naturale.* §. τὸ φυσικὸν τῶν γυναικῶν, ἤτοι τὰ καταμήνια, les mois, les règles des femmes, *i menstrui, le regole delle donne.*

Φυλαρο. frassina

Φυσικῶς, ἐπίῤ. naturellement, *naturalmente*.

Φυσιογνωμία, ἡ. ὑσ. physionomie, *fisonomia*.

Φυσιογνώμος, ὁ. ὑσ. physionomiste, *fisonomista*.

Φυσιολογία, ἡ. ὑσ. physiologie, *fisiologia*.

Φυσιολόγος, ὁ, ἡ. ὑσιας. physiologue, *fisiologo*.

Φύσις, ἡ. nature, *natura*.

Φυσυνάκι, τό. ὑσ. petit soufflet, *piccolo soffietto*.

Φυσοῦνι, τό. ὑσ. soufflet, *soffietto*.

Φυσῶ, Pʳ. souffler, *soffiare*.

Φυτευθεὶς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été planté, *colui ἢ colei ch' è stato piantato*.

Φύτευμα, τό. ὑσ. l'action de planter, *il piantare*.

Φυτευμένος, η, ον. μετ. planté, ée. *piantato, ta*.

Φυτεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a planté, *colui ἢ colei che ha piantato*.

Φυτευτὴς, ὁ. ὑσ. celui qui plante, *colui che pianta, piantatore*.

Φυτευτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. qu'on peut planter, *piantabile*.

Φυτεύω, Pʳ. planter, *piantare*. §. φυτεύοντας, en plantant, *piantando*.

Φυτεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui plante, *colui ἢ colei che pianta*.

Φυτὸν, τό. ὑσ. plante, *pianta*.

Φυτόσπορος, ὁ. ὑσ. lieu bien garni de plantes, *luogo piantadoso, piano di piante*.

Φύτρωμα, τό. ὑσ. l'action d'éclore, de germer, germination, *germogliamento, il germogliare*.

Φυτρωμένος, η, ον. μετ. éclos, se. germé, ée. *sbocciato, ta. germogliato, ta*.

Φυτρώνω, Pʳ. éclorre, germer, *sbocciare, germogliare*.

Φυτρώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui germe, qui pousse le germe au dehors, *colui ἢ colei che germoglia, che sboccia*.

Φυτρώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a éclos, qui a germé, *colui ἢ colei che ha sbocciato, che ha germogliato*.

Φώκια, ἡ. ὑσ. lamantin, vache de mer, *foca, vitello marino*.

Φωλεά, φωλιά, ἡ. ὑσιας. nid, *nido*.

Φώλεμα, τό. ὑσ. l'action de nicher, *l'annidarsi*.

Φωλεμένος, η, ον. μετ. niché, ée. *annidato, ta*.

Φωλεύω, φωλιάζω, Pʳ. faire son nid, *fare il suo nido*. §. φωλιάζω, φωλεύω, nicher, *annidarsi*.

Φώλιασμα, τό. ἴδε Φώλεμα.

Φωλὶ, τό. αὐγὸν φροσφώλαιον, ὑσ. niche, *guardanidio*.

Φώναγμα, τό. ὑσ. l'action de crier, *il gridare, gridamento*.

Φωναγμένος, η, ον. μετ. crié, ée. ἢ appelé, ée. *gridato, ta. chiamato, ta*.

Φωνάζω, Pʳ. crier, *gridare*. §. φωνάζω, κράζω, appeler, *chiamare*.

Φωνάζων, ουσα, ον. μ. celui ἢ celle qui cri[e] *colui ἢ colei che grid[a]* §. φωνάζων, κράζων, celui ἢ celle qui appelle *colui ἢ colei che chiama*

Φωνακλᾶς, ὁ. ὑσ. crieur criailleur, *gridatore*.

Φωνακλοῦ, ἡ. ὑσ. celle q[ui] crie, *colei che grida*.

Φωνάξας, ξασα, αν. μ[ετ.] celui ἢ celle qui a cri[é] *colui ἢ colei che ha gridato*. §. φωνάξας, κρ[ά]ξας, celui ἢ celle q[ui] a appelé, *colui ἢ co[lei] che ha chiamato*.

Φώνασμα, τό. ὑσ. l'action de crier, *il gridare*.

Φωνὴ, ἡ. ὑσ. voix, *vo[ce]* §. μὲ τρανὴν φωνὴν, haute voix, *ad alta vo[ce]*.

Φωνῆεν, τό. ὑσ. voyelle *vocale*.

Φωνήσας, σασα, αν. μ[ετ.] ὅσ[τ]ις ἔκραξε, celui ἢ celle qui a appelé, *colui ἢ colei che ha chiamato*

Φώρασις, φωρασιά, ἡ. ... ρασμα, τό. ὑσ. soupçon *sospetto*.

Φωροῦμαι, Pʳ. ... soupçonner, *sospettare*.

Φῶς, τό. ὑσ. lumière, *luce*. §. φῶς, ὅρασις, *vista*.

Φωστὴρ, φωστῆρας, ὁ. ... luminaire, *luminare*.

Φωσφόρος, ὁ. ὑσ. ... φόρος, τὸ ἄστρον ... γῆς, l'étoile du berg[er] l'étoile du matin, *lucifero, la stella* ...

ρῖνα, la diana. §. φωσφόρος, phosphore, fosforo.

Φῶτα, τά: ὧν. τὰ φῶτα, ἡ ἑορτὴ τῶν φώτων, épiphanie, epifania.

Φωταγωγία, ἡ. ῶν. illumination, illuminazione.

Φωταγωγικός, ή, όν: ἐπίθ. illuminatif, ive: illuminativo, va.

Φωταγωγῶ, P. illuminer, illuminare.

Φωτεινός, ή, όν. ἐπίθ. lumineux, euse. reluisant, te: luminoso, sa. lucido, da.

Φωτεινότατος, η, ον. ἐπίθ. très-lumineux, euse: luminosissimo, ma.

Φωτεινότερος, η, ον: ἐπίθ. plus lumineux, euse: più luminoso, sa.

Φωτερός, ή, όν. ἐπίθ. lumineux, euse. luisant, te: luminoso, sa. lucido, da.

Φωτίσας, σασα. ἀν. μετ. celui ou celle qui a illuminé, colui ò colei che ha illuminato.

Φώτισις, ἡ. ὧν. illumination, illuminazione.

Φωτιὰ, ἡ. ὧν. feu, fuoco.

Φωτίζω, P. illuminer, illuminare. §. φωτίζω, μετ. illuminer, éclaircir, illuminare.

Φωτίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui illumine, colui ò colei che illumina. §. φωτίζων, μετ. celui ou celle qui éclaircit, colui ò colei che illumina.

Φωτίσας, σασα, αν: μετ. celui ou celle qui a illuminé, colui ò colei che ha illuminato.

Φώτισμα, τό. ὧν. illumination, illuminazione.

Φωτισμένος, η, ον: μετ. illuminé, ée. illuminato, ta.

Φωτισμός, ὁ. ἴδε Φώτισμα.

Φωτιστικός, ή, όν. ἐπίθ. illuminatif, ive. illuminativo, va.

Φωτιστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut illuminer, che si può illuminare.

Φωτοδότης, ὁ. ὧν. celui qui donne la lumière, datore della luce.

Φωτοχυσία, ἡ. ὧν. illumination, illuminazione.

Χ

Χαβιάρι, τό: ὧν. caviat, caviale.

Χάζανι, τό. chauderon, caldaja.

Χαζιρ, ἐπίρ. prêt, te: pronto, ta. εἶσαι χάζιρ; êtes vous prêt? siete pronto?

Χάζι, τό. ὧν. agrément, plaisir, gusto, piacere.

Χαζνές, ὁ. ὧν. trésorerie, tesoreria.

Χαϊδευθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été caressé, colui ò colei ch' è stato accarezzato.

Χάϊδευμα, τό. ὧν. amadouement, carezzamento.

Χαϊδευμένος, η, ον: μετ. amadoué, ée. caressé, ée: carezzato, ta. accarezzato, ta.

Χαϊδεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a caressé, qui a amadoué, colui ò colei che ha accarezzato.

Χαϊδευτικά, ἐπίρ. avec caresses, con carezze.

Χαϊδευτής, ὁ. ὧν. celui qui caresse, colui che accarezza.

Χαϊδευτικός, ή, όν. ἐπίθ. caressant, te. carezzevole.

Χαϊδεύω, P. caresser, amadouer, carezzare, accarezzare. §. χαϊδεύοντας, en caressant, accarezzando.

Χαϊδεύων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui caresse, caressant, te. colui ò colei che accarezza, accarezzante.

Χάϊδι, τό. ὧν. caresse, carezza. §. εἶναι γεμάτη χάϊδια, elle est pleine de cajoleries, d'attraits, ella è piena di vezzi.

Χαϊμένος, η, ον. μετοχ. perdu, ue. perduto, ta.

Χαϊμός, ὁ. ὧν. perte, perdita.

Χαιρεκακία, ἡ. ὧν. malveillance, malevoglienza, malevolenza.

Χαιρέκακος, ὁ, ἡ. τό, ον. ἐπίθ. malveillant, te. celui ou celle qui veut du mal, malevolo, la.

Χαιρετηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été salué, colui ò colei ch' è stato salutato.

Χαιρέτημα, τό. ὧν. l'action de saluer, saluto, salutamento, il salutare.

Χαιρετημένος, η, ον. μετ. salué, ée. salutato, ta.

Χαιρετήσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a salué,

lué, *colui ò colei che ha salutato.*

Χαιρέτισμα, κτλ. ἴδε Χαιρέτημα, κτλ.

Χαιρετῶ, P. saluer, *salutare.*

Χαιρετῶν, ῶσα, ῶν. μετ. saluant, *salutante.*

Χαίρομαι, P. se réjouir, *rallegrarsi.* §. χαίρομαι εἰς τὴν ἀτυχίαν σας, je me rejouis de votre bonheur, *mi rallegro, mi consolo della vostra felicità.* §. χαῖρε, je vous salue, Dieu vous soit en aide, *vi saluto, Dio vi salvi.* §. καλῶς νὰ χαίρεσθε, grand bien vous fasse, *buon pro vi faccia.* §. τὸ χαίρομαι ἐκ καρδίας, je m'en rejouit de tous mon cœur, *me ne rallegro di tutto cuore.*

Χαλάζι, τό. ουσ. grêle, *grandine.*

Χάλασμα, τό. ὄσ. ruine, *rovina.*

Χαλασμένος, η, ον. μετ. ruiné, ée. gâté, ée. detruit, te. *rovinato, ta. guastato, ta. distrutto, ta.*

Χαλασμός, ὁ. ὄσ. ruine, *rovina.* §. χαλασμὸς τῶ ἐχθρῶ, déroute, *rotta.*

Χαλάσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a gâté, qui a ruiné, *colui ò colei che ha guastato, che ha rovinato.*

Χαλαστής, ὁ. ὄσ. celui qui gâte, qui ruine, destructeur, *colui che guasta, che rovina, distruttore.*

Χαλάστρα, ἡ. ὄσ. χάλασμα, τό. destruction, *distruzione.* §. χαλάστρα εἰς τὸ τειχόκαστρον, bréche, *breccia.*

Χαλβᾶς, ὁ. ὄσιος. gateau fait avec du miel, *cose dolci fatte con miele.*

Χαλές, ὁ. ὄσ. garderobe, privé, *necessario.*

Χάλδημα, τό. ουσ. l'action de chercher, *il cercare.*

Χαλδημένος, η, ον. μετ. cherché, ée. *cercato, ta.*

Χαλδήσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a cherché, *colui ò colei che ha cercato.*

Χαλδῶ, P. chercher, *cercare.* §. χαλδῶντας, en cherchant, *cercando.*

Χαλδῶν, ῶσα, ον. μετ. celui ò celle qui cherche, *colui ò colei che cerca.*

Χαληνάρι, χαληνός, ὁ. ὄσ. frein, *freno.*

Χαληναράκι, τό. ὄσ. petit frein, *piccolo freno.*

Χαλήνωμα, τό. ουσ. l'action de refrener, *il raffrenare.*

Χαληνωμένος, η, ον. μετ. refrené, ée. *frenato, ta. raffrenato, ta.*

Χαληνώνω, P. brider, mettre le frein, *frenare.* §. χαληνώνω, μετ. refrener, *raffrenare.*

Χαληνώνων, ουσα, ον. μετ. celui ò celle qui refrene, *colui ò colei che raffrena.*

Χαληνώσας, σασα, αν. μετ. celui ò celle qui a refrené, *colui ò colei che ha raffrenato.*

Χάλι, τό. ὄσ. état, *stato.* εἰς τί χάλι εὑρίσκεσθε; en quel état êtes vous? *in quale stato siete?*

Χαλί, τό. ουσιας. tapis, *tappeto.*

Χαλίκι, τό. ὄσ. caillou, *ciotolo, selce.*

Χαλίκωμα, τό. ὄσ. l'action de paver avec des cailloux, *il selciare.*

Χαλικωμένος, η, ον. μετ. pavé, ée. avec des cailloux, *selciato, ta.*

Χαλικώνω, P. paver avec des cailloux, *selciare.*

Χάλκανθον, τό. ουσ. vitriol, *vitriuolo.*

Χαλκᾶς, ὁ. ουσ. collier de fer, *collana di ferro.*

Χαλκεῖον, τό. ὄσ. boutique du forgeron, *bottega del fabbro.*

Χαλκεύς, ὁ. ουσ. forgeron, *fabbro.*

Χαλκευτική, ἡ. ὄσ. l'art de forgeron, *l'arte fabbrile.*

Χαλκοπωλεῖον, τό. ὄσιας. lieu où l'on vend du cuivre, *luogo dove si vende il rame.*

Χαλκός, ὁ. ουσ. cuivre, *rame.*

Χάλκωμα, τό. ουσ. cuivre, *rame.* §. χάλκωμα, ἀγγεῖον χαλκωματένιον, utensile de cuivre, *utensile di rame.*

Χαλκωματένιος, ια, ιον. ἐπιθ. de cuivre, *di rame.*

Χαλνῶ, χαλῶ, P. gâter, *guastare.* §. χαλνῶ, φθείρω, ἀφανίζω, ruiner, détruire, *rovinare, distruggere.* §. τὸ κρασὶ ἤρχισε νὰ χαλάσῃ, le vin commence à tourner, *il vino incomincia a guastar-*

narsi. §. ἐχάλασε τὴν νηστεία, il a rompu le jeûne, *ha rotto il digiuno*, *ha trasgredito il digiuno*. §. αὐτὸς ἐχάλασεν αὐτὸ τὸ κορίτζι, il a corrompu cette fille, *ha corrotto questa ragazza*. §. πολὺ ἐχάλασεν ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ ἦτον, il a beaucoup perdu de ce qu'il étoit, *ha perduto molto di quel che era*. §. χαλνῶ μίαν συνήθειαν, abolir, *abolire*. §. ἐχάλασαν τὸν ἐχθρὸν, on a mis l'ennemi en déroute, *l'inimico è stato sconfitto*.

Χάλυψ, ὁ. ὀσ. acier, *acciajo*.

Χαμαὶ, ἐπίρ. en bas, à terre, *abbasso*, *a terra*.

Χαμαίδρυον, τό. ὀσ. germandrée, *camedrio*, *querciuola*.

Χαμαιλέων, ὁ. caméléon, *camaleonte*. §. φυτόν τι, caroline, *carlina*.

Χαμάλης, ὁ. οὐσ. portefaix, *facchino*.

Χαμαλήτικος, η, ον. ἐπίθ. de porte-faix, *di facchino*.

Χαμάμι, τό. ἴδε Λυτρόν.

Χαμένος, η, ον. μεταφ. perdu, ue. *perduto*, *ta*.

Χαμηλά, ἐπίρ. bas, *basso*.

Χαμηλὸς, ή, όν. ἐπίθ. bas, se. *basso*, *sa*.

Χαμηλότατος, η, ον. μετ. très-bas, se. *bassissimo*, *ma*.

Χαμηλότερος, η, ον. μετ. plus bas, se. *più basso*, *sa*.

Χαμηλότης, ἡ. οὐσ. bassesse, *bassezza*.

Χαμηλωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été abaissé, *colui ἢ colei ch'è stato abbassato*.

Χαμήλωμα, τό. ὀσ. abaissement, *abbassamento*.

Χαμηλωμένος, η, ον. μετ. abaissé, ée. *abbassato*, *ta*.

Χαμηλώνω, Pr. baisser, abaisser, *abbassare*.

Χαμηλώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui baisse, *colui ἢ colei che abbassa*. §. χαμηλώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui s'abaisse, *colui ἢ colei che si abbassa*.

Χαμηλώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a baissé, *colui ἢ colei che ha abbassato*. §. χαμηλώσας, οὐδ. celui ἢ celle qui s'est abaissé, *colui ἢ colei che si è abbassato*.

Χαμοβλέπω, Pr. regarder bas, *guardar basso*.

Χαμογελάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a souri, *colui ἢ colei che ha sorriso*.

Χαμογέλασμα, τό. ὀσιασ. sourire, souris, *sorriso*, *ghigno*.

Χαμογελῶ, Pr. sourire, *sorridere*.

Χαμογελῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui sourit, *colui ἢ colei che sorride*.

Χαμοκερασία, ἡ. οὐσ. la plante qui porte les fraises, *la pianta che produce le fragole*.

Χαμοκέρασον, τό. ὀσιασ. fraise, *fragola*.

Χαμοκοιλαδῶ, Pr. chanter tout bas, *cantaticchiare*.

Χαμομήλα, ἡ. ὀσ. camomille, *camomilla*.

Χαμομηλέλαδον, τό. οὐσ. huile de camomille, *olio di camomilla*.

Χαμομίλημα, τό. ὀσ. l'action de parler tout bas, *il parlare sottovoce*.

Χαμομιλήσας, σασα, αν. μεταφ. celui ἢ celle qui a parlé tout bas, *colui ἢ colei che ha parlato sottovoce*.

Χαμομιλῶ, Pr. parler tout bas, *parlare sottovoce*.

Χαμομιλῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ἢ celle qui parle tout bas, *colui ἢ colei che parla sottovoce*.

Χαμὸς, ὁ. ὀσιασ. perte, *perdita*.

Χαμουρίασμα, κτλ. ἴδε Χασμουρίασμα, κτλ.

Χαμοῦρα, ἡ. ἴδε Χαμός.

Χαμπάρι, τό. ὀσ. nouvelle, avis, *nuova*, *avviso*.

Χάνι, τό. οὐσ. auberge, *locanda*, *albergo*.

Χαντάκι, τό. οὐσ. fossé, *fossa*.

Χαντακωθείς, εῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été ruiné, détruit tout-à-fait, *colui ἢ colei ch'è stato rovinato*, *distrutto intieramente*.

Χαντακωμένος, η, ον. perdu, détruit, ruiné tout-à-fait, *perduto*, *distrutto*, *rovinato intieramente*.

Χαντακώνω, Pr. ruiner, détruire tout-à-fait, *rovinare*, *distruggere intieramente*, *annichilare*.

Χαντακώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a détruit tout-à-fait, co-

Χαμωνια. Χαμοθεν.
Χαμιζηνῶ.

celui ἢ colei che ha distrutto intieramente.

Χαντζάρι, τό. ὑσ. coutelas, *coltellaccio*.

Χάνω, P'. perdre, *perdere*. §. χάνω τὴν στράταν, s'égarer, *smarrire la via*. §. χάνομαι, se perdre, *perdersi*. §. χάνομαι, ἀπόλλυμι, périr, *perire*.

Χάος, τό. ὑσιας. chaos, *caos*.

Χάπι, τό. ὑσιας. pillule, *pillola*.

Χάπτω, ἰδὲ Χάφτω.

Χαρά, ἡ. ὑσ. joie, *allegrezza*. §. μετὰ χαρᾶς, de tout mon cœur, *di tutto cuore, volontieri*. §. γιὰ νὰ χαράσῃς, grand bien vous fasse, *buon pro vi faccia*. §. γιὰ νὰ χαράσῃς, ἤτοι σᾶς χαιρετῶ, je vous salue, *vi saluto*. §. χαρά, γάμος, noces, *nozze*.

Χαραγὴ, ἡ. ὑσιας. αὐγὴ, l'aube, *l'alba*. §. χαραγὴ, χάραγμα, incision, *incisione*.

Χάραγμα, τό. ουσ. incision, *incisione*. §. χάραγμα, ἐντύπωμα, empreinte, *impronta*. §. πρὸς τὸ χάραγμα, sur la pointe du jour, *sul far del giorno*.

Χαραγμένος, η, ον. μετ. incisé, ée, gravé, ée, *inciso, sa. intagliato, ta*.

Χαραγματιά, ἡ. ὑσ. incision, *incisione*. §. χαραγματιά, σχάσιμον, fente, *crevasse, crepatura*.

Χαράζω, P'. inciser, faire une incision, *incidere, fare un incisione*. §. χαράζω, commencer à paroître, *spuntare*. §. ἄρχησε τὰ χαράξῃ ἡ ἡμέρα, le jour commence à paroître, *comincia a spuntare il giorno*.

Χαράζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui incise, *colui ἢ colei che incida*.

Χαράκι, τό. ὑσ. régle à régler, *regolo*.

Χαρακτὴρ, ὁ. ὑσ. caractére, *carattere*. §. χαρακτὴρ, γράψιμον, caractére, écrit, écriture, *carattere, scrittura*.

Χαρακτηρίζω, P'. caractériser, *caratterizzare*.

Χαρακτηρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui caractérise, *colui ἢ colei che caratterizza*.

Χαρακτηριστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. caractéristique, qui caractérise, *caratteristico, ca*.

Χαράκωμα, τό. ὑσ. incision, *intagliatura*. §. χαράκωμα τοῦ χαρτιοῦ, l'action de regler du papier, *il rigare la carta*.

Χαρακωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ἢ celle qui a été incisé, *colui ἢ colei ch'è stato inciso*.

Χαρακωμένος, η, ον. μετ. incisé, ée, *inciso, sa*. χαρτὶ χαρακωμένον, papier reglé, *carta rigata*.

Χαρακώνω, P'. inciser, *incidere, intagliare*. §. χαρακώνω χαρτὶ, regler du papier, *rigare*.

Χαρακώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui incise, *celui ἢ colei che incida*.

Χαρακώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a incisé, *colui ἢ colei che ha inciso, che ha intagliato*. §. χαρακώσας χαρτὶ, celui ἢ celle qui a réglé du papier, *colui ἢ colei che ha rigato della carta*.

Χαραμάδα, χαραματιὰ, ἡ. ὑσ. fente, *fessura*.

Χαράξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a incisé, *colui ἢ colei che ha intagliato*.

Χαρατζῆς, ὁ. ὑσιας. celui qui perçoit la taille, *colui che raccoglie il tributo, esattore del tributo*.

Χαράτζι, τό. ὑσ. taille, *taglia, imposizione, gravezza*.

Χαρατζοχάρτι, τό. ὑσιας. billet de la taille, *biglietto del tributo*.

Χαράτζωμα, τό. ὑσ. imposition de tribut, *imposizione di tributo*.

Χαρατζωμένος, η, ον. μετ. sujet, te. au tribut, à la taille, *sottoposto, ta. al tributo, all'imposizione*.

Χαρατζώνω, P'. mettre des impôts, imposer la taille, *imporre, metter tributo*.

Χαρατζώνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui met des impôts, *colui ἢ colei che impone tributo*.

Χαρατζώσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a mis des impôts, *colui ἢ colei che ha imposto tributo*.

Χαρατζωτὴς, ὁ. ὑσ. ce[illegible]

qui met des impôts, *colui che impone tributo.*

Χαρίεις, ὁ, ἡ, εσσα, τὸ εν. ἐπίθ. gracieux, euse. *grazioso, sa.*

Χαριέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-gracieux, euse, *graziosissimo, ma.*

Χαρίζω, Ρ. donner, *donare.*

Χαρίζων, ουσα, ον, μετ. celui ὴ celle qui donne, *colui ὴ colei che dona.*

Χάρις, ἡ. ἡσιας. grace, *grazia.* §. χάμετέ μου τὴν χάριν, faites moi le plaisir, la grace, *fatemi la grazia, il favore, il piacere.* §. χάρις, νοσιμάδα, grace, beauté, *garbo, avvenenza.* §. χάρις, δῶρον, don, *dono.* §. μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ χάριτι, par la grace de Dieu, *per grazia di Dio, per la Dio grazia.* §. χάριν φιλίας, par amitié, *per amicizia.*

Χάρισμα, τό. ἡσ. τὸ χαρίζειν, l'action de donner, *il donare.* §. χάρισμα, δῶρον, don, présent, *dono, regalo.* §. χάρισμα, ἐπίρ. gratis, *gratis.* §. χάρισμά σου, je te le donne, *te lo dono.*

Χαρίσας, ασα, αν, μετ. celui ὴ celle qui a donné, *colui ὴ colei che ha donato.*

Χαρισμένος, η, ον. μετ. donné, ée. *donato, ta.*

Χαριστικός, ή, όν. ἐπίθ. de donation, *di donazione.*

Χαριτωμένα, ἐπίρ. avec grace, *con grazia, con garbo.*

Χαριτωμένος, η, ον. μετ. gracieux, euse, *grazioso, sa.*

Χαρμόσυνος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. de réjouissance, *di allegrezza.*

Χαροκόπημα, τό. ὐσ. l'action de se réjouir, de passer le temps agréablement, *il rallegrarsi, il divertirsi.*

Χαροκοπία, ἡ. οὐσ. joie, passetemps, *gioja, passatempo.*

Χαροκόπος, η, ον. ἐπίθ. celui qui se réjouit, qui passe agréablement le temps, *colui ὴ colei che si diverte, che si sollazza, che si dà bel tempo.*

Χαροκοπῶ, Ρ. se réjouir, se divertir, passer agréablement le temps, *darsi bel tempo, divertirsi.*

Χαροποιηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui s'est réjoui, *colui ὴ colei che si è rallegrato.*

Χαροποίημα, τό. χαροποίησις, ἡ. ὐσ. l'action de réjouir, *il rallegrare.*

Χαροποιήσας, ασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a réjoui, *colui ὴ colei che ha rallegrato.*

Χαροποιός, ά, όν. ἐπίθ. réjouissant, te. *rallegrativo, va.*

Χαροποιῶ, Ρ. réjouir, *rallegrare.*

Χαροποιῶν, οῦσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui réjouit, *colui ὴ colei che rallegra.*

Χάρος, ὁ. οὐσ. la mort, *la morte.*

Χαρούμενα, ἐπίρ. gaîement, joyeusement, *allegramente.*

Χαρούμενος, η, ον. ἐπίθ. gai, ie. enjoué, ée. joyeux, euse, *allegro, ra. gajo, ja.*

Χαρτάκι, τό. οὐσ. μικρὸν χαρτί, petit papier, *piccola carta.* §. χαρτάκι, βιβλιαράκι, livret, petit livre, *libretto, libriccino.*

Χαρτᾶς, ὁ. ὐσ. ὅτις φτιάνει, ἢ πωλεῖ χαρτιά, papetier, *cartajo.*

Χάρτης, ὁ. οὐσ. ὁ γεωγραφικὸς πίναξ, carte géographique, *carta geografica.*

Χαρτί, τό. ὐσ. papier, *carta.* §. χαρτιὰ ὅπου παίζουν, cartes à jouer, *carte da giuoco.* §. χαρτιά, γράμματα, des papiers, des écritures, *delle carte, degli scritti.* §. χαρτιὰ καὶ τὰ βιβλία, livres, *libri.*

Χαρτίον, ἰδὲ Χαρτί.

Χάρτινος, η, ον. ἐπίθ. de papier, *di carta.*

Χαρτοκόπος, ἰδὲ Χαρτοφόρος.

Χαρτοπώλης, ὁ. ἡσιας. libraire, *librajo.* §. χαρτοπώλης, ὅτις πωλεῖ χαρτί, papetier, *cartajo.*

Χαρτοφόρος, η, ον. ἐπίθ. joueur de profession, *giuocatore.*

Χαρτοφυλάκιον, τό. οὐσ. archives, *archivio.*

Χαρτοφύλαξ, ὁ. οὐσ. archiviste, garde des archives, *archivista, custode degli archivi.*

Χαρτώνω, Pʳ. τυλίγω εἰς χαρτί, envelopper dans le papier, *accartocciare*.

Χαρχάλι, τό. ὑσ. περιδέραιον, collier, *collana*, *monile*. §. χαρχάλια τῶν ὀρνίθων, barbe de coq, *bargiglione*.

Χασάπης, χασαπειόν, ἰδὲ Μακελλάρης, μακελλειόν.

Χάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a perdu, *colui ȍ colei che hà perduto*.

Χάσιμον, τό. οὐσ. perte, *perdita*.

Χάσκω, Pʳ. ouvrir la bouche, *aprir la bocca*. §. χάσκω, μεταφ. lanterner, *stare a bada*, *stare colla bocca aperta*.

Χάσκων, κουσα, ον. μεταφ. celui ἢ celle qui lanterne, *colui ȍ colei che sta colla bocca aperta*, *che sta a bada*.

Χάσμα, τό. ὑσ. fente, *fessura*.

Χασμουρημασμα, τό. ὑσιας. bâillement, *sbadigliamento*, *sbadiglio*.

Χασμουρῶμαι, Pʳ. bâiller, *sbadigliare*.

Χασμωδία, ἡ. ὑσ. dissonance, *dissonanza*, *discordanza*.

Χασνὲς, ὁ. οὐσ. trésor, trésorerie, *tesoro*, *tesoreria*.

Χασοκαιρειά, ἡ. ὑσ. perte de temps, *perdita di tempo*.

Χασομέρεμα, τό. ὑσ. perte du jour, du temps, *il perdere il giorno*, *perdere il tempo*.

Χασομερίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a perdu son temps sans rien faire, *colui ȍ colei che ha perduto il tempo senza far nulla*.

Χασομερῶ, Pʳ. perdre son temps sans rien faire, *perdere il suo tempo senza far nulla*. §. μὴ μὲ κάμνης νὰ χασομερῶ, ne me faites pas perdre mon temps, *non mi fate perdere il mio tempo*.

Χασοφεγγαριά, ἡ. ὑσιας. temps pendant le quel la lune ne paroît pas, *interlunio*.

Χασοῦρα, ἡ. ὑσιας. perte, *perdita*.

Χασουκι, τό. χασουκιά, ἡ. ὑσ. gourmade, *sgrugnata*, *sgrugnone*.

Χασουκίζω, χασουκώνω, Pʳ. donner des gourmades, *dare delle sgrugnate*.

Χατζῆς, ὁ. ὑσ. pélérin, *pellegrino*.

Χαύτω, χαύφτω, Pʳ. manger avidement, *mangiare ingordamente*. §. χαύτω μύγαις, lanterner, badauder, gober des mouches, *ciondolare*, *baloccare*. §. τοῦ ἔχαψε μίαν, ἤγουν τοῦ ἐκτύπησε μίαν, il lui donna un coup, *gli diede un colpo*.

Χαύνωμα, τό. ὑσιας. langueur, *languidezza*.

Χαυνωμένος, η, ον. μετ. languissant, te. langoureux, euse. *illanguidito*, *ta*. *languido*, *da*.

Χαυνώνω, Pʳ. devenir languissant, *illanguidire*.

Χάφτω, ἰδὲ Χαύτω.

Χάχας, ὁ. ὑσ. badaud, *badalone*.

Χάψιμον, τό. ὑσ. l'action d'avaler, de manger avidement, *l'inghiottire*, *il mangiare ingordamente*.

Χάψι, τό. ὑσ. ἡ γλῶσσα, τὸ ψάρι, sole, *soglia*, *sogliola*.

Χάψις, ἡ. οὐσ. ἡ φυλακή, la prison, *la prigione*.

Χέζω, Pʳ. chier, *cacare*.

Χέζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui chie, *colui ȍ colei che caca*.

Χειλάκι, τό. ὑσ. petite lévre, *labbretto*.

Χεῖλι, χεῖλος, τό. ὑσ. lévre, *labbro*. §. χείλος, ἄκρα, bord, *sponda*.

Χειλιμίντρισμα, τό. ὑσ. hennissément, *nitrito*.

Χειλιμιντρῶ, Pʳ. hennir, *nitrire*.

Χειλοσκάμματα, τά. ὑσ. fentes des levres, *crepature delle labbra*.

Χειμάζω, Pʳ. ξεχειμωνιάζω, hiverner, *svernare*.

Χείμαρος, ὁ. ὑσ. torrent, *torrente*.

Χειμών, ὁ. ὑσιας. hiver, *inverno*.

Χειμωνιά, ἡ. ὑσιας. tout l'hiver, *invernata*.

Χειμωνιάζω, Pʳ. hiverner, passer l'hiver, *svernare*, *invernare*.

Χειμωνιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui hiverne, *colui ȍ colei che sverna*.

Χειμωνιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a hiverné, *colui ȍ colei che ha svernato*.

Χειμώνιασμα, τό. ὑσ. l'action d'hiverner, *svernamento*, *l'invernare*.

Χα-

Χειμωνιάτικος, η, ον. μετ. d'hiver, *d'inverno*.

Χειμωνικόν, τό. ὐσ. melon d'eau, *mellone*.

Χεινόπωρον, ἰδὲ Φθεινόπωρον.

Χειράγρα, ἡ. ὐσ. pincettes, *tanaglia*.

Χειρίζω, P'. ἀρχινῶ, commencer, *cominciare*, *principiare*.

Χειρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui commence, *colui ò colei che principia*.

Χειρίσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a commencé, *colui ò colei che ha incominciato*.

Χείρισμα, τό. ὐσ. l'action de commencer, *il principiare*.

Χειρισμένος, η, ον. μετ. commencé, ée. *principiato, ta*.

Χειρνῶ, ἰδὲ Ἀρχινῶ, καὶ Χειρίζω.

Χειρόβολον, τό. ὐσ. javelle, *manipolo*.

Χειρόγραμμα, τό. ὐσ. manuscript, *manoscritto*.

Χειρογραμμένος, η, ον. μετ. écrit, te. de sa propre main, *scritto, ta. di propria mano*.

Χειρόγραφον, τό. ὐσ. manuscript, *manoscritto*, *libro scritto a mano*.

Χειροδουλειά, ἡ. ουσ. travail de mains, *lavoro di mani*.

Χειροθεσία, ἡ. ὐσ. imposition de mains, *imposizione delle mani*.

Χειροθετῶ, P'. imposer les mains, *imporre le mani*.

Χειρόκτει, τό. ὐσ. gant, *guanto*.

Χειρομάνικον, τό. ὐσ. manchon, *manicotto*.

Χειρομάντης, ὁ. ὐσ. chiromancien, *chiromante*, *indovino*.

Χειρομαντία, ἡ. ὐσ. chiromantie, *chiromanzia*.

Χειρόμυλος, ὁ. ὐσ. moulin à mains, *mulino da braccia*.

Χειρονομία, ἡ. ὐσ. gesticulation, *gesticulazione*.

Χειρονόμος, ὁ. ουσ. celui qui fait des gestes, *colui che gestisce*.

Χειρονομῶ, P'. faire des gestes, gesticuler, *gesticolare*.

Χειροποιηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été fait avec des mains, *colui ò colei ch'è stato fatto colle mani*.

Χειροποίημα, τό. ὐσ. chose faite avec des mains, *cosa fatta colle mani*.

Χειροποιημένος, η, ον. μετ. fait, te. avec des mains, *fatto, ta. colle mani*.

Χειροποίητος, ἐπίθ. ἰδὲ Χειροποιημένος.

Χειρότερα, ἐπίρ. pis, pire, *peggio*.

Χειροτέρευμα, τό. ὐσ. l'action d'empirer, *peggioramento*. §. χειροτέρευμα τοῦ πάθους, rengrégement, augmentation du mal, *aggravamento*, *peggioramento*.

Χειροτερευμένος, η, ον. μετ. empiré, ée. *peggiorato, ta*.

Χειροτερεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a empiré, *colui ò colei che ha peggiorato*.

Χειροτέρευσις, ἡ. ὐσ. ἰδὲ Χειροτέρευμα.

Χειροτερεύω, P'. empirer, *peggiorare*. §. χειροτερεύω, ἀδ. empirer, devenir pire, *peggiorare*, *divenir peggiore*.

Χειροτερεύων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui empire, qui rend pire, *peggiorativo, va*. §. χειροτερεύων, ἀδ. celui ὴ celle qui devient pire, *colui ò colei che diventa peggiore*.

Χειρότερος, η, ον. ἐπίθ. pire, *peggio*, *peggiore*.

Χειροτονηθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été ordonné, *colui ò colei ch'è stato ordinato*.

Χειροτόνημα, τό. ὐσ. ordination, *ordinazione*.

Χειροτονημένος, η, ον. μετ. ordonné, qui a reçu les ordres, *ordinato*.

Χειροτονία, ἡ. ὐσ. ordination, *ordinazione*.

Χειροτονήσας, ὁ. μεταφ. qui a ordonné, *che ha ordinato*, *che ha conferito gli ordini sacri*.

Χειροτονῶ, P'. ordonner, conférer les ordres de l'église, *ordinare*, *conferire gli ordini della chiesa*.

Χειροτονῶν, ὁ. μετ. qui ordonne, qui confére les ordres de l'église, *che ordina*, *che conferisce gli ordini della chiesa*.

Χειρουργία, χειρουργική, ἡ. ὐσ. chirurgie, *chirurgia*.

Χειρουργικός, ή, όν. ἐπίθ. chirurgique, *chirurgico, ca*.

Χειροῦργος, ὁ. ὐσ. chirurgien, *chirurgo*.

Χι-

Χέλι, τό. οὐσ. anguille, *anguilla*.

Χελιδὼν, ἡ. χελιδόνι, τό. ὑσ. hirondelle, *rondine*.

Χελιδονάκι, τό. ὑσ. petite hirondelle, *rondinetta*.

Χελῶνα, ἡ. ὑσ. tortue, *tartaruga*.

Χελωνάκι, τό. ὑσ. écrouelle, scrofule, *scrofola*, *scrofa*.

Χελωνιάρης, ὁ. ὑσ. scrofuleux, *scrofoloso*.

Χελωνιάρικος, η, ον. ἐπίθ. scrofuleux, euse. *scrofoloso, sa*.

Χελώνιον, ἰδὲ Χελωνάκι.

Χεράκι, τό. ὑποκ. petite main, *manina*.

Χέρι, τό. ὑσ. main, *mano*. §. τὸ δεξιὸν χέρι, la main droite, la droite, *la mano dritta, la destra*. §. ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, il est tombé dans les mains des ennemis, *è caduto nelle mani de' nemici*.

Χεριά, ἡ. ὑσ. une pleine main, *una manata*. §. μία χεριά, une poignée, *una manciata*.

Χερίζω, ἰδὲ Χαρίζω, καὶ ἀρχινῶ.

Χερόβολον, τό. ὑσ. manipule, *manipolo*.

Χερόγραμμα, κτλ. ἰδὲ Χειρόγραμμα, κτλ.

Χερουβικόν, τό. ὑσ. chant de chérubin, *canto di cherubino*.

Χερουβίμ, τό. ὑσ. chérubin, *cherubino*.

Χερούλι, τό. ὑσ. anse, *manico*.

Χέσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a chié, *colui ò colei che ha cacato*.

Χέσιμον, τό. ὑσ. l'action de chier, *il cacare*.

Χεσμένος, η, ον. μετοχ. chié, ée. *cacato, ta*.

Χεσταριὸν, τό. ὑσ. dévoiement, *flusso di ventre, diarrea*.

Χέστης, ὁ. οὐσ. celui qui chie, *colui che caca*.

Χέστρα, ἡ. ὑσ. celle qui chie, *colei che caca*.

Χῆνα, ἡ. ὑσ. oie, *oca*.

Χηνάρι, τό. ὑσ. petite oie, jeune oie, *piccola oca*.

Χηνοβοσκός, ὁ. ὑσ. celui qui paît les oies, *colui che pasce le oche*.

Χηνόπουλον, ἰδὲ Χηνάρι.

Χήρα, ἡ. ὑσ. veuve, *vedova*.

Χηρεία, ἡ. ὑσ. veuvage, *vedovanza*.

Χήρεμμα, τό. οὐσ. veuvage, l'action de devenir veuf, *vedovanza, il divenire vedovo*.

Χηρευμένος, η, ον. μετ. resté veuf, veuve, *restato vedovo, va*.

Χηρεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui est resté veuf, *colui ò colei ch' è restato vedovo*.

Χηρεύω, Pʳ. rester veuf, ve. *restare vedovo, va*. §. ἡ ἐπαρχία χηρεύει ἀπὸ ἀρχιεπίσκοπον, l'archevêché est vacant, *l'arcivescovado è vacante*.

Χηρεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ou celle qui reste veuf, *colui ò colei che resta vedovo*. §. θρόνος χηρεύων, siége vacant, *sedia vacante*.

Χηρευός, χῆρος, ὁ. ὑσ. veuf, *vedovo*.

Χθὲς, ἐπίρ. hier, *jeri*. §. χθὲς τὸ βράδυ, hier au soir, *jeri sera*.

Χθεσινὸς, ή, όν. ἐπίθ. de hier, *di jeri*.

Χιβάδα, χιβάδι, ἰδὲ Ἀχυβάδα.

Χιλάλι, τό. ὑσ. cure oreille, *stuzzicorecchie*.

Χίλια, τά. ἐπίρ. mille, *mille*.

Χιλιάδα, ἡ. ὑσ. un millier, *un migliajo*. §. χιλιάδες, χιλιάδες, à mille à mille, à milliers, *a mille a mille, a migliaja*.

Χιλιαρχία, ἡ. ὑσ. régiment, *reggimento*.

Χιλίαρχος, ὁ. ὑσ. colonel, *colonnello*.

Χιλιάς, ἰδὲ Χιλιάδα.

Χίλιοι, αι, α, ἐπίθ. mille, *mille*.

Χιλιοστὸς, ή, όν. ἐπίθ. milliéme, *millesimo, ma*.

Χίμαιρα, ἡ. οὐσ. chimére, *chimera*.

Χιονάτος, η, ον. ἐπίθ. rafraichi, ie, avec la neige, *rinfrescato, ta, colla neve*.

Χιονερὸς, ἰδὲ Χιονάτος.

Χιόνι, τό. ὑσ. neige, *neve*.

Χιονίζω, Pʳ. neiger, *nevicare*. §. χιονίζει, il neige, *nevica*.

Χιόνισμα, τό. ὑσ. l'action de neiger, de tomber de la neige, *il cader della neve, il nevicare*.

Χιονισμένος, η, ον. μετ. neigé, ée. *nevicato, ta*.

Χιονίστρα, ἡ. ὑσ. engelure, *pedignone*.

Χιονηρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. temps neigeux, tempo nevoso.

Χλαμὶν, ὁ, ὗσ. chlamyde, clamide.

Χιὼν, ἰδὲ Χιόνι.

Χιονώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. neigeux, euse, nevoso, sa.

Χλαμὺς, ἡ. ὗσ. chlamyde, clamide.

Χλευάζω, Pʹ. railler, deridere.

Χλευάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui raille, colui ὴ colei che derido.

Χλευαςὴς, ὁ, ὗσ. railleur, derisore.

Χλιαίνω, Pʹ. tiédir, intiepidire.

Χλιαίνων, ουσα, ον. μετ. Εν. celui ὴ celle qui tiédit, colui ὴ colei che intiepidisce.

Χλιαρὸς, ρὴ, ρόν. χλιὸς, ἐπίθ. tiéde, tepido, da.

Χλιότης, ἡ. ὗσ. tiédeur, tepidezza.

Χλοερὸς, ἰδὲ Χλωρός.

Χλωμιάζω, Pʹ. pâlir, blêmir, devenir blême, impallidire.

Χλωμιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui blêmit, colui ὴ colei che impallidisce.

Χλωμιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a pâli, qui est devenu blême, pâle, colui ὴ colei che ha impallidito, ch' è divenuto pallido.

Χλωμιασμένος, η, ον. μετ. pâli, ie. blêmi, ie. impallidito, ta.

Χλωμὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pâle, blême, pallido, da.

Χλωμούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu blême, pallidetto, ta.

Χλωροκούκι, τό. οὐσ. féve fraiche, fava fresca.

Χλωρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, fraiche, fresco, ca.

Χλωρότης, ἡ. οὐσ. fraicheur, freschezza.

Χνότον, τό, οὐσ. haleine, alito. §. βρωμᾶ τὸ χνότον του, il put, puzza.

Χνοῦδι, τό, ὗσ. poil, pelo. §. χνοῦδι τοῦ προσώπου, poil follet, lanugine. §. χνοῦδι τῶν φυτῶν, duvet, espèce de coton, lanugine.

Χοβόλη, ἡ. οὐσ. cendre enflammée, cenere infiammata.

Χοιρινὸς, χοίρειος, η, ον, ἐπίθ. de cochon, di porco. §. χοιρινὸν, viande de cochon, carne di porco.

Χοιροβοσκὸς, ὁ. ὗσ. porcher, gardeur de cochons, porcajo, porcaro.

Χοιρομέρι, τό. ὗσιας. jambon, presciuto.

Χοῖρος, ὁ. ὗσ. porc, cochon, porco.

Χοιρότριχα, ἡ. οὐσ. soie de cochon, setola.

Χοιρόχορτον, τό. ὗσ. pain de pourceau, pan porcino.

Χολὴ, ἡ. ὗσ. fiel, fiele. §. χολὴ, μεταφ. bile, bile.

Χολιάζω, Pʹ. se fâcher, adirarsi.

Χολιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui se fâche, colui ὴ colei che si adira.

Χολιάσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui s'est fâché, colui ὴ colei che si è adirato.

Χόλιασμα, τό. οὐσ. l'action de se fâcher, l'adirarsi.

Χολιασμένος, η, ον. μετ. fâché, ée. adirato, ta.

Χονδραίνω, Pʹ. grossir, rendre gros, ingrossare. §. χονδραίνω, οὐδ. γίνομαι χονδρὸς, grossir, devenir gros, ingrossare, farsi grosso.

Χονδραίνων, ουσα, ον. μετ. ὁπῦ χονδραίνει ἕνα πρᾶγμα, celui ὴ celle qui grossit, colui ὴ colei che ingrossa. §. χονδραίνων, ὁπῦ γίνεται χονδρὸς, qui grossit, qui devient gros, che ingrossa, che diviene grosso.

Χονδράνθρωπος, ὁ. ὗσιας. homme grossier, uomo grassolano.

Χόνδρεμα, τό. οὐσ. l'action de grossir, ingrossamento.

Χονδρικῶς, ἐπίρ. en gros, all' ingrosso.

Χονδροβελόνον, τό. ὗσ. aiguille grosse, ago grosso.

Χονδροδουλειὰ, ἡ. ὗσ. travail grossier, lavoro grossolano.

Χονδροδουλεύω, Pʹ. travailler grossiérement, lavorare grossolanamente.

Χονδρουδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-grossier, re. grossolano, na. rustico, ca.

Χονδροκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a la tête grosse, tetu, ue. che ha testa grossa, testardo, da.

Χονδροκόκκαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a des os gros, che ha ossa grosse.

Χον-

Χέλι, τό. ουσ. anguille, *anguilla*.

Χελιδών, ἡ. χελιδόνι, τό. ὑσ. hirondelle, *rondine*.

Χελιδονάκι, τό. ὑσ. petite hirondelle, *rondinetta*.

Χελώνα, ἡ. ὑσ. tortue, *tartaruga*.

Χελωνάκι, τό. ὑσ. écrouelle, scrofule, *scrofola*, *scrofa*.

Χελωνιάρης, ὁ. ὑσ. scrofuleux, *scrofoloso*.

Χελωνιάρικος, η, ον. ἐπίθ. scrofuleux, euse. *scrofoloso, sa*.

Χελώνιον, ἰδὲ Χελωνάκι.

Χεράκι, τό. ὑσιασ. petite main, *manina*.

Χέρι, τό. ὑσ. main, *mano*. §. τὸ δεξιὸν χέρι, la main droite, le droite, *la mano diritta, la destra*. §. ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, il est tombé dans les mains des ennemis, *è caduto nelle mani de' nemici*.

Χεριά, ἡ. ὑσ. une pleine main, *una manata*. §. μία χεριά, une poignée, *una manciata*.

Χερίζω, ἰδὲ Χαρίζω, κὴ ἀρχινῶ.

Χερόβολον, τό. ὑσ. manipule, *manipolo*.

Χερόγραμμα, κτλ. ἰδὲ Χειρόγραμμα, κτλ.

Χερουβικόν, τό. ὑσ. chant de chérubin, *canto di cherubino*.

Χερουβίμ, τό. ὑσ. chérubin, *cherubino*.

Χερούλι, τό. ὑσ. anse, *manico*.

Χέσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a chié, *colui o colei che ha cacato*.

Χέσιμον, τό. ὑσ. l'action de chier, *il cacare*.

Χεσμένος, η, ον. μετοχ. chié, ée. *cacato, ta*.

Χεσμερόν, τό. ὑσ. dévoiement, *flusso di ventre, diarrea*.

Χέστης, ὁ. ουσ. celui qui chie, *colui che caca*.

Χέστρα, ἡ. ὑσ. celle qui chie, *colei che caca*.

Χῆνα, ἡ. ὑσ. oie, *oca*.

Χηνάρι, τό. ὑσ. petite oie, jeune oie, *piccola oca*.

Χηνοβοσκός, ὁ. ὑσ. celui qui paît les oies, *colui che pasce le oche*.

Χηνόπουλον, ἰδὲ Χηνάρι.

Χήρα, ἡ. ὑσ. veuve, *vedova*.

Χηρεία, ἡ. ὑσ. veuvage, *vedovanza*.

Χήρευμα, τό. ουσ. veuvage, l'action de devenir veuf, *vedovanza, il diventar vedovo*.

Χηρευμένος, η, ον. μετ. resté veuf, veuve, *restato vedovo, va*.

Χηρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui est resté veuf, *colui o colei ch' è restato vedovo*.

Χηρεύω, Pr. rester veuf, ve. *restare vedovo, va*. §. ἡ ἐπαρχία χηρεύει ἀπὸ ἀρχιεπίσκοπον, l'archeveché est vacant, *l'arcivescovado è vacante*.

Χηρεύων, ουσα, ον. μετοχ. celui ou celle qui reste veuf, *colui o colei che resta vedovo*. §. θρόνος χηρεύων, siége vacant, *sedia vacante*.

Χηρος, χῆρος, ὁ. ὑσ. veuf, *vedovo*.

Χθὲς, ἐπίρ. hier, *jeri*. §. χθὲς τὸ βράδυ, hier au soir, *jeri sera*.

Χθεσινός, ἡ, όν. ἐπίθ. de hier, *di jeri*.

Χιβάδα, χιβάδι, ἰδὲ Ἀχυβάδα.

Χιλάλι, τό. ὑσ. cure oreille, *stuzzicorecchie*.

Χίλια, τά. ἐπίρ. mille, *mille*.

Χιλιάδα, ἡ. ὑσ. un millier, *un migliajo*. §. χιλιάδες, χιλιάδες, à mille à mille, à milliers, *a mille a mille, a migliaja*.

Χιλιαρχία, ἡ. ὑσ. régiment, *reggimento*.

Χιλίαρχος, ὁ. ὑσ. colonel, *colonnello*.

Χιλιάς, ἰδὲ Χιλιάδα.

Χίλιοι, αι, α, ἐπίθ. mille, *mille*.

Χιλιοστός, ἡ, όν. ἐπίθ. milliéme, *millesimo, ma*.

Χίμαιρα, ἡ. ουσ. chiméré, *chimera*.

Χιονάτος, η, ον. ἐπίθ. rafraichi, ie, avec la neige, *rinfrescato, ta. colla neve*.

Χιονερός, ἰδὲ Χιονώδης.

Χιόνι, τό. ψιλ. neige, *neve*.

Χιονίζω, Pr. neiger, *nevicare*. §. χιονίζει, il neige, *nevica*.

Χιόνισμα, τό. ὑσ. l'action de neiger, de tomber de la neige, *il cadere della neve, il nevicare*.

Χιονισμένος, η, ον. μετ. neigé, ée. *nevicato, ta*.

Χιονίστρα, ἡ. ὑσ. engelure, *pedignone*.

Χιονοσερός, ή, όν. ἐπίθ. temps neigeux, tempo nevoso.
Χιτὼν, ὁ, ῶν. chlamyde, clamide.
Χιὼν, ἰδὲ Χιόνι.
Χιονώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. neigeux, euse, nevoso, sa.
Χλαμὺς, ἡ. ὕσ. chlamyde, clamide.
Χλευάζω, Pʳ. railler, deridere.
Χλευάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui raille, colui ἢ colei che derido.
Χλευαστὴς, ὁ, ὕσ. railleur, derisore.
Χλιαίνω, Pʳ, tiédir, intiepidire.
Χλιαίνων, ουσα, ον. μετ. Ε'ν. celui ἢ celle qui tiédit, colui ἢ colei che intiepidisce.
Χλιαρὸς, ρὴ, ρόν. χλιὸς, ἐπίθ. tiéde, tepido, da.
Χλιότης, ἡ. ὕσ. tiédeur, tepidezza.
Χλοερὸς, ἰδὲ Χλωρός.
Χλωμιάζω, Pʳ. pâlir, blêmir, devenir blême, impallidire.
Χλωμιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui blêmit, colui ἢ colei che impallidisce.
Χλωμιάσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a pâli, qui est devenu blême, pâle, colui ἢ colei che ha impallidito, ch'è divenuto pallido.
Χλωμιασμένος, η, ον. μετ. pâli, ie. blêmi, ie. impallidito, ta.
Χλωμὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. pâle, blême, pallido, da.
Χλωμούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu blême, pallidetto, ta.
Χλωροκύαμι, τό. οῦσ. féve fraiche, fava fresca.
Χλωρὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. frais, fraiche, fresco, ca.
Χλωρότης, ἡ. οῦσ. fraicheur, freschezza.
Χνόπτη, τό. οῦσ. baleine, alito. §. βρωμᾶ τὸ χνότον του, il put, puzza.
Χνοῦδι, τὸ, ὕσ. poil, pelo, §. χνοῦδι τῶ προσώπου, poil follet, lanugine. §. χνοῦδι τῆς βαμβακ, duvet, espèce de coton, lanugine.
Χοβόλη, ἡ. οῦσ. cendre enflammée, cenere infiammata.
Χοιρινὸς, χοίρειος, η, ον. ἐπίθ. de cochon, di porco. §. χοιρινὸν, viande de cochon, carne di porco.
Χοιροβοσκὸς, ὁ. ὕσ. porcher, gardeur de cochons, porcajo, porcaro.
Χοιρομέρι, τό. ὕσιας. jambon, presciuto.
Χοῖρος, ὁ. ὕσ. porc, cochon, porco.
Χοιρότριχα, ἡ. οῦσ. soie de cochon, setola.
Χοιρόχορτον, τό. ὕσ. pain de pourceau, pan porcino.
Χολὴ, ἡ. ὕσ. fiel, fiele. §. χολὴ, μεταφ. bile, bile.
Χολιάζω, Pʳ. se fâcher, adirarsi.
Χολιάζων, ουσα, ον, μετ. celui ἢ celle qui se fâche, colui ἢ colei che si adira.
Χολιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui s'est fâché, colui ἢ colei che si è adirato.
Χόλιασμα, τό. οῦσ. l'action de se fâcher, l'adirarsi.
Χολιασμένος, η, ον, μετ. fâché, ée. adirato, ta.
Χονδραίνω, Pʳ. grossir, rendre gros, ingrossare, §. χονδραίνω, οὐδ. γίνομαι χονδρὸς, grossir, devenir gros, ingrossare, farsi grosso.
Χονδραίνων, ουσα, ον. μετ. ὁπȣ̃ χονδραίνει ἕνα πρᾶγμα, celui ἢ celle qui grossit, colui ἢ colei che ingrossa. §. χονδραίνων, ὁπȣ̃ γίνεται χονδρὸς, qui grossit, qui devient gros, che ingrossa, che diviene grosso.
Χονδράνθρωπος, ὁ. ὕσιας. homme grossier, uomo grassolano.
Χόνδρεμα, τό. οῦσ. l'action de grossir, ingrossamento.
Χονδρικῶς, ἐπίρ. en gros, all' ingrosso.
Χονδροβελόνι, τό. ὕσ. aiguille grosse, ago grosso.
Χονδροδουλειά, ἡ. ὕσ. travail grossier, lavoro grossolano.
Χονδροδουλεύω, Pʳ. travailler grossiérement, lavorare grossolanamente.
Χονδρουδέστατος, η, ον. ἐπίθ. très-grossier, re. grossolano, na. rustico, ca.
Χονδροκέφαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a la tête grosse, tetu, ue. che ha testa grossa, testanda, da.
Χονδροκόκαλος, η, ον. ἐπίθ. qui a des os gros, che ha ossa grosse.

Χον-

Χοςηγια. [illegible]

Χονδρολαλιά, ἡ. ὑσ. voix grosse, *voce grossa*.

Χονδρολογία, ἡ. ὑσ. discours grossier, *discorso grossolano*.

Χονδρολόγος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. qui parle grossiérement, *che parla grossolanamente*.

Χονδρομούτζουνος, η, ον. ἐπίθ. qui a un gros visage, *che ha un viso grosso*.

Χονδρόμυαλος, η, ον. ἐπίθ. dur, re. de tête, *duro, ra. di testa*.

Χονδροπανί, τό. ὑσ. morceau de toile grossière, *pezzo di tela grossolana*.

Χονδροπόδαρος, η, ον. ἐπίθ. qui a des jambes grosses, *che ha gambe grosse*.

Χόνδρος, τό. ὑσ. grosseur, *grossezza*. §. χόνδρος, ὁ. τὸ τραγανόν, cartilage, *cartilagine*.

Χονδρός, ἡ, όν. ἐπίθ. gros, sse. *grosso, sa*.

Χονδρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-gros, se. *grossissimo, ma*.

Χονδρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus gros, se. *più grosso, sa*.

Χονδρότης, ἡ. ὑσ. grosseur, *grossezza*.

Χονδρούτζικος, η, ον. ἐπίθ. un peu gros, se. *alquanto grosso, sa*.

Χοντρός, κτλ. ἰδὲ Χονδρός, κτλ.

Χορδή, ἡ. ὑσ. corde, *corda*.

Χόρδισμα, τό. ὑσ. l'action de danser, *il ballare*.

Χορδίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a dansé, *colui ἢ colei che ha ballato*.

Χορδιστά, ἐπίρ. en dansant, *ballando*.

Χορδιστής, ὁ. ὑσ. danseur, *ballerino*.

Χορδιστική, ἡ. ὑσ. la danse, l'art de danser, *ballo, l'arte di ballare*.

Χορδίστρα, ἡ. ουσ. danseuse, *ballerina*.

Χορδίω, Pʳ. danser, *ballare*. §. χορδίωντας, en dansant, *ballando*.

Χορδίων, ουσα, ον. μετωφ. celui ἢ celle qui danse, *colui ἢ colei che balla*.

Χοροδιδάσκαλος, ὁ. ουσ. maître de danse, *maestro di ballo*.

Χοροπηδῶ, Pʳ. bondir, *saltellare*.

Χορός, ὁ. ὑσ. danse, *ballo*. §. χορός, chœur, *coro*.

Χορταίνω, Pʳ. Ἐν. rassasier, *saziare*. §. χορταίνω, ὑδ. se rassasier, *saziarsi*.

Χορταίνων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui rassasie, *colui ἢ colei che sazia*. §. χορταίνων, ὑδ. celui ἢ celle qui se rassasie, *colui ἢ colei che si sazia*.

Χορταράκι, τό. ὑσ. herbe menue, *erbetta*.

Χορτάρι, τό. ὑσ. herbe, *erba*.

Χορταρικά, τά. ὑσ. toute sorte d'herbe, *erbe, ogni sorta di erbe, erbaggi*.

Χορταρότοπος, ὁ. ὑσ. lieu fort herbu, *erbajo*.

Χορταροφάγος, ὁ, ἡ, τὸ ον. qui mange de l'herbe, qui vit d'herbe, *che mangia erba, che vive d'erba*.

Χορταρώδης, ὁ, ἡ. τὸ δες. ἐπίθ. herbu, ue. *erboso, sa*.

Χορτάσας, σασα, αν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui a rassasié, *colui ἢ colei che ha saziato*. §. χορτάσας, celui ἢ celle qui s'est rassasié, *colui ἢ colei che si è saziato*.

Χόρτασμα, τό. χόρτασις, ἡ. ὑσ. rassasiement, *saziamento, sazietà*.

Χορτασμένος, η, ον. ἐπίθ. rassasié, ée. *saziato, ta*.

Χορτασμός, ἰδὲ Χόρτασμα.

Χορταστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. rassasiant, soûlant, *sazievole*.

Χορτάτος, η, ον. ἐπίθ. rassasié, ée. soûl, le. *sazio, zia*.

Χόρτον, τό. ὑσιας. herbe, *erba*.

Χουγιάζω, Pʳ. crier, *gridare*.

Χουγιάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui crie, *colui ἢ colei che grida*.

Χουγιάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a crié, *colui ἢ colei che ha gridato*.

Χούγιασμα, τό. ὑσιας. l'action de crier, *il gridare*.

Χουζουρεύω, Pʳ. se reposer, *riposarsi*.

Χουζούρι, τό. ὑσ. aise, loisir, *agio, comodità*.

Χουλιάρα, ἡ. ὑσ. cueiller à pot, *mestola*.

Χουλιαράκι, τό. ὑσ. petit cueiller, *cucchiarino*.

Χουλιάρι, τό. ὑσ. cueiller, *cucchiajo*.

Χουλιαριά, ἡ. ὑσιας. une cueil-

Χογατλινια. baliolas.
Χογβοτα. Dentelles.
Χοπαδαλος. misérère.

eueillerée, *una cucchiajata*.
Χυρμάδι, τό. ὐσ. datte, *dattero*.
Χυρμαδιά, ἡ. ὐσ. palme, *palma*.
Χυρμάς, ὁ. ἴδε Χυρμάδι.
Χύφτα, ἡ. κτλ. ἴδε Φύχτα, κτλ.
Χοχλάζω, Ρ'. bouillonner, *crosciare*, *far bolle*.
Χοχλάζων, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui bouillonne, *colui ὴ colei che croscia*.
Χοχλάσας, σασα, αν. μετ. qui a bouillonné, *che ha crosciato*.
Χόχλασμα, τό. ὐσ. bouillonnement, *bollimento*, *bollicamento*.
Χόχλος, ὁ. ὐσ. bouillon, *bolla*, *sonaglio*.
Χοχλιός, ὁ. ἴδε Κοχλιός.
Χρεία, ἡ. ὐσ. besoin, *bisogno*. §. χρεία, ἀνάγκη, nécessité, *necessità*. §. εἶναι χρεία, il faut, *bisogna*. §. δὲν εἶναι χρεία, il n'est bas besoin, *non fa di bisogno*. §. χρεία νὰ πηγαίνης; faut il que vous alliez? *bisogna che andiate?*
Χρειάζομαι, Ρ'. ἔχω χρείαν, avoir besoin, *avere bisogno*. §. χρειάζομαι, εἶμαι χρειαζούμενος, être nécéssaire, *essere necessario*. §. αὐτὸ δὲν χρειάζεται, il n'est pas nécéssaire, *non è necessario*. §. δὲν χρειάζεται, il ne faut pas, *non bisogna*.
Χρειαζούμενος, η, ον. ἐπίθ. ὁποῦ εἶναι ἀναγκαῖος, nécéssaire, *necessario*, *ria*. §. χρειαζούμενος, ὁποῦ ἔχει χρείαν, nécésiteux, euse. *bisognoso*, *sa*. §. τὰ χρειαζούμενα, le nécessaire, *il necessario*, *il bisognevole*.
Χρειώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. nécéssaire, *necessario*, *ria*.
Χρεμετίζω, Ρ'. hennir, *nitrire*.
Χρεμετίζων, ουσα, ον. μετ. hennissant, te. *che nitrisce*.
Χρεμετίσας, σασα, σαν. μετ. qui a henni, *che ha nitrito*.
Χρεμέτισμα, τό. οὐσιας. hennissement, *nitrito*.
Χρέος, τό. οὐσ. devoir, *debito*, *dovere*. αὐτὸ εἶναι χρέος μου, c'est mon devoir, *è mio dovere*. §. χρέος, χρεωστούμενος, dette, *debito*.
Χρεώδης, ὁ, ἡ, τὸ δες. ἐπίθ. du, ue. *dovuto*, *ta*.
Χρεωμένος, η, ον. μετ. endetté, ée. *indebitato*, *ta*.
Χρεώνομαι, Ρ'. s'endetter, *indebitarsi*.
Χρεώστης, ὁ. ὐσ. débiteur, *debitore*.
Χρεωστικός, ἡ, όν. ἐπίθ. de dette, *di debito*. §. χρεωστικός, du, ue. *dovuto*, *ta*.
Χρεωστῶ, Ρ'. ἔχω χρέος, devoir, être obligé, *dovere*, *essere obbligato*. §. χρεωστῶ, ἔχω νὰ δώσω, devoir, avoir des dettes, *dovere*, *avere debiti*. §. δὲν χρεωστῶ εἰς κανένα, je ne dois à personne, *non devo a veruno*.
Χρεωστῶν, ουσα, ον. μετ. celui ὴ celle qui doit, *colui ὴ colei che deve*.
Χρεωφειλέτης, ὁ. débiteur, *debitore*.
Χρῆμα, τό. ὐσ. τὰ χρήματα, deniers, argent, *denari*, *denaro*.
Χρηματίζω, Ρ'. εἶμαι, ὑπάρχω, être, *essere*. §. ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος... il a été évêque de... *è stato vescovo di*...
Χρηματίσας, σασα, σαν. μετοχ. qui a été, *ch'è stato*. §. χρηματίσας διδάσκαλος, qui a été maître, *ch'è stato maestro*.
Χρησιμεύσας, σασα, σαν. μετ. celui ὴ celle qui a servi à quelque chose, *colui ὴ colei che ha servito a qualche cosa*.
Χρησιμεύω, Ρ'. servir à quelque chose, *servire a qualche cosa*. §. εἰς τί χρησιμεύει; à quoi sert-il? *à che serve?* δὲν χρησιμεύει, il ne sert à rien, *non serve à niente*.
Χρησιμεύων, ουσα, ον. μετ. qui sert à quelque chose, *che serve a qualche cosa*.
Χρήσιμος, η, ον. ἐπίθ. utile, *utile*. §. χρήσιμος ἄνθρωπος, un bon homme, *un buon uomo*.
Χρησιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-utile, *utilissimo*, *ma*. §. χρησιμώτατος ἄνθρωπος, très-honnête homme, *onestissimo uomo*.
Χρησιμώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus utile, *più utile*.

Χρη-

Χρεωκοπεία fallimento. Χρεωκόπος.

Χρηστοήθεια, ἡ. ας. civilité, politesse, creanza.

Χρηστοήθης, ὁ, ἡ, τὸ ες. ἐπίθ. civil, le. poli, ie. bien élevé, ée. creanzato, ta. costumato, ta.

Χρησμὸς, ὁ. οῦ. oracle, oracolo.

Χρῆσις, ἡ. ήσεως. usage, uso.

Χρίζω, Ρ'. oindre, ugnere.

Χρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui oint, colui ò colei che ugne.

Χρίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a oint, colui ò colei che ha unto.

Χρίσιμον, τό. χρῖσις, ἡ. ας. onction, unzione.

Χρίσμα, τό. ατος. τὸ χρίειν, onction, unzione. §. τὸ ἅγιον χρίσμα, chrême, crisma.

Χρισμένος, η, ον. μετ. oint, te. unto, ta.

Χριστιανικά, ἐπίρ. chrétiennement, cristianamente.

Χριστιανικὸς, ή, όν. ἐπίθ. de chrétien, da cristiano.

Χριστιανικώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-chrétien, ne. cristianissimo, ma.

Χριστιανισμὸς, ὁ. οῦ. le christianisme, il christianesimo.

Χριστιανομάχος, ὁ, ἡ. τὸ ον. ἐπίθ. qui hait les chrétiens, le christianisme, che odia i cristiani, il cristianesimo.

Χριστιανοσύνη, ἡ. ης. chrétienté, cristianità.

Χριστομάχος, ὁ, ἡ. τὸ ον. ἐπίθ. ennemi de Jesus-Christ, nemico di Gesù Cristo.

Χριστομιμήτης, ὁ, ἡ. τὸ ον. ἐπίθ. imitateur de Jesus-Christ, imitatore di Gesù Cristo.

Χριστὸς, ὁ. οῦ. Christ, Jesus-Christ, Cristo, Gesù Cristo.

Χριστούγεννα, τά. πληθ. ων. le noel, il natale.

Χρίω, ἰδὲ Χρίζω.

Χρονιά, ἡ. ᾶς. année, annata.

Χρονιάρικος, η, ον. ἐπίθ. d'un an, d'un anno.

Χρονιάζω, Ρ'. accomplir un an, compire un anno.

Χρονιάσας, σασα, αν. μετ. qui a accompli un an, che ha compiuto un anno.

Χρονίζω, Ρ'. tarder, tardare, indugiare.

Χρονικὸς, ή, όν. ἐπίθ. annuel, lle. annuale. §. τὰ χρονικά, les annales, gli annali.

Χρονογραφία, ἡ. ας. annales, annali.

Χρονογράφος, ὁ. ου. celui qui écrit les annales, colui che scrive gli annali.

Χρονολογία, ἡ. ας. chronologie, cronologia.

Χρόνος, ὁ. ου. an, année, anno. §. κάθε χρόνον, chaque année, ogni anno. §. τοῦ χρόνου, l'année qui vient, l'anno futuro. §. καὶ τοῦ χρόνου, je vous souhaite plusieurs années, vi auguro molti anni. §. κακὸν χρόνον νάχῃς, κακὸν χρόνον νάχῃς καὶ ψυχρόν, que la peste te créve, que le diable t'emporte, il malanno che Dio ti dia.

Χρυσαλλίδα, χρυσαλλὶς, ἡ. ίδος. chrysalyde, nymphe, crisalide.

Χρυσάφι, τό. ιοῦ. or, oro. §. χρυσάφι, [illegible], fil d'or, filo d'oro.

Χρυσενδυμένος, η, ον. ἐπίθ. habillé en or, vestito di oro.

Χρυσικὸς, ὁ. οῦ. orfévre, orefice.

Χρυσίον, τό. ου. or, oro.

Χρυσίτης, ὁ. ου. pierre de touche, pietra di paragone.

Χρυσόβουλλον, τό. ου. privilége, diplome, privilegio, diploma.

Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. lié, ée. en or, legato, ta. in oro.

Χρυσοχοΐα, ἡ. ας. l'art de l'orfévre, l'arte dell'orefice.

Χρυσόκολλα, ἡ. ας. borax, chrysocolle, crisocolla, borace.

Χρυσολάχανον, τό. ου. batmale, armotra, ò [illegible] salvatica.

Χρυσομάλλης, ὁ, ἡ. τὸ ον. ἐπίθ. celui ou celle qui a des cheveux d'or, colui ò colei che ha capelli d'oro.

Χρυσοπέτζι, τό. ιοῦ. cuir d'or, cuojo dorato.

Χρυσορρήμων, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. suave, agreable, mellifluo, ua.

Χρυσὸς, ὁ. οῦ. or, oro. §. χρυσός, χρήματα, argent, danari.

Χρυσότιμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ. qui est du prix de l'or, ch'è del prezzo dell'oro.

Χρυσόσαμος, ὁ, ἡ, τὸ ον. ἐπίθ.

ἐπίθ. qui a la bouche d'or, *che ha la bocca d'oro*.

Χρυσοῦς, σῆ, οῦν. ἐπίθ. d'or, *aureo, d'oro*.

Χρυσοΰφαντος, ὁ, ἡ, τὸ, ον. ἐπίθ. brodé, ée. d'or, καὶ tissu, ue. d'or, *ricamato, ta. d'oro, intessuto, ta. d'oro*.

Χρυσοχόος, ὁ. ὐσ. orfévre, *orefice*.

Χρυσόχωμα, τὸ. ὐσ. sable d'or, *sabbia d'oro*.

Χρυσωθεὶς, εῖσα, έν. μετ. qui a été doré, *ch'è stato dorato, indorato, ta*.

Χρύσωμα, τὸ. ὐσ. l'action de dorer, dorure, *indoramento, doratura, indoratura*.

Χρυσωμένος, η, ον. μετ. doré, ée. *dorato, ta, indorato, ta*.

Χρυσώνω, Pᵗ. dorer, *dorare, indorare*.

Χρυσώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui dore, *colui ò colei che indora*.

Χρυσώσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a doré, *colui ò colei che ha dorato*.

Χρυσωτὴς, ὁ. ὐσ. doreur, *indoratore*.

Χρυσωτικὸν, τό. ὐσ. ce qu'on paye pour la dorure, *quel che si paga per l'indoratura*.

Χρῶμα, τό. ὐσ. couleur, *colore*.

Χρωματίζω, Pᵗ. colorer, colorier, *colorare, colorire*.

Χρωματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui colore, qui colorie, *colui ò colei che colora, che colorisce*.

Χρωματίσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a coloré, qui a colorié, *colui ò colei che ha colorato, che ha colorito*.

Χρωμάτισμα, τὸ. ὐσ. teinture, *coloramento*.

Χρωματισμένος, η, ον. μετ. coloré, ée. colorié, ée. *colorato, ta. colorito, ta*.

Χρυσῶ, ἴδε Χρυσώ.

Χταπόδι, τό. ὐσ. polype, *polipo*.

Χτένι, τὸ. ἴδε Κτένι.

Χτίζω, ἴδε Κτίζω κτλ.

Χτικιὸν, ἴδε Κτικιὸν κτλ.

Χυδαῖος, αία, αῖον. ἐπίθ. vulgaire, *vulgare*.

Χυλίζω, Pᵗ. donner l'empois au linge, *dar la salda ai panni lini*.

Χυλὸς, ὁ. ὐσ. suc, *succo, sugo*. §. χυλὸς, ἤ-λος χολλὸς, empois, *salda, amido*. §. ὁ χυλὸς, chyle, *chilo*.

Χυλώδης, ὁ, ἡ, τὸ, δες. ἐπίθ. plein, ne. de chyle, *pieno, na, di chilo*.

Χύμα, τὸ, ὐσ. χύσιμον, l'action de verser, *il versare*.

Χύμα, ἐπίρ. coulamment, *correntemente, andantemente*.

Χυμένος, η, ον. μετ. versé, ée. *versato, sparso, sa*.

Χυμία, ἡ. ὐσ. chimie, *alchimia, chimica*.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν. ἐπίθ. de la chimie, *della chimica*. §. χυμικὸς, ὐσιας. chimiste, *chimico*. §. ἡ χυμικὴ, chimie, *chimica*.

Χυμὸς, ὁ. ὐσ. suc, *succo, sugo*. §. χυμὸς, τὸ ὑγρὸν, humeur, *umore*.

Χύνω, Pᵗ. verser, répandre, *spargere, versare*. §. ἔχυσε πικρὰ δάκρυα, il a versé des larmes, il a pleuré amérement, *ha versato amare lagrime, ha pianto amaramente*. §. ἄφησέ με νὰ χύσω το νερόν μου, laissez moi pisser, *lasciatemi orinare*. §. χυώνομαι ἐπάνω ἐς τινὰ, se jetter sur quelqu'un, *gettarsi sopra qualcheduno*.

Χύνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui verse, qui répand, *colui ò colei che versa, che spande*.

Χύσας, σασα, αν. μετ. celui ou celle qui a versé, qui a répandu, *colui ò colei che ha versato, che ha sparso*.

Χύσις, ἡ. ὐσ. χύσιμον, l'action de verser, καὶ de se verser, *il versare, e versarsi*. §. χύσις τῶν πραγμάτων, jet des marchandises, *getto delle mercanzie, getto della nave*. §. χύσις, φοῦσις, fusion, *fusione*.

Χύσιμον, τό. ὐσ. épanchement, effusion, *spargimento*.

Χυτὸς, ἡ, όν. ἐπίθ. jetté, ée. *gettato, ta*. §. χυτὸς, ὁ fondu, ue. *fuso, sa*.

Χύτρα, ἡ. ὐσ. pot, *pentola*.

Χύω, ἴδε Χύνω.

Χωνεύω, κτλ. ἴδε Κουτζαίνω κτλ.

Χώρα, ἡ. ὐσ. terre, *terra*. §. χώρα, territoi-re.

re, *territorio*. §. ἐμβῆκεν εἰς τὰ χώματα τῶ ἐχθρῶν, il est entré dans les terres des ennemis, *è entrato nelle terre dei nemici*.

Χωματένιος, ια, ιον. ἐπίθ. fait, te. de terre, *fatto ta. di terra*.

Χωνευθεὶς, εῖσα, έν. μετ. celui ὴ celle qui a été digéré, *colui ὴ colei ch' è stato digerito*.

Χώνεμα, οὐσ. τό. digestion, l'action de digérer, *digestione, il digerire*.

Χωνεμένος, η, ον. μετ. digéré, ée. *digerito, ta*.

Χωνεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a digéré, *colui ὴ colei che ha digerito*.

Χώνευσις, ἡ. οὐσ. digestion, *digestione*.

Χωνευτὴς, ὁ. οὐσ. celui qui digére, *colui che digerisce*.

Χωνευτήριον, τό. οὐσ. creuset, *crogiuolo*.

Χωνευτικὸς, ή, όν. ἐπίθ. ὁπῦ χωνεύει, digestif, ive. *digestivo, va*. §. χωνευτικὸς, ὁπῦ χωνεύεται, qui se digére aisement, *che facilmente si digerisce*.

Χώνεψις, ἡ. ἰδὲ Χώνευσις.

Χωνεύω, P. digérer, *digerire*.

Χωνεύων, ουσα, ον. μετ. Ἐν. celui ὴ celle qui digére, *colui ὴ colei che digerisce*. §. χωνεύων, ὐδ. celui ὴ celle qui se digére, *colui ὴ colei che si digerisce*.

Χωνί, τό. οὐσ. entonnoir, *imbottatojo*.

Χώνω, P. ficher, fourrer, *ficcare*.

Χώρα, ἡ. οὐσ. ville, *città*, §. χώρα, καὶ χωρίον μεγάλον, territoire, *territorio*.

Χωρατὰς, ὁ. οὐσ. jeu, badinage. §. *giuoco, scherzo*. §. τὸ εἶπα διὰ χωρατᾶν, σὲ χωρατᾶν, je l'ai dit par badinage, en badinant, pour badiner, *l'ho detto per ischerzo, per ischerzare*.

Χωρατατζῆς, ὁ. ἰδὲ Χωρατευτής.

Χωράτευμα, τό. οὐσ. l'action de badiner, badinerie, badinage, *scherzo, burla*.

Χωρατεύσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a badiné, *colui ὴ colei che ha scherzato*.

Χωρατευτής, ὁ. οὐσ. plaisant, badin, *scherzatore*.

Χωρατεύω, P. badiner, *scherzare*.

Χωραφάκι, τό. οὐσ. petit champ, *piccolo campo, campetto*.

Χωράφι, τό. οὐσ. champ, *campo*.

Χωραφότοπος, ὁ. οὐσ. lieu plein de champs, *luogo pieno di campi*.

Χωριεπίσκοπος, ὁ. οὐσ. chorévêque, *corepiscopo*.

Χωρέσας, σασα, αν. μετ. celui ὴ celle qui a contenu, *colui ὴ colei che ha capito, che ha contenuto*. §. χωρέσας. ὐδ. qui a été compris, contenu, *ch' è stato compreso, contenuto*.

Χώρημα, τό. οὐσ. l'action de comprendre, de contenir, *il comprendere, il contenere*.

Χώρια, ἐπίρ. à part, séparement, *a parte, separatamente*.

Χωριανὸς, ή, όν. ἐπίθ. villageois, se. *villano, na*.

Χωριάτεμα, τό. οὐσ. conduite, action vilaine, *condotta, azione villana*.

Χωριατεύω, P. se conduire, agir en paysan, *condursi, agire da villano*.

Χωριάτης, ὁ. οὐσ. paysan, *villano, contadino*. §. χωριάτης. μεταφ. rustique, grossier, re. *rozzo, za. rustico, ca*.

Χωριατιά, ἡ. οὐσ. vilainie, *villania*.

Χωριάτικα, ἐπίρ. en paysan, grossiérement, *da villano, villanamente*.

Χωριάτικος, η, ον. ἐπίθ. de paysan, *di villano*. §. χωριάτικος. μεταφ. grossier, re. rustique, discourtois, se. *villano, na. rustico, ca. scortese*. §. χωριάτικος, ὁ τῦ ἀγροῦ, champêtre, *campestre, villereccio, cia*.

Χωριάτισσα, ἡ. οὐσ. paysanne, *villana, contadina*.

Χωριατοπούλα, ἡ. οὐσ. bergeronnette, jeune bergere, *villanella, pastorella*.

Χωριατόπουλον, τό. οὐσ. petit paysan, jeun paysan, *villanello, contadinello*.

Χωριατοσύνη, ἡ. οὐσ. rusticité, discourtoisie, *rusticità, scortesia*.

Χωρίζω, P. [illegible], diviser, séparer, *dividere*,

re, separare. §. χωρίζω, ἀφαιρῶ, faire abstraction, *fare astrazione.* §. χωρίζω τὴν γυναῖκα, καὶ χωρίζομαι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, répudier, faire divorce, *ripudiare, far divorzio.* §. χωρίζω τὸ χέρι μου, κτλ. couper la main, etc. *tagliar la mano, &c.*

Χωρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui sépare, qui divise, *colui che separa, che divide.*

Χωριόν, τό. ὐσ. village, *villagio, villa.*

Χωριακά, χωριακός, ἰδὲ Χωριάτικα, Χωριάτικος.

Χωρίς, ἐπίρ. sans, *senza.*

Χωρίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a séparé, qui a divisé, *colui ἢ colei che ha diviso, separato.*

Χωρισθείς, θεῖσα, ἐν. μετ. celui ἢ celle qui a été divisé, séparé, *colui ἢ colei ch' è stato diviso, separato.*

Χωρισιά, ἡ. ὐσ. division, séparation, *divisione, separazione.* §. χωρισιὰ γάμου, divorce, *divorzio.*

Χώρισις, ἡ. ὐσ. séparation, division, *separazione, divisione.*

Χώρισμα, τό. ὐσ. l'action de separer, de diviser, *separamento, divisione.* §. χώρισμα, κόψιμον, l'action de couper, *il tagliare.*

Χωρισμένος, η, ον. μετ. divisé, ée. separé, ée. *diviso, sa. separato, ta.* §. χωρισμένος, κομμένος, coupé, ée. *tagliato, ta.*

Χωρισμός, ὁ. ὐσ. divorce, *divorzio.*

Χωριστά, ἐπίρ. séparement, à part, *separatamente, a parte.* §. χωριστά, ξεχωριστά, ἕνα πρὸς ἕνα, distinctement, *distintamente.*

Χωριστής, ὁ. ὐσ. celui qui divise, qui sépare, *colui che divide, che separa.*

Χωριστικός, ή, όν. ἐπίθ. divisible, séparable, *divisibile, separabile.*

Χωρογραφία, ἡ. ὐσ. chorographie, *corografia.*

Χωρῶ, P'. Ἐν. contenir, comprendre, *contenere, comprendere.* §. χωρῶ. ὐδ. être compris, être contenu, *essere contenuto.* §. δὲν χωρεῖ εἰς τὸ κεφάλι μου, il n'entre pas dans ma tête, je ne puis pas le comprendre, *non m' entra in testa, non lo posso capire.*

Χωρῶν, ῶσα, ῶν. μετ. Ἐν. celui ἢ celle qui comprend, qui contient, *colui ἢ colei che comprende, che contiene.* §. χωρῶν. ὐδ. qui peut être compris, contenu, *che può essere capito, contenuto.*

Χώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a fiché, *colui ἢ colei che ha ficcato.*

Χώσιμον, τό. ὐσ. l'action de ficher, *ficcamento, il ficcare.*

Χωσμένος, η, ον. μετ. fiché, ée. fourré, ée. *ficcato, ta.* §. χωσμένος, παραχωμένος, caché, ée. *nascosto, ta.*

Χωστά, ἐπίρ. en cachette, *nascostamente, di nascosto.*

Χωστός, ή, όν. ἐπίθ. fiché, ée. *ficcato, ta.*

Ψ

Ψάθα, ἡ. ὐσιασ. natte, *stuoja.*

Ψαθάκι, τό. ὐσιασ. petite natte, *piccola stuoja.*

Ψαθᾶς, ὁ. ὐσ. celui qui fait les nattes, *colui che fa le stuoje.*

Ψαθένιος, α, ιον. ἐπίθ. fait, te. de natte, *fatto, ta. di stuoja.*

Ψαθί, τό. ὐσιασ. natte, *stuoja.*

Ψαλίδα, ἡ. ὐσ. gros ciseaux, *forbici grandi.*

Ψαλιδᾶς, ὁ. ὐσ. celui qui fait des ciseaux, *colui che fa forbici.*

Ψαλιδάκι, τό. ὐσ. petits ciseaux, *piccole forbici, forbicette, forbicine.*

Ψαλίδι, τό. ὐσ. ciseaux, *forbicine, forbici.* §. Ψαλίδι διὰ τὰ κεριά, mouchettes, *moccolatojo.*

Ψαλιδίζω, P'. couper avec les ciseaux, *tagliar con le forbici.*

Ψαλιδίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui coupe avec les ciseaux, *colui ἢ colei che taglia con le forbici.*

Ψαλιδίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a coupé avec les ciseaux, *colui ἢ colei che ha tagliato con le forbici.*

Ψαλίδισμα, τό. ὐσ. decou-

coupure, *frustaglio*, *cinciscbio*.

Ψαλιδισμένος, η, ον. μετ. coupé, ée. avec les ciseaux, *tagliato*, *ta*. *con le forbici*.

Ψαλιδοχέρι, τό. ὑσ. mouchettes, *smoccolatojo*.

Ψαλιδωτός, ή, όν. ἐπίθ. fait, te, en forme de ciseaux, *fatto*, *ta*. *in forma di forbici*.

Ψάλλω, Pʳ. chanter, *cantare*.

Ψαλμένος, η, ον. μετ. chanté, ée. *cantato*, *ta*.

Ψαλμός, ὁ. ὑσ. pseaume, *salmo*.

Ψαλμῳδία, ἡ. ὑσ. chant, *salmodia*, *canto*.

Ψαλμῳδός, ὁ. ὑσ. psalmiste, *salmista*.

Ψάλσιμον, τό. ὑσ. chant, l'action de chanter, *il cantare*.

Ψαλτά, ἐπίρ. en chantant, *cantando*.

Ψαλτήρα, ἡ. ὑσ. psaltérion, *salterio*.

Ψαλτήριον, τό. ὑσ. pseautier, *salterio*. §. ψαλτήριον καὶ ἡ ψαλτήρα, τὸ ὄργανον, psalterion, *salterio*.

Ψάλτης, ὁ. ὑσ. chanteur, *cantore*.

Ψαλτική, ἡ. ὑσ. ἡ τέχνη ἡ ψαλτική, l'art de chanter, *l'arte del canto*. §. ἡ ψαλτική, βιβλία ψαλτικῆς, livre de musique de l'église, *libro di musica sacra*.

Ψαλτικόν, τό. ὑσ. ὁ μισθὸς ὁποῦ δίδεται τοῖς ψάλταις, ce qu'on paye aux chantres, *quel che si paga a' cantori*. §. ψαλτικόν, ὑσ. retribution, *onorario*.

Ψαλτός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on chante, *cantabile*.

Ψάμμος, ἰδὲ Ἄμμος.

Ψάξας, ξασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a tâté, *colui ò colei che ha palpato*.

Ψαράδικος, η, ον. ἐπίθ. de pêcheur, *di pescatore*, *pescbereccio*, *cia*.

Ψαράς, ὁ. ὑσ. pêcheur, *pescatore*.

Ψαράκι, τό. ὑσ. petit poisson, *pesciolino*.

Ψάρευμα, τό. ὑσ. pêche, l'action de pêcher, *pesca*, *pescagione*.

Ψαρευμένος, η, ον. μετ. pêché, ée. *pescato*, *ta*.

Ψαρεύσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a pêché, *colui ò colei che ha pescato*.

Ψαρεύω, Pʳ. pêcher, *pescare*.

Ψαρεύων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui pêche, *colui ò colei che pesca*.

Ψάρι, τό. ουσ. poisson, *pesce*.

Ψαρικόν, τό. ὑσ. l'action & l'art de pêcher, *pescagione*, *il pescare*.

Ψαρογένης, ὁ. ἐπίθ. qui a la barbe grise, *che ha la barba grigia*.

Ψαρόκολλα, ἡ. ουσ. colle de poisson, *colla di pesce*.

Ψαροκόκαλον, τό. ὑσ. arête de poisson, *lisca*.

Ψαρολίμνη, ἡ. ὑσ. vivier, *peschiera*.

Ψαροπάζαρον, ψαροπωλεῖον, τό. ὑσιας. poissonnerie, *pescheria*.

Ψαροπώλης, ὁ. ὑσ. poissonnier, *pescivendo*, *pesciajuolo*.

Ψαρός, ή, όν. ἐπίθ. grise. *grigio*, *ia*.

Ψαρότοπος, ὁ. ουσ. lieu poissonneux, *luogo abbondante di pesce*.

Ψαροφάγης, ὁ. ουσ. qui mange, qui vit de poissons, *che mangia*, *vive di pesce*.

Ψαρού, ἡ. ὑσ. femme qui pêche, καὶ qui vend du poisson, *pescatrice*, *donna che vende il pesce*.

Ψαχνός, ή, όν. ἐπίθ. maigre, qui n'est pas gras, *magro*, *che non è grasso*.

Ψαχνόν, τό. ὑσ. poulpe, *polpa*.

Ψαχνούτζικος, η, ον. ἐπίθ. maigrelet, te. *magretto*, *ta*.

Ψάχνω, Pʳ. tâter, *palpare*, *tastare*.

Ψάχνων, ουσα, ον. μετ. tâtonnant, qui tâtonne, *tastante*, *che tasta*.

Ψεγάδι, τό. ὑσ. défaut, *difetto*.

Ψέγμα, ἰδὲ Ψεῦμα.

Ψεῖρα, ἡ. ουσ. pou, *pidocchio*.

Ψειριάζω, Pʳ. se remplir de poux, *riempirsi di pidocchi*.

Ψειριάρης, ὁ. ἐπίθ. pouilleux, *pidocchioso*.

Ψειριάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu pouilleux, *colui ò colei ch'è divenuto pidocchioso*.

Ψείριασμα, τό. ὑσ. l'action de devenir pouilleux, *il riempirsi di pidocchi*.

Ψε

Ψειριασμένος, η, ον. μετ. pouilleux, euse. plein, ne. de poux, *impidocchito, ta. pieno, na. di pidocchi.*

Ψειρίζω, P. épouiller, *spidocchiare.*

Ψειρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui épouille, *colui ῆ colei che spidocchia.*

Ψειρίσας, σασα, αν. μετ. celui ῆ celle qui a épouillé, *colui ῆ colei che ha spidocchiato.*

Ψειρισμένος, η, ον. μετ. épouillé, ée. nettoyé, ée. de poux, *spidocchiato, ta. nettato, ta. da' pidocchi.*

Ψειριστής, ὁ. ὀσ. celui qui épouille, qui ôte les poux, *colui che spidocchia, che leva i pidocchi.*

Ψελλίζω, P. begayer, *balbettare.*

Ψελλίζων, ουσα, ον. μετ. bégayant, *balbettante.*

Ψελλός, ή, όν. ἐπίθ. bégue, *balbo, ba.*

Ψέμα, τό. κτλ. ἰδὲ Ψεῦμα, κτλ.

Ψένω, ἰδὲ Ψήνω.

Ψευδάγγελος, ὁ. ὀσ. faux ange, *angelo falso.*

Ψευδάδελφος, ὁ. ὀσ. faux frère, *fratello falso.*

Ψευδαπόστολος, ὁ. ὀσ. faux apôtre, *falso apostolo.*

Ψευδασκητής, ὁ. ὀσ. faux dévot, hypocrite, *falso devoto, ipocrita.*

Ψεύτης, ὁ. ἐπίθ. faux, se. *falso, sa.*

Ψευδοβλάβεια, ἡ. οὐσιασ. fausse dévotion, hypocrisie, *falsa devozione, ipocrisia.*

Ψευδοβλαβής, ὁ, ἡ. τὸ ἐς. ἐπίθ. faux devot, hypocrite, *falso devoto, ipocrita.*

Ψευδόγραμμα, τό. ὀσ. écriture fausse, *scrittura falsa.*

Ψευδογραφή, ἡ. ὀσ. lettre fausse, *lettera falsa.*

Ψευδοδιδάσκαλος, ὁ. ὀσ. faux docteur, *falso dottore.*

Ψευδοϊατρός, ὁ. ὀσ. faux médecin, *falso medico.*

Ψευδολογία, ἡ. ὀσ. fausseté, discours faux, *falsità, discorso falso.*

Ψευδολόγος, ὁ, ἡ. οὐσιασ. celui qui dit des faussetés, *colui che dice delle falsità.*

Ψεύδομαι, P. mentir, *mentire.*

Ψευδομαργαριτάριον, τό. ὀσ. fausse perle, *perla falsa.*

Ψευδομάρτυρας, ὁ. οὐσιασ. faux témoin, *falso testimonio.*

Ψευδομαρτύρημα, τό. ὀσ. l'action de faire un faux témoignage, *il fare una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρήσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a fait un faux témoignage, *colui ῆ colei che ha fatto una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρία, ἡ. οὐσιασ. faux témoignage, *falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρῶ, P. faire un faux témoignage, *fare un falso testimonio, una falsa testimonianza.*

Ψευδομαρτυρῶν, ῶσα, ῶν. μετ. celui ῆ celle qui fait un faux témoignage, *colui ῆ colei che fa un falso testimonio.*

Ψευδοπροφητεία, ἡ. οὐσιασ. fausse prophétie, *falsa profezia.*

Ψευδοπροφητεύω, P. prophetiser à faux, *profetizzare falso.*

Ψευδοπροφήτης, ὁ. οὐσιασ. faux prophéte, *falso profeta.*

Ψευδορκία, ἡ. ὀσ. parjure, *spergiuro, spergiurio.*

Ψεύδορκος, ὁ, ἡ. ἐπίθ. parjure, *spergiuro, ra.*

Ψευδορκῶ, P. parjurer, *spergiurare.*

Ψεῦδος, τό. ὀσ. mensonge, *menzogna.*

Ψευδοχριστιανός, ὁ, ἡ. ἐπίθ. faux chrétien, *falso cristiano.*

Ψευδόχριστος, ὁ. ὀσ. faux christ, *falso cristo.*

Ψεῦμα, τό. ὀσ. mensonge, *menzogna, bugia.* §. εἶναι ὅλα ψεύματα, il est tout faux, il n'est pas vrai, *è tutto falso, non è vero.*

Ψευματάκι, τό. οὐσ. un petit mensonge, *bugiuzza, bugietta.*

Ψευματάρης, ὁ. ἐπίθ. menteur, *menzognero.*

Ψευματίζω, ψευματῶ, P. mentir, *mentire.*

Ψευματίζων, ουσα, ον. μετ. celui ῆ celle qui ment, *colui ῆ colei che mentisce.*

Ψευματίσας, σασα, σαν. μετ. celui ῆ celle qui a menti, *colui ῆ colei che ha mentito.*

Ψευμάτισμα, τό. ὀσ. l'action de mentir, *il mentire.*

Ψηλαφητος. Ψηφοπαιτης

Ψεύστης, ὁ. ὑσ. menteur, *menzognero*, *bugiardo*.

Ψευτιά, ἡ. ὑσ. fausseté, *falsità*.

Ψεύτικα, ἐπίρ. faussement, *falsamente*.

Ψεύτικος, η, ον. ἐπίθ. faux, se. *falso*, *sa*.

Ψευτολογία, ἡ. ὑσ. faux discours, *discorso falso*.

Ψηλά, ἐπίρ. en haut, *in alto*, *su*.

Ψηλαφήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a tâté, *colui ἢ colei che ha palpato*.

Ψηλάφησις, ἡ. ὑσ. tâtonnement, *palpamento*.

Ψηλάφισμα, τό. ὑσ. l'action de tâter, de toucher, *il palpeggiare*, *il tastare*.

Ψηλαφησμένος, η, ον. μετ. tâté, ée. *palpato*, *ta*.

Ψηλαφῶ, Pʳ. tâter, *palpare*, *palpeggiare*, *tastare*.

Ψήλωμα, τό. ὑσ. τὸ ὑψώνειν, l'action d'élever, *l'innalzare*, *innalzamento*. §. ψήλωμα, ὕψωμα, hauteur, lieu haut, *altura*, *luogo alto*, *elevato*.

Ψηλώνω, Pʳ. élever, *inalzare*. §. ψηλώνω, οὐδ. s'élever, *inalzarsi*.

Ψηλώνων, ουσα, ον. μεταφ. Ἐν. celui ἢ celle qui éleve, *colui ἢ colei che inalza*. §. ψηλώνων, οὐδ. celui ἢ celle qui devient plus grand, *colui ἢ colei che diventa più grande*.

Ψηλώσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu plus grand, *colui ἢ colei che è divenuto più grande*.

Ψῆμα, τό. οὐσ. cuisson, *cuocimento*. §. ψῆμα, l'action de rôtir, *l'arrostire*.

Ψημένος, η, ον. μετ. cuit, te. *cotto*, *ta*. §. τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι καλὰ ψημένον, le pain n'est pas bien cuit, *il pane non è ben cotto*. §. ψημένο τὸ κρέατα, κτλ. rôti, ie. *arrostito*, *ta*. §. τὸ ψημένον, τὸ ψητὸν, le rôti, *l'arrostò*.

Ψήνω, Pʳ. rôtir, *arrostire*. §. ψήνω ψωμὶ, κτλ. cuir, *cuocere*. §. ὁ ἥλιος τὸν ἔψησε, le soleil l'a havi, *il sole lo ha abbronzato*.

Ψήνων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui rôtit, *colui ἢ colei che arrostisce*. §. ψήνων ψωμὶ, qui cuit le pain, *che cuoce il pane*.

Ψήσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a rôti, *colui ἢ colei che ha arrostito*.

Ψησικά, τά. ὑσ. ce qu'on paye pour rôtir quelque chose, *quel che si paga per arrostire qualche cosa*.

Ψητὸν, τό. οὐσ. le rôti, *l'arrosto*.

Ψηφὶ, ψηφίον, τό. ὑσιασ. lettre, *lettera*.

Ψηφίζω, Pʳ. élire, *eleggere*.

Ψηφίζων, ουσα, ον, μετ. celui ἢ celle qui élit, *colui ἢ colei che elegge*.

Ψηφίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a élu, *colui ἢ colei che ha eletto*.

Ψηφισθεὶς, εῖσα, ἐν. με. celui ἢ celle qui a été élu, *colui ἢ colei ch'è stato eletto*.

Ψήφισμα, τό. ὑσ. ἐκλογή, élection, *elezione*. §. ψήφισμα, προσταγή, décret, *decreto*.

Ψηφισμένος, η, ον. μετ. élu, ue. *eletto*, *ta*.

Ψηφιστής, ὁ. ὑσ. électeur, celui qui élit, *elettore*, *colui che elegge*.

Ψηφιστός, ή, όν. ἐπίθ. qu'on peut élire, *che si può eleggere*, *eleggibile*.

Ψῆφος, ἡ. οὐσ. suffrage, voix, *suffragio*, *voto*. §. ψῆφος, ἐκλογή, élection, *elezione*.

Ψηφῶ, Pʳ. ἐκλέγω, élire, *eleggere*. §. ψηφῶ, estimer, *stimare*, *far conto*. §. δὲν ψηφῶ, mépriser, n'avoir aucune éstime, *non istimare*, *non far conto*, *disprezzare*.

Ψιθυρίζω, Pʳ. murmurer, *mormorare*.

Ψιθυρίζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui murmure, qui parle tout bas, *colui ἢ colei che mormora*, *che parla sottovoce*.

Ψιθυρίσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui a murmuré, *colui ἢ colei che ha mormorato*.

Ψιθύρισμα, τό. ψιθυρισμός, ὁ. ὑσ. murmure, l'action de murmurer, de parler tout bas, *il mormorare*, *il parlar sottovoce*.

Ψιθυριστής, ὁ. οὐσ. celui qui murmure, *mormoratore*.

Ψιλά, ἐπίῤ. subtilement, *sottilmente*.

Ψιλαίνω, P. κάμνω ἕνα πρᾶγμα ψιλόν, subtiliser, attenuer, amincir, *assottigliare*.

Ψιλαίνων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui attenue, qui amincit, *colui ȣ colei che assottiglia*.

Ψιλή, ἡ. ὀυσ. accent aigu, *accento acuto*.

Ψιλή, ἡ. ἐπίθ. λεπτή, subtile, *sottile*.

Ψιλογραμμία, ψιλογραφία, ἡ. ὀυσ. écriture petite, menue, *scrittura piccola, minuta*.

Ψιλογράφος, ὁ, ἡ. ὀυσιασ. celui qui écrit de petites lettres, *colui che scrive in minuto*.

Ψιλογράφω, P. écrire de petites lettres, *scrivere in minute lettere*.

Ψιλοκοπία, ψιλολογία, ἡ. ὀυσ. subtilité, *sottigliezza*.

Ψιλοκοπῶ, ψιλολογῶ, P. subtiliser, chercher beaucoup de finesse, *sottilizzare, ghiribizzare*.

Ψιλός, ἡ, όν. ἐπίθ. subtil, le. *sottile*. §. ἕνα ψιλόν, un rien, *un niente*.

Ψιλούτζικα, ἐπίῤ. un peu subtilement, *un poco sottilmente*.

Ψιλούτζικος, η, ον. ἐπίθ. tant soit peu subtil, le. *un pochetto sottile*.

Ψίλωμα, τό. ὀυσ. l'action d'amincir, *assottigliamento*.

Ψιλώτατος, η, ον. μεταφ. très-subtil, le. très-mince, *sottilissimo, ma*.

Ψιλώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus subtil, le. plus mince, *più sottile*.

Ψιμύθιον, τό. ὀυσ. fard, *belletto*.

Ψιμυθιάζω, P. farder, *imbellettare, imbiaccare*.

Ψιττακός, ὁ. ὀυσ. perroquet, *pappagallo*.

Ψίχα, ἡ. ὀυσιασ. mie de pain, &c. *mica di pane &c.* §. ψίχα, un tant soit peu, *un tantino*.

Ψιχάλα, ἡ. ὀυσ. menue pluie, *pioggia minuta*.

Ψιχαλίζω, P. bruiner, pleuvoir à petites gouttes, *piovigginare*.

Ψόγος, ὁ. ὀυσιασ. blâme, *biasimo*.

Ψωνίζω, P. acheter, faire des achats, *comprare, far le spese necessarie*.

Ψωνίσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a acheté, qui a fait des achats, *colui ȣ colei che ha comprato, che ha fatto le spese necessarie*.

Ψώνισμα, τό. ὀυσ. achat, *compra*.

Ψωνιστής, ὁ. ὀυσ. celui qui fait des achats, *colui che compra*.

Ψῶνος, ὁ. ὀυσ. achat, *compera, compra*.

Ψοφήσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui est mort, qui est crevé, *colui ȣ colei ch'è morto, crepato*.

Ψοφίμι, τό. ὀυσ. charogne, *carogna*.

Ψόφιος, ὁ. ὀυσ. mort, te. crevé, ée. *morto, ta. crepato, ta.*

Ψόφος, ὁ. ὀυσ. l'action de crever, *il crepare*. §. ψόφος, ἐπίῤ. que tu puisse crever, *che tu possa crepare*.

Ψοφῶ, P. crever, mourir, *crepare, morire*.

Ψύγω, P. havir, *abbronzare*.

Ψυλλιάζω, P. se remplir de puces, *riempirsi di pulci*.

Ψυλλιάρης, ψυλλιάρικος, ὁ. ἐπίθ. rempli, ie. de puces, *pieno, na. di pulci*.

Ψυλλίζω, P. ôter les puces, *nettare le pulci, spulciare*.

Ψυλλίζων, ουσα, ον. μετ. celui ȣ celle qui ôte les puces, *colui ȣ colei che spulcia*.

Ψυλλίσας, σασα, αν. μετ. celui ȣ celle qui a ôté les puces, *colui ȣ colei che ha spulciato*.

Ψύλλισμα, τό. ὀυσ. l'action d'ôter les puces, *lo spulciare*.

Ψύλλος, ὁ. ὀυσ. puce, *pulce, pulice*.

Ψυλλοφάγωμα, τό. ὀυσ. piqûre de puce, *puntura di pulce*.

Ψυλλοφαγωμένος, η, ον. μετ. piqué, ée. des puces, *punto, ta. dalle pulci*.

Ψυλλόχεσμα, τό. ὀυσ. chiure de puces, *cacatura di pulci*.

Ψυχαγωγία, ἡ. ὀυσ. rafraîchissement, *rinfrescamento, rinfresco*.

Ψυχαγωγῶ, P. rafraîchir, *rinfrescare*.

Ψυχή, ἡ. ὀυσ. ame, *anima*. §. ἦσαν πενήντα ψυχαῖς, il y avoit cinquan-

[illegible]

Ψυχή [illegible] ... pour votre ame [illegible] ... [illegible]

Ψυχικὸς [illegible] ... de l'ame, dell'anima. [illegible]

[illegible]

... celui ō celle qui ... à l'agonie, agoni... celui ō quel... ... agonia, agoniz...

... fille [illegible] ... figlia adotti...

... fils

Ψυχεινός [illegible]

Ψυχόω [illegible] ... pour ... [illegible]

Ψυχῶδες, ὁ. dim. petite ame, piccola anima.

Ψύχω, ὁ. ... froid, freddo.

Ψυχρὰ, adv. froidement, freddamente.

Ψύχω, F. refroidir, raffreddare. ∫. Ψυχεσθαι, se refroidir, se tiédir, raffreddarsi.

Ψυχρεῖαι, ὁ. ... refroidissement, attiédissement, raffreddamento, intiepidirsi.

Ψυχρωθεὶς, ῦ, ον. part. refroidi, ie. attiédi, ie. raffreddato, ta. intiepidito, ta.

Ψυχρωθεὶς, εῖσα, έν. part. celui ō celle qui a été refroidi, attiédi, colui ō colei ch' è stato raffreddato, intiepidito.

Ψυχρολογία, ἡ. ... discours froid, discorso freddo.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν. ἐπιθ. froid, de. freddo, da.

Ψυχρότατος, η, ον. ἐπιθ. très-froid, de. freddissimo, ma.

Ψυχρότερος, α, ον. ἐπιθ. plus froid, de. più freddo, da.

Ψυχρότης, ἡ. ... refroi-

... [illegible], saillir, ... fredd... [illegible]

Ψυχρὰ, adv. froidement, ... [illegible] froid... [illegible]

Ψυχοδότης, ου, ὁ. ... celui ō celle qui a ... animé, colui ō colei ... anima.

Ψυχαρχία, ἡ. ... l'action d'animer, l'animar.

Ψυχωρεία, ῦ, ον. ... animé, ée. animato, ta.

Ψυχόω, F. animer, animare.

Ψυχώσας, ασα, ον. part. celui ō celle qui anime, colui ō colei che anima.

Ψυχώσας, σασα, ον. part. celui ō celle qui a animé, colui ō colei che ha animato.

Ψυχωφέλεια, ἡ. ... utilité, bien de l'ame, utilità, bene dell'anima.

Ψυχωφελὴς, ὁ, ἡ, ὁ ... ἐπιθ. qui est utile, qui porte utilité à l'ame, ch' è utile, che porta utilità all'anima.

Ψυχωφελῶ, F. être utile à l' ame, essere utile all' anima.

Ψωμάδικον, τό. ... boulangerie, forno.

Ψωμάκι, τό. ... petit pain, piccolo pane.

Ψωμᾶς, ὁ. ... boulanger, pistore, fornajo.

Ψωμὶ, τό. ... pain, pane.

Ψωμοζήτημα, τό. ... mendicité, mendicità.

Ψωμοζητήσας, σασα, ον. part. celui ō celle qui a mendié, colui ō colei che ha mendicato.

Ψωμοζητητὴς, ὁ. ... mendi-

diant, *accattatozzi*, *mendicante*.

Ψωμοζητῶ, P'. mendier, *mendicare*, *accattare*.

Ψωμοπώλης, ὁ. ούσ. qui vend le pain, *che vende il pane*.

Ψωμοσεντύκιον, τό. ὐσιας. caisse pour le pain, *cassa per il pane*.

Ψωνίζω, κτλ. ἰδὲ Ψυνίζω.

Ψώρα, ἡ. ούσ. gale, *rogna*.

Ψωραλοιφή, ἡ. ὐσ. onguent pour la gale, *unguento per la rogna*.

Ψωριάζω, P'. devenir galeux, *diventar rognoso*.

Ψωριάρης, ὁ. ὐσ. galeux, *rognoso*.

Ψωριάρικος, η, ον. ἐπίθ. galeux, euse. *rognoso*, *sa*.

Ψώριασμα, τό. ούσ. l'action de devenir galeux, *il diventar rognoso*.

Ψωριάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu galeux, *colui ò colei ch'è diventato rognoso*.

Ψωριασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de gale, *pieno*, *na. di rogna*.

Ω

Ω, ἄρθρον, ὁ. §. ὢ θαυμασμοῦ, ho, *ah!*

Ὧδε, ἐπίρ. ici, *qui*.

Ὠδή, ἡ. ὐσ. ode, *oda*, *ode*.

Ὦ, ἐπίρ. hola, *olà*.

Ὤιμέ, ἐπίρ. helas, *oimè*, *ahimè*.

Ὠκεανός, ὁ. ὐσ. Océan, *Oceano*.

Ὦμος, ὁ. ὐσιας. épaule, *spalla*.

Ὠμός, ἡ, όν. ὐσ. crue, ne. *crudo*, *da*. καὶ ἐπίθ. σκληρός, cruel, le. *crudele*.

Ὠμότης, ἡ. ὐσ. σκληρότης, cruauté, *crudeltà*.

Ὠμοφόριον, τό. ὐσ. chape, *piviale*.

Ὢν, οὖσα, ὄν. μετ. étant, qui est, *colui ò colei ch'è*.

Ὄντας, ἐπίρ. étant, *essendo*.

Ὠόν, ἰδὲ Αὐγόν.

Ὥρα, ἡ. ὐσ. heure, *ora*. §. μία ἥμισυ ὥρα, une heure & demie, *un' ora e mezza*. §. ὥραν τὴν ὥραν, de moment en moment, *da momento a momento*. §. κατὰ τὴν ὥραν, pour le présent, *per ora*. §. μὲ τὴν ὥραν, νωρίς, de bonne heure, *di buon' ora*. §. πᾶσα ὥρα, à toute heure, à tout moment, *ogni ora*, *ogni momento*. §. τέτοιαν ὥραν, à telle heure, *a tal ora*. §. κακὴ ὥρα νὰ τὸν εὕρῃ, κακὴ ὥρα τάχῃ, que la peste le creve, que le diable l'emporte, *malanno*, *malora*, *che il diavol lo porti*. §. ὥρα καλή, εἰς τὸ καλόν, adieu, *addio*. §. ὥρα καλή, ποῦ πηγαίνεις; eh bien où allez vous? *oh bene dove andate?* §. ὥραις ὥραις, de temps en temps, *di quando in quando*. §. ὥρα, τὸ ὡρολόγιον, horloge, *orologio*.

Ὡραῖος, αία, αῖον. beau, belle, *bello*, *la*.

Ὡραιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, le. *bellissimo*, *ma*.

Ὡραιότερος, η, ον. ἐπίθ. plus beau, le. *più bello*, *la*.

Ὡραιότης, ἡ. ὐσ. beauté, *beltà*.

Ὡριμάζω, P'. mûrir, *maturare*.

Ὡριμάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui mûrit, *colui ò colei che matura*.

Ὡριμάσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a mûri, *colui ò colei che ha maturato*.

Ὡριμασμένος, η, ον. μετ. mûri, ie. *maturato*, *ta*.

Ὥριμος, η, ον. ἐπίθ. mûr, re. *maturo*, *ra*.

Ὡροδείκτης, ὁ. ὐσ. style, aiguille d'horloge, *ago dell'oriuolo*.

Ὡρολογάκι, τό. ὐσ. petite montre, *piccolo oriuolo*.

Ὡρολογᾶς, ὁ. ὐσ. horloger, *oriuolajo*, *oriolajo*.

Ὡρολόγιον, τό. ὐσ. montre, horloge, *oriuolo*, *orologio*. §. ὡρολόγιον, τὸ βιβλίον, breviaire, *breviario*.

Ὡροσκόπιον, τό. ούσιας. horoscope, *oroscopio*.

Ὡς, ἐπίρ. comme, *come*. §. ὡς, ἕως, jusque, *sino*. §. ὡς πότε, jusqu'à quand, *sino a quando*, *quanto tempo*. §. ὡς τόσον, cependant, *intanto*.

Ὡσάν, ἐπίρ. comme, *come*. §. ὡσὰν νά, comme si, *come se*.

Ὡσαννά, τό, Osanna, *Osanna*.

quante personnes, *vi ma-no cinquanta persone*. §. ψυχή μου, καρδιά μου, mon ame, ma vie, *anima mia, vita mia*. §. ἄνθρωπος καλῆς ψυχῆς, homme de bien, *uomo dabbene*.

Ψυχικόν, τό. ὑσ. charité, *carità*. §. σὲ παρακαλῶ κάμετο διὰ ψυχικόν, je vous prie de le faire par charité, pour votre ame, *vi prego di farlo per carità, per l'anima vostra*.

Ψυχικός, κή, κόν. ἐπίθ. de l'ame, *dell' anima*. §. ψυχικὸς θάνατος, mort spirituelle, mort de l'ame, *morte spirituale, morte dell' anima*.

Ψυχόλεθρος, ὁ, ἡ, ον. ἐπίθ. qui porte la ruine, la perte de l'ame, *che porta la rovina, la perdita dell' anima*.

Ψυχομάχημα, τό. ὑσιας. agonie, *agonia*.

Ψυχομαχήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a été à l'agonie, *colui ò colei ch' è stato in agonia*.

Ψυχομαχῶ, P. agoniser, être à l'agonie, *agonizzare, essere in agonia di morte*.

Ψυχομαχῶν, οῦσα, ῦν. μετ. celui ou celle qui est à l'agonie, agonisant, te. *colui ò colei ch' è in agonia, agonizzante*.

Ψυχοπαίδα, ἡ. ὑσ. fille adoptive, *figlia adottiva*.

Ψυχοπαίδι, τό. ὑσ. fils adoptif, *figlio adottivo*.

Ψυχοπιάνω, P. reprendre force, reprendre courage, *riprendere forza, coraggio, spirito*.

Ψυχοπονῶ, P. avoir compassion, *avere compassione*.

Ψυχοφθόρος, ὁ, ἡ, τό ον. ἐπίθ. qui cause la perte de l'ame, *che cagiona la perdita dell' anima*.

Ψυχοῦλα, ἡ. οὐσ. petite ame, *piccola anima*.

Ψύχρα, ἡ. ὑσιας. froid, *freddo*.

Ψυχρά, ἐπίῤ. froidement, *freddamente*.

Ψυχραίνω, P. refroidir, *raffreddare*. §. ψυχραίνομαι, se refroidir, se tiédir, *raffreddarsi*.

Ψύχραμα, τό. ὑσ. refroidissement, attiédissement, *raffreddamento, tiepidezza*.

Ψυχραμένος, η, ον. μετ. refroidi, ie. attiédi, ie. *raffreddato, ta. intiepidito, ta*.

Ψυχρανθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été refroidi, attiédi, *colui ò colei ch' è stato raffreddato, intiepidito*.

Ψυχρολογία, ἡ. οὐσ. discours froid, *discorso freddo*.

Ψυχρός, ἡ, όν. ἐπίθ. froid, de. *freddo, da*.

Ψυχρότατος, η, ον. ἐπίθ. très-froid, de. *freddissimo, ma*.

Ψυχρότερος, η, ον. ἐπίθ. plus froid, de. *più freddo, da*.

Ψυχρότης, ἡ. ὑσ. refroidissement, tiédeur, *raffreddamento, tiepidezza*.

Ψυχρῶς, ἐπίῤ. froidement, avec froideur, *freddamente*.

Ψυχωθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a été animé, *colui ò colei ch' è stato animato*.

Ψύχωμα, τό. ὑσ. l'action d'animer, *l'animare*.

Ψυχωμένος, η, ον. μετ. animé, ée. *animato, ta*.

Ψυχώνω, P. animer, *animare*.

Ψυχώνων, ουσα, ον. μετ. celui ou celle qui anime, *colui ò colei che anima*.

Ψυχώσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a animé, *colui ò colei che ha animato*.

Ψυχωφέλεια, ἡ. ὑσ. utilité, bien de l'ame, *utilità, bene dell' anima*.

Ψυχωφελής, ὁ, ἡ, τό ές. ἐπίθ. qui est utile, qui porte utilité à l'ame, *ch' è utile, che porta utilità all' anima*.

Ψυχωφελῶ, P. être utile à l'ame, *essere utile all' anima*.

Ψωμάδικον, τό. ὑσ. boulangerie, *forno*.

Ψωμάκι, τό. ὑσιας. petit pain, *piccolo pane*.

Ψωμᾶς, ὁ. οὐσ. boulanger, *pistore, fornaio*.

Ψωμί, τό. ὑσ. pain, *pane*.

Ψωμοζήτημα, τό. ὑσ. mendicité, *mendicità*.

Ψωμοζητήσας, σασα, σαν. μετ. celui ou celle qui a mendié, *colui ò colei che ha mendicato*.

Ψωμοζητητής, ὁ. ὑσ. mendi-

diant, *accattatozzi*, *mendicante*.
Ψωμοζητῶ, P'. mendier, *mendicare*, *accattare*.
Ψωμοπώλης, ὁ. ουσ. qui vend le pain, *che vende il pane*.
Ψωμοσεντουκον, τὸ. ὄσιας. caisse pour le pain, *cassa per il pane*.
Ψωνίζω, κτλ. ἰδὲ Ψωνίζω.
Ψώρα, ἡ. ουσ. gale, *rogna*.
Ψωράλειφη, ἡ. ὄσ. onguent pour la gale, *unguento per la rogna*.
Ψωριάζω, P'. devenir galeux, *diventar rognoso*.
Ψωριάρης, ὁ. ὄσ. galeux, *rognoso*.
Ψωριάρικος, η, ον. ἐπίθ. galeux, euse. *rognoso*, *sa*.
Ψωρίασμα, τό. ουσ. l'action de devenir galeux, *il diventar rognoso*.
Ψωριάσας, σασα, αν. μετ. celui ἢ celle qui est devenu galeux, *colui ò colei ch' è diventato rognoso*.
Ψωριασμένος, η, ον. μετ. plein, ne. de gale, *pieno*, *na*. *di rogna*.

Ω

Ω, ἄρθρ. ὁ. §. ὦ θαυμασμοῦ, ho, *eh!*
Ω'δε, ἐπίρ. ici, *qui*.
Ω'δή, ἡ. ὄσ. ode, *ode*, *ode*.
Ω'ε, ἐπίρ. hola, *olà*.
Ω'ϊμέ, ἐπίρ. helas, *oimè*, *ahimè*.
Ω'κεανός, ὁ. ὄσ. Océan, *Oceano*.

Ω'μος, ὁ. ὄσιας. épaule, *spalla*.
Ω'μός, ή, όν. ὄσ. crue, ne. *crudo*, *da*. καὶ ἐπίθ. σκληρός, cruel, le. *crudele*.
Ω'μότης, ἡ. ὄσ. σκληρότης, cruauté, *crudeltà*.
Ω'μοφόριον, τό. ὄσ. chape, *piviale*.
Ω'ν, οὖσα, ὄν. μετ. étant, qui est, *colui ò colei ch' è*.
Ω'ντας, ἐπίρ. étant, *essendo*.
Ω'όν, ἰδὲ Αὐγόν.
Ω'ρα, ἡ. ὄσ. heure, *ora*. §. μία ἥμισυ ὥρα, une heure & demie, *un' ora e mezza*. §. ὥραν τὴν ὥραν, de moment en moment, *da momento a momento*. §. κατὰ τὴν ὥραν, pour le présent, *per ora*. §. μὲ τὴν ὥραν, νωρὶς, de bonne heure, *di buon' ora*. §. πᾶσα ὥρα, à toute heure, à tout moment, *ogni ora*, *ogni momento*. §. τέτοιαν ὥραν, à telle heure, *a tal' ora*. §. κακὴ ὥρα νὰ τὸν εὕρῃ, κακὴ ὥρα νὰ χῃ, que la peste le creve, que le diable l'emporte, *malanno*, *malora*, *che il diavol lo porti*. §. ὥρα καλή, εἰς τὸ καλόν, adieu, *addio*. §. ὥρα καλή, ποῦ πηγαίνεις; eh bien où allez vous? *eh bene dove andate?* §. ὥραις ὥραις, de temps en temps, *di quando in quando*. §. ὥρα, τὸ ὡρολόγιον, horloge, *orologio*.
Ω'ραῖος, αία, αῖον. beau, belle, *bello*, *la*.

Ω'ραιότατος, η, ον. ἐπίθ. très-beau, le. *bellissimo*, *ma*.
Ω'ραιότερος, α, ον. ἐπίθ. plus beau, le. *più bello*, *la*.
Ω'ραιότης, ἡ. ὄσ. beauté, *beltà*.
Ω'ριμάζω, P'. mûrir, *maturare*.
Ω'ριμάζων, ουσα, ον. μετ. celui ἢ celle qui mûrit, *colui ò colei che matura*.
Ω'ριμάσας, σασα, σαν. μετ. celui ἢ celle qui a mûri, *colui ò colei che ha maturato*.
Ω'ριμασμένος, η, ον. μετ. mûri, ie. *maturato*, *ta*.
Ω'ριμος, η, ον. ἐπίθ. mûr, re. *maturo*, *ra*.
Ω'ροδείκτης, ὁ. ὄσ. style, aiguille d'horloge, *ago dell' oriuolo*.
Ω'ρολογάκι, τό. ὄσ. petite montre, *piccolo oriuolo*.
Ω'ρολογᾶς, ὁ. ὄσ. horloger, *oriuolajo*, *oriolajo*.
Ω'ρολόγιον, τό. ὄσ. montre, horloge, *oriuolo*, *orologio*. §. ὡρολόγιον, τὸ βιβλίον, breviaire, *breviario*.
Ω'ροσκόπιον, τό. ὄσιας. horoscope, *oroscopio*.
Ω'ς, ἐπίρ. comme, *come*. §. ὡς, ἕως, jusque, *sino*. §. ὡς πότε, jusqu'à quand, *sino a quando*, *quanto tempo*. §. ὡς τόσον, cependant, *intanto*.
Ω'σάν, ἐπίρ. comme, *come*. §. ὡσὰν νά, comme si, *come se*.
Ω'σαννά, τό, Osanna, *Osanna*.

Ὡσαύτως, ἐπίῤ. de même, similmente.

Ὥσπερ, ἰδὲ Ὡσεί.

Ὥστε, ἐπίῤ. λοιπόν, donc, dunque. §. ὥστε, ἕως ὅσου, jusqu à ce que, sino a che.

Ὡς τόσον, ἐπίῤ. cependant, pendant, en attendant, in tanto, frattanto.

Ὠταλγία, ἡ. θηλυκ. mal d'oreille, mal d'orecchio.

Ὠτίον, τό. οὐδ. oreille, orecchio.

Ὠφέλεια, ἡ. θηλ. utilité, utilità.

Ὠφεληθείς, εῖσα, έν. μετ. celui ou celle qui a reçu de l'utilité, colui o colei che ha ricevuto, che ha ricavato dell'utile.

Ὠφελημένος, η, ον. μετ. qui a profité, che ha profittato, che ha avuto dell'utile.

Ὠφέλιμος, η, ον. ἐπίθ. utile, utile.

Ὠφελιμώτατος, η, ον. ἐπίθ. très-utile, utilissimo, ma.

Ὠφελιμώτερος, η, ον. ἐπίθ. plus utile, più utile.

Ὠφελῶ, P. aider, être utile, giovare, esser utile.

Ὠχρός, ά, όν. ἐπίθ. pâle, pallido, da.

Ὠχρότης, ἡ. θηλ. pâleur, pallidezza, pallore.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ἄβελ, Abel, *Abele*.
Ἀβραάμ, Abraham, *Abramo*.
Ἀγάθη, Agathe, *Agata*.
Ἀγαπητός, Agapite, *Agapito*.
Ἀγγελική, Angelique, *Angelica*.
Ἄγγελος, Ange, *Angelo*.
Ἀγνή, Agnès, *Agnese*.
Ἀδάμ, Adam, *Adamo*.
Ἄδραστος, Adraste, *Adrasto*.
Ἀδριανός, Adrian, *Adriano*.
Ἄδωνις, Adonis, *Adonide*.
Ἀθανάσιος, Athanase, *Atanagio*.
Αἴαξ, Ajax, *Ajace*.
Αἰκατερίνη, Catherine, *Caterina*.
Ἀλεξάνδρα, Alexandre, *Alessandra*.
Ἀλέξανδρος, Alexandre, *Alessandro*.
Ἀλέξιος, Alexis, *Alessio*.
Ἀμβρόσιος, Ambroise, *Ambrogio*.
Ἀνάκλητος, Anaclete, *Anacleto*.
Ἀναστασία, Anastasie, *Anastasia*.
Ἀναστάσιος, Anastase, *Anastasio*.
Ἀνδρέας, André, *Andrea*.
Ἀνδρόνικος, Andronic, *Andronico*.
Ἄννα, Anne, *Anna*.
Ἀννίβας, Annibal, *Annibale*.
Ἀντωνία, Antoine, *Antonia*.
Ἀντωνίνα, Antoinette, *Antonietta*.
Ἀντωνῖνος, Antonin, *Antonino*.
Ἀντώνιος, Antoine, *Antonio*.
Ἀπολινάριος, Apolinaire, *Apollinare*.
Ἀπολλώνιος, Apolone, *Apolonio*.
Αὐγουστῖνος, Augustin, *Agostino*.
Αὔγουστος, Auguste, *Augusto*.
Αὐρηλιανός, Aurelian, *Aureliano*.
Ἀχιλλεύς, Achilles, *Achille*.
Βαλεντῖνος, Valentin, *Valentino*.
Βαλέριος, Valère, *Valerio*.
Βαλτάσαρ, Balthasar, *Baltassare*.
Βαπτιστής, Baptiste, *Battista*.
Βαρβάρα, Barbe, *Barbara*.
Βαρθολομαῖος, Barthelemi, *Bartolomeo*.
Βαρνάβας, Barnabé, *Barnaba*.
Βασίλειος, Basile, *Basilio*.
Βασιλείδης, Basilide, *Basilide*.
Βασιλική, Reine, *Regina*.
Βενέδικτος, Benoît, *Benedetto*.
Βενιαμίν, Benjamin, *Beniamino*.
Βερνάρδος, Bernard, *Bernardo*.
Βερονίκη, Veronique, *Veronica*.
Βιγίλιος, Vigilie, *Vigilio*.
Βικέντιος, Vincent, *Vincenzo*.
Βίκτωρ, Victor, *Vittore*.
Βικτωρία, Victoire, *Vittoria*.
Βιργίλιος, Virgile, *Virgilio*.
Βιτάλης, Vital, *Vitale*.
Βλάσιος, Blaise, *Biagio*.
Βονιφάτιος, Boniface, *Bonifazio*.
Βριγίδα, Brigitte, *Brigida*.
Βρύνων, Brunon, *Brunone*.
Γαβριήλ, Gabriel, *Gabriele*.
Γάϊος, Caje, *Cajo*.
Γεδεών, Gedeon, *Gedeone*.
Γεράσιμος, Gerasimus, *Gerasimo*.
Γερβάσιος, Gervais, *Gervasio*.
Γεώργιος, George, *Giorgio*.
Γορδιανός, Gordien, *Gordiano*.
Γρηγόριος, Gregoire, *Gregorio*.
Δαβίδ, David, *Davide*.

Δά-

Δάμασος, Damas, *Damaso*.
Δαμιανός, Damien, *Damiano*.
Δανιὴλ, Daniel, *Daniele*.
Δημήτριος, Démétrius, *Demetrio*.
Διονύσιος, Dénis, *Dionigi*.
Δομινικὸς, Dominique, *Domenico*.
Δωροθέα, Dorothée, *Dorotea*.
Δωρόθεος, Dorothée, *Doroteo*.
Ἐζεκιὴλ, Ezechiel, *Ezechielle*.
Ἕκτωρ, Hector, *Ettore*.
Εἰρηναῖος, Irénée, *Ireneo*.
Εἰρήνη, Irene, *Irene*.
Ἑλένη, Heleine, *Elena*.
Ἐλευθέριος, Liberal, *Liberale*.
Ἐλισάβετ, Elisabet, Louise, *Elisabetta*, *Betta*, *Bettina*.
Ἐλισσαῖος, Elisée, *Eliseo*.
Ἐπιφάνιος, Epiphane, *Epifanio*.
Ἐσθὴρ, Ester, *Ester*.
Εὔα, Eve, *Eva*.
Εὐάρεστος, Evariste, *Evaristo*.
Εὐγενία, Eugénie, *Eugenia*.
Εὐγένιος, Eugène, *Eugenio*.
Εὐδοξία, Eudoxie, *Eudossia*.
Εὐδόξιος, Eudosse, *Eudossio*.
Εὐσέβιος, Eusèbe, *Eusebio*.
Εὐστάθιος, Eustache, *Eustachio*.
Εὐθύμιος, Euthime, *Eutimio*.
Εὐφήμιος, Euphémie, *Eufemio*.
Εὐφροσύνη, Eufrosine, *Eufrosina*.
Ζακχαῖος, Zachée, *Zacheo*.
Ζαχαρίας, Zacharie, *Zaccaria*.
Ζηνοβία, Zénobie, *Zenobia*.
Ζήνων, Zenon, *Zenone*.
Ἠλίας, Elie, *Elia*.
Ἡρακλῆς, Hercule, *Ercole*.
Ἠσαΐας, Isaïe, *Isaia*.
Θέκλα, Tecle, *Tecla*.
Θεοδοσία, Théodosie, *Teodosia*.
Θεοδόσιος, Théodose, *Teodosio*.
Θεόδουλος, Théodule, *Teodulo*.
Θεοδώρα, Théodore, *Teodora*.
Θεόδωρος, Théodore, *Teodoro*.
Θεοδώριχος, Théodoric, *Teodorico*.
Θεόφιλος, Théophile, *Teofilo*.
Θωμᾶς, Thomas, *Tommaso*.
Ἰακώβη, Jaqueline, Jaquette, *Giacomina*.
Ἰάκωβος, Jaques, *Giacomo*.
Ἰαννουάριος, Janvier, *Gennaro*.
Ἰγνάτιος, Ignace, *Ignazio*.
Ἰερεμίας, Jérémie, *Geremia*.
Ἱερώνυμος, Jerôme, *Geronimo*.
Ἱλάριος, Hilaire, *Ilario*.
Ἱλαρίων, Hilarion, *Ilarione*.
Ἰννοκέντιος, Innocent, *Innocente*.
Ἰουδὶθ, Judith, *Giuditta*.
Ἰουλία, Julie, *Giulia*.
Ἰουλιανή, Julienne, *Giuliana*.
Ἰουλιανός, Julien, *Giuliano*.
Ἰούλιος, Jule, *Giulio*.
Ἰουστίνη, Justine, *Giustina*.
Ἰουστινιανός, Justinien, *Giustiniano*.
Ἰουστῖνος, Justin, *Giustino*.
Ἰοῦστος, Juste, *Giusto*.
Ἱππολύτη, Hippolyte, *Ippolita*.
Ἱππόλυτος, Hippolyte, *Ippolito*.
Ἰσαὰκ, Isaac, *Isacco*.
Ἰσίδωρος, Isidore, *Isidoro*.
Ἰσμαὴλ, Ismael, *Ismaele*.
Ἰωακεὶμ, Joachim, *Gioachino*.
Ἰωάννης, Jean, *Giovanni*.
Ἰωνᾶς, Jonas, *Giona*.
Ἰωσὴφ, Joseph, *Giuseppe*.
Κάλλιστος, Calliste, *Callisto*.
Κάμιλλος, Camille, *Camillo*.
Κασσάνδρα, Cassandre, *Cassandra*.
Κασσιανός, Cassian, *Cassiano*.
Καῖσαρ, Cesar, *Cesare*.
Καισάριος, Cesarien, *Cesario*.
Κάρολος, Charles, *Carlo*.
Κελεστῖνος, Célestin, *Celestino*.
Κέλσος, Celse, *Celso*.
Κλαύδιος, Claude, *Claudio*.
Κλήμης, Clement, *Clemente*.
Κορνήλιος, Corneille, *Cornelio*.
Κοσμᾶς, Cosme, *Cosimo*.
Κυπριανός, Cyprien, *Cipriano*.

Κυριακός, Cyriaque, *Ciriaco*.
Κύριλλος, Cyrille, *Cirillo*.
Κωνσταντῖνος, Constantin, *Constantino*.
Κώνστας, Constant, *Constante*.
Λάζαρος, Lazare, *Lazzaro*.
Λαύρα, Laure, *Laura*.
Λαυρέντιος, Laurent, *Lorenzo*.
Λέανδρος, Leandre, *Leandro*.
Λεοπόλδος, Leopold, *Leopoldo*.
Λέων, Léon, *Leone*.
Λίβιος, Livie, *Livio*.
Λογγῖνος, Longin, *Longino*.
Λυδοβίκος, Lodovic, *Ludovico*.
Λυκᾶς, Luc, *Luca*.
Λυκία, Lucie, *Lucia*.
Λυκιανός, Lucien, *Luciano*.
Λύκιος, Lucius, *Lucio*.
Λυκρετία, Lucrèce, *Lucrezia*.
Λυκρέτιος, Lucrèce, *Lucrezio*.
Μαγδαληνή, Magdelaine, Madelon, *Maddalena*.
Μακάριος, Macaire, *Macario*.
Μαλαχίας, Malachie, *Malachia*.
Μαργαρίτη, Margarite, *Margarita*.
Μάρθα, Marthe, *Marta*.
Μαρία, Marie, *Maria*.
Μαρίνα, Marine, *Marina*.
Μαρῖνος, Marin, *Marino*.
Μάριος, Marius, *Mario*.
Μαρίτζα, Marion, *Marietta*.
Μαρκελῖνος, Marcellin, *Marcellino*.

Μαρκέλλος, Marcel, *Marcello*.
Μάρκος, Marc, *Marco*.
Μαρτῖνος, Martin, *Martino*.
Μαρτίνα, Martine, *Martina*.
Μαξιμιλιανός, Maximilien, *Massimiliano*.
Μάξιμος, Maxime, *Massimo*.
Μαξιμῖνος, Maximin, *Massimino*.
Ματθαῖος, Matthieu, *Matteo*.
Ματθίας, Matthias, *Mattia*.
Μαυρίκιος, Maurice, *Maurizio*.
Μιχαήλ, Michel, *Michele*.
Μωϋσῆς, Μωσῆς, Moise, Moyse, *Mosè*.
Νάρκισσος, Narcisse, *Narciso*.
Ναζάριος, Nazare, *Nazario*.
Ναθαναήλ, Noël, *Natale*.
Νέστωρ, Nestor, *Nestore*.
Νικηφόρος, Nicéphore, *Niceforo*.
Νικόδημος, Nicodème, *Nicodemo*.
Νικόλαος, Nicole, Nicolas, *Nicola*.
Ὄθων, Othon, *Ottone*.
Ὀκτάβιος, Octave, *Ottavio*.
Ὀλυμπία, Olympie, *Olimpia*.
Ὀλύμπιος, Olympe, *Olimpio*.
Ὀνύφριος, Onuphre, *Onufrio*.
Ὀνώριος, Honoré, *Onorio*.
Οὐρβανός, Urban, *Urbano*.
Παγκράτιος, Pancrace, *Pancrazio*.

Πάμφιλος, Pamphile, *Panfilo*.
Παντελεήμων, Παντελέων, Pantaleon, *Pantaleone*.
Πασχάλης, Paschal, *Pascale*.
Πατρίκιος, Patrice, *Patrizio*.
Παύλα, Paule, *Paola*.
Παυλῖνος, Paulin, *Paolino*.
Παυλίνα, Pauline, *Paolina*.
Παῦλος, Paul, *Paolo*.
Πελαγία, Pélagie, *Pelagia*.
Πελάγιος, Pélage, *Pelagio*.
Πετράκης, Pierrot, *Pierino*.
Πέτρος, Pierre, *Pietro*.
Πετρονίλλη, Pétronille, *Petronilla*.
Πετρώνιος, Pétrone, *Petronio*.
Πῖος, Pie, *Pio*.
Πολύκαρπος, Polycarpe, *Policarpo*.
Πομπήιος, Pompée, *Pompeo*.
Πόντιος, Ponce, *Ponzio*.
Πρίσκα, Prisce, *Prisca*.
Προκόπιος, Procope, *Procopio*.
Πρόκλος, Procule, *Proculo*.
Προτάσιος, Protase, *Protasio*.
Ῥαφαήλ, Raphael, *Rafaele*.
Ῥεβέκκα, Rebeca, *Rebeca*.
Ῥοβέρτος, Robert, *Roberto*.
Ῥωμανός, Romain, *Romano*.
Σαμουήλ, Samuel, *Samuele*.

Σαμ-

Σαμψών, Samson, *Sansone*.
Σάρα, Sare, *Sara*.
Σεβῆρος, Sévère, *Severo*.
Σύξτος, Sixte, *Sisto*.
Σιγισμοῦνδος, Sigismond, *Sigismondo*.
Σιλβία, Silvie, *Silvia*.
Σίλβιος, Silve, *Silvio*.
Σίλβεστρος, Sylvestre, *Silvestro*.
Σκηπίων, Scipion, *Scipione*.
Σολομών, Salomon, *Salomone*.
Σοφία, Sophie, *Sofia*.
Σουσάννα, Susanne, *Susanna*.

Στέφανος, E'tienne, *Stefano*.
Συμεών, Siméon, *Simeone*.
Σύμων, Simon, *Simone*.
Σπυρίδων, Spiridion, *Spiridione*.
Τερέντιος, Térence, *Terenzio*.
Τηρεσία, Thérèse, *Teresa*.
Τιβύρτιος, Tiburce, *Tiburzio*.
Τιμόθεος, Timothé, *Timoteo*.
Τῖτος, Tite, *Tito*.
Τρύφων, Triphon, *Trifone*.
Τωβίας, Tobie, *Tobia*.

Φάβιος, Fabius, *Fabio*.
Φαυστίνα, Faustine, *Faustina*.
Φαυστῖνος, Faustin, *Faustino*.
Φῆλιξ, Felix, *Felice*.
Φερδινάνδος, Ferdinand, *Ferdinando*.
Φίλιππος, Philippe, *Filippo*.
Φραγκῖσκος, François, *Francesco*.
Χριστίνα, Christine, *Cristina*.
Χριστόφορος, Christophore, *Cristoforo*.
Χρυσόστομος, Chrysostome, *Grisostomo*.

Πωλεῖται Λίτρας 30. Βενετικάς χωρὶς συγκατάβασιν.

71.

124.

160.

173.

195.

271.

329.

519.

664.

807.

941.

1111.

1291.

1302.

1722.